พระคริสตธรรมคัมภีร
ภาคพันธสัญญาใหม่

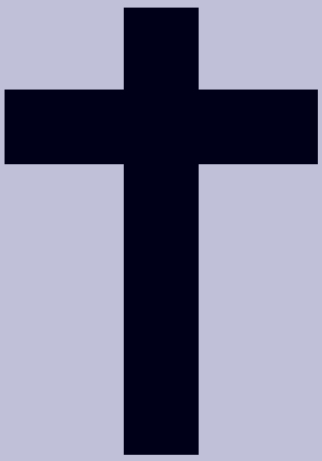

พระคริสตธรรมคัมภีร ภาคพันธสัญญาใหม่

พระคริสตธรรมคัมภีร ภาคพันธสัญญาใหม

Thai, Northern: พระคริสตธรรมคัมภีร ภาคพันธสัญญาใหม New Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022
fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d

Contents

มัทธิว 1
มาระโก 44
ลูกา 70
ยอห์น 112
กิจการ 144
โรม 186
1 โครินธ์ 205
2 โครินธ์ 223
กาลาเทีย 235
เอเฟซัส 242
ฟิลิปปี 249
โคโลสี 254
1 เธสะโลนิกา 259
2 เธสะโลนิกา 263
1 ทิโมธี 266
2 ทิโมธี 271
ทิตัส 275
ฟีเลโมน 278
ฮีบรู 280
ยากอบ 294
1 เปโตร 299
2 เปโตร 305
1 ยอห์น 309
2 ยอห์น 314
3 ยอห์น 315
ยูดา 316
วิวรณ์ 318

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์
เขียนโดย
มัทธิว

หนังสือสี่เล่มแรกของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ฮ้องกั๋นว่า หนังสือข่าวดี ย้อนได้บอกข่าวดีของจีวิตกับความต๋ายของพระเยซู ผู้ตี้พระเจ้าพระบิดาส่งมาเปื้อจ้วยหื้อมนุษย์รอดป๊นบาปโต้ษ ในหนังสือข่าวดีตึงสี่เล่มนี้ ข่าวดีมัทธิวเป๋นเล่มแรก คงจะย้อนว่าคริสตจักรยุคแรกถือว่าเล่มนี้เป๋นเรื่องตี้สำคัญตี้สุด หนังสือข่าวดีกู้เล่มได้เล่าเถิงจีวิตพระเยซู กำสอน ก๋านต๋ายบนไม้ก๋างเขน กับก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระองค์ หนังสือข่าวดีกู้เล่มเขียนมาจากมุมมองของผู้เขียนโดยได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์

คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมฮับว่าผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ มัทธิว เซิ่งเป๋นคนเก็บภาษี กับได้เป๋นคนนึ่งในอัครสาวกตึงสิบสองคนของพระเยซู กับเมื่อลูนมาต้านก็ได้เป๋นอัครทูต บ่มีหลักฐานแน่ชัดว่ามัทธิวได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้เมื่อใด ผู้เชี่ยวชาญหลายคนถือว่าคงเขียนขึ้นในหละหว่างปี๋ ค□ศ□ 60 - 70 ก่อนตี้กรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายในปี๋ ค□ศ□ 70

มัทธิวได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้หื้อจาวยิวตี้ฮับเจื้อพระเยซู อาจจะเป๋นจาวยิวตี้อยู่ในแคว้นซีเรียกาว่าดินแดนปาเลสไตน์ จาอั้นหนังสือเล่มนี้ได้เน้นพระสัญญาในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่าตี้เกิดขึ้นต๋ามนั้นโดยพระเยซู เล่มนี้ตั้งเก๊ากับลำดับผะกุ๋นของพระเยซู นี่ก็แสดงหื้อผู้เจื้อจาวยิวฮู้ว่าพระเยซูเป๋นลูกหลานของอับราฮัม กับเป๋นพระคริสต์ผู้ตี้เยียะหื้อพระสัญญาของพระเจ้าเป๋นแต๊ มัทธิวได้อ้างกำตวายตั๊กหลายอย่างในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่าเปื้อแสดงหื้อหันว่าได้เกิดขึ้นแต๊โดยพระเยซู ต้านได้เชื่อมโยงพันธสัญญาเก่ากับพันธสัญญาใหม่ แต่เมื่อพระเยซูได้หื้อพระมหาบัญชา(28:20)กับหมู่อัครสาวกไว้ ก็แสดงว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ก็บ่ใจ๋เปื้อบอกก้าจาวยิวเต้าอั้น แต่บอกหื้อกับคนตึงโลกตวย

สิ่งสำคัญแหมอย่างในหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ เรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ตี้ฮ้องแหมอย่างว่าแผ่นดินสวรรค์ มัทธิวได้รวบรวมกำเผียบของพระเยซูตี้สอนว่า แผ่นดินของพระเจ้าเป๋นจาใด กับในบทตี้ 5-7 ต้านรวมกำสอนของพระเยซูตี้บอกว่า ผู้ตี้เจื้อวางใจ๋พระเยซูควรใจ๊จีวิตจาใด

ลำดับผะกุ๋นป้ออุ๊ยแม่หม่อนของพระเยซู

1 นี้เป๋นบันทึกรายจื้อป้ออุ๊ยแม่หม่อนของพระเยซูคริสต์ ผู้ตี้เป๋นลูกหลานของกษัตริย์ดาวิดในผะกุ๋นอับราฮัม
2 อับราฮัมเป๋นป้ออิสอัค อิสอัคเป๋นป้อยาโคบ ยาโคบเป๋นป้อยูดาห์ ตึงหมู่น้องบ่าวของเขา
3 ยูดาห์เป๋นป้อเปเรศกับเศราห์ แม่จื้อทามาร์ เปเรศเป๋นป้อเฮสโรน เฮสโรนเป๋นป้อราม
4 รามเป๋นป้ออัมมีนาดับ อัมมีนาดับเป๋นป้อนาโชน นาโชนเป๋นป้อสัลโมน
5 สัลโมนเป๋นป้อโบอาส แม่จื้อราหับ โบอาสเป๋นป้อโอเบด แม่จื้อรูธ โอเบดเป๋นป้อเจสซี
6 เจสซีเป๋นป้อดาวิดผู้เป๋นกษัตริย์ ดาวิดเป๋นป้อซาโลมอน แม่ของซาโลมอนเกยเป๋นเมียของอุรียาห์มาก่อน
7 ซาโลมอนเป๋นป้อเรโหโบอัม เรโหโบอัมเป๋นป้ออาบียาห์ อาบียาห์เป๋นป้ออาสา
8 อาสาเป๋นป้อเยโฮซาฟัท เยโฮซาฟัทเป๋นป้อโยรัม โยรัมเป๋นป้ออุสซียาห์
9 อุสซียาห์เป๋นป้อโยธาม โยธามเป๋นป้ออาหัส อาหัสเป๋นป้อเฮเซคียาห์
10 เฮเซคียาห์เป๋นป้อมนัสเสห์ มนัสเสห์เป๋นป้ออาโมน อาโมนเป๋นป้อโยสิยาห์
11 โยสิยาห์เป๋นป้อเยโคนิยาห์ ตึงหมู่น้องบ่าวคนอื่นๆ ของเขา ในเวลานั้นหมู่จาวยิวถูกบังคับไปเป๋นเชลยตี้ประเทศบาบิโลน
12 หลังจากเหตุก๋ารณ์นั้นแล้ว เยโคนิยาห์ก็มีลูกจื้อเซอัลทิเอล เซอัลทิเอลเป๋นป้อเศรุบบาเบล
13 เศรุบบาเบลเป๋นป้ออาบียุด อาบียุดเป๋นป้อเอลียาคิม เอลียาคิมเป๋นป้ออาซอร์
14 อาซอร์เป๋นป้อศาโดก ศาโดกเป๋นป้ออาคิม อาคิมเป๋นป้อเอลีอูด
15 เอลีอูดเป๋นป้อเอเลอาซาร์ เอเลอาซาร์เป๋นป้อมัทธาน มัทธานเป๋นป้อยาโคบ
16 ยาโคบเป๋นป้อโยเซฟ ตี้เป๋นผัวนางมารีย์ แม่ของพระเยซู ตี้ฮ้องกั๋นว่าพระคริสต์
17 ย้อนจาอั้นตั้งแต่อับราฮัมลงมาจ๋นเถิงกษัตริย์ดาวิดนับได้สิบสี่เจ๊นคน ถ้านับต่อจากดาวิดลงมาจ๋นเถิงต๋อนตี้ถูกบังคับไปเป๋นเชลยตี้ประเทศบาบิโลน ก็นับได้แหมสิบสี่เจ๊นคน ตั้งแต่ถูกบังคับไปเป๋นเชลยจ๋นเถิงพระคริสต์ก็นับได้แหมสิบสี่เจ๊นคน

พระเยซูคริสต์มาเกิด

18 เรื่องราวตี้พระเยซูคริสต์มาเกิดนั้นเป๋นจาอี้คือ มารีย์ตี้เป๋นแม่ของพระเยซูได้หมั้นกับโยเซฟไว้แล้ว
แต่ก่อนตี้ตึงสองจะอยู่กิ๋นตวยกั๋น ป๋ากฏว่ามารีย์มานเหียก่อนโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
19 โยเซฟกู้หมั้นของมารีย์นั้นกี๊ดใจ๋จะยกเลิกก๋านหมั้นกับนาง แต่เขาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมบ่อยากหื้อ
นางอับอาย จึงกะจะยกเลิกโดยบ่หื้อใผฮู้เรื่องนี้
20 หลังจากตี้โยเซฟกี๊ดจะเยียะจาอั้น ทูตสวรรค์ของพระเจ้าองค์นึ่ง ก็เข้าฝันโยเซฟบอกว่า “โยเซฟลูก
หลานของกษัตริย์ดาวิดเหย บ่ถ้ากั๋วตี้จะฮับมารีย์มาเป๋นเมียเน่อ ย้อนว่าหละอ่อนในต๊องของนางนั้น เกิดขึ้น
จากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
21 มารีย์จะเกิดลูกป้อจาย เมื่อเกิดมาแล้วหื้อตั้งจื้อว่า “เยซู[๑] ย้อนว่าต้านจะจ้วยคนของต้านหื้อรอดป๊น
บาปโต้ษ”
22 เรื่องตึงหมดนี้ เกิดขึ้นเปื้อจะเป๋นไปต๋ามตี้พระเจ้าได้อู้ผ่านตางผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์ว่า
23 “จะมีแม่ญิงสาวบริสุทธิ์คนนึ่งมาน แล้วก็เกิดลูกป้อจาย คนตังหลายจะฮ้องต้านว่าอิมมานูเอล” แป๋
ว่า “พระเจ้าอยู่กับเฮา”
24 เมื่อโยเซฟตื่นขึ้นมา ก็ได้เยียะต๋ามตี้ทูตสวรรค์ของพระเจ้าสั่งไว้ คือฮับมารีย์มาเป๋นเมียของเขา
25 แต่บ่ได้มีอะหยังกับนางจ๋นเต๊าฮอดมารีย์เกิดลูก แล้วโยเซฟก็ฮ้องจื้อลูกคนนั้นว่า “เยซู”

2

หมู่โหราจ๋ารย์มานมัสก๋านพระเยซู

1 พระเยซูเกิดตี้หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย ในสมัยของกษัตริย์เฮโรด[๒] เมื่อลูนมามีหมู่โหราจ๋ารย์
ลุกตังวันออกเตียวตางมาตี้กรุงเยรูซาเล็ม
2 ถามว่า “หละอ่อนคนนั้น ตี้เกิดมาเป๋นกษัตริย์ของจาวยิวอยู่ตี้ไหน หมู่เฮาฮู้ว่าต้านเกิดมาแล้ว ย้อนหัน
ดาวตี้แสดงเถิงก๋านเกิดของต้านป๋ากฏขึ้นมาตังวันออก ก็ปากั๋นเตียวตางมาตี้นี่เปื้อนมัสก๋านต้าน”
3 เมื่อกษัตริย์เฮโรดได้ยินจาอั้น ก็ตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ขนาด หมู่จาวกรุงเยรูซาเล็มก็ปากั๋นตุ๊กใจ๋ตวย
4 กษัตริย์เฮโรดฮ้องหมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่ธรรมาจ๋ารย์ มาจุมนุมกั๋นถามว่า “พระคริสต์จะเกิดตี้ไหน”
5 หมู่เขาตอบว่า “ตี้หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย ย้อนว่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนไว้
ว่า
6 “หมู่บ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูดาห์
บ่ใจ้หมู่บ้านสะเล็กสะหน้อยในหมู่เมืองต่างๆ ในแผ่นดินยูดาห์เน่อ
ย้อนว่าจะมีเจ้านายคนนึ่งออกมาจากหมู่เจ้า
ตี้จะมาเป๋นผู้นำตี้เอาใจ๋ใส่จาวอิสราเอล คนของเฮา”[ก] ”
7 กษัตริย์เฮโรดก็เจิญหมู่โหราจ๋ารย์มาปะกั๋นอย่างลับๆ แล้วอู้กั๋น ถามเกี่ยวกับดาวแก่นนั้นป๋ากฏขึ้นมา
เมื่อใด
8 เมื่อฮู้แล้วก็หื้อหมู่โหราจ๋ารย์ไปตี้หมู่บ้านเบธเลเฮมสั่งว่า “ไปเซาะหาหละอ่อนคนนั้นหื้อดีๆ เต๊อะ เมื่อ
ปะแล้ว ขะใจ๋ปึ๊กมาบอกเฮาเวยๆ เปื้อเฮาจะไปนมัสก๋านต้านตวย”
9 แล้วหมู่โหราจ๋ารย์ก็ลาออกไป ดาวแก่นตี้ต้านเกยหันในตังวันออกนำหน้าหมู่เขาไป จ๋นมาหยุดตั๊ดสถาน
ตี้ ตี้หละอ่อนคนนั้นอยู่
10 เมื่อหมู่โหราจ๋ารย์หันดาวแก่นนั้น ก็ดีอกดีใจ๋ขนาด
11 หมู่เขาปากั๋นเข้าไปในบ้านหลังนั้น ก็ปะหละอ่อนกับแม่คือมารีย์ ก็กราบไหว้กับนมัสก๋านแล้วเปิดหีบ
สมบัติเอา คำ กำยาน มดยอบ[๓]ออกมาถวาย เป๋นของขวัญหื้อพระองค์
12 แล้วพระเจ้าเตื๋อนหมู่โหราจ๋ารย์ในความฝัน บ่หื้อปึ๊กไปหากษัตริย์เฮโรดแหม หมู่เขาก็ใจ๊เส้นตางตังอื่น
เปื้อปึ๊กไปบ้านเมืองของตั๋วเก่า

ปาพระเยซูหนีไปประเทศอียิปต์

13 เมื่อหมู่โหราจ๋ารย์ปึ๊กไปแล้ว ทูตสวรรค์ของพระเจ้าองค์นึ่งมาเข้าฝันโยเซฟบอกว่า “ลุกขึ้น ปาสองแม่
ลูกหนีไปอยู่ตี้ประเทศอียิปต์ เถิงแล้วหื้ออยู่ตี้หั้น จ๋นกว่าเฮาจะบอกหื้อปึ๊กมาแหมใหม่ ย้อนว่ากษัตริย์เฮโรด
ก๋ำลังจะส่งคนมาตวยฆ่าลูก”
14 โยเซฟก็ลุกขึ้นปาลูกกับมารีย์ออกเตียวตางไปประเทศอียิปต์ในคืนนั้นเลย

---

๑ **1:21 1:21** เยซู เป๋นภาษากรีก เซิ่งเป๋นก๋าเตียวกับก๋ากว่า โยชูวา ในภาษาฮีบรู แป๋ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าจ้วยหื้อรอด ๒ **2:1 2:1** สมัยนี้คือ
กษัตริย์เฮโรดมหาราชตี้ 1 เซิ่งปกครองแคว้นยูเดียหละหว่าง พ.ศ. 503 เถิง 539 ก **2:6 2:6** มคา. 5:2 ๓ **2:11 2:11**
ของขวัญตึงสามอย่างนี้เป๋นของสำหรับถวายกษัตริย์

15 หมู่เขาปากั๋นอยู่ตี้ประเทศอียิปต์จ๋นกษัตริย์เฮโรดต๋าย ก็เป๋นไปต๋ามกำตี้พระเจ้าได้บอกไว้ผ่านตางผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์ว่า “เฮาได้ฮ้องลูกของเฮาออกมาจากประเทศอียิปต์”[ข]

เฮโรดสั่งฆ่าหละอ่อนป้อจายในเบธเลเฮม
16 เมื่อกษัตริย์เฮโรดฮู้ว่าต๋านโดนหมู่โหราจ๋ารย์จุก็โขดขนาด จึงสั่งหื้อทหารไปฆ่าหละอ่อนป้อจายอายุ
สองขวบลงมากู้คนตี้อยู่ในหมู่บ้านเบธเลเฮม ตึงต๋ำหมู่บ้านใก้ๆ หั้น ย้อนว่ากษัตริย์เฮโรดก็ด๊ว่าเป๋นเวลาสอง
ปี๋ผ่านมาแล้วตี้หมู่โหราจ๋ารย์ได้หันดาว
17 เรื่องนี้เกิดขึ้นจาอี้ ก็เป๋นไปต๋ามตี้พระเจ้าได้อู้ผ่านคนจื้อเยเรมีย์ ตี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตน
พระองค์ว่า
18 “ได้ยินเสียงคนในหมู่บ้านรามาห์
เป๋นเสียงไห้เสียงหุย ย้อนความเสียใจ๋ขนาด
คือเสียงนางราเชลไห้ๆ หุยๆ เรื่องลูกตังหลายของนาง
ใผมาอู้เล้าโลมจาใดนางตึงบ่ยอมฟัง
ย้อนว่าลูกตังหลายของนางบ่มีแล้ว”[ค]

โยเซฟปาครอบครัวปึ๊กอิสราเอล
19 หลังจากกษัตริย์เฮโรดต๋ายแล้ว ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้เข้าฝันโยเซฟต๋อนอยู่ในประเทศอียิปต์บอก
ว่า
20 “ลุกขึ้น หื้อปาสองแม่ลูกปึ๊กไปตี้แผ่นดินอิสราเอล บ่าเดี่ยวนี้คนตี้ต้องก๋านจะฆ่าลูกได้ต๋ายไปหมด
แล้ว”
21 โยเซฟก็ลุกขึ้นปาลูกกับแม่ปึ๊กไปตี้แผ่นดินอิสราเอลแหมใหม่
22 แต่เมื่อโยเซฟฮู้ว่าอารเคลาอัสได้ขึ้นเป๋นกษัตริย์ปกครองแคว้นยูเดีย แตนกษัตริย์เฮโรดป้อของเขา ก็
กั๋วบ่ก้าปึ๊กเข้าไปในแคว้นยูเดีย แต่ในความฝันโยเซฟได้กำเตื่อนจากพระเจ้าว่า หื้อเตียวตางไปตี้แคว้นกาลิ
ลีแตน
23 โยเซฟปาครอบครัวไปอยู่ตี้เมืองนาซาเร็ธ กำตี้พระเจ้าเกยอู้ผ่านมาตางหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตน
พระเจ้าก็เกิดขึ้นแต๊ว่า “คนตังหลายจะฮ้องต้านว่า จาวนาซาเร็ธ”

3

ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาบอกหื้อกลับใจ๋จากบาป
1 หลายปี๋ผ่านมา ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาบอกคนในดินแดนทุรกั๋นดารในแคว้นยูเดีย
2 ว่า “กลับใจ๋จากบาปเน่อ ย้อนว่าแผ่นดินสวรรค์ใก้เข้ามาแผวแล้ว”
3 อิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้อู้เถิงยอห์นคนนี้ว่า
“มีเสียงฮ้องเอิ้นของคนนึ่งในดินแดนทุรกั๋นดารว่า
“เกียมใจ๋หื้อพร้อม
สำหรับก๋านเข้ามาขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
จงแป๋งหนตางซื่อๆ หื้อพระองค์”[ค] “
4 ยอห์นอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดาร เขาใจ๊จีวิตอย่างเรียบง่าย นุ่งเสื้อผ้าตี้แป๋งจากขนอูฐ มีสายฮ้างหนังมัดแอว
แบบเดียวกับเอลียาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าในสมัยโบราณ กิ๋นจั๊กแต๋นกับน้ำเผิ้งป่าเป๋นอาหาร
5 คนจ๋ำนวนนักจากกรุงเยรูซาเล็ม ใคว่แคว้นยูเดีย ตึงต๋ำแถวแม่น้ำจอร์แดนปากั๋นมาฟังยอห์นเตสนา
6 เมื่อหมู่เขาสารภาพบาปแล้ว ยอห์นก็หื้อหมู่เขาฮับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน
7 แต่เมื่อยอห์นหันหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีหลายคนปากั๋นมาเปื้อจะฮับบัพติศมา ยอห์นว่าหื้อหมู่เขาว่า “หมู่
จ้าดงูปึ๊ด ใผเตื่อนหื้อหมู่เจ้าหลบหนีจากก๋านลงโต้ษของพระเจ้า ตี้ก่ำลังจะมาเถิง
8 เยียะหื้อผ่อกำลุว่า หมู่เจ้ามีจีวิตตี้กลับใจ๋จากบาปแล้วแต๊ๆ ก่อนตี้มาฮับบัพติศมา
9 บ่ดีก็ด๊อเอาคนเดียวว่า “หมู่เฮาบ่ต้องถูกลงโต้ษ ย้อนว่าหมู่เฮาเป๋นลูกหลานต๋านเต๊าของอับราฮัม” เฮา
จะบอกหื้อฮู้ว่า พระเจ้าจะเยียะหื้อบ่าหินหมู่นี้ก๋ายเป๋นลูกหลานของอับราฮัมก็ได้เน่อ
10 มุยได้เกียมแนไว้ตี้ปึ๊นเก๊าไม้แล้ว เก๊าไม้กู้เก๊าตี้เกิดหน่วยบ่ดีจะถูกตัด แล้วขว้างใส่ในก๋องไฟ
11 “เฮาหื้อหมู่เจ้าฮับบัพติศมาด้วยน้ำเปื้อหื้อหันว่า หมู่เจ้ากลับใจ๋จากบาปแล้วแต๊ๆ แต่จะมีผู้นึ่งมาเมื่อ
ลูนเฮา ตี้ยิ่งใหญ่เหลือเฮา แม้แต่จะตี๋วเกิบหื้อพระองค์ ตั๋วเฮายังบ่สมควรตี๋จะเยียะจาอั้นเลย พระองค์จะ
หื้อเจ้าตังหลายฮับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับด้วยไฟ
12 พระองค์เหมือนจาวนา มือของพระองค์ก๋ำผากหะข้าวไว้ แล้วพระองค์จะสะสางตะรางตี๋ข้าวจ๋นใคว่ จะ
เก็บข้าวเต้งไว้ในหลองข้าว ส่วนข้าวลีบก็จะเอาไปเผาไฟตี๊บ่ฮู้จักดับ”

ข **2:15 2:15** ฮซย 11:1 ค **2:18 2:18** ยรม 31:15 ค **3:3 3:3** อสย 40:3

พระเยซูฮับบัพติศมาจากยอห์น

13 ในต๋อนนั้นพระเยซูเตียวตางจากแคว้นกาลิลี มาหายอห์นตี้แม่น้ำจอร์แดนเปื้อขอฮับบัพติศมา
14 แต่ยอห์นบ่ยอมเยียะหื้อ อ้างว่า “พระองค์ต้องเป๋นคนหื้อบัพติศมาแก่ข้าพเจ้า บ่ใจ้ข้าพเจ้าเป๋นคนหื้อบัพติศมาพระองค์”
15 แต่พระเยซูตอบยอห์นว่า “ในเตื้อนี้ หื้อเป๋นจาอี้ไปก่อน ย้อนว่าหมู่เฮาเปิงดีเยียะกู้อย่างต๋ามตี้พระเจ้าต้องก๋าน” ยอห์นก็หื้อบัพติศมาพระองค์
16 เมื่อพระเยซูฮับบัพติศมาแล้ว ก็ผดขึ้นมาจากน้ำ แล้วฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก พระองค์หันพระวิญญาณของพระเจ้ามีฮูปฮ่างเหมือนนกก๋าแก๋ลงมาอยู่บนพระองค์
17 แล้วมีเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า “ต้านผู้นี้เป๋นลูกตี้เฮาฮัก เฮาเปิงใจ๋แต๊ๆ”

4

มารมาลองใจ๋พระเยซู

1 แล้วพระวิญญาณก็ปาพระเยซูเข้าไปอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดาร เปื้อหื้อมารมาลองใจ๋พระองค์
2 หลังจากพระเยซูบ่กิ๋นข้าวมาได้เป๋นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว พระองค์ก็ใค่อยากกิ๋นข้าว
3 มารก็มาอู้กับพระองค์ว่า “ถ้าต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้า หื้อสั่งบ่าหินหมู่นี้เป๋นเข้าหนมปังแล่”
4 พระเยซูตอบมารว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“คนเฮาจะเลี้ยงจีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวบ่ได้
แต่ต้องเลี้ยงจีวิตโดยถ้อยกำตี้ออกมาจากปากของพระเจ้ากู้กำตวย”[ฆ] ”
5 ต่อจากนั้นมารก็ปาพระเยซูไปกรุงเยรูซาเล็ม ปาขึ้นไปอยู่บนหลังคาพระวิหาร
6 แล้วบอกพระองค์ว่า “ถ้าต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ ก็หื้อโดดลงไปแล่ ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“พระเจ้าจะสั่งหื้อทูตสวรรค์มาปกปักฮักษาต้าน
เอามือฮับต้านไว้บ่หื้อตื๋นไปตุ๊บใส่บ่าหิน”[ง] ”
7 พระเยซูตอบมารว่า “แต่พระคัมภีร์มีเขียนไว้เหมือนกั๋นว่า
“ห้ามลองดีองค์พระผู้เป๋นเจ้า พระเจ้าของเจ้า”[จ] ”
8 ต่อไปมารปาพระเยซูขึ้นไปบนดอยตี้สูงๆ หื้อพระองค์ผ่อความจ๋ำเริญ รุ่งเรืองของอาณาจักรตึงหมดในโลกนี้
9 มารบอกพระเยซูว่า “ถ้าต้านกราบไหว้นมัสก๋านเฮา เฮาจะยกตึงหมดนี้หื้อ”
10 พระเยซูอู้กับมารว่า “ไอ่ซาต๋านไปไก๋ๆ บ่าเดี่ยวนี้ พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “หื้อนมัสก๋านองค์พระผู้เป๋นเจ้า พระเจ้าของเจ้า กับฮับใจ๊พระองค์ผู้เดียวเต้าอั้น”[ฉ]”
11 แล้วมารก็ละพระเยซูไป หมู่ทูตสวรรค์ก็มาผ่อกอยพระองค์

พระเยซูตั้งเก๊าเยียะก๋านในแคว้นกาลิลี

12 เมื่อพระเยซูฮู้ข่าวว่ายอห์นโดนยับขังคอก พระองค์ก็ปึ๊กไปแคว้นกาลิลี
13 ไปเถิงเมืองนาซาเร็ธ แล้วลวดไปอยู่เมืองคาเปอรนาอุม ตี้อยู่ฮิมฝั่งทะเลสาบกาลิลีในเขตแดนของเศบูลุนกับนัฟทาลี
14 เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามตี้อิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้อู้ว่า
15 “คนในดินแดนเศบูลุนกับดินแดนนัฟทาลี
ตี้อยู่ตางไปทะเลสาบกาลิลี
ตังวันตกของแม่น้ำจอร์แดน
เป๋นดินแดนของแคว้นกาลิลีตี้คนต่างจ้าดอยู่
16 คนตี้อยู่ในความมืดได้หันแสงแจ้งตี้ยิ่งใหญ่แล้ว
คนตี้อยู่ปื๊นฮ่มเงาแห่งความต๋ายนั้น
แสงสว่างก็ได้ส่องมาเถิงหมู่เขาแล้ว”[ช]
17 ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูก็ตั้งเก๊าบอกว่า “หื้อกลับใจ๋จากบาปเหีย ย้อนว่าแผ่นดินสวรรค์ใก้เข้ามาแผวแล้ว”

พระเยซูเลือกสาวกสี่คน

18 วันนี่งต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังเตียวอยู่ฮิมฝั่งทะเลสาบกาลิลี ก็หันใส่คนหาป๋าสองคนปี้น้อง คนอ้ายจื้อซีโมนตี้ฮ้องแหมจื้อว่าเปโตร กับน้องบ่าวจื้ออันดรูว์ หมู่เขาก๋ำลังต้อดแหอยู่

ฆ **4:4 4:4** ฉธบ 8:3 ง **4:6 4:6** สดด 91:11-12 จ **4:7 4:7** ฉธบ 6:16 ฉ **4:10 4:10** ฉธบ 6:13 ช **4:16 4:16** อสย 9:1-2

19 พระองค์ก็อู้กับหมู่เขาว่า ตวยเฮามาเป๋นสาวกเฮาเต๊อะ เฮาจะสอนหื้อต้านเซาะหาคนเหมือนเซาะหาป๋า
20 ตึงสองคนก็สวะแห แล้วปากั๋นตวยพระองค์ไปตันบาดตันบ้วง
21 เมื่อพระองค์เตียวต่อไปแหมน่อย ก็หันแหมสองคนปี้น้อง คือ ยากอบกับยอห์น ตึงสองคนเป๋นลูกบ่าวของเศเบดี ก๋ำลังซ่อมแหกับป้อของเขาในเฮือ แล้วพระองค์ก็ฮ้องสองคนปี้น้องนี้มา
22 ยากอบกับยอห์นก็ละเฮือกับลาป้อแล้วตวยพระเยซูไปบ่าเดี่ยวนั้นเลย

พระเยซูสอนกับฮักษาคนตังหลาย

23 พระเยซูเตียวตางไปใคว่แคว้นกาลิลี เปื้อเตสนาสั่งสอนในธรรมศาลาของจาวยิว กับบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าหื้อคนฮู้ ป๋ายบ่ปอยังฮักษาคนเป๋นพยาธิต่างๆ หื้อหายตวย
24 เยียะหื้อจื้อเสียงของพระองค์ดังไปใคว่ประเทศซีเรีย หมู่คนก็ปาคนตังหลายตี้เป๋นพยาธิต่างๆ มาหาพระองค์ อย่างคนตี้เจ็บป่วยนัก คนโดนผีเข้า คนเป๋นลมบ้าหมู คนเป๋นง่อย พระองค์ก็ได้ฮักษาหมู่เขาจ๋นหายกั๋นหมดกู้คน
25 พระเยซูไปตังใด คนจ๋ำนวนนักก็ตวยพระองค์ไป มีตึงคนตี้มาจากแคว้นกาลิลี แคว้นทศบุรี กรุงเยรูซาเล็ม แคว้นยูเดีย ตึงดินแดนตังวันออกของแม่น้ำจอร์แดนตวย

5

พระเยซูสอนคนตังหลาย

1 เมื่อพระเยซูหันหมู่คนตวยมาเป๋นจ๋ำนวนนัก พระองค์ก็ขึ้นไปบนดอย แล้วนั่งอยู่ตี้หั้น หมู่สาวกก็เข้ามาหาพระองค์
2 พระองค์ตั้งเก๊าเตสนาสั่งสอนหมู่เขาว่า
3 คนใดตี้ตุ๊กยากตางฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข
ย้อนว่าเขาได้เป๋นคนของแผ่นดินสวรรค์แล้ว
4 คนใดเป๋นตุ๊กโศกเศร้า พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข
ย้อนว่าเขาจะได้ฮับก๋านเล้าโลมใจ๋จากพระเจ้า
5 คนใดมีจิตใจ๋อ่อนน้อม พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข
ย้อนว่าเขาจะได้ฮับแผ่นดินโลกเป๋นมรดก
6 คนใดใค่เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้านักเหลือสิ่งอื่นๆ
พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข ย้อนว่าเขาจะได้อิ่มอกอิ่มใจ๋
7 คนใดมีใจ๋เมตต๋า พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข
ย้อนว่าพระเจ้าจะเมตต๋าอินดูเขา
8 คนใดมีใจ๋บริสุทธิ์หมดใสจงฮักภักดีต่อพระเจ้าแต๊ๆ
พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข ย้อนว่าเขาจะได้หันพระเจ้า
9 คนใดสร้างความสงบสุข พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข
ย้อนว่าพระเจ้าจะถือว่าเขาเป๋นลูกของพระองค์
10 คนใดโดนค่ำย้อนเยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
พระเจ้าโผดหื้อคนนั้นเป๋นสุข เขาได้เป๋นคนของแผ่นดินสวรรค์แล้ว
11 เมื่อใดหมู่ต้านโดนดูถูกดูแควน โดนค่ำ ถูกใส่ฮ้ายตี้บ่เป๋นเรื่องแต๊ ย้อนติดต๋ามตวยเฮา พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข
12 จงจื้นจมยินดีเต๊อะ ย้อนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้ในสวรรค์สำหรับหมู่ต้านแล้ว หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสมัยเก่าก่อน ก็โดนค่ำจาอี้เหมือนกั๋น

เกื๋อกับความเป่งแจ้ง

13 ต้านตังหลายเผียบเหมือนเกื๋อสำหรับคนในโลกนี้[๔]ถ้าเกื๋อจ๋างไปเหีย จะเยียะหื้อเก็มแหมตึงบ่ได้ บ่มีประโยชน์อะหยังแหมต่อไป เอาขว้างหื้อคนย่ำเต้าอั๋น
14 ต้านตังหลายเผียบเป๋นความเป่งแจ้งสำหรับคนในโลกนี้ เมืองตี้แป๋งไว้บนดอยจะเอาซ่อนบ่หื้อคนหันตึงบ่ได้
15 เผียบเหมือนเมื่อต๋ามโกมไฟ ก็บ่มีใผเอาถังมาควบไว้เหีย แต่จะเอาโกมนั้นตั้งไว้บนตั่ง เปื้อจะส่องแจ้งเฮื่อฮ่ามหื้อคนตังหลายในเฮือนนั้นได้หันถี่ๆ
16 หมู่ต้านก็เหมือนกั๋น จงส่องแจ้งออกไปหื้อคนตังหลายได้หัน เปื้อเมื่อหมู่เขาได้หันก๋านดีตี้ต้านตังหลายเยียะ ก็จะสรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของต้าน ผู้ตี้อยู่ในสวรรค์

---

[๔] **5:13 5:13** เกื๋อป้องกั๋นของกิ๋นบ่หื้อเน่าเจ้นเดียวกั๋นคนตี้เผียบเหมือนเกื๋อจะจ้วยฮักษาหื้อจิตใจ๋คนบ่เสีย

พระเยซูสอนเรื่องบทบัญญัติต่างๆ

17 จะไปก็ดว่าเฮามายกเลิกบทบัญญัติของโมเสส กาว่ามายกเลิกกำสอนตี้ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนไว้ เฮาบ่ได้มายกเลิกของหมู่นั้นเน่อ แต่มาเยียะหื้อครบถูกต้องต๋ามตี้เขียนไว้นั้น
18 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เมื่อฟ้ากับดินยังมีอยู่ จะบ่มีอักษรตั๋วใดกาว่าขีดๆ นี่งจะสูญหายไปจากบทบัญญัติ จ๋นกว่ากู้สิ่งกู้อย่างในบทบัญญัตินั้นจะสำเร็จครบถ้วน
19 ย้อนจาอั้นคนใดบ่เยียะต๋ามบทบัญญัติข้อเล็กๆ หน้อยๆ ยังแอกขะแตกสอนคนอื่นหื้อเยียะเหมือนตั๋วเก่าแหม คนนั้นจะได้จื้อว่าเป่นคนเล็กหน้อยตี้สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ถ้าคนใดตึงสอนตึงได้เยียะต๋ามบทบัญญัตินั้น คนนั้นจะได้จื้อว่าเป่นคนยิ่งใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์
20 เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่า ถ้าต้านตังหลายบ่เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้านักเหลือหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี ต้านจะเข้าแผ่นดินสวรรค์บ่ได้เลย

เรื่องก๋านโขดเกี้ยด

21 ต้านตังหลายเกยได้ยินกำสอนของโมเสสตี้สอนคนในสมัยโบราณว่า ห้ามฆ่าคน[ช] ถ้าใผฆ่าคน คนนั้นจะถูกตัดสินลงโต้ษต๋ามบทบัญญัติ
22 แต่เฮาบอกต้านตังหลายว่า ถ้าใผโขด[ฉ]หื้อปี้น้องของตั๋ว คนนั้นจะถูกตัดสินลงโต้ษ ถ้าใผด่าปี้น้องว่า ไอ่สิ่งตึง ก็จะถูกปาขึ้นศาลของสภาจาวยิว ถ้าใผด่าปี้น้องว่า ไอ่ง่าว คนนั้นจะได้ฮับโต้ษเถิงตกหม้อหน้าฮก
23 ย้อนจาอั้นถ้าต้านเอาเครื่องปู่จามาเถิงแต้นปู่จาแล้ว แต่ก็ดได้ว่าปี้น้องโขดหื้อต้านในสิ่งตี้ต้านได้เยียะไป
24 หื้อต้านวางเครื่องปู่จานั้นไว้หั้น แล้วขะใจ๋ปึ๊กไปคืนดีกับปี้น้องคนนั้นเหียก่อน แล้วปึ๊กมาถวายของปู่จาแก่พระเจ้า
25 ถ้าเป่นถ้อยเป่นความกับใผคนใด หื้อขะใจ๋อู้ตกลงกั๋นเวยๆ ในหละหว่างก๋างตางตี้ก๋าลังเตียวไป ก่อนตี้ก๋าลังจะขึ้นศาล ถ้าบ่จาอั้นคนตี้เป่นคนฟ้องจะมอบต้านหื้อผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาจะมอบต้านหื้อนายกุมคอก นายกุมคอกก็จะเอาต้านไปขังคอกไว้เหีย
26 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ต้านจะออกจากคอกตึงบ่ได้ จ๋นกว่าจะจ่ายก้าปรับจ๋นครบกู้บาทกู้สตางค์[ฉ]เหียก่อน

เรื่องก๋านมีจู๊

27 ต้านตังหลายฮู้กำตี้โมเสสได้สอนไว้ว่า ห้ามเป่นจู๊ผัวเมียเปิ้น[ญ]
28 แต่เฮาจะบอกต้านว่า ถ้าต้านผ่อแม่ญิงแล้วก็ดในตางบ่ดี ต้านก็ได้หลงผิดเป่นจู๊ตางใจ๋กับแม่ญิงคนนั้นแล้ว
29 ย้อนจาอั้นถ้าแก่นต๋าเบื้องขวาของต้าน เยียะหื้อต้านเป่นบาป ก็หื้อควัดต๋าเผิกนั้นขว้างไปเหีย ย้อนว่าถ้าเสียอวัยวะไปอย่างนึ่ง ก็ยังดีเหลือมีตึงเนื้อตึงตั๋วครบหมด แต่ต้องตกหม้อหน้าฮก
30 ถ้ามือเบื้องขวาของต้านเยียะหื้อต้านเป่นบาป หื้อตัดมือเบื้องนั้นขว้างไปเหีย ย้อนว่าถ้าเสียอวัยวะไปอย่างนึ่ง ก็ยังดีเหลือมีตึงเนื้อตึงตั๋วครบหมดแต่ต้องถูกส่งลงหม้อหน้าฮก

เรื่องก๋านละผัวละเมีย

31 โมเสสก็ได้สอนตวยว่า ถ้าใผคนใดจะละเมีย ก็หื้อเขียนใบหย่าหื้อเมียเหีย[ฎ]
32 แต่เฮาบอกต้านตังหลายว่า ป้อจายคนใดละเมียย้อนสาเหตุอื่นๆ นอกจากป้อจายไปเล่นจู๊ ก็เยียะหื้อเมียผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณีเมื่อมีผัวใหม่ ป้อจายคนใดตี้มาแต่งงานกับแม่ญิงคนนี้ ก็ผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณีเหมือนกั๋น

เรื่องก๋านสาบาน

33 ต้านตังหลายเกยได้ยินกำสอนของโมเสส ตี้สอนคนในสมัยโบราณว่า ห้ามหื้อเสียกำสาบานแต่หื้อเยียะตวยต๋ามกำสาบาน ตี้ได้ถวายแก่องค์พระผู้เป่นเจ้านั้น
34 แต่เฮาบอกต้านตังหลายว่า บ่ดีสาบานเลย ถ้าสาบานโดยอ้างเถิงสวรรค์ก็เหมือนอ้างเถิงพระเจ้า ย้อนว่าสวรรค์เป่นตี้พระเจ้านั่งปกครองอยู่[ฏ]
35 กาว่าบ่ดีสาบานโดยอ้างเถิงโลกนี้ในกำสาบาน ย้อนว่าโลกนี้ก็เป่นตี้ฮองตี๋นของพระเจ้า กาว่าโดยอ้างเถิงกรุงเยรูซาเล็มในกำสาบาน ย้อนว่ากรุงเยรูซาเล็มก็เป่นกรุงของพระมหากษัตริย์ อ้างจาอี้ก็เหมือนอ้างเถิงพระเจ้าตวย
36 กาว่าจะใจ๊หัวของตั๋วเก่าเป่นประกั๋นในกำสาบานก็เยียะบ่ได้ ย้อนว่าผมบนหัวของต้าน แม้แต่เส้นเดียวก็ยังบ่มีปั๊ญญาเยียะหื้อดำกิก กาว่าหงอกขาวเผือะขาวเผือกได้เลย

ช **5:21 5:21** อพย 20:13 ฉ **5:22 5:22** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า โขดหื้อปี้น้องของตั๋วโดยบ่มีสาเหตุ ฉ **5:26 5:26** ถ้าแป๊ตรงๆ กับภาษากรีกจื้อคอดรันเตส ญ **5:27 5:27** อพย 20:14 ฎ **5:31 5:31** ฉธบ 24:1 ฏ **5:34 5:34** ยก 5:12; อสย 66:1

37 ถ้า □ใจ้□ ก็บอกว่า □ใจ้□ ถ้า □บ่ใจ้□ ก็บอกว่า □บ่ใจ้□ อู้มอกอี้ปอแล้ว อู้นักเหลือนี้ก็มาจากมาร

เรื่องก๋านแก้แค้น

38 □ต้านตังหลายฮู้กำตี้โมเสสได้อู้ไว้ว่า □เอาแก่นต๋าส้ายแก่นต๋า เอาเขี้ยวส้ายเขี้ยว□ฒ

39 แต่เฮาบอกต้านตังหลายว่า บ่ดีแก้แค้นคนตี้เยียะผิดเยียะฮ้ายต่อต้าน ถ้าใผคนใดตบแก้มเผิกขวาของต้าน ก็หื้อบิ่นแก้มเผิกซ้ายหื้อเขาตบแหม

40 ถ้าใผคนใดก็ต๋ามไปฟ้องศาลเปื้อลู่เอาเสื้อของต้านเป๋นก้าไหม ก็หื้อต้านถอดเสื้อคุมแถมเขาไปแหมผืน

41 ถ้าทหารคนใดเขหื้อต้านแบกของของเขา เตียวตวยก้นเขาไปไก๋นึ่งกิโลเมตร หื้อต้านยอมแบกของนั้นเตียวต่อไปแหมนึ่งกิโลเมตรเน่อ

42 ถ้าใผมาขอของอะหยังจากต้านก็หื้อเขาไป ถ้ามีใผมาขอยืมอะหยังจากต้าน ก็จะไปบิ่นหลังต๋ำเขาคนนั้นเน่อ

หื้อฮักศัตรู๋

43 □ต้านตังหลายฮู้กำตี้โมเสสได้อู้ไว้ว่า □จงฮักเปื้อนบ้านของต้าน แล้วหื้อจังศัตรู๋□ณ

44 แต่เฮาบอกต้านตังหลายว่าจงฮักศัตรู๋ของต้าน หื้ออธิษฐานเผื่อคนตี้ค่ำหมู่ต้านตวย

45 ถ้าต้านตังหลายเยียะจาอี้แล้ว ก็แสดงว่าต้านเป๋นลูกแต๊ๆ ของพระบิดาตี้อยู่ในสวรรค์ ย้อนว่าพระองค์ก็เยียะหื้อตะวันส่องแจ้งหลีแจ้งหลึ้งตึงคนบ่ดีกับคนดี ก็หื้อฝนตกลงมาใส่ตึงคนตี้เยียะดีตึงคนตี้เยียะฮ้ายเหมือนกั๋นหมดกู้คน

46 ถ้าต้านตังหลายฮักก้าคนตี้ฮักต้านต้านจะได้รางวัลอะหยัง ย้อนว่าแม้แต่คนเก็บภาษี ก็ยังฮักคนตี้ฮักเขาเหมือนกั๋นบ่ใจ้กา

47 ถ้าต้านเอาก้าอู้ตั๊กตวายหมู่ญาติปี้น้องเปื้อนฝูงของตั๋วเก่าอย่างเดียวเต้าอั้น ต้านจะดีเหลือคนอื่นๆ จาใด ย้อนว่าคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้าก็เยียะอย่างเดียวกั๋น

48 ย้อนจาอั้นหื้อเป๋นคนดีพร้อมกู้อย่าง เหมือนพระบิดาของต้านตี้อยู่ในสวรรค์เป๋นผู้ดีพร้อมกู้อย่าง

6

เรื่องก๋านหื้อตาน

1 □หละวังหื้อดีเน่อ ห้ามแต่งเยียะความดีตังศาสนา เปื้ออวดคนอื่นเต้าอั้น ย้อนว่าถ้าเยียะจาอั้น ต้านจะบ่ได้ฮับรางวัลสักอย่างจากพระบิดาของต้านตี้อยู่ในสวรรค์

2 □ย้อนจาอั้น เมื่อใดก็ต๋ามตี้ต้านจ้วยเหลือคนตุ๊กคนจ๋น ก็ห้ามเยียะเหมือนกับหมู่คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ตี้หูมเป่าแกในธรรมศาลา กาว่าต๋ามหนตาง เปื้อจะหื้อคนยกยอปอปั้นเขา เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่าหมู่เขาก็ได้ฮับรางวัลเรียบร้อยแล้ว จะบ่มีรางวัลจากพระเจ้าเลย

3 ต๋อนตี้หื้อตานนั้น ห้ามหื้อใผฮู้ เหมือนกับมือซ้ายหื้อตานแต่บ่หื้อมือขวาฮู้

4 เปื้อว่าก๋านหื้อตานของต้านนั้น จะเป๋นความลับ แล้วพระบิดาของหมู่ต้าน ผู้ตี้หันสิ่งตี้หมู่ต้านลักเยียะก็จะโผดหื้อรางวัลแก่ต้าน

เรื่องก๋านอธิษฐาน

5 □เมื่อต้านอธิษฐาน ก็ห้ามเยียะเหมือนหมู่คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ตี้ชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลา กับต๋ามหนตาง เปื้ออวดหื้อคนอื่นๆ หัน เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า หมู่เขาได้ฮับรางวัลของเขาไปแล้ว

6 ส่วนต้านต๋อนตี้จะอธิษฐาน ก็หื้อเข้าไปในห้อง หับปะตู๋ แล้วอธิษฐานต่อพระบิดาของต้านตี้ผ่อบ่หัน แล้วพระองค์ผู้ตี้หันสิ่งตี้ต้านลักเยียะ ก็จะโผดหื้อรางวัลแก่ต้าน

7 □แล้วต๋อนตี้ต้านอธิษฐานอยู่นั้น ก็ห้ามอู้หลิ้มเก่าหลิ้มใหม่ เหมือนคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้าเยียะกั๋น ย้อนว่าหมู่เขาก็ด๊วว่าถ้าเยียะจาอั้นแล้ว หมู่เขาก็จะได้ฮับกำตอบจากก๋านอธิษฐานนั้น

8 ห้ามเยียะเหมือนกับคนหมู่นั้นเน่อ ย้อนว่าพระบิดาฮู้แล้วว่าต้านต้องก๋านอะหยังพ่อง ก่อนตี้ต้านจะอ้าปากขอ

9 □ตั้งแต่นี้ต่อไปหื้อต้านตังหลายอธิษฐานจาอี้ว่า

□ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ตังหลายผู้ตี้อยู่ในสวรรค์
ขอหื้อนามของพระองค์เป๋นตี้นับถือ
10 ขอหื้อแผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่
ขอหื้อคนตังหลายเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ในโลกนี้เหมือนอย่างเดียวกั๋นตี้เยียะในสวรรค์
11 ขอโผดหื้อข้าพระองค์ตังหลายมีอาหารกิ๋นในวันนี้
12 ขอโผดยกโต้ษบาปของข้าพระองค์ตังหลาย
เหมือนกับตี้ข้าพระองค์ตังหลายยกโต้ษหื้อคนอื่นตี้เยียะบ่ดีต่อข้าพระองค์ตังหลาย
13 แล้วขอบ่หื้อปาข้าพระองค์ตังหลายเข้าไปหาก๋านลองใจ๋

ฒ **5:38 5:38** อพย□ 21:24 ณ **5:43 5:43** ลนต□ 19:18

แต่ขอจ้วยหื้อปืนจากสิ่งบ่ดี๗
14 ย้อนว่าถ้าหมู่ต้านจะยกโต้ษหื้อคนตี้เยียะบ่ดีแก่ต้าน พระบิดาของต้านตี้อยู่ในสวรรค์ก็จะโผดยกโต้ษหื้อต้านเหมือนกั๋น
15 แต่ถ้าต้านบ่ยอมยกโต้ษบาปหื้อคนอื่น พระบิดาของต้านก็จะบ่ยอมโผดยกโต้ษบาปของต้านเหมือนกั๋น

ก๋านสอนเรื่องถือศีลอดอาหาร

16 เมื่อต้านถืออดอาหารเตื้อใดก็ต๋าม ห้ามแป๋งหน้าหมองต๋องเศร้า เหมือนหมู่คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ดเยียะกั๋น หมู่เขาบ่ช่วยหน้าล้างต๋า บ่หวีผมหื้อผ่อเหมือนบ่สบาย เปื้อใค่หื้อคนตังหลายหันว่าเขาก่ำลังถือศีลอดอาหารอยู่ แล้วยกยอปอปั้นเขา แต่เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า หมู่เขาได้ฮับรางวัลเรียบร้อยแล้ว จะบ่มีรางวัลจากพระเจ้าเลย
17 แต่เมื่อใดตี้ต้านตังหลายถือศีลอดอาหารอยู่ ขอหื้อช่วยหน้าล้างต๋า กับหวีผมเหมือนตี้เกยเยียะตึงวัน
18 เปื้อจะบ่หื้อใผผู้เลยว่าต้านก่ำลังถือศีลอดอาหารอยู่ แต่พระบิดาผู้ตี้ผ่อบ่หัน จะหันสิ่งตี้ต้านลักเยียะก็จะหื้อรางวัลแก่ต้าน

ก๋านสอนเรื่องเข้าของเงินคำ

19 ห้ามเอาก้าเก็บฮอมทรัพย์สมบัติไว้หื้อตั๋วในโลกนี้ เซิ่งขี้เมี่ยงกาว่าแมงจะมาขบกิ๋นเยียะหื้อทรัพย์สมบัติเสียหายได้ กาว่าตี้ขโมยจะมาลักเอาไปได้
20 แต่หื้อเก็บฮอมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ตี้ขี้เหมี้ยงกับแมงจะมาขบกิ๋นเยียะหื้อทรัพย์สมบัติเสียหาย กาว่าขโมยเข้าบ้านลักเอาไปตึงบ่ได้
21 ย้อนว่าทรัพย์สมบัติของต้านอยู่ตี้ไหน จิตใจ๋ของต้านก็อยู่ตี้หั้น
22 แก่นต๋าเผียบเหมือนโกมไฟส่องแจ้งในตั๋วของคนเฮา ถ้าแก่นต๋าของต้านดีตึงเนื้อตึงตั๋วก็เป่งแจ้งไปหมด
23 แต่ถ้าแก่นต๋าของต้านบ่ดีตึงเนื้อตึงตั๋วก็มืดไปหมด แล้วถ้ากี๊ดว่าตั๋วต้านเป่งแจ้งแต่แต๊ๆ เป๋นความมืด ความมืดนั้นจะมืดนักเหลือนั้นขนาดไหน
24 บ่มีใผจะฮับใจ๊เจ้านายสองคนพร้อมกั๋นได้ ย้อนว่าเขาจะจังนายคนนึ่ง แล้วก็ฮักนายแหมคนนึ่ง กาว่าเขาก็จะซื่อสัตย์กับนายคนนึ่งแต่จะดูถูกดูแควนนายแหมคนนึ่ง เจ้นเดียวกั๋นต้านจะฮับใจ๊พระเจ้าแล้วจะฮับใจ๊เงินคำพร้อมกั๋นบ่ได้

สอนเรื่องก๋านกระวนกระวาย

25 ย้อนจาอั๋นเฮาขอบอกต้านตังหลายว่า บ่ถ้าฮ้อนใจ๋จี้วี้จ้อหว้อเกี่ยวกับจีวิตว่า จะเอาอะหยังมากิ๋น เอาอะหยังมาดื่ม กาว่าเป๋นห่วงเรื่องของตั๋วว่าจะเซาะหาเสื้อผ้าตี้ไหนมานุ่ง ย้อนว่าจีวิตสำคัญนักเหลือของกิ๋นกับตั๋วของคนเฮาก็สำคัญนักเหลือผ้านุ่งบ่ใจ้กา
26 แหงนผ่อนกตี้บินอยู่บนฟ้าลอ มันบ่ได้หว่านบ่ได้เก็บเกี่ยว แล้วก็บ่ได้เอาข้าวสะสมไว้ในหลองข้าว แต่พระบิดาของต้านตี้อยู่ในสวรรค์ เลี้ยงนกหมู่นั้นไว้ แล้วหมู่ต้านลอ มีก้านักเหลือนกหมู่นั้นบ่ใจ้กา
27 ในหมู่ต้าน มีใผพ่องตี้ฮ้อนใจ๋ แล้วต่อจีวิตตั๋วเก่าหื้อยาวออกไปแหมสักหน้อยนึ่งได้
28 แล้วเป๋นอะหยังเถิงเป๋นห่วงเรื่องผ้านุ่ง แยงผ่อดอกไม้ต๋ำโต้งต๋ำนาลอว่า งอกงามขึ้นมาได้จาใด มันบ่ได้เยียะก๋าน บ่ได้ปั่นฝ้าย
29 แต่เฮาจะบอกหื้อต้านตังหลายฮู้ว่า ขนาดกษัตริย์ซาโลมอนตี้นับว่า ร่ำรวยนักขนาด ก็ยังใส่เสื้อผ้าบ่งามเต้าดอกไม้หมู่นี้สักดอกเดียว
30 ถ้าพระเจ้าแต่งหย้องดอกหญ้าต๋ำโต้งต๋ำนา เซิ่งอยู่ได้วันนี้วันเดียว ตกแหมวันก็จะถูกก๋ำปือเข้าก๋องไฟ จาอั๋นแล้วพระองค์ก็จะแต่งหย้องหมู่ต้านนักเหลือนั้นแหม โอ หมู่ต้านมีความเจื้อหน้อยแต๊ๆ
31 ย้อนจาอั๋นบ่ถ้าฮ้อนใจ๋ว่า จะมีอะหยังกิ๋นพ่องก่อ จะมีอะหยังดื่มพ่องก่อ กาว่า จะมีอะหยังมานุ่งพ่องก่อ
32 ย้อนว่าคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้าก็ปากั๋นเซาะหาสิ่งหมู่นี้ แต่พระบิดาของต้านตังหลายตี้อยู่ในสวรรค์ ฮู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งหมู่นี้จ๋ำเป๋นสำหรับต้าน
33 แต่สิ่งตี้สำคัญตี้สุดสำหรับหมู่ต้าน ก็คือหื้อเซาะหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน กับเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า แล้วพระองค์จะเต๋อมแถ้งสิ่งตี้จ๋ำเป๋นตึงหมดนี้กับหมู่ต้าน
34 ย้อนจาอั๋นก็บ่ต้องฮ้อนใจ๋เรื่องวันพูก วันพูกก็มีเรื่องฮ้อนใจ๋สำหรับวันพูกอยู่แล้ว วันใดๆ ก็มีปั๋ญหาปอสำหรับวันนั้นอยู่แล้ว

7

สอนเรื่องก๋านตัดสินคนอื่น

1 บ่ดีตัดสินคนอื่น แล้วพระเจ้าจะบ่ตัดสินต้าน

---

๗ **6:13 6:13** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความนี้ เหตุว่าราชอำนาจ ฤทธิ์เดช กับเกียรติ เป๋นของพระองค์ตลอดไป

2 ย้อนว่าต้านตังหลายจะตัดสินคนอื่นจาใด พระเจ้าก็จะตัดสินต้านตังหลายจาอั้น เผียบเหมือนต้านใจ้ต๋างแก่นใดตวงหื้อคนอื่น พระเจ้าก็จะใจ้ต๋างแก่นนั้นตวงหื้อต้านเหมือนกั้น
3 เป็นจาใดต้านผ่อหันขี้ฝุ่นตี้อยู่ในต๋าปี้น้องของต้าน แต่ไม้ตึงดุ้นอยู่ในต๋าตั๋วเก่าผ่อบ่หัน
4 เป็นจาใดต้านอู้กับหมู่ปี้น้องของต้านว่า หื้อเฮาเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต๋าของเจ้าเนาะ แต่ตี้ไหนได้มีไม้ตึงดุ้นอยู่ในต๋าตั๋วเก่า
5 คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด หื้อจั๊กไม้ตึงดุ้นออกจากต๋าตั๋วเก่าเหียก่อน แล้วจะได้ผ่อหันถี่ๆ ก่อนตี้จะไปเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต๋าของปี้น้องได้
6 ห้ามเอาของศักดิ์สิทธิ์ยื่นหื้อหมา กับบ่ดีเอาไข่มุกโจ้งหื้อหมู ย้อนว่าหมากับหมูจะเอาตี๋นซอกย่ำของหมู่นั้นหื้อจ๋มปี๊นตี๋นของมัน ป๋ายบ่ปอจะงว้ายปี๊กมาขบตวย

กำนฮ้องกับกำนเซาะหา

7 จงขอแล้วจะได้ จงเซาะแล้วจะปะ จงฮ้องตี้ปะตู๋แล้วจะเปิดหื้อ
8 ย้อนว่ากู้คนตี้ขอก็จะได้ กู้คนตี้เซาะก็จะปะ กู้คนตี้ฮ้องตี้ปะตู๋ก็จะเปิดหื้อเขา
9 มีใผในหมู่ต้านถ้าลูกขอของกิ๋น จะเอาบ่าหินยื่นหื้อกิ๋นแตนกา
10 กาว่าถ้าลูกของต้านขอป๋า จะเอางูปี๊ดหื้อจาอั้นกา
11 ย้อนว่าต้านตังหลายตี้เป็นคนบาปยังฮู้จักเอาของดีๆ หื้อลูก แล้วพระบิดาตี้อยู่ในสวรรค์จะบ่เอาของดีๆ นักเหลือนั้นหื้อกับคนตี้ขอจากพระองค์กา
12 หื้อเยียะต่อคนอื่นอย่างตี้ต้านต้องก๋านหื้อคนอื่นเยียะต่อต้าน นี่เป็นความหมายของบทบัญญัติของโมเสส กับเป็นกำสอนของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า

ปะตู๋กีดกับปะตู๋กว้าง

13 หื้อเข้าไปตางปะตู๋กีด ย้อนว่าปะตู๋ใหญ่กับหนตางโล่งกว้างเตียวสบาย จะปาไปเถิงความฉิบหาย แล้วก็มีคนจ๋ำนวนนักเตียวไปดังนี้
14 ส่วนปะตู๋ตี้กีดกับหนตางตี้เตียวยาก จะปาไปเถิงจีวิต แล้วก็มีคนจ๋ำนวนหน้อยตี้เซาะปะ

ฮู้จักเก๊าไม้ก็ย้อนหน่วย

15 หื้อหละวังผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อม ตี้มาหาต้านตังหลายในสภาพเป็นเหมือนแกะ แต่ตังในใจ๋นั้นตี้แต๊เป็นเหมือนหมาป่าขี้สวกขนาด
16 ต้านจะฮู้จักเขาได้ดีก็ผ่อตี้ก๋านเกิดผลจากก๋านงานของเขา มีใผพ่องเก็บหน่วยองุ่นได้จากเก๊าไม้ตี้มีหนาม กาว่าเก็บหน่วยบ่าเดื่อจากเก๊าหญ้าตี้มีหนาม
17 ก็อย่างเดียวกั๋นเก๊าไม้ตี้ดีก็จะออกหน่วยดี ส่วนเก๊าไม้ตี้บ่ดีก็จะออกหน่วยตี้บ่ดี
18 เป็นไปบ่ได้ตี้เก๊าไม้ดีจะออกหน่วยบ่ดี กาว่าเก๊าไม้บ่ดีจะออกหน่วยดีแต๊ๆ
19 เก๊าไม้กู้เก๊าตี้ออกหน่วยบ่ดี ก็จะถูกปั๊มขว้างแล้วเผาไฟเหีย
20 ย้อนจาอั้นต้านจะฮู้ได้จาใดว่าคนตี้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้านั้น เป็นตั๋วแต๊ กาว่าตั๋วป๋อม ก็หื้อผ่อตี้ก๋านเกิดผลจากก๋านงานของเขา
21 บ่ใจ้กู้คนตี้ฮ้องเฮาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วจะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่คนตี้เยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระบิดาตี้อยู่ในสวรรค์เต้าอั้น จะเข้าไปในแผ่นดินนั้นได้
22 เมื่อวันตัดสินลงโต้ษบาปมาแผวนั้น ก็จะมีคนเป็นจ๋ำนวนนักอู้กับเฮาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า หมู่ข้าพระองค์ตังหลายได้อ้างจื้อของพระองค์ต๋อนตี้ก๋ำลังเยียะหน้าตี้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระองค์ กับได้อ้างจื้อของพระองค์ต๋อนไล่ผีออก ตึงได้ออกจื้อของพระองค์ต๋อนตี้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์หลายอย่างบใจ้กา
23 แต่เฮาจะบอกหมู่ต้านซื่อๆ ว่า เฮาบ่เกยฮู้จักหมู่เจ้าสักเตื้อ เจ้าเป็นคนเยียะบ่ดี ขะใจ๋ปากั๋นหนีไปหื้อป๊นหน้าเฮาเหีย

กำเผียบคนหลวกกับคนง่าวแป๋งเฮือน

24 ย้อนจาอั้นกู้คนตี้ได้ยินกำสอนหมู่นี้ของเฮาแล้วเยียะตวย ก็เผียบเหมือนคนหลวกแป๋งเฮือนของตั๋วเอาตี๋นเสาเฮือนจ่อมหล่อมลงในหินเล็ก เปื้อเอาหินเป็นฐานของเฮือนนั้น
25 ต๋อนฝนตกหนักน้ำก็ไหลแฮง กับมีลมหลวงป๊ดตั้งเฮือนซ้ำแล้วซ้ำแหม แต่เฮือนหลังนั้นก็บ่โก้นหลุแหลวลงมา ย้อนว่าได้ฝังตี๋นเสาของเฮือนลงบนปี๊นหินอย่างมั่นคงแล้ว
26 แต่สำหรับคนตี้ได้ฟังแล้วบ่เยียะตวยกำสอนหมู่นี้ของเฮา เขาก็เผียบเหมือนคนง่าวแป๋งเฮือนอยู่บนปี๊นทราย
27 ต๋อนฝนตกหนักน้ำก็ไหลแฮง กับมีลมแฮงป๊ดตั้งเฮือนซ้ำแล้วซ้ำแหม แล้วเฮือนนั้นก็โก้นลงแหลวหมด นับเป็นความฉิบหายอย่างใหญ่หลวงแต๊ๆ
28 เมื่อพระเยซูอู้กำเผียบหมู่นี้จบแล้ว จาวบ้านจาวเมืองตังหลายก็ปากั๋นงึดในกำสอนของพระองค์
29 ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้ตี้มีสิทธิอำนาจแต๊ๆ บ่เหมือนหมู่ธรรมาจ๋ารย์

8

พระเยซูฮักษาคนเป๋นขี้ตู้ด

1 เมื่อพระเยซูเตียวลงมาจากดอยแล้ว ก็มีคนเป๋นหมู่ใหญ่ติดต๋ามพระองค์ไป
2 ต๋อนนั้นมีคนนึ่งเป๋นขี้ตู้ด[ด] มาคุกเข่าไหว้ต่อหน้าพระองค์ อู้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ใค่จ้วย
ข้าพเจ้าหื้อหาย ข้าพเจ้าก็จะหายแน่ๆ”
3 พระเยซูก็ยื่นมือไปหยุบป้อจายคนนั้นแล้วอู้ว่า “เฮาใค่จ้วย จงหายโรคเต๊อะ” แล้วเขาก็หายเป๋นขี้ตู้ดบ่า
เดี่ยวนั้นเลย
4 พระเยซูสั่งเขาว่า “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อใผฟังเน่อ แต่หื้อไปแสดงตั๋วต่อปุโรหิต แล้วเอาเครื่องปู่จาไปถวาย
ต๋ามกำสั่งของบทบัญญัติของโมเสส เปื้อแสดงหื้อคนตังหลายฮู้ว่าเจ้าหายโรคแล้ว”

ก๋านฮักษาคนฮับใจ๊นายร้อยทหารโรมัน

5 ต๋อนตี้พระเยซูเตียวเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม มีนายร้อยทหารโรมันคนนึ่งเข้ามาอ้อนวอน เปื้อขอ
ความจ้วยเหลือจากพระองค์
6 อู้ว่า “ต้านครับ คนฮับใจ๊ของข้าพเจ้าเป๋นง่อยลุกบ่ได้ นอนอยู่ตี้บ้านเขา ตุ๊กลำบากนักขนาด”
7 พระเยซูบอกนายร้อยคนนั้นว่า “เฮาจะไปโผดฮักษาเขาหื้อหาย”
8 แต่เขาบอกพระองค์ว่า “ต้านครับ ข้าพเจ้าบ่ดีปอตี้จะหื้อต้านลอดเข้ามาในจายคาเฮือนของข้าพเจ้า
เน่อ ขอต้านสั่งก๋าเดียวเต้าอั้น คนฮับใจ๊ของข้าพเจ้าก็จะหายจากพยาธิตี้เขาเป๋น
9 ข้าพเจ้าอยู่ใต้วินัยของทหาร กับมีทหารอยู่ใต้บังคับของข้าพเจ้าตวย ข้าพเจ้าสั่งคนนึ่งว่า “ไป” เขาก็ไป
สั่งคนนึ่งว่า “มา” เขาก็มา ข้าพเจ้าบอกคนฮับใจ๊ว่า “เยียะอันนี้เน่อ” เขาก็เยียะ”
10 เมื่อพระเยซูได้ยินก๋าอู้ก๋าจ๋าจาอั้น ก็งิดในความเจื้อของนายร้อย จึงอู้กับคนตี้ติดต๋ามว่า “เฮาบอก
ความจริงหื้อต้านตังหลายฮู้ว่า เฮาบ่เกยปะใผคนใดในประเทศอิสราเอลตี้มีความเจื้อนักขนาดนี้มาก่อนเลย
11 เฮาบอกต้านตังหลายหื้อฮู้ว่า จะมีคนจ๋ำนวนนักมาจากตังวันออกกับตังวันตก เปื้อมาฮ่วมกับอับราฮัม
อิสอัคตึงยาโคบกิ๋นเลี้ยงฉลองกั๋นในแผ่นดินสวรรค์
12 แต่คนตี้น่าจะได้เข้าไปอยู่ในแผ่นดินนั้น[ง] จะต้องถูกไล่เหิบออกไปอยู่ในตี้มืด ตี้มีเสียงคนไห้หุยขบเขี้ยว
เกี๊ยวกางอย่างเจ็บปวด”
13 แล้วพระเยซูก็บอกกับนายร้อยคนนั้นว่า “ปึ๊กไปบ้านของต้านก่อนเต๊อะ ส่วนเรื่องตี้ต้านต้องก๋านนั้นก็
จะเป๋นไปต๋ามตี้ต้านเจื้อ” เวลาเดียวกั๋นนั้นคนฮับใจ๊ก็หายเป๋นปกติ

พระเยซูฮักษาคนจ๋ำนวนนัก

14 เมื่อพระเยซูเข้าไปในเฮือนของเปโตร ก็หันแม่เมียของเขาบ่สบายเป๋นไข้นอนอยู่
15 พระองค์ก็หยุบมือของนาง นางก็หายจากไข้ แล้วนางลุกขึ้นฮับใจ๊ผ่อกอยพระองค์
16 เมื่อแลงวันนั้นหมู่คนปากั๋นเอาหลายคนตี้โดนผีเข้ามาหาพระเยซู พระองค์ก็ใจ๊กำอู้ขับไล่ผีหื้อออกจาก
คนหมู่นั้น แล้วยังได้ฮักษาคนเจ็บป่วยกู้คนหื้อหายตวย
17 สิ่งตี้ได้เกิดขึ้นนี้ก็เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามตี้อิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าอู้ไว้ว่า
“พระองค์ได้ฮับเอาความเจ็บป่วยของหมู่เฮาไปเหีย
กับแบกพยาธิ ของเฮาไว้”[ด]

ก๋านติดต๋ามพระเยซู

18 เมื่อพระเยซูหันคนเข้ามาแวดพระองค์เป๋นหมู่ พระองค์จึงสั่งสาวกปาข้ามไปแหมเผิกนึ่งของทะเลสาบ
19 ต๋อนนั้นมีธรรมาจ๋ารย์คนนึ่ง เข้ามาอู้กับพระองค์ว่า “ต้านอาจ๋ารย์ ต้านไปตางใด ข้าพเจ้าขอตวยต้าน
ไปตางนั้น”
20 พระเยซูบอกเขาว่า “หมาไนยังมีฮูอยู่ นกในอากาศยังมีฮังนอน แต่เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์[จ]ยังบ่มีตี้จะ
ซุกหัวนอน”
21 มีสาวกแหมคนนึ่งบอกพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า หื้อข้าพเจ้าปึ๊กไปฝังศพป้อก่อนเต๊อะ”
22 พระเยซูตอบเขาว่า “ตวยเฮามาก่อน ปล่อยหื้อคนต๋ายฝังคนต๋ายเอาคนเดียว”

พระเยซูห้ามลมหลวง

23 เมื่อพระเยซูลงเฮือแล้ว หมู่สาวกก็ตวยพระองค์ไป
24 ตันใดนั้นก็มีลมหลวง ตึงฝนตึงลมแฮงเกิดขึ้นในทะเลสาบ คลื่นปั๊ดเอาน้ำเข้าในเฮือจ๋นเต๋ม แต่พระ
เยซูก็ยังนอนหลับอยู่

[ด] **8:2 8:2** ความหมายในภาษากรีกรวมเถิงโรคผิวหนังทั่วไป [ง] **8:12 8:12** หมายเถิง จาวยิว [ด] **8:17 8:17** อสย 53:4 [จ] **8:20 8:20** พระเยซูฮ้องตั๋วเก่าว่าเป๋นบุตรมนุษย์ เป๋นจื้อตี้มาจากพระธรรมดาเนียล 7:13-14

25 หมู่สาวกเข้ามาฮ้องพระเยซูตื่น บอกว่า “พระองค์เจ้าข้า ขะใจ๋จ้วยกำเต๊อะ หมู่เฮาก๋ำลังจะจ๋มน้ำต๋ายกั๋นหมดแล้ว”
26 พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า “กั๋วเยียะหยัง มีความเจื้อหน้อยแต๊ๆ” แล้วพระองค์ก็ลุกขึ้นมาห้ามลมหลวงตึงคลื่นใหญ่ แล้วลมกับคลื่นก็หยุดเลย
27 หมู่สาวกก็ปากั๋นงืดอู้กั๋นว่า “ต้านผู้นี้เป๋นใผกั๋น ขนาดลมหลวงกับคลื่นแฮงก็ยังเจื้อฟังต้าน”

พระเยซูไล่ผีออกตี้แคว้นกาดารา

28 เมื่อปากั๋นข้ามทะเลสาบมาเถิงแหมเผิกในเขตของจาวกาดารา ก็มีสองคนตี้โดนผีเข้า ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ เข้ามาหาพระองค์ สองคนนี้สวกขนาดจ๋นบ่มีใผก้าเตียวก๋ายเข้าไปใก้ต๋ำหมู่หั้น 29 ป้อจายสองคนนั้นเอ็กป๊ัดใส่พระเยซูว่า “ต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้า มายุ่งกับหมู่เฮาเยียะหยัง ต้านต้องก๋านมาทรมานหมู่เฮาก่อนเวลาตี้พระเจ้าก๋ำหนดไว้แล้วจาอั้นกา”
30 จากตี้หั้นบ่ปอไก๋เต้าใด มีหมูหมู่ใหญ่ก๋ำลังเซาะหากิ๋นอยู่ต๋ำหมู่หั้น
31 ผีตี้เข้าสองคนนั้นอ้อนวอนพระองค์ว่า “ถ้าต้านจะไล่หมู่ข้าออกไปแต๊ๆ ขอหื้อหมู่ข้าไปเข้าในหมูหมู่นั้นแตนเหียเต๊อะ”
32 พระเยซูก็สั่งผีหมู่นั้นว่า “ออกไป” แล้วหมู่ผีก็ออกจากป้อจายสองคนนั้นไปเข้าในหมู่หมูแตน แล้วหมูตึงหมดก็ปากั๋นล่นลงหน้าผาจิ๊ง ลงไปในทะเล แก๊นน้ำต๋ายกั๋นหมด
33 ส่วนหมู่คนเลี้ยงหมูปากั๋นล่นหนีเข้าไปในเมือง แล้วเล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นตึงหมดหื้อคนตังหลายฟัง ตึงเล่าเหตุก๋ำรณ์ตี้เกิดขึ้นกับป้อจายสองคนตี้โดนผีเข้านั้นตวย
34 คนตึงเมืองนั้นก็ปากั๋นออกมาหาพระเยซู เมื่อปะพระองค์แล้ว ก็ปากั๋นอ้อนวอนขอหื้อพระองค์ออกไปจากเขตแดนของหมู่เขาเหีย

9

พระเยซูฮักษาคนเป๋นง่อย

1 พระเยซูก็ลงเฮือข้ามทะเลสาบป๊กไปเมืองคาเปอรนาอุมตี้เป๋นตี้อยู่ของพระองค์
2 มีคนปากั๋นหามคนง่อยนอนอยู่ตี้นอนคนนึ่งมาหาพระเยซู เมื่อพระองค์หันความเจื้อของหมู่เขา ก็อู้กับคนง่อยว่า “ลูกเหย สบายใจ๋เต๊อะ บาปของเจ้าได้โผดยกหื้อแล้วเน่อ”
3 เมื่อหมู่ธรรมาจ๋ารย์บางคนได้ยินจาอั้นก็กึ๊ดในใจ๋ว่า “คนนี้ก๋ำลังอู้หมิ่นประมาทพระเจ้า”
4 พระเยซูฮู้กำกึ๊ดในใจ๋ของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป๋นจาใดหมู่ต้านจึงกึ๊ดบ่ดีในใจ๋จาอี้
5 อันใดจะง่ายเหลือกั๋น ตี้จะว่า “บาปของเจ้าได้โผดยกแล้ว” กาว่า “ลุกขึ้นเตียวไปเต๊อะ”
6 แต่เปื้อว่าต้านตังหลายจะฮู้ว่า บุตรมนุษย์[๒]มีสิทธิอำนาจในโลกตี้จะโผดยกโต้ษบาปได้” แล้วพระองค์ก็อู้กับคนง่อยนั้นว่า “ลุกขึ้นแบกตี้นอนป๊กไปบ้านเต๊อะ”
7 คนง่อยนั้นก็ลุกขึ้น แล้วเตียวป๊กบ้าน
8 เมื่อจาวบ้านจาวเมืองหันจาอั้น กู้คนก็เก๋งกั๋ว แล้วปากั๋นสรรเสริญพระเจ้า ตี้ยอมหื้อคนมีสิทธิอำนาจเยียะจาอั้นได้ตวย

พระเยซูฮ้องมัทธิวเป๋นสาวก

9 เมื่อพระเยซูออกจากตี้หั้นมาแล้ว ก็หันป้อจายคนนึ่งจื้อมัทธิวนั่งอยู่ตี้ด่านเก็บภาษี พระองค์บอกเขาว่า “ตวยเฮามาเต๊อะ” มัทธิวก็ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป
10 ต๋อนตี้พระเยซูกับหมู่สาวกกิ๋นข้าวอยู่ในบ้านของมัทธิว คนเก็บภาษีกับคนบาปหลายคนก็เข้ามาฮ่วมกิ๋นข้าวตวย
11 เมื่อหมู่ฟาริสีหันจาอั้น ก็อู้กับหมู่สาวกของพระเยซูว่า “เป๋นจาใดอาจ๋ารย์ของหมู่ต้าน มานั่งกิ๋นข้าวฮ่วมกับคนเก็บภาษีตึงคนบาปจาอั้น”
12 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้น ก็ตอบว่า “คนอยู่ดีสบาย แข็งแฮง บ่ต้องก๋านหมอ แต่คนตี้บ่สบายต้องก๋านหมอ
13 หื้อป๊กไปเฮียนพระคัมภีร์ข้อนี้หื้อดีๆ ตี้พระเจ้าบอกว่า “เฮาต้องก๋านความเมตต๋า บ่ใจ้ต้องก๋านสัตว์มาปู่จา”[๓] ย้อนเฮาบ่ได้มาเปื้อฮ้องหาคนตี้กึ๊ดว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม แต่มาเปื้อฮ้องหาคนบาป”

เรื่องก๋านถือศีลอดอาหาร

14 ส่วนสาวกของยอห์นผู้หื้อบัพติศมา มาถามพระเยซูว่า “หมู่เฮาตึงหมู่ฟาริสีถือศีลอดอาหาร แต่เป๋นจาใดสาวกตังหลายของต้านบ่เยียะพ่อง”

---

[๒] **9:6 9:6** พระเยซูฮ้องตั๋วเก่าว่าเป๋นบุตรมนุษย์ เป๋นจื้อตี้มาจากพระธรรมดาเนียล 7:13-14 [๓] **9:13 9:13** ฮซย” 6:6

15 พระเยซูก็ตอบเป๋นกำเผียบว่า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เปื้อนๆ ของเขาจะเป๋นตุ๊กโศกเศร้าได้จาใด แต่จะมีวันนึ่งตี้เจ้าบ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา เถิงต๋อนนั้นหมู่เขาก็จะปากั๋นถือศีลอดอาหาร
16 “บ่มีใผเอาผ้าใหม่ไปปะเสื้อผ้าเก่าเน่อ ย้อนว่าผ้าใหม่ตี้ปะไปนั้นเมื่อหดก็จะจั๊กเสื้อผ้าผืนเก่าปุดนักเหลือเก่า
17 กับบ่มีใผเอาเหล้าองุ่นหมัก๓ใหม่ๆ ใส่ถงหนังเก่า ย้อนว่าเหล้าองุ่นหมักใหม่นั้นจะเยียะหื้อถงหนังเก่าแตก เหล้าองุ่นก็ฮั่วออกมาหมด ถงแก่นนั้นก็จะใจ๊บ่ได้ แต่เปิงดีตี้จะเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ใส่ในถงหนังใหม่ แล้วเหล้าองุ่นกับถงหนังใจ๊ได้ตึงสอง”

พระเยซูจ้วยจีวิตหละอ่อนกับฮักษาแม่ญิงเป๋นเลือดตกบ่หยุด

18 ต๋อนตี้พระเยซูก่ำลังอู้กำเผียบอยู่นั้น ก็มีนายธรรมศาลาของจาวยิวคนนึ่ง เข้ามาคุกเข่าไหว้ต่อหน้าพระองค์อู้ว่า “ลูกสาวของข้าพเจ้าต๋ายบ่ปอเมินมานี่ ขอพระองค์โผดไปวางมือบนตั๋วของเขา ลูกสาวของข้าพเจ้าก็จะปึ๊กเป๋นขึ้นมาแหมใหม่”
19 พระเยซูตึงหมู่สาวกของพระองค์ก็ตวยเขาไป
20 ต๋อนนั้นก็มีแม่ญิงคนนึ่งเป๋นโรคเลือดตกบ่หยุดมาสิบสองปี๋แล้ว ตุ๊กทรมานเหลือขนาด แม่ญิงคนนี้ลักมอบมาตังหลังพระเยซู แล้วก็หยุบตี๋นเสื้อคุมของพระองค์
21 ย้อนนางก็ตึดในใจ๋ว่า “ถ้าได้หยุบตี๋นเสื้อคุมของพระองค์เต้าอั้น เฮาก็จะหายแน่ๆ”
22 ส่วนพระเยซูงว้ายหลังปึ๊กมาหันใส่ก็อู้กับนางว่า “ลูกเหย สบายใจ๋ได้แล้วเน่อ ความเจื้อของเจ้าเยียะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว” แล้วนางก็หายบ่าเดี่ยวนั้นเลย
23 เมื่อพระเยซูเตียวมาแผวเฮือนของนายธรรมศาลา ก็หันหมู่คนปากั๋นเป่าปี่เป่าแนเล่นเพลงงานศพกับคนจ๋ำนวนนักเยียะเสียงดังวุ่นวะวุ่นวาย
24 พระเยซูก็ไล่คนหมู่นั้นว่า “ออกไปหื้อหมด หละอ่อนแม่ญิงคนนี้ยังบ่ต๋ายเตื้อลอ ก่ำลังนอนหลับอยู่บ่ดาย” คนตังหลายก็ใค่หัวใส่พระองค์
25 หลังจากไล่คนหมู่นั้นออกไปหมดแล้ว พระเยซูก็เข้าไปในห้องแล้วก๋ำมือหละอ่อนไว้ หละอ่อนก็ลุกขึ้นมา
26 เรื่องตี้เกิดขึ้นนี้ก็เล่าลืออู้กั๋นไปใคว่แคว้นนั้น

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอด

27 เมื่อพระเยซูออกมาจากเฮือนของนายธรรมศาลา ก็มีคนต๋าบอดสองคนตวยมา ฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า “ต้านผู้เป๋นบุตรของกษัตริย์ดาวิด๔ เหย ขอโผดอินดูหมู่เฮาตวยเต๊อะ”
28 เมื่อพระเยซูเข้าไปในเฮือนแล้ว คนต๋าบอดตึงสองคนก็ตวยเข้าไป พระองค์ถามเขาว่า “ต้านตึงสองเจื้อว่าเฮาจะเยียะหื้อต๋าของต้านผ่อหันได้จาอั้นกา” คนต๋าบอดสองคนนั้นตอบว่า “ต้านครับ เฮาเจื้อแต๊ๆ”
29 พระเยซูเอามือจิตี้แก่นต๋าของคนตึงสอง อู้ว่า “หื้อเป๋นไปต๋ามตี้ต้านเจื้อเต๊อะ” 30 แล้วเขาตึงสองคนก็ผ่อหัน พระเยซูเตื๋อนเขาว่า “ห้ามบอกเรื่องนี้หื้อใผคนใดฮู้”
31 แต่เมื่อเขาตึงสองไปแล้ว ก็เล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นเกี่ยวกับพระองค์หื้อคนอื่นในแคว้นนั้นฮู้จ๋นใคว่ไปหมด

พระเยซูฮักษาคนเป๋นใบ้

32 ต๋อนตี้ป้อจายตี้หายต๋าบอดสองคนนั้นออกไปจากตี้หั้น มีคนปาป้อจายตี้โดนผีเข้ามาหาพระเยซู ผีได้เยียะหื้อเขาเป๋นใบ้
33 เมื่อพระเยซูไล่ผีนั้นออกไปแล้ว ป้อจายคนนั้นก็อู้ได้ คนตังหลายก็งึด ปากั๋นอู้ว่า “บ่เกยฮู้บ่เกยหันเรื่องจาอี้ในประเทศอิสราเอลมาก่อนสักเตื้อ”
34 แต่หมู่ฟาริสีอู้ว่า “คนนี้ไล่ผีออกได้โดยใจ๊อำนาจของหัวหน้าผี”

พระเยซูอู้เรื่องจ้วยกั๋นนำคนมาเจื้อ

35 พระเยซูเตียวตางไปใคว่กู้เมือง ตึงกู้หมู่บ้าน แล้วสั่งสอนในธรรมศาลาของจาวยิว กับบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ก็ฮักษาพยาธิตึงก๋านเจ็บป่วยต่างๆ หื้อคนตังหลายหายตวย
36 เมื่อพระเยซูหันคนตังหลาย พระองค์ก็ฮู้สึกอินดูหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาตุ๊กใจ๋หลายอย่าง กับบ่มีใผจ้วยเผียบเหมือนฝูงแกะตี้บ่มีคนเลี้ยง
37 พระองค์อู้กับหมู่สาวกว่า “มีคนนักตี้พร้อมจะฮับเจื้อเหมือนข้าวเหลืองเต๋มโต้ง แต่คนงานตี้จะเกี่ยวนั้นยังมีหน้อยล้ำไป
38 ย้อนจาอั้นหื้อจ้วยกั๋นอ้อนวอนขอพระเจ้า ผู้เผียบเหมือนเจ้าของนาหื้อส่งคนงานมา เปื้อจ้วยกั๋นเกี่ยวพืชผลของพระองค์ตวย”

---

๓ 9:17 9:17 เหล้าองุ่นหมักใหม่มีแก๊สนัก ถ้าใส่ในถงหนังเก่าจะเยียะหื้อถงหนังปุด
๔ 9:27 9:27 เป๋นก๋านอ้างเถิงเจื้อสายพิเศษของกษัตริย์ดาวิด ตี้จาวยิวเจื้อว่า เจื้อสายคนนี้จะเป๋นพระเมสสิยาห์ (พระคริสต์)

10

สาวกสิบสองคนออกไปบอกข่าวดี

1 พระเยซูฮ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วหื้อสิทธิอำนาจหมู่เขาเปื้อจะไล่ผีฮ้าย[๕] กับฮักษาโรคตึงก๋านเจ็บ
ป่วยกู้อย่างหื้อหายได้
2 หมู่อัครสาวกสิบสองคน มีจื้อว่า ซีโมน ตี้ฮ้องแหมจื้อว่าเปโตร อันดรูว์ ตี้เป๋นน้องบ่าวของซีโมนเปโตร
ยากอบ ยอห์น ตี้เป๋นน้องบ่าวยากอบ ปี้น้องสองคนนี้เป๋นลูกเศเบดี
3 ฟีลิป บารโธโลมิว โธมัส มัทธิว คนเก็บภาษี ยากอบ ลูกของอัลเฟอัส ธัดเดอัส
4 ซีโมน ตี้เป๋นคนของพรรคจ้าดนิยม กับยูดาสอิสคาริโอท ต๋อนเมื่อลูนคนนี้ได้หักหลังพระเยซู
5 เมื่อพระเยซูส่งสาวกสิบสองคนนี้ออกไป ก็สั่งว่า ห้ามเข้าหาหมู่คนต่างจ้าด กาว่าเข้าไปในเมืองของ
หมู่จาวสะมาเรีย
6 แต่หื้อไปหาคนอิสราเอลตี้เผียบเหมือนแกะของพระเจ้าตี้หลงหายไป
7 ต๋อนตี้หมู่ต้านเตียวไปนั้น หื้อบอกไปตวยว่า แผ่นดินสวรรค์มาใก้จะแผวแล้วเน่อ
8 แล้วฮักษาคนป่วยหื้อหาย เยียะหื้อคนต๋ายไปแล้วปึ๊กเป๋นขึ้นมาใหม่ ฮักษาคนเป๋นขี้ตู้ดหื้อหายสะอาด
ไล่ผีออกจากคนตี้ถูกเข้า ต้านตังหลายได้ฮับฤทธิ์อำนาจนี้มาบ่ดาย ก็หื้อจ้วยเหลือคนอื่นบ่ดาย
9 บ่ต้องเอาสตางค์ติดตั๋วไปสักเหรียญ
10 บ่ต้องเอาถง เสื้อผ้าแหมผืน เกิบ กาว่าไม้เต๊าไปตวย ย้อนว่าคนตี้เยียะก๋าน ก็สมควรจะได้ฮับก๋านผ่
อกอยในสิ่งตี้เขาจ๋ำเป๋นต้องใจ๊
11 เมื่อต้านไปเถิงหมู่บ้านใดกาว่าเมืองใดก็ต๋าม หื้อเซาะหาคนตี้เต๋มใจ๋ต้อนฮับต้าน แล้วย้างอยู่กับเขา
คนนั้น จ๋นกว่าจะออกเตียวตางต่อไปตี้อื่นแหม
12 เมื่อเข้าไปในเฮือนของเขา ก็หื้อปั้นปอนเขา
13 ถ้าคนในเฮือนนั้นยินดีต้อนฮับหมู่ต้าน ก็หื้อกำปอนนั้นอยู่กับเขา แต่ถ้าเขาบ่ต้อนฮับหมู่ต้าน ก็หื้อกำ
ปอนนั้นปึ๊กย้อนมาหาหมู่ต้านเหีย
14 ถ้าบ้านใดเมืองใดบ่ยินดีต้อนฮับต้าน บ่ฟังกำอู้ของต้าน เมื่อออกจากบ้านเมืองของเขา ก็หื้อปัดขี้ฝุ่นตี้
ติดตี๋นของต้านออก[๖]เหียก่อน
15 เฮาบอกความจริงแก่เจ้าตังหลายว่า ในวันตัดสินลงโต้ษบาปนั้นจาวเมืองโสโดมกับเมืองโกโมราห์จะ
มีโต้ษเบาเหลือจาวเมืองนั้นแหม[ฉ]

พระเยซูเตื๋อนว่าจะเกิดเรื่องเดือดฮ้อน

16 ฟังหื้อดีเน่อ เฮาส่งต้านตังหลายออกไป เผียบเหมือนส่งแกะเข้าไปอยู่ต้ามก๋างหมู่หมาป่า ย้อนจาอั้น
ต้องหลวกเหมือนงู ตึงซื่อใสอ่อนน้อมเหมือนนกก๋าแก๋
17 หละวังหื้อดี ย้อนว่าคนหมู่นั้นจะยับต้านตังหลายปาไปขึ้นศาล แล้วเฆี่ยนลงโต้ษต้านตี้ก๋างธรรมศาลา
ของจาวยิว
18 หมู่เขาจะปาตั๋วต้านไปยืนต่อหน้าเจ้าเมือง ต่อหน้ากษัตริย์ ย้อนว่าหมู่ต้านติดต๋ามเฮา ต้านจะต้องเป๋น
พยานเรื่องเฮาหื้อกษัตริย์กับเจ้าเมืองตึงคนต่างจ้าดฟัง
19 เมื่อต้านโดนยับ บ่ต้องฮ้อนอกตกใจ๋ว่าจะอู้อะหยัง กาว่าจะอู้จาใดดี เมื่อเถิงเวลานั้น ต้านจะฮู้ว่าจะอู้อะ
หยังพ่อง
20 แต่บ่ใจ้ตั๋วต้านตี้อู้ แต่เป๋นพระวิญญาณของพระบิดาตี้อู้ผ่านตั๋วต้าน
21 ปี้น้องจะหักหลังกั๋นจ๋นถูกฆ่าต๋าย ป้อแม่จะหักหลังลูกจ๋นถูกฆ่าต๋าย หมู่ลูกๆ ก็จะต่อต้านป้อแม่ แล้ว
เยียะหื้อถูกฆ่าต๋ายเหมือนกั๋น
22 คนตังหลายจะจังหมู่ต้าน ย้อนว่าหมู่ต้านได้ติดต๋ามเฮา แต่ถ้าใผตี้ทนได้จ๋นเถิงตี้สุด ก็จะได้ฮับความ
รอดป๊นบาปโต้ษ
23 ถ้าเขาค๋ำเขต้านในเมืองนี้ ก็หื้อหนีไปเมืองป๊ัน เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า ก่อนตี้หมู่ต้านจะไปเยียะ
ก๋านหื้อแล้วจ๋นใคว่กู้เมืองของจาวอิสราเอล บุตรมนุษย์จะมาแผวก่อน
24 ลูกศิษย์บ่ใหญ่เหลือครู กับคนฮับใจ๊บ่ใหญ่เหลือเจ้านาย
25 ลูกศิษย์ขึ้นไปเปียงครู กาว่าคนฮับใจ๊เปียงนายของต๋น ก็นักแล้ว ถ้าคนปากั๋นฮ้องเฮาตี้เป๋นเจ้าของ
เฮือนว่า เบเอลเซบูล[๗] แล้วเขาจะฮ้องจื้อต้านตี้เป๋นสมาชิกในครอบครัวฮ้ายเหลือนั้นสักมอกใด
26 ย้อนจาอั้นบ่ต้องกั๋วคนหมู่นั้น กู้อย่างตี้ปิดบังซุกไว้จะเปิดหื้อหัน ตึงตี้เป๋นความลับกู้อย่างจะถูกเปิด
เผยออกมาหมดหลิ้ง

---

[๕] **10:1 10:1** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด [๖] **10:14 10:14** เป๋นก๋านแสดงว่าบ่ยอมฮับ หื้อผ่อกิจก๋าน 13:51 [ฉ] **10:15 10:15** ปฐก 19:24-28 [๗] **10:25 10:25** เบเอลเซบูล เป๋นแหมจื้อนึ่งตี้ฮ้องซาต๋าน ตี้เป๋นหัวหน้าของผี

27 สิ่งใดตี้เฮาบอกหื้อต้านตังหลายในตี้มืด ก็หื้อไปบอกในตี้แจ้ง สิ่งใดตี้เฮาซูบซาบบอกหื้อต้าน ก็หื้อเอิ้นบอกตี้ดาดฟ้าหลังคาตึก
28 บ่ต้องกั๋วคนตี้ฆ่าได้ก้าตั๋ว แต่บ่มีอำนาจฆ่าจิตวิญญาณของต้านได้ แต่หื้อกั๋วพระเจ้าผู้ตี้มีฤทธิ์อำนาจทำลายตึงตั๋วตึงจิตวิญญาณของต้านในหม้อหน้าฮกได้
29 นกจอกสองตั๋ว เป็นขายกั๋นบาทเดียวบ่ใจ้กา ถ้าพระบิดาบ่ยอม นกหมู่นั้นสักตั๋วจะตกมาต๋ายบนปื๊นดินตึงบ่ได้
30 เส้นผมของต้านมีกี่เส้นพระองค์ก็นับไว้หมดแล้ว
31 ย้อนจาอี๊บ่ต้องกั๋วเน่อ หมู่ต้านมีก้านักเหลือนกจอกหลายตั๋วแหมก่อน
32 ถ้าคนใดยอมฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ เฮาก็จะยอมฮับเขาต่อหน้าพระบิดาของเฮาตี้อยู่ในสวรรค์
33 แต่ถ้าคนใดตี้บ่ยอมฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ เฮาก็จะบ่ยอมฮับเขาต่อหน้าพระบิดาของเฮาตี้อยู่ในสวรรค์เหมือนกั๋น
34 บ่ดีกึ๊ดเอาคนเดียวว่า เฮามาในโลกนี้เปื้อนำเอาความสงบสุขมาหื้อเน่อ แต่เฮาเอาดาบมา
35 เฮามาเปื้อเยียะหื้อ
ลูกบ่าวแตกแยกกับป้อ
ลูกสาวแตกแยกกับแม่
ลูกใป๊แตกแยกกับแม่ผัว
36 คนในสมาชิกครอบครัวเดียวกั๋นจะเป้นศัตรู๋กั๋น[ท]
37 คนใดตี้ฮักป้อกาว่าฮักแม่ของตั๋วนักเหลือเฮา ก็บ่สมควรมาเป้นสาวกของเฮา คนตี้ฮักลูกบ่าวลูกสาวของตั๋วนักเหลือเฮา ก็บ่สมควรตี้จะเป้นสาวกของเฮาเหมือนกั๋น
38 กับคนใดตี้บ่ยอมแบกไม้ก๋างเขน[ธ]ของตั๋วแล้วตวยเฮามา ก็บ่สมควรมาเป้นสาวกของเฮา
39 คนตี้ใค่ฮักษาจีวิตของตั๋วไว้ คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่คนยอมสละจีวิตของตั๋วย้อนหันแก่เฮาก็จะมีจีวิตนิรันดร์
40 คนตี้ต้อนฮับหมู่ต้านก็ต้อนฮับเฮา คนตี้ต้อนฮับเฮาก็ต้อนฮับผู้ตี้ใจ้เฮามาตวย
41 คนตี้ต้อนฮับผู้เป้นปากเป้นเสียงแตนพระเจ้า ย้อนหันว่าเขาเป้นจาอั้น ก็จะได้ฮับรางวัลแบบเดียวกั๋นกับคนนั้น กาว่าคนตี้ต้อนฮับคนถูกต้องต๋ามธรรม ย้อนว่าเขาเป้นจาอั้น ก็จะได้ฮับรางวัลแบบเดียวกั๋นกับคนนั้น
42 กาว่าคนตี้เอาน้ำเย็นสักแก้วนึ่งหื้อสาวกตี้ต่ำต้อยตี้สุด ย้อนหันว่าเขาเป้นสาวกของเฮา เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนนั้นก็จะได้ฮับรางวัลแน่นอน

11

พระเยซูตอบยอห์นผู้หื้อบัพติศมา

1 เมื่อพระเยซูสั่งหมู่สาวกตึงสิบสองคนเรียบร้อยแล้ว พระองค์ก็ออกจากตี้หั้นไปเตสนา กับสั่งสอนต๋ามเมืองต่างๆ ในต๋ำหมู่แคว้นกาลิลี
2 ส่วนยอห์นผู้หื้อบัพติศมายังอยู่ในคอก ได้ยินข่าวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ตี้พระคริสต์เยียะอยู่ ก็เลยหื้อสาวกของตั๋วไปหาพระเยซู
3 ถามว่า ต้านเป้นผู้ตี้จะมานั้นกา กาว่าจะต้องกองถ้าคนอื่นแหม
4 พระเยซูตอบว่า ปึ๊กไปบอกยอห์นต๋ามตี้หมู่ต้านได้ยิน กับได้หัน
5 คือคนต๋าบอดก็ผ่อหันได้ คนง่อยก็เตียวได้ คนขี้ตู้ดก็หายสะอาด[ธ] คนหูหนวกก็ได้ยิน คนต๋ายก็เป้นขึ้นจากความต๋าย กับคนตุ๊กคนยากก็ได้ฟังข่าวดี
6 คนตี้บ่ขัดใจ๋ในสิ่งตี้เฮาอู้กับเยียะ ก็เป้นสุข
7 เมื่อสาวกของยอห์นได้ปึ๊กไปแล้ว พระเยซูตั้งเก๊าอู้กับคนตังหลายเรื่องยอห์นว่า ต้านตังหลายไปผ่ออะหยังในดินแดนทุรกั๋นดาร ไปผ่อต้นอ้อถูกลมปึ๊ดแกว่งไปแกว่งมาจาอั้นกา
8 ถ้าบ่ใจ๋ ออกไปผ่ออะหยังกั๋น ไปผ่อคนแต่งตั๋วงามๆ กา ย้อนว่าคนตี้แต่งตั๋วอย่างดีนั้นย่อมปากั๋นอยู่ในวังปู๊น
9 ถ้าจาอั้นหมู่ต้านออกไปผ่ออะหยังกั๋น ไปผ่อผู้เป้นปากเป้นเสียงแตนพระเจ้าแม่นก่อ แม่นแล้ว เฮาบอกต้านตังหลายว่ายอห์นเป้นนักเหลือผู้เป้นปากเป้นเสียงแตนพระเจ้าแหมก่อน
10 คือยอห์นคนเนียะ มีกำเขียนเถิงต้านไว้ว่า
เฮาจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าต้านไปก่อน
เขาจะเกียมคน[ง]หื้อพร้อมก่อนต้านมา[น]

[ท] **10:36 10:36** มคา 7:6
[ธ] **11:5 11:5** ลนต 14:1-32
[ง] **10:38 10:38** กำนยอมแบกไม้กำงเขน หมายเถิง กำนยอมเสียสละของตั๋วเก่าเปื้อหันแก่พระคริสต์
[ง] **11:10 11:10** ถ้าแป๊ตรงๆ กับภาษากรีกกำว่า เกียมคน เป้น เกียมตาง
[น] **11:10 11:10** มลค 3:1

11 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า บ่มีใผตี้ยิ่งใหญ่เหลือยอห์นผู้หื้อบัพติศมา แต่คนตี้เล็กหน้อยตี้สุด
ในแผ่นดินสวรรค์นั้น ก็ยังใหญ่เหลือยอห์นแหมก่อน
12 นับตั้งแต่สมัยยอห์นผู้หื้อบัพติศมาเริ่มเตสนามาจ๋นแผวบ่าเดี่ยวนี้ แผ่นดินสวรรค์ก็โดนโจ๋มตี๋อย่างหนัก
กับหมู่หัวรุนแรงก็ฮิเอาแผ่นดินสวรรค์หื้อได้
13 ตี้อู้จาอั้นย้อนว่าก่อนสมัยยอห์น ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตึงหมด กับบทบัญญัติของโมเสสเกย
บอกไว้เถิงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า
14 ถ้าต้านตังหลายเจื๊อกำของหมู่เขา แล้วตี้อู้ว่าเอลียาห์จะมา ก็หมายเถิงยอห์นคนเนียะ[ป]
15 ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ
16 เฮาจะเผียบคนในยุคสมัยนี้เหมือนกับอะหยังดี หมู่เขาก็เผียบเหมือนกับหละอ่อนนั่งเล่นอยู่ก๋างกาด
ก๋างลี เอิ้นฮ้องใส่กั๋นว่า
17 หมู่เปิ้นเป่าปี่เป่าแนหื้อฟังแล้ว
หมู่ตั๋วก็บ่เต้นบ่ฟ้อนตวย
หมู่เปิ้นปากั๋นฮ้องเพลงสำหรับงานศพหื้อฟัง
หมู่ตั๋วก็บ่แป๋งหน้าหมองต๋องเศร้าตวย
18 เมื่อยอห์นมา เขาก็ถือศีลอดอาหารบ่กิ๋นเหล้าองุ่น หมู่คนก็ว่า คนนี้มีผีเข้า
19 ส่วนบุตรมนุษย์ได้ตึงกิ๋นตึงดื่ม คนตังหลายก็ว่า ผ่อคนนี้ลอ ขี้กละ ขี้เมาตวย ป๋ายบ่ปอยังเป๋นเปื้อนกับ
คนเก็บภาษี คบกั๋นกับคนบาป แต่ปั๋ญญาของพระเจ้านั้นก็ได้ฮับก๋านยอมฮับว่าถูกต้องแล้วจากผลตี้ออก
มา

พระเยซูว่าหื้อเมืองตี้บ่ได้กลับใจ๋จากบาป

20 แล้วพระเยซูก็ตั้งเก๊าต๋ำหนิว่าหื้อเมืองต่างๆ ตี้พระองค์ได้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์ไว้นักเหลือเปิ้น ย้อนว่าหมู่
เขาบ่ยอมกลับใจ๋จากบาป
21 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเมืองโคราซินกับเมืองเบธไซดา ถ้าเฮาไปเยียะก๋านอัศจ๋รรย์แบบเดียวกั๋นนี้
ตี้เมืองไทระกับเมืองไซดอน คนตังหลายตี้หั๋นก็จะกลับใจ๋จากบาป ปากั๋นนุ่งผ้ากระสอบกับเอาขี้เต้าผุกใส่หัว
ตั๋วเก่าไปเมินแล้ว
22 เฮาบอกหื้อเจ้าฮู้ว่า ในวันตัดสินลงโต้ษบาปนั้น เมืองไทระกับเมืองไซดอนจะมีโต้ษเบาเหลือหมู่เจ้า
แหม
23 ส่วนเมืองคาเปอรนาอุม เจ้าก็๊ดว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเปียงฟ้าสวรรค์กาบ่ใจ้เน่อ แต่เจ้าจะถูกโจ้งลงไปใน
แดนคนต๋ายเน่อ ย้อนว่าก๋านอัศจ๋รรย์ตี้เฮาได้เยียะหื้อเจ้าหันนี้ ถ้าเอาไปเยียะตี้เมืองโสโดมเมืองนั้น ก็จะยัง
มีอยู่จ๋นเถิงตึงวันนี้
24 เฮาบอกหื้อฮู้ว่าในวันตัดสินลงโต้ษบาปนั้น โต้ษตี้เมืองโสโดมจะฮับนั้น ยังจะเบาเหลือโต้ษของเจ้า
แหม

คนจะได้พักผ่อนเมื่อมาหาพระเยซู

25 แล้วพระเยซูก็อู้ว่า ข้าแต่พระบิดา ผู้เป๋นเจ้าของฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญ
พระองค์ ย้อนว่าพระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้ บ่หื้อผู้มีผญาปั๋ญญา ผู้มีก๋านศึกษาได้ฮู้ แต่ได้เปิดเผยหื้อ
กับหมู่คนตี้ถ่อมใจ๋เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ
26 ข้าแต่พระบิดาเจ้า แม่นแล้ว พระองค์ปอใจ๋ตี้จะเยียะจาอั้น
27 แล้วพระองค์ก็อู้กับคนตังหลายว่า พระบิดาได้มอบสิทธิอำนาจเหนือกู้สิ่งกู้อย่างหื้อเฮา บ่มีใผฮู้จัก
พระบุตรนอกจากพระบิดา บ่มีใผฮู้จักพระบิดานอกจากพระบุตร กับคนตี้พระบุตรต้องก๋านเปิดเผยหื้อฮู้จัก
เต้าอั้น
28 ส่วนคนตังหลายตี้ฮู้สึกอิดอกอ่อนใจ๋ กับมีภาระหนัก หื้อมาหาเฮาเต๊อะ แล้วเฮาจะหื้อต้านตังหลาย
หายอิดหายอ่อนกับได้พักผ่อนหย่อนใจ๋
29 ฮับเฮาเป๋นผู้นำจีวิต แล้วเฮียนฮู้จากเฮา ย้อนว่าใจ๋เฮาอ่อนน้อมถ่อมต๋น แล้วต้านตังหลายจะได้พัก
ผ่อน
30 ย้อนเฮาจะนำจีวิตของต้านหื้อตวยได้ง่าย กับภาระของเฮาก็มอกเหมาะ

12

กำถามเรื่องวันสะบาโต

1 มีเตื้อนนึ่งพระเยซูเตียวลัดก๋างโต้ง วันนั้นเป๋นวันสะบาโต หมู่สาวกของพระองค์ใค่อยากกิ๋นข้าว ก็ปากั๋น
เด็ดงวงข้าวมาเก็ดกิ๋นกั๋น
2 เมื่อหมู่ฟาริสีหันเข้าใส่ ก็ถามพระเยซูว่า ผ่อหั๋นลอ หมู่สาวกของต้านเยียะในสิ่งตี้ห้ามเยียะในวันสะบา
โต

ป **11:14 11:14** มลค 4:5

3 พระเยซูตอบว่า หมู่ต้านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรื่องตี๊กษัตริย์ดาวิดเยียะ ต๋อนตี้ต้านกับหมู่คนตี้มาตวย
ใค่อยากกิ๋นข้าวกา ป
4 ต้านเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้า แล้วกิ๋นเข้าหนมปังตี้ตั้งถวายพระเจ้า เซิ่งต๋ามกฎ ห้ามต้านกับหมู่
ของต้านกิ๋นนอกจากปุโรหิตเต้าอั้นตี้กิ๋นได้
5 หมู่ต้านยังบ่เกยอ่านบทบัญญัติของโมเสสกา ตี้ว่าหมู่ปุโรหิตตี้เยียะก๋านอยู่ในพระวิหารก็เยียะก๋านใน
วันสะบาโตเหมือนกั๋น แต่หมู่เขาก็บ่มีความผิด
6 แล้วเฮาบอกหื้อฮู้ว่า มีคนนึ่งตี้อยู่ตี้นี่ยิ่งใหญ่เหลือพระวิหารแหม
7 ถ้าหมู่ต้านเข้าใจ๋ความหมายของข้อพระคัมภีร์ตี้ว่า เฮาต้องก๋านความเมตต๋า บ่ใจ้ต้องก๋านสัตว์มาปู่
จา ผ ต้านคงจะบ่ตัดสินลงโต้ษคนหมู่นี้ตี้บ่มีความผิดแน่ๆ
8 ย้อนว่าบุตรมนุษย์เป๋นเจ้าเป๋นนายเหนือวันสะบาโต

พระเยซูฮักษาป้อจายมือลีบ

9 พระเยซูออกมาจากตี้หั้น แล้วเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิว
10 มีป้อจายคนนึ่งอยู่ตี้หั้นมือเผิกนึ่งของเขาลีบ จาวยิวบางคนได้ถามว่า ห้ามฮักษาคนเป๋นพยาธิในวัน
สะบาโตก่อ ตี้เขาถามเปื้อจะหาเหตุนาบโต้ษพระองค์
11 พระเยซูก็ตอบหมู่เขาว่า ถ้าคนใดในหมู่ต้านมีแกะอยู่ตั๋วเดียว แล้วแกะตั๋วนั้นตกลงไปในน้ำบ่อในวัน
สะบาโต เขาคนนั้นจะบ่จ้วยจั๊กแกะขึ้นมาจากบ่อกา
12 คนๆ เดียวก็มีก้านักเหลือแกะตั๋วนึ่งหลายเต้า ย้อนจาอั้นควรจะเยียะก๋านดีในวันสะบาโต
13 แล้วพระเยซูสั่งคนมือลีบนั้นว่า เหยียดมือของเจ้าออกมา เขาก็เยียะตวยต๋าม แล้วมือของเขาก็หาย
ดีเหมือนแหมเผิกนึ่ง
14 แล้วหมู่ฟาริสีก็เลยปากั๋นออกไปวางแผนว่าจะฆ่าพระเยซูได้จาใด

พระเยซูคือผู้ตี้พระเจ้าเลือก

15 แต่พระเยซูฮู้ตั๋วเหียก่อนว่าหมู่เขาวางแผนจะเยียะอะหยัง ก็เลยออกไปจากตี้หั้น มีคนเป๋นจ๋ำนวนนัก
ตวยพระองค์ไป พระองค์ก็ได้ฮักษาคนป่วยหื้อหายกู้คน
16 พระเยซูสั่งห้ามคนหมู่นั้น บ่หื้อบอกคนอื่นว่า พระองค์เป๋นใผ
17 เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามกำตี้อิสยาห์ ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้อู้ไว้แล้วว่า
18 คนฮับใจ๊คนนี้คือคนตี้เฮาได้เลือกไว้แล้ว
ตี้เฮาฮักกับเปิงใจ๋ขนาด
เฮาจะหื้ออำนาจกับต้านโดยพระวิญญาณของเฮา
ต้านจะบอกเรื่องความยุติธรรมแก่คนกู้จ้าด
19 ต้านจะบ่ผิดหัวใผ กาว่าขึ้นเสียงดัง
บ่มีใผจะได้ยินเสียงของต้านตี้ก๋างกอง
20 ต้านจะบ่หักไม้อ้อตี้จ๊ำแล้วขว้าง
กับต้านจะบ่ดับไส้โกมไฟตี้เป๋นควันใก้จะดับ
ต้านจะเยียะจาอี้จ๋นกว่าต้าน
จะเยียะหื้อความยุติธรรมได้ฮับชัย
21 ต้านจะเป๋นความหวังของคนกู้ๆ จ้าด ฝ

พระเยซูถูกหาว่าเป๋นของซาต๋าน

22 มีป้อจายคนนึ่งโดนผีเข้า เยียะหื้อเขาต๋าบอดกับเป๋นใบ้ บางคนปาเขามาหาพระเยซู พระองค์ก็ได้ฮัก
ษาเขาหื้อหายจ๋นผ่อหันกับอู้ได้เหมือนเก่า
23 คนตึงหมดปากั๋นงึด ถามกั๋นว่า คนนี้เป๋นบุตรของกษัตริย์ดาวิด ๑ได้กา
24 เมื่อหมู่ฟาริสีได้ยินจาอั้น ก็อู้ว่า ตี้คนนี้ไล่ผีออกได้ ก็ย้อนว่าใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูล หัวหน้าผี
25 พระเยซูฮู้กำกึ๊ดของหมู่เขา ก็ตอบว่า อาณาจักรตี้แตกแยกกั๋นจะฉิบหาย เมืองใดกาว่าครอบครัวใด
แตกแยกกั๋นก็จะตั้งอยู่บ่ได้
26 เหมือนเดียวกั๋นถ้าซาต๋านขับไล่หมู่ของมันเอง ก็เหมือนต่อสู้ตั๋วเก่า แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้
จาใด
27 กับถ้าเฮาไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูล หมู่ของต้านไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของใผ จาอั้นหมู่
ของต้านนั้นละ จะเป๋นผู้ตัดสินเรื่องนี้ได้

ป **12:3 12:3** 1 ซมอ 21:1-9 ผ **12:7 12:7** ฮซย 6:6 ฝ **12:21 12:21** อสย 42:1-4 ๑ **12:23 12:23** ถ้าแป๋ตรงๆ
กับภาษากรีกเป๋น ลูกของดาวิด อ้างเถิง พระเมสสิยาห์ กาว่า พระคริสต์

28 แต่ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยพระวิญญาณของพระเจ้า แสดงว่าแผ่นดินของพระองค์ก็มาเถิงหมู่ต้านแล้ว
29 กาว่าถ้าใผสามารถเข้าไปปล้นเอาทรัพย์สมบัติในบ้านของคนตี้มีก๋ำลังนัก เขาก็ต้องมัดเจ้าของบ้านตี้แข็งแฮงนั้นเหียก่อน เถิงจะสามารถปล้นได้
30 ถ้าใผบ่ได้อยู่ฝ่ายเดียวกับเฮาก็เป๋นศัตรู๋ต่อเฮา ใผบ่ได้จ้วยฮ้องคนเข้ามาเปาะมาต้อมกับเฮา ก็เป๋นคนเยียะหื้อคนแตกขะแลขะแจไป
31 ย้อนจาอั้นเฮาขอบอกหื้อหมู่ต้านว่า ความบาปกับกำหมิ่นประมาทพระเจ้าจะยกโต้ษหื้อได้กู้อย่าง แต่พระเจ้าจะบ่ยกโต้ษหื้อคนใดตี้อู้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์
32 พระเจ้ายังจะยกโต้ษหื้อกับคนตี้ด่าบุตรมนุษย์ได้ แต่จะยกโต้ษหื้อคนตี้ด่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ตึงบ่ได้บ่ว่าบ่าเดี๋ยวนี้กาว่าตลอดผดไปแผวยุคหน้า

กำอู้กำจ๋ำส่อว่าคนนั้นเป๋นจาใด

33 พระเยซูอู้แหมว่า ถ้าเก๊าไม้ดีหน่วยก็จะออกมาดี ถ้าเก๊าไม้บ่ดีหน่วยออกมาตึงบ่ดี เฮาจะฮู้ว่าเก๊านั้นเป๋นจาใดก็หื้อผ่อตี้หน่วยของมัน
34 หมู่เจ้าเป๋นคนตี้เผียบเหมือนงูปี๊ด แล้วคนบ่ดีนักอย่างเจ้าจะอู้สิ่งดีได้จาใด ย้อนในใจ๋เป๋นจาใดปากก็อู้มาจาอั้น
35 คนดีก็มีสิ่งดีๆ ในใจ๋ แล้วก็จะอู้สิ่งดีออกมา แต่คนบ่ดีก็มีสิ่งบ่ดีในใจ๋ แล้วก็จะอู้สิ่งบ่ดีออกมาเหมือนกั๋น
36 เฮาจะบอกต้านตังหลายว่า ในวันตัดสินลงโต้ษบาปนั้นต้านตังหลายจะต้องฮับผิดชอบในกำอู้ตี้บ่มีสาระ
37 กำอู้ของหมู่ต้านจะจี๊หื้อหันว่าต้านจะป๊นโต้ษ กาว่าจะถูกตัดสินลงโต้ษ

ผู้นำศาสนาขอพระเยซูเยียะก๋านอัศจ๋รรย์

38 เวลานั้นมีหมู่ฟาริสีกับธรรมาจ๋ารย์บางคนบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ ขอต้านเยียะหมายสำคัญหื้อหมู่เฮาหันก๋ำลอ ว่าต้านมาจากพระเจ้าแต๊ๆ
39 พระเยซูก็ตอบว่า มีก้าหมู่คนบ่ดีกับคนบ่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าตี้ฮ้องขอหื้อเยียะหมายสำคัญหื้อผ่อ แต่พระเจ้าจะบ่เยียะหื้อหันเน่อ นอกจากหมายสำคัญตี้เกิดขึ้นกับโยนาห์[๒] ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า
40 คือโยนาห์อยู่ในต๊องป๋าตั๋วใหญ่เถิงสามวันสามคืนจาใด บุตรมนุษย์ก็จะอยู่ใต้ผืนแผ่นดินโลกเป๋นเวลาสามวันสามคืนจาอั้นเหมือนกั๋น
41 จาวเมืองนีนะเวห์จะยืนขึ้นนาบโต้ษคนสมัยนี้ ในวันตี้พระเจ้าตัดสินโลก ย้อนว่าเขาตังหลายได้กลับใจ๋จากบาปเมื่อโยนาห์ไปสั่งสอนหมู่เขา แต่ต๋อนนี้คนตี้เป๋นใหญ่เหลือโยนาห์อยู่ส่องหน้าหมู่ต้าน แต่ยังบ่มีใผกลับใจ๋จากบาปสักคน
42 แล้วในวันนั้น พระราชินีของตังใต้ก็จะยืนขึ้นนาบโต้ษคนในสมัยนี้ ย้อนว่าพระนางได้มาจากตี้สุดป๋ายแผ่นดินโลก เปื้อจะมาฟังสติปั๋ญญาของกษัตริย์ซาโลมอน แต่บ่าเดี๋ยวนี้คนตี้เป๋นใหญ่เหลือกษัตริย์ซาโลมอนอยู่ตี้นี่แล้ว หมู่ต้านก็บ่ยอมฟัง

ผีฮ้ายปี๊กมาเข้าคนเก่าแหม

43 ผีฮ้ายตั๋วนึ่ง เมื่อออกจากตั๋วของคนไปแล้ว ก็ฮ่อนไปต๋ามตี้กั๋นดารแห้งแล้งเปื้อเซาะหาตี้อยู่ใหม่ แต่ก็เซาะหาบ่ปะ
44 ผีฮ้ายตั๋วนั้นเลยอู้ขึ้นว่า ข้าจะปี๊กไปเฮือนหลังเก่าตี้ได้ออกมาแล้วดีกว่า เมื่อผีฮ้ายปี๊กมาแล้ว ก็หันว่าเฮือนหลังเก่านั้นยังว่าง บ่มีใผอยู่เตื้อ กับเผี้ยวสะอาดเรียบร้อยดี
45 ผีฮ้ายตั๋วนั้นก็ไปจวนผีตั๋วอื่นๆ แหมเจ็ดตั๋วตี้ฮ้ายเหลือมันแหม แล้วปากั๋นเข้ามาอยู่ในเฮือนหลังนั้น สุดต๊ายแล้วคนๆ นั้นก็ซ้ำฮ้ายเหลือเก่าแหม คนบ่ดีในสมัยนี้ก็จะมีสภาพเหมือนจาอั้นตวย

ใผเป๋นครอบครัวของพระองค์

46 ต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังอู้กับหมู่คนตังหลาย แม่กับหมู่น้องบ่าวของพระองค์ก็มายืนถ้าอยู่ตังนอก แนจะอู้กับพระองค์
47 มีคนมาบอกพระเยซูว่า แม่กับหมู่น้องบ่าวของอาจ๋ารย์มายืนถ้าอยู่ตังนอก หมู่เขาบอกว่าใค่อู้ตวยต้าน
48 พระเยซูบอกว่า ใผเป๋นแม่กับปี้น้องของเฮา
49 แล้วพระเยซูก็จี๊ไปตี้หมู่สาวกของพระองค์อู้ว่า หมู่เนียะเป๋นแม่กับปี้น้องของเฮา
50 ย้อนว่าคนตี้เยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระบิดาของเฮาตี้อยู่ในสวรรค์ คนนั้นก็เป๋นปี้น้องกับเป๋นแม่ของเฮา

13

กำเผียบเรื่องดินสี่อย่าง

---

[๒] **12:39 12:39** ผ่อตี้พระธรรมโยนาห์

1 ในวันเดียวกั๋นนั้น พระเยซูออกจากเฮือนมานั่งอยู่ฮิมทะเลสาบ
2 มีคนจ๋ำนวนนักปากั๋นมาหลุ้มพระองค์ พระเยซูก็ลงไปนั่งอยู่ในเฮือ คนตังหลายก็ยืนอยู่ฮิมฝั่ง
3 แล้วพระองค์ก็เล่าเรื่องต่างๆ เป๋นกำเผียบสอนหมู่เขา พระองค์เล่าว่า “มีจาวนาคนนึ่ง ออกไปหว่านเม็ดพืช
4 ต๋อนตี้หว่านอยู่นั้น บางเม็ดตกต๋ามหนตางเตียว นกก็มาจิกกิ๋นเหียหมด
5 บางเม็ดก็ตกลงดินตี้ปื๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด มีดินบางแตะแหยะอยู่ตังบน ก็เยียะหื้อเม็ดพืชนั้นงอกขึ้นเวย
6 แต่เมื่อโดนแดดเผานักขึ้นติกๆ ก็เหี่ยวแห้งต๋าย ย้อนว่าฮากอยู่ตื้นล้ำไป
7 บางเม็ดตกก๋างป่าหนาม ต้นหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำต้นนั้นเหียหมด
8 แต่มีบางเม็ดตกบนดินดี ก็งอกงามใหญ่ขึ้น เกิดดอกออกผลร้อยเต้าพ่อง หกสิบเต้าพ่อง สามสิบเต้าพ่อง
9 ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ”

พระเยซูจี๊แจ๋งกำเผียบเรื่องดิน

10 หมู่สาวกปากั๋นมาถามพระเยซูว่า “เป๋นจาใดอาจ๋ารย์เถิงสอนคนตังหลายหมู่นั้นเป๋นกำเผียบ”
11 พระเยซูตอบว่า “ข้อล้ำเล็กเรื่องแผ่นดินของสวรรค์โผดหื้อต้านตังหลายฮู้ได้ ส่วนหมู่คนอื่นๆ นั้นบ่โผดหื้อใผฮู้สักคน
12 คนตี้เข้าใจ๋อยู่แล้ว ก็จะเข้าใจ๋นักขึ้นจ๋นเหลือล้น ส่วนคนตี้บ่เข้าใจ๋ กับบ่สนใจ๋นั้น แม้สิ่งตี้เขาเข้าใจ๋พระเจ้าก็จะเยียะหื้อเขาบ่เข้าใจ๋แหมเลย
13 ย้อนจาอั๋นเฮาจึงได้อู้ได้สอนหมู่เขาเป๋นกำเผียบ เปื้อหมู่เขาผ่อแล้วผ่อแหมก็บ่หัน ฟังแล้วฟังแหมก็บ่ได้ยินกับบ่เข้าใจ๋
14 ก็เป๋นไปต๋ามกำตี้อิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้บอกไว้ว่า
“หมู่เจ้าจะฟังแล้วฟังแหม แต่จะบ่เข้าใจ๋
จะผ่อแล้วผ่อแหมแต่จะบ่หัน
15 ย้อนจิตใจ๋ของคนหมู่นี้หลึ่ง
หมู่เขาปิดหูปิดต๋าเหีย
ถ้าบ่จาอั๋นหมู่เขาก็จะหันกับต๋า
ได้ยินกับหู เข้าใจ๋ด้วยจิตใจ๋ของหมู่เขา
แล้วปึ๊กมาหาเฮาเปื้อหื้อเฮาฮักษาหมู่เขาหื้อหายดี”พ
16 แต่หมู่ต้านได้หันกับต๋าได้ยินกับหูก็เป๋นสุข
17 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้ากับหมู่คนยำเก๋งพระเจ้าตังหลาย ใค่หันสิ่งตี้ต้านตังหลายหัน แต่ก็บ่เกยหัน ใค่ได้ยินสิ่งตี้ต้านตังหลายได้ยิน แต่ก็บ่เกยได้ยิน

ความหมายของกำเผียบ

18 “ฟังหื้อดีเน่อ ต่อไปนี้เป๋นความหมายของกำเผียบเรื่องคนหว่านเม็ดพืช ตี้เอาเม็ดพืชไปหว่าน คือว่า
19 เม็ดตี้ตกต๋ามหนตางเตียว ก็เหมือนคนตี้ได้ฟังเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า แต่บ่เข้าใจ๋ แล้วซาต๋านก็มาลู่เอากำนั้นตี้หว่านลงในใจ๋ของเขาไปเหีย
20 เม็ดตี้ตกลงดินตี้ปื๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้ว ก็ฮับถ้อยกำนั้นไว้บ่าเดี่ยวนั้น อย่างจิ๊นจมยินดี
21 แต่ฮากลงดินบ่เล็ก อยู่ได้บ่เมิน เมื่อเกิดปั๋ญหากาว่าโดนค๋ำ ย้อนถ้อยกำนั้นเขาก็เลิกเจื๊อไปเหีย
22 เม็ดตี้ตกก๋างป่าหนามนั้น ก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้ว แต่ยังเป๋นห่วงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับจีวิตในโลกนี้ กับหลงมัวเมาข้าวของเงินคำ สิ่งหมู่นี้ก็มางำถ้อยกำไว้ เยียะหื้อถ้อยกำนั้นบ่เกิดผลในจีวิต
23 ส่วนเม็ดตี้ตกบนดินดี ก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้วเข้าใจ๋ คนนั้นก็เกิดดอกออกผลร้อยเต้าพ่อง หกสิบเต้าพ่อง กาว่าสามสิบเต้าพ่อง”

กำเผียบเรื่องข้าวเจื๊อดีกับหญ้าข้าวนก

24 พระเยซูเล่ากำเผียบแหมเรื่องนึ่ง หื้อเขาตังหลายฟังว่า “แผ่นดินสวรรค์ เผียบเหมือนคนนึ่งคัดข้าวเจื๊อดีมาหว่านในนาของเขา
25 ตกต๋อนเมื่อคืนนั้นเมื่อคนหลับหมดแล้ว ศัตรู๋ของเขาได้มาหว่านหญ้าข้าวนกลงไปในนาตั๊ดตี้เดียวกั๋นแล้วก็หนีไป
26 เมื่อเถิงเวลาข้าวเจื๊อดีนั้นออกงวง หญ้าข้าวนกก็งอกงามขึ้นมาตวย
27 หมู่คนฮับใจ๊ก็ถามนายของเขาว่า “นายครับ นายหว่านข้าวเจื๊ออย่างดีลงในนาบ่ใจ๊กา แล้วหญ้าข้าวนกขึ้นมาได้จาใด”

พ **13:15 13:15** อสย. 6:9-10

28 นายตอบว่า ศัตรู๋เยียะ คนฮับใจ๊ถามว่า นายจะหื้อหมู่เฮาไปหลกเอาหญ้าข้าวนกออกขว้างเหีย
ก่อนก่อ
29 นายตอบว่า บ่ดีเยียะ ย้อนกั๋วว่าต๋อนหลกหญ้าข้าวนก จะหลันหลกใส่ข้าวเจื๊อดีติดมีอออกมาตวย
30 ป่อยหื้อตึงสองใหญ่งามไปตวยกั๋นก่อน จ๋นเถิงหน้าเกี่ยวก็ได้ แล้วเฮาจะสั่งหื้อคนงานเกี่ยวหญ้าข้าวนก
ออกก่อน มัดเป๋นหลุ้นๆ เอาไปเผาไฟเหีย แล้วปึ๊กมาเกี่ยวข้าวเจื๊อดีนั้นเอาไปเก็บไว้ในหลองข้าวของเฮา

กำเผียบเรื่องเม็ดมัสตาร์ดกับเจื๊อผงฟู

31 พระเยซูเล่ากำเผียบแหมเรื่องนึ่งหื้อเขาฟังว่า แผ่นดินสวรรค์ เผียบเหมือนเม็ดมัสตาร์ด[ฅ]เม็ดนึ่ง ตี้
คนนึ่งเอาไปปูกไว้ในสวนของเขา
32 เป๋นเม็ดหน้อยตี้สุดในหมู่เม็ดพืชตังหลาย แต่ถ้าได้ใหญ่งอกงามขึ้นมา ก็สูงใหญ่เหลือหมู่ จ๋นนกมา
แป๋งฮังบนกิ่งของเก๊านั้นได้
33 พระเยซูก็เล่ากำเผียบแหมเรื่องนึ่งหื้อเขาฟังว่า แผ่นดินสวรรค์เผียบเหมือนเจื๊อผงฟู ตี้แม่ญิงคนนึ่ง
เอามาสูนกับแป้งสามถัง เจื๊อนั้นก็เยียะหื้อแป้งนั้นปุ๊ขึ้นตึงหมด
34 พระเยซูเล่าเรื่องตึงหมดนี้หื้อคนตังหลายฟังเป๋นกำเผียบ นอกจากกำเผียบแล้ว พระองค์บ่ได้อู้อะหยัง
เลย
35 ย้อนจาอั้นก็เป๋นไปต๋ามตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเกยอู้ไว้ว่า ข้าพเจ้าจะอู้ออกมาเป๋นกำเผียบ
จะอู้เรื่องความลับตี้ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลกมาแล้ว[ฟ]

ความหมายกำเผียบเรื่องหญ้าข้าวนก

36 พระเยซูแหละออกมาจากคนตังหลายเข้าไปในเฮือน หมู่สาวกเข้ามาหาพระองค์อู้ว่า จ๊วยอธิบาย
เรื่องหญ้าข้าวนกในนานั้นหื้อฟังหน้อยเต๊อะ
37 พระเยซูตอบว่า คนตี้หว่านข้าวเจื๊อดีนั้นคือบุตรมนุษย์
38 นาก็เผียบเหมือนโลกนี้ ข้าวเจื๊อดีก็เผียบเหมือนคนของแผ่นดินสวรรค์ หญ้าข้าวนกเผียบเหมือนคน
ของมาร
39 ศัตรู๋ตี้เข้ามาหว่านเม็ดหญ้าข้าวนกนั้นก็คือมาร หน้าเกี่ยวข้าวเผียบเหมือนเป๋นวันสิ้นโลก หมู่คนงานตี้
ปากั๋นเกี่ยวข้าวก็เผียบเหมือนหมู่ทูตสวรรค์
40 หญ้าข้าวนกถูกหลกมัดเอาไปเผาไฟจาใด ในวันสิ้นโลกคนของมารก็จะถูกปาไปเผาไฟจาอั้น
41 บุตรมนุษย์จะส่งหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามา เปื้อรวบรวมคนตี้เยียะหื้อคนอื่นเยียะบาป กับคนตี้เยียะ
บ่ดีออกไปจากแผ่นดินของพระองค์
42 แล้วจะเอาคนหมู่นี้ไปโจ้งลงในเต๋าไฟตี้ฮ้อนขนาด ตี้หั้นมีก้าเสียงไห้หุยอย่างเจ็บปวดตึงขบเขี้ยวเกี๊ยว
กาง
43 ในเวลาเดียวกั๋นคนของพระเจ้าจะส่องแสงเหมือนแสงของตะวัน ในแผ่นดินของพระบิดาของหมู่เขา
ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ

เรื่องข้าวของกับไข่มุก

44 แผ่นดินสวรรค์เผียบเหมือนว่ามีอุ่งสมบัติซ่อนไว้ตี้ก๋างโต้ง เมื่อมีคนมาปะเข้าใส่ ก็ดีใจ๋ขนาด เอาปึ๊ก
เก็บซ่อนไว้เหมือนเก่าจึงไปขายกู้สิ่งกู้อย่างตี้เขามีแล้วเอาสตางค์ไปซื้อตี้นาหั้นเหีย
45 แผ่นดินสวรรค์ ก็เผียบเหมือนป้อก๊าไปเซาะซื้อไข่มุกเม็ดงาม
46 เมื่อปะไข่มุกล้ำก้าเม็ดนึ่ง เขาก็ไปขายกู้สิ่งกู้อย่างตี้เขามีเปื้อเอาสตางค์ไปซื้อไข่มุกงามเม็ดนั้น

เรื่องอวนยับป๋า

47 แหมอย่างนึ่งแผ่นดินสวรรค์เผียบเหมือนอวนตี้ลากป๋าอยู่ในทะเล แล้วยับป๋าได้หลายอย่าง
48 เมื่อยับได้ป๋าเต๋มอวนแล้ว ก็ลากขึ้นฝั่ง ปากั๋นนั่งเลือกเอาก้าป๋าตี้กิ๋นได้ใส่ซ้าเก็บไว้ แล้วเอาป๋าตี้กิ๋นบ่ได้
ขว้างเหีย
49 แล้วในวันสิ้นโลกก็จะเป๋นจาอั้น หมู่ทูตสวรรค์จะแยกคนบ่ดีออกจากคนยำเก๋งพระเจ้า
50 ส่วนหมู่คนบ่ดีก็เอาไปโจ้งในเต๋าไฟตี้ฮ้อน มีก้าเสียงไห้หุยอย่างเจ็บปวดตึงขบเขี้ยวเกี๊ยวกาง
51 ตึงหมดตึงเสี้ยงตี้เฮาอู้มานี้ หมู่ต้านเข้าใจ๋กั๋นก่อ หมู่สาวกตอบว่า เข้าใจ๋ดีแล้ว
52 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกแหมว่า หมู่ธรรมาจ๋ารย์กู้คนตี้ได้ฮับเอากำสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์แล้ว ก็
เผียบเหมือนเจ้าของบ้านคนนึ่ง ตี้ได้เอาสมบัติล้ำก้าตึงเก่าตึงใหม่ออกมาจากห้องเก็บของของตั๋ว

พระเยซูปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธ

53 เมื่อพระเยซูเล่ากำเผียบต่างๆ แล้วพระองค์ก็ไปจากตี้หั้น

[ฅ] **13:31 13:31** เป๋นเครื่องเทศชนิดนึ่ง ตี้มีในดินแดนปาเลสไตน์ จะเป๋นเม็ดหน้อยๆ แต่ต้นของมันใหญ่ [ฟ] **13:35 13:35** สดด 78:2

54 ปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธบ้านของพระองค์ แล้วสั่งสอนคนในธรรมศาลาของจาวยิว หมู่เขาก็ปากั๋นงึดอู้กั๋นว่า คนนี้ไปได้ผญาปั๋ญญากับฤทธิ์อำนาจเยียะก๋านอัศจ๋รรย์นี้มาจากไหน
55 เขาเป๋นลูกสล่าไม้ แม่จื้อมารีย์ มีน้องบ่าวจื้อยากอบ โยเซฟ ซีโมน กับยูดาสบ่ใจ้กา
56 น้องสาวกู้คนก็อยู่เมืองเดียวกั๋นกับหมู่เฮาตวยบ่ใจ้กา แล้วเขาไปได้สิ่งต่างๆ หมู่นี้มาจากตี้ไหนกั๋น
57 หมู่เขาบ่ยอมฮับพระองค์ พระองค์อู้กับหมู่เขาว่า ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้านั้นจะได้ฮับเกียรติในกู้ๆ ตี้ ยกเว้นในบ้านเมืองเดียวกั๋นกับครอบครัวของตั๋วเต้าอั้น
58 พระเยซูก็บ่ได้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์ตี้หั้นนักเต้าใด ย้อนว่าหมู่เขาบ่มีความเจื้อ

14

เฮโรดได้ยินเรื่องพระเยซู

1 เมื่อกษัตริย์เฮโรดตี้ปกครองแคว้นกาลิลีได้ยินเรื่องราวของพระเยซู
2 ก็อู้กับหมู่ตี้เป็กษาว่า เขาคนนี้จะต้องเป๋นยอห์นผู้หื้อบัพติศมาเป๋นขึ้นจากความต๋ายแหมเตื้อแน่ๆ เขาเถิงเยียะก๋านอัศจ๋รรย์หมู่นี้ได้

เฮโรดฆ่ายอห์นผู้หื้อบัพติศมา

3 กษัตริย์เฮโรดก็ดึจาอั้นย้อนว่าต้านได้ยับยอห์นเอาเจื้อกเหล็กล่ามไว้ในคอก ย้อนหันแก่นางเฮโรเดียสเมียฟีลิปน้องบ่าวของต๋น ภ
4 เซิ่งยอห์นเกยอู้กับเฮโรดว่า ต้านบ่มีสิทธิ์เอาเมียของน้องมาเป๋นเมียของตั๋ว
5 เยียะหื้อเฮโรดใค่ฆ่ายอห์น แต่ก็กั๋วจาวเมืองตังหลายตี้นับถือยอห์นว่าเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า
6 ในงานวันเกิดของกษัตริย์เฮโรด ในงานนั้นลูกสาวของเฮโรเดียสฟ้อนหื้อเฮโรดกับแขกตี้มาในงานผ่อเฮโรดปูออกปอใจ๋ขนาด
7 จึงได้สัญญาต่อคนตังหลายว่านางขออะหยังก็จะหื้อ
8 นางก็เลยขอต๋ามตี้แม่ของนางบอกคือ ข้าเจ้าขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพติศมาใส่ถาดมาหื้อข้าเจ้าตี้นี่
9 กษัตริย์เฮโรดก็ตุ๊กใจ๋ขนาด แต่ได้สัญญาต่อหน้าแขกตังหลายไว้ แล้ว ก็สั่งคนหื้อเยียะต๋ามตี้นางขอ
10 เฮโรดก็ใจ๊คนไปกกคอยอห์นขำในคอก
11 แล้วเอาหัวใส่ถาดมาหื้อนางคนนั้น แล้วนางก็เอาไปหื้อแม่
12 ส่วนหมู่สาวกของยอห์นก็มาฮับศพของยอห์นไปฝัง แล้วไปเล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นนี้หื้อพระเยซูฟัง

พระเยซูเลี้ยงห้าปันคน

13 เมื่อพระเยซูได้ยินเรื่องของยอห์นแล้ว ก็ลงเฮือไปตี้เงียบๆ เป๋นส่วนตั๋ว คนตังหลายต๋ามเมืองต่างๆ ฮู้ก็ปากั๋นเตียวตวยพระองค์ไป
14 เมื่อพระเยซูขึ้นจากเฮือ ก็หันคนเป๋นจ๋ำนวนนัก พระองค์ก็ฮู้สึกอินดู แล้วฮักษาคนเป๋นพยาธิในหมู่นั้นหื้อหาย
15 ตกต๋อนแลงหมู่สาวกก็มาบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ บ่าเดี่ยวนี้ก็ค่ำนักแกแล้ว ต๋ำหมู่นี้ก็ทุรกั๋นดาร หื้อคนหมู่นี้ปึ๊กไปก่อนบ่อ เปื้อจะได้ไปเซาะซื้อของกิ๋นกั๋นต๋ามหมู่บ้านต่างๆ นั้น
16 แต่พระเยซูตอบว่า หื้อหมู่เขาอยู่กั๋นตี้นี่เต๊อะ แต่หมู่ต้านไปเซาะของกิ๋นมาเลี้ยงเขาเหีย
17 หมู่สาวกตอบว่า ตี้นี่หมู่เฮามีก้าเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วเต้าอั้น
18 พระเยซูบอกว่า เอามาหื้อเฮาตี้นี่ลอ
19 พระเยซูสั่งคนตังหลายนั่งลงบนหญ้า แล้วฮับเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นไปผ่อฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ก็หักเข้าหนมปังแล้วเอาเข้าหนมปังกับป๋านั้นหื้อหมู่สาวกแจกคนตังหลาย
20 คนตึงหมดได้กิ๋นอิ่มกู้คน แล้วหมู่สาวกก็เก็บของกิ๋นตี้เหลือได้สิบสองซ้าเต๋มๆ
21 คนตี้กิ๋นอยู่ตี้หั้นมีป๊อจายประมาณห้าปันคน แม่ญิงกับหละอ่อนบ่ได้นับ

พระเยซูเตียวบนน้ำ

22 หลังจากนั้นสักกำ พระเยซูก็บอกหื้อหมู่สาวกลงเฮือข้ามฟากไปก่อน ส่วนพระองค์ยังอยู่ตี้หั้นเปื้อส่งคนตังหลายปึ๊กบ้าน
23 เมื่อส่งคนตังหลายปึ๊กเมือบ้านหมดแล้ว พระองค์ก็ขึ้นไปบนดอยคนเดียวเปื้ออธิษฐาน มืดค่ำแล้วพระองค์ก็ยังอยู่ตี้หั้นคนเดียว
24 ส่วนเฮือของหมู่สาวกได้ออกจากฝั่งไปจ้าดไก๋แล้ว ก๋ำลังถูกคลื่นลมปั๊ดไปปั๊ดมาย้อนเฮือตอลม

ภ **14:3 14:3** ลนต 18:16; 20:21

25 ประมาณตี๋สามเถิงหกโมงเจ๊า พระเยซูเตียวบนน้ำไปหาหมู่เขา
26 เมื่อหมู่สาวกหันพระองค์เตียวมาบนน้ำ ก็ตกใจ๋กั๋ว ปากกั๋นฮ้องเสียงดังว่า ผี
27 แต่พระเยซูอู้กับหมู่เขาต๋อนนั้นว่า แป๋งใจ๋ดีๆ ไว้ นี่เฮาเน่อ บ่ถ้ากั๋ว
28 เปโตรอู้ว่า ถ้าเป๋นอาจ๋ารย์แต๊ๆ แล้ว ฮ้องข้าพเจ้าเตียวบนน้ำไปหากำ
29 พระเยซูบอกว่า มาแหละ เปโตรก็ออกจากเฮือเตียวบนน้ำไปหาพระเยซู
30 แต่เมื่อเปโตรหันคลื่นลมแฮงก็กั๋ว เมื่อก่ำลังจะจ๋มลงน้ำ ก็เอิ้นเสียงดังว่า อาจ๋ารย์ จ้วยกำเต๊อะ
31 พระเยซูก็ฟั่งยื่นมือจั๊กตั๋วเขาไว้อู้ว่า ต้านมีความเจื๊อหน้อยแต๊ๆ สงสัยเยียะหยัง
32 เมื่อพระเยซูกับเปโตรขึ้นเฮือแล้วลมก็ย้าง
33 หมู่สาวกตี๊อยู่ในเฮือปากั๋นมากราบไหว้พระเยซู แล้วอู้ว่า ต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ

พระเยซูฮักษาคนป่วยจ๋ำนวนนัก

34 หลังจากข้ามฟากมาแล้ว ก็มาแผวฝั่งแคว้นเยนเนซาเรท
35 เมื่อคนตี๊หั๋นจ๋ำพระเยซูได้ ก็ส่งข่าวเอิ้นบอกกั๋นไปใคว่แคว้น คนตังหลายก็ปาคนป่วยมาหาพระองค์
36 เปื้ออ้อนวอนขอหยุบตี๋นเสื้อของพระองค์เต้าอั้นก็ปอแล้ว ใผตี๊ได้หยุบตี๋นเสื้อคุมของพระองค์ก็หายป่วยกั๋นหมดกู้คน

15

กำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ตังในใจ๋

1 ต๋อนนั้นมีหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์บางคนเตียวตางมาจากกรุงเยรูซาเล็มมาหาพระเยซู ถามว่า
2 เป๋นจาใดหมู่สาวกของต้านจึงปากั๋นดูถูกดูแควนกำสอนต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิม ตี๊ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนสอนไว้เรื่องก๋านช่วยมือต๋ามธรรมเนียมก่อนกิ๋นข้าว
3 พระเยซูจึงตอบหมู่เขาว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านเถิงดูถูกดูแควนกำสั่งของพระเจ้าเรื่องตี๊เอาก้าหันแต่ฮีตเก่าฮอยเดิมต่างๆ ของหมู่ต้าน
4 ย้อนพระเจ้าบอกว่า หื้อเคารพนับถือป๊อแม่ของตั๋ว[ม] กับ คนใดตี๊สาปแจ้งป๊อแม่จะต้องมีโต้ษเถิงต๋าย[ย]
5 แต่หมู่ต้านแอกขะแตกสอนว่า ทรัพย์สมบัติตี๊ควรจะจ้วยเหลือป๊อแม่นั้นก็เปิงดีตี๊จะเอาไปถวายหื้อกับพระเจ้าแตน
6 จาอี๊ละหมู่ต้านก็เยียะหื้อถ้อยกำของพระเจ้าบ่มีผลย้อนฮีตเก่าฮอยเดิมตี๊สอนต่อๆ กั๋นมา
7 หมู่ต้านเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด อิสยาห์อู้ถูกแต๊ๆ ตี๊ตวายตั๊กเถิงต้านตังหลายว่า
8 คนหมู่นี้นับถือเฮาก้าปากของเขาเต้าอั้น
แต่ใจ๋อยู่ห่างไก๋จากเฮา
9 ก็เลยบ่มีประโยชน์ตี๊หมู่เขาจะนมัสก๋านเฮา
ย้อนเขาเอากฎตี๊คนตั้งขึ้นมาอ้างเป๋นกำสั่งของพระเจ้า[ร]

10 แล้วพระเยซูก็ฮ้องคนตังหลายเข้ามา อู้กับหมู่เขาว่า ฟังหื้อดีๆ หื้อเข้าใจ๋แต๊ๆ เน่อ
11 บ่ใจ้สิ่งตี๋เข้าปากเยียะหื้อคนเป๋นมลทินในสายต๋าพระเจ้าเน่อ แต่สิ่งตี๊ออกมาจากปากเยียะหื้อคนเป๋นมลทิน
12 หมู่สาวกของพระเยซูเข้ามาบอกว่า อาจ๋ารย์ ฮู้ก่อ ตี๊ต้านอู้ไปนั้นเยียะหื้อหมู่ฟาริสีปากั๋นเจ็บใจ๋ขนาด
13 พระเยซูตอบเป๋นกำเผียบว่า เก๊าไม้เก๊าใดตี๊พระบิดาของเฮาตี๊อยู่บนสวรรค์บ่ได้ปูก ก็จะหลกออกเหียหมดตึงฮาก
14 บ่ถ้าไปใส่ใจ๋หมู่เขาเน่อ เขาหมู่นั้นเผียบเหมือนคนนำตางตี๊ต๋าบอด ถ้าคนต๋าบอดจู๋งคนต๋าบอด ตึงสองคนก็จะปากั๋นตกขุมตกบ่อ
15 เปโตรบอกพระเยซูว่า ขอจ้วยอธิบายเรื่องกำเผียบตี๊ได้เล่าไปนั้นหื้อข้าพเจ้าตังหลายแหมกำเต๊อะ
16 พระเยซูอู้ว่า ต้านตังหลายยังบ่เข้าใจ๋แหมกา
17 บ่ฮู้กา ของกู้อย่างตี๊เข้าไปในปาก ก็จะลงต๊องแล้วก็ถ่ายออกไปเหีย
18 แต่กำอู้ตี๊ออกมาจากปากนั้นก็ออกมาจากจิตใจ๋ สิ่งตี๊ออกมานี้เยียะหื้อคนเป๋นมลทิน
19 ย้อนว่าก๋านกี๊ดฮ้าย ก๋านฆ่าคน ก๋านเล่นจู๊ ก๋านเยียะบาปตางเพศกู้อย่าง ก๋านลักของ ก๋านขี้จุ ก๋านใส่ฮ้ายคนอื่นก็ออกมาจากจิตใจ๋ของคน
20 สิ่งหมู่นี้เยียะหื้อเป๋นคนมลทินในสายต๋าพระเจ้า แต่เรื่องตี๊บ่ได้ช่วยมือก่อนกิ๋นข้าวนั้น บ่ได้เยียะหื้อคนเป๋นมลทินเน่อ

พระเยซูจ้วยแม่ญิงต่างจ้าด

[ม] **15:4 15:4** อพย 20:12 [ย] **15:4 15:4** อพย 21:17 [ร] **15:9 15:9** อสย 29:13

21 แล้วพระเยซูก็ออกมาจากตี้หั้น เตียวเข้าไปในเขตเมืองไทระกับเมืองไซดอน
22 มีแม่ญิงจาวคานาอันคนนึ่งตี้อยู่ต๋ำหมู่หั้นเข้ามาเอิ้นฮ้องพระเยซูว่า พระองค์เจ้าข้า ต้านผู้เป๋นบุตรของกษัตริย์ดาวิด ขอโผดอินดูข้าเจ้าพ่องเต๊อะ ลูกสาวของข้าเจ้าโดนผีเข้า เป๋นตุ๊กทรมานขนาด
23 ส่วนพระเยซูบ่ยอมอู้กับแม่ญิงคนนั้นสักกำ หมู่สาวกก็เข้ามาบอกพระองค์ว่า ไล่เหิบไปไก๋ๆ เต๊อะ นางฮ้องเอิ้นตวยตื๊อหมู่เฮามาบ่ยอมย้าง
24 พระเยซูงว้ายหลังไปตอบแม่ญิงคนนั้นว่า พระเจ้าส่งเฮามาจ้วยก้าคนอิสราเอลเต้าอั้นตี้เป๋นเหมือนแกะหลง
25 แต่แม่ญิงคนนั้นก็เข้ามาคุกเข่าต่อหน้าพระเยซู แล้วอู้ว่า พระองค์เจ้าข้าขอโผดจ้วยข้าเจ้าตวยเต๊อะ
26 พระเยซูตอบว่า บ่ถูกต้องตี้จะเอาของกิ๋นของลูกไปโจ้งหื้อหมา
27 แต่แม่ญิงคนนั้นตอบว่า แม่นแล้ว แต่ว่าต้านเจ้าข้า แม้แต่หมาก็ยังได้กิ๋นเศษของกิ๋นตี้ตกจากโต๊ะของเจ้าของ
28 พระเยซูตอบว่า หญิงเหย เจ้ามีความเจื้อนักแต๊ๆ สิ่งตี้เจ้าขอก็หื้อเป๋นไปต๋ามตี้ต้องก๋านนั้นเต๊อะ เวลาเดียวกั๋นนั้นลูกสาวของนางก็หายเป๋นปกติ

พระเยซูฮักษาคนป่วยจ๋ำนวนนัก

29 พระเยซูออกจากตี้หั้นเตียวเลาะฮิมฝั่งทะเลสาบกาลิลี แล้วก็ขึ้นบนดอยนั่งอยู่ตี้หั้น
30 มีหมู่คนจ๋ำนวนนักมาหาพระองค์ ปาหมู่คนง่อย คนต๋าบอด คนพิก๋าน คนเป๋นใบ้ ตึงคนตี้เป๋นพยาธิสะป๊ะ มาวางนอนใก้ตี๋นพระเยซู แล้วพระองค์ก็โผดฮักษาหมู่เขาจ๋นหายกั๋นหมดกู้คน
31 จ๋นคนตังหลายปากั๋นงึดเมื่อได้หันคนใบ้อู้ได้ คนพิก๋านก็หาย คนง่อยก็เตียวได้ คนต๋าบอดก็ผ่อหันได้แหม คนตังหลายก็ปากั๋นสรรเสริญพระเจ้าของจาวอิสราเอล

พระเยซูเลี้ยงคนสี่ป๋นคน

32 พระเยซูฮ้องหมู่สาวกมาหาอู้ว่า เฮาอินดูคนหมู่นี้ขนาด ย้อนหมู่เขาอยู่ตวยเฮาสามวันมาแล้ว บ่าเดี่ยวนี้บ่มีอะหยังกิ๋นสักอย่าง ถ้าเฮาหื้อหมู่เขาปึ๊กบ้านโดยบ่ได้กิ๋นอะหยังเตื้อ หมู่เขาก็จะเป๋นปิหมดแฮงก๋างตางก็ได้
33 หมู่สาวกอู้ว่า ในตี้ทุรกั๋นดารจาอี้จะไปเซาะของกิ๋นตี้ไหนมาเลี้ยงคนจ๋ำนวนนักมอกอี้ได้
34 พระเยซูถามหมู่สาวกว่า หมู่ต้านมีเข้าหนมปังกี่ก้อน หมู่สาวกตอบว่า มีเข้าหนมปังเจ็ดก้อนกับป๋าตั๋วหน้อยๆ บ่กี่ตั๋ว
35 พระองค์สั่งหื้อคนตังหลายนั่งลงบนปึ๊นดิน
36 แล้วพระองค์ฮับเอาเข้าหนมปังเจ็ดก้อนกับป๋านั้นมาอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็หักเข้าหนมปังตึงป๋า ยื่นหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตังหลาย
37 กู้คนกิ๋นอิ่มกั๋นหมด แล้วยังเก็บของกิ๋นตี้เหลือใส่ก๋วยได้แหมเจ็ดแก่นเต๋มๆ
38 คนตึงหมดตี้นั่งกิ๋นของกิ๋นตวยกั๋นหั้นนับก้าป้อจายได้สี่ป๋นคน บ่นับแม่ญิงกับหละอ่อน
39 เมื่อพระเยซูส่งกู้คนปึ๊กเมือบ้านหมดแล้ว พระองค์ก็ลงเฮือไปแคว้นมากาดาน

16

ขอหื้อพระเยซูเยียะก๋านอัศจ๋รรย์

1 หมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีมาทดลองพระเยซู ขอหื้อเยียะหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อผ่อ เปื้อจะฮู้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต๊ๆ ก่อ
2 พระเยซูตอบว่า วันใดก็ต๋าม ต๋อนเมื่อแลงตี้ต๊องฟ้าเป๋นสีแดง หมู่ต้านก็บอกว่า วันพูกอากาศจะดี
3 แต่ถ้าต๋อนเช้าวันใดต๊องฟ้าสีแดงกับมืดอึมคึม ต้านก็จะบอกว่า วันนี้ฝนจะตก ต้านตังหลายแยงผ่อต๊องฟ้าแล้วก็ฮู้ว่าอากาศวันนี้จะเป๋นจาใด แต่เมื่อต้านหันสิ่งตี้เฮาเยียะมา เยียะหยังต้านตังหลายยังบ่ฮู้บ่เข้าใจ๋ว่าหมายเถิงอะหยังเตื้อ
4 มีก้าหมู่คนบ่ดีกับคนบ่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ตี้ฮ้องขอหื้อเยียะหมายสำคัญหื้อผ่อ แต่พระเจ้าจะบ่เยียะหื้อหันเน่อ นอกจากหมายสำคัญตี้เกิดขึ้นกับ[ล]โยนาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วพระเยซูก็ละหมู่เขาไป

เจื้อของหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสี

5 เมื่อหมู่สาวกของพระเยซูปากั๋นข้ามไปแหมฟากนึ่งของทะเลสาบแล้ว หมู่เขาลืมเอาเข้าหนมปังมาตวย
6 พระเยซูเตื๋อนหมู่เขาว่า หื้อแนหละวังเจื้อฟูของหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีไว้หื้อดีเน่อ
7 หมู่สาวกอู้กั๋นว่า ตี้พระองค์อู้จาอี้ก็ย้อนว่าหมู่เฮาลืมเอาเข้าหนมปังมาตวยแน่ๆ

ล **16:4 16:4** มธ 12:38-40

8 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาอู้เรื่องอะหยังกั๋นอยู่ ก็เลยอู้ว่า “หมู่ต้านมีความเจื้อหน้อยเหียแต๊ๆ เยียะหยังหมู่ต้านปากั๋นอู้เรื่องบ่มีเข้าหนมปัง
9 หมู่ต้านยังบ่เข้าใจ๋เตื้อกา จ๋ำได้อยู่ก่อต๋อนตี้เฮาเอาเข้าหนมปังห้าก้อนเลี้ยงตึงห้าปันคน แล้วเก็บของกิ๋นตี้เหลือใส่ซ้าได้กี่แก่น
10 กับเรื่องเข้าหนมปังเจ็ดก้อนเลี้ยงได้ตึงสี่ปันคน แล้วเก็บของกิ๋นตี้เหลือใส่ก๋วยนับได้กี่แก่นฮึ
11 เป๋นจาใดหมู่ต้านเถิงบ่เข้าใจ๋เตื้อว่า เฮาบ่ได้อู้เรื่องเข้าหนมปัง แต่เฮาเตื่อนหมู่ต้านหื้อแนหละวังเจื้อของหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีหื้อดี”
12 ในตี้สุดหมู่สาวกก็เข้าใจ๋แล้วว่า พระเยซูบ่ได้อู้เถิงเรื่องหละวังเจื้อตี้ใส่ในเข้าหนมปัง แต่หื้อหละวังกำสอนของหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสี

เปโตรบอกว่าพระเยซูเป๋นพระคริสต์

13 เมื่อพระเยซูมาเถิงแคว้นซีซารียา ฟีลิปปี พระองค์ถามหมู่สาวกของพระองค์ว่า “คนตังหลายอู้กั๋นว่าบุตรมนุษย์เป๋นใผกา”
14 หมู่สาวกตอบว่า “บางคนก็ว่าเป๋นยอห์นผู้หื้อบัพติศมา บางคนก็ว่าเป๋นเอลียาห์ เป๋นเยเรมีย์ก็มี กาว่าเป๋นคนใดคนนึ่งในหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า”
15 พระเยซูก็ถามหมู่เขาว่า “หมู่ต้านลอกี๊ดว่าเฮาเป๋นใผ”
16 ซีโมนตี้ฮ้องแหมจื้อว่าเปโตรตอบว่า “พระองค์เป๋นพระคริสต์เป๋นพระบุตรของพระเจ้าตี้มีจีวิตอยู่”
17 พระเยซูตอบว่า “ซีโมน ลูกของโยนาห์เหย ต้านได้ฮับปอนแต๊ๆ ย้อนว่าเรื่องนี้พระบิดาของเฮาตี้อยู่ในสวรรค์ เป๋นผู้เปิดเผยหื้อต้านฮู้ บ่ใจ้คนบอกหื้อเน่อ
18 เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่าต้านคือเปโตร[๔] ต้านเป๋นเหมือนบ่าหินตี้เฮาจะสร้างคริสตจักรของเฮาขึ้นตั้งไว้ อำนาจตึงหมดของความต๋ายจะมีชัยเหนือคริสตจักรของเฮานั้นตึงบ่ได้
19 เฮาจะเอาขะแจ๋ตี้ไขแผ่นดินสวรรค์ไว้หื้อต้าน อะหยังก็ต๋ามตี้ต้านห้ามในโลกนี้ พระเจ้าก็ห้ามสิ่งนั้นในสวรรค์ แล้วอะหยังก็ต๋ามตี้ต้านหื้อเยียะในโลกนี้ พระเจ้าก็หื้อเยียะสิ่งนั้นในสวรรค์เหมือนกั๋น”
20 แล้วพระเยซูสั่งหมู่สาวกบ่หื้อบอกคนอื่นว่า พระองค์เป๋นพระคริสต์

พระเยซูตวายตั๊กก๋านต๋ายของพระองค์

21 ตั้งแต่นั้นเป๋นต้นมาพระเยซูอธิบายหื้อหมู่สาวกของพระองค์ฟังว่า พระองค์จะต้องไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจะต้องฮับความตุ๊กทรมานหลายอย่างจากหมู่คนเฒ่าคนแก่กับหมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่ธรรมาจ๋ารย์ ในตี้สุดพระองค์จะถูกฆ่าต๋าย แต่หลังจากนั้นแหมสามวัน พระเจ้าจะเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย
22 เมื่อเปโตรได้ยินจาอั้นก็ปาพระเยซูออกจากหมู่ แล้วว่าหื้อพระองค์ว่า “อู้จาอี๋ได้จาใด พระเจ้าจะบ่หื้อสิ่งนี้เกิดขึ้นแน่ๆ”
23 พระเยซูก็งว้ายหลังมาอู้กับเปโตรว่า “ไอ่ซาต๋าน ไปหื้อป๊นหูป๊นต๋า เจ้าก๋ำลังขัดขวางเฮา ย้อนว่าเจ้าบ่ได้กี๊ดอย่างพระเจ้า แต่กี๊ดอย่างคน”
24 พระเยซูก็อู้กับหมู่สาวกว่า “ถ้าใผคนใดใค่เป๋นสาวกของเฮา ก็หื้อคนนั้นตัดอกตัดใจ๋ แบกไม้ก๋างเขนของตั๋วเก่าแล้วตวยเฮามา
25 ย้อนว่าถ้าคนใดใค่ฮักษาจีวิตของตั๋วไว้ คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่ถ้าคนใดยอมสละจีวิตของตั๋วย้อนหันแก่เฮา คนนั้นจะมีจีวิตนิรันดร์
26 จะมีประโยชน์อะหยังถ้าได้เป๋นเจ้าของกู้สิ่งกู้อย่างในโลกนี้ แต่ต้องเสียจีวิตของตั๋วไปเหีย ต้านจะเอาอะหยังไปแลกกับจีวิตของต้านปึ๊กคืนมาได้
27 แต่บุตรมนุษย์จะปึ๊กมาด้วยรัศมีของพระบิดาพร้อมกับทูตสวรรค์ของพระองค์ แล้วบุตรมนุษย์จะมาตัดสินกู้คนต๋ามตี้แต่ละคนได้เยียะเอาไว้
28 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า หมู่ต้านบางคนตี้ยืนอยู่ตี้นี่จะยังบ่ต๋ายเตื้อ จ๋นกว่าจะได้หันบุตรมนุษย์เข้ามาอย่างกษัตริย์ตี้ยิ่งใหญ่”

17

พระเยซูมาอู้ตวยโมเสสกับเอลียาห์

1 หลังจากนั้นหกวันพระเยซูปาเปโตร ยากอบ กับ ยอห์นน้องของยากอบ ขึ้นไปบนดอยสูงตวยกั๋นบ่มีคนอื่นตี้หั้น
2 แล้วตั๋วของพระองค์ก็เปี่ยนไปต่อหน้าต่อต๋าหมู่เขา หน้าของพระองค์ส่องแสงแจ้งเหมือนตะวัน เสื้อผ้าก็ขาวจ๋นเหลื้อมมาบๆ

---

[๔] **16:18 16:18** เปโตร แป๋ว่า บ่าหิน

3 แล้วหมู่เขาก็หันโมเสสกับเอลียาห์[๕]ก่ำลังอู้กับพระเยซูอยู่
4 เปโตรอู้กับพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า เป็นสิ่งดีแต๊ๆ ตี้หมู่เฮาได้มาอยู่ตี้นี่ ถ้าพระองค์ต้องก๋าน หมู่เฮาจะแป๋งตูบไว้สามหลังหื้อพระองค์ โมเสส กับเอลียาห์คนละหลัง”
5 เปโตรอู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปาก ก็มีเมฆสว่างแจ้งหลิ้งมาหุ้มหมู่เขาไว้ แล้วมีเสียงออกมาจากเมฆว่า “ต้านผู้นี้เป็นลูกตี้เฮาฮัก เฮาปอใจ๋ต้านนักขนาดเน่อ หื้อเจื้อฟังต้านเต๊อะ”
6 เมื่อหมู่สาวกได้ยินก็กั๋วขนาด ปากั๋นก้มกราบลง
7 พระเยซูเตียวมาหยุบตั๋วหมู่เขาอู้ว่า “ลุกขึ้นเต๊อะ บ่ต้องกั๋ว”
8 เมื่อหมู่เขาแหงนหน้าขึ้นผ่อ ก็บ่หันใผ หันก้าพระเยซูเต้าอั้น
9 ต๋อนตี้ปากั๋นเตียวลงมาจากดอยนั้น พระองค์สั่งหมู่เขาว่า “ห้ามบอกหื้อใผฮู้เน่อว่า หมู่ต้านได้หันอะหยังมาแล้วพ่องจ๋นกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นจากความต๋ายเหียก่อน”
10 หมู่สาวกถามว่า “เป็นจาใดหมู่ธรรมาจ๋ารย์ปากั๋นอู้ว่า เอลียาห์ต้องมาก่อนพระคริสต์”
11 พระเยซูตอบว่า “ถูกแล้วตี้เอลียาห์ต้องมาก่อน เปื้อมาเกียมกู้สิ่งกู้อย่างหื้อปึ๊กเหมือนเก่า
12 แต่เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่า เอลียาห์ได้มาแล้ว หมู่เขาบ่ฮู้ว่าเป็นเอลียาห์ แต่ปากั๋นเยียะบ่ดีกับเปื้นต๋ามใจ๋ของหมู่เขา เต้าอั้นยังบ่ปอหมู่เขาก็จะทรมานบุตรมนุษย์จาอั้นเหมือนกั๋น”
13 หมู่สาวกก็ฮู้ว่า ตี้พระเยซูอู้มานั้นหมายเถิงยอห์นผู้หื้อบัพติศมา

พระเยซูฮักษาหละอ่อนตี้มีผีเข้า

14 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกปึ๊กลงมาเถิงตี้หมู่คนอยู่กั๋น ก็มีป้อจายคนนึ่งมาคุกเข่าส่องหน้าพระองค์
15 อู้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโผดอินดูลูกบ่าวของข้าพเจ้าตวยเต๊อะ เขาเป็นโรคลมบ้าหมู ตุ๊กทรมานขนาดเกยตกน้ำตกไฟเจื่อๆ
16 ข้าพเจ้าเกยปาลูกบ่าวคนนี้มาหาหมู่สาวกของพระองค์ แต่หมู่เขาฮักษาหื้อหายบ่ได้”
17 พระเยซูตอบว่า “เฮ่อ หมู่คนบ่มีความเจื้อกับเยียะบ่ดี เฮาจะต้องอยู่กับหมู่สูแหมเมินสักเต้าใด เฮาจะต้องอดทนกับหมู่สูไปแผวไหน ปาหละอ่อนคนนั้นมานี่แล่”
18 แล้วพระเยซูสั่งผีตั๋วนั้นหื้อออกมา ผีนั้นก็ออกจากหละอ่อนคนนั้นเวยบ่ค้าน หละอ่อนคนนั้นก็หายเป็นปกติ
19 เมื่อพระเยซูอยู่คนเดียว หมู่สาวกก็มาถามพระองค์ว่า “เป็นจาใดหมู่เฮาเถิงไล่ผีตั๋วนั้นออกบ่ได้”
20 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า “ย้อนหมู่ต้านมีความเจื้อหน้อยล้ำไป เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าต้านตังหลายมีความเจื้อเต้าเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่ง แล้วสั่งดอยม่อนนี้หื้อย้ายจากตี้นี่ไปอยู่ตังปู๊น ก็จะเป็นไปต๋ามตี้ต้านว่านั้น จะบ่มีอะหยังตี้ต้านตังหลายจะเยียะบ่ได้”[๖]

พระเยซูตวายตั๊กเถิงก๋านต๋ายของพระองค์แหม

22 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกมาจุมนุมกั๋นตี้แคว้นกาลิลี พระเยซูบอกกับหมู่เขาว่า “จะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หื้ออยู่ในอำนาจของคน
23 แล้วหมู่เขาจะฆ่าพระองค์หื้อต๋าย แต่พระองค์จะเป็นขึ้นจากความต๋ายในวันตี้สาม” หมู่สาวกก็ปากั๋นแป๋งหน้าหมองต๋องเศร้าเสียใจ๋ขนาด

พระเยซูสอนเรื่องก๋านจ่ายภาษี

24 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกเตียวตางมาเถิงเมืองคาเปอรนาอุม มีคนเก็บสตางค์ก้าบำรุงพระวิหารมาถามเปโตรว่า “อาจ๋ารย์ของต้านบ่เสียสตางค์ก้าบำรุงพระวิหารกา”[๗]
25 เปโตรตอบว่า “เสียก่า บ่เสียจาใด” เมื่อเปโตรเข้าไปหาพระเยซูในเฮือน พระองค์ก็อู้ขึ้นก่อนว่า “ซีโมน ตั๋วต้านกี๊ดจาใดพ่อง คนตี้เป็นกษัตริย์ในโลกนี้เกยเก็บก้าถาต่างๆ จากใผ เก็บจากหมู่ลูกๆ ของต้าน กาว่าเก็บจากคนอื่นๆ”
26 เปโตรตอบว่า “เก็บจากคนอื่นๆ” พระเยซูบอกว่า “ถ้าจาอั้นหมู่ลูกๆ ของพระองค์ ก็บ่ต้องเสียก้าถาแม่นก่อ
27 แต่เปื้อบ่หื้อคนตี้มาเก็บสตางค์ก้าบำรุงโขด หื้อต้านไปจ่อมเบ็ดตี้ทะเลสาบ เมื่อได้ป๋าตั๋วเก๊าหัวที หื้อง้างปากป๋าออก แล้วต้านจะปะสตางค์เหรียญนึ่งเชเขล หื้อเอาสตางค์นั้นไปจ่ายก้าบำรุงพระวิหารสำหรับเฮากับต้านเต๊อะ”

---

[๕] **17:3 17:3** เอลียาห์กับโมเสสเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าในสมัยโบราณตี้ต๋ายไปแล้ว แต่มีจีวิตอยู่กับพระเจ้า [๖] **17:20 17:20** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 21 ตี้ว่า “จะไล่ผีจาอี้ออกบ่ได้นอกจากอธิษฐาน กับอดอาหารเต้าอั้น” [๗] **17:24 17:24** อพย. 30:13; 38:26

18

ใผตี้เป๋นใหญ่เหลือเปื้น

1 มีต๋อนนึ่งหมู่สาวกมาถามพระเยซูว่า ในแผ่นดินสวรรค์ ใผเป๋นใหญ่ตี้สุด
2 พระเยซูฮ้องหละอ่อนหน้อยคนนึงมายืนอยู่ส่องหน้าหมู่สาวก
3 แล้วอู้กับหมู่เขาว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าหมู่ต้านบ่ยอมเปี่ยนใจ๋หื้อเป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยหมู่นี้ ก็จะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ตึงบ่ได้
4 ย้อนจาอั้น ถ้าใผคนใดอ่อนน้อมถ่อมต๋น เหมือนหละอ่อนหน้อยๆ คนนี้ ก็จะนับได้ว่าเป๋นคนตี้ยิ่งใหญ่เหลือเปื้นในแผ่นดินสวรรค์
5 แหมอย่าง ใผคนใดตี้ต้อนฮับคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยจาอี้ ย้อนหันแก่เฮา ก็เผียบเหมือนกับว่าคนนั้นได้ต้อนฮับเฮาตวย
6 แต่ถ้าใผคนใดเยียะหื้อคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยตี้เจื้อวางใจ๋ในเฮาหลงผิดไปสักคนนึ่ง ก็หื้อเอาบ่าหินโม่ก้อนใหญ่ๆ มัดติดคอคนนั้น แล้วอุ้มโจ้งลงในทะเลหื้อต๋ายเหีย ก็ยังดีเหลือ

ก๋านลองใจ๋หื้อเยียะบาป

7 ความฉิบหายก็จะเกิดกับโลกนี้ ย้อนว่าสิ่งต่างๆ ตี้เยียะหื้อคนหลงผิด แต่ความฉิบหายจะเกิดขึ้นกับคนตี้เยียะหื้อเกิดเรื่องจาอี้นั้น
8 ย้อนจาอั้น ถ้ามือกาว่าตีนของต้านเยียะหื้อตั๋วต้านเป๋นบาป ก็หื้อกกขว้างเหีย ย้อนว่าถ้ามีมือกุดกาว่าตีนปุดแต่ยังมีจีวิตนิรันดร์ ก็ยังดีเหลือมีมือกาว่าตีนตึงสองข้างดีครบหมด แต่ต้องตกในไฟตี้บ่มีวันดับ
9 ถ้าแก่นต๋าของต้านเยียะหื้อตั๋วต้านเป๋นบาป ก็หื้อควัดขว้างเหีย ย้อนว่าถ้าเหลือแก่นต๋าเผิกเดียวแต่มีจีวิตนิรันดร์ ก็ยังดีเหลือมีต๋าครบตึงสองแก่น แต่ต้องตกหม้อหน้าฮก

เรื่องแกะหาย

10 หละวังหื้อดี ห้ามดูถูกดูแควนคนตี้ต๋ำต้อยหมู่นี้แม้แต่คนเดียว เฮาขอบอกหื้อต้านตังหลายฮู้ว่า ทูตสวรรค์ประจ๋ำตั๋วของหมู่เขาเข้าเฝ้าพระบิดาของเฮาตี้ในสวรรค์ตลอด[๗]
12 หมู่ต้านจะกึ๊ดจาใด ถ้าป้อจายคนนึ่งมีแกะร้อยตั๋วแล้วมีตั๋วนึ่งหายไป เขาก็ละแกะเก้าสิบเก้าตั๋วไว้บนดอย แล้วไปตวยเซาะหาแกะตั๋วตี้หาย
13 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เมื่อเขาปะแกะตั๋วตี้หายไปนั้นแล้ว เขาจะจื้นจมยินดีตี้ได้ปะแกะตั๋วนั้นนักเหลือตี้มีเก้าสิบเก้าตั๋วตี้บ่ได้หายไปแหมก่อน
14 ก็เหมือนเดียวกันกับพระบิดาของต้านตังหลายตี้อยู่ในสวรรค์ ก็บ่ใค่หื้อคนต๋ำต้อยหมู่นี้คนใดคนนึ่งหลงหายไปแม้แต่คนเดียว

กำสอนเกี่ยวกับคนเยียะผิดต่อเฮา

15 ถ้าปี้น้องผู้เจื้อเยียะบ่ดีต่อต้าน ก็หื้อไปอธิบายตั๋วต่อตั๋วหื้อเขาหันความผิดของเขา ถ้าเขาฟังต้านก็นับว่าเขากับต้านปึ๊กมาเป๋นปี้น้องกั๋นแหม
16 แต่ถ้าเขาบ่ยอมฟัง ก็หื้อปาแหมสักคนสองคนตวยต้านไปหาเขา เปื้อว่าเรื่องราวตี้เกิดขึ้นนั้นจะได้มีพยานสองสามคนเถิงจะเจื้อถือได้
17 ถ้าเขายังบ่ยอมฟังแหม ก็หื้อเอาเรื่องนี้ไปบอกคริสตจักร แต่ถ้าเขายังบ่ยอมฟังคริสตจักร ก็หื้อเยียะกับเขาเหมือนเป๋นคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้ากาว่าเขาเป๋นเหมือนคนเก็บภาษีตี้ขี้โก๋ง
18 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า อะหยังก็ต๋ามตี้ต้านห้ามในโลกนี้ พระเจ้าก็ห้ามสิ่งนั้นในสวรรค์ แล้วอะหยังก็ต๋ามตี้ต้านหื้อเยียะในโลกนี้ พระเจ้าก็หื้อเยียะสิ่งนั้นในสวรรค์เหมือนกั๋น
19 เฮาบอกต้านแหมว่า ถ้าหมู่ต้านตี้อยู่ในโลกนี้สักสองคนฮ่วมใจ๋กั๋นตี้จะขอสิ่งนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเฮาตี้อยู่ในสวรรค์ก็จะเยียะสิ่งนั้นหื้อต้านเหมือนกั๋น
20 ย้อนว่าตี้ไหนก็ต๋ามตี้มีสองสามคนมาจุมนุมกั๋นในนามของเฮา เฮาก็จะอยู่กับหมู่เขาตี้หั้น

กำเผียบเรื่องเจ้าหนี้บ่ยอมยกโต้ษ

21 ต๋อนนั้นเปโตรเข้ามาถามพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ ถ้าปี้น้องเยียะผิดต่อเฮาติกๆ เฮาจะยกโต้ษหื้อกี่เตื้อดีแผวเจ็ดเตื้อปอก่อ
22 พระเยซูตอบว่า อี บ่ใจ้เจ็ดเตื้อเน่อ แต่ต้องเป๋นเจ็ดคูณแหมเจ็ดสิบเตื้อ
23 ตี้เป๋นจาอี้ย้อนว่า แผ่นดินสวรรค์เผียบเหมือนกับเจ้าองค์นึ่ง ตี้ต้องก๋านจะสะสางหนี้ตี้หมู่คนฮับใจ๊ติดค้างอยู่
24 เมื่อลงมือจัดก๋านบัญชี ก็ปาคนฮับใจ๊คนนึ่งตี้เป๋นหนี้อยู่นึ่งหมื่นตะลันต์[๘] เข้ามา 25 แต่เขามีสตางค์บ่ปอส้ายหนี้ เจ้าองค์นั้นก็เลยสั่งหื้อเอาตั๋วคนฮับใจ๊คนนี้ตึงลูกเมียกับข้าวของกู้อย่างตี้เขามี เอาไปขายเหียหื้อหมดเปื้อเอาสตางค์มาส้ายหนี้

---

[๗] **18:10 18:10** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 11 คือ ย้อนว่าบุตรมนุษย์ได้ลงมาในโลกนี้ เปื้อจ๊วยคนหลงหายหื้อรอดปืนบาปโต้ษ
[๘] **18:24 18:24** นึ่งตะลันต์ มีก๊าเต้ากับก้าแฮง 15 ปี่

26 คนฮับใจ๊คนนั้นก็คุกเข่าลงอ้อนวอนต่อเจ้าองค์นั้นว่า ขอเวลาหื้อแหมหน้อยเต๊อะ จะเอาสตางค์ตึงหมดมาใจ๊หนี้หื้อจ๋นครบกู้บาทกู้สตางค์
27 เจ้าองค์นั้นมีความอินดูคนฮับใจ๊คนนั้น เลยยกหนี้ตึงหมดหื้อ แล้วป่อยตั๋วไป
28 บ่ากองคนฮับใจ๊คนนั้นออกไปแล้ว ไปปะเปื๊อนตี้เป๋นคนฮับใจ๊ตวยกั๋น ตี้เป๋นหนี้เขาอยู่นึ่งร้อยเดนาริอัน[๙] เขาก็เข้าไปบีบคอเปื๊อนคนฮับใจ๊คนนั้นแล้วสั่งว่า ส้ายสตางค์ตี้เป๋นหนี้มาบ่าเดี๋ยวนี้เลย
29 เปื๊อนคนฮับใจ๊ตี้เป๋นลูกหนี้ก็คุกเข่าลงอ้อนวอนว่า ขอเวลาแหมสักหน้อยเต๊อะ แล้วเฮาจะเอาสตางค์ตึงหมดมาส้ายหนี้หื้อจ๋นครบ
30 แต่เขาบ่ยอม เลยสั่งหื้อยับเปื๊อนคนฮับใจ๊คนนั้นไปขังคอกไว้จ๋นกว่าจะส้ายหนี้จ๋นครบตึงหมดก่อน
31 เมื่อคนฮับใจ๊คนอื่นๆ หันเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้น ก็ฮู้สึกสลดใจ๋ เลยไปเล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นนี้หื้อเจ้าองค์นั้นฟัง
32 เจ้าองค์นั้นฮ้องคนฮับใจ๊คนเก่ามาหา อู้ว่า ไอ่ขี้ข้าใจ๋ดำ เฮาได้ยกหนี้หื้อเจ้าตึงหมดแล้ว ย้อนว่าเจ้าได้อ้อนวอนเฮา
33 เจ้าก็น่าจะอินดูเปื๊อนคนฮับใจ๊คนอื่นๆ เหมือนอย่างตี้เฮาอินดูเจ้าตวยบ่ใจ้กา
34 เจ้าองค์นั้นโขดขนาด เลยเอาคนฮับใจ๊คนนี้ขังคอก แล้วก็หื้อลงโต้ษเขาจ๋นกว่าจะส้ายหนี้จ๋นครบ
35 พระบิดาของเฮาตี้อยู่ในสวรรค์จะเยียะจาอี๋กับหมู่ต้านกู้คนเหมือนกั๋น ถ้าหมู่ต้านบ่ยอมยกโต้ษหื้อกับปี้น้องจากใจ๋แต๊ๆ

19

เรื่องของผัวเมียละกั๋น

1 หลังจากตี้พระเยซูอู้เรื่องหมู่นี้แล้ว ก็ออกจากแคว้นกาลิลีเตียวตางเข้าไปแคว้นยูเดียตี้อยู่แหมเผิกนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน
2 มีคนติดต๋ามพระเยซูไปเป๋นจ๋ำนวนนัก พระองค์ก็ฮักษาคนเป๋นพยาธิในหมู่เขาตี้หั้น
3 หมู่ฟาริสีบางคนมาลองเจิงพระเยซู ถามว่า จะผิดบทบัญญัติก่อ ถ้าผัวจะละเมียเหีย บ่ว่าจะมีสาเหตุมาจากเรื่องอะหยังก็ต๋ามา
4 พระเยซูตอบว่า หมู่ต้านบ่เกยอ่านกา ว่าต๋อนเก๊าหัวทีพระผู้สร้างได้สร้างคนเป๋นป้อจายกับแม่ญิง
5 พระเจ้าอู้ว่า ย้อนจาอั้นป้อจายจะแยกจากป้อแม่ของตั๋วไปอยู่ฮ่วมผูกพันกั๋นกับเมีย ตึงสองคนจะก๋ายเป๋นคนๆ เดียวกั๋น[ศ]
6 กับจะบ่เป๋นสองคนแหมต่อไป แต่เป๋นคนๆ เดียวกั๋น ย้อนจาอั้นสิ่งตี้พระเจ้าได้มัดได้ปันเข้าตวยกั๋นแล้วบ่ดีหื้อใผมาเตเขาตึงสองออกจากกั๋นเน่อ
7 หมู่ฟาริสีถามแหมว่า เป๋นจาใดโมเสสเถิงสั่งหื้อเขียนใบหย่าหื้อเมียเหีย แล้วก็ละนางไปได้เลย
8 พระเยซูตอบว่า โมเสสยอมหื้อหมู่ต้านละเมียได้ ย้อนว่าหมู่ต้านหลึกหลึ่ง แต่พระเจ้าบ่ได้ตั้งใจ๋หื้อเป๋นไปจาอั้นตั้งแต่เก๊าแต่เหง้า
9 แต่เฮาบอกต้านตังหลายว่า ป้อจายคนใดละเมียแล้วไปมีเมียใหม่ ย้อนสาเหตุอื่นๆ เว้นแต่เมียไปเล่นจู๊ก็ถือว่าผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณี[๑]
10 หมู่สาวกอู้กับพระเยซูว่า ถ้ามีข้อนี้ข้อเดียวตี้ป้อจายจะละเมียได้ บ่แต่งงานเหียเลยจะดีเหลือก่อน
11 พระเยซูตอบว่า บ่ใจ้ว่ากู้คนยอมฮับก๋านี้ได้ แต่จะมีบางคนเต้าอั้นตี้พระเจ้าเยียะหื้อฮับได้
12 อย่างบางคนเกิดมาเป๋นจาอั้น[๒] บางคนถูกยับต๋อนเหียและบางคนบ่แต่งงานย้อนหันแก่แผ่นดินสวรรค์ ถ้าใผยอมฮับก๋าสอนนี้ได้ก็หื้อยอมฮับเต๊อะ

พระเยซูปั๋นปอนหละอ่อน

13 ต๋อนนั้นมีบางคนปาหละอ่อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระเยซู เปื๊อหื้อพระองค์วางมือกับอธิษฐานเผื่อ แต่หมู่สาวกว่าหื้อ
14 แต่พระเยซูบอกว่า หื้อหมู่หละอ่อนเข้ามาหาเฮาเต๊อะ บ่ดีห้ามเขาไว้ ย้อนว่าแผ่นดินสวรรค์เป๋นของคนตี้เผียบเหมือนหละอ่อนหมู่นี้
15 หลังจากตี้พระเยซูวางมือปั๋นปอนหละอ่อนหมู่นั้นแล้ว พระองค์ก็ออกไปจากตี้หั้น

พระเยซูอู้กับเศรษฐีเรื่องจีวิตนิรันดร์

16 มีป้อจายคนนึ่งมาหาพระเยซูถามว่า อาจ๋ารย์ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะหยังพ่องเถิงจะได้จีวิตนิรันดร์
17 พระเยซูตอบว่า เป๋นจาใดต้านเถิงถามเฮาว่าอะหยังดี มีก้าพระเจ้าเต้าอั้นตี้ดี ถ้าต้านต้องก๋านจะมีจีวิตนิรันดร์ก็ต้องเยียะต๋ามบทบัญญัติ

---

[๙] **18:28 18:28** 1 เดนาริอัน เต้ากับก้าแฮง ป้อจาย 1 วัน
[ศ] **19:5 19:5** ปฐก 2:24
[๑] **19:9 19:9** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า กับคนใดตี้ฮับแม่ญิงตี้หย่าแล้วนั้นมาเป๋นเมีย ก็ผิดประเวณีตวย
[๒] **19:12 19:12** ถ้าแป๋ตรงๆ กับภาษากรีก คือ บางคนเป๋นขันทีตั้งแต่เกิด

18 ป้อจายคนนั้นถามว่า ข้อไหนพ่อง พระเยซูตอบว่า ข้อตี้ว่า ห้ามฆ่าคน ห้ามเป๋นจู้ผัวเมียเป็น ห้าม
ลักของของเป็น ห้ามเป๋นพยานตี้อู้บ่แต๊
19 จงเคารพนับถือป้อแม่ของตั๋ว[ษ] แล้วจงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า[ส]
20 ป้อจายหนุ่มคนนั้นตอบว่า ข้อต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือฮักษากู้ข้อบ่ได้ขาดอยู่แล้ว ยังมีอะ
หยังตี้จะต้องเยียะแหมก่อ
21 พระเยซูตอบว่า ถ้าต้านต้องก๋านเป๋นคนดีพร้อมในสายต๋าของพระเจ้า ต้านจะต้องไปขายของกู้อย่าง
ตี้ต้านมีอยู่ แล้วเอาสตางค์ไปแจกคนตุ๊กคนจ๋น ต้านจึงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วตวยเฮามาเป๋นสาวกของ
เฮาเต๊อะ
22 เมื่อป้อจายหนุ่มคนนั้นได้ยินจาอั้น ก็เตียวออกไปด้วยใจ๋เป๋นตุ๊ก ย้อนว่าเขารวยนักขนาด
23 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนรวยจะเข้าในแผ่นดินสวรรค์ก็ยาก
นักแก
24 เฮาขอบอกหมู่ต้านแหมเตื้อว่า ตั๋วอูฐลอดเข้าฮูเข็ม ยังง่ายเหลือตี้คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า
แหมก่อน
25 เมื่อหมู่สาวกได้ยินจาอั้น ก็ปากั๋นงึดขนาด ถามว่า ถ้าจาอั้น ใผจะรอดป๊นบาปโต้ษได้
26 พระเยซูผ่อหมู่สาวกแล้วอู้ว่า สำหรับคน เป๋นไปบ่ได้อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้ากู้สิ่งกู้อย่างเป๋นไปได้
ตึงหมด
27 เปโตรถามพระเยซูว่า ผ่อลอ หมู่เฮาได้ละกู้สิ่งกู้อย่างเปื้อติดต๋ามอาจ๋ารย์มา แล้วหมู่เฮาจะได้อะหยัง
ตอบแตนพ่อง
28 พระเยซูตอบว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ในยุคใหม่ บุตรมนุษย์จะนั่งบนบัลลังก์อันยิ่ง
ใหญ่ แล้วต้านตังหลายตี้ได้ตวยเฮา ก็จะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองตี้ เปื้อตัดสินสิบสองผะกุ๋นของคนอิสราเอล
29 กู้คนตี้ละบ้าน กาว่าละปี้น้อง ละป้อแม่ ละลูกๆ กาว่าละไฮ่นาย้อนหันแก่เฮา ก็จะได้ฮับผลตอบแตนเป๋น
ร้อยเต้า กับจะได้ฮับจีวิตนิรันดร์ตวย
30 แต่มีหลายคนตี้เป๋นคนตังเก๊าในต๋อนนี้ จะก๋ายเป๋นคนตังป๋าย กับคนตังป๋ายต๋อนนี้ จะก๋ายไปเป๋นคน
ตังเก๊า

20

กำเผียบเรื่องคนงานฮับก้าจ้างเต้ากั๋น

1 แผ่นดินสวรรค์เผียบเหมือนเจ้าของสวนคนนึ่ง ตี้ออกจากเฮือนไปเจ๊ามืด เปื้อไปจ้างคนงานมาเยียะ
ก๋านในสวนองุ่นของเป๋น
2 เมื่อตกลงกั๋นแล้วว่าจะหื้อก้าแฮงนึ่งเดนาริอันต่อวัน แล้วก็ส่งคนงานเข้าไปเยียะก๋านในสวนองุ่น
3 ประมาณเก้าโมงเจ๊า เจ้าของสวนก็เตียวเข้าไปตี้กาดแหม ก็หันบางคนยืนอยู่บ่ดาย บ่ได้เยียะก๋านอะ
หยัง
4 เจ้าของสวนอู้ว่า ถ้าหมู่เจ้าไปเยียะก๋านในสวนองุ่นของเฮา เฮาจะหื้อก้าจ้างต๋ามสมควร
5 คนหมู่นั้นก็ตกลงไปเยียะก๋าน ในสวนองุ่น ประมาณเติงตอน เจ้าของสวนก็ออกไปแหม บ่ายสามโมง
แล้วก็ยังออกไปเยียะจาอั้นเหมือนกั๋น
6 ประมาณห้าโมงแลง เจ้าของสวนก็ออกไปแหมเตื้อ ก็หันบางคนยืนอยู่บ่ดาย เปื้นก็เข้าไปถามคนหมู่นั้น
ว่า เป๋นจาใดหมู่เจ้าเถิงยืนตี้นี่ บ่เยียะก๋านอะหยังวันค่ำจาอี้
7 เขาหมู่นั้นตอบว่า บ่มีใผจ้างหมู่เฮา เจ้าของสวนก็จวนหมู่เขาว่า ไปเยียะก๋านตี้สวนองุ่นของเฮา
บ๋อ
8 ตกเมื่อแลงวันนั้นเถิงเวลาเลิกงานแล้ว เจ้าของสวนสั่งหัวหน้าคนงานว่า ไปฮ้องคนงานตึงหมดมา
แล้วจ่ายก้าแฮงหื้อหมู่เขา จ่ายต๋ามลำดับตั้งแต่คนมาเมื่อลูนจ๋นเถิงคนตี้มาเก๊าหัวที
9 คนงานตี้มาเมื่อลูนต๋อนห้าโมงแลง ได้ก้าแฮงไปคนละนึ่งเดนาริอัน
10 หมู่คนงานฮับจ้างตี้มาก่อนก็คาดว่าจะได้นักเหลือนั้น แต่ก็ได้คนละนึ่งเดนาริอันเต้ากั๋นหมด
11 เมื่อหมู่เขาฮับก้าแฮงไปแล้ว ก็จ่มว่าหื้อเจ้าของสวนว่า
12 คนหมู่นั้นเยียะก๋านจั๊วโมงเดียว แต่ได้ก้าแฮงเต้ากับหมู่เฮาตี้เยียะก๋านฮิมต๋ายอยู่ก๋างแดดฮ้อนวัน
ค่ำ
13 เจ้าของสวนองุ่นก็ตอบคนนึ่งในหมู่คนนั้นว่า เปื้อนเหย เฮาบ่ได้โก๋งเจ้าเน่อ ก็ตกลงก้าแฮงกั๋นไว้
แล้วว่านึ่งเดนาริอันบ่ใจ้กา
14 ฮับก้าแฮงของเจ้าแล้วไปเหียเต๊อะ เฮาปอใจ๋จะจ่ายหื้อคนตี้เฮาจ้างมาเมื่อลูนเต้ากับตี้เฮาจ่ายหื้อเจ้า
15 เฮามีสิทธิ์ตี้จะเยียะจาอี้กับสตางค์ของเฮา กาว่าเจ้าขอยย้อนเฮาใจ๋กว้างจาอั้นกา
16 แต่มีหลายคนตี้เป๋นคนตังเก๊าในต๋อนนี้ จะก๋ายเป๋นคนตังป๋าย กับคนตังป๋ายต๋อนนี้ จะก๋ายไปเป๋นคน
ตังเก๊า

[ษ] **19:19 19:19** อพย 20:12-16; ฉธบ 5:16-20 [ส] **19:19 19:19** ลนต 19:18

พระเยซูตวายตั๊กเรื่องก๋านต๋ายของพระองค์แหมเตื้อ

17 ต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ฮ้องสาวกตึงสิบสองคนหื้อออกจากคนตังหลายมาอยู่เปาะกั๋น แล้วอู้กับหมู่เขาว่า

18 ผ่อเน่อ หมู่เฮาก๋ำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วบุตรมนุษย์จะถูกหักหลังหื้ออยู่ในอำนาจของหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ เขาหมู่นั้นจะตัดสินลงโต้ษต้านเถิงต๋าย

19 แล้วจะมอบต้านหื้อกับคนต่างจ้าดเฆี่ยนตี๋กับเยาะเย้ย แล้วก็ปาไปเขิงตี้ไม้ก๋างเขนจ๋นต๋าย แต่ในวันตี้สามพระเจ้าจะเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย

พระเยซูสอนเรื่องก๋านฮับใจ๊คนอื่น

20 แม่ของยากอบกับยอห์นตี้เป๋นลูกบ่าวของเศเบดี สามคนแม่ลูกปากั๋นมาหาพระเยซู นางคุกเข่าลงแล้วขอหื้อพระองค์เยียะหื้อนางอย่างนึ่ง

21 พระเยซูถามนางว่า มีเรื่องอะหยังกา นางตอบว่า เมื่อพระองค์ขึ้นเป๋นเจ้าองค์นั้นแล้ว ขอหื้อลูกบ่าวตึงสองคนของข้าเจ้านั่งอยู่เผิกขวาคนนึ่ง เผิกซ้ายคนนึ่งตวยเน่อ

22 พระเยซูตอบว่า หมู่ต้านบ่ฮู้ว่า ก๋ำลังขออะหยัง ต้านจะกิ๋นน้ำจากถ้วยแห่งความตุ๊กตี้เฮาจะกิ๋นได้กา เขาตึงสองตอบว่า ได้ก่า

23 พระเยซูบอกเขาว่า หมู่ต้านจะได้กิ๋นจากถ้วยของเฮาแน่นอน แต่ตี้จะหื้อใผนั่งเผิกขวาเผิกซ้ายของเฮานั้น บ่ใจ้เฮาเป๋นคนจัดหื้อนั่งเน่อ แต่พระบิดาของเฮาเต้าอั้นตี้เป๋นผู้เลือกว่าจะหื้อใผนั่งตั๊ดไหน

24 เมื่อหมู่สาวกแหมสิบคนได้ยินจาอั้น ก็ปากั๋นโขดสองคนปี้น้องนั้น

25 พระเยซูก็ฮ้องหมู่เขาตึงหมดมาหา แล้วอู้ว่า ต้านตังหลายก็ฮู้แล้วว่าผู้ปกครองของคนต่างจ้าด วางตั๋วเป๋นนายเหนือเขาตังหลาย หมู่ผู้นำก็ใจ๊อำนาจเหนือเขาตังหลายตวย

26 แต่สำหรับหมู่ต้านนั้นบ่เป๋นจาอั้นเน่อ ในหมู่ต้านถ้าใผคนใดใค่เป๋นใหญ่ ก็หื้อเขาเป๋นผู้ฮับใจ๊หมู่ต้าน

27 ถ้าใผคนใดใค่เป๋นใหญ่เหลือเปิ้น ก็ต้องยอมสมัครใจ๋เป๋นคนฮับใจ๊ของหมู่ต้าน

28 เหมือนเดียวกั๋นกับบุตรมนุษย์ตี้บ่ได้มาเปื้อหื้อคนอื่นฮับใจ๊ แต่มาเปื้อฮับใจ๊คนอื่น แล้วก็สละจีวิตของต้านเปื้อเป๋นก้าไถ่คนจ๋ำนวนนักหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอดสองคน

29 ต๋อนตี้พระเยซูกับสาวกก๋ำลังออกจากเมืองเยรีโค มีคนเตียวไปตวยเป๋นจ๋ำนวนนัก

30 มีคนต๋าบอดสองคนนั่งอยู่ฮิมหนตาง เมื่อได้ยินว่าพระเยซูก๋ำลังเตียวก๋ายมา ก็ฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอโผดอินดูเฮาสองคนตวยเต๊อะ

31 คนตังหลายปากั๋นด่าคนต๋าบอดสองคนนั้นหื้อดักเหีย แต่เขาก็เอิ้นดังขึ้นติกๆ ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอโผดอินดูหมู่เฮาสองคนน่อยเต๊อะ

32 พระเยซูก็เลยหยุด แล้วฮ้องมาถามว่า เจ้าต้องก๋านหื้อเฮาเยียะอะหยังหื้อกา

33 คนต๋าบอดตอบว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า หมู่เฮาใค่ผ่อหัน

34 พระเยซูอินดูเขา ก็เลยเอามือจิตี้แก่นต๋าของเขา เขาตึงสองก็ผ่อหันบ่าเดี่ยวนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไป

21

พระเยซูขี่ลาเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

1 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกเข้ามาใก้กรุงเยรูซาเล็ม ก็มาแผวหมู่บ้านเบธฟายีบนดอยบ่ากอกเทศ ก็ใจ๊สาวกสองคนเข้าไปก่อน

2 สั่งว่า เข้าไปในหมู่บ้านตังหน้าหั้นเน่อ ตันทีตี้เข้าไปแล้ว จะปะแม่ลากับลูกของมันมัดอยู่ตี้หั้น หื้อแก้เจี้อกจู๋งมาหื้อเฮาตึงสองตั๋ว

3 ถ้ามีคนถาม หื้อตอบเขาว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าต้องก๋านใจ๊ เขาก็จะหื้อมาเลยตันที

4 สิ่งตี้เกิดขึ้นนี้ก็เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าอู้ไว้ว่า

5 หื้อบอกจาวเมืองศิโยน[ฅ]ว่า

ผ่อหั๋นลอ กษัตริย์ของหมู่เจ้าก๋ำลังมาหาเจ้าตังหลาย

พระองค์สุภาพอ่อนโยนขี่หลังลา

ขี่หลังลูกลามา[ห]

6 สาวกสองคนนั้นก็ไป แล้วเยียะต๋ามตี้พระเยซูสั่ง

7 เขาจู๋งลาสองตั๋วแม่ลูกมาหื้อพระเยซู เอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปู๊บนหลังลา พระองค์ก็ขึ้นขี่

[ฅ] **21:5 21:5** ศิโยน หมายเถิง กรุงเยรูซาเล็ม [ห] **21:5 21:5** ศคย 9:9

8 หมู่คนจำนวนนักปากั๋นเอาเสื้อผ้าของตั๋วปู๋บนหนตาง บางคนก็ฟันกิ่งไม้มายายต๋ามหนตางตวย 9 หมู่คนตี้
เตียวนำหน้ากับเตียวตวยหลังพระเยซู ปากั๋นโห่ฮ้องเสียงดังว่า
“โฮซันนา[ค]แก่บุตรของกษัตริย์ดาวิด
ขอพระเจ้าปั๋นปอนผู้ตี้มาในนามองค์พระผู้เป๋นเจ้า
โฮซันนาในตี้สูงสุด”
10 เมื่อพระเยซูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม คนตึงเมืองแตกตื่นถามกั๋นว่า “คนนี้เป๋นใผกา”
11 คนตังหลายตอบว่า “คนนี้จื้อเยซู เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้ามาจากหมู่บ้านนาซาเร็ธใน
แคว้นกาลิลี”

พระเยซูเข้าไปในพระวิหาร

12 พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เหิบหมู่คนตี้ก่ำลังซื้อขายของกั๋นอยู่ตี้หั้น กับปี๊ดโต๊ะของคน
ฮับแลกสตางค์ กับยู้ตี้นั่งของคนขายนกก๋าแก๋ขว้างตวย
13 พระองค์อู้กับคนหมู่นั้นว่า “มีกำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พระวิหารของเฮาจะฮ้องว่าเป๋นตี้สำหรับ
อธิษฐาน”[ฟ] แต่หมู่เจ้ามาเยียะหื้อก๋ายเป๋นถ้ำของโจ๋รเหีย”[อ]
14 มีคนต๋าบอดกับคนง่อยปากั๋นเข้ามาหาพระเยซูตี้พระวิหาร แล้วพระองค์ฮักษาหมู่เขาหื้อหาย
15 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์หันสิ่งอัศจ๋รรย์ต่างๆ ตี้พระเยซูเยียะ กับได้ยินเสียงหละอ่อน
โห่เอิ้นกั๋นในบริเวณพระวิหารว่า “โฮซันนาแก่บุตรของกษัตริย์ดาวิด”หมู่เขาก็ปากั๋นโขดพระเยซู
16 หมู่เขาถามพระเยซูว่า “ต้านบ่ได้ยินตี้หละอ่อนหมู่นี้โห่เอิ้นกั๋นกา” พระเยซูตอบว่า “ได้ยินก่า หมู่ต้าน
บ่เกยอ่านปะในพระคัมภีร์พ่องกาตี้ว่า “พระเจ้าได้เกียมหละอ่อน กับหละอ่อนเกิดใหม่ๆ หื้อฮ้องถวายกำ
สรรเสริญพระองค์”[ฮ] ”
17 พระเยซูก็ละหมู่เขา แล้วก็ออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปนอนตี้หมู่บ้านเบธานี

พระเยซูด่าต้นบ่าเดื่อตี้บ่มีหน่วย

18 เมื่อแจ้งเจ๊าต๋อนพระเยซูก่ำลังเตียวปึ๊กเข้ากรุงเยรูซาเล็ม พระองค์อยากกิ๋นข้าว
19 เมื่อพระองค์หันใส่เก๊าบ่าเดื่ออยู่ฮิมตาง ก็เตียวเข้าไปใก้ แต่บ่มีอะหยังบนเก๊า มีก้าใบเต้าอั้น พระองค์ก็
บอกบ่าเดื่อเก๊านั้นว่า “ห้ามออกหน่วยแหมซ้ำเน่อ” บ่ากองว่าหื้อแล้ว บ่าเดื่อเก๊านั้นก็เหี่ยวแห้งต๋ายขำหน้า
ขำต๋า
20 เมื่อหมู่สาวกหันก็ปากั๋นงึด ถามพระเยซูว่า “เป๋นไปได้จาใดเก๊าบ่าเดื่อเหี่ยวแห้งต๋ายเวยจาอี้”
21 พระเยซูตอบว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าต้านมีความเจื้อ บ่อิกขะหลิกใจ๋สักหน้อย
ต้านก็จะเยียะจาอี้ได้เหมือนกั๋น จะเยียะได้นักเหลือนี้แหมตวย บ่ว่าจะสั่งดอยม่อนนี้ย้ายลงไปในทะเลเหีย
ก็จะเป๋นไปจาอั้น
22 ถ้าต้านเจื้อ ต้านก็จะได้ฮับกู้อย่างต๋ามตี้ต้านอธิษฐานขอ”

ผู้นำศาสนาต๊าพระเยซูเรื่องสิทธิอำนาจ

23 พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร ต๋อนตี้ก่ำลังสอนอยู่นั้น หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่เข้า
มาถามพระองค์ว่า “ต้านมีสิทธิอำนาจอะหยังเยียะสิ่งหมู่นี้ ใผหื้อสิทธิอำนาจต้าน”
24 พระเยซูตอบว่า “เฮาจะถามหมู่ต้านสักข้อนึ่งก่อน ถ้าหมู่ต้านตอบเฮา เฮาเถิงจะบอกว่าเฮาใจ๊สิทธิ
อำนาจของใผมาเยียะสิ่งหมู่นี้
25 ลองตอบเฮามากำลูอว่า สิทธิอำนาจของยอห์นตี้เขาหื้อบัพติศมานั้นมาจากไหน มาจากพระเจ้ากา
ว่ามาจากคน” หมู่เขาก็เป๊กษากั๋นว่า “ถ้าหมู่เฮาจะว่า “มาจากพระเจ้า” ต้านก็จะย้อนถามหมู่เฮาแหมว่า
“แล้วเป๋นจาใดบ่เจื้อยอห์น”
26 แต่ถ้าหมู่เฮาจะว่า “มาจากคน” ก็กั๋วคนตังหลายจะโขด ย้อนว่าคนตังหลายปากั๋นเจื้อว่ายอห์นเป๋นผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า”
27 หมู่เขาก็เลยตอบพระองค์ว่า “หมู่เฮาบ่ฮู้เน่อ” พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ถ้าจาอั้น เฮาก็จะบ่บอก
เหมือนกั๋นว่า เฮาใจ๊สิทธิอำนาจของใผเยียะสิ่งหมู่นี้

กำเผียบเรื่องลูกบ่าวสองคน

28 “บอกกำลอว่า หมู่ต้านกึ๊ดจาใดเกี่ยวกับเรื่องตี้จะเล่าต่อไปนี้ คือป้อจายคนนึ่งมีลูกบ่าวสองคน เขา
บอกลูกบ่าวคนเก๊าว่า “ลูกป้อ วันนี้ไปเยียะก๋านในสวนองุ่นของป้อกำเน่อ”
29 “ลูกบ่าวคนเก๊าตอบว่า “อึ บ่ไป” แต่เมื่อลูนเขาเปี่ยนใจ๋ไป

ค **21:9 21:9** กำนี้เป๋นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า “ขอโผดจ้วยหื้อรอด” จาวยิวใจ๊เป๋นกำสรรเสริญพระเจ้า
ฟ **21:13 21:13** อสย. 56:7
อ **21:13 21:13** ยรม. 7:11
ฮ **21:16 21:16** สดด. 8:2

30 จากนั้นป้อก็ไปบอกลูกบ่าวคนหล้าเหมือนกั่นว่า ลูกป้อ วันนี้ไปเยียะก๋านในสวนองุ่นของป้อกำเน่อ
ลูกบ่าวคนหล้าตอบว่า ตกลงครับ ผมจะไปเยียะ แต่เขาก็บ่ได้ไปเยียะสักกำ
31 ขอถามว่า ลูกบ่าวสองคนนี้ คนใดตี้เจื้อฟังเยียะต๋ามกำสั่งของป้อ หมู่เขาตอบว่า ลูกบ่าวคนเก๊า
พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนเก็บภาษีกับแม่ญิงขายตั๋ว จะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ก่อนหมู่ต้านเน่อ
32 ย้อนว่ายอห์นได้มาจี๊ตางหื้อหันว่าจะใจ๊จิวิตอย่างถูกต้องต๋ามธรรมได้จาใด หมู่ต้านก็บ่ยอมเจื้อยอห์น แต่คนเก็บภาษีกับแม่ญิงขายตั๋วได้เจื้อยอห์น เถิงแม้ต้านตังหลายได้หันสิ่งหมู่นี้แล้ว แต่ก็ยังบ่ยอมกลับใจ๋จากบาปมาเจื้อยอห์นเลย

กำเผียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้า

33 ฟังกำเผียบตี้จะเล่านี้หื้อดี เรื่องมีอยู่ว่า เจ้าของสวนคนนึ่งเยียะสวนองุ่น เขาล้อมฮั้วแวดสวนไว้หมด เจาะหินแป๋งเป๋นบ่อย่ำองุ่น กับแป๋งป้อมสำหรับเฝ้าสวนไว้ แล้วหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เตียวตางไปอยู่ต่างประเทศ
34 เมื่อเถิงหน้าเก็บหน่วยองุ่น เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปหาหมู่คนเจ้า เปื้อฮับส่วนแบ่งองุ่นตี้เป๋นส่วนแบ่งของเขา
35 แต่หมู่คนเจ้าก็ยับลูกจ้างหมู่นั้นไว้ แล้วปากั๋นบุบตี๋คนนึ่ง ฆ่าเหียคนนึ่ง กับเอาบ่าหินขว้างคนตี้สามจ๋นต๋าย
36 เจ้าของสวนก็ส่งหมู่ลูกจ้างมาหาแหมจ๋ำนวนนักเหลือเตื้อตี้แล้ว แต่ก็ถูกหมู่คนเจ้าสวนปากั๋นเยียะจาอั้นแหม
37 สุดต๊ายเจ้าของสวนส่งลูกบ่าวของเขาไป เจ้าของสวนอู้ว่า คนเจ้าหมู่นั้นก็จะนับถือลูกบ่าวของเฮาพ่อง
38 แต่เมื่อหมู่คนเจ้าหันใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา ก็อู้กั๋นว่า นี่ลอ คนตี้จะฮับมรดก หมู่เฮาจ้วยกั๋นฆ่ามันเหียเต๊อะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป๋นของหมู่เฮา
39 หมู่เขาก็ยับลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้น อุ้มโจ้งออกไปนอกสวนแล้วก็ฆ่า
40 เมื่อเจ้าของสวนปึ๊กมาเขาจะเยียะจาใดกับคนเจ้าหมู่นี้
41 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับคนเฒ่าคนแก่ตอบว่า เจ้าของสวนจะฆ่าคนบ่ดีหมู่นั้นหื้อต๋ายอย่างตุ๊กทรมาน แล้วก็หื้อคนตี้ยอมแบ่งองุ่นหื้อกับเจ้าของสวนเมื่อเถิงหน้าเก็บหน่วยเจ้าต่อ
42 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า หมู่ต้านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้กาตี้ว่า
ศิลาตี้สล่าแป๋งเฮือนเอาข้างไปแล้วนั้น
ป๋ากฏว่าเป๋นศิลามุมเอก
สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป๋นเจ้า
ตี้หมู่เฮาหันกับต๋า ก็งึดแต๊ๆ[ก]
43 เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะถูกยึดเอาไปจากหมู่ต้าน แล้วก็ยกหื้อกับคนตี้เยียะต๋ามกำสั่งของพระเจ้า
44 คนใดก็ต๋ามตี้โก้นเต๋งบ่าหินก้อนนี้ เขาก็จะแหลวเป๋นบ่าหลิ่นตื่นต่อน ถ้าบ่าหินก้อนนี้ตกเต๋งใส่ใผ คนนั้นก็จะแหลวไปเลย[ฉ]
45 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสีได้ยินกำเผียบเรื่องนี้ของพระเยซู ก็ฮู้ว่าพระองค์ก๋ำลังอู้เถิงหมู่เขา
46 หมู่เขาก็ปากั๋นหาตางตี้จะยับพระองค์ แต่ก็กั๋วคนตังหลาย ย้อนว่ามีคนจ๋ำนวนนักเจื้อว่าพระเยซูเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า

22

กำเผียบเรื่องก๋านเจิญคนมางานเลี้ยง

1 พระเยซูเล่าเรื่องเป๋นกำเผียบหื้อหมู่เขาฟังแหมว่า
2 แผ่นดินสวรรค์เผียบเหมือนกษัตริย์ตี้ได้จัดงานเลี้ยงฉลองแต่งงานหื้อลูกบ่าวของต้าน
3 เมื่อเกียมเสร็จแล้ว กษัตริย์ส่งคนฮับใจ๊ไปฮ้องแขกตี้เจิญไว้หื้อมางานได้แล้ว แต่ก็บ่มีใผยอมมา
4 กษัตริย์ก็ส่งคนฮับใจ๊คนอื่นไปฮ้องแหม สั่งหื้อบอกจาอี้ว่า เฮาได้ฆ่าหมู่งัวตั๋วตุ้ยๆ ไว้ กู้อย่างพร้อมแล้ว หื้อมางานเลี้ยงฉลองก๋านแต่งงานนี้ได้เลย
5 แต่บ่มีใผสนใจ๋สักคน ต่างคนต่างไปเยียะก๋านของตั๋วเหีย คนนึ่งไปเยียะไฮ่เยียะนา แหมคนนึ่งก็ไปก๊าขายเหีย
6 คนอื่นๆ ก็ยับหมู่คนฮับใจ๊ตี้มาบอกนั้นแล้วบุบฆ่าเหีย
7 กษัตริย์โขดขนาด เลยส่งก๋องทัพมาฆ่าฆาตกรหมู่นั้น แล้วเผาเมืองของหมู่เขาตวย

ก **21:42 21:42** สดด 118:22-23 ฉ **21:44 21:44** บางฉบับบ่มีข้อนี้

8 กษัตริย์อู้กับคนฮับใจ๊ของพระองค์ว่า งานเลี้ยงฉลองก๋านแต่งงานก็เกียมไว้พร้อมแล้ว แต่แขกตี้เฮา
ได้เจิญไว้นั้นบ่เปิงตี้จะมาในงานของเฮา
9 หื้อออกไปต๋ามกู้ฮ่อมตางเตียว เมื่อปะใผก็เจิญมาในงานนี้หื้อหมด
10 แล้วหมู่คนฮับใจ๊ออกไปต๋ามหนตาง แล้วก็เจิญกู้คนตี้หมู่เขาปะ ตึงคนดีตึงคนบ่ดีแล้วปามา จ๋นในตี้สุด
ห้องฮับแขกก็มีคนมาเต๋มห้อง
11 เมื่อกษัตริย์เข้ามาผ่อแขกตี้มา ก็หันใส่ป้อจายคนนึ่งแต่งตั๋วบ่เปิงกับงานแต่งงาน
12 พระองค์ก็อู้ว่า เปื้อนเหย เข้ามาตี้นี่ได้จาใด เสื้อคุมสำหรับงานแต่งก็บ่มี ป้อจายนั้นก็ปากบ่ออก
13 กษัตริย์ก็สั่งหมู่คนฮับใจ๊ว่า มัดตี๋นมัดมือคนนี้ แล้วโจ้งออกไปตังนอก ตั๊ดตี้มืดตี้มีเสียงคนไห้หุยขบ
เขี้ยวเกี้ยวกางอย่างเจ็บปวด

14 พระเยซูก็สรุปว่า มีหลายคนตี้ได้ฮับเจิญมา แต่มีคนหน้อยตี้จะถูกเลือกไว้

กำถามเกี่ยวกับก๋านเสียภาษี

15 หมู่ฟาริสีก็ออกไปวางแผนหาตางเอาผิดกำอู้ของพระเยซู
16 หมู่เขาก็เลยส่งสาวกของตั๋ว กับหมู่ตี้สนับสนุนเฮโรด ไปถามพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ หมู่เฮาฮู้ว่าอาจ๋ารย์
เป๋นคนสัตย์ซื่อ สอนเรื่องตางของพระเจ้าต๋ามความจริงโดยบ่ได้เอาใจ๋ใผ ย้อนอาจ๋ารย์บ่หันแก่หน้าใผเลย
17 ถ้าจาอั้นจ้วยบอกหมู่เฮากำลอว่า อาจ๋ารย์ก็ด๊ว่าจาใด ตี้จะเสียภาษีหื้อซีซาร์ เฮาควรจะเสียดีกาว่า
บ่ควรเสียดี
18 แต่พระเยซูฮู้กำก๊ดฮ้ายของหมู่เขา พระองค์เลยอู้ย้อนไปว่า หมู่คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ต้านจะมาจับผิดเฮา
เยียะหยัง
19 เอาเหรียญตี้ใจ๊เสียภาษีมาหื้อเฮาผ่อลอ หมู่เขาก็ยื่นเหรียญเดนาริอันเหรียญนึ่งหื้อพระองค์
20 พระเยซูถามหมู่เขาว่า ฮูปกับจื๊อตี้อยู่บนเหรียญนี้เป๋นของใผ
21 หมู่เขาตอบว่า เป๋นของซีซาร์ พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า ของของซีซาร์ก็เอาไปหื้อซีซาร์ แต่ของของ
พระเจ้าก็หื้อพระเจ้า
22 เมื่อได้ยินจาอั้นหมู่เขาก็งีด แล้วละพระองค์ไว้ปากั๋นออกไป

หมู่สะดูสีแนยับผิดพระเยซู

23 ในวันนั้น สะดูสีบางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ถือว่าบ่มีก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย หมู่เขาถามพระองค์
ว่า
24 อาจ๋ารย์ บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าป้อจายคนใดต๋าย แต่ยังบ่ตันมีลูกเตื้อ น้องบ่าวเขาก็
ต้องฮับเอาปี้ใป๊มาเป๋นเมียเหีย กับหื้อมีลูกสืบเจื๊อสายของอ้ายไว้[ข]
25 สมมุติว่า ในหมู่เฮานี้มีป้อจายตี้เป๋นปี้น้องกั๋นเจ็ดคน อ้ายเก๊าแต่งงานยังบ่ตันมีลูกก็ต๋ายไปเหีย น้อง
บ่าวคนถัดมาฮับนางมาเป๋นเมียต่อ
26 น้องบ่าวคนตี้สองก็ต๋ายบ่มีลูกเหมือนกั๋น แล้วก็เป๋นอย่างเดียวกั๋นกับน้องบ่าวคนตี้สามจ๋นเถิงคนตี้
เจ็ดตี้ต้องฮับเอาปี้ใป๊มาเป๋นเมียต่อๆ กั๋นมา
27 แล้วสุดต๊ายแม่ญิงคนนั้นก็ต๋ายตวย
28 เมื่อเถิงวันตี้เป๋นขึ้นจากความต๋ายนั้น แม่ญิงคนนี้จะเป๋นเมียของใผ ย้อนว่าตึงเจ็ดคนนั้นก็เกยเป๋นผัว
ของนางมาหมดแล้ว
29 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า หมู่ต้านเข้าใจ๋ผิดแล้ว ย้อนว่าหมู่ต้านบ่เข้าใจ๋พระคัมภีร์กับบ่ฮู้จักฤทธิ์อำนาจ
ของพระเจ้า
30 เมื่อเถิงวันตี้กู้คนเป๋นขึ้นจากความต๋าย จะบ่แต่งงานกั๋น กาว่ายกหื้อเป๋นผัวเป๋นเมียกั๋นแหม แต่จะเป๋น
เหมือนทูตสวรรค์
31 ส่วนเรื่องก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายนั้น หมู่ต้านบ่เกยอ่านกา ตี้พระเจ้าอู้ว่า
32 เฮาเป๋นพระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ[ค] พระองค์บ่เป๋นพระเจ้าของคนต๋าย แต่เป๋น
พระเจ้าของคนตี้มีจิวิต
33 เมื่อคนตังหลายได้ยินจาอี้ก็ปากั๋นงีดในกำสอนของพระเยซู

บัญญัติข้อใดสำคัญตี้สุด

34 เมื่อหมู่ฟาริสีได้ยินว่าหมู่สะดูสีจับผิดในกำอู้พระเยซูบ่ได้ หมู่เขาก็มาจุมนุมกั๋นเปื้อถามพระเยซูแหม
เตื้อ
35 มีผู้ชำนาญบทบัญญัติคนนึ่ง ลองเจิงพระองค์ว่า
36 อาจ๋ารย์ ในบทบัญญัติตึงหมด ข้อใดสำคัญเหลือเปิ้น
37 พระเยซูตอบว่า จงฮักองค์พระผู้เป๋นเจ้า พระเจ้าของต้านจ๋นสุดจิตสุดใจ๋กับสุดผญาปั๋ญญาของ
เจ้า[ค]

ข **22:24 22:24** ฉธบ 25:5 ค **22:32 22:32** อพย 3:6 ค **22:37 22:37** ฉธบ 6:5

38 คือเป๋นบทบัญญัติข้อเก๊า กับเป๋นข้อตี้สำคัญตี้สุด
39 ส่วนข้อสองตี้สำคัญปอๆ กั๋นคือ จงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า[ฆ]
40 บทบัญญัติกับหนังสือของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้ได้เขียนไว้ ก็ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติสองข้อนี้

เจื๊อสายกษัตริย์ดาวิดใหญ่เหลือกษัตริย์ดาวิด

41 ต๋อนตี้หมู่ฟาริสีมาจุมนุมกั๋นอยู่ตี้หั้น พระเยซูได้ถามหมู่เขาว่า
42 หมู่ต้านกึ๊ดจาใดพ่องเรื่องเกี่ยวกับพระคริสต์ ต้านเป๋นเจื๊อสายของใผ หมู่ฟาริสีตอบว่า เป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิด
43 พระเยซูถามต่อว่า แล้วเป๋นจาใดเมื่อกษัตริย์ดาวิดอู้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น จึงฮ้องพระคริสต์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า ย้อนกษัตริย์ดาวิดได้อู้ว่า
44 พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป๋นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
หื้อนั่งตังขวามือของเฮา
จ๋นเต๊าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต้าน
อยู่ลุ่มปึ๊นตี๋นของต้าน[ง]
45 ในเมื่อกษัตริย์ดาวิดฮ้องพระองค์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า แล้วพระองค์จะเป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด
46 บ่มีใผตอบพระเยซูได้สักคน นับตั้งแต่วันนั้นเป๋นต้นมาก็บ่มีใผก้าเข้ามาถามอะหยังพระองค์แหมเลย

23

พระเยซูเตื๋อนหื้อฮู้เกี่ยวกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี

1 พระเยซูอู้กับคนตังหลายตึงหมู่สาวกของพระองค์ว่า
2 หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีมีอำนาจตี้จะสอนต้านตังหลายเรื่องบทบัญญัติของโมเสส
3 อะหยังตี้เขาสอน ก็หื้อเจื้อฟังกับเยียะตวยต๋ามกำสอนนั้น แต่สิ่งตี้หมู่เขาเยียะ ห้ามเยียะตวยเน่อ ย้อนว่าคนหมู่นี้สอนอย่างนึ่ง แต่เยียะแหมอย่างนึ่ง
4 เขาตั๋งกฎตี้ยากๆ หื้อคนตังหลายยึดถือ เผียบเหมือนหมู่เขาเอาของหนักๆ หื้อคนอื่นแบกไว้ แต่หมู่เขาก็บ่ยอมจ้วยจิสักหน้อย
5 เขาฮิเยียะกู้อย่างเปื้ออวดคนเต้าอั้น เขาแป๋งแอ็บใส่ข้อพระคัมภีร์แก่นใหญ่เหลือเปิ๊นมัดตี้ตั๋ว แล้วใส่เสื้อคุมตี้มีพู่ห้อยยาวเหลือเปิ้น
6 เขาชอบนั่งตั๊ดตี้มีเกียรติในงานเลี้ยง กับตี้สำคัญในธรรมศาลาของจาวยิว
7 หมู่เขาชอบหื้อคนไหว้ก๋างกาดก๋างลี กับชอบหื้อคนตังหลายฮ้องเขาว่า อาจ๋ารย์
8 แต่ห้ามหื้อคนอื่นฮ้องหมู่ต้านว่า อาจ๋ารย์ ย้อนว่าต้านตังหลายมีอาจ๋ารย์คนเดียว กับหมู่ต้านก็เป๋นปี้น้องกั๋นตึงหมด
9 ห้ามฮ้องคนบนโลกนี้ว่า พระบิดา ย้อนว่าต้านตังหลายมีพระบิดาองค์เดียวตี้อยู่ในสวรรค์คือพระเจ้า
10 ห้ามหื้อคนใดฮ้องต้านตังหลายว่า เจ้านาย ย้อนว่าต้านตังหลายมีเจ้านายคนเดียวคือพระคริสต์
11 ในหมู่ต้านคนตี้เป๋นใหญ่เหลือเปิ้น จะต้องเป๋นคนตี้ฮับใจ๊ต้านตังหลาย
12 คนตี้ยกตั๋วขึ้น คนนั้นจะถูกเต็กหื้อต่ำลง ส่วนคนตี้ถ่อมตั๋วลง ก็จะได้ฮับก๋านยกขึ้น

พระเยซูด่าหมู่ผู้นำศาสนา

13 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี ย้อนว่าหมู่เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด หมู่เจ้าได้กีดกั๋นคนอื่นบ่หื้อไปแผวแผ่นดินสวรรค์ เซิ่งหมู่เจ้าก็บ่ยอมเข้าไป เมื่อคนอื่นฮิจะเข้าไป หมู่เจ้าเองก็ขวางไว้เหีย[ฉ]
15 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ตี้ต้องฮับความตุ๊ก หมู่เจ้ายอมข้ามน้ำข้ามทะเล เปื้อเซาะหาคนก้าคนเดียวหื้อเข้าฮีตศาสนายิว เมื่อเข้าฮีตแล้ว ก็เยียะหื้อเขาสมควรตี้จะตกหม้อหน้าฮกนักเหลือเจ้าตังหลายแหมสองเต้า
16 ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนนำตางตี้ต๋าบอด ตี้ต้องฮับความตุ๊ก หมู่เจ้าสอนว่า ถ้าคนใดก็ต๋ามเมื่อสาบานโดยอ้างพระวิหาร ก็บ่มีความหมายอะหยัง แต่ถ้าคนใดสาบานอ้างคำของพระวิหาร เขาจะต้องเยียะตวยกำสาบานตี้ได้อ้างแล้วนั้นหื้อได้

ฆ **22:39 22:39** ลนต 19:18 ง **22:44 22:44** สดด 110:1 ฉ **23:13 23:13** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 14 คือ ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋กึดตี้ต้องฮับความตุ๊ก ย้อนว่าหมู่เจ้ายึดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป๋นของตั๋วเก่าเหีย แล้วก็ขี้แต่งอธิษฐานยาวๆ ย้อนจาอั้นเจ้าตังหลายจะต้องฮับโต้ษใหญ่หลวง

17 หมู่คนง่าวป้ายบ่ปอต๋าบอดแหม อันไหนสำคัญเหลือกั๋น คำในพระวิหารกาว่าพระวิหารตี้เยียะหื้อคำ
นั้นเป๋นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
18 หมู่เจ้ายังอู้แหมว่า ถ้าคนใดก็ต๋ามสาบานโดยอ้างแต้นปู่จา ก็บ่มีความหมายอะหยัง แต่ถ้าคนใด
สาบานโดยอ้างเครื่องปู่จาบนแต้นปู่จานั้น เขาจะต้องเยียะตวยกำสาบานตี้ได้ว่านั้นหื้อได้
19 เจ้าคนต๋าบอดแต๊ๆ อะหยังสำคัญเหลือกั๋น เครื่องปู่จากาว่าแต้นปู่จา อันใดตี้เยียะหื้อเครื่องปู่จานั้น
ศักดิ์สิทธิ์
20 ย้อนจาอี้ใผก็ต๋ามตี้สาบานโดยอ้างแต้นปู่จา เขาก็สาบานโดยอ้างแต้นปู่จาตึงเครื่องปู่จากู้อย่างตี้อยู่
บนแต้นนั้นตวย
21 คนตี้สาบานโดยอ้างพระวิหาร เขาก็สาบานโดยอ้างพระวิหารผดแผวพระเจ้าผู้ตี้อยู่ในพระวิหารตวย
22 กับคนตี้สาบานโดยอ้างสวรรค์ ก็สาบานโดยอ้างบัลลังก์ของพระเจ้าตึงพระองค์ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น
ตวย
23 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ย้อนหมู่เจ้าถวายสิบ
ลดจากหอมด่วน เม็ดผักจี กับยี่หร่า แต่สิ่งตี้สำคัญเหลือนั้นในบทบัญญัติ คือความยุติธรรม ความเมตต๋า
กับความซื่อสัตย์ก็ละเลยเหีย ส่วนก๋านถวายสิบลด เจ้าก็ควรเยียะอยู่ แต่บ่ดีละสิ่งสำคัญหมู่นั้นตวย
24 คนนำตางตี้ต๋าบอด หมู่เจ้ากรองแมงตั๋วหน้อยๆ ออกจากน้ำกิ๋น แต่ลืนอูฐเข้าไปตึงตั๋ว
25 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด หมู่เจ้าล้างถ้วยจาน
ก้าตังนอกเต้าอั้น แต่ตังในนั้นมีก้าความโลภกับความมัวเมาในกิเลสเต๋มไปหมด
26 หมู่ฟาริสีต๋าบอด หื้อหมู่เจ้าล้างตังในถ้วยจานหื้อสะอาดเหียก่อน แล้วตังนอกก็จะสะอาดไปตวย
27 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ย้อนหมู่เจ้าเผียบ
เหมือนอุโมงค์ฝังศพตี้ตาสีขาว ตังนอกผ่องามแต๊ๆ แต่ตังในมีก้ากระดูกคนต๋ายกับสิ่งตี้เป๋นมลทินกู้อย่าง
เต๋มไปหมด
28 เหมือนกับหมู่เจ้า ตี้หื้อคนหันว่าเป๋นคนเยียะสิ่งตี้ถูกต้องต๋ามธรรม แต่แต๊ๆ ในตั๋วเจ้ามีความหน้าซื่อใจ๋
ก๊ดกับความบ่ดีเต๋มไปหมด
29 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ย้อนหมู่เจ้าได้แป๋ง
อุโมงค์ฝังศพตี้เปิงกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วแต่งหย้องหลุมฝังศพของคนหมู่ตี้เยียะถูกต้อง
ต๋ามธรรม
30 หมู่เจ้าก็อู้ว่า ถ้าเฮาอยู่ในสมัยป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮานั้น เฮาจะบ่ยอมฮ่วมมือกับเขา ตี้ฆ่าหมู่ผู้เป๋น
ปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าหมู่นี้แน่ๆ
31 เป๋นก๋านแสดงหื้อหันว่าหมู่เจ้ายอมฮับว่า ตั๋วเก่าเป๋นลูกหลานของคนหมู่นั้น ตี้ฆ่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียง
แตนพระเจ้า
32 ย้อนจาอั้น หื้อเยียะบาปตี้ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เจ้าได้ตั้งเก๊าเยียะไว้หื้อเสร็จเหียเต๊อะ
33 หมู่จ้าดงู หมู่จ้าดงูปี๊ด หมู่เจ้าจะป๊นจากหม้อหน้าฮกได้จาใด
34 ย้อนจาอั้น เฮาจะส่งผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า คนตี้มีปั๋ญญา กับธรรมาจ๋ารย์มาหาเจ้าตังหลาย
แล้วเจ้าตังหลายก็จะยับเขาหมู่นั้นไปฆ่าเหียพ่อง ไปเขิงบนไม้ก๋างเขนพ่องไปเฆี่ยนในธรรมศาลาของจาวยิว
พ่อง ไล่หมู่เขาหนีจากเมืองนึ่งไปแหมเมืองนึ่งพ่อง
35 ย้อนจาอั้นโต้ษจะมาเถิงหมู่เจ้านี่ละ ตี้ได้ฆ่าคนตี้บริสุทธิ์ ตั้งแต่อาแบลตี้ถูกฆ่าต๋ายจ๋นเถิงเศคาริยาห์
ลูกของเบเรคิยาห์ ตี้ถูกฆ่าต๋ายหละหว่างพระวิหารกับแต้นปู่จา จ
36 เฮาบอกความจริงแก่เจ้าตังหลายว่า โต้ษตี้ได้ฆ่าคนหมู่นั้นก็จะมาเถิงคนในยุคนี้อย่างแน่นอน

พระเยซูเตื๋อนคนในกรุงเยรูซาเล็ม

37 โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหย เจ้าคือผู้ตี้ได้ฆ่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วเอาบ่าหินขว้างคน
หมู่นั้นตี้พระเจ้าส่งมาหาหมู่เจ้าจ๋นต๋าย หลายเตื๊อเฮาใค่เอาลูกของเจ้ามาไว้ในอ้อมอก เหมือนแม่ไก่กกลูก
อยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าบ่ยอม
38 ผ่อหื้อดีเน่อ เฮือนของเจ้า๗จะถูกละขว้างหื้อฮ้างไปเหีย
39 เฮาขอบอกเจ้าตังหลายไว้เน่อว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปปายหน้า เจ้าตังหลายจะบ่หันเฮาแหมแล้ว จ๋นกว่าหมู่
เจ้าจะเอิ้นว่า ขอพระเจ้าปั๋นปอนผู้ตี้มาในนามขององค์พระผู้เป๋นเจ้า ฉ

24

ก๋านทำลายพระวิหารก่อนสิ้นโลก

จ **23:35 23:35** 2 พศด 24:20-22 ๗ **23:38 23:38** เฮือนของเจ้า อ้างเถิง กรุงเยรูซาเล็มตึงพระวิหาร ฉ **23:39 23:39** สดด 118:26

1 ต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังเตียวออกจากบริเวณพระวิหาร หมู่สาวกมาจี๊หื้อพระองค์ผ่อตึกต่างๆ ในบริเวณพระวิหาร
2 พระองค์อู้กับหมู่เขาว่า ต้านตังหลายหันตึกหมู่นี้ก่อ เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า บ่าหินตี้ซ้อนกั๋นหมู่นี้จะถูกเตขว้างจ๋นบ่หันวางซ้อนกั๋นเลยสักก้อน
3 ต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังนั่งอยู่บนดอยบ่ากอกเทศ หมู่สาวกมาถามพระองค์เป๋นก๋านส่วนตั๋วว่า ขอบอกหมู่เฮากำเต๊อะว่า สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด แล้ววันตี้พระองค์จะปึ๊กมากับวันสิ้นโลกจะมีหมายสำคัญอะหยังพ่อง
4 พระองค์ตอบว่า หละวังหื้อดี ห้ามหื้อใผจุล่ายต้านเน่อ
5 ย้อนว่าจะมีหลายคนอ้างจื้อของเฮาว่า เฮาเป๋นพระคริสต์ แล้วจุล่ายหื้อหลายคนหลงเจื้อ
6 ต้านตังหลายจะได้ยินเรื่องสงคราม กับได้ข่าวลือว่าเกิดสงครามตึงใก้ตึงไก๋ ก็บ่ถ้าตกอกตกใจ๋ ย้อนเรื่องจาอี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่เถิงวันเสี้ยงสุดของโลกเตื้อ
7 ประเทศนึ่งจะสู้ฮบกับแหมประเทศนึ่ง อาณาจักรนึ่งก็จะสู้ฮบกับแหมอาณาจักรนึ่ง จะเกิดก๋านกั๋นข้าวอยากน้ำกับแผ่นดินจะไหวหลายตี้
8 แต่เหตุก๋ำรณ์หมู่นี้ก็เผียบเหมือนก๋านตั้งเก๊าเจ็บต๊องก่อนเกิดลูก
9 หมู่ต้านจะถูกยับไปทรมาน แล้วถูกฆ่า คนจะจังต้านใคว่ไปหมด ย้อนว่าหมู่ต้านได้ติดต๋ามเฮา
10 เถิงต๋อนนั้นหลายคนจะเลิกเจื้อ จะหักหลังกั๋นกับจะจังกั๋นตวย
11 จะมีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมหลายคน แล้วมาจุล่ายคนจ๋ำนวนนัก
12 คนตังหลายจะบ่มีความฮักหื้อกั๋นแหมต่อไป ย้อนว่าความบ่ดีจะนักขึ้นติกๆ
13 แต่ถ้าใผตี้ทนได้จ๋นเถิงตี้สุดจะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ
14 คนจะบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าไปใคว่ตึงโลก เปื้อกู้จ้าดจะได้ยินข่าวดีนี้ แล้ววันสิ้นโลกจะมาเถิง

ความหล้มจ๋มครั้งใหญ่หลวง

15 ดาเนียลผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเกยอู้เถิง สิ่งตี้มาย่ำสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตี้เยียะหื้อเกิดความฉิบหาย ซ เมื่อต้านหันสิ่งนั้นตั้งอยู่ในสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ (หื้อคนตี้อ่านก๋านี้เข้าใจ๋ความหมายหื้อดี)
16 ก็หื้อคนตี้อยู่ในแคว้นยูเดียขะใจ๋หนีไปอยู่บนดอยเวยๆ
17 คนตี้อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามลงมากาว่าปึ๊กเข้าไปเก็บคัวในบ้าน
18 คนตี้อยู่ต๋ามโต้งต๋ามนา ห้ามปึ๊กไปเอาเสื้อคุมตี้บ้าน หื้อลวดหนีไปเลย
19 ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มานกับแม่ลูกหน้อยตี้ลูกยังกิ๋นนมอยู่
20 หื้ออ้อนวอนขอพระเจ้าตี้จะบ่ต้องหนีในหน้าหนาว กาว่าในวันสะบาโต
21 ย้อนว่ายามนั้นจะเกิดความตุ๊กยากลำบากอย่างใหญ่หลวงขนาด อย่างตี้บ่เกยเกิดขึ้นมาก่อนเลย นับตั้งแต่โลกเกิดขึ้นจ๋นเถิงบ่าเดี่ยวนี้ กับจะบ่มีจาอี้เกิดขึ้นแหมเลย
22 ถ้าพระเจ้าบ่หย้อวันเวลาหมู่นั้นหื้อสั้นลง ก็จะบ่มีใผรอดจีวิตเลย แต่ย้อนว่าพระองค์หันแก่คนตี้พระองค์ได้เลือกไว้เป๋นของพระองค์แล้ว ก็หื้อเวลานั้นสั้นลง
23 ในเวลานั้นถ้ามีคนใดมาบอกว่า ผ่อลอพระคริสต์อยู่หั้น กาว่า พระคริสต์อยู่นี้ ห้ามเจื้อเขาเน่อ
24 ย้อนว่าจะมีพระคริสต์ตั๋วป๋อม กับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมเกิดขึ้น แล้วหมู่เขาก็จะเยียะก๋านอัศจ๋รรย์กับหมายสำคัญต่างๆ เปื้อจุล่ายแม้แต่คนตี้พระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว ถ้าเป๋นไปได้
25 ฟังไว้หื้อดีเน่อ เฮาได้เตื๋อนหมู่ต้านไว้ก่อนแล้ว
26 ย้อนจาอั้นถ้ามีใผมาบอกต้านตังหลายว่า หั้นลอ พระคริสต์อยู่ตี้ดินแดนทุรกั๋นดาร ห้ามออกไปหาเขา กาว่าถ้ามีคนบอกว่า พระคริสต์หลบอยู่นี่ลอ ก็ห้ามเจื้อเน่อ
27 ย้อนว่าเมื่อบุตรมนุษย์ปึ๊กมา จะเผียบเหมือนกับฟ้าแมบตังวันออก อยู่ตังวันตกก็หันแจ้งหลิ้ง
28 เหมือนกับตี้ไหนมีซากศพ ตี้หั้นก็จะมีหมู่แฮ้งหลุ้มต๋อมกั๋นเต๋มไปหมด
29 ตันทีตี้เวลาตุ๊กยากลำบากนั้นผ่านป๊นไปแล้ว

ตะวันจะมืดตึ๊ก
เดือนจะบ่ส่องแสง
ดาวจะหยวะตกจากต๊องฟ้า
หมู่ผู้มีอำนาจตังหลายในต๊องฟ้าก็จะสั่นไหวเฝื่อนคลอน ซ

30 ในเวลานั้นจะมีหมายสำคัญบนต๊องฟ้าบอกหื้อฮู้ว่า บุตรมนุษย์ก๋ำลังปึ๊กมา คนตังหลายหมดตึงโลกจะไห้สนั่นปั่นปึ๊น หมู่เขาจะหันบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆในต๊องฟ้าด้วยฤทธิ์อำนาจกับรัศมีอันยิ่งใหญ่

ซ **24:15 24:15** ดนล 9:27; 11:31; 12:11 ซ **24:29 24:29** อสย 13:10; 34:4

31 พระองค์จะส่งหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์มา พร้อมกับเสียงแกตี้ดังขนาด หมู่ทูตสวรรค์นั้นจะมารวบรวม
คนตี้พระองค์เลือกไว้แล้ว จากตึงสี่ทิศตั้งแต่ขอบฟ้าเผิกนึ่ง จ๋นเถิงสุดขอบฟ้าแหมเผิกนึ่ง

หื้อเฮียนฮู้จากเก๊าบ่าเดื่อ

32 หื้อเฮียนฮู้จากเรื่องเก๊าบ่าเดื่อ คือเมื่อกิ่งบ่าเดื่อโป่งใบใหม่ ต้านก็ฮู้ว่าใก้จะเถิงหน้าฮ้อนแล้ว
33 ก็เหมือนเดียวกั๋น เมื่อต้านตังหลายหันเหตุก๋ารณ์ตี้เฮาบอกแล้ว ก็หื้อฮู้ว่าใก้เถิงเวลาตี้พระองค์จะปึ๊ก
มา ใก้จะเถิงเวลาแต๊ๆ แล้วเน่อ
34 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนในยุคนี้จะยังบ่ต๋ายก่อนเหตุก๋ารณ์ตี้ว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น
35 ต๊องฟ้ากับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อยกำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

พระเจ้าเต้าอั้นตี้ฮู้ว่าเมื่อใดจะเถิงเวลา

36 แต่ว่าวันนั้นเวลานั้นตี้สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้น บ่มีใผฮู้สักคน หมู่ทูตสวรรค์ก็บ่ฮู้ บุตรของพระเจ้าก็บ่ฮู้ มีก้า
พระบิดาองค์เดียวเต้าอั้นตี้ฮู้
37 เมื่อบุตรมนุษย์จะมา ก็จะเป๋นอย่างเดียวกับในสมัยของโนอาห์
38 คือว่าในสมัยของโนอาห์นั้น ก่อนตี้น้ำจะท่วมโลก คนตังหลายได้กิ๋นกับดื่ม มีก๋านแต่งงานกั๋น ตึงยกลูก
หื้อเป๋นผัวเมียกั๋น จ๋นเถิงวันตี้โนอาห์ได้เข้าไปในเฮือ
39 คนตังหลายหมู่นี้บ่ฮู้ตั๋วเลยว่าจะเกิดเหตุก๋ารณ์อะหยังขึ้น เต๊าฮอดน้ำท่วมปึ๊ดปาคนหมู่นี้ไปหมด เมื่อ
บุตรมนุษย์จะมาก็จะเป๋นจาอั้นเหมือนกั๋น
40 ในยามนั้นป้อจายสองคนตี้ก๋ำลังเยียะนา คนนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนนึ่งจะถูกละไว้
41 กับแม่ญิงสองคนก๋ำลังโม่แป้งอยู่ตวยกั๋น คนนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนนึ่งจะถูกละไว้
42 ย้อนจาอั้นหมู่ต้านจงหละวังตั๋วหื้อดี ย้อนต้านบ่ฮู้ว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้าของต้านจะปึ๊กมาเมื่อใดวันไหน
กั๋นแน่
43 หื้อจ๋ำไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านฮู้ตั๋วว่าขโมยจะลักเข้ามาต๋อนเมื่อคืนเวลาใด เขาก็จะแนหละวัง บ่หื้อขโมย
งัดเข้ามาในบ้านได้แน่ๆ
44 เหมือนเดียวกั๋น ต้านตังหลายจงเกียมตั๋วไว้หื้อพร้อม ย้อนว่าบุตรมนุษย์จะมาในเวลาตี้หมู่ต้านก็๊ด
บ่เถิง
45 ใผคนใดตี้เป๋นคนฮับใจ๊ตี้ซื่อสัตย์กับหลวก ตี้เจ้านายมอบหน้าตี้หื้อเป๋นหัวหน้าคนฮับใจ๊คนอื่นๆ เปื้อ
แจกของกิ๋นต๋ามเวลา
46 เมื่อเจ้านายปึ๊กมาหันเขายังเยียะก๋านอยู่อย่างดี คนฮับใจ๊คนนั้นก็เป๋นสุข
47 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เจ้านายจะตั้งหื้อเขาผ่อกอยกู้อย่างตี้เป๋นของเปิ้น
48 แต่ถ้าคนฮับใจ๊คนนั้นเป๋นคนบ่ดี แล้วก็๊ดในใจ๋ว่า แหมเมินอยู่กว่าเจ้านายจะปึ๊กมา
49 แล้วตั้งเก๊าบุบตี๋คนฮับใจ๊คนอื่นๆ กับปากั๋นตึงกิ๋นตึงดื่มกับหมู่เปื้อนขี้เหล้า
50 เจ้านายของเขาก็จะปึ๊กมาในวันเวลาตี้เขาบ่ฮู้กับบ่ตันฮู้คิง
51 แล้วก็จะลงโต้ษเขาอย่างหนัก ตึงไล่หื้อไปอยู่ตวยหมู่คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ต๊ดตี้มีเสียงคนไห้หุยขบเขี้ยว
เกี้ยวกางอย่างเจ็บปวด

25

กำเผียบเรื่องเปื้อนเจ้าสาวสิบคน

1 ในเวลานั้น แผ่นดินสวรรค์จะเผียบเหมือนเปื้อนเจ้าสาวสิบคน ก๋ำโกมไฟออกมาถ้าฮับเจ้าบ่าว
2 ในแม่ญิงหมู่นั้นมีห้าคนเป๋นคนง่าว แหมห้าคนเป๋นคนหลวก
3 แม่ญิงง่าวห้าคนนั้นเอาโกมไฟไป แต่บ่ได้เอาน้ำมันสำรองไปตวย
4 แต่แม่ญิงหลวกห้าคนนั้นเอาน้ำมันสำรองใส่ก๋ำไปพร้อมกับโกมไฟตวย
5 เป๋นเวลาเมินขนาดแต่เจ้าบ่าวก็ยังบ่มาเตื้อ แม่ญิงสาวตึงสิบคนก็ใค่หลับแล้วก็หลับไป
6 เมื่อเถิงเวลาเตี้ยงคืน ก็มีเสียงเอิ้นฮ้องว่า เจ้าบ่าวมาแล้ว ขะใจ๋ออกมาต้อนฮับเน่อ
7 เปื้อนเจ้าสาวตึงหมดสิบคนก็ตื่น แล้วแป๋งไส้โกมไฟของตั๋วหื้อพร้อม
8 หมู่แม่ญิงง่าวฮู้กับหมู่แม่ญิงหลวกว่า ขอแบ่งน้ำมันของหมู่เจ้าหื้อหมู่เฮาพ่องเต๊อะ โกมไฟของหมู่เฮา
ก๋ำลังจะดับอยู่แล้ว
9 หมู่แม่ญิงหลวกตอบว่า บ่ได้ก้า น้ำมันตี้มีอยู่นี้มีปอสำหรับตั๋วเฮาเต้าอั้น หมู่เจ้าไปเซาะซื้อจากคน
ขายเอาคนเดียวเต๊อะ
10 ต๋อนตี้หมู่แม่ญิงง่าวออกไปเซาะซื้อน้ำมัน เจ้าบ่าวก็มาแผว เปื้อนเจ้าสาวตี้พร้อมอยู่แล้วได้ไปงาน
เลี้ยงแต่งงานกับเจ้าบ่าว แล้วปะตู๋ก็หับ
11 ต่อมาเมื่อหมู่แม่ญิงง่าวห้าคนปึ๊กมา ก็ปากั๋นฮ้องว่า ต้านเจ้าๆ จ้วยไขปะตู๋หื้อเฮาก๋ำเต๊อะ

12 แต่เจ้าบ่าวตอบว่า เฮาบอกความจริงแก่หมู่เจ้าว่า เฮาบ่ฮู้จักหมู่เจ้าเลย
13 ย้อนจาอั้น หื้อต้านตังหลายเฝ้าหละวังอยู่ตลอด ย้อนต้านบ่ฮู้วันเวลาตี้เฮาจะปึ๊กมา

กำเผียบเรื่องคนฮับใจ๊สามคน

14 แผ่นดินสวรรค์ก็เผียบเหมือนป้อจายคนนึ่งตี้ก่ำลังจะออกเตียวตางไปเมืองไก๋ เขาฮ้องหมู่คนฮับใจ๊เข้ามาหา แล้วมอบข้าวของเงินคำหื้อฮับผิดชอบ
15 ต้านหื้อสตางค์ห้าตะลันต์แก่คนตี้นึ่ง หื้อสองตะลันต์แก่คนตี้สอง แล้วก็หื้อคนตี้สามตะลันต์เดียว โดยแบ่งหื้อต๋ามความสามารถของแต่ละคน แล้วต้านก็ออกเตียวตาง
16 คนฮับใจ๊ตี้ได้ห้าตะลันต์ ก็เอาไปเป๋นตีนก๊าขายเลย แล้วก็ได้ก่ำไฮมาแหมห้าตะลันต์
17 คนฮับใจ๊ตี้ได้สองตะลันต์ ก็เอาไปเป๋นตีนก๊าขายเหมือนกั๋น แล้วก็ได้ก่ำไฮมาแหมสองตะลันต์
18 สำหรับคนฮับใจ๊ตี้ได้ตะลันต์เดียว ก็ขุดดินเป๋นฮ่อม แล้วซ่อนสตางค์ของเจ้านายไว้ในหั๋นเหีย
19 เวลาผ่านไปเมินแล้ว เจ้านายปึ๊กมา จึงฮ้องหมู่คนฮับใจ๊สามคนมาถามว่าได้เอาสตางค์ไปเยียะอะหยังกั๋นพ่อง
20 คนฮับใจ๊ตี้ได้ห้าตะลันต์ เอาตึงตีนตึงก่ำไฮแหมห้าตะลันต์มาหื้อนายแล้วก็บอกว่า นายเจ้าข้า สตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้ห้าตะลันต์ ผ่อนี่ลอ ตีนห้าตะลันต์ข้าพเจ้าได้ก่ำไฮมาเปาะแหมห้าตะลันต์
21 นายก็อู้กับเขาว่า ดีแล้ว เจ้าเป๋นคนฮับใจ๊ตี้ดี กับซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ หน้อยๆ เฮาจะตั้งหื้อเจ้าผ่อกอยของจ๋ำนวนนัก มาฮ่วมยินดีกับนายของเจ้าเต๊อะ
22 แล้วคนฮับใจ๊ตี้ได้สองตะลันต์ ก็เข้ามาอู้ว่า นายเจ้าข้า สตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้สองตะลันต์ ผ่อนี่ลอ ตีนสองตะลันต์ข้าพเจ้าได้ก่ำไฮมาเปาะแหมสองตะลันต์
23 นายก็อู้กับเขาว่า ดีแล้ว เจ้าเป๋นคนฮับใจ๊ตี้ดี กับซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ หน้อยๆ เฮาจะตั้งหื้อเจ้าผ่อกอยของจ๋ำนวนนัก มาฮ่วมยินดีกับนายของเจ้าเต๊อะ
24 แล้วคนฮับใจ๊ตี้ได้ตะลันต์เดียวก็เข้ามาอู้ว่า นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าฮู้ว่าต้านเป๋นคนเขี้ยว ต้านเก็บเกี่ยวสิ่งตี้ต้านบ่ได้ปูก แล้วก็เก็บพืชผลตี้ต้านบ่ได้หว่าน
25 ข้าพเจ้าก๋ั๋วก็เลยเอาสตางค์ตะลันต์เดียว ไปขุดขุมซ่อนไว้ในดินเหีย ผ่อนี่ลอ สตางค์ตะลันต์เดียวของต้าน
26 นายก็ตอบเขาว่า ไอ่ขี้ข้าบ่ดีขี้ค้าน เจ้าก็ฮู้ว่าเฮาเก็บเกี่ยวในสิ่งตี้เฮาบ่ได้ปูก กับเก็บพืชผลตี้เฮาบ่ได้หว่าน
27 ถ้าจาอั้นเป๋นจาใดบ่เอาสตางค์นั้นไปฝากธนาคารไว้ เมื่อเฮาปึ๊กมาก็จะได้สตางค์ตึงต้นตึงดอก
28 แล้วเจ้านายก็สั่งหื้อเอาสตางค์นึ่งตะลันต์จากเขาไปหื้อคนตี้มีสิบตะลันต์
29 ย้อนคนตี้มีอยู่แล้ว ก็จะเตื๋อมนักขึ้นจ๋นเหลือล้น ส่วนคนตี้บ่มี แม้แต่สิ่งตี้เขามีอยู่นั้นก็จะเอาไปจากเขาเหีย
30 จากนั้นก็สั่งหื้อเอาคนฮับใจ๊บ่มีประโยชน์คนนั้น โจ้งออกไปตี้มืดตังนอกเหีย ตี้หั๋นจะมีเสียงไห้หุยขบเขี้ยวเกี๊ยวกางอย่างเจ็บปวด

บุตรมนุษย์จะตัดสินลงโต้ษกู้คน

31 เมื่อบุตรมนุษย์จะปึ๊กมาโดยรัศมีอันยิ่งใหญ่ฮ่วมกับหมู่ทูตสวรรค์ พระองค์จะนั่งบนบัลลังก์ตี้เต๋มไปด้วยรัศมีตี้มาจากสวรรค์
32 คนเจื๊อจ้าดต่างๆ จะมาเปาะกั๋นส่องหน้าบุตรมนุษย์ พระองค์จะแบ่งหมู่เขาออกเป๋นสองหมู่ เหมือนกับคนเลี้ยงแกะตี้แยกแกะออกจากแป๊ะ
33 พระองค์จะเอาแกะไว้ตังขวามือ ส่วนแป๊ะก็จะเอาไว้ตังซ้ายมือ
34 แล้วพระองค์ผู้เป๋นกษัตริย์จะอู้กับหมู่ตี้อยู่ตังขวามือว่า ต้านตังหลายตี้ได้ฮับปอนจากพระบิดาของเฮา เจิญฮับอาณาจักรตี้ได้เกียมไว้สำหรับต้านตังหลายตั้งแต่สร้างโลกมาแล้ว
35 ย้อนว่าต๋อนตี้เฮาใค่อยากกิ๋นข้าว หมู่ต้านก็เลี้ยงเฮา เฮาใค่อยากกิ๋นน้ำ ต้านก็เอาน้ำหื้อเฮากิ๋น เฮาเป๋นคนแปลกหน้า หมู่ต้านก็ต๊อนฮับเฮาหื้อเข้าไปในบ้าน
36 เฮาบ่มีเสื้อผ้าใส่ ต้านก็เอามาหื้อเฮานุ่ง เฮาบ่สบาย ต้านก็ผ่อกอยเอาใจ๋ใส่ เฮาติดคอก ต้านก็มาแอ่วหาเฮา
37 แล้วหมู่ตี้เยียะถูกต้องต๋ามธรรมจะตอบว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า หมู่เฮาเกยหันพระองค์ใค่อยากกิ๋นข้าวแล้วเลี้ยงพระองค์เมื่อใด กาว่าหันพระองค์ใค่อยากกิ๋นน้ำแล้วเอาน้ำหื้อพระองค์กิ๋นเมื่อใด
38 หมู่เฮาเกยหันพระองค์เป๋นคนแปลกหน้าแล้วเจิญพระองค์เข้ามาในบ้าน กาว่าหันพระองค์บ่มีเสื้อผ้าใส่แล้วเอาเสื้อผ้ามาหื้อนุ่งเมื่อใด
39 หมู่เฮาหันพระองค์บ่สบาย กาว่าติดคอกแล้วไปแอ่วหาพระองค์เมื่อใด
40 แล้วพระองค์ผู้เป๋นกษัตริย์จะตอบหมู่เขาว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เมื่อใดก็ต๋ามตี้หมู่ต้านเยียะกับคนตี้ต่ำต้อยตี้สุดคนนึ่งในหมู่ปี้น้องของเฮา ก็เหมือนต้านตังหลายได้เยียะต่อเฮาตวย
41 แล้วพระองค์จะบิ่นหน้าไปบอกหมู่ตี้อยู่ตังเผิกซ้ายมือว่า ไปหื้อป๊นหู๊ป๊นต๋าเฮาเหีย หมู่เจ้าถูกแจ้งหื้อตกหม้อหน้าฮกในไฟตี้บ่มีวันดับ เป๋นไฟตี้เกียมไว้สำหรับมารกับหมู่ของมัน

42 ย้อนว่าต๋อนตี้เฮาใค่อยากกิ๋นข้าว เจ้าตังหลายก็บ่ได้หื้ออะหยังเฮากิ๋น เฮาใค่อยากกิ๋นน้ำ เจ้าตังหลาย
บ่ได้หื้อน้ำเฮากิ๋น
43 เฮาเป๋นคนแปลกหน้า เจ้าตังหลายก็บ่ได้เจิญเฮาเข้าไปในบ้าน เฮาบ่มีเสื้อผ้าใส่ เจ้าตังหลายบ่ได้หื้อ
เสื้อผ้าเฮานุ่ง เฮาบ่สบายกับติดคอก เจ้าตังหลายบ่เกยมาแอ่วหาเฮา
44 หมู่เขาก็จะตอบว่า พระองค์เจ้าข้า หมู่เฮาหันต้านใค่อยากกิ๋นข้าว กิ๋นน้ำ กาว่าเป๋นคนแปลกหน้า
กาว่าบ่มีเสื้อผ้านุ่ง บ่สบายกับติดคอก แล้วหมู่เฮาบ่ได้เยียะอะหยังสักอย่างตี้จะจ้วยเหลือต้านเมื่อใดกา
45 พระองค์จะตอบว่า เฮาบอกความจริงแก่เจ้าตังหลายว่า อะหยังก็ต๋ามตี้เจ้าตังหลายบ่ได้เยียะกับคน
ต่ำต้อยตี้สุดคนนึ่ง เจ้าตังหลายก็บ่ได้เยียะต่อเฮาเลย
46 แล้วคนตังหลายหมู่นั้นก็จะต้องฮับโต้ษตลอดไป แต่คนตี้เยียะถูกต้องต๋ามธรรมจะเข้าสู่จีวิตนิรันดร์

26

ผู้นำศาสนาวางแผนฆ่าพระเยซู

1 เมื่อพระเยซูอู้เรื่องหมู่นี้เป๋นกำเผียบจบแล้ว พระองค์บอกหมู่สาวกของพระองค์ว่า
2 หมู่ต้านก็ฮู้แล้วว่าแหมสองวันจะเถิงงานปัสกาต๋อนนั้นบุตรมนุษย์จะถูกยับส่งไปหื้อศัตรู๋เปื้อเอาไปเขิง
บนไม้ก๋างเขนจ๋นต๋าย
3 กวมเดียวกั๋นนั้นหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่มาจุมนุมกั๋นตี้บ้านของมหาปุโรหิต ตี้จื้อคายา
ฟาส
4 หมู่เขาวางแผนตี้จะลักยับพระเยซูไปฆ่า
5 แต่หมู่เขาตกลงกั๋นว่า ในหละหว่างงานนี้ บ่ดีฟั่งเยียะอะหยังเตื้อ กั๋วว่าคนตังหลายจะวุ่นวายแตกตื่น
กั๋น

แม่ญิงคนนึ่งเอาน้ำมันหอมใส่ผมพระเยซู

6 เมื่อพระเยซูอยู่ตี้หมู่บ้านเบธานีในบ้านของซิโมนคนตี้เกยเป๋นขี้ตู้ด
7 มีแม่ญิงคนนึ่งก๋ำขวดใส่น้ำมันหอมรากาแปงขนาดเข้ามาหาพระองค์ นางถอกน้ำมันหอมลงบนหัวของ
พระองค์[ฉ]ต๋อนตี้พระองค์ก๋ำลังกิ๋นข้าวอยู่นั้น
8 เมื่อหมู่สาวกซัดต๋าหันจาอั้นก็บ่ปอใจ๋ อู้กั๋นว่า เป๋นจาใดเยียะหื้อเสียของไป เหียบ่ดาย
9 ถ้าเอาไปขายก็จะได้สตางค์นัก แล้วเอาสตางค์นั้นไปปั๋นหื้อคนตุ๊กคนจ๋นก็ได้
10 พระเยซูฮู้กำกึ๊ดจาอั้นก็อู้กับหมู่สาวกว่า ไปยุ่งกับนางเยียะหยัง นางได้เยียะสิ่งตี้ดีงามหื้อกับเฮา
11 คนตุ๊กคนจ๋นจะยังอยู่ตวยหมู่ต้านไปตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ต้านไปตลอด
12 ตี้นางเอาน้ำมันหอมถอกลงบนตั๋วเฮานั้น ก็เปื้อจะเกียมไว้สำหรับก๋านฝังศพของเฮา
13 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า บ่ว่าคนจะบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินสวรรค์ไปตี้ไหนก็ต๋ามในโลก
เขาก็จะเล่าเรื่องตี้นางเยียะนี้เป๋นก๋านระลึกเถิงนางตวย

ยูดาสตกลงจะหักหลังพระเยซู

14 ยูดาส อิสคาริโอท เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคนของพระเยซู ไปปะหมู่หัวหน้าปุโรหิต
15 ถามว่า หมู่ต้านจะหื้อเฮาเต้าใดถ้าเฮาจื๊ตั๋วพระเยซูหื้อ หมู่มหาปุโรหิตก็หื้อสตางค์ยูดาสสามสิบ
เหรียญเงิน
16 ตั๋งแต่หั้นมายูดาสก็แนหาโอกาสตี้จะหักหลังพระเยซูหื้อหมู่เขา

มื้อสุดต๊ายของพระเยซูฮ่วมกับหมู่สาวก

17 วันตี้นึ่งของงานกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื๊อ หมู่สาวกเข้ามาหาพระเยซูแล้วถามว่า จะหื้อหมู่เฮาไปเกียม
มื้อปัสกาหื้อพระองค์กิ๋นตี้ไหนดี
18 พระเยซูบอกว่า หื้อเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มไปหาป้อจายคนนึ่ง แล้วบอกเขาว่า อาจ๋ารย์บอกว่า ก๋ำ
หนดเวลาของเฮามาใก้จะแผวแล้ว เฮาต้องก๋านจะเลี้ยงฉลองงานปัสกากับหมู่สาวกตี้บ้านของต้าน
19 หมู่สาวกเยียะต๋ามตี้พระเยซูบอก แล้วได้จัดเกียมมื้อปัสกาไว้
20 เถิงต๋อนเมื่อค่ำ พระเยซูฮ่วมกิ๋นกับสาวกตึงสิบสองคน
21 ต๋อนตี้ก๋ำลังกิ๋นอยู่นั้น พระเยซูอู้ว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนนึ่งในหมู่ต้านจะหักหลัง
เฮา
22 หมู่สาวกก็ตุ๊กใจ๋ขนาด เปี่ยนกั๋นถามพระองค์กำคนว่า พระองค์เจ้าข้าเป๋นเฮากา
23 พระเยซูตอบว่า คนตี้จุ่มลงถ้วยเดียวกับเฮาจะเป๋นคนตี้หักหลังเฮา

ฉ **26:7 26:7** ก๋านเอาน้ำมันถอกบนหัวเป๋นธรรมเนียมของจาวยิวตี้แสดงเถิงก๋านหื้อเกียรติและจงฮักภักดี

24 บุตรมนุษย์จะต้องจากไปต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์ แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับ
คนตี้หักหลังบุตรมนุษย์ ถ้าคนนั้นบ่ได้เกิดมาก็ยังดีเหลือนี้
25 ยูดาสคนตี้จะหักหลังพระองค์ถามว่า อาจ๋ารย์ เป๋นเฮากา พระองค์ตอบว่า ต้านว่าคนเดียวเน่อ

ความหมายของเข้าหนมปังกับเหล้าองุ่น

26 ต๋อนตี้ก๋ำลังกิ๋นข้าวตวยกั๋นอยู่นั้น พระเยซูหยิบเข้าหนมปังขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิยื่นหื้อหมู่
สาวก อู้ว่า นี่คือก๋ายของเฮา หื้อฮับเอาไปกิ๋นเต๊อะ
27 แล้วพระเยซูก็ก๋ำถ้วยเหล้าองุ่นขึ้นมา ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็ส่งหื้อหมู่สาวก อู้ว่า หื้อกู้คนกิ๋นจาก
ถ้วยนี้
28 ย้อนว่าสิ่งตี้อยู่ในถ้วยนี้คือเลือดของเฮาตี้จะไหลออกมาเปื้อรับรองพันธสัญญา[ฆ]หละหว่างพระเจ้ากับ
คนตังหลาย กับเปื้อยกโต้ษบาปของคนตังหลาย
29 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ตั้งแต่นี้ไป เฮาจะบ่กิ๋นเหล้าองุ่นแหมต่อไป จ๋นกว่าจะเถิงวันนั้นตี้เฮาจะกิ๋น
ตวยกั๋นกับหมู่ต้านในแผ่นดินพระบิดาของเฮา แต่เป๋นความหมายแบบใหม่
30 เมื่อหมู่เขาฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแล้ว ก็ปากั๋นออกไปตี้ดอยบ่ากอกเทศ

พระเยซูบอกว่าหมู่สาวกจะหนีละไป

31 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า คืนนี้หมู่ต้านจะหนีละเฮาไปเหียหมด เหมือนกับตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
พระเจ้าจะฆ่าคนเลี้ยงแกะ
แล้วแกะหมู่นั้นจะแตกขะแลขะแจหนีไปหมด[ญ]
32 แต่เมื่อพระเจ้าเยียะหื้อเฮาเป๋นขึ้นจากความต๋าย เฮาจะไปแคว้นกาลิลีก่อนหมู่ต้าน แล้วปะกั๋นตี้หั้นน่อ
33 เปโตรบอกพระองค์ว่า เถิงคนอื่นๆ จะละพระองค์ไปหมด แต่ข้าพเจ้าจะบ่มีวันเยียะจาอั้น
34 พระเยซูอู้กับเขาว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า คืนนี้ก่อนตี้ไก่จะขัน ต้านจะบอกบ่ฮู้จักเฮาเถิงสาม
เตื้อ
35 แต่เปโตรยืนยันว่า แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องต๋ายตวยพระองค์ ข้าพเจ้าตึงบ่มีวันปฏิเสธพระองค์เลย
หมู่สาวกคนอื่นๆ ตึงหมด ก็อู้จาอั้นเหมือนกั๋น

พระเยซูเป๋นตุ๊กในสวนคนเดียว

36 จากนั้นพระเยซูก็ปาสาวกเตียวไปในตี้นึ่งจื้อว่าเกทเสมนี แล้วบอกหมู่สาวกว่า นั่งอยู่ต๊ดนี่เน่อ เฮาจะ
ไปอธิษฐานตังปู๊น
37 พระองค์ปาเปโตร ยอห์นกับยากอบ ตี้เป๋นลูกบ่าวสองคนของเศเบดีไปตวย เวลานั้นพระองค์โศกเศร้า
เป๋นตุ๊กขนาด
38 พระองค์บอกหมู่เขาว่า ใจ๋เฮาเป๋นตุ๊กปอจะต๋ายอยู่แล้ว เฝ้าอยู่ตี้นี่กับเฮาเน่อ
39 แล้วพระองค์เตียวห่างออกไปหน้อย ก็ก้มหน้าลงปื๊น แล้วอธิษฐานว่า พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป๋นไปได้ ขอ
หื้อถ้วยแห่งความตุ๊กยากนี้ปื๊นไปจากข้าพระองค์เหียเต๊อะ แต่ขอหื้อเป๋นไปต๋ามความต้องก๋านของพระองค์
บ่ใจ้ของข้าพระองค์
40 แล้วพระองค์เตียวปี๊กมาหาสาวกสามคนนั้นตี้นั่งถ้าอยู่หั้น ก็หันหมู่เขาก๋ำลังนอนหลับอยู่ ก็ถามเปโตร
ว่า หมู่ต้านนั่งเฝ้าเฮาสักจั๋วโมงบ่ได้กา
41 หื้อเฝ้าหละวังกับอธิษฐานตวย เปื้อว่าต้านจะบ่ตกอยู่ในอำนาจของก๋านลองใจ๋ เถิงแม้ว่าจิตใจ๋ฝ่าย
วิญญาณใค่ยอมเยียะ แต่ตั๋วของคนเฮายังอ่อนแออยู่
42 พระองค์ปี๊กไปอธิษฐานแหมเป๋นเตื้อตี้สองว่า ข้าแต่พระบิดา ถ้าถ้วยแห่งความตุ๊กยากนี้ปื๊นไปบ่ได้
จ๋ำเป๋นต้องกิ๋นแต๊ๆ ก็ขอหื้อเป๋นไปต๋ามความต้องก๋านของพระองค์เต๊อะ
43 จากนั้นพระองค์ก็มาหาสาวกสามคนนั้นแหม ก็หันหมู่เขายังหลับอยู่ ย้อนว่าหมู่เขามึนต๋าบ่ขึ้น
44 พระเยซูก็ละเขาไปอธิษฐานเหมือนสองเตื้อตี้ผ่านมา
45 จากนั้นพระองค์มาหาหมู่สาวก อู้ว่า ยังหลับหื้อหายอิดอยู่แหมกา ใก้จะเถิงเวลาตี้บุตรมนุษย์จะถูก
หักหลังยกหื้อหมู่คนบาปแล้ว
46 ลุกขึ้นไปกั๋นเต๊อะ คนตี้หักหลังเฮามาแผวแล้ว

พระเยซูโดนยับ

ฆ **26:28 26:28** สำเนาโบราณบางฉบับมีกำว่า พันธสัญญาใหม่ ญ **26:31 26:31** ศคย 13:7

47 บ่ากองพระเยซูอู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปากเตื้อ ยูดาสตี้เป่นสาวกคนนึ่งในสิบสองคนนั้น ก็เตียวมาเถิงตวยกั๋น กับคนจ๋ำนวนนักตี้ก๋ำดาบก๋ำค้อนมาตวย หมู่เขาเป่นคนตี้หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ของคนตังหลายส่งมา
48 ยูดาสได้ตกลงกับคนหมู่นั้นไว้ก่อนแล้วว่า “เฮาจูบ๑คนใด ก็แม่นคนนั้น หื้อไปยับเขาได้เลย”
49 เมื่อมาแผว ยูดาสก็เข้ามาหาพระเยซูเวยบ่าค้าน แล้วอู้กับพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ครับ” แล้วก็จูบพระองค์
50 พระเยซูอู้กับเขาว่า “เปื้อนเหย จะเยียะอะหยังก็ขะใจ๋เยียะเหีย” แล้วคนหมู่นั้นก็เข้ามายับพระองค์กุมตั๋วไว้
51 สาวกคนนึ่งตื้อยู่กับพระเยซูก็จั๊กดาบออกมาฟันถูกหูคนฮับใจ๊ของมหาปุโรหิตปุด
52 พระเยซูอู้กับเขาว่า “เก็บดาบใส่ฝักเหียเต๊อะ ย้อนว่าคนตี้ใจ๊ดาบก็จะต๋ายย้อนดาบ
53 ต้านก็ด๊ว่าเฮาจะขอความจ้วยเหลือจากพระบิดาเฮา แล้วพระองค์จะส่งทูตสวรรค์มาหื้อกับเฮานักเหลือสิบสองก๋องตันทีบ่ได้กา
54 แต่ถ้าเฮาเยียะจาอั้น ก็จะบ่เป่นไปต๋ามตี้พระคัมภีร์เขียนไว้ว่าจะต้องเป่นไปต๋ามนี้”
55 พระเยซูอู้กับคนหมู่นั้นว่า “หมู่เจ้าหันเฮาเป่นโจ๋รกา เถิงได้ก๋ำดาบก๋ำค้อนมายับเฮา เฮานั่งสั่งสอนอยู่ในพระวิหารกู้วัน ต้านตังหลายก็บ่มายับเฮา
56 แต่ตี้เกิดขึ้นตึงหมดนี้ ก็เปื้อหื้อเป่นไปต๋ามตี้ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนไว้” แล้วหมู่สาวกตึงหมดก็ละขว้างพระองค์แล้วปากั๋นหนีไป

พระเยซูอยู่ต่อหน้าผู้นำจาวยิว

57 หมู่ตี้ปากั๋นมายับพระเยซูนั้น ปาพระองค์ไปตี้บ้านของคายาฟาสมหาปุโรหิต ตี้หั้นมีหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่คนเฒ่าคนแก่มาจุมนุมกั๋นอยู่
58 ส่วนเปโตรเตียวถ่อมตวยพระเยซูไปห่างๆ มาจ๋นเข้าไปแผวก๋างข่วงบ้านของมหาปุโรหิต เขาเข้าไปนั่งก๋างข่วงบ้านกับหมู่ยาม แนผ่อว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นพ่อง
59 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่สมาชิกสภาจาวยิวปากั๋นเซาะหาพยานเท็จมาใส่ฮ้ายพระเยซู เปื้อจะฆ่าพระองค์เหีย
60 เถิงแม้จะมีพยานเท็จหลายคน แต่หมู่เขาก็หาหลักฐานตี้ดีปอบ่ได้ แล้วในตี้สุดก็มีสองคนมาหื้อก๋านว่า
61 “เยซูคนนี้เกยอู้ว่า “เฮาสามารถตุ๊บพระวิหารของพระเจ้าขว้างได้ แล้วแป๋งขึ้นมาใหม่ภายในสามวัน””
62 มหาปุโรหิตจึงลุกยืนขึ้นถามพระเยซูว่า “ต้านจะบ่แก้ตั๋วในก๋ากล่าวหาตี้หมู่เขาว่ามานี่พ่องกา”
63 แต่พระเยซูดักอยู่ มหาปุโรหิตก็อู้กับพระองค์ว่า “ขอต้านสาบานในนามพระเจ้าตี้มีจีวิตอยู่ ขอหื้อบอกหมู่เฮามาเต๊อะว่า ต้านเป่นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าจาอั้นกา”
64 พระเยซูตอบเขาว่า “อู้ถูกแล้ว แต่เฮาจะบอกหื้อฮู้แหมว่า ตั้งแต่นี้ไป ต้านตังหลายจะได้หันบุตรมนุษย์นั่งตังเผิกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจ กับจะลงมาบนเมฆในฟ้าสวรรค์”
65 มหาปุโรหิตก็ฉีกเสื้อผ้าของตั๋วเก่า๒อู้ว่า “เขาอู้หมิ่นประมาทพระเจ้า เฮาบ่ต้องมีพยานอะหยังแหมหันก่อ ต้านตังหลายก็ได้ยินเขาอู้หมิ่นประมาทพระเจ้าแล้ว”
66 “หมู่ต้านก็ด๊จาใดพ่อง” หมู่เขาตอบว่า “เป็งฮับโต้ษเถิงต๋าย”
67 หมู่เขาก็ถ่มน้ำลายใส่หน้าพระองค์ กับบุบตี๋พระองค์ คนอื่นๆ ปากั๋นตบหน้าพระองค์ตวย
68 อู้หย้อว่า “พระคริสต์ตวายมากำลอว่า ใผตบหน้าเจ้า”

เปโตรก๊ั๋วตี้จะยอมฮับว่าฮู้จักพระเยซู

69 ต๋อนตี้เปโตรก๋ำลังนั่งอยู่ตี้ก๋างข่วงบ้าน มีสาวใจ๊คนนึ่งเข้ามาตั๊กว่า “ต้านก็อยู่ตวยเยซูจาวกาลิลีตวยบ่ใจ้กา”
70 แต่เปโตรปฏิเสธต่อหน้าคนตังหลายว่า “ตี้เจ้าอู้นั้นเฮาบ่ฮู้เรื่องลอ”
71 แล้วเปโตรก็เตียวออกไปตี้ปะตู๋ฮั้วบ้าน สาวใจ๊แหมคนหันใส่ก็บอกกับคนตังหลายตื้อยู่ตั๊ดหั้นว่า “คนนี้อยู่กับเยซูจาวนาซาเร็ธตวยเน่อ”
72 เปโตรปฏิเสธแหมว่า “เฮาสาบานได้เลยว่าเฮาบ่เกยฮู้จักจายคนนั้นเลย”
73 ต่อมาสักก๋านึ่ง คนตี้ยืนอยู่ตี้หั้นก็เตียวเข้ามาหาเปโตรอู้ว่า “เจ้าเป่นคนนึ่งในหมู่นั้นแน่ๆ ฟังสำเนียงของเจ้าก็ฮู้แล้ว”
74 เปโตรก็อู้ว่า “สาบานก็ได้ว่าข้าอู้แต๊ ข้าบ่เกยฮู้จักเขา ขอหื้อพระเจ้าลงโต้ษเต๊อะถ้าข้าจุ” แล้วไก่ก็ขันขึ้นมาต้นก๋าเดียวนั้น

---

๑ **26:48** **26:48** จูบ ต๋ามธรรมเนียมของจาวยิวเป่นวิธีตั๊กตวายบ่ปอใจ๋นักขนาด

๒ **26:65** **26:65** เป่นก๋านแสดงออกเถิง ยอมฮับสิ่งนั้นบ่ได้

75 เปโตรก็เลยกึ๊ดเถิงกำอู้ตี้พระเยซูเกยบอกเขาว่า ก่อนไก่ขัน ต้านจะบอกว่าบ่ฮู้จักเฮาเถิงสามเตื้อ เปโตรก็ออกไปตังนอก แล้วไห้เสียใจ๋ขนาด

27

พระเยซูถูกปาไปหื้อเจ้าเมืองปีลาต

1 เถิงต๋อนเจ๊าม๊ด หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ตึงหมดได้ตัดสินใจ๋กั๋นว่าพระเยซูสมควรต๋าย
2 หมู่เขามัดพระเยซูแล้วปาไปมอบหื้อปีลาตตี้เป๋นเจ้าเมือง

ยูดาส อิสคาริโอท ฆ่าตั๋วต๋าย

3 เมื่อยูดาส อิสคาริโอท คนตี้หักหลังพระเยซู หันว่าพระเยซูถูกตัดสินลงโต้ษเถิงต๋าย ก็กิ๋นแหนงขนาด เขาเอาสตางค์สามสิบเหรียญเงินตี้ได้ มาคืนหื้อกับหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่
4 อู้ว่า เฮาได้เยียะบาปไปแล้วตี้ได้หักหลังผู้บริสุทธิ์คนนึ่งเถิงต๋าย หมู่มหาปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ตอบว่า เรื่องนี้เกี่ยวอะหยังกับเฮาตวย เป๋นเรื่องของเจ้าคนเดียวตี้ต้องฮับผิดชอบ
5 ยูดาสเอาสตางค์นั๋นก๋ำปือเข้าไปในพระวิหาร แล้วก็ออกไปแขวนคอต๋าย
6 หมู่หัวหน้าปุโรหิตก็เก็บสตางค์นั๋นมา อู้ว่า เป๋นก๋านผิดบทบัญญัติตี้จะเอาสตางค์จาอี้เก็บไว้ในคลังพระวิหาร ย้อนเป๋นสตางค์เปื้อนเลือด
7 หมู่เขาตัดสินใจ๋เอาสตางค์นั๋นไปซื้อตี้นาของสล่าปั้นหม้อ เปื้อเอาไว้เป๋นตี้ฝังศพคนต่างบ้านต่างเมือง
8 ตี้ตั๊ดหั้นเลยฮ้องว่า นาเลือด มาเต๊าฮอดเถิงวันนี้
9 แล้วก็เป๋นไปต๋ามตี้เยเรมีย์ ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้อู้ไว้ว่า หมู่เขาเอาสตางค์สามสิบเหรียญเงิน ตี้เป๋นก้าหัวของคนนั๋นต๋ามตี้จาวอิสราเอลตั้งหื้อ
10 เอาไปซื้อนาของสล่าปั้นหม้อ ต๋ามตื๊องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้สั่งไว้ฎ

เจ้าเมืองปีลาตสอบสวนพระเยซู

11 หมู่เขาปาพระเยซูไปยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าเมืองปีลาต ปีลาตถามพระเยซูว่า ต้านเป๋นกษัตริย์ของจาวยิวกา พระองค์ก็ตอบว่า ต้านอู้แล้ว
12 แต่เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ใส่ความพระเยซู พระองค์บ่ได้ตอบอะหยังหมู่เขาสักกำเดียวเลย
13 ปีลาตถามพระองค์ว่า ต้านบ่ได้ยินข้อหาตึงหมดตี้เขาว่าหื้อต้านกา
14 แต่พระเยซูบ่ตอบกาว่าแก้ตั๋วสักกำ ปีลาตก็งึดขนาด

ปีลาตฮิหาตางจะป่อยตั๋วพระเยซู

15 เป๋นธรรมเนียมในหละหว่างงานปัสกา ตี้เจ้าเมืองจะป่อยนักโต้ษคนนึ่งต๋ามตี้คนตังหลายเลือก
16 ต๋อนนั๋นมีนักโต้ษตี้มีจื้อเสียงดังคนนึ่งจื้อบารับบัส
17 เมื่อคนตังหลายมาจุมนุมกั๋นแล้ว ปีลาตก็ถามหมู่เขาว่า ใค่หื้อเฮาป่อยใผหละหว่างบารับบัส กับเยซูตี้ฮ้องกั๋นว่าพระคริสต์
18 ปีลาตฮู้ว่าตี้ผู้นำจาวยิวยับพระเยซูมาหื้อต้านตัดสินก็ย้อนขอยพระองค์
19 ต๋อนตี้ปีลาตนั่งอยู่บนตี้นั่งของผู้พิพากษา เมียของต้านใจ๊คนมาบอกว่า ห้ามยุ่งกับจายคนนี้ ต้านเป๋นคนบ่มีความผิด ตะคืนข้าเจ้าฝันฮ้ายบ่สบายใจ๋ขนาดเกี่ยวกับต้านคนนี้
20 แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่อู้สุ่ยคนตังหลายหื้อปีลาตป่อยบารับบัส แล้วหื้อฆ่าพระเยซูเหีย
21 เจ้าเมืองถามคนตังหลายแหมว่า สองคนนี้จะหื้อป่อยใผดี คนตังหลายเอิ้นตอบว่า บารับบัส
22 ปีลาตถามว่า แล้วเยซูคนตี้ฮ้องกั๋นว่าพระคริสต์นี้ลอ จะหื้อเฮาเยียะจาใด หมู่เขากู้คนเอิ้นตอบว่า เขิงบนไม้ก๋างเขน
23 ปีลาตก็ถามว่า เขิงเขาเยียะหยัง เขาเยียะอะหยังผิด แต่คนตังหลายเอิ้นเสียงดังขึ้นติกๆ ว่า เขิงบนไม้ก๋างเขน
24 เมื่อปีลาตหันว่าเยียะอะหยังบ่ได้นักเหลือนี้แล้ว กำเดียวจะเกิดวุ่นวายขึ้น เขาก็เอาน้ำช่วยมือส่องหน้าคนตังหลายอู้ว่า ก๋านต๋ายของจายคนนี้ เฮาบ่เกี่ยว เฮาบ่มีความผิดเน่อ หมู่ต้านฮับผิดกั๋นคนเดียวเต๊อะ
25 คนตังหลายตอบว่า หมู่เฮากับลูกๆ ของเฮาจะฮับผิดชอบเรื่องก๋านต๋ายของเขาคนเดียว
26 ปีลาตจึงป่อยบารับบัสหื้อหมู่เขาไป จากนั๋นก็สั่งหื้อเฆี่ยนพระเยซู แล้วหื้อหมู่ทหารเอาไปเขิงบนไม้ก๋างเขน

ทหารโรมันดูแควนพระเยซู

27 หลังจากนั๋นหมู่ทหารของปีลาตปาพระเยซูเข้าไปตี้ศูนย์บัญชาก๋านใหญ่ของโรมัน หมู่ทหารตึงก๋องเข้ามาแวดพระองค์

ฎ **27:10 27:10** ยรม 32:6-9; ศคย 11:12-13

28 หมู่เขาแก้เสื้อของพระองค์ออก แล้วเอาเสื้อคุมสีแดงสดมาใส่แตน
29 หมู่เขาเอากิ่งไม้ตี้มีหนามมาแป้งเป่นมงกุฎ แล้วเอาสุบหัวหื้อพระองค์ มือขวาหื้อก๋ำก้านไม้อ้อไว้ แล้วขี้
แต่งคุกเข่าลงส่องหน้าพระองค์ เหล้นหน้าว่า ขอกษัตริย์ของจาวยิวจงจ๋ำเริญเต๊อะ
30 แล้วก็ถ่มน้ำลายใส่ เอาไม้อ้อนั้นฟาดหัวพระองค์หลายกำ
31 เมื่อดูแควนจ๋นปอใจ๋แล้ว หมู่เขาก็แก้เสื้อคุมออก แล้วเอาเสื้อผืนเก่าของพระองค์มานุ่งหื้อใหม่ แล้ว
ปาพระองค์ออกไปเขิงบนไม้ก๋างเขน

พระเยซูถูกเขิงบนไม้ก๋างเขน

32 ต๋อนตี้หมู่เขาก๋ำลังเอาพระองค์เตียวออกมา ก็ปะป้อจายคนนึ่งจื้อซีโมนมาจากเมืองไซรีน หมู่ทหารก็
เขซีโมนแบกไม้ก๋างเขนแตนพระเยซูไป
33 เมื่อมาแผวตี้นึ่งตี้ฮ้องกั๋นว่า กลโกธา หมายเถิง เนินกระโหล้งหัว
34 หมู่เขาเอาเหล้าองุ่นสูนกับดีขมมาหื้อ แต่พระองค์จิมบ่ดายบ่ยอมกิ๋น
35 เมื่อเขาเขิงพระองค์บนไม้ก๋างเขนแล้ว ก็เอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจกเบอร์แบ่งกั๋น
36 แล้วหมู่เขาก็นั่งเฝ้าพระเยซูอยู่ตี้หั๋น
37 หมู่เขาได้เขียนข้อหาติดไว้เลยหัวพระเยซูขึ้นไปว่า คนนี้คือเยซู กษัตริย์ของจาวยิว
38 มีโจ๋รสองคนถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนพร้อมพระองค์ ตังขวาคนนึ่งตังซ้ายคนนึ่ง
39 คนตังหลายตี้เตียวก๋ายไปก๋ายมา ปากั๋นสว่ายหน้าอู้หยามพระองค์ว่า
40 เจ้าเป่นคนตี้อู้ว่าจะทำลายพระวิหาร แล้วจะแป๋งขึ้นใหม่ในสามวันบ่ใจ้กา ถ้าเจ้าเป่นพระบุตรของ
พระเจ้าแต๊ จ้วยตั๋วเก่าหื้อรอดก่อนเต๊อะ ลงมาจากไม้ก๋างเขนเหียแหล่
41 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ปากั๋นเยาะเย้ยพระองค์เหมือนกั๋นว่า
42 เขาจ้วยจีวิตคนอื่นหื้อรอดได้ แต่จ้วยจีวิตตั๋วเก่าบ่ได้ ถ้าเขาเป่นกษัตริย์ของอิสราเอลแต๊ หื้อลงมา
จากไม้ก๋างเขนบ่าเดี๋ยวนี้เต๊อะ แล้วเฮาจะได้เจื้อ
43 เขาไว้ใจ๋พระเจ้า ถ้าพระเจ้าต้องก๋านจ้วยจีวิตเขา ก็หื้อพระเจ้าจ้วยเขาบ่าเดี๋ยวนี้ ย้อนเขาอู้ว่า เฮาเป่น
พระบุตรของพระเจ้า
44 โจ๋รสองคนตี้ถูกเขิงตวยพระองค์นั้น ก็อู้ถ่อยจ๊าใส่พระองค์เหมือนกั๋น

พระเยซูต๋ายบนไม้ก๋างเขน

45 ตั้งแต่ต๋อนเตี้ยงวัน ก็มืดไปใคว่แผ่นดินจ๋นเถิงบ่ายสามโมง
46 ประมาณบ่ายสามโมงพระเยซูฮ้องเสียงดังว่า เอลี เอลี ลามา สะบัก ธานี แป๋ว่า พระเจ้าของข้า
พระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เป่นจาใดพระองค์มาละข้าพระองค์ไปเหีย[ฝ]
47 มีบางคนตี้อยู่ตี้หั๋นได้ยินก็อู้กั๋นว่า เขาฮ้องหาเอลียาห์
48 มีคนนึ่งในหมู่เขาล่นไปเอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าองุ่นส้ม เสียบป๋ายไม้อ้อ ยื่นหื้อพระเยซูกิ๋น
49 แต่คนอื่นๆ อู้กั๋นว่า กำเดียวก่อน แนผ่อว่าเอลียาห์จะมาจ้วยจีวิตเขาก่อ
50 เมื่อพระเยซูฮ้องเสียงดังขึ้นแหมเตื้อ พระองค์ก็ต๋าย
51 เวลากวมกั๋นนั้น ผ้ากั้งในพระวิหาร[ฅ]ก็ฉีกออกเป่นสองเผิกตั้งแต่ตังบนลงลุ่ม แผ่นดินก็ไหว บ่าหินก็
บะออกจากกั๋น
52 อุโมงค์ฝังศพเปิดอ้าโต้โล้ คนของพระเจ้าหลายคนตี้ต๋ายไปแล้วเป่นขึ้นจากความต๋าย
53 คนต๋ายหมู่นั้นเตียวออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ หลังจากพระเยซูเป่นขึ้นจากความต๋ายแล้ว ปากั๋นเข้าไป
ในกรุงเยรูซาเล็ม ตี้หั๋นหลายคนหันหมู่เขา
54 เมื่อนายร้อยกับหมู่ทหารตี้เฝ้าพระเยซูอยู่หันแผ่นดินไหวกับเหตุก๋ารณ์ตึงหมดตี้เกิดขึ้น ก็กั๋วกั๋นขนาด
อู้ว่า แต๊ๆ แล้วต้านคนนี้เป่นพระบุตรของพระเจ้า
55 มีแม่ญิงหลายคนยืนผ่ออยู่ไก๋ๆ หมู่นางเกยติดต๋ามผ่อกอยพระเยซูมาจากกาลิลี
56 ในคนหมู่นั้นมีมารีย์จาวเมืองมักดาลา มารีย์แม่ของยากอบกับโยเซฟ ตึงแม่ของยากอบกับยอห์นลูก
บ่าวเศเบดี

เอาศพพระเยซูไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพ

57 เมื่อเถิงต๋อนเมื่อแลง มีเศรษฐีคนนึ่งจากเมืองอาริมาเธียจื้อโยเซฟ เป่นสาวกคนนึ่งของพระเยซู
เหมือนกั๋น
58 เข้าไปหาปีลาตเปื้อขอศพพระเยซู ปีลาตก็สั่งหื้อทหารเอาศพพระเยซูหื้อโยเซฟ
59 โยเซฟเอาศพพระองค์ไป กับเอาผ้าลินินสะอาดปันศพไว้

ฝ **27:46 27:46** สดด 22:1 ฅ **27:51 27:51** ผ้ากั้งนี้แยกห้องบริสุทธิ์ตี้สุดในพระวิหาร เซิ่งคนทั่วไปเข้าไปบ่ได้

60 แล้วเอาศพไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพใหม่ของเขา ตี้เจาะเข้าไปในหิน แล้วกิ้งบ่าหินแผ่นใหญ่มาตีดปาก
อุโมงค์ไว้เหีย เสร็จแล้วเขาก็ไป
61 มารีย์จาวมักดาลากับมารีย์แหมคนนึ่ง ผกผ่อแหมเผิกนึ่งของอุโมงค์ฝังศพ

ทหารยามเฝ้าอุโมงค์ฝังศพพระเยซู

62 ต๋อนเจ๊าถัดมาแหมวันนึ่งเป๋นวันสะบาโต หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสีมาปะปีลาต
63 บอกต้านว่า "หมู่เฮาจ๋ำได้ว่า คนขี้จุหลอกลวงคนนั้นเกยอู้ไว้ต๋อนตี้ยังมีจีวิตว่า "หลังจากต๋ายได้สาม
วัน เฮาจะเป๋นขึ้นจากความต๋าย"
64 ย้อนจาอั้น ขอจ้วยสั่งทหารไปเฝ้าตี้อุโมงค์ฝังศพหื้อแน่นหนาตวยเต๊อะ เฝ้าไว้จ๋นเถิงวันตี้สาม บ่แน่ว่า
หมู่สาวกของเขาอาจจะมาลักเอาศพไป แล้วบอกกับคนตังหลายว่า "เขาเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว" ต๋อน
หั้นก๋านหลอกลวงเตื้อนี้จะฮ้ายเหลือเตื้อเก๊าหัวทีแหมก่อน"
65 ปีลาตบอกหมู่เขาว่า "เอาทหารไปเป๋นยามเฝ้าตี้อุโมงค์ฝังศพหื้อแน่นหนา เต้าตี้หมู่ต้านจะเยียะได้"
66 ย้อนจาอั้นหมู่เขาก็ไปเยียะหื้ออุโมงค์ฝังศพแน่นขึ้น โดยจ้ำก๋าไว้บนบ่าหินตี้ตีดปากตางเข้าอุโมงค์ กับ
วางเวรยามเฝ้าตวย

28

พระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย

1 หลังวันสะบาโตป๊นไปแล้ว ต๋อนเจ๊ามืดของวันตี๊ด มารีย์จาวมักดาลา กับมารีย์แหมคนนึ่งปากั๋นไปผ่อ
อุโมงค์ฝังศพ
2 ในต๋อนนั้นเกิดแผ่นดินไหวแฮงขนาด ย้อนว่ามีทูตสวรรค์ของพระเจ้าองค์นึ่งลงมาจากสวรรค์กิ้งบ่าหิน
ออกจากปากอุโมงค์ แล้วนั่งบนบ่าหินนั้น
3 ตั๋วของทูตสวรรค์แจ้งหลิ้งเหมือนฟ้าแมบ เสื้อผ้าตี้นุ่งสีขาวเหมือนหิมะ
4 ทหารยามหันทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าก็กั๋วจ๋นตั๋วสั่นถาบๆ แล้วโก้นลงซื่อเก็กเด็กเหมือนคน
ต๋าย
5 ทูตสวรรค์องค์นั้นอู้กับแม่ญิงสองคนนั้นว่า "บ่ถ้ากั๋วเน่อ เฮาฮู้ว่าหมู่เจ้ามาหาพระเยซูตี้ถูกเขิงบนไม้
ก๋างเขน
6 พระองค์บ่ได้อยู่ตี้นี่ พระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายเหมือนตี้ได้อู้ไว้แล้ว เข้ามาผ่อตี้วาง
ศพของพระองค์แหล่
7 แล้วขะใจ๋ไปบอกหมู่สาวกของพระองค์เน่อว่า "พระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว ต๋อนนี้ก๋ำลังไปแคว้น
กาลิลีก่อนหน้าต้านตังหลาย ต้านตังหลายจะหันพระองค์ตี้หั้น" เฮาบอกหมู่เจ้าแล้วเน่อ"
8 แม่ญิงตึงสองคนก็ฟั่งออกจากอุโมงค์ หมู่นางกั๋วแต่ก็ดีใจ๋ขนาด ล่นไปบอกหมู่สาวกของพระองค์
9 จู่ๆ พระเยซูก็มาปะแม่ญิงสองคนนี้ ตั๊กหมู่นาง ตึงสองคนก็เข้ามากอดตี๋นพระองค์แล้วนมัสก๋านพระองค์
10 พระเยซูอู้กับนางว่า "บ่ถ้ากั๋ว หื้อไปบอกหมู่ปี้น้องตี้เป๋นสาวกของเฮาหื้อปากั๋นไปแคว้นกาลิลีเต๊อะ
แล้วจะหันเฮาตี้ปู๊น"

ผู้นำศาสนาเอาสตางค์ปิดปากทหารยาม

11 ต๋อนตี้แม่ญิงตึงสองคนก๋ำลังเตียวไปนั้น ทหารยามบางคนก็เข้ามาในเมือง เล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นตึงหมด
หื้อหมู่หัวหน้าปุโรหิตฟัง
12 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตหารือวางแผนกับหมู่คนเฒ่าคนแก่แล้ว หมู่เขาก็เอาสตางค์หื้อหมู่ทหารยามจ๋ำ
นวนนัก
13 สั่งว่า "หมู่เจ้าจะต้องอู้ว่า "หมู่สาวกของเยซูมาต๋อนเมื่อคืน แล้วลักเอาศพไป ต๋อนตี้ทหารยามก๋ำลัง
หลับ"
14 ถ้าเจ้าเมืองฮู้เรื่องนี้ หมู่เฮาจะอู้แตน หมู่เจ้าจะบ่เดือดฮ้อน"
15 หมู่ทหารฮับสตางค์ไปแล้วก็เยียะตวยต๋ามนั้น หมู่จาวยิวก็ยังเล่าลือเรื่องนี้จ๋นแผวตึงวันนี้

กำสั่งกับพระสัญญาของพระเยซู

16 หมู่สาวกตี้เหลือสิบเอ็ดคนก็ปากั๋นไปแคว้นกาลิลี แล้วขึ้นไปบนดอยตี้พระเยซูบอก
17 เมื่อหันพระเยซูก็ปากั๋นนมัสก๋านพระองค์ แต่มีบางคนอิกขะหลิกในใจ๋
18 พระเยซูเข้ามาหาหมู่เขา อู้ว่า "พระเจ้ามอบสิทธิอำนาจตึงหมดในสวรรค์กับแผ่นดินโลกไว้กับเฮาแล้ว
19 ย้อนจาอี้ หื้อหมู่ต้านไปสอนคนกู้จ้าดหื้อเป๋นสาวกของเฮา กับหื้อเขาฮับบัพติศมาในนามพระบิดา พระ
บุตรกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

20 สอนเขาหื้อเจื้อฟังกู้สิ่งตี้เฮาได้สั่งไว้กับต้าน ฮู้ไว้เต๊อะว่า เฮาจะอยู่กับหมู่ต้านตลอดไปจ๋นแผววันสิ้นโลกแต๊ๆ

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์
เขียนโดย
มาระโก

ผู้เชี่ยวชาญตางพระคัมภีร์หลายคนหันตวยกั๋นว่า หนังสือข่าวดีของมาระโกได้เขียนขึ้นก่อนหนังสือข่าวดีเล่มอื่นๆ เถิงแม้ว่าหนังสือเล่มนี้บ่ได้บอกว่าใผเป๋นผู้เขียน แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกยอมฮับว่าผู้ตี้เขียนคือมาระโก มาระโกมีแหมจื้อนึ่งว่า ยอห์น ต้านบ่ใจ้อัครทูต แต่ต้านฮู้จักเปโตรผู้เป๋นอัครทูตเป๋นอย่างดี เปโตรฮ้องต้านว่าเป๋นลูกของเปื้น (1 เปโตร 5:13) ตั้งแต่สมัยคริสตจักรยุคแรกๆ คนถือว่ามาระโกเขียนสิ่งตี้ได้ยินจากเปโตรเล่าเถิงพระเยซู คนส่วนใหญ่กี๊ดว่ามาระโกได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 55 กับเป๋นหนังสือตี้มัทธิวกับลูกำเอามาใจ้เป๋นแหล่งข้อมูลสำหรับหนังสือข่าวดีเล่มตี้หมู่เขาได้เขียนไว้

คริสตจักรในยุคแรกๆ คนเจื้อว่ามาระโกเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้หื้อผู้เจื้อในกรุงโรมกับประเทศอิตาลี หนังสือข่าวดีของมาระโกได้เขียนอธิบายเถิงธรรมเนียมของจาวยิวหื้อกับผู้เจื้อจาวโรมันตี้ยังบ่ฮู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งหมู่นั้น ต้านคงเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นในกรุงโรม

มาระโกได้บันทึกหลายอย่างตี้บอกเถิงกำนไล่ผี กำนฮักษาคน กับกำนอัศจํรรย์อื่นๆ ตึงหมดนี้ก็แสดงว่าพระเยซูเป๋นพระบุตรของพระเจ้า กำนถูกเขิงบนไม้กำงเขนกับกำนต๋ายของพระเยซูก็แสดงว่าพระองค์ต๋ายเปื้อหื้อกู้คนรอดป๊นบาปโต้ษ ในบทตี้ 8:29 เปโตรคนตี้เป๋นสาวกของพระเยซูยืนยันว่า พระเยซูเป๋นพระคริสต์ ในบทตี้ 15:39 นายร้อยทหารโรมันก็ยืนยันว่าพระเยซูเป๋นพระบุตรของพระเจ้า กำพยานตึงสองนี้ก็แสดงหื้อหันว่าตึงจาวยิวกับคนต่างจ้าดยอมฮับว่าพระเยซูเป๋นพระเจ้าแต๊ๆ

กำเตสนาของยอห์นผู้หื้อบัพติศมา

1 ข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์ผู้เป๋นบุตรของพระเจ้า๑ได้ตั้งเก๊าจาอี้ว่า
2 ในหนังสืออิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนไว้ว่า
□เฮาจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าต้านไปก่อน
เขาจะเกียมคนหื้อพร้อมก่อนต้านมา□ก
3 □มีเสียงฮ้องเอิ้นของคนนึ่งในดินแดนทุรกั๋นดารว่า
□เกียมใจ๋หื้อพร้อมสำหรับก๋านเข้ามาขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
จงแป๋งหนตางซื่อๆ หื้อพระองค์□ □ข
4 คนส่งข่าวนี้คือยอห์นผู้หื้อบัพติศมา ต้านผดมาในดินแดนทุรกั๋นดาร ต้านบอกหื้อคนกลับใจ๋จากบาป แล้วฮับบัพติศมา เปื้อพระเจ้าจะยกโต้ษบาปหื้อ
5 คนตังหลายตี้มาจากกรุงเยรูซาเล็มกับคนตี้มาจากแคว้นยูเดียปากั๋นมาฟังยอห์นเตสนา เมื่อหมู่เขาสารภาพบาปแล้ว ยอห์นก็หื้อหมู่เขาฮับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน
6 ยอห์นอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดาร เขาใจ๊จีวิตอย่างเรียบง่าย นุ่งเสื้อผ้าตี้แป๋งจากขนอูฐ มีสายฮ้างหนังมัดแอวแบบเดียวกับเอลียาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าในสมัยโบราณ กิ๋นจั๊กแต๋นกับน้ำเผิ้งป่าเป๋นอาหาร
7 ยอห์นบอกหื้อฮู้ว่า □จะมีคนนึ่งมาเมื่อลูนเฮา ต้านผู้นั้นจะยิ่งใหญ่เหลือเฮา แม้แต่แก้สายมัดเกิบของต้าน ตั๋วเฮายังบ่สมควรจะก้มลงไปเยียะจาอั้นเลย
8 เฮาหื้อหมู่ต้านฮับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ต้านผู้ตี้จะมานั้นจะหื้อฮับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์□

พระเยซูฮับบัพติศมา

9 ในต๋อนนั้นพระเยซูเตียวตางมาจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี แล้วยอห์นได้หื้อบัพติศมาพระองค์ในแม่น้ำจอร์แดน
10 ต๋อนตี้พระเยซูผดขึ้นมาจากน้ำ พระองค์ก็หันต๊องฟ้าแหวกออกเป๋นฮ่อม พระวิญญาณมีฮูปฮ่างเหมือนนกกำแก๋ลงมาหาพระองค์
11 แล้วมีเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า □ต้านเป๋นลูกตี้เฮาฮัก เฮาเปิงใจ๋ต้านแต๊ๆ□

พระเยซูถูกซาต๋านลองใจ๋

12 ตันใดนั้นพระวิญญาณก็ส่งพระเยซูเข้าไปอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดาร
13 พระองค์อยู่ตี้หั้นเป๋นเวลาสี่สิบวัน ซาต๋านก็มาลองใจ๋พระองค์ตลอด ตี้หั้นมีสัตว์ป่า หมู่ทูตสวรรค์ก็มาผ่อกอยพระองค์ตวย

---

๑ **1:1 1:1** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อความ ผู้เป๋นบุตรของพระเจ้า ก **1:2 1:2** มลค□ 3:1 ข **1:3 1:3** อสย□ 40:3

พระเยซูตั้งเก๊าเยียะก๋าน

14 หลังจากยอห์นผู้หื้อบัพติศมาโดนยับขังคอกแล้ว พระเยซูก็ปึ๊กไปแคว้นกาลิลี ตั้งเก๊าเตสนาสั่งสอน
เรื่องข่าวดีของพระเจ้าหื้อคนตี้หั้นว่า
15 เถิงเวลาแล้ว แผ่นดินของพระเจ้าใก้เข้ามาแผวแล้ว หื้อกลับใจ๋จากบาปเหีย กับเจื้อในข่าวดีของ
พระเจ้านี้ตวย

พระเยซูเลือกสาวก

16 ต๋อนตี้พระเยซูเตียวไปต๋ามฮิมฝั่งทะเลสาบกาลิลีอยู่นั้น ก็หันใส่คนหาป๋าสองคนปี้น้องก๋่าลังต้อดแห
อยู่ คนอ้ายจื้อซีโมน คนน้องจื้ออันดรูว์
17 พระองค์ก็อู้กับหมู่เขาว่า ตวยเฮามาเป๋นสาวกเฮาเต๊อะ เฮาจะสอนหื้อต้านเซาะหาคนเหมือนเซาะหา
ป๋า
18 ตึงสองคนก็สวะแห แล้วปากั๋นตวยพระองค์ไปบ่าเดี่ยวนั้นเลย
19 พระองค์เตียวต่อไปแหมน่อย ก็หันยากอบกับยอห์นน้องของเขา ตึงสองคนเป๋นลูกบ่าวของเศเบดี หมู่
เขาก๋่าลังซ่อมแหอยู่ในเฮือ
20 พระองค์ฮ้องหมู่เขาตึงสองหื้อไปตวยพระองค์ เขาก็ละป้อตึงหมู่ลูกจ้างไว้ในเฮือ แล้วตวยพระองค์ไป
บ่าเดี่ยวนั้นเลย

พระเยซูขับไล่ผี

21 พระเยซูกับหมู่สาวกเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม เมื่อเถิงวันสะบาโต พระองค์เข้าไปในธรรมศาลาของ
จาวยิว แล้วเตสนาสั่งสอนคนตั๋งหลาย
22 คนตั๋งหลายก็ปากั๋นงึดในก๋าสอนของพระองค์ ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้ตี้มีสิทธิอำนาจแต๊ๆ
บ่เหมือนหมู่ธรรมาจ๋ารย์
23 แล้วจู่ๆ ก็มีป้อจายคนนึ่งในธรรมศาลานั้นตี้มีผีฮ้าย[๒]เข้า
24 ฮ้องเสียงดังว่า พระเยซูจาวนาซาเร็ธ มายุ่งกับหมู่เฮาเยียะหยัง ต้านจะมาทำลายหมู่เฮากา เฮาฮู้ว่า
ต้านเป๋นใผ ต้านเป๋นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า
25 พระเยซูสั่งผีนั้นว่า จะไปปากนัก ออกมาจากเขาบ่าเดี่ยวนี้
26 ผีฮ้ายก็เยียะหื้อป้อจายคนนั้นดิ้นโจ่งดิ้นจ่างกับฮ้องเสียงดัง แล้วก็ออกจากตั๋วเขาไป
27 คนตั๋งหลายก็ปากั๋นงึดอู้กั๋นว่า ปาดโทะ อะหยังเป๋นล้ำเป๋นเหลือเนียะ ต้องเป๋นก๋าสอนใหม่แน่ๆ มี
สิทธิอำนาจแต๊ๆ ขนาดต้านสั่งหื้อผีฮ้ายออก มันก็เจื้อฟัง
28 แล้วจื้อเสียงของพระองค์ก็โด่งดังไปเวยขนาด มีคนอู้สืบกั๋นไปใคว่แคว้นกาลิลี

พระเยซูฮักษาคนจ๋ำนวนนัก

29 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกของพระองค์ออกจากธรรมศาลาแล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง เป๋น
เฮือนของซีโมนกับอันดรูว์ ยากอบกับยอห์นก็เข้าไปตวย
30 แม่เมียของซีโมนบ่สบายเป๋นไข้นอนอยู่ หมู่เขาก็เล่าอาก๋านของนางหื้อพระองค์ฟัง
31 พระองค์ก็เตียวเข้าไปก๋ำมือนาง แล้วตุ้มหื้อลุกขึ้นนั่ง นางก็หายจากไข้ แล้วนางก็ลุกขึ้นฮับใจ๊ผ่อกอย
พระเยซูกับหมู่สาวก
32 เมื่อแลงวันนั้นต๋อนตะวันตกดินแล้ว คนตึงเมืองก็ปากั๋นเอาคนเป๋นพยาธิพะยำ ตึงคนตี้โดนผีเข้ามา
หาพระเยซู
33 ปากั๋นมาออถ้าอยู่ตี้ปะตู๋หน้าบ้าน
34 พระองค์จึงฮักษาคนจ๋ำนวนนักตี้เป๋นพยาธิพะยำต่างๆ หื้อหาย ตึงขับไล่ผีออกไปจากหลายคนแหม
ตวย แต่พระองค์ห้ามบ่หื้อหมู่มันอู้ ย้อนหมู่มันฮู้แล้วว่าพระองค์เป๋นใผ

พระเยซูเตียวตางไปบอกข่าวดี

35 วันนึ่งพระเยซูลุกขึ้นในเวลาเจ๊ามืด เตียวออกจากบ้านไปอธิษฐานในตี้สงัดดักเย็น
36 ซีโมนตึงเปื้อนก็ออกตวยเซาะหาพระองค์
37 เมื่อปะแล้วหมู่เขาก็บอกว่า คนตั๋งหลายปากั๋นตวยเซาะหาพระองค์อยู่
38 แต่พระองค์ตอบว่า หื้อหมู่เฮาไปเมืองอื่นต๋ำหมู่นี้กั๋นเต๊อะ เฮาจะสั่งสอนตี้หั้นตวย ตี้เฮามานี่ก็เปื้อมา
สั่งสอนเน่อ
39 พระองค์ก็เตียวตางไปใคว่แคว้นกาลิลี เตสนาสั่งสอนต๋ามธรรมศาลาของจาวยิว แล้วขับไล่ผีแหม
หลายตั๋วออกไปจากหลายคนตวย

พระเยซูฮักษาคนเป๋นขี้ตู้ด

---

[๒] **1:23 1:23** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด

40 มีป้อจายคนนึ่งเป๋นขี้ตู้ด เขามาคุกเข่าอ้อนวอนขอพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ใค่จ้วย
ข้าพเจ้าหื้อหาย ข้าพเจ้าก็จะหายแน่ๆ”
41 พระเยซูฮู้สึกอินดูก็ยื่นมือออกไปหยุบป้อจายคนนั้น แล้วอู้ว่า “เฮาใค่จ้วย จงหายโรคเต๊อะ”
42 แล้วโรคของเขาก็หายบ่าเดี่ยวนั้นเลย ตึงเนื้อตึงตั๋วก็สะอาดหมดใส
43 ก่อนตี้พระเยซูจะหื้อเขาไป พระองค์สั่งว่า
44 “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อใผฟังเน่อ แต่หื้อไปแสดงตั๋วต่อปุโรหิต แล้วเอาเครื่องปู่จาสำหรับคนตี้หายโรคนี้
ไปถวายต๋ามกำสั่งของบทบัญญัติของโมเสส เปื้อแสดงหื้อคนตังหลายฮู้ว่าเจ้าหายโรคแล้ว”
45 แต่เมื่อป้อจายคนนี้ออกไปแล้ว ก็เล่าหื้อคนตังหลายฟังจ๋นฮู้กั๋นไปใคว่หมด เยียะหื้อพระเยซูเข้าไปใน
เมืองอย่างเปิดเผยบ่ได้ พระองค์ก็ต้องหลบอยู่นอกเมือง แต่ก็ยังมีคนนักขนาดจากกู้หนกู้แห่งหลั่งไหลมา
หาพระองค์

2

พระเยซูฮักษาคนเป๋นง่อย

1 ต่อมาแหมสองสามวัน พระเยซูเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุมแหม จาวบ้านจาวเมืองฮู้ข่าวว่าพระองค์ปึ๊ก
มาอยู่บ้านตี้เกยอยู่แล้ว
2 ก็ปากั๋นมาเต๋มบ้านจ๋นล้นออกมายัดกั๋นอยู่หน้าปะตู๋ แล้วพระเยซูก็เตสนาสั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้า
หื้อหมู่เขาฟัง
3 มีป้อจายสี่คนจ้วยกั๋นหามคนง่อยคนนึ่งมาหาพระองค์
4 เมื่อเข้าไปใก้ๆ พระเยซูบ่ได้ ย้อนมีคนนัก หมู่เขาก็ปากั๋นขึ้นไปเตหลังคาออกตั๊ดบนหัวพระองค์ เมื่อเต
เป๋นฮ่อมแล้ว ก็ปากั๋นหย่อนคนเป๋นง่อยนอนอยู่บนตี้นอนลงไป 5 พระองค์หันความเจื้อของหมู่เขาก็อู้กับคน
ง่อยว่า “ลูกเหย บาปของเจ้าได้โผดยกหื้อแล้วเน่อ”
6 ตี้หั้นมีหมู่ธรรมาจ๋ารย์บางคนนั่งอยู่ ก็กึ๊ดในใจ๋ว่า
7 “เป๋นจาใดคนนี้อู้หมิ่นประมาทพระเจ้า ใผจะยกโต๊ษบาปได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น”
8 พระเยซูฮู้กำกึ๊ดในใจ๋ของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป๋นจาใดหมู่ต้านกึ๊ดในใจ๋จาอี้
9 อันใดจะง่ายเหลือกั๋น ตี้จะอู้กับคนง่อยนี้ว่า “บาปของเจ้าโผดยกหื้อแล้วเน่อ” กาว่าจะอู้ว่า “ลุกขึ้นแบก
ตี้นอนเตียวไปเต๊อะ”
10 แต่เปื้อต้านตังหลายจะฮู้ว่าบุตรมนุษย์ มีสิทธิอำนาจในโลกตี้จะโผดยกโต๊ษบาปได้” แล้วพระองค์ก็อู้
กับคนง่อยนั้นว่า
11 “เฮาสั่งเจ้าหื้อลุกขึ้นแบกตี้นอนปึ๊กไปบ้านเต๊อะ”
12 คนง่อยนั้นก็ลุกขึ้น แบกตี้นอนแล้วเตียวปึ๊กบ้านต่อหน้าต่อต๋าคนตังหลาย คนตึงหมดก็ปากั๋นงึด
สรรเสริญพระเจ้าว่า “เฮาบ่เกยฮู้บ่เกยหันอะหยังจาอี้สักเตื้อ”

พระเยซูจวนเลวีไปตวย

13 พระเยซูเตียวต๋ามฮิมทะเลสาบแหม มีคนจ๋ำนวนนักมาหาพระองค์ พระองค์จึงเตสนาสั่งสอนหมู่เขา
14 กวมเวลาตี้พระองค์เตียวมาต๋ามตางนั้น ก็หันคนเก็บภาษีคนนึ่งจื้อเลวีลูกของอัลเฟอัสนั่งอยู่ตี้ด่าน
เก็บภาษี พระองค์อู้กับเขาว่า “ตวยเฮามาเต๊อะ” เลวีก็ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป
15 เมื่อแลงวันนั้นต๋อนตี้พระเยซูกิ๋นข้าวกับหมู่สาวกในบ้านเลวี ก็มีหมู่คนเก็บภาษีกับคนบาปหลายคนมา
ฮ่วมกิ๋นข้าวตวยพระองค์ตี้หั้น ย้อนว่ามีคนจาอี้หลายคนติดต๋ามพระองค์
16 มีหมู่คนตี้เป๋นตึงธรรมาจ๋ารย์เป๋นตึงฟาริสีหันพระเยซูนั่งกิ๋นข้าวตวยกั๋นกับคนเก็บภาษีตึงหมู่คน
บาป[ฑ]ก็ถามสาวกของพระองค์ว่า “เป๋นจาใดอาจ๋ารย์ของหมู่ต้านนั่งกิ๋นข้าวฮ่วมกับคนเก็บภาษีกับคนบาป
จาอั้น”
17 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้นก็ตอบว่า “คนอยู่ดีสบายแข็งแฮงบ่ต้องก๋านหมอ แต่คนตี้บ่สบายต้องก๋าน
หมอ เฮาบ่ได้มาเปื้อฮ้องหาคนตี้กึ๊ดว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม แต่มาเปื้อฮ้องหาคนบาป”

ปั๋ญหาเรื่องก๋านถือศีลอดอาหาร

18 เวลานั้นหมู่สาวกของยอห์นผู้หื้อบัพติศมาตึงหมู่ฟาริสีถือศีลอดอาหาร มีบางคนมาถามพระเยซูว่า
“หมู่สาวกของยอห์นกับสาวกของหมู่ฟาริสีถือศีลอดอาหาร แต่เป๋นจาใดสาวกของต้านบ่เยียะพ่อง”
19 พระองค์ตอบเป๋นกำเผียบว่า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เปื้อนๆ ของเขาจะถือศีลอดอาหารได้จาใด เจ้าบ่าว
อยู่ตวยหมู่เขาเมินมอกใด หมู่เขาก็จะบ่อดอาหารเมินมอกอั้น

ฑ **2:16 2:16** จาวยิวสมัยนั้นหันว่าเป๋นเรื่องบ่ถูกต้องตี้คนเคร่งศาสนาจะอยู่กับคนบ่ดีจาอี้

20 แต่จะมีวันนึ่งตี้เจ้าบ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา เถิงต๋อนนั้นหมู่เขาก็จะปากั๋นถือศีลอดอาหาร
21 บ่มีใผเอาผ้าใหม่มาปะเสื้อผ้าเก่า ถ้าเยียะจาอั้น เมื่อผ้าใหม่หดก็จะจิ๊กเสื้อผ้าผืนเก่าปุดนักเหลือเก่า
22 บ่มีใผเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ถงหนังเก่า ย้อนว่าถ้าเยียะจาอั้นเหล้าองุ่นหมักใหม่นั้นจะเยียะหื้อถงหนังเก่าแตก เหล้าองุ่นตึงถงหนังก็จะใจ๊บ่ได้ เหล้าองุ่นหมักใหม่ต้องใส่ในถงหนังใหม่

จาวยิวบางคนว่าหื้อพระเยซู

23 มีเตื้อนึ่งเป๋นวันสะบาโต พระเยซูเตียวลัดก๋างโต้ง หละหว่างเตียวลัดไปนั้น หมู่สาวกของพระองค์ก็เด็ดงวงข้าวมาเก็ดกิ๋นกั๋น
24 หมู่ฟาริสีหันก็ถามพระเยซูว่า ผ่อหั้นลอ เป๋นจาใดสาวกของต้านเยียะสิ่งตี้ห้ามเยียะในวันสะบาโต
25 พระองค์ก็ตอบว่า หมู่ต้านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรื่องตี้กษัตริย์ดาวิดเยียะต๋อนตี้ต้านกับหมู่คนตี้มาตวยใค่อยากกิ๋นข้าวกา
26 ต้านเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าในต๋อนตี้อาบีอาธาร์เป๋นมหาปุโรหิตอยู่ แล้วกิ๋นเข้าหนมปังตี้ตั้งถวายพระเจ้า เซิ่งต๋ามกฎบ่หื้อใผกิ๋นนอกจากปุโรหิตเต้าอั้นตี้กิ๋นได้ แต่ต้านยังเอาหื้อหมู่คนตี้มาตวยกิ๋นตวย
27 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า พระเจ้าตั้งวันสะบาโตสำหรับจ้วยมนุษย์ บ่ใจ๊หื้อมนุษย์ต้องมาลำบากย้อนวันสะบาโต
28 ย้อนจาอั้นบุตรมนุษย์เป๋นเจ้าเป๋นนายเหนือวันสะบาโตตวย

3

พระเยซูฮักษาคนมือลีบ

1 พระเยซูเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิวแหม มีป้อจายคนนึ่งมือเผิกนึ่งของเขาลีบอยู่ตี้หั้น
2 มีจาวยิวบางคนก๋ำลังผ่อว่าพระองค์จะฮักษาป้อจายมือลีบคนนั้นในวันสะบาโตก่อ เปื้อจะหาเหตุนาบโต้ษพระองค์
3 พระองค์บอกคนมือลีบคนนั้นว่า ลุกยืนขึ้นส่องหน้าคนตังหลาย
4 แล้วพระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า ควรจะเยียะก๋านดีกาว่าเยียะก๋านฮ้ายในวันสะบาโต จะจ้วยจีวิตกาว่าจะทำลายจีวิต แต่หมู่เขาก็ปากั๋นดักปิ๋ง
5 พระเยซูผ่อรอบๆ หมู่เขา พระองค์โขดกับเสียใจ๋ตี้หันว่าหมู่เขามีจิตใจ๋หลึ่ง แล้วอู้กับคนมือลีบว่า เหยียดมือออกมา เขาก็เยียะตวยต๋าม แล้วมือของเขาก็หายเป๋นปกติ
6 เมื่อหมู่ฟาริสีหันจาอั้น ก็ฟั่งออกไปวางแผนกับหมู่ของกษัตริย์เฮโรดว่าจะฆ่าพระเยซูได้จาใด

คนตวยพระเยซูไปนักขนาด

7 พระเยซูไปทะเลสาบกาลิลีกับหมู่สาวก แล้วมีคนนักขนาดตวยพระองค์ไป ตึงคนตี้มาจากแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย
8 กรุงเยรูซาเล็ม แคว้นอิดูเมอา กับแคว้นตี้อยู่เผิกแม่น้ำจอร์แดน แล้วก็ยังมีคนลุกมาจากแถวเมืองไทระกับเมืองไซดอนมาตวย ย้อนได้ยินเถิงเรื่องต่างๆ ตี้พระองค์เยียะมา
9 พระองค์ก็เลยสั่งหมู่สาวกเกียมเฮือลำนึ่งหื้อ เปื้อกั๋นคนหมู่นั้นบ่หื้อมายัดยู้พระองค์
10 ย้อนในวันนั้นพระองค์ได้ฮักษาคนจ๋ำนวนนักหื้อหาย คนเป๋นพยาธิพะยำต่างๆ ก็ยัดยู้กั๋นเข้ามาเปื้อจะหยุบจะก๋ำพระองค์ แล้วจะหายโรค
11 เมื่อหมู่ผีฮ้าย[๔]ตี้เข้าในคนหันพระองค์ ก็หมอบลงกราบไหว้พระองค์ แล้วฮ้องเสียงดังว่า ต้านเป๋นบุตรของพระเจ้า
12 แต่พระเยซูสั่งห้ามหมู่ผีฮ้ายอย่างเด็ดขาดบ่หื้อบอกว่าพระองค์เป๋นใผ

พระเยซูเลือกหมู่อัครสาวกสิบสองคน

13 หลังจากนั้นพระเยซูขึ้นไปบนดอยม่อนนึ่ง แล้วพระองค์เปิงใจ๋จะฮ้องคนใดก็ฮ้องคนนั้นตวยพระองค์ไป หมู่เขาก็มาหาพระองค์
14 ตึงหมดมีสิบสองคน พระองค์แต่งตั้งคนหมู่นี้เปื้อจะอยู่ตวยต้าน กับจะใจ๊หมู่เขาไปบอกข่าวดีหื้อคนอื่นฟัง พระเยซูฮ้องหมู่เขาว่าหมู่อัครสาวก
15 ตึงหื้อหมู่เขามีอำนาจตี้จะขับไล่ผีออกได้ตวย
16 หมู่อัครสาวกสิบสองคนนี้มีจื้อว่า ซิโมนคนตี้พระองค์ตั้งจื้อหื้อแหมจื้อว่า เปโตร
17 ยากอบลูกบ่าวของเศเบดี กับยอห์นน้องบ่าวของเขา สองคนนี้พระองค์หื้อจื้อแหมว่า โบอาเนอเยแป๋ว่า ลูกบ่าวของฟ้าฮ้อง

---

๔ **3:11 3:11** ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

18 อันดรูว์ ฟีลิป บารโธโลมิว มัทธิว โธมัส ยากอบลูกบ่าวของอัลเฟอัส ธัดเดอัส ซีโมนคนของพรรคจ้าดนิยม
19 กับยูดาส อิสคาริโอท ต๋อนเมื่อลูนคนนี้ได้หักหลังพระเยซู

พระเยซูกับเบเอลเซบูล

20 จากนั้นพระองค์ก็ปึ๊กบ้าน มีหมู่คนมายืนออกั๋นอยู่ตี้บ้านหั้นแหม จ๋นเยียะหื้อพระเยซูตึงหมู่สาวกสิบสองคนบ่มีเวลากิ๋นข้าวกิ๋นน้ำ
21 เมื่อครอบครัวของพระองค์ได้ยินข่าวนี้ ก็กึ๊ดว่าพระองค์เป๋นบ้าไปแล้ว จึงปากั๋นมาหาเปื้อจะยับปึ๊กเมือบ้าน
22 แต่มีหมู่ธรรมาจ๋ารย์ตี้ลุกจากกรุงเยรูซาเล็มมา อู้กั๋นว่า เขาถูกเบเอลเซบูล หัวหน้าผีเข้า ตี้เขาไล่ผีออกได้นั้น ก็ย้อนใจ๊อำนาจของหัวหน้าผีตั๋วนี้ละ
23 พระเยซูจึงฮ้องหมู่เขาเข้ามาใก้ๆ แล้วเล่ากำเผียบหื้อเขาฟังว่า ซาต๋านจะขับไล่ตั๋วเก่าได้กา
24 ถ้าอาณาจักรใดๆ แตกแยกกั๋นเหีย อาณาจักรนั้นก็จะตั้งอยู่ต่อไปบ่ได้
25 กาว่าถ้าครอบครัวใดแตกแยกกั๋น ครอบครัวนั้นก็จะตั้งอยู่บ่ได้
26 เหมือนกับถ้าซาต๋านต่อต้านหมู่ของมัน หมู่มันก็จะแตกแยกกั๋น แล้วซาต๋านก็จะตั้งอยู่บ่ได้ แต่จะหล้มจ๋มไปเต้าอั้น
27 บ่มีใผสามารถตี้จะเข้าไปปล้นเอาทรัพย์สมบัติในบ้านของคนตี้มีก๋ำลังนักได้ เขาจะต้องมัดเจ้าของบ้านตี้มีก๋ำลังนักนั้นเหียก่อน เถิงจะสามารถปล้นได้
28 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ความบาปต่างๆ ตึงกำอู้หมิ่นประมาทตี้คนใดว่ามานั้น ยังยกโต้ษหื้อได้
29 แต่ถ้าใผอู้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะยกโต้ษหื้อตึงบ่ได้เลย ย้อนว่าบาปนั้นจะติดตั๋วไปตลอด
30 ตี้พระเยซูอู้จาอั้นก็ย้อนว่า หมู่เขาปากั๋นหาว่าพระองค์มีผีฮ้ายเข้า

แม่กับน้องของพระเยซูมาหา

31 เวลานั้น แม่กับหมู่น้องบ่าวของพระเยซูก็มายืนถ้าอยู่ตังนอก หมู่เขาใจ๊คนเข้าไปฮ้องพระองค์ออกมา
32 มีหลายคนตี้นั่งแวดพระเยซูเป๋นหมู่ บอกกับพระองค์ว่า แม่กับหมู่น้องบ่าวมายืนถ้าอยู่ตังนอก
33 พระเยซูบอกว่า ใผเป๋นแม่กับปี้น้องของเฮา
34 แล้วพระองค์ก็ผ่อไปตี้คนนั่งแวดพระองค์อยู่ อู้ว่า หมู่เนียะเป๋นแม่กับปี้น้องของเฮา
35 ย้อนว่าคนตี้เยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า คนนั้นก็เป๋นปี้น้องกับเป๋นแม่ของเฮา

4

กำเผียบเรื่องจาวนาหว่านพืช

1 พระเยซูสั่งสอนตี้ฮิมทะเลสาบแหม มีคนจ๋ำนวนนักปากั๋นมาหลุ้มพระองค์ พระองค์ก็ลงไปนั่งอยู่ในเฮือลอยฮิมฝั่ง ส่วนคนตังหลายยืนฟังอยู่บนต๋าฝั่ง
2 พระเยซูอู้เป๋นกำเผียบสอนหมู่เขาหลายอย่าง พระองค์เล่าว่า
3 ฟังหื้อดีๆ เน่อ มีจาวนาคนนึ่งออกไปหว่านเม็ดพืช 4 ต๋อนตี้หว่านอยู่นั้น บางเม็ดตกต๋ามหนตางเตียว นกก็มาจิกกิ๋นเหียหมด
5 บางเม็ดก็ตกลงดินตี้ปึ๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด มีดินบางแตะแหยะอยู่ตังบน ก็เยียะหื้อเม็ดพืชนั้นงอกขึ้นเวย
6 แต่เมื่อโดนแดดเผานักขึ้นติกๆ ก็เหี่ยวแห้งต๋าย ย้อนว่าฮากอยู่ตี้นล้ำไป
7 บางเม็ดตกก๋างป่าหนาม ต้นหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำต้นนั้นเหียหมด ต้นนั้นก็บ่มีดอกบ่มีหน่วย
8 แต่มีบางเม็ดตกบนดินดีก็งอกงามใหญ่ขึ้น เกิดดอกออกผลสามสิบเต้าพ่อง หกสิบเต้าพ่อง ร้อยเต้าพ่อง
9 แล้วพระองค์อู้ว่า ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ

เป้าหมายของกำเผียบ

10 เมื่อคนตังหลายปึ๊กไปแล้ว สาวกสิบสองคนตึงบางคนตี้ตวยพระองค์อยู่ ก็ถามเถิงเรื่องกำเผียบนั้นว่าหมายความว่าจาใด
11 พระองค์ตอบว่า ข้อล้ำเล็กเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าโผดหื้อต้านตังหลายฮู้ได้ ส่วนหมู่คนอื่นๆ นั้น จะอู้หื้อฟังเป๋นกำเผียบเต้าอั้น
12 เปื้อว่า
หมู่เขาผ่อแล้วผ่อแหมแต่จะบ่หัน
ฟังแล้วฟังแหมแต่จะบ่เข้าใจ๋
ถ้าเขาหัน ถ้าเขาเข้าใจ๋

เขาก็จะปึ๊กมาหาพระเจ้า แล้วฮับก๋านยกโต้ษ[ค] ๆ

กำอธิบายกำเผียบเรื่องจาวนาหว่านพืช

13 แล้วพระเยซูถามหมู่เขาว่า ๆหมู่ต้านบ่เข้าใจ๋กำเผียบนั้นเตื้อกา แล้วจะเข้าใจ๋กำเผียบอื่นๆ ได้จาใด
14 หมายความว่า คนหว่านเม็ดพืชนั้นหว่านถ้อยกำของพระเจ้า
15 เม็ดตี้ตกต๋ามหนตางเตียวก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำของพระเจ้าแล้ว แต่ซาต๋านมาลู่เอาถ้อยกำนั้นตี้หว่านลงในใจ๋ของเขาไปเหีย
16 ส่วนเม็ดตี้ตกลงดินตี้ปึ๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด ก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำ แล้วก็ฮับถ้อยกำนั้นไว้บ่าเดี่ยวนั้นเลยอย่างจึ้นจมยินดี
17 แต่ฮากลงดินบ่เล็ก อยู่ได้บ่เมิน เมื่อเกิดปั๋ญหากาว่าโดนค่ำย้อนถ้อยกำนั้น เขาก็เลิกเจื้อไปเหีย
18 ส่วนเม็ดตี้ตกก๋างป่าหนามนั้น ก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้ว
19 แต่ยังเป๋นห่วงเรื่องต่างๆ กับจีวิตในโลกนี้ หลงมัวเมาข้าวของเงินคำ กับโลภใค่ได้สิ่งต่างๆ สิ่งหมู่นี้ก็มางำถ้อยกำไว้ เยียะหื้อถ้อยกำนั้นบ่เกิดผลในจีวิต
20 แต่เม็ดตี้ตกบนดินดีก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้วฮับไว้ แล้วเกิดดอกออกผลสามสิบเต้าพ่อง หกสิบเต้าพ่อง ร้อยเต้าพ่อง๏

ต๋ามโกมแล้วบังไว้

21 แล้วพระองค์ถามหมู่เขาว่า ๆมีใผพ่องเมื่อต๋ามโกมไฟแล้วจะเอาถังควบไว้ กาว่าเอาไปซุกไว้ปึ๊นเตียงเหีย แต่จะบ่เอาไปตั้งบนตั่งไว้กา 22 กู้สิ่งตี้เอาไปซ่อนไว้ก็จะป๋ากฏออกมาหื้อหัน กู้สิ่งตี้เป๋นความลับจะถูกเปิดเผยหื้อฮู้
23 ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ๏
24 พระองค์อู้กับหมู่เขาแหมว่า ๆหื้อเอาใจ๋ใส่ในสิ่งตี้ต้านได้ฟังหื้อดีๆ ต้านจะสวนสิ่งตี้ฟังมาด้วยต๋างแก่นใด พระเจ้าจะสวนความเข้าใจ๋คืนหื้อต้านด้วยต๋างแก่นนั้น ป๋ายบ่ปอจะเตื่อมแถ้งหื้อแหม
25 คนตี้เข้าใจ๋อยู่แล้วก็จะเข้าใจ๋นักขึ้นแหม ส่วนคนตี้บ่เข้าใจ๋กับบ่สนใจ๋นั้น แม้สิ่งตี้เขาเข้าใจ๋พระเจ้าก็จะเยียะหื้อเขาบ่เข้าใจ๋แหมเลย๏

กำเผียบเรื่องก๋านงอกของเม็ดพืช

26 พระองค์อู้ต่อแหมว่า ๆแผ่นดินของพระเจ้าเผียบเหมือนกับป้อจายคนนึ่งหว่านเม็ดพืชลงในโต้งนา
27 ต๋อนเมื่อคืนก็นอนหลับ เมื่อวันก็ลุกขึ้น ไปๆ มาๆ เม็ดพืชนั้นจะงอกจั๋าเริญขึ้นจาใดเขาก็บ่ฮู้
28 ย้อนว่าดินเยียะหื้อเม็ดนั้นงอกขึ้นเป๋นต้นก่อน แล้วเมื่อลูนมาก็ออกงวง หลังจากนั้นก็มีเม็ดข้าวเต๋มงวง
29 เมื่อข้าวแก่ได้ตี้ สมควรดีเกี่ยวแล้ว เขาก็ไปเกี่ยวเก็บมาไว้กิ๋น ย้อนว่าเถิงยามเกี่ยวข้าวแล้ว๏

กำเผียบเรื่องเม็ดพืช

30 แล้วพระองค์ก็อู้ว่า ๆจะเผียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยังดี กาว่าจะอู้กำเผียบจาใดดี
31 ก็เผียบเหมือนเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่ง ต๋อนบ่มไว้ในดิน เม็ดก็หน้อยเหลือเปิ้น
32 แต่เมื่องอกจั๋าเริญขึ้นมาแล้ว ก็เป๋นต้นใหญ่เหลือเปิ้น มีกิ่งใหญ่ปอตื้นกมาแป๋งฮังอาศัยอยู่ในฮ่มเงาของต้นนั้นได้๏
33 พระเยซูใจ๊กำเผียบหลายเรื่องจาอี้ไปสอนคนตังหลายเต้าตี้หมู่เขาเข้าใจ๋ได้
34 นอกจากกำเผียบแล้ว พระองค์บ่ได้อู้อะหยังกับหมู่เขาแหม แต่เมื่อคนตังหลายปึ๊กไปแล้ว พระองค์ก็อธิบายกำเผียบหมู่นั้นหื้อหมู่สาวกฟัง

พระเยซูห้ามลมหลวง

35 เมื่อแลงวันนั้น พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า ๆหื้อหมู่เฮาข้ามทะเลสาบไปเผิกตังปึ๊นกั๋นเต๊อะ๏
36 หมู่เขาก็ลาคนตังหลาย ปากั๋นลงเฮือกับพระองค์ตี้นั่งในเฮืออยู่แล้ว แล้วปาพระองค์ไป มีเฮือหลายลำตวยไป
37 จู่ๆ ลมหลวงก็เกิดขึ้น เยียะหื้อคลื่นซัดน้ำเข้ามาจ๋นปอจะเต๋มลำเฮือ
38 แต่พระเยซูนอนหนุนหมอนหลับอยู่ต๊ายเฮือ หมู่สาวกก็มาฮ้องพระองค์ลุก บอกว่า ๆอาจ๋ารย์บ่ห่วงกั๋นพ่องกา หมู่เฮาก๋ำลังจะจ๋มน้ำต๋ายกั๋นหมดแล้ว๏
39 พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลม แล้วสั่งคลื่นว่า ๆย้าง ย้างบ่าเดี่ยวนี้๏ แล้วลมก็ย้าง คลื่นก็หนิมผิ๊วบ่าเดี่ยวนั้นเลย
40 พระองค์อู้กับหมู่เขาว่า ๆกั๋วเยียะหยัง บ่มีความเจื้อกา๏
41 หมู่เขากั๋วขนาด อู้กั๋นในหมู่เขาว่า ๆต้านผู้นี้เป๋นใผกั๋น ขนาดลมหลวงกับคลื่นแฮงก็ยังเจื้อฟังต้าน๏

ค **4:12 4:12** อสย๏ 6:9-10

5

พระเยซูฮักษาป้อจายตี้ถูกผีฮ้ายเข้า

1 พระเยซูกับหมู่สาวกก็ข้ามทะเลสาบมาเถิงแหมเผิกในเขตของจาวเกราซา
2 หลังจากตี้พระเยซูขึ้นจากเฮือ ก็มีป้อจายคนนึ่งออกมาจากอุโมงค์ฝังศพเข้ามาหาพระองค์ เขาโดนผีฮ้าย[๕]เข้า
3 ป้อจายคนนั้นอยู่ต๋ามอุโมงค์ฝังศพ บ่มีใผมัดเขาไว้ได้แหมแล้ว ขนาดเอาเจื้อกเหล็กล่ามไว้ยังบ่อยู่
4 ย้อนว่าเกยเอาเจื้อกเหล็กล่ามเขาไว้หลายเตื้อแล้ว แต่เขาก็สะต๊กเจื้อกเหล็กตี้ล่ามมือจ๋นปุด ตี้ล่ามตี๋นก็เอาฟาดลงจ๋นปุด บ่มีใผมีแฮงปอตี้จะเยียะหื้อเขาอยู่ดิ้งๆ ได้
5 เขาจะเตียวไปเตียวมาต๋ามอุโมงค์ฝังศพกับต๋ามดอยต่างๆ ตึงเมื่อวันตึงเมื่อคืน คางเสียงดังเหมือนผีบ้า แล้วเอาบ่าหินคมเถือเนื้อเถือตั๋ว
6 เมื่อเขาหันพระเยซูจ้าดไก๋ ก็ล่นเข้ามาหากราบไหว้พระองค์
7 แล้วฮ้องเสียงดังว่า “พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด มายุ่งกับข้าเยียะหยัง ขอสัญญาต่อพระเจ้าก่อนเต๊อะว่า พระองค์จะบ่ทุรมานข้า”
8 เขาอู้จาอี้ย้อนพระเยซูสั่งว่า “ไอ่ผีฮ้าย จงออกจากคนนั้นเหีย”
9 พระเยซูถามมันว่า “เจ้าจื้ออะหยัง” มันตอบว่า “จื้อก๋อง ย้อนหมู่ข้ามีหลายตั๋วอยู่ตวยกั๋น”
10 หมู่มันอ้อนวอนพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำแหม ขอบ่หื้อพระองค์ไล่มันออกไปจากแคว้นนี้
11 ต๋ำหมู่นั้นมีหมูหมู่ใหญ่ก่ำลังเซาะหากิ๋นอยู่ต๋ามเถิ้มดอย
12 ผีหมู่นั้นอ้อนวอนพระเยซูว่า “ขอโผดหื้อหมู่ข้าตังหลายไปเข้าในหมูหมู่นี้เต๊อะ”
13 พระองค์ก็ยอมหื้อไปเข้าอยู่ในหมูได้ แล้วผีฮ้ายหมู่นั้นก็ออกจากป้อจายคนนั้น ไปเข้าในหมูจ๋ำนวนประมาณสองปันตั๋ว แล้วหมูก็ปากั๋นล่นลงหน้าผาจิ๊งลงไปในทะเลแก๊นน้ำต๋ายหมด
14 หมู่คนเลี้ยงหมูก็ปากั๋นล่นหนีไปเล่าเรื่องนี้หื้อคนในเมืองกับคนต๋ามบ้านนอกฟัง หมู่เขาก็ออกมาผ่อว่าเกิดอะหยังขึ้น
15 เมื่อหมู่เขาปากั๋นมาหาพระเยซู ก็หันป้อจายคนตี้เกยโดนผีเข้า นุ่งเสื้อผ้ามีสติดีนั่งอยู่ คนตังหลายก็ปากั๋นกั๋ว
16 คนตังหลายตี้ได้หันเหตุก๋ารณ์ก็เล่าหื้อคนอื่นๆ ฟังว่า เกิดอะหยังขึ้นกับคนตี้โดนผีเข้ากับตี้เกิดในหมู่หมู
17 คนหมู่นั้นก็อ้อนวอนขอหื้อพระองค์ออกไปจากเขตแดนของหมู่เขาเหีย
18 ต๋อนตี้พระเยซูปี๊กลงเฮือ ป้อจายคนตี้เกยโดนผีเข้าก็ขอไปตวย
19 พระองค์บ่ยอมหื้อเขาไป แต่บอกเขาว่า “ปี๊กไปบ้านเหีย แล้วเล่าหื้อหมู่เขาฟังเถิงก๋านใหญ่ตื้องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้เยียะต่อเจ้ากับความเมตต๋าตี้พระองค์โผดหื้อเจ้า”
20 ป้อจายคนนั้นก็ปี๊กไป แล้วตั๋งเก๊าบอกหื้อคนในแคว้นทศบุรีฟังเถิงเหตุก๋ารณ์ตี้พระเยซูได้เยียะกับเขา คนตังหลายก็ปากั๋นงึดขนาด

ลูกสาวของไยรัสกับแม่ญิงตี้ป่วย

21 พระเยซูลงเฮือปี๊กไปแหมฝั่งของทะเลสาบ หมู่คนจ๋ำนวนนักมาแวดพระองค์ตี้ฮิมฝั่งทะเลสาบนั้น
22 มีนายธรรมศาลาของจาวยิวคนนึ่งจื้อไยรัสมาตี้หั้นตวย เมื่อเขาหันพระเยซูก็เข้ามากราบติ๋นพระองค์
23 อ้อนวอนพระองค์ว่า “ลูกสาวหน้อยๆ ของข้าพเจ้าป่วยก่ำลังจะต๋าย ขอพระองค์โผดไปวางมือบนตั๋วเขาน่อยเต๊อะ เปื้อเขาจะได้หายโรค แล้วบ่ต๋าย”
24 พระเยซูก็ไปกับไยรัส

หมู่คนจ๋ำนวนนักเตียวยัดยู้พระองค์

25 มีแม่ญิงคนนึ่งเป๋นโรคเลือดตกบ่หยุดมาสิบสองปี๋แล้ว
26 นางทนตุ๊กทรมานหนักขนาดจากก๋านฮักษาของหมอหลายคน เสี้ยงเงินเสี้ยงทองจ๋นหมดเนื้อหมดตั๋ว แต่โรคนั้นก็บ่ยังแควนขึ้น ซ้ำปี๊กเป๋นนักเหลือเก่า
27 บ่ากองนางได้ยินเรื่องของพระเยซู ก็เตียวเข้าไปในคนตังหลาย ลักเข้ามาตังหลังพระเยซู แล้วหยุบเสื้อคุมของพระองค์
28 ย้อนนางกึ๊ดในใจ๋ว่า “ถ้าเฮาได้หยุบก้าเสื้อผ้าของพระองค์ เฮาก็จะหายแน่ๆ”
29 บ่ากองเขาหยุบเสื้อพระเยซู เลือดตี๊ตกอยู่ก็หยุดแห้งไปเลย นางก็ฮู้ตั๋วว่าโรคหายแล้ว
30 พระเยซูฮู้บ่าเดี่ยวนั้นเลยว่าฤทธิ์ในตั๋วของพระองค์ได้แผ่ซ่านออกไป จึงเหลียวปี๊กไปถามคนตังหลายว่า “ใผมาหยุบเสื้อผ้าเฮา”

---

[๕] **5:2 5:2** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด

31 หมู่สาวกก็ตอบว่า “พระองค์ก็หันอยู่แล้วว่าคนก่ำลังยัดยู้พระองค์อยู่ ยังจะถามอยู่กาว่า “ใผหยุบตั๋วเฮา””
32 แต่พระเยซูผ่อไปรอบๆ เปื้อจะหาคนตี้หยุบเสื้อพระองค์
33 แม่ญิงคนนั้นกั๋วจ๋นตั๋วสั่น ย้อนฮู้ว่าเกิดอะหยังขึ้นกับนาง ก็เข้ามาก้มลงกราบพระองค์ แล้วเล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นตึงหมดหื้อพระองค์ฟัง
34 พระเยซูก็อู้กับนางว่า “ลูกเหย ความเจื้อของเจ้าเยียะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว จะบ่ต้องตุ๊กแหม ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเน่อ”
35 ต๋อนตี้พระองค์ก่ำลังอู้อยู่นั้น มีคนมาจากบ้านของไยรัสตี้เป๋นนายธรรมศาลามาบอกเขาว่า “ลูกสาวของต้านต๋ายแล้ว บ่ต้องรบก๋วนอาจ๋ารย์ละ”
36 เมื่อพระเยซูได้ยินก็บ่สนใจ๋ตี้หมู่เขาอู้กั๋น๖ บอกไยรัสว่า “บ่ต้องกั๋วเน่อ ขอหื้อเจื้อเต้าอั้น”
37 พระองค์บ่หื้อคนอื่นตวยพระองค์ไป เว้นแต่เปโตร ยากอบ กับยอห์นน้องบ่าวของยากอบ
38 เมื่อหมู่เขามาแผวเฮือนของไยรัส พระองค์ก็หันคนวุ่นวะวุ่นวายให้หุยกั๋นสนั่นปั่นปึ๊น
39 พระองค์เข้าไปในบ้าน แล้วบอกหมู่เขาว่า “หมู่ต้านปากั๋นวุ่นวะวุ่นวายให้สนั่นปั่นปึ๊นเยียะหยัง หละอ่อนคนนี้ยังบ่ต๋ายเตื้อลอ ก่ำลังนอนหลับอยู่บ่ดาย”
40 หมู่เขาก็ใค่หัวใส่พระองค์

หลังจากพระองค์ไล่หมู่เขาออกไปแล้ว ก็ปาป๊อแม่ของหละอ่อนกับสาวกสามคนตี้มาตวยพระองค์นั้น เข้าไปในห้องตี้หละอ่อนคนนั้นนอนอยู่
41 พระองค์ก๋ำมือของหละอ่อนคนนั้นแล้วอู้ว่า “ทาลิธา คูมิ” เป๋นภาษาฮีบรูแป๋ว่า “หล้าเหย ลุกขึ้นเต๊อะ”
42 หละอ่อนคนนั้นก็ลุกขึ้นมา แล้วเตียวไปเตียวมาในห้องนั้น (หละอ่อนแม่ญิงคนนี้อายุสิบสองปี๋) คนตี้อยู่ในห้องก็ปากั๋นงึดอยู่ในใจ๋
43 พระเยซูสั่งหมู่เขาบ่หื้อเล่าเรื่องนี้หื้อใผฟังเป๋นเด็ดขาด แล้วบอกป๊อแม่เซาะข้าวมาหื้อหละอ่อนกิ๋นเหีย

6

พระเยซูปึ๊กไปบ้านนาซาเร็ธ

1 พระเยซูออกจากตี้หั้น แล้วปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธบ้านของพระองค์ หมู่สาวกก็ไปตวยพระองค์
2 เมื่อเถิงวันสะบาโต พระองค์ก็ตั๋งเก๊าสั่งสอนในธรรมศาลาของจาวยิว มีคนนักขนาดฟังแล้วงึดในกำสอนของพระองค์ ก็อู้กั๋นว่า “เขาไปเอากำกึ๊ดจาอี๋ตี้ไหนมา ผญาปั๋ญญาตี้คนนี้ได้มาเป๋นจาใด ตึงก๋านอัศจ๋รรย์ต่างๆ ก็ยังเยียะได้ตวย
3 เขาเป๋นสล่าไม้บ่ใจ้กา เป๋นลูกบ่าวของมารีย์ มีน้องบ่าวจื้อยากอบ โยเสส ยูดาส กับซีโมน หมู่น้องสาวของเขาก็อยู่ในเมืองนี้กับหมู่เฮาบ่ใจ้กา” หมู่เขาก็เลยบ่ยอมฮับพระองค์
4 พระเยซูก็เลยอู้กับหมู่เขาว่า “ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้านั้นจะได้ฮับเกียรติในกู้ๆ ตี้ ยกเว้นในบ้านเมืองตึงครอบครัวญาติปี๋น้องของตั๋ว”
5 ต๋อนตี้อยู่ตี้หั้น พระเยซูก็บ่สามารถเยียะก๋านอัศจ๋รรย์ได้ นอกจากวางมือฮักษาคนป่วยหื้อหายบ่กี่คนเต้าอั้น
6 พระองค์งึดตี้หมู่เขาบ่มีความเจื้อในพระองค์

พระเยซูส่งสาวกสิบสองคนออกไป

พระองค์ก็เลยไปสอนต๋ามหมู่บ้านอื่นต๋ามใก้ต๋ามฮิมเหีย
7 พระองค์ฮ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วส่งหมู่เขาออกไปเป๋นกู้ๆ พระองค์หื้อหมู่เขามีสิทธิอำนาจตี้จะไล่ผีตังหลายออกได้
8 แล้วสั่งว่า “บ่ต้องเอาอะหยังติดตั๋วไปเน่อ นอกจากไม้เต๊า บ่ต้องเอาของกิ๋น ถงย่าม กับสตางค์ติดตั๋วไป
9 หื้อสุบเกิบได้ แต่บ่ต้องเอาเสื้อผ้าไปตวยแหมผืน”
10 พระองค์ก็อู้กับหมู่เขาว่า “ถ้าเข้าไปในเฮือนใด ก็หื้อย้างอยู่ตี้เฮือนนั้นจ๋นกว่าจะไปเมืองอื่น
11 แต่ถ้าตี้ไหนบ่ต้อนฮับกาว่าบ่ฟังหมู่ต้าน ก็หื้อออกจากตี้หั้นไปเหีย แล้วปัดขี้ฝุ่นตี้ติดตี๋นของต้านขว้างเปื้อส่อหื้อหันว่าพระเจ้าบ่ปอใจ๋กับบ่ยอมฮับเขา”
12 หมู่สาวกของพระองค์ก็ออกไปสั่งสอนหื้อคนตังหลายกลับใจ๋จากบาป
13 หมู่เขาขับไล่ผีออกไปหลายตั๋ว กับตาน้ำมันบ่ากอกหื้อคนเจ็บป่วยหลายคน คนหมู่นั้นก็หาย

ก๋านต๋ายของยอห์นผู้หื้อบัพติศมา

---

๖ **5:36 5:36** แป๋ได้แหมอย่างว่า เมื่อพระเยซูได้ยินสิ่งตี้หมู่เขาอู้กั๋นนั้น

14 กษัตริย์เฮโรดได้ยินจื้อเสียงของพระเยซู ย้อนมีคนเล่าลือกั๋นไปทั่ว บางคนอู้ว่า “คนนี้ต้องเป๋นยอห์นผู้
หื้อบัพติศมา ตี้เป๋นขึ้นจากความต๋ายแน่ๆ เถิงเยียะก๋านอัศจ๋รรย์ได้”
15 พ่องก็ว่า “เขาคือเอลียาห์” แต่คนอื่นก็ว่า “เขาคือผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า เหมือนกับผู้เป๋น
ปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าคนอื่นๆ ในสมัยโบราณนั้น”
16 เมื่อกษัตริย์เฮโรดได้ยินเรื่องหมู่นี้ ต้านอู้ว่า “ต้องเป๋นยอห์นคนตี้เฮาสั่งหื้อกกคอแล้ว เป๋นขึ้นจาก
ความต๋ายแน่ๆ”
17 กษัตริย์เฮโรดก็ฎีดจาอั้นย้อนว่าต้านสั่งหื้อยับยอห์นเอาเจื้อกเหล็กล่ามไว้ในคอก ย้อนหันแก่นางเฮโร
เดียสเมียของต้าน เซิ่งเกยเป๋นเมียของฟีลิปน้องบ่าวของต้าน
18 ยอห์นเกยอู้กับกษัตริย์เฮโรดว่า “ต้านบ่มีสิทธิ์เอาเมียของน้องมาเป๋นเมียของตั๋ว”
19 เฮโรเดียสแค้น ใค่ฆ่ายอห์น แต่กษัตริย์เฮโรดบ่หื้อเยียะ
20 ย้อนพระองค์กั๋วยอห์น ต้านฮู้ว่ายอห์นเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมตึงเป๋นคนบริสุทธิ์ ก็เลยปกป้องยอห์น
ไว้ กู้เตื้อตี๊กษัตริย์เฮโรดฟังยอห์นสอนก็บ่ม่วนใจ๋ แต่ก็ยังใค่ฟังอยู่
21 วันนึ่งเป๋นเวลาดีตี้เฮโรเดียสจะหื้อยอห์นถูกฆ่า เป๋นวันเกิดของกษัตริย์เฮโรด พระองค์เจิญหมู่ข้ารา
ชก๋านจั๊นสูง นายทหารจั๊นผู้ใหญ่ ตึงคนสำคัญๆ ในแคว้นกาลิลีมางานเลี้ยง
22 ในงานนั้นลูกสาวของเฮโรเดียสฟ้อน เยียะหื้อกษัตริย์เฮโรดตึงหมู่แขกปออกปอใจ๋ขนาด กษัตริย์เฮ
โรดบอกว่า “จะขออะหยังเฮาก็จะหื้อ”
23 แล้วกษัตริย์เฮโรดยังสัญญาแหมว่า “หนูจะขออะหยังก็ได้ จะขอแบ่งราชอาณาจักรสักเกิ่งนึ่งก็จะหื้อ”
24 นางก็ออกไปถามแม่ว่า “แม่เจ้า จะขออะหยังดี” แม่ก็ตอบว่า “ขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพติศมา”
25 แล้วนางก็ฟั่งล่นเข้าไปบอกกษัตริย์ว่า “ข้าเจ้าขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพติศมาใส่ถาดมาหื้อข้าเจ้าบ่า
เดี๋ยวนี้”
26 กษัตริย์เฮโรดก็ตุ๊กใจ๋อย่างหนัก แต่ได้สาบานต่อหน้าแขกตังหลายไว้แล้ว บ่ใค่บอกนางว่าหื้อบ่ได้
27 เฮโรดก็สั่งหื้อทหารคนนึ่งไปกกคอยอห์นมา ทหารคนนั้นก็ไปกกคอยอห์นข๋าในคอก
28 แล้วเอาหัวใส่ถาดมาหื้อนางคนนั้น แล้วนางก็เอาไปหื้อแม่
29 เมื่อสาวกของยอห์นฮู้จาอั้น ก็ปากั๋นมาฮับศพของยอห์นไปฝังไว้ในอุโมงค์

พระเยซูเลี้ยงคนห้าปันคน

30 หมู่อัครสาวกตี้พระเยซูส่งออกไปมาแวดพระองค์ แล้วรายงานเรื่องกู้อย่างตี้ได้เยียะตึงได้สอนหื้อ
พระองค์ฟัง แล้วพระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า
31 “หมู่เฮาไปหาตี้เงียบๆ ย้างกั๋นสักกำเต๊อะ” ย้อนว่ามีคนนักขนาดมาหาพระองค์อยู่สะลวด จ๋นบ่มีเวลา
แม้แต่จะกิ๋นข้าว
32 หมู่เขาก็ลงเฮือไปหาตี้เงียบๆ เป๋นส่วนตั๋ว
33 แต่ก็มีหลายคนหันหมู่เขาไป ก็จ๋ำหมู่เขาได้ แล้วคนหมู่นี้ตี้มาจากหลายๆ หมู่บ้าน ก็ล่นไปต๋ามฮิมฝั่ง
ทะเล เปื้อไปดักรอถ้าพระเยซูกับหมู่สาวก
34 เมื่อพระเยซูขึ้นจากเฮือ ก็หันคนเป๋นจ๋ำนวนนัก พระองค์ก็ฮู้สึกอินดูหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาเผียบเหมือน
ฝูงแกะตี้บ่มีคนเลี้ยง พระองค์จึงสั่งสอนหมู่เขาหลายเรื่อง
35 ตกต๋อนแลง หมู่สาวกก็มาบอกพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ บ่าเดี๋ยวนี้ก็ค่ำนักแกแล้ว ต๋ำหมู่นี้ก็ทุรกั๋นดาร
36 บอกหื้อหมู่เขาปึ๊กไปเหียก่อนบ๋อ เปื้อจะได้ไปเซาะซื้อของกิ๋นกั๋นต๋ามบ้านไฮ่บ้านนาตึงหมู่บ้านต๋ำหมู่นี้
ก่อน”
37 แต่พระองค์อู้ว่า “หมู่ต้านไปเซาะของกิ๋นมาเลี้ยงหมู่เขาเหียก่า” หมู่สาวกบอกว่า “จะต้องใจ๊เงินจ๋ำ
นวนก้าจ้างสองร้อยวัน[ฎ]เถิงจะปอซื้อของกิ๋นมาเลี้ยงคนหมู่นี้ได้”
38 พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ไปเซาะผ่อลอว่ามีเข้าหนมปังอยู่กี่ก้อน” เมื่อหมู่เขาฮู้ก็ปึ๊กมาบอกว่า “มีเข้า
หนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋ว”
39 พระองค์ก็สั่งหื้อคนตังหลายนั่งเป๋นหมู่ๆ บนหญ้าเขียวจุ้มตี้หั้น
40 คนตังหลายก็นั่งลงเป๋นหมู่ๆ ร้อยคนพ่องห้าสิบคนพ่อง
41 แล้วพระองค์ก็ฮับเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นไปผ่อฟ้าสวรรค์ขอบ
พระคุณพระเจ้า แล้วก็หักเข้าหนมปังส่งหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตังหลาย แล้วพระองค์แบ่งป๋าสองตั๋ว
แจกหื้อหมู่เขาตวย
42 คนตึงหมดได้กิ๋นอิ่มกู้คน
43 แล้วหมู่สาวกเก็บเข้าหนมปังตึงป๋าตี้เหลือได้สิบสองซ้าเต๋มๆ
44 คนตี้กิ๋นเข้าหนมปังตวยกั๋นวันนั้นนับก้าป๊อจายมีห้าป๋นคน

ฎ **6:37 6:37** ถ้าแป๋ตรงภาษากรีกจะเป๋นสองร้อยเหรียญเดนาริอัน 1 เหรียญมีก้าเต้ากับก้าแฮง 1 วัน

พระเยซูเตียวบนน้ำทะเล

45 หลังจากนั้นสักกำ พระเยซูก็บอกหื้อหมู่สาวกของพระองค์ลงเฮือข้ามฟากไปเมืองเบธไซดาก่อน ส่วนพระองค์ยังอยู่ตี้หั้น เปื้อส่งคนตังหลายปึ๊กบ้าน
46 หลังจากพระองค์ลาคนตังหลายแล้ว ก็ขึ้นไปอธิษฐานบนดอย
47 มืดค่ำแล้วเฮือของหมู่สาวกลอยอยู่ก๋างทะเลสาบ ส่วนพระองค์อยู่บนบกคนเดียว
48 พระองค์หันหมู่สาวกก๋ำลังพายเฮืออย่างยากลำบาก ย้อนเฮือตอลมอยู่ หละหว่างตี๋สามเถิงหกโมงเจ๊า พระองค์เตียวบนน้ำไปหาหมู่เขา กับเหมือนว่าก๋ำลังจะเตียวก๋ายหมู่เขาไป
49 เมื่อหมู่สาวกหันพระองค์เตียวมาบนน้ำก็กึ๊ดว่าเป๋นผี เลยฮ้องเสียงดัง
50 ย้อนว่าตกใจ๋กั๋ว แล้วพระองค์ก็อู้กับหมู่เขาต๋อนนั้นว่า “แป๋งใจ๋ดีๆ ไว้ นี่เฮาเน่อ บ่ถ้ากั๋ว”
51 เมื่อพระเยซูขึ้นเฮือแล้ว ลมก็ย้าง หมู่เขาปากกั๋นงึดขนาดตี๋พระองค์เตียวบนน้ำได้กับลมก็หยุด
52 ย้อนเขายังบ่เข้าใจ๋ความหมายเรื่องเข้าหนมปังห้าก้อนนั้น สุดปั๋ญญาหมู่เขาแล้ว

พระเยซูฮักษาคนป่วย

53 หลังจากข้ามฟากมาแผวฝั่งแคว้นเยนเนซาเรทแล้ว หมู่สาวกก็มัดเฮือไว้
54 เมื่อขึ้นมาจากเฮือแล้ว คนตี๋หั้นก็จ๋ำพระเยซูได้
55 ก็ล่นไปบอกหมู่คนอื่นๆ ใคว่แคว้น แล้วหามคนป่วยใส่ตี้นอนมาหาพระองค์ ฮู้ว่าพระองค์อยู่ตังใดก็ไปหาตี๋หั้น
56 พระองค์ไปตังใดบ่ว่าในหมู่บ้าน ในเมือง กาว่าไปบ้านนอกก็ดี คนตังหลายก็ปาเอาคนป่วยมานอนต๋ามกาด เปื้อขอหยุบตี๋นเสื้อคุมของพระองค์ กู้คนตี๋ได้หยุบตี๋นเสื้อของพระองค์ก็หายป่วย

7

กำสอนของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา

1 มีหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ตี๋มาจากกรุงเยรูซาเล็มปากั๋นมาหาพระเยซู
2 หมู่เขาหันสาวกของพระเยซูบางคนบ่ช่วยมือต๋ามพิธีตางศาสนายิวก่อนกิ๋นข้าว
3 (จาวยิวตังหลายตึงคนตี๋เป๋นหมู่ฟาริสีจะถือต๋ามกำสอนตี๋ป้ออุ๊ยแม่หม่อนสอนต่อๆ กั๋นมาว่า ถ้าบ่ช่วยมือต๋ามพิธีตางศาสนาเหียก่อน จะบ่กิ๋นข้าวเตื้อ
4 หลังจากไปซื้อของในกาดมาแล้ว ก็ต้องช่วยมือต๋ามพิธีนั้นเหียก่อนเหมือนกั๋น แล้วก้อยกิ๋นข้าว ก็มีฮีตฮอยอื่นๆ แหมหลายอย่างตี๋เขาถือ อย่างก๋านล้างถ้วย จ๊อน หม้อใส่น้ำ ตึงหม้อแก๋งตวย)
5 ย้อนจาอั้นหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ก็ถามพระเยซูว่า “เป๋นจาใดหมู่สาวกของต้านบ่เยียะต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมตี๋ป้ออุ๊ยแม่หม่อนสอนไว้ แต่ปากั๋นใจ๊มือตี๋เป๋นมลทินกิ๋นข้าว”
6 พระองค์ตอบว่า “หมู่ต้านเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด อิสยาห์อู้ถูกแต๊ๆ ตี๊ตวายตั๊กเถิงหมู่ต้านว่า “คนหมู่นี้นับถือเฮาก้าปากของเขาเต้าอั้น
แต่ใจ๋อยู่ห่างไก๋จากเฮาขนาด
7 ก็เลยบ่มีประโยชน์ตี๋หมู่เขาจะนมัสก๋านเฮา
ย้อนเขาเอากฎตี๋คนตั้งขึ้นมาอ้างเป๋นกำสั่งของพระเจ้า”[ค]
8 หมู่ต้านละเลยกำสั่งสอนของพระเจ้า แล้วไปยึดถือต๋ามกำสอนของป้ออุ๊ยแม่หม่อนตี๋สอนต่อๆ กั๋นมา”
9 แล้วพระเยซูอู้แหมว่า “หมู่ต้านเก่งขนาดตี๋ปากั๋นหลบหลีกกำสั่งของพระเจ้า เปื้อเยียะต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมของป้ออุ๊ยแม่หม่อนตี๋สอนต่อๆ กั๋นนั้น
10 อย่างเจ้น โมเสสสอนไว้ว่า “จงเคารพนับถือป้อแม่ของตั๋ว” กับ “คนใดตี๋สาปแจ้งป้อแม่จะต้องมีโต้ษเถิงต๋าย”
11 แต่หมู่ต้านแอกขะแตกสอนว่า ทรัพย์สมบัติตี๋ควรจะจ้วยเหลือป้อแม่นั้น ก็เปิงดีตี๋จะเอาไปถวายหื้อกับพระเจ้าแตน[ง]
12 ลูกคนนั้นก็มีข้อแก้ตั๋วบ่ต้องจ้วยเหลือป้อแม่
13 หมู่ต้านก็เยียะหื้อถ้อยกำของพระเจ้าบ่มีผล ย้อนฮีตเก่าฮอยเดิมตี๋สอนต่อๆ กั๋นมา กับโดยเยียะแหมหลายอย่างตี๋เหมือนกับจาอี๋ตวย”

สิ่งตี๋เยียะหื้อคนเป๋นมลทิน

14 พระเยซูก็ฮ้องคนตังหลายเข้ามาหาแหม แล้วอู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ต้านกู้คนฟังหื้อดีๆ หื้อเข้าใจ๋แต๊ๆ เน่อ
15 ก๋านกิ๋นของตี๋ห้ามกิ๋นบ่ได้เยียะหื้อคนเป๋นมลทิน แต่สิ่งตี๋ออกมาจากตังในใจ๋ สิ่งนั้นละจะเยียะหื้อคนเป๋นมลทิน

ค **7:7 7:7** อสย” 29:13 ง **7:11 7:11** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกจะเป๋น “โกระบาน” แป๋ว่า ของตี๋แยกไว้เปื้อถวายพระเจ้า

16 ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ[๙]
17 เมื่อพระเยซูละคนตังหลายเข้าไปในเฮือน หมู่สาวกก็เข้ามาถามพระองค์ว่า “กำเผียบนั้นหมายความว่าจาใด”
18 พระองค์ปึ๊กถามหมู่เขาว่า “ต้านตังหลายยังบ่เข้าใจ๋แหมกา ต้านยังบ่หันเตื้อก๋า คือว่าบ่มีอะหยังตี้เข้าปากไปแล้วเยียะหื้อคนเป๋นมลทินได้
19 ย้อนว่าบ่ได้เข้าไปในจิตใจ๋ แต่ลงต๊องแล้วก็ถ่ายออกไปเหีย” (ตี้อู้จาอี้เป๋นก๋านบอกหื้อฮู้ว่าของกิ๋นกู้อย่างกิ๋นได้ บ่มีอันใดเป๋นมลทิน)
20 พระองค์ก็อู้ต่อแหมว่า “สิ่งตี้ออกมาจากจิตใจ๋ของคนนั้นละเยียะหื้อคนเป๋นมลทิน
21 ย้อนว่าสิ่งตี้ออกมาจากจิตใจ๋ของคนคือก๋านก็ดฮ้าย ก๋านลักของ ก๋านฆ่าคน ก๋านเยียะบาปตางเพศกู้อย่าง
22 ก๋านเล่นอู๊ ก๋านขี้โลภ ก๋านเยียะฮ้าย ก๋านหลอกลวง ราคะตั๋ณหา ความอิจฉาขอยยวน ก๋านใส่ฮ้ายคนอื่น ความหยิ่งจ๋องหอง กับก๋านเป๋นคนบ่มีสำนึกในตางธรรม
23 สะป๊ะกู้สิ่งตี้บ่ดีนี้ออกจากใจ๋ของคน เยียะหื้อคนเป๋นมลทิน”

ความเจื้อของแม่ญิงจาวซีเรียฟีนิเซีย

24 พระเยซูลุกจากตี้หั้นเข้าไปในแคว้นเมืองไทระกับเมืองไซดอน[๑] แล้วเข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง พระองค์บ่ต้องก๋านหื้อใผฮู้ใผหัน แต่ก็ยังมีคนฮู้คนหันอยู่
25 มีแม่ญิงคนนึ่ง ลูกสาวของนางถูกผีฮ้าย[๒]เข้า เมื่อฮู้ข่าวเถิงเรื่องพระเยซู นางก็เข้ามา แล้วไหว้ตี้ตี๋นของพระองค์
26 แม่ญิงคนนั้นบ่ใจ๊เป๋นจาวยิว แต่เป๋นจาวซีเรียฟีนิเซีย ตี้อู้ภาษากรีก นางมาอ้อนวอนขอหื้อพระองค์ขับไล่ผีออกจากลูกสาว
27 พระองค์อู้กับแม่ญิงคนนั้นว่า “หื้อหมู่ลูกกิ๋นอิ่มเหียก่อนเต๊อะ บ่ถูกต้องตี้จะเอาของกิ๋นของลูกไปโจ้งหื้อหมา”
28 แต่แม่ญิงคนนั้นตอบพระองค์ว่า “แม่นแล้วต้านเจ้าข้า แม้แต่หมาตี้อยู่ปึ๊นโต๊ะ ก็ได้กิ๋นเศษของกิ๋นลูกตี้ตกลงจากโต๊ะ”
29 พระเยซูบอกนางว่า “ย้อนเจ้าตอบจาอี้ ปึ๊กไปบ้านเจ้าเต๊อะ ผีออกจากลูกสาวแล้วเน่อ”
30 เมื่อนางปึ๊กไปแผวบ้าน ก็หันลูกสาวนอนอยู่บนตี้นอน ผีออกไปแล้ว

พระเยซูฮักษาคนตี้หูหนวกกับปากกั๊ก

31 แล้วพระเยซูออกจากแคว้นเมืองไทระเตียวก๋ายเมืองไซดอน ไปทะเลสาบกาลิลีในแคว้นทศบุรี
32 มีคนปาป้อจายหูหนวกปากกั๊กคนนึ่งมาหาพระองค์ อ้อนวอนขอพระองค์วางมือบนตั๋วคนนั้น เปื้อฮักษาเขาหื้อหาย
33 พระองค์ปาป้อจายคนนั้นออกจากคนตังหลายไปอยู่แหมตี้นึ่ง พระองค์เอานิ้วมือซุกเข้าไปในฮูหูของเขา แล้วถ่มน้ำลายใส่นิ้วมือแปดตี้ลิ้นของเขา
34 แล้วพระองค์แหงนหน้าผ่อฟ้าสวรรค์ ถอนหายใจ๋ยาวด้วยความอินดูแล้วบอกคนนั้นว่า “เอฟฟาธา” แป๋ว่า “จงเปิดออก”
35 แล้วหูของคนนั้นก็ได้ยิน ลิ้นก็อู้ได้ถอบขึ้นมาบ่าเดี๋ยวนั้นเลย
36 พระองค์สั่งหมู่คนตี้ปาเขามาบ่หื้อไปเล่าเรื่องนี้หื้อใผฟัง แต่ยิ่งพระองค์สั่งห้ามนักเต้าใด หมู่เขาก็ยิ่งบอกคนอื่นนักขึ้นเต้าอั้น
37 คนตังหลายก็ปากั๊นงึดขนาดอู้กั๋นว่า “กู้สิ่งตี้พระเยซูเยียะนั้นดีขนาด พระองค์เยียะหื้อคนหูหนวกได้ยิน เยียะหื้อคนใบ้อู้ได้”

8

พระเยซูเลี้ยงคนสี่ป๊นคน

1 เวลานั้นมีคนจ๋ำนวนนักมาหาพระเยซูแหม แต่เมื่อของกิ๋นเสี้ยงหมดแล้ว พระเยซูจึงฮ้องหมู่สาวกมาหาอู้ว่า
2 “เฮาอินดูคนหมู่นี้ขนาด ย้อนหมู่เขาอยู่ตวยเฮาสามวันมาแล้ว บ่าเดี๋ยวนี้บ่มีอะหยังกิ๋นสักอย่าง
3 ถ้าเฮาหื้อหมู่เขาปึ๊กบ้านโดยบ่ได้กิ๋นอะหยังเตื้อ หมู่เขาก็จะเป๋นปิหมดแฮงก๋างตาง ย้อนว่าบางคนก็ลุกจากตี้ไก๋ๆ มา”
4 หมู่สาวกก็ตอบว่า “ในตี้ทุรกั๋นดารจาอี้ จะไปเซาะของกิ๋นตี้ไหนมาเลี้ยงหมู่เขาปะล้ำปะเหลือ”
5 พระเยซูถามหมู่สาวกว่า “หมู่ต้านมีเข้าหนมปังกี่ก้อน” หมู่สาวกตอบว่า “เจ็ดก้อนเต้าอั้น”

---

๙ **7:16 7:16** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อ 16 ๑ **7:24 7:24** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีกำว่า “กับเมืองไซดอน” ๒ **7:25 7:25** ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

6 พระองค์สั่งหื้อคนตังหลายนั่งลงบนปื้นดิน แล้วพระองค์ฮับเอาเข้าหนมปังมาอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็หักเข้าหนมปังยื่นหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตังหลาย
7 หมู่เขามีป๋าตั๋วหน้อยๆ บ่กี่ตั๋ว พระองค์ก็เอาป๋านั้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกตวย
8 คนตังหลายกิ๋นอิ่มกั๋นหมดแล้ว ยังเก็บของกิ๋นตี้เหลือใส่ก๋วยได้แหมเจ็ดแก่น
9 คนตี้อยู่ตี้หั้นมีประมาณสี่ปันคน แล้วพระองค์ก็ส่งเขาตังหลายปึ๊กเมือบ้าน
10 ส่วนพระองค์กับหมู่สาวกปากั๋นลงเฮือไปแคว้นดาลมานูธาบ่าเดี่ยวนั้นเลย

หมู่ฟาริสีมาทดลองพระเยซู

11 หมู่ฟาริสีตั้งเก๊าเถียงพระเยซู แล้วขอหื้อพระองค์เยียะหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อผ่อ เปื้อจะฮู้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต๊ๆ ก่อ
12 พระเยซูถอนหายใจ๋ยาวแล้วอู้ว่า “เป๋นจาใดคนในสมัยนี้ผ่อหาก้าหมายสำคัญเต้าอั้น เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เฮาจะบ่เยียะหมายสำคัญหื้อคนในสมัยนี้หัน”
13 พระองค์ก็ละหมู่เขาไว้หั้น แล้วลงเฮือกับหมู่สาวกข้ามทะเลสาบไปแหมฝั่งนึ่งเหีย

เจื๊อฟูของหมู่ฟาริสีกับของหมู่เฮโรด

14 หมู่สาวกลืมเอาเข้าหนมปังมาตวย ในเฮือมีอยู่ก้อนเดียว
15 พระเยซูเตื๋อนหมู่เขาว่า “หละวังเจื๊อฟูของหมู่ฟาริสี กับเจื๊อฟูของกษัตริย์เฮโรดไว้หื้อดีๆ”
16 หมู่สาวกอู้กั๋นว่า “ตี้พระองค์อู้จาอี้ก็ย้อนว่าหมู่เฮาบ่มีเข้าหนมปัง”
17 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาอู้เรื่องอะหยังกั๋นอยู่ก็เลยอู้ว่า “เยียะหยังหมู่ต้านปากั๋นอู้เรื่องบ่มีเข้าหนมปัง หมู่ต้านยังบ่เข้าใจ๋เตื้อกา กาว่าสุดกำกึ๊ดแล้ว
18 มีต๋าก็ผ่อบ่หัน กับมีหูก็บ่ได้ยินจาอั้นกา หมู่ต้านจ๋ำบ่ได้กา
19 ต๋อนตี้เฮาเอาเข้าหนมปังห้าก้อนเลี้ยงตึงห้าปันคนนั้น หมู่ต้านเก็บตี้เหลือได้กี่ซ้า” หมู่เขาตอบว่า “ได้สิบสองซ้า”
20 “ต๋อนตี้เฮาเอาเข้าหนมปังเจ็ดก้อนเลี้ยงตึงสี่ปันคนลอ ต้านตังหลายเก็บตี้เหลือได้กี่ก๋วย” หมู่เขาตอบว่า “ได้เจ็ดก๋วย”
21 แล้วพระเยซูก็อู้ว่า “ยังบ่เข้าใจ๋เตื้อกา”

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอดตี้เบธไซดา

22 เมื่อพระเยซูตึงหมู่สาวกมาแผวเมืองเบธไซดา มีคนปาคนต๋าบอดคนนึ่งมาอ้อนวอนขอพระองค์ฮักษาเขาหื้อหาย
23 พระองค์ก็จู๋งมือคนต๋าบอดออกมานอกหมู่บ้าน แล้วถ่มน้ำลายใส่ต๋าตึงวางมือบนต๋าสองเบื้องของคนนั้น ถามว่า “ผ่อหันอะหยังพ่องก่อ”
24 คนต๋าบอดก็ได้เหงยหน้าขึ้นมาผ่อแล้วบอกว่า “หันคนเหมือนเก๊าไม้เตียวไปเตียวมา”
25 พระองค์ก็วางมือบนต๋าของเขาแหมเตื้อนึ่ง คนต๋าบอดก็ปักต๋าผ่อ ต๋าของเขาก็หายดี เขาผ่อหันสิ่งตังหลายได้เป่งหลึ้ง
26 พระองค์ก็ส่งเขาปึ๊กเมือบ้านเหียกับบอกว่า “ห้ามแว่เข้าไปในหมู่บ้านเน่อ”

เปโตรอู้ว่าพระเยซูเป๋นพระคริสต์

27 พระเยซูกับหมู่สาวกเตียวตางไปต๋ามหมู่บ้านใก้เมืองซีซารียาฟีลิปปี ต๋อนเตียวก๋างตางนั้นพระองค์ถามหมู่สาวกของพระองค์ว่า “คนตังหลายอู้กั๋นว่าเฮาเป๋นใผกา”
28 หมู่สาวกตอบว่า “บางคนก็ว่าเป๋นยอห์นผู้หื้อบัพติศมา บางคนก็ว่าเป๋นเอลียาห์ แล้วมีบางคนว่าเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าคนนึ่ง”
29 แล้วพระองค์ถามหมู่เขาว่า “หมู่ต้านลอ กึ๊ดว่าเฮาเป๋นใผ” เปโตรตอบว่า “พระองค์เป๋นพระคริสต์”
30 แล้วพระองค์ก็สั่งหมู่สาวกบ่หื้อบอกคนอื่นว่าพระองค์เป๋นใผ

พระเยซูตวายตั๊กเถิงความต๋ายของพระองค์

31 แล้วพระเยซูตั้งเก๊าสอนหื้อหมู่เขาฮู้ว่า “บุตรมนุษย์จะต้องได้ฮับความตุ๊กทรมานหลายอย่าง หมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้าปุโรหิต ตึงหมู่ธรรมาจ๋ารย์จะบ่ยอมฮับพระองค์ ในตี้สุดพระองค์จะต้องถูกฆ่าต๋าย แต่หลังจากนั้นแหมสามวันพระเจ้าจะเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย”
32 พระเยซูเล่าเรื่องนี้หื้อหมู่สาวกฟังอย่างบ่ปิดบังอะหยัง ส่วนเปโตรปาพระเยซูออกจากหมู่ แล้วว่าหื้อพระองค์
33 พระเยซูงว้ายหน้ามาผ่อหมู่สาวกแล้วก็ด่าเปโตรว่า “ไอ่ซาต๋าน ไปหื้อป๊นหูป๊นต๋า ย้อนว่าเจ้าบ่ได้กึ๊ดอย่างพระเจ้า แต่กึ๊ดอย่างคน”

34 แล้วพระองค์ฮ้องคนตังหลายกับหมู่สาวกเข้ามาหา แล้วบอกหมู่เขาว่า ถ้าใผคนใดใค่เป๋นสาวกของ
เฮา ก็หื้อคนนั้นตัดอกตัดใจ๋ แบกไม้ก๋างเขนของตั๋วเก่า แล้วตวยเฮามา
35 ย้อนว่าถ้าคนใดใค่ฮักษาจีวิตของตั๋วไว้ คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่ถ้าคนใดยอมสละจีวิต
ของตั๋วย้อนหันแก่เฮาตึงข่าวดี คนนั้นจะมีจีวิตนิรันดร์
36 จะมีประโยชน์อะหยัง ถ้าได้เป๋นเจ้าของกู้สิ่งกู้อย่างในโลกนี้ แต่ต้องเสียจีวิตของตั๋วไปเหีย
37 ต้านจะเอาอะหยังไปแลกกับจีวิตของต้านปึ๊กคืนมาได้
38 ในยุคนี้ตี้มีคนบาปเป๋นคนบ่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ถ้าคนใดอายย้อนติดต๋ามเฮากับกำสอนของเฮา เฮาผู้
เป๋นบุตรมนุษย์ก็จะอายคนนั้นตวยเมื่อเฮาปึ๊กมาในโลกด้วยรัศมีของพระบิดาฮ่วมกับหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์

9

1 พระเยซูอู้กับหมู่เขาแหมว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า หมู่ต้านบางคนตี้ยืนอยู่ตี้นี่ จะยัง
บ่ต๋ายเตื้อจ๋นกว่าจะได้หันแผ่นดินของพระเจ้ามาด้วยฤทธิ์เดช

โมเสสกับเอลียาห์มาป๋ากฏ

2 หลังจากนั้นหกวันพระเยซูปาเปโตร ยากอบ กับยอห์นขึ้นไปบนดอยสูงตวยกั๋น บ่มีคนอื่นตี้หั้น แล้วตั๋ว
ของพระองค์ก็เปี่ยนไปต่อหน้าต่อต๋าหมู่เขา
3 เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจ๋นเหลื้อมมาบๆ บ่มีสล่าฟอกผ้าคนใดในโลกจะฟอกเสื้อผ้าหื้อขาวจาอั้นได้
4 แล้วหมู่เขาก็หันเอลียาห์กับโมเสสก่ำลังอู้กับพระเยซูอยู่
5 เปโตรบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ เป๋นสิ่งดีแต๊ๆ ตี้หมู่เฮาได้มาอยู่ตี้นี่ หมู่เฮาจะแป๋งตูบไว้สามหลัง
หื้ออาจ๋ารย์ โมเสส กับเอลียาห์คนละหลัง
6 ตี้เปโตรอู้จาอั้นก็ย้อนว่าหมู่เขายังสะดุ้งตกใจ๋อยู่ เลยบ่ฮู้ว่าจะอู้จาใดดี
7 จากนั้นก็มีเมฆมาหุ้มหมู่เขาไว้ แล้วมีเสียงออกมาจากเมฆว่า ต้านผู้นี้เป๋นลูกตี้เฮาฮัก หื้อเจื้อฟังต้าน
เต๊อะ
8 หมู่เขาฟั่งเหลียวผ่อรอบๆ ตันใดนั้นก็บ่หันใผ หันก้าพระเยซูเต้าอั้น
9 ต๋อนตี้ปากั๋นเตียวลงมาจากดอยนั้น พระองค์สั่งห้ามหมู่เขาบ่หื้อเล่าเรื่องตี้หันนี้หื้อใผฟัง จ๋นกว่าบุตร
มนุษย์จะเป๋นขึ้นจากความต๋ายเหียก่อน
10 หมู่เขาก็เก็บเรื่องนี้ไว้ แต่ก็ยังถามในหมู่เดียวกั๋นว่า ตี้พระองค์อู้ว่า เป๋นขึ้นจากความต๋าย นั้น
หมายความว่าจาใด
11 แล้วหมู่เขาถามพระองค์ว่า เป๋นจาใดหมู่ธรรมาจ๋ารย์ปากั๋นอู้ว่าเอลียาห์ต้องมาก่อนพระคริสต์
12 พระเยซูตอบว่า ถูกแล้ว ตี้เอลียาห์ต้องมาก่อนเปื้อมาเกียมกู้สิ่งกู้อย่างหื้อปึ๊กเหมือนเก่า แต่จ๋ำได้ก่อ
ว่าพระคัมภีร์เขียนเถิงบุตรมนุษย์ไว้ตวยว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนตุ๊กทรมานอย่างแสนสาหัสกับถูกละไปเหีย
13 แต่เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่าเอลียาห์ได้มาแล้ว คนตังหลายก็ปากั๋นเยียะบ่ดีกับเป๊นต๋ามใจ๋ของหมู่เขา เหมือน
กับตี้เกยเขียนไว้ในพระคัมภีร์[๓]

พระเยซูฮักษาหละอ่อนตี้มีผีฮ้ายเข้า

14 เมื่อพระเยซูกับสาวกลงดอยมาหาหมู่สาวกตี้ถ้าอยู่ตังลุ่ม ก็หันมีคนจ๋ำนวนนักแวดตะหลุ้มหมู่สาวกอยู่
มีหมู่ธรรมาจ๋ารย์ก่ำลังเถียงหมู่เขา
15 เมื่อคนตังหลายหันพระเยซูเตียวมา ก็แปลกใจ๋กับดีใจ๋ ปากั๋นล่นเข้ามาต้อนฮับพระองค์
16 พระเยซูถามหมู่เขาว่า ก่ำลังเถียงกั๋นเรื่องอะหยัง
17 มีป้อจายคนนึ่งในคนตังหลายนั้นตอบพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ครับ ข้าพเจ้าปาลูกบ่าวมาหาอาจ๋ารย์ เขา
มีผีเข้าเยียะหื้ออู้บ่ได้
18 ผีออกฤทธิ์เมื่อใด จะเยียะหละอ่อนคนนี้โก้นลงดิน น้ำลายออกเต๋มปากโจ๊ะโฟ๊ะ ขบเขี้ยวขบกางมั่นตึ้ง
กับตั๋วเข็งเก็กเด็ก ข้าพเจ้าขอหมู่สาวกของต้านไล่ผีนั้นออก แต่หมู่เขาไล่มันออกบ่ได้
19 พระเยซูตอบว่า เฮ่อ หมู่คนบ่มีความเจื้อ เฮาจะต้องอยู่กับหมู่สู่ไปแหมเมินสักเต้าใด เฮาจะต้องอดทน
กับหมู่สู่ไปแผวไหน ปาหละอ่อนคนนั้นมานี่แล่
20 หมู่เขาก็ปาหละอ่อนมาหาพระองค์ เมื่อผีหันพระองค์ ก็เยียะหื้อหละอ่อนจั๊ก แล้วโก้นลงกิ้งไปมาบน
ปื๊นดิน กับน้ำลายออกเต๋มปากโจ๊ะโฟ๊ะ
21 พระเยซูก็ถามป้อของหละอ่อนคนนั้นว่า ผีเยียะหื้อเป๋นจาอี้มาเมินแล้วกา ป้อก็ตอบว่า เป๋นตั้งแต่
เมื่อหน้อยๆ มาแล้ว
22 ผีเกยเยียะหื้อตกน้ำตกไฟเจื่อๆ เปื้อจะฆ่าหื้อต๋าย ถ้าต้านสามารถจ้วยได้ ก็ขออินดูจ้วยน่อยเต๊อะ

---

[๓] **9:13 9:13** คนตี้ได้ยินเรื่องนี้ในสมัยของพระเยซูคงเข้าใจ๋ว่านี่เป๋นก๋านอ้างอิงความตุ๊กตี้ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาฮับ

23 พระเยซูอู้กับป้อหละอ่อนคนนั้นว่า ถ้าจ้วยได้ อี้กา ถ้าใผเจื้อ กู้อย่างก็เป๋นไปได้สำหรับเขา
24 ป้อของหละอ่อนก็ฮ้องออกปากออกคอว่า ข้าพเจ้าเจื้อๆ แต่มีความเจื้อบ่ปอ ขอโผดเตื่อมแก้งหื้อเจื้อเต๊อะ
25 เมื่อพระเยซูหันหลายคนปากั๋นล่นเข้ามาหานักขึ้น พระองค์ก็สั่งผีฮ้าย[๔]ตั๋วนั้นว่า ไอ่ผีตี้เยียะหื้อหูหนวกอู้บ่ได้ เฮาสั่งหื้อเจ้าออกจากหละอ่อนคนนี้ ห้ามปี๊กมาเข้าเขาแหมซ้ำเน่อ
26 ผีนั้นก็ไห้ๆ หุยๆ เยียะหละอ่อนคนนั้นดิ้นโจ้งดิ้นจ้างอยู่สักกำนึ่งแล้วก็ออกไป หละอ่อนก็นอนหนิมผิ้วเหมือนคนต๋าย แล้วคนตังหลายก็อู้กั๋นว่า เขาต๋ายแล้ว
27 แต่พระเยซูก๋ำมือของหละอ่อนคนนั้นจั๊กหื้อลุกขึ้น หละอ่อนคนนั้นก็ลุกขึ้นยืน
28 เมื่อพระเยซูเข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง หมู่สาวกก็มาถามพระองค์เป๋นส่วนตั๋วว่า เป๋นจาใดหมู่เฮาเถิงไล่ผีนั้นออกบ่ได้
29 พระองค์ก็ตอบว่า ผีจาอี้จะไล่ออกง่ายๆ ตึงบ่ได้เน่อ เว้นแต่ต้องอธิษฐานไล่เต้าอั้น

พระเยซูอู้เถิงเรื่องความต๋ายของพระองค์เป๋นเตื้อตี้สอง

30 พระเยซูตึงหมู่สาวกปากั๋นออกจากตี้หั้น เตียวก๋ายแคว้นกาลิลีไป แต่พระองค์บ่ใค่หื้อใผฮู้ว่าพระองค์อยู่ตี้ไหน
31 ย้อนว่าต๋อนนั้นพระเยซูก๋ำลังสอนหมู่สาวก พระองค์บอกหมู่เขาว่า จะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หื้ออยู่ในอำนาจของคน แล้วหมู่เขาจะฆ่าพระองค์หื้อต๋าย แต่เมื่อต๋ายได้สามวัน พระองค์จะเป๋นขึ้นจากความต๋าย
32 ตี้พระเยซูบอก หมู่สาวกบ่เข้าใจ๋กำอู้นั้น แต่หมู่เขาก็บ่ก้าถามพระองค์

พระเยซูบอกว่าใผเป๋นใหญ่ตี้สุด

33 แล้วหมู่เขามาเถิงเมืองคาเปอรนาอุม ต๋อนตี้อยู่ในบ้าน พระเยซูถามหมู่สาวกว่า ต๋อนเตียวมาก๋างตาง หมู่ต้านเถียงกั๋นเรื่องอะหยัง
34 แต่กู้คนปากั๋นดักปิ้งหมดฮู้สึกอาย ย้อนว่าต๋อนเตียวมาก๋างตางนั้น หมู่เขาเถียงกั๋นเรื่องใผจะเป๋นใหญ่ตี้สุด
35 พระองค์ก็นั่งลงฮ้องสาวกตึงสิบสองคนเข้ามาแล้วอู้ว่า ถ้าใผใค่เป๋นคนตังเก๊า ก็หื้อเขาคนนั้นเป๋นคนตังป๋าย แล้วฮับใจ๊คนตังหลาย
36 พระองค์เอาหละอ่อนหน้อยคนนึ่งมายืนอยู่ส่องหน้าหมู่เขา พระองค์ก็อุ้มหละอ่อนคนนั้นมานั่งตักไว้แล้วอู้กับหมู่เขาว่า
37 ถ้าใผจะต้อนฮับหละอ่อนหน้อยจาอี้ย้อนหันแก่เฮา คนนั้นก็ได้ต้อนฮับเฮา บ่ใจ้ต้อนฮับก้าเฮาเต้าอั้น แต่ยังต้อนฮับผู้ตี้ใจ๊เฮามาตวย

คนตี้บ่ต่อต้านพระเยซูก็เป๋นหมู่ของพระองค์

38 ยอห์นอู้กับพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ หมู่เฮาหันคนนึ่งไล่ผีออกในนามของพระองค์ หมู่เฮาก็ห้ามเขาย้อนเขาบ่ใจ้หมู่เฮา
39 แต่พระเยซูบอกว่า บ่ต้องห้ามเขาเน่อ ย้อนว่าบ่มีใผสักคนตี้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์ในจื้อของเฮา แล้วจะปี๊กมาว่าใส่ฮ้ายเฮาเมื่อลูน
40 ใผบ่ต่อต้านเฮาก็เป๋นหมู่ของเฮาแล้ว
41 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ใผก็ดีตี้เอาน้ำหื้อหมู่ต้านกิ๋นสักจอกนึ่งย้อนว่าหมู่ต้านเป๋นคนฝ่ายพระคริสต์ คนนั้นก็จะได้ฮับรางวัลแน่นอน

โต้ษของคนตี้เยียะหื้อคนอื่นหลงผิด

42 แต่ถ้าใผคนใดเยียะหื้อคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยตี้เจื้อวางใจ๋ในเฮาหลงผิดไปสักคนนึ่ง ก็หื้อเอาบ่าหินโม่ก้อนใหญ่ๆ มัดติดคอคนนั้น แล้วอุ้มโจ้งลงในทะเลหื้อต๋ายเหีย ก็ยังดีเหลือ
43 ถ้ามือของต้านเยียะหื้อตั๋วต้านเป๋นบาป ก็หื้อกกขว้างเหีย ย้อนว่าถ้ามีมือกุดแต่ยังมีจีวิตนิรันดร์ ยังดีเหลือมีมือตึงสองข้างดีครบหมด แต่ต้องตกหม้อหน้าฮกตี้มีไฟไหม้บ่ฮู้จักดับ[๕]
45 ถ้าตี๋นของต้านเยียะหื้อตั๋วต้านเป๋นบาป ก็หื้อกกขว้างเหีย ย้อนว่าถ้ามีตี๋นปุด แต่ยังมีจีวิตนิรันดร์ยังดีเหลือมีตี๋นตึงสองข้างดีครบหมด แต่ต้องตกหม้อหน้าฮก[๖]
47 ถ้าแก่นต๋าของต้านเยียะหื้อตั๋วต้านเป๋นบาป ก็หื้อควัดขว้างเหีย ย้อนว่าถ้ามีแก่นต๋าเผิกเดียว แต่ยังได้เข้าในแผ่นดินของพระเจ้า ยังดีเหลือมีต๋าครบตึงสองแก่น แต่ต้องตกหม้อหน้าฮก
48 เซิ่ง ตี้หั้นตั๋วหนอนตี้กิ๋นคนบ่ฮู้จักต๋าย ไฟก็ไหม้อยู่บ่ฮู้จักดับ[๗]

---

[๔] **9:25 9:25** ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด [๕] **9:43 9:43** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 44 ตี้มีข้อความเหมือนกับข้อ 48 [๖] **9:45 9:45** สำเนาโบราณฉบับมีข้อ 46 ตี้มีข้อความเหมือนกับข้อ 48 [๗] **9:48 9:48** อสย 66:24

49 พระเจ้าจะเกียมคนตังหลายหื้อหมดใสด้วยไฟ
50 เกื๋อเป๋นสิ่งตี้มีประโยชน์ แต่ถ้าเกื๋อจ๋างไปเหียจะเยียะหื้อเก็มแหมตึงบ่ได้ ขอหื้อต้านตังหลายเป๋นเหมือนเกื๋อ แล้วอยู่ตวยกั๋นอย่างสงบสุขกับสามัคคี

10

พระเยซูสอนเรื่องก๋านละผัวละเมีย

1 แล้วพระเยซูออกจากเมืองคาเปอรนาอุมเข้าไปแคว้นยูเดียตี๊อยู่แหมเผิกนึ่ง ของแม่น้ำจอร์แดน มีคนปากั๋นมาหาพระองค์ พระองค์ก็สั่งสอนหมู่เขาเหมือนอย่างตี้เกยสอนมาก่อนนั้น
2 มีหมู่ฟาริสีบางคนมาลองเจิงพระองค์ว่า จะผิดบทบัญญัติก่อถ้าผัวจะละเมียเหีย
3 พระองค์ย้อนถามเขาว่า โมเสสได้สั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าจาใด
4 หมู่เขาปากั๋นตอบว่า โมเสสยอมหื้อป๊อจายละเมียได้ มอกป๊อจายเขียนใบหย่าหื้อเมียเหีย แล้วก็ละนางไปได้เลย
5 พระเยซูตอบว่า โมเสสเขียนบทบัญญัติข้อนี้ก็ย้อนว่าหมู่ต้านหลึกหลึ่ง
6 แต่ตั้งแต่เก๊าหัวทีตี้พระเจ้าสร้างโลกนั้น พระองค์ได้สร้างคนเป๋นป๊อจายกับแม่ญิง
7 ย้อนจาอั้นป๊อจายจะแยกจากป๊อแม่ของตั๋วไปอยู่ฮ่วมผูกพันกั๋นกับเมีย ตึงสองคนจะก๋ายเป๋นคนๆ เดียวกั๋น
8 กับจะบ่เป๋นสองคนแหมต่อไป แต่เป๋นคนๆ เดียวกั๋น
9 ย้อนจาอั้นสิ่งตี้พระเจ้าได้มัดได้ปันเข้าตวยกั๋นแล้ว บ่ดีหื้อใผมาเตเขาตึงสองออกจากกั๋นเน่อ
10 เมื่อพระเยซูเข้าไปในบ้านกับหมู่สาวก หมู่สาวกก็ถามพระองค์เกี่ยวกับเรื่องก๋านละผัวละเมีย
11 พระองค์ตอบว่า ป๊อจายคนใดละเมียเก่าแล้วไปมีเมียใหม่ คนนั้นก็เยียะผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณีต่อเมียเก่า
12 ถ้าแม่ญิงคนใดละผัวเก่าแล้วไปเอาผัวใหม่ คนนั้นก็เยียะผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณีต่อผัวเก่าเหมือนกั๋น

พระเยซูปั๋นปอนหื้อหละอ่อนหน้อยๆ

13 มีบางคนปาหละอ่อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระเยซู เปื้อหื้อพระองค์วางมือปั๋นปอน แต่หมู่สาวกว่าหื้อ
14 เมื่อพระเยซูหันหมู่สาวกเยียะจาอั้น ก็บ่ปอใจ๋ อู้กับหมู่เขาว่า หื้อหมู่หละอ่อนเข้ามาหาเฮาเต๊อะ บ่ดีห้ามเขาไว้ ย้อนว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป๋นของคนตี้เผียบเหมือนหละอ่อนหมู่นี้
15 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าใผคนใดบ่ฮับเอาแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนหละอ่อนหมู่นี้ คนนั้นก็จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าตึงบ่ได้
16 แล้วพระองค์ก็กอดหละอ่อนหมู่นั้น เอามือวางหมู่เขา แล้วก็ปั๋นปอนหื้อ

เศรษฐีหนุ่ม

17 ในเวลาตี๊พระเยซูก๋ำลังเตียวไปต๋ามหนตางนั้น มีป๊อจายคนนึ่งล่นเข้ามาคุกเข่าลงต่อหน้าพระองค์ถามว่า อาจ๋ารย์ผู้ดีเลิศ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะหยังพ่องเถิงจะได้จีวิตนิรันดร์
18 พระเยซูตอบเขาว่า ต้านฮ้องเฮาว่าผู้ดีเลิศเยียะหยัง บ่มีใผดีเลิศนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น
19 ต้านฮู้บทบัญญัติแล้ว ตี๊ว่า ห้ามฆ่าคน ห้ามเป๋นจู๊ผัวเมียเปื้น ห้ามลักของของเปื้น ห้ามเป๋นพยานตี๊อู้บ่แต๊ ห้ามโก๋งของของคนอื่น จงเคารพนับถือป๊อแม่ของตั๋ว
20 ป๊อจายคนนั้นก็อู้ว่า อาจ๋ารย์ ข้อต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือฮักษากู้ข้อบ่ได้ขาดตั้งแต่เป๋นหละอ่อนมาแล้ว
21 พระเยซูปักต๋าผ่อเขาก็ฮู้สึกฮักเขาจึงอู้ว่า แต่ต้านยังบ่ได้เยียะแหมอย่างนึ่ง คือหื้อไปขายของกู้อย่างตี๊ต้านมีอยู่ แล้วเอาสตางค์ไปแจกคนตุ๊กคนจ๋น ต้านจึงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วตวยเฮามาเป๋นสาวกของเฮาเต๊อะ
22 เมื่อเขาได้ยินพระเยซูอู้จาอั้น หน้าของเขาก็หมองซ็อกต็อก แล้วเตียวออกไปด้วยใจ๋เป๋นตุ๊ก ย้อนว่าเขารวยนักขนาด
23 พระเยซูผ่อไปผ่อมาจ๋นใคว่ แล้วอู้กับหมู่สาวกว่า คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักแก
24 หมู่สาวกจึดในก๋าอู้ของพระเยซู แล้วพระองค์อู้กับสาวกแหมว่า ลูกเหย คนจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักแก[๗]
25 ตั๋วอูฐลอดเข้าฮูเข็ม ยังง่ายเหลือตี๊คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าแหมก่อน
26 หมู่สาวกฟังแล้วซ้ำงึดนักเหลือเก่าอู้กั๋นว่า ถ้าจาอั้น ใผจะรอดป๊นบาปโต้ษได้

---

๗ **10:24 10:24** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า คนตี๊ไว้วางใจ๋ในเข้าของเงินคำจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้านั้นยากขนาดเน่อ

27 พระเยซูผ่อหมู่สาวกแล้วอู้ว่า “สำหรับคนก็เป่นไปบ่ได้อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้ากู้สิ่งกู้อย่างเป่นไปได้ตึงหมด”
28 เปโตรอู้กับพระองค์ว่า “ผ่อลอ หมู่เฮาได้ละกู้สิ่งกู้อย่างเปื้อติดต๋ามอาจ๋ารย์มา”
29 พระเยซูตอบเขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าใผคนใดตี้ละบ้าน ละปี้น้อง ละป้อแม่ ละลูกๆ กาว่าละไฮ่นาย้อนหันแก่เฮาตึงข่าวดีของเฮา
30 คนนั้นจะได้ฮับผลตอบแตนในโลกนี้เป่นร้อยเต้า คือบ้าน ปี้น้อง ป้อแม่ ลูกๆ กาว่า ไฮ่นา รวมตึงก๋านโดนค่ำตวย แต่ในโลกหน้าเขาจะได้จีวิตนิรันดร์
31 แต่มีหลายคนตี้เป่นคนตังเก๊าในต๋อนนี้ จะก๋ายเป่นคนตังป๋าย กับคนตังป๋ายต๋อนนี้ จะก๋ายไปเป่นคนตังเก๊า”

พระเยซูอู้เถิงความต๋ายของพระองค์แหมเป่นเตื้อตี้สาม

32 เมื่อก่ำลังเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูเตียวนำหน้าหมู่เขาไปก่อน หมู่สาวกปากั๋นงึดในใจ๋ คนตี้เตียวตวยหลังก็กั๋วขึ้นมา พระเยซูปาหมู่สาวกตึงสิบสองคนนั้นออกจากคนตังหลายแหม แล้วอู้เรื่องเหตุก๋ารณ์ตี้จะเกิดขึ้นกับพระองค์หื้อหมู่เขาฟัง
33 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “ผ่อเน่อ หมู่เฮาก่ำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วบุตรมนุษย์จะถูกหักหลังหื้ออยู่ในอำนาจหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ เขาหมู่นั้นจะตัดสินลงโต้ษต้านเถิงต๋าย แล้วจะมอบต้านหื้อกับคนต่างจ้าด
34 แล้วหมู่คนต่างจ้าดนั้นก็จะเยาะเย้ยถ่มน้ำลายใส่ต้าน เฆี่ยนตี๊ต้าน แล้วในตี้สุดก็จะปากั๋นฆ่าต้านต๋าย แต่พระเจ้าจะเยียะหื้อต้านเป่นขึ้นจากความต๋ายในวันตี้สาม”

กำขอของยากอบกับยอห์น

35 แล้วยากอบกับยอห์นลูกบ่าวของเศเบดีเข้ามาอู้กับพระเยซูว่า “อาจ๋ารย์ครับ เฮามีเรื่องจะขอสักอย่างได้ก่อครับ”
36 พระเยซูถามว่า “มีเรื่องอะหยังกา”
37 หมู่เขาตอบว่า “เมื่ออาจ๋ารย์ได้ฮับเกียรติเป่นกษัตริย์แล้ว ขอแต่งตั้งหื้อเฮานั่งเผิกขวาคนนึ่ง เผิกซ้ายคนนึ่ง”
38 พระเยซูตอบว่า “หมู่ต้านบ่อู้ว่าก่ำลังขออะหยัง หมู่ต้านจะกิ๋นน้ำจากถ้วยแห่งความตุ๊กตี้เฮาจะกิ๋นได้กา เฮาจะฮับความตุ๊ก[ค]ตี้นักขนาดไหน หมู่ต้านจะฮับได้ก่อ”
39 เขาตึงสองตอบว่า “ได้ก่า” พระเยซูบอกเขาว่า “หมู่ต้านจะได้กิ๋นจากถ้วยของเฮาแน่นอน ความตุ๊กตี้นักล้ำไปตี้เฮาจะฮับนั้น หมู่ต้านจะได้ฮับแน่ๆ ก็แม่นอยู่
40 แต่ตี้จะหื้อใผนั่งเผิกขวาเผิกซ้ายของเฮานั้น บ่ใจ้เฮาเป่นคนจัดหื้อนั่งเน่อ แต่พระเจ้าของเฮาเต้าอั้นตี้เป่นผู้เลือกว่าจะหื้อใผนั่งตั๊ดไหน”
41 เมื่อหมู่สาวกแหมสิบคนได้ยินจาอั้น ก็ปากั๋นโขดยากอบกับยอห์น
42 ย้อนจาอั้น พระเยซูก็ฮ้องหมู่เขาตึงหมดมาหา แล้วอู้ว่า “ต้านตังหลายฮู้แล้วว่า ผู้ตี้คนตังหลายถือว่าเป่นผู้ปกครองของคนต่างจ้าดวางตั๋วเป่นนายเหนือเขาตังหลาย หมู่ผู้นำก็ใจ๊อำนาจเหนือเขาตังหลายตวย
43 แต่สำหรับหมู่ต้านนั้นบ่เป่นจาอั้นเน่อ ในหมู่ต้านถ้าใผคนใดใค่เป่นใหญ่ก็หื้อเขาเป่นผู้ฮับใจ๊หมู่ต้าน
44 ถ้าใผคนใดใค่เป่นใหญ่เหลือเปื้น ก็ต้องยอมสมัครใจ๋เป่นคนฮับใจ๊ของคนตังหลาย
45 ย้อนบุตรมนุษย์บ่ได้มาเปื้อหื้อคนอื่นฮับใจ๊ แต่มาเปื้อฮับใจ๊คนอื่น แล้วก็สละจีวิตของต้านเปื้อเป่นก้าไถ่คนจ๋ำนวนนักหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ”

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอดจื้อบารทิเมอัส

46 พระเยซูตึงหมู่สาวกมาแผวเมืองเยริโค ต๋อนตี้ออกจากเมือง มีคนจ๋ำนวนนักตวยพระองค์กับหมู่สาวกไป มีคนต๋าบอดคนนึ่งจื้อบารทิเมอัสลูกของทิเมอัส นั่งขอตานอยู่ฮิมหนตาง
47 เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยซูจาวเมืองนาซาเร็ธก่ำลังเตียวก๋ายมา เขาก็ฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า “บุตรของกษัตริย์ดาวิด ขอโผดอินดูข้าตวยเต๊อะ”
48 มีหลายคนปากั๋นด่าเขา บอกหื้อดักเหีย แต่เขาก็เอิ้นดังขึ้นติกๆ ว่า “บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอโผดอินดูข้าน่อยเต๊อะ”
49 พระเยซูก็เลยหยุดแล้วอู้ว่า “ฮ้องเขามาเพ้” หมู่เขาก็ฮ้องคนต๋าบอดนั้นบอกว่า “หื้อจิ้นอกจิ้นใจ๋เต๊อะ ขะใจ๋ลุกขึ้นแหล่ พระเยซูฮ้องเจ้าแล้ว”
50 คนต๋าบอดคนนั้นก็ก๋ำผ้าต้วบตี้ตุ๊มอยู่ขว้างไปเหีย แล้วลุกขึ้นมาหาพระเยซู

ค **10:38 10:38** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกจะเป่น บัพติศมา

51 พระองค์ถามเขาว่า เจ้าต้องก๋านหื้อเฮาเยียะอะหยังหื้อกา คนต๋าบอดตอบว่า อาจ๋ารย์ ข้าพเจ้าใค่ผ่อหัน
52 พระเยซูตอบเขาว่า ไปเต๊อะเน่อ ความเจื้อของเจ้าเยียะหื้อต๋าของเจ้าหายบอดแล้ว แล้วเขาก็ผ่อหันบ่าเดี่ยวนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไป

11

ก๋านเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

1 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกเข้ามาใก้จะแผวกรุงเยรูซาเล็ม ก็มาแผวหมู่บ้านเบธฟายีกับหมู่บ้านเบธานีตี้บนดอยบ่ากอกเทศ พระองค์ใจ๊สาวกสองคนเข้าไปก่อน
2 สั่งว่า หื้อเข้าไปในหมู่บ้านตี้อยู่ตังหน้าหั้นเน่อ ตันทีตี้เข้าไปแล้ว จะปะลูกลาตั๋วนึ่งมัดอยู่ ลาตั๋วนี้ยังบ่มีใผเกยขี่กำเตื้อ หื้อแก้เจื้อกแล้วจู๋งมาตี้นี่เต๊อะ
3 ถ้ามีคนถามว่า หมู่ต้านเยียะจาอี้เยียะหยัง หื้อตอบเขาว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าต้องก๋านใจ๊สักกำเดียว แล้วจะเอามาคืนหื้อตี้เก่า
4 สาวกสองคนนั้นก็ไป แล้วปะลูกลาตั๋วนึ่งมัดอยู่นอกปะตู๋บ้านฮิมหนตางหั้น หมู่เขาก็แก้เจื้อกแล้วจู๋งมา
5 มีบางคนอยู่ตี้หั้นถามว่า แก้เจื้อกลาเยียะหยัง
6 สาวกตึงสองก็ตอบต๋ามตี้พระเยซูบอกมา หมู่เขาก็ยอมหื้อเอาลูกลาไป
7 แล้วหมู่เขาก็จู๋งลูกลามาหื้อพระเยซู เอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปู๋บนหลังลา แล้วจ้วยตุ้มพระองค์ขึ้นขี่
8 คนตังหลายปากั๋นเอาเสื้อผ้าของหมู่เขามาปู๋ลงบนหนตาง บางคนก็ฟันกิ่งไม้มีใบนักตี้ก๋างโต้งมายายต๋ามหนตางตวย
9 คนตี้เตียวนำหน้ากับคนเตียวตวยหลัง ปากั๋นโห่ฮ้องเสียงดังว่า
โฮซันนา[ฉ]
ขอพระเจ้าปั๋นปอนผู้ตี้มาในนามองค์พระผู้เป๋นเจ้า[ง]
10 ขอพระเจ้าปั๋นปอนอาณาจักรของกษัตริย์ดาวิดป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาตี้ก๋ำลังจะมาตั้งเต๊อะเน่อ โฮซันนาในตี้สูงสุด
11 เมื่อพระเยซูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ก็เข้าไปในบริเวณพระวิหารเตียวผ่อสิ่งตังหลายตังมวลจ๋นใคว่หมด แต่ต๋อนนั้นก็เกือบมืดนักแกแล้ว จึงออกไปหมู่บ้านเบธานีกับหมู่สาวกสิบสองคน

พระเยซูสาปแจ้งเก๊าบ่าเดื่อ

12 แจ้งเจ๊ามาแหมวันนึ่ง ต๋อนตี้เตียวออกจากหมู่บ้านเบธานี พระเยซูอยากกิ๋นข้าว
13 เมื่อพระองค์หันใส่เก๊าบ่าเดื่อเก๊านึ่งอยู่ไก๋ต๋ามีใบเต๋มเก๊า พระองค์ก็เตียวเข้าไปผ่อใก้ๆ ว่ามีหน่วยพ่องก่อ เมื่อเตียวเข้าไปใก้ หันมีก้าใบเต๋มเก๊าไปหมด แต่บ่มีหน่วยสักแก่น ย้อนยังบ่เถิงเวลาออกหน่วยเตื้อ
14 พระเยซูก็บอกบ่าเดื่อเก๊านั้นว่า ตั้งแต่นี้ต่อไป จะบ่มีใผได้กิ๋นหน่วยของเจ้าแหม หมู่สาวกก็ได้ยินกำอู้นั้นเหมือนกั๋น

พระเยซูในพระวิหาร

15 เมื่อมาแผวกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระเยซูก็เข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เหิบหมู่ตี้ก๋ำลังซื้อขายของกั๋นอยู่ตี้หั้น ปึ๊ดโต๊ะของคนฮับแลกสตางค์ กับยู้ตี้นั่งของหมู่คนขายนกก๋าแก๋ขว้างตวย
16 แล้วห้ามบ่หื้อคนขนของสิ่งใดๆ เตียวลัดบริเวณข่วงพระวิหาร
17 พระองค์สอนหมู่เขาว่า มีถ้อยกำของพระเจ้าเขียนไว้ในพระคัมภีร์บ่ใจ้กา ว่า พระวิหารของเฮาจะฮ้องว่าเป๋นตี้สำหรับอธิษฐานของคนกู้จ้าดกู้ภาษา[จ] แต่หมู่เจ้ามาเยียะหื้อก๋ายเป๋นถ้ำของโจ๋รเหีย[ฉ]
18 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ยู้หันจาอั้น หมู่เขาก็กั๋วพระองค์ ก็เลยเป็กษาหารือกั๋นเปื้อหาตางตี้จะฆ่าพระองค์เหีย ย้อนว่าคนตังหลายตี้ได้ฟังกำสอนของพระเยซูก็งึด
19 แต่เมื่อค่ำลงแล้ว พระเยซูตึงหมู่สาวกก็ปากั๋นออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม

บทเฮียนจากเก๊าบ่าเดื่อ

20 แจ้งเจ๊ามาแหมวันนึ่ง เมื่อพระเยซูตึงหมู่สาวกเตียวก๋ายเก๊าบ่าเดื่อเก๊าตะวาแหม ก็หันเหี่ยวแห้งไปหมดจ๋นเถิงฮาก
21 เปโตรก็ึดเถิงกำตี้พระเยซูบอกบ่าเดื่อต้นนั้นตะวาจึงอู้ขึ้นว่า อาจ๋ารย์ครับ ผ่อบ่าเดื่อเก๊าตี้พระองค์แจ้งตะวานี้ลอ เหี่ยวแห้งต๋ายไปแต๊เฮ่ย
22 พระเยซูก็บอกหมู่สาวกว่า ขอหื้อเจื้อพระเจ้าเต๊อะหน่า

[ฉ] **11:9 11:9** กำนี้เป๋นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า ขอโผดจ้วยหื้อรอด จาวยิวใจ๊เป๋นกำสรรเสริญพระเจ้า [ง] **11:9 11:9** สดด 118:26
[จ] **11:17 11:17** อสย 56:7 [ฉ] **11:17 11:17** ยรม 7:11

23 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าใผคนใดจะสั่งดอยม่อนนี้ว่า จงย้ายลงไปในทะเลเหีย โดยบ่สงสัยเลย แต่เจื้อว่าจะเป็นต๋ามตี้สั่งนั้น ก็จะเป็นไปจาอั้น
24 ย้อนจาอี้เฮาบอกต้านตังหลายว่า ต้านจะอธิษฐานขอสิ่งใด ถ้าต้านเจื้อว่าจะได้ฮับ ต้านก็จะได้ฮับต๋ามนั้นแต๊ๆ
25 ต๋อนก่ำลังอธิษฐานอยู่ ถ้ากึ๊ดได้ว่าต้านมีเรื่องผิดอกผิดใจ๋ใผอยู่ ก็ยกโต้ษหื้อคนนั้นเหียก่อน แล้วพระบิดาของต้านตี้อยู่ในสวรรค์ก็จะโผดยกโต้ษหื้อต้านเหมือนกั๋น
26 แต่ถ้าต้านตังหลายบ่ยอมยกโต้ษหื้อใผ พระบิดาของต้านตี้อยู่ในสวรรค์ ก็จะบ่ยอมโผดยกโต้ษหื้อต้านเหมือนกั๋น[๑]

หมู่ผู้นำสงสัยในสิทธิอำนาจของพระเยซู

27 พระเยซูกับหมู่สาวกเข้ามากรุงเยรูซาเล็มแหม เมื่อพระเยซูก่ำลังเตียวอยู่ตี้บริเวณพระวิหาร หมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่คนเฒ่าคนแก่เข้ามาถามพระองค์ว่า
28 ต้านมีสิทธิอำนาจอะหยังเยียะสิ่งหมู่นี้ ใผหื้อสิทธิอำนาจต้านตี้จะเยียะจาอี้
29 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า เฮาจะถามหมู่ต้านสักข้อนึ่งก่อน ถ้าหมู่ต้านตอบเฮา เฮาเถิงจะบอกว่าเฮาใจ๊สิทธิอำนาจของใผมาเยียะสิ่งหมู่นี้
30 ลองตอบเฮามากำลอว่าสิทธิอำนาจของยอห์นตี้เขาหื้อบัพติศมานั้น มาจากพระเจ้ากาว่ามาจากคน
31 หมู่เขาก็เป็กษากั๋นว่า ถ้าเฮาจะว่า มาจากพระเจ้า ต้านก็จะย้อนถามหมู่เฮาแหมว่า แล้วเป็นจาใดบ่เจื้อยอห์น
32 แต่ถ้าหมู่เฮาจะว่า มาจากคน ก็กั๋วคนตังหลายจะโขด ย้อนว่าคนตังหลายปากั๋นเจื้อว่ายอห์นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าแต๊ๆ
33 หมู่เขาก็เลยตอบพระองค์ว่า หมู่เฮาบ่ฮู้เน่อ พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า ถ้าจาอั้น เฮาก็จะบ่บอกเหมือนกั๋นว่าเฮาใจ๊สิทธิอำนาจของใผเยียะสิ่งหมู่นี้

12

กำเผียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้า

1 พระเยซูอู้กับหมู่เขาเป็นกำเผียบว่า มีป้อจายคนนึ่งเยียะสวนองุ่น เขาล้อมฮั้วแวดสวนไว้หมด เจาะหินแป๋งบ่อกั๋นน้ำองุ่น กับแป๋งป้อมสำหรับเฝ้าสวนไว้ แล้วหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เตียวตางไปอยู่ต่างประเทศ 2 เมื่อเถิงหน้าเก็บหน่วยองุ่น เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปหาหมู่คนเจ้า เปื้อฮับส่วนแบ่งองุ่นตี้เป็นส่วนแบ่งของเขา
3 แต่หมู่คนเจ้าก็ยับลูกจ้างคนนั้นไว้ ปากั๋นบุบตี๋แล้วไล่ปึ๊กโดยบ่ได้อะหยังติดมือไปสักอย่าง
4 เจ้าของสวนก็ส่งลูกจ้างไปแหมคนนึ่ง กำนี้คนเจ้าปากั๋นบุบหัวเขากับเยียะหื้อเขาอาย
5 ต่อมาเจ้าของสวนส่งลูกจ้างคนนึ่งไปแหม หมู่เขาก็ฆ่าเหีย แล้วเจ้าของก็ส่งคนฮับใจ๊ไปแหมหลายคน หมู่คนเจ้าก็บุบตี๋พ่องฆ่าพ่อง
6 เจ้าของสวนยังมีแหมคนนึ่ง เป็นลูกบ่าวตี้เขาฮัก จึงส่งลูกไป กึ๊ดว่า คนเจ้าหมู่นั้นก็จะนับถือลูกบ่าวของเฮาพ่อง
7 แต่หมู่คนเจ้าอู้กั๋นว่า นี่ลอ คนตี้จะฮับมรดก หมู่เฮาจ้วยกั๋นฆ่ามันเหียเต๊อะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมู่เฮา
8 หมู่เขาก็ยับลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้นฆ่า แล้วเอาศพขว้างไว้ตังนอกสวน
9 พระเยซูถามว่า เจ้าของสวนจะเยียะจาใด เขาก็จะมาฆ่าหมู่คนเจ้าสวนหมู่นั้นเหีย แล้วเอาสวนองุ่นนั้นไปหื้อคนอื่นเจ้าต่อ
10 ต้านตังหลายบ่เกยอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้กา ตี้ว่า
ศิลาตี้สล่าแป๋งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น
ป๋ากฏว่าเป็นศิลามุมเอก
11 สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตี้หมู่เฮาหันกับต๋า ก็จืดแต๊ๆ[ช]

12 หมู่ผู้นำจาวยิวฮู้ว่าพระองค์ก่ำลังอู้กำเผียบเถิงหมู่เขา หมู่เขาก็ปากั๋นหาตางตี้จะยับพระองค์ แต่ก็กั๋วคนตังหลายตี้หั้น หมู่เขาเลยปากั๋นปึ๊กไปเหียก่อน

มีคนถามเกี่ยวกับกำนเสียภาษี

13 แล้วหมู่เขาส่งหมู่ฟาริสีกับหมู่ของเฮโรดไปหาพระเยซู เปื้อจะแนยับผิดในกำอู้กำจ๋าของพระองค์

---

๑ **11:26 11:26** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อ 26

ช **12:11 12:11** สดด 118:22-23

14 เมื่อมาแผวแล้ว หมู่เขาก็ถามพระองค์ว่า อาจำรย์ หมู่เฮาฮู้ว่าอาจำรย์เป่นคนซื่อสัตย์ บ่ได้เอาใจ๋ใผ
กับบ่หันแก่หน้าใผเลย แต่สอนเรื่องตางของพระเจ้าต๋ามความจริง ขอบอกเฮาว่าถูกกาว่าบ่ถูกตี้จะเสียภาษี
หื้อซีซาร์ เฮาควรจะเสียดีกาว่าบ่ควรเสียดี
15 แต่พระองค์ฮู้วอกหมู่เขาจึงตอบว่า ต้านจะมาจับผิดเฮาเยียะหยัง เอาเหรียญเดนาริอันมาหื้อเฮาผ่อ
สักเหรียญลอ
16 หมู่เขาก็เอาเหรียญนึ่งมาหื้อพระองค์ พระเยซูถามหมู่เขาว่า ฮูปกับจื้อตี้อยู่บนเหรียญนี้เป่นของใผ
หมู่เขาตอบว่า เป่นของซีซาร์
17 พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า ของของซีซาร์ก็เอาไปหื้อซีซาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า หมู่เขาก็
งึดพระองค์ขนาด

กำนเป่นขึ้นจากความต๋าย

18 มีหมู่สะดูสีบางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ถือว่าบ่มีกำนเป่นขึ้นจากความต๋าย หมู่เขาถามพระองค์ว่า
19 อาจำรย์ บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าป้อจายคนใดต๋ายละเมีย แต่ยังบ่ตันมีลูกเตื้อ ก็หื้อน้อง
บ่าวฮับปี้ใป๊มาเป่นเมีย เปื้อหื้อมีลูกสืบเจื้อสายของอ้ายไว้
20 สมมุติว่ามีป้อจายตี้เป่นปี้น้องกั๋นเจ็ดคน อ้ายเก๊ามีเมีย แล้วต๋ายไปยังบ่มีลูกเตื้อ
21 น้องบ่าวคนตี้สองก็ฮับเอาปี้ใป๊มาเป่นเมีย แล้วก็ต๋ายไปยังบ่มีลูกเตื้อ น้องคนตี้สามก็ฮับเอาปี้ใป๊มาเป่น
เมียแหม แล้วเขาก็ต๋ายไปยังบ่มีลูกเหมือนกั๋น
22 ปี้น้องตึงเจ็ดคนนี้เอาแม่ญิงคนนั้นมาเป่นเมีย แต่ก็ต๋ายโดยบ่มีลูก แล้วสุดต๊ายแม่ญิงคนนั้นก็ต๋าย
ตวย
23 จาอั้นเมื่อเถิงวันตี้คนจะเป่นขึ้นจากความต๋าย แล้วในวันนั้นแม่ญิงคนนี้จะเป่นเมียของใผ ย้อนว่านาง
เกยเป่นเมียของป้อจายตึงเจ็ดคนนั้นหมดแล้ว
24 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า ในข้อนี้หมู่ต้านเข้าใจ๋ผิดแล้ว ย้อนว่าหมู่ต้านบ่เข้าใจ๋พระคัมภีร์กับบ่ฮู้จักฤทธิ์
อำนาจของพระเจ้า
25 เมื่อเถิงวันตี้กู้คนเป่นขึ้นจากความต๋ายนั้น จะบ่มีกำนแต่งงานกั๋น กาว่ายกหื้อเป่นผัวเป่นเมียกั๋นแหม
แต่จะเป่นเหมือนทูตสวรรค์
26 ส่วนเรื่องคนต๋ายจะเป่นขึ้นจากความต๋ายก่อ หมู่ต้านบ่เกยอ่านเรื่องคุ่มไม้ตี้บ่ไหม้ไฟในหนังสือตี้โมเสส
เขียนกา พระเจ้าอู้กับโมเสสว่า เฮาเป่นพระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ[ช]
27 พระองค์บ่เป่นพระเจ้าของคนต๋าย แต่เป่นพระเจ้าของคนตี้มีจีวิต หมู่ต้านเข้าใจ๋ผิดไปนักขนาด

บทบัญญัติข้อสำคัญตี้สุด

28 มีธรรมาจำรย์คนนึ่งเข้ามาได้ยินหมู่เขาเถียงพระเยซู ก็หันว่าพระองค์ตอบหมู่เขาได้ดีจึงถามพระองค์
ว่า ในบทบัญญัติตึงหมดข้อใดสำคัญเหลือเป็น
29 พระเยซูตอบว่า บทบัญญัติตึงหมดข้อตี้สำคัญตี้สุดคือข้อตี้ว่า จาวอิสราเอลตังหลายฟังไว้หื้อดีเน่อ
องค์พระผู้เป่นเจ้าของเฮาเป่นพระเจ้าองค์เดียว
30 จงฮักองค์พระผู้เป่นเจ้า พระเจ้าของต้านจ๋นสุดจิตสุดใจ๋ สุดผญาปั๋ญญา กับสุดก๋ำลังของเจ้า
31 ส่วนข้อตี้สำคัญเป่นข้อสองนั้นคือ จงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า บทบัญญัติอื่นตี้สำคัญเหลือ
สองข้อนี้บ่มีแหมแล้ว
32 แล้วธรรมาจำรย์คนนั้นอู้ว่า ดีแล้วอาจำรย์ ต้านอู้ถูกแต๊ๆ ว่าพระเจ้ามีแต่องค์เดียว นอกจากพระองค์
แล้วบ่มีพระเจ้าอื่นแหม
33 กำนฮักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจ๋ สุดก๋ำลัง สุดความเข้าใจ๋ กับกำนฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า ก็
สำคัญเหลือสัตว์ตี้เผาปู่จากับเครื่องปู่จาต่างๆ ตึงหมด
34 เมื่อพระเยซูหันว่าคนนั้นตอบอย่างมีผญาปั๋ญญา จึงอู้กับเขาว่า ต้านก็ใก้ตี้จะเป่นคนของพระเจ้ามา
นักแกแล้ว ตั้งแต่นั้นไปก็บ่มีใผก้าถามพระองค์แหม

กำถามเกี่ยวกับเจื้อสายของดาวิด

35 ต๋อนตี้พระเยซูสั่งสอนอยู่ในพระวิหาร พระองค์ถามคนตังหลายว่า ตี้หมู่ธรรมาจำรย์ว่าพระคริสต์
เป่นเจื้อสายของกษัตริย์ดาวิดนั้น เป่นไปได้จาใด
36 ย้อนว่าตั๋วกษัตริย์ดาวิดอู้เถิงพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า
พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป่นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
หื้อนั่งตังขวามือของเฮา
จ๋นเต๊าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต้านอยู่ลุ่มปึ๊นตี๋นของต้าน[ญ]

ช **12:26 12:26** อพย 3:6 ญ **12:36 12:36** สดด 110:1

37 ตั๋วของกษัตริย์ดาวิดฮ้องพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป๋นเจ้า” แล้วพระองค์จะเป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด” คนตังหลายฟังจาอั้นก็ม่วนใจ๋

38 ต๋อนตี้พระเยซูสอนก็อู้ว่า “หื้อหละวังหมู่ธรรมาจ๋ารย์ไว้หื้อดีๆ หมู่เขาชอบนุ่งเสื้อคุมยาวเตียวไปเตียวมา แล้วชอบหื้อคนไหว้ก๋างกาดก๋างลี

39 กับชอบนั่งตั๊ดตี้สำคัญในธรรมศาลาของจาวยิว กับตี้มีเกียรติในงานเลี้ยง

40 หมู่เขายึดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป๋นของตั๋วเก่าเหีย แล้วก็ขี้แต่งอธิษฐานยาวๆ คนหมู่นี้จะต้องฮับโต้ษใหญ่หลวง”

เงินถวายของแม่หม้าย

41 เมื่อพระเยซูนั่งอยู่หน้าตู้เก็บสตางค์ถวายในพระวิหาร ก็ผ่อคนตังหลายเอาสตางค์มาจ่อมลงในตู้เก็บสตางค์นั้น คนร่ำรวยหลายคนเอาสตางค์จ๋ำนวนนักมาจ่อม

42 แต่มีแม่หม้ายตุ๊กคนนึ่งเอาเหรียญตองแดงหน้อยๆ สองอันมาจ่อมตวยเป๊น มีก้ามอกสักซาวห้าสตางค์

43 พระเยซูฮ้องหมู่สาวกเข้ามาบอกว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า แม่หม้ายตุ๊กคนนี้ จ่อมสตางค์นักเหลือคนตังหลายหมู่นั้นก่อน

44 ย้อนว่าคนตังหลายได้เอาสตางค์ตี้เหลือใจ๊มาจ่อม แต่แม่หม้ายคนนี้ตุ๊กยาก ยังได้เอาสตางค์ตี้มีอยู่สำหรับเลี้ยงจีวิตของตั๋วมาจ่อมจ๋นเสี้ยงหมด”

13

พระเยซูตวายตั๊กเถิงก๋านทำลายพระวิหาร

1 ต๋อนตี้พระเยซูก่ำลังเตียวออกจากบริเวณพระวิหาร สาวกของพระองค์คนนึ่งอู้ว่า “อาจ๋ารย์ ตึกหมู่นี้ใหญ่โตงามขนาด บ่าหินตี้ใจ๊แป๋งก็ก้อนใหญ่แต๊ๆ”

2 พระองค์ตอบคนนั้นว่า “ต้านหันตึกใหญ่ๆ หมู่นี้ก่อ บ่าหินตี้ซ้อนกั๋นหมู่นี้จะถูกเตขว้างจ๋นบ่หันวางซ้อนกั๋นเลยสักก้อน”

3 ต๋อนตี้พระเยซูก่ำลังนั่งอยู่บนดอยบ่ากอกเทศตี้อยู่แหมเผิกชื่อพระวิหาร เปโตร ยากอบ ยอห์น กับอันดรูว์มาถามพระองค์เป๋นก๋านส่วนตั๋วว่า

4 “ขอบอกหมู่เฮากำเต๊อะว่า สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด มีอะหยังเป๋นหมายสำคัญหื้อหันว่าสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นแล้ว”

5 พระองค์ตอบว่า “หละวังหื้อดี ห้ามหื้อใผจุล่ายต้านเน่อ

6 ย้อนว่าจะมีหลายคนมาอ้างจื้อของเฮาว่า “เฮาเป๋นพระคริสต์” แล้วจุล่ายหื้อหลายคนหลงเจื้อ

7 เมื่อต้านได้ยินเรื่องสงคราม กับได้ข่าวลือว่าเกิดสงครามตึงใก้ตึงไก๋ ก็บ่ถ้าตกอกตกใจ๋ ย้อนเรื่องจาอี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่เถิงวันเสี้ยงสุดของโลกเตื้อ

8 ประเทศนึ่งจะสู้ฮบกับแหมประเทศนึ่ง อาณาจักรนึ่งก็จะสู้ฮบกับแหมอาณาจักรนึ่ง จะเกิดก๋านกั๋นข้าวอยากน้ำ กับแผ่นดินจะไหวหลายตี้ เหตุก๋ารณ์หมู่นี้ก็เผียบเหมือนก๋านตั้งเก๊าเจ็บต๊องก่อนเกิดลูก

9 แต่จงหละวังตั๋วไว้หื้อดี ย้อนว่าหมู่ต้านจะถูกยับปาไปขึ้นศาล จะถูกเฆี่ยนถูกตี๋ในธรรมศาลาของจาวยิว กับจะต้องไปยืนต่อหน้าเจ้าเมือง ต่อหน้ากษัตริย์ย้อนว่าหมู่ต้านติดต๋ามเฮา เปื้อจะเป๋นพยานเรื่องเฮาต่อหน้าหมู่เขา

10 แต่ก่อนเถิงวันเสี้ยงสุดของโลก คนตังหลายจะต้องบอกข่าวดีหื้อกู้จ้าดกู้เผ่าเหียก่อน

11 เมื่อหมู่ต้านโดนยับไปขึ้นศาลนั้น ห้ามฟั่งฮ้อนอกตกใจ๋เตื้อว่าจะอู้ตอบจาใดดี แต่ในเวลานั้น หื้ออู้ไปต๋ามตี้พระเจ้าโผดหื้อต้านอู้ ย้อนว่าผู้ตี้อู้นั้นบ่ใจ้ตั๋วต้านตี้อู้ แต่เป๋นพระวิญญาณบริสุทธิ์อู้ผ่านตั๋วต้าน

12 “ปี้น้องจะหักหลังกั๋นจ๋นถูกฆ่าต๋าย ป้อแม่จะหักหลังลูกจ๋นถูกฆ่าต๋าย หมู่ลูกๆ ก็จะต่อต้านป้อแม่แล้วเยียะหื้อถูกฆ่าต๋ายเหมือนกั๋น

13 คนตังหลายจะจังหมู่ต้าน ย้อนว่าต้านได้ติดต๋ามเฮา แต่ถ้าใผตี้ทนได้จ๋นเถิงตี้สุด จะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ

สิ่งน่าสยดสยอง

14 “แต่เมื่อหมู่ต้านหัน “สิ่งตี้มาย๋ำสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตี้เยียะหื้อเกิดความฉิบหาย” มาตั้งไว้ในสถานตี้บ่ควรดีตั้ง๒ (หื้อคนตี้อ่านก๋านี้เข้าใจ๋ความหมายหื้อดี) ก็หื้อคนตี้อยู่ในแคว้นยูเดียขะใจ๋หนีไปอยู่บนดอยเวยๆ

15 คนตี้อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามลงมากาว่าปึ๊กเข้าไปเก็บคัวในบ้าน

16 คนตี้อยู่ต๋ามโต้งต๋ามนา ห้ามปึ๊กไปเอาเสื้อคุมตี้บ้าน หื้อลวดหนีไปเลย

17 ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มานกับแม่ลูกหน้อยตี้ลูกยังกิ๋นนมอยู่

---

๒ **13:14 13:14** อ้างเถิงพระวิหาร

18 หื้ออ้อนวอนขอพระเจ้าตี้จะบ่เกิดขึ้นในหน้าหนาว
19 ย้อนว่ายามนั้นจะเกิดความตุ๊กยากลำบากขนาดอย่างตี้บ่เกยเกิดขึ้นมาก่อนเลย นับตั้งแต่พระเจ้าสร้างโลกมาจ๋นเถิงบ่าเดี๋ยวนี้ กับจะบ่มีจาอี้เกิดขึ้นแหมเลย
20 ถ้าองค์พระผู้เป๋นเจ้าบ่หย้อวันเวลาหมู่นั้นหื้อสั้นลง ก็จะบ่มีใผรอดจีวิตเลย แต่ย้อนว่าพระองค์หันแก่คนตี้พระองค์ได้เลือกไว้เป๋นของพระองค์แล้ว ก็หื้อเวลานั้นสั้นลง
21 ในเวลานั้นถ้ามีคนใดมาบอกว่า ผ่อลอพระคริสต์อยู่หั้น กาว่า พระคริสต์อยู่นี้ ห้ามเจื้อเขาเน่อ
22 ย้อนว่าจะมีพระคริสต์ตั๋วป๋อมกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมเกิดขึ้น แล้วหมู่เขาก็จะเยียะกำนอัศจ๋รรย์กับหมายสำคัญต่างๆ เปื้อจุล่ายคนตี้พระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว ถ้าเป๋นไปได้
23 ต้านตังหลายจงเฝ้าหละวังตั๋วไว้หื้อดีเน่อ เฮาได้เตื๋อนหมู่ต้านไว้ก่อนแล้ว

บุตรมนุษย์จะมา

24 หลังจากเวลาตุ๊กยากลำบากนั้นผ่านป๊นไปแล้ว
ตะวันจะมืดตื๊ก เตือนจะบ่ส่องแสง
25 ดาวจะหยวะตกจากต๊องฟ้า[ฌ]
หมู่ผู้มีอำนาจตังหลายในต๊องฟ้าก็จะสั่นไหวเฝื่อนคลอน[ฌ]
26 แล้วคนตังหลายจะหันบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่กับรัศมี
27 เวลานั้นพระองค์จะส่งหมู่ทูตสวรรค์มารวบรวมคนตี้พระองค์เลือกไว้แล้วจากตึงสี่ทิศ ตั้งแต่สุดป๋ายแผ่นดินโลกจ๋นเถิงสุดขอบฟ้า

บทเฮียนจากเก๊าบ่าเดื่อ

28 หื้อเฮียนฮู้จากเรื่องเก๊าบ่าเดื่อ คือเมื่อเก๊าบ่าเดื่อโป่งใบใหม่ ต้านก็ฮู้ว่าใก้จะเถิงหน้าฮ้อนแล้ว
29 ก็เหมือนเดียวกั๋น เมื่อหมู่ต้านหันเหตุก๋ารณ์ตี้เฮาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น ก็หื้อฮู้ว่าใก้เถิงเวลาตี้พระองค์จะปี๊กมา ใก้จะเถิงเวลาแต๊ๆ แล้วเน่อ
30 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า คนในยุคนี้จะยังบ่ต๋ายก่อนเหตุก๋ารณ์ตี้ว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น
31 ต๊องฟ้ากับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อยกำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

บ่มีใผฮู้วันเวลา

32 แต่ว่าวันนั้นเวลานั้นตี้สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้น บ่มีใผฮู้สักคน หมู่ทูตสวรรค์ก็บ่ฮู้ บุตรของพระเจ้าก็บ่ฮู้ มีก้าพระบิดาองค์เดียวเต้าอั้นตี้ฮู้
33 จงเฝ้าหละวังตื่นตั๋วไว้หื้อดี ย้อนต้านบ่ฮู้ว่าวันเวลานั้นจะมาแผวเมื่อใด
34 ก็เผียบเหมือนเจ้าของบ้านคนนึ่งตี้ก่ำลังจะออกเตียวตางไปเมืองไก๋ เขามอบอำนาจหื้อหมู่คนฮับใจ๊ฮับผิดชอบบ้านต๋ามหน้าตี้ก๋านงานของใผของมัน กับบอกคนยามหื้อเฝ้าปะตู๋บ้านไว้หื้อดีๆ
35 ย้อนจาอั้นหมู่ต้านจงหละวังตั๋วหื้อดี ย้อนต้านบ่ฮู้ว่าเจ้าของบ้านจะปี๊กมาเวลาใด จะมาเมื่อค่ำกา จะมาเด็กดื่นเกิ่งคืนกา จะมายามไก่ขันกา กาว่าจะมาเมื่อเจ๊า
36 จงเฝ้าหละวังหื้อดี กั๋วว่าเป๋นอาจจะสะหลดสะหลันมาปะใส่ต้านนอนหลับอยู่
37 สิ่งตี้เฮาอู้กับหมู่ต้าน เฮาก็อู้กับคนตังหลายเหมือนกั๋นว่า จงเฝ้าหละวังหื้อดี

14

ก๋านปองฮ้ายพระเยซู

1 แหมสองวันจะเถิงงานปัสกา ตึงงานกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื๊อ หมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่ธรรมาจ๋ารย์วางแผนตี้จะลักยับพระเยซูไปฆ่าเหีย
2 หมู่เขาอู้กั๋นว่า ในหละหว่างงานนี้ บ่ดีฟั่งเยียะอะหยังเตื้อ กั๋วว่าคนตังหลายจะวุ่นวายแตกตื่นกั๋น

มารีย์เอาน้ำมันหอมชโลมพระเยซู

3 ต๋อนนั้นพระเยซูอยู่ตี้หมู่บ้านเบธานีในบ้านของซิโมนคนตี้เกยเป๋นขี้ตู้ด ต๋อนตี้พระองค์ก่ำลังกิ๋นข้าว มีแม่ญิงคนนึ่งเข้ามาหา นางก๋ำขวดใส่น้ำมันหอมนารดาบริสุทธิ์รากาแปงขนาด นางตุ๊บปากขวดถอกน้ำมันหอมนั้นลงบนหัวของพระองค์[ฌ]
4 บางคนตี้หั้นบ่ปอใจ๋อู้กั๋นว่า เป๋นจาใดเยียะหื้อน้ำมันหอมเสียไปเหียบ่ดาย
5 ถ้าเอาน้ำมันหอมนี้ไปขาย ก็จะได้สตางค์เถิงสามร้อยป๋าย[ฌ] จะเอาสตางค์นั้นไปป๋นหื้อคนตุ๊กคนจ๋นก็ได้ หมู่เขาปากั๋นหลุ้มว่าหื้อแม่ญิงคนนั้น

[ฌ] **13:25 13:25** อสย 34:14; วว 6:13 [ฌ] **13:25 13:25** ยอล 2:10 [ฌ] **14:3 14:3** นางเยียะจาอั้นเปื้อถวายเกียรติตึงแสดงความจงฮักภักดีต่อพระองค์ [ฌ] **14:5 14:5** นึ่งเหรียญมีก้าเต้ากับก้าจ้างคนงานนึ่งวัน

6 แต่พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า ห้ามว่าหื้อนาง ไปยุ่งกับนางเยียะหยัง นางได้เยียะสิ่งตี้ดีงามหื้อกับเฮา
7 คนตุ๊กคนจ๋นจะยังอยู่ตวยหมู่ต้านไปตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ต้านไปตลอด
8 แม่ญิงคนนี้เยียะเต้าตี้เยียะได้ เขาถอกน้ำมันหอมบนตั๋วเฮา เปื้อจะเกียมก๋านฝังศพของเฮาล่วงหน้า
9 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า บ่ว่าคนจะบอกข่าวดีไปตี้ไหนก็ต๋ามในโลก เขาก็จะเล่าเรื่องตี้นางเยียะนี้เป๋นก๋านระลึกเถิงนางตวย

ยูดาสตกลงจ้วยศัตรู๋ยับพระเยซู

10 แล้วยูดาสอิสคาริโอทตี้เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคนของพระเยซู ไปหาหมู่หัวหน้าปุโรหิตเปื้อจะหักหลังพระองค์หื้อหมู่เขายับ
11 เมื่อได้ยินยูดาสอู้จาอั้น ก็ดีอกดีใจ๋ แล้วสัญญาว่าจะหื้อสตางค์เป๋นก้าตอบแตน แล้วยูดาสก็แนหาโอกาสตี้จะหักหลังพระเยซู

มื้อสุดต๊ายของพระเยซูฮ่วมกับหมู่สาวก

12 ในวันตี้นึ่งของงานกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื้อ เป๋นวันตี้จาวยิวฆ่าลูกแกะสำหรับงานปัสกา หมู่สาวกปากั๋นถามพระเยซูว่า จะหื้อหมู่เฮาไปเกียมมื้อปัสกาหื้อพระองค์กิ๋นตี้ไหนดี
13 พระเยซูก็ใจ๊สาวกสองคนไปกรุงเยรูซาเล็ม บอกเขาว่า หื้อเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจะมีป๊อจายคนนึ่งแบกน้ำหม้อมาหาหมู่ต้าน หื้อตวยคนนั้นไป
14 เขาเข้าเฮือนหลังใดก็หื้อบอกเจ้าของเฮือนนั้นว่า อาจ๋ารย์หื้อหมู่เฮามาถามว่า ห้องตี้เปิ๊นจะกิ๋นมื้อปัสกากับหมู่สาวกนั้นอยู่ตังใด
15 เจ้าของเฮือนจะปาหมู่ต้านขึ้นไปห้องใหญ่จั๊นบนตี้แต่งดาไว้แล้ว ก็หื้อจัดเกียมมื้อปัสกาไว้ตี้ห้องนั้นเต๊อะ
16 แล้วสาวกสองคนนั้นก็ออกไป เข้าไปในเมือง แล้วก็ปะกู้อย่างตี้พระเยซูบอกไว้ตึงหมด หมู่เขาก็ได้จัดเกียมมื้อปัสกาไว้
17 เถิงต๋อนเมื่อค่ำ พระเยซูกับหมู่สาวกสิบสองคนก็มาแผวเฮือนหลังนั้น
18 ต๋อนตี้ก๋ำลังกิ๋นอยู่นั้น พระเยซูอู้ว่า เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า คนนึ่งในหมู่ต้านจะหักหลังเฮาคนนั้นนั่งกิ๋นข้าวตวยหมู่เฮาตี้นี้
19 หมู่สาวกก็ตุ๊กใจ๋ กู้คนเปี่ยนกั๋นถามพระองค์กำคนว่า เป๋นเฮากา
20 พระเยซูก็ตอบหมู่เขาว่า เป๋นคนนึ่งในหมู่ต้านสิบสองคนนี้ละ คือคนตี้จุ่มลงในถ้วยเดียวกับเฮา
21 บุตรมนุษย์จะต้องจากไปต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์ แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนตี้หักหลังบุตรมนุษย์ ถ้าคนนั้นบ่ได้เกิดมาก็ยังดีเหลือ

ก๋านตั้งพิธีหักเข้าหนมปัง

22 ต๋อนตี้ก๋ำลังกิ๋นข้าวตวยกั๋นอยู่นั้น พระเยซูหยิบเข้าหนมปังขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิยื่นหื้อหมู่สาวก อู้ว่า นี่คือก๋ายของเฮา หื้อฮับเอาไปกิ๋นเต๊อะ
23 พระองค์ก็ก๋ำถ้วยเหล้าองุ่นขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วส่งหื้อหมู่สาวกกู้คนกิ๋น
24 พระองค์อู้ว่า สิ่งตี้อยู่ในถ้วยนี้คือเลือดของเฮาตี้จะไหลออกมา เปื้อรับรองพันธสัญญาหละหว่างพระเจ้ากับคนตังหลาย
25 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า เฮาจะบ่กิ๋นเหล้าองุ่นแหมต่อไป จ๋นกว่าจะเถิงวันนั้นตี้เฮาจะกิ๋นตวยกั๋นในแผ่นดินของพระเจ้า แต่จะกิ๋นในความหมายแบบใหม่
26 เมื่อหมู่เขาฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแล้ว ก็ปากั๋นออกไปตี้ดอยบ่ากอกเทศ

พระเยซูตวายตั๊กว่าเปโตรจะละพระองค์

27 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า หมู่ต้านจะหนีละเฮาไปเหียหมด ย้อนมีก๋าเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าจะฆ่าคนเลี้ยงแกะ
แล้วแกะหมู่นั้นจะแตกขะแลขะแจหนีไปหมด๒
28 แต่เมื่อพระเจ้าเยียะหื้อเฮาเป๋นขึ้นจากความต๋าย เฮาจะไปแคว้นกาลิลีก่อนหมู่ต้าน แล้วปะกั๋นตี้หั้นน่อ
29 แต่เปโตรบอกพระองค์ว่า เถิงคนอื่นๆ จะละพระองค์ไปหมด แต่ข้าพเจ้าจะบ่มีวันเยียะจาอั้น
30 พระเยซูอู้กับเขาว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า คืนนี้ก่อนตี้ไก่จะขันสองเตื้อ ต้านจะบอกบ่อู้จักเฮาเถิงสามเตื้อ
31 แต่เปโตรยืนยันเสียงแข็งว่า แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องต๋ายตวยพระองค์ ข้าพเจ้าตึงบ่มีวันปฏิเสธพระองค์เลย หมู่สาวกคนอื่นๆ ตึงหมด ก็อู้จาอั้นเหมือนกั๋น

---

๒ **14:27 14:27** ศคย 13:7

พระเยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว

32 พระเยซูกับหมู่สาวกปากั๋นไปตี้นึ่งจี้อว่า เกทเสมนี พระองค์บอกหมู่สาวกว่า นั่งถ้าอยู่ตี้นี่เน่อ เฮาจะไปอธิษฐาน

33 แล้วก็ปาเปโตร ยอห์นกับยากอบไปตวย เวลานั้นพระองค์เป๋นตุ๊กหนักใจ๋ขนาด

34 บอกหมู่เขาว่า ใจ๋เฮาเป๋นตุ๊กปอจะต๋ายอยู่แล้ว เฝ้าอยู่ตี้นี่กั๋นเน่อ

35 แล้วพระองค์เตียวห่างออกไปหน้อย ก็คุกเข่าลงปื๊นดิน แล้วอธิษฐานขอหื้อเวลาแห่งความตุ๊กยากนี้ป๊นไปจากพระองค์เหียถ้าเป๋นไปได้

36 พระองค์อ๊อนวอนว่า อับบา[๕] พระบิดาเจ้าข้า พระองค์สามารถเยียะสิ่งตึงมวลได้ ขอหื้อถ้วยแห่งความตุ๊กยากนี้ป๊นไปจากข้าพระองค์เหียเต๊อะ แต่ขอหื้อเป๋นไปต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ บ่ใจ๋ของข้าพระองค์

37 แล้วพระองค์เตียวปึ๊กมาหาสาวกสามคนนั้นตี้นั่งถ้าอยู่หั้น ก็หันหมู่เขาก๋าลังนอนหลับอยู่ ก็ถามเปโตรว่า ซิโมน ต้านนอนหลับเหียกา จะเฝ้าเฮาสักจั๊วโมงบ่ได้กา

38 หื้อเฝ้าหละวังกับอธิษฐานตวย เปื้อว่าต้านจะบ่ตกอยู่ในอำนาจของก๋านลองใจ๋ เถิงว่าจิตใจ๋ฝ่ายวิญญาณใค่ยอมเยียะ แต่ตั๋วของคนเฮายังอ่อนแออยู่

39 แล้วพระองค์ปึ๊กไปอธิษฐานเหมือนเก่าแหมเตื้อ

40 แล้วเตียวปึ๊กมาหาสาวกสามคนนั้นแหม ก็หันหมู่เขายังหลับอยู่ ย้อนว่าหมู่เขามึนต๋าบ่ขึ้น หมู่สาวกก็บ่ฮู้จะอู้อะหยังกับพระองค์ดี

41 พระองค์ก็เตียวปึ๊กไปอธิษฐานแหมเตื้อนึ่ง เมื่อปึ๊กมาหาหมู่เขาเป๋นเตื้อตี้สาม จึงอู้กับหมู่เขาว่า ยังหลับหื้อหายอิดอยู่แหมกา ปอแล้ว เถิงเวลาตี้บุตรมนุษย์จะถูกหักหลังยกหื้อหมู่คนบาปแล้ว

42 ลุกขึ้นไปกั๋นเต๊อะ คนตี้หักหลังเฮามาแผวแล้ว

พระเยซูถูกยับ

43 บ่ากองพระเยซูอู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปากเตื้อ ยูดาสตี้เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคนนั้น ก็เตียวมาเถิงตวยกั๋นกับหมู่คนหลายตี้ก๋าดาบก๋าค้อนมาตวย หมู่เขาเป๋นคนตี้หัวหน้าปุโรหิต ธรรมาจ๋ารย์ กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ส่งมา

44 ยูดาสได้ตกลงกับคนหมู่นั้นไว้ก่อนแล้วว่า เฮาจูบคนใดก็แม่นคนนั้นเน่อ หื้อยับแล้วกุมตั๋วเขาไป

45 ยูดาสเตียวซื่อๆ เข้ามาหาพระเยซู แล้วอู้กับพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ครับ แล้วก็จูบพระองค์

46 คนหมู่นั้นก็ยับพระองค์กุมตั๋วไว้

47 แต่มีคนนึ่งตี้ยืนใก้กั๋นหั้น จั๊กดาบออกมาฟันถูกหูคนฮับใจ๊คนนึ่งของมหาปุโรหิตปุด

48 พระเยซูอู้กับคนหมู่นั้นว่า หมู่เจ้าหันเฮาเป๋นโจ๋รกา เถิงได้ก๋าดาบก๋าค้อนมายับเฮา

49 เฮาอยู่ตวยกับสั่งสอนหมู่ต้านกู้วันในพระวิหาร ต้านตังหลายก็บ่มายับเฮา แต่ตี้เกิดขึ้นตึงหมดนี้ก็เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์

50 แล้วหมู่สาวกตึงหมดก็ละขว้างพระองค์แล้วปากั๋นหนีไป

51 มีป้อจายหนุ่มคนนึ่งตุ๊มก้าผ้าลินินผืนเดียวเต้าอั๋นเตียวถ่อมตวยพระองค์ไป คนหมู่นั้นก็ปากั๋นยับป้อจายหนุ่มคนนั้น

52 แต่เขาสะวืดผ้าตุ๊มขว้างเหียป๋วยตั๋วโจ๊ะโละล่นหนีไป

พระเยซูอยู่ต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

53 หมู่เขาปาพระเยซูไปหามหาปุโรหิต ตี้หั้นมีหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมาจ๋ารย์ กับหมู่คนเฒ่าคนแก่มาจุมนุมกั๋นอยู่

54 ส่วนเปโตรเตียวถ่อมตวยพระเยซูไปห่างๆ จ๋นเข้าไปแผวก๋างข่วงบ้านของมหาปุโรหิต ไปนั่งหิงไฟตวยหมู่ยาม

55 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่สมาชิกสภาจาวยิวปากั๋นเซาะหาพยานมาใส่ฮ้ายพระเยซู เปื้อจะฆ่าพระองค์เหีย แต่บ่ปะ 56 เถิงแม้ว่าจะมีหลายคนเป๋นพยานเท็จ แต่กำหื้อก๋านของหมู่เขาบ่เหมือนกั๋น

57 แล้วก็มีบางคนลุกยืนขึ้นเล่าแต่เป๋นพยานเท็จว่า

58 หมู่เฮาได้ยินคนนี้อู้ว่า เฮาจะตุ๊บพระวิหารนี้ตี้มนุษย์แป๋งขึ้นมาขว้างเหีย แล้วสามวันหลังจากนั้นเฮาจะแป๋งพระวิหารขึ้นมาใหม่แหมหลังนึ่งตี้มนุษย์บ่ได้แป๋ง

59 แต่กำพยานของหมู่เขาขัดกั๋นเยียะหื้อฟังบ่ขึ้น

60 มหาปุโรหิตจึงลุกยืนขึ้นก๋างหมู่คนตี้จุมนุมกั๋นนั้น ถามพระเยซูว่า ต้านจะบ่แก้ตั๋วในกำกล่าวหาตี้หมู่เขาว่ามานี่พ่องกา

---

[๕] **14:36 14:36** เป๋นภาษาอาราเมคแป๋ว่า ป๊อ

61 แต่พระเยซูดักอยู่ บ่ได้ตอบอะหยังสักอย่าง มหาปุโรหิตก็ถามพระองค์แหมว่า “ต้านเป่นพระคริสต์
พระบุตรของพระเจ้า ผู้ตี้สมควรได้ฮับก๋านสรรเสริญจาอั้นกา”
62 พระเยซูก็ตอบว่า “แม่นแล้ว เฮาเป่น แล้วต้านตังหลายจะได้หันบุตรมนุษย์นั่งตังเผิกขวาของพระเจ้า
ผู้มีฤทธิ์อำนาจ กับจะลงมาบนเมฆในฟ้าสวรรค์”
63 มหาปุโรหิตก็ฉีกเสื้อผ้าของตั๋วเก่าอู้ว่า “เฮาบ่ต้องมีพยานอะหยังแหม
64 ต้านตังหลายก็ได้ยินเขาอู้หมิ่นประมาทพระเจ้าแล้ว ต้านตังหลายก็ฎีจาใดพ่อง”
หมู่เขาตัดสินว่าพระเยซูเปิงฮับโต้ษเถิงต๋าย
65 แล้วบางคนถ่มน้ำลายใส่หน้าพระองค์ ปิดหน้าพระองค์ไว้กับบุบตี๋พระองค์ แล้วอู้หย้อพระองค์ว่า
“ตวายมากำลอว่า ใผตบหน้าเจ้า” หมู่ยามก็ปาพระองค์ไป แล้วตบพระองค์ตวย

เปโตรปฏิเสธพระเยซู

66 ต๋อนตี้เปโตรก๋ำลังนั่งอยู่ตี้ก๋างข่วงบ้านนั้น มีสาวใจ๊คนนึ่งของมหาปุโรหิตเตียวเข้ามา
67 นางหันเปโตรนั่งหิงไฟอยู่ ก็เข้าไปส่องผ่อหน้าใก้ๆ แล้วอู้ว่า “ต้านก็อยู่ตวยเยซูจาวเมืองนาซาเร็ธตวย
บ่ใจ้กา”
68 แต่เปโตรปฏิเสธตี้อยู่ตวยพระเยซู อู้ว่า “ตี้เจ้าอู้นั้นเฮาบ่ฮู้เรื่อง เฮาบ่เข้าใจ๋ลอ” เปโตรก็เตียวไปตี้ตาง
เข้าข่วงบ้าน แล้วไก่ก็ขัน[๖]
69 สาวใจ๊คนนั้นหันเปโตรตี้หั้นแหม นางก็บอกหมู่คนตี้ยืนอยู่ต๋ำหมู่หั้นว่า “เขาเป่นคนนึ่งในคนหมู่นั้น”
70 เปโตรก็ปฏิเสธแหมเตื้อ ต่อมาสักกำนึ่ง คนตังหลายตี้ยืนอยู่ตี้หั้นอู้กับเปโตรว่า “เจ้าเป่นคนนึ่งในหมู่
นั้นแน่ๆ ย้อนว่าเจ้าเป่นจาวกาลิลีเหมือนกั๋น”
71 แต่เปโตรก็อู้ว่า “สาบานก็ได้ว่าข้าอู้แต๊ ข้าบ่เกยฮู้จักเขา ขอหื้อพระเจ้าลงโต้ษเต๊อะ ถ้าข้าจุ”
72 บ่ากองเปโตรอู้ออกมาจาอั้น ไก่ก็ขันเป่นเตื้อตี้สอง เปโตรก็เลยก็ึดเถิงกำอู้ตี้พระเยซูเกยบอกเขาว่า
“ก่อนไก่ขันสองเตื้อ ต้านจะบอกว่าบ่ฮู้จักเฮาเถิงสามเตื้อ” แล้วเขาก็ให้ออกมาบ่าเดียวนั้นเลย

15

พระเยซูต่อหน้าปีลาตเจ้าเมือง

1 แจ้งเจ๊ามา หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมาจ๋ารย์ หมู่คนเฒ่าคนแก่ ตึงสมาชิกกู้คู่กู้คนของสภาจาวยิวมา
ปะกั๋นตกลงเรื่องพระเยซู แล้วก็มัดพระเยซู แล้วปาไปมอบหื้อปีลาตตี้เป่นเจ้าเมือง
2 ปีลาตถามพระเยซูว่า “ต้านเป่นกษัตริย์ของจาวยิวกา” พระองค์ก็ตอบว่า “ต้านอู้แล้ว”
3 หมู่หัวหน้าปุโรหิตใส่ความพระเยซูในหลายข้อหลายประก๋าน
4 ปีลาตจึงถามพระองค์แหมว่า “ฟังลอ เขาฟ้องข้อหาต้านตึงหมดนี้ ต้านจะบ่ตอบอะหยังพ่องกา”
5 แต่พระเยซูบ่ตอบอะหยัง ปีลาตก็งึด

พระเยซูถูกตัดสินประหารจีวิต

6 ในหละหว่างงานปัสกา ปีลาตเกยป่อยนักโต้ษคนนึ่งต๋ามตี้คนตังหลายขอ
7 ในเวลานั้นมีป้อจายคนนึ่งจื้อบารับบัสถูกยับขังคอกฮ่วมกับกบฏคนอื่นๆ เซิ่งหมู่เขาได้ฆ่าคนต๋ายหละ
หว่างก่อก๋านวุ่นวาย
8 คนตังหลายก็ปากั๋นมาขอปีลาตหื้อป่อยนักโต้ษคนนึ่ง อย่างตี้เกยเยียะมา
9 ปีลาตถามหมู่เขาว่า “ต้านตังหลายต้องก๋านหื้อเฮาป่อยกษัตริย์ของจาวยิวก่อ”
10 ปีลาตอู้ว่า ตี้หมู่หัวหน้าปุโรหิตยับพระเยซูมาหื้อต้านตัดสิน ก็ย้อนขอยพระองค์
11 แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตอู้สุ่ยคนตังหลายหื้อปีลาตป่อยบารับบัสแตน
12 ปีลาตก็ถามหมู่เขาแหมเตื้อว่า “แล้วคนๆ นี้ตี้ฮ้องกั๋นว่ากษัตริย์ของจาวยิวลอ จะหื้อเฮาเยียะจาใด”
13 หมู่เขาเอิ้นตอบมาว่า “เขิงบนไม้ก๋างเขน”
14 ปีลาตถามว่า “เขิงเขาเยียะหยัง เขาเยียะอะหยังผิด” แต่คนตังหลายซ้ำเอิ้นเสียงดังขึ้นเหลือเก่าว่า
“เขิงบนไม้ก๋างเขน”
15 ปีลาตจะเอาใจ๋หมู่เขา จึงป่อยบารับบัสหื้อหมู่เขาไป กับสั่งหื้อเฆี่ยนพระเยซู แล้วหื้อหมู่ทหารเอาไปเขิง
บนไม้ก๋างเขน

หมู่ทหารเยาะเย้ยพระเยซู

16 หมู่ทหารปาพระเยซูเข้าไปตี้ศูนย์บัญชาก๋านใหญ่ของโรมันตี้จื้อว่า ปริโทเรียม แล้วฮ้องหมู่ทหารตึง
ก๋องมาจุมนุมกั๋น

---

[๖] **14:68 14:68** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีคำว่า “ไก่ก็ขัน”

17 หมู่เขาเอาเสื้อคุมสีม่วงมานุ่งหื้อพระองค์ แล้วเอากิ่งไม้ตี้มีหนามมาแป๋งเป๋นมงกุฎ แล้วเอาสุบหัวหื้อพระองค์
18 แล้วหมู่เขาก็ขี้แต่งเข้ามาไหว้สาพระองค์ อู้ว่า ขอกษัตริย์ของจาวยิวจงจ๋ำเริญเต๊อะ
19 แล้วหมู่เขาก็เอาไม้อ้อฟาดหัวพระองค์ ถ่มน้ำลายใส่พระองค์ แล้วคุกเข่าลงขี้แต่งนมัสก๋านพระองค์
20 เมื่อดูแควนจ๋นปอใจ๋แล้ว หมู่เขาก็แก้เสื้อคุมสีม่วงออก แล้วเอาเสื้อผืนเก่าของพระองค์มานุ่งหื้อใหม่ แล้วปาพระองค์ออกไปเขิงบนไม้ก๋างเขน

พระเยซูถูกเขิงบนไม้ก๋างเขน

21 ต๋อนตี้ปาพระองค์ไปต๋ามหนตางนั้น ก็ปะป้อจายคนนึ่งลุกบ้านนอกมา เขาจื้อซีโมนมาจากเมืองไซรีน เป๋นป้อของอเล็กซานเดอร์กับรูฟัส หมู่ทหารก็เขซีโมนแบกไม้ก๋างเขนแตนพระเยซูไป
22 หมู่เขาปาพระเยซูมาแผวตี้นึ่งจื้อ กลโกธา (แป๋ว่าเนินกระโหล้งหัว)
23 หมู่เขาเอาเหล้าองุ่นสูนกับมดยอบมาหื้อพระองค์กิ๋น แต่พระองค์บ่ยอมกิ๋น[ฃ]
24 แล้วหมู่เขาก็เขิงพระองค์บนไม้ก๋างเขน กับเอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจกเบอร์แบ่งกั๋น เปื้อผ่อว่าใผจะได้อะหยังพ่อง
25 ต๋อนตี้หมู่เขาเขิงพระองค์นั้นเป๋นเวลาเก้าโมงเจ๊า
26 มีป้ายเขียนข้อหาติดไว้บนไม้ก๋างเขนว่า กษัตริย์ของจาวยิว
27 หมู่เขาเอาโจ๋รสองคนเขิงบนไม้ก๋างเขนพร้อมพระองค์ ตังขวาคนนึ่งตังซ้ายคนนึ่ง[ค]
29 คนตังหลายตี้เตียวก๋ายไปก๋ายมา ปากั๋นสว่ายหน้าอู้หยามพระองค์ว่า เฮอะเหอ เจ้าเป๋นคนตี้อู้ว่าจะทำลายพระวิหาร แล้วจะแป๋งขึ้นใหม่ในสามวันบ่ใจ้กา
30 จ๊วยตั๋วเก่าหื้อรอดก่อนเต๊อะ ลงมาจากไม้ก๋างเขนเหียแหล่
31 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ปากั๋นเยาะเย้ยพระองค์ในวงของหมู่เขาเหมือนกั๋นว่า เขาจ้วยจีวิตคนอื่นหื้อรอดจีวิตได้ แต่จ๊วยจีวิตตั๋วเก่าบ่ได้
32 หื้อพระคริสต์กษัตริย์ของจาวอิสราเอลลงมาจากไม้ก๋างเขนบ่าเดี๋ยวนี้เต๊อะ เปื้อเฮาจะได้เจื้อ โจ๋รสองคนตี้ถูกเขิงตวยพระองค์นั้นก็อู้ถ่อยจ๊าใส่พระองค์เหมือนกั๋น

พระเยซูต๋าย

33 เมื่อเวลาเตี้ยงวัน ก็มืดไปใคว่แผ่นดินจ๋นเถิงบ่ายสามโมง
34 ในเวลาบ่ายสามโมง พระเยซูฮ้องเสียงดังว่า เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธานี แป๋ว่า พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เป๋นจาใดพระองค์มาละข้าพระองค์ไปเหีย
35 มีบางคนตี้อยู่ตี้หั้นได้ยินก็อู้กั๋นว่า ฟังลอ เขาฮ้องหาเอลียาห์
36 มีคนนึ่งล่นไปเอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าองุ่นส้ม เสียบป๋ายไม้อ้อยื่นหื้อพระองค์กิ๋นแล้วอู้ว่า กำเดียวก่อนเน่อ หื้อเฮาแนผ่อว่าเอลียาห์จะมาเอาเขาลงจากไม้ก๋างเขนก่อ
37 พระเยซูฮ้องเสียงดัง แล้วก็ต๋าย
38 ต๋อนนั้นผ้ากั้งในพระวิหารฉีกออกเป๋นสองเผิกตั้งแต่ตังบนลงลุ่ม
39 เมื่อนายร้อยทหารตี้ยืนอยู่ส่องหน้าพระองค์[ฉ]หันว่าพระองค์ต๋ายจาใด ก็อู้ว่า แต๊ๆ แล้ว ต้านคนนี้เป๋นพระบุตรของพระเจ้า
40 มีแม่ญิงบางคนยืนผ่ออยู่ไก๋ๆ คือมารีย์จาวเมืองมักดาลา นางสะโลเม กับมารีย์แม่ของยากอบหน้อยตึงโยเสส
41 แม่ญิงหมู่นี้เกยติดต๋ามผ่อกอยพระเยซูต๋อนตี้พระองค์อยู่ตี้แคว้นกาลิลี ตี้หั้นก็มีแม่ญิงคนอื่นแหมหลายคนตี้ตวยพระองค์มากรุงเยรูซาเล็ม

ก๋านฝังศพพระเยซู

42 วันนั้นเป๋นวันจัดเกียมแต่งดาก่อนเถิงวันสะบาโต เมื่อเถิงต๋อนเมื่อแลง
43 โยเซฟจาวอาริมาเธียก้าไปหาปีลาตเปื้อขอศพพระเยซู เขาเป๋นสมาชิกตี้มีจื้อเสียงดีของสภาแซนเฮดริน เป๋นคนตี้รอถ้าวันเวลาตี้แผ่นดินของพระเจ้าจะมาเถิง
44 ปีลาตก็อิกขะหลิกในใจ๋ตี้พระเยซูต๋ายเวยขนาดนี้แล้ว จึงฮ้องนายร้อยทหารคนนึ่งมาถามว่าพระเยซูต๋ายแล้วกา
45 เมื่อปีลาตอู้เรื่องจากนายร้อยคนนั้นแล้ว ก็อนุญาตหื้อโยเซฟเอาศพพระเยซูไปได้
46 โยเซฟซื้อผ้าลินินมา แล้วเอาศพพระองค์ลงมาจากไม้ก๋างเขน ก็เอาผ้าลินินนั้นปันศพพระองค์ แล้วเอาศพไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพตี้เจาะเข้าไปในหิน แล้วกิ้งบ่าหินแผ่นใหญ่มาตีดปากอุโมงค์ไว้เหีย
47 มารีย์จาวมักดาลาตึงมารีย์แม่ของโยเสสก็หันอุโมงค์ตี้โยเซฟเอาศพของพระเยซูไปฝังไว้ตี้หั้น

[ฃ] **15:23** **15:23** มดยอบคือสมุนไพรอย่างนึ่ง นำมาสูนกับเหล้าองุ่น ใจ๊เป๋นยาจ้วยลดความเจ็บปวด [ค] **15:27** **15:27** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 28 เขียนว่า ก็เป๋นไปต๋ามตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ต้านถูกนับเข้ากับคนบาป (อสย 53:12) [ฉ] **15:39** **15:39** สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มข้อความว่า ได้ยินพระองค์ฮ้องเสียงดัง

16

พระเยซูเป็นขึ้นจากความต๋าย

1 เมื่อวันสะบาโตป๊นไปแล้ว มารีย์จาวมักดาลา นางสะโลเม กับมารีย์แม่ของยากอบ ไปซื้อเครื่องหอมมา
เปื้อจะชโลมศพของพระเยซูต๋ามธรรมเนียมจาวยิว
2 เจ๊าม๊ดของวันตื๊ดบ่ากองตะวันก๋ำลังจะออก หมู่เขาก็ไปตี้อุโมงค์ฝังศพนั้น
3 หละหว่างเตียวตางไป หมู่เขาอู้กั๋นว่า ใผจะกิ้งบ่าหินตี้ติดปากอุโมงค์หื้อเฮากา
4 เมื่อมาเถิงอุโมงค์ หมู่เขาก็หันบ่าหินใหญ่นั้นกิ้งออกไปแล้ว
5 หมู่เขาเข้าไปในอุโมงค์ ก็หันป้อจายหนุ่มคนนึ่งนุ่งเสื้อคุมสีขาว [ณ] นั่งอยู่ตังเผิกขวา หมู่เขาก็สะดุ้งตก
อกตกใจ๋
6 ป้อจายหนุ่มคนนั้นอู้กับหมู่เขาว่า บ่ถ้าตกใจ๋เน่อ หมู่เจ้ามาหาพระเยซูจาวเมืองนาซาเร็ธตี้ถูกเขิงบนไม้
ก๋างเขนนั้นกา พระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว พระองค์บ่ได้อยู่ตี้นี่ ผ่อต๊ดตี้หมู่เขาวาง
ศพของพระองค์แหล่
7 แล้วหื้อไปบอกหมู่สาวกของพระองค์ตึงเปโตรตวยเน่อว่า พระองค์ก๋ำลังไปแคว้นกาลิลีก่อนหน้าต้าน
ตังหลาย ต้านตังหลายจะหันพระองค์ตี้หั้น เหมือนอย่างตี้พระองค์เกยบอกต้านตังหลายไว้
8 แม่ญิงหมู่นั้นก็ฟั่งล่นออกไปจากอุโมงค์ตึงงีดตึงตั๋วสั่นไปหมด บ่อู้อะหยังกับใผสักคนย้อนว่ากั๋ว

(สำเนาโบราณตี้ดีตี้สุดบ่มีข้อ 9 เถิง 20)

พระเยซูป๋ากฏหื้อมารีย์จาวมักดาลาหัน

9 เมื่อเจ๊าม๊ดวันตื๊ดหลังจากพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว พระองค์ก็ป๋ากฏตั๋วหื้อมารีย์จาวมักดาลา
หันก่อนเปื้น นางคือคนตี้พระเยซูขับไล่ผีเจ็ดตั๋วออกจากนางนั้น
10 แล้วนางไปบอกหื้อหมู่สาวกฟัง ต๋อนนั้นเขาหมู่นั้นก๋ำลังไห้เป๋นตุ๊กอยู่
11 แต่เมื่อหมู่เขาได้ยินว่าพระองค์มีจีวิต กับมารีย์ได้หันพระองค์มาแล้ว เขาก็บ่เจื้อ

พระเยซูป๋ากฏหื้อสาวกสองคนหัน

12 หลังจากนั้นมีสองคนตี้เกยติดต๋ามพระเยซูก๋ำลังเตียวตางไปบ้านนอก พระเยซูป๋ากฏหื้อสองคนนี้หัน
แต่เป๋นสภาพบ่เหมือนเก่า
13 สองคนนั้นก็ปึ๊กไปบอกคนอื่นๆ ตี้เกยติดต๋ามพระองค์ว่าได้หันพระเยซู แต่หมู่เขาก็บ่เจื้อ

พระเยซูป๋ากฏตั๋วกับสาวกสิบเอ็ดคน

14 ถัดมาเมื่อลูนพระเยซูป๋ากฏหื้อสาวกตึงสิบเอ็ดคนหันต๋อนตี้หมู่เขากิ๋นข้าวกั๋นอยู่ พระองค์ว่าหื้อหมู่เขา
ย้อนว่าหมู่เขาสงสัยตึงหลี่งตี้บ่เจื้อคนตี้ได้หันพระองค์หลังจากเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว
15 พระองค์อู้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า ต้านตังหลายจงออกไปบอกข่าวดีหื้อคนตังหลายฟังจ๋นใคว่
โลก
16 คนใดเจื้อและฮับบัพติศมาคนนั้นก็จะรอดป๊นบาปโต้ษ แต่คนใดบ่เจื้อจะถูกตัดสินลงโต้ษ
17 คนตี้เจื้อจะฮับฤทธิ์อำนาจเยียะหมายสำคัญ คือจะไล่ผีออกด้วยจื้อของเฮา จะอู้ภาษาอื่นๆ ตี้บ่เกยฮู้
18 เขาจะหยุบงูปึ๊ดได้ ถ้ากิ๋นของมีปึ๊ดก็จะบ่เป๋นอันตรายต่อเขา เขาจะเอามือวางบนตั๋วคนป่วย คนหมู่นั้น
ก็จะหายป่วย

พระเจ้าฮับพระเยซูขึ้นสวรรค์

19 เมื่อพระเยซูอู้กับหมู่เขาจบแล้ว พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์หื้อนั่งตังเผิกขวาของพระองค์
20 แล้วหมู่สาวกก็ออกไปเตสนาสั่งสอนกู้ตี้กู้แห่ง องค์พระผู้เป๋นเจ้าก็เยียะก๋านตวยหมู่เขา โดยหื้อฤทธิ์
อำนาจหมู่เขาเยียะหมายสำคัญเปื้อพิสูจน์ว่า ก๋าสอนของเขาเป๋นเรื่องแต๊

ณ **16:5 16:5** มธ 28:2-3

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์
เขียนโดย
ลูก๋า

เถิงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้บ่ได้บอกจื้อของผู้เขียนไว้ แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมฮับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ลูก๋า ลูก๋าบ่ใจ้อัครทูตคนนึ่งในหมู่อัครทูตสิบสองคนนั้นของพระเยซู แต่ต้านเป่นเปื้อนฮ่วมเตียวตางในก๋านบอกข่าวดีของเปาโล ลูก๋าเป่นหมอตี้ได้ฮับก๋านศึกษาสูง เขาได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 60-65 ลูก๋าได้ตั้งเก๊าเขียนบอกผู้อ่านว่า ต้านบ่ได้หันพระเยซูกับต๋าของต้าน แต่ต้านได้เป็กษากับผู้ตี้ได้หันพระเยซูกับต๋าตั๋วเก่า

ลูก๋าเป่นจาวกรีก ต้านได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้หื้อหมู่จาวกรีก ต้านได้ตั้งเก๊าในหนังสือเล่มนี้ โดยบอกว่าเขียนเถิงเปื้อนของต้านตี้จื้อ เธโอฟีลัส แต่หนังสือข่าวดีเล่มนี้ก็มีประโยชน์สำหรับกู้คนตวย บ่ใจ้ก้าจาวกรีกเต้าอั้น ลูก๋าเป่นจาวกรีกคนเดียวตี้ได้เขียนบันทึกในพระคัมภีร์ ต้านคงจะเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นต๋อนตื้อยู่ในกรุงโรมกับเปาโล เซิ่งต๋อนนั้นเปาโลได้ถูกกุมตั๋วอยู่ในบ้าน

ต๋อนตั้งเก๊าของหนังสือข่าวดีเล่มนี้ ลูก๋าได้เขียนบอกเถิงเป้าหมายตี้หื้อผู้อ่านได้เข้าใจ๋เกี่ยวกับความจริงของพระเยซูคริสต์ดีขึ้น ต้านต้องก๋านหื้อผู้อ่านฮู้เถิงสิ่งตี้พระเยซูสอนกับสิ่งตี้พระเยซูเยียะ ต้านได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับ จีวิต ก๋านต๋าย กับก๋านเป่นขึ้นจากความต๋ายของพระเยซูคริสต์ โดยได้เน้นเถิงพระเยซูคริสต์เป่นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของคนตึงโลก ต้านได้อู้เถิงหมู่แม่ญิงตี้ได้ติดต๋ามพระเยซูอย่างละเอียดนัก เหลือหนังสือข่าวดีเล่มอื่นๆ สิ่งนึ่งตี้ต้านเขียนหื้อความสนใจ๋นักขนาดคือ เรื่องก๋านอธิษฐานของพระเยซูกับตี้พระเยซูออกไปอธิษฐานคนเดียวเป่นประจ๋ำ

เรื่องจีวิตของพระเยซูเขียนโดยหมอลูก๋า

1 สวัสดีครับ ต้านเธโอฟีลัส ตี้นับถือ มีหลายคนลงมือเขียนเรื่องราวต่างๆ เซิ่งสำเร็จแล้วต้ามก๋างหมู่เฮา
2 ต๋ามตี้หมู่เขาได้หันกับต๋าตั้งแต่เก๊า และได้เป่นผู้บอกถ้อยกำนั้นหื้อเฮาฮู้
3 ย้อนจาอี้ หลังจากตี้ข้าพเจ้าสืบเซาะอย่างละเอียดตั้งแต่เก๊า ก็หันว่าดีตี้จะเขียนเรื่องราวต๋ามลำดับฝากมาหื้อต้าน
4 เปื้อต้านจะได้ฮู้แน่นอนว่ากำสอนตี้ต้านได้ฮู้มานั้นเป่นเรื่องแต๊
5 ในยุคตี้เฮโรดเป่นกษัตริย์แคว้นยูเดีย มีปุโรหิตคนนึ่งจื้อเศคาริยาห์อยู่ในหมู่อาบียาห์ เมียของเศคาริยาห์จื้อเอลีซาเบธ ตึงสองเป่นคนในผะกุ๋นอาโรน
6 เขาตึงสองคนเยียะต๋ามบทบัญญัติกับกฎเก๋ณฑ์ของพระเจ้าตึงหมดได้อย่างบ่มีตี้ติเลย กับเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม
7 แต่ตึงสองคนบ่มีลูก ย้อนว่านางเอลีซาเบธเป่นหมัน กับตึงสองก็เฒ่าแล้ว
8 ต๋อนตี้หมู่ของเศคาริยาห์อยู่เวร เปื้อเยียะหน้าตี้ของปุโรหิตเข้าเฝ้าพระเจ้า
9 ต้านจกเบอร์ต๋ามธรรมเนียมของปุโรหิตได้ จึงต้องเข้าไปเผาเครื่องหอมปู่จาในพระวิหาร
10 ส่วนคนตังหลายก็อธิษฐานอยู่ตังนอกต๋อนตี้เผาเครื่องหอมนั้น
11 ทูตสวรรค์องค์นึ่งของพระเจ้ามาป๋ากฏหื้อเศคาริยาห์หัน โดยยืนอยู่ตังเผิกขวาของแต้นเผาเครื่องหอมนั้น
12 เศคาริยาห์หันใส่ทูตสวรรค์องค์นั้นก็สะดุ้งกั๋วตั๋วสั่น
13 ทูตสวรรค์จึงอู้กับต้านว่า □เศคาริยาห์เหย บ่ถ้ากั๋วเน่อ พระเจ้าฟังก๋าอธิษฐานของต้านแล้ว เอลีซาเบธเมียของต้านจะเกิดลูกป้อจาย หื้อตั้งจื้อลูกว่ายอห์น
14 ต้านจะมีความจิ้นจมยินดีย้อนหละอ่อนคนนี้นักขนาด กับคนอื่นจ๋ำนวนนักก็จะมีความยินดี ตี้เขาเกิดมา
15 เขาจะเป่นใหญ่ต่อหน้าพระเจ้า เขาจะบ่กิ๋นเหล้าองุ่นกับเหล้าอื่นๆ เลย กับพระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเขาตั้งแต่อยู่ในต๊อง
16 เขาจะนำจาวอิสราเอลหลายคนปี๊กมาหาองค์พระผู้เป่นเจ้าพระเจ้าของหมู่เขา
17 เขาจะนำหน้าพระองค์โดยอำนาจตี้มาจากพระวิญญาณเหมือนตี้เอลียาห์เกยมี เยียะหื้อป้อคืนดีกับลูกกับคนหลิ่งเปี่ยนเป่นคนมีปั๋ญญาของคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรม เปื้อเกียมคนในจ้าดนึ่ง๑ไว้หื้อพร้อมสำหรับก๋านมาขององค์พระผู้เป่นเจ้า□

---

๑ **1:17 1:17** หมายเถิง อิสราเอล

18 เศคาริยาห์จึงถามทูตสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะแน่ใจ๋ได้จาใด ย้อนข้าพเจ้ากับเมียก็เฒ่าแล้ว
19 ฝ่ายทูตสวรรค์ก็ตอบว่า เฮาคือกาเบรียล เซิ่งยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า พระองค์ใจ๊เฮามาอู้กับต้านกับบอกข่าวดีนี้แก่ต้าน
20 แต่ย้อนต้านบ่เจื้อกำของเฮาว่าเรื่องนี้จะเป๋นแต๊ต๋ามตี้ก๋ำหนด ต้านก็จะเป๋นใบ้จ๋นเถิงวันตี้เรื่องนี้จะเกิดขึ้นในเวลาตี้ก๋ำหนด
21 คนตังหลายตี้ถ้าเศคาริยาห์ก็งืดตี้ต้านอยู่ในพระวิหารเมินล้ำไป
22 เมื่อต้านออกมาแล้วก็อู้กับหมู่เขาบ่ได้ คนหมู่นั้นก็ก๊ดได้ว่าต้านหันนิมิตในพระวิหาร ย้อนหันต้านเต๊ะท่าใบ้ใส่หมู่เขาแต่ยังอู้บ่ได้
23 เมื่อหมดเวรของต้านแล้วต้านก็ปึ๊กบ้าน
24 เมื่อลูนมา เอลีซาเบธเมียของเศคาริยาห์ก็มาน แล้วก็เก็บตั๋วอยู่ในบ้านห้าเดือน
25 นางอู้ว่า พระเจ้าได้จ้วยข้าเจ้าจาอี้ ในเวลานี้พระองค์เมตต๋าข้าเจ้า เปื้อจะบ่หื้อข้าเจ้าได้อายคนตังหลายย้อนบ่มีลูก

กำตวายตั๊กเรื่องก๋านเกิดของพระเยซู

26 เมื่อเอลีซาเบธต๊องได้หกเดือนแล้ว ทูตสวรรค์กาเบรียลก็ฮับกำสั่งจากพระเจ้าหื้อไปเมืองนึ่งในแคว้นกาลิลีจื้อนาซาเร็ธ
27 ไปหาแม่ญิงสาวบริสุทธิ์คนนึ่งจื้อมารีย์ นางหมั้นกับป้อจายตี้จื้อโยเซฟ เซิ่งเป๋นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิด
28 ทูตสวรรค์เข้ามาในบ้านมารีย์ แล้วอู้กับนางว่า มารีย์เหย พระเจ้าโผดเจ้า พระองค์อยู่กับเจ้าเน่อ
29 มารีย์ก็บ่ม่วนใจ๋ในกำอู้ของทูตสวรรค์นั้นว่า กำตวายตั๊กนั้นหมายความว่าจาใด
30 ทูตสวรรค์ก็อู้กับนางแหมว่า บ่ถ้ากั๋วย้อนพระเจ้าโผดเจ้าแล้ว
31 ผ่อเน่อ เจ้าจะต๊องแล้วเกิดลูกป้อจาย หื้อตั้งจื้อว่าเยซู
32 ลูกคนนั้นจะเป๋นใหญ่ กับจะได้จื้อว่าเป๋นพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด พระเจ้าจะตั้งหื้อพระองค์เป๋นกษัตริย์อย่างเดียวกั๋นกับกษัตริย์ดาวิดป้ออุ๊ยแม่หม่อนของต้าน
33 ต้านจะปกครองจาวอิสราเอลตลอดไป แผ่นดินของต้านจะบ่เสี้ยงสุดเลย
34 มารีย์ก็ถามทูตสวรรค์ว่า เหตุก๋ำรณ์นี้จะเป๋นไปได้จาใด ข้าเจ้ายังบ่เกยนอนกับป้อจายกำเตื้อ
35 ทูตสวรรค์ตอบว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเจ้า ฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้สูงสุดจะปกคุมเจ้าไว้ ย้อนจาอี้ผู้บริสุทธิ์ตี้จะเกิดมานั้นจะได้จื้อว่า พระบุตรของพระเจ้า
36 ฟังเน่อ เอลีซาเบธญาติของเจ้าเถิงแม้นางเฒ่าแล้ว ก็ยังจะมีลูกป้อจาย คนตังหลายถือว่านางเป๋นหมัน แต่ก็ยังต๊องได้หกเดือนแล้ว
37 ย้อนบ่มีอะหยังตี้พระเจ้าเยียะบ่ได้
38 มารีย์จึงว่า ข้าเจ้าเป๋นคนฮับใจ๊ของพระเจ้า ขอหื้อเป๋นไปต๋ามตี้ต้านว่านั้นเต๊อะ แล้วทูตสวรรค์นั้นก็จากนางไป

มารีย์ไปแอ่วหาเอลีซาเบธ

39 เมื่อลูนมา มารีย์ก็ฟั่งไปเมืองนึ่งต๋ำหมู่ดอยในแคว้นยูเดีย
40 แล้วเข้าไปในเฮือนของเศคาริยาห์ กับต๊กตวายเอลีซาเบธ
41 เมื่อเอลีซาเบธได้ยินกำตั๊กตวายของมารีย์ ลูกในต๊องของเอลีซาเบธก็ดิ้น แล้วเอลีซาเบธก็ได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์
42 จึงอู้เสียงดังว่า ในหมู่แม่ญิงตังหลาย หลานได้ฮับปอนนักเหลือเปิ้น ตึงลูกในต๊องของหลานก็ได้ฮับปอนตวย
43 เป๋นจาใดพระเจ้าโผดป้านักขนาดจาอี้ ตี้แม่ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าของป้ามาแอ่วหา
44 ผ่อลอ บ่ากองป้าได้ยินเสียงอู้ของหลาน ลูกในต๊องของป้าก็ดิ้นอย่างจิ้นจมยินดี
45 หลานก็เป๋นสุข ย้อนเจื้อกำตี้พระเจ้าอู้กับหลานว่าจะเป๋นไปต๋ามนั้น
46 มารีย์จึงว่า
จิตใจ๋ของข้าเจ้าก็สรรเสริญพระเจ้า
47 จิตใจ๋ข้าเจ้าจิ้นจมยินดีในพระเจ้า ผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของข้าเจ้า
48 ย้อนพระองค์ผ่อหันกับห่วงใยคนฮับใจ๊ของพระองค์ ตี้มีฐานะอันต่ำต้อย แล้วตั้งแต่บ่าเดี่ยวนี้เป๋นต้นไป
คนกู้เจ้นจะฮ้องข้าเจ้าว่าผู้มีความสุข
49 ย้อนว่าผู้มีฤทธิ์อำนาจได้เยียะก๋านใหญ่แก่ข้าเจ้า กับพระองค์ก็บริสุทธิ์
50 พระองค์มีเมตต๋าต่อคนตี้เก๋งกั๋วพระองค์ตลอดไปกู้เจ้นคน
51 พระองค์ได้ใจ๊อำนาจเยียะสิ่งตี้ยิ่งใหญ่ พระองค์ได้เยียะหื้อคนตี้มีใจ๋จ๋องหองแตกหนี
52 พระองค์ได้ยึดอำนาจจากผู้ปกครอง แล้วยกคนต่ำต้อยขึ้น

53 พระองค์โผดหื้อสิ่งดีๆ แก่คนอดอยาก แต่คนร่ำรวยพระเจ้าหื้อปึ๊กไปมือบ่ดาย
54-55 พระองค์ได้จ้วยจาวอิสราเอลคนฮับใจ๊ของพระองค์
คือพระองค์บ่ได้ลืมความเมตต๋าตี้ได้สัญญาต่ออับราฮัมกับลูกหลานของต้านตลอดไป
ต๋ามตี้พระองค์ได้อู้ไว้กับป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮา
56 มารีย์ก็อยู่ตวยเอลีซาเบธประมาณสามเดือน แล้วก็ปึ๊กบ้านของนาง

ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาเกิด

57 เมื่อเอลีซาเบธเถิงก๋ำหนดเกิดแล้ว ก็เกิดลูกเป๋นป้อจาย
58 ญาติปี้น้องกับหมู่จาวบ้านของนางได้ยินว่าพระเจ้าได้แสดงความเมตต๋าอย่างยิ่งใหญ่ต่อนาง ก็ปากกั๋นจี้นจมยินดีตวย
59 เมื่อหละอ่อนเกิดได้แปดวัน หมู่เขาก็ปากั๋นมาฮ่วมในพิธีสุหนัตของหละอ่อนหน้อย แล้วจะใส่จื้อหละอ่อนนั้นว่าเศคาริยาห์เหมือนจื้อของป้อ
60 แต่แม่ของหละอ่อนหน้อยบอกว่า บ่ใจ้เน่อ ต้องใส่จื้อว่า ยอห์น
61 หมู่เขาก็ปากั๋นอู้ว่า บ่มีปี้น้องของต้านจื้อว่ายอห์นลอ
62 แล้วหมู่เขาเต๊ะท่าใบ้ถามเศคาริยาห์ว่า ต้านใค่ใส่จื้อลูกว่าจาใด
63 ต้านก็ขอกระดานชนวนมา แล้วเขียนจื้อลูกว่า ยอห์น คนตังหลายก็ปากั๋นงืด
64 แล้วต้านก็อู้ได้เหมือนเก่าบ่าเดี่ยวนั้นเลย กับสรรเสริญพระเจ้า
65 จาวบ้านก็ปากั๋นกั๋ว และเหตุก๋ำรณ์หมู่นั้นก็เล่าลือกั๋นไปจ๋นใคว่อยในแคว้นยูเดีย
66 หมู่คนตี้ได้ยินเรื่องนี้ก็จ๋ำไว้ในใจ๋ตึงสงสัยว่า หละอ่อนหน้อยคนนี้จะเป๋นจาใดต่อไปตังหน้า ย้อนอำนาจของพระเจ้าอยู่กับเขา
67 เศคาริยาห์ป้อของยอห์นก็ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตวายตั๊กว่า
68 จงสรรเสริญพระเจ้าของหมู่จาวอิสราเอล
ย้อนว่าพระองค์ได้มาหาคนของพระองค์แล้ว เปื้อจ้วยหมู่เขาหื้อมีอิสระ
69 พระองค์ได้หื้อผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษตี้มีฤทธิ์เกิดมา
ในเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดผู้ฮับใจ๊ของพระองค์
70 ก็เป๋นไปต๋ามตี้พระองค์ได้อู้ไว้ตั้งแต่โบราณมาแล้วผ่านตางผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้บริสุทธิ์
71 คือพระองค์จะจ้วยเฮาหื้อรอดป๊นจากหมู่ศัตรู๋ของเฮา
กับป๊นจากอำนาจของคนตังหลายตี้จังเฮา
72 ย้อนพระเจ้าได้เมตต๋าป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา
กับกึ๊ดเถิงพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ของพระองค์
73 คือพันธสัญญาตี้พระเจ้าปฏิญาณไว้กับอับราฮัม[ก] ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา
74 ตี้จะจ้วยหมู่เฮาป๊นจากอำนาจของศัตรู๋ตังหลายของหมู่เฮา
แล้วจะโผดหื้อเฮาฮับใจ๊พระองค์โดยบ่มีความกั๋ว
75 ด้วยความบริสุทธิ์กับความถูกต้องต๋ามธรรมไปตลอดจีวิตของหมู่เฮา
76 ส่วนยอห์นลูกของเฮาเหย คนอื่นๆ จะว่าลูกเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าผู้สูงสุด
ย้อนว่าลูกจะนำหน้าองค์พระผู้เป๋นเจ้า เปื้อเกียมก๋านมาขององค์พระผู้เป๋นเจ้าไว้
77-79 เปื้อจะเยียะหื้อคนของพระองค์ฮู้เถิงความรอดป๊นบาปโต้ษ
คือโต้ษบาปของหมู่เขาจะได้ฮับก๋านยกโต้ษโดยความเมตต๋าของพระเจ้า
แสงจากสวรรค์ก็ใก้จะส่องลงมาเถิงหมู่เฮา เปื้อส่องหื้อกับคนตังหลายตี้อยู่ในความมืด
กับคนตี้ตกอยู่ใต้เงาแห่งความต๋าย
กับเปื้อนำหมู่เฮามาสู่ตางแห่งสันติสุข
80 หละอ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น กับเข้มแข็งตางจิตวิญญาณนักขึ้น ต้านก็ไปอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดารจ๋นเถิงวันตี้ต้านเผยตั๋วต่อหน้าจาวอิสราเอล

2

ก๋านเกิดของพระเยซู

1 ต๋อนนั้นจักรพรรดิออกัสตัส[๒] มีกำสั่งหื้อมีก๋านจดทะเบียนสำมะโนครัวใคว่อาณาจักรโรม
2 ก๋านจดทะเบียนสำมะโนครัวนี้เป๋นเตื๊อตี้นึ่งตี้เกิดขึ้นต๋อนคีรินิอัสเป๋นเจ้าเมืองแคว้นซีเรีย
3 คนตังหลายก็ปากั๋นไปจดทะเบียนตี้เมืองของต๋น

ก **1:73 1:73** ปฐก 22:16-18 ๒ **2:1 2:1** จักรพรรดิออกัสตัส ปกครองอาณาจักรโรม ปี พ.ศ. 516-557

4 โยเซฟก็ออกจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี ขึ้นไปเมืองเบธเลเฮมตี้เป่นบ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิดในแคว้นยูเดีย ย้อนว่าโยเซฟเป่นเจื้อสายของกษัตริย์ดาวิด
5 เขาปามารีย์ตี้หมั้นไว้กับต๊องแก่ใก้จะเกิดไปตวย เปื้อจะขึ้นทะเบียนสำมะโนครัว
6 เมื่อเขาตึงสองอยู่ในเมืองเบธเลเฮมนั้น ก็เถิงเวลาตี้มารีย์จะเกิดลูก
7 นางก็เกิดลูกป้อจายคนเก๊า นางเอาผ้าอ้อมปันตั๋วหละอ่อน แล้ววางไว้ในฮางหญ้า ย้อนบ่มีตี้พักไหนว่างเลย
8 ใก้ๆ เมืองนั้นมีคนเลี้ยงแกะ เฝ้าฝูงแกะของหมู่เขาต๋อนเมื่อคืน
9 มีทูตสวรรค์องค์นึ่งขององค์พระผู้เป่นเจ้าป๋ากฏกับหมู่เขา รัศมีของพระเจ้าส่องล้อมรอบหมู่เขา หมู่เขาก็ตกใจ๋กั๋วขนาด
10 ทูตสวรรค์องค์นั้นอู้กับหมู่เขาว่า บ่ถ้ากั๋วเน่อ ย้อนเฮานำข่าวมาบอกต้านตังหลาย เป่นข่าวตี้จะเยียะหื้อคนตังหลายดีอกดีใจ๋
11 คือว่าวันนี้ พระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของต้านตังหลาย คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป่นเจ้ามาเกิดตี้เมืองเบธเลเฮม บ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิด
12 จะมีอย่างนึ่งตี้เยียะหื้อฮู้ว่าเป่นแต๊ คือหมู่ต้านจะหันหละอ่อนหน้อยป้นผ้าอ้อมนอนอยู่ในฮางหญ้า
13 จู่ๆ ก็มีหมู่ทูตสวรรค์จ๋ำนวนนักมาฮ่วมกับทูตสวรรค์องค์นั้นแล้วปากั๋นสรรเสริญพระเจ้าว่า
14 ขอหื้อพระเจ้าฮับเกียรติในสวรรค์สูงสุด
ขอหื้อพระเจ้าหื้อสันติสุขแก่คนตี้พระองค์เปิงใจ๋ในโลกนี้เต๊อะ
15 เมื่อหมู่ทูตสวรรค์จากหมู่เขาปึ๊กไปสวรรค์แล้ว หมู่คนเลี้ยงแกะก็จวนกั๋นว่า หื้อเฮาไปเมืองเบธเลเฮมผ่อเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นต๋ามตี้องค์พระผู้เป่นเจ้าได้บอกหมู่เฮา
16 หมู่เขาก็ฟั่งปากั๋นไป เมื่อไปแผวก็ปะโยเซฟกับมารีย์ แล้วหันหละอ่อนเกิดใหม่นอนอยู่ในฮางหญ้า
17 เมื่อหมู่เขาหันจาอั้นแล้ว ก็เล่าเรื่องตี้ทูตสวรรค์บอกนั้นหื้อโยเซฟกับมารีย์ตึงคนอื่นๆ ฟัง
18 คนตังหลายตี้ได้ยินก็ปากั๋นงึดในเรื่องตี้คนเลี้ยงแกะเล่าหื้อฟังนั้น
19 ส่วนมารีย์ก็จ๋ำเรื่องหมู่นี้ไว้ในใจ๋ กับก็ดเถิงเรื่องนี้อยู่ตลอด
20 หมู่คนเลี้ยงแกะก็ปากั๋นปึ๊กกับสรรเสริญพระเจ้าไปตวย ในเหตุก๋ารณ์ตึงหมดตี้เขาได้ยินได้หันต๋ามตี้ทูตสวรรค์บอกไว้กู้อย่าง
21 เมื่อหละอ่อนคนนั้นเกิดได้แปดวันแล้ว ก็เถิงวันตี้จะเข้าพิธีสุหนัต ป้อแม่จึงตั้งจื้อว่าเยซู ต๋ามตี้ทูตสวรรค์บอกไว้ตั้งแต่มารีย์ยังบ่ต๊องเตื้อ

พิธีถวายลูกป้อจายคนเก๊าหื้อพระเจ้า

22 เมื่อเถิงเวลาเยียะพิธีล้างตั๋วหื้อบริสุทธิ์ต๋ามบทบัญญัติของโมเสสแล้ว โยเซฟตึงมารีย์ก็ปาลูกไปกรุงเยรูซาเล็ม เปื้อถวายพระเจ้า
23 (ต๋ามตี้เขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสสว่า ลูกคนเก๊าตี้เป่นป้อจายกู้คนต้องมอบถวายหื้อองค์พระผู้เป่นเจ้า)
24 แล้วเขาก็ถวายเครื่องปู่จาสำหรับพิธีนี้ ต๋ามตี้องค์พระผู้เป่นเจ้าสั่งไว้ในบทบัญญัติข ของพระองค์ คือนกเขาหนุ่มกู้นึ่งกาว่านกก๋าแก๋หนุ่มกู้นึ่ง
25 มีป้อจายคนนึ่งจื้อสิเมโอนอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมกับเจื้อฟังพระเจ้า ต้านรอถ้าเวลาตี้พระเจ้าจะมาจ้วยจาวอิสราเอลหื้อรอดป๊นจากความตุ๊ก กับพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับต้าน
26 พระวิญญาณบริสุทธิ์เกยเปิดเผยแก่ต้านว่า ต้านจะบ่ต๋ายเตื้อจ๋นกว่าต้านจะได้หันพระคริสต์ขององค์พระผู้เป่นเจ้า
27 ในวันนั้นสิเมโอนเข้าไปในพระวิหารโดยก๋านนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อป้อแม่ปาพระเยซูเข้าไปในพระวิหาร เปื้อจะเยียะต๋ามธรรมเนียมบทบัญญัติ
28 สิเมโอนก็อุ้มพระเยซู แล้วสรรเสริญพระเจ้าว่า
29 ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด บ่าเดี๋ยวนี้ขอหื้อส่งผู้ฮับใจ๊ของพระองค์ไปเป่นสุข
ต๋ามกำสัญญาของพระองค์เต๊อะ
30 ย้อนว่า ต๋าของข้าพเจ้าได้หันพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษตี้พระเจ้าส่งมาแล้ว
31 ผู้ตี้พระองค์เกียมไว้สำหรับคนกู้จ้าด
32 ผู้ตี้เป่นแสงส่องแจ้งหื้อคนต่างจ้าดฮู้จักพระเจ้า
กับเป่นผู้นำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาหื้อจาวอิสราเอลคนของพระเจ้า
33 ส่วนโยเซฟกับมารีย์ได้ยินสิเมโอนอู้จาอั้นก็งึดในกำตี้ต้านได้อู้เถิงพระเยซู

ข **2:24 2:24** อพย 13:2,12; ลนต 12:8

34 สิเมโอนก็ปั๋นปอนหมู่เขา แล้วอู้กับมารีย์แม่พระเยซูว่า ถ้าผ่อไปเต๊อะ หละอ่อนหน้อยคนนี้ตี้พระเจ้า
เลือกไว้จะเยียะหื้อจาวอิสราเอลหลายคนล้มลง กาว่าลุกขึ้น กับจะเป๋นเครื่องหมายตี้แสดงเถิงความต้อ
งก๋านของพระเจ้า แต่คนจะต่อต้าน
35 เปื๋อจะเปิดเผยกำกึ๊ดในใจ๋ของคนจ๋ำนวนนัก กับหัวใจ๋ของแม่ก็จะเจ็บปวดทรมานเหมือนถูกดาบแตง
ในใจ๋
36 มีแม่ญิงคนนึ่งจื้ออันนา เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า เป๋นลูกสาวของฟานูเอลคนในผะกุ๋นอา
เชอร์ นางเฒ่านักแล้ว แต่งงานเมื่อยังสาว อยู่กี๋นกั๋นได้เจ็ดปี๋ผัวก็ต๋ายละ
37 นางเป๋นหม้ายจ๋นอายุได้แปดสิบสี่ปี๋ นางบ่ได้ออกจากพระวิหารเลย แต่นมัสก๋านตึงเมื่อวันเมื่อคืนโดย
ถือศีลอดอาหารกับอธิษฐาน
38 นางเข้ามาตั๊ดต๋อนตี้สิเมโอนยังอยู่กับโยเซฟกับมารีย์ นางตั้งเก๊าขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระเยซู
แล้วอู้เรื่องพระเยซูหื้อคนตังหลายตี้ถ้าเวลาตี้กรุงเยรูซาเล็มจะหลุดป๊นเป๋นอิสระฟัง

ปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธ
39 เมื่อโยเซฟกับมารีย์ได้เยียะต๋ามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป๋นเจ้ากู้อย่างแล้ว ก็ปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธ
บ้านของเขาในแคว้นกาลิลี
40 หละอ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น แข็งแฮง มีสติปั๋ญญานัก กับพระเจ้าก็ปั๋นปอนต้าน

ต๋อนพระเยซูไปพระวิหารกับป้อแม่
41 กู้ปี๋ป้อแม่ของพระเยซูเกยขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเปื๋อฮ่วมงานปัสกา
42 ต๋อนตี้พระเยซูอายุสิบสองปี๋ หมู่เขาก็ขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเปื๋อฮ่วมงานปัสกาเหมือนกู้ปี๋
43 เมื่อเสี้ยงงานแล้ว หมู่เขาก็ปึ๊กเมือบ้าน ส่วนพระเยซูยังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม โยเซฟกับมารีย์ก็บ่ฮู้
44 เขาสองคนกึ๊ดว่าพระเยซูอยู่ในหมู่คนตี้มาตวยกั๋น เมื่อเตียวตางมาได้วันนึ่ง ก็เซาะหาพระเยซูในหมู่ปี๋
น้องกับหมู่คนตี้ฮู้จักกั๋น
45 เมื่อเซาะหาบ่ปะ ก็ปึ๊กไปเซาะในกรุงเยรูซาเล็ม
46 เซาะได้สามวัน ก็ปะพระเยซูนั่งอยู่บริเวณพระวิหารกับหมู่อาจ๋ารย์ ก่ำลังฟังกับถามอาจ๋ารย์หมู่นั้น
47 คนตังหลายตี้ได้ยินพระองค์อู้ ก็ปากั๋นงึดในสติปั๋ญญากับกำตอบของพระองค์
48 เมื่อป้อแม่หันก็งึดขนาด แม่ก็ถามว่า ลูกเหย เยียะหยังจาอี้ ป้อกับแม่เซาะหาลูกตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ขนาด
เน่อ
49 พระเยซูก็ตอบไปว่า เซาะหาเฮาเยียะหยัง บ่ฮู้กา ว่าเฮาต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของเฮา
50 ป้อแม่ก็บ่เข้าใจ๋กำอู้ของพระเยซู
51 แล้วพระเยซูก็ปึ๊กไปเมืองนาซาเร็ธตวยหมู่เขา กับยอมเจื้อฟังป้อแม่ แม่ก็จ๋ำเรื่องตึงหมดนี้ไว้ในใจ๋
52 พระเยซูก็ใหญ่ขึ้นตึงตั๋วกับสติปั๋ญญา พระเจ้ากับคนตังหลายก็ปอใจ๋พระองค์นักขึ้นติกๆ

3

ยอห์นบอกคนตังหลายหื้อกลับใจ๋จากบาป
1 ในปี๋ตี้สิบห้าในราชก๋านทิเบริอัสซีซาร์ ต๋อนนั้นปอนทิอัสปิลาตเป๋นเจ้าเมืองแคว้นยูเดีย เฮโรด อันติบัส
ปกครองแคว้นกาลิลี ฟิลิปน้องบ่าวของเฮโรดปกครองแคว้นอิทูเรียกับแคว้นตราโคนิติส ส่วนลีซาเนียส
ปกครองแคว้นอาบีเลน
2 อันนาสกับคายาฟาสเป๋นมหาปุโรหิต ต๋อนนั้นยอห์นลูกเศคาริยาห์ได้ฮับถ้อยกำของพระเจ้าในดินแดน
ทุรกั๋นดาร
3 แล้วยอห์นก็ไปตังลุ่มแม่น้ำจอร์แดนจ๋นใคว่ บอกหื้อคนกลับใจ๋จากบาปกับหื้อฮับบัพติศมาเปื๋อพระเจ้า
จะยกโต้ษบาปหื้อ
4 เรื่องนี้ก็เป๋นไปต๋ามตี้เขียนไว้ในหนังสืออิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าว่า
มีเสียงฮ้องเอิ้นของคนนึ่งในดินแดนทุรกั๋นดารว่า
เกียมใจ๋หื้อพร้อมสำหรับก๋านเข้ามาขององค์พระผู้เป๋นเจ้า

จงแป๋งหนตางซื่อๆ หื้อพระองค์
5 ห้วยกู้ตี้ก็ถมหื้อเต๋ม

ดอยต่างๆ ก็ตัดหื้อต่ำลง
ตางก๊ดก็แป๋งหื้อซื่อ

ตางตี้สูงต่ำบ่เต้ากั๋นก็แป๋งหื้อเปียง
6 คนตังหลายจะหันความรอดป๊นบาปโต้ษของพระเจ้า[ค]

ค **3:6 3:6** อสย 40:3-5

7 ยอห์นจึงว่าหมู่คนตื้ออกมาฮับบัพติศมาว่า “หมู่จ้าดงูปี๊ด ใผเตื๋อนหื้อหมู่สูหลบหนีจากก๋านลงโต้ษของ
พระเจ้าตี้ก๋ำลังจะมาเถิง
8 เยียะหื้อผ่อก๋าลุว่าจิวิตหมู่สูเกิดผลจากก๋านกลับใจ๋จากบาปแล้วแต๊ๆ บ่ดีกี๊ดเอาคนเดียวว่า “หมู่เฮา
บ่ต้องถูกลงโต้ษ ย้อนว่าหมู่เฮาเป๋นลูกหลานต๋านเต๊าของอับราฮัม” เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่า พระเจ้าจะเยียะหื้อ
บ่าหินหมู่นี้ก๋ายเป๋นลูกหลานของอับราฮัมก็ได้เน่อ
9 มุยได้เกียมแนไว้ตี้ปึ๊นเก๊าไม้แล้ว เก๊าไม้กู้เก๊าตี้เกิดหน่วยบ่ดีจะถูกตัดแล้วขว้างใส่ในก๋องไฟ”
10 หมู่คนจึงถามต้านว่า “เฮาจะต้องเยียะจาใดดี”
11 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า “คนใดมีเสื้อสองผืนหื้อแบ่งคนตี้บ่มี คนใดมีของกิ๋นก็หื้อปั๋นคนตี้บ่มีกิ๋น”
12 หมู่คนเก็บภาษีก็มาขอฮับบัพติศมาตวย หมู่เขาถามว่า “อาจ๋ารย์ หมู่เฮาจะต้องเยียะจาใดพ่อง”
13 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า “หมู่เจ้าห้ามเก็บภาษีเกิ๋นตี้ก๋ำหนด”
14 หมู่ทหารก็ถามว่า “หมู่เฮาลอจะต้องเยียะจาใดพ่อง” ต้านตอบหมู่เขาว่า “ห้ามบังคับคนอื่นกับห้ามใส่
ฮ้ายเปื้อเอาสตางค์คนอื่น แต่หื้อปอใจ๋ก้าจ้างของตั๋ว”
15 คนตังหลายก๋ำลังถ้าพระคริสต์มาอย่างใจ๋จดใจ๋จ่อ ก็สงสัยว่า ยอห์นเป๋นพระคริสต์แม่นก่อ
16 ยอห์นจึงตอบเขาตังหลายว่า “เฮาหื้อเจ้าฮับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีแหมผู้นึ่งมีอำนาจนักเหลือเฮา
มาเมื่อลูน แม้แต่แก้สายมัดเกิบของต้าน ตั๋วเฮายังบ่สมควรจะเยียะจาอั้นเลย ต้านจะหื้อเจ้าตังหลายฮับ
บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์กับด้วยไฟ
17 ต้านเหมือนจาวนา มือของต้านก๋ำผากหะข้าวไว้ แล้วจะสะสางตะรางตี๋ข้าวจ๋นใคว่ จะเก็บข้าวเต้งไว้ใน
หลองข้าว ส่วนข้าวลีบก็จะเอาไปเผาไฟตี๊บ่ฮู้จักดับ”
18 ยอห์นจั๊กจวนเขาแหมหลายอย่าง กับบอกข่าวดีเรื่องพระคริสต์แก่คนตังหลาย
19 ยอห์นด่ากษัตริย์เฮโรดตี้ปกครองแคว้น เรื่องเอานางเฮโรเดียสเมียของน้องบ่าวมาเป๋นเมียของตั๋ว กับ
อู้เถิงก๋านบ่ดีตังหลายตี้เฮโรดได้เยียะ
20 เฮโรดซ้ำเยียะก๋านบ่ดีนักขึ้นแหม เปาะกับตี้เยียะมาแล้ว คือยับยอห์นไปขังคอก

พระเยซูฮับบัพติศมาจากยอห์น

21 เมื่อคนตังหลายฮับบัพติศมา พระเยซูก็ฮับตวย ต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวก
ออกเป๋นฮ่อม
22 พระวิญญาณบริสุทธิ์มีฮูปฮ่างเหมือนนกก๋าแก๋ลงมาอยู่บนพระองค์ แล้วมีเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า
“ต้านผู้นี้เป๋นลูกตี้เฮาฮัก เฮาเปิงใจ๋ต้านแต๊ๆ”

ลำดับเจื๊อสายของพระเยซู

23 เมื่อพระเยซูตั้งเก๊าสั่งสอน พระองค์อายุประมาณสามสิบปี๋ ต๋ามก๋ากี๊ดของคนตังหลายเข้าใจ๋ว่า พระ
เยซูเป๋นลูกของโยเซฟ โยเซฟเป๋นลูกของเฮลี
24 เฮลีเป๋นลูกของมัทธัต มัทธัตเป๋นลูกของเลวี เลวีเป๋นลูกของเมลคี เมลคีเป๋นลูกของยันนาย ยันนาย
เป๋นลูกของโยเซฟ
25 โยเซฟเป๋นลูกของมัทธาธีอัส มัทธาธีอัสเป๋นลูกของอาโมส อาโมสเป๋นลูกของนาฮูม นาฮูมเป๋นลูกของ
เอสลี เอสลีเป๋นลูกของนักกาย
26 นักกายเป๋นลูกของมาอาท มาอาทเป๋นลูกของมัทธาธีอัส มัทธาธีอัสเป๋นลูกของเสเมอิน เสเมอินเป๋น
ลูกของโยเสค โยเสคเป๋นลูกของโยดา
27 โยดาเป๋นลูกของโยอานัน โยอานันเป๋นลูกของเรซา เรซาเป๋นลูกของเศรุบบาเบล เศรุบบาเบลเป๋นลูก
ของเซอัลทิเอล เซอัลทิเอลเป๋นลูกของเนรี
28 เนรีเป๋นลูกของเมลคี เมลคีเป๋นลูกของอัดดี อัดดีเป๋นลูกของโคสัม โคสัมเป๋นลูกของเอลมาดัม เอ
ลมาดัมเป๋นลูกของเอร์
29 เอร์เป๋นลูกของโยชูวา โยชูวาเป๋นลูกของเอลีเยเซอร์ เอลีเยเซอร์เป๋นลูกของโยริม โยริมเป๋นลูกของ
มัทธัต มัทธัตเป๋นลูกของเลวี
30 เลวีเป๋นลูกของสิเมโอน สิเมโอนเป๋นลูกของยูดาห์ ยูดาห์เป๋นลูกของโยเซฟ โยเซฟเป๋นลูกของโยนาม
โยนามเป๋นลูกของเอลียาคิม
31 เอลียาคิมเป๋นลูกของเมเลอา เมเลอาเป๋นลูกของเมนนา เมนนาเป๋นลูกของมัทตะธา มัทตะธาเป๋นลูก
ของนาธัน นาธันเป๋นลูกของดาวิด
32 ดาวิดเป๋นลูกของเจสซี เจสซีเป๋นลูกของโอเบด โอเบดเป๋นลูกของโบอาส โบอาสเป๋นลูกของสัลโมน
สัลโมนเป๋นลูกของนาโชน
33 นาโชนเป๋นลูกของอัมมีนาดับ อัมมีนาดับเป๋นลูกของอัดมิน อัดมินเป๋นลูกของอารนี อารนีเป๋นลูกของ
เฮสโรน เฮสโรนเป๋นลูกของเปเรศ เปเรศเป๋นลูกของยูดาห์

34 ยูดาห์เป็นลูกของยาโคบ ยาโคบเป็นลูกของอิสอัค อิสอัคเป็นลูกของอับราฮัม อับราฮัมเป็นลูกของเท
ราห์ เทราห์เป็นลูกของนาโฮร์
35 นาโฮร์เป็นลูกของเสรุก เสรุกเป็นลูกของเรอู เรอูเป็นลูกของเปเลก เปเลกเป็นลูกของเอเบอร์ เอเบอร์
เป็นลูกของเชลาห์
36 เชลาห์เป็นลูกของไคนาน ไคนานเป็นลูกของอารฟาซัด อารฟาซัดเป็นลูกของเชม เชมเป็นลูกของโน
อาห์ โนอาห์เป็นลูกของลาเมค
37 ลาเมคเป็นลูกของเมธูเสลาห์ เมธูเสลาห์เป็นลูกของเอโนค เอโนคเป็นลูกของยาเรด ยาเรดเป็นลูก
ของมาหะลาเลเอล มาหะลาเลเอลเป็นลูกของไคนาน
38 ไคนานเป็นลูกของเอโนช เอโนชเป็นลูกของเสท เสทเป็นลูกของอาดัม อาดัมเป็นลูกของพระเจ้า

4

มารลองใจ๋พระเยซู

1 พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับพระเยซู แล้วพระองค์ออกไปจากแม่น้ำจอร์แดนพระวิญญาณก็ปาพระองค์
ไปในดินแดนทุรกั๋นดาร
2 ตี้หั้นมารก็ลองใจ๋พระองค์เป๋นเวลาสี่สิบวัน ตลอดเวลานั้นพระองค์บ่ได้กิ๋นอะหยังเลย แล้วหลังจากนั้น
พระองค์ก็ใค่อยากกิ๋นข้าว
3 มารจึงอู้กับพระองค์ว่า ถ้าต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้า ก็หื้อสั่งบ่าหินก้อนนี้เป๋นเข้าหนมปังแล่
4 พระเยซูก็ตอบมารว่า พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนเฮาจะเลี้ยงจีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวบ่ได้ ศ
5 แล้วมารก็ปาพระเยซูไปตี้สูง หื้อพระองค์ผ่ออาณาจักรตึงหมดในโลกนี้ก้ามาบเดียว แล้วบอกพระองค์
ว่า
6 สิทธิอำนาจกับความรุ่งเรืองของอาณาจักรตึงหมดนี้เฮาจะยกหื้อต้าน ย้อนว่าตึงหมดนี้ได้มอบไว้เป๋น
สิทธิ์ของเฮาแล้ว เฮาใค่ยกหื้อใผก็ได้ต๋ามใจ๋เฮา
7 ถ้าต้านนมัสก๋านเฮา กู้สิ่งกู้อย่างนี้ก็จะเป๋นของต้าน
8 พระเยซูตอบมารว่า พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า หื้อนมัสก๋านองค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าของเจ้า กับฮับใจ๊
พระองค์ผู้เดียวเต้าอั้น ฆ
9 แล้วมารก็ปาพระเยซูไปกรุงเยรูซาเล็ม ปาขึ้นไปอยู่บนหลังคาพระวิหาร แล้วบอกพระองค์ว่า ถ้าต้านเป๋น
พระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ ก็หื้อโดดลงไปแล่ 10 ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
พระเจ้าจะสั่งหื้อทูตสวรรค์มาปกปักฮักษาต้าน
11 เอามือฮับต้านไว้บ่หื้อติ๋นไปตุ๊บใส่บ่าหิน ง
12 พระเยซูตอบมารว่า พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ห้ามลองดีองค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าของเจ้า จ
13 เมื่อมารลองใจ๋พระองค์กู้อย่างแล้ว ก็ละพระองค์ไว้จ๋นกว่าจะมีโอกาสเหมาะๆ แหม

14 พระเยซูปึ๊กไปแคว้นกาลิลีโดยอำนาจพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับมีคนเล่าเรื่องเกี่ยวกับพระองค์จ๋นใคว่
ต๋ำหมู่หั้น
15 พระองค์สั่งสอนในธรรมศาลาของจาวยิว คนตังหลายก็ปากั๋นยกย่องพระองค์

จาวเมืองนาซาเร็ธบ่ยอมฮับพระเยซู

16 แล้วพระองค์ก็มาแผวเมืองนาซาเร็ธ เป๋นเมืองตี้พระองค์ใหญ่ ในวันสะบาโตพระองค์ไปธรรมศาลา
ของจาวยิวเหมือนกู้เตื้อ แล้วยืนขึ้นจะอ่านพระคัมภีร์
17 มีคนส่งม้วนพระธรรมอิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าหื้อพระองค์ เมื่อพระองค์ก๋างพระคัมภีร์
นั้นออก ก็ปะข้อตี้เขียนไว้ว่า
18 พระวิญญาณขององค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า
ย้อนว่าพระองค์ได้ตั้งข้าพเจ้าไว้
หื้อบอกข่าวดีแก่คนตุ๊ก
พระองค์ใจ๊ข้าพเจ้าหื้อบอกนักโต้ษว่าเขาจะมีอิสระ
หื้อบอกคนต๋าบอดว่าเขาจะหันแหม
หื้อบอกคนตี๋โดนค๋ำว่าจะป๊นตุ๊ก
19 กับหื้อบอกว่าเถิงเวลาแล้ว ตี้พระเจ้าจะจ้วยคนของพระองค์ ฉ
20 เมื่ออ่านหื้อคนตังหลายฟังแล้ว พระองค์ก็ม้วนพระคัมภีร์นั้นส่งคืนเจ้าหน้าตี้ แล้วนั่งลง สายต๋าของคน
ตังหลายในธรรมศาลาก็ผ่อมาตี้พระองค์
21 พระองค์อู้ว่า วันนี้พระคัมภีร์ต๋อนนี้ตี้ต้านได้ยินก็เป๋นแต๊แล้ว

ศ **4:4 4:4** ฉธบ 8:3 ฆ **4:8 4:8** ฉธบ 6:13 ง **4:11 4:11** สดด 91:11-12 จ **4:12 4:12** ฉธบ 6:16 ฉ **4:19 4:19** อสย 61:1,2

22 คนตังหลายก็อู้ยกย่องพระองค์ และปากั๋นงืดในกำอู้ตี้น่าฟังของพระองค์ หมู่เขาอู้กั๋นว่า “คนนี้เป๋นลูกบ่าวโยเซฟบ่ใจ๊กา”
23 พระองค์ก็อู้กับเขาตังหลายว่า “ต้านตังหลายคงจะอ้างกำสุภาษิตใส่เฮาตี้ว่า “หมอฮักษาตั๋วเก่าก่อนเต๊อะ” กับจะว่า “สิ่งตี้ได้ยินว่าต้านเยียะในเมืองคาเปอรนาอุม หื้อเยียะตี้นี่ในเมืองของตั๋วพ่อง” ”
24 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า บ่มีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสักคนได้ฮับก๋านยอมฮับจากคนในบ้านเมืองของตั๋วเก่า
25 เฮาบอกความจริงแหมว่า เมื่อฝนบ่ตกสามปี๋เกิ่งจ๋นเกิดก๋านกั้นอยากใคว่แผ่นดินในสมัยของเอลียาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ก็มีแม่หม้ายในหมู่จาวอิสราเอลจ๋ำนวนนัก[ช]
26 แต่พระเจ้าก็บ่ใจ๊เอลียาห์ไปหาแม่หม้ายจาวอิสราเอลคนใดเลย แต่หื้อไปหาแม่หม้ายคนนี่งเป๋นคนต่างจ้าดในหมู่บ้านศาเรฟัทเขตเมืองไซดอนเต้าอั้น
27 กับในสมัยเอลีชาผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าก็เหมือนกั๋น ในหมู่จาวอิสราเอลมีคนเป๋นขี้ตู้ดหลายคน แต่บ่มีใผได้ฮับก๋านฮักษาหื้อหายเลย เว้นแต่นาอามานจาวซีเรียเต้าอั้น”[ช]
28 เมื่อคนตังหลายในธรรมศาลาได้ยินจาอั้นก็โขดขนาด
29 จึงลุกขึ้นลากพระองค์ออกจากเมือง ปาไปบนหน้าผาตี้เมืองของหมู่เขาตั้งอยู่นั้น ตั้งใจ๋ว่าจะยู้พระองค์หื้อตกลงไป
30 แต่พระองค์เตียวลัดก๋างหมู่เขาไปได้

พระเยซูไล่ผีฮ้ายออกจากายคนนี่ง

31 พระเยซูไปเมืองคาเปอรนาอุมในแคว้นกาลิลี แล้วเตสนาสั่งสอนคนตังหลายในวันสะบาโต
32 คนตังหลายก็ปากั๋นงืดในกำสอนของพระองค์ ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้มีสิทธิอำนาจ
33 ในธรรมศาลาของจาวยิวมีป้อจายคนนี่งโดนผีฮ้าย[ฑ]เข้าอยู่ เขาฮ้องเสียงดังว่า
34 “พระเยซูจาวนาซาเร็ธ มายุ่งกับหมู่เฮาเยียะหยัง ต้านมาทำลายหมู่เฮากา เฮาอู้ว่าต้านเป๋นใผ ต้านเป๋นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า”
35 พระเยซูจึงสั่งมันว่า “จะไปปากนัก ออกมาจากเขาบ่าเดี่ยวนี้” ผีฮ้ายนั้นก็เยียะหื้อคนนั้นโก้นลงต่อหน้าคนตังหลาย แล้วก็ออกจากป้อจายคนนั้นไป โดยคนนั้นบ่ได้ฮับบาดเจ็บ
36 คนตังหลายก็ปากั๋นงืด อู้กั๋นว่า “กำอู้ของต้านเป๋นจาใดหา หยังมีสิทธิอำนาจสั่งหื้อผีฮ้ายออก มันก็ยอมออก”
37 คนก็เล่าเรื่องของพระองค์ไปใคว่ต๋ำหมู่หั้น

พระเยซูฮักษาแม่เมียของซีโมน

38 พระเยซูออกจากธรรมศาลาเข้าไปในเฮือนซีโมน แม่เมียของซีโมนเป๋นไข้หนักขนาด เขาตังหลายจึงอ้อนวอนพระองค์หื้อจ้วยนาง
39 พระเยซูก็ไปยืนอยู่ตังข้างตี้นอนของนาง อู้ว่า “ขอหื้อหายไข้บ่าเดี่ยวนี้” แล้วนางก็หายจากไข้ สักกำเดียวนางก็ลุกขึ้นฮับใจ๊ผ่อกอยพระเยซูกับหมู่ของพระองค์
40 เมื่อแลงใก้ตะวันตกดิน ก็มีคนปาคนเจ็บป่วยเป๋นพยาธิพะยำต่างๆ มาหาพระเยซู พระองค์ก็วางมือบนตั๋วคนป่วยหมู่นั้นกู้คน ฮักษาหมู่เขาหื้อหาย
41 หมู่ผีฮ้ายก็ออกจากคนตี้โดนเข้าตวย มันฮ้องเสียงดังว่า “ต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้า” พระองค์ก็ห้ามบ่หื้อหมู่มันอู้ ย้อนหมู่มันฮู้แล้วว่าพระองค์เป๋นพระคริสต์
42 แจ้งเจ๊ามาพระเยซูออกไปตี้สงัดดักเย็นต๋ามลำพัง คนตังหลายก็เซาะหาพระองค์ เมื่อปะพระองค์แล้วก็เหนี่ยวพระองค์ไว้ บ่หื้อจากหมู่เขาไป
43 แต่พระองค์บอกหมู่เขาว่า “เฮาต้องไปบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าหื้อคนในเมืองอื่นอู้ตวย ตี้เฮาฮับใจ๊มานั้นก็เปื๊อเหตุนี้ละ”
44 พระองค์จึงเตสนาสั่งสอนในธรรมศาลาต่างๆ ในแคว้นยูเดีย

5

พระเยซูฮ้องคนเซาะป๋ามาเป๋นสาวก

1 มีเตื้อนี่งคนตังหลายยืนเบียดพระเยซู เปื๊อจะฟังพระเยซูสั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้า ต๋อนนั้นพระองค์ยืนอยู่บนต๋าฝั่งทะเลสาบกาลิลี[ฉ]
2 พระองค์หันเฮืออยู่ฮิมฝั่งทะเลนั้นสองลำตี้หมู่คนหาป๋าละไว้เปื๊อไปซักอวน

[ช] **4:25 4:25** 1 พกษ 17:1-24 [ซ] **4:27 4:27** 2 พกษ 5:1-14 [ฑ] **4:33 4:33** ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด [ฉ] **5:1 5:1** ฮ้องแหมจื๊อว่า ทะเลสาบเยนเนซาเรท

3 พระองค์จึงลงไปในเฮือลำนึ่งเป๋นของซีโมน แล้วบอกหื้อเขาถอยเฮือออกจากฝั่งไปน่อย พระองค์ก็นั่งอยู่ในเฮือนั้นสั่งสอนคนตังหลาย
4 เมื่อสอนจบแล้วก็บอกซีโมนว่า “เอาเฮือออกไปตี้น้ำเล็กๆ แล้วหย่อนอวนลงเอาป๋า”
5 ซีโมนตอบพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ หมู่เฮาลากอวนคืนฮุ่งยังบ่ได้ป๋าสักตั๋ว แต่เฮาจะหย่อนอวนลงแหมกำต๋ามตี้พระองค์บอก”
6 เมื่อหย่อนอวนลงไป ก็ยับป๋าได้นักขนาดจ๋นอวนเกือบปุด
7 เขาจึงกว๊กเปื๊อนตี้อยู่ในเฮือแหมลำนึ่งหื้อมาจ้วยกั๋น เปื๊อนก็มาจ้วย แล้วได้ป๋าเต๋มเฮือสองลำจ๋นเฮือเกือบจ๋ม
8 ซีโมนเปโตร เมื่อหันจาอั้น ก็ก้มลงกราบพระเยซู บอกพระองค์ว่า “ขอหื้อไปไก๋ๆ ข้าพเจ้าเต๊อะ ย้อนว่าข้าพเจ้าเป๋นคนบาป”
9 ตี้อู้จาอั้น ย้อนว่าเขากับคนตังหลายตี้อยู่ตวยกั๋นหั้นงืดตี้ได้ป๋านักจาอี้
10 ยากอบกับยอห์นลูกของเศเบดี เปื๊อนฮ่วมหาป๋าตวยกั๋นกับซีโมนก็งืดเหมือนกั๋น พระเยซูอู้กับซีโมนว่า “บ่ถ้ากั๋ว ตั้งแต่นี้ไปต้านจะเป๋นผู้ปาคนมาหาเฮา”
11 เมื่อเอาเฮือเข้าฝั่งแล้ว หมู่เขาก็สละกู้อย่างตวยพระองค์ไป

พระเยซูฮักษาคนขี้ตู้ด

12 ต๋อนตี้พระองค์อยู่ในเมืองนึ่ง มีคนเป๋นขี้ตู้ดเต๋มตึงเนื้อตึงตั๋ว เมื่อเขาหันพระเยซูก็ก้มหน้าลงจ๋นเถิงดินอ้อนวอนพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ใค่จ้วยข้าพเจ้าหื้อหาย ข้าพเจ้าก็จะหายแน่ๆ”
13 พระองค์ยื่นมือออกไปหยุบป๊อจายคนนั้นแล้วอู้ว่า “เฮาใค่จ้วย จงหายโรคเต๊อะ” แล้วเขาก็หายเป๋นขี้ตู้ดบ่าเดี่ยวนั้นเลย
14 พระองค์สั่งเขาว่า “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อใผฟังเน่อ แต่หื้อไปแสดงตั๋วต่อปุโรหิต แล้วเอาเครื่องปู่จาสำหรับคนตี้หายโรคนี้ไปถวายต๋ามกำสั่งของบทบัญญัติของโมเสส เปื๊อแสดงหื้อคนตังหลายฮู้ว่าเจ้าหายโรคแล้ว”
15 มีคนเล่าเรื่องของพระเยซูไปไก๋แหม คนตังหลายจ๋ำนวนนักก็มาจุมนุมกั๋น เปื๊อจะฟังพระองค์กับหื้อพระองค์ฮักษาโรคต่างๆ ของเขาหื้อหาย
16 แต่พระองค์ก็ลักไปหาตี้เงียบๆ เปื๊ออธิษฐานเป๋นประจ๋ำ

พระเยซูฮักษาคนง่อย

17 วันนึ่งเมื่อพระองค์ก๋ำลังสั่งสอนอยู่ ก็มีหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์นั่งฟังอยู่ตี้หั้นตวย หมู่เขามาจากกู้หมู่บ้านในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดียกับกรุงเยรูซาเล็ม กับพระเจ้าได้หื้อฤทธิ์อำนาจกับพระเยซูตี้ฮักษาโรคต่างๆ หื้อหาย
18 มีคนหามคนง่อยคนนึ่งนอนอยู่ตี้นอนมา หมู่เขาฮิจะเอาคนป่วยเข้าไปวางลงตังหน้าพระเยซู
19 ก็บ่มีฮ่อมตี้จะเอาคนป่วยเข้าไปได้ย้อนมีคนนัก เขาก็หามขึ้นไปตังหลังคา เตหลังคาออกเป๋นฮ่อมหย่อนคนป่วยตึงตี้นอนลงก๋างหมู่ส่องหน้าพระเยซู
20 เมื่อพระเยซูหันความเจื้อของหมู่เขา ก็อู้กับคนง่อยว่า “เปื๊อนเหย บาปของเจ้าได้โผดยกหื้อแล้วเน่อ”
21 หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีกึ๊ดในใจ๋ว่า “คนนี้เป๋นใผ ตี้อู้หมิ่นประมาทพระเจ้า ใผจะยกโต๊ษบาปได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น”
22 พระเยซูฮู้กำกึ๊ดในใจ๋ของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป๋นจาใดหมู่ต้านกึ๊ดในใจ๋จาอี้
23 อันใดจะง่ายเหลือกั๋นตี้จะว่า “บาปของเจ้าได้โผดยกแล้ว” กับจะว่า “ลุกขึ้นเตียวไปเต๊อะ”
24 แต่เปื๊อต้านตังหลายจะฮู้ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกตี้จะโผดยกโต๊ษบาปได้” แล้วพระองค์ก็อู้กับคนง่อยนั้นว่า “เฮาสั่งเจ้าหื้อลุกขึ้นแบกตี้นอนปึ๊กไปบ้านเต๊อะ”
25 เขาก็ลุกขึ้นต่อหน้าคนตังหลายบ่าเดี่ยวนั้นเลย แบกตี้นอนขึ้น แล้วเตียวปึ๊กบ้านสรรเสริญพระเจ้า
26 คนตังหลายปากั๋นงืดขนาด ปากั๋นสรรเสริญพระเจ้า ต่างคนต่างเก๋งกั๋ว อู้กั๋นว่า “วันนี้เฮาได้หันสิ่งตี้อัศจ๋รรย์ตี้สุด”

พระเยซูฮ้องเลวีมาเป๋นสาวก

27 เมื่อเหตุก๋ำรณ์นี้ผ่านไปแล้ว พระเยซูออกไป แล้วหันใส่คนเก็บภาษีคนนึ่งจื้อว่าเลวีนั่งอยู่ตี้ด่านเก็บภาษี พระองค์อู้กับเขาว่า “ตวยเฮามาเต๊อะ”
28 เขาก็สละกู้สิ่งกู้อย่างไว้หั้น ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป
29 เลวีจัดงานเลี้ยงใหญ่ตี้บ้านของเขา เปื๊อเป๋นเกียรติแก่พระเยซู มีคนเก็บภาษีกับคนอื่นแหมหลายคนนั่งฮ่วมโต๊ะตวยหมู่สาวกของพระองค์

30 หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจำรย์ตื้อยู่ในหมู่ของเขาซูบซาบกั๋น ติหมู่สาวกของพระเยซูว่า เป๋นจาใดหมู่ต้าน
มากิ๋นมาดื่มกับหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คนบาป
31 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า คนอยู่ดีสบายแข็งแฮงบ่ต้องก๋านหมอ แต่คนตี้บ่สบายต้องก๋านหมอ
32 เฮาบ่ได้มาเปื้อฮ้องหาคนตี้กึ๊ดว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม แต่มาเปื้อฮ้องหาคนบาปหื้อกลับใจ๋ใหม่
33 หมู่เขาบอกพระเยซูว่า หมู่สาวกของยอห์นผู้หื้อบัพติศมาถือศีลอดอาหารกับอธิษฐานอยู่เจื่อๆ สาวก
ของหมู่ฟาริสีก็ถือเหมือนกั๋น แต่สาวกของต้านเอาตึงกิ๋นตึงดื่ม
34 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า หมู่ต้านจะหื้อเปื้อนของเจ้าบ่าวถือศีลอดอาหารเมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับเขากา
35 แต่จะมีวันนึ่งเจ้าบ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา วันนั้นหมู่เขาจะถือศีลอดอาหาร
36 พระเยซูได้อู้กำเผียบข้อนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า บ่มีใผเอาผ้าจากเสื้อใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าเยียะจาอั้นเสื้อ
ใหม่ก็จะปุด ป๋ายบ่ปอผ้าจากเสื้อใหม่ก็บ่เปิงกับเสื้อเก่าตวย
37 บ่มีใผเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ถงหนังเก่า ย้อนว่าถ้าเยียะจาอั้นเหล้าองุ่นตี้หมักใหม่นั้น จะเยียะหื้อ
ถงหนังเก่าแตก เหล้าองุ่นก็ฮั่วออกมาหมด ถงหนังก็จะปุดจะหวาก ถงหนังก็จะใจ๊บ่ได้
38 เหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ต้องใส่ถงหนังใหม่
39 บ่มีใผกิ๋นเหล้าองุ่นเก่า แล้วจะใค่กิ๋นเหล้าองุ่นใหม่ๆ เขาย่อมบอกว่า ของเก่านั้นดีแล้ว

6

ผู้นำศาสนาบ่ปอใจ๋พระเยซูเรื่องวันสะบาโต

1 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูก๋ำลังเตียวลัดก๋างโต้ง หมู่สาวกของพระองค์ก็เด็ดงวงข้าวมาเก็ดกิ๋นกั๋น
2 บางคนในหมู่ฟาริสีถามว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านเยียะในสิ่งตี้ห้ามเยียะในวันสะบาโต
3 พระเยซูจึงตอบเขาว่า หมู่ต้านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรื่องตี้กษัตริย์ดาวิดเยียะเมื่อต้านกับหมู่ตี้มาตวย
ใค่อยากกิ๋นข้าวกา
4 ต้านเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้า แล้วกิ๋นเข้าหนมปังตี้ตั้งถวายพระเจ้า แล้วยังเอาหื้อหมู่คนตี้มาตวย
กั๋นกิ๋นตวย เซิ่งต๋ามกฎห้ามบ่หื้อใผกิ๋นนอกจากปุโรหิตเต้าอั้นตี้กิ๋นได้
5 พระองค์จึงบอกหมู่ฟาริสีว่า เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์เป๋นใหญ่เหลือวันสะบาโต
6 ในวันสะบาโตแหมวันนึ่ง พระเยซูเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิวแล้วสั่งสอน มีคนนึ่งมือขวาลีบได้เข้า
ไปฟังตวย
7 หมู่ธรรมาจำรย์กับหมู่ฟาริสีก็ปากั๋นถ้าผ่อว่า พระองค์จะฮักษาเขาในวันสะบาโตก่อ เปื้อจะหาเหตุนาบ
โต้ษพระองค์
8 แต่พระองค์ฮู้ว่าเขากึ๊ดจาใด จึงอู้กับคนมือลีบคนนั้นว่า ลุกยืนขึ้นส่องหน้าคนตังหลาย เขาก็ลุกยืน
ขึ้น
9 แล้วพระเยซูก็อู้กับคนตังหลายว่า เฮาจะถามต้านตังหลายว่า ควรจะเยียะก๋านดีกาว่าเยียะก๋านฮ้ายใน
วันสะบาโต จะจ้วยจีวิตกาว่าจะทำลายจีวิต
10 แล้วพระองค์ผ่อไปตี้กู้คนตื้อยู่หั้น บอกคนมือลีบว่า เหยียดมือของเจ้าออกมา เขาก็เยียะตวยต๋าม
แล้วมือของเขาก็หายเป๋นปกติ
11 หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจำรย์ก็โขดหื้อพระเยซู จึงเป็กษากั๋นว่าจะเยียะจาใดกับพระองค์ดี

พระเยซูเลือกอัครสาวกสิบสองคน

12 ต๋อนนั้นพระเยซูขึ้นไปบนดอยม่อนนึ่งเปื้ออธิษฐาน แล้วได้อธิษฐานต่อพระเจ้าคืนฮุ่ง
13 แจ้งแล้วพระองค์ก็ฮ้องหมู่สาวกมาหา แล้วเลือกเอาสิบสองคนออกจากหมู่สาวกนั้น แล้วฮ้องหมู่เขา
ว่าหมู่อัครสาวก
14 คือซิโมนตี้พระองค์ฮ้องแหมจื้อว่า เปโตร อันดรูว์น้องบ่าวของเปโตร ยากอบ ยอห์น ฟีลิป บารโธโลมิว
15 มัทธิวโธมัส ยากอบลูกบ่าวของอัลเฟอัส ซิโมน ตี้เป๋นคนของพรรคจ้าดนิยม
16 ยูดาสลูกบ่าวของยากอบ กับยูดาส อิสคาริโอทต๋อนเมื่อลูนคนนี้ได้หักหลังพระเยซู
17 แล้วพระเยซูกับหมู่อัครสาวกก็ลงมายืนในตี้เปียงแห่งนึ่ง พร้อมตึงหมู่สาวกของพระองค์กับแหมหลาย
คนตี้มาจากใคว่แคว้นยูเดีย กรุงเยรูซาเล็ม กับเมืองต่างๆ ฮิมฝั่งทะเลคือเมืองไทระกับเมืองไซดอน เปื้อจะ
ฟังพระองค์
18 กับหื้อพระองค์ฮักษาโรคของหมู่เขา หมู่คนตี้ต้องทนตุ๊กย้อนผีฮ้าย[๕]เข้า พระเยซูก็ฮักษาหื้อหาย
19 คนตังหลายต่างคนก็ต่างพยายามตี้จะถูกตั๋วพระเยซู ย้อนมีฤทธิ์ซ่านออกจากพระองค์ฮักษาโรคของ
หมู่เขาหื้อหายกู้คน

---

๕ **6:18 6:18** ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

พระเยซูหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่สาวก
20 พระเยซูผ่อหน้าหมู่สาวกของพระองค์ อู้กับหมู่เขาว่า
หมู่ต้านตี้ตุ๊กยาก พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข
ย้อนว่าหมู่ต้านได้เป๋นคนของแผ่นดินของพระเจ้าแล้ว
21 หมู่ต้านตี้กั้นอยากในเวลานี้ พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข
ย้อนว่าหมู่ต้านจะได้กิ๋นอิ่ม
หมู่ต้านตี้ฮ้องไห้อยู่ในเวลานี้ พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข
ย้อนว่าหมู่ต้านจะได้ใค่หัว
22 พระเจ้าโผดหื้อหมู่ต้านเป๋นสุข เมื่อคนตังหลายจังหมู่ต้าน
ไล่หมู่ต้านออกจากหมู่เขา ดูถูกดูแควนหมู่ต้าน
ว่าหมู่ต้านเป๋นคนบ่ดี ย้อนหมู่ต้านหันแก่เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์
23 เมื่อเกิดจาอั้นขึ้น ต้านตังหลายจงจึ้นจมยินดีวิดๆ เต้นๆ เต๊อะ ย้อนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้ในสวรรค์สำหรับหมู่ต้าน เซิ่งก็เหมือนเดียวกั๋นกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้โดนป๊ออุ๊ยแม่หม่อนเยียะอย่างเดียวกั๋น
24 แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลายตี้ร่ำรวย
ย้อนว่าเจ้าได้ฮับความสุขสบายตี้สุดแล้ว
25 ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตี้ได้กิ๋นอิ่มเวลานี้
ย้อนว่าเจ้าจะกั้นอยาก
ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตี้ใค่หัวเวลานี้
ย้อนว่าเจ้าจะโศกเศร้าเสียใจ๋
26 ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตี้หมู่คนยกย่องว่าเจ้าเป๋นคนดี
ย้อนว่าป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เขาก็ได้เยียะอย่างเดียวกั๋นนี้กับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมมาแล้ว

พระเยซูบอกหื้อฮักศัตรู๋

27 แต่เฮาบอกหื้อต้านตังหลายตี้ก๋ำลังฟังอยู่ว่า จงฮักศัตรู๋ของต้าน จงเยียะดีกับคนตี้จังต้าน
28 จงปั๋นปอนคนตี้แจ้งด่าต้าน จงอธิษฐานเผื่อคนตี้เยียะฮ้ายต่อต้าน
29 ถ้าใผคนใดตบแก้มของต้านเผิกนึ่ง ก็หื้อบิ่นแหมเผิกนึ่งหื้อเขาแหม ใผเอาเสื้อคุมต้านไป ถ้าเขาจะเอาเสื้อแหมก็หื้อเขาไปเต๊อะ
30 ถ้าใผมาขออะหยังจากต้าน ก็หื้อเขาไปเต๊อะ กับเมื่อใผเอาอะหยังของต้านไป ก็บ่ถ้าทวงคืน
31 หื้อเยียะต่อคนอื่น อย่างตี้ต้านต้องก๋านหื้อคนอื่นเยียะต่อต้านจาอั้น
32 ถ้าต้านตังหลายฮักก้าคนตี้ฮักต้านเต้าอั้น จะได้บุญคุณอะหยัง คนบ่ดีคนบาปตังหลาย ก็ฮักคนตี้ฮักเขาเหมือนกั๋น
33 ถ้าต้านเยียะดีกับคนตี้เยียะดีกับต้านเต้าอั้น จะบุญคุณอะหยัง คนบาปตังหลายก็เยียะอย่างเดียวกั๋น
34 ถ้าต้านตังหลายหื้อยืมก้าคนตี้ต้านฮู้ว่าจะได้คืนเต้าอั้น จะได้บุญคุณอะหยัง คนบาปตังหลายก็หื้อคนบาปยืมโดยคาดว่าจะฮับคืนอย่างเดียวกั๋น
35 แต่จงฮักศัตรู๋ของต้านตังหลาย กับเยียะดีกับเขา จงหื้อเขายืมไปโดยบ่ต้องห่วงว่าจะได้คืน แล้วต้านจะได้ฮับรางวัลยิ่งใหญ่ในสวรรค์ จะได้เป๋นลูกของพระเจ้าผู้สูงสุด ย้อนพระองค์โผดตึงคนตี้อกตัญญู ตึงคนบ่ดี
36 ต้านตังหลายจงมีความเมตต๋ากรุณา เหมือนพระบิดาของต้านมีความเมตต๋ากรุณา

ก๋านตัดสินต๋ำหนิคนอื่น

37 บ่ดีตัดสินใผ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินต้าน บ่ถ้าตัดสินลงโต้ษใผ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินลงโต้ษต้าน จงยกโต้ษหื้อเขา แล้วเขาก็จะยกโต้ษหื้อต้าน
38 จงหื้อกับคนอื่น แล้วพระเจ้าก็จะหื้อกับต้าน ต้านจะได้ฮับตวงจ๋นสวดจ๋นล้นต๋าง ย้อนว่าต้านใจ๊ต๋างแก่นใดตวงหื้อคนอื่น พระเจ้าก็จะใจ๊ต๋างแก่นนั้นตวงหื้อต้านเหมือนกั๋น
39 พระเยซูอู้กับหมู่เขาเป๋นก๋าเผียบว่า คนต๋าบอดจู๋งคนต๋าบอดได้กา ตึงสองคนจะบ่ตกขุมตกบ่อกา
40 ลูกศิษย์บ่ใหญ่เหลือครู แต่ลูกศิษย์ตี้ฮับก๋านเฝ็กสอนจบแล้วก็จะเป๋นเหมือนครูของเขา

ก๋านจ้วยหมู่ปี้น้องแก้ปั๋ญหา

41 เป๋นจาใดต้านผ่อหันขี้ฝุ่นตี้อยู่ในต๋าปี้น้องของต้าน แต่ไม้ตึงดุ้นอยู่ในต๋าตั๋วเก่าผ่อบ่หัน
42 เป๋นจาใดต้านอู้กับหมู่ปี้น้องของต้านว่า น้องเหย หื้อเฮาเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต๋าของเจ้าเนาะ แต่ตี้ไหนได้มีไม้ตึงดุ้นอยู่ในต๋าตั๋วเก่าก็บ่หัน คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด หื้อจั๊กไม้ดุ้นออกจากต๋าตั๋วเก่าเหียก่อน แล้วจะได้ผ่อหันถี่ๆ ก่อนตี้จะไปเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต๋าของปี้น้องได้
43 เก๊าไม้ดีก็ออกหน่วยดี เก๊าไม้บ่ดีก็ออกหน่วยบ่ดี

44 เฮาจะฮู้ว่าเก๊าไม้ดีกาว่าบ่ดี ก็ผ่อตี้หน่วยของมัน บ่มีใผเกยเก็บหน่วยบ่าเดื่อจากเก๊าไม้ตี้มีหนาม กาว่าเก็บองุ่นจากเก๊าหญ้าตี้มีหนาม
45 คนดีก็มีสิ่งดีๆ ในใจ๋แล้วก็จะอู้แต่สิ่งดีออกมา แต่คนบ่ดีก็มีสิ่งบ่ดีในใจ๋กับจะอู้สิ่งบ่ดีออกมาเหมือนกั๋น ย้อนในใจ๋เป๋นจาใดปากก็อู้มาจาอั้น

จีวิตสองอย่าง

46 เป๋นจาใดต้านตังหลายฮ้องเฮาว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า แต่หมู่ต้านก็บ่เยียะต๋ามตี้เฮาสอนนั้น
47 กู้คนตี้มาหาเฮากับฟังกำสอนของเฮา แล้วเยียะตวยต๋ามกำสอนนั้น เฮาจะบอกหื้อต้านตังหลายฮู้ว่าเขาเผียบเหมือนใผ
48 เขาเผียบเหมือนคนตี้แป๋งเฮือน เขาขุดขุมเล็กวางฐานไว้บนบ่าหิน เมื่อน้ำท่วม สายน้ำเจี๊ยวตั้งใส่เฮือนนั้น เฮือนก็บ่ไหวบ่เฟือน ย้อนได้แป๋งไว้อย่างมั่นคง
49 แต่คนตี้ได้ฟังกำสอนของเฮา แล้วก็บ่ได้เยียะตวยต๋าม เขาก็เผียบเหมือนคนนึ่งแป๋งเฮือนบนดิน ขุดขุมวางฐานไว้บ่เล็ก เมื่อมีน้ำท่วม สายน้ำไหลแฮงตั้งใส่เฮือนนั้น เฮือนนั้นก็จะหลุจะปังลงตันที เสียหายหมด

7

พระเยซูฮักษาคนฮับใจ๊ของนายร้อยทหารโรมัน

1 เมื่อพระเยซูอู้เรื่องหมู่นี้หื้อคนตังหลายฟังแล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม
2 มีคนฮับใจ๊คนนึ่งของนายร้อยทหารโรมัน บ่สบายหนักเกือบจะต๋ายแล้ว นายร้อยฮักคนนั้นนัก
3 นายร้อยได้ยินว่าพระเยซูมา จึงหื้อหมู่คนเฒ่าคนแก่ของจาวยิวบางคน ไปอ้อนวอนขอหื้อพระองค์มาฮักษาคนฮับใจ๊ของเขา
4 เมื่อหมู่คนเฒ่าคนแก่นั้นมาเถิงพระเยซูแล้ว ก็อ้อนวอนแล้วอ้อนวอนแหมว่า นายร้อยคนนั้นสมควรตี้ต้านจะจ้วย
5 ย้อนเขาฮักคนในจ้าดของเฮา กับเขาได้แป๋งธรรมศาลาหื้อเฮาตวย
6 พระเยซูจึงไปกับหมู่เขา เมื่อไปเกือบจะเถิงเฮือนตี้นายร้อยคนนั้นอยู่ นายร้อยก็หื้อเปื้อนบางคนไปหาพระองค์ ใจ๊บอกว่า บ่ถ้าเข้าไปในเฮือนเน่อ ย้อนข้าพเจ้าบ่ดีปอตี้จะหื้อต้านลอดเข้ามาในจายคาเฮือนของข้าพเจ้า
7 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าหันว่าบ่เปิงตี้จะออกมาปะต้าน แต่ขอต้านสั่งกำเดียวเต้าอั้น คนฮับใจ๊ของข้าพเจ้าก็จะหายจากพยาธิตี้เขาเป๋น
8 ข้าพเจ้าอยู่ใต้วินัยของทหาร กับมีทหารอยู่ใต้บังคับของข้าพเจ้าตวย ข้าพเจ้าสั่งคนนึ่งว่า ไป เขาก็ไป สั่งคนนึ่งว่า มา เขาก็มา ข้าพเจ้าบอกคนฮับใจ๊ว่า เยียะอันนี้เน่อ เขาก็เยียะ
9 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้นก็งีดในความเจื้อของนายร้อย จึงเหลียวปึ๊กมาอู้กับคนตังหลายตี้ติดต๋ามพระองค์ไปว่า เฮาบอกหื้อต้านตังหลายฮู้ว่า เฮาบ่เกยปะใผคนใดในประเทศอิสราเอลตี้มีความเจื้อนักขนาดนี้มาก่อนเลย
10 เมื่อเปื้อนปึ๊กไปเถิงเฮือนนายร้อย ก็หันคนฮับใจ๊คนนั้นหายเป๋นปกติแล้ว

พระเยซูจ้วยลูกของแม่หม้ายเป๋นขึ้นมาใหม่

11 ได้แหมบ่ปอเมิน พระเยซูไปหมู่บ้านนาอินกับหมู่สาวกของพระองค์ คนตังหลายแหมจ้าดนักก็ตวยพระองค์ไป
12 เมื่อมาเถิงใก้ปะตู๋เมืองนั้น มีคนหามศพป้อจายหนุ่มคนนึ่งมา แม่ของป้อจายคนนั้นเป๋นหม้ายมีลูกคนเดียว จาวบ้านจ้าดหลายคนก็มาตวยนาง
13 เมื่อพระเยซูหันแม่ของป้อจายคนนั้น พระองค์มีใจ๋อินดูนาง อู้ว่า บ่ต้องไห้เน่อ
14 แล้วพระองค์เข้าไปใก้ๆ แล้วตะแตะหามศพ หมู่ตี้หามก็หยุดยืน พระองค์จึงสั่งว่า จายหนุ่มเหย เฮาสั่งเจ้าหื้อลุกขึ้น
15 คนต๋ายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งอู้ได้ พระองค์จึงมอบจายหนุ่มคนนั้นหื้อแม่ของเขา
16 คนตังหลายตี้ตวยมาก็เก๋งกั๋วกั๋นขนาด แล้วปากั๋นสรรเสริญพระเจ้าว่า ต้านผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้ยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้นมาต้ามก๋างหมู่เฮาแล้ว กับพระเจ้าได้มาจ้วยคนของพระองค์แล้ว
17 เรื่องนี้ก็ได้เล่าลือกั๋นไปใคว่แคว้นยูเดีย กับดินแดนตี้อยู่แวดแคว้นนั้นตวย

ยอห์นส่งสาวกมาถามพระเยซู

18 หมู่สาวกของยอห์นก็เล่าเถิงเหตุก๋ารณ์ตึงหมดนั้นหื้อยอห์นฟัง
19 ยอห์นฮ้องสาวกสองคนมาหา สั่งหื้อไปถามพระเยซูว่า ต้านเป๋นผู้ตี้จะมานั้น[ข]กา กาว่าจะต้องกองถ้าคนอื่นแหม

ข **7:19 7:19** ผู้ตี้จะมานั้นหมายเถิง พระคริสต์ ตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าบอกว่าจะมา

20 เมื่อหมู่เขามาเถิงพระเยซู ก็บอกพระองค์ว่า ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาใจ๊หมู่เฮามาถามพระองค์ว่า ต้านเป๋นผู้ตี้จะมานั้นกา กาว่าจะต้องกองถ้าคนอื่นแหม
21 ในเวลาหละหว่างนั้นพระเยซูได้ฮักษาคนเจ็บคนเป๋นโรคต่างๆ หื้อหายเป๋นจ๋ำนวนนัก คนตี้ผีเข้าก็หาย คนต๋าบอดก็ผ่อหันได้
22 พระองค์ตอบสาวกสองคนนั้นไปว่า ปึ๊กไปบอกยอห์นต๋ามตี้หมู่ต้านได้ยินกับได้หัน คือคนต๋าบอดก็ผ่อหันได้ คนง่อยก็เตียวได้ คนขี้ตู้ดก็หายสะอาด คนหูหนวกก็ได้ยิน คนต๋ายก็เป๋นขึ้นจากความต๋าย คนตุ๊กคนยากก็ได้ฟังข่าวดี
23 คนตี้บ่ขัดใจ๋ในสิ่งตี้เฮาอู้กับเยียะ ก็เป๋นสุข
24 เมื่อคนตี้ยอห์นใจ๊มาปึ๊กไปแล้ว พระองค์ตั้งเก๊าอู้กับคนตังหลายเรื่องยอห์นว่า ต้านตังหลายไปผ่ออะหยังในดินแดนทุรกั๋นดาร ไปผ่อต้นอ้อถูกลมปั๊ดแกว่งไปแกว่งมาจาอั้นกา
25 ถ้าบ่ใจ๋ ออกไปผ่ออะหยังกั๋น ไปผ่อคนแต่งตั๋วงามๆ กา ย้อนว่าคนตี้แต่งตั๋วอย่างดีกิ๋นดีอยู่ดีย่อมปากั๋นอยู่ในวังปู๊น
26 ถ้าจาอั้นหมู่ต้านออกไปผ่ออะหยังกั๋น ไปผ่อผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าแม่นก่อ แม่นแล้ว เฮาบอกต้านตังหลายว่ายอห์นเป๋นนักเหลือผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าแหมก่อน
27 คือยอห์นคนเนียะ มีกำเขียนเถิงต้านไว้ว่า
เฮาจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าต้านไปก่อน
เขาจะเกียมคน[ฌ]หื้อพร้อมก่อนต้านมา[ญ]
28 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ในหมู่คนตี้เกิดมานั้นบ่มีใผตี้ยิ่งใหญ่เหลือยอห์น แต่คนเล็กหน้อยตี้สุดในแผ่นดินของพระเจ้า ก็ยังใหญ่เหลือยอห์นแหมก่อน
29 คนตังหลายกับหมู่คนเก็บภาษีตี้ได้ยินกับได้ฮับบัพติศมาจากยอห์นแล้ว ก็ยอมฮับว่าพระเจ้ายุติธรรม
30 แต่หมู่ฟาริสีกับผู้ชำนาญบทบัญญัติ บ่ยอมฮับแผนก๋านของพระเจ้าตี้มีต่อหมู่เขา โดยบ่ฮับบัพติศมาจากยอห์น
31 พระเยซูอู้ต่อไปแหมว่า จาอั้นเฮาจะเผียบคนในยุคสมัยนี้เหมือนกับอะหยังดี หมู่เขาจะเหมือนอะหยัง
32 ก็เผียบเหมือนกับหละอ่อนนั่งเล่นอยู่ก๋างกาดก๋างลี เอิ้นฮ้องใส่กั๋นว่า
หมู่เป๊นเป่าปี่เป่าแนหื้อฟังแล้ว
หมู่ตั๋วก็บ่เต้นบ่ฟ้อนตวย
หมู่เป๊นปากั๋นฮ้องเพลง สำหรับงานศพหื้อฟัง
หมู่ตั๋วก็บ่ไห้บ่หุยตวย
33 ย้อนยอห์นผู้หื้อบัพติศมาถือศีลอดอาหารกับบ่ได้กิ๋นเหล้าองุ่น ต้านตังหลายก็ว่า คนนี้มีผีเข้าอยู่
34 ส่วนบุตรมนุษย์ได้ตึงกิ๋นตึงดื่ม ต้านตังหลายก็ว่า ผ่อคนนี้ลอ ขี้กละ ขี้เมาตวย ป๋ายบ่ปอยังเป๋นเปื้อนกับคนเก็บภาษี คบกั๋นกับคนบาป
35 แต่ปัญญาของพระเจ้านั้นก็ได้ฮับก๋านยอมฮับว่าถูกต้องแล้วจากคนตี้เยียะตวยต๋ามปั๋ญญานั้น

พระเยซูในบ้านฟาริสี

36 มีคนนึ่งในหมู่ฟาริสีจื้อซีโมน เจิญพระองค์ไปกิ๋นข้าวตวย พระองค์ก็ไปนั่งกิ๋นในเฮือนของเขา
37 มีแม่ญิงคนนึ่งในเมืองนั้นเป๋นคนบาป เมื่อฮู้ว่าพระองค์ก๋ำลังกิ๋นข้าวอยู่ในบ้านของฟาริสีคนนั้น
38 แม่ญิงคนนั้นก็ก๋ำขวดใส่น้ำมันหอมมายืนอยู่ตังหลังใก้ๆ ตี๋นพระเยซู ให้จ๋นน้ำต๋าย้อยตกใส่ตี๋นพระองค์ นางก็เอาผมของนางเจ๊ดตี๋นพระองค์ จูบตี๋นพระองค์แล้วเอาน้ำมันหอมถอกใส่ตี๋นพระองค์
39 ฟาริสีตี้ได้เจิญพระเยซูมาบ้านหันใส่ ก็กึ๊ดในใจ๋ว่า ถ้าต้านเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าแต๊ ก็ต้องฮู้ว่าแม่ญิงคนตี้ถูกตั๋วของต้านนั้นเป๋นใผ เป๋นคนจาใด ย้อนนางเป๋นคนบาป
40 พระเยซูจึงอู้กับเขาว่า ซีโมนเหย เฮามีเรื่องจะอู้กับต้านหน้อย เขาก็ตอบว่า เจิญอาจ๋ารย์ อู้ไปเต๊อะ
41 พระองค์จึงอู้ว่า เจ้าหนี้คนนึ่งมีลูกหนี้สองคน คนนึ่งเป๋นหนี้ห้าร้อยเดนาริอัน แหมคนนึ่งเป๋นหนี้ห้าสิบเดนาริอัน
42 เมื่อหมู่เขาบ่มีสตางค์มาใจ๊หนี้ เจ้าหนี้ก็ยกหนี้หื้อกับสองคนนั้นเหีย แล้วในสองคนนั้นใผจะฮักนายนักเหลือกั๋น
43 ซีโมนก็บอกพระองค์ว่า ข้าพเจ้าหันว่าคนตี้นายยกหนี้หื้อนัก ก็ฮักนายนัก พระองค์จึงว่า ต้านอู้ถูกแล้ว
44 พระองค์จึงเหลียวหลังผ่อแม่ญิงคนนั้น แล้วอู้กับซีโมนว่า ต้านหันแม่ญิงคนนี้ก่อ เฮาได้เข้ามาในเฮือนของต้าน ต้านบ่ได้เอาน้ำมาช่วยตี๋นเฮา แต่แม่ญิงคนนี้ได้เอาน้ำต๋าช่วยตี๋นเฮา แล้วเอาผมเจ๊ดตี๋นเฮา

[ฌ] **7:27 7:27** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกเป๋นกำว่า เกียมคน เป๋น เกียมตาง [ญ] **7:27 7:27** มลค 3:1

45 ต้านบ่ได้จูบเฮา แต่แม่ญิงคนนี้จูบตีนเฮาตลอดตั้งแต่นางเข้ามา
46 ต้านบ่ได้เอาน้ำมันถอกหัวเฮา แต่แม่ญิงคนนี้เอาน้ำมันหอมถอกใส่ตีนเฮา[ฉ]
47 ย้อนจาอั้นเฮาบอกต้านว่า บาปของแม่ญิงคนนี้เซิ่งมีนัก ได้โผดยกหื้อแล้ว ย้อนนางฮักเฮานัก แต่คนตี้ได้ฮับก๋านยกโต้ษหน้อยก็ฮักหน้อย
48 พระองค์จึงบอกกับแม่ญิงคนนั้นว่า บาปของเจ้า เฮายกหื้อแล้ว
49 ฝ่ายคนตังหลายตี้นั่งกิ๋นข้าวตวยกั๋นก็ดในใจ๋ว่า คนนี้เป๋นใผเถิงยกโต้ษบาปหื้อได้
50 พระเยซูจึงบอกแม่ญิงคนนั้นว่า ความเจื้อของเจ้าได้เยียะหื้อเจ้ารอดป๊นบาปโต้ษแล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเน่อ

8

1 ต่อมาพระองค์ก็เตียวตางไปใคว่บ้านใคว่เมือง บอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สาวกสิบสองคนก็อยู่กับพระองค์
2 ฮ่วมกับแม่ญิงบางคนตี้พระองค์เกยไล่ผีออกจากตั๋วกับฮักษาโรคหื้อหาย ได้แก่มารีย์ตี้ฮ้องกั๋นว่ามารีย์จาวมักดาลา คนตี้พระองค์ได้ไล่ผีออกเจ็ดตั๋ว
3 กับนางโยอันนาเมียของคูซา ป้อบ้านของเจ้าเมืองเฮโรด สุสันนากับแม่ญิงแหมหลายคนตี้เกยถวายของส่วนตั๋วจ้วยเหลือพระองค์กับสาวกของพระองค์

กำเผียบเรื่องหว่านเม็ดข้าว

4 เมื่อมีหมู่คนจ๋ำนวนนัก คนจากหลายบ้านหลายเมืองมาหาพระเยซู พระองค์จึงอู้กับหมู่เขาเป๋นกำเผียบว่า
5 มีจาวนาคนนึ่งออกไปหว่านเม็ดพืช บางเม็ดตุกต๋ามหนตางเตียว คนก็ย่ำแล้วนกก็มาจิกกิ๋นเหียหมด
6 บางเม็ดก็ตกลงดินตี้ป๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด เมื่องอกขึ้นมาบ่ปอเมินก็เหี่ยวแห้งต๋าย ย้อนว่าขาดน้ำ
7 บางเม็ดตกก๋างป่าหนาม ต้นหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำต้นนั้นเหียหมด
8 บางเม็ดตกบนดินดี ก็งอกงามใหญ่ขึ้นแล้วก็มีงวงมีเม็ดนักเป๋นร้อยเต้า เมื่อพระองค์อู้แล้ว ก็บอกหมู่เขาเสียงดังว่า ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ
9 หมู่สาวกถามพระองค์ว่า กำเผียบนั้นหมายความว่าจาใด
10 พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า ข้อล้ำเล็กเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าโผดหื้อต้านตังหลายอู้ได้ ส่วนหมู่คนอื่นๆ นั้น จะอู้หื้อฟังเป๋นกำเผียบเปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามพระคัมภีร์ตี้ว่า หมู่เขาผ่อแต่บ่หัน หมู่เขาฟังแต่บ่เข้าใจ๋[ฉ]
11 กำเผียบคือจาอี้ เม็ดพืชก็คือถ้อยกำของพระเจ้า
12 ตี้ตกต๋ามหนตางเตียวก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำของพระเจ้า แล้วมารก็มาลู่เอาถ้อยกำนั้นตี้หว่านลงในใจ๋ของเขาไปเหีย เปื้อบ่หื้อเขาเจื้อและรอดป๊นบาปโต้ษได้
13 ตี้ตกลงดินตี้ป๊นตังลุ่มเป๋นบ่าหินเต๋มไปหมด ก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้วก็ฮับถ้อยกำนั้นตันบาดตันบ้วงอย่างจื้นจมยินดี แต่ฮากลงดินบ่เล็ก เขาเจื้อบ่ปอเมิน เมื่อถูกทดลองก็เลิกเจื้อไปเหีย
14 ตี้ตกก๋างป่าหนามนั้นก็เหมือนคนตี้ได้ฟังถ้อยกำแล้วก็ฮับเอาเหมือนกั๋น แต่ความเป๋นห่วงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับจีวิตในโลกนี้ ความหลงมัวเมาข้าวของเงินคำ กับความม่วนงันสันเล้า ก็มางำเขาไว้ แล้วความเจื้อของเขาก็บ่จ๋ำเริญเติบโต
15 ตี้ตกบนดินดี ก็เหมือนคนมีจิตใจ๋ตี้ดีงามกับสูงส่ง เมื่อได้ฟังถ้อยกำก็จ๋ำเอาไว้ แล้วก็อดทนจ๋นออกผล

กำเผียบเรื่องโกมไฟ

16 บ่มีใผเมื่อต๋ามโกมไฟแล้วจะเอาซ้าควบไว้เหีย กาว่าเอาไปซุกไว้ป๊นเตียง แต่จะตั้งบนตั่งไว้ เปื้อคนตังหลายตี้เข้ามาจะหันเป่งแจ้งได้
17 กู้สิ่งตี้เอาไปซ่อนไว้ก็จะป๋ากฏออกมาหื้อหัน กับกู้สิ่งตี้เป๋นความลับก็จะถูกเปิดเผยหื้ออู้
18 ย้อนจาอั้น ต้านตังหลายฟังหื้อดีๆ คนตี้เข้าใจ๋อยู่แล้วก็จะเข้าใจ๋นักขึ้นแหม ส่วนคนตี้บ่เข้าใจ๋ แม้ตี้เขาก็ด้ว่าเขาเข้าใจ๋ พระเจ้าจะเอาไปจากเขาเหีย
19 ต๋อนนั้นแม่กับหมู่น้องบ่าวของพระเยซูมาหาพระองค์ แต่เข้าไปเถิงตั๋วพระองค์บ่ได้ ย้อนมีคนนัก
20 มีคนบอกพระองค์ว่า แม่กับหมู่น้องบ่าวของต้านมายืนถ้าอยู่ตังนอก
21 พระเยซูอู้กับหมู่เขาตี้หั้นว่า แม่กับน้องของเฮา คือคนตี้ได้ฟังถ้อยกำของพระเจ้า แล้วเยียะต๋าม

พระเยซูห้ามลมหลวง

22 อยู่มาวันนึ่งพระองค์ลงเฮือกับหมู่สาวกของพระองค์ แล้วพระองค์บอกหมู่เขาว่า หื้อหมู่เฮาข้ามทะเลสาบไปเผิกตังป๊นเต๊อะ หมู่เขาก็นั่งเฮือออกไป
23 เมื่อเฮือก๋ำลังไป พระองค์ก็นอนหลับ แล้วมีลมหลวงก๋างทะเล น้ำซัดเข้าเกือบเต๋มเฮือจ๋นเป๋นอันตราย

[ฉ] **7:46 7:46** วัฒนธรรมกำนต้อนฮับของจาวยิว จะเอาน้ำหื้อซ่วยตีน จูบแก้ม กับเอาน้ำมันหอมถอกใส่หัว [ฉ] **8:10 8:10** อสย 6:9

24 หมู่เขามาฮ้องพระองค์ลุก บอกพระองค์ว่า “อาจำรย์ อาจำรย์ หมู่เฮาจะจ๋มน้ำต๋ายกั๋นหมดแล้ว”
พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลมกับคลื่น แล้วคลื่นกับลมก็หยุด ทะเลก็หนิมผิ้วดี
25 พระเยซูจึงอู้กับหมู่เขาว่า “บ่มีความเจื้อกา” หมู่เขาก็กั๋วกับปากั๋นงึดอู้กั๋นว่า “ต้านผู้นี้เป๋นใผกั๋น สั่งบังคับลมกับคลื่นได้ ลมกับคลื่นก็เจื้อฟังต้าน”

พระเยซูฮักษาคนโดนผีฮ้าย[๙]เข้า

26 หมู่เขาแล่นเฮือไปเถิงเขตของจาวเกราซาตี้อยู่แหมเผิกนึ่งของทะเลสาบกาลิลี
27 เมื่อพระองค์ขึ้นฝั่ง มีคนนึ่งออกมาจากเมืองมาปะพระองค์ คนนั้นมีผีเข้าอยู่ บ่ได้นุ่งเสื้อนุ่งผ้า บ่ได้อยู่กับบ้านกับเฮือน อยู่ต๋ามอุโมงค์ฝังศพมาเมินแล้ว
28 เมื่อเขาหันพระเยซู เขาก็หุยเสียงดัง ยอบตั๋วลงไหว้ส่องหน้าพระองค์ฮ้องเสียงดังว่า “โอพระเยซูพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด มายุ่งกับเฮาเยียะหยัง ขอเต๊อะ ห้ามทรมานเฮาเน่อ”
29 ตี้เขาอู้จาอั้น ก็ย้อนพระเยซูได้สั่งผีฮ้ายหื้อออกจากเขา ผีนั้นเกยเข้าเขาหลายเตื้อ เขาเกยถูกคนเอาเจื้อกเหล็กล่ามกับกุมเขาไว้ แต่เขาก็สะต๊กเจื้อกเหล็กปุดหมด กับผีฮ้ายก็ปาเขาเข้าไปอยู่ในป่าคนเดียว
30 พระเยซูถามเขาว่า “เจ้าจื้ออะหยัง” เขาตอบว่า “จื้อก๋อง” ย้อนว่ามีผีฮ้ายหลายตั๋วเข้าอยู่ในตั๋วเขา
31 ผีนั้นก็อ้อนวอนซ้ำแล้วซ้ำแหม ขอบ่หื้อพระองค์สั่งปึ๊กไปอยู่ในขุมตี้เล็กตี้สุด
32 มีหมูเป๋นหมู่ใหญ่ก๋ำลังเซาะหากิ๋นอยู่ต๋ามเถิ้มดอยใก้ๆ หั้น ผีหมู่นั้นจึงอ้อนวอนพระองค์ ขอไปเข้าอยู่ในหมูหมู่นั้น พระเยซูอู้ว่า “ไปเต๊อะ”
33 ผีฮ้ายหมู่นั้นก็ออกจากป้อจายคนนั้น แล้วไปเข้าอยู่ในหมู หมูหมู่นั้นก็ปากั๋นล่นลงหน้าผาจึ๊งลงไปในทะเลแก๊นน้ำต๋ายหมด
34 หมู่คนเลี้ยงหมูเมื่อหันเหตุก๋ำรณ์จาอั้น ก็ปากั๋นล่นหนีไปเล่าหื้อคนในเมืองนั้นฟัง ตึงในเวียงตึงบ้านนอก
35 คนตังหลายก็ปากั๋นออกไปผ่อเหตุก๋ำรณ์ตี้เกิดขึ้นนั้น เมื่อหมู่เขามาตี้พระเยซูอยู่ ก็หันคนตี้ผีออกแล้วนั้น นุ่งเสื้อผ้า มีสติดีนั่งอยู่ใก้ตี๋นพระเยซู คนตังหลายก็ปากั๋นกั๋ว
36 คนตังหลายตี้ได้หันเหตุก๋ำรณ์ ก็เล่าหื้อคนอื่นๆ ฟังเรื่องคนโดนผีเข้าหายเป๋นปกติได้จาใด
37 หมู่คนในดินแดนเกราซาปากั๋นมาอ้อนวอนพระองค์ขอหื้อไปจากหมู่เขาเหีย ย้อนว่าหมู่เขากั๋ว พระเยซูจึงลงเฮือไป
38 คนตี้ผีออกจากตั๋วแล้ว อ้อนวอนขอไปกับพระองค์ แต่พระเยซูสั่งเขาว่า
39 “ปึ๊กไปบ้านเหีย แล้วบอกหื้อจาวบ้านฮู้เถิงก๋านใหญ่ตี้พระเจ้าได้เยียะต่อเจ้า” คนนั้นก็ปึ๊กไปบอกคนตึงเมืองฮู้เถิงเหตุก๋ำรณ์ตี้พระเยซูได้เยียะกับเขา

พระเยซูฮักษาลูกสาวไยรัสกับแม่ญิงคนตี้เป๋นเลือดตกบ่หยุด

40 เมื่อพระเยซูปึ๊กข้ามทะเลมาแล้ว คนตังหลายก็ต้อนฮับพระองค์ ย้อนเขาตังหลายถ้าพระองค์อยู่
41 มีป้อจายคนนึ่งจื้อไยรัส เป๋นนายธรรมศาลาของจาวยิวเข้ามากราบตี๋นพระเยซู อ้อนวอนพระองค์หื้อไปบ้านของเขา
42 ย้อนว่าเขามีลูกสาวคนเดียวอายุสิบสองขวบ นอนป่วยอยู่เกือบจะต๋ายแล้ว เมื่อพระองค์ก๋ำลังไปนั้นคนตังหลายก็ยัดยู้พระองค์
43 มีแม่ญิงคนนึ่งเป๋นโรคเลือดตกบ่หยุดสิบสองปี๋แล้ว เสี้ยงเงินทองหื้อหมอฮักษาจ๋นหมดเนื้อหมดตั๋ว[๑] แต่บ่มีใผฮักษาได้
44 นางลักมอบมาตังหลังพระเยซู แล้วก็หยุบตี๋นเสื้อคุมของพระองค์ เลือดตี้ตกก็หยุดแห้งไปเลย 45 พระเยซูจึงถามว่า “ใผมาหยุบตั๋วเฮา” เมื่อคนตังหลายอู้ว่าบ่ได้โดนลอ เปโตรจึงบอกพระองค์ว่า “อาจำรย์ คนยัดยู้กั๋นล่อ ก็ถูกใส่พระองค์พ่องก่า”
46 แต่พระเยซูบอกว่า “มีคนนึ่งถูกตั๋วเฮา ย้อนเฮาฮู้สึกฤทธิ์แผ่ซ่านออกจากตั๋วเฮา”
47 เมื่อแม่ญิงคนนั้นหันว่าพระเยซูฮู้แล้ว นางกั๋วจ๋นตั๋วสั่นเข้ามาก้มลงกราบพระองค์ บอกพระองค์ต่อหน้าคนตังหลายว่า นางได้ถูกต้องพระองค์ย้อนเหตุอะหยัง และได้หายโรคตันที
48 พระองค์อู้กับนางว่า “ลูกเหยความเจื้อของเจ้าเยียะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเน่อ”
49 ต๋อนตี้พระองค์ก๋ำลังอู้อยู่นั้น มีคนมาจากบ้านของไยรัสตี้เป๋นนายธรรมศาลามาบอกเขาว่า “ลูกสาวของต้านต๋ายแล้ว บ่ต้องรบก๋วนอาจำรย์ละ”
50 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้น จึงอู้กับไยรัสว่า “บ่ต้องกั๋ว จงเจื้อเต้าอั้น แล้วลูกจะหาย”

---

[๙] **8:25** **8:25** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด

[๑] **8:43** **8:43** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อความนี้ “เสี้ยงเงินทองหื้อหมอฮักษาจ๋นหมดตั๋ว”

51 เมื่อมาแผว พระเยซูก็เข้าไปในเฮือน พระองค์บ่หื้อคนอื่นเข้าไปตวย นอกจากเปโตร ยอห์น ยากอบกับ
ป้อแม่ของหละอ่อนเต้าอั้น
52 คนตังหลายก็ให้หุยสนั่นปั่นปึ๊น ย้อนหละอ่อนคนนั้นต๋าย พระเยซูบอกหมู่เขาว่า บ่ต้องไห้ เขายังบ่ต๋าย
เตื้อลอ แต่หลับอยู่บ่ดาย
53 คนตังหลายก็ใค่หัวใส่พระองค์ ย้อนหมู่เขาฮู้ว่าหละอ่อนนั้นต๋ายแล้ว
54 พระเยซูก๋ำมือหละอ่อนคนนั้นไว้ แล้วอู้ออกมาว่า ลูกเหย จงลุกขึ้นมาเต๊อะ
55 แล้ววิญญาณของหละอ่อนก็ปึ๊กเข้าสู่ในหละอ่อนคนนั้น เขาก็ลุกขึ้นนั่งตันที พระองค์สั่งป้อแม่ว่า เอา
ข้าวมาหื้อหละอ่อนกิ๋น
56 ป้อแม่ของหละอ่อนก็ปากั๋นตกสะเก็ด แต่พระองค์สั่งห้ามเขาบ่หื้อบอกเหตุก๋ำรณ์ตี้เกิดขึ้นนั้นกับใผสัก
คน

9

ส่งสาวกสิบสองคนออกไปเยียะก๋าน

1 พระเยซูฮ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วหื้อสิทธิอำนาจหมู่เขาไล่ผีฮ้าย[๒]กับฮักษาโรคต่างๆ หื้อหายได้
2 แล้วพระองค์ส่งหมู่เขาออกไปบอกเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า กับฮักษาคนเจ็บป่วยดังหลายหื้อหาย
3 พระองค์สั่งหมู่เขาว่า บ่ต้องเอาอะหยังไปตวยเน่อ เจ้นไม้เต๊า ถง ของกิ๋น สตางค์ กาว่า เสื้อผ้าแหมผืน
4 ถ้าเข้าไปในเฮือนใด ก็หื้อย้างอยู่เฮือนนั้นจ๋นกว่าจะย้ายไป
5 หมู่บ้านใดบ่ยอมต้อนฮับต้าน เมื่อต้านออกจากหมู่บ้านนั้นไป หื้อปัดขี้ฝุ่นตี้ติดตี๋นต้านออกขว้างไว้หั้น
เปื้อส่อหื้อหันว่าพระเจ้าบ่ปอใจ๋กับบ่ยอมฮับเขา
6 หมู่สาวกก็ปากั๋นออกไปใคว่บ้านใคว่เมือง บอกข่าวดีกับฮักษาคนเจ็บป่วยกู้แห่งหื้อหาย
7 กษัตริย์เฮโรดตี้ปกครองแคว้นกาลิลีได้ยินเรื่องเหตุก๋ำรณ์ดังหลายตี้พระเยซูกับสาวกได้เยียะ จึงสับสน
ขนาด ย้อนบางคนบอกว่ายอห์นเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว
8 บางคนว่าเป๋นเอลียาห์มาป๋ากฏ คนอื่นก็ว่าเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าในสมัยโบราณตี้เป๋นขึ้น
จากความต๋าย
9 เฮโรดก็อู้ว่า ยอห์นนั้นเฮาได้สั่งหื้อกกคอแล้ว แต่คนนี้ตี้เฮาได้ยินเรื่องของเขา เป๋นใผหา แล้วเฮโรด
จึงหาโอกาสตี้จะปะพระองค์

ก๋านเลี้ยงคนห้าปันคน

10 เมื่อหมู่อัครสาวกปึ๊กมาแล้ว เขารายงานพระเยซูเรื่องตี้หมู่เขาได้เยียะ พระองค์ก็ปาหมู่เขาแหละออก
จากคนนัก ไปตังเมืองเบธไซดา
11 แต่คนตังหลายฮู้จึงปากั๋นไปตวยหาพระองค์ พระองค์ก็ต้อนฮับเขา สอนเขาเถิงเรื่องแผ่นดินของ
พระเจ้า ใผต้องก๋านหื้อพระองค์ฮักษาโรคพระองค์ก็ฮักษาหื้อ
12 ต๋อนเมื่อแลง สาวกสิบสองคนมาบอกพระองค์ว่า บอกหื้อคนหมู่นี้ไปเซาะของกิ๋นกับเซาะตี้ย้างนอน
กั๋นต๋ามบ้านไฮ่บ้านนาตึงหมู่บ้านต๋ำหมู่นี้เอาเต๊อะ ย้อนตี้นี่ทุรกั๋นดาร
13 พระองค์บอกหมู่สาวกว่า หมู่ต้านไปเซาะของกิ๋นมาเลี้ยงหมู่เขาเหียก่า หมู่เขาก็ว่า เฮาบ่มีอะหยัง
นัก มีก้าเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วเต้าอั้น จะหื้อเฮาไปซื้อของกิ๋นสำหรับคนหมู่นี้กา
14 ตี้อู้จาอี้ย้อนนับก้าป้อจายได้ประมาณห้าปันคน แล้วพระองค์จึงสั่งหมู่สาวกว่า จัดหื้อคนตึงหมดนั่ง
ลงเป๋นหมู่ๆ ละห้าสิบคน
15 สาวกก็เยียะต๋ามก๋าสั่งคือจัดหื้อคนตึงหมดนั่งลง
16 พระองค์จึงฮับเข้าหนมปังห้าก้อนกับป๋าสองตั๋วนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นผ่อฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณ
พระเจ้า แล้วก็หักส่งหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตังหลาย
17 คนตึงหมดได้กิ๋นอิ่มกู้คน แล้วหมู่เขาเก็บของกิ๋นตี้เหลือได้สิบสองซ้าเต๋มๆ

ซีโมนเปโตรบอกว่าพระเยซูเป๋นใผ

18 วันนึ่ง เมื่อพระเยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว หมู่สาวกก็อยู่ใก้ๆ พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า คนตังหลายอู้กั๋น
ว่าเฮาเป๋นใผกา
19 หมู่สาวกตอบว่า บางคนว่า เป๋นยอห์นผู้หื้อบัพติศมา บางคนว่า เป๋นเอลียาห์ บางคนก็ว่า เป๋นคนนึ่ง
ในหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าในสมัยโบราณตี้เป๋นขึ้นจากความต๋าย
20 พระองค์ถามหมู่เขาว่า หมู่ต้านลอกึ๊ดว่าเฮาเป๋นใผ เปโตรตอบพระองค์ว่า พระองค์เป๋นพระคริสต์
ของพระเจ้า
21 พระองค์สั่งหมู่สาวกบ่หื้อบอกเรื่องนี้กับใผ

---

๒ **9:1 9:1** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด

22 แล้วบอกหมู่เขาว่า “บุตรมนุษย์จะต้องได้ฮับความตุ๊กทรมานหลายอย่าง หมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้า
ปุโรหิต กับหมู่ธรรมาจำารย์จะบ่ยอมฮับพระองค์ ในตี้สุดพระองค์จะถูกฆ่าต๋าย แต่หลังจากนั้นแหมสามวัน
พระเจ้าจะเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย”
23 พระองค์ก็บอกหื้อคนตังหลายว่า “ถ้าใผคนใดใค่เป๋นสาวกของเฮา ก็หื้อคนนั้นตัดอกตัดใจ๋ แบกไม้ก๋าง
เขนของตั๋วเก่า แล้วตวยเฮามากู้วัน
24 ย้อนว่าถ้าคนใดใค่ฮักษาจีวิตของตั๋วไว้ คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่ถ้าคนใดยอมสละจีวิต
ของตั๋วย้อนหันแก่เฮา คนนั้นจะมีจีวิตนิรันดร์
25 จะมีประโยชน์อะหยังถ้าได้เป๋นเจ้าของกู้สิ่งกู้อย่างในโลกนี้ แต่ต้องเสียจีวิตของตั๋วไปเหีย
26 ถ้าคนใดอายย้อนติดต๋ามเฮากับก๋าสอนของเฮา เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์ก็จะอายคนนั้นตวย เมื่อเฮาปึ๊ก
มาในโลกด้วยรัศมีของต้าน กับของพระบิดา ตึงของหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์
27 แต่เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า หมู่ต้านบางคนตี้ยืนอยู่ตี้นี่จะยังบ่ต๋ายเตื้อ จ๋นกว่าจะได้หันแผ่นดิน
ของพระเจ้าเหียก่อน”

สาวกหันรัศมีของพระเยซู

28 เมื่อพระเยซูอู้จาอั้นแล้วได้สักแปดวัน พระองค์ก็ปาเปโตร ยอห์น กับยากอบขึ้นไปบนดอยเปื๊ออธิษฐาน
29 เมื่อพระองค์ก๋ำลังอธิษฐานอยู่ หน้าของพระองค์ก็เปี่ยนไป เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจ๋นต้องต๋ามาบๆ
30 แล้วมีสองคนคือโมเสสกับเอลียาห์ก๋ำลังอู้กับพระองค์
31 ผู้ตี้มาป๋ากฏนั้นมีรัศมีอันยิ่งใหญ่ ก๋ำลังอู้กั๋นเถิงเรื่องความต๋ายของพระองค์ตี้จะเกิดขึ้นแต๊ในกรุง
เยรูซาเล็ม ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
32 เปโตร ยากอบ ยอห์น ก๋ำลังใค่หลับ เมื่อต๋าแจ้งขึ้นก็หันรัศมีของพระองค์ กับหันสองคนนั้นยืนอยู่กับ
พระองค์
33 เมื่อสองคนนั้นก๋ำลังจะลาพระองค์ เปโตรจึงอู้กับพระเยซูว่า “อาจำารย์ครับ เป๋นสิ่งดีแต๊ๆ ตี้หมู่เฮาได้
มาอยู่ตี้นี่ หมู่เฮาจะแป๋งตูบไว้สามหลัง หื้ออาจำารย์ โมเสส กับเอลียาห์คนละหลัง” เปโตรบ่อู้สึกตั๋วว่าได้อู้อะ
หยังไป
34 เมื่อเขาก๋ำลังอู้อยู่นั้น มีเมฆหุ้มหมู่เขาไว้ เมื่ออยู่ในเมฆหมู่เขาก็กั๋ว
35 มีเสียงออกมาจากเมฆว่า “ต้านผู้นี้เป๋นลูกของเฮา เป๋นผู้ตี้เฮาเลือกไว้ หื้อเจื้อฟังต้านเต๊อะ”
36 เมื่อเสียงดักแล้ว เขาตึงสามก็หันก้าพระเยซูคนเดียวเต๊าอั้น เหตุก๋ำรณ์ตี้หมู่เขาหันนั้น หมู่เขาเก็บ
เรื่องนี้ไว้ กับบ่ได้บอกหื้อใผฮู้สักคน

พระเยซูไล่ผีฮ้ายออกจากหละอ่อน

37 เมื่อแจ้งเจ๊าแล้ว พระเยซูกับสาวกสามคนนั้นลงดอยมา มีคนจ๋ำนวนนักมาหาพระองค์
38 มีป๊อจายคนนึ่งในคนตังหลายตี้มานั้นเอิ้นพระองค์ว่า “อาจำารย์ครับ ขอไปผ่อลูกข้าพเจ้าหน้อย
ข้าพเจ้ามีลูกคนเดียวเต๊าอั้น
39 ผีฮ้ายเข้าเขา เยียะหื้อเขาฮ้องเสียงดังบ่าเดี่ยวนั้นเลย กับโก้นลงจั๊กดิ้นจั๊กงอน้ำลายออกเต๋มปาก จ๋น
เนื้อตั๋วม้านไปหมด ผีตึงบ่ออกจากเขาเลย
40 ข้าพเจ้าขอหมู่สาวกของต้านไล่ผีนั้นออก แต่หมู่เขาไล่มันออกบ่ได้”
41 พระเยซูตอบว่า “เฮ่อ หมู่คนบ่มีความเจื้อกับเยียะบ่ดี เฮาจะอยู่กับหมู่สูกับจะต้องอดทนกับหมู่สูไป
แผวไหน ปาลูกมานี่แล่”
42 เมื่อหละอ่อนคนนั้นก๋ำลังมา ผีฮ้ายก็เยียะหื้อเขาจั๊กดิ้นจั๊กงอ แต่พระเยซูสั่งผีฮ้ายนั้นหื้อออกมา กับฮัก
ษาหละอ่อนหื้อหายเป๋นปกติ แล้วหื้อป๊อของเขาฮับไป
43 คนตังหลายก็งึดในฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

แต่เมื่อหมู่เขายังยืนงึดในสิ่งตังหลายตี้พระเยซูเยียะ พระองค์ก็อู้กับหมู่สาวกว่า
44 “ต้านตังหลายจ๋ำกำนี้ไว้เน่อ ว่าจะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หื้ออยู่ในอำนาจของคน”
45 แต่หมู่สาวกบ่เข้าใจ๋กำอู้นั้น ย้อนพระเจ้ายังบ่เปิดเผยหื้อฮู้ เปื๊อหมู่เขาจะยังบ่เข้าใจ๋เตื้อ แต่หมู่เขาก็
บ่ก้าถามพระองค์

ใผใหญ่เหลือเป๊น

46 แล้วมีก๋านเถียงกั๋นเกิดขึ้นในหมู่สาวกว่า ในหมู่เขาใผจะเป๋นใหญ่ตี้สุด
47 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาก๊ดอะหยัง จึงเอาหละอ่อนหน้อยคนนึ่งมายืนฮิมพระองค์
48 แล้วบอกหมู่เขาว่า “ใผคนใดตี้ต้อนฮับคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยจาอี้ย้อนหันแก่เฮา ก็เผียบ
เหมือนกับว่าคนนั้นได้ต้อนฮับเฮาตวย คนใดต้อนฮับเฮาคนนั้นก็ได้ต้อนฮับผู้ตี้ใจ๊เฮามา ย้อนว่าใผเล็กหน้อย
ตี้สุดในหมู่ต้าน คนนั้นละเป๋นใหญ่ตี้สุด”

49 ยอห์นบอกพระเยซูว่า อาจำรย์ครับ หมู่เฮาหันคนนึ่งไล่ผีออกในนามของพระองค์ หมู่เฮาก็ห้ามเขา
ย้อนเขาบ่ใจ้หมู่เฮา
50 พระเยซูบอกยอห์นว่า บ่ต้องห้ามเขาเน่อ ย้อนว่าใผบ่ต่อต้านหมู่ต้าน เขาก็เป็นหมู่ของต้านแล้ว

จาวสะมาเรียบ่ต้อนฮับพระเยซู

51 บ่ากองใก้เวลาตี้พระเจ้าจะฮับพระองค์ปึ๊กสวรรค์ พระองค์ก็ตั้งใจ๋แน่วแน่ตี้จะไปกรุงเยรูซาเล็ม
52 พระองค์ส่งบางคนล่วงหน้าไปบอกข่าวตี้หมู่บ้านจาวสะมาเรียก่อน เปื้อเกียมสิ่งต่างๆ หื้อพร้อมสำหรับ
พระองค์
53 แต่จาวบ้านบ่ต้อนฮับพระองค์ ย้อนหันว่าพระองค์จะซื่อไปกรุงเยรูซาเล็ม
54 เมื่อยากอบกับยอห์นสาวกของพระองค์หันจาอั้น ก็ถามพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ใค่หื้อ
หมู่เฮาขอไฟลงมาจากสวรรค์เผาหมู่เขาเหียดีก่อ
55 พระองค์เหลียวหน้ามาว่าหื้อเขา
56 แล้วพระองค์กับหมู่สาวกก็เข้าไปแหมหมู่บ้านนึ่ง
57 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกก๋ำลังเตียวตางไป ก็มีคนนึ่งบอกพระองค์ว่า ต้านไปตางใด ข้าพเจ้าขอตวย
ต้านไปตางนั้น
58 พระเยซูบอกเขาว่า หมาไนยังมีฮูอยู่ นกในอากาศยังมีฮังนอน แต่บุตรมนุษย์บ่มีตี้จะซุกหัวนอน
59 พระองค์บอกแหมคนว่า ตวยเฮามาเต๊อะ คนนั้นตอบว่า พระองค์เจ้าข้า หื้อข้าพเจ้าปึ๊กไปฝังศพ
ป้อก่อนเต๊อะ
60 พระเยซูบอกเขาต่อไปว่า หื้อคนต๋ายฝังคนต๋ายเอาคนเดียวเต๊อะ แต่ต้านจงไปบอกข่าวดีเรื่องแผ่น
ดินของพระเจ้า
61 แหมคนนึ่งบอกพระองค์ว่า อาจำรย์ครับ ตั๋วเฮาจะไปตวยเหมือนกั๋น แต่ขอไปลาตังบ้านก่อน
62 พระเยซูจึงบอกเขาว่า ใผก๋ำง้อนไถ แล้วงว้ายหน้าปึ๊กเหีย คนนั้นก็บ่เปิงสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า

10

สาวกเจ็ดสิบสองคนออกไปบอกข่าวดี

1 เมื่อเหตุก๋ำรณ์หมู่นั้นล่วงป๊นไปแล้ว พระเยซูก็ตั้งสาวกแหมเจ็ดสิบสองคน[ฅ] ใจ๊เขาออกไปเป๋นกู้ๆ หื้อ
ล่วงหน้าไปก่อนพระองค์ เข้าไปในเมืองกับหมู่บ้านต่างๆ ตี้พระองค์จะไป
2 พระองค์อู้กับหมู่สาวกว่า มีคนนักตี้พร้อมจะฮับเจื้อเหมือนข้าวเหลืองเต๋มโต้ง แต่คนงานตี้จะเกี่ยวนั้น
ยังมีหน้อยล้ำไป ย้อนจาอั้นหื้อจ้วยกั๋นอ้อนวอนขอพระเจ้าผู้เผียบเหมือนเจ้าของนา หื้อส่งคนงานมาเปื้อ
จ้วยกั๋นเกี่ยวพืชผลของพระองค์ตวย
3 ต้านตังหลายจงออกไปเต๊อะ เฮาส่งต้านออกไปเผียบเหมือนส่งหมู่ลูกแกะเข้าไปอยู่ต้ามก๋างหมู่หมาป่า
4 บ่ต้องเอาถงสตางค์ กาว่าถงสะปาย กาว่าเกิบแหมกู้นึ่งไป กับต๋ามหนตางก็บ่ต้องเสียเวลาตั๊กตวายใผ
5 ถ้าจะเข้าเฮือนใดก็หื้อปั๋นปอนว่า ขอสันติสุขจงมีแก่เฮือนนี้เต๊อะ
6 ถ้าเขาฮักสันติสุข กำปอนของต้านก็จะอยู่กับเขา ถ้าเขาบ่ฮักสันติสุขกำปอนนั้นก็จะปึ๊กคืนมาหาหมู่ต้าน
7 จงย้างอยู่ในเฮือนนั้นกิ๋นดื่มของตี้เขาหื้อนั้น ย้อนว่าคนตี้เยียะก๋านก็สมควรจะได้ฮับก้าจ้าง บ่ถ้าย้าย
จากเฮือนนี้ไปอยู่เฮือนปู๊น
8 ถ้าหมู่ต้านเข้าไปในเมืองใด แล้วมีคนต้อนฮับหมู่ต้าน หื้อกิ๋นของกิ๋นตี้เขาจัดตั้งไว้นั้น
9 จงฮักษาคนป่วยในเมืองนั้นหื้อหายป่วย เวลาฮักษาคนป่วยก็หื้อสอนหมู่เขาว่าแผ่นดินของพระเจ้าใก้
เข้ามาแผวแล้ว
10 แต่ถ้าหมู่ต้านเข้าไปเมืองใด แล้วคนในเมืองนั้นบ่ต้อนฮับหมู่ต้าน หื้อออกไปก๋างกองเมืองนั้น บอกหมู่
เขาว่า
11 แม้แต่ขี้ฝุ่นในเมืองของหมู่เจ้าตี้ติดตี๋นหมู่เฮา หมู่เฮาก็จะปั๊ดออกเปื้อแสดงเถิงก๋านบ่ยอมฮับหมู่เจ้า
แต่หมู่เจ้าจงเข้าใจ๋ข้อความนี้เต๊อะ คือแผ่นดินของพระเจ้าใก้มาแผวแล้ว
12 เฮาบอกหมู่เจ้าว่า โต้ษของเมืองโสโดมฆ์ในวันตี้พระเจ้าตัดสินลงโต้ษบาป ยังจะเบาเหลือโต้ษของ
เมืองนั้นแหม
13 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเมืองโคราซิน เมืองเบธไซดา ย้อนถ้าเฮาไปเยียะก๋านอัศจ๋รรย์แบบเดียวกั๋น
นี้ตี้เมืองไทระกับเมืองไซดอน คนตังหลายตี้หั้นก็จะกลับใจ๋จากบาป ปากั๋นนุ่งผ้ากระสอบ นั่งลงเอาขี้เต้าผุก
ใส่หัวตั๋วเก่าไปเมินแล้ว
14 ในวันตัดสินลงโต้ษบาป โต้ษของเมืองไทระกับเมืองไซดอน จะเบาเหลือโต้ษของหมู่เจ้า
15 ส่วนเมืองคาเปอรนาอุมเจ้าก็ฎ๊ดว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเปียงฟ้ากา บ่ใจ๊เน่อ แต่หมู่เจ้าจะตกลงไปเถิงแดน
คนต๋าย

ฅ **10:1 10:1** สำเนาโบราณบางฉบับบันทึกว่า เจ็ดสิบคน ฆ์ **10:12 10:12** ปฐก 19:1-29

16 พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า “คนตี้ฟังต้านตังหลายก็ได้ฟังเฮา คนตี้บ่ยอมฮับต้านตังหลาย ก็บ่ยอมฮับเฮา
คนตี้บ่ยอมฮับเฮาก็บ่ยอมฮับผู้ตี้ใจ๊เฮามา”

สาวกเจ็ดสิบสองคนปึ๊กมารายงาน

17 หมู่สาวกเจ็ดสิบสองคนนั้นก็ปึ๊กมาด้วยความจื้นจมยินดี บอกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้แต่
หมู่ผี หมู่เฮาก็บังคับโดยนามของพระองค์ได้”
18 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “เฮาได้หันซาต๋านตกลงจากฟ้าเหมือนฟ้าแมบ
19 ฟังเน่อ เฮาได้หื้อหมู่ต้านมีอำนาจย่ำงูปึ๊ดกับแมงป่องได้ ตึงหื้อมีอำนาจยิ่งใหญ่เหลือศัตรู๋ของพระเจ้า
บ่มีสิ่งใดเยียะอันตรายต้านได้สักอย่าง
20 บ่ถ้าจื้นจมยินดีในเรื่องตี้ต้านบังคับผีได้ แต่หื้อยินดีตี้จื้อของหมู่ต้านจดไว้แล้วในสวรรค์”
21 ต๋อนนั้น พระเยซูมีความสุขตี้เกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงอู้ว่า “ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าของฟ้า
สวรรค์กับแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ ย้อนว่าพระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้ บ่หื้อผู้มี
ผญาปั๋ญญา กับผู้มีก๋านศึกษาได้ฮู้ แต่ได้เปิดเผยหื้อกับหมู่คนตี้ถ่อมใจ๋เป็นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ ข้าแต่
พระบิดาเจ้า แม่นแล้ว พระองค์ปอใจ๋ตี้จะเยียะจาอั้น
22 “พระบิดาได้มอบสิทธิอำนาจเหนือกู้สิ่งกู้อย่างหื้อเฮา บ่มีใผฮู้จักพระบุตรว่าเป็นใผนอกจากพระบิดา
บ่มีใผฮู้จักพระบิดาว่าเป็นใผนอกจากพระบุตร กับคนตี้พระบุตรต้องก๋านเปิดเผยหื้อฮู้จักเต้าอั้น”
23 พระเยซูเหลียวไปผ่อหมู่สาวก อู้ก้าหมู่เขาเต้าอั้นว่า “คนตี้ได้หันในสิ่งตี้หมู่ต้านได้หันก็เป็นสุข
24 เฮาบอกต้านตังหลายว่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้ากับ กษัตริย์หลายองค์ใค่หันสิ่งตี้ต้านตัง
หลายหัน แต่ก็บ่เกยหัน ใค่ได้ยินสิ่งตี้ต้านตังหลายได้ยิน แต่ก็บ่เกยได้ยิน”

จาวสะมาเรียใจ๋ดี

25 มีผู้ชำนาญบทบัญญัติคนนึ่งยืนขึ้นลองเจิงพระองค์ถามว่า “อาจ๋ารย์ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะ
หยังพ่อง เถิงจะได้จีวิตนิรันดร์”
26 พระองค์ตอบเขาว่า “ในบทบัญญัติของโมเสสมีกำเขียนไว้จาใดพ่อง ต้านอ่านแล้วเข้าใจ๋อย่างใด”
27 เขาตอบพระองค์ว่า “จงฮักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของต้านจ๋นสุดจิตสุดใจ๋ สุดก๋ำลัง กับสุดผญา
ปั๋ญญาของเจ้า[ฒ] กับจงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า”[ณ]
28 พระองค์จึงอู้กับเขาว่า “ต้านตอบถูกแล้ว จงเยียะจาอั้น แล้วจะได้จีวิตนิรันดร์”
29 แต่คนนั้นใค่แสดงว่าตั๋วดี จึงถามพระเยซูว่า “ใผเป็นเปื้อนบ้านของข้าพเจ้า”
30 พระเยซูตอบว่า “มีป้อจายคนนึ่งออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปเมืองเยริโค เขาถูกหมู่โจ๋รปล้น โจ๋รนั้นได้ลู่
เอาเสื้อผ้าของเขา บุบตี๋เขา แล้วละเขาไว้ตี้หั้นจ๋นเกือบจะต๋าย
31 ปอดีปุโรหิตคนนึ่งเตียวไปตังนั้น หันใส่คนนั้นก็เตียวเว้นไปแหมเผิกนึ่ง
32 คนนึ่งในหมู่เลวีก็เยียะอย่างเดียวกั๋น เมื่อมาเถิงตี้หั้น หันใส่คนนั้นแล้วก็เว้นไปแหมเผิกนึ่ง
33 แต่มีจาวสะมาเรียคนนึ่งเมื่อเตียวมาเถิงคนนั้น หันใส่เขาแล้ว ก็มีใจ๋อินดู
34 เข้าไปฮักษาเขาโดยเอาน้ำมันกับเหล้าองุ่นถอกใส่แผล แล้วเอาผ้ามาปันแผลหื้อ กับเอาเขาขึ้นขี่ลา
ของตั๋ว ปามาตี้โรงแรมแห่งนึ่งและฮักษาพยาบาลเขา
35 แจ้งเจ้ามาเมื่อจะไปต่อแหม จาวสะมาเรียคนนั้นก็เอาสตางค์สองเดนาริอันหื้อเจ้าของโรงแรมไว้ บอก
ว่า “ฮักษาเขาเต๊อะ สตางค์ตี้ต้องเสียนักเหลือนี้ เมื่อเฮาปึ๊กมาจะเตื่อมหื้อแหม” “
36 พระเยซูก็ถามธรรมาจ๋ารย์คนนั้นว่า “สามคนนั้น ต้านกึ๊ดว่าคนใดเป็นเปื้อนบ้านของคนตี้ถูกปล้น”
37 เขาตอบว่า “ก็คนตี้เมตต๋าเขานั่นละ” พระเยซูจึงบอกเขาว่า “ต้านจงไปเยียะเหมือนจาอั้นเต๊อะ”

พระเยซูอยู่บ้านมารธากับมารีย์

38 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกก๋ำลังเตียวตางต่อไปกรุงเยรูซาเล็มนั้น ก็เข้าไปตี้หมู่บ้านนึ่ง มีแม่ญิงคนนึ่งจื้อ
มารธา ต้อนฮับพระองค์ไว้ตี้เฮือนของนาง
39 มารธามีน้องสาวคนนึ่งจื้อมารีย์ มารีย์ก็มานั่งฮิมติ๋นพระเยซูฟังก๋ำสั่งสอนจากพระองค์
40 มารธาเมาเยียะว่าเยียะกิ๋นอยู่คนเดียว จึงเอิ้นถามพระเยซูว่า “อาจ๋ารย์เจ้า อาจ๋ารย์บ่สนใจ๋กา ตี้น้อง
สาวปล่อยข้าเจ้าเยียะก๋านคนเดียว ขอบอกเขามาจ้วยข้าเจ้าน่อย”
41 พระเยซูตอบนางว่า “มารธาเหย เจ้ากระวนกระวายกับฮ้อนใจ๋ในหลายอย่างล้ำไป
42 สิ่งตี้จ๋ำเป็นมีสิ่งเดียวเต้าอั้น มารีย์ได้เลือกเอาสิ่งดีอันนั้น ใผจะลู่เอาไปจากเขาตึงบ่ได้”

11

พระเยซูสอนเรื่องก๋านอธิษฐาน

ฒ **10:27 10:27** ฉธบ 6:5 ณ **10:27 10:27** ลนต 19:18

1 มีวันนึ่งพระเยซูอธิษฐานอยู่ในตี้แห่งนึ่ง เมื่ออธิษฐานจบแล้วสาวกคนนึ่งบอกพระองค์ว่า อาจำรย์
ครับ ขอสอนหมู่เฮาอธิษฐาน เหมือนตี้ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาสอนสาวกของเขาพ่อง
2 พระองค์บอกหมู่เขาว่า เมื่ออธิษฐานหื้อว่า ข้าแต่พระบิดาขอหื้อนามของพระองค์เป่นตี้นับถือ ขอหื้อ
แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่
3 ขอโผดหื้อข้าพระองค์ตังหลายมีอาหารกิ๋นตึงวัน
4 ขอโผดยกโต้ษบาปของข้าพระองค์ตังหลาย เหมือนข้าพระองค์ยกโต้ษหื้อคนตี้เยียะบาปต่อข้าพระองค์
นั้น ขอบ่หื้อปาข้าพระองค์ตังหลาย เข้าไปหาก๋านลองใจ๋
5 พระองค์อู้กับหมู่เขาว่า สมมุติคนนึ่งในหมู่ต้านไปหาเสี่ยวคนนึ่งตี้บ้านในเวลาเตี้ยงคืน อู้กับเขาว่า
เสี่ยวเหยขอยืมเข้าหนมปังสักสามก้อนเต๊อะ
6 เปื้อนเฮาคนนึ่งก้าหาเตียวตางมาเถิง เฮาบ่มีอะหยังจะหื้อเขากิ๋น
7 แล้วเสี่ยวตี้อยู่ตังในบ้านก็ตอบว่า ห้ามมารบก๋วนกั๋นเต๊อะ ปะตู๋บ้านก็หับแล้ว หมู่ลูกๆ กับ เฮาก่ำลังจะ
หลับ เฮาลุกไปเอาหื้อเสี่ยวบ่ได้
8 เฮาบอกต้านตังหลายว่า เถิงแม้ว่าเป่นเสี่ยวกั๋น เขาก็ยังบ่ลุกมาเอาหื้อ แต่ย้อนคนนั้นตื๊อฮ้องติกๆ เสี่ยว
คนนั้นจึงลุกขึ้นมาเอาหื้อต๋ามตี้ต้องก๋าน
9 เฮาจึงบอกต้านตังหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงเซาะแล้วจะปะ จงฮ้องตี้ปะตู๋แล้วจะเปิดหื้อ
10 ย้อนว่ากู้คนตี้ขอก็จะได้ กู้คนตี้เซาะก็จะปะ กู้คนตี้ฮ้องตี้ปะตู๋ก็จะเปิดหื้อเขา
11-12 มีใผ่ในหมู่ต้านตี้เป่นป้อ ถ้าลูกขอป๋าจะเอางูปึ๊ดหื้อแตนกา[๔] ถ้าขอไข่จะเอาแมงป่องหื้อเขากา
13 ย้อนว่าต้านตังหลายตี้เป่นคนบาปก็ยังฮู้จักเอาของดีๆ หื้อลูก แล้วนักเหลือนั้น พระบิดาตี้อยู่ในสวรรค์
จะบ่หื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับคนตี้ขอจากพระองค์กา

พระเยซูใจ๊อำนาจของพระเจ้าไล่ผี

14 วันนึ่งพระเยซูไล่ผีตี้เยียะหื้อคนเป่นใบ้ออกจากป้อจายคนนึ่ง แล้วเขาก็อู้ได้ คนตังหลายก็ปากั๋นงึด
15 แต่บางคนในหมู่เขาอู้ว่า คนนี้ไล่ผีออกได้โดยใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูลหัวหน้าผี
16 ซ้ำคนก็จะมาทดลองพระองค์ ขอหื้อพระองค์เยียะหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อผ่อ เปื้อจะฮู้ว่า
พระองค์มาจากพระเจ้าแต๊ๆ
17 แต่พระองค์ฮู้กำก๊ดในใจ๋ของเขาจึงอู้ว่า อาณาจักรใดถ้าแตกแยกกั๋นจะฉิบหาย ครอบครัวใดแตกกั๋น
ก็ฉิบหาย
18 ถ้าซาต๋านแตกแยกกั๋นในหมู่ของมัน อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้จาใด ต้านตังหลายว่าเฮาไล่ผีออก
โดยใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูล
19 แต่ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของเบเอลเซบูล หมู่ของต้านไล่ผีออกโดยใจ๊อำนาจของใผ จาอั้นหมู่
ของต้านนั้นละ จะเป่นผู้ตัดสินเรื่องนี้ได้
20 แต่ถ้าเฮาไล่ผีออกโดยอำนาจของพระเจ้า แสดงว่าแผ่นดินของพระองค์ก็มาเถิงหมู่ต้านแล้ว
21 เมื่อคนตี้มีก่ำลัง ก่ำอาวุธเฝ้าเฮือนของตั๋วอยู่ สิ่งของของเขาก็จะมีอยู่โดยบ่มีอันตราย
22 แต่เมื่อมีคนตี้มีก่ำลังนักเหลือเขา เข้ามาต่อสู้แล้วเขาก๊าน คนนั้นก็จะลู่อาวุธตี้เขาวางใจ๋ไปเหีย แล้ว
เก็บเอาสิ่งของทรัพย์สมบัติของเขาไปแบ่งกั๋น
23 ถ้าใผบ่ได้อยู่ฝ่ายเดียวกับเฮาก็เป่นศัตรู๋ต่อเฮา ใผบ่ได้จ้วยฮ้องคนเข้ามาเปาะมาต้อมกับเฮา ก็เป่นคน
เยียะหื้อคนแตกขะแลขะแจไป

ผีฮ้ายปึ๊กมาตี้เก่า

24 ผีฮ้าย[๕]ตั๋วนึ่ง เมื่อออกจากตั๋วของคนไปแล้ว ก็ฮ่อนไปต๋ามตี้กั๋นดารแห้งแล้งเปื้อเซาะหาตี้อยู่ใหม่ แต่
ก็เซาะหาบ่ปะ ผีฮ้ายตั๋วนั้นเลยอู้ขึ้นว่า ข้าจะปึ๊กไปเฮือนหลังเก่าตี้ได้ออกมาแล้วดีกว่า
25 เมื่อปึ๊กมาแล้วก็หันว่า เฮือนหลังเก่านั้นเผี้ยวสะอาดเรียบร้อยดี
26 ผีตั๋วนั้นก็ไปจวนผีตั๋วอื่นๆ แหมเจ็ดตั๋วตี้ฮ้ายเหลือมันแหม แล้วปากั๋นเข้ามาอยู่ในเฮือนหลังนั้น สุด
ต๊ายแล้วคนๆ นั้นก็ซ้ำฮ้ายเหลือเก่าแหม

คนตี้เป่นสุขเหลือคนอื่น

27 เมื่อพระเยซูก่ำลังอู้อยู่ มีแม่ญิงคนนึ่งในคนตังหลายฮ้องบอกพระองค์ว่า แม่ตี้เกิดพระองค์และหื้อ
กิ๋นนม ก็เป่นสุข
28 แต่พระองค์อู้ว่า คนตังหลายตี้ได้ยินถ้อยกำของพระเจ้า แล้วเยียะต๋ามถ้อยกำนั้น ก็เป่นสุขเหลือนั้น
แหมก่อน

---

[๔] **11:11-12 11:11-12** สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มประโยคว่า ถ้าลูกขอเข้าหนมปัง จะเอาบ่าหินหื้อกา

[๕] **11:24 11:24** ในภาษากรีก เป่นกำว่า บ่สะอาด

เรื่องคนชอบเซาะหาก๋านอัศจ๋รรย์

29 เมื่อคนปากั๋นมานักขึ้นแหม พระองค์ก็อู้ว่า คนสมัยนี้เป๋นคนบ่ดี มีก้าผ่อหาหมายสำคัญเต้าอั้น แต่
เฮาจะบ่เยียะหื้อหันเน่อ นอกจากหมายสำคัญตี้เกิดขึ้นกับโยนาห์เต้าอั้น
30 ย้อนว่าสิ่งตี้เกิดขึ้นกับโยนาห์ได้เป๋นหมายสำคัญหื้อจาวเมืองนีนะเวห์ฮู้ว่า พระเจ้าได้ส่งเขาไป ก็เหมือน
กั๋นกับสิ่งตี้จะเกิดขึ้นกับบุตรมนุษย์ก็เป๋นหมายสำคัญหื้อคนในสมัยนี้ฮู้
31 ในวันตี้พระเจ้าจะตัดสินโลก พระราชินีของตังใต้[ด] ก็จะยืนขึ้นนาบโต้ษคนในสมัยนี้ ย้อนว่าพระนาง
ได้มาจากตี้สุดป๋ายแผ่นดินโลก เปื้อจะมาฟังสติปั๋ญญาของกษัตริย์ซาโลมอน แต่บ่าเดี๋ยวนี้คนตี้เป๋นใหญ่
เหลือกษัตริย์ซาโลมอนอยู่ตี้นี่ แล้วหมู่ต้านก็บ่ยอมฟัง
32 จาวเมืองนีนะเวห์จะยืนขึ้นนาบโต้ษคนสมัยนี้ ในวันตี้พระเจ้าตัดสินโลก ย้อนว่าเขาตังหลายได้กลับใจ๋
จากบาปเมื่อโยนาห์ไปสั่งสอนหมู่เขา แต่ต้อนนี้คนตี้เป๋นใหญ่เหลือโยนาห์อยู่ส่องหน้าหมู่ต้าน แต่ยังบ่มีใผ
กลับใจ๋จากบาปสักคน
33 บ่มีใผเมื่อต๋ามโกมไฟแล้วจะเอาตั้งไว้ตี้ลับตี้บัง กาว่าเอาถังควบไว้แต่จะตั้งไว้บนตั่ง เปื้อคนตังหลาย
ตี้เข้ามาจะหันเป๋งแจ้งได้
34 แก่นต๋าเผียบเหมือนโกมไฟส่องแจ้งในตั๋วของคนเฮา ถ้าแก่นต๋าของต้านดี ตึงเนื้อตึงตั๋วก็เป๋งแจ้งไป
หมด ถ้าแก่นต๋าของต้านบ่ดี ตึงตั๋วของต้านก็จะมืดหมด
35 ย้อนจาอั้นจงหละวังหื้อดี หละวังความเป๋งแจ้งตี้ต้านกี๊ดว่าอยู่ในตั๋วเป๋นความมืด
36 ถ้าตั๋วของต้านตึงหมดมีก้าความเป๋งแจ้งบ่มีความมืดเลย ก็จะแจ้งไปหมดเหมือนกับโกมไฟตี้ส่องมา
หาต้านนั้น

พระเยซูติเตี๋ยนหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์

37 เมื่อพระองค์อู้เสร็จแล้ว มีคนนึ่งในหมู่ฟาริสีเจิญพระองค์ไปกิ๋นข้าวตวยกั๋นตี้บ้าน พระองค์ก็เข้าไป
แล้วนั่งลงกิ๋นตวยกั๋น
38 เมื่อฟาริสีคนนั้นหันว่า พระเยซูบ่ได้เยียะพิธีซ่วยมือก่อนกิ๋นข้าว เขาก็แปลกใจ๋
39 พระองค์อู้กับเขาว่า หมู่ฟาริสีล้างถ้วยจานก้าตังนอกเต้าอั้น แต่ตังในนั้นมีก้าความโลภกับก๋านบ่ดี
40 หมู่คนง่าว พระเจ้าผู้สร้างตังนอกก็ได้สร้างตังในตวยบ่ใจ้กา
41 จงเอาของตี้อยู่ในถ้วยจานหื้อคนตุ๊กยาก แล้วกู้อย่างก็จะสะอาดบริสุทธิ์สำหรับเจ้า
42 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสีย้อนหมู่เจ้าถวายสิบลดจากหอมด่วน ขมิ้น กับหมู่เครื่องเทศ แต่
บ่สนใจ๋ความยุติธรรมกับความฮักต่อพระเจ้า ก๋านถวายสิบลดเจ้าก็ควรเยียะอยู่ แต่บ่ดีละสิ่งสำคัญหมู่นั้น
ตวย
43 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสี ย้อนเจ้าชอบนั่งตั๊ดตี้สำคัญในธรรมศาลาของจาวยิว กับชอบหื้อคน
ไหว้ก๋างกาดก๋างลี
44 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลาย ย้อนหมู่เจ้าเผียบเหมือนอุโมงค์ฝังศพตี้คนบ่ฮู้ว่ามีศพฝังอยู่หั้น
คนจะเตียวย่ำไปย่ำมาโดยบ่ฮู้เรื่อง[๖]

45 ผู้ชำนาญบทบัญญัติคนนึ่งบอกพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ ตี้ต้านว่าจาอั้น ต้านก็ดูแควนหมู่เฮาตวยก่า
46 พระองค์ก็บอกเขาว่า ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติตวย ย้อนหมู่เจ้าตั้งกฎตี้ยากๆ
หื้อคนตังหลายแบกไว้ แต่หมู่เจ้านั้นก็บ่ยอมจ้วยจิสักหน้อย
47 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลาย ย้อนหมู่เจ้าได้แป๋งอุโมงค์ฝังศพตี้เปิงกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียง
แตนพระเจ้า แต่ป๊ออุ๊ยแม่หม่อน ของหมู่เจ้านั้นละเป๋นคนฆ่าหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าหมู่นั้น
48 ตี้หมู่เจ้าเยียะนั้นก็แสดงว่าหมู่เจ้าหันดีหันงามกับสิ่งตี้ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนได้เยียะ หมู่เขาฆ่าผู้เป๋นปาก
เป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วหมู่เจ้าก็มาแป๋งอุโมงค์ฝังศพหื้อ
49 ย้อนจาอั้น พระเจ้าได้อู้ต๋ามปั๋ญญาของพระองค์ว่า เฮาจะส่งผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนเฮากับหมู่อัคร
สาวกไปหาหมู่เขา หมู่เขาก็จะฆ่าเหียพ่อง จะค่ำเหียพ่อง
50 ย้อนจาอั้นคนในยุคนี้นี่ละ จะต้องฮับโต้ษตี้ได้ฆ่าหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตึงหมดตั้งแต่เมื่อ
เก๊าสร้างโลก
51 คือตั้งแต่อาแบล[๗]จ๋นเถิงเศคาริยาห์[๘]ตี้ถูกฆ่าต๋ายหละหว่างพระวิหารกับแต้นปู่จา เฮาบอกความจริง
แก่ต้านตังหลายว่า คนในยุคนี้จะต้องฮับโต้ษตี้ได้ฆ่าคนหมู่นั้นอย่างแน่นอน
52 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติ ย้อนว่าหมู่เจ้าเอาลูกขะแจ๋แห่งความฮู้เรื่องพระเจ้า
ไปซ่อนไว้เหีย แต่หมู่เจ้าก็บ่ยอมเข้าไป คนอื่นฮิจะเข้าไป หมู่เจ้าเองก็ขวางไว้เหีย

[ด] **11:31 11:31** 1 พกษ 10:1-10 [๖] **11:44 11:44** จาวยิวถือว่าก๋านถูกใส่หลุมฝังศพเยียะหื้อเป๋นมลทิน [๗] **11:51 11:51** อาแบลเป๋นคนแรกตี้ถูกฆ่าต๋ายในปฐมกำล 4:8 [๘] **11:51 11:51** เศคาริยาห์ เป๋นปุโรหิตคนสุดต๊ายตี้ถูกฆ่าใน 2 พศด 24:20-21

53 เมื่อพระเยซูออกมาจากบ้านฟาริสีคนนั้นแล้ว หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีก็ตั้งเก๊าต่อต้านพระองค์
อย่างแฮงกับหลุ้มถามพระองค์หลายอย่าง
54 หมู่เขาหวังจะยับผิดเอาจากกำของพระองค์ เปื้อจะฟ้องพระองค์ได้

12

กำเตื๋อนเรื่องความหน้าซื่อใจ๋ก๊ดของหมู่ฟาริสี

1 กำนั้นมีคนนักเป๋นปันๆ คนมาจุมนุมยัดกั๋นอยู่ พระเยซูอู้กับหมู่สาวกของพระองค์ก่อนว่า ต้านตังหลายจงหละวังเจื๊อฟูของหมู่ฟาริสี คือความหน้าซื่อใจ๋ก๊ด
2 แต่กู้อย่างตี้ปิดบังซุกไว้จะเปิดหื้อหัน ตึงตี้เป๋นความลับกู้อย่างจะถูกเปิดเผยออกมาหมดหลิ้ง
3 ย้อนจาอั้นกู้สิ่งตี้ต้านอู้ในตี้มืด คนจะได้ยินในตี้แจ้ง กับสิ่งตี้ต้านซูบซาบตี้หูในห้องส่วนตั๋ว จะมีคนเอิ้นบอกบนดาดฟ้าหลังคาตึก

ผู้ตี้เฮาสมควรกั๋ว

4 เปื้อนของเฮาเหย เฮาขอบอกต้านตังหลายว่าบ่ต้องกั๋วคนตี้ฆ่าได้ก้าตั๋ว แล้วเมื่อลูนมาก็เยียะอะหยังต้านแหมบ่ได้
5 แต่เฮาจะเตื๋อนหื้อฮู้ก่อนว่าสมควรจะกั๋วใผ หื้อกั๋วพระเจ้าผู้ตี้ฆ่าต้านได้ แล้วยังมีฤทธิ์อำนาจจะเอาโจ้งลงหม้อหน้าฮกได้แหม หื้อกั๋วพระองค์นั้นละ
6 นกจอกห้าตั๋วเป๋นขายกั๋นสองบาท[๙]บ่ใจ้กา แม้นกตั๋วเดียวพระเจ้าก็บ่ลืม
7 ขนาดผมของต้านมีกี่เส้น พระเจ้าก็นับไว้หมดแล้ว ย้อนจาอี้บ่ต้องกั๋วเน่อ หมู่ต้านมีก้านักเหลือนกจอกหลายตั๋วแหมก่อน
8 เฮาบอกหมู่ต้านว่า คนใดตี้ยอมฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ บุตรมนุษย์ก็จะยอมฮับเขาต่อหน้าหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้า
9 แต่คนใดตี้บ่ยอมฮับเฮาต่อหน้าคนในโลกนี้ เฮาก็จะบ่ยอมฮับเขาต่อหน้าหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าเหมือนกั๋น
10 พระเจ้ายังจะยกโต้ษหื้อกับคนตี้ด่าบุตรมนุษย์ได้ แต่จะยกโต้ษหื้อคนตี้อู้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ตึงบ่ได้
11 เมื่อหมู่ต้านถูกปาไปตัดสินโต้ษในธรรมศาลา กาว่าต่อหน้าเจ้าเมืองกาว่าผู้มีอำนาจตัดสิน บ่ต้องฮ้อนอกตกใจ๋ว่าจะตอบจาใดจะอู้จาใด
12 ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสอนต้านว่า ควรจะอู้จาใดในเวลานั้น

เศรษฐีง่าว

13 มีคนนึ่งในหมู่คนตี้มาหั้นบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ ขอสั่งหื้ออ้ายแบ่งมรดกหื้อข้าพเจ้ากำเต๊อะ
14 แต่พระเยซูอู้กับเขาว่า ใผได้ตั้งเฮาเป๋นผู้ตัดสินความ กาว่าเป๋นคนแบ่งมรดกหื้อต้านกา
15 แล้วพระองค์ก็อู้กับคนตังหลายว่า จงหละวังหื้อละเว้นก๋านโลภตึงหมดเหีย ย้อนว่าจีวิตของคนเฮาบ่ได้ขึ้นอยู่กับก๋านมีสิ่งของนักๆ
16 พระองค์อู้กำเผียบข้อนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า มีเศรษฐีคนนึ่ง นาของเขาได้ข้าวนักขนาด
17 เขาก็ด๊ดในใจ๋ว่า เฮาจะเยียะจาใดดีหา ย้อนว่าเฮาบ่มีตี้ตั๋จะใส่ข้าวจ๋นหมดจ๋นเสี้ยงได้
18 เขาก็ด๊ดว่า เฮาจะเตหลองข้าวเก่านั้น แล้วแป๋งแหมใหม่หื้อใหญ่ๆ แล้วเก็บข้าวกับทรัพย์สมบัติไว้ในหลองใหม่จ๋นหมด
19 แล้วเฮาจะบอกกับตั๋วเก่าว่า เฮามีข้าวของนักอยู่ได้แหมหลายปี๋ หื้ออยู่สบายๆ กิ๋นดื่มม่วนงันเต๊อะ
20 แต่พระเจ้าบอกกับเขาว่า เออ คนง่าว คืนนี้เจ้าจะต๋ายแล้ว ของตี้สะสมไว้นั้นจะเป๋นของใผ
21 คนตี้สะสมทรัพย์สมบัติไว้หื้อตั๋วเก่า แต่บ่ได้ร่ำรวยในสิ่งดีในสายต๋าพระเจ้าก็เป๋นจาอั้นละ

พระเยซูบอกหื้อไว้ใจ๋พระเจ้า

22 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า ย้อนจาอั้นบ่ถ้าฮ้อนใจ๋จี๊วี๊จ้อหว้อเกี่ยวกับจีวิตว่า จะเอาอะหยังมากิ๋น กาว่าเป๋นห่วงเรื่องของตั๋วว่า จะเซาะหาเสื้อผ้าตี้ไหนมานุ่ง
23 ย้อนว่าจีวิตสำคัญนักเหลือของกิ๋น กับตั๋วของคนเฮาก็สำคัญนักเหลือผ้านุ่ง
24 ลองผ่อหมู่นกก๋าลอว่า บ่ได้หว่าน บ่ได้เก็บเกี่ยว บ่ได้เอาข้าวไว้ในหลอง แต่พระเจ้าเป๋นผู้เลี้ยงนกหมู่นั้นไว้ หมู่ต้านมีก้านักเหลือนกหมู่นั้นแหมก่อน
25 ในหมู่ต้าน มีใผพ่องตี้ฮ้อนใจ๋แล้วต่อจีวิตตั๋วเก่าหื้อยาวออกไปแหมสักหน้อยนึ่งได้
26 ย้อนจาอั้น แม้สิ่งหน้อยๆ จาอี้ยังเยียะบ่ได้ จะฮ้อนอกตกใจ๋เรื่องอื่นๆ เยียะหยัง

---

๙ **12:6 12:6** ถ้าแป๋ตรงๆ กับภาษากรีกเป๋น สองเหรียญอัสซาริอัน เซิ่งนึ่งเดนาริอันเต้ากับสิบหกอัสซาริอัน

27 ลองผ่อดอกไม้ลอ มันงอกงามขึ้นมาได้จาใด มันบ่ได้เยียะก๋าน มันบ่ปั่นฝ้ายแป๋งเสื้อนุ่ง แต่เฮาบอก
หื้อฮู้ว่า ขนาดกษัตริย์ซาโลมอนตี้นับว่าร่ำรวยนักขนาด ก็ยังใส่เสื้อผ้าบ่งามเต้าดอกไม้หมู่นี้สักดอกเดียว
28 ถ้าพระเจ้าแต่งหย้องดอกหญ้าต่ำโต้งต่ำนา เซิ่งมีจีวิตอยู่ได้วันนี้วันเดียว ตกแหมวันก็จะถูกก๋ำปือเข้า
ก๋องไฟจาอั้น แล้ว พระองค์ก็จะแต่งหย้องหมู่ต้านนักเหลือนั้นแหม โอ หมู่ต้านมีความเจื้อหน้อยแต๊ๆ
29 ต้านก็บ่ถ้าฮ้อนใจ๋ว่าจะเอาอะหยังมากิ๋นมาดื่ม
30 ย้อนว่าคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้าใคว่โลกเซาะหาสิ่งหมู่นี้ แต่พระบิดาของต้านตังหลายฮู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งหมู่นี้
จ๋ำเป๋นสำหรับต้าน
31 แต่หื้อต้านเซาะหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน แล้วพระเจ้าจะเตื่อมแถ้งสิ่งตี้จ๋ำเป๋นหมู่นี้กับหมู่ต้าน

ทรัพย์สมบัติในสวรรค์

32 หมู่แกะหน้อยๆ เหย บ่ถ้ากั๋วเน่อ พระบิดาของหมู่ต้านปอใจ๋ตี้จะหื้อหมู่ต้านอยู่ในแผ่นดินของพระองค์
33 ต้านตังหลายจงขายของตี้มีอยู่ แล้วแจกหื้อคนตุ๊ก หื้อแป๋งถงสตางค์ตี้บ่มีวันปุด คือมีทรัพย์สมบัติไว้
ในสวรรค์ตี้บ่ฮู้จักหมด ตี้ขโมยก็บ่เข้ามาใก้ แมงก็บ่มาขบกิ๋น
34 ย้อนว่าทรัพย์สมบัติของต้านอยู่ตี้ไหน จิตใจ๋ของต้านก็อยู่ตี้หั้น

หมู่คนฮับใจ๊ตี้ถ้าต้อนฮับนาย

35 ต้านตังหลายต้องแต่งตั๋วหื้อพร้อมตี้จะฮับใจ๊ กับหื้อโกมไฟของต้านแจ้งอยู่
36 หื้อเป๋นเหมือนคนฮับใจ๊ ตี้ถ้าต้อนฮับนายของตั๋ว เมื่อนายปึ๊กจากงานแต่งงานมาแผวบ้าน แล้วเมื่อ
นายมาฮ้องหน้าปะตู๋ หมู่เขาก็จะไขหื้อบ่าเตี่ยวนั้นได้เลย
37 คนฮับใจ๊ตี้นายมาปะว่าก๋ำลังรอถ้าอยู่ก็เป๋นสุข เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า นายจะแต่งตั๋ว
เป๋นคนฮับใจ๊ แล้วหื้อคนฮับใจ๊นั่งกิ๋นข้าว นายจะยกข้าวมาหื้อกิ๋น
38 ถ้านายปึ๊กมาปะว่าคนฮับใจ๊ยังรอถ้าอยู่ หมู่เขาก็จะเป๋นสุข แม้ว่าจะเป๋นเวลาเตี้ยงคืน กาว่าใก้แจ้งแล้ว
ก็ต๋าม
39 หื้อจ๋ำไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านฮู้ตั๋วว่าขโมยจะลักเข้ามาเวลาใด เขาก็จะแนหละวังบ่หื้อขโมยงัดเข้ามาใน
บ้านได้แน่ๆ
40 ต้านตังหลายจงเกียมตั๋วไว้หื้อพร้อม ย้อนว่าบุตรมนุษย์จะมาในเวลาตี้หมู่ต้านกึ๊ดบ่เถิง
41 เปโตรถามพระเยซูว่า อาจ๋ารย์อู้กำเผียบนั้นหื้อหมู่เฮาฟังกา กาว่าอู้หื้อคนอื่นฟัง
42 พระองค์ตอบว่า ใผเป๋นป้อบ้านตี้ซื่อสัตย์ กับหลวก ตี้เจ้านายมอบหน้าตี้หื้อเป๋นหัวหน้าคนฮับใจ๊คน
อื่นๆ เปื้อแจกของกิ๋นต๋ามเวลา
43 เมื่อเจ้านายปึ๊กมาหันเขายังเยียะก๋านอยู่อย่างดี ป้อบ้านคนนั้นก็เป๋นสุข
44 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เจ้านายจะตั้งหื้อเขาผ่อกอยกู้อย่างตี้เป๋นของเปิ้น
45 แต่ถ้าป้อบ้านคนนั้นกึ๊ดในใจ๋ว่า แหมเมินอยู่กว่าเจ้านายจะปึ๊กมา แล้วตั้งเก๊าบุบตี๋คนฮับใจ๊จายญิง
กับตึงกิ๋นตึงดื่มจ๋นเมาแล้ว
46 เจ้านายของเขาก็จะปึ๊กมาในวันเวลาตี้เขาบ่ฮู้กับบ่ตันฮู้คิง แล้วก็จะลงโต้ษเขาอย่างหนัก ตึงไล่หื้อไปอยู่
ตวยหมู่คนตี้บ่เจื้อ
47 คนฮับใจ๊ตี้ฮู้ใจ๋นาย แล้วบ่ได้เกียมตั๋วเยียะก๋านต๋ามใจ๋นาย จะต้องถูกเฆี่ยนหนัก
48 แต่คนตี้บ่ฮู้ แล้วเยียะในสิ่งตี้สมควรจะถูกเฆี่ยน ก็จะถูกเฆี่ยนหน้อย ใผได้ฮับนัก ก็จะต้องหื้อนัก ใผได้
ฮับความไว้วางใจ๋นักก็จะต้องฮับผิดชอบนัก

พระเยซูเป๋นเหตุหื้อแตกแยกกั๋น

49 เฮามาเปื้อจะหื้อไฟแห่งก๋านตัดสินเกิดขึ้นในโลก เฮาก็ใค่หื้อไฟนั้นลุก เปื้อก๋านงานเฮาจะได้สำเร็จ
50 เฮาต้องฮับความตุ๊กขนาด เฮาก็ตุ๊กใจ๋จ๋นกว่าจะสำเร็จ
51 ต้านตังหลายกึ๊ดว่าเฮามาเปื้อจะหื้อเกิดความสงบสุขในโลกนี้กา บ่ใจ้จาอั้นเน่อ แต่มาเปื้อหื้อเกิดก๋าน
แตกแยกกั๋น
52 ตั้งแต่นี้ไปเฮือนใดตี้มีห้าคนก็จะแตกแยกกั๋น เป๋นหมู่นึ่งสามคนกับแหมหมู่สองคนตี้ต่อต้านกั๋น
53 ป้อกับลูกบ่าวจะแตกแยกกั๋น แม่กับลูกสาวจะแตกแยกกั๋น แม่ผัวกับลูกใป๊จะแตกแยกกั๋น
54 พระเยซูอู้กับคนตังหลายแหมว่า เมื่อต้านตังหลายหันเมฆดำบนต๊องฟ้าตังวันตก ต้านก็อู้ตันทีว่า
ฝนจะตกแล้ว ก็เป๋นจาอั้นแต๊
55 เมื่อต้านหันลมปั๊ดมาตังใต้ ต้านก็ว่า จะฮ้อนขนาด แล้วก็เป๋นจาอั้นแต๊
56 เออ คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ต้านตังหลายฮู้จักตี๋ความหมายของสิ่งตี้เกิดขึ้นบนแผ่นดินกับต๊องฟ้า แต่เป๋น
จาใดต้านตี๋ความหมายสิ่งตี้พระเจ้าก๋ำลังเยียะอยู่ในสมัยนี้บ่ได้
57 เป๋นจาใดต้านตังหลายบ่ตัดสินเอาคนเดียวว่า อะหยังเป๋นสิ่งตี้ถูก

58 ถ้าต้านก่ำลังเตียวไปศาลกับคนตี้จะฟ้องต้าน หื้ออุตส่าห์หาตางตี้จะตกลงกั๋นได้เมื่อยังบ่ตันไปเถิงศาล
เตื้อ กั๋วว่าเขาจะบังคับต้านไปหาผู้พิพากษา ผู้พิพากษาก็จะส่งต่อหื้อนายกุมคอก นายกุมคอกก็จะเอาต้าน
ไปขังคอกไว้เหีย
59 เฮาบอกต้านว่า ต้านจะออกจากคอกตึงบ่ได้ จ๋นกว่าจะจ่ายก้าปรับจ๋นครบกู้บาทกู้สตางค์ก่อน

13

หื้อกลับใจ๋จากบาป

1 เวลานั้นมีบางคนอยู่หั้นเล่าเรื่องจาวกาลิลีตี้ถูกปีลาตฆ่าต๋ายต๋อนตี้ก่ำลังเยียะพิธีถวายเครื่องปู่จา
พระเจ้า หื้อพระเยซูฟัง
2 พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า ต้านตังหลายกึ๊ดว่าจาวกาลิลีหมู่นั้นเป๋นคนบาปนักเหลือจาวกาลิลีคนอื่นๆ
ย้อนว่าหมู่เขาได้ถูกฆ่าต๋ายจาอั้นกา
3 เฮาบอกต้านตังหลายว่าบ่ใจ้ ถ้าต้านตังหลายบ่ได้กลับใจ๋จากบาป ก็จะต้องฉิบหายเหมือนกั๋น
4 กาว่าสิบแปดคนนั้นลอ ตี้หอคอยเมืองสิโลอัมโก้นเต๋งหมู่เขาต๋าย ต้านตังหลายกึ๊ดว่าหมู่เขาเป๋นคนบาป
นักเหลือคนตังหลายตี้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มกา
5 เฮาบอกต้านตังหลายว่าบ่ใจ้ ถ้าต้านตังหลายบ่กลับใจ๋จากบาปก็จะฉิบหายเหมือนกั๋น

กำเผียบเรื่องเก๊าบ่าเตื่อบ่มีหน่วย

6 พระเยซูอู้กำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า มีคนนึ่งปูกเก๊าบ่าเตื่อเก๊านึ่งไว้ในสวนองุ่นของเขา เขามาเซาะหา
หน่วยตี้เก๊านั้นก็บ่มี
7 เขาก็บอกคนเยียะสวนองุ่นว่า ผ่อลอเฮามาเซาะหน่วยบ่าเตื่อเก๊านี้สามปี๋แล้ว บ่หันมีสักหน่วย ฟัน
ขว้างเหียเต๊อะ ละไว้ก็เติ๊กสวนบ่ดาย
8 คนเยียะสวนองุ่นก็บอกว่า นายครับ ขอเอาไว้แหมปี๋เต๊อะ ลองกุ่นดินเอาปุ๋ยใส่ผ่อก่อน
9 ถ้าปี๋หน้ามีหน่วยก็ดี แต่ถ้าบ่มีหน่วย ก้อยฟันขว้างเมื่อลูนก็ได้

ฮักษาแม่ญิงหลังก่องในวันสะบาโต

10 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูก่ำลังสั่งสอนอยู่ในธรรมศาลาของจาวยิว
11 มีแม่ญิงคนนึ่งโดนผีเข้าเยียะหื้อเป๋นโรคได้สิบแปดปี๋ นางหลังก่องหยืดตั๋วซื่อบ่ได้
12 เมื่อพระองค์หันนางแล้วจึงฮ้องหื้อเข้ามาหาบอกว่า นางเหย ตั๋วเจ้าหายจากโรคแล้ว
13 พระองค์เอามือวางตี้ตั๋วของนาง โรคของนางก็หายบ่าเดี๋ยวนั้นเลย หยืดตั๋วซื่อได้ กับสรรเสริญพระเจ้า
14 แต่นายธรรมศาลาโขดตี้พระเยซูฮักษาโรคในวันสะบาโต จึงบอกคนตังหลายว่า มีหกวันตี้หื้อเยียะ
ก๋านได้ ในหกวันนั้นหื้อมาฮักษาโรคเต๊อะ แต่ในวันสะบาโตขอย้างก่อน
15 พระเยซูตอบเขาว่า คนหน้าซื่อใจ๋กึ๊ด เจ้าตังหลายได้แก้เจื๊อกงัวเจื๊อกลา ปามันออกคอกไปกิ๋นน้ำใน
วันสะบาโตบ่ใจ๋กา
16 แม่ญิงคนนี้เป๋นเจื๊อสายของอับราฮัม เขาถูกซาต๋านเยียะหื้อเป๋นโรคมาสิบแปดปี๋แล้ว บ่สมควรเตื้อกา
ตี้นางจะมีอิสระในวันสะบาโต
17 เมื่อพระองค์อู้จาอั้นแล้ว หมู่ตี้เป๋นศัตรู๋ก็อาย แต่คนตังหลายจื้นจมยินดี ย้อนก๋านอัศจ๋รรย์ตี้พระเยซู
ได้เยียะ

กำเผียบเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

18 พระองค์อู้หื้อฟังว่า แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยัง เฮาจะเผียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือน อะ
หยังดีน่อ
19 ก็เผียบเหมือนเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่งตี้คนนึ่งเอาไปปูกไว้ในสวนของเขา งอกออกมาแล้ว ก็เป๋นต้นใหญ่
จ๋นนกมาแป๋งฮังบนกิ่งของเก๊านั้นได้

กำเผียบเรื่องเจื๊อเข้าหนมปัง

20 พระองค์ก็อู้แหมว่า เฮาจะเผียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยังดีหา
21 ก็เผียบเหมือนเจื๊อผงฟูตี้แม่ญิงคนนึ่งเอามาสูนกับแป้งสามถัง๑ เจื๊อนั้นก็เยียะหื้อแป้งนั้นปุ๊ขึ้นตึง
หมด

ปะตู๋กีด

22 ต๋อนตี้พระองค์ก่ำลังเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูก็แอ่วไปต๋ามบ้านต๋ามเมืองต่างๆ สั่งสอนคน
ตังหลายตวย
23 มีคนนึ่งถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ คนตี้จะรอดป๊นบาปโต้ษนั้นมีหน้อยกา
24 พระองค์อู้กับคนตังหลายว่า ต้านตังหลายจงพยายามเข้าไปตางปะตู๋กีดๆ เน่อ เฮาบอกต้านตังหลาย
ว่า มีคนนักฮิจะเข้าไปก็เข้าบ่ได้

---

๑ **13:21 13:21** จาวยิวจะใจ๊ถังตี้ใส่แป้งได้สิบสามลิตร

25 เมื่อเจ้าของบ้านหับปะตู๋แล้ว ต้านตังหลายยืนฮ้องอยู่ตังนอกปะตู๋ว่า นายเจ้าข้า จ้วยไขปะตู๋หื้อเฮากำเต๊อะ แต่เจ้าของบ้านตอบว่า เฮาบ่ฮู้จักหมู่เจ้าว่าเป๋นใผ ลุกตี้ไหนมา
26 ต้านตังหลายก็จะตอบว่า หมู่เฮาเกยกิ๋นสุกกิ๋นดิบกับต้าน ต้านเกยสั่งสอนต๋ำถนนในบ้านของหมู่เฮานั้นลอ
27 เจ้าของบ้านก็ตอบว่า เฮาบ่ฮู้จักหมู่เจ้าว่าเป๋นใผ ลุกตี้ไหนมา เจ้าผู้เยียะบ่ดีตังหลาย จงไปหื้อป๊นหน้าเฮาเหียเต๊อะ
28 เมื่อนั้นต้านตังหลายจะหันอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ กับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตังหลายในแผ่นดินของพระเจ้า แต่ตั๋วต้านจะถูกขับไล่หื้อไปอยู่ตังนอก แล้วหมู่ต้านก็จะไห้หุยขบเขี้ยวเกี๊ยวกางอย่างเจ็บปวด
29 คนจะมาจากตังวันออก ตังวันตก ตังเหนือ กับตังใต้จะกิ๋นเลี้ยงฉลองกั๋นในแผ่นดินของพระเจ้า
30 ผ่อเน่อจะมีคนตี้เป๋นคนตังเก๊าในต๋อนนี้ จะก๋ายเป๋นคนตังป๋าย กับคนตังป๋ายต๋อนนี้ จะก๋ายไปเป๋นคนตังเก๊า

พระเยซูอินดูกรุงเยรูซาเล็ม

31 ในวันนั้นมีหมู่ฟาริสีบางคนมาบอกพระองค์ว่า ขอต้านไปจากตี้นี่เหียเต๊อะย้อนเฮโรดเจ้าเมืองจะฆ่าต้าน
32 พระองค์จึงบอกหมู่เขาว่า ไปบอกหมาไนตั๋วนั้นเน่อว่า เฮาไล่ผีออกกับฮักษาโรคในวันนี้กับวันพูก แล้วในวันตี้พระเจ้าก๋ำหนดไว้ เฮาจะเยียะหื้อสำเร็จ
33 แต่ว่าจ๋ำเป๋นตี้เฮาจะต้องเตียวไปวันนี้ วันพูก กับวันฮือ ย้อนว่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าจะบ่ถูกฆ่านอกกรุงเยรูซาเล็ม
34 โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหย เจ้าคือผู้ตี้ได้ฆ่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า แล้วเอาบ่าหินขว้างคนหมู่นั้นตี้พระเจ้าส่งมาหาหมู่เจ้าจ๋นต๋าย หลายเตื้อเฮาใค่เอาลูกของเจ้ามาไว้ในอ้อมอกเหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าบ่ยอม
35 ผ่อหื้อดีเน่อ เฮือนของเจ้าจะถูกละขว้างหื้อฮ้างไปเหีย เฮาขอบอกเจ้าตังหลายไว้เน่อว่า เจ้าตังหลายจะบ่หันเฮาแหมแล้ว จ๋นกว่าหมู่เจ้าจะเอิ้นว่า ขอพระเจ้าปั๋นปอนผู้ตี้มาในนามขององค์พระผู้เป๋นเจ้า[ต]

14

ฮักษาโรคในวันสะบาโต

1 ในวันสะบาโตวันนึ่ง พระเยซูเข้าไปในเฮือนของผู้นำคนนึ่งของหมู่ฟาริสีเปื๊อจะกิ๋นข้าว คนตี้หั้นถ้าผ่อว่าพระองค์จะเยียะก๋านในวันสะบาโตก่อ
2 มีคนนึ่งเป๋นโรคบวมน้ำอยู่ต่อหน้าพระองค์
3 พระเยซูจึงถามหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติกับหมู่ฟาริสีว่า ถ้าจะฮักษาคนป่วยในวันสะบาโต จะผิดบทบัญญัติก่อ
4 หมู่เขาก็บ่ว่าใดสักคน พระองค์จึงก๋ำตั๋วคนป่วย แล้วฮักษาเขาหื้อหายโรค แล้วก็หื้อเขาไป
5 พระองค์จึงถามเขาตังหลายว่า ในหมู่ต้านมีใผพ่องถ้ามีลูก[๒]กาว่างัวตกน้ำบ่อในวันสะบาโต จะบ่ขะใจ๋ลากออกกา
6 หมู่เขาก็ตอบกำถามนั้นบ่ได้

พระเยซูสอนเรื่องก๋านถ่อมตั๋ว

7 พระเยซูหันหมู่คนตี้ฮับเจิญมากิ๋นเลี้ยงเลือกนั่งตี้สำคัญ พระองค์จึงอู้กำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า
8 เมื่อมีใผเจิญต้านไปกิ๋นเลี้ยงงานแต่งงาน บ่ดีไปเลือกตี้นั่งตี้สำคัญเน่อ เผื่อว่าเจ้าภาพได้เจิญคนตี้มียศสูงเหลือต้านมาในงานนั้นตวย
9 เจ้าภาพจะปาคนนั้นมาหา แล้วจะบอกหื้อต้านลุกหื้อคนนั้นนั่ง แล้วต้านจะถูกเลื่อนไปนั่งตี้ต๋ำตี้สุด ต้านก็จะอาย
10 เมื่อต้านได้ฮับเจิญ ถ้าไปแผวบ้านตี้จัดงานแล้ว หื้อเซาะตี้นั่งตี้ต๋ำตี้สุดก่อน ถ้าเจ้าภาพมาบอกต้านว่า เปื๊อนเหย เจิญต้านไปนั่งตี้ดีเหลือนี้เต๊อะ ต้านก็จะได้ฮับเกียรติต่อหน้าคนตังหลายตี้นั่งตวยกั๋นหั้น
11 ย้อนว่ากู้คนตี้ยกตั๋วขึ้นก็จะถูกเต็กหื้อต๋ำลง ส่วนคนตี้ถ่อมตั๋วลงก็จะได้ฮับก๋านยกขึ้น
12 แล้วพระเยซูอู้กับเจ้าภาพว่า เมื่อต้านจะจัดงานเลี้ยง จะเป๋นเมื่อวันก็ดี เมื่อค่ำก็ดี บ่ถ้าเจิญก้าเปื๊อนเดียวเสี่ยวกั๋น กาว่าเจิญญาติปี้น้อง กาว่าเปื๊อนบ้านตี้ร่ำรวยเต้าอั๋น ย้อนหมู่นั้นก็จะเจิญต้านเป๋นก๋านส้ายมื้อกั๋น
13 แต่เมื่อจัดงานเลี้ยง หื้อเจิญหมู่คนตุ๊ก คนพิก๋าน คนแข้งหักขาห้าน กับคนต๋าบอดตวย

ต **13:35 13:35** สดด 118:26 ๒ **14:5 14:5** สำเนาโบราณบางฉบับเป๋นกำว่า ลา

14 แล้วพระเจ้าจะปั้นปอนต้าน ย้อนคนหมู่นี้บ่มีอะหยังจะมาส้ายต้าน แต่พระเจ้าจะเป๋นผู้หื้อรางวัลต้าน
เมื่อพระองค์เยียะหื้อคนถูกต้องตำมธรรม เป๋นขึ้นจากความตำย

กำเผียบเรื่องงานเลี้ยงใหญ่

15 มีคนนึ่งตี้นั่งกิ๋นข้าวโต๊ะเดียวกั๋นกับพระเยซู เมื่อได้ยินพระองค์อู้จาอี้ ก็บอกพระองค์ว่า คนตี้จะได้เข้าฮ่วมงานเลี้ยงในแผ่นดินของพระเจ้าก็เป๋นสุข
16 พระองค์อู้กับเขาว่า มีคนนึ่งจัดงานเลี้ยงใหญ่โต ได้เจิญคนจำ๋นวนนักมาฮ่วมงาน
17 เมื่อเกียมเสร็จแล้ว ก็ส่งคนฮับใจ๊ออกไปตวยหาหมู่ตี้เจิญไว้แล้วบอกเขาว่า เจิญมาเต๊อะ กู้สิ่งกู้อย่างก็พร้อมแล้ว
18 คนหมู่นั้นปากั๋นอ้างว่า ไปบ่ได้ คนหัวทีบอกว่า เฮาซื้อนาไว้ วันนี้จะไปผ่อนานั้น ขอสูมาเต๊อะ
19 แหมคนนึ่งว่า เฮาซื้องัวไว้ห้ากู้ เฮาจะไปลองก๋านผ่อ เฮาขอสูมาเต๊อะ
20 แหมคนนึ่งก็อู้ว่า เฮาแต่งงานใหม่ย้อนจาอั้นไปบ่ได้
21 คนฮับใจ๊ก็ปึ๊กมาบอกนาย นายโขดขนาดสั่งคนฮับใจ๊ว่า ออกไปต๋ามกองใหญ่กับกองหน้อยในเมืองเวยๆ ปาคนตุ๊ก คนพิก๋าน คนต๋าบอด กับคนแข้งหักขาห้านเข้ามาเน่อ
22 คนฮับใจ๊ปึ๊กมาบอกว่า นายครับเฮาได้เยียะต๋ามตี้นายสั่งไว้แล้ว ยังมีตี้ว่างอยู่
23 นายจึงสั่งคนฮับใจ๊แหมว่า ออกไปต๋ามหนตางบ้านนอก เมื่อปะใผก็หื้อจั๊กจวนมาหมด เปื้อหื้อมีคนมาเต๋มเฮือนเฮา
24 เฮาบอกต้านตังหลายว่า หมู่คนตี้เฮาเจิญแล้วบ่มานั้น บ่มีใผสักคนจะได้กิ๋นของกิ๋นของเฮา

ก๋านเป๋นสาวกของพระเยซู

25 มีคนจำ๋นวนนักตวยพระองค์ไป พระองค์เหลียวหลังมาผ่อ แล้วก็อู้กับหมู่เขาว่า
26 ถ้าคนใดมาหาเฮาแล้วฮักเฮาหน้อยเหลือป้อ แม่ ลูก เมีย ญาติ กับปี้น้อง แม้แต่จีวิตตั๋วเก่านักเหลือเฮา จะเป๋นสาวกของเฮาบ่ได้
27 คนใดตี้บ่ยอมแบกไม้ก๋างเขนของตั๋วแล้วตวยเฮามา คนนั้นจะเป๋นสาวกของเฮาบ่ได้
28 ในหมู่ต้านถ้าใผจะใค่แป๋งตึกจะบ่นั่งลงกี๊ดรากาเหียก่อนกา ว่า จะมีเงินปอเยียะจ๋นแล้วก่อ
29 กั๋วว่าถ้าวางฐานแล้ว แต่แป๋งบ่แล้ว คนตังหลายตี้มาหันก็จะใค่หัวใส่
30 แล้วอู้ว่า คนนี้ตั๋งต้นแป๋ง แต่แป๋งหื้อแล้วบ่ได้
31 กาว่า มีกษัตริย์องค์ใดพ่อง เมื่อจะยกทัพไปฮบกับกษัตริย์องค์อื่น จะบ่นั่งลงกี๊ดเหียก่อนว่า มีทหารหมื่นคนจะฮบกับก๋องทัพตี้ยกมาสองหมื่นคนได้ก่อ
32 ถ้าหันว่าสู้บ่ได้ เมื่อยังอยู่ห่างกั๋น ก็จะใจ๊หมู่ทูตไปขอเป๋นมิตรกั๋นเหีย
33 ก็อย่างเดียวกั๋นนั้นละ ในหมู่ต้าน ถ้าใผบ่ยอมสละกู้สิ่ง จะเป๋นสาวกของเฮาบ่ได้

เกื๋อตี้จ๋างแล้ว

34 เกื๋อเป๋นของดี แต่ถ้าเกื๋อจ๋างไปเหีย จะเยียะหื้อเก็มแหมตึงบ่ได้
35 จะเอาเป๋นปุ๋ยใส่ดินก็บ่ได้ จะเอาหมักกับขี้สัตว์แป๋งปุ๋ยก็บ่ได้ เขาก็จะเอาขว้างเหียเต้าอั้น ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ

15

กำเผียบเรื่องแกะหาย

1 ต๋อนนั้นหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คนบาปตังหลายปากั๋นเข้ามาใก้พระเยซูเปื้อจะฟังพระองค์สั่งสอน
2 แต่หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์จ่มว่า คนนี้ต้อนฮับคนบาปกับกิ๋นดื่มตวยหมู่เขา
3 พระองค์อู้เป๋นกำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า
4 ในหมู่ต้านมีใผพ่องตี้มีแกะร้อยตั๋ว แล้วมีตั๋วนึ่งหายไป จะบ่ละแกะเก้าสิบเก้าตั๋วไว้ แล้วก็ไปเซาะหาตั๋วตี้หายไปจ๋นปะกา
5 เมื่อปะแล้วก็ยกขึ้นใส่บ่าแบกปึ๊กมาด้วยความจิ้นจมยินดี
6 เมื่อมาเถิงบ้านแล้ว จึงเจิญหมู่เปื้อนฝูงกับจาวบ้านมาตี้บ้าน แล้วบอกหมู่เขาว่า ขอยินดีกับเฮาตวยเน่อ ย้อนว่าเฮาได้ปะแกะตั๋วตี้หายไปนั้นแล้ว
7 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ในสวรรค์ก็เป๋นอย่างเดียวกั๋นเมื่อคนบาปคนนึ่งกลับใจ๋จากบาป จะมีความจิ้นจมยินดีนักเหลือเก้าสิบเก้าคนตี้เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมแล้วบ่ต้องกลับใจ๋จากบาป

กำเผียบเรื่องเงินเหรียญหาย

8 กาว่าแม่ญิงคนใดมีเหรียญเงินสิบเหรียญ แต่เหรียญนึ่งหายไปจะบ่ต๋ามโกมไฟกวาดเฮือนเซาะหาจ๋นปะกา
9 เมื่อปะแล้วก็เจิญเปื้อนฝูงกับจาวบ้านมาอยู่ฮ่วมกั๋น บอกหมู่เขาว่า ขอยินดีกับข้าเจ้าตวยเน่อ ข้าเจ้าเซาะหาเหรียญตี้หายไปนั้นได้แล้ว

10 ก็เป่นอย่างเดียวกั๋นนั้นละ เฮาบอกต้านตังหลายว่า หมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะมีความยินดีเมื่อมีคน
บาปคนเดียวกลับใจ๋จากบาป

กำเผียบเรื่องลูกหล้าหลงผิด

11 พระองค์เล่าแหมเรื่องนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า คนนึ่งมีลูกป้อจายอยู่สองคน ลูกหล้านั้นมาอู้กับป้อว่า
12 ป้อครับ ขอสมบัติตี้เป่นส่วนของลูกเหียเต๊อะ ป้อก็แบ่งทรัพย์สมบัติหื้อลูกตึงสองคน
13 ได้สักสองสามวันลูกคนหล้าก็เก็บเอาทรัพย์สมบัติ ตึงหมดตี้เป่นของเขาออกจากบ้านไปเมืองไก๋ แล้ว
ใจ๊จ่ายสตางค์อย่างสุรุ่ยสุร่าย
14 เมื่อสตางค์เสี้ยงหมดแล้ว ก็เกิดกั๋นอยากในเมืองนั้น เขาก็บ่มีสตางค์ติดตั๋วเลย
15 จึงไปขอเยียะก๋านกับจาวเมืองคนนึ่ง คนนั้นก็ใจ๊เขาไปเลี้ยงหมูอยู่ก๋างโต้ง
16 เขาใค่อยากกิ๋นหื้ออิ่มต้อง แต่บ่มีใผหื้ออะหยังเขากิ๋นสักอย่าง แม้แต่บ่าถั่วตี้หมูกิ๋น เขาก็ใค่อยากกิ๋น
17 เมื่อเขาก๊ดได้ก็อู้ว่า ลูกจ้างของป้อเฮามีหลายคน ก็ยังมีข้าวกิ๋นจ๋นเหลือ ส่วนตั๋วเฮาจะมาต๋ายเหียตี้นี่
ย้อนกั๋นอยากกา
18 เฮาจะปึ๊กไปหาป้อบอกเป็นว่า ป้อครับ ลูกได้เยียะบาปต่อพระเจ้ากับต่อป้อตวย
19 ลูกบ่สมควรจะเป่นลูกของป้อ ขอฮับลูกไว้เป่นลูกจ้างคนนึ่งเต๊อะ
20 แล้วเขาก็ลุกขึ้นปึ๊กไปหาป้อ เมื่อเขายังอยู่ไก๋ ป้อหันเขาก็มีความอินดู แล้วล่นออกไปกอดคอกับจูบลูก
21 ฝ่ายลูกก็อู้กับป้อว่า ป้อครับ ลูกได้เยียะผิดต่อพระเจ้ากับป้อตวย ลูกบ่สมควรเป่นลูกของป้อต่อไป
22 แต่ป้อสั่งหมู่คนฮับใจ๊ว่า ขะใจ๋ไปเอาเสื้อคุมอย่างดีตี้สุดมานุ่งหื้อเขา เอาแหวนมาใส่นิ๊วมือ เอาเกิบมา
หื้อสุบ[ฅ]
23 บึดจะมีงานเลี้ยงฉลองเน่อ เลือกเอาลูกงัวตั๋วตุ้ยๆ มาฆ่าเลี้ยงกั๋นเต๊อะ
24 ย้อนว่าลูกของเฮาคนนี้ ต๋ายไปแล้ว แต่ได้ปึ๊กเป่นขึ้นมาแหม เขาหายไปแล้วแต่ได้มาปะกั๋นแหม เขา
ตังหลายก็เริ่มฉลองกั๋น
25 ลูกคนเก๊าเยียะก๋านอยู่ก๋างโต้ง เมื่อปึ๊กมาใก้เถิงบ้าน ก็ได้ยินเสียงแห่แหนเต้นฟ้อนกั๋น
26 เขาฮ้องคนฮับใจ๊คนนึ่งมาถามว่า เป็นมีงานอะหยังกั๋น
27 ลูกจ้างก็ตอบว่า น้องของต้านปึ๊กมาแล้ว ป้อของต้านสั่งหื้อฆ่าลูกงัวตั๋วตุ้ยๆ กิ๋นเลี้ยงกั๋น ย้อนน้อง
ของต้าน ปึ๊กมาอย่างปลอดภัย
28 ลูกคนเก๊าก็โขด บ่ยอมเข้าบ้าน ป้อก็ออกมาขอฮ้องเขา
29 แต่เขาตอบป้อว่า ผ่อลอ ลูกได้ฮับใจ๊ป้อมากี่ปี๋แล้ว บ่เกยเหลือก๋าสั่งของป้อเลยสักข้อ ขนาดแป๊ะสัก
ตั๋วนึ่ง ป้อก็ยังบ่เกยหื้อฆ่าเลี้ยงเปื้อฉลองกับเปื้อนฝูง
30 แต่เมื่อลูกคนนี้ของป้อได้ใจ๊สมบัติจ๋นหมดจ๋นเสี้ยง โดยไปคบแม่ญิงขายตั๋ว ป้อยังได้ฆ่าลูกงัวตั๋วตุ้ยๆ
เลี้ยงกั๋นอยู่กา
31 ป้อจึงตอบเขาว่า ลูกเหย ลูกอยู่กับป้อมาตลอด ของของป้อตึงหมดก็เป่นของเจ้าแล้ว
32 สมควรตี้หมู่เฮาจะยินดีกับฉลองกั๋น ย้อนน้องคนนี้ต๋ายแล้วแต่ปึ๊กเป่นขึ้นมาแหม เขาหายไปแล้วแต่
ได้มาปะกั๋นแหม

16

กำเผียบเรื่องป้อบ้านตี้บ่ซื่อสัตย์

1 พระเยซูเล่าเรื่องหื้อหมู่สาวกฟังว่า เศรษฐีคนนึ่งมีป้อบ้าน มีคนมาฟ้องเศรษฐีว่าป้อบ้านของเขาใจ๊
จ่ายสตางค์บ่ถูก
2 เศรษฐีจึงฮ้องป้อบ้านมาถามว่า เรื่องตี้เฮาได้ยินมาเป่นจาใด หื้อเอาสมุดบันทึกฮับจ่ายของเจ้ามาลอ
ย้อนเจ้าจะเป่นป้อบ้านต่อไปบ่ได้แล้ว
3 ป้อบ้านคนนั้นก็ดในใจ๋ว่า เฮาจะเยียะจาใดดี ย้อนนายจะถอดเฮาออกจากหน้าตี้ ป้อบ้านจะไปฮับจ้าง
ขุดดินก็บ่มีแฮง จะขอคนอื่นกิ๋นก็อายเขา
4 เฮาก็ดได้แล้วว่าจะเยียะจาใดดี เปื้อต๋อนถูกถอดออกจากหน้าตี้ป้อบ้าน คนอื่นยังต้อนฮับเฮาไว้ในเฮือน
เขาต่อไปได้
5 ป้อบ้านนั้นก็ฮ้องลูกหนี้ของนายมาตึงหมดถามคนหัวทีว่า ต้านเป่นหนี้นายของข้าเต้าใด
6 เขาตอบว่า เป่นหนี้น้ำมันบ่ากอกเทศร้อยถัง ป้อบ้านบอกเขาว่า เอาใบแจ้งหนี้มา นั่งลงขะใจ๋แก้
เป่นห้าสิบถังเน่อ
7 แล้วถามแหมคนนึ่งว่า ต้านเป่นหนี้เต้าใด เขาตอบว่า เป่นหนี้ข้าวสาลีร้อยกระสอบ ป้อบ้านก็บอก
ว่า เอาใบแจ้งหนี้มาแก้เป่นแปดสิบกระสอบเน่อ

[ฅ] **15:22 15:22** ในสมัยนั้น ก๋านใส่แหวนแสดงเถิงต๋ำแหน่งของลูก คนมีเกิบแสดงเถิงว่าบ่ใจ้ขี้ข้า

8 เศรษฐีก็ยกย่องป้อบ้านขี้โก๋งคนนั้นว่าเขาหลวกในเรื่องนี้ ย้อนว่าคนตังหลายตี้อยู่ฝ่ายโลกนี้ก็หลวกในเรื่องของโลกนักเหลือคนของพระเจ้า
9 เฮาบอกต้านตังหลายว่า หื้อใจ๊ทรัพย์สมบัติตี้มีอยู่ในโลกนี้จ้วยคนอื่นเปื้อหื้อเป๋นเปื้อนกั๋น เปื้อว่าเมื่อทรัพย์สมบัติเสี้ยงแล้ว พระเจ้าจะต้อนฮับต้านเข้าในสวรรค์
10 คนตี้ซื่อสัตย์ในสิ่งหน้อยๆ จะซื่อสัตย์ในสิ่งตี้ใหญ่ คนตี้บ่ซื่อสัตย์ในสิ่งหน้อยๆ ก็จะบ่ซื่อสัตย์ในสิ่งใหญ่ตวย
11 แล้วถ้าต้านตังหลายบ่ซื่อสัตย์ในทรัพย์สมบัติฝ่ายโลก ใผจะมอบทรัพย์สมบัติตี้เตี้ยงแต๊หื้อต้านกา
12 ถ้าต้านตังหลายบ่ซื่อสัตย์ในของของคนอื่น ใผจะมอบทรัพย์สมบัติของต้านหื้อเป๋นของต้านได้
13 บ่มีใผจะฮับใจ๊เจ้านายสองคนพร้อมกั๋นได้ ย้อนว่าเขาจะจังนายคนนึ่ง แล้วก็ฮักนายแหมคนนึ่ง กาว่าเขาก็จะซื่อสัตย์กับนายคนนึ่ง แต่จะดูถูกดูแควนนายแหมคนนึ่ง เจ๊นเดียวกั๋นต้านจะฮับใจ๊พระเจ้าแล้วจะฮับใจ๊เงินคำพร้อมกั๋นบ่ได้

บทบัญญัติกับแผ่นดินของพระเจ้า

14 ส่วนหมู่ฟาริสีตี้หันแก่เงิน เมื่อได้ยินกำหมู่นั้นก็ปากั๋นใค่หัวใส่พระองค์
15 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า เจ้าตังหลายแต่งเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมต่อหน้าคน แต่พระเจ้าฮู้ใจ๋ของต้านตังหลายดี สิ่งตี้คนหันว่ามีก้ากับน่านับถือ สำหรับพระเจ้านั้นหันว่าเป๋นสิ่งตี้น่าจัง
16 จาวยิวได้ใจ๊บทบัญญัติของโมเสสกับกำเขียนของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า มาจ๋นแผวสมัยยอห์นผู้หื้อบัพติศมา แล้วก็มีก๋านบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า คนตังหลายก็ลู่กั๋นเข้าไปในแผ่นดินนั้น
17 ฟ้ากับดินจะล่วงป๊นไป ก็ง่ายเหลือบทบัญญัติขีดๆ นึ่งจะตกไป
18 ป้อจายคนใดตี้ละเมียไปมีเมียใหม่ ก็ผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณีแล้ว ถ้าคนใดไปเอาแม่ฮ้างมาเป๋นเมียก็ผิดเรื่องก๋านล่วงประเวณีเหมือนกั๋น

เศรษฐีกับคนขอตาน

19 มีเศรษฐีคนนึ่งนุ่งห่มผ้ารากาแปงกับป่านอย่างดี กิ๋นดีอยู่ดีตึงวัน
20 มีแหมคนนึ่งเป๋นขอตานจื้อลาซารัส เป๋นตุ่มเต๋มเนื้อเต๋มตั๋ว มีคนเอาเขามานอนไว้ตี้ปะตู๋ฮั๊วบ้านของเศรษฐี
21 เขาหวังว่าจะได้กิ๋นเศษของกิ๋นตี้ตกจากโต๊ะอาหารของเศรษฐี แม้แต่หมาก็มาเลียตุ่มตี้เนื้อตั๋วของเขา
22 ต่อมาขอตานคนนั้นต๋าย หมู่ทูตสวรรค์ก็ปาเขาไปอยู่กับอับราฮัมบนสวรรค์ แหมบ่เมินเศรษฐีนั้นต๋ายก็ถูกฝังไว้
23 แล้วได้ไปอยู่แดนคนต๋าย มีความตุ๊กเวทนาขนาด เศรษฐีแหงนผ่อหันอับราฮัมอยู่ไก๋ ลาซารัสก็อยู่กับต้าน
24 เศรษฐีก็ฮ้องว่า ป้ออับราฮัมเหย ขออินดูข้าพเจ้าเต๊อะ ขอใจ๊ลาซารัสเอาป๋ายนิ้วจุ่มน้ำมาจิลิ๊นข้าพเจ้าหน้อย ข้าพเจ้าจะได้เย็นพ่อง ย้อนอยู่ตี้นี่เปล่วไฟฮ้อน ตุ๊กทรมานขนาด
25 อับราฮัมจึงตอบว่า ลูกเหย เจ้าก็ตี๊ผ่อเต๊อะว่าเมื่อยังมีจีวิตอยู่ เจ้าได้ของดีมาตลอด แต่ลาซารัสได้สิ่งบ่ดีเลย บ่าเดี๋ยวนี้เขาได้ฮับก๋านปลอบใจ๋ แต่เจ้าได้ฮับความตุ๊กทรมาน
26 แหมอย่างนึ่ง หละหว่างเฮากับเจ้ามีห้วยเล็กกั๊นอยู่ ใผใค่ข้ามจากนี่ไปหาเจ้าตึงบ่ได้ กาว่าจะข้ามจากตี้หั๊นมาหาเฮาก็บ่ได้
27 เศรษฐีนั้นจึงอู้ว่า ป้อครับ ถ้าจาอั๊นขอใจ๊ลาซารัสไปบ้านป้อข้าพเจ้ากำเต๊อะ
28 ย้อนข้าพเจ้ามีปี๊น้องห้าคนตวยกั๋น หื้อลาซารัสตักเตื่อนหมู่เขา เผื่อว่าเมื่อหมู่เขาต๋ายจะบ่ได้เข้ามาอยู่ในตี้ตุ๊กทรมานนี้
29 อับราฮัมจึงตอบเขาแหมว่า หมู่เขามีกำสอนของโมเสสกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าหั๊นแล้ว หื้อหมู่เขาฟังกำสอนของหมู่นั้นเต๊อะ
30 เศรษฐีนั้นก็ว่า บ่ได้ ป้ออับราฮัมครับ ถ้าคนนึ่งตี้เป๋นขึ้นจากความต๋ายปี๊กไปบอกหมู่เขาๆ ก็จะกลับใจ๋จากบาป
31 อับราฮัมก็บอกแหมว่า ถ้าหมู่เขาบ่ฟังสิ่งตี้โมเสสกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสอนมาแล้ว เถิงคนตี้เป๋นขึ้นจากความต๋าย จะปี๊กไปบอกเขาๆ ก็ตึงบ่เจื๊อ

17

ก๋านทดลองหื้อเยียะบาป

1 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกของพระองค์แหมว่า จะมีสิ่งต่างๆ ตี้เยียะหื้อคนหลงผิดแน่นอน แต่ความฉิบหายจะเกิดขึ้นกับคนตี้เยียะหื้อเกิดเรื่องจาอี้นั้น
2 ถ้าเอาบ่าหินโม่มัดติดคอคนนั้น แล้วโจ้งลงน้ำทะเลเล็กเหีย ก็ยังดีเหลือตี้เขาจะเยียะหื้อคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยหมู่นี้คนนึ่งหลงผิดไป

3 จงหละวังหื้อดี ถ้าปี้น้องเยียะผิดต่อต้าน หื้อเตื๋อนเขา ถ้าเขายอมฮับผิดก็หื้อยกโต้ษเขาเหีย
4 ถ้าเขาจะเยียะผิดต่อต้านวันนึ่งเจ็ดเตื๋อ แล้วก็มาหาต้านตึงเจ็ดเตื๋อนั้น แล้วบอกต้านว่าขอสูมาเต๊อะ จงยกโต้ษหื้อเขาเหีย

อำนาจของความเจื้อ

5 หมู่อัครสาวกบอกพระเยซูว่า ขอพระองค์โผดหื้อหมู่เฮามีความเจื้อนักขึ้นเต๊อะ
6 พระองค์ก็บอกว่า ถ้าหมู่ต้านมีความเจื้อเต้าเม็ดมัสตาร์ดเม็ดนึ่ง ต้านก็จะสั่งต้นหม่อนนี้ได้ว่า จงถอนขึ้นมาแล้วลงไปปักอยู่ในทะเล มันก็จะเจื้อฟังต้าน

หน้าตี้ของคนฮับใจ๊

7 ในหมู่ต้านมีใผพ่องเมื่อคนฮับใจ๊ไปไถนา กาว่าไปเลี้ยงแกะ แล้วเมื่อปึ๊กมาจะอู้กับคนฮับใจ๊ว่า เจิญนั่งลงกิ๋นข้าวเต๊อะ
8 กาว่าจะบอกว่า ดาข้าวหื้อเฮากิ๋น กับเกียมตั๋วหื้อพร้อมฮับใจ๊เฮาจ๋นเฮากิ๋นอิ่มเหียก่อน แล้วเจ้าก้อยกิ๋นเมื่อลูน
9 นายจะขอบคุณคนฮับใจ๊ย้อนเขาได้เยียะต๋ามกำสั่งกา
10 จาใดก็ดี เมื่อต้านตังหลายได้เยียะกู้สิ่งตี้เฮาสั่งหื้อเยียะนั้น ก็คงจะอู้ว่า ข้าพเจ้าตังหลายเป๋นคนฮับใจ๊บ่ได้มีบุญคุณต่อนาย หมู่ข้าพเจ้าเยียะต๋ามหน้าตี้ตี้ควรจะเยียะเต้าอั้น

พระเยซูฮักษาคนเป๋นขี้ตู้ดสิบคน

11 เมื่อพระเยซูก่ำลังไปกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ก็เลาะหละหว่างแคว้นกาลิลีกับแคว้นสะมาเรีย
12 เมื่อพระเยซูไปตี้หมู่บ้านแห่งนึ่ง มีคนเป๋นขี้ตู้ดสิบคนมาหาพระองค์ หมู่เขายืนอยู่จ้าดไก๋
13 แล้วก็ฮ้องเสียงดังว่า เยซู นายเจ้าข้า ขออินดูข้าพเจ้าตังหลายเต๊อะ
14 เมื่อพระองค์หันแล้วก็อู้ว่า จงไปแสดงตั๋วต่อหมู่ปุโรหิตเต๊อะ หื้อเขากวดผ่อก่อน เมื่อก่ำลังเตียวไปเขาตังหลายก็หายสะอาด
15 มีคนนึ่งในหมู่นั้นเมื่อหันว่า ตั๋วหายโรคแล้ว ก็ปึ๊กมาฮ้องเสียงดังสรรเสริญพระเจ้า
16 กับก้มลงไหว้ตี้ตี๋นของพระเยซู ขอบพระคุณพระองค์ คนนั้นเป๋นจาวสะมาเรีย
17 พระเยซูก็ถามเขาว่า มีสิบคนหายโรคบ่ใจ้กา แล้วเก้าคนนั้นไปไหนเหียหมด
18 บ่มีใผปึ๊กมาสรรเสริญพระเจ้านอกจากคนต่างจ้าดคนนี้เต้าอั้นกา
19 แล้วพระองค์ก็บอกคนนั้นว่า ลุกขึ้นไปเต๊อะความเจื้อของเจ้าได้เยียะหื้อเจ้าหายเป๋นปกติแล้ว

สภาพก๋านมาของแผ่นดินของพระเจ้า

20 มีหมู่ฟาริสีถามพระองค์ว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะมาแผวเมื่อใด พระเยซูตอบเขาว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะบ่มาโดยหื้อหันกับต๋า
21 จะบ่มีใผ อู้ ว่า มา แผว แล้ว มา ผ่อ นี่ ลอ กา ว่า ไป ผ่อ ปู๊น ย้อน ว่า แผ่น ดิน ของ พระเจ้า อยู่ ต้า มก๋าง[๔]ต้านตังหลาย
22 เมื่อลูนมาพระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า จะมีเวลานึ่งเมื่อต้านตังหลายจะใค่หันวันตี้เฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์จะมาแหม แต่หมู่ต้านจะบ่หัน
23 จะมีคนอู้กับต้านตังหลายว่า มาผ่อนี่ กาว่า ไปผ่อปู๊น พระองค์มาแล้ว ห้ามออกไปตวยเขาเน่อ
24 ย้อนว่าเมื่อวันตี้บุตรมนุษย์ปึ๊กมา ก็เผียบเหมือนฟ้าแมบเผิกนึ่งก็จะแจ้งไปแหมเผิกนึ่ง
25 แต่จ๋ำเป๋นตี้บุตรมนุษย์จะต้องทนตุ๊กทรมานหลายอย่างเหียก่อน กับคนสมัยนี้จะบ่ยอมฮับพระองค์
26 เมื่อบุตรมนุษย์จะมาก็จะเป๋นอย่างเดียวกับในสมัยของโนอาห์
27 คนตังหลายได้กิ๋นกับดื่ม มีก๋านแต่งงานกั๋น ตึงยกลูกหื้อเป๋นผัวเมียกั๋น จ๋นเถิงวันตี้โนอาห์ได้เข้าไปในเฮือ แล้วน้ำก็ท่วมโลกจ๋นคนต๋ายหมด[๓]
28 ในสมัยของโลท[๗]ก็เหมือนกั๋น คนตังหลายได้กิ๋น ได้ดื่ม ได้หว่าน ได้ปูก ได้ซื้อขาย ได้ก่อสร้าง
29 แต่ในวันตี้โลทออกจากเมืองโสโดมนั้น ไฟกำมะถันก็ตกจากฟ้า เผาไหม้คนหมู่นั้นหมด
30 เมื่อบุตรมนุษย์จะมาก็จะเป๋นจาอั้นเหมือนกั๋น
31 ในวันนั้นคนตี๊อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามปึ๊กเข้าไปเก็บคัวอะหยังเน่อ คนตี๊อยู่ต๋ามโต้งต๋ามนาก็ห้ามปึ๊กบ้านเน่อ
32 จงกึ๊ดเถิงเมียของโลทเต๊อะ [๘]
33 คนใดฮิเอาจีวิตของตั๋วรอด คนนั้นจะฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่คนใดยอมสละจีวิตของตั๋ว ก็จะมีจีวิตนิรันดร์
34 เฮาบอกต้านตังหลายว่า ในคืนนั้นสองคนตี๊นอนอยู่ตวยกั๋น คนนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนนึ่งจะถูกละไว้

---

[๔] **17:21 17:21** แป๋ได้แหมอย่างนึ่งว่า ภายในจิตใจ๋ [๓] **17:27 17:27** ปฐก 7:6-24 [๗] **17:28 17:28** ปฐก 18:20-19:25 [๘] **17:32 17:32** ปฐก 19:26

35 กับแม่ญิงสองคนก่ำลังโม่แป้งอยู่ตวยกั๋น คนนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนนึ่งจะถูกละไว้
36 สองคนอยู่ในโต้งนา จะเอาไปคนนึ่ง ละไว้คนนึ่ง
37 หมู่สาวกจึงถามพระองค์ว่า อาจำรย์ครับ จะเกิดขึ้นตี๊ไหน พระองค์ตอบหมู่เขาว่า ตี๊ไหนมีซากศพ ตี้หั้นก็จะมีหมู่แฮ้งหลุ้มต๋อมกั๋นเต๋มไปหมด

18

กำเผียบเรื่องแม่หม้ายกับผู้พิพากษา

1 พระเยซูอู้กำเผียบข้อนึ่งหื้อหมู่สาวกฟังเปื้อจะสอนว่า คนตังหลายควรอธิษฐานอยู่เสมออย่างบ่อ่อนใจ๋
2 พระองค์อู้ว่า ในเมืองนึ่งมีผู้พิพากษาคนนึ่งตี้บ่เก๋งกั๋วพระเจ้าและบ่สนใจ๋ใผ
3 ในเมืองนั้นมีแม่หม้ายคนนึ่งมาหาผู้พิพากษาคนนั้น บอกเขาว่า ขอหื้อความยุติธรรมกับคดีของข้าเจ้าน่อย
4 เวลาผ่านไปเมินแล้ว ผู้พิพากษาคนนั้นก็บ่ยอมจ้วย แต่เมื่อลูนเขาก็ึดในใจ๋ว่า เถิงเฮานี้จะบ่เก๋งกั๋วพระเจ้า กับบ่สนใจ๋ใผ
5 แต่แม่หม้ายคนนี้มารบก๋วนเฮาเจื่อๆ เฮาจะหื้อความยุติธรรมแก่นาง นางจะบ่มารบก๋วนเฮาหื้อรำคาญใจ๋แหม
6 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า หื้อฟังกำอู้ผู้พิพากษาบ่ยุติธรรมคนนี้ลอ
7 พระเจ้าจะบ่หื้อความยุติธรรมแก่คนตี้เลือกไว้ ตี้ฮ้องขอต่อพระองค์ตึงเมื่อวันเมื่อคืนกา พระองค์จะอดใจ๋ได้เมินกา
8 เฮาบอกต้านตังหลายว่า พระองค์จะหื้อความยุติธรรมกับหมู่เขาเวยๆ แต่เมื่อเฮาผู้เป๋นบุตรมนุษย์มาแหมเตื้อ เฮาจะปะคนตี้เจื้ออยู่สักกี่คนบ่อู้

กำเผียบเรื่องฟาริสีกับคนเก็บภาษี

9 สำหรับบางคนตี้มั่นใจ๋ตั๋วเก่าว่า เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมแล้วดูหมิ่นคนอื่นนั้น พระองค์อู้กำเผียบหื้อฟังว่า
10 มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในพระวิหาร คนนึ่งเป๋นฟาริสีแหมคนนึ่งเป๋นคนเก็บภาษี
11 คนฟาริสีหยิ่งจ๋องหองคนนั้นลุกขึ้นยืนอธิษฐานว่า พระองค์เจ้าข้า ขอบพระคุณพระองค์ตี้ข้าพเจ้าบ่เหมือนคนอื่น ตี้เป๋นคนโลภคนบ่ดี คนล่วงประเวณี กับบ่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้
12 ในหว่างตี๊ดนึ่งข้าพเจ้าถือศีลอดอาหารสองเตื้อ กับกู้สิ่งตี้ข้าพเจ้าฮิหามาได้ ข้าพเจ้าก็เอานึ่งในสิบส่วนมาถวาย
13 ส่วนคนเก็บภาษียืนอยู่จ้าดไก๋ บ่แหงนหน้าผ่อต๊องฟ้า แต่เสียใจ๋ตุ๊บอกตั๋วเก่า อู้ว่า พระองค์เจ้าข้า ขอโผดเมตต๋าข้าพเจ้าตี้เป๋นคนบาปเต๊อะ
14 เฮาบอกต้านตังหลายว่า เมื่อปุ๊กบ้านคนเก็บภาษีคนนี้ละเป๋นคนตี้พระเจ้ายกโต้ษบาปหื้อ บ่ใจ้ฟาริสี ย้อนว่ากู้คนตี้ยกตั๋วขึ้นจะถูกเต็กหื้อต๋่าลง ส่วนคนตี้ถ่อมตั๋วลงก็จะได้ฮับก๋านยกขึ้น

พระเยซูปั๋นปอนหละอ่อนหน้อยๆ

15 ต่อมามีบางคนปาหละอ่อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระองค์ เปื้อหื้อพระองค์วางมือปั๋นปอนหละอ่อนหมู่นั้น หมู่สาวกเมื่อหันจาอั้น ก็ว่าหื้อเขา
16 แต่พระเยซูฮ้องหื้อเขาปาหละอ่อนเข้ามา แล้วอู้กับหมู่สาวกว่า หื้อหมู่หละอ่อนเข้ามาหาเฮาเต๊อะ บ่ดีห้ามเขาไว้ ย้อนว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป๋นของคนตี้เผียบเหมือนหละอ่อนหมู่นี้
17 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนใดบ่ฮับเอาแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนหละอ่อนหน้อยหมู่นี้ คนนั้นจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าตึงบ่ได้

เรื่อง เศรษฐีหนุ่ม

18 มีผู้นำจาวยิวคนนึ่งถามพระเยซูว่า อาจำรย์ผู้ดีเลิศ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะความดีอะหยังพ่องเถิงจะได้จีวิตนีรันดร์
19 พระองค์ตอบเขาว่า ต้านฮ้องเฮาว่าผู้ดีเลิศเยียะหยัง บ่มีใผดีเลิศนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น
20 ต้านฮู้บทบัญญัติแล้วตี้ว่า ห้ามเป๋นจู๊ผัวเมียเปื้น ห้ามฆ่าคน ห้ามลักของของเปื้น ห้ามเป๋นพยานตี้อู้บ่แต๊ จงเคารพนับถือป๊อแม่ของตั๋ว[u]
21 คนนั้นตอบพระองค์ว่า ข้อต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือฮักษากู้ข้อบ่ได้ขาดตั้งแต่เป๋นหละอ่อนมาแล้ว
22 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอั้นก็บอกเขาว่า ต้านยังบ่ได้เยียะแหมอย่างนึ่งคือหื้อไปขายของกู้อย่างตี้ต้านมีอยู่ แล้วเอาสตางค์ไปแจกคนตุ๊กคนจ๋น ต้านจึงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วตวยเฮามาเป๋นสาวกของเฮาเต๊อะ

---

u **18:20 18:20** อพย 20:12-16

23 เมื่อเขาได้ยินจาอั้น ใจ๋ก็เป๋นตุ๊กหนัก ย้อนเขาเป๋นคนรวยนักขนาด
24 พระเยซูหันเขาเป๋นตุ๊กจาอั้น จึงอู้ว่า “คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักแก
25 ตั๋วอูฐลอดเข้าฮูเข็มยังง่ายเหลือตี้คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าแหมก่อน”
26 คนตังหลายตี้ได้ยินจึงถามว่า “ถ้าจาอั้น ใผจะรอดป๊นบาปโต้ษได้”
27 พระเยซูก็ตอบว่า “สำหรับคน เป๋นไปบ่ได้อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้ากู้สิ่งกู้อย่างเป๋นไปได้ตึงหมด”
28 เปโตรถามพระเยซูว่า “ผ่อลอ หมู่เฮาได้ละบ้านละเฮือนติดต๋ามพระองค์มา”
29 พระองค์ตอบเขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนใดได้ละบ้านละเฮือน ปี้น้อง ป้อแม่ ลูก เมียเปื้อหั๋นแก่แผ่นดินของพระเจ้า
30 ก็จะได้ฮับผลตอบแตนเป๋นหลายเต้าในโลกนี้ กับในโลกหน้าเขาจะได้จีวิตนิรันดร์”

พระเยซูตวายตั๊กเถิงก๋านต๋ายของพระองค์เตื้อตี้สาม

31 พระเยซูฮ้องหมู่สาวกสิบสองคนเข้ามาหาพระองค์ แล้วบอกหมู่เขาว่า “หมู่เฮาก่ำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม เรื่องราวกู้อย่างตี้หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนไว้เกี่ยวกับบุตรมนุษย์นั้นก็จะเป๋นแต๊
32 คือบุตรมนุษย์จะถูกมอบหื้อคนต่างจ้าด หมู่เขาจะเยาะเย้ยต้าน ดูถูกดูแควนกับถ่มน้ำลายใส่ต้าน
33 หมู่เขาจะเฆี่ยนตี๋ต้าน แล้วฆ่าต้านต๋าย แต่ในวันตี้สามพระเจ้าจะเยียะหื้อต้านจะเป๋นขึ้นจากความต๋าย”
34 หมู่สาวกบ่เข้าใจ๋สิ่งหมู่นี้ ความหมายของสิ่งหมู่นี้หมู่เขาก็ดึบ่เถิง หมู่เขาเลยบ่ฮู้ว่าพระองค์อู้เถิงเรื่องอะหยัง

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอด

35 เมื่อพระองค์มาใก้จะเถิงเมืองเยริโค มีคนต๋าบอดคนนึ่งนั่งขอตานอยู่ฮิมหนตาง
36 เมื่อเขาได้ยินเสียงคนตังหลายเตียวก๋ายมา ก็ถามว่าเกิดอะหยังขึ้นกา
37 หมู่เขาก็บอกว่า “เยซูจาวนาซาเร็ธก่ำลังเตียวก๋ายมา”
38 คนต๋าบอดจึงฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า “เยซู บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอโผดอินดูข้าตวยเต๊อะ”
39 คนตี้เตียวไปตังหน้าเขาก็ว่าหื้อดักเหีย แต่เขาก็เอิ้นดังขึ้นติกๆ ว่า “บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอโผดอินดูข้าน่อยเต๊อะ”
40 พระเยซูหยุดยืนอยู่ สั่งหื้อคนปาเขาเข้ามาหาพระองค์ เมื่อคนต๋าบอดเข้ามาใก้แล้ว พระองค์จึงถามเขาว่า
41 “เจ้าต้องก๋านหื้อเฮาเยียะอะหยังหื้อกา” เขาตอบว่า “องค์พระผู้เป๋นเจ้า ข้าพเจ้าใค่ผ่อหัน”
42 พระเยซูบอกเขาว่า “จงผ่อหันเต๊อะ ความเจื้อของเจ้าเยียะหื้อต๋าของเจ้าหายบอดแล้ว”
43 เขาก็ผ่อหันได้บ่าเดียวนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไปสรรเสริญพระเจ้าไปตวย เมื่อคนตังหลายหันจาอั้นก็สรรเสริญพระเจ้า

19

พระเยซูกับศักเคียส

1 พระเยซูเตียวผ่านเมืองเยริโค
2 มีป้อจายคนนึ่งจื้อศักเคียส เป๋นหัวหน้าคนเก็บภาษีกับเป๋นคนร่ำรวย
3 ศักเคียสใค่หันพระเยซูเลยฮิผ่อว่าเป๋นคนใด แต่ผ่อบ่หันย้อนมีคนนัก ซ้ำเขาก็เป๋นคนป็อก
4 เขาจึงล่นไปตังหน้าขึ้นเก๊าบ่าเดื่อตี้อยู่ฮิมตาง เปื้อจะผ่อหันพระเยซูย้อนว่าพระองค์จะก๋ายไปตางหั้น
5 เมื่อพระเยซูมาแผว ก็แหงนผ่อศักเคียส แล้วอู้ว่า “ศักเคียสเหยขะใจ๋ลงมาเวยๆ วันนี้เฮาจะย้างตี้บ้านของต้าน”
6 เขาก็ฟั่งลงมา แล้วต้อนฮับพระองค์ด้วยความจื้นจมยินดี
7 คนตังหลายหันจาอั้น ก็ปากั้นจ่มว่า “พระเยซูไปย้างอยู่กับคนบาป”
8 ต๋อนอยู่ในบ้าน ศักเคียสลุกขึ้นอู้กับพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป๋นเจ้า บ่าเดี่ยวนี้ทรัพย์สิ่งของของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะแบ่งหื้อคนตุ๊กเกิ่งนึ่ง ตี้ได้โก๋งอะหยังของใผมา ข้าพเจ้าจะส้ายคืนหื้อเขาสี่เต้า”
9 พระเยซูบอกเขาว่า “วันนี้คนในเฮือนนี้ได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษแล้ว ย้อนคนนี้เป๋นเจื๊อสายของอับราฮัมตวย
10 ย้อนว่าบุตรมนุษย์มาเปื้อจะเซาะหาแล้วจ้วยคนตี้หลงหายหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ”

กำเผียบเรื่องสตางค์เหรียญ

11 เมื่อเขาตังหลายก่ำลังฟั่งอยู่ พระองค์อู้กำเผียบแหมเรื่องนึ่ง ย้อนพระองค์มาใก้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว เขาตังหลายก็กึดว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว

12 ย้อนจาอั้นพระองค์จึงอู้ว่า มีเจ้านายคนนึ่งเกิดมาในผะกุ๋นกษัตริย์ ต้านจะไปเมืองไก๋เปื้อฮับก๋านแต่งตั้งเป๋นกษัตริย์แล้วปึ๊กมา
13 ต้านจึงฮ้องคนฮับใจ๊สิบคนมาเอาสตางค์หื้อหมู่เขาคนละนึ่งมินา๕บอกว่า เอาไปเป๋นตีนก๊าขายจ๋นแผววันตี้เฮาปึ๊กมาเน่อ
14 จาวเมืองนั้นจังเจ้านายคนนี้ จึงใจ๊คนตวยไปบอกจักรพรรดิว่า เฮาบ่ยอมฮับคนนี้เป๋นกษัตริย์ปกครองเฮา
15 แต่เมื่อต้านได้ฮับแต่งตั้งเป๋นกษัตริย์แล้วก็ปึ๊กมา จึงฮ้องหมู่คนฮับใจ๊ตี้ได้หื้อสตางค์ไว้มาหา เปื้อจะผ่อว่าใผได้ก๋ำไฮเต้าใด
16 คนตี้นึ่งบอกว่า นายเจ้าข้าสตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้นึ่งมินานั้นข้าพเจ้าได้ก๋ำไฮมาสิบเต้า
17 นายก็อู้กับเขาว่า ดีแล้ว เจ้าเป๋นคนฮับใจ๊ตี้ดี ย้อนเจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ หน้อยๆ เฮาจึงมอบอำนาจหื้อเจ้าปกครองสิบเมือง
18 คนตี้สองมาบอกว่า นายเจ้าข้า สตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้นึ่งมินานั้น ข้าพเจ้าได้ก๋ำไฮมาห้าเต้า
19 นายก็อู้กับเขาอย่างเดียวกั๋นว่า เฮาจึงมอบอำนาจหื้อเจ้าปกครองห้าเมือง
20 แหมคนนึ่งมาบอกว่า นายเจ้าข้าสตางค์ตี้หื้อข้าพเจ้าไว้นึ่งมินานั้น ข้าพเจ้าเอาห่อผ้าปึ๊กเก็บไว้
21 ย้อนข้าพเจ้ากั๋วว่า นายเป๋นคนเขี้ยว ต้านยึดก๋ำไฮเอาจากงานของคนอื่น กับเก็บเกี่ยวสิ่งตี้ต้านบ่ได้ปูก
22 เจ้านายก็ตอบเขาว่า ไอ่ขี้ข้าบ่ดี เฮาจะเอากำของเจ้านั้นละลงโต้ษเจ้า เจ้าฮู้ว่าเฮาเป๋นคนใจ๋แข็ง ตี้ยึดก๋ำไฮเอาจากงานของคนอื่น กับเก็บเกี่ยวในสิ่งตี้เฮาบ่ได้ปูก
23 เป๋นจาใดบ่เอาสตางค์นั้นไปฝากธนาคารไว้ เมื่อเฮาปึ๊กมาก็จะได้สตางค์ตึงต้นตึงดอก
24 แล้วเจ้านายก็สั่งคนตี้ยืนอยู่ใก้ๆ หั้นว่า เอาสตางค์นึ่งมินาจากเขาไปหื้อคนตี้มีสิบมินา
25 คนนั้นก็ว่า นายครับ เขามีสิบมินาแล้วลอ
26 นายก็ตอบว่า เฮาบอกเจ้าตังหลายว่า คนตี้มีอยู่แล้วก็จะเตื่อมหื้อแหม ส่วนคนตี้บ่มี แม้แต่สิ่งตี้เขามีอยู่นั้นก็จะเอาไปจากเขาเหีย
27 ส่วนหมู่ศัตรู๋ตังหลายตี้บ่ยอมหื้อเฮาเป๋นกษัตริย์ปกครองเขา หื้อปามานี้ฆ่าเหียต่อหน้าเฮา

พระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

28 หลังจากตี้พระเยซูอู้เรื่องหมู่นั้นแล้ว พระองค์เตียวนำหมู่เขาขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม
29 เมื่อพระองค์มาเถิงใก้หมู่บ้านเบธฟายีกับหมู่บ้านเบธานี ตี้ดอยบ่ากอกเทศ พระองค์ใจ๊สาวกสองคนเข้าไปก่อน
30 สั่งว่า หื้อเข้าไปในหมู่บ้านตี้อยู่ตังหน้าหั้นเน่อ ตันทีตี้เข้าไปแล้วจะปะลูกลาตั๋วนึ่งมัดอยู่ ลาตั๋วนี้ยังบ่มีใผเกยขี่กำเตื้อ หื้อแก้เจื้อกแล้วจู๋งมาตี้นี่เต๊อะ
31 ถ้ามีใผถามว่าแก้เจื้อกลาเยียะหยัง ก็บอกเขาว่า นายเฮาต้องก๋านลูกลาตั๋วนี้
32 สาวกสองคนนั้นไป ก็ปะเหมือนตี้พระองค์บอก
33 เมื่อหมู่เขาก๋ำลังแก้เจื้อกอยู่ เจ้าของลาก็ถามเขาว่า แก้เจื้อกลาเยียะหยัง
34 เขาก็ตอบว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าต้องก๋านใจ๊
35 แล้วหมู่เขาก็จู๋งลูกลามาหื้อพระเยซู เอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปู๋บนหลังลา แล้วจ๊วยตุ้มพระองค์ขึ้นขี่
36 ต๋อนตี้พระองค์ขี่ลาไป คนตังหลายก็ปากั๋นเอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปู๋ต๋ำหนตาง
37 เมื่อพระองค์มาเถิงใก้ตี้จะลงจากดอยบ่ากอกเทศแล้ว ผู้ติดต๋ามกู้คนก็มีความยินดี ย้อนก๋านอัศจ๋รรย์ต่างๆ ตี้เกยหันนั้น ก็สรรเสริญพระเจ้าเสียงดังว่า
38 ขอพระเจ้าปื๋นปอนกษัตริย์ผู้ตี้มาในนามองค์พระผู้เป๋นเจ้า สรรเสริญพระเจ้า[ป]
จงมีสันติสุขในสวรรค์กับขอหื้อพระเจ้าได้ฮับเกียรติสูงสุด
39 มีฟาริสีบางคนในคนตังหลายนั้นบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ สั่งหมู่สาวกของต้านห้ามอู้จาอั้น
40 พระองค์ตอบหมู่เขาว่า เถิงหมู่เขาบ่ฮ้อง บ่าหินหมู่นี้ก็จะฮ้องแตนหมู่เขา
41 เมื่อพระองค์มาใก้จ๋นหันกรุงเยรูซาเล็มอยู่ตังหน้า พระองค์ก็ให้ ย้อนอินดูคนในเมืองนั้น
42 อู้ว่า วันนี้เฮาใค่หื้อเจ้าฮู้จักตางตี้จะได้สันติสุขกับพระเจ้า แต่บ่าเดี่ยวนี้พระองค์ได้ซ่อนบ่หื้อเจ้าฮู้
43 วันนึ่งหมู่ศัตรู๋ของเจ้าจะโจ๋มตี๋เจ้า แล้วจะแป๋งก๋ำแปงล้อม ขังเจ้าไว้กู้ด้าน
44 หมู่เขาจะทำลายเจ้าตึงคนของเจ้าจ๋นหมดจ๋นเสี้ยง แม้แต่บ่าหินก็จะบ่หื้อหันวางซ้อนกั๋นเลยสักก้อน ย้อนเจ้าบ่ฮับฮู้ว่าพระเจ้าได้มาจ้วยเจ้าแล้ว

พระเยซูไล่หมู่คนก๊าขายในข่วงพระวิหาร

45 พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เหิบหมู่คนตี้ก๋ำลังซื้อขายของกั๋นอยู่ตี้หั้น

---

๕ **19:13 19:13** นึ่งมินา มีก้าประมาณก้าแฮงเยียะก๋านสามเดือน ป **19:38 19:38** สดด 118:26

46 พระองค์อู้กับคนหมู่นั้นว่า “มีกำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พระวิหารของเฮาจะฮ้องว่าเป็นตี้สำหรับ
อธิษฐาน[ป] แต่หมู่เจ้ามาเยียะหื้อก๋ายเป็นถ้ำของโจ๋รเหีย”[ผ]”
47 แล้วพระเยซูสั่งสอนอยู่ในพระวิหารกู้วัน ในเวลาเดียวกั๋นนั้น หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมาจำรย์กับ
ผู้นำจาวยิว ก็หาตางจะฆ่าพระองค์
48 แต่หมู่เขาก็ยังบ่อู้ว่าจะเยียะจาใดได้ ย้อนว่าคนตังหลายตั้งใจ๋ฟังกำสอนกู้กำของพระองค์อยู่

20

มีคนถามเถิงอำนาจของพระเยซู

1 วันนึ่งต๋อนตี้พระเยซูก๋ำลังสอนคนอยู่ในบริเวณพระวิหารกับบอกข่าวดีอยู่ หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมา
จำรย์กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ปากั๋นมาหาพระองค์
2 หมู่เขาถามพระองค์ว่า “ต้านมีสิทธิอำนาจอะหยังเยียะสิ่งหมู่นี้ ใผหื้อสิทธิอำนาจต้าน”
3 พระองค์ตอบหมู่เขาว่า “เฮาจะถามหมู่ต้านสักข้อนึ่งก่อน ตอบเฮามาเน่อว่า
4 สิทธิอำนาจของยอห์นตี้เขาหื้อบัพติศมานั้น มาจากพระเจ้ากาว่ามาจากคน”
5 หมู่เขาก็เป็กษากั๋นว่า “ถ้าเฮาจะว่ามาจากพระเจ้า ต้านก็จะย้อนถามหมู่เฮาแหมว่า “แล้วเป็นจาใด
บ่เจื้อยอห์น”
6 ถ้าหมู่เฮาจะว่า “มาจากคน” คนตังหลายก็จะเอาบ่าหินขว้างหมู่เฮา ย้อนว่าคนตังหลายปากั๋นเจื้อว่า
ยอห์นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า”
7 หมู่เขาก็เลยตอบพระองค์ว่า “หมู่เฮาบ่อู้เน่อว่ามาจากไหน”
8 พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ถ้าจาอั้น เฮาก็จะบ่บอกเหมือนกั๋นว่าเฮาใจ๊สิทธิอำนาจของใผเยียะสิ่งหมู่นี้”

กำเผียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้าสวน

9 พระเยซูอู้กำเผียบหื้อคนตังหลายฟังว่า “มีป้อจายคนนึ่งเยียะสวน[ฝ]องุ่นหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็
เตียวตางไปอยู่ต่างประเทศเหียหลายปี๋
10 เมื่อเถิงหน้าเก็บหน่วยองุ่น เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปฮับส่วนแบ่งองุ่น หมู่คนเจ้าก็ยับลูกจ้างคนนั้นไว้
แล้วบุบตี๋ แล้วไล่ปึ๊กโดยบ่ได้อะหยังติดมือไปสักอย่าง
11 เจ้าของสวนก็ส่งลูกจ้างแหมคนนึ่งไป หมู่คนเจ้าสวนก็เยียะเหมือนเก่า ยับมาบุบกับเยียะหื้อเขาอาย
แล้วไล่ปึ๊กโดยบ่ได้อะหยังติดมือไปสักอย่าง
12 เจ้าของสวนส่งคนตี๋สามไปแหม หมู่คนเจ้าสวนก็บุบตี๋เขาจ๋นได้ฮับบาดเจ็บ แล้วไล่ออกไปนอกสวน
13 เจ้าของสวนก็๊ดว่า “จะเยียะจาใดดี เฮาจะส่งลูกบ่าวตี๋เฮาฮักไป หมู่เขาคงจะนับถือพ่อง”
14 แต่เมื่อหมู่คนเจ้าหันใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา ก็อู้กั๋นว่า “นี่ลอ คนตี๋จะฮับมรดก หมู่เฮาจ้วยกั๋นฆ่ามัน
เหียเต๊อะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป๋นของหมู่เฮา”
15 หมู่เขาก็ลากลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้นอุ้มโจ้งออกไปนอกสวนแล้วก็ฆ่า”
พระเยซูถามว่า “เจ้าของสวนจะเยียะจาใดกับคนเจ้าหมู่นี้
16 เขาก็จะมาฆ่าหมู่คนเจ้าสวนหมู่นั้นเหีย แล้วเอาสวนองุ่นนั้นไปหื้อคนอื่นเจ้าต่อ” คนตังหลายเมื่อ
ได้ยินจาอั้นก็อู้กั๋นว่า “บ่ดีหื้อเป๋นจาอั้นเต๊อะ”
17 พระเยซูปักต๋าผ่อหมู่เขาแล้วถามว่า “แล้วตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“ศิลาตี้สล่าแป๋งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น
ป๋ากฏว่าเป็นศิลามุมเอก”
นั้นหมายความว่าจาใด
18 กู้คนตี๋โก๊นเต๋งบ่าหินก้อนนั้น ก็จะแหลวเป๋นบ่าหลิ่นตื่นต่อน ถ้าศิลาก้อนนั้นตกเต๋งใส่ใผ คนนั้นก็จะแหลว
ไปเลย”

ก๋านเสียส่วยหื้อจักรพรรดิ

19 หมู่ธรรมาจำรย์กับหมู่หัวหน้าปุโรหิตอู้ว่าพระเยซูอู้กำเผียบเถิงหมู่เขา หมู่เขาก็หาตางตี๋จะยับพระองค์
เหีย แต่ก็กั๋วคนตังหลาย
20 หมู่เขาจึงตวยผ่อพระองค์ กับส่งคนไปสอดแนม ป๋อมตั๋วเป็นคนซื่อสัตย์ หื้อเข้าไปอยู่ใก้ๆ พระองค์ หวัง
จะยับผิดในกำอู้ของพระองค์ เปื้อจะมอบพระองค์หื้ออยู่ใต้สิทธิอำนาจของเจ้าเมืองโรม
21 หมู่สอดแนมถามพระเยซูว่า “อาจ๋ารย์ หมู่เฮาอู้ว่าอาจ๋ารย์อู้กับสอนก็ถูกต้อง บ่หันแก่หน้าใผสักคน
แต่สอนเรื่องตางของพระเจ้าต๋ามความจริง ขอบอกหมู่เฮาน่อยเต๊อะว่า
22 ตี้จะเสียภาษีหื้อซีซาร์ เฮาควรจะเสียดีกาว่าบ่ควรเสียดี”

ป **19:46 19:46** อสย. 56:7 ผ **19:46 19:46** ยรม. 7:11 ฝ **20:9 20:9** อสย. 5:1-7

23 พระเยซูฮู้อุบายของหมู่เขา จึงบอกหมู่เขาว่า
24 เอาเหรียญเดนาริอันมาหื้อเฮาผ่อลอ ฮูปกับจื้อตี้อยู่บนเหรียญนี้เป่นของใผ หมู่เขาตอบว่า เป่นของซีซาร์
25 พระองค์ก็บอกหมู่เขาว่า ของของซีซาร์ก็เอาไปหื้อซีซาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า
26 หมู่คนสอดแนม เอาผิดในกำอู้ของพระเยซูต่อหน้าคนตังหลายบ่ได้ แหมอย่างนี่งก็งีดในกำตอบของพระองค์ตวยจึงดักอยู่

ปั๋ญหาเรื่องก๋านเป่นขึ้นจากความต๋าย

27 มีหมู่สะดูสีบางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ถือว่าบ่มีก๋านเป่นขึ้นจากความต๋าย
28 หมู่เขาถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าป้อจายคนใดต๋ายละเมีย แต่ยังบ่ตันมีลูกเตื้อ ก็หื้อน้องบ่าวฮับปี้ใป๊มาเป่นเมีย เปื้อหื้อมีลูกสืบเจื๊อสายของอ้ายไว้
29 สมมุติว่ามีป้อจายตี้เป่นปี้น้องกั๋นเจ็ดคน อ้ายเก๊ามีเมียแล้วต๋ายไปยังบ่มีลูกเตื้อ
30 น้องบ่าวคนตี้สองก็ฮับเอาปี้ใป๊มาเป่นเมีย แล้วก็ต๋ายไปยังบ่มีลูกเตื้อ น้องคนตี้สามก็ฮับเอาปี้ใป๊มาเป่นเมียแหม
31 ก็เป่นอย่างเดียวกั๋นจ๋นเถิงคนตี้เจ็ด ตึงเจ็ดคนต๋ายแต่ยังบ่มีลูก
32 แล้วสุดต๊ายแม่ญิงคนนั้นก็ต๋ายตวย
33 ย้อนจาอั้นเมื่อเถิงวันตี้คนจะเป่นขึ้นจากความต๋าย แม่ญิงคนนี้จะเป่นเมียของใผ ย้อนว่านางเกยเป่นเมียของป้อจาย ตึงเจ็ดคนนั้น
34 พระเยซูตอบเขาว่า คนในยุคนี้มีก๋านแต่งงานกั๋น
35 แต่คนตี้พระเจ้าหันสมควรหื้อเป่นขึ้นจากความต๋ายมาอยู่ในยุคหน้า จะบ่มีก๋านแต่งงานกั๋น กาว่ายกหื้อเป่นผัวเป่นเมียกั๋นแหม
36 แต๊ๆ แล้วหมู่เขาจะบ่ต๋ายแหมต่อไป แต่จะเป่นเหมือนทูตสวรรค์ เป่นลูกของพระเจ้า ย้อนเป่นคนตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป่นขึ้นจากความต๋าย
37 ก๋านตี้คนต๋ายจะเป่นขึ้นจากความต๋ายนั้น โมเสสได้แสดงหื้อหันต๋อนตี้เขาได้เขียนในเรื่องคุ่มไม้ตี้บ่ไหม้ไฟพ โมเสสอู้เถิงพระเจ้าว่า พระองค์เป่นพระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัคกับยาโคบนับถือ
38 พระองค์บ่เป่นพระเจ้าของคนต๋าย แต่เป่นพระเจ้าของคนตี้มีจีวิต ย้อนว่าสำหรับพระเจ้าแล้ว กู้คนยังมีจีวิตอยู่ แม้ว่าจะต๋ายไปแล้วก็ต๋าม
39 หมู่ธรรมาจ๋ารย์บางคนบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ครับ ต้านอู้ได้ดีนักแกเน่อ
40 ตี้หมู่เขาอู้จาอั้น ย้อนหมู่เขาบ่ก้าถามอะหยังแหมเลย

ปั๋ญหาเรื่องเจื๊อสายกษัตริย์ดาวิด

41 พระองค์ถามหมู่เขาว่า เป่นจาใดหมู่ต้านว่าพระคริสต์เป่นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิด
42 ย้อนกษัตริย์ดาวิดได้บอกไว้ในพระธรรมสดุดีว่า
พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป่นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
หื้อนั่งตังขวามือของเฮา
43 จ๋นเต๊าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต้าน
เป่นตี้ฮองตี๋นของต้าน ฟ
44 กษัตริย์ดาวิดยังฮ้องพระองค์ว่า องค์พระผู้เป่นเจ้า แล้วพระองค์จะเป่นเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด

พระเยซูเตื๋อนหื้อหละวังหมู่ธรรมาจ๋ารย์

45 เมื่อคนตังหลายก๋ำลังฟังอยู่ พระองค์จึงอู้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า
46 หื้อหละวังหมู่ธรรมาจ๋ารย์ไว้หื้อดีๆ หมู่เขาชอบนุ่งเสื้อคุมยาว เตียวไปเตียวมา แล้วชอบหื้อคนไหว้ก๋างกาดก๋างลี กับชอบนั่งต๊ดตี้สำคัญในธรรมศาลาของจาวยิวกับตี้มีเกียรติในงานเลี้ยง
47 หมู่เขายึดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป่นของตั๋วเก่าเหีย แล้วก็ขี้แต่งอธิษฐานยาวๆ คนหมู่นี้จะต้องฮับโต้ษใหญ่หลวง

21

เงินถวายของแม่หม้าย

1 เมื่อพระเยซูเหงยหน้าขึ้น ก็หันหมู่คนร่ำรวยตังหลายเอาสตางค์ มาจ่อมลงในตู้เก็บเงินถวาย
2 พระองค์หันแม่หม้ายคนนี่งเป่นคนตุ๊ก เอาเหรียญตองแดงหน้อยๆ สองอันมาจ่อมตวยเปิ้น

พ **20:37 20:37** อพย 3:2-4:17 ฟ **20:43 20:43** สดด 110:1

3 พระองค์ก็อู้ว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า แม่หม้ายตุ๊กจ๋นคนนี้จ่อมสตางค์นักเหลือคนตังหลายหมู่นั้นก่อน
4 ย้อนว่าคนตังหลายได้เอาสตางค์ตี้เหลือใจ๊มาจ่อมถวาย แต่แม่หม้ายคนนี้ตุ๊กยาก ยังได้เอาสตางค์ตี้มีอยู่สำหรับเลี้ยงจีวิตของตั๋วมาจ่อมจ๋นเสี้ยงหมด

พระเยซูตวายตั๊กเรื่องพระวิหารจะถูกทำลาย

5 มีสาวกบางคนอวดว่าพระวิหารหลังนี้ได้ตกแต่งด้วยบ่าหินงาม กับของตกแต่งตี้คนถวาย
6 พระเยซูจึงอู้กับเขาว่า สิ่งหมู่นี้ตี้ต้านตังหลายหัน วันนึ่งบ่าหินตี้ซ้อนกั๋นหมู่นี้จะถูกเตขว้างจ๋นบ่หันวางซ้อนกั๋นเลยสักก้อน

ความตุ๊กยากกับก๋านข่มเหง

7 หมู่สาวกก็ถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด มีอะหยังเป๋นหมายสำคัญหื้อหันว่าสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นแล้ว
8 พระองค์ก็บอกว่า หละวังหื้อดี ห้ามหื้อใผจุล่ายต้านเน่อ ย้อนว่าจะมีหลายคนมาอ้างจื้อของเฮาว่า เฮาเป๋นพระคริสต์ กับบอกว่า เวลานั้นใก้มาแผวแล้ว ห้ามตวยเขาไปเน่อ
9 เมื่อต้านได้ยินเรื่องสงครามกับก๋านจลาจล ก็บ่ถ้าตกอกตกใจ๋ ย้อนเรื่องจาอี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่เถิงวันเสี้ยงสุดของโลกในต๋อนนี้เตื้อ
10 แล้วพระองค์อู้กับหมู่เขาแหมว่า ประเทศนึ่งจะสู้ฮบกับแหมประเทศนึ่ง อาณาจักรนึ่งก็จะสู้ฮบกับแหมอาณาจักรนึ่ง
11 ในตี้ต่างๆ จะเกิดแผ่นดินไหวขนาดหนัก จะเกิดก๋านกั๋นข้าวอยากน้ำ จะมีโรคภัยไข้เจ็บ จะมีเหตุก๋ารณ์ตี้น่ากั๋วกับหมายสำคัญหลายอย่างเกิดขึ้นบนต๊องฟ้า
12 ก่อนเหตุก๋ารณ์หมู่นี้จะเกิดขึ้น หมู่ต้านจะถูกยับและโดนข่มเหง จะถูกปาไปในธรรมศาลาของจาวยิวแล้วถูกขังไว้ในคอก กับจะถูกปาไปตัดสินความต่อหน้ากษัตริย์กับเจ้าเมือง ย้อนว่าหมู่ต้านติดต๋ามเฮา
13 เหตุก๋ารณ์นี้ก็เป๋นโอกาสหื้อหมู่ต้านเป๋นพยานเรื่องเฮา
14 ย้อนจาอั๊นต้านตังหลายจงปังใจ๋ไว้ บ่ต้องกี๊ดล่วงหน้าว่าจะแก้คดีจาใด
15 เฮาจะหื้อก๋าอู้กับผญาปั๋ญญาแก่หมู่ต้าน เถิงขนาดหมู่ศัตรู๋ของหมู่ต้านจะต่อต้านกับเอาผิดหมู่ต้านบ่ได้เลย
16 แม้แต่ป้อแม่ญาติปี้น้อง ตึงเปื้อนฝูงจะหักหลังหมู่ต้าน หมู่เขาจะเยียะหื้อต้านบางคนถูกฆ่าต๋าย
17 คนตังหลายจะจังหมู่ต้านย้อนว่าหมู่ต้านได้ติดต๋ามเฮา
18 แต่ผมบนหัวของหมู่ต้านสักเส้นนึ่งจะบ่ถูกเยียะหื้อเสียไป
19 หมู่ต้านจะได้จีวิตนิรันดร์ถ้าตั้งมั่นคงอยู่ในความเจื้อ

ก๋านตวายตั๊กกรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย

20 เมื่อหมู่ต้านหันก๋องทัพทหารมาตั้งล้อมกรุงเยรูซาเล็ม จงอู้ไว้เต๊อะว่าความฉิบหายของเมืองนั้นก็ใก้เข้ามาแล้ว
21 ในเวลานั้นก็หื้อคนตี้อยู่ในแคว้นยูเดียขะใจ๋หนีไปอยู่บนดอยเวยๆ หมู่คนตี้อยู่ในกรุงก็หื้อออกไปเหีย คนตี้อยู่นอกเมืองก็บ่ถ้าเข้าไปในกรุงเน่อ
22 ย้อนว่าเวลานั้นเป๋นเวลาลงโต๊ษ เปื้อกู้อย่างตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้นเป๋นแต๊
23 ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มานกับแม่ลูกหน้อยตี้ลูกยังกิ๋นนมอยู่ ย้อนมีความตุ๊กฮ้อนอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นบนแผ่นดิน กับพระเจ้าจะโขดหื้อคนเจื๊อจ้าดนี้ขนาด
24 หมู่เขาจะถูกฆ่าด้วยดาบ กับจะถูกต้อนไปเป๋นเชลยในประเทศต่างๆ กับกรุงเยรูซาเล็มจะถูกคนต่างจ้าดย่ำจ๋นกว่าจะหมดก๋ำหนดเวลาของคนต่างจ้าดนั้น

เมื่อบุตรมนุษย์มา

25 จะมีหมายสำคัญตี้ตะวัน เดือนกับดาวตังหลาย กับในแผ่นดินโลกนั้น ประเทศต่างๆ จะมีความตุ๊กเดือดฮ้อน กับมีความสับสนในความปั่นป่วนกับเสียงดังของทะเลกับคลื่น
26 คนจะกั๋วจ๋นเป๋นลมเมื่อก๋ำลังรอผ่อว่าอะหยังจะเกิดขึ้นบนโลก ย้อนว่าหมู่ผู้มีอำนาจตังหลายในต๊องฟ้าก็จะสั่นไหวเฝื่อนคลอน
27 เวลานั้นคนตังหลายจะหันบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจกับรัศมีอันยิ่งใหญ่
28 เมื่อเหตุก๋ารณ์นี้ตั้งเก๊าจะเกิดขึ้น หื้อยืนขึ้นผ่อไปดังบน ย้อนว่าความรอดปืนบาปโต๊ษของหมู่ต้านก๋ำลังใก้เข้ามาแล้ว

กำเผียบเรื่องเก๊าบ่าเดื่อ

29 พระเยซูอู้กำเผียบหื้อหมู่เขาฟังว่า ผ่อเก๊าบ่าเดื่อกับเก๊าไม้ตังหลายเต๊อะ

30 เมื่อมันโป่งใบแล้วต้านตังหลายก็จะฮู้คนเดียวว่า ใก้จะเถิงหน้าฮ้อนแล้ว
31 ก็เหมือนเดียวกั๋น เมื่อต้านตังหลายหันเหตุก๋ารณ์ตี้เฮาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น ก็หื้อฮู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาใก้จะเถิงแล้วเน่อ
32 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนในยุคนี้จะยังบ่ต๋ายก่อนเหตุก๋ารณ์ตี้ว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น
33 ต๊องฟ้ากับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อยกำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

พระเยซูเตื๋อนหื้อหละวัง

34 จงหละวังตั๋วไว้หื้อดีเน่อ บ่ดีเอาก้าก๋ินเหล้าเมายา กาว่า บ่ดีกั๋งวลเถิงจีวิตนี้เต้าอั้น ถ้าเป๋นจาอั้นเวลานั้นก็จะมาเถิงหมู่ต้านเมื่อยังบ่ตันกึ๊ด เหมือนติดแฮ้ว
35 ย้อนวันนั้นจะเกิดขึ้นกับคนตังหลายในโลก
36 หื้อเฝ้าหละวังอยู่ตลอดกับอธิษฐานตึงวัน เปื้อหมู่ต้านจะมีก๋ำลังตี้จะป๊นจากเหตุก๋ารณ์ตังมวลตี้จะเกิดขึ้น แล้วจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้
37 กู้วันพระเยซูสั่งสอนในบริเวณพระวิหารต๋อนเมื่อวัน แล้วต๋อนเมื่อคืนพระองค์ย้างพักตี้ดอยบ่ากอกเทศ
38 คนตังหลายก็มาหาพระองค์ในบริเวณพระวิหารตั้งแต่เจ๊ามืดเปื้อจะฟังพระองค์สั่งสอน

22

ยูดาสตกลงจะหักหลังพระเยซู

1 เมื่อใก้จะเถิงงานปัสกา คืองานก๋ินเข้าหนมปังบ่ใส่เจื๊อ
2 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ ปากั๋นหาตางก๋ำจัดพระเยซูอย่างลับๆ อยู่ ย้อนกั๋วคนตังหลาย
3 ซาต๋านครอบงำจิตใจ๋ยูดาส อิสคาริโอท ตี้เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคน
4 ยูดาสก็ไปนัดหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่นายทหารฮักษาพระวิหารว่า เขาจะหักหลังพระเยซูจาใดดี
5 คนหมู่นั้นก็ดีอกดีใจ๋ แล้วสัญญาว่าจะหื้อสตางค์เป๋นก้าตอบแตน
6 ยูดาสก็ตกลง แล้วก็แนหาโอกาสตี้จะหักหลังพระเยซูหื้อหมู่เขาโดยบ่หื้อใผฮู้

มื้อสุดต๊ายของพระเยซูฮ่วมกับหมู่สาวก

7 เมื่อเถิงวันก๋ินเข้าหนมปังบ่ใส่เจื๊อ จาวยิวต้องฆ่าลูกแกะสำหรับงานปัสกา
8 พระเยซูก็ใจ๊เปโตรกับยอห์นล่วงหน้าไปก่อน สั่งเขาว่า ไปจัดเกียมมื้อปัสกาไว้หื้อหมู่เฮาก๋ินตวยกั๋น
9 หมู่เขาถามพระองค์ว่า จะหื้อหมู่เฮาไปเกียมมื้อปัสกาตี้ไหนดี
10 พระองค์ก็บอกว่า เมื่อหมู่ต้านเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจะมีป้อจายคนนึ่งแบกน้ำหม้อมาหาหมู่ต้าน เขาจะเข้าไปเฮือนหลังใดก็หื้อตวยเขาเข้าไป
11 แล้วบอกเจ้าของเฮือนนั้นว่า อาจ๋ารย์หื้อมาถามว่า ห้องตี้เปิ้นจะก๋ินมื้อปัสกากับหมู่สาวกนั้นอยู่ตังใด
12 เจ้าของเฮือนจะปาหมู่ต้านขึ้นไปห้องใหญ่จั๊นบนตี้แต่งดาไว้แล้ว ก็หื้อจัดเกียมมื้อปัสกาไว้ตี้ห้องนั้นเต๊อะ
13 ตึงสองคนก็ไป แล้วก็ปะกู้อย่างตี้พระองค์บอกไว้ตึงหมด หมู่เขาก็ได้จัดเกียมมื้อปัสกาไว้

ก๋านตั้งพิธีหักเข้าหนมปัง

14 เมื่อเถิงเวลาก๋ินมื้อปัสกา พระเยซูก็เข้าไปนั่งตี้โต๊ะกับหมู่อัครสาวกของพระองค์ 15 อู้กับหมู่เขาว่า เฮามีความตั้งใจ๋ตี้จะก๋ินมื้อปัสกานี้กับหมู่ต้าน ก่อนตี้เฮาจะต้องทนตุ๊กทรมาน
16 เฮาขอบอกไว้ว่าเฮาจะบ่ก๋ินมื้อปัสกานี้แหม จ๋นความหมายของปัสกานั้นจะสมบูรณ์ในแผ่นดินของพระเจ้า
17 พระองค์ยกจอกน้ำองุ่นขึ้นมา เมื่ออธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว ก็ส่งหื้อหมู่สาวก บอกว่า เอาไปแบ่งกั๋นก๋ินเน่อ
18 เฮาบอกหมู่ต้านว่า ตั้งแต่นี้ไปเฮาจะบ่กิ๋นเหล้าองุ่นแหมแล้ว จ๋นกว่าแผ่นดินของพระเจ้า จะมาแผว
19 แล้วพระองค์ก็หยิบเข้าหนมปังขึ้นมา ขอบพระคุณพระเจ้าแล้วก็บิยื่นหื้อหมู่สาวก อู้ว่า นี่เป๋นก๋ายของเฮา ตี้ใด้หื้อไว้กับต้านตังหลาย หื้อเยียะจาอี้ เปื้อกึ๊ดเถิงเฮา
20 เมื่อก๋ินเข้าหนมปังแล้วพระองค์ก็ก๋ำถ้วยขึ้นมาเยียะอย่างเดียวกั๋น แล้วอู้ว่า ถ้วยนี้เป๋นพันธสัญญาใหม่หละหว่างพระเจ้ากับต้านตังหลายตี้พระองค์จะยืนยันโดยเลือดของเฮา
21 แต่ผ่อเต๊อะคนตี้จะหักหลังเฮา ก็อยู่ตวยกั๋นกับเฮาบนโต๊ะนี้
22 บุตรมนุษย์จะต้องจากไปต๋ามตี้พระเจ้าได้ก๋ำหนดไว้แล้ว แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนตี้หักหลังบุตรมนุษย์
23 แล้วหมู่สาวกก็ถามกั๋นไปมาว่า จะเป๋นใผในหมู่เขาตี้จะเยียะจาอี้

ก๋านเถียงกั๋นเรื่องใผเป๋นใหญ่

24 หมู่สาวกเถียงกั๋นว่า ใผจะเป๋นใหญ่ตี้สุดในแผ่นดินของพระเจ้า
25 พระองค์จึงอู้กับหมู่เขาว่า “กษัตริย์ของคนต่างจ้าดเป๋นเจ้านายปกครองคนตังหลายโดยก๋านบังคับกับผู้มีอำนาจหมู่นี้ก็ฮ้องตั๋วเก่าว่าเป๋นผู้มีบุญคุณของคนตังหลาย
26 แต่สำหรับหมู่ต้านนั้นบ่เป๋นจาอั้นเน่อ คนใดเป๋นใหญ่ก็หื้อคนนั้นเป๋นคนเล็กหน้อยตี้สุด คนใดเป๋นนายก็หื้อเป๋นคนฮับใจ๊
27 จะถามว่าคนตี้นั่งโต๊ะกับคนตี้ฮับใจ๊ ใผเป๋นใหญ่เหลือกั๋น คนตี้นั่งโต๊ะบ่ใจ้กา แต่เฮาอยู่ตวยต้านตังหลาย เหมือนเป๋นคนฮับใจ๊
28 “ต้านตังหลายเป๋นคนตี้ได้อยู่กับเฮา ในเวลาตี้เฮาต่อสู้กับความลำบาก
29 พระบิดาได้จัดเกียมแผ่นดินแล้วมอบหื้อเฮาจาใด เฮาก็จัดเกียมแล้วมอบหื้อต้านตังหลายจาอั้น
30 เปื้อหมู่ต้านจะได้กิ๋นได้ดื่มฮ่วมโต๊ะกับเฮาในแผ่นดินของเฮา กับต้านตังหลายจะได้นั่งบนบัลลังก์ เปื้อตัดสินสิบสองผะกุ๋นของคนอิสราเอล

พระเยซูตวายตั๊กเรื่องเปโตรจะละพระองค์

31 “ซิโมนเหย ซาต๋านได้ขอหมู่ต้านไว้ เปื้อจะเอาไปฝัดไปฮ่อนเหมือนเป๋นฝัดข้าว
32 แต่เฮาได้อธิษฐานเผื่อตั๋วต้าน เปื้อต้านจะบ่ได้ขาดความเจื้อ แล้วเมื่อต้านกลับใจ๋มาหาเฮา ก็หื้อจ้วยหมู่ปี้น้องหื้อมีความเจื้อเข้มแข็งนักขึ้นตวยเน่อ”
33 เปโตรบอกพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าพร้อมแล้วตี้จะไปตวยต้าน บ่ว่าจะติดคอก กาว่าจะต๋ายก็ได้”
34 พระเยซูบอกเปโตรว่า “คืนนี้ก่อนไก่ขัน ต้านจะบอกบ่ฮู้จักเฮาเถิงสามเตื้อ”
35 พระเยซูถามหมู่สาวกว่า “ต๋อนตี้เฮาใจ๊ต้านตังหลายออกไปบอกข่าวดี แล้วบ่หื้อเอาถงสตางค์ ถงสะปาย กาว่าเกิบแหมกู้ไปตวยนั้น ต้านตังหลายขาดอะหยังพ่อง” เขาตังหลายก็ปากั๋นบอกว่า “บ่ขาดอะหยังสักอย่าง”
36 พระเยซูบอกเขาว่า “แต่บ่าเดี๋ยวนี้ใผมีถงสตางค์ กาว่าถงสะปาย ก็หื้อเอาไปตวย ใผบ่มีดาบก็หื้อขายเสื้อคุมซื้อดาบเหีย
37 เฮาบอกต้านตังหลายว่า กำตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ตี้อู้เถิงเฮา จะต้องเป๋นไปต๋ามนั้น คือกำตี้ว่า “พระองค์ถูกนับอยู่ในหมู่เดียวกั๋นกับคนบ่ดี”[ภ] กำตวายตั๊กตี้เล็งเถิงเฮานั้นก๋ำลังจะเป๋นแต๊”
38 หมู่เขาบอกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป๋นเจ้า หมู่เฮามีดาบสองเถี่ยนครับ” พระองค์บอกว่า “ปอแล้ว”

พระเยซูอธิษฐานในสวน

39 พระเยซูออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปตี้ดอยบ่ากอกเทศเหมือนตะก่อน หมู่สาวกก็ไปตวยพระองค์
40 ตี้ดอยนั้นพระองค์บอกหมู่สาวกว่า “หื้ออธิษฐานเน่อเปื้อว่าต้านจะบ่ตกอยู่ในอำนาจของก๋านลองใจ๋”
41 พระองค์เตียวไปแหมน่อย ไก๋ประมาณเอาบ่าหินขว้าง แล้วคุกเข่าลงอธิษฐานว่า
42 “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์ปอใจ๋ ขอหื้อถ้วยแห่งความตุ๊กยากนี้ป๊นไปจากข้าพระองค์เหียเต๊อะ แต่ขอหื้อเป๋นไปต๋ามความต้องก๋านของพระองค์บ่ใจ้ของข้าพระองค์”
43 มีทูตสวรรค์องค์นึ่งจากสวรรค์มาป๋ากฏจ้วยพระองค์หื้อมีก๋ำลังใจ๋นักขึ้น
44 เมื่อพระองค์เป๋นตุ๊กหนัก ก็ยิ่งตั้งใจ๋อธิษฐานนักขึ้น จ๋นเหื่อไหลเป๋นเหมือนเลือดออก หยดลงดินเป๋นเม็ดใหญ่
45 เมื่ออธิษฐานแล้วพระองค์ก็ลุกเตียวปึ๊กมาหาหมู่สาวก ก็หันหมู่เขาหลับอยู่ย้อนตุ๊กใจ๋จ๋นอิด
46 พระองค์จึงอู้ว่า “หลับเยียะหยัง ลุกขึ้นอธิษฐานเปื้อจะบ่ตกอยู่ในอำนาจของก๋านลองใจ๋”

ก๋านหักหลังกับก๋านจับกุมพระเยซู

47 บ่ากองพระองค์อู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปากเตื้อ ก็มีหลายคนเตียวเข้ามา มียูดาสตี้เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคนนั้นนำหน้า ยูดาสก็เข้ามาใก้พระเยซูแล้วตั๊กตวายพระองค์โดยก๋านจูบ
48 พระองค์ก็ถามว่า “ยูดาส เจ้าจะหักหลังบุตรมนุษย์ด้วยก๋านจูบกา”
49 เมื่อหมู่สาวกคนอื่นๆ หันว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นต่อไป จึงถามพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป๋นเจ้า เอาดาบฟันเลยบ่อ”
50 แล้วคนนึ่งในหมู่สาวกก็จั๊กดาบออกมาฟันคนฮับใจ๊ของมหาปุโรหิต ถูกหูเผิกขวาปุด
51 พระเยซูก็ห้ามเขาไว้ แล้วเก็บเอาใบหูมาต่อหื้อคนนั้น หูเขาก็หายเป๋นปกติ
52 พระเยซูอู้กับหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่นายทหารฮักษาพระวิหาร กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ ตี้มายับพระองค์ว่า “หมู่เจ้าหันเฮาเป๋นโจ๋รกา เถิงได้ก๋ำดาบก๋ำค้อนมายับเฮา

ภ **22:37 22:37** อสย. 53:12

53 เฮาอยู่ตวยต้านตังหลายกู้วันในพระวิหาร ต้านตังหลายก็บ่มายับเฮา แต่บ่าเดี่ยวนี้เป๋นเวลาของหมู่
ต้านแล้วเน่อ เป๋นเวลาของอำนาจแห่งความมืด

เปโตรบอกว่าบ่ฮู้จักพระเยซู

54 หมู่นายทหารยับพระเยซูปาไปบ้านมหาปุโรหิต เปโตรเตียวถ่อมตวยพระองค์ไปห่างๆ
55 เมื่อหมู่เขาดังไฟตี้ก๋างข่วงแล้วปากั๋นหิงไฟ เปโตรก็นั่งหิงไฟตวยหมู่เขา
56 มีสาวใจ๊คนนึ่งหันเปโตรนั่งหิงไฟอยู่ใก้ๆ ก็ส่องผ่อหน้าเปโตรแล้วอู้ว่า คนนี้ก็อยู่ตวยเยซู
57 เปโตรปฏิเสธว่า นางเหย คนนั้นข้าบ่ฮู้จักลอ
58 แหมสักก๋าเดียวป้อจายคนนึ่งหันเขาก็อู้ว่า เจ้าเป๋นคนนึ่งในหมู่นั้นตวย เปโตรก็บอกว่า อ้ายเหย
บ่ใจ้ลอ
59 แหมสักจั๋วโมงนึ่ง มีแหมคนยืนยันแข็งขันว่า แม่นแล้ว คนนี้อยู่ตวยคนจื้อเยซูแน่ๆ ย้อนเขาเป๋นจาว
กาลิลีเหมือนกั๋น
60 เปโตรก็อู้ว่า อ้ายเหย ตี้ว่ามานั้นข้าบ่ฮู้เรื่อง เมื่อเปโตรก๋ำลังอู้ลิ้นยังบ่ตันเข้าปาก ไก่ก็ขัน
61 องค์พระผู้เป๋นเจ้าเหลียวหลังมาผ่อเปโตร แล้วเปโตรก็เลยกึ๊ดเถิงก๋าอู้ตี้พระเยซูเกยบอกเขาว่า คืนนี้
ก่อนไก่ขัน ต้านจะบอกว่าบ่ฮู้จักเฮาสามเตื้อ
62 เปโตรก็ออกไปดังนอกแล้วไห้เสียใจ๋ขนาด
63 คนตี้กุมพระเยซูก็เยาะเย้ยบุบตี้พระองค์
64 เอาผ้ามัดต๋าพระองค์ ตบหน้าพระองค์ แล้วถามว่า ตวายมาก๋าลอว่าใผตบหน้าเจ้า
65 แล้วอู้หยามใส่พระองค์แหมหลายอย่าง

พระเยซูต่อหน้าสภา

66 แจ้งเจ๊มาหมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ก็ประชุมกั๋น หมู่เขาปาพระเยซู เข้า
มาในสภาของหมู่เขาตวย
67 ถามพระเยซูว่า ต้านเป๋นพระคริสต์กา บอกมาเต๊อะ พระเยซูตอบว่า เถิงเฮาบอก หมู่ต้านก็บ่เจื้อ
68 ถ้าเฮาถามต้านๆ ก็จะบ่ตอบเฮา
69 ตั้งแต่นี้ไปบุตรมนุษย์จะได้นั่งตังเผิกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจ
70 หมู่เขาก็ถามพระองค์แหมว่า ต้านเป๋นพระบุตรของพระเจ้ากา พระองค์ก็ตอบว่า หมู่ต้านอู้แล้วว่า
เฮาเป๋น
71 หมู่เขาก็ปากั๋นว่า หมู่เฮาบ่ต้องมีพยานอะหยังแหม ย้อนได้ยินก๋าจากปากของเขาแล้ว

23

พระเยซูต่อหน้าเจ้าเมืองปีลาต

1 แล้วกู้คนในตี้ประชุมก็ลุกขึ้นปาพระเยซูไปหาปีลาตตี้เป๋นเจ้าเมือง
2 หมู่เขาฟ้องว่า หมู่เฮาหันป้อจายคนนี้สุ่ยคนตังหลายบ่เสียภาษีหื้อซีซาร์ แล้วก็อ้างว่าตั๋วเขาคือพระ
คริสต์เป๋นกษัตริย์องค์นึ่ง
3 ปีลาตซักถามพระเยซูว่า ต้านเป๋นกษัตริย์ของจาวยิวกา พระองค์ก็ตอบว่า ต้านอู้แล้ว
4 ปีลาตจึงบอกหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับคนตังหลายว่า เฮาบ่มีหลักฐานอะหยังตี้จะลงโต้ษป้อจายคนนี้
5 หมู่เขาซ้ำยืนยันอย่างแข็งขันว่า คนนี้สุ่ยจาวเมืองหื้อวุ่นวายโดยก๋าสอนของเขาไปใคว่แคว้นยูเดีย ตั้ง
เก๊าตี้แคว้นกาลิลีก่อนแล้วจ๋นมาเถิงตี้นี่
พระเยซูต่อหน้ากษัตริย์เฮโรด
6 เมื่อปีลาตได้ยินจาอั้นก็ถามว่า ป้อจายคนนี้เป๋นจาวกาลิลีกา
7 เมื่อฮู้ว่าพระเยซูมาจากดินแดนตี้กษัตริย์เฮโรดปกครองอยู่ ก็ส่งพระองค์ไปหาเฮโรด ต๋อนนั้นต้านอยู่
ในกรุงเยรูซาเล็มปอดี
8 เมื่อเฮโรดหันพระเยซูก็ดีใจ๋ ย้อนต้านใค่ปะพระเยซูมาเมินแล้ว ต้านเกยได้ยินเรื่องพระเยซู ก็หวังว่าจะ
ได้หันพระองค์เยียะก๋านอัศจ๋รรย์พ่อง
9 เฮโรดจึงถามพระเยซูหลายอย่าง แต่พระองค์บ่ตอบอะหยังสักอย่าง
10 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจ๋ารย์ก็ใส่ความพระเยซูอย่างรุนแรง
11 เฮโรดกับหมู่ทหารของเขาปากั๋นใค่หัวใส่พระองค์ เยาะเย้ยดูถูกดูแคลนพระองค์ เอาเสื้อคุมอย่างดีของ
กษัตริย์หื้อพระองค์นุ่ง แล้วส่งพระองค์ปึ๊กไปหื้อปีลาตแหม
12 ปีลาตกับเฮโรดก็คืนดีกั๋นในวันนั้น ย้อนว่าตะก่อนเป๋นศัตรู๋กั๋น

พระเยซูถูกก๋าตัดสิน

13 ปีลาตฮ้องหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ผู้นำจาวยิว กับคนตังหลายมาประชุมกั๋น
14 แล้วอู้กับหมู่เขาว่า “ต้านตังหลายได้ปาคนนี้มาหาเฮา ฟ้องว่าเขาได้สุ่ยจาวเมืองหื้อกบฏ เฮาได้
สอบสวนเขาต่อหน้าต้านตังหลายแล้วก็หันว่าบ่มีหลักฐานปอตี้จะตัดสินได้ว่าเขาเยียะผิดอย่างตี้ต้านว่าลอ
15 กษัตริย์เฮโรดก็หันว่าเขาบ่มีความผิดเหมือนกั๋น ย้อนจาอั้นกษัตริย์เฮโรดได้ส่งตั๋วปึ๊กมาหื้อเฮาแหม
เฮาหันว่าคนนี้บ่ได้เยียะอะหยังผิดจ๋นต้องลงโต้ษเถิงต๋าย
16 เฮาจะสั่งเฆี่ยนเขาแล้วปล่อยไปเหีย”[ข]
18 คนตังหลายปากั๋นเอิ้นเสียงดังบอกปีลาตว่า “เอาคนนี้ไปฆ่าเหีย แล้วป่อยบารับบัสหื้อหมู่เฮาเต๊อะ”
19 (บารับบัสถูกยับขังคอกในข้อหาฆ่าคนต๋าย กับก่อก๋านวุ่นวายในกรุงเยรูซาเล็ม)
20 ปีลาตยังมีใจ๋ใค่ป่อยพระเยซู ก็อู้กับหมู่เขาแหมเตื๊อนึ่ง
21 คนหมู่นั้นก็เอิ้นเสียงดังบอกปีลาตว่า “เขิงบนไม้ก๋างเขน เขิงบนไม้ก๋างเขน”
22 ปีลาตอู้กับหมู่เขาเป๋นเตื๊อตี้สามว่า “เขิงเขาเยียะหยัง เขาเยียะอะหยังผิด เฮาบ่หันว่าเขามีความผิดจ๋น
ต้องต๋ายลอ เฮาจะเฆี่ยนเขาก็ปอ แล้วจะป่อยตั๋วไป”
23 คนตังหลายฮ้องเป๋นเสียงเดียวกั๋นว่า “เขิงบนไม้ก๋างเขน”
24 ปีลาตตัดสินใจ๋เยียะต๋ามตี้หมู่เขาต้องก๋าน
25 จึงป่อยคนตี้ถูกยับเข้าคอกในข้อหาก่อก๋านวุ่นวายกับฆ่าคนต๋าย หื้อหมู่เขาไป ส่วนพระเยซูก็หื้อหมู่เขา
เอาไปเยียะจาใดก็ได้ ต๋ามใจ๋หมู่เขา

ก๋านเขิงบนไม้ก๋างเขน

26 เมื่อทหารปาพระเยซูออกไป หมู่เขาเขซิโมนจาวเมืองไซรีน ตี้ก๋ำลังลุกบ้านนอกมา หื้อแบกไม้ก๋างเขน
ตวยพระองค์ไป
27 มีคนจ๋านวนนักตวยพระองค์ไป ตึงหมู่แม่ญิงตี้ไห้ย้อนอินดูพระองค์
28 พระเยซูเหลียวมาผ่อหมู่เขาแล้วอู้ว่า “ลูกสาวแห่งเยรูซาเล็มเหย บ่ถ้าไห้ย้อนอินดูเฮา แต่หื้อไห้ย้อน
อินดูตั๋วเก่ากับลูกของตั๋วเต๊อะ
29 ย้อนจะมีเวลานึ่งตี้คนตังหลายจะว่า “แม่ญิงหมู่นี้ตี้เป๋นหมัน ต๊องตี้บ่ได้มาน กับหัวนมตี้หละอ่อนบ่เกย
ดูด ก็เป๋นสุข”
30 เวลานั้นหมู่เขาจะอู้กับดอยตังหลายว่า “ขอดอยโหยดมาเต๋งเฮา ขอม่อนดอยบังเฮาไว้น่อยเต๊อะ”[ม]
31 ย้อนว่าถ้าคนตังหลายเยียะกับคนบริสุทธิ์ขนาดนี้ แล้วอะหยังจะเกิดขึ้นกับคนตี้เยียะผิดพ่อง”
32 หมู่ทหารกุมนักโต้ษแหมสองคนมาตวยพระเยซู เปื้อฆ่าพร้อมกับพระองค์
33 หมู่เขาปาตึงสามคนมาเถิงตี้แห่งนึ่งจื้อว่า “เนินกระโหลังหัว” แล้วเอาพระเยซูเขิงบนไม้ก๋างเขนฮ่วม
กับนักโต้ษสองคน ตังซ้ายคนนึ่ง ตังขวาคนนึ่ง 34 พระเยซูอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอยกโต้ษหื้อหมู่เขา
ตวย ย้อนหมู่เขาบ่ฮู้ว่าก๋ำลังเยียะอะหยัง” หมู่ทหารเอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจกเบอร์แบ่งกั๋น
35 จาวเมืองตังหลายก็ยืนผ่ออยู่ หมู่ผู้นำจาวยิวอู้เยาะเย้ยพระองค์ว่า “เขาจ๊วยจีวิตคนอื่นหื้อรอดได้ ก็หื้อ
จ๊วยจีวิตตั๋วเก่าผ่อลอ ถ้าเขาเป๋นพระคริสต์ผู้ตี้พระเจ้าได้เลือกไว้”
36 หมู่ทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ตวย หมู่เขาเอาเหล้าองุ่นส้มหื้อพระองค์กิ๋น 37 อู้ว่า “ถ้าต้านเป๋นกษัตริย์
ของจาวยิวก็จ๊วยตั๋วเก่าหื้อรอดก่อนเต๊อะ”
38 มีป้ายเขียนข้อความติดไว้เหนือหัวพระองค์ว่า “คนนี้คือกษัตริย์ของจาวยิว”
39 นักโต้ษคนนึ่งตี้ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนข้างพระองค์ ก็เยาะเย้ยพระองค์ว่า “ต้านเป๋นพระคริสต์บ่ใจ้กา
จ๊วยตั๋วเก่ากับเฮาหื้อรอดแหล่”
40 แต่มีนักโต้ษแหมคนนึ่งห้ามเขาว่า “บ่กั๋วพระเจ้ากา เจ้าก็เป๋นนักโต้ษตี้ต้องถูกฆ่าต๋ายเหมือนกั๋น
41 เฮาสองคนก็สมกับโต้ษนั้นแต๊ หมู่เฮาได้ฮับโต้ษต๋ามตี้หมู่เฮาเยียะไปนั้น แต่ต้านคนนี้บ่ได้เยียะผิดอะ
หยังเลย”
42 แล้วเขาก็อู้ว่า “พระเยซูเจ้าข้า ขอกึ๊ดหาข้าพเจ้าพ่อง เมื่อพระองค์เข้าไปในสวนสวรรค์”
43 พระเยซูตอบเขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า วันนี้ต้านจะได้อยู่กับเฮาในสวนสวรรค์แน่นอน”

ก๋านต๋ายของพระเยซู

44 ต๋อนนั้นเป๋นเวลาประมาณเตี้ยงวัน ก็มืดไปใคว่แผ่นดินจ๋นเถิงบ่ายสามโมง
45 ตะวันก็ดับมืดไป ผ้ากั้งในพระวิหารก็ฉีกออกเป๋นสองเผิก
46 พระเยซูฮ้องเสียงดังขึ้นว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอมอบวิญญาณของข้าพระองค์ไว้กับ
พระองค์” เมื่ออู้จาอั้นแล้วก็ต๋าย

ข **23:16 23:16** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 17 ตี้ว่า ย้อนปีลาตต้องปล่อยนักโต้ษคนนึ่งหื้อคนตังหลายในงานปัสกาของกู้ปี๋

ม **23:30 23:30** ฮชย. 10:8

47 นายร้อยทหารเมื่อหันเหตุก๋ารณ์เป่นไปจาอั้น ก็สรรเสริญพระเจ้าว่า “แต๊ๆ แล้ว ต้านคนนี้เป่นคนบริสุทธิ์”
48 คนตังหลายตี้มาหลุ้มผ่อเหตุก๋ารณ์ ก็ปากั๋นตบอกด้วยความโศกเศร้าเสียใจ๋ปึ๊กเมือบ้าน
49 คนตี้ฮู้จักพระเยซู กับหมู่แม่ญิงตี้เกยติดต๋ามพระองค์จากกาลิลีก็ปากั๋นยืนผ่ออยู่ห่างๆ

ก๋านฝังศพพระเยซู

50 มีป้อจายคนนึ่งจื้อโยเซฟ เป่นคนดีกับเยียะถูกต้องต๋ามธรรม กับเป่นสมาชิกสภาคนนึ่ง
51 เขาเป่นจาวอาริมาเธียอยู่ในแคว้นยูเดีย กับก๋่าลังถ้าแผ่นดินของพระเจ้า เขาบ่หันตวยในก๋านตัดสินฆ่าพระเยซู
52 เขาเข้าไปหาปีลาตเปื้อขอศพพระเยซู
53 เมื่อได้ฮับอนุญาตแล้ว ก็เอาศพลงมาจากไม้ก๋างเขน เอาผ้าลินินป้นศพ แล้วเอาไปไว้ในอุโมงค์ตี้เจาะเข้าไปในหิน อุโมงค์นั้นยังบ่ได้ใส่ศพคนใดเตื้อ
54 วันนั้นเป่นวันดาวันสะบาโต๗
55 หมู่แม่ญิงตี้เกยติดต๋ามพระเยซูมาจากกาลิลีก็ไปตวยโยเซฟตี้อุโมงค์นั้น จะได้หันว่าเขาเอาศพไว้จาใด
56 จากนั้นหมู่เขาก็ปึ๊กเมือบ้าน ไปเกียมเครื่องหอมกับน้ำมันหอมเปื้อจะเอามาอาบศพพระเยซู แต่ในวันสะบาโตเขาปากั๋นย้างวันนึ่งต๋ามบทบัญญัติของจาวยิว

24

ก๋านเป่นขึ้นจากความต๋าย

1 เจ๊าะมีดวันติ๊ด หมู่แม่ญิงเอาเครื่องหอมตี้เขาจัดเกียมไว้มาตี้อุโมงค์ฝังศพของพระองค์
2 หมู่นางก็หันบ่าหินใหญ่ตี้ตีดปากอุโมงค์ฝังศพอยู่ กิ้งออกไปแล้ว
3 เมื่อหมู่นางเข้าไปตังในก็ผ่อบ่หันศพของพระเยซูองค์พระผู้เป่นเจ้า
4 เมื่อก๋่าลังกี๊ด ย้อนบ่เข้าใจ๋ในเหตุก๋ารณ์นั้น ก็มีป้อจายสองคนมายืนอยู่ใก้ๆ เสื้อผ้าเหลื้อมมาบๆ จ๋นผ่อปอจะบ่ได้
5 แม่ญิงหมู่นั้นกั๋วเลยก้มหน้าลงดิน ป้อจายสองคนนั้นอู้กับหมู่เขาว่า “หมู่เจ้ามาหาคนเป่นในหมู่คนต๋ายเยียะหยัง
6 พระองค์บ่อยู่ตี้นี่แต่พระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป่นขึ้นจากความต๋ายแล้ว หื้อกี๊ดเถิงก๋าตี้พระองค์ได้อู้กับต้านตังหลายเมื่อพระองค์อยู่ในแคว้นกาลิลีว่า
7 “บุตรมนุษย์จะถูกมอบไว้ในอำนาจของคนบาป จะถูกเขิงไว้บนไม้ก๋างเขนจ๋นต๋าย แล้วในวันตี้สามพระองค์จะเป่นขึ้นจากความต๋าย” ”
8 เมื่อหมู่นางกี๊ด ก็จ๋ำก๋าตี้พระองค์อู้นั้นได้
9 เมื่อปึ๊กจากอุโมงค์ก็ปากั๋นไปบอกหมู่สาวกสิบเอ็ดคนกับคนอื่นๆ ต๋ามตี้ได้หันได้ยินมานั้น
10 คนตี้ไปบอกหมู่อัครสาวกคือ มารีย์จาวมักดาลา โยอันนา มารีย์แม่ของยากอบ กับแม่ญิงคนอื่นตี้อยู่ตวยกั๋น
11 หมู่อัครสาวกบ่เจื้อ หาว่าแม่ญิงหมู่นี้อู้ไปเล่ย
12 เปโตรเมื่อได้ยินแล้ว ก็ล่นไปตี้อุโมงค์ก้มส่องเข้าไปในอุโมงค์ ก็หันก้าผ้าป้นศพเต้าอั้น เปโตรก็งึดแล้วปึ๊กบ้าน

ก๋านเตียวตางไปหมู่บ้านเอมมาอูส

13 ในวันเดียวกั๋นนั้น มีสาวกสองคนออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปหมู่บ้านเอมมาอูส หมู่บ้านนี้อยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดกิโลเมตร
14 เมื่อเตียวตางไป หมู่เขาอู้กั๋นเรื่องเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นกับพระเยซู
15 ต๋อนตี้หมู่เขาก๋่าลังอู้กั๋นอยู่ พระเยซูก็เข้ามาหาแล้วเตียวไปตวยกั๋น
16 พระเจ้าเยียะหื้อหมู่เขาจ๋ำพระองค์บ่ได้
17 พระองค์ถามหมู่เขาว่า “หละหว่างเตียวตางมานี่หมู่ต้านอู้กั๋นเรื่องอะหยัง” หมู่เขาก็หยุดยืนหน้าหมองต๋องเศร้าอยู่
18 คนนึ่งจื้อเคลโอปัสก็ถามพระองค์ว่า “ต้านท่าจะเป่นคนเดียวในกรุงเยรูซาเล็ม ตี้บ่ฮู้เรื่องเหตุก๋ารณ์ตังหลายตี้เกิดขึ้นในสองสามวันนี้เหียก้า”

---

๗ **23:54 23:54** วันดา ในสมัยก่อนเป่นวันศุกร์ วันสะบาโตตั้งเก๊าหลังจากตะวันตกดินของวันศุกร์

19 พระเยซูถามเขาว่า เหตุกำรณ์อะหยัง เขาก็ตอบพระองค์ว่า เหตุกำรณ์เรื่องพระเยซูจาวเมืองนา
ซาเร็ธ เปิ้นเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้มีฤทธิ์อำนาจในกำนงาน กับในกำอู้ต่อหน้าพระเจ้ากับต่อ
หน้าคนตังหลาย
20 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ผู้นำของหมู่เฮาได้มอบพระองค์หื้อถูกตัดสินลงโต้ษเถิงต๋าย หมู่เขาเอา
พระองค์เขิงบนไม้กำงเขน
21 แต่เฮาตังหลายได้หวังไว้ว่า ต้านผู้นี้จะเป๋นผู้ไถ่จาวอิสราเอลจากอาณาจักรโรม
22 ซ้ำวันนี้เป๋นวันตี้สามแล้วตี้เหตุกำรณ์นั้นเกิดขึ้น เจ๊ามีดวันนี้มีแม่ญิงสองสามคนเยียะหื้อหมู่เฮางีด
ขนาด หมู่เขาไปตี้อุโมงค์ฝังศพพระเยซู
23 แต่บ่หันศพของพระองค์ ก็ปึ๊กมาเล่าหื้อฟังว่า ได้หันหมู่ทูตสวรรค์กับหมู่ทูตสวรรค์บอกว่า พระองค์ยัง
มีจีวิตอยู่
24 มีบางคนในหมู่เฮาก็ไปผ่อตี้อุโมงค์ แต่บ่หันพระองค์อย่างตี้หมู่แม่ญิงบอกนั้นละ
25 พระเยซูอู้กับสองคนนั้นว่า เออคนง่าว เป๋นจาใดบ่เจื้อกำตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้บอกไว้
26 จ๋ำเป๋นตี้พระคริสต์จะต้องทนตุ๊กทรมานจาอั้น แล้วจึงจะได้ฮับเกียรติบ่ใจ้กา
27 พระเยซูอธิบายสิ่งตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ตี้เล็งเถิงพระองค์ ตั้งแต่โมเสสจ๋นเถิงผู้เป๋นปากเป๋นเสียง
แตนพระเจ้าตึงหมดหื้อเขาฟัง
28 เมื่อใก้จะแผวหมู่บ้านตี้หมู่เขาไปนั้น พระเยซูเยียะเหมือนจะเตียวก๋ายไปเหีย
29 แต่หมู่เขาก็อู้เหนี่ยวพระองค์ไว้ว่า เจิญต้านย้างตวยกั๋นเต๊อะ บ่าเดี๋ยวนี้ก็ค่ำแล้ว ตะวันเกือบจะตก
แล้ว พระองค์ก็เข้าไปย้างตวยหมู่เขา
30 ต๋อนตี้พระองค์กิ๋นข้าวตวยหมู่เขา พระองค์ก็หยิบเข้าหนมปังขอบพระคุณพระเจ้า แล้วหักส่งหื้อหมู่เขา
31 พระเจ้าก็เยียะหื้อหมู่เขาจ๋ำพระองค์ได้ หมู่เขาก็จ๋ำพระองค์ได้แต่พระองค์หายตั๋วไปเหียแล้ว
32 หมู่เขาก็อู้กั๋นว่า ใจ๋หมู่เฮาเต้นตุ๊บๆ ตั๊บๆ เมื่ออู้กั๋นมาต๋ามตางกับเมื่อพระองค์อธิบายพระคัมภีร์หื้อฟัง
แม่นก่อ
33 แล้วตึงสองคนก็ฟั่งปึ๊กไปกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อมาแผว ก็ปะหมู่สาวกสิบเอ็ดคนก๋ำลังจุมนุมกั๋นกับคนอื่น
หลายคน อู้กั๋นว่า
34 องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้เป๋นขึ้นจากความต๋ายแต๊ๆ ซีโมนก็หัน
35 สองคนนั้นก็เล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นต๋ามตาง กับตี้เขาจ๋ำพระองค์ได้ต๋อนหักเข้าหนมปัง

พระเยซูป๋ากฏแก่สาวกของพระองค์

36 เมื่อสองคนนั้นก๋ำลังเล่าเรื่องหื้อหมู่สาวกตังหลายฟัง พระเยซูก็เข้ามายืนอยู่ต้ามก๋างหมู่เขา แล้วก็อู้
ว่า ขอหื้อหมู่ต้านมีสันติสุขเต๊อะ
37 หมู่เขาตกใจ๋กั๋วกึ๊ดว่าหันผี
38 พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า เป๋นจาใดหมู่ต้านเถิงกั๋ว สงสัยเยียะหยัง
39 ผ่อมือผ่อตี๋นเฮาลอ แล้วจะฮู้ว่าเป๋นเฮา ยุบตั๋วเฮาผ่อลอ ผีบ่มีเนื้อหนัง บ่มีกระดูก เหมือนตี้ต้านตัง
หลายหันเฮามี
40 เมื่อพระองค์อู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็เอามือเอาตี๋นหื้อหมู่เขาผ่อ
41 เมื่อหมู่เขายังบ่เจื้อแต๊ๆ ว่าเป๋นพระเยซู ย้อนหมู่เขาก๋ำลังอัศจ๋รย์ใจ๋กับจื้นจมยินดีอยู่นั้นพระองค์ก็
ถามหมู่เขาว่า หมู่ต้านมีอะหยังกิ๋นพ่องก่อ
42 หมู่เขาก็เอาป๋าปิ้งตี่นนึ่งมาหื้อพระองค์
43 พระองค์ก็กิ๋นส่องหน้าเขาตังหลาย
44 แล้วพระองค์อู้กับหมู่เขาว่า เมื่อเฮายังอยู่ตวยหมู่ต้าน ก็บอกหื้อฮู้ว่ากู้กำตี้เขียนไว้ในบทบัญญัติของ
โมเสส กำตี้หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตังหลายได้เขียน กับกำตี้เขียนไว้ในพระธรรมสดุดี ตี้อู้เถิง
เฮานั้นจะต้องเป๋นแต๊ต๋ามนั้น
45 แล้วพระเยซูก็เยียะหื้อหมู่เขาเข้าใจ๋ข้อต่างๆ หมู่นี้ในพระคัมภีร์ได้
46 พระองค์บอกหมู่เขาว่า มีเขียนไว้ว่า จ๋ำเป๋นตี้พระคริสต์จะต้องทนตุ๊กทรมานจ๋นต๋าย แล้วในวันตี้สาม
จะเป๋นขึ้นจากความต๋าย
47 แล้วหื้อบอกคนกู้จ้าดในนามของพระองค์ เรื่องก๋านกลับใจ๋จากบาป กับเรื่องก๋านยกโต้ษบาป ตั้งเก๊าตี้
กรุงเยรูซาเล็มก่อน
48 หมู่ต้านจะเป๋นพยานในเรื่องหมู่นี้
49 เฮาจะหื้อสิ่งตี้พระบิดาสัญญาว่าจะหื้อหมู่ต้าน แต่หมู่ต้านต้องถ้าอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน จ๋นกว่าต้าน
จะได้ฮับฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบนเหียก่อน

พระเจ้าฮับพระเยซูขึ้นสวรรค์

50 พระเยซูปาหมู่สาวกออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปตี้หมู่บ้านเบธานี แล้วพระองค์ยกมือปั้นปอนหมู่เขา
51 เมื่อก่ำลังปั้นปอนอยู่นั้น พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์
52 หมู่สาวกก็นมัสก๋านพระองค์ แล้วปากั้นปึ๊กเข้ากรุงเยรูซาเล็มด้วยความจิ้นจมยินดี
53 หมู่เขาอยู่ในพระวิหารกู้วัน เปื้อสรรเสริญพระเจ้า

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์
เขียนโดย
ยอห์น

เถิงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้บ่ได้บอกจื้อของผู้เขียนไว้ แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมฮับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ยอห์น ในหนังสือข่าวดีเล่มนี้มีกำนอ้างเถิง สาวกตี้พระเยซูฮัก หลายเตื้อ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่หันว่าหมายเถิงยอห์น ต้านได้อ้างเถิงตั๋วเก่า ยอห์นเป๋นลูกของเศเบดีกับเป๋นอ้ายของยากอบ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่กึ๊ดว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ได้เขียนหละหว่างปี๋ ค.ศ. 85-96 หนังสือข่าวดีเล่มนี้เป๋นเล่มสุดต๊ายตี๋ได้เขียนไว้

คนถือกั๋นว่ายอห์นเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นตี้เมืองเอเฟซัส ยอห์นบอกจุดประสงค์ของกำนเขียนนี้ในบทตี้ 20:31 ไว้ว่า แต่ตี้ได้เขียนสิ่งหมู่นี้ลงไปก็เปื๊อหมู่ต้านจะเจื้อว่า พระเยซูเป๋นพระคริสต์ คือพระบุตรของพระเจ้า และถ้าใผวางใจ๋พระองค์ ก็จะมีจีวิตนิรันดร์ ต้านได้เขียนเถิงคนตี๊อยู่นอกดินแดนปาเลสไตน์

หนังสือข่าวดีตี้ยอห์นได้เขียนนี้ต่างกั๋นจากหนังสือข่าวดีสามเล่มแรก โดยตี้ยอห์นบ่ได้เล่าเรื่องกำเผียบของพระเยซูเหมือนสามเล่มก่อนหน้านี้ แตนตี๋จะเล่าเกี่ยวกับกำเผียบของพระเยซู ยอห์นได้เล่าเถิงหมายสำคัญเจ็ดอย่างตี๋พระเยซูเยียะ กับได้บันทึกกำหลายกำตี๋พระเยซูอู้เกี่ยวกับพระองค์เอง พระองค์อู้ว่า เฮาเป๋น เจ้น เฮาเป๋นความเป่งแจ้งของโลก เฮาเป๋นตางนั้น เป๋นความจริง กับเป๋นจีวิต ในหนังสือข่าวดีเล่มนี้ยังได้บันทึกกำของพระเยซูตี้บ่มีในสามเล่มแรก หมายสำคัญตึงหมดตี๋พระเยซูเยียะกับกำตี๋พระองค์อู้เถิงพระองค์เอง ตี้ยอห์นได้เขียนบอกไว้นั้นก็แสดงหื้อหันว่า พระเยซูเป๋นพระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ

พระกำได้เกิดมาเป๋นมนุษย์

1 ก่อนตี๋พระเจ้าจะสร้างโลกนี้ ก็มีผู้ตี๋ฮ้องกั๋นว่า พระกำ อยู่แล้ว พระกำอยู่กับพระเจ้า กับเป๋นพระเจ้าตวย
2 พระกำอยู่กับพระเจ้าตั้งแต่เมื่อเก๊าหัวที
3 พระเจ้าใจ๊พระกำสร้างกู้สิ่งกู้อย่าง ในกู้สิ่งตี๋เกิดนั้นบ่มีอะหยังเลยตี๋เกิดนอกเหนือจากพระกำ
4 พระกำเป๋นเก๊าเหง้าจีวิต กับจีวิตนั้นก็นำความเป่งแจ้งมาหื้อกู้คน
5 ความเป่งแจ้งส่องเข้ามาในความมืด แต่ความมืดเยียะหื้อความเป่งแจ้งดับบ่ได้
6 พระเจ้าได้ส่งป้อจายมาคนนึ่งจื้อยอห์นผู้หื้อบัพติศมา
7 ต้านมาเป๋นพยานหื้อความเป่งแจ้งนั้น เปื๊อกู้คนจะได้เจื้อความเป่งแจ้งนั้นโดยกำพยานของต้าน
8 ยอห์นบ่ใจ้ความเป่งแจ้งนั้น แต่ต้านมาเป๋นพยานหื้อความเป่งแจ้งนั้น
9 พระองค์ ผู้ตี๋เป๋นความเป่งแจ้งแต๊ ตี๋เยียะหื้อกู้คนหันความจริงเรื่องพระเจ้านั้น ก่ำลังเข้ามาในโลก
10 พระองค์นั้นอยู่ในโลกนี้ เถิงแม้ว่าพระเจ้าสร้างโลกขึ้นมาโดยพระองค์ แต่ก็บ่มีใผในโลกนี้ฮู้จักพระองค์
11 พระองค์ได้มาตี้บ้านเมืองของพระองค์ แต่ปี้น้องจาวบ้านของพระองค์ ก็ยังบ่ยอมฮับพระองค์
12 แต่ใผตี๋ยอมฮับและเจื้อวางใจ๋ในพระองค์ พระองค์ก็หื้อสิทธิ์เขาเป๋นลูกของพระเจ้า
13 บ่ใจ้ลูกตี๋เกิดจากคน กาว่าเกิดจากความต้องกำนตางก๋าย กาว่าเกิดจากความต้องกำนของป้อแม่ แต่พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นลูกของพระองค์
14 พระกำได้มาเกิดเป๋นคนและอยู่ต้ามก๋างหมู่เฮา พระองค์มีพระคุณกับความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างเต๋มล้น แล้วหมู่เฮาเกยหันความยิ่งใหญ่ของพระบุตรองค์เดียวตี๋มาจากพระบิดา
15 ยอห์นเป๋นพยานเรื่องของพระองค์และฮ้องเอิ้นบอกคนตังหลายว่า คนนี้คือคนตี๋เฮาเกยอู้เถิงว่า ผู้ตี๋มาเมื่อลูนเฮาจะเป๋นคนตี๋ยิ่งใหญ่นักเหลือตั๋วเฮา ย้อนว่าต้านมีอยู่ก่อนตี๋เฮาจะเกิดแหม
16 พระองค์มีพระคุณเต๋มล้น ก็เลยปั๋นปอนหื้อหมู่เฮาบ่ขาดเลย
17 พระเจ้าได้หื้อบทบัญญัติของพระองค์ผ่านตางโมเสส แต่หื้อพระคุณกับความจริงเกี่ยวกับพระองค์ผ่านตางพระเยซูคริสต์
18 บ่มีใผเกยหันพระเจ้า มีก้าพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ตี๋เป๋นพระเจ้าเอง กับอยู่ใก้พระบิดา ตี๋เยียะหื้อเฮาฮู้จักพระเจ้า

ยอห์นเป๋นพยานเรื่องพระเยซู

19 นี่เป๋นกำพยานของยอห์น เมื่อหมู่ผู้นำจาวยิวในกรุงเยรูซาเล็มส่งหมู่ปุโรหิตกับหมู่เลวีไปหายอห์น หมู่เขามาถามยอห์นว่า ต้านเป๋นใผ
20 ยอห์นยอมฮับอย่างเปิดเผย กับบอกความจริงกับเขาว่า เฮาบ่ใจ้พระคริสต์

21 แล้วหมู่เขาก็ถามแหมว่า ถ้าจาอั้น เป่นเอลียาห์กา ยอห์นก็บอกว่า บ่ใจ้ หมู่เขาก็ถามแหมว่า
เป่นผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าคนนั้นตี้เฮากอยถ้าอยู่กา[ก] ยอห์นก็บอกว่า บ่ใจ้
22 หมู่เขาก็เลยถามว่า แล้วต้านเป่นใผกั่นแน่ บอกหื้อเฮาฮู้กำ เฮาต้องปึ๊กไปตอบคนตี้ใจ๊เฮามา ต้านว่า
ต้านเป่นใผ
23 ยอห์นก็เลยตอบต๋ามอิสยาห์ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้า ตี้ได้อู้ไว้ว่า
เฮาเป่นเสียงฮ้องเอิ้นของคนนึ่งในดินแดนทุรกั่นดารว่า จงแป่งหนตางซื่อๆ หื้อองค์พระผู้เป่นเจ้า[ข]
24 บางคนตี้หมู่ฟาริสีส่งมา
25 ถามว่า ถ้าต้านบ่ใจ้พระคริสต์ บ่ใจ้เอลียาห์ กับบ่ใจ้ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าคนนั้น แล้วจาใด
ต้านเถิงหื้อบัพติศมากับคนตังหลาย
26 ยอห์นก็ตอบว่า เฮาหื้อบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีแหมผู้นึ่งในหมู่ต้าน ตี้หมู่ต้านยังบ่ฮู้จักว่าเป่นใผ
27 ต้านเป่นผู้ตี้จะมาเมื่อลูนเฮา แม้แต่แก้สายมัดเกิบของต้าน ตั๋วเฮายังบ่สมควรจะเยียะจาอั้นเลย
28 เหตุก๋ำรณ์นี้เกิดขึ้นตี้หมู่บ้านเบธานีเผิกตังวันออกของแม่น้ำจอร์แดนตี้ยอห์นก๋ำลังหื้อบัพติศมาอยู่
29 แหมวันนึ่ง ยอห์นหันพระเยซูเตียวซื่อมาตางเขา ยอห์นก็เอิ้นว่า หั้นลอ ลูกแกะของพระเจ้า[๑] ตี้จะมา
ฮับเอาโต้ษบาปของโลกไป
30 คนนี้คือคนตี้เฮาเกยอู้เถิงว่า จะมีคนนึ่งมาเมื่อลูนเฮา จะเป่นคนตี้ยิ่งใหญ่นักเหลือตั๋วเฮา ย้อนว่าต้าน
มีอยู่ก่อนตี้เฮาจะเกิดแหม
31 ตั๋วเฮาก็บ่ฮู้ว่าต้านเป่นใผ แต่ตี้เฮาหื้อบัพติศมาด้วยน้ำ ก็เปื้อจะเปิดเผยหื้อจาวอิสราเอลได้ฮู้จักต้าน
32-33 ยอห์นก็อู้เป่นพยานแหมว่า เฮาบ่ฮู้ว่าต้านผู้นั้นเป่นใผ แต่ผู้ตี้ใจ๊เฮามาหื้อบัพติศมาด้วยน้ำเกย
บอกว่า เมื่อต้านหันพระวิญญาณของพระเจ้าลงมาอยู่กับใผ คนนั้นละจะเป่นคนหื้อบัพติศมาด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ แล้วเฮาได้หันพระวิญญาณลงมาจากฟ้าสวรรค์มีฮูปฮ่างเหมือนนกก๋ำแก๋ลงมาอยู่กับป้อ
จายคนนี้
34 เฮาหันเรื่องนี้กับต๋าตั๋วเก่า เป่นพยานได้ว่า คนนี้เป่นพระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ

สาวกรุ่นแรกของพระเยซู

35 ต่อมาแหมวันนึ่ง ยอห์นก๋ำลังยืนอยู่กับสาวกของเขาสองคน
36 เมื่อยอห์นหันพระเยซูเตียวก๋ายไป ก็อู้ว่า หั้นลอ ลูกแกะของพระเจ้า
37 เมื่อสาวกสองคนนั้น ได้ยินจาอั้นก็เตียวตวยพระเยซูไป
38 พระเยซูก็งว้ายมา แล้วหันเขาสองคนเตียวตวยมา พระองค์ก็ถามว่า ต้านต้องก๋านอะหยัง แล้วหมู่
เขาก็ตอบว่า รับบี (หมายเถิงอาจ๋ารย์) ต้านพักอยู่ตี้ไหน
39 พระเยซูก็บอกว่า ตวยมาผ่อแล่ แล้วสาวกของยอห์นสองคนก็ตวยพระเยซูไปตี้อยู่ของพระองค์
ต๋อนนั้นเป่นเวลาสี่โมงแลงแล้ว หมู่เขาก็เลยอยู่ตวยพระเยซูจ๋นเสี้ยงวันนั้น
40 อันดรูว์ น้องบ่าวของซีโมนเปโตรเป่นคนนึ่งในสองคนนั้นตี้ได้ยินยอห์นอู้ แล้วตวยพระเยซูไป
41 อย่างแรกตี้อันดรูว์เยียะ ก็คือไปหาซีโมนอ้ายของเขา แล้วอันดรูว์ก็เล่าหื้อซีโมนฟังว่า เฮาได้ปะกับ
พระเมสสิยาห์แล้ว (พระเมสสิยาห์แป่ว่าพระคริสต์)
42 อันดรูว์ก็ปาซีโมนไปปะพระเยซู บ่ากองพระเยซูหันซีโมนก็อู้ว่า ต้านคือซีโมนลูกบ่าวของยอห์น แต่
คนจะฮ้องต้านว่า เคฟาส (คือเปโตร ตี้แป่ว่า บ่าหินใหญ่)

ฮ้องฟีลิปกับนาธานาเอล

43 แหมวันนึ่ง พระเยซูตัดสินใจ๋จะไปแคว้นกาลิลี แล้วพระองค์ก็ไปหาฟีลิป อู้กับเขาว่า ตวยเฮามา
เต๊อะ
44 ฟีลิปเป่นคนเมืองเบธไซดา เหมือนอันดรูว์กับเปโตร
45 แล้วฟีลิปก็ไปหานาธานาเอล แล้วบอกเขาว่า เฮาได้ปะคนนั้นตี้โมเสสเขียนเถิงในบทบัญญัติ กับผู้
เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าได้เขียนเถิงต้านไว้ตวย คือเยซูจาวเมืองนาซาเร็ธตี้เป่นลูกบ่าวของโยเซฟ
46 แล้วนาธานาเอลก็อู้ว่า นาซาเร็ธนั่นหนะก๋ำ ของดีอะหยังจะมาจากเมืองนาซาเร็ธได้ ฟีลิปก็บอกว่า
ตวยเฮามาผ่อแล่
47 บ่ากองพระองค์หันนาธานาเอลเตียวเข้ามาหา พระองค์ก็อู้ว่า นี่ลอ จาวอิสราเอลแต๊ๆ ตี้บ่ขี้จุเลย
48 นาธานาเอลก็ถามว่า ต้านฮู้จักเฮาได้จาใด พระเยซูก็บอกว่า เฮาหันต้านอยู่ปึ๊นเก๊าบ่าเตื่อก่อนตี้ฟี
ลิปไปฮ้องต้านแหม
49 นาธานาเอลก็บอกว่า อาจ๋ารย์ ต้านเป่นพระบุตรของพระเจ้า กับเป่นกษัตริย์ของจาวอิสราเอลแต๊ๆ

ก **1:21 1:21** ฉธบ 18:15,18 ข **1:23 1:23** อสย 40:3 ๑ **1:29 1:29** พระคัมภีร์ ไทยฉบับมาตรฐานใจ๊ก๋าว่า พระเมษโปดก

50 พระเยซูก็อู้แหมว่า ”ตี้ต้านเจื้อนี้ ก็ย้อนเฮาบอกว่า เฮาหันต้านอยู่ปึ๊นเก๊าบ่าเดื่อกา แต่ต้านจะได้หันสิ่ง
ตี้ยิ่งใหญ่นักเหลือนี้แหม”
51 พระองค์ก็อู้ต่อแหมว่า ”เฮาจะบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า หมู่ต้านจะได้หันต๊องฟ้าเปิดออกเป๋น
ฮ่อม กับจะหันทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นๆ ลงๆ อยู่บนบุตรมนุษย์”[ค]

2

งานแต่งงานตี้หมู่บ้านคานา

1 ในวันตี้สาม มีงานแต่งงานตี้หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี แม่ของพระเยซูก็อยู่ตี้หั้น
2 พระเยซูกับหมู่สาวกก็ได้ฮับเจิญไปงานนี้ตวย
3 บ่ากองเหล้าองุ่นหมด แม่ของพระเยซูก็มาบอกพระองค์ว่า ”เหล้าองุ่นหมดแล้วเน่อ”
4 พระเยซูก็บอกว่า ”แม่เหย มาบอกเฮาเยียะหยัง บ่ใจ้เรื่องของเฮา” แล้วพระเยซูก็บอกแหมว่า ”ยัง
บ่เถิงเวลาของเฮาเตื้อ”
5 แล้วแม่พระเยซูก็ไปบอกคนฮับใจ้ว่า ”เยซูสั่งเยียะอะหยังก็หื้อเยียะต๋ามตี้เปิ้นสั่งเน่อ”
6 มีโอ่งหินใส่น้ำตั้งอยู่หั้นหกแก่น แต่ละแก่นใส่น้ำได้ประมาณแปดสิบเถิงร้อยซาวลิตร ไว้สำหรับพิธีซ่วย
มือซ่วยตี๋นก่อนกิ๋นข้าวต๋ามธรรมเนียมของจาวยิว[ค]
7 แล้วพระเยซูก็มาบอกคนฮับใจ้ว่า ”ตักน้ำใส่โอ่งหื้อเต๋มเปียงปากตึงหมดนั้นเลย” คนฮับใจ้ก็เยียะต๋าม
กำสั่งของพระเยซู
8 เสร็จแล้วพระเยซูก็บอกว่า ”ตักไปหื้อป้องานเต๊อะ” คนฮับใจ้ก็ตักน้ำในโอ่งหินนั้นไปหื้อป้องานจิม
9 เมื่อป้องานได้จิมน้ำตี้ก๋ายเป๋นเหล้าองุ่นแล้ว เขาก็สงสัยว่าเหล้าองุ่นนี้มาจากไหน (แต่หมู่คนฮับใจ้ตี้ตัก
น้ำนั้นฮู้) แล้วป้องานก็ฮ้องเจ้าบ่าวมาอู้ว่า
10 ”ใผๆ ก็เอาเหล้าองุ่นดีตี้สุดมาหื้อแขกกิ๋นกั๋นก่อน เมื่อกิ๋นได้นักแล้วก็ก้อยเอาเหล้าบ่ดีมาหื้อ แต่ต้าน
เก็บเหล้าองุ่นตี้ดีตี้สุดมาจ๋นบ่าเดี๋ยวนี้”
11 นี่เป๋นหมายสำคัญเตื้อแรกของพระเยซู พระองค์เยียะตี้หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี หมู่สาวกก็ปากั๋น
เจื้อวางใจ๋ในพระองค์ ย้อนได้หันความยิ่งใหญ่ของพระองค์
12 หลังจากนั้นแล้วพระองค์ก็ไปเมืองคาเปอรนาอุมพร้อมแม่กับหมู่น้องบ่าว กับหมู่สาวกของพระองค์
แล้วอยู่ตี้หั้นแหมบ่กี่วัน

พระเยซูไล่หมู่ก๊าขายออกจากพระวิหาร

13 เมื่อใก้เถิงงานปัสกาของจาวยิว พระเยซูก็เตียวตางขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม
14 ในบริเวณพระวิหาร พระองค์ก็หันหมู่คนขายงัว ขายแกะกับขายนกก๋าแก๋ ตี้ไว้สำหรับเป๋นเครื่องปู่จา
คนแลกเหรียญก็นั่งอยู่ตวยหมู่เขา
15 พระองค์ก็เอาเจื้อกแป๋งเป๋นแส้ ไล่เหิบหมู่เขาออกจากพระวิหารตึงแกะตึงงัว แล้วพระองค์ก็ถอก
เหรียญ กับปี๊ดโต๊ะของคนแลกเหรียญเหียหมด
16 พระองค์ก็ว่าหื้อคนขายนกก๋าแก๋ว่า ”ขนคัวออกไปหื้อหมด ห้ามมาเยียะบ้านพระบิดาของเฮาหื้อก๋าย
เป๋นกาด”
17 กำนั้นสาวกก็กึ๊ดเถิงกำในพระคัมภีร์ตี้ว่า ”ความจงฮักภักดีตี้มีต่อบ้านของพระเจ้าเยียะหื้อตั๋วเฮา
วอดวายเสี้ยงหมด”[ฆ]
18 เมื่อหมู่ผู้นำจาวยิวหันจาอั้น ก็มาว่าหื้อพระองค์ว่า ”ต้านมีสิทธิ์อะหยังมาเยียะจาอี้ แน่จริงก็เยียะก๋าน
อัศจ๋รรย์ตี้แสดงเถิงอำนาจของต้านหื้อผ่อกำลอ”
19 พระเยซูก็ตอบว่า ”ตุ๊บพระวิหารนี้ขว้างเหียแล่ แล้วเฮาจะแป๋งขึ้นใหม่ในสามวัน”
20 หมู่ผู้นำจาวยิวก็ว่า ”พระวิหารนี้ใจ๊เวลาแป๋งตึงสี่สิบหกปี๋ แล้วต้านจะแป๋งใหม่ในสามวันอั้นน้อ”
21 แต่พระวิหารตี้พระองค์อู้เถิงก็คือตั๋วของพระองค์
22 หลังจากพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว หมู่สาวกก็จ๋ำได้ว่า พระองค์เกยอู้จาอี้ไว้ แล้วหมู่เขาก็เจื้อ
พระคัมภีร์กับเจื้อกำอู้ของพระองค์
23 หละหว่างงานปัสกา พระองค์ก็อยู่ตี้กรุงเยรูซาเล็ม แล้วก็มีแหมหลายคนมาเจื้อกับวางใจ๋พระองค์ เมื่อ
ได้หันก๋านอัศจ๋รรย์ตี้พระองค์เยียะ
24 แต่พระองค์บ่ได้ไว้วางใจ๋ในความเจื้อของหมู่เขาเลย ย้อนว่าพระองค์ฮู้จักกู้คนดี
25 บ่ต้องมีใผมาบอกพระองค์ว่าใจ๋คนเป๋นจาใด ย้อนว่าพระองค์ฮู้จิตใจ๋ของคนกู้คนดี

ค **1:51 1:51** ปฐก 28:10-22 ค **2:6 2:6** มก 7:1-4 ฆ **2:17 2:17** สดด 69:9

3

พระเยซูกับนิโคเดมัส

1 มีป้อจายคนนึ่งจื้อนิโคเดมัส เป๋นสมาชิกหมู่ฟาริสีกับเป๋นผู้นำจาวยิวคนนึ่ง
2 เขามาหาพระเยซูต๋อนเมื่อคืน อู้กับพระองค์ว่า “อาจำรย์ หมู่เฮาฮู้ว่า ต้านเป๋นอาจำรย์ตี้มาจากพระเจ้า ย้อนว่ากำนอัศจำรรย์ตี้อาจำรย์เยียะ บ่มีใผเยียะได้ นอกจากคนตี้พระเจ้าอยู่ตวยเต้าอั้น”
3 พระเยซูก็บอกว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า ใผบ่เกิดใหม่ก็บ่หันแผ่นดินของพระเจ้า”
4 นิโคเดมัสก็ถามแหมว่า “คนเฒ่าแล้วจะเกิดใหม่ได้จาใด จะหื้อมุดเข้าไปในต๊องแม่ แล้วเกิดออกมาใหม่แหมรอบกา”
5 พระเยซูก็ตอบแหมว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า ถ้าใผบ่ได้เกิดจากน้ำกับพระวิญญาณ ก็จะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าบ่ได้
6 จีวิตตางเนื้อหนังนี้มาจากป้อแม่ของเฮา แต่จีวิตตางฝ่ายจิตวิญญาณมาจากพระวิญญาณ
7 ตี้เฮาบอกว่า “หมู่ต้านจะต้องเกิดใหม่นั้น” ต้านบ่ต้องงีดเนาะ
8 ลมใค่ปี๊ดไปตางใด ก็ปี๊ดไปตางนั้น ต้านได้ยินเสียงลม แต่บ่ฮู้ว่ามาจากไหน กาว่าจะปี๊ดไปไหน คนตี้เกิดจากพระวิญญาณก็จะเป๋นจาอั้นเน่อ”
9 นิโคเดมัสก็ถามแหมว่า “มันจะเป๋นไปได้จาใด”
10 พระเยซูก็ตอบว่า “ต้านก็เป๋นอาจำรย์ตี้จาวอิสราเอลนับหน้าถือต๋ากั๋น จาใดต้านบ่เข้าใจ๋เรื่องนี้แหม
11 เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า หมู่เฮาเล่าเรื่องตี้หมู่เฮาได้ฮู้ กับเป๋นพยานในสิ่งตี้ได้หัน แต่หมู่ต้านก็บ่ยอมฮับกำพยานของหมู่เฮา
12 นี่ขนาดเฮาอู้เถิงเรื่องในโลกนี้ หมู่ต้านยังบ่ยอมเจื้อเลย แล้วถ้าเฮาอู้เถิงเรื่องในสวรรค์หื้อหมู่ต้านฟัง หมู่ต้านจะเจื้อเฮากา
13 บ่มีใผเกยขึ้นไปบนสวรรค์ นอกจากคนตี้ลงมาจากสวรรค์เต้าอั้น ก็คือ บุตรมนุษย์
14 เหมือนตี้โมเสสได้ยกไม้เต๊า ตี้มีงูตองแดงขึ้นในดินแดนทุรกั๋นดารจาใด[ง]บุตรมนุษย์ก็จะต้องถูกยกขึ้นจาอั้นเหมือนกั๋น
15 เปื้อว่ากู้คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระองค์จะมีจีวิตนิรันดร์
16 “ย้อนว่าพระเจ้าฮักโลกนี้นักขนาด จึงหื้อพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เปื้อกู้คนตี้เจื้อวางใจ๋พระบุตรนั้นจะบ่ฉิบหาย แต่มีจีวิตนิรันดร์
17 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้ส่งพระบุตรเข้ามาในโลกนี้ เปื้อตัดสินลงโต้ษคนในโลก แต่มาเปื้อจ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ
18 คนใดตี้เจื้อวางใจ๋พระองค์นั้นก็บ่ถูกลงโต้ษ แต่คนใดตี้บ่เจื้อวางใจ๋พระองค์ก็ได้ถูกตัดสินลงโต้ษไปแล้ว ย้อนเขาบ่ได้เจื้อวางใจ๋พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า
19 นี่เป๋นวิธีตี้พระเจ้าใจ๊ตัดสิน คือ ความเป่งแจ้งได้เข้ามาในโลกนี้แล้ว แต่คนก็ฮักความมืดนักเหลือความเป่งแจ้ง ย้อนว่าหมู่เขาเยียะบาป
20 กู้คนตี้เยียะบาปก็จังความเป่งแจ้ง กับจะบ่เข้ามาอยู่ในตี้แจ้ง ย้อนว่าหมู่เขากั๋วความเป่งแจ้งจะเปิดเผยหื้อหันความบาปตี้เขาได้เยียะออกมา
21 แต่คนตี้เยียะต๋ามตี้พระเจ้าหันว่าถูกต้อง ก็เข้ามาในตี้แจ้ง เปื้อว่าความเป่งแจ้งจะเยียะหื้อหันว่า สิ่งตี้เขาเยียะนั้น ก็ย้อนเขาเจื้อฟังพระเจ้า”

พิธีบัพติศมาของยอห์นกับของพระเยซู

22 หลังจากนั้น พระเยซูกับหมู่สาวกก็ปากั๋นเตียวไปในแคว้นยูเดีย แล้วก็ย้างกั๋นอยู่ตี้หั้น กับหื้อบัพติศมากับคนตังหลาย
23 ส่วนยอห์นก็ก่ำลังหื้อบัพติศมาอยู่ตี้หมู่บ้านอายโนนใก้หมู่บ้านสาลิม ย้อนตี้หั้นมีน้ำนักกับคนปากั๋นมาฮับบัพติศมา
24 (เรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนตี้ยอห์นจะโดนยับขังคอก)
25 สาวกของยอห์นบางคนเถียงกับจาวยิวคนนึ่งเรื่องพิธีช่วยมือช่วยตี๋นก่อนกิ๋นข้าว
26 แล้วหมู่เขาก็ปากั๋นมาหายอห์น บอกยอห์นว่า “อาจำรย์ครับ คนตี้อาจำรย์เกยอู้เถิง ตี้เกยอยู่กับอาจำรย์ฝั่งปู๊นของแม่น้ำจอร์แดน บ่าเดี่ยวนี้เขาก่ำลังหื้อบัพติศมาอยู่ แล้วกู้คนก็ปากั๋นแห่ไปหาเขาเหียหมด”
27 ยอห์นก็บอกว่า “บ่มีใผได้ฮับอะหยังนอกจากพระเจ้าจะหื้อ
28 หมู่ต้านก็เป๋นพยานได้ลอว่า เฮาเกยบอกว่า “เฮาบ่ใจ้พระคริสต์ แต่พระเจ้าใจ๊เฮามาก่อนพระองค์”
29 “เจ้าสาวเป๋นของเจ้าบ่าว แต่เปื้อนเจ้าบ่าวตี้ถ้าฟังอยู่ ก็มีความสุขเมื่อได้ยินเสียงเจ้าบ่าว ก็เหมือนเฮาตี้มีความสุขเมื่อได้ยินเรื่องตี้เกิดขึ้นกับพระเยซู
30 พระองค์ต้องยิ่งใหญ่ขึ้น แล้วตั๋วเฮาก็ต้องหน้อยลง

ง **3:14 3:14** กดว 21:4-9

ผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์

31 ผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์ก็เป็นใหญ่เหลือกู้สิ่งกู้อย่าง ส่วนคนตี้มาจากโลกก็เป็นของโลก อู้ก้าเรื่องของโลกเต้าอั้น แต่ผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์นั้นเป็นใหญ่เหลือกู้สิ่งกู้อย่าง

32 พระองค์เป็นพยานในสิ่งตี้พระองค์ได้หันได้ยินมา แต่ก็บ่มีใผยอมฮับกำพยานของพระองค์

33 ส่วนคนตี้ยอมฮับกำพยานนั้น ก็แสดงว่าเขาเจื้อถ้อยกำของพระเจ้าว่าเป็นความจริง

34 ย้อนว่าผู้ตี้พระเจ้าใจ้มานั้น อู้กำตี้มาจากพระเจ้า ย้อนว่าพระเจ้าหื้อพระวิญญาณกับพระองค์อย่างเต็มตี้บ่มีขีดจำกัดเลย

35 พระเจ้าฮักพระบุตรกับหื้อพระองค์ควบคุมกู้สิ่งกู้อย่าง

36 คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระบุตรนั้น ก็มีจีวิตนิรันดร์ แต่คนตี้บ่เจื้อฟังพระบุตรก็บ่หันจีวิตนิรันดร์ ป๋ายบ่ปอพระเจ้าจะลงโต้ษเขาตลอดไป

4

พระเยซูอู้กับแม่ญิงจาวสะมาเรีย

1 พระเยซูฮู้เรื่องตี้หมู่ฟาริสีได้ข่าวว่า พระเยซูมีสาวกกับหื้อบัพติศมานักเหลือยอห์น

2 (แต๊ๆ พระเยซูบ่ใจ้เป็นคนหื้อบัพติศมา แต่สาวกของพระองค์เป็นคนเยียะหื้อ)

3 พระองค์ก็เลยออกจากแคว้นยูเดีย ปึ๊กไปแคว้นกาลิลีแหมเตื้อ

4 แต่จะต้องก๋ายไปตางแคว้นสะมาเรียก่อน

5 ในแคว้นสะมาเรีย พระองค์เตียวตางไปเถิงเมืองสิคาร์ใก้ๆ กับตี้ดินของยาโคบตี้เขาได้หื้อกับโยเซฟลูกบ่าวของเขาไว้

6 น้ำบ่อของยาโคบอยู่ตี้หั้น แล้วพระเยซูเตียวมาอิดแก่ ก็เลยนั่งย้างตี้หั้น ต๋อนนั้นเป็นเวลาเต้ยงวัน

7 มีแม่ญิงจาวสะมาเรียคนนึ่งมาตักน้ำตี้น้ำบ่อนั้น พระเยซูก็เลยอู้กับนางว่า เฮาขอกิ๋นน้ำหน้อยเต๊อะ 8 ต๋อนนั้นพระเยซูอยู่ตี้หั้นคนเดียว ย้อนว่าหมู่สาวกของพระองค์ออกไปซื้อของกิ๋นในเมือง

9 แม่ญิงจาวสะมาเรียก็อู้ว่า ต้านเป็นจาวยิว ข้าเจ้าเป็นแม่ญิงจาวสะมาเรีย จาใดต้านมาขอน้ำข้าเจ้ากิ๋น (เขาอู้จาอี้ ย้อนว่าจาวยิวบ่ยุ่งเกี่ยวอะหยังกับจาวสะมาเรีย)

10 พระเยซูก็ตอบว่า ถ้าเจ้าฮู้ว่าพระเจ้าจะหื้ออะหยังกับเจ้าพ่อง กับฮู้ว่าคนตี้ขอน้ำเจ้าเป็นใผ เจ้าก็จะขอจากเขา แล้วเขาคนนั้นก็จะหื้อน้ำตี้หื้อจีวิตกับเจ้า

11 แม่ญิงคนนั้นก็ตอบว่า ต้านเจ้า ต้านบ่มีอะหยังตักน้ำสักอย่าง น้ำบ่อนี้ก็เล็ก แล้วต้านจะเอาน้ำตี้หื้อจีวิตนั้นลุกไหนมา

12 ต้านเป็นใหญ่เหลือยาโคบ ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาตี้เป็นคนขุดน้ำบ่อนี้กา ตั๋วยาโคบ ลูกๆ กับหมู่สัตว์ของเขาก็กิ๋นน้ำจากบ่อนี้กั๋นตึงหมด

13 พระองค์ก็ตอบว่า กู้คนตี้กิ๋นน้ำจากน้ำบ่อนี้ก็จะอยากกิ๋นน้ำแหม

14 แต่คนตี้ได้กิ๋นน้ำตี้เฮาจะหื้อ ก็จะบ่อยากกิ๋นน้ำแหม ย้อนว่าน้ำตี้เฮาจะหื้อนั้นก็ก๋ายเป็นต๋าน้ำตี้ไหลบ่หยุดในตั๋วเขา กับจะหื้อเขามีจีวิตนิรันดร์

15 แม่ญิงคนนั้นก็อู้ว่า ต้านเจ้า ขอน้ำนี้หื้อกับข้าเจ้าเต๊อะ ข้าเจ้าจะได้บ่อยากกิ๋นน้ำแหม กับบ่ต้องปึ๊กมาตักน้ำตี้น้ำบ่อนี้แหมตวย

16 พระองค์ก็ตอบว่า ไปฮ้องผัวของเจ้ามาตี้นี่ลอ

17 แม่ญิงคนนั้นก็ตอบว่า ข้าเจ้าบ่มีผัว พระองค์ก็บอกว่า เออ แม่นแต๊ละ ตี้เจ้าอู้มาว่าบ่มีผัว

18 ย้อนว่าเจ้ามีผัวมาแล้วห้าคน คนตี้อยู่กิ๋นตวยกั๋นบ่าเดี่ยวนี้ก็บ่ใจ้ผัวของเจ้า ตี้เจ้าอู้มาก็แม่นแต๊ละ

19 แม่ญิงคนนั้นก็อู้ว่า ต้านเจ้า ข้าเจ้าหันแล้วว่าต้านเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า

20 หมู่ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาได้นมัสก๋านบนดอยนี้ แต่หมู่ต้านจาวยิวบอกว่าตี้ตี้ต้องนมัสก๋านอยู่กรุงเยรูซาเล็มปู๊นก่อน

21 พระองค์ก็ตอบว่า หื้อเจื้อเฮาเต๊อะ สักวันนึ่ง คนตังหลายจะบ่นมัสก๋านพระบิดาก้าตี้กรุงเยรูซาเล็มกาว่าบนดอยนี้เต้าอั้น

22 หมู่จาวสะมาเรียบ่ฮู้จักพระเจ้าตี้ตั๋วเก่านมัสก๋าน แต่หมู่เฮาจาวยิวฮู้จักพระเจ้าตี้เฮานมัสก๋าน ย้อนว่าความรอดป๊นบาปโต้ษนั้นก็มาโดยตางจาวยิว

23 แต่เวลานั้นก็ใก้มาแผวแล้ว บ่าเดี่ยวนี้ก็มาแผวแล้วตวย ตี้คนนมัสก๋านพระเจ้าอย่างแต๊จริง จะนมัสก๋านพระบิดาโดยอำนาจของพระวิญญาณกับนมัสก๋านต๋ามความจริง พระเจ้าตวยเซาะหาคนจาอี้เนาะตี้จะมานมัสก๋านพระองค์จาอั้น

24 พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ จาอั้นคนนมัสก๋านต้องนมัสก๋านโดยอำนาจของพระวิญญาณกับนมัสก๋านต๋ามความจริง

25 แม่ญิงคนนั้นก็อู้ว่า ข้าเจ้าฮู้ว่าพระเมสสิยาห์ (ตี้ฮ้องว่าพระคริสต์) จะมา เมื่อพระองค์มาเถิง ก็จะอธิบายกู้สิ่งกู้อย่างหื้อเฮาฮู้

26 พระองค์ก็ตอบว่า “เฮาตี้ก่ำลังอู้กับเจ้านี่ลอ เป๋นคนนั้น”
27 แล้วต๋อนนั้นหมู่สาวกก็ปึ๊กมาปอดี หมู่เขาก็งึดตี้หันพระเยซูก่ำลังอู้อยู่กับแม่ญิง แต่ก็บ่มีใผถามพระองค์ว่า “พระองค์ใค่ได้อะหยังจากแม่ญิงคนนั้น กาว่า เยียะหยังพระองค์ไปอู้กับเขา”
28 แม่ญิงคนนั้นก็ละน้ำหม้อ แล้วก็เข้าไปบอกคนในเมืองว่า
29 “มาผ่อกำลอ ป้อจายคนตี้บอกกู้สิ่งกู้อย่างตี้ตั๋วข้าเจ้าเกยเยียะ ต้านแม่นพระคริสต์ละก้า”
30 หมู่คนก็ปากั๋นออกจากเมืองไปหาพระองค์
31 หละหว่างนั้นหมู่สาวกก็อ้อนวอนพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ กิ๋นอะหยังพ่องเต๊อะ”
32 แต่พระองค์ก็บอกว่า “เฮามีของกิ๋นตี้หมู่ต้านบ่ฮู้”
33 หมู่สาวกก็ถามกั๋นว่า “มีคนเอาของกิ๋นมาหื้ออาจ๋ารย์แล้วกา”
34 พระองค์ก็บอกว่า “ของกิ๋นของเฮาก็คือ เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้าผู้ตี้ใจ๊เฮามา กับเยียะก๋านของพระองค์หื้อแล้ว
35 หมู่ต้านมีกำตี้บอกว่า “กอยถ้าแหมสี่เดือนก็จะเกี่ยวข้าวได้แล้ว” แต่เฮาบอกต้านว่า หื้อมืนต๋าผ่อโต้งหั้นลอ บ่าเดี๋ยวนี้ข้าวก็เหลืองฮะเหลืองฮ่าม พร้อมเกี่ยวได้แล้ว
36 ต๋อนนี้คนเกี่ยวก่ำลังฮับก้าจ้าง กับก่ำลังฮอมพืชผลนั้นไว้สำหรับจีวิตนิรันดร์ คนปูกกับคนเกี่ยวก็เลยมีความสุขฮ่วมกั๋น
37 จาอั้น ก็เป๋นไปต๋ามกำตี้ว่า “คนนี่งปูก แหมคนนี่งเกี่ยว”
38 เฮาใจ๊หมู่ต้านไปเกี่ยวในสิ่งตี้หมู่ต้านบ่ได้ใจ๊แฮงเยียะ แต่คนอื่นได้ใจ๊แฮงเยียะเอาไว้ แล้วหมู่ต้านก็ได้ฮับประโยชน์จากแฮงของเขา”
39 จากก๋าพยานของแม่ญิงคนนั้น ตี้ว่า “ป้อจายคนนี้บอกกู้สิ่งกู้อย่างตี้ตั๋วข้าเจ้าเกยเยียะ” ก็เยียะหื้อจาวสะมาเรียหลายคนในเมืองนั้นเจื้อวางใจ๋ในพระองค์
40 เมื่อจาวสะมาเรียมาหาพระองค์ หมู่เขาได้ฮ้องขอหื้อพระองค์ย้างอยู่กับหมู่เขา แล้วพระองค์ก็ย้างอยู่ตี้หั้นแหมสองวัน
41 กำอู้ของพระองค์ก็เยียะหื้อคนแหมหลายคนมาเจื้อวางใจ๋ในพระองค์
42 แล้วจาวเมืองก็บอกแม่ญิงคนนั้นว่า “ตั้งแต่นี้ หมู่เฮาเจื้อวางใจ๋พระเยซูบ่ใจ้ย้อนก๋าพยานของเจ้าอย่างเดียว แต่ย้อนว่าหมู่เฮาได้ยินกับหู และได้ฮู้ว่าต้านคนนี้เป๋นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของโลกแน่ๆ”

พระเยซูฮักษาลูกบ่าวของข้าราชก๋าน

43 หลังจากย้างอยู่แคว้นสะมาเรียสองวัน พระเยซูก็เตียวตางไปแคว้นกาลิลีต่อ
44 (พระองค์เกยอู้ไว้ว่า ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าจะบ่ได้ฮับเกียรติตี้บ้านเมืองของตั๋วเก่า)
45 เมื่อพระองค์มาแผวแคว้นกาลิลี จาวกาลิลีก็มาต้อนฮับพระองค์ ย้อนว่าหมู่เขาได้ไปฮ่วมงานปัสกาตี้กรุงเยรูซาเล็ม กับได้หันกู้สิ่งกู้อย่างตี้พระเยซูเยียะตี้หั้น
46 พระเยซูก็ปึ๊กไปหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลีแหมเตื้อนึ่ง ตี้หั้นเป๋นหมู่บ้านตี้พระองค์เกยเปี่ยนน้ำหื้อเป๋นเหล้าองุ่น ตี้หั้นมีข้าราชก๋านคนนึ่ง ลูกบ่าวของเขาอยู่ตี้เมืองคาเปอรนาอุม บ่สบายหนัก
47 เมื่อข้าราชก๋านคนนั้นได้ยินว่าพระเยซูลุกจากแคว้นยูเดียมาแคว้นกาลิลี เขาก็ฟั่งไปอ้อนวอนขอหื้อพระองค์มาฮักษาลูกบ่าวของเขาตี้ก่ำลังจะต๋ายแล้ว
48 พระเยซูก็อู้กับเขาว่า “ถ้าหมู่ต้านบ่หันหมายสำคัญกับก๋านอัศจ๋รรย์เหียก่อน ก็จะบ่เจื้อวางใจ๋เฮา”
49 ข้าราชก๋านคนนั้นก็บอกพระองค์ว่า “ต้านครับ ขอไปจ้วยลูกเฮาก่อนตี้เขาจะต๋ายกำเต๊อะ”
50 พระเยซูก็บอกว่า “ปึ๊กเมือบ้านเหีย ลูกบ่าวต้านจะหาย” เขาก็เจื้อกำอู้ของพระองค์ แล้วก็ปึ๊กบ้านไป
51 ในหละหว่างตางตี้เขาปึ๊กนั้น เขาก็ปะกับหมู่คนฮับใจ๊ หมู่เขามาส่งข่าวว่า “ลูกบ่าวต้านยังแควนขึ้นแล้ว”
52 เขาก็ถามคนฮับใจ๊ว่า “ยังแควนตั้งแต่เมื่อใดละ” คนใจ๊ก็บอกว่า “ไข้ซว่างตั้งแต่บ่ายโมงตะวาแล้ว”
53 ป้อคนนั้นก็เข้าใจ๋ว่าเป๋นเวลาตี้พระเยซูอู้ว่า “ลูกบ่าวต้านจะหาย” ย้อนจาอั้น ตั๋วเขากับกู้คนในครอบครัวก็มาเจื้อวางใจ๋ในพระองค์
54 นี่เป๋นหมายสำคัญเตื้อตี้สองตี้พระเยซูเยียะ ตั้งแต่ออกจากแคว้นยูเดียมาแคว้นกาลิลี

5

พระเยซูฮักษาโรคตี้สระน้ำ

1 หลังจากนั้น พระเยซูก็เตียวขึ้นไปตี้กรุงเยรูซาเล็ม เปื้อไปฮ่วมงานของจาวยิว
2 ในกรุงเยรูซาเล็มมีสระน้ำอยู่ใก้ๆ ปะตู๋ตี้จื้อว่า ปะตู๋แกะ ภาษาฮีบรูฮ้องว่า “เบธซาธา” ตี้หั้นมีศาลาห้าหลัง

3 แล้วก็มีคนเจ็บคนป่วยนักขนาดตื้นอนอยู่ในศาลาต่างๆ นั้นคือ คนต๋าบอด คนเป๋นง่อย กับคนเป๋น
อัมพาต[๒]
5 ตี้หั้นมีป้อจายคนนึ่ง บ่สบายได้สามสิบแปดปี๋แล้ว
6 เมื่อพระเยซูหันเขานอนอยู่ตี้หั้น พระเยซูก็ฮู้ว่าป้อจายคนนี้บ่สบายมาเมิน พระองค์ก็เลยอู้กับเขาว่า
ใค่อยากหายก่อ
7 ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า ต้านครับ เมื่อน้ำเป๋นคลื่น ก็บ่มีใผจ้วยเอาเฮาลงไปสักคน ต๋อนเฮากั๊นจะลง คน
อื่นก็ลู่ลงไปเหียก่อนกู้เตื้อ
8 พระเยซูก็เลยตอบว่า ลุกขึ้น แล้วแบกตี้นอนของเจ้าเตียวไปเต๊อะ
9 ป้อจายคนนี้ก็หายบ่าเดี่ยวนั้นเลย แล้วแบกตี้นอนเตียวไป
วันตี้เรื่องนี้เกิดขึ้นเป๋นวันสะบาโต
10 ผู้นำจาวยิวก็อู้กับป้อจายคนตี้หายว่า ตี้ต้านแบกตี้นอนเตียวไปเตียวมาในวันสะบาโต ฮู้ก่อ มันผิดบท
บัญญัติ
11 ป้อจายคนนั้นก็ตอบว่า คนตี้ฮักษาเฮาบอกหื้อเก็บตี้นอนเตียวไปเต๊อะ
12 หมู่ผู้นำจาวยิวถามแหมกำว่า ใผเป๋นคนอู้จาอั้น
13 แต่ป้อจายคนนั้นบ่ฮู้ว่าคนตี้ฮักษาเขาจี้ออะหยัง ย้อนพระเยซูเตียวหายเข้าไปในหมู่คนตื้อยู่ตี้หั้นแล้ว
14 หลังจากนั้น พระเยซูก็ปะเขาแหมเตื้อในพระวิหาร พระองค์ก็อู้กับเขาว่า ต๋อนนี้ต้านก็หายดีแล้ว หื้อ
ย้างเยียะบาปเหีย เปื้อบ่หื้อความตุ๊กนักเหลือนี้เกิดขึ้นกับต้านแหม
15 แล้วป้อจายคนนั้นก็ไปบอกหมู่ผู้นำจาวยิวว่าพระเยซูเป๋นคนฮักษาเขาหื้อหาย
16 จาอั้นหมู่ผู้นำจาวยิวก็ตั้งเก๊าค่ำพระองค์ ย้อนว่าพระองค์เยียะสิ่งหมู่นี้ในวันสะบาโต
17 พระเยซูก็บอกว่า พระบิดาของเฮาเยียะก๋านอยู่ตลอด แล้วเฮาต้องเยียะก๋านตลอดตวย
18 ย้อนจาอี้ หมู่ผู้นำจาวยิวก็ซ้ำก๊ึดจะฆ่าพระองค์ ย้อนพระองค์บ่ได้ย้างเยียะก๋านในวันสะบาโต ป๋ายบ่อ
พระองค์ยังฮ้องพระเจ้าว่าเป๋นพระบิดาของตั๋วเก่าแหม ก็เต้ากับเป๋นก๋านยกตั๋วเก่าเต้ากับพระเจ้า

สิทธิอำนาจของพระบุตร

19 พระเยซูบอกกับหมู่ผู้นำจาวยิวว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า พระบุตรเยียะต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า
บ่ได้ พระองค์เยียะได้ก้าสิ่งตี้หันพระบิดาเยียะเต้าอั้น ย้อนว่าอะหยังตี้พระบิดาเยียะ พระบุตรก็เยียะตวย
20 ย้อนว่าพระบิดาฮักพระบุตร เลยหื้อพระบุตรหันกู้สิ่งกู้อย่างตี้พระบิดาเยียะ แล้วพระองค์จะหื้อพระ
บุตรหันสิ่งตี้ยิ่งใหญ่นักเหลือนี้แหม เป๋นสิ่งตี้พระบุตรจะเยียะ แล้วหมู่ต้านก็จะงืด
21 เหมือนกับตี้พระบิดาเยียะหื้อคนต๋ายแล้วเป๋นขึ้นจากความต๋าย พระบุตรก็จะหื้อจีวิตกับใผก็ได้ตี้
พระองค์ใค่โผดหื้อเหมือนกั๋น
22 พระบิดาบ่ตัดสินใผ แต่พระองค์มอบสิทธิอำนาจตึงหมดในก๋านตัดสินหื้อพระบุตร
23 เปื้อหมู่คนตึงหมดจะหื้อเกียรติพระบุตรเหมือนตี้หมู่เขาหื้อเกียรติพระบิดา คนตี้บ่หื้อเกียรติพระบุตร
หมู่เขาก็บ่หื้อเกียรติพระบิดาผู้ตี้ใจ๊พระบุตรมาตวย
24 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนตี้ฟังกำเฮาและเจื้อวางใจ๋พระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามา เขาก็มีจีวิต
นิรันดร์ กับจะบ่ถูกตัดสินลงโต้ษ ย้อนว่าเขาได้ป๊นจากความต๋าย ไปมีจีวิตนิรันดร์แล้ว
25 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เวลานั้นก็ใก้มาแผว บ่าเดี่ยวนี้ก็มาแผวแล้วตวยตี้คนต๋ายจะได้
ยินเสียงพระบุตรของพระเจ้า คนตี้ได้ยินแล้วเจื้อฟัง ก็จะมีจีวิตนิรันดร์
26 พระบิดาเป๋นบ่อเกิดของจีวิตตึงหมด กับได้หื้อพระบุตรของพระองค์เป๋นบ่อเกิดของจีวิตเหมือนกั๋น
27 พระบิดามอบสิทธิอำนาจตี้จะเป๋นผู้ตัดสินลงโต้ษหื้อพระบุตรของพระองค์ ย้อนว่าพระบุตรก็เป๋นบุตร
มนุษย์ตวย
28 หมู่ต้านบ่ต้องงืดในเรื่องนี้ ย้อนว่าเวลาใก้จะมาแผวแล้วตี้คนต๋ายจะได้ยินเสียงบุตรมนุษย์
29 แล้วปากั๋นออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ คนตี้เยียะดีก็เป๋นขึ้นมาเปื้ออับจีวิตนิรันดร์ คนตี้เยียะบ่ดีก็จะเป๋น
ขึ้นมาเปื้อถูกตัดสินลงโต้ษ

ผู้ตี้เป๋นกำพยานหื้อพระเยซู

30 เฮาจะเยียะอะหยังต๋ามใจ๋ตั๋วเก่าบ่ได้ พระเจ้าสั่งจาใด เฮาก็ตัดสินไปจาอั้น แล้วกำตัดสินของเฮาก็
ยุติธรรม ย้อนว่าเฮาเยียะต๋ามความต้องก๋านของผู้ตี้ใจ๊เฮามา บ่ใจ๋ต๋ามใจ๋ของตั๋วเก่า
31 ถ้าเฮาเป๋นพยานหื้อตั๋วเก่า กำพยานของเฮาก็เจื้อถือบ่ได้
32 แต่เฮามีผู้นึ่งเป๋นพยานหื้อเฮา เฮาฮู้ว่ากำพยานของพระองค์เรื่องเฮานั้นเป๋นความจริง
33 หมู่ต้านได้ส่งคนไปหายอห์น แล้วยอห์นก็ได้อู้กำพยานเรื่องเฮาตี้เป๋นความจริง

---

[๒] **5:3 5:3** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 4 ตี้ว่า ย้อนว่า จะมีทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาก๋วนน้ำตี้สระนั้นเป๋นบางเตื้อ เมื่อน้ำเป๋นคลื่น ใผตี้ลงไปในสระก่อนเป๋นคนเก๊า ก็จะหายจากโรคตี้เป๋นอยู่

34 ตี้เฮาอู้จาอี้บ่ใจ๋ว่าเฮาต้องหื้อคนมาเป๋นพยานหื้อ แต่เปื้อจ้วยหื้อหมู่ต้านเจื้อเฮา แล้วรอดป๊นบาปโต้ษ
35 ยอห์นเป๋นเหมือนโกมไฟตี้ต๋ามส่องแสง หมู่ต้านปอใจ๋ตี้จะฮับแสงของยอห์น แล้วจิ้นจมยินดีกับแสงนั้นได้กำนึ่ง
36 แต่เฮามีกำพยานตี้ยิ่งใหญ่นักเหลือกำพยานของยอห์น ย้อนว่ากำนตี้พระบิดามอบหื้อเฮาเยียะจ๋นแล้ว คือกำสั่งสอนกับหมายสำคัญตี้เฮาก่ำลังเยียะอยู่ กำนนี้เป๋นพยานหื้อเฮาว่าพระบิดาเป๋นผู้ตี้ใจ๊เฮามา
37 พระบิดาผู้ตี้ใจ๊เฮามาก็เป๋นพยานหื้อเฮาตวย หมู่ต้านบ่เกยได้ยินเสียง บ่เกยหันฮูปฮ่างของพระองค์
38 กำอู้ของพระองค์ก็บ่อยู่ในใจ๋ของหมู่ต้าน ย้อนว่าหมู่ต้านบ่เจื้อวางใจ๋ผู้ตี้พระบิดาส่งมา
39 หมู่ต้านตั้งใจ๋ฮ่ำเฮียนพระคัมภีร์ ย้อนกี๊ดว่าหมู่ต้านจะปะตางตี้จะได้ฮับจีวิตนิรันดร์ในนั้น พระคัมภีร์นี้ละมีกำเขียนเถิงเฮา
40 แต่หมู่ต้านก็บ่ยอมมาหาเฮาเปื้อฮับจีวิตนิรันดร์
41 เฮาบ่สนใจ๋กำยกย่องของคน
42 ย้อนเฮาฮู้จักหมู่ต้านกับฮู้ว่าในใจ๋หมู่ต้านบ่ได้ฮักพระเจ้าแต๊ๆ
43 เฮามาในนามของพระบิดา หมู่ต้านก็บ่ยอมฮับเฮา แต่ถ้ามีคนมาอู้ในนามตั๋วเก่า หมู่ต้านก็จะยอมฮับเขาเหีย
44 หมู่ต้านจะเจื้อเฮาได้จาใด ย้อนหมู่ต้านชอบยกย่องกั๋น แต่บ่สนใจ๋เซาะหากำยกย่องตี้มาจากพระเจ้าองค์เดียว
45 บ่ต้องกี๊ดว่าเฮาจะฟ้องหมู่ต้านต่อหน้าพระบิดา หมู่ต้านหวังจะรอดป๊นบาปโต้ษโดยเจื้อฟังบทบัญญัติของโมเสส แต่โมเสสคนเนียะ จะเป๋นคนฟ้องหมู่ต้าน
46 ถ้าหมู่ต้านเจื้อโมเสสแต๊ๆ ต้านก็จะเจื้อเฮาตวย ย้อนโมเสสได้เขียนเถิงตั๋วเฮา
47 แต่ถ้าต้านบ่เจื้อในสิ่งตี้โมเสสเขียนแล้ว ต้านจะเจื้อกำอู้ของเฮาได้จาใด

6

พระเยซูเลี้ยงคนห้าปันคน

1 หลังจากนั้นพระเยซูก็ข้ามไปแหมเผิกนึ่งของทะเลสาบกาลิลี (มีแหมจื้อว่า ทะเลสาบทิเบเรียส)
2 มีคนนักขนาดตวยพระองค์ไป ย้อนว่าหมู่เขาได้หันหมายสำคัญตี้พระองค์ได้ฮักษาคนบ่สบาย
3-4 ต๋อนนั้นใก้จะเถิงงานปัสกาของจาวยิว พระองค์ได้เตียวขึ้นไปบนดอย แล้วนั่งอยู่กับหมู่สาวกของพระองค์
5 เมื่อพระองค์เหงยหน้าขึ้นมา ก็หันหมู่คนเป๋นจ๋ำนวนนักปากั๋นมาหา พระองค์ก็อู้กับฟิลิปว่า เฮาจะซื้อของกิ๋นตี้ไหนเถิงจะปอเลี้ยงคนตึงหมดนี้
6 (พระองค์ถามเปื้อลองใจ๋ฟิลิป แต๊ๆ แล้วพระองค์ฮู้ว่าจะเยียะจาใด)
7 ฟิลิปก็บอกว่า ก้าจ้างสองร้อยวัน ยังบ่ปอซื้อของกิ๋นหื้อหมู่เขากิ๋นกั๋นคนละหน้อยเลย
8 สาวกแหมคนนึ่งของพระองค์จื้ออันดรูว์ น้องบ่าวซีโมนเปโตรบอกว่า
9 มีหละอ่อนป้อจายคนนึ่ง เขามีเข้าหนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนกับป๋าแหมสองตั๋ว แต่มอกอี้ตึงบ่ปอเลี้ยงคนตึงหมด
10 ตี้หั้นมีหญ้าเปียงอยู่ พระเยซูก็เลยอู้กับหมู่สาวกว่า บอกหื้อหมู่เขานั่งลง แล้วกู้คนก็ปากั๋นนั่งลง (นับก้าป้อจายได้ประมาณห้าปันคน)
11 แล้วพระเยซูก็เอาเข้าหนมปังมา เมื่ออธิษฐานขอบคุณพระเจ้าแล้ว พระองค์ก็หักแจกหื้อกู้คนตี้นั่งอยู่กิ๋นกั๋นเต๋มตี้ แล้วพระองค์ก็เอาป๋ามาเยียะอย่างเดียวกั๋น
12 หลังจากกู้คนกิ๋นอิ่มแล้ว พระองค์ก็บอกหมู่สาวกว่า เก็บเข้าหนมปังตี้เหลือมาหื้อหมด จะได้บ่เสียของ
13 แล้วหมู่สาวกก็ไปเก็บตี้เหลือตี้มาจากเข้าหนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนนั้นได้สิบสองซ้าเต๋มๆ
14 คนตังหลายเมื่อหันหมายสำคัญตี้พระองค์เยียะ ก็ปากั๋นอู้ว่า คนนี้ต้องเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าคนนั้นตี้ว่ากั๋นว่าจะเข้ามาในโลกนี้ แน่ๆ
15 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาจะค่ำเขหื้อพระองค์ไปเป๋นกษัตริย์ของหมู่เขา พระองค์ก็เลยลักขึ้นไปบนดอยคนเดียว

พระเยซูเตียวบนน้ำ

16 ตกเมื่อแลงมา หมู่สาวกของพระองค์ก็ไปตี้ทะเลสาบ
17 แล้วลงเฮือข้ามฟากไปเมืองคาเปอรนาอุม ย้อนว่าต๋อนนั้นมืดแล้ว แต่พระเยซูก็ยังบ่มาหาหมู่เขา
18 แล้วลมหลวงก็ปี๊ดมา เยียะหื้อทะเลสาบมีคลื่นแฮงขนาด
19 เมื่อเฮือออกจากฝั่งมาได้สักห้า หกกิโลเมตร หมู่สาวกก็หันพระเยซูก่ำลังเตียวมาบนน้ำเข้ามาใก้เฮือ หมู่เขาก็ปากั๋นกั๋วขนาด
20 พระเยซูก็บอกว่า นี่เฮาเน่อ บ่ถ้ากั๋ว

21 แล้ว หมู่เขาก็เต็มใจ๋ฮับพระองค์ขึ้นเฮือ แล้วเฮือก็เถิงฝั่งตี้เขาจะไปปอดี

หมู่คนปากกั๋นเซาะหาพระเยซู

22 ตกแหมวัน คนจ๋ำนวนนักตี้ยังอยู่แหมเผิกนึ่ง หันว่าวันก่อนหน้านั้นตี้หั้นมีเฮือก้าลำเดียว กับฮู้ว่าหมู่
สาวกเต้าอั้นตี้ลงเฮือลำนั้นไป แต่พระเยซูบ่ได้ลงไปตวย
23 แล้วมีเฮือลำอื่นตี้ลุกมาจากเมืองทิเบเรียส เข้ามาจอดฝั่งใก้ๆ ตี้หมู่เขาได้กิ๋นเข้าหนมปังหลังจากพระ
เยซูอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าแล้ว
24 บ่ากองหมู่เขาหันว่าพระเยซูตึงหมู่สาวกบ่อยู่ตี้หั้น ก็ปากั๋นลงเฮือลำนั้นไปตวยเซาะหาพระองค์ตี้เมือง
คาเปอรนาอุม

พระเยซูเป๋นของกิ๋นตี้หื้อจีวิตนิรันดร์

25 เมื่อหมู่เขาปะพระเยซูแหมเผิกนึ่งของทะเลสาบ หมู่เขาก็ถามพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ต้านมาเมื่อใดละ”
26 พระเยซูก็ตอบว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ตี้หมู่ต้านตวยเซาะหาเฮา บ่ใจ้ว่าหมู่ต้านเข้า
ใจ๋หมายสำคัญตี้หมู่ต้านหัน แต่ย้อนว่าได้กิ๋นเข้าหนมปังจ๋นอิ่มบ่ดาย
27 บ่ถ้าเยียะก๋านเปื้อของกิ๋นตี้เน่าบูดได้ แต่หื้อเยียะก๋าน เปื้อของกิ๋นตี้อยู่ได้จ๋นเถิงจีวิตนิรันดร์ บุตรมนุษย์
จะเป๋นคนหื้อของกิ๋นนั้นกับหมู่ต้าน ย้อนว่าพระเจ้าพระบิดาหื้อสิทธิอำนาจกับบุตรมนุษย์ตี้จะเยียะจาอี้ได้”
28 แล้วหมู่เขาก็ถามแหมว่า “หมู่เฮาต้องเยียะอะหยัง เถิงจะเยียะหื้อพระเจ้าปอใจ๋”
29 พระเยซูก็ตอบว่า “สิ่งตี้พระเจ้าใค่หื้อเยียะก็คือเจื้อวางใจ๋ผู้ตี้พระองค์ใจ๊มา”
30 หมู่เขาก็ถามแหมว่า “ถ้าจาอั้น ต้านจะเยียะหมายสำคัญอะหยังเปื้อเฮาจะได้หันและเจื้อวางใจ๋ต้านได้
ต้านจะเยียะอะหยังพ่อง
31 ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาได้กิ๋นมานา[จ] ในดินแดนทุรกั๋นดารอย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ต้านได้
หื้อของกิ๋นจากสวรรค์” [ฉ]
32 พระเยซูก็ตอบว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า บ่ใจ้โมเสสตี้หื้อของกิ๋นจากสวรรค์นั้นกับต้าน
แต่เป๋นพระบิดาของเฮาตี้หื้อของกิ๋นตี้แต๊จริงจากสวรรค์กับหมู่ต้าน
33 ย้อนว่าของกิ๋นตี้พระเจ้าหื้อนั้นก็คือผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์ แล้วหื้อจีวิตกับโลกนี้”
34 หมู่เขาก็อู้ว่า “ต้านครับ ต่อไปนี้ขอของกิ๋นนั้นหื้อหมู่เฮาตวยเต๊อะ”
35 พระเยซูก็อู้ว่า “เฮาเป๋นของกิ๋นตี้หื้อจีวิต คนตี้มาหาเฮาก็จะบ่อยากกิ๋นข้าวแหม แล้วคนตี้เจื้อวางใจ๋ใน
เฮาก็จะบ่อยากกิ๋นน้ำแหมเลย
36 เหมือนกับตี้เฮาเกยบอกหมู่ต้านว่า หมู่ต้านได้หันเฮา แต่หมู่ต้านก็ยังบ่เจื้อเฮา
37 กู้คนตี้พระบิดาหื้อเฮา จะมาหาเฮา ใผตี้มาหาเฮา เฮาจะบ่ละบ่ขว้างเขา
38 ย้อนว่า เฮาบ่ได้ลงมาจากสวรรค์เปื้อเยียะต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่มาเปื้อเยียะต๋ามความต้องก๋านของผู้ตี้ใจ๊
เฮามา
39 ความต้องก๋านของผู้ตี้ใจ๊เฮามาก็คือ ฮักษากู้คนตี้พระองค์หื้อเฮาไว้บ่หื้อหายไปสักคนเดียว และเยียะ
หื้อคนหมู่นั้นเป๋นขึ้นจากความต๋าย ในวันสุดต๊าย
40 ย้อนว่าพระบิดาต้องก๋านหื้อกู้คนตี้หันพระบุตรกับเจื้อวางใจ๋ในพระองค์นั้นได้ฮับจีวิตนิรันดร์ และเฮา
จะเยียะหื้อเขาเป๋นขึ้นจากความต๋ายในวันสุดต๊าย”
41 หมู่จาวยิวก็ตั้งเก๊าจ่มกั๋น ตี้พระเยซูอู้ว่า “เฮาเป๋นของกิ๋นตี้ลงมาจากสวรรค์”
42 และหมู่จาวยิวก็อู้กั๋นแหมว่า “นี่เยซู ลูกบ่าวโยเซฟบ่ใจ้กา ป้อแม่ของเขาเฮาก็ฮู้จัก แล้วเขาอู้ได้จาใด
ว่า “เฮาลงมาจากสวรรค์” ”
43 พระเยซูก็อู้ว่า “บ่ต้องจ่มกั๋นเนาะ
44 บ่มีใผติดต๋ามเฮาได้ ถ้าพระบิดาผู้ตี้ใจ๊เฮามาบ่ได้ปาเขามาหาเฮา และเฮาจะเยียะหื้อเขาเป๋นขึ้นจาก
ความต๋ายในวันสุดต๊าย
45 ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเขียนไว้ว่า “พระเจ้าจะสั่งสอนกู้คน”[ช] กู้คนตี้ยอมฟังพระบิดากับเฮีย
นฮู้จากพระองค์ เขาตึงมาติดต๋ามเฮา
46 บ่มีใผเกยหันพระบิดา นอกจากผู้ตี้มาจากพระเจ้าเต้าอั้นตี้เกยหันพระบิดา
47 เฮาจะบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ใผตี้เจื้อวางใจ๋เฮาก็มีจีวิตนิรันดร์
48 เฮาเป๋นของกิ๋นตี้หื้อจีวิต
49 ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้านได้กิ๋นมานาในตี้ดินแดนทุรกั๋นดาร แต่หมู่เขาก็ยังต๋ายกั๋นหมด
50 แต่เฮาเป๋นของกิ๋นนั้นตี้มาจากสวรรค์ ถ้าใผกิ๋นจะบ่ต๋ายแหมเลย

จ **6:31 6:31** อพย. 16:4 ฉ **6:31 6:31** สดด. 78:24 ช **6:45 6:45** อสย. 54:13

51 เฮาเป็นของกิ๋นตี้หื้อจีวิตเซิ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใผคนใดกิ๋นของกิ๋นนี้ เขาจะมีจีวิตนิรันดร์ ของกิ๋นนี้ก็
คือเนื้อหนังของเฮา ตี้เฮาจะหื้อคนในโลกเปื้อมีจีวิตนิรันดร์ได้
52 จาวยิวก็ตั้งเก๊าเถียงกั๋นว่า ป้อจายคนนี้จะเอาเนื้อหนังของเขาหื้อหมู่เฮากิ๋นได้จาใด
53 พระเยซูก็อู้กับเขาว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าหมู่ต้านบ่ได้กิ๋นเนื้อหนังและกิ๋นเลือด
ของบุตรมนุษย์ ต้านก็บ่มีจีวิตนิรันดร์
54 ใผตี้กิ๋นเนื้อหนังกับเลือดของเฮา ก็มีจีวิตนิรันดร์ และเฮาจะหื้อเขาเป๋นขึ้นจากความต๋ายในวันสุดต๊าย
55 ย้อนว่าเนื้อหนังของเฮาก็เป๋นของกิ๋นตี้แต๊จริง กับเลือดของเฮาก็เป๋นน้ำตี้แต๊จริง
56 ใผตี้กิ๋นเนื้อหนังและกิ๋นเลือดของเฮา คนนั้นก็อยู่กับเฮา และเฮาก็อยู่กับเขาตวย
57 เหมือนตี้พระบิดาผู้มีจีวิตอยู่ใจ๊เฮามา และเฮามีจีวิตย้อนพระบิดา จาอั้นคนตี้กิ๋นเนื้อหนังกับเลือดของ
เฮาก็จะมีจีวิตย้อนเฮาเหมือนกั๋น
58 เฮาเป๋นของกิ๋นตี้ลงมาจากสวรรค์ เซิ่งบ่เหมือนกับมานาตี้ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้านได้กิ๋นแล้วก็ยัง
ต๋าย แต่คนตี้กิ๋นของกิ๋นนี้จะมีจีวิตนิรันดร์
59 พระเยซูอู้เรื่องนี้ต๋อนตี้สอนในธรรมศาลาของจาวยิว ในเมืองคาเปอรนาอุม

สาวกหลายคนเลิกติดต๋ามพระองค์
60 บ่ากองหมู่สาวกของพระองค์หลายคนได้ยินเรื่องจาอั้น เขาก็จ่มกั๋นว่า ใผจะยอมฮับกำสอนยากๆ จา
อี๊ได้
61 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาจ่มกั๋นเรื่องนี้ พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า กำสอนนี้เยียะหื้อหมู่ต้านบ่ใค่เจื๊อเฮาแหม
กา
62 แล้วหมู่ต้านจะว่าจาใดถ้าหันบุตรมนุษย์ขึ้นไปบนสวรรค์ตี้พระองค์เกยอยู่มาก่อนแล้ว
63 พระวิญญาณหื้อจีวิตนิรันดร์ แต่สิ่งตี้คนเยียะบ่มีประโยชน์อะหยังเลย กำอู้ตี้เฮาได้บอกกับหมู่ต้านมา
จากพระวิญญาณและหื้อจีวิตนิรันดร์
64 แต่หมู่ต้านบางคนก็บ่เจื๊อ (พระเยซูฮู้ตั้งแต่ต้นว่าคนไหนบ่เจื๊อและคนไหนจะหักหลังพระองค์
65 และพระองค์ก็อู้ว่า ย้อนจาอี้ เฮาเถิงบอกหมู่ต้านว่า บ่มีใผติดต๋ามเฮาได้ ถ้าพระบิดาบ่ได้ปาเขามาหา
เฮา
66 หลังจากตี้พระเยซูอู้จาอี้ ก็มีสาวกหลายคนตี้เลิกติดต๋ามพระองค์
67 แล้วพระเยซูก็ถามสาวกสิบสองคนของพระองค์ว่า หมู่ต้านก็จะเลิกติดต๋ามเฮาตวยกา
68 ซีโมนเปโตรก็บอกพระองค์ว่า ถ้าเฮาเลิกติดต๋ามพระองค์ แล้วจะหื้อเฮาไปติดต๋ามใผแหม พระองค์มี
กำตี้หื้อจีวิตนิรันดร์
69 หมู่เฮาเจื๊อและฮู้ว่าพระองค์เป๋นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าแต๊ๆ
70 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า เฮาเลือกหมู่ต้านตึงสิบสองคนแม่นก่อ แต่คนนึ่งจะเป๋นมาร
71 (พระเยซูหมายเถิง ยูดาส ลูกบ่าวของซีโมน อิสคาริโอท ตี้จะหักหลังพระองค์ เถิงแม้ว่าเขาจะอยู่ในหมู่
สาวกสิบสองคนก็ต๋าม)

7

หมู่น้องบ่าวพระเยซูบ่เจื๊อวางใจ๋พระองค์
1 หลังจากนั้นพระเยซูก็เตียวไปใคว่แคว้นกาลิลี พระองค์บ่อยากไปแคว้นยูเดีย ย้อนว่าหมู่ผู้นำจาวยิว
เซาะหาตางตี้จะฆ่าพระองค์
2 ต๋อนนั้นใก้งานอยู่เพิงของจาวยิว[ช]
3 หมู่น้องบ่าวของพระองค์ก็บอกว่า อ้ายน่าจะไปแคว้นยูเดีย เปื้อหมู่สาวกของอ้ายจะได้หันก๋านอัศจ๋รรย์
ตี้อ้ายเยียะ
4 ย้อนว่าคนตี้ใค่มีจื๊อเสียงจะบ่เยียะอะหยังในตี้ลับๆ กั๋น ไหนๆ อ้ายก็เยียะก๋านอัศจ๋รรย์หมู่นี้อยู่แล้ว ก็หื้อ
คนตึงโลกฮู้ไปเลยก่า
5 แม้แต่น้องบ่าวของพระองค์ยังบ่เจื๊อวางใจ๋พระองค์เลย
6 พระเยซูก็บอกว่า ยังบ่เถิงเวลาของเฮาเตื้อ แต่หมู่น้องไปเวลาไหนก็ได้
7 คนในโลกนี้เขาบ่มีอะหยังหื้อจังหมู่น้อง แต่หมู่เขาจังเฮาย้อนเฮาบอกว่าหมู่เขาเยียะบ่ดี
8 หมู่น้องไปกั๋นเต๊อะ เฮายังบ่พร้อมตี้จะไปเตื้อ ย้อนยังบ่เถิงเวลาของเฮา
9 หลังจากตี้อู้จาอั้น พระองค์ก็อยู่ในแคว้นกาลิลีต่อ
10 บ่ากองหมู่น้องบ่าวของพระองค์ไปฮ่วมงานแล้ว พระองค์ก็ตวยไปเมื่อลูนโดยบ่ใค่หื้อใผฮู้ใผหัน
11 หมู่ผู้นำจาวยิวก่ำลังเซาะผ่อหาพระองค์ในงาน หมู่เขาก็ถามว่า ป้อจายคนนั้นอยู่ไหน
12 คนตังหลายตี้อยู่ตี้หั้นก็ปากั๋นซูบซาบเรื่องพระองค์กั๋นขนาด พ่องก็ว่า เขาก็เป๋นคนดีลอ พ่องก็ว่า
บ่ใจ้ เขาเป๋นคนขี้จุขี้ล่าย

ช **7:2 7:2** ลนด 23:34

13 แต่บ่มีใผก้าอู้เรื่องพระองค์อย่างเปิดเผย ย้อนว่าหมู่เขากั๋วหมู่ผู้นำจาวยิว

กำสอนของพระเยซู

14 บ่ากองเถิงหละหว่างก๋างงานอยู่เพิงของจาวยิว พระเยซูก็เข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วตั้งเก๊าสั่งสอนหมู่คน
15 เมื่อหมู่ผู้นำจาวยิวได้ยินกำสอนของพระองค์ก็งึด แล้วว่า ป้อจายคนนี้บ่ได้เฮียนมา แล้วจาใดเขาฮู้นักแต๊ะ
16 พระเยซูตอบว่า กำสอนของเฮานั้นบ่ใจ้เป่นกำของเฮา แต่มาจากพระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามา
17 ใผตี้เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ก็จะฮู้ว่ากำตี้เฮาสอนนั้นมาจากพระเจ้ากาว่าเฮาอู้ขึ้นมาคนเดียว
18 คนตี้อู้ต๋ามใจ๋ตั๋วเก่าก็เซาะหาเกียรติใส่ตั๋ว แต่คนตี้เซาะหาเกียรติหื้อผู้ตี้ใจ๊เขามา คนนั้นเนาะก็เป่นคนตี้จริงใจ๋กับบ่จุใผตวย
19 โมเสสได้หื้อบทบัญญัติกับหมู่ต้านบ่ใจ้กา แต่หมู่ต้านก็บ่ได้เยียะต๋ามบทบัญญัตินั้นสักคน แล้วจาใดหมู่ต้านเซาะหาตางตี้จะฆ่าเฮาจ๋นได้
20 หมู่เขาก็ตอบว่า ต้านโดนผีเข้ากำ ใผจะฆ่าต้าน
21 พระเยซูตอบว่า เฮาได้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์อย่างนึ่ง แล้วหมู่ต้านก็ปากั๋นงึด
22 โมเสสได้หื้อกฎเกี่ยวกับก๋านเข้าพิธีสุหนัต (แต๊ๆ บ่ใจ้โมเสสตี้เป่นคนตั้งหื้อ แต่เป่นป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้าน) แล้วหมู่ต้านก็ยังเยียะพิธีสุหนัตหื้อกับหละอ่อนป้อจายตั๊ดวันสะบาโต
23 ถ้าวันสะบาโตหมู่ต้านยังเยียะพิธีสุหนัตหื้อหละอ่อนป้อจายได้ เปื้อบ่หื้อผิดบทบัญญัติของโมเสส แล้วหมู่ต้านจะมาโขดเฮาตี้เฮาฮักษาคนๆ นึ่งหื้อหายเป่นปกติในวันสะบาโตเยียะหยัง
24 บ่ดีตัดสินใผต๋ามตี้หันตังนอก แต่หื้อตัดสินไปต๋ามความจริง

หมู่คนสงสัยว่าพระเยซูเป่นพระคริสต์

25 บางคนในกรุงเยรูซาเล็มถามกั๋นว่า คนนี้บ่ใจ้กาตี้หมู่ผู้นำฮิหาฮ่อมจะฆ่า
26 แต่ผ่อลอ เขาก๋ำลังอู้อยู่ในตี้สาธารณะ แต่หมู่ผู้นำก็บ่มีใผว่าเขาสักคน หมู่ผู้นำมั่นใจ๋แล้วกา ว่าเขาเป่นพระคริสต์
27 แต่เฮาฮู้ว่าคนนี้มาจากไหน ถ้าพระคริสต์มาแต๊ ก็จะบ่มีใผฮู้ว่าพระองค์มาจากไหน
28 ต๋อนตี้พระเยซูสอนอยู่บริเวณพระวิหาร พระองค์ก็เอิ้นหื้อกู้คนได้ยินว่า แม่นแล้ว หมู่ต้านฮู้จักเฮาและฮู้ว่าเฮาลุกไหนมา เฮาบ่ได้มาโดยสิทธิอำนาจของตั๋วเก่า แต่ผู้ตี้ใจ๊เฮามานั้นอู้แต่ความจริงและหมู่ต้านบ่ฮู้จักพระองค์
29 แต่เฮาฮู้จักพระองค์ย้อนเฮามาจากพระองค์และพระองค์เป่นผู้ตี้ใจ๊เฮามา
30 หมู่เขาก็หาตางจะยับพระเยซู แต่บ่มีใผยับพระองค์ได้ย้อนบ่เถิงเวลาของพระองค์เตื้อ
31 แต่มีหลายคนในหมู่นั้นเจื้อวางใจ๋พระองค์ หมู่เขาก็อู้ว่า เมื่อพระคริสต์มานั้น พระองค์จะเยียะหมายสำคัญนักเหลือตี้ป้อจายคนนี้เยียะกา

หมู่จาวยิวส่งคนไปยับพระเยซู

32 บ่ากองหมู่ฟาริสีได้ยินว่าคนตังหลายปากั๋นเล่าเรื่องพระเยซู หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสีก็เลยส่งทหารฮักษาพระวิหารไปยับพระองค์
33 แล้วพระเยซูก็อู้ว่า เฮาจะอยู่กับหมู่ต้านไปแหมบ่เมิน แล้วก็จะปึ๊กไปหาพระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามา
34 หมู่ต้านจะตวยเซาะหาเฮาแต่ก็จะบ่ปะ กับตี้ตี้เฮาไปนั้นหมู่ต้านไปบ่ได้
35 หมู่ผู้นำจาวยิวก็อู้กั๋นว่า เขาจะไปตี้ไหนตี้หมู่เฮาจะตวยเซาะหาเขาบ่ปะ เขาจะไปหาจาวยิวตี้แตกขะแลขะแจไปอยู่เมืองกรีก แล้วสอนจาวกรีกตี้หั้นกา
36 ตี้เขาอู้ว่า หมู่ต้านจะตวยเซาะหาเฮาแต่ก็จะบ่ปะ กับ ตี้ตี้เฮาไปนั้นหมู่ต้านไปบ่ได้ หมายความว่าจาใด

แม่น้ำตี้หื้อจีวิต

37 ในวันสุดต๊ายของงานอยู่เพิงเซิ่งเป่นวันสำคัญตี้สุด พระเยซูยืนขึ้นแล้วก็ฮ้องเอิ้นว่า ใผตี้ใค่อยากกิ๋นน้ำหื้อมาหาเฮาแล้วกิ๋นเหีย
38 คนตี้เจื้อวางใจ๋เฮาก็เป่นเหมือนตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า แม่น้ำตี้มีสายน้ำเลี้ยงจีวิตจะไหลจากหัวใจ๋ของเขาออกมา ญ
39 ตี้พระเยซูอู้จาอั้นพระองค์หมายเถิงพระวิญญาณ เซิ่งถ้าใผเจื้อวางใจ๋พระองค์ ก็จะได้ฮับพระวิญญาณไป แต่ยังบ่มีใผได้ฮับต๋อนนั้น ย้อนพระเยซูยังบ่ได้ฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่ ๓ ของพระองค์เตื้อ

ญ **7:38** **7:38** อสค 47:1; ศคย 14:8

๓ **7:39** **7:39** เกียรติอันยิ่งใหญ่นี้ อ้างเถิง พระองค์ถูกเชิงไว้บนไม้ก๋างเขนกับพระองค์เป่นขึ้นจากความต๋าย

หมู่คนเถียงกั๋นเรื่องพระเยซู

40 บ่ากองหมู่คนได้ยินจาอั้น บางคนก็อู้ว่า “ต้านคนนี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าคนนั้นแน่ๆ”
41 บางคนก็อู้ว่า “เขาเป๋นพระคริสต์” บางคนก็อู้ว่า “พระคริสต์จะมาจากแคว้นกาลิลีได้จาใด
42 พระคัมภีร์มีเขียนไว้บ่ใจ้กา ว่าพระคริสต์จะมาจากเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิด กับมาจากหมู่บ้านเบธเลเฮมเมืองตี้ดาวิดเกยอยู่”
43 ย้อนจาอั้นก็เกิดก๋านแตกแยกกั๋นในหมู่เขาเรื่องพระเยซู
44 บางคนใค่ยับพระองค์ แต่บ่มีใผเยียะจาอั้น

ผู้นำจาวยิวบ่เจื้อวางใจ๋พระเยซู

45 จาอั้นทหารฮักษาพระวิหารก็ปึ๊กไปหาหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสี แล้วหมู่เขาก็ถามหมู่ทหารว่า “เยียะหยังหมู่สูบ่ยับเขามา”
46 หมู่ทหารก็ตอบว่า “เฮาบ่เกยได้ยินใผอู้อย่างเขาเลย”
47 หมู่ฟาริสีก็อู้ว่า “หมู่สูหลงกำจุของเขาไปตวยกา
48 ผ่อลอ มีใผในหมู่ผู้นำกาว่าหมู่ฟาริสีตี้หลงเจื้อเขาพ่อง
49 บ่มีเลยแม่นก่อ แต่คนหมู่นี้ตี้บ่ฮู้บทบัญญัติ พระเจ้าก็สาปแจ้งหมู่เขาอยู่แล้ว”
50 นิโคเดมัส คนตี้เกยไปหาพระเยซูก่อนหน้านี้ กับเป๋นผู้นำคนนึ่งของจาวยิว เขาก็ถามว่า
51 “บทบัญญัติของเฮาบ่หื้อตัดสินใผก่อนตี้จะฟังเขาอู้ กับฮู้ว่าเขาเยียะอะหยังบ่ใจ้กา”
52 หมู่เขาก็อู้กับนิโคเดมัสว่า “ต้านก็ลุกแคว้นกาลิลีมาเหมือนเขาตวยกา ลองไปเซาะผ่อในพระคัมภีร์ลอ แล้วต้านจะฮู้ว่า บ่มีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าลุกกาลิลีมาเลย”
53 แล้วหมู่เขาตึงหมดก็แยกย้ายกั๋นปึ๊กบ้าน[๔]

8

แม่ญิงคนนึ่งโดนยับต๋อนเล่นจู้

1 แล้วพระเยซูก็ไปดอยบ่ากอกเทศ
2 ต๋อนเจ๊าม็ดวุ้นถัดมา พระองค์ก็ปึ๊กเข้าไปในพระวิหารแหมเตื้อนึ่ง คนตังหลายก็มาหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็นั่งลงสั่งสอนคนหมู่นั้น
3 หมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีปาแม่ญิงคนนึ่งมา แล้วหื้อยืนต่อหน้าหมู่คน แม่ญิงคนนี้เล่นจู้แล้วเขายับได้คาหนังคาเขา
4 หมู่เขาก็อู้กับพระองค์ว่า “อาจ๋ารย์ แม่ญิงคนนี้โดนยับได้ต๋อนตี้ก๋ำลังเล่นจู้อยู่
5 ในบทบัญญัติ โมเสสสั่งหื้อเอาบ่าหินขว้างแม่ญิงจาอี้หื้อต๋าย แล้วอาจ๋ารย์จะว่าจาใด”
6 (ตี้หมู่เขาถามจาอี้ก็ย้อนว่าหมู่เขาใค่ทดลองพระองค์เปื้อหาเรื่องตี้จะยับพระองค์) แต่พระเยซูก็ก้มลงเอานิ้วเขียนบนปึ๊นดิน
7 หมู่เขาก็เขหื้อพระองค์ตอบติกๆ แล้วพระองค์ก็เลยลุกขึ้นอู้กับหมู่เขาว่า “ในหมู่ต้านคนใดบ่มีบาปเลยก็หื้อเอาบ่าหินขว้างนางก่อนแล่”
8 แล้วพระองค์ก็ก้มลงใจ๊นิ้วเขียนบนปึ๊นดินต่อ
9 บ่ากองหมู่ธรรมาจ๋ารย์กับหมู่ฟาริสีได้ยินพระเยซูอู้จาอั้น แล้วหมู่เขาก็ออกไปเตื้อคนๆ คนเฒ่าเริ่มออกไปก่อนจ๋นเหลือก้าพระเยซูกับแม่ญิงคนนั้นยังอยู่ตี้หั้น
10 พระเยซูก็ลุกขึ้นแล้วถามแม่ญิงคนนั้นว่า “หญิงเหย หมู่เขาไปไหนกั๋นหมดแล้ว บ่มีใผลงโต้ษเจ้ากา”
11 แม่ญิงคนนั้นก็ตอบว่า “บ่มีเจ้า” แล้วพระเยซูก็อู้ว่า “เฮาก็บ่ลงโต้ษเจ้าเหมือนกั๋น ไปเต๊อะ แล้วห้ามเยียะบาปแหม”

พระเยซูเป๋นความเป่งแจ้งของโลก

12 แล้วพระเยซูก็อู้กับคนตังหลายแหมเตื้อว่า “เฮาเป๋นความเป่งแจ้งของโลก คนตี้ติดต๋ามหลามตวยเฮามาก็จะบ่เตียวในความมืด แต่จะมีแสงแจ้งตี้ส่องนำจีวิตของเขา”
13 หมู่ฟาริสีก็อู้กับพระองค์ว่า “ต้านเป๋นพยานหื้อตั๋วเก่า กำพยานของต้านก็เจื้อถือบ่ได้”
14 พระเยซูก็ตอบว่า “เถิงเฮาเป๋นพยานหื้อตั๋วเก่า แต่สิ่งตี้เฮาอู้มานั้นก็เป๋นความจริง ย้อนว่าเฮาฮู้ว่าตั๋วเฮาลุกไหนมากับก๋ำลังจะไปไหน แต่หมู่ต้านบ่ฮู้ว่าเฮาลุกไหนมากาว่าก๋ำลังจะไปไหน
15 หมู่ต้านตัดสินเฮาต๋ามวิธีของคน เฮาบ่ได้ตัดสินใผ
16 แต่ถ้าเฮาตัดสินคนใด กำตัดสินของเฮาก็ถูกต้อง ย้อนเฮาบ่ได้ตัดสินคนเดียว แต่เฮาตัดสินฮ่วมกับพระบิดาผู้ตี้ใจ๊เฮามา

---

[๔] **7:53 7:53** สำเนาโบราณตี้เก่าตี้สุดบ่มี ข้อ 7:53-8:11

17 ในบทบัญญัติของต้านบอกว่า ถ้ามีกำพยานสองคน กำพยานนั้นก็เจื้อถือได้
18 เฮาเป๋นพยานหื้อตั๋วเก่า และพระบิดาผู้ตี้ใจ๊เฮามาก็เป๋นพยานหื้อเฮาตวย
19 แล้วหมู่เขาก็ถามว่า พระบิดาของต้านอยู่ตี้ไหน พระเยซูก็ตอบว่า หมู่ต้านบ่ฮู้จักเฮากับบ่ฮู้จักพระบิดาของเฮา ถ้าหมู่ต้านฮู้จักเฮา หมู่ต้านก็จะฮู้จักพระบิดาของเฮาตวย
20 ต๋อนตี้พระองค์อู้เถิงสิ่งหมู่นี้ พระองค์ก่ำลังสั่งสอนอยู่ในห้องตั้งตู้ถวายอยู่ในบริเวณพระวิหาร แล้วบ่มีใผมายับพระองค์ ย้อนยังบ่เถิงเวลาของพระองค์เตื้อ

พระเยซูบอกเฮาเป๋นคนนั้นตี้เฮาบอกว่าเฮาเป๋น

21 พระเยซูอู้กับคนตังหลายแหมว่า เฮาจะไปจากตี้นี่ แล้วหมู่ต้านจะตวยเซาะหาเฮา แต่หมู่ต้านจะต๋ายในต๋อนตี้ยังเป๋นคนบาปอยู่ ตี้ตี้เฮาไปนั้นหมู่ต้านไปบ่ได้
22 หมู่ผู้นำจาวยิวก็ถามกั๋นว่า เขาจะไปฆ่าตั๋วต๋ายกาว่าจาใด เถิงอู้ว่า ตี้ตี้เฮาไปนั้นหมู่ต้านไปบ่ได้
23 พระเยซูอู้ว่า หมู่ต้านมาจากโลกนี้ตี้อยู่ตังลุ่ม แต่เฮามาจากสวรรค์ตี้อยู่ตังบน แล้วหมู่ต้านก็เป๋นของโลกนี้ แต่เฮาบ่ใจ๊เป๋นของโลกนี้
24 เฮาเลยบอกว่า หมู่ต้านจะต๋ายในต๋อนตี้ยังเป๋นคนบาปอยู่ แม่นแล้ว หมู่ต้านจะต๋ายในต๋อนตี้ยังเป๋นคนบาปอยู่แน่ๆ ถ้าหมู่ต้านบ่เจื้อว่า เฮาเป๋นคนนั้นตี้เฮาบอกว่าเฮาเป๋น[ฎ]
25 หมู่ผู้นำจาวยิวก็ถามพระองค์ว่า แล้วต้านเป๋นใผ พระเยซูก็ตอบว่า เฮาเป๋นคนนั้นตี้เฮาบอกหมู่ต้านตั้งแต่เก๊าแล้ว
26 แต๊ๆ เฮามีหลายเรื่องตี้จะว่าหื้อหมู่ต้านกับตัดสินลงโต้ษหมู่ต้าน แต่เฮาจะอู้ก้าเรื่องตี้เฮาได้ยินจากพระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามาหื้อคนในโลกฟัง ย้อนพระองค์อู้ความจริง
27 (หมู่เขาบ่เข้าใจ๋ว่าพระเยซูก่ำลังอู้เถิงพระบิดา)
28 จาอั้นพระเยซูก็อู้แหมว่า เมื่อหมู่ต้านยกบุตรมนุษย์ขึ้น[ฐ] หมู่ต้านก็จะฮู้ว่าเฮาเป๋นคนนั้นละ เฮาบ่ได้เยียะต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่เฮาอู้สิ่งตี้พระบิดาสอนเฮามา
29 พระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามาก็อยู่กับเฮาตวย พระองค์บ่เกยละเฮาไว้หื้ออยู่คนเดียว ย้อนเฮาเยียะต๋ามใจ๋พระองค์ตลอด
30 บ่ากองพระเยซูอู้จาอี้ ก็มีหลายคนเจื้อวางใจ๋พระองค์

ความจริงเยียะหื้อเฮามีอิสระ

31 พระเยซูก็อู้กับจาวยิวตี้เจื้อวางใจ๋ในพระองค์ว่า ถ้าหมู่ต้านยึดถือในกำสั่งสอนของเฮา หมู่ต้านก็เป๋นสาวกของเฮาแต๊ๆ
32 หมู่ต้านจะฮู้จักความจริง แล้วความจริงนั้นก็จะเยียะหื้อหมู่ต้านมีอิสระ
33 หมู่เขาอู้ว่า หมู่เฮาเป๋นลูกหลานของอับราฮัม บ่เกยเป๋นขี้ข้าใผ เยียะหยังอาจ๋ำรย์อู้ว่า หมู่ต้านจะมีอิสระ
34 พระเยซูตอบว่า เฮาจะบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า แต๊ๆ แล้วกู้คนตี้เยียะบาปก็เป๋นขี้ข้าของความบาป
35 ขี้ข้าบ่ใจ้คนในครอบครัว แต่ลูกเป๋นคนในครอบครัวตลอดไป
36 ถ้าพระบุตรหื้อหมู่ต้านมีอิสระ หมู่ต้านก็จะมีอิสระแต๊ๆ
37 เฮาฮู้ว่าหมู่ต้านเป๋นลูกหลานของอับราฮัม แต่หมู่ต้านฮิหาตางจะฆ่าเฮา ย้อนว่าหมู่ต้านบ่ยอมฮับกำสั่งสอนของเฮา
38 เฮาบอกหมู่ต้านเถิงสิ่งตี้พระบิดาของเฮาเยียะหื้อเฮาหัน แต่หมู่ต้านก็เยียะสิ่งตี้ได้ยินจากป้อของหมู่ต้าน
39 หมู่เขาอู้ว่า อับราฮัมเป๋นป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา พระเยซูเลยอู้ว่า ถ้าหมู่ต้านเป๋นลูกหลานของอับราฮัมแต๊ๆ หมู่ต้านก็จะเยียะต๋ามตี้อับราฮัมเยียะ
40 เฮาเป๋นคนบอกความจริงเถิงสิ่งตี้เฮาได้ยินจากพระเจ้า แต่หมู่ต้านก็ฮิหาตางตี้จะฆ่าเฮา อับราฮัมบ่เกยเยียะจาอี้เน่อ
41 หมู่ต้านเยียะต๋ามตี้ป้อของหมู่ต้านเยียะ หมู่จาวยิวก็อู้กับพระเยซูว่า หมู่เฮาบ่ใจ้ลูกจู๊ พระเจ้าเต้าอั้นตี้เป๋นป้อของหมู่เฮา
42 พระเยซูก็อู้ว่า ถ้าพระเจ้าเป๋นป้อของหมู่ต้านแต๊ๆ หมู่ต้านก็จะฮักเฮา ย้อนเฮามาจากพระเจ้าและเฮาอยู่นี่แล้ว เฮาบ่ได้มาโดยต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่พระเจ้าใจ๊เฮามา
43 เยียะหยังหมู่ต้านบ่เข้าใจ๋เรื่องตี้เฮาอู้ ย้อนว่าหมู่ต้านอดฟังกำสอนของเฮาบ่ได้

[ฎ] **8:24 8:24** อพย 3:14 [ฐ] **8:28 8:28** ยกบุตรมนุษย์ขึ้น หมายเถิง พระเยซูถูกเขิงบนไม้กำงเขน

44 หมู่ต้านมาจากป้อของหมู่ต้านคือมาร แล้วหมู่ต้านก็ใค่เยียะต๋ามความต้องก๋านของป้อหมู่ต้าน ตั้งแต่เก๊ามารก็เป๋นฆาตกร และบ่เกยอยู่ฝ่ายความจริงเลย ย้อนมันบ่มีความจริงในตั๋วของมัน เมื่อมันอู้กำจุ มันก็เยียะต๋ามสันดานของมัน ย้อนว่ามันขี้จุกับเป๋นป้อของก๋านจุ[ถ]
45 ย้อนจาอั้น เมื่อเฮาอู้ความจริงกับหมู่ต้าน หมู่ต้านก็บ่เจื้อเฮา
46 มีใผพ่องในหมู่ต้านตี้จี๊หื้อหันว่าเฮาเยียะบาป แล้วเยียะหยังหมู่ต้านบ่ยอมเจื้อเฮาเมื่อเฮาอู้ความจริง
47 คนของพระเจ้าก็ฟังกำอู้ของพระเจ้า แต่ตี้หมู่ต้านบ่ยอมฟังเฮาก็ย้อนว่าหมู่ต้านบ่ใจ้คนของพระเจ้า

พระเยซูเป๋นอยู่ก่อนอับราฮัมเกิด

48 หมู่จาวยิวก็อู้ว่า หมู่เฮาอู้ผิดตี้ไหน ตี้ว่าต้านเป๋นจาวสะมาเรีย ฎ กับโดนผีเข้าตวย
49 พระเยซูก็อู้ว่า เฮาบ่ได้โดนผีเข้า แต่เฮาหื้อเกียรติพระบิดาของเฮา แต่หมู่ต้านก็ดูถูกดูแควนเฮา
50 เฮาบ่เซาะหากำยกย่องสรรเสริญหื้อตั๋วเก่า แต่พระเจ้าเป๋นผู้เซาะหาหื้อเฮา และพระองค์ก็เป๋นผู้ตัดสินเข้าข้างเฮา
51 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าใผคนใดเยียะต๋ามกำสั่งสอนของเฮา คนนั้นก็จะบ่มีวันต๋าย
52 หมู่จาวยิวก็อู้กับพระองค์ว่า ต๋อนนี้เฮาฮู้แล้วว่าต้านโดนผีฮ้าย[ท]เข้าแน่ๆ ย้อนอับราฮัมกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าก็ต๋ายกั๋นไปแล้ว แต่ต้านอู้ว่า ใผคนใดตี้เยียะต๋ามกำสั่งสอนของเฮาก็จะบ่มีวันต๋าย
53 ต้านเป๋นใหญ่นักเหลืออับราฮัม ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮากา ย้อนอับราฮัมกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าก็ต๋ายกั๋นไปแล้ว ต้านกี๊ดว่าต้านเป๋นใผ
54 พระเยซูตอบว่า ถ้าเฮายกย่องสรรเสริญตั๋วเก่า กำยกย่องสรรเสริญนั้นก็บ่มีความหมายอะหยังเลย พระบิดาของเฮาผู้ตี้หมู่ต้านอ้างว่าเป๋นพระเจ้าของหมู่ต้านนั้นเนาะ เป๋นผู้ตี้ยกย่องสรรเสริญเฮา
55 แต๊ๆ แล้ว หมู่ต้านบ่ฮู้จักพระองค์ แต่เฮาฮู้จักพระองค์ ถ้าเฮาอู้ว่าเฮาบ่ฮู้จักพระองค์ เฮาก็เป๋นคนขี้จุเหมือนหมู่ต้าน แต่เฮาฮู้จักพระองค์กับเยียะต๋ามตี้พระองค์บอกเฮา
56 อับราฮัมป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้านดีใจ๋ตี้จะหันวันตี้เฮามา เขาได้หันล่วงหน้าแล้ว กับดีใจ๋แล้วตวย
57 หมู่จาวยิวก็อู้ว่า ต้านอายุยังบ่เถิงห้าสิบเลย ต้านเกยหันอับราฮัมได้จาใด
58 พระเยซูตอบว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ก่อนอับราฮัมเกิด เฮาก็เป๋นอยู่แล้ว
59 คนหมู่นั้นก็เลยหยิบบ่าหินขึ้นมาจะขว้างพระเยซู แต่พระองค์ก็หลบออกจากพระวิหารไป

9

พระเยซูฮักษาคนต๋าบอดตั้งแต่เกิด

1 บ่ากองพระเยซูก๋่าลังเตียวตางอยู่ พระองค์ก็หันป้อจายต๋าบอดตั้งแต่เกิดคนนึ่ง
2 แล้วหมู่สาวกของพระองค์ก็ถามว่า อาจ๋ารย์ บาปของใผกั๋นตี้เยียะหื้อป้อจายคนนี้เกิดมาต๋าบอด บาปของเขากาว่าของป้อแม่เขา
3 พระเยซูก็ตอบว่า บ่ใจ้บาปของเขากาว่าของป้อแม่เขา แต่ตี้ป้อจายคนนี้ต๋าบอดก็เปื้อคนตังหลายจะได้หันฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผ่านตางจีวิตของเขา
4 ต๋อนเมื่อวันหมู่เฮาต้องเยียะก๋านของพระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามานั้น ย้อนต๋อนเมื่อคืนก๋่าลังมา แล้วจะบ่มีใผเยียะก๋านได้
5 เมื่อเฮาอยู่ในโลกนี้ เฮาก็เป๋นความเป่งแจ้งของโลก
6 บ่ากองพระเยซูอู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็ถ่มน้ำลายแตวกับขี้ดินจ๋นเป๋นขี้เปอะ แล้วแปดตี้ต๋าของป้อจายต๋าบอด
7 แล้วพระองค์ก็บอกกับเขาว่า ไปล้างต๋าตี้สระสิโลอัมเต๊อะ (สิโลอัม แป๋ว่า ใจ๊ไป) ป้อจายคนนั้นก็ไปล้างต๋าตี้สระสิโลอัม เมื่อออกไป เขาก็ผ่อหันได้
8 หมู่จาวบ้านกับคนตังหลายตี้เกยหันเขาเป๋นขอตานก็อู้กั๋นว่า ป้อจายคนนี้บ่ใจ้กาตี้เกยนั่งขอตานอยู่
9 พ่องก็อู้ว่า แม่นเขาแล้ว พ่องก็ว่า บ่แม่น หน้าเหมือนกั๋นบ่ดาย แล้วป้อจายคนนั้นก็บอกว่า แม่นแล้ว เป๋นเฮาเนียะ
10 แล้วหมู่เขาก็ถามเขาแหมว่า ต้านผ่อหันได้จาใด
11 ป้อจายคนนั้นก็ตอบว่า ป้อจายตี้จื้อเยซูแป๋งขี้เปอะแปดต๋าของเฮาแล้วบอกหื้อเฮาไปล้างต๋าตี้สระสิโลอัม เมื่อเฮาไปล้างต๋าตี้สระนั้น แล้วเฮาก็ผ่อหันได้
12 คนตังหลายก็ถามเขาว่า แล้วป้อจายคนนั้นอยู่ตี้ไหน เขาก็ตอบว่า เฮาบ่ฮู้

หมู่ฟาริสีสอบสวนป้อจายตี้หายต๋าบอด

13 หมู่เขาก็ปาป้อจายตี้เกยต๋าบอดคนนั้นไปหาหมู่ฟาริสี

ถ **8:44 8:44** ป้อของก๋านจุ หมายเถิง เป๋นต้นเหตุของก๋านจุตีงหมด ฎ **8:48 8:48** ยน 4:9 ท **8:52 8:52** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่าบ่สะอาด

14 วันตี้พระเยซูแป๋งขี้เปอะแปดต๋าเขาหื้อหายบอดนั้นเป๋นวันสะบาโต
15 หมู่ฟาริสีก็ถามเขาว่า เขาผ่อหันได้จาใด ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า เขาเอาขี้เปอะแปดต๋าของเฮา แล้วเฮาก็ไปล้างต๋าก็ผ่อหันได้
16 ฟาริสีบางคนก็อู้ว่า ป้อจายคนนั้นบ่ได้มาจากพระเจ้า ย้อนว่าเขาบ่ได้ฮักษากฎวันสะบาโต แต่บางคนอู้ว่า คนบาปจะเยียะหมายสำคัญจาอี้ได้จาใด แล้วกำกึ๊ดของหมู่เขาก็แตกกั๋น
17 หมู่ฟาริสีก็เลยถามป้อจายคนนี้แหมว่า เจ้ากึ๊ดจาใดเรื่องป้อจายคนนั้น ย้อนเจ้าเป๋นคนตี้เขาเยียะหื้อต๋าของเจ้าหายบอด ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า เขาเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า
18 หมู่ผู้นำจาวยิวบ่ยอมเจื้อว่าป้อจายคนนี้เกยต๋าบอด แล้วบ่าเดี๋ยวนี้ก็ผ่อหันได้ หมู่เขาก็เลยฮ้องป้อแม่ของป้อจายคนนี้มา
19 แล้วถามว่า ป้อจายคนนี้เป๋นลูกบ่าวของต้านแม่นก่อ ตี้ต้านบอกว่าเขาต๋าบอดตั้งแต่เกิดนั้น แล้วเยียะหยังเขาเถิงผ่อหันได้
20 ป้อแม่ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า เฮาฮู้ว่าป้อจายคนนี้เป๋นลูกบ่าวของเฮา แล้วเฮาก็ฮู้ว่า เขาต๋าบอดตั้งแต่เกิดแล้ว
21 แต่เฮาบ่ฮู้ว่าเยียะหยังบ่าเดี๋ยวนี้เขาเถิงผ่อหันได้ แล้วใผเยียะหื้อเขาหายบอดเฮาก็บ่ฮู้เหมือนกั๋น ไปถามเขาเอาเต๊อะ เขาใหญ่แล้ว เขาตึงเล่าเรื่องของเขาคนเดียวได้
22 ตี้ป้อแม่ของป้อจายคนนี้อู้จาอั้น ก็ย้อนว่ากั๋วหมู่ผู้นำจาวยิว ย้อนหมู่ผู้นำจาวยิวตกลงกั๋นไว้ว่า ถ้าคนใดยอมฮับว่าพระเยซูเป๋นพระคริสต์ ก็หื้อไล่คนนั้นออกจากสมาชิกธรรมศาลา
23 จาอั้นป้อแม่ของป้อจายคนนี้เลยอู้ว่า เขาใหญ่แล้ว ไปถามเขาเอาเต๊อะ
24 หมู่ผู้นำจาวยิวเลยฮ้องป้อจายตี้เกยต๋าบอดคนนั้นมาแหมเตื้อนึ่ง แล้วก็บอกกับเขาว่า เจ้าต้องสาบานต่อหน้าพระเจ้าว่าจะอู้ความจริง[ค] เฮาฮู้ว่าป้อจายคนนั้นเป๋นคนบาป
25 เขาก็ตอบว่า ป้อจายคนนั้นเป๋นคนบาปก่อเฮาบ่ฮู้ เฮาฮู้ก้าว่าเฮาเกยต๋าบอดแล้วบ่าเดี๋ยวนี้ก็ผ่อหันได้แล้ว
26 คนหมู่นั้นก็ถามเขาแหมว่า เขาเยียะอะหยังกับเจ้าพ่อง แล้วเขาเยียะจาใดหื้อต๋าของเจ้าหายบอด
27 ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า เฮาบอกหมู่ต้านไปแล้ว แต่หมู่ต้านก็บ่ได้ฟัง จะหื้อเฮาเล่าแหมเตื้อเยียะหยังหมู่ต้านใค่เป๋นสาวกของเขาตวยกา
28 หมู่ผู้นำจาวยิวเลยเสัยป้อจายคนนี้ว่า เจ้าเป๋นสาวกของเขา แต่หมู่เฮาเป๋นสาวกของโมเสสกั๋น
29 หมู่เฮาฮู้ว่าพระเจ้าได้อู้กับโมเสส แต่ป้อจายคนนี้ลุกไหนมาเฮาก็บ่ฮู้
30 แล้วป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า มันตึงงึดแต๊ๆ ตี้หมู่ต้านบ่ฮู้ว่าเขาลุกไหนมา แต่เขาก็เยียะหื้อต๋าของเฮาหายบอด
31 หมู่เฮาฮู้ว่าพระเจ้าบ่ฟังคนบาป แต่ถ้าใผคนใดเก๋งกั๋วพระเจ้าและเยียะต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ พระองค์ก็ฟังคนนั้น
32 ตั้งเมื่อเก๊าสร้างโลก ยังบ่เกยมีใผได้ยินว่า มีใผคนใดเยียะหื้อคนต๋าบอดตั้งแต่เกิดผ่อหันได้
33 ถ้าเขาบ่ได้มาจากพระเจ้า เขาก็เยียะจาอี้บ่ได้
34 หมู่ผู้นำจาวยิวบอกป้อจายคนนี้ว่า ต้านหน่ะก่า บาปมาตั้งแต่เกิด ก้ามาสอนเฮาได้จาใด แล้วหมู่เขาก็ไล่เหิบป้อจายคนนั้นออกไป

ต๋าบอดฝ่ายจิตวิญญาณ

35 เมื่อพระเยซูได้ยินว่ามีอะหยังเกิดขึ้นกับป้อจายตี้เกยต๋าบอดคนนั้นพ่อง พระองค์ก็เลยไปหาเขา กับถามเขาว่า ต้านเจื้อวางใจ๋ในบุตรมนุษย์กา
36 ป้อจายคนนั้นก็ตอบว่า ต้านครับ ใผคือบุตรมนุษย์ตี้เฮาจะเจื้อวางใจ๋เขาได้
37 พระเยซูก็ตอบว่า ต้านก็หันเขาแล้ว เขาก็คือคนตี้ก๋ำลังอู้อยู่กับต้านนี่ลอ
38 แล้วป้อจายคนนั้นก็อู้ว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าเจื้อวางใจ๋ในพระองค์ แล้วป้อจายคนนั้นก็กราบไหว้พระเยซู
39 แล้วพระเยซูก็อู้ว่า เฮามาเปื้อตัดสินโลกนี้ เปื้อหื้อคนต๋าบอดผ่อหันได้ กับหื้อคนตี้กึ๊ดว่าตั๋วเก่าผ่อหันก็ก๋ายเป๋นต๋าบอด
40 แล้วหมู่ฟาริสีตี้อยู่ต๋ำหั้นได้ยินพระเยซูอู้จาอั้น ก็เลยอู้กับพระองค์ว่า ต้านว่าหมู่เฮาต๋าบอดตวยกา
41 พระเยซูก็บอกว่า ถ้าหมู่ต้านต๋าบอด หมู่ต้านก็บ่มีบาปอะหยัง แต่ย้อนว่าบ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านบอกว่า เฮาผ่อหัน หมู่ต้านก็ยังเป๋นคนบาปอยู่

[ค] **9:24 9:24** ถ้าแป๋ตรงๆ กับภาษากรีกจะเป๋น หื้อเกียรติพระเจ้า เซิ่งเป๋นสำนวนหื้ออู้ความจริง

10

พระเยซูอู้เรื่อง คนเลี้ยงแกะกับแกะ

1 พระเยซูอู้ว่า เฮาจะบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนตี้บ่ได้เข้าคอกแกะตางปะตู๋ แต่ลักเข้าไปตางอื่น ก็เป๋นคนขี้ลักกับเป๋นโจ๋ร 2 แต่คนตี้เข้าคอกแกะตางปะตู๋ก็เป๋นคนเลี้ยงแกะหมู่นั้น
3 คนเฝ้าปะตู๋ก็เปิดปะตู๋หื้อเขา แกะก็ฟังเสียงของเขา เขาฮ้องแกะของตั๋วเก่าต๋ามจื้อของมัน แล้วก็ปาแกะออกจากคอก
4 เมื่อต้อนแกะของตั๋วออกจากคอกหมดแล้ว เขาก็เตียวนำหน้าแกะ แล้วแกะก็ตวยก้นเขาไป ย้อนแกะฮู้จักเสียงคนเลี้ยง
5 แกะจะบ่ตวยคนอื่น แต่จะหนีจากคนนั้นไปเหีย ย้อนบ่ฮู้จักเสียงคนอื่นตี้บ่ใจ้คนเลี้ยง
6 พระเยซูอู้เรื่องกำเผียบนี้หื้อหมู่เขาฟัง แต่หมู่เขาก็บ่เข้าใจ๋ว่าพระองค์หมายเถิงอะหยัง

พระเยซูเป๋นปะตู๋คอกแกะ

7 พระเยซูอู้แหมว่า เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า เฮาเป๋นปะตู๋คอกแกะ
8 กู้คนตี้มาก่อนเฮาก็เป๋นคนขี้ลักกับเป๋นโจ๋ร แต่แกะก็บ่ได้ฟังเสียงของเขา
9 เฮาเป๋นปะตู๋ คนตี้เข้ามาตางเฮาก็จะรอด เขาจะเข้าๆ ออกๆ กับปะกับหญ้าเขียวอุ้มหุ้ม
10 คนขี้ลักนั้นก็มาเปื้อลัก ฆ่า กับทำลายเต้าอั้น แต่เฮามาเปื้อคนตี้เป๋นแกะของเฮาจะมีจีวิต เซิ่งบ่ขาดอะหยังเลย

พระเยซูเป๋นผู้เลี้ยงแกะตี้ดี

11 เฮาเป๋นคนเลี้ยงแกะตี้ดี คนเลี้ยงแกะตี้ดีนั้นก็ยอมสละจีวิตตั๋วเก่าเปื้อแกะของเขา
12 ลูกจ้างบ่ใจ้คนเลี้ยงตี้เป๋นเจ้าของแกะ เมื่อเขาหันหมาป่ามา เขาก็จะละแกะไว้ แล้วหนีไป หมาป่าก็จะงาบเอาแกะไปเหีย และเยียะหื้อหมู่แกะแตกขะแลขะแจไป
13 ลูกจ้างก็หนี ย้อนเขาเป๋นก้าลูกจ้าง กับเขาบ่ได้ห่วงแกะเลย
14 เฮาเป๋นคนเลี้ยงแกะตี้ดี เฮาฮู้จักแกะของเฮา แกะของเฮาก็ฮู้จักเฮา
15 เหมือนกับตี้พระบิดาฮู้จักเฮากับเฮาก็ฮู้จักพระบิดา แล้วเฮาก็สละจีวิตหื้อแกะของเฮา
16 เฮามีแกะตั๋วอื่นตี้บ่ใจ้ของคอกนี้ แกะหมู่นั้นเฮาก็ต้องปามาตวย กับแกะหมู่นั้นก็จะฟังเสียงเฮา แล้วเฮาก็จะเอาแกะมาเปาะเป๋นหมู่เดียวกั๋นตี้มีคนเลี้ยงคนเดียวเต้าอั้น
17 พระบิดาฮักเฮา ย้อนว่าเฮายอมสละจีวิตของเฮาเปื้อจะฮับจีวิตนั้นคืนมา
18 บ่มีใผเอาจีวิตของเฮาไปจากเฮาได้ แต่เฮาเต๋มใจ๋สละจีวิตของเฮา เฮามีสิทธิอำนาจตี้จะสละจีวิตของเฮา กับมีสิทธิอำนาจตี้จะเอาจีวิตของเฮาคืนมา นี่เป๋นกำสั่งตี้พระบิดาหื้อเฮา
19 บ่ากองพระเยซูอู้จาอั้น ก็เกิดก๋านแตกแยกกั๋นแหมในหมู่จาวยิว
20 หลายคนอู้ว่า เขาโดนผีเข้าจ๋นเป๋นผีบ้าไปแล้ว ไปฟังเขาเยียะหยัง
21 แต่คนอื่นก็อู้ว่า คนตี้โดนผีเข้าจะอู้จาอี้ได้จาใด ผีจะเยียะหื้อคนต๋าบอดผ่อหันได้ตวยกา

จาวยิวบ่ยอมฮับกำอู้ของพระเยซู

22 ต๋อนนั้นเป๋นหน้าหนาว มีงานเลี้ยงฉลองพระวิหารตี้กรุงเยรูซาเล็ม
23 พระเยซูก๋ำลังเตียวอยู่ตี้ระเบียงนึ่งในพระวิหารจื้อ ระเบียงของซาโลมอน
24 หมู่จาวยิวก็เข้ามาแวดพระองค์แล้วก็ถามพระองค์ว่า ต้านจะหื้อเฮาสงสัยว่าต้านเป๋นใผไปแหมเมินเต้าใด ถ้าต้านเป๋นพระคริสต์แต๊ก็หื้อบอกเฮามาซื่อๆ เลย
25 พระเยซูก็ตอบว่า เฮาบอกหมู่ต้านไปแล้ว แต่หมู่ต้านก็บ่ยอมเจื้อ สิ่งตี้เฮาเยียะโดยสิทธิอำนาจของพระบิดาก็เยียะหื้อหันแล้วว่า เฮาเป๋นใผ
26 แต่หมู่ต้านก็บ่เจื้อย้อนว่าหมู่ต้านบ่ใจ้แกะของเฮา
27 แกะของเฮาก็ฟังเสียงของเฮา กับเฮาก็ฮู้จักแกะหมู่นั้น กับแกะหมู่นั้นก็ตวยเฮามา
28 เฮาหื้อจีวิตนิรันดร์กับแกะหมู่นั้น แกะหมู่นั้นก็จะบ่มีวันฉิบหาย กับบ่มีใผลู่เอาแกะหมู่นั้นไปจากมือเฮาได้
29 พระบิดาของเฮาผู้ตี้หื้อแกะหมู่นั้นกับเฮาก็เป๋นใหญ่เหลือกู้สิ่งกู้อย่าง กับบ่มีใผลู่เอาแกะหมู่นั้นไปจากพระองค์ได้
30 เฮากับพระบิดาก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋น
31 หมู่จาวยิวก็เลยหยิบบ่าหินขึ้นมากะจะขว้างพระองค์แหมเตื้อ
32 พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า เฮาเยียะหื้อหมู่ต้านหันก๋านดีหลายอย่างตี้มาจากพระบิดา หมู่ต้านหยิบบ่าหินขึ้นมาจะขว้างเฮาหื้อต๋ายย้อนก๋านดีเรื่องไหน
33 หมู่จาวยิวก็ตอบพระองค์ว่า ตี้เฮาจะเอาบ่าหินขว้างต้าน บ่ใจ้ย้อนก๋านดีนั้นแต่ย้อนว่าต้านอู้หมิ่นประมาทพระเจ้า ต้านเป๋นก้าคนแต่ยกตั๋วเก่าเป๋นพระเจ้า

34 พระเยซูก็ตอบว่า ในบทบัญญัติของหมู่ต้าน มีกำของพระเจ้าตี้เขียนไว้บ่ใจ้กา ว่า พระเจ้าอู้ว่า หมู่
ต้านเป่นเทพเจ้าตังหลาย ฒ
35 เฮาฮู้ว่าสิ่งตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็ถูกต้องตลอด แล้วพระเจ้าบ่ได้อู้หมิ่นประมาทเมื่อฮ้องคนตี้ฮับถ้อย
กำของพระองค์ว่าเป่นเทพเจ้าตังหลาย
36 แล้วหมู่ต้านจะว่าหื้อคนตี้พระบิดาเลือกและใจ๊มาในโลก บอกว่า ต้านอู้หมิ่นประมาทพระเจ้า ย้อน
เฮาได้อู้ว่าเฮาเป่นพระบุตรของพระเจ้าจาอั้นกา
37 ถ้าเฮาบ่เยียะก๋านของพระบิดาของเฮา ก็บ่ต้องเจื้อวางใจ๋ในเฮา
38 แต่ถ้าเฮาเยียะก๋านของพระบิดา เถิงแม้ว่าหมู่ต้านจะบ่เจื้อวางใจ๋เฮา ก็หื้อเจื้อในก๋านนั้นเต๊อะ เปื้อหมู่
ต้านจะได้ฮู้กับเข้าใจ๋ว่า พระบิดาก็อยู่ในเฮาและเฮาก็อยู่ในพระบิดา
39 หมู่เขาก็ฮิจะยับพระองค์แหมเตื้อ แต่พระองค์ก็รอดป๊นจากมือหมู่เขาไปได้
40 แล้วพระองค์ก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแหมเผิกนึ่ง ไปตี้ตะก่อนยอห์นเกยหื้อบัพติศมา แล้วพระองค์ก็
ย้างอยู่ตี้หั้น
41 คนนักขนาดก็ปากั๋นมาหาพระองค์ แล้วก็อู้ว่า ยอห์นบ่ได้เยียะหมายสำคัญอะหยังเลย แต่กู้สิ่งตี้
ยอห์นได้อู้เถิงป้อจายคนนี้ก็เป่นความจริง
42 กับมีหลายคนตี้หั้นเจื้อวางใจ๋พระองค์

11

ลาซารัสต๋าย

1 มีป้อจายคนนึ่งจื้อลาซารัสก๋ำลังบ่สบาย เขาอยู่ตี้หมู่บ้านเบธานีกับมารีย์ตึงมารธาปี้สาวของเขา
2 มารีย์คนนี้เป่นแม่ญิงตี้เอาน้ำมันหอมถอกลงบนตีนของพระเยซู แล้วเอาผมของตั๋วเก่าเจ๊ดตีนหื้อ
พระองค์ ลาซารัสตี้บ่สบายก็เป่นน้องบ่าวของมารีย์คนนี้
3 ปี้สาวตึงสองคนของเขา ก็ใจ๊คนไปบอกพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ คนตี้อาจ๋ารย์ฮักก๋ำลังบ่สบาย
4 บ่ากองพระเยซูได้ยินจาอั้น พระองค์ก็อู้ว่า สุดต๊ายแล้ว ผลของก๋านบ่สบายนี้ก็บ่ใจ้ความต๋าย เปื้อคน
จะได้หันความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า กับของพระบุตรของพระองค์ผ่านก๋านบ่สบายนี้
5 พระเยซูฮักมารธากับน้องสาวของนางตึงลาซารัสตวย
6 ต๋อนพระองค์ได้ยินว่าลาซารัสบ่สบาย พระองค์ก็ยังย้างอยู่ตี้เก่าไปแหมสองวัน
7 หลังจากนั้นพระองค์ก็บอกกับสาวกว่า เฮาปึ๊กไปแคว้นยูเดียกั๋นเต๊อะ
8 หมู่สาวกก็อู้กับพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ บ่กี่วันมานี้หมู่จาวยิวตี้หั้นฮิเอาบ่าหินจะขว้างอาจ๋ารย์หื้อต๋าย อา
จ๋ารย์ยังจะไปตี้หั้นแหมกา
9 พระเยซูตอบว่า ต๋อนเมื่อวันมีสิบสองจั๋วโมงบ่ใจ้กา ถ้าใผเตียวต๋อนเมื่อวันก็จะบ่ข้องสะดุดย้อนมีแสง
สว่างของโลกนี้
10 แต่ถ้าใผเตียวต๋อนเมื่อคืนก็จะข้องสะดุดย้อนบ่มีแสงสว่าง
11 หลังจากตี้พระองค์อู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็บอกกับหมู่สาวกแหมว่า ลาซารัสเปื้อนของเฮาหลับไปแล้ว
แต่เฮาจะไปตี้หั้นเปื้อฮ้องเขาหื้อลุกขึ้นมา
12 สาวกของพระองค์ก็อู้ว่า อาจ๋ารย์ ถ้าเขาหลับอยู่ เขาก็ยังแควนขึ้นแล้วก้า
13 พระเยซูหมายเถิงว่าลาซารัสต๋ายแล้ว แต่หมู่สาวกกึ๊ดว่าพระองค์หมายเถิงเขานอนหลับบ่ดาย
14 จาอั้นพระเยซูก็เลยอู้ซื่อๆ กับหมู่เขาว่า ลาซารัสต๋ายแล้ว
15 และย้อนเฮาหันแก่หมู่ต้าน เฮาเถิงดีใจ๋ตี้บ่ได้อยู่ตี้หั้น เปื้อหมู่ต้านจะได้เจื้อวางใจ๋เฮานักขึ้น หมู่เฮาไป
หาเขากั๋นเต๊อะ
16 โธมัส (ตี้เขาฮ้องกั๋นว่าแฝด) ก็อู้กับสาวกคนอื่นว่า หมู่เฮาไปกั๋นเต๊อะ ไปต๋ายตวยกั๋นกับอาจ๋ารย์

พระเยซูไปเถิงเบธานี

17 บ่ากองพระเยซูไปเถิงหมู่บ้านเบธานี ก็ได้ข่าวว่าเขาเอาศพลาซารัสไปฝังไว้ตี้อุโมงค์ฝังศพได้สี่วันแล้ว
18 หมู่บ้านเบธานีอยู่ใก้กรุงเยรูซาเล็มห่างกั๋นประมาณสามกิโลเมตร
19 หมู่จาวยิวหลายคนก็มาปลอบใจ๋มารธากับมารีย์ตี้น้องบ่าวของหมู่นางต๋าย
20 เมื่อมารธาได้ยินว่าพระเยซูมา นางก็เตียวออกไปหาเปื้อต้อนฮับพระองค์ แต่มารีย์ยังอยู่ในเฮือน
21 แล้วมารธาอู้กับพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ ถ้าอาจ๋ารย์อยู่กับหมู่เฮา น้องบ่าวข้าเจ้าก็จะบ่ต๋าย
22 แต่เถิงบ่าเดี๋ยวนี้ข้าเจ้าก็ฮู้ว่าพระเจ้าจะหื้อกู้สิ่งกู้อย่างตี้อาจ๋ารย์ขอ
23 พระเยซูอู้ว่า น้องบ่าวของเจ้าจะเป่นขึ้นมามีจีวิตแหมเตื้อ
24 มารธาอู้ว่า ข้าเจ้าฮู้ว่าเขาจะเป่นขึ้นจากความต๋ายในวันสุดต๊าย

ฒ **10:34 10:34** สดด 82:6

25 พระเยซูอู้กับมารธาว่า เฮาเป๋นผู้ตี้เยียะหื้อคนเป๋นขึ้นจากความต๋ายและหื้อจีวิตกับหมู่เขา กู้คนตี้เจื้อ
วางใจ๋เฮา เถิงแม้ต๋ายไปแล้วก็ยังมีจีวิตอยู่
26 แล้วใผตี้ยังมีจีวิตอยู่กับเจื้อวางใจ๋เฮา เขาก็จะบ่มีวันต๋าย มารธาเจ้าเจื้อจาอั้นก่อ
27 มารธาก็บอกพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ ข้าเจ้าเจื้อว่าอาจ๋ารย์เป๋นพระคริสต์ เป๋นพระบุตรของพระเจ้าตี้ว่า
กั๋นว่าจะเข้ามาในโลกนี้

พระเยซูไห้

28 หลังจากมารธาอู้จาอั้นแล้ว เขาก็ปึ๊กไปฮ้องมารีย์น้องสาวของเขามาลักอู้กั๋นสองคนว่า อาจ๋ารย์มา
แล้ว ต้านถามหาน้องตวย
29 บ่ากองมารีย์ได้ยินจาอั้นก็ฟั่งลุกไปหาพระเยซู
30 พระองค์ยังบ่เข้าไปในหมู่บ้านเตื้อ พระองค์ยังอยู่ตี้เก่าตี้มารธาไปหา
31 แล้วหมู่จาวยิวตี้มาปลอบใจ๋มารีย์หันมารีย์ฟั่งลุกออกจากเฮือนไป หมู่เขาก็กึ๊ดว่ามารีย์จะไปไห้ตี้อุโมงค์
ฝังศพ หมู่เขาก็เลยตวยมารีย์ไป
32 เมื่อมารีย์ไปเถิงตี้ ตี้พระเยซูอยู่ก็หันพระเยซู แล้วก็ยอบลงกราบตี้ตี๋นของพระองค์ แล้วอู้ว่า อาจ๋ารย์
ถ้าอาจ๋ารย์อยู่ตี้นี่น้องบ่าวข้าเจ้าก็จะบ่ต๋าย
33 เมื่อพระเยซูหันมารีย์ไห้ กับหมู่จาวยิวตี้ตวยมารีย์มาตี้ปากั๋นไห้ตวย พระองค์ก็บ่ม่วนใจ๋กับตุ๊กใจ๋
34 แล้วพระองค์ก็อู้ว่า หมู่ต้านเอาศพไปไว้ตี้ไหน หมู่เขาก็ตอบว่า อาจ๋ารย์ ตวยมาผ่อเต๊อะ
35 แล้วพระเยซูก็ไห้
36 หมู่จาวยิวตี้ตวยมาอู้กั๋นว่า ผ่อลอ ป้อจายคนนี้ฮักลาซารัสนักขนาด
37 แต่บางคนก็อู้ว่า เขาเยียะหื้อคนต๋าบอดผ่อหันได้ แล้วจ้วยลาซารัสบ่หื้อต๋ายบ่ได้กา

ลาซารัสเป๋นขึ้นจากความต๋าย

38 พระเยซูก็บ่ม่วนใจ๋แหมเตื้อ พระองค์ก็ไปเถิงอุโมงค์ฝังศพ อุโมงค์นั้นเป๋นถ้ำ มีบ่าหินก้อนใหญ่ตีดปาก
อุโมงค์อยู่
39 แล้วพระองค์ก็สั่งว่า กิ้งบ่าหินออกลอ มารธาปี้สาวของลาซารัสก็อู้ว่า อาจ๋ารย์ เขาต๋ายมาได้สี่วัน
แล้ว บ่าเดี่ยวศพก็เหม็นตึ้งแล้วก่า
40 พระเยซูก็อู้ว่า เฮาบอกเจ้าแล้วบ่ใจ้กาว่า ถ้าเจ้าเจื้อวางใจ๋เฮา เจ้าก็จะหันความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
41 หมู่เขาก็เลยกิ้งบ่าหินออก แล้วพระเยซูก็แหงนหน้าขึ้นอธิษฐานว่า ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์
ขอบคุณพระองค์ตี้พระองค์ฟังข้าพระองค์
42 กับข้าพระองค์ก็ฮู้ว่าพระองค์ฟังข้าพระองค์ตลอด ตี้ข้าพระองค์อู้จาอี้ก็ย้อนหันแก่คนตังหลายตี้อยู่ตี้นี่
เปื้อหมู่เขาจะได้เจื้อว่าพระองค์เป๋นผู้ตี้ใจ๊ข้าพระองค์มา
43 บ่ากองพระเยซูอู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็ฮ้องเอิ้นขึ้นมาว่า ลาซารัสเหย ออกมาเต๊อะ
44 แล้วลาซารัสตี้ต๋ายไปแล้วก็เตียวออกมาจากอุโมงค์ มีผ้าปันมือปันตี๋นกับหน้าเขาอยู่ พระเยซูก็เลย
บอกคนตังหลายว่า แก้ผ้าตี้ปันเขาออก หื้อเขาเตียวไป

หมู่ผู้นำจาวยิววางแผนจะฆ่าพระเยซู

45 หมู่จาวยิวตี้มาหามารีย์ได้หันสิ่งตี้พระเยซูเยียะ ก็ปากั๋นเจื้อวางใจ๋พระองค์
46 แต่มีบางคนในหมู่นั้นไปเล่าสิ่งตี้หันพระเยซูเยียะหื้อหมู่ฟาริสีฟัง
47 แล้วหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสีก็ฮ้องประชุมสภาแซนเฮดริน แล้วหมู่เขาอู้กั๋นว่า หมู่เฮาจะเยียะ
จาใดดี ป้อจายคนนี้เยียะหมายสำคัญหลายอย่างแล้ว
48 ถ้าเฮาป่อยหื้อเขาเยียะจาอี้ไปติกๆ คนตังหลายก็จะปากั๋นไปเจื้อเขาเหียหมด แล้วหมู่โรมันก็จะมา
ทำลายตึงพระวิหารและตึงจ้าดของเฮา
49 แต่มีป้อจายคนนึ่งในหมู่นั้นจื้อ คายาฟาส เขาเป๋นมหาปุโรหิตในปี๋นั้น เขาก็อู้ว่า หมู่ต้านบ่ฮู้อะหยัง
เลย
50 หมู่ต้านบ่เข้าใจ๋ว่า สำหรับหมู่ต้านแล้ว จะหื้อป้อจายคนนึ่งต๋ายเปื้อคนตึงหมด ก็ยังดีเหลือหื้อคนใน
จ้าดตึงหมดโดนทำลาย
51 คายาฟาสบ่ได้อู้จาอี้ขึ้นมาคนเดียว แต่ย้อนว่าเขาเป๋นมหาปุโรหิตในปี๋นั้น พระเจ้าก็เลยหื้อเขาอู้เป๋นกำ
ตวายตั๊กว่าพระเยซูจะต๋ายเปื้อจาวยิว
52 และพระองค์บ่ได้ต๋ายเปื้อจาวยิวเต้าอั้น แต่เปื้อจะรวมคนของพระเจ้าตี้แตกขะแลขะแจไปใควโลกหื้อ
มาอยู่เป๋นหมู่เดียวกั๋น
53 ตั้งแต่วันนั้นหมู่ผู้นำจาวยิวก็วางแผนจะฆ่าพระเยซู

54 พระองค์ก็เลยบ่ออกไปไหนมาไหนอย่างเปิดเผยในตี้ตี้มีหมู่จาวยิว แต่ออกจากหมู่บ้านเบธานีไปตี้
หมู่บ้านเอฟราอิม อยู่ใก้ๆ ตี้กั๋นดารแห้งแล้ง แล้วพระองค์กับหมู่สาวกก็ย้างอยู่ตี้หั้น
55 ต๋อนเมื่อใก้เถิงงานปัสกาของจาวยิว หลายคนตี้ลุกบ้านนอกมาก็ปากั๋นเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มเปื้อเยีย
ะพิธีล้างตั๋วหื้อบริสุทธิ์ก่อนงานนั้น
56 แล้วคนตังหลายก็ปากั๋นเซาะผ่อหาพระเยซู ต๋อนตี้อยู่ในพระวิหารหมู่เขาก็ถามกั๋นว่า “ต้านกี๊ดจาใด
ป้อจายคนนั้นจะมางานก่อ”
57 แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสีได้สั่งคนตังหลายว่า ถ้าใผหันพระเยซูอยู่ตี้ไหน ก็ต้องมาบอกหมู่เขา
เปื้อหมู่เขาจะไปยับพระองค์

12

มารีย์เอาน้ำมันหอมล้างตี๋นหื้อพระเยซู

1 ก่อนเถิงงานปัสกาหกวัน พระเยซูก็มาตี้หมู่บ้านเบธานีเซิ่งเป๋นหมู่บ้านตี้ลาซารัสอยู่ ลาซารัสคนนี้ตี้
พระองค์เยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย
2 หมู่คนตี้หั้นจัดงานเลี้ยงหื้อพระองค์ มารธาก็จ้วยผ่อกอยเรื่องของกี๋นของว่า ต๋อนนั้นลาซารัสก็นั่งกี๋น
ข้าวอยู่โต๊ะเดียวกั๋นกับพระองค์
3 มารีย์เอาน้ำมันหอมนารดาบริสุทธิ์รากาแปงมาประมาณเกิ่งลิตร แล้วก็ถอกใส่ตี๋นของพระเยซู แล้วเอา
ผมของตั๋วเก่าเจ๊ดตี๋นหื้อพระองค์ ใคว่ตึงบ้านก็หอมน้ำมันหอมนั้นขนาด
4 แต่ยูดาส อิสคาริโอท สาวกคนนึ่งของพระเยซู คนตี้จะหักหลังพระองค์ ก็อู้ว่า
5 “เยียะหยังบ่เอาน้ำมันหอมนี้ไปขาย แล้วเอาสตางค์มาปั๋นหื้อกับคนตุ๊กคนจ๋น ถ้าขายจะได้สตางค์
เหรียญเถิงสามร้อย”
6 ตี้ยูดาสอู้จาอี้บ่ใจ้ว่าเขาเป๋นห่วงคนตุ๊ก แต่ย้อนว่าเขาเป๋นคนขี้ลัก ชอบลักสตางค์ในถงสตางค์ส่วนรวม
ตี้เขาเป๋นคนผ่อ
7 พระเยซูก็อู้ว่า “ห้ามว่าหื้อนาง นางเยียะจาอี้เปื้อจะเกียมก๋านฝังศพของเฮา
8 คนตุ๊กคนจ๋นจะยังอยู่ตวยหมู่ต้านไปตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ต้านไปตลอด”

หมู่หัวหน้าปุโรหิตวางแผนตี้จะฆ่าลาซารัส

9 บ่ากองหมู่จาวยิวจ๋ำนวนนักได้ยินว่าพระเยซูอยู่ตี้หมู่บ้านเบธานี หมู่เขาก็เลยปากั๋นไปตี้หั้น ย้อนใค่หัน
พระเยซูกับลาซารัส คนตี้พระเยซูเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย
10 จาอั้น หมู่หัวหน้าปุโรหิตก็เลยวางแผนจะฆ่าลาซารัสตวย
11 ย้อนลาซารัสเป๋นขึ้นจากความต๋ายแต๊ๆ หมู่จาวยิวหลายคนก็เลยละหมู่ผู้นำจาวยิวแล้วไปเจื้อวางใจ๋
พระเยซู

หมู่คนต้อนฮับพระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

12 แหมวันนึ่งคนนักขนาดตี้มาฮ่วมงานปัสกา ได้ยินว่าพระเยซูก๋ำลังเข้ามาตี้กรุงเยรูซาเล็ม
13 หมู่เขาก็ปากั๋นเอากิ่งปาล์ม[ฆ]ไปต้อนฮับพระองค์แล้วโห่ฮ้องว่า
“โฮซันนา[ง]
“ขอพระเจ้าปั๋นปอนผู้ตี้มาในนามองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะเน่อ”[ณ]
“ขอพระเจ้าปั๋นปอนกษัตริย์อิสราเอลเต๊อะเน่อ”
14 พระเยซูเอาลูกลาตั๋วนึ่งขี่มา อย่างในพระคัมภีร์ตี้เขียนไว้ว่า
15 “จาวเมืองศิโยนเหย บ่ต้องกั๋ว
ผ่อหั้นลอ กษัตริย์ของหมู่เจ้าก๋ำลังมา
พระองค์ขี่ลูกลาอยู่”[ด]
16 ในต๋อนนั้นหมู่สาวกของพระองค์ยังบ่เข้าใจ๋เรื่องนี้ แต่หลังจากตี้พระเยซูได้ฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่แล้ว
หมู่เขาก็กี๊ดขึ้นได้ว่า พระคัมภีร์ได้เขียนเกี่ยวกับพระเยซูเถิงเรื่องนี้ไว้ กับหมู่เขาเป๋นคนตี้ได้เยียะจาอั้นหื้อ
พระองค์
17 หมู่คนตี้อยู่กับพระเยซูต๋อนตี้พระองค์ฮ้องลาซารัสออกจากอุโมงค์ฝังศพ กับเยียะหื้อลาซารัสเป๋นขึ้น
จากความต๋ายนั้น ก็เป๋นพยานในสิ่งตี้เขาได้ยินได้หันมา
18 จาอั้นหลายคนก็ปากั๋นมาหาพระเยซู ย้อนได้ยินว่าพระองค์เยียะหมายสำคัญนี้
19 หมู่ฟาริสีก็อู้กั๋นว่า “หันก่อ หมู่เฮาเยียะอะหยังเขา ก็บ่สำเร็จสักอย่าง คนตึงโลกปากั๋นไปติดต๋ามเขา
เหียหมด”

ฆ **12:13 12:13** เป๋นก๋านต้อนฮับคนตี้มีจื้อเสียง กาว่าคนสำคัญ ง **12:13 12:13** ก๋านี้เป๋นภาษาฮิบรูมีความหมายว่า
“ขอโผดจ้วยหื้อรอด” จาวยิวใจ๋เป๋นก๋าสรรเสริญพระเจ้า ณ **12:13 12:13** สดด 118:25-26 ด **12:15 12:15** ศคย
9:9

จาวกรีกใค่ปะพระเยซู

20 มีจาวกรีกบางคนในคนตังหลายตี้ขึ้นไปนมัสก๋านพระเจ้าตี้กรุงเยรูซาเล็มในหละหว่างงานปัสกา
21 แล้วหมู่เขาก็ไปหาสาวกของพระเยซูคนนึ่ง จื้อ ฟีลิป ตี้มาจากหมู่บ้านเบธไซดาในแคว้นกาลิลี แล้วก็ขอฟีลิปว่า ต้านครับ เฮาใค่ปะพระเยซู
22 ฟีลิปก็เลยไปบอกอันดรูว์ แล้วเขาตึงสองคนก็ไปบอกพระเยซู
23 พระเยซูก็อู้ว่า เถิงเวลาแล้วตี้พระเจ้าจะเยียะหื้อหันเถิงความยิ่งใหญ่ของบุตรมนุษย์
24 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า ถ้าเม็ดข้าวแห้งแล้วตกลงดิน ก็จะงอกขึ้นมาหื้อผลแหมหลายเม็ด แต่ถ้าบ่ตกลงดิน ก็จะเป่นก้าเม็ดข้าวเม็ดเดียวเต้าอั้น
25 คนใดตี้ใจ๊จีวิตหันแก่ตั๋วเก่าในโลกนี้ คนนั้นก็ฮักษาจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต๋าย แต่ถ้าใผใจ๊จีวิตบ่หันแก่ตั๋วในโลกนี้ ก็จะฮักษาจีวิตไว้ได้จ๋นฮับจีวิตนิรันดร์
26 ใผตี้ฮับใจ๊เฮา ก็ต้องติดต๋ามหลามตวยเฮามา เฮาอยู่ตี้ไหน ผู้ฮับใจ๊ของเฮาก็จะอยู่ตี้หั้นตวย ใผตี้ฮับใจ๊เฮา พระเจ้าก็จะยกย่องคนนั้น

พระเยซูอู้เถิงความต๋ายของพระองค์

27 บ่าเดี่ยวนี้เฮาตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ขนาด จะอู้จาใดดี จะหื้อเฮาอู้ว่า พระบิดาเจ้าข้า ขอโผดจ้วยข้าพระองค์หื้อป๊นเวลาแห่งความตุ๊กยากนี้ตวยเต๊อะ จาอั้นกา บ่ใจ้ ตี้เฮามาในโลกก็เปื้อเวลาแห่งความตุ๊กยากนี้
28 ข้าแต่พระบิดา ขอหื้อคนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ แล้วก็มีเสียงอู้จากต๊องฟ้าว่า เฮาได้เยียะหื้อหันความยิ่งใหญ่แล้ว กับจะเยียะหื้อหันแหม
29 เมื่อคนตี้อยู่หั้นได้ยินเสียงนั้น บางคนก็อู้ว่าเป่นเสียงฟ้าฮ้อง แต่คนอื่นอู้ว่า ทูตสวรรค์อู้กับต้าน
30 แล้วพระเยซูก็บอกกับหมู่เขาว่า เสียงนี้ก็เปื้อหมู่ต้านบ่ใจ้เปื้อเฮา
31 เถิงเวลาตี้จะตัดสินลงโต้ษโลกแล้ว ผู้ปกครองแห่งโลกนี้[๒]ก็จะโดนไล่ออกไป
32 เมื่อเฮาถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลก[๓] เฮาก็จะจั๊กนำกู้คนมาเจื้อวางใจ๋เฮา
33 พระเยซูอู้จาอี้เปื้อบอกหื้อฮู้ว่าพระองค์จะต๋ายจาใด
34 คนตังหลายก็อู้ว่า บทบัญญัติบอกหมู่เฮาไว้ว่า พระคริสต์จะมีจีวิตตลอดไป แล้วเยียะหยังต้านอู้ว่า บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น กับ บุตรมนุษย์ เป่นใผ
35 พระเยซูอู้ว่า แสงแจ้งของเฮาจะอยู่กับหมู่ต้านไปแหมสักบึดสักเมื่อ หื้อเตียวไปต๋อนตี้ยังมีแสงแจ้งอยู่ เปื้อความมืดจะตวยบ่ตันต้าน ย้อนคนตี้เตียวในความมืดก็จะบ่หันว่าก๋ำลังเตียวไปตางใด
36 ต๋อนตี้ยังมีแสงแจ้งของเฮาอยู่ ก็หื้อเจื้อวางใจ๋ในแสงแจ้งนั้นเต๊อะ เปื้อว่าต้านจะได้เป่นลูกของความเป่งแจ้ง บ่ากองพระเยซูอู้จบแล้ว ก็ละหมู่เขาไปแล้วซ่อนตั๋วจากคนตังหลาย

หมู่จาวยิวบ่เจื้อวางใจ๋พระเยซู

37 เถิงแม้ว่าพระเยซูเยียะหมายสำคัญหลายอย่างหื้อหมู่เขาหัน แต่หมู่เขาก็ยังบ่เจื้อวางใจ๋พระองค์
38 เปื้อหื้อเป่นไปต๋ามตี้อิสยาห์ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าอู้ไว้ว่า
องค์พระผู้เป่นเจ้า มีใผพ่องตี้เจื้อกำอู้ของหมู่เฮา
และพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจหื้อใผผ่อ[๔]
39 จาอั้นหมู่เขาก็เลยเจื้อพระองค์บ่ได้ ย้อนว่าอิสยาห์อู้ไว้แหมว่า
40 พระเจ้าเยียะหื้อต๋าหมู่เขาบอด
และเยียะหื้อจิตใจ๋หมู่เขาหลึกหลิ่ง
เปื้อว่าต๋าหมู่เขาจะผ่อบ่หัน
กับจิตใจ๋หมู่เขาก็จะบ่เข้าใจ๋
หมู่เขาจะได้บ่ปึกมาหาเฮาเปื้อหื้อเฮาฮักษาหมู่เขาหื้อหายดี[๕]
41 อิสยาห์อู้จาอี้ก็ย้อนว่า เขาได้หันความยิ่งใหญ่ของพระเยซูล่วงหน้าแล้ว และอู้เถิงพระองค์ไว้
42 แต่ต๋อนนั้นมีหลายคน ตึงหมู่ผู้นำจาวยิวก็เจื้อวางใจ๋พระองค์ แต่เขาก็บ่ก้ายอมฮับพระองค์อย่างเปิดเผย ย้อนกั๋วตี้หมู่ฟาริสีจะไล่หมู่เขาออกจากสมาชิกธรรมศาลา
43 ย้อนว่าหมู่เขาชอบก๋ายกย่องของคนนักเหลือก๋ายกย่องของพระเจ้า

กำสอนของพระเยซูเป่นกำตัดสินลงโต้ษ

44 พระเยซูฮ้องเอิ้นว่า ใผตี้เจื้อวางใจ๋เฮา เขาบ่ได้เจื้อวางใจ๋ก้าเฮาเต้าอั้น แต่เขาเจื้อวางใจ๋พระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามาตวย

---

๒ **12:31 12:31** ผู้ปกครองโลกนี้ อ้างเถิง ซาต๋าน ๓ **12:32 12:32** หมายเถิง ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขน กับก๋านเป่นขึ้นจากความต๋าย
๔ **12:38 12:38** อสย 53:1 ๕ **12:40 12:40** อสย 6:10

45 คนตี้ผ่อหันเฮา เขาก็หันพระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามา
46 เฮาเข้ามาเป่นความเป่งแจ้งหื้อโลก เปื้อกู้คนตี้เจื้อวางใจ๋เฮาจะบ่อยู่ในความมืด
47 คนตี้ได้ยินกำสอนของเฮาแล้วบ่เจื้อฟัง เฮาบ่ตัดสินลงโต้ษเขา ย้อนว่าเฮาบ่ได้มาเปื้อตัดสินลงโต้ษโลกนี้ แต่เฮามาเปื้อจ้วยโลกนี้หื้อรอดป็นบาปโต้ษ
48 ถ้าใผบ่ยอมฮับเฮาและบ่ฮับกำอู้ของเฮา จะมีอย่างนึ่งตี้จะตัดสินลงโต้ษเขา คือกำตี้เฮาได้อู้ไปแล้วนั้นเนาะ จะตัดสินลงโต้ษเขาในวันสุดต๊าย
49 ย้อนกำอู้หมู่นี้เฮาบ่ได้อู้ต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่พระบิดาผู้ตี้ใจ๊เฮามาสั่งเฮาว่าจะอู้อะหยังอย่างใดพ่อง
50 แล้วเฮาก็ฮู้ว่ากำสั่งของพระองค์นั้นจะนำไปเถิงจีวิตนิรันดร์ เฮาเลยอู้ต๋ามตี้พระบิดาสั่งหื้ออู้

13

พระเยซูล้างตี๋นหื้อหมู่สาวก

1 ก่อนเถิงงานปัสกา พระเยซูฮู้ว่าเถิงเวลาแล้วตี้พระองค์จะต้องจากโลกนี้ปึ๊กไปหาพระบิดา พระองค์ฮักหมู่คนตี้ติดต๋ามพระองค์เซิ่งอยู่ในโลกนี้ตลอดมา กับพระองค์ก็เยียะหื้อหมู่เขาหันว่าพระองค์ฮักหมู่เขามอกใด[๔]
2 ต๋อนตี้ก๋ำลังกิ๋นข้าวแลงกั๋นอยู่ มารได้เยียะหื้อใจ๋ของยูดาส อิสคาริโอท ลูกบ่าวของซีโมน กี๊ดจะหักหลังพระเยซูแล้ว
3 พระองค์ก็ฮู้ว่าพระเจ้าหื้อพระองค์มีอำนาจเหนือกู้สิ่งกู้อย่าง กับพระองค์มาจากพระเจ้าแล้วก๋ำลังจะปึ๊กไปหาพระเจ้า
4 พระเยซูก็ลุกขึ้นจากโต๊ะ ถอดเสื้อคุมออก แล้วเอาผ้าเจ๊ดตั๋วมัดแอวไว้
5 แล้วพระองค์ก็ถอกน้ำใส่กะละมังเอาไปล้างตี๋นหื้อหมู่สาวก แล้วเอาผ้าตี้มัดแอวเจ๊ดตี๋นหื้อหมู่เขา
6 เมื่อล้างมาเถิงซีโมนเปโตร เขาก็ถามพระองค์ว่า องค์พระผู้เป่นเจ้า ต๋านจะล้างตี๋นหื้อเฮาตวยกา
7 พระเยซูตอบว่า ต๋อนนี้ตี้เฮาเยียะจาอี้ ต๋านยังบ่เข้าใจ๋เตื้อ แต่แหมหน้อยต๋านจะเข้าใจ๋
8 ซีโมนเปโตรก็เลยอู้ว่า เฮาบ่มีวันยอมหื้อพระองค์ล้างตี๋นหื้อเฮาแน่นอน พระเยซูก็เลยอู้ว่า ถ้าเฮาบ่ได้ล้างหื้อต๋าน ต๋านก็บ่ได้เป่นคนของเฮาแหม
9 ซีโมนเปโตรก็อู้ว่า อาจ๋ารย์ถ้าเป่นจาอั้น บ่ใจ้ก้าตี๋นของเฮา แต่ขอหื้อล้างตึงมือตึงหัวของเฮาตวยเต๊อะ
10 พระเยซูก็อู้ว่า คนตี้อาบน้ำก็สะอาดตึงตั๋วแล้ว ล้างก้าตี๋นก็ปอ หมู่ต๋านสะอาดแล้ว แต่บ่ใจ้กู้คน
11 พระองค์ฮู้ว่าใผจะหักหลังพระองค์ ย้อนจาอั้นพระองค์ก็เลยอู้ว่า บ่ใจ้กู้คนตี้สะอาด
12 บ่ากองพระเยซูล้างตี๋นหื้อหมู่สาวกแล้ว พระองค์ก็ใส่เสื้อคุมปึ๊กไปนั่งตี้เก่า แล้วพระองค์ก็ถามว่า ตี้เฮาเยียะจาอี้หื้อหมู่ต๋าน หมู่ต๋านเข้าใจ๋ก่อ
13 หมู่ต๋านฮ้องเฮาว่า อาจ๋ารย์ กับ องค์พระผู้เป่นเจ้า ตี้หมู่ต๋านฮ้องจาอั้นก็แม่นแล้ว ย้อนเฮาเป่นจาอั้นแต๊ๆ
14 ถ้าเฮาตี้เป่นอาจ๋ารย์กับองค์พระผู้เป่นเจ้ายังล้างตี๋นหื้อหมู่ต๋าน หมู่ต๋านก็ควรจะล้างตี๋นหื้อกั๋นตวย
15 เฮาได้เยียะเป่นตั๋วอย่างหื้อหมู่ต๋านผ่อแล้ว ก็หื้อหมู่ต๋านเยียะต๋ามตี้เฮาได้เยียะ
16 เฮาบอกความจริงแก่ต๋านตังหลายว่า คนฮับใจ๊บ่ใหญ่เหลือเจ้านายของเขา กับคนส่งข่าวก็บ่ใหญ่เหลือผู้ตี้ใจ๊เขามา
17 ถ้าหมู่ต๋านเข้าใจ๋กับเยียะต๋ามสิ่งนี้ หมู่ต๋านก็เป่นสุข
18 เฮาบ่ได้หมายเถิงหมู่ต๋านกู้คน เฮาฮู้จักคนตี้เฮาเลือกไว้ แต่จะต้องเป่นแต๊ต๋ามพระคัมภีร์ตี้อู้ไว้ว่า คนตี้กิ๋นของกิ๋นเฮา ก็ก๋ายเป่นศัตรู๋ของเฮา[ท]
19 เฮาบอกหมู่ต๋านไว้บ่าเดี่ยวนี้ ก่อนตี้เรื่องนี้จะเกิดขึ้น ก็เปื้อว่า เมื่อเกิดเหตุก๋ำรณ์นั้นหมู่ต๋านก็จะเจื้อว่าเฮาเป่นคนนั้นตี้เฮาบอกว่าเฮาเป่น
20 เฮาบอกความจริงแก่ต๋านตังหลายว่า คนตี้ยอมฮับคนตี้เฮาใจ๊ไป ก็ยอมฮับเฮาตวย กับคนตี้ยอมฮับเฮาก็ยอมฮับผู้ตี้ใจ๊เฮามา

พระเยซูอู้เถิงคนตี้จะหักหลังพระองค์

21 บ่ากองพระเยซูอู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็ตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ขนาด แล้วก็อู้ออกมาอย่างเปิดเผยว่า เฮาบอกความจริงแก่ต๋านตังหลายว่า คนนึ่งในหมู่ต๋านจะหักหลังเฮา
22 แล้วหมู่สาวกก็ผ่อหน้ากั๋น ใค่ฮู้ว่าพระองค์อู้เถิงใผ
23 มีสาวกคนนึ่งตี้พระองค์ฮักเอนตั๋วนอนกิ๋นข้าวข้างพระองค์อยู่

---

[๔] **13:1 13:1** กาว่าบางฉบับตี๋ความหมายแหมอย่างนึ่ง คือ ฮักจ๋นเถิงตี้สุด [ท] **13:18 13:18** สดด 41:9

24 ซิโมนเปโตร ก็ส่งซิกหื้อเขาถามพระองค์ว่า พระองค์อู้เถิงใผ
25 สาวกคนนั้นก็เอนตั๋วเข้าไปใก้ๆ พระเยซู แล้วถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ ต้านอู้เถิงใผครับ
26 พระเยซูตอบว่า คนนั้นก็คือคนตี้เฮาจะเอาเข้าหนมปังจุ่มลงในถ้วยนี้ แล้วยื่นหื้อเขา แล้วพระองค์ก็เอาเข้าหนมปังจุ่มลงในถ้วยแล้วยื่นหื้อยูดาส อิสคาริโอท ลูกบ่าวของซิโมน
27 เมื่อยูดาสฮับเข้าหนมปังไป ซาต๋านก็เข้าเขา พระเยซูก็อู้กับเขาว่า จะเยียะอะหยังก็ขะใจ๋เยียะเหีย
28 กู้คนตี้เอนตั๋วนอนอยู่ตี้หั้น บ่เข้าใจ๋ว่าเยียะหยังพระเยซูอู้กับยูดาสจาอั้น
29 บางคนก็กึ๊ดว่า ย้อนยูดาสเป๋นคนผ่อถงสตางค์ พระเยซูเลยบอกหื้อเขาไปซื้อของตี้จะใจ๊ในงาน กาว่าพระองค์บอกหื้อยูดาสแจกของหื้อคนตุ๊กพ่อง
30 บ่ากองยูดาสฮับเข้าหนมปังนั้น เขาก็ออกไปบ่าเดี่ยวนั้นเลย ต๋อนนั้นเป๋นเมื่อคืนแล้ว

กำสั่งใหม่ของพระเยซู

31 หลังจากตี้ยูดาสออกไปแล้ว พระเยซูก็อู้ว่า เถิงเวลาแล้วตี้คนจะได้หันเถิงความยิ่งใหญ่ของบุตรมนุษย์ แล้วพระเจ้าจะได้ฮับเกียรติผ่านตางพระองค์ตวย
32 ถ้าพระเจ้าได้ฮับเกียรติผ่านตางบุตรมนุษย์ พระเจ้าก็จะเยียะหื้อบุตรมนุษย์ได้ฮับเกียรติตวย กับพระเจ้าจะเยียะบ่าเดี่ยวนี้
33 ลูกเหย เฮาจะอยู่กับหมู่ต้านไปแหมกำเดียวเต้าอั้น แล้วหมู่ต้านจะตวยเซาะหาเฮา เฮาจะบอกหมู่ต้านเหมือนกับตี้เฮาบอกหมู่จาวยิวว่า ตี้ตี้เฮาก๋ำลังจะไปนั้น หมู่ต้านไปบ่ได้
34 เฮาหื้อกำสั่งใหม่กับหมู่ต้าน ก็คือ หื้อฮักกั๋น หมู่ต้านต้องฮักกั๋นเหมือนกับตี้เฮาฮักหมู่ต้าน
35 ถ้าหมู่ต้านฮักกั๋น กู้คนก็จะฮู้ว่าหมู่ต้านเป๋นสาวกของเฮา

พระเยซูอู้เถิงเปโตรจะบอกบ่ฮู้จักพระองค์

36 ซีโมนเปโตรก็ถามพระเยซูว่า พระองค์เจ้าข้า ต้านจะไปตี้ไหน พระเยซูตอบว่า ตี้ตี้เฮาจะไปนั้นต๋อนนี้หมู่ต้านยังตวยเฮาไปบ่ได้เตื้อ แต่หมู่ต้านจะตวยเฮาไปเมื่อลูน
37 แล้วซีโมนเปโตรก็ถามแหมว่า พระองค์เจ้าข้า เยียะหยังบ่าเดี่ยวนี้เฮาเถิงตวยพระองค์ไปบ่ได้เตื้อ เฮาพร้อมตี้จะต๋ายเปื้อพระองค์
38 พระเยซูก็ตอบว่า ต้านพร้อมจะต๋ายเปื้อเฮากา เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า ก่อนไก่ขัน ต้านจะบอกบ่ฮู้จักเฮาสามเตื้อ

14

พระเยซูเป๋นตางนำไปหาพระบิดา

1 บ่ต้องตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ไป ขอหื้อเจื้อวางใจ๋พระเจ้ากับเจื้อวางใจ๋เฮาตวย
2 ในบ้านพระบิดาของเฮาก็มีตี้อยู่นัก และเฮาจะไปเกียมตี้หื้อหมู่ต้าน ถ้าบ่มี เฮาก็จะบ่บอกหมู่ต้านจาอี้เน่อ
3 หลังจากเฮาไปเกียมตี้หื้อหมู่ต้านแล้ว เฮาก็จะปึ๊กมาฮับหมู่ต้านไปอยู่กับเฮา เปื้อว่าเฮาอยู่ตี้ไหนหมู่ต้านก็จะได้อยู่ตี้หั้นตวย
4 หมู่ต้านก็ฮู้จักตางตี้เฮาจะไปนั้นแล้วลอ
5 โธมัสอู้กับพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ หมู่เฮายังบ่ฮู้เลยว่า อาจ๋ารย์จะไปตี้ไหน แล้วหมู่เฮาจะฮู้จักตางนั้นได้จาใดกั๋น
6 พระเยซูอู้กับเขาว่า เฮาเป๋นตางนั้น เป๋นความจริง กับเป๋นจีวิต บ่มีใผไปหาพระบิดาได้นอกจากมาตางเฮา
7 ถ้าหมู่ต้านฮู้จักเฮาแล้ว หมู่ต้านก็จะฮู้จักพระบิดาของเฮาตวย ตั้งแต่บ่าเดี่ยวนี้เป๋นต้นไป หมู่ต้านฮู้จักพระองค์กับหันพระองค์แล้ว
8 ฟีลิปก็อู้กับพระเยซูว่า อาจ๋ารย์ ขอหื้อเฮาหันพระบิดา เฮาก็ปอใจ๋แล้ว
9 พระเยซูอู้กับเขาว่า ฟีลิปเหย เฮาอยู่กับต้านปอเถิงมอกอี๊ละ ต้านยังบ่ฮู้จักเฮาแหมกา ใผตี้หันเฮาก็หันพระบิดา เป๋นจาใดต้านยังอู้ว่า ขอหื้อเฮาหันพระบิดา
10 ต้านบ่เจื้อกา ว่าเฮาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระบิดาและพระบิดาก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับเฮา กำตี้เฮาอู้ เฮาบ่ได้อู้ต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่พระบิดาตี้อยู่ในเฮาเยียะก๋านของพระองค์ผ่านตางเฮา
11 เจื้อเฮาเต๊อะว่า เฮาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระบิดาและพระบิดาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับเฮา บ่อั้นก็หื้อเจื้อในก๋านหมู่นั้นตี้เฮาเยียะเต๊อะ
12 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตังหลายว่า คนตี้เจื้อวางใจ๋เฮาก็จะเยียะก๋านตี้เฮาเยียะนั้นตวย และเขาจะเยียะก๋านตี้ยิ่งใหญ่นักเหลือนั้นแหม ย้อนว่าเฮาจะไปหาพระบิดา

13 แล้วอะหยังก็ต๋ามตี้หมู่ต้านจะขอในนามของเฮา เฮาก็จะเยียะสิ่งนั้นหื้อ เปื้อตี้พระบุตรจะเยียะหื้อคนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระบิดา
14 ถ้าต้านขออะหยังในนามของเฮา เฮาก็จะเยียะหื้อ

พระสัญญาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

15 ถ้าหมู่ต้านฮักเฮา หมู่ต้านก็จะเยียะต๋ามกำสั่งของเฮา
16 แล้วเฮาก็จะขอพระบิดา แล้วพระองค์ก็จะส่งผู้จ้วยแหมผู้นึ่งมาหื้อหมู่ต้าน ผู้จ้วยนี้จะอยู่กับหมู่ต้านตลอดไป
17 ผู้จ้วยพระองค์นี้ก็คือพระวิญญาณตี้เปิดเผยความจริง โลกนี้ยอมฮับพระองค์บ่ได้ย้อนผ่อบ่หันกับบ่ฮู้จักพระองค์ แต่หมู่ต้านฮู้จักพระองค์แล้ว ย้อนว่าบ่าเดี๋ยวนี้พระองค์ก็อยู่กับหมู่ต้าน กับจะอยู่ในตั๋วหมู่ต้านหลังจากนี้ตวย
18 เฮาจะบ่ละบ่ขว้างหมู่ต้านไว้หื้ออยู่ในโลกนี้คนเดียว เฮาจะปึ๊กมาหาหมู่ต้าน
19 แหมบ่เมินโลกก็จะบ่หันเฮา แต่หมู่ต้านจะหันเฮา ย้อนเฮามีจีวิตอยู่ หมู่ต้านก็จะมีจีวิตอยู่ตวย
20 ในวันนั้นหมู่ต้านก็จะฮู้ว่าเฮาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระบิดาของเฮา และหมู่ต้านก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับเฮา และเฮาก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับหมู่ต้าน
21 คนตี้ยอมฮับกำสั่งของเฮากับเยียะต๋ามนั้นก็เป๋นคนตี้ฮักเฮา แล้วพระบิดาของเฮาก็จะฮักเขา กับเฮาก็จะฮักเขาตวย กับจะเปิดเผยเรื่องของเฮาหื้อเขาฮู้
22 ยูดาส (บ่ใจ้ยูดาส อิสคาริโอท) ถามพระเยซูว่า พระองค์เจ้าข้า เยียะหยังจะเปิดเผยหื้อหมู่เฮาฮู้ แต่บ่หื้อโลกนี้ฮู้
23 พระเยซูตอบว่า ถ้าใผฮักเฮา เขาก็จะเยียะต๋ามกำสั่งสอนของเฮา พระบิดาของเฮาก็จะฮักเขา และพระบิดากับเฮาก็จะมาหาเขา แล้วก็จะอยู่กับเขา
24 คนไหนบ่ฮักเฮา เขาก็จะบ่เยียะต๋ามกำสั่งสอนของเฮา กำสั่งสอนตี้หมู่ต้านได้ยินบ่ใจ้เป๋นกำสั่งสอนของเฮา แต่เป๋นของพระบิดาผู้ตี้ใจ้เฮามา
25 เฮาได้อู้กำหมู่นี้หื้อหมู่ต้านฟังต๋อนตี้ยังอยู่กับหมู่ต้าน
26 เมื่อพระบิดาส่งผู้จ้วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์มาแตนเฮา พระวิญญาณนั้นก็จะสอนหมู่ต้านกู้สิ่งกู้อย่าง กับจะเยียะหื้อหมู่ต้านจ๋ำกู้สิ่งตี้เฮาได้อู้กับหมู่ต้านไปแล้ว
27 เฮาหื้อสันติสุขของเฮาไว้กับหมู่ต้าน สันติสุขตี้เฮาหื้อบ่เหมือนกับตี้โลกหื้อ บ่ต้องตุ๊กอกตุ๊กใจ๋กับบ่ต้องกั๋ว
28 ต้านได้ยินตี้เฮาบอกต้านแล้วว่า เฮาจะละหมู่ต้านไปและจะปึ๊กมาหาหมู่ต้านแหม ถ้าหมู่ต้านฮักเฮาหมู่ต้านก็จะดีใจ๋ตี้เฮาจะปึ๊กไปหาพระบิดา ย้อนพระบิดาเป๋นใหญ่เหลือตั๋วเฮา
29 แล้วบ่าเดี๋ยวนี้เฮาได้บอกหมู่ต้านก่อนตี้เรื่องนี้จะเกิดขึ้น เปื้อว่าเมื่อเกิดขึ้นแต๊ๆ หมู่ต้านก็จะเจื้อเฮา
30 เฮาจะอู้กับหมู่ต้านแหมบ่เมิน ย้อนว่าผู้ปกครองแห่งโลกนี้ก๋ำลังจะมา เขาบ่มีสิทธิอำนาจเหลือตั๋วเฮา
31 แต่เฮาเยียะต๋ามตี้พระบิดาสั่งเฮา เปื้อโลกจะได้ฮู้ว่าเฮาฮักพระบิดา ลุกขึ้นแล้วไปกั๋นเต๊อะ

15

พระเยซูเป๋นเคือองุ่นแต๊

1 เฮาเป๋นเคือองุ่นแต๊ กับพระบิดาก็เป๋นคนผ่อคนกอย
2 กิ่งกู้กิ่งในเฮาตี้บ่มีหน่วย พระบิดาก็ตัดขว้างเหีย และพระองค์ก็แต่งกิ่งตี้มีหน่วยเปื้อหื้อมันออกหน่วยนักขึ้น
3 หมู่ต้านก็สะอาดแล้วย้อนกำสอนของเฮาตี้ได้บอกกับหมู่ต้านไป
4 หื้อติดกับเฮา และเฮาก็จะติดกับหมู่ต้าน กิ่งออกหน่วยเองบ่ได้นอกจากติดกับเคือองุ่นเต้าอั้น หมู่ต้านก็เป๋นเหมือนกิ่งนั้นตี้ออกหน่วยบ่ได้นอกจากติดกับเฮา
5 เฮาเป๋นเคือองุ่น หมู่ต้านเป๋นกิ่ง ใผตี้ติดอยู่กับเฮาและเฮาติดอยู่กับเขา คนนั้นก็จะออกหน่วยนัก ย้อนถ้าใผแยกจากเฮา เขาก็เยียะอะหยังบ่ได้เลย
6 ถ้าเขาบ่ติดกับเฮา เขาก็เป๋นเหมือนกิ่งตี้โดนตัดขว้างหื้อเหี่ยวแห้งต๋าย แล้วโดนเก็บเอาไปเผาไฟเหีย
7 ถ้าหมู่ต้านติดอยู่กับเฮาและกำสั่งสอนของเฮาก็ติดอยู่กับหมู่ต้าน บ่ว่าหมู่ต้านจะขออะหยัง ต้านก็จะได้สิ่งนั้น
8 ถ้าหมู่ต้านออกหน่วยนัก หมู่ต้านก็จะเยียะหื้อหันว่าหมู่ต้านเป๋นสาวกของเฮา กับจะเยียะหื้อกู้คนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระบิดา
9 พระบิดาฮักเฮาจาใด เฮาก็ฮักหมู่ต้านจาอั้น หื้อหมู่ต้านอยู่ในความฮักของเฮา

10 ถ้าหมู่ต้านเยียะต๋ามกำสั่งของเฮา หมู่ต้านก็อยู่ในความฮักของเฮา เหมือนกับตี้เฮาเยียะต๋ามกำสั่งของ
พระบิดา และอยู่ในความฮักของพระองค์
11 นี่เป๋นสิ่งตี้เฮาบอกกับหมู่ต้าน เปื๊อหื้อหมู่ต้านมีความจิ้นจมยินดีอย่างตี้เฮามี กับมีความยินดีอย่างเต๋ม
ตี้
12 กำสั่งของเฮาก็คือหื้อหมู่ต้านฮักกั๋น เหมือนตี้เฮาฮักหมู่ต้าน
13 บ่มีความฮักไหนตี้ยิ่งใหญ่นักเหลือนี้แหมแล้ว ก็คือ ก๋านตี้คนนึ่งสละจีวิตเปื๊อเปื๊อนของตั๋วเก่า
14 ถ้าหมู่ต้านเยียะต๋ามกำสั่งของเฮา หมู่ต้านก็เป๋นเปื๊อนของเฮา
15 เฮาจะบ่อ้องหมู่ต้านว่าคนฮับใจ๊แหม ย้อนว่าคนฮับใจ๊บ่ฮู้ว่านายของตั๋วเก่าเยียะอะหยังพ่อง แต่เฮาฮ้อง
หมู่ต้านว่า เปื๊อน ย้อนว่า กู้สิ่งกู้อย่างตี้เฮาได้ยินจากพระบิดาของเฮา เฮาก็บอกหื้อหมู่ต้านฮู้แล้ว
16 หมู่ต้านบ่ได้เลือกเฮา แต่เฮาเป๋นคนเลือกหมู่ต้าน กับมอบหมายงานหื้อหมู่ต้านไปเยียะจ๋นเกิดผล เป๋น
ผลตื้อยู่ได้ตลอด ย้อนจาอั้น อะหยังก็ต๋ามตี้หมู่ต้านขอในนามของเฮา พระบิดาก็จะหื้อกับหมู่ต้าน
17 กำสั่งของเฮาก็คือ หื้อหมู่ต้านฮักกั๋นเน่อ

พระเยซูเตื๋อนหมู่สาวก

18 เมื่อโลกนี้จังหมู่ต้าน ก็หื้อจ๋ำไว้ว่าโลกนี้จังเฮาก่อน
19 ถ้าหมู่ต้านเป๋นคนของโลกนี้ โลกนี้ก็จะฮักหมู่ต้านตี้เป๋นคนของโลก แต่หมู่ต้านบ่ได้เป๋นคนของโลก
แล้ว ย้อนเฮาได้เลือกหมู่ต้านหื้อออกจากโลก จาอั้นโลกเลยจังหมู่ต้าน
20 หมู่ต้านจ๋ำกำตี้เฮาเกยบอกไว้ได้ก่อว่า คนฮับใจ๊บ่ใหญ่เหลือเจ้านายของเขา ถ้าหมู่เขาค๋ำเฮา หมู่
เขาก็จะค๋ำหมู่ต้านตวย ถ้าหมู่เขาเยียะต๋ามกำสั่งสอนของเฮา หมู่เขาก็จะเยียะต๋ามกำสั่งสอนของหมู่ต้าน
เหมือนกั๋น
21 ตี้หมู่เขาค๋ำหมู่ต้านก็ย้อนหมู่ต้านติดต๋ามเฮา ย้อนหมู่เขาบ่ฮู้จักผู้ตี้ใจ๊เฮามา
22 ถ้าเฮาบ่ได้มากับบ่ได้สั่งสอนหมู่เขา หมู่เขาก็จะบ่มีความผิดอะหยัง แต่บ่าเดี๋ยวนี้หมู่เขาบ่มีข้อแก้ตั๋วใน
เรื่องบาปของหมู่เขา
23 ใผตี้จังเฮาก็จังพระบิดาเฮาตวย
24 ถ้าเฮาบ่ได้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์ตี้บ่เกยมีใผเยียะในหมู่เขา หมู่เขาก็จะบ่มีบาปอะหยัง แต่หมู่เขาได้หันก๋าน
อัศจ๋รรย์หลายอย่างตี้เฮาเยียะไปแล้ว หมู่เขาก็ยังจังเฮากับพระบิดาของเฮาอยู่
25 ตี้เป๋นจาอั้นก็เปื๊อหื้อเป๋นไปต๋ามบทบัญญัติของเขาตี้ว่า หมู่เขาจังเฮาโดยบ่มีสาเหตุ[ธ]
26 เฮาจะส่งผู้จ๊วยตี้มาจากพระบิดามาหื้อหมู่ต้านก็คือ พระวิญญาณตี้เปิดเผยความจริง พระองค์จะ
เป๋นพยานหื้อตั๋วเฮา
27 และหมู่ต้านก็จะเป๋นพยานบอกเรื่องของเฮาหื้อคนฮู้ตวย ย้อนหมู่ต้านได้อยู่กับเฮาตั๋งแต่เก๊าแล้ว

16

1 เฮาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ต้านก็เปื๊อบ่หื้อหมู่ต้านละความเจื้อ
2 เขาจะไล่หมู่ต้านออกจากสมาชิกธรรมศาลาของจาวยิว แล้วจะมีวันนึ่งตี้กู้คนตี้ฆ่าหมู่ต้านจะก๊ดว่า ตี้
เยียะจาอั้นเป๋นก๋านฮับใจ๊พระเจ้า
3 ตี้เขาจะเยียะจาอั้น ย้อนเขาบ่ฮู้จักพระบิดากับบ่ฮู้จักเฮา
4 แต่ตี้เฮาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ต้านไว้ก่อน ก็เปื๊อเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้น หมู่ต้านก็จะก๊ดได้ว่าเฮาได้เตื๋อนหมู่
ต้านไว้แล้ว แต่เฮาบ่ได้บอกเรื่องนี้กับหมู่ต้านตั๋งแต่เก๊า ย้อนว่าเฮายังอยู่กับหมู่ต้าน

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 ต๋อนนี้เฮาก๋ำลังจะไปหาพระองค์ผู้ตี้ใจ๊เฮามา แต่ก็บ่มีใผในหมู่ต้านถามเฮาว่า อาจ๋ำรย์จะไปตี้ไหน
6 หมู่ต้านก๋ำลังตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ย้อนเฮาบอกเรื่องหมู่นี้
7 แต่เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า ตี้เฮาจากหมู่ต้านไปนั้น ก็เป๋นก๋านดีกับหมู่ต้านย้อนว่าถ้าเฮาบ่ไป
พระองค์ผู้จ๊วยก็จะบ่มาหาหมู่ต้าน แต่ถ้าเฮาไป เฮาก็จะส่งพระองค์ผู้จ๊วยมาหาหมู่ต้าน
8 เมื่อพระองค์มาแล้ว พระองค์ก็จะเยียะหื้อโลกฮู้เถิงความจริงเรื่องบาป เรื่องความถูกต้อง กับเรื่องก๋าน
ตัดสินลงโต้ษของพระเจ้า
9 ในเรื่องบาปนั้นก็คือ หมู่คนบ่ยอมเจื้อวางใจ๋เฮา
10 และในเรื่องความถูกต้องนั้นก็คือ เฮาจะปึ๊กไปหาพระบิดา แล้วหมู่ต้านก็จะบ่หันเฮาแหม
11 ในเรื่องก๋านตัดสินลงโต้ษของพระเจ้านั้นก็คือ ผู้ปกครองโลกนี้โดนตัดสินลงโต้ษแล้ว
12 เฮามีแหมหลายเรื่องตี้จะบอกกับหมู่ต้าน แต่ถ้าอู้กับหมู่ต้านบ่าเดี๋ยวนี้ก็ยากตี้หมู่ต้านจะฮับได้

[ธ] **15:25 15:25** สดด 35:19; 69:4

13 แต่เมื่อพระวิญญาณตี้เปิดเผยความจริงมา ก็จะเยียะหื้อหมู่ต้านเข้าใจ๋เถิงความจริงตึงหมด ย้อนว่า
พระวิญญาณจะบ่อู้ต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่จะอู้ในสิ่งตี้ได้ยินจากพระบิดา แล้วก็จะบอกหมู่ต้านในสิ่งตี้จะเกิดขึ้น
14 และพระวิญญาณก็จะเยียะหื้อหมู่ต้านหันเถิงความยิ่งใหญ่ของเฮา ย้อนพระวิญญาณจะเอากำสอน
ของเฮามาบอกหมู่ต้าน
15 กู้สิ่งกู้อย่างตี้เป๋นของพระบิดาก็เป๋นของเฮา จาอั้นเฮาเลยบอกหมู่ต้านว่า พระวิญญาณจะเอากำสอน
ของเฮามาบอกกับหมู่ต้าน

ความโศกเศร้าเสียใจ๋จะก๋ายเป๋นความจื้นจมยินดี
16 แหมหน้อยหมู่ต้านก็จะบ่หันเฮา แล้วต่อไปแหมหน้อยหมู่ต้านก็จะหันเฮา
17 สาวกบางคนก็อู้กั๋นว่า ตี้อาจ๋ารย์อู้ว่า แหมหน้อยหมู่ต้านก็จะบ่หันเฮา แล้วต่อไปแหมหน้อยหมู่ต้าน
ก็จะหันเฮา กับ ย้อนเฮาไปเถิงพระบิดา อาจ๋ารย์หมายความว่าจาใด
18 แล้วหมู่เขาก็ถามกั๋นแหมว่า แหมหน้อย ของอาจ๋ารย์ อาจ๋ารย์หมายเถิงอะหยัง เฮาบ่เข้าใจ๋เรื่องตี้
อาจ๋ารย์อู้เลย
19 พระเยซูอู้ว่าหมู่เขาใค่ถามพระองค์ พระองค์ก็เลยอู้กับหมู่เขาว่า หมู่ต้านถามกั๋นอยู่กาว่าเฮา
หมายความว่าจาใด ตี้เฮาอู้ว่า แหมหน้อยหมู่ต้านก็จะบ่หันเฮา แล้วต่อไปแหมหน้อยหมู่ต้านก็จะหันเฮา
20 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า หมู่ต้านจะไห้หุย แต่โลกจะจื้นจมยินดี หมู่ต้านจะโศกเศร้าเสียใจ๋ แต่
ความโศกเศร้าเสียใจ๋ของหมู่ต้านจะก๋ายเป๋นความจื้นจมยินดี
21 ต๋อนตี้แม่ญิงเกิดลูก เขาก็ตุ๊กย้อนความเจ็บปวดทรมาน แต่เมื่อลูกเกิดออกมาแล้ว เขาก็ลืมความเจ็บ
ปวดนั้น ย้อนเขามีความจื้นจมยินดีตี้ลูกได้เกิดมาในโลกนี้
22 ก็เหมือนกับต๋อนนี้ตี้หมู่ต้านตุ๊กอกตุ๊กใจ๋ แต่เมื่อเฮาปึ๊กมาหาหมู่ต้านแหม หมู่ต้านก็จะมีความจื้นจม
ยินดี กับจะบ่มีใผมาลู่เอาความจื้นจมยินดีไปจากหมู่ต้านได้
23 ในวันนั้นหมู่ต้านก็จะบ่ถามอะหยังเฮาแหม เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต้านว่า ถ้าต้านขออะหยังจากพระ
บิดาในนามของเฮา พระองค์ก็จะหื้อกับหมู่ต้าน
24 จ๋นเถิงบ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านยังบ่ได้ขออะหยังในนามของเฮาเลย หื้อขอเต๊อะ แล้วหมู่ต้านก็จะได้ เปื้อหมู่
ต้านจะมีความจื้นจมยินดีอย่างเต๋มตี้

เฮามีชัยแล้ว
25 เฮาเล่าเรื่องหมู่นี้เป๋นกำเผียบหื้อหมู่ต้านฟัง แต่จะมีวันนึ่งตี้เฮาจะบ่เจ๊กำเผียบแล้ว แต่เฮาจะอู้ซื่อๆ
เกี่ยวกับพระบิดา
26 ในวันนั้นหมู่ต้านจะบ่ต้องขออะหยังผ่านตางเฮาแหมแล้ว ต้านขอจากพระบิดาได้โดยตรงเลย[๕]
27 พระบิดาฮักหมู่ต้านย้อนว่าหมู่ต้านฮักเฮาและเจื้อว่าเฮามาจากพระบิดา
28 เฮามาจากพระบิดาและเข้ามาในโลกแล้ว และก๋ำลังจะไปจากโลก แล้วปึ๊กไปหาพระบิดา
29 หมู่สาวกก็อู้กั๋นว่า ผ่อลอ อาจ๋ารย์อู้กับหมู่เฮาซื่อๆ โดยบ่ใจ๊กำเผียบแล้ว
30 ต๋อนนี้หมู่เฮาเข้าใจ๋แล้วว่าอาจ๋ารย์ฮู้กู้สิ่งกู้อย่าง บ่จ๋ำเป๋นตี้ใผจะต้องถามอาจ๋ารย์แหม ย้อนว่าอาจ๋ารย์
ฮู้แล้วว่าหมู่เฮากึ๊ดจะถามอะหยัง มอกอี้หมู่เฮาก็เจื้อแล้วว่าอาจ๋ารย์มาจากพระเจ้า
31 แล้วพระเยซูก็อู้ว่า บ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านเจื้อเฮาแล้วกา
32 ผ่อลอ จะมีวันนึ่งตี้จะมาเถิง และแต๊ๆ บ่าเดี๋ยวนี้ก็เถิงแล้ว ตี้หมู่ต้านจะแตกขะแลขะแจหนีไปบ้านใผ
บ้านมัน แล้วจะละเฮาไว้หื้ออยู่คนเดียว แต่เฮาบ่ได้อยู่คนเดียว ย้อนพระบิดาอยู่กับเฮา
33 เฮาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ต้านไว้เปื้อสันติสุขของเฮาจะอยู่กับหมู่ต้าน ในโลกนี้ต้านจะปะความตุ๊กยาก
ลำบาก แต่หื้อเข้มแข็งไว้เน่อ ย้อนว่าเฮามีชัยเหนือโลกแล้ว

17

พระเยซูอธิษฐานหื้อหมู่สาวก
1 หลังจากพระเยซูอู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็แหงนหน้าขึ้นผ่อต๊องฟ้า แล้วก็อู้ว่า ข้าแต่พระบิดา เถิงเวลา
แล้ว ขอโผดเยียะหื้อกู้คนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระบุตรของพระองค์ เปื้อพระบุตรของพระองค์ก็จะได้
เยียะหื้อกู้คนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระองค์
2 ย้อนว่าพระองค์ได้หื้อพระบุตรมีสิทธิอำนาจเหนือกู้คน เปื้อพระบุตรจะหื้อจีวิตนิรันดร์กับกู้คนตี้พระองค์
ได้หื้อพระบุตรไว้

---

[๕] **16:26 16:26** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีก จะเป๋น ในวันนั้นหมู่ต้านจะขอในนามของเฮา แต่เฮาจะบ่บอกหมู่ต้านว่าเฮาขอพระบิดาเปื้อหมู่ต้าน

3 จีวิตนิรันดร์ก็คือ ก๋านฮู้จักพระองค์ผู้เป๋นพระเจ้าผู้เตี้ยงแต๊องค์เดียว และฮู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ตี้
พระองค์ใจ๊มา
4 ข้าพระองค์ได้เยียะหื้อคนในโลกนี้หันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยเยียะก๋านกู้อย่างตี้พระองค์มอบ
หื้อข้าพระองค์ไว้เสร็จแล้ว
5 บ่าเดี๋ยวนี้ขอพระบิดาหื้อเกียรติข้าพระองค์ต่อหน้าพระองค์ คือเกียรติตี้พระบุตรเกยมีฮ่วมกั๋นกับ
พระองค์ก่อนตี้โลกนี้เกิดขึ้นมา
6 คนตี้พระองค์นำมาติดต๋ามข้าพระองค์จากโลกนี้ ข้าพระองค์ก็เยียะหื้อฮู้จักพระองค์ คนหมู่นี้เป๋นของ
พระองค์ตี้พระองค์มอบไว้กับข้าพระองค์แล้ว หมู่เขาได้เยียะต๋ามถ้อยก๋าของพระองค์
7 บ่าเดี๋ยวนี้หมู่เขาฮู้แล้วว่า กู้สิ่งตี้พระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้มาจากพระองค์
8 ย้อนว่าก๋าตี้พระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้นั้น ข้าพระองค์ได้หื้อหมู่เขาแล้ว และหมู่เขาก็ยอมฮับก๋านั้นไว้
และหมู่เขาฮู้แต๊ๆ แล้วว่าข้าพระองค์มาจากพระองค์ และเจื้อว่าพระองค์ใจ๊ข้าพระองค์มา
9 ข้าพระองค์อธิษฐานหื้อหมู่เขา บ่ใจ้อธิษฐานหื้อคนในโลก แต่อธิษฐานหื้อคนหมู่นั้นตี้พระองค์มอบหื้อ
ข้าพระองค์ไว้ ย้อนหมู่เขาเป๋นคนของพระองค์
10 กู้อย่างตี้เป๋นของข้าพระองค์ ก็เป๋นของพระองค์ แล้วกู้อย่างตี้เป๋นของพระองค์ก็เป๋นของข้าพระองค์
กับคนหมู่นี้เยียะหื้อโลกหันเถิงความยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์
11 ข้าพระองค์จะบ่อยู่ในโลกนี้แหมแล้ว แต่หมู่เขายังอยู่ในโลกนี้ กับข้าพระองค์ก๋ำลังจะปี๊กไปหาพระองค์
ข้าแต่พระบิดา ผู้บริสุทธิ์ ขอพระองค์ปกปักฮักษาหมู่เขาโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ตี้ได้หื้อข้าพระองค์
ตวยเต๊อะ เปื้อหมู่เขาจะเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋น เหมือนกับตี้พระองค์กับข้าพระองค์เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋น
12 ต๋อนตี้ข้าพระองค์อยู่กับหมู่เขา ข้าพระองค์ก็ปกปักฮักษาหมู่เขาหื้อปลอดภัยโดยฤทธิ์อำนาจตี้พระองค์
หื้อข้าพระองค์ ข้าพระองค์ปกป้องหมู่เขาไว้และบ่มีใผหายไปสักคน ยกเว้นคนนั้นตี้พระองค์ก๋ำหนดไว้ จะ
ต้องฉิบหายวายวอด เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามพระคัมภีร์
13 แต่บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพระองค์ก๋ำลังจะปี๊กไปหาพระองค์ ตี้ข้าพระองค์อู้เรื่องหมู่นี้ต๋อนตี้ยังอยู่ในโลก ก็เปื้อ
หื้อหมู่เขาได้ฮับความจื้นจมยินดีอย่างเต๋มตี้เหมือนตี้ข้าพระองค์ได้ฮับ
14 ข้าพระองค์ได้หื้อถ้อยก๋าของพระองค์กับหมู่เขาแล้ว และโลกนี้จังหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาบ่ใจ้ของโลก
เหมือนกับตี้ข้าพระองค์บ่ใจ้ของโลก
15 ข้าพระองค์บ่ขอหื้อพระองค์เอาหมู่เขาออกไปจากโลก แต่ขอหื้อพระองค์ปกปักฮักษาหมู่เขาหื้อ
ปลอดภัยจากมาร
16 หมู่เขาบ่ใจ้ของโลกเหมือนกับข้าพระองค์ตี้บ่ใจ้ของโลก
17 ถ้อยก๋าของพระองค์เป๋นความจริง ขอหื้อถ้อยก๋านั้นเยียะหื้อหมู่เขาเป๋นคนตี้บริสุทธิ์ของพระองค์
18 พระองค์ส่งข้าพระองค์มาในโลกจาใด ข้าพระองค์ก็ส่งหมู่เขาไปในโลกจาอั้น
19 ข้าพระองค์ขอถวายตั๋วฮับใจ๊พระองค์ เปื้อหมู่เขาก็จะถวายตั๋วฮับใจ๊พระองค์อย่างแต๊จริงเหมือนกั๋น
20 ข้าพระองค์บ่ได้อธิษฐานเปื้อหมู่เขาเต้าอั้น แต่อธิษฐานเปื้อหมู่คนตี้จะเจื้อวางใจ๋ข้าพระองค์ผ่านตาง
ก๋าพยานของหมู่เขาตวย
21 ข้าพระองค์ขอหื้อหมู่เขาตึงหมดเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นเหมือนกับตี้พระบิดาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับ
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระบิดา ขอหื้อหมู่เขาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับเฮา
ตวย เปื้อโลกจะเจื้อว่าพระองค์เป๋นผู้ส่งข้าพระองค์มา
22 เกียรติตี้พระองค์ได้หื้อข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ได้หื้อหมู่เขาแล้ว เปื้อหมู่เขาจะเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋น
เหมือนกับตี้พระองค์กับข้าพระองค์เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋น
23 ข้าพระองค์เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับหมู่เขา กับพระองค์ก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับข้าพระองค์ เปื้อหมู่
เขาจะเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นแต๊ๆ กับเปื้อคนตังหลายจะฮู้ว่าพระองค์ส่งข้าพระองค์มา และพระองค์ก็ฮักหมู่
เขาเหมือนกับตี้พระองค์ฮักข้าพระองค์
24 ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ใค่หื้อคนหมู่นี้ตี้พระองค์หื้อข้าพระองค์ อยู่กับข้าพระองค์ในตี้ตี้ข้าพระองค์
อยู่นั้น เปื้อหมู่เขาจะได้หันเถิงความยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์ ตี้พระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้ ย้อนพระองค์ฮักข้า
พระองค์ก่อนสร้างโลกนี้
25 ข้าแต่พระบิดาผู้มีความยุติธรรม โลกนี้บ่ฮู้จักพระองค์ แต่ข้าพระองค์ฮู้จักพระองค์ และคนหมู่นี้ก็ฮู้ว่า
พระองค์ส่งข้าพระองค์มา
26 ข้าพระองค์เยียะหื้อหมู่เขาฮู้จักพระองค์แล้ว กับจะเยียะต่อไปแหม เปื้อว่าความฮักตี้พระองค์มีหื้อข้า
พระองค์จะอยู่กับหมู่เขา กับข้าพระองค์ก็จะเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับหมู่เขาตวย

18

พระเยซูโดนยับ

1 เมื่อพระเยซูอธิษฐานเสร็จแล้ว พระองค์กับหมู่สาวกก็เตียวออกจากตี้หั้นไป ข้ามห้วยจื้อขิดโรน แล้ว
เข้าไปในสวนบ่ากอกเทศแห่งนึ่ง
2 ยูดาสคนตี้หักหลังพระองค์ก็ฮู้จักสวนนี้ตวย ย้อนว่าพระองค์กับหมู่สาวกเกยมาปะกั๋นตี้นี่เจื่อๆ
3 แล้วยูดาสก็ปาหมู่ทหารโรมันกับทหารฮักษาพระวิหารตี้หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟาริสีส่งมา ไปตี้สวน
นั้น หมู่เขาต๋ามโกม ก๋ำไม้แค่ กับมีอาวุธมาตวย
4 พระเยซูฮู้ว่าจะเกิดอะหยังขึ้นกับพระองค์ พระองค์ก็เลยเตียวออกไปถามหมู่เขาว่า “หมู่ต้านมาตวย
เซาะหาใผ”
5 หมู่เขาก็ตอบว่า “เยซู จาวนาซาเร็ธ” พระเยซูก็เลยอู้ว่า “เฮาเป๋นคนนั้น” ยูดาสคนตี้หักหลังพระเยซูก็
ยืนอยู่กับหมู่เขาตี้หั้น
6 เมื่อหมู่เขาได้ยินพระเยซูอู้ว่า “เฮาเป๋นคนนั้น” หมู่เขาก็ถอยหลังโก้นลงดิน
7 แล้วพระเยซูก็ถามเขาแหมเตื้อว่า “หมู่ต้านมาตวยเซาะหาใผ” หมู่เขาก็ตอบว่า “เยซู จาวนาซาเร็ธ”
8 พระเยซูก็เลยอู้ว่า “ก็เฮาบอกแล้วลอว่าเฮาเป๋นคนนั้น ถ้าหมู่ต้านมาตวยเซาะหาเฮา ก็หื้อป่อยคนหมู่นี้
ไปเหีย”
9 ตี้พระเยซูอู้จาอั้นเปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามตี้พระองค์เกยอู้ไว้ว่า “ข้าพระองค์บ่หื้อคนตี้พระบิดามอบหื้อข้า
พระองค์ไว้ หายไปสักคนเดียว”
10 ซีโมนเปโตรมีดาบอยู่ เขาเลยจั๊กออกมาฟันถูกหูเผิกขวาของมัลคัส ปุด เซิ่งเป๋นคนฮับใจ๊ของมหา
ปุโรหิต
11 พระเยซูอู้กับเขาว่า “เก็บดาบใส่ฝักเหียเต๊อะ ก็ด๊วว่าเฮาจะบ่กิ๋นจากถ้วยแห่งความตุ๊กตี้พระบิดาหื้อเฮา
ไว้กา”

หมู่เขาปาพระเยซูไปหามหาปุโรหิต

12 นายพันกับหมู่ทหารโรมัน แล้วก็หมู่ทหารฮักษาพระวิหารของจาวยิวก็ยับพระเยซูมัดไว้
13 แล้วปาพระองค์ไปหาอันนาสก่อน ย้อนเขาเป๋นป้อเมียของคายาฟาสตี้เป๋นมหาปุโรหิตในปี๋นั้น
14 คายาฟาสเป๋นคนตี้เกยบอกหมู่จาวยิวว่า “ก็ดีถ้าหื้อคนนึ่งต๋ายเปื้อคนตึงหมด”

เปโตรบอกบ่ใจ้สาวกของพระเยซู

15 ซีโมนเปโตรกับสาวกแหมคนนึ่งตวยพระเยซูไป สาวกคนนั้นฮู้จักมหาปุโรหิต เขาเลยตวยพระเยซูเข้า
ไปในก๋างข่วงบ้านของมหาปุโรหิต
16 แต่เปโตรยืนถ้าอยู่ตังนอกข้างปะตู๋ สาวกคนนั้นตี้ฮู้จักมหาปุโรหิตก็เลยออกมาบอกสาวใจ๊ตี้เฝ้าปะตู๋
แล้วปาเปโตรเข้าไปตังในตวย
17 สาวใจ๊ตี้เฝ้าปะตู๋คนนั้นถามเปโตรว่า “ต้านเป๋นสาวกของป้อจายคนนั้นตวยบ่ใจ้กา” เปโตรก็ตอบว่า
“บ่ใจ้ลอ”
18 ตี้หั้นหมู่ขี้ข้ากับทหารฮักษาพระวิหารดังไฟยืนหิงหื้ออุ่นกั๋นอยู่ย้อนอากาศมันหนาว เปโตรก็ไปยืนหิงไฟ
อยู่กับหมู่เขาตวย

มหาปุโรหิตสอบสวนพระเยซู

19 มหาปุโรหิตก็สอบสวนพระเยซูเรื่องหมู่สาวกกับกำสอนของพระองค์
20 พระองค์ตอบว่า “เฮาได้อู้อย่างเปิดเผยกับกู้คน เฮาสอนอยู่ในธรรมศาลากับในพระวิหารตลอดตี้จาว
ยิวตึงหมดมาจุมนุมกั๋น เฮาบ่เกยสอนอะหยังอย่างลับๆ เลย
21 ต้านมาถามเฮาเยียะหยัง ไปถามคนหมู่นั้นตี้ได้ยินกำอู้ของเฮาเต๊อะ หมู่เขาฮู้ดีว่าเฮาอู้อะหยังไปพ่อง”
22 บ่ากองพระเยซูอู้จาอั้น ทหารฮักษาพระวิหารคนนึ่งตี้ยืนอยู่ใก้หั้น ก็ตบหน้าพระองค์แล้วอู้ว่า “ตอบ
มหาปุโรหิตจาอั้นได้จาใดหา”
23 พระเยซูเลยตอบว่า “ถ้าเฮาอู้อะหยังผิดก็หื้อบอกมาเลยว่าผิดจาใด แต่ถ้าเฮาอู้ถูก มาตบหน้าเฮาเยียะ
หยัง”
24 อันนาสเลยหื้อปาพระเยซูตี้ยังโดนมัดอยู่ไปหาคายาฟาสตี้เป๋นมหาปุโรหิต

เปโตรบอกบ่ใจ้สาวกพระเยซูแหมเตื้อ

25 ต๋อนตี้ซีโมนเปโตรก๋ำลังยืนหิงไฟอยู่ หมู่คนตี้หั้นถามเขาว่า “เจ้าเป๋นสาวกของคนนั้นตวยกา” เปโตร
ก็ปฏิเสธว่า “บ่ใจ้ลอ”

26 คนฮับใจ๊คนนึ่งของมหาปุโรหิต ตี้เป๋นญาติของป้อจายตี้โดนเปโตรฟันหูปุดก็อู้กับเปโตรว่า ก็เฮาหันต้านอยู่ในสวนกับป้อจายคนนั้นบ่ใจ้กา
27 เปโตรก็บอกบ่ใจ้แหมเตื้อ แล้วไก่ก็ขันขึ้นมาบ่าเดี่ยวนั้นเลย

พระเยซูปะปีลาต

28 เจ๊าม๊ดหมู่เขาก็ปาพระเยซูออกจากบ้านคายาฟาสไปตี้วังของเจ้าเมืองโรมัน หมู่จาวยิวบ่ได้เข้าไปตี้หั้นย้อนกั๋วว่าตั๋วเก่าจะเป๋นมลทิน[ข] แล้วจะเข้าฮ่วมในงานปัสกาบ่ได้
29 เจ้าเมืองปีลาตเลยออกมาหาหมู่เขาตังนอกแล้วถามว่า หมู่ต้านฟ้องป้อจายคนนี้ย้อนเรื่องอะหยัง
30 หมู่เขาตอบปีลาตว่า ถ้าเขาบ่ได้เยียะผิด หมู่เฮาก็จะบ่เอาตั๋วเขามาหื้อต้าน
31 ปีลาตอู้กับหมู่เขาว่า หื้อหมู่ต้านเอาเขาไปตัดสินลงโต้ษต๋ามบทบัญญัติของหมู่ต้านกั๋นเองเต๊อะ หมู่จาวยิวเลยบอกปีลาตว่า ต๋ามกฎหมายของโรมัน เฮาบ่มีสิทธิ์ตัดสินฆ่าใผลุ
32 ตี้เกิดขึ้นจาอี้ก็เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามตี้พระเยซูเกยอู้ไว้ว่าพระองค์จะต๋ายจาใด
33 ปีลาตก็ปึ๊กเข้าไปในวังแล้วฮ้องพระเยซูมาถามว่า ต้านเป๋นกษัตริย์ของจาวยิวกา
34 พระเยซูก็ตอบว่า ตี้ต้านถามจาอี้ต้านกี๊ดคนเดียวกาว่าคนอื่นบอก
35 ปีลาตก็ตอบว่า ต้านกี๊ดว่าเฮาเป๋นจาวยิวกา คนในจ้าดของต้านกับหมู่หัวหน้าปุโรหิตนั้นเนาะ ตี้ยับต้านมาหื้อเฮา ต้านเยียะอะหยังผิด
36 พระเยซูก็ตอบว่า สิทธิอำนาจตี้เป๋นกษัตริย์ของเฮาบ่ได้มาจากโลกนี้ ย้อนถ้าเป๋นจาอั้น คนของเฮาก็จะสู้เปื้อบ่หื้อหมู่จาวยิวยับเฮา แต่สิทธิอำนาจตี้เป๋นกษัตริย์ของเฮาบ่ได้มาจากโลกนี้
37 ปีลาตเลยบอกพระองค์ว่า ถ้าจาอั้น ต้านก็เป๋นกษัตริย์หนะก่า พระเยซูก็บอกว่า ต้านอู้ว่าเฮาเป๋นกษัตริย์ก็แม่นแล้ว จาอั้น เฮาเลยมาเกิดในโลกนี้เปื้อเป๋นพยานหื้อกับความจริง กับกู้ๆ คนตี้ฮักความจริงก็ฟังเสียงของเฮา
38 ปีลาตก็ถามพระองค์แหมว่า ความจริงคืออะหยัง เมื่อเขาถามแล้วก็ออกไปหาหมู่จาวยิวอู้กับหมู่เขาว่า เฮาบ่หันว่าเขามีความผิดอะหยัง
39 แต่หมู่ต้านมีธรรมเนียมหื้อเฮาป่อยนักโต้ษคนนึ่งหื้อหมู่ต้านในงานปัสกา หมู่ต้านใค่หื้อเฮาป่อยกษัตริย์ของจาวยิวก่อ
40 แต่หมู่จาวยิวปากั๋นฮ้องเอิ้นออกมาว่า บ่ป่อยเขา ขอหื้อป่อยบารับบัสแตน (บารับบัสเป๋นกบฏ)

19

1 ปีลาตเลยปาพระเยซูไป แล้วสั่งทหารเฆี่ยนพระองค์
2 หมู่ทหารก็เอากิ่งไม้ตี้มีหนามมาแป๋งเป๋นมงกุฎ แล้วเอาสุบหัวหื้อพระองค์ แล้วเอาเสื้อคุมสีม่วงใส่หื้อ
3 แล้วหมู่เขาก็เปี่ยนกั๋นเข้ามาหาพระองค์กับอู้หย้อพระองค์ว่า ขอกษัตริย์ของจาวยิวจงจ๋ำเริญเต๊อะ แล้วก็ตบหน้าพระองค์
4 ปีลาตก็ออกมาอู้กับหมู่จาวยิวว่า ผ่อลอ เฮาปาเขาออกมาหื้อหมู่ต้าน เปื้อหื้อหมู่ต้านฮู้ว่า เฮาบ่หันว่าป้อจายคนนี้มีความผิดอะหยังเลย
5 พระเยซูก็ออกมาตึงสุบมงกุฎหนามกับใส่เสื้อคุมสีม่วง ปีลาตเลยอู้กับคนตังหลายว่า เขานี่ลอ
6 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับทหารฮักษาพระวิหารหันพระองค์ ก็ปากั๋นฮ้องเอิ้นว่า เขิงบนไม้ก๋างเขน เขิงบนไม้ก๋างเขน ปีลาตก็อู้กับหมู่เขาว่า หมู่ต้านเอาเขาไปเขิงกั๋นคนเดียวเต๊อะ ย้อนเฮาบ่หันว่าเขามีความผิดอะหยังเลย
7 หมู่จาวยิวก็อู้กับปีลาตว่า หมู่เฮามีกฎหมาย ต๋ามกฎนั้นเขาสมควรต๋าย ย้อนเขายกตั๋วเป๋นพระบุตรของพระเจ้า
8 เมื่อปีลาตได้ยินว่าพระเยซูยกตั๋วเป๋นพระบุตรของพระเจ้า เขาก็กั๋วนักขึ้น
9 ปีลาตเลยปาพระเยซูเข้าไปในวังแหมรอบ แล้วอู้กับพระเยซูว่า ต้านลุกไหนมา แต่พระเยซูบ่ตอบอะหยัง
10 ปีลาตเลยอู้กับพระองค์ว่า เยียะหยังบ่ยอมอู้กับเฮา ต้านบ่ฮู้กา ว่าเฮามีอำนาจตี้จะป่อยต้านกาว่าจะเขิงต้านตี้ไม้ก๋างเขนได้
11 พระเยซูก็อู้ว่า ถ้าพระเจ้าบ่ได้หื้ออำนาจนั้นกับต้าน ต้านก็จะบ่มีอำนาจเหนือเฮา จาอั้นคนตี้ยับเฮามาหื้อต้านก็ผิดนักเหลือต้าน
12 เมื่อปีลาตได้ยินจาอั้น เขาก็ฮิหาตางตี้จะป่อยพระเยซู แต่จาวยิวก็เอิ้นว่า ถ้าต้านป่อยเขา ต้านก็บ่ใจ้เปื้อนของซีซาร์ ย้อนคนตี้อ้างตั๋วเก่าเป๋นกษัตริย์ก็เป๋นศัตรู๋กับซีซาร์
13 เมื่อปีลาตได้ยินจาอั้น เขาก็ปาพระเยซูออกมา แล้วก็นั่งตี้นั่งของผู้พิพากษาตี้ฮ้องกั๋นว่า ลานหิน (ภาษาฮีบรูฮ้องว่า กับบาธา)
14 วันนั้นเป๋นวันเกียมงานปัสกา ใก้เตี้ยงปีลาตก็อู้กับหมู่จาวยิวว่า ผ่อแล่ นี่กษัตริย์ของหมู่ต้าน

[ข] **18:28 18:28** จาวยิวถือว่า ก๋านเข้าไปในตี้ตั๊บใจ้ของจาวยิวจะเยียะหื้อหมู่เขาเป๋นมลทินตางศาสนา

15 หมู่เขาก็ปากั้นเอิ้นว่า ฆ่ามันเลย ฆ่ามันเลย เขิงบนไม้ก๋างเขนเลย ปีลาตอู้กับหมู่เขาว่า หมู่ต้านจะ
หื้อเฮาเขิงกษัตริย์ของหมู่ต้านตี้ไม้ก๋างเขนกา หมู่หัวหน้าปุโรหิตก็ตอบว่า เฮามีกษัตริย์องค์เดียวเต้าอั้น
คือซีซาร์
16 แล้วปีลาตก็ยกพระเยซูหื้อหมู่เขาเอาไปเขิงบนไม้ก๋างเขน

พระเยซูโดนเขิงบนไม้ก๋างเขน

หมู่ทหารก็ปาพระเยซูไป
17 แล้วหื้อพระองค์แบกไม้ก๋างเขนของพระองค์ไปตี้ตี้ฮ้องกั๋นว่า เนินกระโหล้งหัว ภาษาฮีบรูฮ้องว่า
กลโกธา
18 หมู่เขาก็เอาพระองค์ไปเขิงบนไม้ก๋างเขนตี้หั้นกับนักโต้ษแหมสองคน พระเยซูอยู่ก๋าง นักโต้ษสองคน
นั้นอยู่คนละเผิกของพระองค์
19 ปีลาตหื้อเขียนข้อความติดไว้บนไม้ก๋างเขนของพระองค์ว่า เยซู จาวนาซาเร็ธ กษัตริย์ของจาวยิว
20 จาวยิวหลายคนก็ได้อ่านป้ายนี้ ย้อนตี้ตี้เขาเขิงพระเยซูนั้นอยู่ใก้เมือง และป้ายนั้นเขียนเป๋นภาษาฮีบรู
ภาษาลาติน กับภาษากรีก
21 หมู่หัวหน้าปุโรหิตอู้กับปีลาตว่า ขอบ่หื้อเขียนว่า กษัตริย์ของจาวยิว แต่ขอหื้อเขียนว่า ป้อจายคน
นี้อ้างว่าเป๋นกษัตริย์ของจาวยิว
22 ปีลาตเลยตอบหมู่เขาไปว่า อะหยังตี้เฮาเขียนไปแล้วก็หื้อแล้วไปเหีย
23 เมื่อหมู่ทหารเขิงพระเยซูแล้ว ก็เอาเสื้อผ้าของพระองค์มาแบ่งกั๋นในหมู่ทหารสี่คนได้คนละผืน แต่
เหลือเสื้อตั๋วตังในของพระเยซูเป๋นผ้าตอผืนเดียวบ่มีดูก
24 หมู่เขาเลยอู้กั๋นว่า บ่ต้องฉีกละ หื้อจกเบอร์กั๋นเอาว่าใผจะได้ ตี้เกิดขึ้นจาอี้ก็เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามพระ
คัมภีร์ตี้เขียนไว้ว่า
เขาเอาเสื้อผ้าเฮาไปแบ่งกั๋น แล้วเอาเสื้อของเฮามาจกเบอร์น
หมู่ทหารก็ได้เยียะจาอั้น
25 คนตี้ยืนอยู่ใก้ไม้ก๋างเขนของพระเยซูนั้น ก็มีแม่กับน้าสาวของพระองค์ มารีย์เมียเคลโอปัส กับมารีย์จาว
เมืองมักดาลา
26 เมื่อพระเยซูหันแม่กับสาวกตี้พระองค์ฮักยืนอยู่ใก้ๆ หั้น พระองค์ก็เลยอู้กับแม่ของพระองค์ว่า แม่เหย
ขอหื้อฮับคนนั้นเป๋นลูกแม่
27 แล้วพระองค์ก็อู้กับสาวกคนนั้นว่า ฮับนางเป๋นแม่ของต้านตวย สาวกคนนั้นก็ฮับแม่ของพระองค์มา
อยู่ตี้บ้านของตั๋วเก่าตั้งแต่ต๋อนนั้น

พระเยซูต๋ายบนไม้ก๋างเขน

28 หลังจากนั้น พระเยซูฮู้ว่ากู้สิ่งกู้อย่างเสร็จหมดแล้ว เปื้อหื้อเป๋นไปต๋ามพระคัมภีร์ พระองค์เลยอู้ว่า
เฮาใค่อยากกิ๋นน้ำ
29 มีถ้วยใส่เหล้าองุ่นส้มวางอยู่ตี้หั้น เขาก็เอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าองุ่นนั้นใส่ป๋ายไม้อ้อฒแล้วยกขึ้นเถิงปาก
พระเยซู
30 บ่ากองพระเยซูกิ๋นเหล้าองุ่นส้มนั้น พระองค์ก็อู้ว่า เสร็จแล้ว คอของพระองค์แหง็กลงแล้วก็ต๋าย

เขาเอาหอกแตงขี้ข้างพระเยซู

31 วันนั้นเป๋นวันเกียม แล้วแหมวันจะเป๋นวันสะบาโตหลวงย้อนว่าเป๋นงานปัสกา หมู่จาวยิวเลยขอหื้อปี
ลาตสั่งทหารของเขา ตุ๊บขาคนตี้โดนเขิงอยู่บนไม้ก๋างเขนหื้อหักเหีย แล้วหื้อเอาศพออกไปเปื้อบ่หื้อศพกา
อยู่ตี้ไม้ก๋างเขนในวันสะบาโต
32 จาอั้น หมู่ทหารเลยมาตุ๊บขาของคนแรกกับแหมคนนึ่งตี้โดนเขิงอยู่ข้างๆ พระเยซู
33 บ่ากองมาเถิงพระเยซู เขาหันว่าพระองค์ต๋ายแล้ว เขาเลยบ่ได้ตุ๊บขาของพระองค์
34 แต่ทหารแหมคนนึ่งเอาหอกแตงขี้ข้างพระองค์ แล้วเลือดกับน้ำก็ไหลปุ้งออกมา
35 คนนั้นตี้หันก็เล่าเป๋นพยาน และกำพยานของเขาก็เป๋นความจริง เขาฮู้ว่าเขาอู้ความจริง เปื้อต้านตัง
หลายจะได้เจื้อ
36 สิ่งนี้เกิดขึ้นเปื้อเป๋นไปต๋ามพระคัมภีร์ ตี้ว่า กระดูกของพระองค์จะบ่หักสักอันบ
37 กับมีพระคัมภีร์แหมข้อนึ่งตี้ว่า หมู่เขาจะผ่อพระองค์ตี้หมู่เขาได้แตงป

ฝังศพพระเยซู

น **19:24 19:24** สดด 22:18 ฒ **19:29 19:29** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกเป๋นกำว่า ไม้หุสบ บ **19:36 19:36** อพย 12:46; กดว 9:12; สดด 34:20 ป **19:37 19:37** ศคย 12:10

38 หลังจากนั้นโยเซฟจาวอาริมาเธียตี้เป๋นสาวกลับๆ ของพระเยซู ย้อนกั๋วหมู่ผู้นำจาวยิว ก็มาขอปีลาต
เอาศพพระเยซูไป ปีลาตก็ยอมหื้อ โยเซฟก็มาเอาศพพระองค์ไป
39 นิโคเดมัสคนตี้เกยไปหาพระเยซูต๋อนเมื่อคืนก่อนหน้านี้ก็มาตวย เขาเอาเครื่องหอมมาก็คือ มดยอบ
ผสมกับกฤษณาหนักประมาณสามสิบกิโลกรัมป๋าย
40 โยเซฟกับนิโคเดมัสก็เอาศพพระองค์มากับเอาผ้าลินินห่อศพกับเครื่องหอมไว้ต๋ามประเพณีก๋านฝัง
ศพของจาวยิว
41 ใก้ๆ ตี้พระเยซูถูกเขิงนั้น มีสวนอยู่ตี้นึ่ง ในสวนนั้นมีอุโมงค์ฝังศพใหม่ตี้บ่เกยใจ๊ใส่ศพคนใดเตื้อ
42 แล้วย้อนว่าวันนั้นเป๋นวันดาวันสะบาโตของจาวยิว กับอุโมงค์ฝังศพนั้นก็อยู่ใก้ๆ ตี้หั้น เขาก็เลยเอาศพ
ของพระองค์วางไว้ในอุโมงค์นั้น

20

พระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย

1 เจ๊ามืดวันตี๊ด มารีย์จาวมักดาลามาเถิงอุโมงค์ฝังศพก็หันว่าบ่าหินใหญ่ตี้ตีดปากอุโมงค์นั้นกิ้งออกไป
จากปากอุโมงค์แล้ว
2 นางก็ฟั่งล่นไปหาซีโมนเปโตร กับสาวกแหมคนนึ่งตี้พระเยซูฮัก และบอกหมู่เขาว่า มีคนเอาศพองค์
พระผู้เป๋นเจ้าไปจากอุโมงค์แล้ว บ่ฮู้ว่าเขาเอาศพไปไว้ตี้ไหน
3 เปโตรกับสาวกคนนั้นก็ไปตี้อุโมงค์ฝังศพ
4 ตึงสองคนล่นไปตวยกั๋น แต่สาวกคนนั้นล่นเวยเหลือเปโตร จึงไปเถิงอุโมงค์ก่อน
5 แต่บ่ได้เข้าไปตังใน ได้ก้าก้มส่องเข้าไปแล้วก็หันผ้าปันศพวางอยู่
6 บ่ากองซีโมนเปโตรตี๊ตวยก้นสาวกคนนั้นมาเถิง เขาก็เข้าไปในอุโมงค์ฝังศพ แล้วก็หันผ้าปันศพวางอยู่
ตี้หั้น
7 แต่ผ้าปันหัวของพระเยซูบ่ได้วางอยู่กับผ้าลินิน แต่พับวางไว้แยกแหมต่างหาก
8-9 สาวกคนตี้มาเถิงก่อนก็ตวยเข้าไปตังใน เถิงแม้ว่าหมู่เขายังบ่เข้าใจ๋ข้อพระคัมภีร์ตี้ว่า พระองค์จะเป๋น
ขึ้นจากความต๋าย แต่เมื่อหมู่เขาหันตึงหมดนี้ สาวกคนนั้นก็เจื้อตี้พระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย
10 แล้วสาวกตึงสองคนก็ปึ๊กไปบ้าน

พระเยซูมาหื้อมารีย์จาวมักดาลาหัน

11 มารีย์จาวมักดาลายังยืนไห้อยู่ตังนอกอุโมงค์ฝังศพ ต๋อนตี้ก๋ำลังไห้อยู่นั้นนางก็ก้มส่องผ่อตังในอุโมงค์
ฝังศพ
12 แล้วก็หันทูตสวรรค์สององค์ใส่เสื้อสีขาวนั่งอยู่ตั๊ดตี้ศพพระเยซูเกยวางอยู่ องค์นึ่งอยู่ตังหัว แหมองค์
อยู่ตังตี๋น
13 ทูตสวรรค์ก็ถามมารีย์ว่า เจ้าไห้เยียะหยัง นางก็ตอบว่า มีคนเอาองค์พระผู้เป๋นเจ้าของข้าเจ้าไป
แล้ว ข้าเจ้าบ่ฮู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ตี้ไหน
14 บ่ากองมารีย์อู้จาอั้นแล้ว ก็งว้ายหลังมา ก็หันพระเยซูยืนอยู่ตี้หั้น แต่นางบ่ฮู้ว่าเป๋นพระเยซู
15 พระองค์ก็ถามนางว่า เจ้าไห้เยียะหยัง ตวยเซาะหาใผอยู่กา มารีย์ก็ตี๊ดว่าพระเยซูเป๋นคนเยียะสวนก็
เลยอู้กับพระองค์ว่า ต้านเจ้า ถ้าต้านเอาพระองค์ไป ขอบอกข้าเจ้าเต๊อะว่าต้านเอาไปไว้ตี้ไหน ข้าเจ้าจะได้
ไปฮับพระองค์
16 พระเยซูก็เลยอู้ว่า มารีย์เหย มารีย์ก็งว้ายหลังมาผ่อพระองค์แหมเตื้อแล้วก็ฮ้องเป๋นภาษาฮีบรูว่า
รับโบนี (แป๋ว่า อาจ๋ารย์)
17 พระองค์ก็อู้กับนางว่า บ่ต้องเกาะเฮา เฮายังบ่ได้ปึ๊กไปหาพระบิดาของเฮาเตื้อ แต่หื้อไปบอกหมู่ปี้น้อง
ตี้ติดต๋ามเฮาว่า เฮาจะปึ๊กไปหาพระบิดาของเฮา ตี้เป๋นพระบิดาของต้านตังหลาย ก็คือไปหาพระเจ้าของเฮา
ตี้เป๋นพระเจ้าของต้านตังหลายตวย
18 มารีย์ จาวมักดาลาก็ไปบอกหมู่สาวกของพระเยซูว่า ข้าเจ้าได้หันองค์พระผู้เป๋นเจ้าแล้ว และมารีย์
ก็ได้เล่าว่าพระองค์อู้อะหยังกับนางพ่อง

พระเยซูมาหื้อหมู่สาวกหัน

19 เมื่อแลงวันตี๊ด ต๋อนหมู่สาวกอยู่รวมกั๋น หมู่เขาก็หับปะตู่ใส่ก๋อนห้อง ย้อนกั๋วหมู่ผู้นำจาวยิว พระเยซูก็
มายืนอยู่ต้ามก๋างหมู่เขาแล้วก็อู้ว่า ขอหื้อหมู่ต้านมีสันติสุขเต๊อะ
20 เมื่อพระองค์อู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็เอามือกับขี้ข้างหื้อหมู่เขาผ่อ หมู่สาวกก็ปากั๋นดีอกดีใจ๋ตี๊ได้หัน
พระองค์
21 แล้วพระเยซูก็อู้แหมว่า ขอหื้อหมู่ต้านมีสันติสุขเต๊อะ ต๋อนนี้เฮาจะใจ๊หมู่ต้านไปเหมือนกับตี้พระบิดา
ใจ๊เฮามา

22 บ่ากองพระเยซูอู้จาอั้นแล้ว ก็เป่าลมหายใจ๋หดหมู่เขาแล้วก็อู้ว่า ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปเต๊อะ
23 ถ้าหมู่ต้านยกโต้ษความบาปหื้อใผ คนนั้นก็ได้ฮับก๋านยกโต้ษ แต่ถ้าหมู่ต้านบ่ยอมยกโต้ษหื้อใผ คนนั้นก็บ่ได้ฮับก๋านยกโต้ษตวย

พระเยซูมาหื้อโธมัสหัน

24 โธมัส ตี้เขาฮ้องกั๋นว่าแฝด เป๋นสาวกคนนึ่งในสิบสองคน เขาบ่ได้อยู่กับหมู่สาวกต๋อนตี้พระเยซูมาหา
25 สาวกคนอื่นมาบอกเขาว่า หมู่เฮาได้หันองค์พระผู้เป๋นเจ้าแล้ว แต่โธมัสก็อู้กับหมู่เขาว่า ถ้าเฮาบ่ได้หันฮอยเหล็กกนตี้มือของอาจ๋ารย์ และบ่ได้เอานิ้วแหย่เข้าไปในฮูเหล็กกนกับแผลตี้ขี้ข้างอาจ๋ารย์ เฮาตึงบ่เจื้อ
26 เมื่อผ่านไปได้ติ๊ดนึ่ง ต๋อนตี้หมู่สาวกของพระองค์มาจุมกั๋นอยู่ในบ้านนั้นแหม โธมัสก็อยู่ตวย เถิงแม้ว่าปะตู๋หับใส่ก๋อนแล้ว แต่พระเยซูก็เข้ามาอยู่ต้ามก๋างหมู่เขาแล้วก็อู้ว่า ขอหื้อหมู่ต้านมีสันติสุขเต๊อะ
27 แล้วพระองค์อู้กับโธมัสว่า โธมัสเหย เอานิ้วมาแหย่ตี้นี่กับผ่อมือของเฮา แล้วก็เอามือชวามขี้ข้างของเฮาเหีย บ่ต้องสงสัยแหม หื้อเจื้อเต๊อะ
28 แล้วโธมัสก็ฮ้องขึ้นมาว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า พระเจ้าของข้าพระองค์
29 พระเยซูก็อู้กับเขาว่า ย้อนต้านได้หันเฮา ต้านเลยเจื้อกา คนตี้บ่หันเฮาแต่เจื้อนั้น ก็เป๋นสุข

กำอู้ของยอห์น

30 พระเยซูได้เยียะหมายสำคัญแหมหลายอย่างหื้อหมู่สาวกหัน แต่บ่ได้เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้
31 แต่ตี้ได้เขียนสิ่งหมู่นี้ลงไปก็เปื้อหมู่ต้านจะเจื้อว่า พระเยซูเป๋นพระคริสต์ คือพระบุตรของพระเจ้า และถ้าใผวางใจ๋พระองค์ ก็จะมีจีวิตนิรันดร์

21

พระเยซูมาหาสาวกเจ็ดคน

1 หลังจากนั้นพระเยซูก็มาหื้อหมู่สาวกหันแหมเตื้อนึ่งตี้ทะเลสาบทิเบเรียส เรื่องเป๋นจาอี้คือ
2 ต๋อนนั้นซีโมนเปโตร โธมัสตี้เขาฮ้องกั๋นว่าแฝด นาธานาเอลตี้มาจากหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี ลูกบ่าวสองคนของเศเบดี กับสาวกแหมสองคนของพระเยซู ก็อยู่ตวยกั๋นตึงหมด
3 แล้วซีโมนเปโตรก็บอกหมู่เขาว่า เฮาจะไปเซาะป๋า หมู่เขาตึงหมดก็บอกว่า เฮาจะไปตวย แล้วหมู่เขาก็ลงเฮือไป แต่ตึงคืนนั้นหมู่เขาเซาะป๋าบ่ได้สักตั๋ว
4 เมื่อเถิงต๋อนเจ๊า พระเยซูยืนอยู่บนต๋าฝั่ง แต่หมู่สาวกบ่ฮู้ว่าเป๋นพระเยซู
5 พระเยซูเลยถามหมู่เขาว่า เปื้อนเหย ได้ป๋าพ่องก่อ หมู่เขาก็ตอบว่า บ่ได้เลย
6 พระองค์ก็อู้กับหมู่เขาว่า หื้อต้อดแหไปตางขวาเฮือลอ แล้วจะได้ป๋า เขาเลยต้อดแหลงไป ป๋านักขนาดก็ติดแหจ๋นสาวแหขึ้นมาบ่ได้
7 สาวกคนตี้พระเยซูฮักก็บอกเปโตรว่า เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า บ่ากองเปโตรได้ยินว่าเป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า เขาก็เปี่ยเสื้อคุมตี้ถอดไว้มาใส่ แล้วก็โดดลงน้ำว่ายเข้าฝั่ง
8 แต่สาวกคนอื่นๆ นั่งเฮือปึ๊กมากับลากแหตี้มีป๋าติดเต๋มนั้นมาตวย ย้อนหมู่เขาอยู่บ่ไก๋ฝั่งนัก ประมาณร้อยเมตรเต้าอั้น
9 บ่ากองหมู่เขาขึ้นมาบนฝั่งแล้ว ก็หันถ่านติดไฟมีป๋าปึ้งอยู่ตังบนกับมีเข้าหนมปังอยู่
10 พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า เอาป๋าตี้ได้ตะกี้มาพ่องลอ
11 ซีโมนเปโตรก็ลงเฮือไปลากแหขึ้นมา ป๋าใหญ่ติดเต๋มแหนับได้มีร้อยห้าสิบสามตั๋ว แต่ป๋าติดนักจาอั้นแหก็ยังบ่ปุด
12 พระเยซูก็อู้กับหมู่เขาว่า มากิ๋นข้าวงายกั๋นเต๊อะ หมู่สาวกบ่มีใผก้าถามพระองค์ว่า ต้านเป๋นใผ ย้อนหมู่เขาฮู้แล้วว่าเป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า
13 พระเยซูก็หยิบเข้าหนมปังแจกหื้อหมู่เขา แล้วก็เอาป๋ามาเยียะอย่างเดียวกั๋น
14 นี่เป๋นเตื้อตี้สามตี้พระเยซูมาหื้อหมู่สาวกหันหลังจากตี้พระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋าย

พระเยซูอู้กับเปโตร

15 เมื่อหมู่เขากิ๋นข้าวงายกั๋นอิ่มแล้ว พระเยซูก็อู้กับซีโมนเปโตรว่า ซีโมน ลูกบ่าวยอห์นเหย ต้านฮักเฮานักเหลือหมู่นี้ก่อ[๘] เปโตรก็ตอบว่า ครับองค์พระผู้เป๋นเจ้า พระองค์ก็ฮู้ว่าเฮาฮักพระองค์ พระเยซูเลยสั่งเปโตรว่า หื้อเลี้ยงลูกแกะของเฮาเต๊อะ

---

[๘] **21:15 21:15** แป๋ได้แหมอย่างนึ่งว่า นักเหลือคนหมู่นี้ฮักเฮาก่อ

16 แล้วพระองค์ก็ถามเขาเป๋นเตื้อตี้สองว่า ซิโมน ลูกบ่าวยอห์นเหย ต้านฮักเฮาก่อ เปโตรก็ตอบพระองค์แหมว่า ครับองค์พระผู้เป๋นเจ้า พระองค์ก็ฮู้ว่าเฮาฮักพระองค์ พระเยซูเลยสั่งเขาแหมเตื้อว่า หื้อผ่อกอยแกะของเฮาเต๊อะ
17 แล้วพระองค์ก็ถามเขาเป๋นเตื้อตี้สามว่า ซิโมน ลูกบ่าวยอห์นเหย ต้านฮักเฮาก่อ เปโตรฮู้สึกเสียใจ๋ตี้พระองค์ถามเขาเถิงสามเตื้อว่า ต้านฮักเฮาก่อ เขาเลยบอกพระองค์ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้า พระองค์ก็ฮู้กู้สิ่งกู้อย่างแล้ว พระองค์ฮู้ว่าเฮาฮักพระองค์ พระเยซูอู้กับเขาแหมว่า หื้อเลี้ยงแกะของเฮาเต๊อะ
18 เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า ต๋อนต้านยังเป๋นบ่าว ต้านมัดสายแอวคนเดียวเกียมตั๋วไปหั้นไปนี่ต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า แต่เมื่อต้านเฒ่าแล้ว ต้านจะยื่นมือหื้อคนอื่นมัดสายแอวหื้อ แล้วเขาก็จะปาต้านไปหั้นไปนี่ตี้ต้านบ่ใค่ไป
19 (ตี้พระองค์อู้จาอั้น ก็เปื้อบอกหื้อฮู้ว่า เปโตรจะต๋ายจาใดเปื้อจะเยียะหื้อคนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า) บ่ากองพระองค์อู้จาอั้นแล้ว ก็อู้กับเปโตรว่า ตวยเฮามาเต๊อะ

สาวกคนตี้พระเยซูฮัก

20 ซิโมนเปโตรงว้ายหลังไปก็หันว่าสาวกคนตี้พระเยซูฮักตวยมา (สาวกคนนั้นก็คือคนตี้เอนตั๋วใก้ๆ พระเยซูต๋อนตี้กิ๋นข้าวก่อนตี้พระเยซูโดนยับ แล้วได้ถามพระองค์ว่า อาจ๋ารย์ คนตี้หักหลังต้านเป๋นใผครับ)
21 เมื่อเปโตรหันสาวกคนนั้นก็เลยถามพระเยซูว่า พระองค์ครับ แล้วคนนี้จะเป๋นจาใด
22 พระเยซูก็ตอบเปโตรว่า ถ้าเฮาใค่หื้อเขาอยู่จ๋นเถิงเฮาปึ๊กมาแหมเตื้อ แล้วมันเรื่องอะหยังของต้านตวย หื้อตวยเฮามาเต๊อะ
23 ย้อนกำตี้พระเยซูอู้นั้น ก็เยียะหื้อหมู่ปี้น้องตี้ติดต๋ามพระเยซูเล่าลือกั๋นไปใคว่าสาวกคนนั้นจะบ่ต๋าย แต่พระเยซูบ่ได้บอกว่าสาวกคนนั้นจะบ่ต๋าย พระองค์อู้ก้าว่า ถ้าเฮาใค่หื้อเขาอยู่จ๋นเถิงเฮาปึ๊กมาแหมเตื้อ แล้วมันเรื่องอะหยังของต้านตวย เต้าอั้น
24 สาวกคนนั้นเนาะตี้เป๋นพยานเรื่องหมู่นี้ กับเป๋นคนตี้เขียนบันทึกสิ่งหมู่นี้ไว้ แล้วหมู่เฮาฮู้ว่ากำพยานของเขาเป๋นความจริง
25 มีแหมหลายอย่างตี้พระเยซูได้เยียะไว้ ถ้าจะเขียนตึงหมดนั้น ข้าพเจ้าก็ฎว่าโลกตึงโลกก็บ่ใหญ่ปอจะเก็บหนังสือตี้จะเขียนนั้นได้

กิจก๋านของอัครทูต

เถิงแม้ว่าหนังสือเล่มนี้บ่ได้บอกจื้อของผู้เขียนไว้ แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมฮับว่าหนังสือเล่มนี้เขียนโดยลูก๋า เซิ่งเป๋นคนเดียวกั๋นกับตี้เขียน ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์ เขียนโดยหมอลูก๋า ลูก๋าตั้งเก๊าเขียนหนังสือกิจก๋านของอัครทูตว่า ต้านเธโอฟีลัสตี้นับถือ หนังสือเล่มก่อนตี้ข้าพเจ้าเขียนหื้อนั้น จากข้อความนี้ก็แสดงว่า ตึงสองเล่มนี้เขียนเถิงคนเดียวกั๋น ภาษากับฮูปแบบก๋านเขียนในหนังสือข่าวดีของลูก๋า กับหนังสือกิจก๋านของอัครทูตเล่มนี้ก็มีลักษณะเดียวกั๋น

ในบทตี้ 16:10-17, 20:5-21:18 กับ 27:1-28 ผู้เขียนใจ๊สรรพนามว่า เฮา ตี้ใจ๊จาอี้ก็แสดงว่า ลูก๋าเป๋นเปื้อนฮ่วมงานกับเปาโลต๋อนตี้เตียวตางไปบอกข่าวดีต๋ามตี้ต่างๆ เปาโลได้อ้างเถิงลูก๋าในพระธรรมโคโลสี 4:14 กับ 2 ทิโมธี 4:11 ไว้ หนังสือกิจก๋านของอัครทูตเล่มนี้ได้เขียนไว้ประมาณปี่ คศ 63 ต๋อนตี้ลูก๋ากับเปาโลอยู่ตวยกั๋นในกรุงโรม

ลูก๋าได้เขียนเถิงเปื้อนของต้านตี้จื้อเธโอฟีลัส เหมือนกับหนังสือข่าวดีของลูก๋า แต่ได้เขียนไว้เปื้อผู้เจื้อกู้คนจะได้ฮู้เถิงสิ่งตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจ๋หมู่อัครทูตหื้อออกไปบอกข่าวดีกับคนกู้คน ตั้งเก๊าในกรุงเยรูซาเล็มก่อน ไปจนเถิงกรุงโรม

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ได้ต่อเนื่องมาจากหนังสือข่าวดีของลูก๋า ลูก๋าได้เล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นหลังจากพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย แล้วขึ้นไปบนสวรรค์ ต้านได้เล่าเถิงเหตุก๋ารณ์ต๋อนตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่กับหมู่คนในวันเพ็นเทคอสต์ หลังจากวันนั้นคริสตจักรต่างๆ ก็เติบโตขึ้นกับเข้มแข็งนักขึ้นโดยก๋าสั่งสอนของหมู่อัครทูตเถิงแม้ผู้เจื้อถูกค่ำ บทตี้ 1-12 ได้เล่าเรื่องของเปโตรตี้ออกไปบอกข่าวดี บทตี้ 13-28 ได้เล่าเถิงก๋านงานของเปาโลในก๋านบอกข่าวดี ต้านกับเปื้อนฮ่วมเตียวตางของต้านออกไปบอกข่าวดี แล้วได้ตั้งคริสตจักรต่างๆ ขึ้นจนเถิงกรุงโรม ลูก๋าบอกไว้ว่า สิ่งหมู่นี้ก็เกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตี้ได้เยียะก๋านผ่านตางคนตังหลายตี้ได้ออกไปบอกข่าวดี

1 ต้านเธโอฟีลัสตี้นับถือ หนังสือเล่มก่อนตี้ข้าพเจ้าเขียนหื้อนั้น เป๋นเรื่องราวเกี่ยวกับกู้สิ่งกู้อย่างตี้พระเยซูเยียะตึงสั่งสอนมาตั้งแต่เก๊า
2 จ๋นแผววันสุดต้ายตี้พระองค์หื้อก๋าสั่งโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่อัครทูตตี้พระองค์เลือกไว้ แล้วพระเจ้าก็ฮับพระเยซูขึ้นไปบนสวรรค์
3 ในเวลาสี่สิบวันหลังก๋านทนตุ๊กทรมานจ๋นต๋ายแล้ว พระองค์ป๋ากฏหื้อหมู่เขาหันแหมหลายเตื้อ ตึงเยียะสิ่งอันเป๋นก๋านพิสูจน์หลายอย่าง ตี้ยืนยันว่าพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแต๊ๆ ตึงได้อู้เถิงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าตวย
4 มีเตื้อนึ่งเมื่อพระองค์ก่ำลังกิ๋นข้าวกับหมู่อัครทูต พระองค์สั่งหมู่เขาว่า ห้ามฟ่งไปไหนเตื้อ หื้อถ้าอยู่ตี้กรุงเยรูซาเล็มก่อน จ๋นกว่าหมู่ต้านจะได้ฮับสิ่งตี้พระบิดาสัญญาไว้ ต๋ามตี้เฮาเกยอู้กับหมู่ต้านแล้ว
5 คือว่ายอห์นหื้อฮับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่แหมบ่เมินต้านตังหลายจะฮับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูปึ๊กสวรรค์

6 เมื่อพระเยซูกับหมู่อัครทูตมาฮ่วมกั๋นแหม หมู่เขาก็ถามพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ต๋อนนี้พระองค์ก่ำลังจะจ้วยหื้อจาวอิสราเอลมีอาณาจักรเหมือนตะก่อนแม่นก่อ
7 พระเยซูบอกกับหมู่เขาว่า บ่ใจ้เรื่องตี้ต้านตังหลายจะฮู้วันเวลาตี้พระบิดาก๋ำหนดขึ้นด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์
8 แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่กับหมู่ต้านแล้ว หมู่ต้านก็จะได้ฮับฤทธิ์อำนาจ แล้วจะเป๋นพยานเล่าเรื่องของเฮาหื้อคนตังหลายฟัง ตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มใคว่แคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย จ๋นใคว่โลกนี้
9 เมื่อพระเยซูอู้จาอั้นแล้ว พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปบนต๊องฟ้าต่อหน้าต่อต๋าหมู่เขา แล้วฝ้าก็เกิ้งพระองค์ไว้ จ๋นหมู่เขาผ่อพระองค์บ่หัน
10 ในเวลาตี้หมู่เขาก่ำลังปักต๋าผ่อพระองค์จากไปในต๊องฟ้านั้น อยู่ๆ ก็มีป๊อจายใส่เสื้อผ้าสีขาวสองคนมายืนแหมะข้างหมู่เขา
11 แล้วอู้กับหมู่เขาว่า จาวกาลิลีเหย หมู่ต้านยืนปักต๋าผ่อต๊องฟ้าอยู่เยียะหยัง พระเจ้าฮับพระเยซูองค์นี้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว พระองค์จะปึ๊กมาแหมเตื้อนึ่งเหมือนตี้หมู่ต้านหันพระองค์ขึ้นไปนั้น

เลือกมัทธีอัสแตนยูดาส

12 แล้วหมู่เขาก็ลงจากดอยบ่ากอกเทศปึ๊กไปกรุงเยรูซาเล็ม เซิ่งอยู่ห่างออกไปประมาณนึ่งกิโลเมตร

13 เมื่อมาแผวกรุงเยรูซาเล็มแล้ว หมู่อัครทูตก็ปากั๋นขึ้นไปห้องจั๊นบนตี้หมู่เขาย้างอาศัยอยู่หั้น ในหมู่เขา
มีเปโตร ยอห์น ยากอบ อันดรูว์ ฟีลิป โธมัส บารโธโลมิว มัทธิว ยากอบลูกบ่าวของอัลเฟอัส ซีโมนคนของ
พรรคจ้าดนิยม กับยูดาสลูกบ่าวของยากอบแหมคนนึ่ง
14 หมู่เขาพร้อมใจ๋กั๋นอธิษฐานเจื่อๆ ฮ่วมกับหมู่แม่ญิงตึงนางมารีย์แม่ของพระเยซูตึงหมู่น้องของ
พระองค์ตวย
15 มีวันนึ่งเปโตรยืนขึ้นก๋างปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย (เซิ่งอยู่ตวยกั๋นประมาณร้อยซาวคน) แล้วอู้ว่า
16 ปี้น้องตังหลาย ข้อพระคัมภีร์ตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ใจ๊กับกษัตริย์ดาวิดอู้ไว้เมื่อตะก่อนนั้น เกี่ยวกับ
เรื่องยูดาสปาทหารไปยับพระเยซู ก็จ๋ำเป๋นต้องเป๋นไปต๋ามนั้น
17 ยูดาสเป๋นคนนึ่งตี้นับเส้นเข้าตวยหมู่เฮา กับมีส่วนฮ่วมในงานของหมู่เฮานี้ตวยกั๋น
18 (ยูดาสเอาสตางค์ตี้ได้จากก๋านเยียะบ่ดีไปซื้อตี้ดินไว้ ตี้หั้นเขาผะเลิดว๋าลงตังหน้าขี้ปุ๋มแตกไส้สดออก
มาต๋ายขำตี้
19 เรื่องนี้อู้กั๋นใคว่กรุงเยรูซาเล็ม หมู่จาวเยรูซาเล็มจึงฮ้องตี้ดินตั๊ดหั้นต๋ามภาษาต๊องถิ่นว่า อาเคลดามา
ตี้แป๋ว่า นาเลือด ย้อนว่ามีเลือดตกใส่ตี้ดินหั้น)
20 เปโตรอู้ต่อไปว่า เรื่องนี้มีเขียนไว้ในพระธรรมสดุดีว่า
ขอหื้อตี้อยู่ของเขาเป๋นฮ้าง
ห้ามคนเข้าไปอยู่แหมต่อไป[ก]
ยังมีเขียนไว้แหมว่า
ส่วนต๋ำแหน่งก๋านฮับใจ๊ของเขานั้น หื้อคนอื่นมาฮับแตน[ข]
21 ย้อนจาอั๋นหมู่เฮาจ๋ำเป๋นจะต้องเลือกป๊อจายแหมคนนึ่งเอามาแตนยูดาส คนนั้นจะต้องเป๋นคนตี้อยู่กับ
หมู่เฮาตลอดเวลาตี้หมู่เฮาอยู่ตวยพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้านั้น
22 นับตั้งแต่พระเยซูฮับบัพติศมาจากยอห์น จ๋นแผววันตี้พระเจ้าฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์ เขาคนนี้จะต้อง
เป๋นพยานฮ่วมกับหมู่เฮาตี้จะอู้หื้อคนอื่นๆ ฮู้ว่า พระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว
23 หมู่เขาจึงเสนอจื้อป๊อจายสองคนคือ โยเซฟตี้ฮ้องกั๋นว่าบารซับบาส (มีแหมจื้อว่ายุสทัส) กับแหมคน
คือมัทธิอัส
24-25 แล้วหมู่เขาก็อธิษฐานว่า ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ฮู้เถิงจิตใจ๋ของกู้คน ขอพระองค์โผดจี๊หื้อหมู่เฮา
หันว่าหละหว่างสองคนนี้ใผคือคนตี้พระองค์เลือกหื้อเป๋นอัครทูตฮับใจ๊พระองค์ แตนยูดาสคนตี้ละหน้าตี้
แล้วไปอยู่ในตี้ตี้เปิงกับเขา
26 แล้วหมู่เขาก็จกเบอร์กั๋น ได้จื้อมัทธีอัส จึงเพิ่มมัทธีอัสเข้ากับหมู่อัครทูตสิบเอ็ดคนนั้นตวย

2

พระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่กับหมู่ผู้เจื้อ

1 เมื่อเถิงวันเพ็นเทคอสต์ หมู่ผู้เจื้อก็มาจุมนุมกั๋นในตี้นึ่ง
2 ต๋อนตี้หมู่เขาบ่ตันมึ้งนั้น ก็มีเสียงจากต๊องฟ้าเหมือนกับเสียงลมหลวงปั๊ดดังใคว่ไปตึงบ้านตึงเฮือนตี้หมู่
เขาก๋ำลังจุมนุมกั๋นอยู่
3 แล้วหมู่เขาก็หันสิ่งนึ่งเหมือนเปล๋วไฟตี้มีฮูปฮ่างเหมือนลิ้นลอยมาอยู่บนหัวหมู่เขากู้คน
4 แล้วหมู่เขากู้คนก็ได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งเก๊าอู้ภาษาต่างๆ ตี้บ่เกยฮู้ต๋ามตี้พระ
วิญญาณบริสุทธิ์โผดหื้ออู้
5 ต๋อนนั้นมีจาวยิวตี้เก๋งกั๋วพระเจ้าลุกจากหลายประเทศใคว่โลกมาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
6 เมื่อได้ยินเสียงจาอั๋น คนตังหลายก็ปากั๋นมาผ่อ แล้วก็ปากั๋นงึดตี้ได้ยินหมู่ผู้เจื้ออู้เป๋นภาษาหมู่เขา
7 คนตังหลายก็อู้กั๋นว่า คนหมู่นี้เป๋นจาวกาลิลีตึงหมดบ่ใจ้กา
8 แล้วเป๋นจาใดหมู่เฮาได้ยินหมู่เขาอู้เป๋นกำภาษาบ้านเกิดเมืองนอนของหมู่เฮา
9 ตี้เป๋นจาวปารเธีย จาวมีเดีย ตึงจาวเอลาม ตึงคนตี้อยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย ตึงคนตี้อยู่ในแคว้นยู
เดีย แคว้นคัปปาโดเซีย แคว้นปอนทัส แคว้นเอเชีย[๑]
10 แคว้นฟรีเจีย แคว้นปัมฟีเลีย ประเทศอียิปต์ ตึงคนในแคว้นลิเบียใก้เมืองไซรีน หมู่ตี้มาจากกรุงโรมตี้
มาแอ่ว เซิ่งมีตึงจาวยิวกับคนตี้เข้าฮีตศาสนายิว
11 ตึงจาวเกาะครีต กับจาวอาระเบียตวย หมู่เฮาได้ยินหมู่เขาอู้เรื่องสิ่งอัศจ๋รรย์ของพระเจ้าเป๋นกำภาษา
ของหมู่เฮาลู้
12 คนหมู่นั้นก็ปากั๋นงึดขำอกขำใจ๋อธิบายบ่ได้ จึงเหลียวมาถามกั๋นว่า อะหยังกั๋นปะล้ำปะเหลือนี่

ก **1:20** **1:20** สดด 69:25 ข **1:20** **1:20** สดด 109:8 ๑ **2:9** **2:9** เอเชีย ในสมัยพระคัมภีร์ บ่ใจ้ทวีปเอเชีย แต่เป๋นดินแดนนึ่งอยู่ตังวันตกประเทศตุรกีบ่าเดี๋ยวนี้

13 ซ้ำคนก็ใค่หัวใส่หมู่ผู้เจื้ออู้ว่า คนหมู่นี้ท่าจะเมาเหล้าองุ่นเหียละก้า

เปโตรอธิบายหื้อคนตังหลายฟัง
14 แล้วเปโตรตึงหมู่อัครทูตแหมสิบเอ็ดคนนั้นก็ลุกยืนขึ้นอู้กับคนตังหลายด้วยเสียงอันดังว่า ต้านจาวยิวตังหลายตึงหมู่คนตี้อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ขอปากั๋นดักก่อน เฮาจะบอกหื้อต้านตังหลายฟัง
15 คนหมู่นี้บ่ได้เมาเหล้าอย่างตี้หมู่ต้านก็ดีเน่อ บ่าเดี๋ยวนี้เป๋นเวลาเก้าโมงเจ๊าอยู่ลอ
16 แต่สิ่งตี้ต้านตังหลายหันเมื่อเจ๊านี้ เป๋นสิ่งตี้ได้เกิดขึ้นต๋ามตี้โยเอลผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าอู้ไว้เมินแล้วว่า
17 พระเจ้าบอกว่าในวาระสุดต๊าย
เฮาจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาอยู่กับมนุษย์ตังหลาย
ลูกบ่าวลูกสาวของต้านตังหลายจะออกไปบอกถ้อยกำของพระเจ้า
คนหนุ่มจะหันนิมิต
คนเฒ่าคนแก่จะฝันหัน
18 ในเวลานั้นเฮาจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาอยู่
กับข้าใจ๊จายญิงตังหลายของเฮา
แล้วเขาตังหลายจะบอกถ้อยกำของพระเจ้า
19 เฮาจะแสดงสิ่งปาฏิหาริย์ในต๊องฟ้าตังบน
ตึงหมายสำคัญตี้แผ่นดินโลกตังลุ่ม
จะมีเลือด มีไฟ มีหมอกควันมืดตื้บ
20 ตะวันจะมืดไป
เดือนจะก๋ายเป๋นสีแดงเหมือนเลือด
ก่อนจะเถิงวันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
21 แล้วคนตี้ฮ้องขอพระเจ้าจ้วยก็จะรอดป๊น[ค]
22 จาวอิสราเอลตังหลายเหย จงฟังเน่อ พระเยซูจาวนาซาเร็ธเป๋นผู้ตี้พระเจ้ารับรอง โดยเยียะก๋านปาฏิหาริย์ ก๋านอัศจ๋รรย์ ตึงหมายสำคัญต่างๆ ผ่านพระเยซู ต๋ามตี้ต้านตังหลายก็ฮู้ก็หันมาแล้ว
23 ต้านผู้นี้ถูกมอบไว้ต๋ามแผนก๋านของพระเจ้าตี้ฮู้ล่วงหน้าก่อนแล้วว่า หมู่ต้านจะฆ่าพระองค์โดยหื้อหมู่คนบ่ดี[ข]ยับพระองค์ไปเขิงบนไม้ก๋างเขน
24 แต่พระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นมาใหม่ ก็ได้ป๊นจากความเจ็บปวดจากความต๋ายเหีย ย้อนว่าความต๋ายจะครอบงำพระองค์ไว้บ่ได้
25 กษัตริย์ดาวิดอู้เถิงพระเยซูว่า
ข้าพเจ้าหันองค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่ส่องหน้าข้าพเจ้าตลอดเวลา
ใจ๋ของข้าพเจ้าบ่สะต๊านหย้านกั๋ว
ย้อนว่าพระองค์อยู่ตังเผิกขวามือของข้าพเจ้า
26 ย้อนจาอี๊จิตใจ๋ของข้าพเจ้าก็จี้นเจยบาน
ปากของข้าพเจ้าก็อู้อย่างจี้นจมยินดี
ตั๋วข้าพเจ้าจะอยู่อย่างมีความหวัง
27 พระเจ้าจะบ่ละจิตวิญญาณของข้าพเจ้าไว้ในแดนของคนต๋าย
กับบ่ละองค์บริสุทธิ์ของพระองค์หื้อเปื่อยเน่าไปในขุมฝังศพ
28 พระองค์โผดหื้อข้าพเจ้าฮู้ตางแห่งจีวิต
โผดหื้อข้าพเจ้าเต๋มบริบูรณ์ด้วยความยินดี
ย้อนอยู่ส่องหน้าพระองค์[ค]
29 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าจะอู้อย่างมั่นใจ๋ว่า กษัตริย์ดาวิดผู้เป๋นเก๊าเหง้าแห่งเฮาตังหลายตี้ต๋ายไปแล้ว อุโมงค์ฝังศพของต้านยังมีอยู่จ๋นเถิงตึงวันนี้
30 กษัตริย์ดาวิดเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ตี้ฮู้ว่าพระเจ้าหื้อกำมั่นสัญญาแก่ต้านว่า ลูกหลานคนนึ่งของต้านจะสืบแตนบัลลังก์ของต้าน
31 กษัตริย์ดาวิดเล็งหันเหตุก๋ารณ์ปายหน้า จึงอู้เถิงก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระคริสต์ว่า พระเจ้าจะบ่ละพระองค์ไว้ในแดนของคนต๋าย เนื้อหนังมังสาของพระองค์จะบ่เปื่อยเน่าในขุมฝังศพ
32 ตี้อู้มานี้หมายเถิงพระเยซูตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว หมู่เฮาจึงเป๋นพยานในเรื่องนี้
33 พระเจ้าก็ฮับพระเยซูขึ้นไปอยู่ตังเผิกขวาของพระองค์แล้ว พระเจ้าตี้เป๋นพระบิดาก็มอบพระวิญญาณบริสุทธิ์หื้อกับพระเยซู ต๋ามตี้สัญญาไว้ พระเยซูก็หื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ไว้กับหมู่เฮา อย่างตี้หมู่ต้านได้หันกับได้ยินอยู่แล้ว

ค **2:21 2:21** ยอล 2:28-32 ข **2:23 2:23** กำนี้แป๋ได้แหมว่า คนนอกบทบัญญัติ ค **2:28 2:28** สดด 16:8-11

34 กษัตริย์ดาวิดบ่ได้ขึ้นไปบนสวรรค์ แต่ต้านอู้ว่า
พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป๋นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
หื้อนั่งตังขวามือของเฮา
35 จ๋นเต๊าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต้าน
เป๋นตี้ฮองตี๋นของต้าน ฆ
36 เปโตรอู้ต่อว่า ย้อนจาอั้นขอหื้อจาวอิสราเอลตังหลายยู้แต๊ๆ เน่อว่า พระเจ้าตั้งพระเยซูผู้ตี้หมู่ต้านปากั๋นเอาไปเขิงไว้บนไม้ก๋างเขนนั้น หื้อเป๋นตึงองค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นตึงพระคริสต์ตวย

37 เมื่อคนตังหลายได้ยินจาอั้นแล้ว ก็ยู้สึกบ่ม่วนใจ๋ จึงปากั๋นถามเปโตรตึงหมู่อัครทูตคนอื่นๆ ว่า ปี้น้องเหย เฮาจะเยียะจาใดดีนี่

38 เปโตรจึงตอบว่า หมู่ต้านจงกลับใจ๋จากบาป แล้วฮับบัพติศมาในนามพระเยซูคริสต์เปื้อฮับก๋านยกโต้ษบาป แล้วพระเจ้าจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ต้าน

39 ย้อนพระเจ้าสัญญาไว้ว่าจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่ต้าน ตึงหมู่ลูกหลานของต้าน ตึงกู้คนตี้อยู่ประเทศไก๋ๆ คือกู้คนตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าของเฮาฮ้องหื้อเข้ามาหาพระองค์

40 แล้วเปโตรก็ตักเต๋อนกับวิงวอนคนตังหลายเมินขนาดว่า หื้อเอาตั๋วรอดหื้อดี หื้อป๊นจากโต้ษตี้คนบ่ดีในสมัยนี้จะต้องฮับ

41 คนตังหลายตี้ยอมฮับสิ่งตี้เปโตรอู้ก็ฮับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้ามาเป๋นผู้เจื้อประมาณสามปันคน

42 หมู่เขาฟังก๋าสั่งสอนของหมู่อัครทูต ตึงอยู่ตวยกั๋นเป๋นเปื้อนฮ่วมความเจื้อเดียวกั๋นอย่างเอาแต๊เอาว่ากิ๋นข้าวตวยกั๋นกับหักเข้าหนมปัง๓กับอธิษฐานตวยกั๋น

ก๋านแบ่งปั๋นในหมู่ผู้เจื้อ

43 หมู่อัครทูตเยียะก๋านปาฏิหาริย์ตึงหมายสำคัญหลายสิ่งหลายอย่าง คนตังหลายตี้หั้นก็มีความเก๋งกั๋วพระเจ้า

44 หมู่เขาตี้ฮับเจื้อก็มาฮ่วมกั๋นเป๋นประจ๋ำ เอาสิ่งของมาฮอมไว้เป๋นก๋องก๋าง แล้วใจ๊ตวยกั๋น

45 หมู่เขาขายตี้ดินตึงเข้าของต่างๆ เอาเงินมาปั๋นหื้อคนตี้มีความจ๋ำเป๋น

46 หมู่เขาไปจุมนุมกั๋นตี้ข่วงพระวิหารตึงวัน ฮ่วมพิธีหักเข้าหนมปังในบ้านเฮือนของเขา ตึงเอาของกิ๋นมากิ๋นตวยกั๋นด้วยความจิ๊นจมยินดีกับเต๋มอกเต๋มใจ๋

47 กับปากั๋นสรรเสริญพระเจ้า แล้วกู้คนก็ซอบอกซอบใจ๋หมู่เขา แล้วองค์พระผู้เป๋นเจ้าก็โผดหื้อคนตี้จะฮับความรอดป๊นบาปโต้ษเข้ามาในหมู่เขานักขึ้นตึงวัน

3

เปโตรฮักษาคนง่อย

1 วันนึ่งเปโตรกับยอห์นเตียวไปตี้พระวิหาร เข้าฮ่วมก๋านอธิษฐานเวลาประจ๋ำบ่ายสามโมง

2 มีป้อจายคนนึ่งเป๋นง่อยเปี้ยเสียขามาตั้งแต่เกิด กู้วันจะมีคนหามเขาเข้าไปไว้ตี้ฮิมปะตู๋พระวิหาร เซิ่งปะตู๋หั้นจื้อว่า ปะตู๋งาม เปื้อแนขอสตางค์จากคนตี้เข้ามาในพระวิหารนั้น

3 ป้อจายคนนี้บ่ากองหันเปโตรกับยอห์นก๋ำลังเตียวมา เขาก็ฮ้องขอสตางค์

4 เปโตรกับยอห์นก็ปักตำผ่อไปตี้ป้อจายคนนั้นแล้วอู้ว่า ผ่อเฮานิ

5 คนง่อยก็ผ่อไปตี้คนตึงสอง ผ่อไปตวยตื่นเต้นไปตวย ย้อนกี๊ดว่าจะได้สตางค์จากหมู่เขา

6 แต่เปโตรอู้ว่า ตึงเนื้อตึงตั๋วเฮาบ่มีสตางค์สักบาท แต่เฮามีอย่างนึ่งจะหื้อ คือในพระนามพระเยซูคริสต์จาวนาซาเร็ธ หื้อลุกขึ้นบ่าเดี๋ยวนี้

7 แล้วเปโตรก็ก๋ำมือขวาของป้อจายคนนั้นตุ้มหื้อลุกขึ้น ตี๋นกับข้อแข้งของเขาก็มีแฮงขึ้นมาบ่าติดบ่าเดี๋ยว

8 เขาก็โดดขึ้นแล้วก็เตียวได้ เตียวไปตวยเต้นไปตวย ปากก็อู้ก๋ำยกย่องสรรเสริญพระเจ้า แล้วเข้าไปในข่วงพระวิหารพร้อมกั๋นตึงเปโตรกับยอห์น

9 เมื่อคนตังหลายหันเขาเตียวได้กับฮ้องสรรเสริญพระเจ้าจาอั้น

10 ก็จ๋ำได้ว่าเขาคือป้อจายคนตี้นั่งแนขอสตางค์อยู่ฮิมปะตู๋จื้อ ปะตู๋งาม หมู่เขาปากั๋นตกขะป้าจึดในเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นกับเขาคนนั้น

เปโตรอู้กับหมู่คน

11 ในเวลาตี้ป้อจายคนนั้นก๋ำแขนเปโตรกับยอห์น ตี้ระเบียงวิหารของซาโลมอนนั้น คนตังหลายก็จึดขนาดปากั๋นแตกตื่นล่นมาผ่อ

ฆ **2:35 2:35** สดด 110:1 ๓ **2:42 2:42** อาจหมายเถิงก๋านกิ๋นข้าวมื้อพิเศษตวยกั๋น เปื้อเป๋นก๋านระลึกเถิงพระเยซู

12 เมื่อเปโตรหันจาอั้น ก็อู้กับหมู่เขาว่า ปี้น้องจาวอิสราเอลเหย งืดใจ๋กับเรื่องนี้เยียะหยัง ปักต๋าผ่อหมู่
เฮาเยียะหยัง เหมือนกับว่าป้อจายคนนี้เตียวได้ย้อนอำนาจของเฮา กาว่าเฮาเป่นคนเคร่งตางศาสนาจ๋น
พระเจ้าเปิงใจ๋จาอั้นกา
13 บ่ใจ้จาอั้นลอ แต่พระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบ ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮานับถือ ก็ได้เยียะหื้อพระ
เยซูผู้ฮับใจ๊ของพระองค์มีเกียรติ พระเยซูก็คือคนตี้หมู่ต้านมอบตั๋วหื้อปีลาตผู้เป่นเจ้าเมือง ตึงบ่ยอมฮับ
พระองค์ต่อปีลาต แม้ว่าปีลาตตัดสินใจ๋ปล่อยพระองค์หื้อมีอิสระ
14 หมู่ต้านบ่ยอมฮับผู้ตี้บริสุทธิ์กับถูกต้องต๋ามธรรม แต่ปากั๋นขอหื้อปีลาตปล่อยตั๋วคนตี้ฆ่าคนต๋ายนั้น
แตนพระองค์
15 หมู่ต้านฆ่าพระเยซูผู้ตี้เป่นผู้หื้อจีวิต แต่พระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป่นขึ้นจากความต๋าย หมู่เฮาเป่น
พยานในเรื่องนี้
16 ป้อจายง่อยตี้หมู่ต้านเกยฮู้จักหายเป่นปกติ ย้อนความเจื้อในฤทธิ์เดชของพระเยซู ความเจื้อพระเยซู
เยียะหื้อเขาหายเป่นปกติ อย่างตี้หมู่ต้านหันกับต๋าจาอี๊ละ
17 ปี้น้องตังหลายเหย ตั๋วเฮาฮู้เน่อว่าตี้หมู่ต้านกับหมู่ผู้นำของต้านเยียะจาอั้นกับพระเยซู ก็บ่ฮู้เรื่องฮู้
ราวว่าเยียะอะหยังลงไป
18 แต่พระเจ้าเยียะหื้อเรื่องนี้เกิดขึ้น ต๋ามตี้พระองค์เกยบอกไว้ผ่านตางหมู่ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตน
พระเจ้าว่า พระคริสต์ต้องทนตุ๊กทรมาน
19 ย้อนจาอั้นหมู่ต้านจงกลับใจ๋จากบาปปึ๊กมาหาพระเจ้า แล้วพระองค์จะล้างบาปหื้อต้านจ๋นหมดจ๋นเสี้
ยง
20 แล้วองค์พระผู้เป่นเจ้าจะโผดหื้อหมู่ต้านมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ๋ กับพระองค์จะส่งพระคริสต์คือพระ
เยซูหื้อแก่ต้านตังหลาย
21 แต่บ่าเดี๋ยวนี้พระเยซูจะต้องอยู่ในสวรรค์ก่อน จ๋นเถิงเวลาตี้พระเจ้าจะเยียะกู้สิ่งกู้อย่างหื้อปึ๊กเป่น
เหมือนเก่านั้น ต๋ามตี้พระเจ้าสัญญาไว้ผ่านตางกำอู้ของหมู่ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระองค์ผู้บริสุทธิ์ใน
สมัยโบราณ
22 โมเสสอู้ว่า องค์พระผู้เป่นเจ้าพระเจ้าของต้านตังหลายจะนำคนนึ่งในหมู่ปี้น้องของต้านตังหลาย หื้อ
เป่นผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระองค์เหมือนข้าพเจ้า ต้านตังหลายต้องเจื้อฟังกู้สิ่งกู้อย่างตี้เป็นอู้เน่อ
23 ใผบ่เจื้อฟังผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าคนนี้ ก็จะถูกตัดออกจากก๋านเป่นคนของพระเจ้า แล้วปะ
กับความฉิบหาย[ง]
24 ซามูเอลผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้ากับผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าคนอื่นๆ ตี้ตวยมาเมื่อ
ลูน ก็เกยอู้เรื่องตี้เกิดขึ้นในบ่าเดี๋ยวนี้กั๋นกู้คน
25 พระสัญญาตี้พระเจ้าหื้อไว้ผ่านผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระองค์ก็หื้อไว้สำหรับหมู่ต้าน กับหมู่ต้านจะ
มีส่วนฮ่วมในพันธสัญญาของพระเจ้าตี้เยียะไว้กับป้ออุ๊ยแม่หม่อนของต้าน พระเจ้าอู้กับอับราฮัมว่า คนกู้
เจื้อจ้าดในโลกจะได้ฮับปอนผ่านตางเจื้อสายของเจ้า[จ]
26 เมื่อพระเจ้าแต่งตั้งพระเยซูผู้ฮับใจ๊พระองค์ พระเจ้าก็ส่งต้านมาหื้อจาวอิสราเอลก่อน เปื้อปั๋นปอนหื้อ
หมู่ต้าน โดยหื้อต้านตังหลายปึ๊กงว้ายจากเส้นตางจีวิตตี้บ่ดี

4

เปโตรกับยอห์นถูกสอบสวน

1 เมื่อเปโตรกับยอห์นก๋าลังอู้กับคนตังหลายอยู่หั้น หมู่ปุโรหิต นายทหารฮักษาพระวิหาร ตึงหมู่สะดูสีปา
กั๋นงอมเข้าใส่คนตึงสอง
2 หมู่เขาโขดตึงสองย้อนสอนคนตังหลายว่ามีก๋านเป่นขึ้นจากความต๋าย เหมือนตี้พระเจ้าเยียะหื้อพระ
เยซูเป่นขึ้นจากความต๋ายนั้น
3 หมู่เขาจึงยับคนตึงสองไปขังคอกไว้จ๋นแผววันพูกเมื่อเจ๊าย้อนว่าค่ำแล้ว (กฎหมายของจาวยิวบ่หื้อคน
ขึ้นศาลต๋อนมืดค่ำ)
4 แต่หลายคนตี้ฟังก็เจื้อในเรื่องตี้เปโตรกับยอห์นสั่งสอน จ๋นบ่าเดี๋ยวนี้มีผู้เจื้อตี้เป่นป้อจายประมาณห้า
ปันคนแล้ว
5 ต่อมาแผววันพูกหมู่ผู้นำจาวยิว หมู่คนเฒ่าคนแก่ กับหมู่ธรรมาจ๋ารย์มาอยู่ตวยกั๋นในกรุงเยรูซาเล็ม
6 ในก๋านประชุมนั้นมีอันนาสเซิ่งเป่นมหาปุโรหิต คายาฟาส ยอห์น อเล็กซานเดอร์ กับญาติป้อจายคน
อื่นๆ ของมหาปุโรหิต
7 คนหมู่นั้นสั่งหื้อเปโตรกับยอห์นมายืนอยู่ส่องหน้าหมู่เขา แล้วถามว่า เจ้าตึงสองมีอำนาจอะหยังมา
เยียะจาอี้ กาว่าใจ๊สิทธิอำนาจของใผ

ง **3:23 3:23** ฉธบ 18:15,18,19 จ **3:25 3:25** ปฐก 22:18

8 เวลานั้นเปโตรได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตอบหมู่เขาไปว่า ต้านผู้นำของจ้าดเฮา หมู่
คนเฒ่าคนแก่ตังหลาย
9 วันนี้หมู่ต้านมาสอบสวนสิ่งดีๆ ตี้ข้าพเจ้าเยียะหื้อกับคนง่อยนี้ ใค่ฮู้ก๋าว่าเขาหายง่อยได้จาใด
10 ก็หื้อหมู่ต้านกับจาวอิสราเอลตังหลายฮู้ไว้เต๊อะว่า ป้อจายคนตี้ยืนอยู่ต่อหน้าต้านตังหลาย หายเป๋น
ปกติด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์จาวนาซาเร็ธ คนตี้หมู่ต้านเอาไปเขิงไว้บนไม้ก๋างเขนจ๋นต๋าย แต่
พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย
11 พระคัมภีร์เกยเขียนไว้ว่า พระองค์เป๋น
ศิลาตี้สล่าอย่างหมู่ต้านเอาขว้างไปแล้ว
ป๋ากฏว่าเป๋นศิลามุมเอก[ฉ]
12 นอกจากพระเยซูแล้ว ก็บ่มีใผจ้วยหมู่เฮารอดป๊นบาปโต้ษได้ ย้อนว่าบ่มีใผคนใดในโลกตี้พระเจ้าหื้อเป๋น
ผู้จ้วยหื้อรอดสำหรับหมู่เฮา
13 หมู่เขาง๊ดขนาดเมื่อหันเปโตรกับยอห์นก้าอู้บ่กั๋วใผ สองคนนี้เป๋นคนบ่ได้ฮับก๋านศึกษากับบ่เก่งด้านใด
ด้านนึ่ง แต่จ๋ำได้ว่าเปโตรกับยอห์นเกยอยู่กับพระเยซูมาก่อน
14 แต่หมู่เขาอู้อะหยังบ่ได้ ย้อนว่าหันป้อจายง่อยตี้ได้ฮับก๋านฮักษาจ๋นหายดี ยืนแหมะเปโตรตึงยอห์น
15 หมู่เขาก็สั่งหื้อเปโตรกับยอห์นออกไปจากตี้ประชุมสภาแซนเฮดรินก่อน แล้วก็เป็กษากั๋นว่า
16 หมู่เฮาจะเอาจาใดกับสองคนนี้ดีหา ย้อนคนตังหลายตื้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก็ฮู้แล้วว่าสองคนนี้เยียะ
ก๋านอัศจ๋รรย์ตี้ยิ่งใหญ่ หมู่เฮาจะบ่ยอมฮับก็บ่ได้
17 แต่เปื้อบ่หื้อเรื่องนี้แพ่ไปเข้าหูใผ หมู่เฮาต้องขู่ว่าบ่หื้ออู้ในนามพระเยซูกับใผคนใดแหมเน่อ
18 จากนั้นหมู่เขาก็ฮ้องเปโตรกับยอห์นเข้ามา แล้วสั่งว่า ห้ามอู้กาว่าสั่งสอนอะหยังเกี่ยวกับพระเยซู
แหมซ้ำเน่อ
19 แต่เปโตรกับยอห์นตอบว่า ต้านตังหลายตัดสินเอาคนเดียวเต๊อะ พระเจ้าหื้อหมู่เฮาเจื้อฟังต้านตัง
หลายแตนตี้จะเจื้อฟังพระองค์กา
20 หมู่เฮาตึงอดบ่ได้ตี้จะอู้ในสิ่งตี้หมู่เฮาได้ฮู้ได้หัน
21 หมู่เขาก็ขู่เปโตรกับยอห์นแหม แล้วปล่อยตึงสองไปบ่ฮู้จะลงโต้ษจาใดดี ย้อนคนตังหลายปากั๋น
สรรเสริญพระเจ้าในสิ่งตี้เกิดขึ้นนั้น
22 เป๋นเรื่องอัศจ๋รรย์แต๊ๆ ตี้ป้อจายเป๋นง่อยตั้งแต่เกิด แล้วบ่าเดี่ยวนี้อายุได้สี่สิบป๋ายเตียวได้ดวากๆ

กำอธิษฐานของคนตี้เจื้อศรัทธา

23 เมื่อหมู่เขาปล่อยเปโตรกับยอห์นแล้ว ตึงสองคนก็ป๊กไปหาหมู่ผู้เจื้อ เล่าเรื่องตึงหมดตึงเสี้ยงตี้หมู่
หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ได้อู้ได้ว่าหื้อหมู่เขา
24 เมื่อหมู่ผู้เจื้อได้ยินจาอั้น ก็ปากั๋นฮ่วมใจ๋อธิษฐานต่อพระเจ้าพร้อมเดียวกั๋นว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่
สูงสุด พระองค์เป๋นผู้สร้างตึงต๊องฟ้าตึงโลกตึงทะเลกับซะป๊ะตังมวลตี้อยู่ในสถานตี้หมู่นี้
25 เมินมาแล้วพระองค์ได้อู้ไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านปากกษัตริย์ดาวิดผู้ฮับใจ๊พระองค์ตี้เป๋นป้อ
อุ๊ยแม่หม่อนของเฮาว่า
เป๋นจาใดคนต่างจ้าดปากั๋นโขด
ตึงวางแผนต่อต้านองค์พระผู้เป๋นเจ้า
แต่จะบ่ได้ผล
26 หมู่กษัตริย์ต่างๆ ในโลกก็ปากั๋นเกียมตี้จะสู้
หมู่ผู้ปกครองก็มาฮ่วมกั๋นต่อต้าน
องค์พระผู้เป๋นเจ้ากับพระคริสต์[ช]
27 แล้วกำทำนายนี้ตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็เกิดขึ้นแต๊ในเมืองนี้ ย้อนกษัตริย์เฮโรดตึงปอนทิอัส ปีลาตเจ้า
เมือง กับคนต่างจ้าดกับจาวอิสราเอล ได้ปากั๋นต่อต้านพระเยซูผู้ฮับใจ๊ตี้บริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้ตี้พระองค์
เจิมไว้เป๋นพระคริสต์
28 สิ่งตังมวลตี้เขาตังหลายหมู่นั้นได้เยียะก็เกิดขึ้นต๋ามตี้พระองค์ก๋ำหนดไว้ตั้งแต่เมินแล้ว
29 บ่าเดี่ยวนี้ขอพระองค์โผดฟังกำขู่ของเขาหมู่นั้น ขอจ้วยหมู่เฮาผู้ฮับใจ๊ของพระองค์มีใจ๋บ่กั๋วใผตี้จะบอก
เล่าถ้อยกำของพระองค์น่อยเต๊อะ
30 ขอหื้อพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจตี้จะฮักษาคนป่วย กับเยียะหมายสำคัญตึงปาฏิหาริย์ ผ่านตางพระเยซูผู้
ฮับใจ๊ตี้บริสุทธิ์ของพระองค์
31 เมื่อหมู่ผู้เจื้ออธิษฐานสุดแล้ว พระเจ้าก็เยียะหื้อตี้เขาจุมนุมกั๋นนั้นสนั่นหวั่นไหว หมู่เขาก็ได้ฮับก๋านดล
ใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วได้บอกเล่าถ้อยกำของพระเจ้าอย่างบ่กั๋วใผ

ฉ **4:11 4:11** สดด 118:22 ช **4:26 4:26** สดด 2:12

ผู้เจื้อแบ่งปั๋นกั๋น

32 ผู้เจื้อตังหลายเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น ตึงกึ๊ดว่าสิ่งของตี้มีอยู่นั้นบ่มีใผบอกว่าเป๋นของตั๋วเก่า ถือว่าเป๋นก๋องก๋าง ก็ปั๋นกั๋นกิ๋นปั๋นกั๋นใจ๊กู้คน

33 หมู่อัครทูตได้อู้อย่างมีอำนาจ เป๋นพยานเรื่องพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นขึ้นจากความต๋าย แล้วพระเจ้าก็ปั๋นปอนหมู่เขากู้คู่กู้คนนักขนาด

34 บ่มีใผในหมู่เขาตี้ตุ๊กยากกั๋นอยากอะหยังเลย ย้อนว่าคนตี้มีตี้ดินกาว่าบ้านเฮือนก็ขายเหีย

35 แล้วก็เอาสตางค์มามอบหื้ออัครทูตเอาไปแจกคนตี้มีความจ๋ำเป๋น

36 เหมือนกับตั๋วอย่างของโยเซฟคนตี้หมู่อัครทูตฮ้องว่าบารนาบัส (หมายเถิง คนตี้หื้อก๋ำลังใจ๋) เป๋นจาวเลวี เขาเกิดตี้เกาะไซปรัส

37 โยเซฟขายตี้นาของตั๋ว แล้วก็เอาสตางค์ตี้ได้มานั้นหื้อกับหมู่อัครทูต

5

อานาเนียกับสัปฟีรา

1 มีป้อจายคนนึ่งจื้ออานาเนียกับเมียของเขาจื้อสัปฟีรา ปากั๋นขายตี้ดินของต๋นเหมือนกั๋น

2 แต่เขาเก็บสตางค์เอาไว้บางส่วน เมียของเขาก็ฮู้ก็หันตวย จากนั้นเขาจึงนำเอาสตางค์ส่วนตี้เหลือมาหื้อกับหมู่อัครทูต

3 เปโตรอู้กับอานาเนียว่า “เป๋นจาใดเถิงยอมหื้อซาต๋านครอบงำจิตใจ๋หื้อจุล่ายต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์แบ่งสตางค์ส่วนนึ่งตี้ได้จากก๋านขายตี้ดินเอาไว้

4 ตี้ดินนั้นก็เป๋นของเจ้าอยู่แล้วก่อนตี้จะขายบ่ใจ๊กา หลังจากตี้ขายแล้ว เงินนั้นก็ยังเป๋นสิทธิ์ของเจ้าบ่ใจ๊กา แล้วเป๋นจาใดเจ้ากึ๊ดเยียะจาอี้ เจ้าบ่ได้จุล่ายต่อหมู่เฮานา แต่ก๋ำลังจุล่ายต่อพระเจ้าเน่อ”

5 เมื่ออานาเนียได้ยินกำว่าจาอั้นก็โก้นลงจั๊กต๋ายขำตี้ คนตังหลายตี้หันจาอั้นก็กั๋วขนาด

6 ป้อจายคนหนุ่มหลายคนก็มาห่อศพอานาเนีย แล้วปากั๋นหามออกไปฝังเหีย

7 หลังจากนั้นบ่เมินประมาณสักสามจั๋วโมง เมียของอานาเนียก็เตียวเข้ามา ยังบ่ฮู้เรื่องตี้เกิดขึ้นกับผัวของเขาสักอย่างเตื้อ

8 เปโตรก็ถามนางว่า “บอกเฮาลอว่า เจ้ากับผัวขายตี้ดินได้สตางค์เต้าอี้แต๊กา” สัปฟีราตอบว่า “แม่นแล้ว ได้เต้าอั้นแต๊ๆ”

9 เปโตรก็อู้กับนางว่า “เป๋นจาใดสองคนผัวเมียกู้นี้ เถิงปากั๋นจุล่ายลองดีพระวิญญาณบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า ผ่อหั้นแล่ คนหมู่นั้นตี้ไปฝังศพผัวของเจ้าก๋ำลังเข้ามา หมู่เขาก็จะปากั๋นหามศพของเจ้าออกไปฝังเหมือนกั๋น”

10 สัปฟีราก็โก้นลงจั๊กต๋ายฮิมตี๋นส่องหน้าเปโตรบ่าเดี่ยวนั้นเลย เมื่อป้อจายหนุ่มหมู่นั้นเตียวเข้ามาก็หันว่านางต๋ายแล้ว หมู่เขาจึงหามศพของนางออกไปฝังไว้แหมะกับผัวของนางหั้น

11 ส่วนคนตังหลายในคริสตจักรตึงหมู่คนอื่นตี้ได้ยินเรื่องตี้เกิดขึ้นนี้ก็ปากั๋นกั๋วขนาด

อัครทูตฮักษาโรคหลายอย่าง

12 หมู่อัครทูตได้แสดงก๋านปาฏิหาริย์ตึงหมายสำคัญหลายอย่างในคนตังหลาย กับหมู่ผู้เจื้อก็มาจุมนุมกั๋นตี้ระเบียงวิหารของซาโลมอน

13 คนอื่นๆ บ่ก้าเข้าไปฮ่วม เถิงแม้ว่าเคารพนับถือหมู่เขานักขนาดก็ต๋าม

14 แต่ยังมีตึงป้อจายแม่ญิงตี้ฮับเจื้อในองค์พระผู้เป๋นเจ้าเข้ามาเพิ่มนักขึ้นติกๆ

15 ย้อนสิ่งตี้หมู่อัครทูตได้เยียะนั้น คนตังหลายก็ปากั๋นหามคนเจ็บคนป่วยไปวางบนตี้นอนกับสาดแล้วไปไว้ข้างตาง เปื้ออย่างหน้อยเวลาตี้เปโตรเตียวก๋ายไป เงาของต้านอาจจะฟาดถูกตั๋วของคนป่วยหมู่นั้นพ่องแล้วจะหายป่วย

16 มีหมู่คนจ๋ำนวนนักเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็มตี้มาจากหมู่บ้านต่างๆ แวดกรุงหั้น หมู่เขาปาคนป่วยกับคนตี้ตุ๊กทรมานจากผีฮ้าย[๔]เข้ามาตวย คนหมู่นี้ก็ฮับก๋านฮักษาหื้อหายหมดกู้คน

หมู่อัครทูตโดนค่ำ

17 มหาปุโรหิตตึงหมู่ของเขาเซิ่งเป๋นสมาชิกสะดูสีก็ขอยหมู่อัครทูตขนาด

18 จึงยับหมู่อัครทูตไปขังคอกไว้

19 แต่เมื่อคืนนั้น ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้ามาไขปะตู๋คอก แล้วปาหมู่อัครทูตออกจากคอกไป ทูตสวรรค์อู้ว่า

20 “หื้อไปตี้ข่วงพระวิหาร บอกคนตังหลายเถิงเรื่องจีวิตใหม่นี้ตี้หั้นเน่อ”

21 หมู่อัครทูตก็เจื้อฟัง แจ้งบ่แจ้งหมู่เขาก็เข้าไปตี้ข่วงพระวิหาร แล้วตั้งเก๊าสั่งสอนคนตังหลาย

---

[๔] **5:16 5:16** ในภาษากรีก เป๋นกำว่า บ่สะอาด

มหาปุโรหิตกับหมู่ของเขาฮ้องหมู่คนเฒ่าคนแก่ของจาวอิสราเอลมาประชุมสภาแซนเฮดริน แล้วใจ๊เจ้าหน้าตี้ไปเอาหมู่อัครทูตออกจากคอกปามาตี้ประชุม
22 แต่เมื่อเจ้าหน้าตี้ไปแผวคอกบ่ปะหมู่อัครทูตอยู่ในหั้น หมู่เขาก็ปึ๊กมารายงานว่า
23 หมู่เฮาหันคอกปิดแน่นหนาจ้าดดี ยามก็ยังเฝ้าอยู่ตี้ปะตู๋ แต่เมื่อไขปะตู๋เข้าไป ก็บ่หันมีใผอยู่ในหั้นสักคน
24 เมื่อนายทหารฮักษาพระวิหารตึงหมู่หัวหน้าปุโรหิตได้ยินจาอั้น ก็งึดอิกขะหลิกใจ๋ว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นแหมต่อไป
25 แล้วมีคนนึ่งเข้ามารายงานว่า หมู่คนตี้ต้านยับไปขังคอกไว้นั้น บ่าเดี๋ยวนี้ก๋ำลังยืนสั่งสอนคนตังหลายอยู่ตี้ข่วงพระวิหารปึ๊นลอ
26 แล้วนายทหารฮักษาพระวิหารกับเจ้าหน้าตี้ก็ออกไปปาหมู่อัครทูตเข้ามา แต่บ่ใจ๊ก๋ำลังบังคับ ย้อนกั๋วคนตังหลายจะเอาบ่าหินขว้างใส่
27 หมู่เขาปาหมู่อัครทูตเข้ามายืนอยู่ต่อหน้าตี้ประชุมสภา แล้วมหาปุโรหิตก็ถามหมู่เขาว่า
28 หมู่เฮาสั่งห้ามอย่างเด็ดขาดแล้วว่า บ่หื้อสอนในนามของพระเยซูเวลาตี้สั่งสอนบ่ใจ้กา แต่หมู่เจ้าก็ยังเผยแพ่ก๋ำสอนของเจ้านี้ไปใคว่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วตั้งใจ๋นาบโต้ษหมู่เฮาว่าเยียะหื้อเยซูต้องต๋าย
29 เปโตรกับหมู่อัครทูตคนอื่นๆ ก็อู้ว่า หมู่เฮาจ๋ำเป็นต้องเจื้อฟังก๋ำสั่งของพระเจ้านักเหลือเจื้อฟังก๋ำสั่งของมนุษย์
30 พระเจ้าของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย ผู้ตี้ต้านตังหลายฆ่าโดยเอาพระองค์เชิงบนไม้ก๋างเขนจ๋นต๋ายนั้น
31 พระเจ้ายกพระเยซูไว้หื้ออยู่ตังเผิกขวาของพระองค์ ในฐานะเป๋นเจ้าเป๋นนายกับเป๋นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ เปื้อคนจ้าดอิสราเอลจะสามารถกลับใจ๋จากบาป แล้วฮับก๋านยกโต้ษบาป
32 หมู่เฮาเป๋นพยานในเรื่องนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ตี้พระเจ้ามอบหื้อกับกู้คนตี้เจื้อฟังพระองค์ ก็เป๋นพยานตวยเหมือนกั๋น
33 เมื่อหมู่สมาชิกในสภาได้ยินจาอั้นก็หมิ้งขนาด กับกึ๊ดว่าจะฆ่าอัครทูตหมู่นี้
34 แต่มีสมาชิกสภาคนนึ่งจื้อกามาลิเอล เป๋นฟาริสีกับเป๋นครูสอนบทบัญญัติตวย เป๋นคนตี้คนตังหลายนับถือ เขาลุกขึ้นยืน แล้วสั่งหื้อปาหมู่อัครทูตออกไปตังนอกเหียสักบึดก่อน
35 แล้วต้านอู้ว่า จาวอิสราเอลตังหลาย หละวังตั๋วหื้อดีเน่อ ในสิ่งตี้ต้านตังหลายจะเยียะกับป้อจายหมู่นี้
36 จ๋ำได้ก่อต่อนตี้มีป้อจายคนนึ่งจื้อธุดาสอ้างว่าตั๋วเขาเป๋นผู้ยิ่งใหญ่ มีคนติดต๋ามหลามตวยเขาประมาณสี่ร้อยคน เมื่อเขาถูกฆ่าต๋าย หมู่คนตี้ติดต๋ามเขาก็แตกขะแลขะแจไปเหียหมด บ่หันมีอะหยังเกิดขึ้นสักอย่าง
37 หลังจากธุดาสต๋ายก็มียูดาสจาวกาลิลีแหมคนนึ่ง เมื่อต๋อนตี้จดทะเบียนสำมะโนครัว เขาได้จั๊กจู๋งหมู่คนหื้อติดต๋ามเขาไป แต่เขาก็ถูกฆ่าต๋าย แล้วหมู่ศิษย์ของเขาก็แตกขะแลขะแจไปเหมือนกั๋น
38 บ่าเดี๋ยวนี้ก็เหมือนกั๋น ข้าพเจ้าจึงขอแนะนำหมู่ต้านหื้ออยู่ห่างๆ จากคนหมู่นี้ ห้ามยุ่งกับหมู่เขาปะล้ำปะเหลือ ย้อนว่าถ้าแผนก๋านกาว่าก๋านหมู่นี้ของหมู่เขามาจากมนุษย์ ก็จะหุยหายตุยตายไปคนเดียว
39 แต่ถ้าแผนก๋านนี้มาจากพระเจ้าลอ ต้านบ่สามารถเก็ดเกิ้งได้เน่อ แล้วต้านก็จะตั้งตั๋วต่อสู้กับพระเจ้า
40 หมู่เขาก็ยอมฟังก๋าแนะนำของกามาลิเอล จึงฮ้องหมู่อัครทูตเข้ามา แล้วก็ใจ๊คนเฆี่ยน กับสั่งห้ามบ่หื้ออู้ในนามพระเยซูแหม แล้วก็ปล่อยตั๋วไป
41 หมู่อัครทูตก็ออกจากสภามาด้วยความยินดีขนาด ย้อนว่าพระเจ้าหันว่าหมู่เขามีก้าปอตี้จะฮับก๋านดูถูกดูแควน เปื้อนามของพระเยซู
42 แล้วกู้วันในข่วงพระวิหารตึงในบ้านเฮือนของคนตังหลาย หมู่อัครทูตก็สั่งสอนตึงบอกข่าวดีบ่เกยขาดว่าพระเยซูคือพระคริสต์

6

เลือกป้อจายเจ็ดคนหื้อเยียะก๋านพิเศษ

1 ในหละหว่างเวลานั้น มีคนฮับเจื้อพระเยซูนักขึ้นติกๆ หมู่จาวยิวตี้อู้ภาษากรีกปากั๋นจ่มว่าหื้อหมู่จาวยิวตี้อู้ภาษาฮีบรู เรื่องหมู่แม่หม้ายตี้อู้ภาษากรีก บ่ได้ฮับอาหารตี้แจกประจ๋ำวัน[๕]
2 อัครทูตตึงสิบสองคนจึงฮ้องหมู่ผู้เจื้อตึงหมดมาจุมนุมกั๋น แล้วอู้ว่า บ่ถูกต้องเน่อตี้หมู่เฮาจะเมาไปแจกอาหารกั๋นอยู่ จ๋นละเลยก๋านสั่งสอนถ้อยก๋าของพระเจ้า

[๕] **6:1 6:1** ในสมัยพระคัมภีร์แม่หม้ายบ่สามารถเซาะว่าหากิ๋นได้ ต้องเปิ้งปาญาติปี้น้อง แต่แม่หม้ายตี้บ่มีญาติจาวยิวก็จัดก๋านแจกอาหารหื้อ

3 เอาจาอี้ก็แล้วกั๋นปี้น้องตังหลายเหย หื้อเลือกป้อจายสักเจ็ดคนในหมู่ต้านตี้มีจื้อเสียงดี เป๋นคนตี้ได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป๋นคนมีผญาปั๋ญญาดี แล้วเฮาจะตั้งหื้อหมู่เขาผ่อกอยฮับผิดชอบก๋านแจกอาหารนี้
4 ส่วนหมู่เฮาจะตั้งอกตั้งใจ๋ใจ๊เวลาอธิษฐานตึงสั่งสอนถ้อยก๋าของพระเจ้า

5 คนตังหลายก็ปออกปอใจ๋กับข้อเสนอนี้ จึงเลือกสเทเฟน (ป้อจายตี้มีความเจื้อนักขนาดกับได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์) ฟิลิป โปรโครัส นิคาโนร์ ทิโมน ปารเมนัส กับนิโคเลาส์ (ตี้เป๋นจาวเมืองอันทิโอก เซิ่งก่อนหน้านี้เข้าฮีตศาสนายิว)
6 หมู่เขาจึงปาตึงเจ็ดคนนี้มายืนต่อหน้าหมู่อัครทูต แล้วหมู่อัครทูตก็อธิษฐานวางมือบนหัวคนตึงเจ็ดนั้นเปื้อมอบหื้อเยียะงานนี้
7 ก๋านบอกถ้อยก๋าของพระเจ้าก็แผ่ขยายกว้างออกไปติกๆ มีคนมาฮับเจื้อพระเยซูในกรุงเยรูซาเล็มนักขึ้นเวยขนาด กับมีหมู่ปุโรหิตหลายคนฮับเจื้อตวย

จาวยิวบางคนต่อต้านสเทเฟน
8 คนจื้อสเทเฟนฮับปอนตึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านัก เยียะสิ่งปาฏิหาริย์ตึงหมายสำคัญหลายอย่างต่อหน้าคนตังหลาย
9 แต่มีบางคนมาจากธรรมศาลาของจาวยิว จื้อธรรมศาลาขี้ข้ามีอิสระ[ข] มาเถียงกับสเทเฟน หมู่เขาเป๋นจาวยิวมาจากเมืองไซรีน เมืองอเล็กซานเดรีย แคว้นซิลีเซีย และแคว้นเอเซีย
10 แต่หมู่เขาก็เถียงสู้บ่ได้ ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์หื้อปั๋ญญาในก๋านอู้แก่สเทเฟน
11 ย้อนจาอั้นเขาหมู่นั้นจึงหื้อสินบนเอาคนมาอู้ว่า เฮาได้ยินป้อจายคนนี้อู้กำหมิ่นประมาทต่อโมเสสกับต่อพระเจ้า
12 เขาหมู่นั้นเยียะจาอี้ ก็สุ่ยหื้อคนตังหลายตึงหมู่คนเฒ่าคนแก่ของจาวยิวกับธรรมาจ๋ารย์ยับสเทเฟน แล้วเอาไปตี้สภา
13 หมู่เขานำพยานเท็จมาอู้ว่า ป้อจายคนนี้อู้ดูหมิ่นพระวิหารแห่งนี้ และต่อต้านบทบัญญัติของโมเสสตลอดเวลา
14 ย้อนหมู่เฮาได้ยินเขาอู้ว่า เยซูจาวนาซาเร็ธจะเตพระวิหารแห่งนี้ขว้าง กับจะเปี่ยนฮีตเก่าฮอยเดิมตี้โมเสสหื้อไว้กับเฮา
15 คนตังหลายตี้นั่งอยู่ในสภานั้นปากั๋นปักต๋าผ่อไปตี้สเทเฟน ก็หันว่าหน้าของเขาเหมือนหน้าของทูตสวรรค์

7

สเทเฟนสู้คดี
1 มหาปุโรหิตถามสเทเฟนว่า เรื่องตี้เขาฟ้องมานี้ แต๊กาว่าบ่แต๊
2 สเทเฟนก็ตอบว่า ต้านคนเฒ่าคนแก่กับปี้น้องตังหลายฟังหื้อดีก่อน พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ป๋ากฏตั๋วต่ออับราฮัมป้ออุ๊ยแม่หม่อนเก๊าเหง้าของหมู่เฮา ต๋อนนั้นต้านยังอยู่ตี้ดินแดนเมโสโปเตเมียก่อนจะย้ายไปอยู่ตี้เมืองฮาราน
3 พระเจ้าอู้กับอับราฮัมว่า หื้อเจ้าออกจากประเทศของเจ้า ออกจากญาติปี้น้องของเจ้า ไปดินแดนตี้เฮาจะบอกหื้อเจ้าฮู้
4 แล้วอับราฮัมก็ออกจากดินแดนของจาวเคลเดียมาอาศัยอยู่ตี้เมืองฮาราน หลังจากป้อของต้านต๋ายแล้ว พระเจ้าก็ส่งต้านออกจากตี้หั้นมาดินแดนตี้หมู่ต้านอาศัยอยู่บ่าเดี๋ยวนี้
5 ในต๋อนนั้นพระเจ้ายังบ่หื้ออับราฮัมเป๋นเจ้าของตี้ดินตั๊ดนี้แม้แต่วาเดียว แต่พระเจ้าสัญญาตี้จะยกแผ่นดินตึงหมดนี้หื้อต้านตึงลูกหลานต๋านเต๊าของต้าน แต่ต๋อนนั้นอับราฮัมยังบ่มีลูกสักคนเตื้อ
6 พระเจ้าอู้กับต้านจาอี้ว่า ลูกหลานของเจ้าจะเป๋นคนแปลกหน้าในแผ่นดินอื่น จะเป๋นขี้ข้า คนตี้หั้นจะเยียะบ่ดีต่อหมู่เขาเป๋นเวลาสี่ร้อยปี๋
7 แต่เฮาจะลงโต้ษคนจ้าดนั้น ตี้เยียะหื้อลูกหลานของเจ้าต้องตกเป๋นขี้ข้า พระเจ้ายังอู้แหมว่า หลังจากนั้นหมู่เขาก็จะออกจากดินแดนนั้น แล้วมานมัสก๋านเฮาตี้สถานตี้นี่
8 พระเจ้าก็มอบหื้ออับราฮัมเยียะพิธีสุหนัต เปื้อเป๋นเครื่องหมายพันธสัญญาไว้หละหว่างพระองค์กับต้าน เมื่ออับราฮัมมีลูกบ่าวจื้ออิสอัคอายุแปดวัน อับราฮัมก็เยียะพิธีสุหนัตหื้อเขา ต่อมาอิสอัคมีลูกบ่าวจื้อยาโคบ แล้วยาโคบก็มีลูกบ่าวสิบสองคนตี้เป๋นต้นผะกุ๋นต่างๆ ของหมู่เฮา
9 หมู่ลูกบ่าวของยาโคบปากั๋นขอยโยเซฟน้องบ่าวของตั๋ว จึงขายโยเซฟหื้อไปเป๋นขี้ข้าในประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าก็อยู่ตวยโยเซฟ

ข **6:9 6:9** จาวยิวตี้เกยเป๋นขี้ข้า แต่มีอิสระแล้ว ได้รวมตั๋วกั๋นมีธรรมศาลาเป๋นของตั๋วเก่า จึงตั้งจื้อจาอี้

10 พระองค์จ้วยหื้อโยเซฟป็นจากความตุ๊กกู้อย่าง พระเจ้าเยียะหื้อโยเซฟมีปั๋ญญา กับหื้อฟาโรห์ (แป๋ว่า
กษัตริย์ของอียิปต์) เปิงใจ๋โยเซฟขนาด เถิงกับแต่งตั้งหื้อเป๋นผู้ปกครองประเทศอียิปต์ตึงในวังของฟาโรห์
ตวย
11 ต่อมาตี้ประเทศอียิปต์ตึงดินแดนคานาอันเกิดกั๋นดารอดอยาก เยียะหื้อเดือดฮ้อนกั๋นอย่างหนัก ป้อ
อุ๊ยแม่หม่อนเก๊าเหง้าของหมู่เฮาก็บ่มีอาหารกิ๋น
12 เมื่อยาโคบได้ยินว่าในประเทศอียิปต์มีของกิ๋น ก็ส่งป้ออุ๊ยแม่หม่อนเก๊าเหง้าของหมู่เฮาไปตี้หั้นเตื้อตี้นึ่ง
13 ต๋อนไปเตื้อตี้สองนั้น โยเซฟก็เปิดเผยตั๋วหื้อปี้น้องของต้านฮู้จัก ฟาโรห์ก็ฮู้จักครอบครัวญาติปี้น้องของ
โยเซฟตวย
14 โยเซฟส่งคนไปฮับยาโคบป้อของต้านตึงญาติปี้น้องของต้าน รวมตึงหมดตึงเสี้ยงเจ็ดสิบห้าคนหื้อมา
อยู่ตวยกั๋นในประเทศอียิปต์
15 ยาโคบก็ปากั๋นย้ายไปอยู่ตี้ประเทศอียิปต์ แล้วยาโคบกับป้ออุ๊ยแม่หม่อนตี้เป๋นเก๊าเหง้าของหมู่เฮาก็
ต๋ายตี้ประเทศอียิปต์นั้น
16 มีคนเอาศพของต้านหมู่นั้นมาตี้เมืองเชเคม แล้วฝังไว้ในอุโมงค์ฝังศพตี้อับราฮัมใจ๊สตางค์จ๋ำนวนนึ่ง
ซื้อมาจากลูกบ่าวของฮาโมร์ในเมืองเชเคมนั้น
17 เมื่อใก้เถิงเวลาตี้พระเจ้าจะฮักษาสัญญาตี้หื้อไว้กับอับราฮัม จ๋ำนวนจาวอิสราเอลในประเทศอียิปต์ได้
เพิ่มขึ้นนักขนาด
18 เวลานั้นประเทศอียิปต์มีกษัตริย์ใหม่ขึ้นปกครองประเทศองค์นึ่งตี้บ่เกยฮู้เรื่องเกี่ยวกับโยเซฟเลย
19 กษัตริย์องค์นี้ใจ๊อุบายหลอกลวงตึงเยียะบ่ดีต่อป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา โดยเขหื้อเอาลูกหน้อยของ
หมู่เขาไปขว้างตังนอกหื้อต๋าย
20 โมเสสก็เกิดมาในหละหว่างเวลานั้น ต๋อนเป๋นหละอ่อน ต้านมีฮูปฮ่างงามน่าฮักขนาด ป้อแม่ก็เลี้ยงดู
ต้านไว้ในบ้านจ๋นอายุได้สามเดือน
21 แล้วก็ต้องเอาไปขว้างไว้นอกบ้าน ลูกสาวของฟาโรห์ก็ปะใส่ แล้วเอาต้านไปเลี้ยงไว้เป๋นลูกเก็บ
22 โมเสสจึงได้ฮับกำนศึกษาวิชาความฮู้ตึงหมดของจาวอียิปต์ กับต้านก็เก่งในเรื่องกำอู้กำจ๋าตึงงาน
ต่างๆ ตวย
23 เมื่อโมเสสอายุได้สี่สิบปี๋ ต้านก็ด๊ใจ๋ใค่ไปแอ่วหาปี้น้องจาวอิสราเอลของต้าน
24 เมื่อต้านซัดต๋าหันจาวอิสราเอลคนนึ่งถูกจาวอียิปต์คนนึ่งค๋า ต้านก็เข้าไปจ้วย แล้วฆ่าป้อจายจาว
อียิปต์คนนั้นต๋าย เป๋นก๋านแก้แค้นหื้อ
25 โมเสสก็ด๊ดในใจ๋ว่าปี้น้องจาวอิสราเอลคงฮู้แล้วว่า พระเจ้าจะใจ๊ต้านนี่ละมาจ้วยปล่อยหื้อหมู่เขามีอิสระ
แต่ว่าหมู่เขาบ่เข้าใจ๋ไปจาอั้น
26 วันถัดมาโมเสสเตียวก๋ายมาหันจาวอิสราเอลสองคนก๋าลังผิดหัวกั๋น หันท่าบ่ดี ต้านก็ฮิเข้าไปห้าม แล้ว
อู้หื้อเขาคืนดีกั๋นเหียว่า เป๋นปี้น้องกั๋นแต๊ๆ เยียะหยังตี่กั๋นจ๋นเลือดตกยางออก
27 แต่ป้อจายคนตี้ค๋านั้นยู้โมเสสออกไป แล้วอู้ว่า ใผตั้งหื้อเจ้าเป๋นผู้ปกครองกับตัดสินหมู่เฮา
28 เจ้าจะมาฆ่าเฮาเหมือนตี้ฆ่าจาวอียิปต์เมื่อตะวานี้กา
29 เมื่อโมเสสได้ยินกำอู้จาอั้น ก็หนีไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินจาวมีเดียนในฐานะคนแปลกหน้า แล้วต้านก็มี
ลูกป้อจายสองคนตี้หั้น
30 หลังจากอยู่ตี้หั้นได้สี่สิบปี๋ วันนึ่งทูตสวรรค์ผู้ฮับใจ๊ของพระเจ้าต๋นนึ่ง มาป๋ากฏหื้อโมเสสหันในเปล๋ว
ไฟตี้ก๋าลังไหม้คุ่มไม้ ในดินแดนทุรกั๋นดารใก้ดอยซีนาย
31 เมื่อโมเสสซัดต๋าหันใส่ก็เกือบบ่เจื๊อสายต๋าตั๋วเก่า งีดแต๊ๆ เมื่อเตียวเข้าไปใก้ๆ เปื๊อจะหันถี่ๆ ก็ได้ยิน
เสียงของพระเจ้าอู้ว่า
32 เฮาเป๋นพระเจ้าของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเจ้า เฮาเป๋นพระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ
โมเสสกั๋วจ๋นตั๋วสั่นถาบๆ บ่ก้าผ่อตี้คุ่มไม้นั้น
33 แล้วพระเจ้าก็อู้กับโมเสสแหมว่า ถอดเกิบออกเหียก่อน ย้อนตี้เจ้ายืนอยู่นี้เป๋นตี้ศักดิ์สิทธิ์
34 พระเจ้าอู้ต่อไปว่า เฮาหันความตุ๊กคนจ้าดของเฮาตี้อยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว เฮาได้ยินเสียงฮ้องป่นปี้
ตีนังของหมู่เขา เฮาจึงลงมาเปื๊อจะปล่อยเขาหื้อมีอิสระ มาเต๊อะ เฮาจะส่งเจ้าปึ๊กไปประเทศอียิปต์
35 โมเสสคนนี้ละตี้จาวอิสราเอลบ่ยอมฮับโดยอู้ว่า ใผตั้งเจ้าหื้อเป๋นผู้ปกครองกับตัดสินหมู่เฮา
พระเจ้าส่งต้านมาเป๋นผู้ปกครองกับผู้จ้วยหื้อป๊นความตุ๊ก โดยอู้ผ่านทูตสวรรค์ตี้ป๋ากฏหื้อต้านหันในคุ่มไม้
ตี้ไฟไหม้อยู่
36 โมเสสก็คือคนตี้ปาจาวอิสราเอลออกมาจากประเทศอียิปต์ ต้านเยียะปาฏิหาริย์ตึงหมายสำคัญต่างๆ
ในประเทศอียิปต์ ตี้ทะเลแดง กับเป๋นเวลาสี่สิบปี๋ในดินแดนทุรกั๋นดาร

37 โมเสสคนนี้ละเป๋นผู้ตี้อู้กับจาวอิสราเอลตังหลายว่า พระเจ้าจะนำคนนึ่งในหมู่ปี้น้องของต้านตังหลายหื้อเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์เหมือนอย่างข้าพเจ้า
38 โมเสสคนนี้อยู่กับจุมนุมจาวอิสราเอลป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮาในดินแดนทุรกั๋นดาร ฮ่วมกับทูตสวรรค์ตี้อู้กับโมเสสในดอยซีนาย ตี้หั้นต้านฮับถ้อยกำแห่งจีวิตมาหื้อเฮาตังหลาย
39 แต่ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาบ่ยอมเจื้อฟังต้าน หมู่เขาบ่ยอมฮับต้าน ใค่ปี๊กไปประเทศอียิปต์
40 ต๋อนตี้โมเสสขึ้นไปบนดอยซีนายได้หลายวันแล้ว หมู่เขาอู้กับอาโรนอ้ายของต้านว่า ขอจ้วยแป๋งพระหื้อหมู่เฮากำเต๊อะ เปื้อจะหื้อมานำตางหมู่เฮา ย้อนหมู่เฮาบ่ฮู้ว่าเกิดอะหยังขึ้นกับโมเสสคนตี้นำเฮาออกมาจากประเทศอียิปต์
41 ในเวลานั้นหมู่เขาก็ปากั๋นเอาคำตี้ติดตั๋วมาหล่อเป๋นฮูปงัวก๊อก[๗]ขึ้นมาตั๋วนึ่ง แล้วถวายเครื่องปู่จาฮูปเคารพนั้น หมู่เขาก็ปากั๋นกิ๋นเลี้ยงฉลองสิ่งตี้หมู่เขาแป๋งขึ้นมากับมือ
42 แต่พระเจ้าบิ่นหน้าหนีจากหมู่เขาเหีย พระองค์ปล่อยหื้อหมู่เขานมัสก๋านหมู่ดาวในต๊องฟ้า อย่างตี้มีเขียนไว้แล้วในหนังสือของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าว่า
จาวอิสราเอลตังหลาย สัตว์ตี้หมู่เจ้าฆ่าเอามาปู่จา
ในดินแดนทุรกั๋นดารเป๋นเวลาเถิงสี่สิบปี๋นั้น
เจ้าเอามาปู่จาเฮากา
43 บ่ใจ้ แต่หมู่เจ้าขนเอาแต้นปู่จาของพระโมเลค[๘]
กับฮูปพระเรฟาน[๙]เทพเจ้าแห่งดาว
คือฮูปพระตี้หมู่เจ้าแป๋งขึ้นเปื้อกราบไหว้นมัสก๋านบ่ใจ้กา
จาอั้นเฮาจะกวาดเจ้าหื้อไปเป๋นเชลยไก๋ๆ หล่ายเมืองบาบิโลนปู๊น[ช]
44 ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮาก็มีเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์แห่งสักขีพยานตี้ดินแดนทุรกั๋นดาร เป๋นเต็นท์ตี้พระเจ้าบอกหื้อโมเสสแป๋งขึ้นมาต๋ามฮูปแบบตี้พระองค์เยียะหื้อต้านหันนั้น
45 เมื่อป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮาได้เต็นท์นั้นจากป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เขามาแล้ว ต้านหมู่นั้นขนเต็นท์ตวยโยชูวาเข้าไปไว้ในดินแดนตี้ยึดมาจากจ้าดต่างๆ ตี้พระเจ้าไล่ออกไปต่อหน้าต่อต๋าป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา แล้วเต็นท์นี้ก็อยู่ตี้หั้นตลอดมาจ๋นเถิงสมัยของกษัตริย์ดาวิด
46 พระเจ้าเปิงใจ๋กษัตริย์ดาวิดขนาด ต้านขอแป๋งพระวิหารหื้อพระเจ้าของยาโคบ[๑]
47 แต่กษัตริย์ซาโลมอนลูกของกษัตริย์ดาวิดเป๋นผู้แป๋งพระวิหารสำหรับพระเจ้า
48 แต่พระเจ้าผู้สูงสุดก็บ่อาศัยอยู่ในพระวิหารตี้แป๋งจากมือของมนุษย์ อย่างตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าอู้ไว้ว่า
49 สวรรค์เป๋นบัลลังก์ของเฮา แผ่นดินโลกก็คือแต้นตี้ฮองตี๋นของเฮา
พระเจ้าผู้สูงสุดถามว่า แล้วเจ้าจะแป๋งวิหารอะหยังสำหรับเฮา
หมู่เจ้าจะหื้อเฮาย้างอยู่ตี้ไหน
50 ซะปี๊ะซะเป๊ดหมู่นี้เฮาสร้างขึ้นมาด้วยมือของเฮาตึงหมดบ่ใจ้กา[ญ]
51 สเทเฟนอู้ต่อไปว่า หมู่ต้านเป๋นคนหัวแข็ง หลึ่ง ตึงหูหนวก ต้านตังหลายขัดขวางพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่สะลวด หมู่ต้านเยียะเหมือนป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้าน
52 มีคนตี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าคนใดพ่องตี้ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้านบ่ได้ค่ำหือ ส่วนหมู่คนตี้ตวายตั๊กก๋านมาของผู้ถูกต้องต๋ามธรรมคือพระเยซู ป้ออุ๊ยแม่หม่อนก็ฆ่าหมู่คนนั้นต๋ายตวย แล้วบ่าเดี่ยวนี้หมู่ต้านหักหลังพระเยซู แล้วฆ่าพระองค์ต๋าย
53 หมู่ต้านนั้นละเป๋นคนตี้ฮับบทบัญญัติของพระเจ้าตี้ทูตสวรรค์ของพระเจ้าเอามาหื้อ แต่หมู่ต้านก็บ่ยอมเจื้อฟังบทบัญญัตินั้น

สเทเฟนถูกฆ่า

54 เมื่อผู้นำจาวยิวได้ยินจาอั้นก็ปากั๋นโขดยั้นเขี้ยวหยั้นกางเข้าใส่สเทเฟน
55 แต่สเทเฟนก็ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ต้านแหงนผ่อขึ้นบนต๊องฟ้าก็หันรัศมีของพระเจ้ากับหันพระเยซูยืนอยู่ตังเผิกขวาของพระเจ้าหั้น
56 แล้วสเทเฟนอู้ว่า ผ่อหั้นลอ ข้าพเจ้าหันสวรรค์เปิดออก กับหันบุตรมนุษย์ยืนอยู่ตังเผิกขวาของพระเจ้า

---

[๗] **7:41 7:41** ฮูปงัวก๊อก กำไทยว่า รูปโคหนุ่ม เป๋นพระตี้จาวอิสราเอลฮับมาจากจาวอียิปต์ นับถือว่าเป๋นพระแห่งความอุดมสมบูรณ์ [๘] **7:43 7:43** พระโมเลค เป๋นพระแห่งตะวันกับต๊องฟ้าของจาวอัมโมน [๙] **7:43 7:43** พระเรฟาน เป๋นพระแห่งดาวเสาร์ของจาวอียิปต์ [ช] **7:43 7:43** อมส 5:25-27 [๑] **7:46 7:46** พระเจ้าของยาโคบ เป๋นวิธีก๋านฮ้องพระเจ้าตี้จาวยิวใจ๊อู้เถิงพระองค์ [ญ] **7:50 7:50** อสย 66:1-2

57 หมู่เขาก็ปากั๋นฮ้องเสียงดังเอามือตึดหู แล้วปากั๋นงอมเข้าใส่สเทเฟน
58 ปากั๋นลากสเทเฟนออกไปนอกเมือง เอาบ่าหินขว้างจ๋นต๋าย หมู่ตี้เป๋นพยานก็ปากั๋นแก้เสื้อคุมของตั๋วฝากไว้ฮิมตี๋นป้อจายหนุ่มคนนึ่งจื้อเซาโล
59 ต๋อนตี้หมู่เขาปากั๋นเอาบ่าหินหลุ้มขว้างอยู่นั้น สเทเฟนก๋ำลังอธิษฐานว่า พระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าขอฮับจิตวิญญาณของข้าพเจ้าตวยเต๊อะ
60 แล้วสเทเฟนก็คุกเข่าฮ้องออกปากเสียงดังว่า พระองค์เจ้าข้า ห้ามเอาโต้ษหมู่เขาเน่อ ตี้หมู่เขาปากั๋นเยียะบาปนี้ เมื่ออู้จบแล้วสเทเฟนก็ต๋าย

8

หมู่ผู้เจื้อถูกค่ำ

1 เซาโลก็อยู่ตี้หั้น เขาหันดีตวยในก๋านฆ่าสเทเฟน ในวันนั้นมีก๋านตั้งเก๊าค่ำเขคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม ผู้เจื้อตังหลายเว้นแต่หมู่อัครทูตแตกหนีขะแลขะแจไปทั่วแคว้นยูเดียกับแคว้นสะมาเรีย
2 หมู่คนตี้ยำเก๋งพระเจ้าจัดก๋านฝังศพสเทเฟน แล้วปากั๋นไห้ฮ่ำหาสเทเฟนด้วยความโศกเศร้าเสียใจ๋ขนาด
3 ส่วนเซาโลก็ตั้งเก๊าทำลายคริสตจักร เขาเข้าไปในเฮือนจากหลังนึ่งไปแหมหลังนึ่ง เปื้อลากคอตึงแม่ญิงป้อจายไปขังคอก

ฟีลิปบอกข่าวดีในแคว้นสะมาเรีย

4 สำหรับผู้เจื้อตี้แตกขะแลขะแจไป ก็ปากั๋นบอกข่าวดีเรื่องถ้อยกำของพระเยซูกู้ตี้กู้ตางตี้หมู่เขาไป
5 ส่วนฟีลิปไปตี้เมืองนึ่งในแคว้นสะมาเรีย แล้วบอกเรื่องของพระคริสต์หื้อคนตี้หั้นฟัง
6 เมื่อคนตังหลายได้ยินฟีลิปบอก ก็ตั้งใจ๋ฟังในสิ่งตี้ต๋านอู้ กับหันก๋านอัศจ๋รรย์ตี้ต๋านเยียะ
7 เจ๊น เมื่อฟีลิปไล่ผีฮ้าย[๒] ผีฮ้ายตี้เข้าคนอยู่ก็ฮ้องเสียงดังออกไปจากคนนั้นเหีย หมู่คนตี้เป๋นโรคต๋ายผากกับคนง่อยก็ฮับก๋านฮักษาจ๋นหาย
8 คนในเมืองนั้นก็มีความจื๋นจมยินดีอย่างนักขนาด

ซีโมนคนเก่งตางเวทมนตร์กาถา

9 มีป้อจายคนนึ่งจื้อซีโมน เขาอยู่เมืองนั้น เป๋นคนเก่งตางเวทมนตร์กาถาอาคม เขาเยียะหื้อจาวสะมาเรียงืดในตั๋วเขามาก่อน เขาอ้างตั๋วว่าเป๋นผู้ยิ่งใหญ่
10 ส่วนคนตังหลายบ่ว่าจั๊นสูงกาว่าจั๊นต่ำในสังคม ก็หื้อความสนใจ๋ในตั๋วเขานักขนาด อู้กั๋นว่า ป้อจายคนนี้เป๋นคนตี้มีอำนาจต๋ามแบบพระเจ้าตี้ฮ้องกั๋นว่า ผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่
11 คนตังหลายสนใจ๋ฟังซีโมน ย้อนเขาเยียะหื้อคนงืดในเวทมนตร์กาถาของเขามาเมินแล้ว
12 แต่เมื่อฟีลิปบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้ากับเรื่องของพระเยซูคริสต์ หมู่จาวเมืองนั้นก็ฮับเจื้อแล้วฮับบัพติศมาตึงป้อจายแม่ญิง
13 ซีโมนก็เจื้อตวย หลังจากตี้เขาฮับบัพติศมาแล้ว เขาก็ติดต๋ามฟีลิปไปผับใคว่ เขาหันหมายสำคัญกับก๋านอัศจ๋รรย์ตี้ฟีลิปเยียะ ก็งืดขนาด
14 เมื่อหมู่อัครทูตตี้กรุงเยรูซาเล็มได้ยินข่าวว่าจาวสะมาเรียยอมฮับถ้อยกำของพระเจ้าแล้ว ต้านหมู่นั้นก็ส่งเปโตรกับยอห์นมาหาหมู่เขา
15 เมื่อเปโตรกับยอห์นมาแผวแคว้นสะมาเรียแล้ว ก็อธิษฐานเผื่อผู้เจื้อตังหลาย เปื้อหื้อหมู่เขาฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์
16 ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังบ่มาอยู่กับเขาตังหลายเตื้อ แต่หมู่เขาฮับบัพติศมาในนามของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต้าอั้น
17 แล้วเปโตรกับยอห์นอธิษฐานวางมือบนหัวหมู่เขา คนตึงหมดก็ได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์
18 เมื่อซีโมนหันอัครทูตวางมือลงบนหัวคนหมู่นั้นแล้ว เขาหมู่นั้นก็ได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซีโมนก็เอาสตางค์มาเสนอขอซื้อจากอัครทูต
19 อู้ว่า ขออำนาจจาอี้หื้อข้าพเจ้าพ่องเต๊อะ เปื้อว่ากู้คนตี้ข้าพเจ้าวางมือจะได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์ตวย
20 เปโตรเอ็กป๊ดซีโมนว่า ขอหื้อสูกับสตางค์ของสูฉิบหายวายวอดไปตวยกั๋นเหีย ย้อนสูก็ดว่าสตางค์สามารถซื้อสิ่งตี้พระเจ้าจะหื้อได้
21 สูจะบ่มีส่วนฮ่วมในเรื่องนี้อย่างเด็ดขาด ย้อนจิตใจ๋ของสูบ่ซื่อบ่ใสต่อพระเจ้า
22 ย้อนจาอั้นจงกลับใจ๋จากบาป จากความบ่ดีจาอี้ แล้วอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป๋นเจ้า หวังว่าพระองค์อาจจะยกโต้ษกำกึ๊ดตี้อยู่ในใจ๋ของสูก็ได้

---

[๒] **8:7 8:7** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด

23 ย้อนเฮาหันว่าสูขอยจ๋นเจ็บใจ๋ เยียะหื้อตกเป๋นขี้ข้าของความบาป

24 แล้วซิโมนตอบว่า ขอหมู่ต๊านจ้วยอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป๋นเจ้าเผื่อก๋าเต๊อะ เปื้อสิ่งตี้อู้มานั้นจะบ่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าสักอย่าง

25 หลังจากเปโตรกับยอห์นเป๋นพยานกับอู้เถิงถ้อยก๋าขององค์พระผู้เป๋นเจ้าแล้ว ก็ปี๊กไปกรุงเยรูซาเล็มในหละหว่างก๋างตางนั้นก็ได้อู้เถิงข่าวดีเรื่องพระเยซูต๋ามหมู่บ้านของจาวสะมาเรียแหมหลายตี้

ฟีลิปสอนจาวเอธิโอเปีย

26 ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าองค์นึ่งสั่งฟีลิปว่า เกียมตั๋วเตียวตางลงไปตังใต้ต๋ามเส้นตางจากกรุงเยรูซาเล็มเถิงเมืองกาซา เป๋นเส้นตางกั๋นดาร

27 ฟีลิปจึงเกียมตั๋วแล้วออกเตียวตาง หละหว่างเตียวตางก็หันขันทีคนนึ่งเป๋นจาวเอธิโอเปีย เป๋นเจ้าหน้าตี้ของพระราชินีประเทศเอธิโอเปีย[๓] มีหน้าตี้ผ่อกอยทรัพย์สมบัติตึงหมดของพระนาง ขันทีคนนี้ไปนมัสก๋านพระเจ้าตี้กรุงเยรูซาเล็มมาแล้ว

28 หละหว่างนั่งรถม้าปี๊กเมือบ้านนั้น เขาก๋่าลังอ่านหนังสืออิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าอยู่

29 แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์บอกฟีลิปว่า เข้าไปใก้ๆ รถกันนั้นเต๊อะ

30 ฟีลิปก็ล่นเข้าไปใก้รถกันนั้น ได้ยินเสียงคนก๋่าลังอ่านหนังสือตี้อิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเขียนไว้ ฟีลิปจึงถามว่า ต๊านเข้าใจ๋ตี้ก๋่าลังอ่านหั๋นก่อ

31 ขันทีตอบว่า ถ้าบ่มีใผอธิบายหื้อฟัง ก็จะเข้าใจ๋ได้จาใด แล้วเขาก็เจิญฟีลิปขึ้นไปนั่งบนรถตวยกั๋น

32 ข้อความในพระคัมภีร์ตี้ขันทีก๋่าลังอ่านอยู่นั้นมีว่าจาอี้

ต๊านถูกปาไปเหมือนกับแกะตี้ถูกปาเอาไปฆ่า

ต๊านเหมือนกับลูกแกะตี้ดักปากต่อหน้าคนตัดขน

ต๊านบ่อ้าปากอู้อะหยังเลยเหมือนกับลูกแกะนั้น

33 ต๊านถูกอับอายขายหน้าแต่ต๊านบ่ได้ฮับความยุติธรรม

บ่มีใผสักคนตี้จะเล่าเรื่องเกี่ยวกับเจื๊อสายของต๊านได้

ย้อนจีวิตของต๊านจากโลกนี้ไปแล้ว[ๅ]

34 ขันทีก็ถามฟีลิปว่า บอกเฮาฮู้น่อยว่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าก๋่าลังอู้เถิงตั๋วเก่ากาว่าอู้เถิงคนอื่น

35 แล้วฟีลิปก็ตั๋งเก๊าเล่าเรื่องข่าวดีของพระเยซู อ้างอิงพระคัมภีร์ตั๋งแต่ข้อนี้ไปหื้อขันทีฟัง

36 ในหละหว่างตี้นั่งรถไปต๋ามตางนั้น ก็ก๋ายตี้มีน้ำแห่งนึ่ง ขันทีจึงอู้ว่า ผ่อน้ำหั้นลอ มีอะหยังขัดข้องก่อถ้าเฮาจะฮับบัพติศมา

37 แล้วฟีลิปก็ตอบว่า ถ้าต๊านเจื้ออย่างเต๋มใจ๋ก็ฮับบัพติศมาได้ ขันทีตอบว่า เฮาเจื้อว่าพระเยซูคริสต์เป๋นบุตรของพระเจ้า[๔]

38 แล้วขันทีก็สั่งหื้อหยุดรถ จากนั้นขันทีกับฟีลิปก็เตียวลงไปในน้ำ แล้วขันทีก็ฮับบัพติศมาจากฟีลิป

39 เมื่อปากั๋นขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าก็ฮับฟีลิปไปเหีย ขันทีก็บ่หันหน้าหันต๋าฟีลิปแหมเลย จากนั้นขันทีก็เตียวตางต่อไปด้วยความจื้นจมยินดี

40 ส่วนฟีลิปก็มาผดตี้เมืองอาโซทัส แล้วก็บอกข่าวดีเรื่องพระเยซูต๋ามกู้เมืองตี้ต๊านเตียวตางก๋ายไปจ๋นมาแผวเมืองซีซารียา

9

เซาโลมาเข้าเป๋นผู้เจื้อพระเยซู

1 ในหละหว่างนั้น เซาโลก็ยังขู่ตี้จะฆ่าหมู่สาวกขององค์พระผู้เป๋นเจ้า เขาไปหามหาปุโรหิต

2 แล้วขอหนังสือตี้จะนำไปธรรมศาลาของจาวยิวต่างๆ ในเมืองดามัสกัส เปื้อขอความฮ่วมมือว่า ถ้าปะใผคนใดตี้ติดต๋ามลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู บ่ว่าเป๋นป้อจายกาว่าแม่ญิง ก็จะหื้อเขายับปาปี๊กมาตี้กรุงเยรูซาเล็ม

3 เมื่อเซาโลเตียวตางใก้จะแผวเมืองดามัสกัส จู่ๆ ก็มีแสงแจ้งจากต๊องฟ้าส่องลงมาตี้ตั๋วเขา

4 เซาโลโก้นลงดิน แล้วได้ยินเสียงเอิ้นลงมาว่า เซาโล เซาโล เจ้าค๋่าเฮาเยียะหยัง

5 เซาโลถามว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป๋นใผ มีเสียงตอบว่า เฮาคือเยซู ผู้ตี้เจ้าค๋่านั้น

6 ลุกขึ้นเต๊อะ แล้วเข้าไปในเมือง จะมีคนมาบอกหื้อเจ้าฮู้ว่าจะต้องเยียะอะหยังต่อไป

7 หมู่คนตี้เตียวตางมาตวยปากั๋นยืนหนิมอู้อะหยังบ่ออก ได้ยินเสียงบ่ดายแต่บ่หันตั๋วคนอู้

8 แล้วเซาโลก็ลุกขึ้น แต่เมื่อมืนต๋าผ่อก็บ่หันอะหยังสักอย่าง คนหมู่นั้นจึงจู๋งมือเซาโลปาเข้าไปในเมืองดามัสกัส

9 เซาโลผ่ออะหยังบ่หันได้สามวัน ในสามวันนั้น เขาตึงบ่กิ๋นข้าวบ่กิ๋นน้ำ

---

[๓] **8:27 8:27** ถ้าแป๋ตรงๆ กับภาษากรีกมีก๋าว่า คานดาสี แป๋ว่า พระราชินี [ๅ] **8:33 8:33** อสย 53:7-8 [๔] **8:37 8:37** สำเนาโบราณเก่าตี้สุดบ่มีข้อนี้

10 ในเมืองดามัสกัสนั้น มีคนนึ่งจื้ออานาเนียเป๋นผู้เจื้อ องค์พระผู้เป๋นเจ้าอู้กับเขาตางนิมิตว่า “อานาเนีย
เหย” อานาเนียก็ตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าอยู่ตี้นี่”
11 พระองค์บอกว่า “หื้อไปตี้หนตางจื้อว่า ตางซื่อ เน่อ เข้าไปตี้บ้านของยูดาส ถามหาป้อจายจื้อเซาโลเป๋น
คนจาวเมืองทาร์ซัส บ่าเดี๋ยวนี้เขาก๋ำลังอธิษฐานอยู่ตี้หั้น
12 ส่วนเซาโลก็หันนิมิตเหมือนกั๋น คือเขาหันป้อจายคนนึ่งจื้ออานาเนียก๋ำลังเข้ามาหา แล้ววางมือบนหัว
เขาเปื้อเขาจะผ่อหันแหมเตื้อ”
13 อานาเนียตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนอู้เถิงคนนั้นว่า เขาเยียะฮ้ายต่อคนของ
พระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม
14 ก่อนเขามานี่ เขาฮับอำนาจจากหมู่หัวหน้าปุโรหิตหื้อมายับคนตังหลายตี้เจื้อพระองค์”
15 แต่องค์พระผู้เป๋นเจ้าบอกอานาเนียว่า “ไปเต๊อะ ย้อนเฮาเลือกป้อจายคนนี้เป๋นเครื่องมือตี้จะนำเรื่อง
ราวของเฮาไปบอกกับคนต่างจ้าดกับหมู่กษัตริย์กับคนจาวอิสราเอลตวย
16 เฮาจะเยียะหื้อเซาโลฮู้ว่า เขาจะต้องทนตุ๊กทรมานเปื้อเฮาสักมอกใด”
17 แล้วอานาเนียก็ไปตี้บ้านตี้ว่านั้นก็ปะเซาโล แล้ววางมือลงบนหัวเซาโลอู้ว่า “อ้ายเซาโลเหย พระเยซู
องค์พระผู้เป๋นเจ้าตี้ป๋ากฏหื้ออ้ายหันหละหว่างก๋างตางตี้มานั้น ส่งข้าพเจ้ามาเปื้อเยียะหื้ออ้ายผ่อหันแหม
เตื้อ กับจะหื้ออ้ายฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์”
18 แล้วก็มีอย่างนึ่งเหมือนเกล็ดป๋าหยวะออกจากต๋าของเซาโลบ่าเดี๋ยวนั้นเลย แล้วเขาก็ผ่อหันแหมเตื้อ
เขาก็ลุกขึ้นฮับบัพติศมา
19 เมื่อกิ๋นข้าวกิ๋นน้ำแล้ว เขาก็ฮู้สึกมีแฮงนักขึ้น แล้วเซาโลก็ย้างอยู่กับหมู่ผู้เจื้อในเมืองดามัสกัสหลาย
วัน

เซาโลสั่งสอนในเมืองดามัสกัส
20 แล้วเซาโลก็บ่รอจ๊าตี้จะไปธรรมศาลาของจาวยิว แล้วตั้งเก๊าบอกเรื่องของพระเยซูว่า “พระองค์เป๋น
พระบุตรของพระเจ้า”
21 คนตังหลายตี้ได้ยินเซาโลอู้จาอั้นก็อิกขะหลิกในใจ๋อู้กั๋นว่า “คนนี้บ่ใจ้กา ตี้ค่ำกับเยียะฮ้ายต่อผู้เจื้อใน
กรุงเยรูซาเล็ม แล้วตี้เขามานี่ก็ย้อนตั้งใจ๋จะมายับคนหมู่นั้นปึ๊กไปหื้อหมู่หัวหน้าปุโรหิต”
22 แต่ก๋าเตสนาของเซาโลก็มีอำนาจนักขึ้นติกๆ กับพิสูจน์หื้อจาวยิวในเมืองดามัสกัสหันว่า พระเยซูเป๋น
พระคริสต์ เยียะหื้อหมู่เขาปากบ่ออกเถียงบ่ได้

เซาโลหนีต๋าย
23 หลายวันผ่านไป หมู่จาวยิววางแผนจะฆ่าเซาโลเหีย
24 แต่มีคนบอกเซาโลหื้อฮู้แผนนั้นเหียก่อน หมู่นั้นผกตี้ปะตู๋เมืองตึงเมื่อวันเมื่อคืนแนจะฆ่าเซาโล
25 แต่วันนึ่งต๋อนเมื่อคืน หมู่ผู้เจื้อหื้อเซาโลนั่งมอบในก๋วยแก่นใหญ่ แล้วหย่อนก๋วยนั้นจ๊าๆ ผ่านฮ่อมก๋ำ
แปงเมืองลงไปตังลุ่ม

เซาโลอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
26 เมื่อเซาโลปึ๊กมาแผวกรุงเยรูซาเล็มแล้ว เขาฮิเข้าฮ่วมกับหมู่ผู้เจื้อ แต่หมู่นั้นปากั๋นกั๋ว ย้อนบ่เจื้อว่าเซา
โลเป๋นผู้เจื้อแต๊ๆ
27 แต่บารนาบัสปาเซาโลไปปะหมู่อัครทูต แล้วอธิบายหื้อฟังว่า ในหละหว่างตางไปเมืองดามัสกัสเซา
โลปะองค์พระผู้เป๋นเจ้าได้จาใด แล้วพระองค์อู้อะหยังกับเซาโลพ่อง ยังเล่าแหมว่า ต๋อนเซาโลอยู่ตี้เมือง
ดามัสกัสนั้น เซาโลเตสนาเรื่องของพระเยซูอย่างบ่กั๋วใผ
28 หมู่อัครทูตก็ยอมฮับเซาโลเข้ามาอยู่ตวยกั๋น แล้วไปไหนมาไหนในกรุงเยรูซาเล็มตวยกั๋นอย่างสบาย
กับเตสนาในนามขององค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างบ่กั๋วใผ
29 ต้านอู้โต้แย้งเถียงกับหมู่จาวยิวตี้อู้ภาษากรีกตวย แต่หมู่นั้นก็หาตางตี้จะฆ่าต้านเหีย
30 เมื่อหมู่ปี้น้องผู้เจื้อฮู้เรื่องนี้ ก็ปาเซาโลไปตี้เมืองซีซารียา แล้วส่งไปเมืองทาร์ซัสบ้านเกิดของต้าน
31 จากนั้นหมู่คริสตจักรใคว่แคว้นยูเดีย กาลิลี กับสะมาเรียก็มีสันติสุข กับพระวิญญาณบริสุทธิ์จ้วยหื้อค
ริสตจักรเข้มแข็ง มีคนมาเจื้อพระเยซูนักขึ้น แล้วหมู่ผู้เจื้อก็ใจ๊จีวิตตี้เคารพยำเก๋งองค์พระผู้เป๋นเจ้า

เปโตรไปแอ่วเมืองลิดดากับเมืองยัฟฟา
32 ส่วนเปโตรเตียวตางไปตี้ต่างๆ ก็ไปแอ่วหาคนของพระเจ้าในเมืองลิดดา
33 ตี้หั้นเขาปะป้อจายคนนึ่งจื้อไอเนอัสเป๋นง่อยนอนอยู่บนตี้นอนมาแปดปี๋แล้ว
34 เปโตรอู้กับเขาว่า “ไอเนอัสเหย พระเยซูคริสต์ฮักษาต้านหื้อหายแล้ว ลุกขึ้นเก็บตี้นอนเหียเต๊อะ” แล้ว
ไอเนอัสก็ลุกขึ้นบ่าเดี๋ยวนั้น

35 เมื่อคนตังหลายตี้อาศัยอยู่ในเมืองลิดดากับตี้ราบชาโรนหันจาอั้น หมู่เขาก็เข้ามาฮับเจื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า
36 ตี้เมืองยัฟฟามีผู้เจื้อเป๋นแม่ญิงคนนึ่งจื้อทาบิธาเป๋นภาษาฮีบรู แต่ภาษากรีกว่าโดรคัสแป๋ว่ากว๋าง นางเป๋นคนจ้วยเอาใจ๋ใส่กับหื้อตานแก่คนตุ๊กคนยากมาตลอด
37 เวลานั้นนางป่วยแล้วต๋าย หมู่เปื้อนบ้านจึงอาบน้ำศพต๋ามธรรมเนียมจาวยิว แล้วเก็บศพนางไว้ตี้ห้องจั๊นบน
38 เมืองลิดดากับเมืองยัฟฟาอยู่บ่ไก๋กั๋น เมื่อหมู่ผู้เจื้อได้ยินว่าเปโตรอยู่ในเมืองลิดดา หมู่เขาก็ใจ๊ป้อจายสองคนไปอ้อนวอนเจิญเปโตรว่า ขอมาเวยๆ เต๊อะ
39 เปโตรจึงตวยสองคนนั้นไป เมื่อไปแผว หมู่เขาก็ปาเปโตรขึ้นไปตี้ห้องจั๊นบน หมู่แม่หม้ายยืนไห้สนั่นปั่นปึ๊นแวดเปโตร กับจี๊หื้อเปโตรผ่อเสื้อผ้าต่างๆ ตี้โดรคัสหยิบไว้ต๋อนยังมีจีวิตอยู่
40 เปโตรจึงขอหื้อหมู่เขาออกไปดังนอก ต้านก็คุกเข่าอธิษฐาน แล้วบิ่นหน้ามาตังศพอู้ว่า ทาบิธาลุกขึ้นเต๊อะ นางก็มืนต๋าขึ้น เมื่อหันเปโตร นางก็ลุกขึ้นนั่ง
41 เปโตรจึงเอามือจ้วยตุ้มนางลุกขึ้นยืน จากนั้นก็ฮ้องหมู่ผู้เจื้อกับหมู่แม่หม้ายเข้ามา แล้วหื้อผ่อว่านางมีจีวิตขึ้นมาแล้ว
42 เรื่องนี้ฮู้กั๋นไปใคว่เมืองยัฟฟา เยียะหื้อมีหลายคนมาฮับเจื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า
43 เปโตรอยู่ในเมืองยัฟฟาต่อไปแหมหลายวัน ต้านอยู่ตวยคนจื้อซีโมนผู้มีอาชีพเป๋นสล่าฟอกหนัง

10

โครเนลิอัสใจ๊คนไปหาเปโตร

1 ในเมืองซีซาริยามีป้อจายคนนึ่งจื้อโครเนลิอัส เป๋นนายร้อยทหารอยู่ก๋องทหารจื้อก๋องอิตาเลียน 2 นายร้อยคนนี้ตึงครอบครัวของต้านเป๋นคนยำเก๋งพระเจ้า ต้านหื้อตานจ้วยเหลือคนตุ๊กคนจ๋นกับอธิษฐานต่อพระเจ้าบ่เกยขาด
3 วันนึ่งเวลาประมาณบ่ายสามโมง โครเนลิอัสก๋ำลังอธิษฐานอยู่ ก็หันนิมิตอย่างเต๋มต๋า คือเขาหันทูตสวรรค์องค์นึ่งของพระเจ้าเข้ามาหาฮ้องต้านว่า โครเนลิอัสเหย
4 โครเนลิอัสตกใจ๋กั๋วปักต๋าผ่อทูตองค์นั้น แล้วถามว่า ต้านเจ้าข้า มีอะหยังกา ทูตสวรรค์จึงอู้กับต้านว่า กำอธิษฐานของเจ้ากับตานตี้เจ้าจ้วยเหลือคนตุ๊กคนจ๋น ก็ขึ้นไปเถิงพระเจ้าแล้ว พระองค์บ่ได้ลืมเจ้า
5 บ่าเดี๋ยวนี้หื้อเจ้าส่งคนไปตี้เมืองยัฟฟา ไปเจิญซีโมนตี้คนฮ้องว่าเปโตรมาหาเจ้า
6 เปโตรย้างอยู่กับสล่าฟอกหนังจื้อซีโมน บ้านเปื้นอยู่ฮิมทะเล
7 เมื่อทูตสวรรค์ไปแล้ว โครเนลิอัสจึงฮ้องคนฮับใจ๊ในบ้านมาสองคน กับทหารฮับใจ๊แหมคนนึ่งตี้ยำเก๋งพระเจ้าเข้ามาหา
8 แล้วก็เล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นตึงหมดตึงเสี้ยงหื้อหมู่เขาฟัง จากนั้นก็ส่งหมู่เขาไปเมืองยัฟฟา

เปโตรหันนิมิต

9 วันต่อมาเวลาประมาณเตี้ยง คนหมู่นั้นก๋ำลังเตียวตางมาใก้จะแผวเมืองยัฟฟา เป๋นเวลาเดียวกั๋นตี้เปโตรขึ้นไปบนดาดฟ้าเปื้ออธิษฐาน 10 เปโตรก็ใค่อยากกิ๋นข้าว หละหว่างตี้คนในบ้านก๋ำลังเยียะกิ๋นอยู่นั้น เปโตรก็ตกอยู่ในภาวะเกิ่งหลับเกิ่งตื่น
11 เขาหันต๊องฟ้าเปิดออก แล้วหันอย่างนึ่งเหมือนผ้าสี่แจ่งผืนใหญ่ลงมาเองเหมือนว่ามีคนก๋ำแจ่งผ้าลงมาปึ๊นโลก
12 ในผ้าผืนนั้นหันมีสัตว์กู้อย่าง ตึงสัตว์สี่ตีนเตียวดิน สัตว์เลื้อยกาน กับนกในอากาศ
13 แล้วมีเสียงอู้กับต้านว่า เปโตรเหย ลุกขึ้นมาฆ่าสัตว์หมู่นี้กิ๋นเต๊อะ
14 เปโตรตอบว่า อื บ่ได้องค์พระผู้เป๋นเจ้า สิ่งตี้เป๋นของต้องห้ามกาว่าเป๋นมลทินหมู่นั้น ข้าพระองค์บ่เกยกิ๋นเลย
15 เสียงนั้นก็อู้เตื้อตี้สองว่า สิ่งตี้พระเจ้าเยียะหื้อสะอาดแล้ว เจ้าบ่ควรถือว่าเป๋นมลทิน
16 เปโตรหันจาอี้เถิงสามเตื้อตวยกั๋น แล้วของหมู่นั้นก็ลอยปึ๊กขึ้นไปบนต๊องฟ้าตันที
17 ต๋อนตี้เปโตรก๋ำลังอิกขะหลิกในใจ๋ว่านิมิตตี้หันนี้หมายเถิงอะหยัง ในเวลาเดียวกั๋นนั้น หมู่คนตี้โครเนลิอัสใจ๊มาก็ปะบ้านของซีโมนแล้ว หมู่เขาก๋ำลังยืนอยู่หน้าปะตู๋ฮั้วบ้านปอดี
18 ป้อจายหมู่นั้นเอิ้นถามว่า ซีโมนตี้ฮ้องว่าเปโตรย้างอยู่ตี้นี่ก่อ
19 เมื่อเปโตรยังกึ๊ดเถิงเรื่องนิมิตอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกเขาว่า ผ่อหั้นลอ มีป้อจายสามคนมาถามหาเจ้า
20 ลุกขึ้น แล้วลงไปตังลุ่ม หื้อไปตวยหมู่เขาเต๊อะ บ่ต้องสงสัยอะหยังย้อนเฮาใจ๊หมู่เขามาหาเจ้า
21 แล้วเปโตรก็ลงไปหาหมู่เขา บอกว่า เฮาคือคนตี้ต้านตังหลายมาเซาะหา มีธุระอะหยังกา

22 หมู่เขาปากั๋นตอบว่า นายร้อยโครเนลิอัสหื้อหมู่เฮามาหาต้าน เปื้นเป๋นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมกับเก๋งกั๋วพระเจ้า จาวยิวก็ยกย่องนับถือต้าน ทูตสวรรค์บริสุทธิ์บอกเป๋นหื้อมาเจิญต้านไปตี้บ้าน เปื้อขอหื้อต้านเล่าเรื่องหื้อฟัง
23 เปโตรก็เลยจวนป๊อจายตึงสามย้างตี้บ้านนั้น แจ้งเจ๊ามาเปโตรไปตวยหมู่เขา มีปี้น้องผู้เจื้อบางคนจากเมืองยัฟฟาติดต๋ามไปตวย

เปโตรไปบ้านโครเนลิอัส

24 ถัดมาแหมวันนึ่งหมู่เขาก็เตียวตางมาแผวเมืองซีซารียา โครเนลิอัสก๋ำลังกองถ้าต้อนฮับอยู่ กับเจิญญาติปี้น้องตึงเปื้อนสนิทมาจุมนุมกั๋นอยู่แล้ว
25 เมื่อเปโตรเตียวเข้าไปในบ้าน โครเนลิอัสก็ต้อนฮับด้วยก๋านหมอบลงไหว้ตี้ตี๋นของเปโตร
26 แต่เปโตรก๋ำแขนโครเนลิอัสหื้อลุกขึ้นแล้วบอกว่า ลุกขึ้นเต๊อะ เฮาก็เป๋นคนเหมือนกั๋น
27 เปโตรอู้กับโครเนลิอัส แล้วปากั๋นเตียวเข้าไปตังใน ก็ปะหมู่คนตี้มาจุมนุมกั๋นอยู่ตี้หั้นจ๋ำนวนนัก
28 เปโตรก็อู้กับคนตังหลายนั้นว่า ต้านตังหลายก็ฮู้อยู่แล้วว่า เป๋นก๋านผิดบทบัญญัติตี้จาวยิวคบกาว่าแอ่วหาคนต่างจ้าด แต่พระเจ้าเยียะหื้อหันแล้วว่า บ่ควรจะถือว่าคนนึ่งคนใดเป๋นคนบ่สะอาดกาว่าเป๋นคนมีมลทิน
29 ย้อนจาอั้นเมื่อมีคนไปเจิญเฮามา เฮาก็บ่ขัดข้องอะหยัง แต่ขอถามน่อยเต๊อะว่า ต้านเจิญเฮามาเยียะอะหยัง
30 โครเนลิอัสจึงตอบว่า เมื่อสี่วันมาแล้ว ต๋อนบ่ายสามโมงเต้ากับเวลานี้ปอดี เฮาอธิษฐานอยู่ในบ้านจู่ๆ ก็มีป๊อจายคนนึ่งนุ่งเสื้อมันเงามายืนอยู่ส่องหน้าเฮา
31 แล้วอู้ว่า โครเนลิอัสเหย พระเจ้าฟังก๋าอธิษฐานของเจ้าแล้ว ก็ฮู้ก็หันเถิงตานตี้จ๊วยเหลือคนตุ๊กคนจ๋น
32 หื้อเจ้าส่งคนไปตี้เมืองยัฟฟา เจิญซิโมนตี้คนฮ้องว่าเปโตรมาตี้นี่ เปโตรย้างอยู่กับซิโมนตี้เป๋นสล่าฟอกหนัง บ้านของเขาอยู่ฮิมทะเล
33 เฮาจึงส่งคนไปเจิญต้านตันที ต้านมาแล้วก็ดีแต๊ๆ บ่าเดี๋ยวนี้หมู่เฮาอยู่พร้อมกั๋นต่อหน้าพระเจ้าตี้นี่เปื้อฟังกู้สิ่งตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าสั่งหื้อต้านมาบอกหมู่เฮา

เปโตรเตสนาในบ้านของโครเนลิอัส

34 เปโตรจึงอู้ว่า บ่าเดี๋ยวนี้เฮาเข้าใจ๋อย่างถองแกะถองแก๋นแล้วว่า พระเจ้าบ่เลือกหน้าใผ
35 แต่พระองค์ยอมฮับคนกู้จ้าดตี้เคารพยำเก๋งพระองค์ กับเยียะต๋ามความถูกต้อง
36 ต้านก็ฮู้ถ้อยกำตี้พระเจ้ามอบหื้อกับจาวอิสราเอล คือถ้อยกำตี้บอกเถิงข่าวดีเกี่ยวกับสันติสุขผ่านตางพระเยซูคริสต์ผู้เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้าของคนตังหลาย
37 ต้านก็ฮู้เถิงเหตุก๋ำรณ์ยิ่งใหญ่ตี้เกิดขึ้นทั่วแคว้นยูเดีย ตั้งเก๊าในกาลิลีหลังจากยอห์นบอกเรื่องบัพติศมานั้น
38 คือว่าพระเจ้าเจิมพระเยซูจาวนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตึงฤทธิ์อำนาจ พระเยซูเยียะสิ่งดีๆ ไปผับใคว่ ตึงฮักษาคนตี้ตกเป๋นขี้ข้าอยู่ใต้อำนาจของมาร ย้อนว่าพระเจ้าอยู่ตวยพระองค์
39 หมู่เฮาก็เป๋นพยานเถิงก๋านงานตึงหมดตึงเสี้ยงตี้พระองค์เยียะในกรุงเยรูซาเล็มกับในแคว้นยูเดียนั้นหมู่เขาฆ่าพระองค์โดยเขิงบนไม้ก๋างเขน
40 แต่ในวันตี้สาม พระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย ตึงหื้อพระองค์มาป๋ากฏตั๋วหื้อหัน
41 แต่บ่ใจ้หื้อกู้คนหัน พระเจ้าเลือกคนตี้จะเป๋นพยานล่วงหน้าไว้แล้ว คือหมู่เฮาตี้กิ๋นดื่มกับพระเยซูหลังจากพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว
42 พระเยซูสั่งหื้อหมู่เฮาออกไปเตสนาสั่งสอนคนตังหลาย กับหื้อหมู่เฮาเป๋นพยานว่า พระเจ้าแต่งตั้งพระองค์ไว้หื้อเป๋นผู้พิพากษาตึงคนตี้มีจีวิตอยู่ กับคนตี้ต๋ายไปแล้วตวย
43 หมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตังหลายก็เป๋นพยานเถิงพระองค์ว่า กู้คนตี้เจื้อวางใจ๋พระองค์จะฮับก๋านยกโต้ษบาปโดยพระองค์

คนต่างจ้าดฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์

44 เมื่อเปโตรก๋ำลังอู้อยู่นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาอยู่กับคนตังหลายตี้ฟังถ้อยกำเรื่องของพระเจ้า
45 หมู่จาวยิวตี้เป๋นผู้เจื้อตี้มาตวยเปโตร ก็ปากั๋นงึดในใจ๋ตี้พระเจ้าหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนต่างจ้าดตวย
46 ย้อนหมู่เขาได้ยินคนหมู่นี้อู้ภาษาอื่นๆ กับสรรเสริญพระเจ้า เปโตรก็อู้ขึ้นว่า
47 บ่มีใผตี้จะว่าบ่หื้อคนหมู่นี้ฮับบัพติศมาด้วยน้ำได้ ย้อนว่าหมู่เขาก็ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับหมู่เฮา

48 เปโตรจึงสั่งหื้อหมู่เขาเข้าฮับบัพติศมาด้วยน้ำในนามของพระเยซูคริสต์ จากนั้นหมู่เขาก็จวนเปโตรหื้อย้างอยู่กับหมู่เขาแหมสองสามวัน

11

เปโตรปึ๊กไปกรุงเยรูซาเล็ม

1 หมู่อัครทูตกับหมู่ปี้น้องผู้เจื้อตี้อยู่ในแคว้นยูเดียได้ยินว่าคนต่างจ้าดก็เจื้อถ้อยกำของพระเจ้าเหมือนกั๋น
2 แต่เมื่อเปโตรปึ๊กมาตี้กรุงเยรูซาเล็ม หมู่คนตี้หันตวยว่าคนต่างจ้าดตี้ฮับเจื้อพระเยซูควรเข้าพิธีสุหนัตก็ด่าต้านว่า
3 เจ้าเข้าไปในบ้านของหมู่ตี้บ่ได้เข้าพิธีสุหนัต ก็บ่ถูกต้อง ป๋ายบ่ปอยังกิ๋นข้าวฮ่วมกับหมู่เขาตวย
4 เปโตรจึงเล่าเถิงสิ่งต่างๆ ตี้เกิดขึ้นหื้อหมู่เขาฟังตั้งแต่เก๊าสุดป๋ายว่า
5 ตอนตี้ข้าพเจ้ากั่าลังอธิษฐานตี้เมืองยัฟฟานั้น ข้าพเจ้าอยู่ในภาวะเกิ่งหลับเกิ่งตื่น แล้วหันนิมิต มีอย่างนึ่งผ่อเหมือนผ้าสี่แจ่งผืนใหญ่ลงมาเองเหมือนว่ามีคนก๋ำแจ่งผ้าลงมาจากฟ้ามาหาข้าพเจ้า
6 ข้าพเจ้าปักต๋าผ่อถี่ๆ ในผ้าผืนนั้น หันมีสัตว์สี่ตีนเตียวดิน สัตว์ป่า สัตว์เลื้อยกาน กับนกในอากาศ
7 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงอู้ว่า เปโตรเหย ลุกขึ้นมาฆ่าสัตว์หมู่นี้กิ๋นเต๊อะ
8 แต่ข้าพเจ้าก็ตอบว่า อื บ่ได้องค์พระผู้เป๋นเจ้า ข้าพเจ้าบ่เกยกิ๋นของต้องห้ามกาว่าของเป๋นมลทิน สัตว์หมู่นี้บ่เกยเข้าปากข้าพระองค์เลยสักกำ
9 มีเสียงอู้จากต๊องฟ้าเป๋นเตื้อตี้สองว่า สิ่งตี้พระเจ้าเยียะหื้อสะอาดแล้ว เจ้าบ่ควรถือว่าเป๋นมลทิน
10 เหตุก๋ารณ์นี้เกิดขึ้นอย่างเดียวกั๋นเถิงสามเตื้อ แล้วของตึงหมดก็ลอยปึ๊กขึ้นไปบนต๊องฟ้าแหม
11 เวลาเดียวกั๋นนั้นก็มีสามคนมายืนตั๊ดหน้าบ้านตี้ข้าพเจ้าอยู่ ป้อจายคนนึ่งใจ๊หมู่เขามาจากเมืองซีซารียามาหาข้าพเจ้า
12 แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์บอกข้าพเจ้าหื้อไปตวยหมู่เขาเต๊อะ บ่ต้องสงสัย ปี้น้องผู้เจื้อตึงหกคนนี้ก็ไปตวยข้าพเจ้า แล้วหมู่เฮาก็เข้าไปในบ้านของโครเนลิอัสตี้ใจ๊คนมาหาข้าพเจ้า
13 โครเนลิอัสก็อู้หื้อหมู่เฮาฟังว่า เขาหันทูตสวรรค์ยืนอยู่ในบ้านของเขา แล้วอู้ว่า หื้อส่งคนไปตี้เมืองยัฟฟา ไปเจิญซีโมนตี้คนฮ้องกั๋นว่าเปโตรมาหา
14 เปโตรคนนี้จะเล่าเถิงถ้อยกำตี้จะเยียะหื้อต้านกับสมาชิกในครอบครัวของต้านได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ
15 เมื่อข้าพเจ้าตั้งเก๊าอู้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาอยู่กับหมู่เขา เหมือนกับตี้มาอยู่กับหมู่เฮาต๋อนเริ่มต้นนั้น
16 เยียะหื้อข้าพเจ้าก็ตึดเถิงสิ่งตี้พระเยซูอู้ไว้ว่า ยอห์นหื้อฮับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่หมู่เจ้าจะฮับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
17 จาอั้นถ้าพระเจ้าหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่เขา เหมือนหมู่เฮาตี้เจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะขัดขืนพระเจ้าก็ตึงบ่ได้
18 เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอั้น ก็เลิกว่าเปโตร แล้วปากกั๋นสรรเสริญพระเจ้าว่า พระเจ้าก็โผดหื้อสิทธิ์คนต่างจ้าด ตี้จะกลับใจ๋จากบาปกับได้ฮับจีวิตนิรันดร์

คริสตจักรในเมืองอันทิโอก

19 ฝ่ายหมู่ผู้เจื้อตี้แตกขะแลขะแจไปต๋อนตี้มีก๋านค่ำเขหลังจากสเทเฟนต๋าย พ่องก็ไปไก๋แผวดินแดนฟีนิเซีย พ่องไปเกาะไซปรัส พ่องผดไปแผวเมืองอันทิโอก แต่คนหมู่นี้บอกถ้อยกำเรื่องพระเยซูหื้อจาวยิวฟังเต้าอั้น
20 ผู้เจื้อจาวเกาะไซปรัสกับจาวเมืองไซรีนบางคนมาแผวเมืองอันทิโอก แล้วปากกั๋นบอกข่าวดีเกี่ยวกับพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้อกับจาวกรีก
21 ฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่กับหมู่เขา เยียะหื้อมีคนมาฮับเจื้อกับตวยต๋ามองค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นจ๋ำนวนนัก
22 ข่าวนี้เล่าลือไปแผวคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักรก็ส่งบารนาบัสไปเมืองอันทิโอก เปื้อผ่อเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นตี้หั้น
23 เมื่อบารนาบัสมาแผวเมืองอันทิโอกแล้ว หันว่าพระเจ้าปั๋นปอนคนตี้หั้นแต๊ๆ เขาก็ดีใจ๋ขนาด แล้วหื้อก๋ำลังใจ๋กับหมู่เขาหื้อเจื้อฟังองค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างมั่นคง
24 บารนาบัสเป๋นคนดี มีความเจื้อเข้มแข็ง เขาได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงมีคนจ๋ำนวนนักเข้ามาฮับเจื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า
25 จากนั้นบารนาบัสก็ไปตวยหาเซาโลตี้เมืองทาร์ซัส

26 เมื่อปะเซาโลแล้ว ก็ปามาตี้เมืองอันทิโอก แล้วตึงสองคนก็เข้าฮ่วมจุมนุมกับคนในคริสตจักรตี้หั้นเป๋นเวลานึ่งปี๋เต๋ม ต้านตึงสองสั่งสอนคนเป๋นจ๋ำนวนนัก หมู่ผู้เจื้อได้จื้อว่าคริสเตียนเป๋นครั้งแรกตี้เมืองอันทิโอกนี้ละ
27 ในเวลานั้นมีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าบางคนลุกจากกรุงเยรูซาเล็มเตียวตางไปเมืองอันทิโอก
28 มีคนนึ่งในหมู่นั้นจื้ออากาบัส เขายืนขึ้นในตี้จุมนุม แล้วตวายตั๊กโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า จะเกิดก๋านกั้นอยากครั้งใหญ่ใคว่อาณาจักรโรม (เหตุก๋ารณ์นี้เกิดขึ้นในสมัยของจักรพรรดิคลาวดิอัส)
29 ย้อนจาอั้นหมู่ผู้เจื้อตี้อยู่ในเมืองอันทิโอก ก็ตกลงกั๋นตี้จะหื้อความจ้วยเหลือกับหมู่ปี้น้องผู้เจื้อตี้อาศัยอยู่ในแคว้นยูเดีย ต๋ามแฮงตี้จะจ้วยได้
30 หมู่เขาก็เยียะจาอั้น คือเก็บฮอมเงินคำ แล้วมอบหื้อบารนาบัสกับเซาโลเอาไปหื้อผู้ปกครองของคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม

12

กษัตริย์เฮโรดค๋ำหมู่ผู้เจื้อของพระเจ้า

1 เวลานั้นกษัตริย์เฮโรดยับบางคนในคริสตจักร เขาตั้งใจ๋จะค๋ำหมู่ผู้เจื้อ
2 ต้านสั่งหื้อเอาดาบฆ่ายากอบอ้ายของยอห์นต๋าย
3 เมื่อกษัตริย์เฮโรดหันว่าเยียะจาอี๋เยียะหื้อหมู่จาวยิวปออกปอใจ๋ จึงสั่งหื้อไปยับเปโตรมาแหมคน เซิ่งตั๊ดงานกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื้อ
4 หลังจากยับเปโตรมาแล้ว ก็เอาไปขังไว้ในคอก แล้วสั่งทหารจ๋ำนวนสี่หมู่ๆ ละสี่คนเปี่ยนเวรกั๋นเฝ้าเปโตรไว้ ตั้งใจ๋ว่าเมื่อเสี้ยงสุดงานนั้นแล้ว ก็จะเอาเปโตรออกไปตัดสินต่อหน้าคนตังหลาย
5 ย้อนจาอั้นเปโตรจึงถูกขังไว้ในคอก แต่ว่าคริสตจักรปากั๋นอธิษฐานอ้อนวอนต่อพระเจ้าเผื่อเปโตร

เปโตรออกจากคอก

6 ต๋อนเมื่อคืนก่อนตี้เฮโรดจะปาเปโตรออกมาจากคอก มีทหารสองคนอยู่สองป่างข้าง เปโตรก๋ำลังหลับอยู่หว่างก๋าง มีเจื้อกเหล็กสองเส้นล่ามต้านไว้ มีทหารยามยืนเฝ้าอยู่หน้าปะตู๋คอกตวย
7 จู่ๆ ก็มีทูตสวรรค์องค์นึ่งขององค์พระผู้เป๋นเจ้ามาป๋ากฏ แล้วมีแสงส่องเข้ามาในห้องตี้เปโตรนอน ทูตสวรรค์จิขี้ข้างเปโตรหื้อตื่นแล้วบอกว่า “ขะใจ๋ลุกขึ้นเวยๆ” กำนั้นเจื้อกเหล็กก็หลวะออกจากมือของเปโตรตึงสองเส้น
8 ทูตสวรรค์ก็บอกเปโตรว่า “เอาผ้าต่องมัดแอว แล้วสุบเกิบเหีย” เปโตรก็เยียะตวย จากนั้นทูตสวรรค์ก็บอกแหมว่า “ใส่เสื้อ แล้วตวยก้นเฮามา”
9 เปโตรจึงตวยทูตสวรรค์นั้นออกไป แต่บ่ฮู้ว่าตี้ทูตสวรรค์ก๋ำลังเยียะนี้เป๋นเหตุก๋ารณ์เกิดขึ้นแต๊ๆ ต้านกึ๊ดว่าฝันไป
10 ตึงสองก็เตียวก๋ายยามจั๊นตี้นึ่งกับยามจั๊นตี้สอง จ๋นมาเถิงปะตู๋เหล็กตี้จะเข้าไปในเมือง ปะตู๋นั้นก็เปิดอ้าออกเอง ตึงสองออกไปเตียวก๋างกองเส้นนึ่ง แล้วทูตสวรรค์ก็หายไป
11 แล้วเปโตรก็ฮู้สึกตั๋วจึงอู้ว่า “บ่าเดี๋ยวนี้เฮาฮู้แล้วว่าเป๋นเรื่องแต๊ องค์พระผู้เป๋นเจ้าส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาจ้วยจีวิตเฮา หื้อรอดป๊นจากอำนาจของเฮโรด กับจากก๋านคาดหมายของจาวยิว”
12 เมื่อเปโตรกึ๊ดจาอี๋แล้ว ก็ไปตี๊บ้านของมารีย์แม่ของยอห์นตี้มีแหมจื้อว่ามาระโก ตี้หั้นมีหลายคนจุมนุมอธิษฐานกั๋นอยู่
13 เปโตรก็ไปเคาะปะตู๋จั๊นนอกบ้าน มีสาวใจ๊คนนึ่งจื้อโรดาเตียวมาผ่อ
14 เมื่อนางจ๋ำว่าเป๋นเสียงของเปโตร ก็ดีใจ๋ขนาดเถิงกับล่นปึ๊กเข้าไปในบ้านแตนตี้จะไขปะตู๋หื้อเปโตร แล้วบอกคนตังหลายว่า “เปโตรมายืนอยู่ตี๊ปะตู๋บ้าน”
15 คนหมู่นั้นก็ปากั๋นว่า “เป๋นบ้าไปแล้วกา” แต่นางยืนยันว่าเป๋นจาอั้นแต๊ๆ หมู่เขาจึงว่า “เป๋นทูตสวรรค์ประจ๋ำตั๋ว[๕]เปโตรแน่ๆ”
16 ส่วนเปโตรก็ยังเคาะอยู่ติกๆ เมื่อหมู่เขาไขปะตู๋แล้วหันเปโตร ก็ปากั๋นจึดขนาด
17 แต่เปโตรโบกมือหื้อดักไว้ก่อน แล้วตั้งเก๊าเล่าหื้อหมู่เขาฟังเถิงเรื่องตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าจ้วยเขาออกมาจากคอกได้จาใด แล้วเปโตรก็บอกว่า “ขอเอาเรื่องนี้ไปเล่าหื้อยากอบกับหมู่ปี้น้องผู้เจื้อฟังตวย” หลังจากนั้นเปโตรก็ออกจากบ้านไปตังอื่นเหีย
18 เถิงแจ้งเจ๊ามา หมู่ทหารก็วุ่นวายบ่ฮู้ว่าเกิดอะหยังขึ้นกับเปโตร
19 กษัตริย์เฮโรดสั่งหื้อเซาะหาเปโตรแต่บ่ปะ จึงสอบสวนหมู่ทหารยาม แล้วสั่งหื้อปาหมู่ทหารยามไปฆ่าเหีย หลังจากนั้นกษัตริย์เฮโรดก็เตียวตางออกจากแคว้นยูเดียไปย้างอยู่ตี๊เมืองซีซารียาเวลานึ่ง

---

[๕] **12:15 12:15** จาวยิวเจื้อว่าคนเฮากู้คนมีทูตสวรรค์ประจ๋ำตั๋วผ่อกอยเฮา กับสามารถแสดงเป๋นตั๋วคนนั้นได้

กษัตริย์เฮโรดต๋าย
20 กษัตริย์เฮโรดโขดหื้อจาวเมืองไทระกับจาวเมืองไซดอนขนาด สองเมืองนั้นจึงส่งหมู่ตั๋วแตนมาหาต้าน
ก่อนมาหาต้าน หมู่เขาฮับความจ้วยเหลือจากบลัสทัสตี้เป๋นผู้จ้วยส่วนตั๋วของกษัตริย์เฮโรด แล้วขอหื้อปาไป
คืนดีกับกษัตริย์เฮโรด ย้อนต้องเปิ้งปาอาหารจากดินแดนของกษัตริย์เฮโรด
21 ในวันตี้กษัตริย์เฮโรดเลือกไว้แล้วนั้น ต้านแต่งกษัตริย์เต๋มยศ ขึ้นนั่งบนบัลลังก์ แล้วอู้ต่อคนตังหลาย
22 หมู่คนก็ปากั๋นเอิ้นเสียงดังว่า “นี่คือเทพเจ้าอู้แต๊ๆ บ่ใจ้คนอู้เน่อ”
23 สักก๋าเดียวก็มีทูตสวรรค์องค์นึ่งขององค์พระผู้เป๋นเจ้าเยียะหื้อเฮโรดเป๋นโรคฮ้าย ย้อนต้านยอมฮับ
ก๋านยกย่องนี้ กับหื้อเกียรติตั๋วเก่าแตนหื้อเกียรติพระเจ้า แล้วกษัตริย์เฮโรดก็ถูกขี้ตึกขบกิ๋นตั๋วจ๋นต๋าย
24 แต่ถ้อยก๋าของพระเจ้าก็แพ่ไป มีคนฮับเจื้อนักขึ้นไปติกๆ
25 เมื่อบารนาบัสกับเซาโลเยียะก๋านตี้ฮับมอบหมายเสร็จแล้ว คือเอาสตางค์มาจ้วยเหลือ ก็ปากั๋นเตียว
ตางออกจากกรุงเยรูซาเล็มปึ๊กไปเมืองอันทิโอก กับปายอห์นตี้มีแหมจื้อว่ามาระโกไปตวย

13

ส่งบารนาบัสกับเซาโลไปเยียะก๋านพิเศษ
1 ในคริสตจักรตี้เมืองอันทิโอก มีหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้ากับหมู่อาจ๋ารย์คือ บารนาบัส สิเม
โอนตี้มีแหมจื้อนึ่งว่านิเกอร์ ลูสิอัสเป๋นจาวเมืองไซรีน มานาเอน (คนตี้ได้ฮับก๋านเลี้ยงดูมาตวยกั๋นกับเฮโรด
เจ้าเมืองตั้งแต่เป๋นหละอ่อนแล้ว) กับเซาโล
2 เวลาตี้หมู่เขานมัสก๋านองค์พระผู้เป๋นเจ้ากับถือศีลอดอาหารอยู่นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็อู้กับหมู่เขา
ว่า “หื้อแต่งตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับก๋านงานตี้เฮาฮ้องหื้อหมู่เขาเยียะ”
3 หลังจากปากั๋นถือศีลอดอาหารกับอธิษฐานแล้ว ก็วางมือบนหัวบารนาบัสกับเซาโล เปื้อมอบหมายหื้อ
เยียะก๋านพิเศษ จากนั้นก็ส่งต้านตึงสองไป

บอกข่าวดีตี้เกาะไซปรัส
4 พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็นำต้านตึงสองไปเมืองเซลูเคีย แล้วหมู่เขาก็ลงเฮือจากตี้หั้นไปตี้เกาะไซปรัส
5 เมื่อมาแผวเมืองซาลามิสในเกาะนั้น หมู่เขาบอกเรื่องถ้อยก๋าของพระเจ้าในธรรมศาลาของจาวยิว
ยอห์นตี้มีแหมจื้อว่ามาระโกก็อยู่ตวยในฐานะผู้จ้วย
6 หมู่เขาปากั๋นเตียวตางใคว่เกาะไปจ๋นแผวเมืองปาโฟส ตี้หั้นหมู่เขาปะจาวยิวคนนึ่งจื้อบารเยซู เป๋นคน
ใจ๊เวทมนตร์กาถากับอ้างว่าตั๋วเก่าเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า
7 เขาอยู่ตวยเจ้าเมืองจื้อเสอร์จีอัส เปาลุส เซิ่งเป๋นคนฮู้คนหลวก เจ้าเมืองเจิญบารนาบัสกับเซาโลมาหา
เปื้อหื้ออู้ถ้อยก๋าของพระเจ้าหื้อฟัง
8 แต่เอลีมาสนักเวทมนตร์ (เอลีมาสเป๋นจื้อภาษากรีกของบารเยซู) ฮิอู้ขัดขวางบารนาบัสกับเซาโล กับฮิ
จวนเจ้าเมืองบ่หื้อเจื้อ
9 แต่เซาโลตี้ฮ้องแหมจื้อว่าเปาโล ก็ได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาปักต๋าผ่อไปตี้เอลีมาส
แล้วอู้ว่า
10 “เจ้าเป๋นลูกของมาร เป๋นศัตรู๋ของความดีตังหลาย ในตั๋วของเจ้ามีแต่กลอุบายใจ๋ฮ้ายซะป๊ะซะเป๊ด เจ้า
ตึงจะบ่หยุดตี้จะฮิเปี่ยนความจริงเกี่ยวกับองค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้อเป๋นเรื่องบ่แต๊สักเตื้อกา
11 ผ่อเน่อ องค์พระผู้เป๋นเจ้าจะลงโต้ษเยียะหื้อเจ้าต๋าบอดผ่อบ่หันแสงแดด จ๋นเถิงเวลาตี้พระเจ้าก๋ำหนด
ไว้” แล้วเอลีมาสก็ต๋าบอดบ่าเดี่ยวนั้นเลย เขาจึงซวามหาคนหื้อจู๋งมือเขาไป
12 เมื่อต้านเจ้าเมืองหันเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นนั้นก็ฮับเจื้อ ย้อนอัศจ๋รรย์ใจ๋ในก๋าสอนเรื่ององค์พระผู้เป๋นเจ้า

ไปเมืองอันทิโอกในแคว้นปิสิเดีย
13 เปาโลกับหมู่ของต้านลงเฮือจากเมืองปาโฟสไปเมืองเปอร์กาในแคว้นปัมฟีเลีย แต่ยอห์นแยกตั๋วออก
จากหมู่เขาปึ๊กไปกรุงเยรูซาเล็ม
14 จากเมืองเปอร์กาต้านหมู่นั้นก็ยังเตียวตางต่อไปจ๋นแผวเมืองอันทิโอกในแคว้นปิสิเดีย เมื่อเถิงวันสะ
บาโต เปาโลกับบารนาบัสเข้าไปนั่งฮ่วมในธรรมศาลาของจาวยิว
15 หลังจากอ่านหนังสือบทบัญญัติของโมเสสกับข้อเขียนของหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าต๋าม
วาระก๋านนมัสก๋านแล้ว หมู่นายธรรมศาลาส่งคนมาบอกบารนาบัสกับเปาโลว่า “ปี้น้องเหย ถ้าต้านมีก๋าหื้อ
ก๋ำลังใจ๋คนตังหลาย ขอเจิญออกมาอู้เต๊อะ”
16 เปาโลก็ยืนขึ้นยกมือโบกหื้อดักแล้วอู้ว่า
“ฟังหื้อดีจาวอิสราเอลกับต้านตังหลายตี้เคารพยำเก๋งพระเจ้า

17 พระเจ้าของจาวอิสราเอลเลือกป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮาไว้ เยียะหื้อเขาหมู่นั้นจ๋ำเริญเติบโตขึ้น
ต๋อนอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ แล้วพระองค์ก็ปาหมู่เขาออกมาจากประเทศนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของ
พระองค์
18 พระองค์อดทนต่อก๋านเยียะตั๋วของหมู่เขาในดินแดนทุรกั๋นดารเป๋นเวลาประมาณสี่สิบปี๋
19 พระเจ้าไล่เหิบคนเจ็ดจ้าด[ง]ออกไปจากแผ่นดินคานาอัน แล้วแบ่งแผ่นดินของคนจ้าดหมู่นั้นหื้อจาว
อิสราเอลไว้เป๋นมรดก
20 เหตุหมู่นี้เกิดมาเป๋นเวลาประมาณสี่ร้อยห้าสิบปี๋
หลังจากนั้นพระเจ้าก็หื้อหมู่ผู้วินิจฉัยปกครองผ่อกอยหมู่เขา จ๋นมาแผวสมัยของซามูเอลผู้เป๋นปาก
เป๋นเสียงแตนพระเจ้า
21 ต๋อนนั้นจาวอิสราเอลขอหื้อมีกษัตริย์ พระเจ้าจึงแต่งตั้งซาอูลลูกบ่าวของคีชตี้มาจากเผ่าเบนยามินหื้อ
เป๋นกษัตริย์ของหมู่เขา ซาอูลครอบครองอยู่สี่สิบปี๋
22 หลังจากพระเจ้าถอดซาอูลออกจากต๋ำแหน่งกษัตริย์แล้ว ก็ตั้งดาวิดขึ้นเป๋นกษัตริย์ของจาวอิสราเอล
แตน พระองค์อู้เถิงดาวิดว่า เฮาหันว่าดาวิดลูกบ่าวของเจสซีเป๋นคนตี้เฮาเปิงใจ๋ขนาด ย้อนว่าเขาเยียะกู้
สิ่งก้อย่างตี้เฮาใค่หื้อเขาเยียะ
23 แล้วจากเจื๊อสายของกษัตริย์ดาวิดนี่ละ พระเจ้าโผดหื้อจาวอิสราเอลตังหลายมีพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊น
บาปโต้ษเกิดมาคือ พระเยซู ต๋ามตี้สัญญาไว้แล้วนั้น
24 แต่ก่อนตี้พระเยซูจะตั้งเก๊าเยียะก๋านของพระเจ้า ยอห์นบอกจาวอิสราเอลตังหลายเถิงเรื่องก๋านฮับ
บัพติศมาด้วยน้ำ เปื้อแสดงว่ากลับใจ๋จากบาปแล้ว
25 เมื่อยอห์นเยียะก๋านต๋ามหน้าตี้เกือบเสร็จก็ถามว่า หมู่ต้านกี๊ดว่าข้าพเจ้าเป๋นใผกา ข้าพเจ้าบ่ใจ้คนตี้
ต้านตังหลายกองถ้า แต่ผ่อเน่อ จะมีแหมคนนึ่งมาเมื่อลูนข้าพเจ้า เซิ่งข้าพเจ้าบ่ควรแม้แต่จะแก้เจื้อกมัด
เกิบของต้าน
26 ปี๊น้องตังหลายตี้เป๋นลูกหลานของอับราฮัม กับหมู่ต้านตี้เป๋นคนต่างจ้าดตี้เคารพยำเก๋งพระเจ้า หื้อ
ผ่อไว้เน่อ ถ้อยกำเรื่องความรอดป๊นบาปโต้ษนี้ ได้ส่งมาเถิงเฮาตังหลายแล้ว
27 ส่วนจาวอิสราเอลตี้อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มกับผู้ปกครองบ้านเมือง บ่หันว่าพระเยซูเป๋นพระผู้จ้วย
หื้อรอดป๊นบาปโต้ษ แต่ตี้หมู่เขาตัดสินลงโต้ษพระองค์นั้น ก็เป๋นไปต๋ามกำทำนายของผู้เป๋นปากเป๋นเสียง
แตนพระเจ้าตี้อ่านกู้วันสะบาโต
28 ขนาดว่าหมู่เขาหาความผิดบ่ได้ตี้จะฆ่าพระองค์ แต่หมู่เขาก็ยังฮ้องขอหื้อปีลาตฆ่าพระองค์เหีย
29 เมื่อหมู่เขาเยียะสำเร็จต๋ามตี้พระคัมภีร์เขียนไว้เกี่ยวกับพระเยซูแล้ว มีคนเอาศพของพระองค์ลงมา
จากไม้ก๋างเขน แล้วเอาไปวางไว้ในอุโมงค์ฝังศพ
30 แต่พระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย
31 พระเยซูป๋ากฏตั๋วหื้อคนตี้เกยเตียวตางกับพระองค์จากแคว้นกาลิลีไปกรุงเยรูซาเล็มหันเป๋นเวลาหลาย
วัน ต๋อนนี้หมู่เขาเป๋นพยานเล่าเรื่องของพระองค์หื้อจาวอิสราเอลตังหลายฟัง
32 ตี้เฮาสองคนมาตี้นี่ ก็เปื้อบอกข่าวดีหื้อต้านตังหลายฟัง คือพระสัญญาตี้พระเจ้าหื้อป้ออุ๊ยแม่หม่อน
ของหมู่เฮาไว้ พระองค์ก็ตอบพระสัญญานี้สำหรับหมู่เฮาตี้เป๋นลูกหลานของหมู่เขาครบแล้ว
33 โดยเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย อย่างตี้เขียนไว้ในหนังสือสดุดีบทตี้สองว่า
เจ้าเป๋นลูกของเฮา
วันนี้เฮาได้เป๋นป้อของเจ้า[ฎ]
34 พระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋ายบ่หื้อตั๋วเน่านั้น เหมือนตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
เฮาจะหื้อปอนตี้แน่นอนกับศักดิ์สิทธิ์แก่ต้าน
ตี้สัญญาไว้กับกษัตริย์ดาวิดนั้น[ฒ]
35 ก็มีแหมข้อนึ่งในพระคัมภีร์ตี้อู้ว่า
พระองค์จะบ่หื้อองค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป[ณ]
36 กษัตริย์ดาวิดบ่ได้อู้หมายเถิงตั๋วเก่า ย้อนต้านฮับใจ๊พระเจ้าต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ในเวลามีจีวิต
อยู่ เมื่อต๋ายไปศพของต้านก็ฝังไว้ในตี้ฝังศพของป้ออุ๊ยแม่หม่อน แล้วก็เปื่อยเน่าไป
37 แต่พระเยซูผู้ตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋ายนั้นบ่เปื่อยเน่าเลย
38 ย้อนจาอั้นปี๋น้องตังหลายเหย โดยสิ่งตี้พระเยซูได้เยียะ ข้าพเจ้าบอกหื้อฮู้ว่ามีก๋านยกโต้ษบาป
39 โดยพระเยซู กู้คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระองค์จะป๊นบาปโต้ษกู้อย่าง ตี้คนถือบทบัญญัติของโมเสส
บ่สามารถป๊นบาปโต้ษได้

[ง] **13:19 13:19** เฉลยธรรมบัญญัติ 7:1 [ฎ] **13:33 13:33** สดด 2:7 [ฒ] **13:34 13:34** อสย 55:3 [ณ] **13:35 13:35** สดด 16:10

40 จงหละวังหื้อดี เปื้อก๋าของหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้อู้ไว้นั้นจะบ่เกิดขึ้นกับหมู่ต้าน คือ
41 ผ่อเน่อ เจ้าตังหลายตี้ดูถูกดูแควนถ้อยก๋าของพระเจ้า
หื้อเจ้าตังหลายงึดในใจ๋แล้วพินาศฉิบหาย
ย้อนเฮาจะเยียะสิ่งนึ่งในสมัยของเจ้าตังหลาย เซิ่งเป๋นสิ่งตี้เจ้าจะบ่เจื้อ
แม้ว่ามีคนมาบอกก็ต๋าม[ด]
42 ต๋อนตี้เปาโลกับบารนาบัสก๋ำลังเตียวออกไปจากธรรมศาลานั้น ก็มีคนมาอ้อนวอนขอหื้อปึ๊กมาอู้เรื่องนี้แหมในวันสะบาโตต่อไป
43 หลังจากคนออกจากตี้ประชุมนั้นแล้ว ก็ปากั๋นปึ๊กบ้านใผเฮือนมัน แต่มีจาวยิวหลายคนตึงคนต่างจ้าดหลาย คนตี้เข้าฮีตศาสนายิวกับเคร่งศาสนาตวยเปาโลกับบารนาบัสไป ต้านตึงสองจั๊กจวนหื้อหมู่เขาเปิ้งพระคุณของพระเจ้าอย่างมั่นคง
44 ในวันสะบาโตถัดไป คนเกือบเสี้ยงตึงเมืองมาจุมนุมกั๋นฟังถ้อยก๋าขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
45 เมื่อจาวยิวหันหมู่คนปากั๋นมาจ๋ำนวนนัก ก็ขอยขนาด จึงอู้คัดค้านก๋าของเปาโลอย่างหยาบคาย
46 แต่เปาโลกับบารนาบัสอู้อย่างบ่กั๋วใผว่า จ๋ำเป๋นตี้จะต้องอู้เถิงถ้อยก๋าของพระเจ้าหื้อต้านตังหลายฟังก่อน แต่เมื่อต้านตังหลายบ่เอา กับหันว่าตั๋วเองนี้บ่เหมาะบ่เปิงตี้จะฮับจีวิตนิรันดร์แล้ว จาอั้นหมู่เฮาจะปากั๋นไปหาคนต่างจ้าด
47 ย้อนองค์พระผู้เป๋นเจ้าสั่งหมู่เฮาผ่านผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสมัยก่อนว่า
เฮาแต่งตั้งหื้อเจ้าเป๋นแสงสว่างกับคนต่างจ้าด
เปื้อคนตึงโลกจะรอดป๊นบาปโต้ษผ่านเจ้า[ต]
48 เมื่อคนต่างจ้าดได้ยินจาอั้น ก็ดีอกดีใจ๋ กับสรรเสริญองค์พระผู้เป๋นเจ้าสำหรับถ้อยก๋าของพระองค์ แล้วคนตี้พระเจ้าเลือกไว้เปื้อจะฮับจีวิตนิรันดร์ ก็ฮับเจื้อพระองค์
49 ถ้อยก๋าขององค์พระผู้เป๋นเจ้าก็แผ่ขยายออกไปใคว่ดินแดนแถวนั้น
50 แต่หมู่จาวยิวไปสุ่ยหมู่แม่ญิงคนต่างจ้าดตี้มีฐานะดีกับนับถือพระเจ้า ตึงหมู่ป้อจายตี้เป๋นใหญ่เป๋นโตในเมือง หื้อปากั๋นค่ำเขแล้วไล่เหิบเปาโลกับบารนาบัสออกไปจากดินแดนของหมู่เขาเหีย
51 แล้วเปาโลกับบารนาบัสปากั๋นปัดขี้ฝุ่นตี้ติดติ๋นเป๋นก๋านบ่ยอมฮับหมู่เขา แล้วปากั๋นเตียวตางไปเมืองอิโคนียม
52 ส่วนหมู่ผู้เจื้อก็ดีใจ๋ขนาดตึงได้ฮับก๋านดลใจ๋จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ตวย

14

เปาโลกับบารนาบัสอยู่ตี้เมืองอิโคนียม

1 ตี้เมืองอิโคนียมหั้นก็เหมือนกั๋น คือเปาโลกับบารนาบัสเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิว หมู่ต้านบอกข่าวดีเก่งขนาดจ๋นจาวยิวกับคนต่างจ้าดจ๋ำนวนนักฮับเจื้อ
2 แต่หมู่จาวยิวตี้บ่ยอมฮับเจื้อปากั๋นสุ่ยคนต่างจ้าดหื้อโขดหมู่ปี้น้องผู้เจื้อ
3 ส่วนเปาโลกับบารนาบัสก็อยู่ตี้หั้นเมินนักแก แล้วบอกเรื่ององค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างบ่กั๋วใผ พระองค์พิสูจน์ว่าถ้อยกำตี้หมู่เขาอู้เกี่ยวกับพระคุณของพระองค์เป๋นแต๊ โดยโผดหื้อหมู่เขาเยียะหมายสำคัญกับก๋านปาฏิหาริย์ต่างๆ ได้
4 คนตังหลายในเมืองนั้นแตกออกเป๋นสองหมู่ หมู่นึ่งอยู่ฝ่ายจาวยิว แหมหมู่นึ่งอยู่ฝ่ายอัครทูต
5 คนต่างจ้าดกับจาวยิวบางคนฮ่วมกับหมู่ผู้นำของหมู่เขา ปากั๋นวางแผนก๋านจะเยียะฮ้าย ตึงจะเอาบ่าหินขว้างเปาโลกับบารนาบัสหื้อต๋าย
6 แต่ต้านตึงสองฮู้แผนก๋านนี้เหียก่อน จึงหนีไปตี้เมืองลิสตรา กับเมืองเดอร์บีในแคว้นลิคาโอเนีย กับหมู่บ้านนอกต๋ามหมู่เมืองแวดนั้น
7 ตี้หั้นต้านตึงสองก็ยังบอกข่าวดีแหม

เปาโลอยู่ในเมืองลิสตรากับเมืองเดอร์บี

8 ตี้เมืองลิสตรามีป้อจายตี๋นบ่ดีคนนึ่งนั่งอยู่ เขาเตียวบ่ได้มาตั้งแต่เกิดแล้ว
9 ป้อจายคนนี้ก๋ำลังนั่งฟังเปาโลอู้อยู่ เปาโลก็ปึ๊กต๋าผ่อมาตี้เขา แล้วหันว่าเขามีความเจื้อปอตี้จะฮับก๋านฮักษาหื้อหายได้
10 เปาโลจึงเอิ้นเสียงดังว่า ลุกขึ้นยืน แล้วป้อจายคนนั้นก็ผะหลาดลุกขึ้นยืนแล้วเตียวไป
11 เมื่อคนตังหลายหันสิ่งตี้เปาโลได้เยียะแล้วนั้น หมู่เขาก็ปากั๋นเอิ้นเป๋นภาษาลิคาโอเนียว่า หมู่เทพเจ้าได้ตะแหลงเป๋นคน[ฎ]ลงมาหาหมู่เฮาแล้ว

ด **13:41 13:41** ฮบก 1:5 ต **13:47 13:47** อสย 49:6 ฎ **14:11 14:11** เกยมีเรื่องเล่าว่าเทพเจ้าซุส กับเทพเจ้าเฮอร์เมสเกยตะแหลงเป๋นคนมาแอ่วหาจาวเมืองลิสตรา

12 หมู่เขาจึงฮ้องบารนาบัสว่าเทพเจ้าซุส แล้วฮ้องเปาโลว่าเทพเจ้าเฮอร์เมส ย้อนว่าเปาโลเป๋นคนอู้[ค]
13 มีศาลเทพเจ้าซุสอยู่นอกเมืองบ่ไก๋เต้าใด ปุโรหิตจู๋งงัวปู๊หลายตั๋วกับติ๋วปวงจ้อดอกไม้หลายปวงมาตี้ปะตู๋เมือง ย้อนเขากับคนตังหลายตั๋งใจ๋จะถวายเครื่องปู่จาแก่หมู่อัครทูต
14 แต่เมื่อบารนาบัสกับเปาโลฮู้ข่าวจาอั้น ก็สีกเสื้อผ้าของตั๋วเก่า แล้วก็ล่นเข้าไปก๋างคนหมู่นั้นฮ้องเอิ้นว่า
15 กำเดียวก่อน ต้านตังหลายปากั๋นเยียะจาอี้เยียะหยัง หมู่เฮาก็เป๋นคนบ่ดายเหมือนกั๋น หมู่เฮามาตี้นี่เปื้อบอกข่าวดีหื้อกับหมู่ต้าน เปื้อต้านตังหลายจะได้บิ่นหลังต๋ำจากสิ่งหมู่นี้ตี้บ่มีก้าบ่มีประโยชน์ แล้วเข้ามาหาพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ ตี้สร้างต๊องฟ้า แผ่นดินโลก ต๊องทะเล กับของตึงหมดตี้อยู่ในตี้หมู่นั้น
16 ในอดีตพระองค์ยอมหื้อคนแต่ละจ้าดเยียะต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า
17 แต่โดยสิ่งดีๆ ตี้เยียะต่อคน พระองค์ก็หื้อหลักฐานมาบ่เกยขาดว่าพระองค์มีอยู่ อย่างเจ้น พระองค์โผดหื้อมีฝนตกจากต๊องฟ้า มีพืชผลต๋ามหละดู พระองค์เลี้ยงดูหื้อต้านตังหลายกิ๋นอิ่ม กับเยียะหื้อจิ๋นเจยบานขนาด
18 เถิงแม้ว่าอู้จาอี้แล้ว เปาโลกับบารนาบัสยังห้ามบ่หื้อคนตังหลายเอางัวถวายเป๋นเครื่องปู่จาแก่หมู่เขาเกือบบ่ได้
19 แล้วมีจาวยิวบางคนมาจากเมืองอันทิโอกกับเมืองอิโคนียูมจั๊กจวนคนตังหลายเข้าฮ่วมกับหมู่เขา แล้วปากั๋นเอาบ่าหินขว้างเปาโล เมื่อกี๊ดว่าเปาโลต๋ายแล้ว ก็ปากั๋นลากออกไปไว้นอกเมือง
20 แต่หลังจากหมู่ผู้เจื้อปากั๋นมายืนแวดเปาโลไว้ ต้านก็ลุกขึ้นเตียวเข้าไปในเมือง วันต่อมาเปาโลกับบารนาบัสก็เตียวตางไปตี้เมืองเดอร์บี

เตียวตางปี๊กอันทิโอกในแคว้นซีเรีย

21 เปาโลกับบารนาบัสบอกข่าวดีในเมืองเดอร์บีนั้น มีคนเข้ามาฮับเจื้อจ๋ำนวนนัก จากนั้นต้านตึงสองปากั๋นปี๊กไปเมืองลิสตรา เมืองอิโคนียูม กับเมืองอันทิโอก
22 เปื้อจ้วยหื้อหมู่ผู้เจื้อมีความเจื้อเข้มแข็งขึ้น ตึงหื้อก๋ำลังใจ๋ตี้จะเจื้อมั่นคงต่อไป แล้วบอกหื้อเขาตังหลายฮู้ว่า เฮาตังหลายจ๋ำเป๋นต้องทนความตุ๊กยากลำบากก่อนตี้จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าได้
23 เปาโลกับบารนาบัสแต่งตั๋งผู้ปกครองในแต่ละคริสตจักร ต้านตึงสองอธิษฐานกับถือศีลอดอาหาร แล้วมอบผู้ปกครองหมู่นั้นไว้กับองค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้ตี้หมู่เขาเจื้อวางใจ๋นั้น
24 แล้วเปาโลกับบารนาบัสเตียวตางผ่านแคว้นปิสิเดียไปแคว้นปัมฟีเลีย
25 หลังจากบอกข่าวดีเรื่องพระเยซูในเมืองเปอร์กาแล้ว ก็เตียวตางลงไปเมืองอัททาลิยา
26 ต้านตึงสองนั่งเฮือจากตี้นี่ปี๊กไปเมืองอันทิโอกในแคว้นซีเรีย เซิ่งเป๋นสถานตี้ผู้เจื้อได้อธิษฐานมอบต้านตึงสองไว้กับพระเจ้าหื้อผ่อกอยต๋ามความดีของพระองค์ สำหรับงานตี้ได้เยียะเสร็จแล้วบ่าเดี๋ยวนี้
27 เมื่อมาแผวแล้ว ต้านตึงสองฮ้องหมู่ผู้เจื้อมาจุมนุมกั๋น แล้วเล่าเถิงก๋านงานต่างๆ ตี้พระเจ้าได้เยียะฮ่วมกับหมู่เขา ตึงเรื่องพระเจ้าหื้อคนต่างจ้าดมาฮับเจื้อตวย
28 ต้านตึงสองก็ย้างอยู่กับหมู่ผู้เจื้อตี้หั้นเป๋นเวลาเมิน

15

ก๋านประชุมในกรุงเยรูซาเล็ม

1 มีบางคนเตียวตางลงมาจากแคว้นยูเดีย แล้วสั่งสอนหมู่ปี้น้องผู้เจื้อตี้เมืองอันทิโอกว่า ถ้าบ่ได้เข้าพิธีสุหนัตต๋ามบทบัญญัติของโมเสส ก็จะรอดป๊นบาปโต้ษบ่ได้
2 กำสอนจาอี้เปาโลกับบารนาบัสบ่หันตวยสักหน้อย จึงเถียงกั๋นกับหมู่ตี้สอนนั้นอย่างหนัก หมู่ผู้เจื้อจึงแต่งตั๋งเปาโลตึงบารนาบัสกับผู้เจื้อบางคนในหมู่เขาหื้อไปกรุงเยรูซาเล็ม เปื้อเป๊กษาหารือกับหมู่อัครทูตตึงหมู่ผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องนี้
3 คริสตจักรก็ส่งคนหมู่นี้ออกเตียวตางไป เมื่อผ่านแคว้นฟีนิเชียกับแคว้นสะมาเรีย หมู่ต้านก็เล่าเรื่องว่าคนต่างจ้าดเข้ามาฮับเจื้อพระเจ้า หมู่ปี้น้องผู้เจื้อตี้หั้นฟังจาอั้นก็ปากั๋นดีใจ๋ขนาด
4 เมื่อเตียวตางมาแผวกรุงเยรูซาเล็มแล้ว หมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ปกครองกับคนในคริสตจักรก็ปากั๋นมาต้อนฮับ แล้วหมู่เขาตี้เตียวตางมาก็เล่าเรื่องกู้สิ่งตี้พระเจ้าเยียะผ่านตางหมู่เขา
5 แต่ผู้เจื้อบางคนตี้เป๋นสมาชิกหมู่ฟาริสียืนขึ้นอู้ว่า หมู่คนต่างจ้าดตี้ฮับเจื้อจ๋ำเป๋นต้องเข้าพิธีสุหนัตกับต้องถือต๋ามบทบัญญัติของโมเสสตวย
6 ฝ่ายหมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ปกครองในคริสตจักรจึงจุมนุมหารือกั๋นเกี่ยวกับเรื่องนี้
7 หลังจากเป๊กษากั๋นนักแล้ว เปโตรก็ยืนขึ้นอู้ว่า ปี้น้องตังหลายเหย ต้านก็ฮู้แล้วเถิงเวลาหัวทีนั้นตี้พระเจ้าเลือกข้าพเจ้าจากต้ามก๋างหมู่ต้านหื้อไปบอกข่าวดีหื้อคนต่างจ้าดฟัง เปื้อเขาหมู่นั้นจะได้ฮับเจื้อ

ค **14:12 14:12** เทพเจ้าซุสเป๋นเทพเจ้าใหญ่ของหมู่เขา เทพเจ้าเฮอร์เมสเป๋นเทพเจ้าผู้มีหน้าตี้สื่อสารนำข่าวมาบอกหมู่เขา

8 พระเจ้าผู้ฮู้เถิงจิตใจ๋ของคนดี แสดงหื้อหันว่ายอมฮับคนต่างจ้าด โดยหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่
เขาเหมือนตี้หื้อกับหมู่เฮา
9 พระองค์บ่แบ่งหมู่เขาหมู่เฮา แต่จะยกโต้ษบาปหมู่เขาย้อนความเจื้อเหมือนกั๋น
10 ถ้าจาอั้น ลองดีพระเจ้าเยียะหยัง ย้อนว่าต้านตังหลายเยียะหื้อผู้เจื้อต่างจ้าดมีภาระเรื่องก๋านถือต๋าม
บทบัญญัติของโมเสส เซิ่งตั๋วหมู่เฮาตึงป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาก็เยียะบ่ได้
11 แต่เฮาตังหลายเจื้อว่าโดยพระคุณของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า หมู่เฮาได้รอดป๊นบาปโต้ษเหมือนกับ
หมู่เขา

12 คนตังหลายปากั๋นดักฟังบารนาบัสกับเปาโลเล่าเรื่องหมายสำคัญตึงก๋านปาฏิหาริย์ต่างๆ ตี้พระเจ้าเยีย
ะผ่านตางหมู่เขาต้ามก๋างคนต่างจ้าด
13 เมื่ออู้จบแล้วยากอบก็อู้ขึ้นว่า ปี้น้องตังหลายฟังเฮากำ
14 เรื่องเมื่อต๋อนเก๊าตี้พระเจ้าห่วงใยคนต่างจ้าดโดยเลือกคนในหมู่เขาหื้อเป๋นคนของพระองค์ ซิโมนได้
บอกเฮาแล้ว
15 เรื่องนี้ก็เป๋นอย่างกำตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเขียนไว้ว่า
16 เมื่อลูนเฮาจะปี๊กมา
แล้วอาณาจักรของกษัตริย์ดาวิดตี้ยุบลงไปแล้วนั้น
เฮาจะสร้างขึ้นใหม่กับฟื้นฟูหื้อเหมือนเก่า
17 เปื้อคนอื่นๆ จะเข้ามาหาเฮาองค์พระผู้เป๋นเจ้า
คือคนต่างจ้าดตี้เฮาฮ้องมาเป๋นคนของเฮา
18 เรื่องเหตุก๋ารณ์หมู่นี้เฮาได้บอกตั้งแต่โบราณมาแล้ว[ถ]

19 ยากอบก็อู้ต่อไปว่า ข้าพเจ้าก็เลยหันว่า หมู่เฮาบ่ควรจะกีดกั๋นคนต่างจ้าดตี้ก๋ำลังเข้ามาหาพระเจ้า
20 แต่เฮาควรจะเขียนจดหมายไปบอกหมู่เขาว่า อย่างตี้นึ่ง ห้ามกิ๋นอาหารตี้เป๋นมลทินย้อนได้เอาไปปู่จา
ฮูปเคารพแล้ว อย่างตี้สอง ห้ามเยียะบาปตางเพศ อย่างตี้สาม ห้ามกิ๋นจิ๊นสัตว์ตี้ถูกฮัดคอต๋ายตี้เลือดยังค้าง
อยู่ในตั๋ว กับอย่างตี้สี่ ห้ามกิ๋นเลือด
21 ย้อนว่าตั้งแต่โบราณในกู้เมือง จาวยิวได้บอกบทบัญญัติของโมเสส กับอ่านบทบัญญัตินี้ในธรรมศาลา
กู้วันสะบาโต

จดหมายเถิงผู้เจื้อคนต่างจ้าด

22 แล้วหมู่อัครทูต หมู่ผู้ปกครอง กับกู้คนในคริสตจักรตี้กรุงเยรูซาเล็ม ปากั๋นหันตวยตี้จะเลือกป้อจาย
บางคนในหมู่เขาหื้อเตียวตางไปเมืองอันทิโอกกับเปาโลตึงบารนาบัส คนตี้ฮับก๋านเลือกคือยูดาสตี้มีแหมจื้อ
ว่าบารซับบาสกับสิลาส ตึงสองคนนี้เป๋นผู้นำของหมู่ปี้น้องผู้เจื้อ
23 แล้วก็ฝากจดหมายไปตวย ในจดหมายเขียนว่า
จากอัครทูตของพระเยซูกับหมู่ผู้ปกครองผู้เป๋นปี้น้องของต้านตังหลาย
ฝากกำสวัสดีมาเถิงปี้น้องผู้เจื้อตังหลายตี้เป๋นคนต่างจ้าด ตี้อยู่ในเมืองอันทิโอก แคว้นซีเรีย กับแคว้นซี
ลีเซีย
24 เนื่องจากหมู่เฮาได้ยินมาว่ามีบางคนในหมู่เฮาอู้หื้อต้านตังหลายบ่ม่วนใจ๋ กับเยียะหื้อวุ่นวายใจ๋ แต่
หมู่เฮาบ่ได้สั่งหื้อเขามาบอกจาอั้น
25 หมู่เฮาตึงหมดตึงเสี้ยงจึงตกลงใจ๋ตี้จะเลือกบางคน เปื้อส่งมาหาต้านตังหลายพร้อมกับบารนาบัส
ตึงเปาโลตี้เฮาฮักขนาด
26 ตึงสองคนนี้เป๋นคนตี้มอบจีวิตของเขาเปื้อฮับใจ๊พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาตังหลาย
27 ย้อนจาอั้นหมู่เฮาจึงใจ๊ยูดาสกับสิลาสมาหา เปื้อจะบอกเรื่องอันเดียวกั๋นกับข้อความตี้หมู่เฮาเขียน
ไว้ในจดหมายนี้หื้อฟัง
28 คือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่เฮาหันดีตี้จะบ่หื้อต้านตังหลายหนักใจ๋ในข้อนึ่งข้อใด เว้นสิ่งจ๋ำเป๋
นตี้ต้องเยียะคือ
29 อย่างตี้นึ่ง ห้ามกิ๋นของกิ๋นตี้เกยเอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้ว อย่างตี้สอง ห้ามกิ๋นเลือด อย่างตี้สาม ห้าม
กิ๋นจิ๊นสัตว์ตี้ถูกฮัดคอต๋ายตี้เลือดยังค้างอยู่ในตั๋ว อย่างตี้สี่ ห้ามเยียะบาปตางเพศ ถ้าต้านตังหลายถือข้อ
ห้ามหมู่นี้ ก็นับว่าเยียะสิ่งตี้ถูกต้องแล้ว
ขอหื้อมีความสุขเน่อ
30 คริสตจักรก็ส่งบารนาบัส เปาโล ยูดาส กับสิลาสออกไป แล้วป้อจายสี่คนนี้ก็เตียวตางไปเมืองอันทิโอก
ตี้หั้นต้านหมู่นั้นฮ้องหมู่ผู้เจื้อมาจุมนุมกั๋น แล้วเอาจดหมายมอบหื้อกับคนตังหลายนั้น

ถ **15:18 15:18** อมส 9:11-12

31 เมื่ออ่านจดหมายนั้นแล้ว ก็ปากั๋นจื้นอกจื้นใจ๋ในกำหื้อก๋ำลังใจ๋นั้น
32 ส่วนยูดาสกับสิลาสตี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ก็อู้หลายกำตี้หื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ปี้น้องผู้เจื้อ กับเยียะหื้อมีความเจื้อเข้มแข็งขึ้น
33 หลังจากยูดาสกับสิลาสอยู่ตี้หั้นบ่ปอเมินสักเต้าใด หมู่ผู้เจื้อก็ส่งสิลาสกับยูดาสปึ๊กเมือหาหมู่ผู้เจื้อตี้ใจ๊เขามา ก่อนจะไป ปี้น้องผู้เจื้อตี้เมืองอันทิโอกก็ปั๋นปอนเขาหื้อมีความสุขกับปลอดภัยในก๋านเตียวตาง[๙]
35 ส่วนเปาโลกับบารนาบัสก็ยังอยู่ในเมืองอันทิโอกต่อ ต้านตึงสองบอกข่าวดีกับสั่งสอนถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้าฮ่วมกับคนอื่นๆ หลายคน

เปาโลแยกจากบารนาบัส
36 เมื่อเวลาผ่านไปปอสมควร เปาโลอู้กับบารนาบัสว่า “เฮาปึ๊กไปแอ่วหาหมู่ปี้น้องผู้เจื้อต๋ามเมืองตี้เกยบอกถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้าดีบ๋อ เปื้อผ่อว่าความเจื้อของหมู่เขาเป๋นจาใดพ่อง”
37 บารนาบัสก็หันตวย เขาใค่ปายอห์นตี้มีแหมจื้อว่ามาระโกไปตวย
38 แต่เปาโลหันว่าบ่เปิงตี้จะปาเขาไป ย้อนมาระโกเกยละหมู่เขาไปต๋อนตื้อยู่เมืองปัมฟีเลีย กับบ่ได้อยู่ฮ่วมงานกั๋นต่อไป
39 แล้วเปาโลกับบารนาบัสก็ผิดใจ๋กั๋นอย่างหนักเถิงกับต้องแยกตางกั๋น บารนาบัสปามาระโกลงเฮือไปตี้เกาะไซปรัสตวยกั๋น
40 ส่วนเปาโลเลือกสิลาสเป๋นเปื้อนฮ่วมเตียวตาง ก่อนจากกั๋น หมู่ปี้น้องผู้เจื้อก็อธิษฐานมอบต้านตึงสองไว้กับพระเจ้าหื้อผ่อกอยต๋ามความดีของพระองค์
41 เปาโลกับสิลาสไปใคว่แคว้นซีเรียกับแคว้นซีลีเซีย เปื้อจ้วยหื้อหมู่ผู้เจื้อในคริสตจักรต่างๆ มีความเจื้อเข้มแข็งขึ้น

16

เปาโลกับสิลาสปาทิโมธีไปตวย
1 เปาโลไปเมืองเดอร์บีกับเมืองลิสตรา ตี้หั้นมีสาวกของพระเยซูคนนึ่งจื้อทิโมธี แม่เป๋นผู้เจื้อจาวยิวแต่ป๊อเป๋นจาวกรีก
2 ทิโมธีเป๋นคนมีจื้อเสียงดีในหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมืองลิสตรากับเมืองอิโคนียูม
3 เปาโลใค่ปาทิโมธีฮ่วมเตียวตางไปตวยกั๋น จึงหื้อทิโมธีเข้าพิธีสุหนัตก่อน เปื้อเอาใจ๋จาวยิวตังหลายตื้อยู่ในเมืองต๋ำหมู่นั้นตี้หมู่เขาจะไป ย้อนคนตังหลายอู้ว่าป๊อของทิโมธีเป๋นจาวกรีก
4 เมื่อต้านหมู่นั้นเตียวแอ่วไปต๋ามเมืองต่างๆ นั้น ก็อู้เรื่องข้อตกลงจากกรุงเยรูซาเล็มของหมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ปกครองหื้อผู้เจื้อตังหลายในกู้เมืองฟัง เปื้อจะได้เยียะตวยต๋ามนั้น
5 จึงเยียะหื้อหมู่คริสตจักรตังหลายมีความเจื้อเข้มแข็งขึ้น กับมีคนเข้ามาฮับเจื้อนักขึ้นตึงวันๆ

เปาโลหันนิมิตเป๋นเรื่องจาวมาซิโดเนีย
6 แล้วเปาโลกับคนตี้ไปตวยกั๋นก็เตียวตางผ่านเขตแดนแคว้นฟรีเจียกับแคว้นกาลาเทีย ย้อนว่าในเวลานั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์บ่หื้อหมู่ต้านไปบอกถ้อยกำของพระเจ้าตี้แคว้นเอเชีย
7 เมื่อต้านหมู่นั้นมาแผวเขตแดนของแคว้นมิเซียแล้ว ก็ฮิจะเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่พระวิญญาณของพระเยซูยังบ่หื้อเข้าไปเตื้อ
8 ต้านหมู่นั้นจึงเตียวตางผ่านแคว้นมิเซียไปเมืองโตรอัสฮิมทะเลเหีย
9 ต๋อนเมื่อคืนเปาโลหันนิมิตว่ามีป๊อจายจาวแคว้นมาซิโดเนียคนนึ่งมายืนอ้อนวอนว่า “ขอมาจ้วยหมู่เฮาจาวแคว้นมาซิโดเนียกำเต๊อะ”
10 หลังจากเปาโลหันนิมิตแล้ว หมู่เฮาตึงหมดก็ตัดสินใจ๋ไปตี้แคว้นมาซิโดเนียตันที โดยเข้าใจ๋ว่าพระเจ้าฮ้องหื้อหมู่เฮาไปบอกข่าวดีกับจาวมาซิโดเนียหั้น

นางลิเดียปาครอบครัวเข้ามาฮับเจื้อ
11 จากเมืองโตรอัส หมู่เฮานั่งเฮือสะเปาลัดซื่อไปตี้เกาะสาโมธรัส วันถัดมาก็ไปเถิงเมืองเนอาบุรี
12 จากเมืองเนอาบุรีนั้น หมู่เฮาก็ไปตี้เมืองฟีลิปปี เซิ่งเป๋นเมืองสำคัญของแคว้นมาซิโดเนีย กับเป๋นเมืองขึ้นของโรมตวย หมู่เฮาอยู่ในเมืองนี้หลายวัน
13 เมื่อเถิงวันสะบาโต หมู่เฮาออกจากปะตู๋เมืองไปตี้แม่น้ำ เฮากึ๊ดกั๋นว่าจะมีจาวยิวจุมนุมกั๋นอธิษฐานในตี้นึ่งต๊ดหั้น เมื่อปะแล้วก็นั่งอู้กับหมู่แม่ญิงตี้มาจุมนุมกั๋นอยู่ตี้หั้น
14 มีแม่ญิงคนนึ่งจื้อลิเดียมาจากเมืองธิยาทิรา เป๋นคนขายผ้าสีม่วงรากาแปง เป๋นคนนับถือพระเจ้า เมื่อก๋ำลังฟังหมู่เฮาอู้อยู่นั้น องค์พระผู้เป๋นเจ้าก็เปิดใจ๋ของนางหื้อสนใจ๋ถ้อยกำตี้เปาโลอู้นั้น แล้วนางก็ฮับเจื้อ

---

[๙] **15:33 15:33** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 34 เขียนว่า “ส่วนสิลาสหันดีตี้จะอยู่ตี้หั้น”

15 เมื่อแม่ญิงคนนั้นตึงสมาชิกในครอบครัวของนางฮับบัพติศมาแล้ว นางก็จั๊กจวนหมู่เฮาว่า “ถ้าหมู่ต้านตังหลายหันว่าข้าเจ้ามีความเจื้อในองค์พระผู้เป๋นเจ้าแต๊ๆ แล้ว ก็ขอเจิญปากั๋นมาย้างตี้บ้านของข้าเจ้าเต๊อะ” นางจวนแล้วจวนแหมจ๋นหมู่เฮาขัดบ่ได้

เปาโลกับสิลาสถูกคอกในเมืองฟีลิปปี

16 วันนึ่งเมื่อหมู่เฮาก่ำลังจะไปตี้จุมนุมอธิษฐาน มีสาวใจ๊คนนึ่งมาปะหมู่เฮา นางเป๋นขี้ข้าเจ้านายหลายคน นางมีผีหมอเมื่อเข้าอยู่ เยียะหื้อมีความสามารถตวายตั๊กเรื่องราวปายหน้าได้ นางเซาะสตางค์หื้อเจ้านายเป๋นจ๋ำนวนนุ๊ก

17 แม่ญิงคนนี้เตียวตวยก้นเปาโลกับหมู่เฮาแล้วเอิ้นว่า “คนหมู่นี้เป๋นคนฮับใจ๊ของพระเจ้าผู้สูงสุดเน่อ หมู่เขามาบอกวิถีตางตี้จะรอดป๊นบาปโต้ษหื้อกับหมู่ต้าน”

18 นางเยียะจาอี้ติดต่อกั๋นหลายวัน ก๋วนใจ๋เปาโลขนาดจ๋นอดบ่ได้ เปาโลจึงงว้ายไปสั่งผีตี้เข้านั้นว่า “ในนามตึงอำนาจของพระเยซูคริสต์ข้าสั่งหื้อออกจากตั๋วนางบ่าเดี๋ยวนี้” แล้วผีต๋นนั้นก็ออกไปบ่าเดี๋ยวนั้นเลย

19 หมู่เจ้านายของแม่ญิงคนนั้นหันว่าหมดโอกาสตี้จะได้สตางค์แล้ว จึงยับเปาโลกับสิลาสลากไปหาผู้มีอำนาจตัดสินตี้ข่วงก๋างเมือง

20 เมื่อหมู่เขาปามาเถิงหมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปแล้ว ก็อู้ว่า “ไอ่ หมู่นี้เป๋นจาวยิวเข้ามาก่อก๋วนในบ้านเมืองของเฮา

21 เขาหมู่นี้มาสั่งสอนจั๊กจวนหื้อเจื้อถือธรรมเนียมต่างๆ ตี้หมู่เฮาจาวโรมันบ่ยอมฮับกับเยียะตึงบ่ได้ ย้อนผิดกฎหมาย”

22 คนตังหลายตี้จุมนุมฟังกั๋นก็หลุ้มเยียะหื้อเปาโลกับสิลาส หมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปก็ใจ๊ทหารเข้ามาจั๊กเสื้อผ้าของเปาโลกับสิลาสออก แล้วสั่งหื้อเอาไม้แส้เฆี่ยนหลัง

23 หลังจากทหารเฆี่ยนไปหลายกำแล้ว ก็เอาตั๋วไปขังไว้ในคอก หมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปสั่งนายกุมคอกเฝ้าไว้หื้อดี

24 เมื่อนายกุมคอกได้ฮับกำสั่งแล้ว ก็กุมตั๋วคนตึงสองไปขังไว้ตี้ห้องขังจั๊นใน แล้วใส่ขื่อคาตี้แข้งอย่างแน่นหนา

25 ประมาณเตี้ยงคืนเปาโลกับสิลาสก่ำลังปากั๋นอธิษฐานฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยู่นั้น นักโต้ษคนอื่นๆ ก็ฟังอยู่

26 จู่ๆ ก็เกิดแผ่นดินไหวแฮงขนาดจ๋นฐานของคอกสั่นสนั่นปั่นปึ๊น แล้วปะตู๋กู้บานก็เปิดออกหมด เจื้อกเหล็กตี้ล่ามนักโต้ษหลวะออกหมดกู้คน

27 นายกุมคอกตื่นขึ้นมาก็หันปะตู๋คอกไขออกหมด ก็กึ๊ดว่านักโต้ษหนีออกไปเสี้ยงหมดแล้ว เขาก๊ั่วจะมีโต้ษจึงจั๊กดาบออกมาจะฆ่าตั๋วต๋าย

28 แต่เปาโลเอิ้นเสียงดังว่า “ห้ามเยียะเน่อ หมู่เฮาอยู่นี่กั๋นหมดลู้”

29 นายกุมคอกก็เลยบอกหื้อคนต๋ามไฟส่องผ่อ แล้วล่นเข้าไปหมอบไหว้ตี๋นเปาโลกับสิลาส ตั๋วเขาสั่นถาบๆ ย้อนกั๋ว

30 แล้วปาตึงสองออกมาจากคอกถามว่า “ต้านครับ ข้าพเจ้าจะต้องเยียะจาใดเถิงจะรอดป๊นบาปโต้ษได้”

31 เปาโลกับสิลาสก็ตอบว่า “หื้อเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า แล้วต้านก็จะรอดป๊นบาปโต้ษได้ตึงครอบครัวของต้านกู้คนตวย”

32 ต้านตึงสองก็สั่งสอนถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้อนายกุมคอกกับกู้คนตี้อยู่ในบ้านของเขาฟัง

33 แม้ว่าจะเป๋นเมื่อคืนแล้ว นายกุมคอกก็ยังปาเปาโลกับสิลาสไปล้างแผลตี้ถูกเฆี่ยน แล้วเขากับสมาชิกในครอบครัวกู้คนก็ฮับบัพติศมาพร้อมกั๋นหมดตันที

34 หลังจากนั้นนายกุมคอกก็ปาต้านตึงสองไปบ้านของเขา แล้วยกขันโตกข้าวมาสู่หมู่เขากิ๋น นายกุมคอกกับสมาชิกในครอบครัวยินดีขนาด ย้อนว่ากู้คนได้เจื้อวางใจ๋พระเจ้าแล้ว

35 แจ้งเจ๊ามาหมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปสั่งหมู่เจ้าหน้าตี้มาบอกนายกุมคอกว่า “ปล่อยตั๋วสองคนนั้นไปเหียเน่อ”

36 นายกุมคอกก็ไปบอกเปาโลว่า “หมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปสั่งหื้อปล่อยตั๋วต้านตึงสอง ขอหื้อไปอยู่ดีมีสุขเต๊อะ”

37 แต่เปาโลอู้กับหมู่เจ้าหน้าตี้ว่า “หมู่เขาเอาไม้แส้เฆี่ยนหมู่เฮาต่อหน้าคนตังหลายแล้วเอาไปขังคอกโดยบ่ยอมสอบสวนก่อน แต่หมู่เฮาเป๋นคนสัญจ้าดโรมันเน่อ บ่าเดี๋ยวนี้จะมาไล่เหิบหมู่เฮาหื้อลักมอบออกไปจาอั้นกา เยียะจาอี้บ่ได้เน่อ[๑] หื้อหมู่เขานั้นมาปาหมู่เฮาออกไป”

38 หมู่เจ้าหน้าตี้จึงไปรายงานเรื่องนี้ต่อหมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไป เมื่อหมู่เขาได้ยินว่าเปาโลกับสิลาสเป๋นคนจ้าดโรมัน ก็ปากั๋นกั๋วกับฮ้อนใจ๋

---

๑ **16:37 16:37** กฎหมายโรมันหื้อสิทธิพิเศษแก่คนตี้ถือสัญจ้าดโรมันคือ ห้ามลงโต้ษโดยใจ๊วิธีตี้เยียะหื้อทรมาน

39 ก็มาขอสูมาลาโต้ษต้านตึงสอง แล้วปาออกมาจากคอก กับขอหื้อต้านตึงสองออกจากเมืองนี้ไปเหีย
40 เมื่อเปาโลกับสิลาสออกจากคอกแล้ว ก็ไปบ้านของนางลิเดีย ตี้หั้นเปาโลกับสิลาสก็ปะหมู่ปี้น้องผู้เจื้อ
แล้วอู้กำตี้หื้อก๋ำลังใจ๋หมู่นั้น แล้วก็ลาจากกั๋นไป

17

เปาโลกับสิลาสในเมืองเธสะโลนิก๋า

1 เมื่อเปาโลกับสิลาสเตียวตางผ่านเมืองอัมฟีบุรีกับเมืองอปอลโลเนียแล้ว ต้านตึงสองก็มาแผวเมืองเธ
สะโลนิก๋า ตี้หั้นมีธรรมศาลาของจาวยิว
2 ต๋ามปกติเปาโลก็ไปธรรมศาลาในวันสะบาโต แล้วอ้างพระคัมภีร์มาโต้ตอบกับหมู่เขารวมเป๋นเวลาสาม
วันสะบาโต
3 ต้านอธิบายพระคัมภีร์กับพิสูจน์หื้อหมู่เขาหันว่า พระคริสต์จ๋ำเป๋นต้องทนตุ๊กจ๋นต๋าย แล้วเป๋นขึ้นจาก
ความต๋าย เปาโลอู้ว่า “พระเยซูตี้ข้าพเจ้าบอกหื้อหมู่ต้านฟังนี้ละคือพระคริสต์”
4 มีจาวยิวบางคนในหมู่นั้นก็ฮับเจื้อ จึงเข้าฮ่วมกับเปาโลตึงสิลาส ก็มีจาวกรีกจ๋ำนวนนักตี้นับถือพระเจ้า
กับแม่ญิงคนสำคัญหลายคนก็เข้าฮ่วมตวย
5 แต่หมู่จาวยิวขอย จึงไปเข้ากับหมู่นักเลงต๋ามกาดจ๋ำนวนนัก ปากั๋นเยียะวุ่นวายขึ้นตึงเมือง หมู่เขาปา
กั๋นเข้าไปในบ้านของยาโสน แล้วฮิเซาะหาเปาโลกับสิลาส เปื้อจะลากคอหมู่เขาออกไปหื้อคนดังหลาย
6 แต่เมื่อเซาะบ่ปะ หมู่เขาก็ปากั๋นไปลากตั๋วยาโสนกับปี้น้องผู้เจื้อบางคนออกไปหาเจ้าหน้าตี้บ้านเมือง
อู้ใส่ฮ้ายว่า “ไอ่ หมู่นั้นเป๋นคนเยียะหื้อวุ่นวายกู้ตี้ บ่าเดี่ยวนี้ก็มาตี่นี่แล้ว
7 ยาโสนต้อนฮับไอ่หมู่นั้นไว้ในบ้าน แล้วหมู่เขาก็เยียะผิดกฎของซีซาร์ หมู่เขาสอนว่า มีกษัตริย์แหมองค์
นึ่งจื้อเยซู”
8 เมื่อจาวเมืองตังหลายกับเจ้าหน้าตี้บ้านเมืองได้ยินจาอั้นก็ฮ้อนใจ๋
9 จึงสั่งยาโสนกับผู้เจื้อคนอื่นๆ จ่ายก้าประกั๋นตั๋ว แล้วก็ปล่อยตั๋วไป

เปาโลกับสิลาสไปตี้เมืองเบโรอา

10 เมื่อค่ำแล้ว หมู่ปี้น้องผู้เจื้อก็ส่งเปาโลกับสิลาสไปเมืองเบโรอา เมื่อต้านตึงสองคนไปเถิงตี้หั้นแล้ว ก็
เข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิว
11 จาวยิวตี้นี่มีใจ๋ยอมฮับนักเหลือจาวยิวในเมืองเธสะโลนิก๋า หมู่เขาฮับฟังกำสอนของเปาโลอย่างสนใจ๋
แล้วศึกษาพระคัมภีร์ตึงวัน เปื้อใค่ฮู้ว่าสิ่งตี้เปาโลสอนนั้นจะเป๋นเรื่องแต๊สักมอกใด
12 ย้อนจาอี้มีจาวยิวหลายคนมาฮับเจื้อ ก็มีแม่ญิงจาวกรีกตี้มีฐานะดีกับป้อจายจาวกรีกหลายคนฮับเจื้อ
ตวย
13 แต่เมื่อจาวยิวในเมืองเธสะโลนิก๋าฮู้ว่าเปาโลมาสั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้าตี้เมืองเบโรอา ก็ปากั๋นมาตี้
หั้น แล้วสุ่ยจาวบ้านจาวเมืองหื้อต่อต้านเปาโล
14 หมู่ปี้น้องผู้เจื้อจึงส่งเปาโลออกเตียวตางไปตี้ฮิมฝั่งทะเลตันที แต่สิลาสกับทิโมธียังอยู่ตี้เมืองเบโรอา
นั้น
15 หมู่คนตี้ปาเปาโลไปส่งนั้นก็ปาต้านลงเฮือไปแผวเมืองเอเธนส์ เปาโลฝากกำสั่งหื้อคนหมู่นั้นไปบอกสิ
ลาสกับทิโมธีว่า หื้อตึงสองคนขะใจ๋มาตวยหาเปาโลเวยๆ เมื่อหมู่เขาฮับกำแล้วก็ปากั๋นปึ๊กไปเมืองเบโรอา

เปาโลอยู่ในเมืองเอเธนส์

16 ต๋อนตี้เปาโลก๋ำลังรอถ้าสิลาสกับทิโมธีในเมืองเอเธนส์หั้น ต้านลำบากใจ๋ย้อนหันฮูปเคารพเต๋มบ้าน
เต๋มเมืองไปหมด
17 ย้อนจาอั้นต้านจึงยกเหตุผลมาถกเถียงกับจาวยิวกับจาวกรีกตี้ยำเก๋งพระเจ้าในธรรมศาลาของจาวยิว
ตึงคนตี้อยู่ในข่วงก๋างเมืองตึงวัน
18 มีนักปราชญ์ในหมู่ของเอปิคูเรียน[๒]กับหมู่สโตอิก[๓]บางคนมาเถียงกับเปาโล บางคนก็อู้ว่า “คนเก็บขี้
ซากความฮู้ตี้บ่มีสาระจะเอาอะหยังมาอู้หื้อเฮาฟัง” บางคนก็อู้ว่า “ฟังผ่อเหมือนว่าเขาบอกเถิงเทพเจ้าต่าง
ประเทศ” หมู่เขาอู้จาอี้ก็ย้อนว่าเปาโลก๋ำลังสอนเรื่องพระเยซูกับก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย
19 หมู่เขาจึงปาเปาโลไปตี้สภาอาเรโอปากัส แล้วถามว่า “จ้วยอธิบายกำสอนใหม่ของต้านหื้อหมู่เฮาฮู้
น่อยว่าเป๋นจาใด
20 ย้อนต้านเอาเรื่องแปลกมาเล่าหื้อฟัง หมู่เฮาจึงใค่ฮู้ว่าเรื่องนี้มีความหมายว่าจาใด”
21 (จาวเอเธนส์กับคนต่างจ้าดตี้อยู่เมืองเอเธนส์นั้นชอบอู้กับฟังเรื่องใหม่ตลอด)

---

๒ **17:18 17:18** เป๋นหมู่ตี้เจื้อว่าเป้าหมายของจีวิตคือก๋านม่วน สบาย

๓ **17:18 17:18** เป๋นหมู่คนตี้เน้นเรื่องก๋านมีเหตุผล สร้างคุณธรรมในก๋านใจ๊จีวิตกับฮับใจ๊สังคม

22 เปาโลก็ยืนขึ้นอู้ในสภาอาเรโอปากัสว่า “จาวเอเธนส์ตังหลายเหย ข้าพเจ้าแยงผ่อแล้วหันว่าหมู่ต้านเป๋นคนเคร่งศาสนาในกู้ด้าน
23 ย้อนต๋อนตี้ข้าพเจ้ามาเถิงเมืองนี้ ก็ผ่อหันสิ่งตี้หมู่ต้านเคารพปู่จาหลายอย่างต๋ามตาง แล้วก็ปะแต้นปู่จาอันนึ่งเขียนว่า “แก่เทพเจ้าตี้บ่ฮู้จัก” เทพเจ้าองค์นี้ละตี้ต้านตังหลายบ่ฮู้จักแต่ก็ยังนมัสก๋าน กำเดียวข้าพเจ้าจะบอกหื้อฮู้
24 “เทพเจ้าองค์นี้ละคือพระเจ้าผู้ตี้สร้างโลกกับชะป๊ะกู้อย่างในโลกนี้ พระองค์เป๋นเจ้าเหนือต๊องฟ้ากับแผ่นดินโลก จึงบ่ได้อาศัยอยู่ในวิหารตี้แป๋งขึ้นจากมือคน
25 พระเจ้าบ่ต้องหื้อมนุษย์มาฮับใจ๊พระองค์เหมือนกับว่าพระองค์ต้องก๋านอะหยัง ย้อนว่าพระองค์หื้อจีวิตกับกู้สิ่งกู้อย่างแก่มนุษย์
26 จากมนุษย์คนนึ่ง พระองค์สร้างมนุษย์กู้จ้าดสืบสายเลือดเดียวกั๋นหื้อไปอยู่ใคว่โลกต๋ามเขตแดนกับเวลาตี้พระองค์ก๋ำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับหมู่เขา
27 พระองค์เยียะจาอี้ก็เปื้อจาวโลกจะเซาะหาพระองค์ แล้วอาจจะซวามหาจ๋นปะพระองค์ แต่แต๊ๆ แล้วพระองค์บ่ได้อยู่ไก๋จากหมู่เฮาแต่ละคนเลย
28 อย่างมีคนเกยอู้ไว้ว่า “ย้อนพระองค์เยียะหื้อหมู่เฮามีจีวิต ดิ้นต๊วงได้ กับเป๋นอยู่” แล้วก็มีนักเขียนค่าวในหมู่ต้านเกยเขียนว่า “หมู่เฮาตังหลายเป๋นเจื๊อสายของพระองค์”
29 “ย้อนจาอั้นเมื่อหมู่เฮาเป๋นเจื๊อสายของพระเจ้าแล้ว หมู่เฮาก็บ่ดีกึ๊ดว่าพระองค์เป๋นเหมือนฮูปเคารพตี้คนกึ๊ดออกแบบแป๋งมาจากคำ จากเงิน กาว่าจากบ่าหิน
30 สมัยตะก่อนมนุษย์บ่ฮู้เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้า พระเจ้าก็บ่ถือโต้ษอะหยัง แต่บ่าเดี่ยวนี้พระองค์สั่งหื้อมนุษย์ตึงหมดในกู้ตี๊กลับใจ๋จากบาป
31 ย้อนพระองค์ก๋ำหนดวันนึ่งไว้แล้วเป๋นวันตี้พระองค์จะตัดสินกู้คนในโลกนี้อย่างยุติธรรม โดยป้อจายคนนึ่งตี้พระองค์แต่งตั้งไว้ พระองค์ก็พิสูจน์เรื่องนี้หื้อกู้คนฮู้ โดยหื้อคนนั้นเป๋นขึ้นจากความต๋าย”
32 เมื่อหมู่เขาฟังเรื่องก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย บางคนใค่หัวใส่ แต่บางคนก็อู้ว่า “เฮาใค่ฟังต้านอู้เกี่ยวกับเรื่องนี้แหม”
33 จากนั้นเปาโลก็จากหมู่เขาไป
34 แต่มีบางคนเข้าฮ่วมกับเปาโลแล้วฮับเจื้อ ในหมู่คนตี้ฮับเจื้อมีคนนึ่งจื้อดิโอนิสิอัส เขาเป๋นสมาชิกของสภาอาเรโอปากัส กับแม่ญิงคนนึ่งจื้อดามาริสรวมกับคนอื่นๆ ตวย

18

เปาโลในเมืองโครินธ์

1 หลังจากนั้น เปาโลก็ออกจากเมืองเอเธนส์ไปเมืองโครินธ์
2 ตี้หั้นต้านได้ฮู้จักจาวยิวสองคนจื้ออาควิลลากับเมียของเขาจื้อปริสคา อาควิลลาเป๋นจาวแคว้นปอนทัสตึงสองคนลุกจากประเทศอิตาลีเมื่อบ่เมินมานี่ ย้อนจักรพรรดิคลาวดิอัสสั่งหื้อจาวยิวกู้คนออกไปจากกรุงโรม เปาโลก็ไปหาเขาตึงสอง
3 แล้วอยู่กับหมู่เขากับเยียะก๋านตวยกั๋นย้อนว่าเปาโลเป๋นสล่าแป๋งเต็นท์เหมือนกั๋น
4 กู้วันสะบาโตเปาโลจะไปยกเหตุผลโต้เถียงในธรรมศาลาของจาวยิว เปื้อจั๊กจวนจาวยิวกับจาวกรีกหื้อมาเจื้อในสิ่งตี้อู้เกี่ยวกับพระเยซู
5 เมื่อสิลาสกับทิโมธีเตียวตางจากแคว้นมาซิโดเนียมาเถิงแล้ว เปาโลก็ใจ๊เวลาเต๋มตี้เตสนากับเป๋นพยานต่อจาวยิวว่าพระคริสต์นั้นคือพระเยซู
6 แต่เมื่อจาวยิวหมู่นั้นต่อต้านกับอู้หยาบคายต่อเปาโล ต้านก็ปัดขี้ฝุ่นออกจากเสื้อผ้าแสดงหื้อหันว่าบ่หันตวยหมู่เขา แล้วบอกว่า “ถ้าพระเจ้าลงโต้ษต้านตังหลาย ก็ห้ามยู้โต้ษใส่คนอื่นเน่อ ส่วนตั๋วข้าพเจ้าก็บ่ต้องฮับผิดชอบต้านตังหลายแหมแล้ว ตั้งแต่บ่าเดี่ยวนี้เป๋นต้นไปข้าพเจ้าจะไปหาคนต่างจ้าด”
7 เปาโลก็ออกจากธรรมศาลา แล้วเข้าไปอยู่ในบ้านของป้อจายคนนึ่งจื้อทิทิอัส ยุสทัสตี้เป๋นคนต่างจ้าดแต่นับถือพระเจ้า บ้านของเขาอยู่แหมะกับธรรมศาลา
8 คริสปัสตี้เป๋นนายธรรมศาลากับสมาชิกในครอบครัวของเขากู้คนก็ฮับเจื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า จาวโครินธ์หลายคนฟังเปาโลอู้ก็ฮับเจื้อแล้วฮับบัพติศมา
9 คืนนึ่งองค์พระผู้เป๋นเจ้าบอกเปาโลตางนิมิตว่า “บ่ถ้ากั๋ว หื้อบอกข่าวดีต่อไปติกๆ ห้ามเลิกเน่อ
10 เฮาอยู่กับเจ้า จะบ่มีใผเข้ามาเยียะฮ้ายต่อเจ้า ย้อนในเมืองนี้มีคนจ๋ำนวนนักตี้เป๋นคนของเฮา”
11 เปาโลจึงอยู่ในเมืองโครินธ์สั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้าเป๋นเวลานึ่งปี๋เกิ่ง

เปาโลถูกยับไปหากัลลิโอ

12 ต๋อนตี้กัลลิโอเป๋นเจ้าเมืองแคว้นอาคายานั้น จาวยิวปากั๋นหลุ้มใส่เปาโล แล้วก็ปาไปตี้ศาล
13 หมู่เขาฟ้องกัลลิโอว่า ป๊อจายคนนี้จั๊กจวนหื้อคนไปนมัสก๋านพระเจ้าในตางตี้ผิดกฎหมาย
14 เมื่อเปาโลก๋ำลังจะอู้แก้ข้อกล่าวหา กัลลิโอก็บอกกับหมู่จาวยิวว่า ฟังก่อนจาวยิวตังหลาย ถ้าเป๋นเรื่องคดีอาญาบ่ว่าจะหนักจะเบา ก็มีเหตุผลปอตี้เฮาจะอดฟังก๋าฟ้องของเจ้าตังหลายเน่อ
15 แต่นี่เป๋นเรื่องโต้แย้งเกี่ยวกับก๋าตี้ใจ๊ จื้อตี้ฮ้อง ตึงบทบัญญัติของหมู่ต้าน หื้อไปจัดก๋านเอาคนเดียวก็แล้วกั๋น เฮาบ่ตัดสินเรื่องจาอี้
16 แล้วกัลลิโอก็ไล่คนตึงหมดหื้อออกไปจากศาล
17 คนตังหลายจึงไปยับโสสเธเนสตี้เป๋นนายธรรมศาลามาบุบตี๋ต่อหน้าศาล แต่กัลลิโอก็บ่สนใจ๋หมู่เขา

เปาโลปึ๊กไปเมืองอันทิโอก

18 เปาโลก็อยู่ตี้เมืองโครินธ์ต่อแหมเวลานึ่ง แล้วลาหมู่ปี้น้องผู้เจื้อไปเมืองเคนเครียอยู่ใก้กั๋นหั้น แต่ก่อนตี้เปาโลจะลงเฮือตี้ต้าเฮือเมืองนั้น ต้านโก๋นหัวของตั๋วเก่า[๔] ย้อนว่าเกยบนตั๋วไว้กับพระเจ้า แล้วไปแคว้นซีเรียฮ่วมกับปริสคากับอาควิลลา
19 เมื่อปากั๋นมาแผวเมืองเอเฟซัส เปาโลก็ปล่อยปริสคากับอาควิลลาไว้ตี้หั้น แล้วเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิวยกเหตุผลมาโต้เถียงกับหมู่จาวยิวในหั้น
20 แล้วหมู่เขาขอหื้อต้านอยู่ต่อไปแหม แต่เปาโลบ่ยอมอยู่
21 แต่ก่อนตี้เปาโลจะลาหมู่เขาไป ต้านบอกว่า ถ้าเป๋นความต้องก๋านของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะปึ๊กมาหาต้านตังหลายแหม แล้วเปาโลก็ลงเฮือออกจากเมืองเอเฟซัส
22 เมื่อเฮือมาแผวฝั่งเมืองซีซารียาแล้ว เปาโลขึ้นไปแอ่วหาคริสตจักรตี้กรุงเยรูซาเล็ม แล้วก็ลวดไปเมืองอันทิโอก
23 หลังจากอยู่ตี้เมืองอันทิโอกได้หว่างนึ่ง เปาโลก็เตียวตางไปใคว่แคว้นกาลาเทียกับแคว้นฟรีเจีย เปื้อเยี่ยมผู้เจื้อตังหลายกับจ้วยหื้อมีความเจื้อเข้มแข็งขึ้น

ก๋านงานของอปอลโล

24 มีป๊อจายจาวยิวคนนึ่งจื้ออปอลโลมาเมืองเอเฟซัส เขาเกิดตี้เมืองอเล็กซานเดรีย เป๋นคนตี้อู้เก่งกับมีความฮู้พระคัมภีร์เป๋นอย่างดี
25 อปอลโลคนนี้ฮับก๋านอบรมจ๋นฮู้เถิงวิถีตางขององค์พระผู้เป๋นเจ้า เขาสั่งสอนเรื่องของพระเยซูอย่างกระตือรือร้นถูกต้องแม่นยำ แต่เขาฮู้ก้าเรื่องบัพติศมาตี้ยอห์นสั่งสอนเต้าอั้น
26 อปอลโลอู้เรื่องของพระเยซูอย่างบ่กั๋วใผในธรรมศาลาของจาวยิว เมื่อปริสคากับอาควิลลาได้ยินเขาอู้ก็ปาอปอลโลมาตี้บ้านของหมู่เขา แล้วอธิบายวิถีตางของพระเจ้าหื้อเข้าใจ๋นักขึ้น
27 เมื่ออปอลโลใค่ไปตี้แคว้นอาคายา หมู่ปี้น้องผู้เจื้อก็หื้อก๋ำลังใจ๋เขากับเขียนจดหมายไปเถิงผู้เจื้อตี้หั้นว่าขอหื้อต้อนฮับเขาตวย เมื่ออปอลโลไปแผวแคว้นอาคายาแล้ว ก็จ้วยเหลือคนหมู่นั้นตี้ฮับเจื้อโดยพระคุณของพระเจ้า
28 ย้อนอปอลโลโต้แย้งหมู่จาวยิวอย่างหนักแน่นต่อหน้าคนในตี้สาธารณะ โดยยกข้อพระคัมภีร์พิสูจน์ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ หมู่จาวยิวก็เถียงบ่ได้

19

เปาโลอยู่ในเมืองเอเฟซัส

1 ในเวลาตี้อปอลโลอยู่ในเมืองโครินธ์นั้น เปาโลก็เตียวตางต๋ามเส้นตางตังเหนือในแคว้นกาลาเทียกับแคว้นฟรีเจียจ๋นมาแผวเมืองเอเฟซัส ตี้หั้นปะกับผู้เจื้อบางคน
2 เปาโลถามเขาว่า หลังจากฮับเจื้อพระเยซูแล้วนั้น หมู่ต้านได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์กั๋นก่อ เขาตอบว่า อื หมู่เฮาบ่เกยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์สักเตื้อ
3 เปาโลถามต่อว่า ถ้าจาอั้นต้านฮับบัพติศมามีความหมายอะหยัง หมู่เขาก็ตอบว่า ความหมายตี้ยอห์นสอน
4 เปาโลจึงบอกว่า บัพติศมาตี้ยอห์นสอนนั้นแสดงว่ากลับใจ๋จากบาปแล้วเต้าอั้น ยอห์นบอกคนตังหลายว่าหื้อเจื้อพระองค์ตี้จะมาเมื่อลูนคือพระเยซู
5 เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอั้น ก็ปากั๋นฮับบัพติศมาในนามพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าเปื้อแสดงว่าเจื้อพระองค์
6 หลังจากเปาโลวางมือบนหัวหมู่เขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มาอยู่ตวยหมู่เขา เขาตังหลายก็ปากั๋นอู้ภาษาอื่นๆ กับบอกถ้อยก๋าของพระเจ้าตวย
7 คนหมู่นี้มีป๊อจายประมาณสิบสองคน

---

[๔] **18:18 18:18** ก๋านโก๋นหัว เป๋นวัฒนธรรมของจาวยิว เปื้อแสดงว่าสิ้นสุดก๋านบนแล้ว

8 เปาโลไปอู้ในธรรมศาลาของจาวยิวอย่างบ่กั๋วใผเป๋นเวลาสามเดือน เขายกเหตุผลโต้เถียงจั๊กจวนจาวยิวหื้อเจื้อเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า
9 แต่มีบางคนหลึ่งบ่ยอมเจื้อ แล้วอู้จ๋าหยาบจ๊าต่อลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู ต่อหน้าคนตังหลาย ย้อนจาอั้นเปาโลจึงปาหมู่ผู้เจื้อแยกไปอู้จ๋าโต้ตอบกั๋นตึงวันตี้ห้องประชุมของทีรันนัส
10 เปาโลเยียะจาอี้อยู่สองปี๋ เยียะหื้อกู้คนตี้อาศัยอยู่ในแคว้นเอเชียตึงจาวยิวกับจาวกรีกได้ยินได้ฟังถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้า

ลูกป้อจายของเสวา

11 พระเจ้าเยียะก๋านอัศจ๋รรย์อันพิเศษเหลือปกติผ่านตางเปาโล
12 แม้แต่ผ้าเจ๊ดหน้ากับผ้ากั๋นเปื้อนตี้ถูกตั๋วเปาโล เมื่อเอาไปวางบนตั๋วคนบ่สบาย โรคก็หาย กับผีฮ้าย๕ก็ออกตวย
13 มีจาวยิวบางคนไปเป๋นหมอผี ฮิอ้างจื้อพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าในก๋านไล่ผีว่า ในนามพระเยซูตี้เปาโลเตสนาสั่งสอนนั้น เฮาสั่งหื้อเจ้าออกมาจากคนนี้เหีย
14 ลูกบ่าวเจ็ดคนของเสวาหัวหน้าปุโรหิตของจาวยิวก็เยียะจาอี้เหมือนกั๋นกู้คน
15 แต่มีวันนึ่ง หมู่เขาสั่งผีฮ้ายออกจากป้อจายคนนึ่ง แต่ผีฮ้ายก็ตอบหมู่เขาว่า ข้าก็ฮู้จักพระเยซู เปาโลข้าก็ฮู้จัก แต่หมู่สูเป๋นใผกา
16 แล้วคนตี้ถูกผีเข้าอยู่นั้นก็ต๋างหยางใส่หมู่เขา แล้วเยียะหื้อหมู่เขาจ๋นเสื้อผ้าหลวะหมด เขาตึงหมดนั้นก็ปากั๋นล่นหนีออกจากเฮือนป๋วยตั๋วโจ๊ะโละ ต๋ามเนื้อต๋ามตั๋วมีแผลเลือดไหลหลายตี้
17 คนตี้อยู่ในเมืองเอเฟซัสตึงจาวยิวกับจาวกรีกฮู้เรื่องนี้กั๋นเสี้ยงหมด เยียะหื้อกู้คนกั๋วกับปากั๋นยกย่องจื้อพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างยิ่ง
18 มีหลายคนตี้ฮับเจื้อพระเยซู แล้วมายอมฮับว่าเกยใจ๊กาถาเยียะในตางตี้บ่ดีเหมือนกั๋น
19 หลายคนตี้ใจู๊เวทมนตร์กาถาเอาหนังสือตี้เป๋นต๋ำฮาเวทมนตร์กาถามาเผาไฟต่อหน้าคนตังหลาย ต๋ำฮานั้นมีก้านัก นับใต้เถิงห้าหมื่นเหรียญเงิน๖
20 เหตุก๋ารณ์เหมู่นี้เยียะหื้อถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้าแพ่ขยายออกไปอย่างมีฤทธิ์อำนาจ กับเกิดผลมีคนฮับเจื้อนักขึ้นติกๆ

เปาโลวางแผนเตียวตางต่อไปแหม

21 หลังจากเรื่องตี้เกิดขึ้นหมู่นี้เสี้ยงสุดลงแล้ว เปาโลก็ตัดสินใจ๋จะเตียวตางผ่านแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอาคายา แล้วจะลวดไปกรุงเยรูซาเล็ม ต้านอู้ว่า หลังจากข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มแล้ว จะต้องไปกรุงโรมตวย
22 เปาโลก็ส่งผู้จ๊วยตึงสองของต้านคือทีโมธีกับเอรัสทัสไปแคว้นมาซิโดเนีย ส่วนตั๋วของเปิ้นย้างตี้แคว้นเอเชียต่อไปแหมหน้อย

ก๋านวุ่นวายในเมืองเอเฟซัส

23 ในเวลานั้นเกิดก๋านวุ่นวายอย่างหนักตี้เมืองเอเฟซัส ย้อนเรื่องลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู
24 มีป้อจายคนนึ่งจื้อเดเมตริอัสเป๋นสล่าเครื่องเงิน เขาเอาเงินมาแป๋งฮูปปั๋นเจ้าแม่อารเทมิสตี้เป๋นเจ้าแม่ของจาวเอเฟซัส เยียะหื้อหมู่สล่ามีรายได้ดี
25 เดเมตริอัสฮ้องหมู่เขากับหมู่คนตี้มีอาชีพเกี่ยวข้องกั๋นมาจุมนุมกั๋น แล้วอู้ว่า ต้านตังหลายก็ฮู้ดีอยู่แล้วว่าหมู่เฮามีรายได้ดี มีเงินมีคำก็ย้อนเยียะก๋านจาอี้
26 ต้านตังหลายก็ได้หันได้ยินแล้วว่าเปาโลคนนี้จั๊กจวนหื้อหลายคนเจื้อว่า ฮูปปั๋นตี้แป๋งจากมือคนบ่ใจ้พระเจ้าเตี้ยงแต๊ เขาบ่ได้เยียะจาอี้ตี้เมืองเอเฟซัสตี้เดียว แต่เยียะเกือบใคว่แคว้นเอเชียตวย
27 เรื่องนี้อันตรายขนาดเน่อ จะเยียะหื้อจื้อเสียงของหมู่เฮาต้องเสียไป แล้วยังบ่ปอจะเยียะหื้อวิหารของเจ้าแม่อารเทมิสผู้ยิ่งใหญ่เสื่อมเสียอิทธิพลไป ตึงพระนางองค์นี้ตี้คนใคว่แคว้นเอเชียกับใคว่โลกกราบไหว้ปู่จาก็จะหมดศักดิ์ศรีไปตวย
28 เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอั้น ก็โขดจ๋นหน้าดำหน้าแดงจึงปากั๋นโห่ฮ้องว่า เจ้าแม่อารเทมิสของจาวเอเฟซัสยิ่งใหญ่ๆ
29 ใคว่ตึงเมืองก็วุ่นวายสับสนกั๋นไปหมด หมู่จาวเมืองยับจาวมาซิโดเนียสองคนคือกายอัสกับอาริสทารคัสตี้เป๋นเปื้อนฮ่วมเตียวตางของเปาโล แล้วลากตวยหมู่คนตี้ล่นเข้าไปในโฮงละครใหญ่
30 เปาโลใค่เข้าไปอู้ต่อหน้าคนตังหลาย แต่หมู่ผู้เจื้อบ่ยอมหื้อเข้าไป ย้อนกั๋วคนหมู่นั้นจะเยียะหื้อ
31 ก็มีเจ้าหน้าตี้ปกครองแคว้นเอเชียบางคนตี้เป๋นเปื้อนของเปาโล ใจ๊คนไปอ้อนวอนเปาโลบ่หื้อเสี่ยงเข้าไปในโฮงละครนั้น

---

๕ **19:12 19:12** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด ๖ **19:19 19:19** เหรียญเงินนึ่งเหรียญ มีก้าเต้ากับก้าแฮงคนงานเยียะก๋านนึ่งวัน

32 ในโฮงละครนั้นหมู่คนปากั๋นฮ้องเอิ้นเสียงดัง บางคนว่าจาอั้น บางคนว่าจาอี้จ๋นวุ่นวายไปหมด แต่คนส่วนใหญ่ก็บ่ฮู้ว่าเขามาจุมนุมกั๋นเรื่องอะหยัง
33 มีจาวยิวบางคนยู้อเล็กซานเดอร์ออกไปอยู่ตังหน้า แล้วบอกกำตี้จะหื้อเขาอู้ เขาจึงยกมือขึ้นโบกหื้อคนตังหลายดักก่อน แล้วพยายามจะอู้แก้แตนต่อหน้าคนตี้มาจุมนุมนั้น
34 เมื่อคนตังหลายฮู้ว่าอเล็กซานเดอร์เป๋นจาวยิว หมู่เขาก็เอิ้นเสียงดังขึ้นมาแหมเป๋นเสียงเดียวกั๋นว่า “เจ้าแม่อารเทมิสของจาวเอเฟซัสยิ่งใหญ่ๆ” ฮ้องซ้ำแล้วซ้ำแหมอยู่จาอั้นประมาณสองจั๋วโมง
35 ต๋อนสุดต๊ายนายอำเภอเยียะหื้อคนตังหลายดักปาก แล้วอู้ว่า “ปี้น้องจาวเอเฟซัสตังหลาย มีใผพ่องตี้ยังบ่ฮู้ว่าเมืองเอเฟซัสเป๋นคนผ่อกอยพระวิหารของเจ้าแม่อารเทมิสผู้ยิ่งใหญ่ กับเทวฮูปศักดิ์สิทธิ์ของพระนางตี้ตุกมาจากต๊องฟ้า๗
36 เรื่องนี้กู้คนฮู้แล้ว ย้อนจาอั้นหมู่ต้านต้องใจ๋เย็นๆ ห้ามใจ๊อารมณ์เยียะอะหยังไปเล่ย
37 แต่หมู่ต้านลากป้อจายสองคนนี้มาตี้นี่ หมู่เขาบ่ได้ลักของอะหยังในพระวิหารกาว่าดูแควนเจ้าแม่ของหมู่เฮา
38 ถ้าเดเมตริอัสกับหมู่สล่าเครื่องเงินมีเรื่องกับใผ ศาลก็เปิดอยู่ หมู่ผู้พิพากษาก็มีพร้อม หื้อหมู่เขามาฟ้องตี้หั้นคนเดียวแหล่
39 ถ้าหมู่ต้านยังมีเรื่องอื่นแหม ก็หื้อไปตกลงกั๋นในตี้ประชุมต๋ามกฎหมาย
40 เหตุกำรณ์วันนี้หมู่เฮาก็หันลายจะโดนข้อหาก่อกำนจลาจลขึ้น หมู่เฮาจะบ่มีข้ออ้างตี้จะแก้ตั๋วกับรัฐบาลได้ว่ามาจุมนุมหื้อเกิดกำนวุ่นวายในวันนี้เยียะหยัง”
41 เมื่ออู้จบแล้วก็หื้อเลิกจุมนุมกั๋นไป

20

เปาโลเตียวตางไปมาซิโดเนียกับประเทศกรีก

1 เมื่อก๋านวุ่นวายบ่มีแล้ว เปาโลก็ฮ้องหมู่ผู้เจื้อมาปะกั๋น หลังจากอู้กำหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่เขาแล้ว เปาโลก็ลาหมู่เขาไปแควันมาซิโดเนีย
2 เปาโลหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ผู้เจื้อต๋ามตี้ต่างๆ ตี้ต้านก๋ายไปในแควันนั้นจ๋นมาแผวประเทศกรีก
3 เปาโลย้างอยู่ตี้หั้นสามเดือน แต่เมื่อต้านเกียมจะลงเฮือไปแควันซีเรีย ก็ได้ฮู้ว่ามีหมู่จาวยิววางแผนจะฆ่าต้านถ้าเตียวตางตังเฮือ เปาโลก็เลยตัดสินใจ๋งู้วายเตียวปึ๊กไปแควันซีเรียมาตังแควันมาซิโดเนียเหีย
4 เปาโลมีเปื๊อนฮ่วมเตียวตางไปหลายคน คือโสปาเทอร์ลูกบ่าวของปีรัสจาวเมืองเบโรอา อาริสทารคัสกับเสคุนดัสจาวเมืองเธสะโลนิก๋า กายอัสจาวเมืองเดอร์บี ทิโมธีจาวเมืองลิสตรา กับทีคิกัสตึงโตรฟีมัสจาวแควันเอเชีย
5 แต่คนตึงหมดนี้เตียวตางล่วงหน้าไปถ้าหมู่เฮาตี้เมืองโตรอัสก่อนแล้ว

เปาโลไปแอ่วหาผู้เจื้อตี้เมืองโตรอัส

6 หลังจากวันงานกิ๋นเข้าหนมปังบ่ใส่เจื้อ หมู่เฮาก็ลงเฮือออกจากเมืองฟีลิปปี มาได้ห้าวันก็มาแผวเมืองโตรอัส ก็ปะกับหมู่เขา แล้วย้างอยู่ตวยกั๋นเจ็ดวัน
7 ต๋อนวันเสาร์เมื่อคืน๘ เฮาตังหลายจุมนุมกั๋นกับฮ่วมพิธีหักเข้าหนมปัง เปาโลก็อู้กับหมู่คนตี้หั้น อู้แล้วอู้แหมจ๋นแผวเตี้ยงคืน ย้อนตั้งใจ๋จะออกจากเมืองนี้ต๋อนแจ้งเจ๊าวันพูก
8 ในห้องจั๊นบนตี้เฮาจุมนุมกั๋นนั้นมีโกมไฟต๋ามไว้อยู่หลายแก่น
9 มีป้อจายหนุ่มคนนึ่งจื้อยุทิกัสนั่งอยู่บนขอบหน้าต่าง ในเวลาเปาโลอู้อยู่ติกๆ บ่ย้างสักเตื้อ เขาก็ใค่หลับแหมะฮาก สุดต๊ายเขาหมิ๊งหลับจึงปิ๊นตะหลิ๊นตกจากหน้าต่างจั๊นตี้สามลงมา เมื่อหมู่เขายกตั๋วเขาขึ้นมาก็หันว่าเขาต๋ายเหียแล้ว 10 เปาโลจึงลงไปหา แล้วอุ้มป้อจายหนุ่มคนนั้นขึ้น แล้วอู้กับคนตังหลายว่า “บ่ถ้าฮ้อนอกตกใจ๋เน่อ เขายังมีจีวิตอยู่”
11 แล้วเปาโลก็ปึ๊กขึ้นไปจั๊นบนแหม ฮ่วมพิธีหักเข้าหนมปัง กับกิ๋นข้าวตวยกั๋น แล้วก็อู้ต่อไปจ๋นแผวเมื่อเจ๊า ก็ลาหมู่เขาไป
12 หมู่เขาก็ปายุทิกัสตี้ยังมีจีวิตอยู่ปึ๊กเมือบ้าน กู้คนก็ฮู้สึกซว่างใจ๋

ก๋านเตียวตางไปเมืองมิเลทัสตางเฮือ

13 ฝ่ายหมู่เฮาลงเฮือไปเมืองอัสโสสก่อน แล้วจะไปฮับเปาโลตี้หั้นต๋ามตี้ต้านบอกไว้ ย้อนว่าต้านตั้งใจ๋จะไปเมืองอัสโสสตังเตียวดิน
14 เมื่อเปาโลปะกับหมู่เฮาตี้เมืองอัสโสสแล้ว เฮาก็ฮับต้านลงเฮือไปเมืองมิทิเลนี

---

๗ **19:35 19:35** เทวฮูปนี้เป๋นบ่าหินตี้ตกมาจากต๊องฟ้า จาวเอเฟซัสเจื้อว่าเป๋นฮูปปั้นของเจ้าแม่อารเทมิส

๘ **20:7 20:7** ถ้าแป๊ตรงๆ กับภาษากรีกจะบอกว่า วันแรกของตี๊ด

15 วันถัดไปเฮือออกจากตี้หั้นไปแผวฝั่งซื่อเกาะคิโอส วันตี้สองก็มาแผวเกาะสามอส แหมวันต่อมาหมู่
เฮาก็มาแผวเมืองมิเลทัส
16 เปาโลตัดสินใจ๋ว่าจะเอาเฮือก๋ายเมืองเอเฟซัสไปเหีย เปื้อจะบ่เสียเวลาตี้แคว้นเอเชีย ย้อนว่าต้านฟั่งไป
แผวกรุงเยรูซาเล็ม ถ้าเป๋นไปได้จะไปหื้อเถิงก่อนวันเพ็นเทคอสต์

เปาโลกับหมู่ผู้ปกครองจาวเอเฟซัส

17 ต๋อนอยู่ในเมืองมิเลทัส เปาโลส่งคนไปบอกหื้อหมู่ผู้ปกครองของคริสตจักรตี้เมืองเอเฟซัสมาหาต้าน
18 เมื่อหมู่ผู้ปกครองมาแผวแล้ว เปาโลอู้ว่า ต้านตังหลายก็ฮู้แล้วว่าข้าพเจ้าใจ๊จีวิตจาใดพ่องตลอดเวลา
ตี้ข้าพเจ้าอยู่ตวยหมู่ต้าน ตั้งแต่วันหนทีตี้ข้าพเจ้ามาแผวแคว้นเอเชียนี้
19 ข้าพเจ้าฮับใจ๊องค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างถ่อมอกถ่อมใจ๋ กับไห้ย้อนความตุ๊ก ข้าพเจ้าอดทนความตุ๊กยาก
ลำบากจากแผนก๋านฮ้ายต่างๆ ของจาวยิว
20 ต้านก็ฮู้ว่าข้าพเจ้าบ่เกยลังเลตี้จะอู้จะบอกเรื่องต่างๆ ตี้จะเป๋นประโยชน์กับหมู่ต้าน แต่ได้เตสนาสั่ง
สอนต้านต๋ามบ้านต๋ามตี้สาธารณะต่างๆ
21 ข้าพเจ้าตักเตื๋อนตึงจาวยิวกับจาวกรีกหื้อกลับใจ๋จากบาปมาหาพระเจ้า กับเจื้อวางใจ๋พระเยซูองค์พระ
ผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮา
22 บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าจ๋ำใจ๋ ต้องไปกรุงเยรูซาเล็มต๋ามตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกหื้อไป ข้าพเจ้าก็บ่ฮู้
เหมือนกั๋นว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าตี้หั้นพ่อง
23 ข้าพเจ้าฮู้แต่ว่าในเมืองต่างๆ ตี้ก๋ำลังจะไปนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์เตื๋อนหื้อฮู้ว่าคนตี้หั้นจะยับขังคอก
กับจะเยียะหื้อข้าพเจ้าฮับความตุ๊กยากลำบาก
24 แต่ข้าพเจ้าบ่ได้ถือว่าจีวิตของข้าพเจ้ามีก้านักสำหรับตั๋วเก่า นอกจากขอเยียะหน้าตี้ตี้ฮับมอบหมาย
จากพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า คือบอกข่าวดีเรื่องพระคุณของพระเจ้าหื้อคนอื่นฟังหื้อสำเร็จก็ปอแล้ว
25 ต๋อนนี้ข้าพเจ้าฮู้ดีว่าจะบ่มีใผในหมู่ต้าน ตี้ข้าพเจ้าเกยแอ่วไปบอกเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าหื้อฟังนั้น
จะหันหน้าหันต๋ำข้าพเจ้าแหม
26 ย้อนจาอี้ข้าพเจ้าอู้แต๊ๆ หื้อต้านตังหลายเข้าใจ๋ในวันนี้ว่า ถ้าพระเจ้าลงโต้ษคนใดในหมู่ต้าน ข้าพเจ้า
บ่มีโต้ษเน่อ
27 ย้อนว่าข้าพเจ้าบ่ลังเลในก๋านบอกความต้องก๋านตึงหมดของพระเจ้าหื้อหมู่ต้านฮู้
28 หื้อต้านตังหลายเฝ้าหละวังตั๋วกับสมาชิกคริสตจักรตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบหมายหื้อต้านตัง
หลายผ่อกอย หื้อเอาใจ๋ใส่คนตังหลายในคริสตจักรเหมือนผู้เลี้ยงแกะผ่อกอยแกะ ตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นคน
ของพระองค์โดยก๋านต๋ายของพระบุตรของพระองค์
29 ข้าพเจ้าฮู้ดีว่าเมื่อข้าพเจ้าลาจากต้านตังหลายไปแล้ว จะมีคนอื่นตี้สอนผิดเข้ามาในหมู่ต้าน หมู่เขา
เผียบเหมือนหมาป่าสวกตี้มาทำลายหมู่แกะจ๋นเสี้ยง
30 แม้แต่ในหมู่ต้าน ก็จะมีบางคนออกมาสอนผิดไปจากความจริง เปื้อจั๊กจวนหมู่ผู้เจื้อหื้อหลงตวยเขาไป
31 ย้อนจาอั๋นเฝ้าหละวังตั๋วไว้หื้อดี ขอหื้อกึ๊ดเถิงว่าข้าพเจ้าฮับความตุ๊กในก๋านตักเตื๋อนสั่งสอนหมู่ต้านตึง
เมื่อวันเมื่อคืนตลอดสามปี๋
32 บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าขอมอบต้านตังหลายไว้กับพระเจ้ากับถ้อยกำเกี่ยวกับพระคุณของพระองค์ ตี้
สามารถเยียะหื้อต้านตังหลายเข้มแข็งขึ้นในความเจื้อ กับฮับปอนของพระเจ้าฮ่วมกับคนตังหลายของ
พระองค์
33 ข้าพเจ้าบ่เกยกึ๊ดขี้โลภใค่ได้เงินคำกาว่าเสื้อผ้าของใผเลย
34 หมู่ต้านก็ฮู้ดีอยู่แล้วว่า ข้าพเจ้าเซาะว่าหากิ๋นด้วยมือของข้าพเจ้าคนเดียว เปื้อเลี้ยงตั๋วเก่ากับคนตี้อยู่
ตวยข้าพเจ้า
35 โดยตี้ข้าพเจ้าเยียะตึงหมดนี้ก็แสดงหื้อหมู่ต้านหันว่าหมู่เฮาจะต้องเยียะก๋านหนัก เปื้อจ้วยเหลือคนตี้
อ่อนแอ ขอหื้อต้านตังหลายหมั่นกึ๊ดเถิงก๋าอู้ของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าไว้ ตี้ว่า ก๋านหื้อเยียะหื้อหมู่เฮา
มีความสุขนักเหลือก๋านฮับ

36 เมื่อเปาโลอู้เสร็จแล้ว ก็คุกเข่าลงอธิษฐานพร้อมกับผู้ปกครองหมู่นั้น
37 หมู่เขาก็กอดลาเปาโลไว้ ปากั๋นไห้สะอึกสะอื้น
38 ตี้เยียะหื้อหมู่เขาเป๋นตุ๊กนักเหลือเป็นก็คือก๋าอู้ของเปาโลต๋อนตี้ว่า ต่อไปนี้หมู่เขาจะบ่หันหน้าต้านแหม
แล้ว จากนั้นหมู่เขาก็ปากั๋นมาส่งเปาโลตี้เฮือ

21

เปาโลไปกรุงเยรูซาเล็ม

1 เมื่อลาจากกั๋นแล้ว หมู่เฮาก็ลงเฮือตั้งซื่อไปเกาะโขส แหมวันนึ่งก็มาเถิงเกาะโรดส์ จากตี้หั้นก็มาแผว
เมืองปาทารา

2 หมู่เฮาปะเฮือลำนึ่งตี้จะไปเมืองฟีนิเซีย หมู่เฮาก็ลงเฮือลำนั้นไป
3 เมื่อหมู่เฮาผ่อหันเกาะไซปรัสแล้ว เฮือก็ก๋ายมาตางใต้ของเกาะไปแคว้นซีเรีย แล้วก็จอดตี้เมืองไทระ
เปื้อขนสินก๊าออกจากเฮือขึ้นฝั่ง
4 หมู่เฮาเซาะหมู่ผู้เจื้อ แล้วปะหมู่เขาตี้หั้น ก็ย้างอยู่กับหมู่เขาได้เจ็ดวัน หมู่ผู้เจื้อบอกเปาโลโดยก๋านนำ
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าห้ามไปกรุงเยรูซาเล็มเน่อ
5 แต่ว่าเมื่อเถิงเวลาตี้หมู่เฮาจะต้องเตียวตางต่อไป หมู่เขาตึงหมดตึงลูกตึงเมียก็มาส่งหมู่เฮาตี้นอกเมือง
เมื่อมาแผวฮิมทะเล หมู่เฮาก็ปากั๋นคุกเข่าอธิษฐานตี้หั้น
6 แล้วล่ำลากั๋น จากนั้นหมู่เฮาก็ลงเฮือ หมู่เขาก็ปากั๋นปึ๊กบ้าน
7 จากเมืองไทระเฮือมาจอดตี้เมืองทอเลเมอิส หมู่เฮาไปแอ่วหาปี้น้องผู้เจื้อตี้หั้น แล้วย้างอยู่กับหมู่เขาวัน
นึ่ง
8 วันถัดมาหมู่เฮาเตียวตางต่อไปแหมจ๋นมาแผวเมืองซีซารียา หมู่เฮาแว่บ้านของฟีลิป แล้วย้างอยู่กับเขา
ฟีลิปเป๋นคนบอกข่าวดีของพระเจ้า เป๋นคนนึ่งในหมู่เจ็ดคนตี้ฮับก๋านเลือกหื้อเป๋นผู้ผ่อกอยก๋านแจกอาหาร
หื้อคนตุ๊ก
9 ฟีลิปมีลูกสาวสี่คนตี้ยังบ่ได้แต่งงานเตื้อ ตึงสี่คนสามารถตวายตั๊กได้
10 หลังจากหมู่เฮาย้างอยู่ตี้หั้นหลายวัน ก็มีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้ามาจากแคว้นยูเดียจื้ออากา
บัส
11 เขาเข้ามาหาหมู่เฮา แล้วเอาสายฮ้างมัดแอวของเปาโลมามัดมือมัดตี๋นตั๋วเขาอู้ว่า พระวิญญาณ
บริสุทธิ์บอกว่า จาวยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะมัดคนตี้เป๋นเจ้าของสายมัดแอวนี้จาอี้เน่อ แล้วจะมอบเขาหื้อ
กับคนต่างจ้าด
12 เมื่อหมู่เฮาได้ยินจาอั้น หมู่เฮากับคนตี้อยู่ตี้หั้นก็ปากั๋นอ้อนวอนเปาโลบ่หื้อขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม
13 แต่เปาโลตอบว่า หมู่ต้านปากั๋นไห้ฮ้องเยียะหยัง เยียะหื้อข้าพเจ้าบ่ม่วนใจ๋เหียบ่ดาย ข้าพเจ้าพร้อมตี้
จะถูกมัดถูกขังคอก นักเหลือนั้นข้าพเจ้าพร้อมตี้จะต๋ายในกรุงเยรูซาเล็ม เปื้อหันแก่พระเยซูองค์พระผู้เป๋น
เจ้า
14 เมื่ออ้อนวอนเปาโลบ่ได้ผล หมู่เฮาก็ปากั๋นเลิก แล้วบอกว่า ขอหื้อเป๋นไปต๋ามความต้องก๋านขององค์
พระผู้เป๋นเจ้าก็แล้วกั๋น
15 หลังจากนั้นหมู่เฮาก็เกียมตั๋ว แล้วปากั๋นเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม
16 มีผู้เจื้อบางคนจากเมืองซีซารียาไปตวยหมู่เฮา หมู่เขาปาหมู่เฮาไปตี้บ้านของมนาสันจาวเกาะไซปรัสตี้
เป๋นผู้เจื้อเก่าแก่ หมู่เฮาย้างอยู่ตวยเขา

เปาโลไปหายากอบ

17 เมื่อหมู่เฮามาแผวกรุงเยรูซาเล็มแล้ว หมู่ปี้น้องผู้เจื้อก็ต้อนฮับหมู่เฮาอย่างอบอุ่น
18 วันถัดมาเปาโลกับหมู่เฮาปากั๋นไปแอ่วหายากอบ[๙] ผู้ปกครองของคริสตจักรกู้คนก็อยู่ตี้หั้นตวย
19 เปาโลตั๊กหมู่เขา แล้วเล่าเถิงเรื่องต่างๆ ตี้พระเจ้าใจ๊ต้านหื้อไปเยียะพันธกิจกับคนต่างจ้าด
20 เมื่อหมู่เขาได้ยินเรื่องราวตึงหมดจาอั้น ก็ปากั๋นสรรเสริญพระเจ้า แล้วอู้กับเปาโลว่า อ้ายเปาโลเหย
ต้านก็หันแล้วว่ามีจาวยิวหลายปันคนตี้ฮับเจื้อพระเยซู แต่ก็ยังฮักษาบทบัญญัติของโมเสสอย่างเคร่งครัด
เอาเป๋นแต๊เป๋นว่าอยู่
21 มีคนบอกจาวยิวในกรุงเยรูซาเล็มว่า ต้านสอนจาวยิวกู้คนตี้อยู่ตวยคนต่างจ้าดหื้อละบทบัญญัติของ
โมเสสเหีย โดยบอกว่าบ่ต้องเยียะพิธีสุหนัตหื้อกับลูกบ่าวของเขานั้น กาว่าเยียะต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมของจาว
ยิว
22 บ่าเดี๋ยวนี้หมู่เฮาจะเยียะจาใดดี เปื้อพิสูจน์ว่าข้อกล่าวหาของหมู่เขาบ่แต๊ หมู่เขาคงจะฮู้แล้วว่าต้านมา
ตี้นี่แล้ว ก็จะปากั๋นหลุ้มเยียะหื้อต้าน
23 หื้อเยียะต๋ามตี้หมู่เฮาจะบอกก็แล้วกั๋น คือว่ามีสี่คนตี้อยู่กับหมู่เฮาตี้นี่ตี้สาบานตั๋วกับพระเจ้าไว้แล้ว
24 ปาคนหมู่นี้เข้าไปในพระวิหาร เข้าฮ่วมพิธีล้างตั๋วหื้อบริสุทธิ์ตวยกั๋น แล้วจ่ายก้าเครื่องปู่จาสำหรับพิธี
นั้นหื้อแก่หมู่เขา เปื้อจะโก๋นหัวได้ คนตังหลายจะฮู้ว่าเรื่องตี้ได้ยินมาเกี่ยวกับต้านนั้นก็บ่แต๊ ย้อนว่าตั๋วต้าน
ก็ยังฮักษาบทบัญญัติของโมเสสอยู่
25 สำหรับหมู่คนต่างจ้าดตี้ฮับเจื้อพระเจ้านั้น หมู่เฮาส่งจดหมายแจ้งมติตี้ประชุมไปแล้ว คืออย่างตี้นึ่ง
ห้ามกิ๋นของกิ๋นตี้เกยเอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้ว อย่างตี้สอง ห้ามกิ๋นเลือด อย่างตี้สาม ห้ามกิ๋นจิ๊นสัตว์ตี้ถูก
ฮัดคอต๋าย กับอย่างตี้สี่ ห้ามเยียะบาปตางเพศ

[๙] **21:18 21:18** ยากอบคนนี้เป๋นน้องบ่าวพระเยซู

26 แล้ววันถัดมาเปาโลก็ปาป้อจายสี่คนนี้เข้าพิธีล้างตั๋วหื้อบริสุทธิ์ตวยกั๋น แล้วปากั๋นเข้าไปในพระวิหาร
แจ้งหื้อปุโรหิตฮู้ว่าพิธีล้างนี้จะเสี้ยงสุดวันไหน แล้วจะนำเครื่องปู่จามาถวายสำหรับหมู่เขาแต่ละคนในวัน
นั้น
27 เมื่อเวลาก๋ำหนดเจ็ดวันของพิธีใก้จะแล้ว มีจาวยิวบางคนจากแคว้นเอเชียหันเปาโลในพระวิหาร ก็สุ่ย
คนตังหลายหื้อโขดแล้วยับเปาโล
28 หมู่เขาฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า ปี้น้องจาวอิสราเอลเหย มาจ้วยกั๋นแล่ ไอ่ตั๋วนี่เป๋นคนตี้แอ่วไปสอนคนใคว่
ไปหมดหื้อต่อต้านคนจ้าดของเฮา กับบทบัญญัติของโมเสสตึงพระวิหารของเฮา หันก่อบ่าเดี่ยวนี้มันยังปา
จาวกรีกเข้ามาในพระวิหารแหมดวย เยียะหื้อสถานตี้อันศักดิ์สิทธิ์นี้มีมลทิน
29 (หมู่เขาว่าจาอี้ก็ย้อนหันโตรฟีมัสจาวเมืองเอเฟซัสอยู่กับเปาโลในเมือง จึงกื๊ดเดาเอาว่าเปาโลปา
โตรฟีมัสเข้ามาในพระวิหารตวย)
30 คนตึงเมืองก็โขด ปากั๋นหลุ้มเข้าไปยับเปาโลลากออกไปนอกพระวิหาร แล้วหับปะตู๋พระวิหารเหีย
31 ในเวลาตี้หมู่เขาฮิจะฆ่าเปาโลอยู่นั้น มีคนไปรายงานนายพันว่า ในกรุงเยรูซาเล็มตึงเมืองก๋ำลังวุ่นวาย
ไปหมดแล้ว
32 นายพันก็ฟั่งปาหมู่ทหารล่นไปตี้คนตังหลาย เมื่อคนตังหลายหันนายพันกับหมู่ทหารมา จึงย้างบุบตี๋
เปาโล
33 นายพันก็เข้าไปหาเปาโลแล้วก็ยับต้าน สั่งหื้อเอาเจื้อกเหล็กสองเส้นมาล่ามต้านไว้ จากนั้นนายพันก็
สอบสวนคนตังหลายว่าเปาโลเป๋นใผ เขาเยียะอะหยัง
34 บางคนเอิ้นว่าจาอี้ แหมคนว่าจาอั้น นายพันบ่สามารถฮู้แต๊เถิงเรื่องตี้เกิดขึ้นย้อนวุ่นวายขนาด ก็เลย
สั่งหื้อปาตั๋วเปาโลเข้าไปไว้ในป้อมทหาร
35 เมื่อปาเปาโลเตียวมาแผวซี่คันใดขึ้นป้อม คนตังหลายก็โขดนักขึ้นจ๋นหน้าดำหน้าแดง หมู่ทหารจึงจ้วย
กั๋นยกตั๋วเปาโลขึ้นป๊นหัว
36 คนตังหลายตี๊ตวยไปเอิ้นตวยกันว่า ฆ่ามันเหียๆ

เปาโลอู้กับคนตังหลาย

37 เมื่อทหารก๋ำลังปาเปาโลเข้าไปในป้อม เปาโลก็อู้กับนายพันทหารโรมันเป๋นภาษากรีกว่า ข้าพเจ้าขออู้
กับต้านน่อยได้ก่อ นายพันถามว่า เจ้าอู้ภาษากรีกได้ตวยกา
38 เจ้าเป๋นจาวอียิปต์ตี้เกยก่อก๋านจลาจลเมื่อตะก่อน แล้วปานักฆ่าสี่ปันคนเข้าไปในดินแดนทุรกั๋นดาร
บ่ใจ้กา
39 เปาโลตอบว่า บ่ใจ้ ข้าพเจ้าเป๋นจาวยิว เกิดตี้เมืองทาร์ซัสในแคว้นซีลีเซีย เป๋นคนของเมืองสำคัญ ขอ
อนุญาตหื้ออู้กับคนตังหลายน่อยเต๊อะ
40 เมื่อนายพันอนุญาต เปาโลก็ยืนขึ้นตั๊ดตี้ซี่คันใด แล้วโบกมือหื้อคนตังหลายดักก่อน เมื่อคนตังหลาย
ดักดีแล้ว เปาโลก็อู้กับหมู่เขาเป๋นภาษาฮีบรูว่า

22

1 ป้อแม่ปี้น้องตังหลายบ่าเดี่ยวนี้ขอฟังก๋าจี๊แจ๋งของข้าพเจ้าสักหน้อยเต๊อะ
2 เมื่อหมู่เขาได้ยินเปาโลอู้เป๋นภาษาฮีบรู หมู่เขาซ้ำปากั๋นดักเหลือเก่า แล้วเปาโลก็อู้ว่า
3 ข้าพเจ้าเป๋นจาวยิวเกิดตี้เมืองทาร์ซัสแคว้นซีลีเซีย แต่มาใหญ่ตี้กรุงเยรูซาเล็มนี้ ข้าพเจ้าเป๋นศิษย์
ของอาจ๋ารย์กามาลิเอล ต้านอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าหื้อเยียะต๋ามบทบัญญัติของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา
อย่างเคร่งครัด ข้าพเจ้าเป๋นคนตี้กระตือรือร้นต่อพระเจ้าขนาด เหมือนกั๋นกับหมู่ต้านตี้อยู่ตี้นี่วันนี้
4 ข้าพเจ้าเกยค่ำคนตี้ติดต๋ามลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู จ๋นต๋ายก็มี กับยับหมู่เขาตึงป้อจายแม่
ญิงไปขังคอกก็มี
5 มหาปุโรหิตกับสภาคนเฒ่าคนแก่ก็เป๋นพยานหื้อข้าพเจ้าได้ ย้อนข้าพเจ้าได้ฮับหนังสือจากหมู่เขา ตี้
เขียนเถิงปี้น้องจาวยิวในเมืองดามัสกัส เปื้อมอบอำนาจหื้อข้าพเจ้าไปยับคนตี้หั้น ตี้ติดต๋ามลัทธินั้น แล้วปา
มาลงโต๊ษตี้กรุงเยรูซาเล็ม
6 เมื่อข้าพเจ้าเตียวตางใก้จะแผวเมืองดามัสกัส เวลาต๋อนนั้นประมาณเตี้ยง จู่ๆ ก็มีแสงแจ้งจากต๊อง
ฟ้าส่องลงมาตี้ตั๋วข้าพเจ้า
7 ข้าพเจ้าก็โก้นลุงดิน แล้วได้ยินเสียงอันดังว่า เซาโล เซาโลเหย เจ้าค่ำเฮาเยียะหยัง
8 ข้าพเจ้าก็ถามไปว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป๋นใผ พระองค์ก็ตอบว่า เฮาคือเยซูจาวนาซาเร็ธผู้ตี้
เจ้าค่ำนั้น
9 หมู่คนตี้ไปตวยข้าพเจ้าก็หันแสงแจ้งนั้นเหมือนกั๋น แต่บ่ได้ยินเสียงของผู้ตี้อู้กับข้าพเจ้านั้น
10 ข้าพเจ้าก็ถามว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องเยียะจาใดดี องค์พระผู้เป๋นเจ้าก็บอกว่า ลุกขึ้น
เตียวเข้าไปในเมืองดามัสกัส ตี้หั้นจะมีคนบอกเจ้ากู้อย่างตี้เฮามอบหมายหื้อเจ้าเยียะ

11 แสงแจ้งตี้ส่องลงมานั้นเยียะหื้อต๋าข้าพเจ้าผ่ออะหยังบ่หันสักหน้อย หมู่คนตี้ไปตวยจึงจู๋งมือข้าพเจ้า
ปาเข้าไปในเมืองดามัสกัส
12 ในเมืองนั้นมีป้อจายคนนึ่งมาหาข้าพเจ้า เขาจื้ออานาเนีย เป๋นคนตี้เคร่งครัดบทบัญญัติของโมเสส
กับเป๋นคนตี้มีจื้อเสียงดีในหมู่จาวยิวตี้หั้น
13 เขาเข้ามายืนอยู่ป่างข้างข้าพเจ้าอู้ว่า อ้ายเซาโลเหย ขอหื้อต๋าผ่อหันแหมเตื้อ แล้ววินาทีนั้นข้าพเจ้า
ก็หันได้ กับหันเขาตวย
14 อานาเนียบอกว่า พระเจ้าของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮาเลือกต้านหื้อฮู้เถิงความต้องก๋านของ
พระองค์ กับหื้อหันพระองค์ตี้ถูกต้องต๋ามธรรม กับหื้อได้ยินกำอู้จากปากของพระองค์ตวย
15 ย้อนต้านจะเป๋นพยานหื้อกู้คนฮู้เถิงสิ่งตี้ต้านได้หันได้ยินเกี่ยวกับพระองค์
16 บ่ต้องถ้าอะหยังแหมแล้ว ลุกขึ้นฮับบัพติศมา แล้วขอองค์พระผู้เป๋นเจ้าล้างบาปของต้านหื้อหมดเสี้ยง
ไป
17 ข้าพเจ้าปึ๊กมาตี้กรุงเยรูซาเล็ม เมื่ออธิษฐานในพระวิหาร ก็ตกอยู่ในภาวะเกิ่งหลับเกิ่งตื่น
18 แล้วข้าพเจ้าก็หันองค์พระผู้เป๋นเจ้า พระองค์อู้กับข้าพเจ้าว่า ขะใจ๋ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มเวยๆ
เน่อ ย้อนว่าคนตี้นี่จะบ่ยอมฮับเรื่องตี้ต้านอู้เกี่ยวกับเฮา
19 แล้วข้าพเจ้าก็ตอบว่า พระองค์เจ้าข้า คนหมู่นี้ฮู้ว่าข้าพระองค์เกยไปต๋ามธรรมศาลาต่างๆ ของจาว
ยิวกู้ตี้ เปื้อยับคนตี้ฮับเจื้อพระองค์ไปขังคอกกับบุบตี้
20 กับต๋อนสเทเฟนพยานของพระองค์ถูกฆ่าต๋ายนั้น ข้าพระองค์ก็ยืนอยู่ตั๊ดหั้น หันดีหันงามตวยตี้ฆ่าเขา
ข้าพระองค์เป๋นคนเฝ้าเสื้อคุมของหมู่คนตี้ฆ่านั้น
21 แล้วพระองค์ก็บอกกับข้าพเจ้าว่า ไปเต๊อะ เฮาจะส่งเจ้าไปไก๋ๆ ไปหาคนต่างจ้าด
22 คนตังหลายฟังเปาโลอู้มาตลอด แต่เมื่อได้ยินเปาโลอู้เถิงเรื่องไปหาคนต่างจ้าด ก็ปากั๋นเอิ้นเสียงดังว่า
เอามันไปฆ่าต๋ายเหีย อยู่ไปก็หนักแผ่นดิน
23 หมู่เขาฮ้องเสียงดังแล้วแก้เสื้อคุมออก ปากั๋นก๋ำขี้ฝุ่นผุกขึ้นบนหัว๑
24 นายพันทหารโรมันสั่งหื้อปาเปาโลเข้าไปในป้อมทหาร สั่งเฆี่ยนกับสอบสวนเปาโลเปื้อจะฮู้ว่าเป๋นจาใด
คนตึงเมืองปากั๋นฮ้องเสียงดังใส่เปาโล
25 เมื่อหมู่ทหารก๋ำลังเอาเจื๊อกหนังมัดเกียมเฆี่ยนต้าน เปาโลก็ถามนายร้อยตี้ยืนอยู่ตี้หั้นว่า จะเฆี่ยนคน
สัญจ้าดโรมันก่อนตัดสินต๋ามกฎหมายแล้วกา
26 เมื่อนายร้อยได้ยินจาอั้น ก็ไปรายงานหื้อนายพันฮู้ แล้วถามว่า ต้านจะเยียะจาใดดี ป้อจายคนนี้เป๋น
คนสัญจ้าดโรมันเน่อ
27 นายพันก็เข้าไปถามเปาโลว่า เจ้าเป๋นคนสัญจ้าดโรมันแต๊กา เปาโลตอบว่า แต๊ก่า
28 นายพันบอกว่า ตั๋วของเฮาต้องเสียสตางค์จ๋ำนวนนักขนาดเถิงจะได้สัญจ้าดโรมัน เปาโลตอบว่า
แต่ตั๋วข้าพเจ้าเป๋นคนสัญจ้าดโรมันตั้งแต่เกิดเน่อ ย้อนป้อเป๋นคนสัญจ้าดโรมันอยู่แล้ว
29 หมู่ทหารตี้ก๋ำลังจะสอบสวนก็ละเปาโลไปตันที นายพันก็ตกใจ๋กั๋วขึ้นมาเมื่อฮู้ว่า คนตี้เขาสั่งหื้อเอาเจื้
อกเหล็กล่ามนั้นเป๋นคนสัญจ้าดโรมัน เซิ่งเป๋นก๋านเยียะผิดกฎหมายของโรม

เปาโลต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

30 ถัดมาแหมวันนึ่ง นายพันใค่ฮู้ว่าจาวยิวใส่ความเปาโลเรื่องอะหยัง ก็สั่งหื้อเจ้าหน้าตี้ปล่อยเปาโลก่อน
แล้วฮ้องประชุมหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับสภาแซนเฮดริน แล้วปาเปาโลเข้ามายืนต่อหน้าหมู่เขา

23

1 เปาโลปักต๋าผ่อไปตี้หมู่สมาชิกสภาแซนเฮดริน แล้วอู้ว่า ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าใจ๊จีวิตต่อหน้าพระเจ้า
ด้วยจิตสำนึกตี้ดีตลอดมาจ๋นแผวตึงวันนี้
2 อานาเนียตี้เป๋นมหาปุโรหิต สั่งหื้อคนตี้ยืนอยู่ฮิมเปาโลตบปากเปาโล
3 เปาโลก็อู้กับอานาเนียว่า พระเจ้าจะตบปากต้านเหมือนกั๋นเน่อ ต้านเผียบเหมือนก๋ำแปงตี้ตาสีขาว๒
ต้านนั่งตัดสินข้าพเจ้าต๋ามบทบัญญัติของโมเสส แต่ยังสั่งหื้อเขาตบข้าพเจ้า เซิ่งเป๋นก๋านผิดบทบัญญัติจา
อั้นกา
4 คนตี้ยืนอยู่ใก้เปาโลอู้ว่า เจ้าก้าอู้ดูถูกดูแควนมหาปุโรหิตของพระเจ้าจาอั้นกา
5 เปาโลบอกว่า ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าบ่ฮู้ลอว่าป้อจายคนนี้เป๋นมหาปุโรหิต ถ้าฮู้ข้าพเจ้าจะบ่ว่า ย้อนมี
เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ห้ามแจ้งด่าผู้ตี้ปกครองเจ้า๓

---

๑ **22:23 22:23** เป๋นก๋านแสดงว่าโขดขนาด ๒ **23:3 23:3** ก๋ำแปงตี้ตาสีขาว เป๋นกำสำนวนตี้ดูถูกดูแควน ๓ **23:5 23:5** อพย 22:28

6 เมื่อเปาโลหันว่าตี้ประชุมมีตึงหมู่สะดูสีกับหมู่ฟาริสี ต้านก็อู้เสียงดังว่า ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าเป๋นฟาริสี เป๋นลูกของฟาริสีตวยเน่อ ตี้ข้าพเจ้าถูกสอบสวนนี้ ก็ย้อนมีความหวังว่าคนตี้ต๋ายไปแล้วจะเป๋นขึ้นจากความต๋าย
7 บ่ากองเปาโลอู้จาอั้น หมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีก็ตั้งเก๊าเถียงกั๋น ตี้ประชุมนั้นเลยแบ่งออกเป๋นสองหมู่
8 (หมู่เขาผิดเถียงกั๋นก็ย้อนว่าหมู่สะดูสีถือว่าทูตสวรรค์กาว่าวิญญาณกับก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายบ่มี แต่หมู่ฟาริสีเจื้อว่ามีตึงสามอย่างนี้)
9 ตึงสองหมู่จึงผิดเถียงกั๋นเสียงดังนักขึ้นติกๆ แล้วมีธรรมาจ๋ารย์บางคนตี้เป๋นฟาริสียืนขึ้นเถียงอย่างหนักแน่นว่า หมู่เฮาบ่หันว่าป้อจายคนนี้เยียะผิดอะหยังสักหน้อย วิญญาณกาว่าทูตสวรรค์อาจจะอู้กับเขาแต๊
10 ก๋านเถียงนั้นแฮงขึ้นๆ จ๋นนายพันกั๋วว่าหมู่เขาจะหลุ้มเยียะฮ้ายเปาโล จึงสั่งหื้อทหารปาตั๋วเปาโลออกมาห่างจากคนหมู่นั้น แล้วปาปึ๊กไปตี้ป้อมทหารเหีย
11 แล้วในคืนนั้นองค์พระผู้เป๋นเจ้ามายืนป่างข้างเปาโลบอกว่า เจ้าบ่ต้องกั๋วเน่อ เจ้าเป๋นพยานหื้อเฮาในกรุงเยรูซาเล็มจาใด เจ้าจะต้องเป๋นพยานในกรุงโรมจาอั้น

จาวยิววางแผนฆ่าเปาโล

12 วันถัดมาจาวยิวมาสุมหัวกั๋นวางแผนจะฆ่าเปาโล แล้วสาบานฮ่วมกั๋นว่าจะบ่กิ๋นข้าวกิ๋นน้ำจ๋นกว่าจะฆ่าเขาได้เหียก่อน
13 คนตี้มาสุมหัวกั๋นมีประมาณสี่สิบป๋าย
14 แล้วหมู่เขาก็ไปบอกกับหมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่คนเฒ่าคนแก่ว่า หมู่เฮาสาบานกั๋นไว้แล้วว่า จะบ่กิ๋นข้าวกิ๋นน้ำจ๋นกว่าจะฆ่าเปาโลได้เหียก่อน
15 ต๋อนนี้ขอหมู่ต้านในนามของสภานี้ ไปบอกนายพันปาเปาโลมาหาหมู่ต้าน โดยขี้แต่งบอกว่าหมู่ต้านใค่สอบสวนเรื่องของเขาหื้อแค้มๆ นักขึ้น แล้วหมู่เฮาจะปากั๋นเก็ดฆ่าเขาเหียก่อนตี้จะมาแผวตี้นี่
16 แต่ลูกบ่าวของน้องสาวเปาโลได้ยินเรื่องแผนก๋านฮ้ายนี้ก่อน จึงเข้าไปในป้อมทหารบอกเปาโล
17 เปาโลฮ้องนายร้อยคนนึ่งมาบอกว่า ขอปาป้อจายหนุ่มคนนี้ไปหานายพันกำเต๊อะ เขามีเรื่องสำคัญจะบอกหื้อต้านฮู้
18 นายร้อยจึงปาป้อจายหนุ่มคนนี้ไปหานายพันแล้วบอกว่า นักโต๊ษเปาโลขอข้าพเจ้าปาป้อจายหนุ่มคนนี้มาหาต้าน เขามีเรื่องจะบอกหื้อต้านฮู้
19 นายพันจึงจู๋งมือป้อจายหนุ่มคนนั้นไปห่างจากหมู่คนแล้วถามว่า มีอะหยังกา
20 ป้อจายหนุ่มก็ตอบว่า จาวยิวตกลงกั๋นว่าวันพูกจะมาขอต้านปาเปาโลเข้าไปตี้สภาแซนเฮดรินแหม หมู่เขาจะขี้แต่งใค่ไต่สวนเรื่องเปาโลหื้อแค้มๆ แหมหน้อย
21 ขอต้านห้ามเยียะตวยต๋านตี้หมู่เขาว่าเน่อ หมู่เขามีคนสี่สิบป๋ายแนฆ่าเปาโลอยู่ ย้อนหมู่เขาสาบานกั๋นว่าจะบ่กิ๋นข้าวกิ๋นน้ำจ๋นกว่าจะฆ่าได้เหียก่อน ต๋อนนี้หมู่เขาก็เกียมพร้อมแล้ว ก๋ำลังถ้าต้านว่าจะตกลงต๋ามกำขอของหมู่เขาก่อ
22 แล้วนายพันก็หื้อป้อจายหนุ่มคนนั้นปึ๊กไปเหีย สั่งนักสั่งหนาว่า ห้ามบอกหื้อใผฮู้เน่อ ว่าเจ้ามาแจ้งเรื่องนี้กับเฮาแล้ว

ส่งตั๋วเปาโลไปเมืองซีซารียา

23 จากนั้นนายพันฮ้องนายร้อยมาสองคนสั่งว่า หื้อไปเกียมทหารราบสองร้อยนาย ทหารม้าเจ็ดสิบนาย ทหารหอกแหมสองร้อยนาย เกียมออกเตียวตางไปเมืองซีซารียาต๋อนสามทุ่มคืนนี้
24 เกียมม้าหื้อเปาโลสักสองสามตั๋ว แล้วคุ้มกั๋นเขาไปจ๋นแผวเจ้าเมืองเฟลิกส์อย่างปลอดภัย
25 แล้วนายพันก็เขียนจดหมายข้อความว่า
26 เรียนต้านเจ้าเมืองเฟลิกส์ จากข้าพเจ้าคลาวดิอัส ลีเซียส
27 ป้อจายคนนี้ถูกจาวยิวยับมา เขาเกือบจะถูกคนหมู่นั้นฆ่าต๋าย แต่ข้าพเจ้าปาหมู่ทหารไปจ้วยเขาไว้ ย้อนข้าพเจ้าได้ยินมาว่าเขาเป๋นคนสัญจ้าดโรมัน
28 ข้าพเจ้าใค่ฮู้ว่าจาวยิวใส่ความเขาเรื่องอะหยังพ่อง จึงปาตั๋วเขาไปตี้สภาแซนเฮดริน
29 ข้าพเจ้าก็หันว่าเขาถูกฟ้องเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติของจาวยิว แต่บ่มีความผิดเถิงขนาดต้องถูกฆ่าต๋ายกาว่าถูกคอก
30 เมื่อข้าพเจ้าฮู้ว่ามีจาวยิวหมู่นึ่งวางแผนจะฆ่าเขา ก็เลยฟั่งส่งเขามาหาต้านก่อน แล้วก็สั่งหื้อคนหมู่นั้นตี้ใส่ความเขามาฟ้องป้อจายคนนี้กับต้านเอาคนเดียว
31 หมู่ทหารราบก็เยียะต๋ามตี้นายพันสั่ง ปาเปาโลออกเตียวตางไปจ๋นแผวเมืองอันทิปาตรีส์ในคืนนั้น
32 วันถัดมาหมู่ทหารราบก็ปากั๋นปึ๊กไปป้อมทหาร แล้วหมู่ทหารม้าก็ปาเปาโลเตียวตางต่อไป
33 เมื่อหมู่ทหารม้ามาแผวเมืองซีซารียาแล้ว ก็เอาจดหมายไปหื้อเจ้าเมืองกับมอบตั๋วเปาโลหื้อตวย

34 เจ้าเมืองอ่านจดหมาย แล้วถามเปาโลว่ามาจากแคว้นไหน เมื่อฮู้ว่าเปาโลมาจากแคว้นซีลีเซีย
35 เจ้าเมืองจึงบอกว่า “ข้าจะฟังก๋าหื้อก๋านของเจ้าเมื่อฝ่ายตี้ฟ้องมาแผวแล้ว” ต้านจึงสั่งหื้อกุมตั๋วเปาโลไว้ในวังเก่าของเฮโรด

24

เปาโลแก้ข้อกล่าวหาต่อหน้าเฟลิกส์

1 ห้าวันถัดมาอานาเนียมหาปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่บางคน ตึงทนายความจื้อเทอร์ทูลลัส เตียวตางลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มมาแผวเมืองซีซารียาแล้ว ก็ตั้งข้อหาฟ้องเปาโลต่อหน้าเจ้าเมือง
2 เจ้าเมืองฮ้องเปาโลเข้ามา แล้วเทอร์ทูลลัสก็กล่าวหาเปาโลต่อหน้าเจ้าเมืองเฟลิกส์ว่า “ต้านเฟลิกส์ตี้เคารพ หมู่เฮาจาวยิวอยู่เย็นเป๋นสุขจากก๋านปกครองของต้านมาเป๋นเวลาเมินนาน กับประเทศจ้าดของเฮาก็ฮับก๋านปฏิรูป ย้อนต้านผ่อก๋ารณ์ไก๋
3 หมู่เฮาใคว่ประเทศขอบพระคุณต้านอย่างซาบซึ้งสำหรับสิ่งดีๆ หมู่นี้
4 ข้าพเจ้าบ่ใค่เสียเวลาของต้านนักล้ำไป ก็ขอรบก๋วนต้านฟังหมู่เฮาเล่าต่อแหมสักหน้อย
5 “หมู่เฮาหันว่า ป้อจายคนนี้เป๋นคนอันตราย สุ่ยหื้อเกิดก๋านจลาจลในหมู่จาวยิวในกู้ตี้ เขาเป๋นหัวหน้าลัทธินาซาเร็ธ
6 เขายังฮิเยียะหื้อพระวิหารมัวหมอง หมู่ข้าพเจ้าเลยปากั๋นยับตั๋วเขา[ฉ]
8 ขอต้านลองสอบสวนเขาผ่อเต๊อะ แล้วต้านจะฮู้จากปากของเขาว่า กู้สิ่งตี้เฮาตังหลายกล่าวหาเขานั้นเป๋นความจริง”
9 จาวยิวคนอื่นๆ ก็เข้ามาฮ่วมยืนยันว่า ตี้เทอร์ทูลลัสอู้มาตึงหมดก็เป๋นเรื่องแต๊

จาวยิวเต็กโต้ษใส่ความเปาโล

10 เมื่อเจ้าเมืองหื้อสัญญาณเปาโลอู้ ต้านก็อู้ว่า “ข้าพเจ้าฮู้ว่าต้านเป๋นผู้ตัดสินความหื้อประเทศนี้มาหลายปี๋แล้ว ข้าพเจ้าจึงสบายใจ๋ตี้จะแก้ข้อกล่าวหาของตั๋วเก่าต่อหน้าต้าน
11 ถ้าต้านสอบถามก็จะฮู้ได้เลยว่า ในเวลาบ่เกิ๋นสิบสองวันมานี้ ข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มเปื้อนมัสก๋านพระเจ้าตี้พระวิหาร
12 หมู่เขาบ่หันว่าข้าพเจ้าเถียงกับใผในพระวิหาร กาว่าอู้สุ่ยหมู่คนตี้ธรรมศาลาของจาวยิว กาว่าตี้อื่นๆ ในเมืองตวย
13 เรื่องตึงหมดตี้หมู่เขาก่ำลังฟ้องข้าพเจ้านั้น หมู่เขาบ่สามารถหาข้อพิสูจน์ได้
14 ข้าพเจ้ายอมฮับว่าได้นมัสก๋านพระเจ้าของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของข้าพเจ้า โดยเป๋นผู้ติดต๋ามลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู ตี้หมู่เขาฮ้องว่าเป๋นลัทธินิก๋ายนี่ง ข้าพเจ้าก็เจื้อถือกู้อย่างตี้เขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสส ตึงในหนังสือของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า
15 ข้าพเจ้าก็มีความหวังอย่างเดียวกับหมู่เขาว่า พระเจ้าจะเยียะหื้อกู้คนตึงคนถูกต้องต๋ามธรรมกับคนบ่ดีเป๋นขึ้นจากความต๋าย
16 ย้อนจาอั๋นข้าพเจ้าจึงอุตส่าห์เยียะกู้สิ่งด้วยจิตสำนึกตี้บริสุทธิ์ต่อพระเจ้ากับมนุษย์อย่างเป๋นแต๊เป๋นว่าอยู่เสมอ
17 “ต๋อนหลังตี้ไปจากกรุงเยรูซาเล็มเป๋นเวลาหลายปี๋ ข้าพเจ้าปึ๊กมาเปื้อเอาสตางค์มาจ้วยเหลือคนตุ๊กคนยากในจ้าดของข้าพเจ้า แล้วก็ลวดถวายเครื่องปู่จาพระเจ้า
18 เวลานั้นหมู่เขาก็หันข้าพเจ้าในพระวิหาร หลังจากข้าพเจ้าเยียะพิธีล้างตั๋วหื้อบริสุทธิ์แล้ว หมู่เขาก็หันว่าข้าพเจ้าบ่ได้อยู่กับหมู่คน กาว่าก่อความวุ่นวาย
19 แต่มีจาวยิวบางคนตี้มาจากแคว้นเอเชียอยู่ตี้หั้นในวันนั้น ถ้าเขาหมู่นั้นมีข้อกล่าวหาข้าพเจ้า หมู่เขาน่าจะมาฟ้องข้าพเจ้าต่อหน้าต้านตี้นี่ตวย
20 กาว่าบ่จาอั๋น ก็หื้อหมู่คนตี้มาตี้นี่บอกความผิดตี้ข้าพเจ้าถูกตัดสินต๋อนตี้อยู่ต่อสภาแซนเฮดรินเต๊อะ แต่บ่มีแม่นก่อ
21 เว้นแต่ว่าข้าพเจ้าถูกสอบสวนต่อหน้าต้านตังหลายในวันนี้ย้อนเรื่องเดียวเต้าอั๋น ก็คือ ข้าพเจ้าฮ้องขึ้นในตี้ประชุมนั้นว่า “ข้าพเจ้าเจื้อว่ามีก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย””
22 เฟลิกส์ฮู้เรื่องลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู ดีอยู่แล้ว ก็เลื่อนก๋านพิจารณาคดีออกไปก่อน บอกว่า “เมื่อนายพันลีเซียสมาแผว เฮาจะตัดสินคดีของหมู่ต้าน”
23 เขาสั่งนายร้อยหื้อกุมตั๋วเปาโลไว้ แต่หื้อลดหย่อนก๋านกวดขันลงพ่อง แล้วหื้อเปื้อนๆ ของเปาโลผ่อกอยจ้วยเหลือในสิ่งตี้จ๋ำเป๋น

[ฉ] **24:6 24:7** สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มข้อความส่วนตี๊ายของข้อ 6 เพิ่มข้อ 7 กับส่วนต้นของข้อ 8 ว่า “หมู่เฮาใค่ตัดสินเขาต๋ามกฎหมายของหมู่เฮา แต่นายพันลีเซียสใจ๊ก๋ำลังมาลู่เอาตั๋วเขาไปเหีย กับนายพันลีเซียสสั่งคนตี๊กล่าวหาเปาโลหื้อมาหาต้าน”

เฟลิกส์กับเมียฮ้องเปาโลมาอู้ตวย

24 หลายวันต่อมาเฟลิกส์มากับดรูสิลลาเมียของเขาตี้เป๋นจาวยิว แล้วเฟลิกส์สั่งหื้อปาเปาโลมาหา แล้วฟังเปาโลอู้เรื่องก๋านเจื้อพระเยซูคริสต์
25 แต่เมื่อเปาโลอู้เถิงความยุติธรรม ก๋านห้ามใจ๋ กับวันตี้พระเจ้าจะตัดสินกู้คนสำหรับสิ่งดีกับสิ่งบ่ดีตี้เกยเยียะ เฟลิกส์ก็เกิดกั๋วขึ้นมาอู้ว่า เอาละ วันนี้ปอเต้าอี้ก่อน ไปได้แล้ว เอาไว้เฮามีเวลาจะฮ้องมาแหมใหม่
26 ในเวลาเดียวกั๋นนั้น เฟลิกส์ก็หวังว่า เปาโลจะติดสินบน เขาจึงฮ้องเปาโลมาอู้ตวยเจื่อขนาด
27 ผ่านไปแล้วสองปี๋ ปอรสิอัสเฟสทัส ก็มาฮับต๋ำแหน่งเจ้าเมืองแตนเฟลิกส์ แต่เนื่องจากเฟลิกส์ใค่เอาใจ๋จาวยิวก่อนออกจากต๋ำแหน่ง ก็ยังละหื้อเปาโลติดคอกตี้หั๋นอยู่

25

เปาโลต้องก๋านไปปะซีซาร์

1 เมื่อเฟสทัสเข้าฮับต๋ำแหน่งเจ้าเมืองได้สามวัน ก็เตียวตางจากเมืองซีซารียาไปกรุงเยรูซาเล็ม
2 ตี้หั๋นหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ผู้นำจาวยิวยื่นข้อกล่าวหาเปาโลต่อเฟสทัส
3 แล้วอ้อนวอนเฟสทัสขอความกรุณาหื้อจ้วยส่งเปาโลมาตี้กรุงเยรูซาเล็มตวย หมู่เขาเยียะจาอี้ย้อนว่าวางแผนจะฆ่าเปาโลหละหว่างตาง
4 เฟสทัสตอบว่า เปาโลถูกกุมตั๋วอยู่ตี้เมืองซีซารียา แหมบ่เมินเต้าใดเฮาก็จะปึ๊กไปตี้หั๋นแล้ว
5 หื้อผู้นำในหมู่ต้านลงไปตวยเฮา ถ้าเปาโลมีความผิดอย่างนึ่งอย่างใดก็หื้อหมู่เขาฟ้องเปาโลตี้หั๋น
6 หลังจากอยู่กับหมู่เขาได้แปดวันกาว่าสิบวัน เฟสทัสก็ปึ๊กไปเมืองซีซารียา วันถัดมาต้านก็เปิดศาลตัดสินแล้วสั่งหื้อปาเปาโลเข้ามา
7 เมื่อเปาโลมาแผวแล้ว หมู่จาวยิวตี้มาจากกรุงเยรูซาเล็มก็มายืนแวดตะหลุ้มกล่าวหาว่า เปาโลเยียะผิดฮ้ายแฮงหลายอย่าง แต่ข้อหาหมู่นั้น หมู่เขาพิสูจน์บ่ได้สักข้อ
8 แล้วเปาโลก็แก้ข้อกล่าวหาว่า ข้าพเจ้าบ่ได้เยียะอะหยังผิดต่อบทบัญญัติของจาวยิว กาว่าต่อพระวิหาร กาว่าต่อซีซาร์เน่อ
9 แต่เฟสทัสใค่เอาใจ๋จาวยิวจึงถามเปาโลว่า เจ้าใค่ไปกรุงเยรูซาเล็มก่อ เปื้อสู้คดีตี้ถูกกล่าวหานี้ต่อหน้าเฮาตี้หั๋น
10 เปาโลตอบว่า ต๋อนนี้ข้าพเจ้าก็ก๋ำลังอยู่ต่อหน้าศาลของซีซาร์ ข้าพเจ้าควรจะได้ฮับก๋านตัดสินตี้นี่ ต้านก็อู้ดีว่าข้าพเจ้าบ่ได้เยียะผิดอะหยังต่อจาวยิว
11 ถ้าข้าพเจ้าเยียะผิดแต๊ กาว่าเยียะอะหยังตี้สมควรต๋าย ข้าพเจ้าก็ยอมต๋ายบ่ขัดขืนสักอย่าง แต่ถ้าข้อกล่าวหาหมู่นี้เอามาฟ้องเป๋นเรื่องบ่แต๊ ใผก็บ่มีสิทธิ์จะส่งข้าพเจ้าไปหื้อกับหมู่นี้ ข้าพเจ้าขอถวายฎีกาต่อซีซาร์
12 หลังจากเฟสทัสหารือกับตี้เป็กษาแล้ว ก็บอกว่า ย้อนเจ้าถวายฎีกาเถิงซีซาร์ ก็จะต้องไปเข้าเฝ้าซีซาร์

เฟสทัสเป็กษากษัตริย์อากริปปา

13 หลายวันต่อมากษัตริย์อากริปปากับพระนางเบอร์นิสน้องสาวของพระองค์ มาต้อนฮับเฟสทัสตี้เมืองซีซารียา
14 ในหละหว่างตี้กษัตริย์อากริปปาอยู่ตี้หั๋นหลายวัน เฟสทัสก็เล่าเรื่องคดีของเปาโลหื้อฟังว่า ตี้นี่มีป้อจายคนนึ่งเป๋นนักโต้ษตี้เฟลิกส์ขังคอกไว้
15 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่จาวยิวเอาคดีของป้อจายคนนี้มายื่นฟ้องต่อข้าพเจ้า กับขอหื้อตัดสินลงโต้ษเขา
16 ข้าพเจ้าบอกหมู่เขาว่า ต๋ามธรรมเนียมของจาวโรมันจะบ่มอบตั๋วนักโต้ษหื้อใผ จ๋นกว่าคนฟ้องกับคนตี้ถูกฟ้องมาอยู่ส่องหน้ากั๋น เปื้อหื้อคนตี้ถูกฟ้องมีโอกาสแก้ข้อกล่าวหาเหียก่อน
17 เมื่อหมู่เขาตวยข้าพเจ้ามาตี้นี่ ข้าพเจ้าก็บ่รอจ๊า แหมวันถัดไป ข้าพเจ้าก็เปิดศาลตัดสินแล้วสั่งหื้อปาตั๋วป้อจายคนนั้นเข้ามา
18 เมื่อหมู่ตี้ฟ้องเขายืนขึ้นกล่าวหาเขา ข้าพเจ้าก็หันว่าข้อกล่าวหานั้นบ่ใจ๋เรื่องฮ้ายแฮงอย่างตี้กึ๊ดไว้
19 แต่เป๋นก๋านโต้เถียงกั๋นเกี่ยวกับศาสนาของหมู่เขาเหีย กับเรื่องป้อจายคนนึ่งจื้อเยซูตี้ต๋ายไปแล้ว แต่เปาโลยืนยันว่ายังมีจีวิตอยู่
20 ข้าพเจ้าบ่ฮู้ว่าจะสอบสวนเรื่องหมู่นี้จาใดดี จึงถามเปาโลว่าเขาใค่ไปกรุงเยรูซาเล็มเปื้อสู้คดีนี้ตี้หั๋นก่อ
21 แต่เขาขอถวายฎีกาเถิงซีซาร์ ข้าพเจ้าจึงสั่งหื้อกุมตั๋วเขาไว้ก่อน จ๋นกว่าจะส่งตั๋วเขาไปหื้อซีซาร์
22 แล้วกษัตริย์อากริปปาก็อู้กับเฟสทัสว่า ข้าพเจ้าก็ใค่ฟังจากปากของป้อจายคนนี้ตวย เฟสทัสตอบว่า วันพูกต้านจะได้ฟังเขา

เปาโลอยู่ส่องหน้ากษัตริย์อากริปปา

23 ในวันถัดมากษัตริย์อากริปปากับพระนางเบอร์นิสเข้าไปในห้องโถงใหญ่ด้วยขบวนแห่อย่างยิ่งใหญ่ หมู่
เขามาตวยกั๋นกับหมู่ผู้บังคับบัญชาทหารกับผู้น๋าคนสำคัญๆ ของเมือง แล้วเฟสทัสสั่งหื้อปาเปาโลเข้ามา
24 จากนั้นเฟสทัสก็อู้ว่า กษัตริย์อากริปปากับต้านตังหลายตี้อยู่ตี้นี่ หมู่ต้านหันป้อจายคนนี้แล้ว เขาเป๋น
คนตี้จาวยิวตังหลายในเมืองนี้ตึงตี้กรุงเยรูซาเล็มฮ้องเอิ้นกับข้าพเจ้าว่า เขาบ่สมควรตี้จะมีจีวิตอยู่ต่อไป
25 แต่ข้าพเจ้าหันว่าเขาบ่ได้เยียะอะหยังผิดเถิงต้องต๋าย เมื่อเขาถวายฎีกาเถิงซีซาร์ ข้าพเจ้าจึงตกลงว่า
จะส่งเขาไปขึ้นศาลตี้กรุงโรม
26 แต่ข้าพเจ้าบ่อู้ว่าจะเขียนรายงานต่อพระองค์เกี่ยวกับป้อจายคนนี้จาใดดี ก็เลยปาเขามาอยู่ต่อหน้า
หมู่ต้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตี้อยู่ต่อหน้ากษัตริย์อากริปปา ตี้ฮู้บทบัญญัติของจาวยิวเป๋นอย่างดี เปื้อก๋าน
สอบสวนเตื้อนี้จะออกผลปอตี้จะเขียนรายงานได้
27 ย้อนข้าพเจ้าฮู้สึกว่าบ่เปิงตี้จะส่งตั๋วนักโต้ษไปหื้อซีซาร์ โดยบ่เจาะจงว่าเขาเยียะอะหยังผิดพ่อง

26

เปาโลแก้คดีต่อหน้าอากริปปา

1 กษัตริย์อากริปปาบอกกับเปาโลว่า เฮาอนุญาตหื้อเจ้าอู้แก้ข้อกล่าวหาหื้อตั๋วเก่าได้ เปาโลก็ยื่น
มือ[๔]แล้วตั้งเก๊าแก้ข้อกล่าวหาว่า
2 ต้านกษัตริย์อากริปปา ข้าพเจ้าถือว่าเป๋นโอกาสดีแต๊ๆ ตี้ได้อยู่ต่อหน้าพระองค์ในวันนี้ เปื้อแก้ข้อกล่าว
หาตึงหมดตี้หมู่จาวยิวใส่ความข้าพเจ้านั้น
3 ย้อนต้านกษัตริย์ก็ฮู้ฮีตเก่าฮอยเดิมกับข้อโต้แย้งต่างๆ ของจาวยิวเป๋นอย่างดี ย้อนจาอั้น ขอพระองค์
อดทนฟังข้าพเจ้าหน้อยเน่อ
4 จาวยิวฮู้หันข้าพเจ้ามาตั้งแต่เป๋นหละอ่อนตี้บ้านเกิด กับต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่ต้ามก๋างหมู่เขาในกรุง
เยรูซาเล็ม
5 หมู่เขาฮู้จักข้าพเจ้าเมินมาแล้ว ถ้าหมู่เขาจะยอมเป๋นพยานหื้อข้าพเจ้า ก็จะยืนยันว่าข้าพเจ้าเป๋นสมาชิก
ฟาริสี เป๋นหมู่คนตี้เคร่งศาสนาตี้สุดในหมู่จาวยิว
6 บ่าเดี๋ยวนี้ตี้ข้าพเจ้าถูกสอบสวนอยู่นี้ ก็ย้อนว่าข้าพเจ้ามีความหวังในสิ่งตี้พระเจ้าสัญญาไว้กับป้ออุ๊ยแม่
หม่อนของข้าพเจ้า
7 เป๋นพระสัญญาตี้สิบสองผะกุ๋นของหมู่เฮาหวังว่าจะเป๋นแต๊ จึงฮับใจ๊พระเจ้าอย่างเอาแต๊เอาว่าตึงเมื่อ
วันเมื่อคืน ข้าแต่กษัตริย์ หมู่จาวยิวใส่ความข้าพเจ้าก็ย้อนความหวังอันนี้ละ
8 เป๋นจาใดต้านตังหลายเจื้อว่า พระเจ้าเยียะหื้อคนเป๋นขึ้นจากความต๋ายนั้นเป๋นไปตึงบ่ได้
9 ข้าพเจ้าก็เกยกึ๊ดว่าจ๋ำเป๋นต้องขัดขวางจื้อของพระเยซูจาวนาซาเร็ธเต้าตี้จะเยียะได้
10 ข้าพเจ้าก็เยียะจาอั้นแล้วในกรุงเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าได้ฮับสิทธิอำนาจจากหมู่หัวหน้าปุโรหิตหื้อยับคนตี้
เจื้อพระเยซูไปขังคอก เมื่อหมู่นั้นถูกลงโต้ษเถิงต๋าย ข้าพเจ้าก็หันดีหันงามตวย
11 ข้าพเจ้ายับเอาเขาหมู่นั้นต๋ามธรรมศาลาต่างๆ มาลงโต้ษเจื่อขนาด กับฮิบังคับหื้อหมู่เขาอู้ดูแควนพระ
เยซู ข้าพเจ้าตึงโขดตึงจังคนหมู่นี้ขนาด เถิงกับเตียวตางไปค๋ำคนหมู่นี้เถิงเมืองในต่างประเทศ
12 ในก๋านเตียวตางไปยับหมู่ผู้เจื้อแบบนี้ มีเตื้อนึ่งข้าพเจ้าไปเมืองดามัสกัส โดยได้ฮับสิทธิอำนาจกับกำ
สั่งจากหมู่หัวหน้าปุโรหิตหื้อไปยับหมู่คนตี้เจื้อพระเยซูตี้หั้น
13 ข้าแต่กษัตริย์ เวลาประมาณเตี๊ยงวันต๋อนตี้ข้าพเจ้าก๋ำลังเตียวตางอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็หันแสงแจ้งจากตี๊
องฟ้าแจ้งเหลือแสงตะวัน ส่องลงมาตี้ตั๋วข้าพเจ้าตึงคนตังหลายตี้ไปตวยกั๋นกับข้าพเจ้า
14 หมู่เฮาตึงหมดโก้นลงดิน แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงอู้กับข้าพเจ้าเป๋นภาษาฮีบรูว่า เซาโล เซาโล
เหย เจ้าค๋ำเฮาเยียะหยัง ก๋านตี้เจ้าขัดขืนเฮาก็เยียะหื้อตั๋วเก่าเจ็บเหมือนงัวเตะเหล็กเหลี้ยมของเจ้าของ
15 ข้าพเจ้าก็ถามว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป๋นใผ แล้วพระองค์ตอบว่า เฮาคือเยซูผู้ตี้เจ้าค๋ำนั้นละ
16 ลุกขึ้นเต๊อะ ตี้เฮามาหาเจ้าก็เปื้อจะแต่งตั้งเจ้าหื้อเป๋นผู้ฮับใจ๊เฮา กับเป๋นพยานอู้หื้อคนอื่นฟังเถิงเหตุ
ก๋ารณ์ตี้เจ้าได้หันเฮา กับเรื่องตี้เฮาจะสำแดงหื้อฮู้ในปายหน้า
17 เฮาจะจ้วยเหลือเจ้าหื้อรอดป๊นจากจาวยิวกับคนต่างจ้าดตี้เฮาจะใจ๊เจ้าไปหานั้น
18 เปื้อเปิดหูเปิดต๋าของหมู่เขาหื้อบิ่นหลังต๋ำจากความมืดเข้ามาหาความเป่งแจ้ง กับจากอำนาจของซา
ต๋านเข้ามาหาพระเจ้า เปื้อเขาหมู่นั้นจะฮับก๋านยกโต้ษบาป แล้วเป๋นสมาชิกฮ่วมกั๋นกับหมู่คนตี้พระเจ้า
เลือกไว้เป๋นคนของพระองค์ โดยความเจื้อในเฮา
19 ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา หลังจากนั้น ข้าพเจ้าจึงเจื้อฟังนิมิตตี้มาจากสวรรค์นั้นตึงบ่ขัดขืนเลย

---

๔ **26:1 26:1** ยื่นมือ เป๋นวัฒนธรรมของคนสมัยนั้นตี้เยียะก่อนอู้ในตี้จุมนุม

20 ข้าพเจ้าตั้งเก๊าเตสนาสั่งสอนในเมืองดามัสกัสก่อน แล้วก็ในกรุงเยรูซาเล็มตึงใคว่แคว้นยูเดียกับต้า
มก๋างคนต่างจ้าดตวย ข้าพเจ้าบอกหื้อหมู่เขากลับใจ๋จากบาปมาหาพระเจ้าเหีย แล้วเยียะสิ่งตี้แสดงว่ากลับ
ใจ๋แต๊ๆ
21 ย้อนจาอี้หมู่จาวยิวเข้ามายับข้าพเจ้าต๋อนตี้อยู่ในพระวิหาร แล้วฮิจะฆ่าข้าพเจ้าเหีย
22 แต่พระเจ้าก็จ้วยข้าพเจ้ามาจ๋นแผวตึงวันนี้ ข้าพเจ้าจึงมายืนเป๋นพยานต่อต้านตังหลายตึงผู้หน้อย
ผู้ใหญ่ในตี้นี่ได้ ข้าพเจ้าบ่ได้อู้เรื่องอื่นๆ นอกจากสิ่งตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้ากับโมเสสบอกไว้ว่าจะ
เกิดขึ้น
23 สิ่งนั้นก็คือพระคริสต์จะต้องทนตุ๊กทรมานจ๋นต๋าย แล้วพระองค์จะเป๋นขึ้นจากความต๋ายก่อนเปิ้น เป๋น
ก๋านแสดงความเป่งแจ้งมาสู่จาวยิวตึงคนต่างจ้าด คือความรอดป๊นบาปโต้ษ

เปาโลฮิจั๊กจู๋งกษัตริย์อากริปปา

24 ในเวลาตี้เปาโลก๋ำลังอู้แก้ข้อกล่าวหาอยู่นั้น เฟสทัสก็ขัดจั๋งหวะเอ็กใส่เปาโลว่า เปาโล เจ้าเพี้ยนไป
แล้ว เจ้าเฮียนนักล้ำไป เยียะหื้อเป๋นผีบ้า
25 แต่เปาโลตอบว่า ต้านเฟสทัส ข้าพเจ้าบ่เป๋นผีบ้า แต่สิ่งตี้ข้าพเจ้าอู้มานี้เป๋นเรื่องแต๊ ข้าพเจ้าอู้อย่าง
คนปกติ
26 ต้านกษัตริย์อากริปปาก็อู้เรื่องหมู่นี้ดีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็บ่กั๋วตี้จะอู้อย่างเปิดเผยกับพระองค์ ข้าพเจ้า
แน่ใจ๋ว่าพระองค์ได้สังเกตหันในสิ่งตี้ข้าพเจ้าอู้เกี่ยวกับพระเยซู ย้อนว่าเรื่องหมู่นี้บ่ได้เกิดขึ้นในตี้ลับลี้
27 ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา พระองค์เจื้อสิ่งตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเขียนไว้ก่อ ข้าพเจ้าฮู้แน่ว่า
พระองค์เจื้อ
28 กษัตริย์อากริปปาก็เลยอู้กับเปาโลว่า เจ้าก็ด้วว่าเจ้าจะจั๊กจวนหื้อเฮาเป๋นคริสเตียนในเวลาสั้นๆ จาอั้น
กา
29 เปาโลก็ตอบว่า บ่ว่าจะเป๋นเวลาหน้อยกาว่าเวลานักก็ต๋าม ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าขอหื้อกษัตริย์
กับกู้คนตี้ได้ฟังข้าพเจ้าในวันนี้เป๋นเหมือนอย่างข้าพเจ้า ยกเว้นบ่ถูกเจื้อกเหล็กล่ามอย่างข้าพเจ้า
30 จากนั้นกษัตริย์อากริปปา เจ้าเมือง พระนางเบอร์นิส กับคนอื่นๆ ตี้นั่งอยู่ตวยกั๋นหั้น ก็ปากั๋นลุกขึ้นออก
ไปหมด
31 หลังจากหมู่เขาออกไปจากห้องแล้ว ก็อู้กั๋นว่า ป้อจายคนนี้บ่ได้เยียะอะหยังตี้สมควรต๋าย กาว่าสมควร
ถูกขังคอกสักหน้อย
32 แล้วกษัตริย์อากริปปาก็อู้กับเฟสทัสว่า ถ้าป้อจายคนนี้บ่ได้ถวายฎีกาเถิงซีซาร์ จะปล่อยเขาไปก็ได้

27

เปาโลขึ้นเฮือไปกรุงโรม

1 หลังจากหมู่เฮาได้ฮับก๋านตัดสินเรื่องเวลาตี้จะเตียวตางไปประเทศอิตาลีแล้ว เปาโลกับนักโต้ษคนอื่นๆ
ก็ถูกกุมตั๋วไว้กับนายร้อยคนนึ่งจื้อยูเลียส มาจากก๋องทหารจักรพรรดิออกัสตัส
2 มีเฮือลำนึ่งมาจากเมืองอัดรามิททิยุม เฮือลำนี้ก๋ำลังจะไปต๋ามต้าเฮือต่างๆ ต๋ามแนวฝั่งของแคว้นเอเชีย
หมู่เฮาก็ลงเฮือลำนี้ออกทะเลไป มีจาวมาซิโดเนียคนนึ่งจื้ออาริสทารคัส เขาลุกจากเมืองเธสะโลนิก๋ำไปกับ
หมู่เฮาตวย
3 วันถัดมาหมู่เฮาก็มาแผวต้าเฮือเมืองไซดอน ยูเลียสดีต่อเปาโลขนาด ยอมหื้อเปาโลไปแอ่วหาหมู่เปื้อนๆ
ได้ เปื้อเขาหมู่นั้นจะจ้วยเหลือต้านต๋ามความจ๋ำเป๋น
4 เฮือของหมู่เฮาแล่นออกจากเมืองไซดอน มีลมป๊ดมาแฮงขนาด หมู่เฮาจึงบิ่นหัวเฮือไปตังเกาะไซปรัสตี้
ลมบ่ปอแฮง
5 หมู่เฮาแล่นเฮือข้ามทะเลก๋ายเขตของแคว้นซีลีเซียกับแคว้นปัมฟีเลีย จ๋นมาแผวเมืองมิราในแคว้นลิ
เซีย
6 ตี้นี่นายร้อยปะเฮือลำนึ่งมาจากเมืองอเล็กซานเดรียก๋ำลังจะไปประเทศอิตาลี เขาเลยปาหมู่เฮาลงเฮือ
ลำนั้น
7 เฮือของหมู่เฮาไปจ๊าขนาด ใจ๊เวลาหลายวัน ในตี้สุดก็มาเถิงเมืองคนีดัสอย่างยากลำบาก เฮาบ่สามารถ
ไปต่อได้ย้อนลมตั้งแฮงขนาด จึงเปี่ยนเส้นตางไปตังลมป๊ดบ่ปอแฮงของเกาะครีตใก้แหลมสัลโมเน
8 เฮือแล่นเลาะฝั่งเกาะครีตไปอย่างยากลำบาก แล้วก็มาแผวตี้นึ่ง ตี้จื้อมีความหมายว่า ต้าเฮืองาม ตี้หั้น
อยู่ฮิมเมืองลาเซีย
9 หมู่เฮาเสียเวลานักเหมือนกั๋น ถ้าจะแล่นเฮือต่อต๋อนนี้ก็อันตรายล้ำไป ย้อนหากป๊นหละหว่างงานถือศีล
อดอาหารไปแล้ว จะเป๋นเวลาตี้ฝนตกหนัก กับในทะเลจะมีคลื่นลมแฮง เปาโลจึงเตื๋อนสติหมู่เขาว่า
10 ต้านตังหลาย ข้าพเจ้าหันว่าก๋านเตียวตางหนนี้จะมีอันตราย ตี้จะเยียะหื้อมีความเสียหายอย่างใหญ่
หลวง ตึงสินก๊าตี้ขนมา ตึงเฮือ ตึงจีวิตของหมู่เฮาตวย

11 แต่นายร้อยบ่ฟังกำเตื๋อนของเปาโล เขาเจื้อกัปตันกับเจ้าของเฮือนักเหลือ
12 ย้อนต้าเฮือนี้บ่เหมาะตี้จะจอดเฮือจ๋นยามฝนผ่านไปแล้ว คนส่วนใหญ่จึงตกลงกั๋นตี้จะแล่นเฮือจากตี้หั้น หมู่เขาฮิจะไปหื้อแผวเมืองฟีนิกส์ แล้วจะจอดเฮือไว้ตี้หั้น ฟีนิกส์เป๋นเมืองต้าของเกาะครีต เป๋นต้าเฮือตี้บิ่นหน้าไปตังวันตกแจ่งใต้กับตังวันตกแจ่งเหนือ

เป๋นฝนเป๋นลมหลวง
13 เมื่อมีลมปั๊ดมาตังใต้บ่ปอแฮงเต้าใด หมู่เขาก็กึ๊ดว่าเหมาะแล้ว เป๋นลมตี้เฮาไปต่อได้ ลูกเฮือจึงจั๊กสมอเฮือขึ้น แล้วแล่นเลาะไปต๋ามฮิมฝั่งเกาะครีต
14 แต่บ่ปอเมินเต้าใดก็มีลมหลวงตี้ฮ้องว่า ลมตังวันออกแจ่งเหนือ ปั๊ดบนปึ๊นดินลงมาจากเกาะ
15 เฮือตกอยู่ก๋างลมหลวงบ่สามารถฝ่าไปได้ หมู่เฮาก็เลยปล่อยเฮือแล่นปิ๋วไปตวยลม
16 เฮือก๋ายไปตังใต้เกาะหน้อยจื้อคาวดา ตี้หั้นเกาะบังลมไว้พ่อง หมู่เฮาก็สามารถจั๊กเฮือลำหน้อยตี้ลากตวยเฮือใหญ่ขึ้นมา แล้วมัดไว้แต่ยากขนาด
17 เมื่อเอาเฮือลำหน้อยขึ้นมาแล้ว หมู่เขาก็เอาเจื้อกลอดปึ๊นต๊องเฮือใหญ่ เปื้อมัดเฮือหื้อแน่นป้องกั๋นเฮือแตก แล้วหุบใบเฮือลงหื้อเฮือลอยไปตวยลม ย้อนกั๋วว่าเฮือจะไปติดสันดอนทรายในอ่าวเสอร์ทิส
18 ถัดมาแหมวัน ลมก็ยังปั๊ดเฮือปิ๋วไปปิ๋วมา หมู่เขาจึงจ้วยกั๋นเอาของตี้ใส่มาบนเฮือโจ้งลงทะเล
19 เมื่อเถิงวันถ้วนสาม หมู่เขาก็ยังต้องเอาเครื่องมือของใจ๊ในเฮือโจ้งลงทะเลเหีย
20 หมู่เฮาบ่หันดาวบ่หันตะวันมาหลายวันแล้ว ลมหลวงก็ยังปั๊ดแฮงเหมือนเก่า หมู่เฮาหมดหวังตี้จะมีจีวิตรอดแหมต่อไป
21 บ่มีใผได้กิ๋นข้าวกิ๋นน้ำมาหลายวันแล้ว เปาโลจึงยืนขึ้นต่อหน้าหมู่เขาอู้ว่า “หมู่ต้านน่าจะฟังกำแนะนำของข้าพเจ้าพ่องว่า ห้ามเอาเฮือออกจากเกาะครีต แล้วจะบ่ปะกับอันตรายตึงความเสียหายจาอี้
22 แต่บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าขอหมู่ต้านแป๋งใจ๋ดีๆ ไว้เน่อ จะบ่มีใผต๋ายสักคนเดียว จะเสียหายก้าเฮือเต้าอั้น
23 เมื่อตะคืนนี้ทูตสวรรค์องค์นึ่งของพระเจ้า ผู้เป๋นพระเจ้าของข้าพเจ้าตี้ข้าพเจ้าฮับใจ๊อยู่ มายืนอยู่ฮิมป่างข้าง
24 แล้วบอกว่า “เปาโลเหย บ่ถ้ากั๋วเน่อ เจ้าจะได้ยืนหื้อก๋านต่อหน้าซีซาร์แน่ๆ พระเจ้าโผดจ้วยเจ้าโดยหื้อคนตังหลายตี้อยู่ในเฮือตวยเจ้ารอดต๋าย”
25 ต้านตังหลายแป๋งใจ๋ดีๆ ไว้ ข้าพเจ้าไว้ใจ๋พระเจ้าว่า จะต้องเป๋นไปต๋ามตี้ทูตสวรรค์อู้ไว้อย่างแน่นอน
26 แต่ว่าหมู่เฮาจะต้องไปติดตื้นตี้เกาะแห่งนึ่ง”
27 จ๋นเถิงคืนตี้สิบสี่ เฮือของหมู่เฮาก็ยังปิ๋วไปปิ๋วมาอยู่ในทะเลอาเดรีย ประมาณเตี้ยงคืนหมู่ลูกเฮือก็กึ๊ดว่าเฮือเข้าใก้แผ่นดินแล้ว
28 หมู่เขาหยั่งน้ำผ่อ วัดได้เล็กสี่สิบเมตร เมื่อไปแหมน่อย หมู่เขาก็หยั่งน้ำผ่อแหม ต๋อนนี้วัดได้เล็กสามสิบเมตร
29 หมู่เขากั๋วว่าเฮือจะไปหลิ้มใส่บ่าหินตี้บ่มอยู่ในน้ำ จึงโจ้งสมอเฮือสี่ตั๋วจากด้านต๊ายเฮือลงทะเล แล้วปากั๋นอ้อนวอนขอหื้อแจ้งเวยๆ
30 หมู่ลูกเฮือฮิหนีออกจากเฮือ หมู่เขาหย่อนเฮือหน้อยลงทะเล แต่งเยียะเป๋นว่าจะหย่อนสมอตังหัวเฮือ
31 แล้วเปาโลก็อู้กับนายร้อยกับหมู่ทหารว่า “ถ้าคนหมู่นี้บ่อยู่ในเฮือ หมู่ต้านตึงหมดตึงเสี๊ยงจะต้องต๋ายแน่ๆ”
32 หมู่ทหารจึงตัดเจื้อกตี้มัดเฮือลำหน้อย แล้วปล่อยหื้อตกน้ำไปเหีย
33 เมื่อใก้จะแจ้งแล้ว เปาโลก็ขอร้องหมู่เขาหื้อกิ๋นข้าวกิ๋นน้ำ ต้านอู้ว่า “ได้สิบสี่วันแล้วเน่อ ตี้หมู่ต้านปากั๋นกองถ้าอยู่ บ่ได้กิ๋นอะหยังสักหน้อย
34 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าขอหื้อต้านตังหลายกิ๋นเหียพ่องเต๊อะ เปื้อจะบ่ต๋าย บ่ต้องห่วงเน่อ แม้แต่เส้นผมบนหัวของต้านตังหลายจะบ่ปุดไปสักเส้นเดียว”
35 เมื่อเปาโลอู้แล้ว ต้านก็เอาเข้าหนมปังออกมาขอบคุณพระเจ้าต่อหน้าคนตังหลาย แล้วก็หักกิ๋น
36 คนตังหลายก็มีก๋ำลังใจ๋ขึ้นมา ก็ปากั๋นเอาข้าวเอาน้ำออกมากิ๋นกั๋น
37 บนเฮือลำนี้มีคนตึงหมดจ๋ำนวนสองร้อยเจ็ดสิบหกคน
38 เมื่อกิ๋นข้าวกิ๋นน้ำกั๋นจ๋นอิ่มแล้ว หมู่เขาก็ปากั๋นเอาข้าวสาลีในเฮือโจ้งลงทะเลแหม เปื้อหื้อเฮือเบาขึ้น

เฮือแตก
39 เมื่อแจ้งแล้ว หมู่เขาก็หันแผ่นดินแต่บ่ฮู้จักว่าเป๋นตี้ไหน หมู่เขาสังเกตหันอ่าวตี้มีหาดทราย จึงตัดสินใจ๋ว่า ถ้าเป๋นไปได้จะเอาเฮือปุ้งขึ้นไปจุกบนหาดทรายนั้น
40 หมู่เขาจึงตัดเจื้อกสมอเฮือหื้อจ๋มน้ำตึงหมด แล้วแก้เจื้อกตี้มัดหางเสือออก จากนั้นก็จั๊กใบหัวเฮือขึ้นหื้อฮับลม แล้วเฮือก็ปุ้งเข้าหาดทราย
41 แต่เฮือมาจนใส่สันดอนเหียก่อน หัวเฮือก็ติดทรายแน่นจ๋นออกบ่ได้ ส่วนต๊ายเฮือก็ถูกคลื่นปั๊ดจ๋นเฮือแตก

42 หมู่ทหารจึงเป็กษาก๋นวางแผนจะฆ่าหมู่นักโต้ษเหีย เปื้อป้องก๋นบ่หื้อคนใดว่ายน้ำหนีไปได้
43 แต่นายร้อยใค่จ้วยจีวิตเปาโลบ่หื้อต๋าย จึงห้ามบ่หื้อหมู่เขาเยียะต๋ามตี้ก๊ดนั้น เขาสั่งคนตี้ว่ายน้ำจ้างหื้อโดดลงน้ำแล้วว่ายขึ้นฝั่งไปก่อน
44 ส่วนคนตี้เหลือก็หื้อเกาะไม้แป้นไปพ่อง กับเกาะไม้เฮือตี้แตกไปพ่อง กู้คนก็ปากั๋นเข้าแผวฝั่งอย่างปลอดภัย

28

เปาโลบนเกาะมอลตา

1 หลังจากหมู่เฮาเข้าเถิงฝั่งอย่างปลอดภัยแล้ว เถิงฮู้ว่าเกาะแห่งนี้จื้อมอลตา
2 คนปี๊นเมืองในเกาะนี้ใจ๋ดีกับหมู่เฮาขนาด หมู่เขาต้อนฮับหมู่เฮากับดังไฟหื้อหมู่เฮาย้อนฝนตกอากาศหนาว
3 ต๋อนตี้เปาโลเก็บกิ่งไม้แห้งหอบนึ่งมาใส่ไฟ มีงูปี๊ดตั๋วนึ่งเลื้อยออกมาจากก๋องหลัวย้อนไฟฮ้อน มันขบติดมือของเปาโล
4 หมู่คนปี๊นเมืองหันงูปี๊ดขบติดมือของเปาโลห้อยต้อนหล้อน ก็อู้กั๋นว่า “คนนี้ต้องฆ่าคนต๋ายแน่ๆ เถิงแม้เขาจะรอดต๋ายจากทะเล แต่เจ้าแม่แห่งความยุติธรรมตึงบ่ยอมหื้อรอดต๋ายไปได้”
5 แต่เปาโลก็สะวัดงูตกเข้าก๋องไฟไปเหีย ต้านบ่เป๋นอะหยังสักหน้อย
6 หมู่เขาก็ด๊ดว่าตั๋วเปาโลจะต้องบวม กาว่าโก้นลงต๋ายตันที แต่หลังจากถ้าผ่อจ้าดเมินก็บ่หันมีอะหยังเกิดขึ้นกับเปาโล หมู่เขาจึงก๊ดแหมใหม่ อู้กั๋นว่าเปาโลเป๋นเทพเจ้า
7 หัวหน้าของเกาะจื้อปูบลิอัส มีตี้ดินอยู่ใก้ต๋ำหมู่นั้น เขาเจิญหมู่เฮาเข้าไปในบ้าน แล้วเลี้ยงดูหมู่เฮาเป๋นอย่างดีเป๋นเวลาสามวัน
8 ป้อของปูบลิอัสบ่สบายนอนอยู่บนเตียง เขาเมื่อยกับเป๋นโรคบิด เปาโลจึงเข้าไปหาต้าน แล้วฮักษาโดยก๋านอธิษฐานวางมือบนตั๋วของต้าน ต้านก็หายเป๋นปกติ
9 เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้น คนป่วยคนไข้ตี้อยู่บนเกาะนี้ ก็ปากั๋นมาหื้อเปาโลฮักษาจ๋นหายเสี้ยงหมดกู้คน
10 คนตังหลายบนเกาะนับถือหมู่เฮานักขนาด เมื่อเถิงเวลาตี้หมู่เฮาจะเตียวตางต่อไป หมู่เขาก็เอาสิ่งของต่างๆ ตี้จ๋ำเป๋นสำหรับก๋านเตียวตางมาใส่เฮือเฮาจ้าดนัก

เตียวตางไปกรุงโรม

11 เป๋นเวลาสามเดือนนับจากเฮือแตก หมู่เฮาลงเฮือแหมลำนึ่งตี้มาจอดย้างตลอดยามหนาวตี้เกาะนั้น เป๋นเฮือตี้มาจากเมืองอเล็กซานเดรีย ตี้หัวเฮือมีฮูปแกะสลักพระแฝดติดไว้[๕]สององค์จื้อแคสเตอร์กับพอลลักซ์
12 หมู่เฮามาแผวเมืองไซราคิ้วส์ แล้วย้างตี้หั้นสามวัน
13 จากตี้นี่เฮือแล่นต่อไปแผวเมืองเรยีอูม วันถัดมามีลมปี๊ดจากตังใต้ หมู่เฮาก็แล่นเฮือต่อไป แหมวันก็มาแผวเมืองปูทีโอลี
14 หมู่เฮาปะปี้น้องผู้เจื้อบางคนตี้หั้น หมู่เขาจวนหมู่เฮาย้างตวยหมู่เขาเป๋นเวลาเจ็ดวัน แล้วหมู่เฮาก็มาแผวกรุงโรม
15 เมื่อหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในกรุงโรมฮู้ข่าวว่าหมู่เฮาก๋ำลังจะมา ก็ออกมาปะหมู่เฮาก๋างตางตี้กาดอัปปิอัสกับสถานตี้จื้อว่า บ้านสามฮ้าน เมื่อเปาโลหันหมู่เขาก็ขอบคุณพระเจ้ากับมีก๋ำลังใจ๋นักขึ้น

เปาโลอยู่ในกรุงโรม

16 เมื่อหมู่เฮามาแผวกรุงโรมแล้ว เปาโลก็บ่ต้องเข้าอยู่ในคอก แต่ฮับอนุญาตหื้ออยู่ในบ้านส่วนตั๋วตวยกับทหารตี้อยู่เฝ้าไว้
17 ผ่านไปสามวันเปาโลฮ้องประชุมหมู่ผู้นำของจาวยิว หลังจากกู้คนมาหมดแล้ว เปาโลจึงอู้ว่า “ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าถูกยับในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วถูกมอบหื้อกับทหารโรมันเถิงแม้ว่าข้าพเจ้าบ่ได้เยียะผิดต่อคนของหมู่เฮา กาว่าต่อฮีตเก่าฮอยเดิมของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮาเลย
18 เมื่อหมู่โรมันสอบสวนข้าพเจ้าแล้ว ก็ใค่ปล่อยตั๋วข้าพเจ้าไป ย้อนว่าบ่เยียะอะหยังผิดเถิงต้องถูกลงโต้ษเถิงต๋าย
19 แต่หมู่จาวยิวบ่ยอม ข้าพเจ้าจึงจ๋ำเป๋นต้องขอถวายฎีกาต่อซีซาร์ แม้ว่าข้าพเจ้าบ่มีอะหยังตี้จะฟ้องคนจ้าดเดียวกั๋นเน่อ
20 ย้อนจาอี้ข้าพเจ้าจึงขอปะต้านตังหลายกับอู้กั๋น แต๊ๆ แล้ว ตี้ข้าพเจ้าต้องถูกล่ามเจื้อกเหล็กอยู่นี้ ก็ย้อนเรื่องความหวังของจาวอิสราเอลเน่อ”

---

[๕] **28:11 28:11** เป๋นเทพตี้หมู่คนงานบนเฮือไหว้สาต๋ามความเจื้อของจาวโรมัน

21 หมู่ผู้นำจาวยิวอู้กับเปาโลว่า “หมู่เฮาก็บ่เกยฮับจดหมายจากแคว้นยูเดียเกี่ยวกับต้านเลย กับบ่มีปี้น้อง
คนใดตี้เตียวตางมาจากตี้หั้นมาแจ้ง กาว่าอู้บ่ดีเกี่ยวกับตั๋วต้านเหมือนกั๋นเน่อ
22 แต่หมู่เฮาใค่ฮู้ใค่ได้ยินเถิงสิ่งตี้ต้านกี๊ด ย้อนฮู้มาว่ากู้ตี้กู้ตางมีคนอู้ต่อต้านลัทธินิก๋ายนี้”
23 หมู่เขาจึงนัดปะกับเปาโลแหม เมื่อเถิงวันนัดก็มีคนมาหาเปาโลตี้พักของต้านจ๋ำนวนนัก เปาโลอธิบาย
เป๋นพยานเถิงแผ่นดินของพระเจ้า ตึงฮิจั๊กจู๋งคนหมู่นั้นหื้อเจื้อว่าพระเยซูเป๋นพระคริสต์ โดยอ้างจากบท
บัญญัติของโมเสสกับหนังสือของหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า เปาโลเยียะจาอี้ตั้งแต่เจ๊าจ๋นแผวเมื่อ
แลง
24 บางคนก็เจื้อในสิ่งตี้ต้านอู้ แต่บางคนก็บ่เจื้อ
25 หมู่เขาขัดแย้งกั๋น ก่อนจะลาจากกั๋นไปเปาโลอู้ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์อู้ถูกต้องแล้ว เมื่ออู้กับป้ออุ๊ย
แม่หม่อนของหมู่เฮา ผ่านอิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าว่า
26 “จงไปหาคนหมู่นี้เน่อ แล้วอู้กับหมู่เขาว่า
หมู่เจ้าจะฟังแล้วฟังแหมแต่จะบ่เข้าใจ๋
จะผ่อแล้วผ่อแหมแต่จะบ่หัน
27 ย้อนจิตใจ๋ของคนหมู่นี้หลึ่ง
หมู่เขาปิดหูปิดต๋าเหีย
ถ้าบ่จาอั้นหมู่เขาจะหันกับต๋า
ได้ยินกับหู
เข้าใจ๋ด้วยจิตใจ๋ของหมู่เขา
แล้วปึ๊กมาหาเฮา เปื้อหื้อเฮาฮักษาหมู่เขาหื้อหายดี”[ธ]
28 “ย้อนจาอั้นหมู่ต้านต้องฮู้ไว้ว่า เรื่องความรอดป๊นบาปโต้ษของพระเจ้าได้ยกไปหื้อคนต่างจ้าด แล้วหมู่
เขาก็จะฮับฟัง”[ฉ]
30 เปาโลอยู่ในบ้านตี้เจ้าเป๋นเวลาเถิงสองปี๋ ต้านได้ต้อนฮับกู้คนตี้มาหา
31 เปาโลเตสนาเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า กับสั่งสอนเรื่องของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างบ่กั๋ว
ใผโดยบ่มีคนขัดขวาง

[ธ] **28:27 28:27** อสย. 6:9-10 [ฉ] **28:28 28:28** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 29 ตี้ว่า “เมื่อเปาโลอู้กำนี้จบแล้ว หมู่จาวยิวก็ปึ๊กเมือบ้าน
ปากั๋นไปเถียงกั๋นไปตวย”

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในกรุงโรม

ต๋อนตั้งเก๊าของจดหมายฉบับนี้มีข้อความว่า เขียนโดยเปาโล เปาโลบ่ใจ้คนนึ่งในหมู่อัครทูตตี้ได้อยู่กับพระเยซูต๋อนตี้พระองค์ยังอยู่ในโลกนี้ แต่เปาโลได้หันพระเยซูในนิมิตต๋อนตี้ต้านก่ำลังเตียวตางไปเมืองดามัสกัส พระเจ้าได้ฮ้องต้าน เปื้อหื้อต้านไปบอกข่าวดีหื้อกับคนต่างจ้าด คนส่วนใหญ่ถือว่าเปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 57 ต๋อนตี้อยู่ในเมืองโครินธ์

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้เถิงหมู่ผู้เจื้อในกรุงโรม บ่ฮู้แน่ชัดว่าใผเป๋นผู้ตั้งคริสตจักรขึ้นในกรุงโรม อาจจะเป๋นบางคนตี้มาจากกรุงโรมตี้ได้ฟังกำเตสนาของเปโตรในวันเพ็นเทคอสต์ตี้กรุงเยรูซาเล็มแล้วฮับเจื้อต๋อนตี้ปึกไปกรุงโรม หมู่เขาก็บอกในกรุงนั้น กาว่า อาจจะเป๋นผู้เจื้อคนอื่นๆ ตี้เตียวตางมา ตี้ได้บอกข่าวดีในกรุงโรม ในจดหมายฉบับนี้แสดงหื้อหันว่า คริสตจักรตี้หั้นก็มีตึงผู้เจื้อจาวยิวกับคนต่างจ้าด เปาโลใค่อยากไปแอ่วหาผู้เจื้อในกรุงโรมตวย ก็เลยเขียนจดหมายฉบับนี้ส่งไปหื้อก่อน เปื้อจะอธิบายกำสั่งสอนตี้สำคัญของเป็นเกี่ยวกับพระเยซู

ในจดหมายฉบับนี้เปาโลได้อธิบายหลายสิ่งหลายอย่างตี้สำคัญเกี่ยวกับความเจื้อในพระเยซูคริสต์ เจ้นกู้คนได้เยียะบาป กู้คนบ่สมควรตี้จะได้ฮับความเมตต๋ากรุณาจากพระเจ้า แต่ย้อนความฮักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าตี้มีหื้อกู้คน พระองค์ได้ส่งพระเยซูคริสต์เข้ามาในโลกนี้เปื้อจะมีจีวิตแบบมนุษย์ ต๋ายบนไม้ก๋างเขนเปื้อฮับโต้ษแตนมนุษย์ตังหลาย แล้วเป๋นขึ้นจากความต๋ายเปื้อทำลายอำนาจของความต๋ายกับบาป เปื้อกู้คนจะได้ฮับความรอดปึ๊นบาปโต้ษ ตึงจาวยิวกับคนต่างจ้าดจะได้ฮับความรอดปึ๊นบาปโต้ษนี้โดยเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์ บ่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งตี้เขาเยียะโดยตั๋วเขาเอง แต่เป๋นของขวัญจากพระเจ้า กู้คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์ได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในใจ๋ของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์เยียะหื้อกู้คนเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม กับใจ๊จีวิตตี้เป๋นตี้เปิงใจ๋ของพระเจ้า เปาโลเน้นว่า พระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจสูงสุด พระองค์เป๋นผู้ตี้ฮ้องคนมาเปื้อจะเจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์ แล้วฮับความรอดปึ๊นบาปโต้ษ

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้ฮับใจ๊พระเยซูคริสต์ ผู้ตี้พระเจ้าฮ้องมาเป๋นอัครทูต กับแต่งตั้งหื้อบอกข่าวดีของพระเจ้า

2 ตี้พระเจ้าสัญญาไว้เมินมาแล้ว โดยตี้ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

3 เป๋นเรื่องเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮา๑ เซิ่งในเรื่องความเป๋นมนุษย์ พระองค์เกิดในผะกุ๋นของกษัตริย์ดาวิด

4 เซิ่งในเรื่องความเป๋นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ พระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋ายโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เปื้อหื้อฮู้แจ้งกั๋นว่าพระองค์เป๋นพระบุตรของพระเจ้า

5 หมู่ข้าพเจ้าได้ฮับหน้าตี้เป๋นอัครทูตโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์ หื้อไปบอกคนในกู้ๆ จ้าดหื้อเจื้อฟังกับวางใจ๋พระองค์ เปื้อหันแก่นามของพระองค์

6 หมู่ต้านก็อยู่ในหมู่คนตี้พระเจ้าฮ้องมาเป๋นคนของพระเยซูคริสต์เหมือนกั๋น

7 เถิง ปี้น้องตี้อยู่กรุงโรม ผู้ตี้พระเจ้าฮักกับฮ้องมาเป๋นคนของพระองค์ ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

ความตั้งใจ๋ของเปาโลตี้จะไปกรุงโรม

8 ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์สำหรับหมู่ต้านกู้คน ย้อนว่ามีคนเล่าลือเรื่องความเจื้อของหมู่ต้านใคว่โลกไปหมด

9 พระเจ้าตี้ข้าพเจ้าฮับใจ๊ในก๋านบอกข่าวดีเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์อย่างสุดใจ๋นั้น พระองค์เป๋นพยานยืนยันได้ว่า ข้าพเจ้าก็ด๊ดเถิงหมู่ต้านตลอด

10 เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานกู้เตื้อ ข้าพเจ้าขอว่า ถ้าพระเจ้าเปิงใจ๋ ข้าพเจ้าจะได้ไปแอ่วหาหมู่ต้าน

11 ย้อนว่าข้าพเจ้าใค่ปะหมู่ต้านแต๊ๆ เปื้อว่าข้าพเจ้าจะได้แบ่งปั๋นของประทานฝ่ายจิตวิญญาณหื้อหมู่ต้าน เปื้อหมู่ต้านจะเข้มแข็งนักขึ้น

12 คือว่าหมู่เฮาจะได้หื้อก๋ำลังใจ๋กั๋นโดยความเจื้อของเฮาตึงสองฝ่าย

---

๑ **1:3 1:3** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกประโยคนี้อยู่ต๊ายข้อ 4

13 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลายเหย ข้าพเจ้าใค่หื้อต้านตังหลายฮู้ว่าข้าพเจ้าตั้งใจ๋หลายเตื้อแล้วว่าจะมาหาหมู่
ต้าน เปื้อจะได้เก็บเกี่ยวผลในหมู่ต้านเหมือนกับตี้เกิดขึ้นในหมู่คนต่างจ้าดอื่นๆ มาแล้ว แต่ก็มีเหตุขัดข้อง
หื้อมาหาบ่ได้จ๋นแผวบ่าเดี่ยวนี้
14 ข้าพเจ้าเป๋นหนี้ตี้ต้องบอกข่าวดีต่อคนกู้จ้าด ตึงคนกรีก ตึงคนตี้บ่ใจ้กรีก คนมีก๋านศึกษากับคนบ่มี
ก๋านศึกษาตวย
15 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าจึงใค่บอกข่าวดีหื้อหมู่ต้านตี้อยู่ในกรุงโรมฮู้ตวยนักขนาด

ฤทธิ์อำนาจของข่าวดี

16 ข้าพเจ้าบ่อายตี้จะบอกข่าวดี ย้อนว่าเรื่องข่าวดีเป๋นฤทธิ์อำนาจตี้มาจากพระเจ้า เปื้อจ้วยหื้อกู้คนตี้เจื้อ
ได้รอดป๊นบาปโต้ษ จ้วยจาวยิวก่อนแล้วก็จ้วยคนต่างจ้าด
17 ย้อนว่าข่าวดีนั้น ได้เปิดเผยหื้อฮู้ว่า พระเจ้าเยียะหื้อเฮาตังหลายเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมจาใด เฮา
เป๋นจาอั้นได้ก็โดยตางความเจื้อเต้าอั้น อย่างตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “คนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อ
ของเขาจะมีจีวิต”[๒]

มนุษย์ตังหลายเป๋นคนบาป

18 พระเจ้าตี้อยู่ในสวรรค์เปิดเผยหื้อหันว่า พระองค์โขดก๋านบาปกับก๋านฮ้ายตี้คนเยียะ หมู่เขาเก็ดเกิ้ง
ความจูริงไว้โดยความบาปกับก๋านฮ้ายของเขา
19 ตี้พระเจ้าโขดหมู่เขาก็ย้อนว่าพระองค์เปิดเผยเรื่องของพระองค์หื้อเขาหันแจ้งแล้ว
20 ย้อนตั้งแต่พระเจ้าได้สร้างโลกมาแล้ว หมู่เขาก็ได้ฮับฮู้สภาพของพระเจ้าตี้ผ่อหันบ่ได้ คือฤทธิ์อำนาจ
ของพระองค์ตี้บ่มีวันเสื่อมกับความเป๋นพระเจ้าอย่างแจ่มแจ้งจากสิ่งตี้พระองค์สร้างมาแล้ว ย้อนจาอั้น
มนุษย์จึงแก้ตั๋วบ่ได้เลย
21 เถิงแม้ว่ามนุษย์ฮู้เรื่องพระเจ้า มนุษย์ก็บ่ได้ถวายเกียรติกับขอบคุณพระองค์หื้อสมกับตี้พระองค์เป๋น
พระเจ้า แต่มนุษย์ก็ดื่เรื่องพระเจ้าในตางตี้บ่มีสาระ แล้วจิตใจ๋ตี้บ่มีความเข้าใจ๋ของเขาก็มืดมัวไป
22 เขาอ้างว่าเป๋นคนมีปี๋ญญา แต่แต๊ๆ แล้วเขาเป๋นคนง่าว
23 แตนตี้เขาจะนมัสก๋านพระเจ้าผู้ตี้บ่มีวันต๋าย เขาก็ไปนมัสก๋านฮูปเคารพตี้เขาแป๋งคนเดียวเหีย แป๋ง
เป๋นฮูปคนตี้ต้องต๋ายพ่อง ฮูปนกพ่อง ฮูปสัตว์สี่ตีนพ่อง กาว่าเป๋นฮูปสัตว์เลื้อยกาน
24 ย้อนจาอั้นพระเจ้าจึงป่อยเขาเยียะก๋านลามกต๋ามตั๋ณหาในใจ๋ของเขากับเยียะสิ่งน่าอายตางก๋ายต่อกั๋น
25 แตนตี้จะเจื้อความจริงเรื่องพระเจ้า เขากลับเจื้อกำขี้จุแตน เขานมัสก๋านกับฮับใจ๊สิ่งตี้พระเจ้าสร้าง
แตนตี้จะนมัสก๋านพระองค์ผู้สร้างกู้สิ่งกู้อย่าง ผู้ตี้สมควรจะได้ฮับก๋านสรรเสริญตลอดไป อาเมน
26 ย้อนจาอี๋พระเจ้าจึงป่อยหื้อหมู่เขาเยียะต๋ามตั๋ณหา เยียะสิ่งตี้น่าอาย แม้แต่หมู่แม่ญิงก็เปี่ยนก๋านมี
เพศสัมพันธ์ต๋ามธรรมชาติไปเยียะหื้อเป๋นผิดธรรมชาติไปเหีย
27 หมู่ป้อจายก็เหมือนกั๋น เลิกมีเพศสัมพันธ์กับแม่ญิงต๋ามธรรมชาติ แต่หันมามัวเมาในตั๋ณหากับป้อ
จายตวยกั๋น ป้อจายกับป้อจายมีเพศสัมพันธ์ตี้น่าละอาย หมู่เขาจึงได้ฮับโต้ษต๋ามความผิดนั้น
28 ย้อนเขาหันว่าก๋านฮู้จักพระเจ้าเป๋นเรื่องบ่สำคัญ พระองค์จึงป่อยหื้อหมู่เขามีจิตใจ๋เสื่อมทราม เขาจึง
เยียะในสิ่งตี้บ่ควรเยียะ
29 หมู่เขามีจีวิตตี้มีก้าสิ่งบ่ดีสะป๊ะ มีความบาป ขี้โลภ แนจะเยียะฮ้ายคนอื่น ขอยกั๋น ฆ่ากั๋น ผิดหัวกั๋น จุล่า
ยกั๋น กึ๊ดฮ้ายต่อกั๋น เล่าขวัญกั๋น
30 ว่าหย้อกั๋น จังพระเจ้า ดูแควนกั๋น จ๋องหอง อวดตั๋ว ฮิกึ๊ดก้าจะเยียะสิ่งบ่ดีสะป๊ะ บ่เจื้อฟังกำป๊อแม่
31 บ่หลวก บ่ฮักษาสัญญา บ่ฮักกั๋น กับบ่มีความเมตต๋า
32 เถิงแม้หมู่เขาจะฮู้กฎเก๋ณฑ์ตี้ยุติธรรมของพระเจ้าแล้ว ตี้ว่าใผเยียะจาอั้นสมควรต๋าย หมู่เขาก็ยังเยียะ
อยู่ กับหันดีหันงามกับคนตี้เยียะจาอั้นตวย

2

พระเจ้าลงโต้ษคนบาปอย่างยุติธรรม

1 ย้อนจาอั้น บ่ว่าต้านจะเป๋นใผก็ต๋าม ถ้าต้านตัดสินคนอื่น ต้านก็บ่มีข้อแก้ตั๋วต่อพระเจ้าเลย เมื่อต้าน
ตัดสินคนอื่น ต้านก็ได้ตัดสินลงโต้ษตั๋วเก่าแล้ว ย้อนว่าต้านก็เยียะอย่างเดียวกับเขาเหมือนกั๋น
2 หมู่เฮาฮู้แล้วว่าตี้พระเจ้าตัดสินลงโต้ษคนตี้เยียะจาอั้นก็ยุติธรรมแต๊ๆ
3 แล้วต้านตี้ตัดสินคนตี้เยียะจาอั้น แต่ต้านก็ยังเยียะอย่างเดียวกับเขา ต้านกึ๊ดว่าต้านจะหนีก๋านลงโต้ษ
ของพระเจ้าได้กา
4 กาว่าต้านดูหมิ่นดูแควนความกรุณา ความอดใจ๋ กับความอดทนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ต้านบ่ฮู้กา ว่า
ความกรุณาของพระองค์นั้นก็เปื้อหื้อโอกาสต้านกลับใจ๋จากบาป

---

[๒] **1:17 1:17** แป๋ได้แหมอย่างว่า “คนถูกต้องต๋ามธรรม จะใจ๊จีวิตโดยความเจื้อ” ฮบก 2:4

5 แต่ย้อนใจ๋ของต้านแข็งล้ำไปบ่ยอมกลับใจ๋จากบาป ต้านจึงสะสมโต้ษสำหรับตั๋วเก่าเอาไว้ในวันตี้พระเจ้า
จะเปิดเผยว่าพระองค์โขดแล้วจะตัดสินอย่างยุติธรรม
6 ย้อนว่าในวันนั้นพระองค์จะตัดสินกู้คนต๋ามตี้เขาได้เยียะไปแล้ว[ก]
7 ส่วนคนตี้หมั่นเยียะสิ่งดี ตี้ฮิเซาะหาศักดิ์ศรี เกียรติ กับจีวิตตี้บ่มีวันต๋ายนั้น พระเจ้าก็จะหื้อจีวิตนิรันดร์
8 แต่พระเจ้าจะโขดกับลงโต้ษคนตี้หันแก่ตั๋วกับบ่ยอมฮับความจริงแต่เยียะบ่ดีแตน
9 กู้คนตี้เยียะบ่ดีจะต้องปะกับความตุ๊กยากกับความเจ็บปวด จะเกิดแก่จาวยิวก่อนแล้วก็คนต่างจ้าด
10 แต่พระเจ้าจะหื้อศักดิ์ศรี เกียรติ กับสันติสุขแก่กู้คนตี้เยียะสิ่งดี จะเกิดแก่จาวยิวก่อนแล้วก็คนต่างจ้าด
11 ย้อนว่าพระเจ้าบ่หันแก่หน้าใผ
12 คนต่างจ้าดบ่มีบทบัญญัติของโมเสส เมื่อเยียะบาปก็ฉิบหายโดยบ่อ้างบทบัญญัตินั้น ส่วนจาวยิวถือบทบัญญัติของโมเสส ถ้าเยียะบาปจะถูกตัดสินต๋ามบทบัญญัตินั้น
13 ย้อนคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมในสายต๋าพระเจ้าบ่ใจ้คนตี้ได้ยินบทบัญญัติเต้าอั้น แต่คนตี้เยียะตวยต๋ามบทบัญญัติอย่างดีนั้น คือคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
14 คนต่างจ้าดบ่มีบทบัญญัติของโมเสส แต่เมื่อได้เยียะต๋ามบทบัญญัตินั้นโดยสามัญสำนึก ก็หมายความว่าเขามีบทบัญญัติในใจ๋ของเขาแล้ว
15 ก๋านเยียะของเขานั้นก็จี๊หื้อหันว่า บทบัญญัติได้เขียนไว้ในจิตใจ๋ของเขา ก็ผ่อได้จากจิตสำนึกของเขากับกำกึ๊ดต่างๆ ของเขาตี้ฟ้องโต้ษตั๋วเก่าในสิ่งตี้เยียะผิดกาว่ายืนยันว่าสิ่งตี้เยียะนั้นถูกต้อง
16 สิ่งหมู่นี้ก็จะเกิดขึ้นในวันตี้พระเจ้าจะหื้อพระเยซูคริสต์ตัดสินความลับต่างๆ ของคน ต๋ามข่าวดีตี้ข้าพเจ้าได้บอกแล้วนั้น

หมู่จาวยิวกับบทบัญญัติ

17 ส่วนต้านตี้ฮ้องตั๋วเก่าว่าจาวยิว ตี้เปิ้งบทบัญญัติ กับอวดว่าตั๋วต้านมีความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้า
18 ต้านอู้ว่าต้านฮู้ความต้องก๋านของพระเจ้าดี แล้วฮู้ว่าอะหยังถูกอะหยังผิดย้อนเฮียนจากบทบัญญัติ
19 ต้านมั่นใจ๋ว่าตั๋วเก่าเผียบเหมือนเป๋นคนนำตางคนต๋าบอด เป๋นแสงแจ้งหื้อคนตังหลายตี้อยู่ในความมืด
20 เป๋นผู้สอนคนบ่หลวก เป๋นครูสอนคนตี้เป๋นเหมือนหละอ่อน ย้อนต้านมีบทบัญญัติตี้มีตึงความฮู้กับความจริงกู้อย่างอยู่ในนั้น
21 ถ้าจาอั้นเมื่อต้านเป๋นครูสอนคนอื่นได้ เยียะหยังบ่สอนตั๋วเก่าพ่อง ต๋อนตี้ต้านเตสนาว่า “ห้ามเป๋นคนขี้ลักขี้จก” แต่ตั๋วต้านลักก่อ
22 เมื่อตั๋วต้านบอกคนอื่นว่า “ห้ามเล่นจู๊” แต่ตั๋วต้านเล่นจู๊ก่อ ตั๋วต้านจังฮูปเคารพ แต่ตั๋วต้านไปลักของในวิหารตี้มีฮูปเคารพพ่องก่อ
23 ตั๋วต้านภูมิอกภูมิใจ๋ว่ามีบทบัญญัติของโมเสส แต่ตั๋วต้านเยียะหื้อพระเจ้าเสื่อมเสียโดยบ่เยียะต๋ามบทบัญญัติพ่องก่อ
24 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ย้อนหมู่ต้าน คนต่างจ้าดจึงอู้ดูแควนพระเจ้า”[ข]
25 ถ้าต้านฮักษาบทบัญญัติอย่างดี ก๋านเข้าพิธีสุหนัตก็เป๋นประโยชน์แต๊ๆ แต่ถ้าต้านบ่เยียะต๋ามบทบัญญัติ ก๋านเข้าพิธีสุหนัตของต้านก็เหมือนบ่ได้เข้าเลย
26 แล้วถ้าคนตี้บ่ได้เข้าพิธีสุหนัต แต่เยียะต๋ามบทบัญญัติ พระเจ้าถือว่าเขาได้เข้าพิธีสุหนัตแล้วบ่ใจ๋กา
27 คนต่างจ้าดตังหลายตี้บ่ได้เข้าพิธีสุหนัต แต่เยียะต๋ามกำสอนในบทบัญญัติ เขาก็จะนาบโต้ษต้านผู้มีบทบัญญัติกับได้เข้าพิธีสุหนัตแล้ว แต่บ่เยียะต๋ามบทบัญญัตินั้น
28 ย้อนจาอั้นคนตี้เป๋นจาวยิวแต๊ๆ นั้นบ่ได้เป๋นยิวก้าตังนอก กาว่าเป๋นเรื่องก๋านเข้าพิธีสุหนัตเต้าอั้น
29 แต่คนเป๋นจาวยิวแต๊ๆ คือคนตี้เป๋นยิวตังใน ก๋านเข้าพิธีสุหนัตแต๊เป๋นเรื่องตังจิตใจ๋ เซิ่งเกิดขึ้นโดยพระวิญญาณ บ่ใจ้เกิดโดยก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติตี้เขียนไว้ คนจาอั้นก็จะได้ฮับก๋านยกย่องจากพระเจ้าบ่ใจ้จากคน

3

หมู่ยิวฮับสิทธิพิเศษ

1 ถ้าจาอั้นจาวยิวจะได้เผียบคนต่างจ้าดจาใด กับก๋านเข้าพิธีสุหนัตจะมีประโยชน์อะหยัง
2 มีแน่นอน มีประโยชน์กู้อย่างเลย อย่างตี้นึ่งพระเจ้ามอบหื้อจาวยิวฮักษาถ้อยกำของพระองค์
3 ถ้ามีจาวยิวบางคนบ่ซื่อสัตย์ ต้านกึ๊ดว่าก๋านบ่ซื่อสัตย์ของเขาจะเยียะหื้อพระเจ้าบ่ซื่อสัตย์จาอั้นกา
4 บ่ใจ้จาอั้นเน่อ เถิงแม้กู้คนจะขี้จุกั๊นหมด แต่พระเจ้าก็ยังอู้ก้าความจริง อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

ก **2:6 2:6** สดด 62:12; สภษ 24:12 ข **2:24 2:24** อสย 52:5

□เปื้อพิสูจน์ว่าเมื่อพระองค์อู้ก็ถูก
กับเมื่อมีก๋านตัดสินคดี พระองค์ก็มีชัย□ค
5 แต่ถ้าเฮาเยียะบ่ดี แล้วเยียะหื้อหันเถิงความยุติธรรมของพระเจ้าชัดขึ้น เฮาจะว่าจาใด เมื่อพระเจ้าลงโต้ษเฮา เฮาจะอู้ว่าพระเจ้าบ่ยุติธรรมจาอั้นกา (ข้าพเจ้าอู้อย่างคนทั่วไป)
6 บ่ใจ้จาอั้นเน่อ ถ้าเป๋นจาอั้นแต๊ พระเจ้าจะเป๋นผู้ตัดสินคนในโลกได้จาใด
7 แต่บางคนอาจเถียงว่า ถ้าก๋านเป๋นคนบ่ซื่อสัตย์ของข้าพเจ้าจ้วยยืนยันได้ว่าพระเจ้านั้นซื่อสัตย์ จ๋นพระองค์ได้ฮับเกียรติ เป๋นจาใดพระเจ้าตัดสินข้าพเจ้าว่าเป๋นคนบาป
8 เป๋นจาใดจึงบ่อู้ว่า □หื้อเฮาเยียะสิ่งบ่ดีกั๋นเต๊อะเปื้อความดีจะเกิดขึ้น□ มีบางคนใส่ฮ้ายข้าพเจ้าว่าสอนจาอั้น พระเจ้าจะลงโต้ษคนอู้จาอั้นก็ยุติธรรมแล้ว

คนตังหลายเป๋นคนบาป
9 ถ้าจาอั้นแล้ว หมู่เฮาจาวยิวดีเหลือคนอื่นกา บ่ใจ้จาอั้นเน่อ หมู่เฮาอธิบายแล้วว่า ตึงจาวยิวตึงคนต่างจ้าดก็เป๋นคนบาปเหมือนกั๋นหมด
10 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
□บ่มีใผเป๋นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรม บ่มีเลยสักคน
11 บ่มีคนตี้เข้าใจ๋ บ่มีคนตี้เซาะหาพระเจ้า
12 คนตังหลายบิ่นหลังต๋ำพระเจ้ากั๋นหมด
กับบ่ดีเหมือนกั๋นหมด
บ่มีใผเยียะดี บ่มีเลยสักคน□ค
13 □กำอู้ของหมู่เขาเหม็นเหมือนขุมฝังศพตี้เปิดอยู่□ฆ
□ลิ้นของหมู่เขาอู้จุล่าย เหมือนมีงูปี๊ดอยู่ในปากของหมู่เขา□ง
14 □ปากของหมู่เขามีแต่กำแจ้งด่า กับกำตี้ขมขื่น□จ
15 □ตีนของหมู่เขาก็ล่นไปฆ่าคน
16 บ่ว่าหมู่เขาจะไปตังใดก็เยียะหื้อเกิดความฉิบหาย
กับมีแต่ความตุ๊กตี้หั้น
17 หมู่เขาบ่อู้จักก๋านอยู่ตวยกั๋นอย่างมีสันติสุข□ฉ
18 □หมู่เขาบ่เก๋งกั๋วพระเจ้า□ช
19 หมู่เฮาฮู้แล้วว่า สิ่งตี้เขียนในบทบัญญัติตึงหมด ก็เปื้อบอกกับคนตี้อยู่ใต้บทบัญญัตินั้น จาอั้นจึงบ่มีใผมีข้อแก้ตั๋วได้ กับคนตึงโลกจะต้องถูกพระเจ้าตัดสินเหมือนกั๋นหมด
20 ย้อนว่าในสายต๋าของพระเจ้า บ่มีใผเป๋นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมได้โดยก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติ ย้อนสิ่งตี้เขียนในบทบัญญัติเยียะหื้อหมู่เฮาฮู้ว่าเฮาเป๋นคนบาป

คนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมตางความเจื้อ
21 แต่บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าได้เปิดเผยหื้อหันว่า หมู่เฮาจะเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมได้จาใดโดยบ่ต้องเปิ้งบทบัญญัติ เซิ่งตึงบทบัญญัติกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าก็ได้ยืนยันเรื่องนี้ตวย
22 คือหมู่เฮาจะเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมได้โดยก๋านเจื้อพระเยซูคริสต์ เซิ่งพระเจ้าเยียะหื้อเหมือนกั๋นกู้คนบ่ว่าเป๋นใผก็ต๋าม
23 ย้อนว่ากู้คนเยียะบาปเหมือนกั๋นหมด บ่มีใผไปเถิงมาตรฐานอันมีเกียรติของพระเจ้าได้สักคน
24 แต่พระเจ้ามีพระคุณโผดหื้อหมู่เขาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยตี้หมู่เขาบ่ต้องหื้ออะหยังเป๋นก้าตอบแตนพระองค์เลย คือโดยตางตี้หื้อพระเยซูคริสต์ไถ่หมู่เขาหื้อป๊นโต้ษบาป
25 พระเจ้าตั้งพระเยซูคริสต์ไว้หื้อเป๋นเครื่องปู่จาเปื้อไถ่บาปหื้อหมู่เฮา โดยตางความเจื้อว่าพระเยซูหลั่งเลือดเปื้อหมู่เฮา พระเจ้าเยียะจาอี้เปื้อหื้อหันเถิงความยุติธรรมของพระองค์ ตี้ตะก่อนพระองค์อดใจ๋บ่ลงโต้ษบาปตี้คนได้เยียะมา
26 บ่าเดี๋ยวนี้พระองค์ก็เยียะหื้อหันว่า พระองค์นั้นยุติธรรม กับเยียะหื้อกู้คนตี้เจื้อพระเยซูเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม
27 เมื่อเป๋นจาอี้แล้ว จาวยิวอย่างเฮาจะเอาอะหยังมาอวดว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม บ่มีเน่อ จะอ้างเรื่องเยียะต๋ามบทบัญญัติกา ก็บ่ใจ้ แต่เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับความเจื้อเต้าอั้น
28 หมู่เฮาก็หันว่าพระเจ้าโผดหื้อคนเฮาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม ก็โดยความเจื้อเต้าอั้น บ่ใจ้ต้องเยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ

ค **3:4 3:4** สดด□ 51:4 ค **3:12 3:12** สดด□ 14:1-3 ฆ **3:13 3:13** สดด□ 5:9 ง **3:13 3:13** สดด□ 140:3 จ **3:14 3:14** สดด□ 10:7 ฉ **3:17 3:17** อสย□ 59:7-8 ช **3:18 3:18** สดด□ 36:1

29 พระเจ้าเป๋นพระเจ้าของจาวยิวเต้าอั้นกา พระองค์บ่ใจ้เป๋นพระเจ้าของคนต่างจ้าดตวยกา แน่นอนตี้
สุด พระองค์ก็เป๋นพระเจ้าของคนต่างจ้าดตวย
30 ย้อนว่าพระองค์เป๋นพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น กับพระองค์ก็โผดหื้อตึงจาวยิวตึงคนต่างจ้าดเป๋นคนถูก
ต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อของเขา บ่ว่าจะเป๋นจาวยิวกาว่าคนต่างจ้าดก็ต๋าม
31 ถ้าจาอั้นหมู่เฮาจะยกเลิกบ่เอาบทบัญญัติโดยอ้างความเจื้อกา บ่ใจ้จาอั้นแน่นอน แต่เมื่อเฮามีความ
เจื้อ เฮาก็ได้สนับสนุนบทบัญญัติตวย

4

ตั๋วอย่างความเจื้อของอับราฮัม
1 ถ้าจาอั้นเฮาจะว่าจาใดเกี่ยวกับอับราฮัมป้อฮุ๊ยแม่หม่อนของเฮา
2 ถ้าอับราฮัมได้เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมย้อนเยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ ต้านก็มีเรื่องตี้จะอวดได้ แต่ใน
สายต๋าของพระเจ้าต้านบ่มีอะหยังอวดได้เลย
3 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่าจาใด ย้อนอับราฮัมเจื้อพระเจ้า ก๋านตี้ต้านเจื้อพระองค์นั้น พระองค์ก็ถือว่าต้าน
เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม[ช]
4 คนตี้เยียะก๋านก็บ่ถือว่าเขาได้ของขวัญ แต่เป๋นก้าแฮงสำหรับก๋านเยียะก๋านนั้น
5 ส่วนคนตี้บ่ได้เปิ้งก๋านเยียะ แต่ได้เจื้อพระเจ้าผู้โผดเยียะหื้อคนบาปเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม ความเจื้อ
ของคนจาอี้ พระเจ้าถือว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม
6 เหมือนตี๊กษัตริย์ดาวิดอู้เถิงความสุขของคนตี้พระเจ้าถือว่าถูกต้องต๋ามธรรมโดยบ่เปิ้งก๋านเยียะว่า
7 คนตี้เยียะผิดบทบัญญัติ แล้วพระเจ้าโผดยกโต้ษหื้อ
โดยลบบาปของเขาจ๋นหมด เขาก็เป๋นสุขแต๊ๆ
8 ใผตี้พระเจ้าบ่นับบาปของเขา คนนั้นก็เป๋นสุขแต๊ๆ[ญ]
9 ถ้าจาอั้นจะมีก้าจาวยิวเต้าอั้นตี้มีความสุขจาอี้กา บ่ใจ้เน่อ คนต่างจ้าดก็มีตวย เหมือนตี้หมู่เฮาเกยอู้ว่า
ย้อนความเจื้อของอับราฮัม พระเจ้าถือว่า ต้านเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม[ฎ]
10 พระเจ้าถือจาอั้นเมื่อใด ก่อนอับราฮัมเข้าพิธีสุหนัต กาว่าหลังเข้าพิธีสุหนัต เป๋นก่อนเข้าพิธีสุหนัตบ่ใจ้
หลังเข้าเน่อ
11 เมื่อลูนมาต้านได้เข้าพิธีสุหนัต เปื้อเป๋นสิ่งยืนยันว่าต้านเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อก่อนตี้
ต้านจะเข้าพิธีสุหนัต ย้อนจาอั้นต้านจึงเป๋นป้อของคนตังหลายตี้เจื้อพระเจ้า พระองค์ถือว่าคนหมู่นั้นเป๋น
คนถูกต้องต๋ามธรรม เถิงแม้ว่าเขาบ่ได้เข้าพิธีสุหนัตก็ต๋าม
12 กับอับราฮัมก็เป๋นป้อของคนตี้เข้าพิธีสุหนัต บ่ใจ้ย้อนว่าหมู่เขาเข้าพิธีสุหนัตอย่างเดียวเต้าอั้น แต่ว่า
หมู่เขาใจ๊จิวิตโดยความเจื้อเหมือนตี้อับราฮัมป้อของหมู่เฮาใจ๊จิวิตก่อนตี้ต้านได้เข้าพิธีสุหนัตแล้ว

พระสัญญาของพระเจ้าตางความเจื้อ
13 พระสัญญาตี้พระเจ้าหื้อกับอับราฮัมตึงหมู่ลูกหลานของต้านว่า หมู่เขาจะได้โลกเป๋นมรดก พระเจ้า
สัญญาจาอี้บ่ใจ้ย้อนว่าอับราฮัมเยียะต๋ามบทบัญญัติ แต่ย้อนว่าอับราฮัมเป๋นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมก็โดย
ความเจื้อ
14 ถ้าหมู่เขาตี้เยียะตวยต๋ามบทบัญญัติจะเป๋นคนตี้ได้ฮับพระสัญญานั้น ความเจื้อก็บ่มีความหมายอะ
หยัง กับพระสัญญาของพระเจ้าก็บ่มีประโยชน์แหมต่อไป
15 บทบัญญัติมีแต่จะเยียะหื้อพระเจ้าโขดเต้าอั้น ย้อนคนเยียะผิดบทบัญญัติเจื่อๆ แต่ถ้าตี้ไหนบ่มีกฎ ตี้
หั้นก็บ่มีก๋านเยียะผิดกฎ
16 ย้อนจาอั้นพระสัญญาของพระเจ้านั้นจึงขึ้นอยู่กับความเจื้อ เปื้อยืนยันว่า ลูกหลานของอับราฮัมกู้คน
จะได้ฮับพระสัญญานั้นโดยบ่ต้องตอบแตนอะหยัง บ่ใจ้ก้าคนตี้เยียะตวยต๋ามบทบัญญัติหมู่เดียว[ฑ] แต่หื้อ
กับหมู่ตี้มีความเจื้อแบบเดียวกับอับราฮัม ย้อนต้านเป๋นป้อตางความเจื้อของหมู่เฮากู้คนตวย
17 ต๋ามตี้มีเขียนในพระคัมภีร์ไว้ว่า เฮาหื้อเจ้าเป๋นป้อของคนหลายจ้าด[ฏ] มีความหมายจาอี้ว่า อับราฮัม
เป๋นป้อของหมู่เฮาในสายต๋าของพระเจ้าตี้ต้านเจื้อ คือพระเจ้าผู้เยียะหื้อคนต๋ายเป๋นขึ้นมาใหม่กับสั่งสิ่งตี้ยัง
บ่มีหื้อเกิดขึ้น
18 อย่างอับราฮัมตี้ผ่อเหมือนว่าบ่มีหวังแล้ว แต่ต้านก็ยังเจื้อกับหวังว่าจะได้เป๋นป้อของคนหลายจ้าด
ต๋ามตี้พระเจ้าอู้ไว้ว่า เจื้อสายของเจ้าจะมีนักขนาด[ฒ]
19 ความเจื้อของต้านบ่ได้ลดลงเลย ต้านฮู้ดีว่าอายุของต้านเกือบจะร้อยปี๋แล้ว เฒ่าฮิมต๋าย แล้วซาราห์
เมียของต้านก็เป๋นหมัน

ช **4:3 4:3** ปฐก 15:6 ญ **4:8 4:8** สดด 32:1-2 ฎ **4:9 4:9** ปฐก 15:6 ฑ **4:16 4:16** เปาโลอ้างเถิงผู้เจื้อจาวยิว ฏ **4:17 4:17** ปฐก 17:5 ฒ **4:18 4:18** ปฐก 15:5

20 แต่ต้านก็ยังมีความเจื้ออย่างมั่นคง กับบ่สงสัยพระสัญญาของพระเจ้า ความเจื้อของต้านก็เข้มแข็งขึ้น ต้านจึงสรรเสริญพระเจ้า
21 ต้านเจื้อมั่นว่า พระเจ้าสามารถเยียะในสิ่งตี้พระองค์สัญญาได้
22 ย้อนต้านเจื้อพระเจ้า พระองค์จึงถือว่าต้านเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม
23 ตี้ว่า พระเจ้าถือว่าต้านเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม บ่ได้เขียนไว้สำหรับอับราฮัมคนเดียว
24 แต่เขียนสำหรับหมู่เฮาตวย พระเจ้าจะถือว่าหมู่เฮาตี้เจื้อพระองค์ผู้เยียะหื้อพระเยซูองค์พระผู้เป่นเจ้าของหมู่เฮาเป่นขึ้นจากความต๋าย เป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม
25 ตี้พระเยซูถูกมอบหื้อคนฆ่าต๋ายนั้นก็ย้อนความบาปของหมู่เฮา แล้วพระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูเป่นขึ้นมาใหม่เปื้อหื้อเฮาเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม

5

ผลของก๋านเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม

1 เมื่อพระเจ้าโผดหื้อเฮาเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อ เฮาจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป่นเจ้าของเฮา
2 พระเยซูปาหมู่เฮามาอยู่ในพระคุณนี้ หมู่เฮาก็มีความจื้นจมยินดีในความหวังตี้มั่นคงนี้ว่าจะมีส่วนในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
3 นักเหลือนั้นหมู่เฮาก็จื้นจมยินดีในความตุ๊กยากลำบากในจีวิต ย้อนหมู่เฮาฮู้ว่าความตุ๊กยากลำบากนั้นสอนหื้อหมู่เฮาอดทน
4 กับความอดทนเยียะหื้อพระเจ้าปอใจ๋หมู่เฮา กับจ้วยหื้อมีความหวังตี้แน่นอน
5 เมื่อมีความหวังตี้แน่นอน หมู่เฮาก็บ่ผิดหวัง ย้อนว่าหมู่เฮาได้ฮับความฮักจากพระเจ้าอย่างเต๋มล้นเข้ามาในใจ๋ของเฮา โดยตางพระวิญญาณบริสุทธิ์ตี้พระเจ้าโผดยกหื้อหมู่เฮา
6 ผ่อลอ ต๋อนตี้หมู่เฮาจ้วยตั๋วเก่าหื้อรอดป๊นบาปโต้ษบ่ได้ พระคริสต์ต๋ายเปื้อหมู่เฮาตี้เป่นคนบ่ดี ต๋ามเวลาตี้พระเจ้าก๋ำหนดไว้แล้ว
7 คนตี้ยอมต๋ายแตนคนตี้ดีนั้นเซาะหายาก แต่อาจมีคนยอมต๋ายแตนคนตี้ดีเลิศก็ได้
8 แต่พระเจ้าเยียะหื้อเฮาตังหลายหันความฮักของพระองค์โดยยอมส่งพระเยซูคริสต์มาต๋ายเปื้อหมู่เฮาในต๋อนตี้หมู่เฮายังเป่นคนบาปอยู่
9 บ่าเดี๋ยวนี้เมื่อพระเจ้าโผดหื้อหมู่เฮาเป่นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมแล้วโดยเลือดของพระเยซู นักเหลือนั้นหมู่เฮาจะป๊นจากก๋านลงโต้ษของพระเจ้าโดยพระองค์ตวย
10 ย้อนว่าต๋อนตี้เฮายังเป่นศัตรู๋ต่อพระเจ้านั้น พระบุตรของพระเจ้ายังต๋ายเปื้อหมู่เฮา เยียะหื้อหมู่เฮาได้คืนดีกับพระเจ้า นักเหลือนั้นแหม หมู่เฮาก็จะรอดจากก๋านลงโต้ษของพระเจ้าโดยจีวิตของพระองค์
11 บ่ใจ้ก้าเต้าอั้นแต่พระเจ้ายังหื้อเฮามีความจื้นจมยินดีโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป่นเจ้าของหมู่เฮาผู้ตี้เยียะหื้อเฮาคืนดีกับพระเจ้า

อาดัมกับพระเยซูคริสต์

12 บาปได้เข้ามาในโลกย้อนอาดัมคนเดียว แล้วบาปนั้นก็เยียะหื้อมีความต๋าย ย้อนจาอี้ความต๋ายก็ลามไปใคว่กู้คน ย้อนมนุษย์เยียะบาปเหมือนกั๋นหมด
13 ก่อนมีบทบัญญัติ มนุษย์เยียะบาปอยู่แล้ว แต่ว่าต๋อนนั้นยังบ่มีบทบัญญัติ พระเจ้าจึงบ่ได้นับบาปของมนุษย์ไว้
14 จาใดก็ดี ตั้งแต่สมัยอาดัมมาแผวสมัยโมเสส มนุษย์กู้คนต้องต๋าย แม้แต่คนตี้บ่ได้ฝ่าฝืนก๋าสั่งของพระเจ้าอย่างเดียวกั๋นกับก๋านฝ่าฝืนของอาดัม
อาดัมเป่นแบบอย่างเล็งเถิงพระเยซูตี้จะมาเมื่อลูน
15 แต่สองคนนี้บ่เหมือนกั๋น ย้อนของขวัญจากพระเจ้าก็บ่เหมือนกับบาปของอาดัม ถ้าคนตังหลายต้องต๋ายย้อนคนคนเดียวเยียะผิด นักเหลือนั้น คนตังหลายก็ได้ฮับพระคุณกับของขวัญตี้เต๋มล้นจากพระเจ้า ตี้มอบหื้อโดยพระคุณของคนคนเดียวเหมือนกั๋น คนๆ นั้นก็คือพระเยซูคริสต์
16 ของขวัญตี้พระเจ้าหื้อนั้นก็บ่เหมือนกับผลตี้เกิดจากบาปของคนนั้นคนเดียว ย้อนว่าอาดัมเยียะบาปเตื้อเดียวพระเจ้าก็ถือว่าคนตังหลายมีโต้ษ แต่ของขวัญตี้พระเจ้าหื้อหลังจากตี้มนุษย์เยียะบาปนักขึ้นติกๆ นั้นจะนำก๋านยกโต้ษบาปมาหื้อคนตังหลาย
17 ถ้าก๋านเยียะผิดของอาดัมคนเดียวเยียะหื้อมนุษย์กู้คนต้องต๋าย นักเหลือนั้นพระคุณตี้เต๋มล้นของพระเจ้ากับของขวัญตี้พระเจ้าหื้อคือก๋านเป่นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรม ก็เยียะหื้อคนตังหลายมีจีวิตตี้เข้มแข็งโดยคนคนเดียวคือพระเยซูคริสต์

18 จาอั้นก๋านเยียะผิดเตื้อเดียวเยียะหื้อคนตังหลายมีโต้ษจาใด ก๋านเยียะดีของพระเยซูเตื้อเดียวก็เยียะหื้อคนตังหลายเป๋นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมกับได้ฮับจีวิตจาอั้นเหมือนกั๋น
19 อาดัมเป๋นเหตุหื้อคนหลายคนเป๋นคนบาป ย้อนบ่เจื้อฟังพระเจ้าจาใด พระเยซูก็เป๋นเหตุหื้อคนหลายคนเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม ย้อนพระองค์เจื้อฟังพระเจ้าจาอั้นเหมือนกั๋น
20 เมื่อมีบทบัญญัติ ก็เยียะหื้อคนเยียะบาปนักขึ้น แต่เมื่อมีก๋านเยียะบาปนักขึ้นตี้ไหน พระคุณของพระเจ้าก็มีนักขึ้นเหลือนั้นตี้หั้น
21 เหมือนกับตี้บาปเกยมีอำนาจเยียะหื้อหมู่เฮาต้องต๋ายจาใด พระคุณของพระเจ้าก็มีอำนาจเยียะหื้อหมู่เฮาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมแล้วได้ฮับจีวิตนิรันดร์ผ่านตางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮาจาอั้น

6

ก๋านต๋ายแล้วมีจีวิตอยู่กับพระเยซูคริสต์

1 เมื่อเป๋นจาอั้นหมู่เฮาจะว่าจาใด หมู่เฮายังจะเยียะบาปต่อไปเปื้อเฮาจะได้ฮับพระคุณของพระเจ้านักขึ้นจาอั้นกา
2 บ่แม่นจาอั้นเน่อ หมู่เฮาจะยังเยียะบาปต่อไปได้จาใด ในเมื่อเฮาได้ต๋ายจากอำนาจของบาปแล้ว
3 ต้านบ่ฮู้กาว่า เมื่อเฮาตังหลายฮับบัพติศมาเข้าฮ่วมเป๋นคนของพระเยซูคริสต์ ก็ได้ฮับบัพติศมาเข้าฮ่วมในก๋านต๋ายของพระองค์แล้ว
4 ย้อนจาอั้นโดยก๋านฮับบัพติศมาเข้าฮ่วมในก๋านต๋ายของพระองค์นั้น ก็เหมือนว่าหมู่เฮาถูกฝังตวยพระองค์ เมื่อพระเจ้าใจ๊ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่เยียะหื้อพระเยซูคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว หมู่เฮาก็มีวิถีจีวิตใหม่ตวยเหมือนกั๋น
5 ถ้าหมู่เฮาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกับพระเยซูโดยก๋านต๋ายของพระองค์แล้ว หมู่เฮาก็จะเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระองค์โดยก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระองค์ตวยเหมือนกั๋น
6 เฮาตังหลายฮู้แล้วว่าจีวิตเก่าของหมู่เฮาได้ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนตวยพระเยซูแล้ว เปื้อนิสัยตี้ใค่เยียะบาปจะได้ถูกทำลายหื้อเสี้ยงไป หมู่เฮาก็จะบ่ได้เป๋นขี้ข้าของบาปแหมต่อไป
7 ย้อนว่าคนตี้ต๋ายแล้วก็ป๊นจากอำนาจของบาปแล้ว
8 ถ้าหมู่เฮาต๋ายตวยพระคริสต์แล้ว หมู่เฮาเจื้อว่าหมู่เฮาจะมีจีวิตอยู่กับพระองค์ตวย
9 เฮาตังหลายฮู้อยู่แล้วว่าพระเจ้าเยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว พระองค์จึงจะบ่ต๋ายแหมความต๋ายจะบ่มีอำนาจเหนือพระองค์แหมต่อไป
10 ตี้พระองค์ได้ต๋ายเตื้อเดียวก็ปอเปื้อมีชัยเหนืออำนาจของบาปตลอดไป แต่ตี้พระองค์มีจีวิตอยู่นั้นก็มีจีวิตอยู่เปื้อพระเจ้า
11 อย่างเดียวกั๋นหื้อต้านตังหลายถือว่าหมู่ต้านต๋ายจากบาปแล้ว กับหมู่ต้านก็ใจ๊จีวิตเปื้อพระเจ้า โดยเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
12 ย้อนจาอั้นห้ามหื้อบาปครอบงำตั๋วตี้ต้องต๋ายของต้าน เซิ่งเยียะหื้อต้านยอมเยียะต๋ามตั๋ณหาของตั๋วนั้น
13 ห้ามยอมหื้อตั๋วของหมู่ต้านส่วนใดส่วนนึ่งเป๋นเครื่องมือในก๋านเยียะบาป แต่หื้อถวายตั๋วของหมู่ต้านแก่พระเจ้า เหมือนคนตี้เป๋นขึ้นจากความต๋ายมีจีวิตใหม่ แล้วจงมอบถวายกู้ส่วนในตั๋วของหมู่ต้านหื้อใจ๊ในก๋านเยียะในสิ่งตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
14 บาปจะบ่ครอบงำหมู่ต้านแหม ย้อนหมู่ต้านบ่ได้อยู่ใต้อำนาจบทบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณของพระเจ้า

ขี้ข้าของความดี

15 ถ้าจาอั้นจะว่าจาใด เฮาจะเยียะบาปย้อนบ่ได้อยู่ใต้บทบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณจาอั้นกา บ่ใจ้เน่อ
16 ต้านตังหลายบ่ฮู้กาว่า ถ้าหมู่ต้านยอมเป๋นขี้ข้าเจื้อฟังใผ หมู่ต้านก็เป๋นขี้ข้าของคนตี้หมู่ต้านเจื้อฟังนั้น หมู่ต้านจะเป๋นขี้ข้าของบาปตี้เยียะหื้อต๋าย กาว่าเป๋นขี้ข้าเจื้อฟังพระเจ้าตี้เยียะหื้อเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม
17 แต่หื้อขอบพระคุณพระเจ้าย้อนว่าหมู่ต้านเกยเป๋นขี้ข้าของบาปมาก่อน แต่บ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านเต๋มใจ๋เจื้อฟังหลักกำสอนของพระเจ้าตี้หมู่ต้านได้ฮับมา
18 หมู่ต้านได้ป๊นจากก๋านเป๋นขี้ข้าของบาป แล้วก็ได้เป๋นขี้ข้าของพระเจ้าตี้เยียะแต่สิ่งตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
19 ตี้ข้าพเจ้ายกเอาตั๋วอย่างเรื่องคนเป๋นขี้ข้ามา ก็ย้อนสิ่งนี้เข้าใจ๋ยากสำหรับหมู่ต้าน หมู่ต้านเกยยอมหื้อกู้ส่วนของตั๋วเป๋นขี้ข้าของก๋านลามกกับก๋านเยียะบ่ดีนักขึ้นติกๆ จาใด บ่าเดี๋ยวนี้ขอหื้อหมู่ต้านยอมหื้อกู้ส่วนของตั๋วเป๋นขี้ข้าตี้เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้าจาอั้น เปื้อจะได้เป๋นคนบริสุทธิ์
20 เมื่อหมู่ต้านเป๋นขี้ข้าของบาป ก็บ่ต้องเยียะสิ่งตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
21 แล้วหมู่ต้านได้ประโยชน์อะหยังจากก๋านเยียะสิ่งหมู่นั้น ตี้ต๋อนนี้เยียะหื้อหมู่ต้านฮู้สึกอาย ผลของก๋านเยียะสิ่งหมู่นั้นก็คือความต๋าย

22 แต่บ่าเดี่ยวนี้ต้านตังหลายปืนจากก๋านเป๋นขี้ข้าของบาป แล้วมาเป๋นขี้ข้าของพระเจ้า ประโยชน์ตี้หมู่
ต้านจะได้ฮับก็คือก๋านเป๋นคนบริสุทธิ์ แล้วจะเยียะหื้อต้านได้ฮับจีวิตนิรันดร์
23 ย้อนว่าก๋านเยียะบาปนำไปสู่ความต๋าย แต่สิ่งตี้พระเจ้าโผดหื้อบ่ดายคือจีวิตนิรันดร์โดยผ่านตางพระ
เยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา

7

ตั๋วอย่างจากก๋านแต่งงาน
1 ปี้น้องตังหลายตี้ฮู้บทบัญญัติ หมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าบทบัญญัติมีอำนาจเหนือคนเฮาก็ต๋อนตี้เฮายังมีจีวิตอยู่
เต้าอั้น
2 เหมือนกับแม่ญิงตี้แต่งงานแล้ว เมื่อผัวยังมีจีวิตอยู่นางต้องเยียะต๋ามกฎประเพณีเป๋นผัวเมียกั๋น แต่
ถ้าผัวต๋ายแม่ญิง ก็ปืนจากกฎนั้น
3 ถ้าแม่ญิงคนนั้นไปเป๋นเมียป้อจายคนอื่นต๋อนผัวยังมีจีวิตอยู่ ก็ถือว่านางมีจู๊ แต่ถ้าผัวต๋ายแล้วนางก็ปืน
จากกฎประเพณีเป๋นผัวเมียกั๋น นางมีสิทธิ์ตี้จะเป๋นเมียของป้อจายอื่นได้ บ่ถือว่านางเล่นจู๊
4 เหมือนเดียวกั๋นปี้น้องตังหลาย โดยก๋านต๋ายของพระคริสต์ หมู่ต้านจึงได้ต๋ายจากบทบัญญัติแล้ว เปื้อ
หมู่ต้านจะได้เป๋นคนของพระองค์ผู้ตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย เปื้อว่าจีวิตหมู่เฮาจะได้เป๋น
ประโยชน์สำหรับพระเจ้า
5 ตะก่อนต๋อนหมู่เฮาใจ๊จีวิตต๋ามสันดานบาป บทบัญญัติก็กระตุ้นตั๋ณหาตี้อยู่ในตั๋วหื้อเยียะสิ่งบ่ดี เซิ่งจะ
นำหมู่เฮาไปเถิงความต๋าย
6 แต่บ่าเดี่ยวนี้เฮาต๋ายจากบทบัญญัติแล้ว คือได้ฮับก๋านปลดปล่อยหื้อมีอิสระจากบทบัญญัติตี้เกยมี
เหนือเฮา ต๋อนนี้เฮาสามารถฮับใจ๊พระเจ้าต๋ามแนวตางใหม่ตี้พระวิญญาณจะนำเฮา บ่ใจ้เยียะต๋ามข้อบังคับ
แบบเก่าตี้เขียนไว้แหมต่อไป

ปั๋ญหาเรื่องบาปตี้ฝังอยู่ในตั๋วเฮา
7 ถ้าจาอั้นหมู่เฮาจะว่าจาใด จะว่าบทบัญญัติคือบาปกา บ่ใจ้จาอั้นแน่นอน ถ้าบ่มีบทบัญญัติข้าพเจ้าก็บ่ฮู้
ว่าอะหยังเป๋นบาปพ่อง ข้าพเจ้าจะบ่ฮู้เลยว่าก๋านโลภนั้นผิดถ้าบทบัญญัติบ่ได้เขียนว่า ห้ามโลภ[ณ]
8 แต่บาปก็ฉวยโอกาสใจ๊บทบัญญัติข้อนั้นกระตุ้นหื้อเกิดความโลภกู้อย่างในตั๋วข้าพเจ้า ย้อนว่าถ้าบ่มีบท
บัญญัติ บาปก็บ่มีอำนาจ
9 เมื่อตะก่อนข้าพเจ้ามีจีวิตอยู่โดยบ่ฮู้บทบัญญัติ แต่เมื่อฮู้บทบัญญัติแล้ว บาปก็มีอำนาจขึ้นมา แล้ว
ข้าพเจ้าก็ต๋าย[ค]
10 บทบัญญัติมีไว้เปื้อหื้อมีจีวิต แต่ก๋ายเป๋นเหตุหื้อข้าพเจ้าต้องต๋าย
11 บาปได้ฉวยโอกาสใจ๊บทบัญญัตินั้นจุล่ายข้าพเจ้า กับเยียะหื้อข้าพเจ้าต้องต๋าย
12 จาอั้นบทบัญญัติเป๋นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ข้อบัญญัติตึงหมดก็ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรมกับดี
13 ถ้าจาอั้นสิ่งดีนั้นเยียะหื้อข้าพเจ้าต้องต๋ายกา บ่ใจ้จาอั้นแน่นอน แต่เป๋นบาปตี้ใจ๊สิ่งดีนั้นเยียะหื้อ
ข้าพเจ้าต้องต๋าย เปื้อเยียะหื้อหันว่าบาปเป๋นจาใด แล้วบทบัญญัติก็เยียะหื้อข้าพเจ้าฮู้ว่าบาปเป๋นสิ่งบ่ดี
ขนาด
14 เฮาฮู้แล้วว่าบทบัญญัตินั้นเป๋นเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ข้าพเจ้าเป๋นก้าคนบ่ดายตี้ถูกขายไปเป๋น
ขี้ข้าของบาป
15 ข้าพเจ้าก็บ่เข้าใจ๋ว่าเยียะหยังข้าพเจ้าเยียะในสิ่งตี้ข้าพเจ้าเยียะ ย้อนว่าข้าพเจ้าบ่ได้เยียะสิ่งดีตี้ใค่เยียะ
แต่สิ่งตี้ข้าพเจ้าจัง ข้าพเจ้าก็เยียะ
16 แล้วถ้าข้าพเจ้าเยียะสิ่งตี้ข้าพเจ้าบ่ใค่เยียะ ข้าพเจ้าก็ยอมฮับว่าบทบัญญัติเป๋นสิ่งดีงาม
17 ย้อนจาอั้นบ่ใจ้ตั๋วข้าพเจ้าเป๋นคนเยียะ แต่บาปเซิ่งอยู่ในตั๋วข้าพเจ้าเป๋นฝ่ายเยียะ
18 ข้าพเจ้าฮู้ว่า สันดานบาปในตั๋วข้าพเจ้านั้นบ่มีความดีเลย ย้อนข้าพเจ้าใค่เยียะดี แต่ข้าพเจ้าเยียะบ่ได้
19 สิ่งดีตี้ข้าพเจ้าใค่เยียะก็บ่ได้เยียะ แต่สิ่งบ่ดีตี้บ่ใค่เยียะก็ยังเยียะอยู่
20 จาอั้น เมื่อข้าพเจ้าเยียะสิ่งบ่ดีตี้บ่ใค่เยียะ ก็บ่แม่นตั๋วข้าพเจ้าเป๋นคนเยียะ แต่บาปตี้อยู่ในตั๋วข้าพเจ้า
เป๋นฝ่ายเยียะ
21 ข้าพเจ้าจึงหันว่าเป๋นกฎธรรมดาในจีวิตว่า เมื่อใดตี้ข้าพเจ้าตั้งใจ๋จะเยียะสิ่งดี ก็จั้งเลือกเยียะสิ่งบ่ดีเหีย
กู้เตื้อ
22 ย้อนว่าในใจ๋ของข้าพเจ้า จิ้นจมยินดีในบทบัญญัติของพระเจ้า
23 แต่ข้าพเจ้าหันว่ามีกฎธรรมดาในจีวิตแหมอย่างตื้อยู่ในตั๋วข้าพเจ้า เซิ่งต่อสู้กับกฎตี้ข้าพเจ้ายอมฮับใน
จิตใจ๋ แล้วเยียะหื้อข้าพเจ้าอยู่ในบังคับของบาปตื้อยู่ในตั๋วข้าพเจ้า

ณ **7:7 7:7** อพย 20:17; ฉธบ 5:21 ค **7:9 7:9** ต๋ายในตี้นี่หมายเถิง ต๋ายในฝ่ายจิตวิญญาณ

24 เฮ่อ ข้าพเจ้าเป๋นคนตี้น่าสังเวชเหียแต๊ๆ จะมีใผจ้วยข้าพเจ้าหื้อป๊นจากตั๋วนี้ตี้นำความต๋ายมาสู่ข้าพเจ้านี้พ่อง
25 แต่ขอบคุณพระเจ้าตี้พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮาสามารถจ้วยข้าพเจ้าได้

ข้าพเจ้าก็เป๋นจาอี๊ละ จิตใจ๋ของข้าพเจ้าใค่เจื้อฟังบทบัญญัติของพระเจ้า แต่สันดานบาปของข้าพเจ้านั้นก็เยียะต๋ามบาป

8

จีวิตตี้อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ

1 จาอั้น คนตังหลายตี้ได้เจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์จะบ่ถูกลงโต้ษ
2 ย้อนว่ากฎของพระวิญญาณตี้หื้อจีวิตเฮาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์ ได้จ้วยหื้อข้าพเจ้ามีอิสระจากกฎตี้ควบคุมเฮาหื้อเยียะบาปตี้นำไปเถิงความต๋าย
3 สิ่งตี้บทบัญญัติเยียะบ่ได้ ย้อนสันดานบาปเยียะหื้ออำนาจของบทบัญญัตินั้นอ่อนลง พระเจ้าได้เยียะหื้อแล้ว พระองค์ได้ตัดสินลงโต้ษบาป โดยส่งพระบุตรของพระองค์มาฮับสภาพเป๋นคนเหมือนเฮาตี้มีบาป เปื้อเป๋นเครื่องปู่จาไถ่บาป
4 เปื้อเฮาจะสามารถเยียะกู้สิ่งกู้อย่างต๋ามตี้บทบัญญัติต้องก๋าน โดยบ่เยียะตวยต๋ามสันดานบาป แต่เยียะตวยต๋ามพระวิญญาณ
5 คนตังหลายตี้ใจ๊จีวิตตวยต๋ามสันดานบาป ก็กี๊ดเถิงก้าเยียะบาป แต่คนตังหลายตี้เยียะต๋ามพระวิญญาณก็กี๊ดเถิงก้าเยียะตวยต๋ามพระวิญญาณ
6 ถ้าหื้อสันดานบาปควบคุมจิตใจ๋ ก็จะนำไปเถิงความต๋าย แต่ถ้าหื้อพระวิญญาณควบคุมจิตใจ๋ ก็จะนำไปเถิงจีวิตกับสันติสุข
7 ย้อนว่าจิตใจ๋ตี้ใค่เยียะตวยต๋ามสันดานบาปก็เป๋นศัตรู๋พระเจ้า คือบ่ยอมเยียะต๋ามบทบัญญัติของพระเจ้า แต๊ๆ แล้วเยียะต๋ามบ่ได้
8 คนหมู่นี้ตี้หื้อสันดานบาปควบคุมจิตใจ๋ ก็เยียะหื้อพระเจ้าปอใจ๋บ่ได้เลย
9 ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ในจีวิตต้าน สันดานบาปก็ควบคุมต้านบ่ได้ แต่พระวิญญาณจะควบคุมต้านแตน คนใดบ่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็บ่ได้เป๋นคนของพระองค์
10 ถ้าต้านตังหลายมีพระคริสต์อยู่ในใจ๋แล้ว แม้ว่าตั๋วของต้านต้องต๋ายย้อนบาป แต่จิตวิญญาณยังมีจีวิตอยู่ ย้อนว่าต้านเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม
11 กับถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋ายอยู่กับต้านตังหลาย พระเจ้าผู้เยียะหื้อพระเยซูคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้วนั้น ก็จะเยียะหื้อตั๋วตี้ต้องต๋ายของต้านมีจีวิตโดยพระวิญญาณของพระองค์ตี้อยู่กับต้าน
12 ย้อนจาอั้นปี้น้องตังหลายเหย เฮาตังหลายบ่มีความจ๋ำเป๋นจะต้องเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของสันดานบาปเลย
13 ถ้าต้านใจ๊จีวิตตวยต๋ามสันดานบาป ต้านจะต้องต๋าย แต่ถ้าต้านใจ๊จีวิตตวยต๋ามพระวิญญาณ ต้านก็ได้ทำลายก๋านงานของสันดานบาป แล้วต้านจะมีจีวิตตลอดไป
14 ย้อนว่าพระวิญญาณของพระเจ้านำจีวิตใผ คนนั้นก็เป๋นลูกของพระเจ้า
15 ย้อนว่าตี้ต้านฮับพระวิญญาณนั้นบ่ได้เยียะหื้อต้านเป๋นขี้ข้าตี้ต้องกั๋วแหม แต่เยียะหื้อต้านเป๋นลูกของพระเจ้า จึงฮ้องพระเจ้าว่า อับบา ป้อ
16 พระวิญญาณนั้นเยียะหื้อเฮามีความมั่นใจ๋ในวิญญาณของเฮาว่า เฮาเป๋นลูกของพระเจ้า
17 ถ้าเฮาเป๋นลูกของพระเจ้าแล้ว เฮาก็มีส่วนได้มรดกตี้พระเจ้าได้หื้อไว้กับพระคริสต์ตวย ถ้าเฮาตังหลายฮ่วมตุ๊กกับพระองค์นั้น เฮาก็จะได้ฮับเกียรติตวยกั๋นกับพระองค์ตวย
18 ข้าพเจ้าหันว่าความตุ๊กลำบากต๋อนบ่าเดี่ยวนี้ บ่สมควรตี้จะเอาไปเผียบกับความยิ่งใหญ่ตี้พระเจ้าจะเปิดเผยกับหมู่เฮาในวันหน้า
19 ย้อนว่าสะป๊ะกู้สิ่งตี้พระเจ้าสร้างไว้นั้น ก๋าลังตั้งหน้าตั้งต๋ากอยถ้าหื้อพระเจ้าเปิดเผยว่าใผเป๋นลูกของพระองค์
20 ย้อนว่าพระเจ้าเยียะหื้อสะป๊ะกู้สิ่งตี้ถูกสร้างนั้นเป๋นอนิจจัง บ่ใจ๊ว่าสิ่งหมู่นั้นอยากหื้อเป๋นจาอั้น แต่เป๋นไปต๋ามตี้พระเจ้าต้องก๋านหื้อเป๋น
21 แต่สะป๊ะกู้สิ่งนั้นก็ยังหวังว่าจะได้ป๊นจากอำนาจของก๋านเสื่อมสลาย แล้วจะมีอิสระกับได้ฮับเกียรติอย่างเดียวกั๋นกับตี้ลูกตังหลายของพระเจ้ามี
22 เฮาฮู้ว่าสะป๊ะกู้สิ่งตี้พระเจ้าสร้างขึ้นนั้นก๋าลังโอดโอยอย่างทรมานเหมือนกับแม่ญิงตี้ก๋าลังจะเกิดลูกมาจ๋นแผวบ่าเดี่ยวนี้

23 บ่ใจ้ก้าสะป๊ะกู้สิ่งนั้นเต้าอั้น แม้แต่หมู่เฮาเองผู้ตี้ได้ฮับพระวิญญาณเซิ่งเป๋นปอนส่วนแรก ก็ใจ๋จดใจ๋จ่ออย่างทรมานในก๋านกอยถ้าหื้อพระเจ้าฮับเฮาเป๋นลูกอย่างสมบูรณ์ คือเฮาก็จะมีตั๋วใหม่ตี้ได้ฮับก๋านไถ่แล้ว
24 ย้อนว่าเฮารอดป๊นบาปโต้ษได้โดยความหวังนี้ แต่ความหวังตี้ได้ฮับแล้วก็บ่ใจ๊เป๋นความหวังแหม ใผจะหวังในสิ่งตี้ได้แล้ว
25 แต่ถ้าเฮาหวังในสิ่งตี้เฮายังบ่ได้ เฮาก็ถ้าอย่างอดทน
26 ก็อย่างเดียวกั๋นกับเมื่อเฮาอ่อนก๋ำลังพระวิญญาณก็จ้วยเฮา เฮาบ่ฮู้ว่าจะอ้อนวอนขอจาใด จะขออะหยัง แต่พระวิญญาณได้อ้อนวอนขอต่อพระเจ้าแตนเฮา โดยก๋านโอดโอยตี้อู้ออกมาเป๋นกำบ่ได้
27 กับพระเจ้าผู้ตี้ฮู้หันจิตใจ๋ของคน ก็ฮู้ว่าพระวิญญาณก๊ดอะหยัง ย้อนว่าพระวิญญาณอ้อนวอนขอต่อพระเจ้าเปื้อคนของพระองค์ ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
28 เฮาฮู้แล้วว่าเหตุก๋ารณ์กู้อย่างตี้เกิดขึ้น พระเจ้าโผดหื้อเป๋นผลดีต่อคนตี้ฮักพระองค์ ตี้พระองค์ฮ้องหื้อมาต๋ามความต้องก๋านของพระองค์
29 ย้อนว่าคนตี้พระเจ้าเลือกไว้แล้ว พระองค์ได้ก๋ำหนดไว้ล่วงหน้าหื้อเป๋นเหมือนพระบุตรของพระองค์ เปื้อหื้อพระบุตรนั้นเป๋นลูกคนเก๊าในหมู่ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย
30 หมู่คนตี้พระเจ้าได้ก๋ำหนดไว้แล้วนั้น พระองค์ฮ้องหื้อมาหาพระองค์ หมู่คนตี้พระองค์ฮ้องมาหาพระองค์เยียะหื้อหมู่เขาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม หมู่คนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมนั้น พระองค์ก็หื้อมีเกียรติตวย

ความฮักของพระเจ้า
31 ถ้าจาอั้น เฮาจะว่าจาใดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าพระเจ้าอยู่ฝ่ายเฮา ใผคนใดจะขัดขวางเฮาได้
32 แม้แต่พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ พระองค์ก็บ่ได้ขาง แต่ยังยกหื้อหมู่เฮากู้คนได้ ถ้าเป๋นจาอี้ จะบ่โผดหื้อกู้อย่างแก่หมู่เฮาตวยกา
33 ใผจะฟ้องคนตี้พระเจ้าได้เลือกไว้เป๋นคนของพระองค์แล้ว บ่มีเน่อ ย้อนพระเจ้าเป๋นผู้ตี้โผดหื้อหมู่เขาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมแล้ว
34 แล้วใผจะตัดสินลงโต้ษหมู่เฮา พระเยซูคริสต์กา บ่ใจ้เน่อ ย้อนพระองค์ได้ต๋ายเปื้อหมู่เฮา แล้วพระเจ้าเยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋าย แล้วอยู่ตังขวามือของพระเจ้า กับได้อ้อนวอนขอจากพระเจ้าเปื้อหมู่เฮา
35 อะหยังจะมาแยกหมู่เฮาออกจากความฮักของพระคริสต์ตี้มีหื้อหมู่เฮาได้ จะเป๋นความตุ๊ก ความยาก ลำบาก ก๋านค่ำ ความอดอยาก ความจ๋น ภัยอันตราย กาว่าก๋านถูกฆ่าต๋ายกา สิ่งหมู่นี้ตึงหมดบ่สามารถแยกหมู่เฮาออกได้เน่อ
36 ต๋ามตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“ย้อนหันแก่พระองค์ หมู่เฮาจึงอยู่ในอันตรายเถิงต๋ายตลอดเวลา
เผียบเหมือนแกะตี้จะถูกปาไปฆ่า”[ด]
37 แต่ในสิ่งตี้เกิดขึ้นตึงหมดนี้ หมู่เฮาก็มีชัยอย่างยิ่งใหญ่ตี้สุด โดยความจ้วยเหลือของพระคริสต์ผู้ตี้ฮักเฮาตังหลาย
38 ข้าพเจ้าเจื้อมั่นว่า บ่มีสิ่งใดจะมาแยกหมู่เฮาออกจากความฮักของพระเจ้าได้ บ่ว่าหมู่เฮาจะต๋ายกาว่ายังมีจีวิตอยู่ ก็แยกออกบ่ได้ บ่ว่าทูตสวรรค์กาว่าเทพเจ้า กาว่าอำนาจของวิญญาณต่างๆ ก็แยกออกบ่ได้ บ่ว่าสิ่งตี้มีอยู่บ่าเดี่ยวนี้ กาว่าจะมีปายหน้า ก็แยกหมู่เฮาออกจากความฮักของพระเจ้าบ่ได้
39 บ่ว่าบนต๊องฟ้ากาว่าในทะเลเล็กกาว่าสิ่งใดๆ ตี้พระเจ้าสร้างไว้แล้ว ก็บ่สามารถแยกหมู่เฮาออกจากความฮักของพระเจ้า ตี้เฮาหันได้ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา

9

พระเจ้าเลือกคนจ้าดอิสราเอล
1 ข้าพเจ้าอู้ความจริง บ่ได้จุ ย้อนว่าข้าพเจ้าเป๋นคนของพระคริสต์ จิตสำนึกของข้าพเจ้าตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมอยู่นั้นก็ยืนยันว่า ข้าพเจ้าอู้ความจริงว่า
2 ข้าพเจ้ามีความตุ๊กหนักตึงเจ็บปวดใจ๋อยู่ตลอดเวลา ย้อนปี้น้องจาวยิว
3 ยอมถูกสาบแจ้งกับถูกตัดขาดจากพระคริสต์ ถ้าสิ่งหมู่นั้นสามารถจ้วยปี้น้องจาวยิวของข้าพเจ้าตี้เป๋นเปื้อนฮ่วมจ้าดเดียวกั๋น หื้อเจื้อวางใจ๋พระเยซูได้
4 หมู่เขาคือจาวอิสราเอลตี้พระเจ้าเลือกหื้อเป๋นลูกของพระองค์ หื้อหมู่เขาได้หันความยิ่งใหญ่ของพระองค์ กับหื้อพันธสัญญาตังหลายกับบทบัญญัติแก่หมู่เขา หื้อเขาฮู้วิธีก๋านนมัสก๋านพระองค์อย่างถูกต้อง กับหื้อพระสัญญาต่างๆ แหม

ด **8:36 8:36** สดด 44:22

5 หมู่เขามีป้ออุ๊ยแม่หม่อนตี้ยิ่งใหญ่๕ เมื่อพระเยซูคริสต์เกิดมาเป่นมนุษย์ก็สืบเจื้อสายจากหมู่เขา ขอ
สรรเสริญพระเจ้าผู้เป่นใหญ่เหนือสะป๊ะกู้สิ่งตลอดไป อาเมน๖
6 บ่ใจ้ว่า พระสัญญาตี้พระเจ้าหื้อจาวยิวนั้นล้มเหลว ย้อนว่าคนตี้สืบเจื้อสายมาจากอิสราเอลนั้น๗ ก็บ่ได้
เป่นจาวอิสราเอลแต๊เหมือนกั๋นหมดกู้คน
7 บ่ใจ้ว่าลูกหลานของอับราฮัมตึงหมดจะเป่นลูกของพระเจ้า แต่พระเจ้าบอกอับราฮัมว่า ลูกหลานของ
อิสอัคเต้าอั้น จะนับว่าเป่นเจื้อสายของเจ้า๘
8 หมายเถิงว่า บ่ใจ้ลูกตี้เกิดต๋ามสายเลือดของอับราฮัมจะถือว่าเป่นลูกของพระเจ้า แต่ลูกหลานตี้เกิด
ต๋ามพระสัญญาของพระเจ้าเต้าอั้น ตี้ถือว่าเป่นลูกหลานแต๊ๆ
9 ย้อนพระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่า เมื่อเถิงก๋ำหนดเวลาเฮาจะปี๊กมาแหม ต๋อนนั้นนางซาราห์จะมีลูก
ป้อจาย๘๙
10 บ่ใจ้ก้าเต้าอั้น นางเรเบคาห์ก็มีลูกแฝดกับอิสอัคป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เฮา
11-12 ก่อนตี้ลูกแฝดจะเกิดมา ก่อนตี้หมู่เขาจะเยียะดีกาว่าบ่ดี พระเจ้าก็บอกนางเรเบคาห์ว่า อ้ายจะฮับ
ใจ๊น้อง ตี้พระเจ้าอู้จาอี้ก็เปื้อหื้อฮู้ว่า ก๋านเลือกของพระเจ้าบ่ได้เป่นไปต๋ามก๋านเยียะดีกาว่าบ่ดีของเขา แต่
เป่นไปต๋ามก๋านฮ้องคนของพระเจ้าเอง
13 เป่นไปต๋ามกำตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า เฮาฮักยาโคบ แต่เฮาจังเอซาว๙๚
14 ถ้าจาอั้นเฮาจะว่าจาใด พระเจ้าลำเอียงกา บ่ใจ้จาอั้นเน่อ
15 ย้อนพระเจ้าเกยบอกโมเสสว่า
เฮาใค่โผดคนใด เฮาก็โผดคนนั้น
เฮาใค่อินดูคนใด เฮาก็อินดูคนนั้น๙๚
16 ย้อนจาอั้น ก๋านเลือกของพระเจ้าก็บ่ได้ขึ้นอยู่กับความต้องก๋านกาว่าก๋านฮิเยียะของคนเฮา แต่ขึ้นอยู่
กับความเมตต๋าของพระเจ้า
17 ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนเกี่ยวกับฟาโรห์ว่า ตี้เฮาตั้งหื้อเจ้าเป่นกษัตริย์มีอำนาจนั้น ก็เปื้อว่าเฮาจะ
สำแดงอำนาจของเฮาผ่านตางตั๋วเจ้า กับเปื้อหื้อจื้อของเฮาเป่นตี้ฮู้จักกั๋นใคว่ตึงโลก๙๚
18 ย้อนจาอั้นพระเจ้าจะเมตต๋าใผ ก็จะเมตต๋าคนนั้น กับพระองค์ใค่หื้อใผมีใจ๋หลื่ง พระองค์ก็เยียะจาอั้น
ได้เหมือนกั๋น
19 แล้วบางคนอาจจะถามข้าพเจ้าว่า ถ้าเป่นจาอี้พระเจ้าจะว่าหมู่เฮาผิดได้จาใด มีคนใดพ่องตี้ขัดขืน
ความต้องก๋านของพระเจ้าได้
20 คนหนอคนเหย หมู่ต้านเป่นใผเถิงเถียงพระเจ้า สิ่งตี้ถูกปั้นจะถามผู้ปั้นได้กา ว่า เป่นจาใดต้านปั้น
ข้าพเจ้าหื้อเป่นจาอี้๙๛
21 เผียบเหมือนสล่าปั้นหม้อ เขาย่อมมีสิทธิ์เอาดินก้อนเดียวกั๋นปั้นถ้วยงามๆ ใบนึ่งสำหรับใจ๊ในงานมี
เกียรติ แล้วปั้นถ้วยแหมใบนึ่งสำหรับใจ๊ก๋านธรรมดา 22 พระเจ้าก็มีสิทธิ์ตี้จะแสดงหื้อฮู้ว่าพระองค์โขดกับ
เยียะหื้อมนุษย์หันฤทธิ์อำนาจของพระองค์ก็ได้ แต่พระองค์ยังอดทนนักขนาดกับคนตี้เยียะหื้อพระองค์โขด
เซิ่งสมควรได้ฮับความฉิบหายวายวอด
23 เปื้อพระเจ้าจะเปิดเผยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ต่อผู้ตี้พระองค์เมตต๋าแล้ว เป่นผู้ตี้พระองค์ได้เกียม
ไว้หื้อมีส่วนในความยิ่งใหญ่ของพระองค์
24 คือเฮาตังหลายตี้พระองค์ฮ้องมาแล้ว บ่ใจ้จากหมู่จาวยิวจ้าดเดียว แต่จากคนต่างจ้าดตวย
25 ต๋ามตี้พระเจ้าอู้ในพระธรรมโฮเชยาว่า
เฮาจะฮ้องเขาหมู่นั้นว่าคนของเฮา เซิ่งตะก่อนบ่ได้เป่นคนของเฮา
เฮาจะฮ้องเขาหมู่นั้นว่าเป่นคนตี้เฮาฮัก เซิ่งตะก่อนบ่ได้เป่นคนตี้เฮาฮัก๙๚
26 กับอู้แหมว่า
ในตี้ตี้พระเจ้าเกยบอกกับหมู่เขาว่า
หมู่เจ้าบ่ใจ้คนของเฮา
ตี้หั้นเองหมู่เขาจะได้จื้อว่าเป่น ลูกของพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ ๙๚
27 ส่วนเรื่องจาวยิวอิสยาห์ผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าได้บอกว่า
แม้ว่าจาวอิสราเอลจะมีนักเหมือนเม็ดทรายฮิมทะเล
แต่คนตี้จะรอดป๊นบาปโต้ษนั้นมีหน้อย
28 ย้อนว่าองค์พระผู้เป่นเจ้าจะตัดสินโลกนี้อย่างเวยกับแน่นอน๙๚
29 เป่นอย่างตี้อิสยาห์ได้อู้ไว้ว่า

---

๕ **9:5 9:5** อู้เถิง อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบ ๖ **9:5 9:5** แป๋ได้แหมอย่างว่า ขอหื้อพระคริสต์ ผู้เป่นเจ้าเป่นนายเหนือกู้สิ่ง
ได้ฮับก๋านสรรเสริญตลอดไป อาเมน ๗ **9:6 9:6** อิสราเอลนี้อ้างเถิง ยาโคบ ตี้มีแหมจื้อว่า อิสราเอล ปฐก 32:28 ๘ **9:7 9:7** ปฐก
21:12 ๙ **9:9 9:9** ปฐก 18:10,14 ๚ **9:13 9:13** มลค 1:2-3 ๙ **9:15 9:15** อพย 33:19 ๙ **9:17 9:17** อพย 9:16
๙ **9:20 9:20** อสย 29:16; 45:9 ๙ **9:25 9:25** ฮชย 2:23 ๙ **9:26 9:26** ฮชย 1:10 ๙ **9:28 9:28** อสย 10:22-23

□ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
บ่ได้ไว้จีวิตลูกหลานหื้อเฮาตังหลายไว้พ่อง
หมู่เฮาก็จะถูกทำลายจ๋นเสี้ยง
เหมือนเมืองโสโดมกับเมืองโกโมราห์ไปแล้ว□พ

จาวยิวบ่ยอมฮับข่าวดี
30 ถ้าจาอั้นเฮาจะว่าจาใด จะว่าคนต่างจ้าดได้เป็นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อกา เถิงแม้ว่าหมู่เขาบ่ได้ตั้งใจ๋เป็นคนถูกต้องต๋ามธรรมก็ต๋าม
31 แต่จาวอิสราเอลฮิจะเป็นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมโดยก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติแต่ก็ยังบ่ได้เป็น
32 ตี้เป็นจาอั้น ย้อนว่าเขาบ่ได้พยายามโดยความเจื้อแต่พยายามโดยเยียะต๋ามบทบัญญัติ เขาเลยข้องใส่ศิลาตี้วางไว้หื้อข้อง
33 ต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
□ผ่อเน่อ เฮาวางศิลาก้อนนึ่งไว้ในเมืองศิโยน
เป็นศิลาตี้เยียะหื้อคนตังหลายข้องสะดุด
กับเป็นศิลาตี้เยียะหื้อคนตังหลายต้าว
แต่คนใดตี้เจื้อในพระองค์จะบ่ผิดหวังเลย□ฟ

10

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ใจ๋ของข้าพเจ้าก็อ้อนวอนต่อพระเจ้ากับใค่หื้อจาวอิสราเอลได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษแต๊ๆ
2 ข้าพเจ้าเป็นพยานหื้อจาวยิวว่า หมู่เขาเอาแต๊เอาว่าในก๋านฮับใจ๊พระเจ้า แต่บ่ได้เข้าใจ๋ก๋านฮับใจ๊อย่างถูกต้อง
3 ย้อนว่าหมู่เขาบ่ฮู้ตางตี้จะเยียะหื้อเป็นคนถูกต้องต๋ามธรรม หมู่เขาฮิหาตางเอาคนเดียว โดยบ่ยอมฮับวิธีของพระเจ้าตี้จะเยียะหื้อเป็นคนถูกต้องต๋ามธรรม
4 พระคริสต์เป็นผู้ยกเลิกตางตี้เยียะหื้อเป็นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติ เปื้อหื้อกู้คนตี้มีความเจื้อได้เป็นคนถูกต้องต๋ามธรรม

กู้คนรอดป๊นบาปโต้ษได้
5 โมเสสได้เขียนเถิงก๋านเป็นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยเยียะต๋ามบทบัญญัติไว้ว่า □คนตี้เยียะต๋ามบทบัญญัติกู้ข้อ ก็จะได้จีวิตตางบทบัญญัตินั้น□ภ
6 แต่คนถูกต้องต๋ามธรรมโดยก๋านเจื้อวางใจ๋พระเยซู โมเสสได้เขียนไว้ว่า □บ่ดีกึ๊ดในใจ๋ว่า □ใผจะขึ้นสวรรค์□□ (คือว่า จะเจิญพระคริสต์ลงมาในโลกเปื้อจ้วยหมู่เฮาหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ)ม
7 □กาว่ากึ๊ดว่า □ใผจะลงไปในตี้เล็กตี้สุดในแดนคนต๋าย□□ (คือว่าจะเจิญพระคริสต์เป็นขึ้นจากความต๋าย)ย
8 แต่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า □ถ้อยกำนั้นอยู่ใก้ต้าน อยู่ในปากกับอยู่ในใจ๋ของต้าน□ร คือข้อความตี้เกี่ยวกับความเจื้อตี้หมู่เฮาบอกอยู่นี้
9 คือว่าถ้าต้านจะยอมฮับด้วยปากของต้านว่า □พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า□ กับในใจ๋ก็เจื้อว่าพระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูเป็นขึ้นจากความต๋ายแล้ว ต้านก็จะรอดป๊นบาปโต้ษ
10 ย้อนว่าเมื่อในใจ๋ของต้านเจื้อ ต้านก็เป็นคนถูกต้องต๋ามธรรม เมื่อยอมฮับด้วยปากของต้านก็จะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ
11 ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า □คนใดตี้เจื้อในพระองค์จะบ่ผิดหวังเลย□ล
12 พระเจ้าถือว่าจาวยิวกับคนต่างจ้าดบ่ต่างกั๋น ย้อนพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของกู้คน กับพระองค์จะปั๋นปอนอย่างเต๋มตี้หื้อกับกู้คนตี้อ้อนวอนขอพระองค์
13 ย้อนว่า □กู้คนตี้อ้อนวอนขอองค์พระผู้เป็นเจ้า คนนั้นจะรอดป๊นบาปโต้ษ□ว
14 แต่หมู่เขาจะอ้อนวอนขอพระองค์จ้วยหื้อรอดได้จาใด ถ้ายังบ่เจื้อพระองค์ หมู่เขาจะเจื้อพระองค์ได้จาใด ถ้ายังบ่ได้ยินเรื่องของพระองค์ หมู่เขาจะได้ยินได้จาใด ถ้าบ่มีใผบอกข่าวเรื่องพระองค์หื้อฟัง
15 กับหมู่เขาจะไปบอกได้จาใด ถ้าบ่มีใผใจ๊หมู่เขาไป อย่างตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า □ก็เป็นสิ่งตี้ดีนักขนาดตี้มีคนมาบอกข่าวดี□ศ
16 แต่บ่ใจ้กู้คนตี้ได้ยอมฮับข่าวดีนั้น เหมือนอย่างตี้อิสยาห์อู้ไว้ว่า □ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีใผพ่องตี้เจื้อในสิ่งตี้หมู่เขาได้ยินจากหมู่เฮา□ษ

พ **9:29 9:29** อสย□ 1:9 ฟ **9:33 9:33** อสย□ 28:16 ภ **10:5 10:5** ลนต□ 18:5 ม **10:6 10:6** ฉธบ□ 30:12 ย **10:7 10:7** ฉธบ□ 30:13 ร **10:8 10:8** ฉธบ□ 30:14 ล **10:11 10:11** อสย□ 28:16 ว **10:13 10:13** ยอล□ 2:32 ศ **10:15 10:15** อสย□ 52:7 ษ **10:16 10:16** อสย□ 53:1

17 ย้อนจาอั้นความเจื้อเกิดขึ้นได้เมื่อได้ยินข่าวดี คนจะได้ยินข่าวดีได้ก็เมื่อมีก๋านบอกเรื่องพระเยซูคริสต์
18 ข้าพเจ้าใค่ถามว่า หมู่จาวอิสราเอลยังบ่ได้ยินเรื่องข่าวดีนั้นเตื้อกา หมู่เขาได้ยินแล้วแน่นอน ต๋ามตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
เสียงของหมู่เขาดังไปใคว่โลก
กำของหมู่เขาก็ลามไปแผวจ๋นสุดแผ่นดินโลก[ส]
19 ข้าพเจ้าขอถามแหมว่า หมู่จาวอิสราเอลฟังแล้วบ่เข้าใจ๋กา โมเสสเป๋นคนเก๊าตี้บอกจาวอิสราเอลว่า
เฮาจะเยียะหื้อเจ้าขอยจ้าดกระจอก
เฮาจะเยียะหื้อเจ้าโขดย้อนจ้าดตี้ง่าวเซอะ[ห]
20 ต่อมาพระเจ้าก็บอกจาวอิสราเอลผ่านอิสยาห์ตี้ก้าอู้ว่า
คนตี้บ่ได้เซาะหาเฮา ก็ได้ปะเฮา
คนตี้บ่เกยถามหาเฮา เฮาก็เปิดเผยตั๋วหื้อฮู้[ฟ]
21 แต่ส่วนจาวอิสราเอล พระเจ้าอู้ว่า
เฮาได้ยื่นมือออกต้อนฮับวันค่ำ หื้อกับคนตี้หลึกหลี่งกับบ่ยอมเจื้อฟังเฮา[อ]

11

พระเจ้าเมตต๋าจาวอิสราเอล
1 ข้าพเจ้าขอถามว่า พระเจ้าละขว้างคนของพระองค์แล้วกา บ่ใจ้เน่อ ข้าพเจ้าเองก็เป๋นจาวอิสราเอล เป๋นลูกหลานของอับราฮัม เป๋นคนจากเผ่าเบนยามิน
2 พระเจ้าบ่ได้ละขว้างคนตี้พระองค์เลือกไว้แล้วตั้งแต่เมื่อเก๊าหัวที ต้านจ๋ำพระคัมภีร์ตี้มีเขียนไว้เกี่ยวกับเอลียาห์ได้ก่อ ต๋อนตี้เขานาบโต้ษจาวอิสราเอลต่อพระเจ้าว่า
3 พระองค์เจ้าข้า หมู่เขาได้ฆ่าผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์ กับแต้นปู่จาของพระองค์เขาก็เตเหียเหลือข้าพระองค์คนเดียว แต่เขาก็อีฆ่าข้าพระองค์ตวย[ฮ]
4 แล้วพระเจ้าตอบเอลียาห์ว่าจาใด เฮายังฮักษาคนของเฮาไว้เจ็ดปันคน เป๋นคนตี้บ่ได้กราบไหว้พระบาอัล[ก]
5 สมัยนี้ก็เหมือนกั๋น ยังมีจาวยิวเหลืออยู่พ่อง ตี้พระเจ้าเลือกไว้หื้อรอดป๊นบาปโต้ษโดยพระคุณ
6 พระเจ้าเลือกโดยพระคุณเป๋นหลัก บ่ใจ้ต๋ามก๋านเยียะดีของมนุษย์ ย้อนว่าถ้าเลือกโดยก๋านเยียะดีเป๋นหลัก พระคุณของพระเจ้าจะเป๋นพระคุณได้จาใด
7 ถ้าจาอั้นจะว่าจาใดดี จาวอิสราเอลบ่ได้ปะสิ่งตี้เขาเซาะหา แต่มีคนจ๋ำนวนหน้อยตี้พระเจ้าเลือกไว้นั้นได้ปะ ส่วนจาวอิสราเอลคนอื่นๆ นั้น พระเจ้าก็เยียะหื้อใจ๋เขาหลึกหลี่งไปเหีย
8 ต๋ามตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
พระเจ้าเยียะหื้อจิตใจ๋เขาเซื่องซึม
ต๋าของเขาก็ผ่อบ่หัน
หูของเขาก็บ่ได้ยินจ๋นแผวตึงวันนี้[ข]
9 กษัตริย์ดาวิดได้อู้อย่างเดียวกั๋นนี้ไว้ว่า
ขอหื้อก๋านมีกิ๋นอย่างเหลือเฟือของเขาเป๋นแฮ้วดักเขา
เป๋นสิ่งตี้เยียะเขาล้มลง กับฮับผลในสิ่งตี้เยียะไว้
10 ขอหื้อต๋าเขาบอดไป เปื้อจะได้ผ่อะหยังบ่หัน
กับขอหื้อหลังเขาก่อง[ค]ตลอดไป[ค]
11 ข้าพเจ้าขอถามแหมว่า จาวอิสราเอลต้าวจ๋นลุกบ่ได้กา บ่ใจ้จาอั้นเน่อ แต่ย้อนบาปของหมู่เขา คนต่างจ้าดจึงได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ เปื้อเยียะหื้อจาวอิสราเอลขอย
12 ถ้าก๋านเยียะบาปของจาวอิสราเอลเยียะหื้อคนตึงโลกได้ฮับปอนจากพระเจ้า กับถ้าความผิดพลาดของจาวยิวเยียะหื้อคนต่างจ้าดได้ฮับปอนนักขนาดนี้ แล้วลองก๊ดผ่อเต๊อะ ถ้าได้จาวยิวมายอมฮับครบหมด ปอนจะนักเหลือนั้นมอกใด
13 ต๋อนนี้ข้าพเจ้าจะอู้กับต้านตังหลายตี้เป๋นคนต่างจ้าดว่า พระเจ้าแต่งตั้งหื้อข้าพเจ้าเป๋นอัครทูตสำหรับคนต่างจ้าด ข้าพเจ้าจึงภูมิใจ๋ในพันธกิจของข้าพเจ้า
14 เปื้อจะกระตุ้นหื้อปี้น้องจาวยิวขอย แล้วจะได้จ๋วยหมู่เขาบางคนหื้อรอดป๊นบาปโต้ษได้
15 ย้อนถ้าพระเจ้าละจาวยิว เยียะหื้อคนตึงโลกคืนดีกับพระเจ้า จะดีมอกใดถ้าพระเจ้าจะฮับหมู่จาวยิวปี๊กมาแหมใหม่ ก็เป๋นเหมือนหมู่เขาต๋ายแล้วแต่เป๋นขึ้นมาใหม่
16 ถ้าเข้าหนมปังส่วนแรกตี้เอาไปถวายพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ ส่วนตี้เหลือตึงหมดก็บริสุทธิ์ตวย เก๊าไม้ก็เหมือนกั๋น ถ้าฮากของเก๊าไม้บริสุทธิ์ ตึงเก๊าก็บริสุทธิ์ตวย

ส **10:18 10:18** สดด 19:4 ห **10:19 10:19** ฉธบ 32:21 ฟ **10:20 10:20** อสย 65:1 อ **10:21 10:21** อสย 65:2
ฮ **11:3 11:3** 1 พกษ 19:10,14 ก **11:4 11:4** 1 พกษ 19:18 ข **11:8 11:8** ฉธบ 29:4; อสย 29:10 ค **11:10 11:10** หลังก่อง เป๋นภาพแสดงเถิง ก๋านตุ๊กยาก ค **11:10 11:10** สดด 69:22-23

17 แต่พระเจ้าได้หักบางกิ่งของเก๊าบ่ากอกเทศสวนตี้เผียบเหมือนจาวยิวออกเหีย แล้วเอาหมู่ต้านตี้เป่น
คนต่างจ้าดเผียบเหมือนกิ่งบ่ากอกเทศป่ามาต่อไว้แตน หมู่ต้านจึงได้ฮับก๋านหล่อเลี้ยงจากฮากเก๊าบ่ากอก
เทศสวน
18 หมู่ต้านห้ามอวดดีตี้ได้เข้าแตนกิ่งตี้ถูกหักไปแล้วนั้น ต้านจะอวดดีได้จาใด ต้านบ่ได้หล่อเลี้ยงฮาก แต่
เป่นฮากเน่อตี้หล่อเลี้ยงหมู่ต้าน
19 หมู่ต้านอาจอู้ว่า กิ่งหมู่นั้นถูกหักขว้างเปื้อจะเอาหมู่ข้าเข้ามาแตน
20 ก็แม่นอยู่แล้ว ตี้หมู่เขาถูกหักขว้างก็ย้อนบ่เจื้อ ตี้ต้านตังหลายอยู่แตนได้ก็ย้อนว่าต้านตังหลายเจื้อเต้า
อั้น ห้ามอวดดีเน่อ แต่หื้อเก๋งกั๋ว
21 ย้อนว่าถ้าพระเจ้าตัดจาวยิวตี้เป่นเหมือนกิ่งเก่าได้ พระองค์ก็ตัดต้านตี้เป่นเหมือนกิ่งใหม่ได้เหมือนกั๋น
22 ย้อนจาอั้นหื้อตองผ่อเรื่องความเมตต๋ากับความเด็ดขาดของพระเจ้าหื้อดี พระองค์เยียะกับคนตี้บ่เจื้อ
อย่างเด็ดขาด แต่จะเมตต๋าต่อต้าน ถ้าต้านเยียะตั๋วหื้อสมกับความเมตต๋านั้นต่อไป แต่ถ้าต้านบ่เยียะจาอั้น
พระองค์ก็จะตัดต้านขว้างเหมือนกั๋น
23 ส่วนหมู่จาวยิวนั้น ถ้าเปี่ยนใจ๋ปึ๊กมาเจื้อพระเจ้าแหม พระองค์ก็จะเอาหมู่เขาปึ๊กมาต่อกับเก๊าแหมใหม่
ย้อนพระเจ้าเยียะจาอั้นได้
24 หมู่ต้านเผียบเหมือนกิ่งบ่ากอกเทศป่า พระเจ้ายังเอามาต่อเข้ากับเก๊าบ่ากอกเทศสวนได้ เซิ่งบ่ใจ้เป่น
เรื่องปกติ แล้วถ้าจะเอาจาวยิวตี้เผียบเหมือนกิ่งตี้ถูกตัดขว้างไปแล้วนั้น มาต่อเข้ากับเก๊าเก่า จะง่ายเหลือ
นั้นมอกใด

ความเมตต๋าของพระเจ้าต่อกู้คน

25 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าใค่หื้อหมู่ต้านฮู้เรื่องเกี่ยวกับความจริงอันล้ำเล็กนี้ เปื้อหมู่ต้านจะบ่อวดฮู้ คือ
หมู่จาวอิสราเอลบางส่วนใจ๋แข็ง แต่จะเป่นจาอั้นจ๋นเถิงคนต่างจ้าดจะเข้ามาเจื้อพระเจ้าจ๋นครบจ๋ำนวน
ก่อน
26 ตางนี้ละ เป่นตางตี้จาวอิสราเอลตึงหมดก็จะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์
ว่า
พระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษจะมาจากเมืองศิโยน
พระองค์จะเอาความบ่ดีตึงหมดออกไปจากเจื้อสายของยาโคบ[ฉ]
27 นี่คือพันธสัญญาของเฮากับหมู่เขา
เมื่อเฮาได้ยกโต้ษบาปหมู่เขาแล้ว[ค]
28 จาวยิวบ่ยอมฮับข่าวดีจึงเป่นศัตรู๋ต่อพระเจ้า เซิ่งเป่นประโยชน์ต่อต้านตังหลาย ส่วนเรื่องตี้พระเจ้าได้
เลือกหมู่เขาไว้ พระองค์ก็ยังฮักหมู่เขา ย้อนเกยสัญญากับป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เขาไว้แล้ว
29 ย้อนเมื่อพระเจ้าหื้อปอนกับใผก็จะบ่เอาคืน กับเมื่อเลือกใผแล้วก็จะบ่เปี่ยนใจ๋
30 ตะก่อนต้านตังหลายบ่ได้เจื้อฟังพระเจ้า แต่บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าเมตต๋าหมู่ต้านก็ย้อนจาวยิวบ่เจื้อฟัง
31 ก็เป่นอย่างเดียวกั๋น หมู่จาวยิวก็บ่เจื้อฟังพระเจ้า แต่โดยความเมตต๋าตี้ได้หื้อกับหมู่ต้าน หมู่เขาก็ได้ฮับ
ความเมตต๋าจากพระเจ้าตวย
32 ย้อนว่าคนกู้คนถูกก๋ำหนดหื้ออยู่ในฐานะตี้บ่เจื้อฟังพระเจ้า เปื้อพระองค์จะได้เมตต๋าต่อเขาตังหลายกู้คน

สรรเสริญพระเจ้า

33 โอ ปั๋ญญากับความฮู้ของพระเจ้าก็ล้ำเล็ก
ก๋านตัดสินของพระองค์นั้นบ่มีใผอธิบายได้
กับวิถีตางต่างๆ ของพระองค์ใผก็บ่เข้าใจ๋
34 ใผจะฮู้จิตใจ๋ของพระองค์ได้พ่อง
ใผจะหื้อกำเป็กษาพระองค์ได้[ฌ]
35 ใผหื้อสิ่งใดสิ่งนึ่งแก่พระเจ้ากา พระองค์เถิงจะต้องส้ายเขา[ง]
36 ย้อนว่ากู้สิ่งกู้อย่างมาจากพระองค์ โดยพระองค์ กับอยู่เปื้อพระองค์
ขอเกียรติจงมีแก่พระองค์ตลอดไป อาเมน

12

จงถวายจีวิตฮับใจ๊พระเจ้า

1 ย้อนจาอั้นปี้น้องตังหลาย หื้อกึ๊ดเถิงความเมตต๋าตี้พระเจ้ามีต่อหมู่เฮา ข้าพเจ้าขอวิงวอนหมู่ต้านหื้อ
ถวายตั๋วต่อพระเจ้าเป่นเครื่องปู่จาตี้มีจีวิตอยู่กับบริสุทธิ์ เป่นเครื่องปู่จาตี้พระเจ้าเปิงใจ๋ อันนี้ละ เป่นก๋าน
นมัสก๋านตี้หมู่ต้านสมควรเยียะ

[ฉ] **11:26 11:26** เจื้อสายยาโคบ หมายเถิง จาวยิว [ค] **11:27 11:27** อสย 59:20-21 [ฌ] **11:34 11:34** อสย 40:13 [ง] **11:35 11:35** โยบ 41:11

2 ห้ามเยียะเหมือนอย่างคนสมัยนี้ แต่ยอมหื้อพระเจ้าเปี่ยนจีวิตเป่นคนใหม่โดยหื้อพระองค์เปี่ยนจิตใจ๋
ของหมู่ต้านเหียใหม่ แล้วหมู่ต้านจะได้ฮู้ความต้องก๋านของพระเจ้าว่า อะหยังดี อะหยังเยียะหื้อพระเจ้าปอ
ใจ๋ กับอะหยังสมบูรณ์แบบในก๋านใจ๊จีวิต

3 ในฐานะตี้พระเจ้าโผดหื้อข้าพเจ้าเป่นคนบอกข่าวดีของพระองค์ ข้าพเจ้าขอบอกต้านตังหลายว่า ห้าม
กึ๊ดว่าตั๋วเก่าดีเลิศนักเหลือตี้สมควรจะกึ๊ด แต่กึ๊ดหื้อสมเหตุสมผลต๋ามขนาดความเจื้อตี้พระเจ้าโผดหื้อหมู่
ต้านนั้น

4 ย้อนว่าในตั๋วอันเดียวของเฮานั้นก็มีอวัยวะหลายอย่าง แต่ละอย่างก็มีหน้าตี้บ่เหมือนกั๋น

5 ในท๋านองเดียวกั๋น เถิงแม้ว่าหมู่เฮามีหลายคน หมู่เฮาก็ยังเป่นเหมือนตั๋วเดียวกั๋นย้อนเป่นอันนึ่งอัน
เดียวกั๋นกับพระคริสต์ หมู่เฮาอยู่ฮ่วมกั๋นโดยกู้คนเป่นเหมือนอวัยวะต่างๆ ในตั๋วเดียว

6 เฮาแต่ละคนได้ฮับของประทานต่างๆ ต๋ามตี้พระเจ้าโผดหื้อ ถ้าพระเจ้าโผดหื้อบอกถ้อยกำของพระเจ้า
ก็หื้อบอกต๋ามตี้เจื้อ

7 ถ้าโผดหื้อฮับใจ๊ก็หื้อฮับใจ๊ ถ้าโผดหื้อสอนก็หื้อสอน

8 ถ้าโผดหื้อเก่งในเรื่องก๋านหื้อก๋ำลังใจ๋ก็หื้อก๋ำลังใจ๋ ถ้าโผดหื้อแบ่งปั๋นก็หื้อแบ่งปั๋นด้วยใจ๋เอื้อเฟื้อ ถ้าโผด
หื้อปกครองก็หื้อปกครองด้วยก๋านเอาใจ๋ใส่ ถ้าโผดหื้อสำแดงความเมตต๋าก็หื้อสำแดงด้วยใจ๋ยินดี

9 หื้อฮักกั๋นจากใจ๋จริง หื้อจังสิ่งตี้บ่ดี หื้อยึดมั่นในสิ่งตี้ดี

10 หื้อฮักกั๋นเหมือนปี่เหมือนน้อง หื้อยินดียกย่องหื้อเกียรติกั๋น

11 หื้อหมั่นเยียะก๋าน ห้ามขี้ค้าน หื้อกระตือรือร้นในก๋านฮับใจ๊องค์พระผู้เป่นเจ้า

12 หื้อจื้นจมยินดีย้อนมีความหวัง หื้ออดทนต่อความตุ๊กยาก หื้อหมั่นอธิษฐาน

13 เมื่อคนของพระเจ้าขาดแคลน หื้อจ้วยเหลือเขา หื้อเป่นคนมีน้ำใจ๋ต้อนฮับแขก

14 หื้อขอพระเจ้าปั๋นปอนคนตี้ค๋ำหมู่ต้าน หื้อพระองค์ปั๋นปอนเขาเต๊อะ บ่ดีขอหื้อพระเจ้าแจ้งสาปเขา

15 หื้อจื้นจมยินดีกับคนตี้มีความจื้นจมยินดี หื้อโศกเศร้ากับคนตี้ก๋ำลังโศกเศร้า

16 หื้ออยู่ตวยกั๋นโดยเป่นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น บ่ดีเป่นคนหยิ่งจ๋องหอง แต่หื้อเป่นคนถ่อมใจ๋ลง ยอมคบกับ
คนมีฐานะต่ำ๑ บ่ดีกึ๊ดว่าตั๋วเก่าเป่นคนหลวก

17 ถ้าใผเยียะบ่ดีหื้อหมู่ต้าน ห้ามเยียะบ่ดีตอบ แต่หื้อเยียะในสิ่งตี้คนตังหลายหันว่าดี

18 หื้อเยียะกู้อย่างเต้าตี้หมู่ต้านจะเยียะได้ เปื้อจะได้อยู่กับคนอื่นอย่างสงบสุข

19 ปี้น้องผู้เจื้อตี้ข้าพเจ้าฮัก บ่ดีแก้แค้นคนใดเลย แต่ป่อยหื้อพระเจ้าลงโต้ษเขาเอง ย้อนมีเขียนไว้ในพระ
คัมภีร์ว่า พระเจ้าบอกว่า ก๋านแก้แค้นนั้นเป่นหน้าตี้ของเฮา เฮาจะตอบแตนเขาเอง๑ง

20 แต่หื้อเยียะเหมือนตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
ถ้าศัตรู๋ของต้านใค่อยากกิ๋นข้าว ก็หื้อเอาข้าวหื้อเขากิ๋น
ถ้าอยากกิ๋นน้ำ ก็หื้อเอาน้ำหื้อเขากิ๋น
ก๋านเยียะจาอี้จะเยียะหื้อเขาละอายใจ๋๑ฉ

21 ห้ามหื้อความบ่ดีมีชัยเหนือต้าน แต่หื้อมีชัยเหนือความบ่ดีด้วยความดี

13

ก๋านเจื้อฟังผู้ปกครอง

1 ต้านกู้คนต้องเจื้อฟังผู้ปกครองบ้านเมือง ย้อนว่าบ่มีใผมีอำนาจปกครองได้นอกจากพระเจ้าจะยอม ผู้
ปกครองตี้มีอยู่นั้นพระองค์เป่นผู้แต่งตั้งหมู่เขา

2 ย้อนจาอั้น คนใดตี้ขัดขืนผู้มีอำนาจนั้นก็ขัดขืนสิ่งตี้พระเจ้าแต่งตั้งตวย แล้วคนตี้เยียะจาอั้นก็จะถูกลง
โต้ษ

3 คนตี้เยียะตั๋วดีก็บ่ต้องกั๋วอำนาจของผู้ปกครอง แต่คนตี้เยียะบ่ดีนั้นต้องกั๋ว ถ้าบ่ใค่กั๋วผู้ปกครอง ก็หื้อ
เยียะสิ่งดีเน่อ แล้วหมู่เขาก็จะปอใจ๋ต้าน

4 ย้อนผู้ปกครองบ้านเมืองนั้นเป่นคนฮับใจ๊พระเจ้าเปื้อหื้อเป่นประโยชน์แก่หมู่ต้าน แต่ถ้าหมู่ต้านเยียะ
บ่ดีก็หื้อกั๋วเขาเน่อ ย้อนหมู่เขามีอำนาจลงโต้ษหมู่ต้านได้ หมู่เขาเป่นคนฮับใจ๊ตี้พระเจ้าใจ๊เปื้อลงโต้ษคนเยีย
ะบ่ดีแตนพระเจ้า

5 ย้อนจาอั้นต้านตังหลายจ๋ำเป่นต้องเจื้อฟังผู้ปกครอง บ่ใจ้ย้อนกั๋วถูกลงโต้ษเต้าอั้น แต่เจื้อฟังย้อนเยียะ
ต๋ามจิตสำนึกของต้านตวย

6 จาอั้น ต้านตังหลายต้องเสียภาษีตวย ย้อนว่าผู้มีอำนาจนั้นเป่นผู้ฮับใจ๊ของพระเจ้าตี้เยียะต๋ามหน้าตี้
ของเขาอยู่

7 ต้านต้องหื้อกู้คนต๋ามตี้ต้องหื้อเขา คือหื้อส่งส่วยแก่ผู้ตี้ต้องส่ง หื้อเสียภาษีแก่คนตี้ต้องเสียหื้อ หื้อยำ
เก๋งแก่คนตี้ต้องยำเก๋ง หื้อเกียรติแก่คนตี้สมควรได้ฮับ

หน้าตี้ของเฮา

---

๑ **12:16 12:16** แป่ได้แหมอย่างว่า ยอมเยียะก๋านต่ำๆ ง **12:19 12:19** ฉธบ 32:35 ฉ **12:20 12:20** สภษ 25:21-22

8 บ่ดีเป๋นหนี้ใผ ยกเว้นหนี้ตี้เกี่ยวกับความฮักตี้มีต่อกั๋น คนใดตี้ฮักคนอื่นก็ได้เยียะต๋ามบทบัญญัติครบถ้วนแล้ว
9 บทบัญญัติมีว่า ห้ามเป๋นจู้ผัวเมียเป็น ห้ามฆ่าคน ห้ามลักของ ห้ามโลภ[ช] ข้อหมู่นี้ตึงข้ออื่นๆ ก็รวมอยู่ในข้อเดียวนี้ คือ จงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า[ซ]
10 ความฮักบ่เยียะอันตรายหื้อเปื้อนบ้าน จาอั้นความฮักจึงเป๋นก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติครบถ้วน
11 หื้อต้านเยียะจาอี้ย้อนต้านฮู้ดีว่า บ่าเดี่ยวนี้เถิงเวลาตี้สมควรจะตื่นจากหลับแล้ว เวลาตี้เฮาจะได้ฮับความรอดนั้นก็ใก้เข้ามาเถิงเหลือต๋อนตี้เฮาฮับเจื้อใหม่ๆ
12 เมื่อคืนใก้จะผ่านไปแล้ว ต๋อนเจ๊าก็ใก้เข้ามา ย้อนจาอั้นหื้อเลิกเยียะสิ่งตี้เป๋นของความมืดเหีย แล้วใส่เครื่องป้องกั๋นตี้เป๋นของความเป่งแจ้ง
13 หื้อหมู่เฮาใจ๊จีวิตหื้อสมกับเป๋นคนตี้อยู่ในความเป่งแจ้ง บ่ใจ้กิ๋นเลี้ยงเมาเหล้ากั๋น บ่ใจ้เยียะบาปตางเพศกับลามก บ่ใจ้ผิดหัวกั๋นกับขอยกั๋น
14 แต่ต้านตังหลายควรเยียะตั๋วต๋ามแบบอย่างพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป๋นเจ้า กับห้ามเปิดโอกาสหื้อเยียะต๋ามกิเลสตั๋ณหาของสันดานบาป

14

พระเจ้าผู้เดียวตี้เป๋นผู้ตัดสิน

1 หื้อยอมฮับคนตี้ยังมีความเจื้อหน้อยอยู่ บ่ดีเถียงกั๋นเกี่ยวกับเรื่องกำกึ๊ดตี้ต่างกั๋น
2 เจ้นคนนึ่งเจื้อว่ากิ๋นอะหยังก็ได้ แต่แหมคนตี้มีความเจื้อหน้อยกึ๊ดว่ากิ๋นได้ก้าผักอย่างเดียวเต้าอั้น
3 คนตี้กิ๋นกู้อย่างก็ห้ามดูแควนคนตี้บ่กิ๋น คนตี้บ่กิ๋นก็ห้ามนาบโต๊ษคนตี้กิ๋นกู้อย่าง ย้อนพระเจ้าได้ยอมฮับเขาแล้ว
4 ต้านเป๋นใผตี้จะตัดสินคนฮับใจ๊ของคนอื่น คนฮับใจ๊คนนั้นจะได้ดีกาว่าหล้มจ๋มก็อยู่ตี้นายของเขา เขาจะได้ดีแน่นอนย้อนองค์พระผู้เป๋นเจ้าเยียะหื้อเขาได้ดีได้
5 คนนึ่งหันว่าวันนึ่งสำคัญนักเหลือแหมวันนึ่ง แต่แหมคนนึ่งหันว่ากู้วันสำคัญเต้ากั๋นหมด หื้อกู้คนยึดมั่นต๋ามกำกึ๊ดของใผของมัน
6 คนตี้ถือว่าวันนึ่งเป๋นวันพิเศษก็เยียะจาอั้นเปื้อหื้อเกียรติองค์พระผู้เป๋นเจ้า คนตี้กิ๋นได้กู้อย่างก็กิ๋นเปื้อหื้อเกียรติองค์พระผู้เป๋นเจ้า ย้อนเขาได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับของกิ๋นนั้นแล้ว กับคนตี้บ่ยอมกิ๋นบางอย่างก็บ่กิ๋นเปื้อหื้อเกียรติองค์พระผู้เป๋นเจ้า ย้อนเขาก็ขอบคุณพระเจ้าเหมือนกั๋น
7 ย้อนเฮาบ่ได้อยู่เปื้อตั๋วเฮาเอง กับเฮาก็บ่ได้ต๋ายเปื้อตั๋วเฮาเองเหมือนกั๋น
8 ถ้าหมู่เฮามีจีวิตอยู่ก็อยู่เปื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า ถ้าเฮาต๋ายก็ต๋ายเปื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า ย้อนจาอั้นบ่ว่าเฮาจะมีจีวิตอยู่กาว่าจะต๋าย เฮาก็เป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
9 ย้อนจาอี้พระเยซูคริสต์จึงยอมต๋าย แล้วเป๋นขึ้นจากความต๋ายเปื้อจะได้เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้าของคนต๋ายตึงคนเป๋นตวย
10 แล้วเป๋นจาใดต้านจึงตัดสินปี้น้องผู้เจื้อของต้าน กาว่าดูแควนปี้น้องผู้เจื้อของต้าน ย้อนเฮาตังหลายต้องยืนต่อหน้าพระเจ้าหื้อพระองค์ตัดสินกั๋นกู้คน
11 ต๋ามตี้มีเขียนในพระคัมภีร์ว่า
องค์พระผู้เป๋นเจ้าอู้ว่า เฮามีจีวิตอยู่แน่นอนจาใด ก็หื้อแน่ใจ๋จาอั้นว่า
กู้คนจะคุกเข่าลงนมัสก๋านเฮา กับ
กู้คนจะยอมฮับว่าเฮาเป๋นพระเจ้า[ญ]
12 จาอั้นเฮาแต่ละคนจะต้องรายงานเรื่องของตั๋วเก่าต่อพระเจ้า

บ่ดีเป๋นเหตุหื้อปี้น้องเยียะบาป

13 ถ้าจาอั้นหื้อเฮาเลิกตัดสินกั๋นเต๊อะเน่อ แต่หื้อตัดสินใจ๋เองว่าจะบ่เยียะอะหยังหื้อปี้น้องผู้เจื้อของต้านเยียะบาป
14 ในฐานะตี้เป๋นคนของพระเยซู องค์พระผู้เป๋นเจ้า ข้าพเจ้าก็ฮู้กับแน่ใจ๋ว่าบ่มีของกิ๋นใดตี้เป๋นมลทินในตั๋วของมันเอง แต่ถ้าคนใดหันว่าของกิ๋นใดเป๋นมลทินก็จะเป๋นมลทินสำหรับเขา
15 ถ้าปี้น้องผู้เจื้อของต้านบ่สบายใจ๋ย้อนของตี้ต้านกิ๋น ต้านก็บ่ได้เยียะตวยต๋ามความฮักเลย ห้ามหื้อเรื่องของกิ๋นมาทำลายความเจื้อของปี้น้องของต้าน ปี้น้องตี้พระคริสต์ต๋ายเปื้อเขา
16 จาอั้นบ่ดีหื้อสิ่งตี้ต้านเจื้อว่าดีเยียะหื้อคนอื่นต๋ำหนิต้านได้
17 ย้อนแผ่นดินของพระเจ้านั้น บ่เกี่ยวกับก๋านกิ๋นก๋านดื่มแต่เป๋นเรื่องก๋านเยียะตวยต๋ามจีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรม เรื่องสันติสุข กับเรื่องความจื้นจมยินดีตี้มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
18 คนตี้ฮับใจ๊พระเยซูคริสต์จาอี้ จะเยียะหื้อพระเจ้าเปิงใจ๋เขา กับคนตังหลายก็หันดีหันงามตวย

ช **13:9 13:9** อพย. 20:13-15,17 ซ **13:9 13:9** ลนต. 19:18 ญ **14:11 14:11** อสย. 45:23

19 ย้อนจาอั้นขอหื้อเฮาตังหลายอุตส่าห์เยียะในสิ่งตี้เยียะหื้อมีสันติสุขกับจ้วยกั๋นหื้อมีความเจื้อตี้มั่นคงขึ้น
20 บ่ดีหื้อเรื่องของกิ๋นเยียะหื้อสิ่งตี้พระเจ้าได้เยียะเสียหาย ของกิ๋นกู้อย่างดีกิ๋นได้หมด แต่เป๋นสิ่งตี้บ่ถูกต้องถ้ากิ๋นแล้วเยียะหื้อปี้น้องผู้เจื้อเยียะบาป
21 เป๋นสิ่งตี้ดีตี้จะบ่กิ๋นจิ๊นกาว่าบ่กิ๋นเหล้าองุ่น กาว่าเยียะสิ่งอื่นๆ ตี้จะเยียะหื้อปี้น้องของต้านเยียะบาป
22 หื้อความเจื้อของต้านในเรื่องหมู่นี้เป๋นเรื่องหละหว่างต้านกับพระเจ้า คนใดเยียะอะหยังตี้ถือว่าถูกต้องแล้วในใจ๋บ่ได้ฟ้องผิด คนนั้นก็เป๋นสุข
23 แต่คนตี้สงสัยแล้วยังกิ๋น คนนั้นก็จะถูกตัดสินลงโต้ษ ย้อนเขาบ่ได้กิ๋นต๋ามตี้เขาเจื้อ กู้อย่างตี้บ่ได้เยียะต๋ามสิ่งตี้เขาเจื้อก็เป๋นบาป

15

ดำเนินจีวิตหื้อเป๋นตี้ปอใจ๋ของเปื้อนบ้าน

1 หมู่เฮาตี้มีความเจื้อเข้มแข็ง ควรจ้วยคนตี้มีความเจื้ออ่อนแอในเรื่องตี้เขาสงสัย กับบ่สมควรเยียะต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า
2 เฮากู้คนสมควรเยียะหื้อผู้เจื้อคนอื่นปอใจ๋ เปื้อเป๋นประโยชน์ต่อเขากับหื้อความเจื้อของเขาจ๋ำเริญขึ้น
3 ย้อนพระเยซูคริสต์ก็บ่ได้เยียะต๋ามใจ๋ตั๋วเก่า อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “กำอู้ดูแควนของผู้ตี้เยาะเย้ยพระเจ้านั้น แต๊ๆ ก็เป๋นกำอู้ดูแควนข้าพระองค์”[ฌ]
4 ย้อนสิ่งตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ตั้งแต่สมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เปื้อสอนเฮา เปื้อหื้อเฮามีความหวังโดยความอดทน กับก๋ำลังใจ๋ตี้ได้จากพระคัมภีร์
5 ขอหื้อพระเจ้าผู้ตี้หื้อความอดทนกับก๋ำลังใจ๋ โผดจ้วยต้านตังหลายเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นต๋ามแบบอย่างพระเยซูคริสต์
6 เปื้อต้านตังหลายจะได้ฮ่วมใจ๋เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นสรรเสริญ พระเจ้าผู้เป๋นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮา
7 ย้อนจาอั้นหื้อยอมฮับกั๋น เหมือนพระเยซูคริสต์ยอมฮับต้านเปื้อคนตังหลายจะได้ยกย่องพระเจ้า
8 ข้าพเจ้าขอบอกว่าพระเยซูคริสต์มาฮับใจ๊จาวยิวแล้ว เปื้อเยียะหื้อหันว่าพระเจ้าสัตย์ซื่อตี้จะเยียะต๋ามพระสัญญาตี้พระองค์ได้หื้อไว้กับป้ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่เขา
9 เปื้อคนต่างจ้าดจะสรรเสริญพระเจ้าย้อนพระองค์เมตต๋าหมู่เขา ต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
“ย้อนจาอี้ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระองค์ต้ามก๋างคนต่างจ้าด
กับจะฮ้องเพลงสรรเสริญพระองค์”[ฎ]
10 กับมีเขียนในพระคัมภีร์แหมว่า
“คนต่างจ้าดเหย จงจื๊นจมยินดีฮ่วมกับคนของพระเจ้าเต๊อะ”[ฒ]
11 กับมีเขียนไว้แหมต๋อนนึ่งว่า
“คนต่างจ้าดตังหลายเหย หื้อสรรเสริญองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ
กับหื้อจ้าดตังหลายสรรเสริญพระองค์ตวยกั๋นเต๊อะ”[ณ]
12 แล้วอิสยาห์ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าเกยอู้ว่า
“จะมีคนเกิดมาจากเจื๊อสายของเจสซี
คนนั้นจะปกครองคนกู้จ้าด
แล้วคนหมู่นั้นจะมีความหวังย้อนต้าน”[ด]
13 ขอหื้อพระเจ้าผู้หื้อความหวัง โผดหื้อต้านตังหลายมีความจื๊นจมยินดีกับสันติสุขอย่างเต๋มบริบูรณ์ ย้อนความเจื้อของหมู่ต้าน เปื้อหมู่ต้านจะได้มีความหวังอย่างเต๋มล้น โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ก๋ำนของเปาโล

14 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลายข้าพเจ้าแน่ใจ๋ว่าต้านตังหลายมีความดีงามเต๋มไปหมด มีความฮู้กู้อย่างตี้พระเจ้าใค่หื้อหมู่ต้านฮู้ กับสามารถสอนกั๋นได้
15 แต่ตี้ข้าพเจ้าก้าเขียนบางเรื่องเถิงหมู่ต้าน เปื้อเตื๋อนความจ๋ำของหมู่ต้านแหมเตื้อ ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้าตี้ได้หื้อกับข้าพเจ้า
16 เปื้อหื้อข้าพเจ้าเป๋นผู้ฮับใจ๊พระเยซูคริสต์ไปหาคนต่างจ้าด มีหน้าตี้เหมือนเป๋นปุโรหิตบอกข่าวดีของพระเจ้า เปื้อคนต่างจ้าดตี้เจื้อจะเป๋นคนตี้พระเจ้ายอมฮับเหมือนเครื่องปู่จาตี้พระวิญญาณเยียะหื้อบริสุทธิ์
17 ย้อนข้าพเจ้าเป๋นคนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าภูมิใจ๋ในงานตี้ได้เยียะหื้อพระเจ้า

ฎ **15:3 15:3** สดด 69:9 ฏ **15:9 15:9** สดด 18:49 ฐ **15:10 15:10** ฉธบ 32:43 ฑ **15:11 15:11** สดด 117:1
ด **15:12 15:12** อสย 11:10

18 ข้าพเจ้าก้าอู้เถิงงานตี้พระคริสต์จ้วยหื้อข้าพเจ้าเยียะเต้าอั้น ในก๋านนำคนต่างจ้าดมาเจื้อฟังพระเจ้า
ผ่านตางสิ่งตี้ข้าพเจ้าได้อู้กับเยียะ
19 คือโดยฤทธิ์อำนาจของหมายสำคัญกับก๋านอัศจ๋รรย์ต่างๆ ตึงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ข้าพเจ้าก็ได้บอกข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์กู้ๆ ตี้ ตั้งเก๊าตี้กรุงเยรูซาเล็มไปจ๋นแผวเมืองอิลลีริคุม
20 ในก๋านบอกข่าวดี ข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะไปบอกในตี้ตี้คนยังบ่เกยได้ยินเรื่องพระเยซูคริสต์มาก่อน
เปื้อข้าพเจ้าจะได้บ่ต้องเยียะงานต่อจากของคนอื่นตี้ได้ตั้งเก๊าเยียะมาแล้ว
21 ต๋ามตี้มีเขียนในพระคัมภีร์ว่า
คนตี้บ่เกยมีใผมาบอกหื้อฮู้เรื่องพระองค์ก็จะได้หัน
กับคนตี้บ่เกยได้ยินมาก่อนก็จะได้เข้าใจ๋ต
เปาโลวางแผนจะไปกรุงโรม
22 ย้อนงานตี้ก๋ำลังเยียะอยู่นี้เยียะหื้อข้าพเจ้าไปหาหมู่ต้านบ่ได้อยู่หลายเตื้อ
23 แต่บ่าเดี๋ยวนี้งานของข้าพเจ้าในแคว้นหมู่นี้เสี้ยงหมดแล้ว กับข้าพเจ้าใค่อยากไปหาต้านหลายปี๋มา
แล้ว
24 ข้าพเจ้าจึงก็ดว่าจะแว่ไปแอ่วหาหมู่ต้านต๋อนเมื่อจะไปประเทศสเปน แล้วหลังจากตี้ได้อยู่กับหมู่ต้าน
สักหว่างนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าก็หวังว่าหมู่ต้านจะจ้วยข้าพเจ้าเตียวตางต่อไปจ๋นเถิงสเปน
25 แต่บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าก๋ำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม เปื้อจ้วยเหลือคนของพระเจ้าตี้หั้น
26 ย้อนว่าหมู่ปี๋น้องผู้เจื้อในแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอาคายายินดีจะฮอมสตางค์กั๋น แล้วส่งไปจ้วย
เหลือคนของพระเจ้าตี้ตุ๊กในกรุงเยรูซาเล็ม
27 เรื่องนี้หมู่เขายินดีเยียะกั๋นคนเดียว แต๊ๆ แล้วหมู่เขาฮู้สึกว่าเป๋นหนี้บุญคุณผู้เจื้อจาวยิวอยู่ ย้อนปี๋น้อง
จาวยิวหมู่นั้นได้ปั๋นปอนตางจิตวิญญาณหื้อกับหมู่เขา ก็สมควรตี้หมู่เขาจะปั๋นปอนตางของใจ๊หื้อปี๋น้องผู้
เจื้อหมู่นั้นพ่อง
28 เมื่อข้าพเจ้าเยียะงานนี้เสร็จแล้ว คือเอาสตางค์ตี้ได้ฮอมไปหื้อหมู่ปี๋น้องในกรุงเยรูซาเล็มเรียบร้อยแล้ว
ข้าพเจ้าก็จะเตียวตางไปประเทศสเปน แล้วหละหว่างตางก็จะแว่แอ่วหาหมู่ต้าน
29 ข้าพเจ้ามั่นใจ๋ว่า เมื่อข้าพเจ้ามาหาหมู่ต้าน จะนำปอนของพระคริสต์มาหื้อต้านตังหลายอย่างเต๋มตี้
30 ปี๋น้องตังหลาย ย้อนหันแก่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาตังหลาย กับย้อนหันแก่ความฮักตี้
มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าขอร้องต้านตังหลายจ้วยออกแฮงกั๋นอธิษฐานต่อพระเจ้าเผื่อข้าพเจ้า
ตวย
31 ตี้ข้าพเจ้าจะปึนภัยจากคนตี้บ่เจื้อพระเยซูในแคว้นยูเดีย แล้วขอหื้อคนของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม
เต๋มใจ๋ฮับก๋านจ้วยเหลือจากข้าพเจ้า
32 แล้วถ้าเป๋นความต้องก๋านของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะได้มาหาหมู่ต้านโดยมีความยินดีกับมีความจื้นใจ๋ตี้
ได้อยู่กับหมู่ต้าน
33 ขอหื้อพระเจ้าผู้หื้อสันติสุขอยู่ตวยต้านตังหลายเต๊อะ อาเมน

16

กำกึ๊ดเติงหาผู้เจื้อในกรุงโรม

1 ข้าพเจ้าขอแนะนำเฟบีน้องสาวในความเจื้อของเฮาหื้อกับต้านตังหลาย นางเป๋นผู้ฮับใจ๊[๒]พระเจ้าของค
ริสตจักรในเมืองเคนเครีย
2 ขอหมู่ต้านต้อนฮับนางในนามองค์พระผู้เป๋นเจ้า หื้อสมกับเป๋นคนของพระเจ้า ขอจ้วยเหลือนางต๋ามตี้
นางต้องก๋าน ย้อนว่านางเกยจ้วยเหลือหลายคนตึงข้าพเจ้าตวย
3 ขอฝากความกึ๊ดเติงหาปริสคากับอาควิลลา ตึงสองเป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊พระเยซูคริสต์กับข้าพเจ้ามา
ก่อน
4 สองคนนี้เกยเสี่ยงจีวิตจ้วยเหลือข้าพเจ้ามาแล้ว บ่ใจ๋ข้าพเจ้าเต้าอั้นตี้เป๋นหนี้บุญคุณหมู่เขา แต่คริสต
จักรคนต่างจ้าดตังหลายก็เป๋นหนี้หมู่เขาเหมือนกั๋น
5 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาปี๋น้องผู้เจื้อตังหลายตี้ฮ่วมนมัสก๋านในบ้านของเขาตึงสองตวย กับฝากกำกึ๊ดเติง
หาเอเปเนทัสเปื้อนตี้ข้าพเจ้าฮัก เขาเป๋นคนเก๊าหัวทีตี้ฮับเจื้อพระเยซูคริสต์ในแคว้นเอเชีย
6 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหามารีย์ตี้เยียะก๋านหนักเปื้อต้านตังหลาย
7 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาอันโดรนิคัสกับยูนีอัสผู้เป๋นปี๋น้องจาวยิวตี้เกยถูกขังคอกตวยข้าพเจ้า ตึงสองคนนี้
เป๋นคนมีจื้อเสียงดีในหมู่อัครทูต กับได้เจื้อพระเยซูคริสต์ก่อนข้าพเจ้า
8 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาอัมพลีอาทัสปี๋น้องผู้เจื้อในองค์พระผู้เป๋นเจ้าตี้ข้าพเจ้าฮัก

ต **15:21 15:21** อสย 52:15 ๒ **16:1 16:1** หมายเถิง มัคนายก

9 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาอูรบานัสเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊พระเยซูคริสต์ตวยกับเฮา ตึงฝากกำกึ๊ดเติงหาสทาคิส
เปื้อนตี้ข้าพเจ้าฮักตวย
10 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาอาเป็ลเลสคนตี้ผ่านก๋านทดสอบความจงฮักภักดีต่อพระเยซูคริสต์แล้ว กับฝากกำ
กึ๊ดเติงหาคนในครอบครัวอาริสโทบูลัส
11 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาเฮโรดิโอนผู้เป๋นปี้น้องจาวยิวของข้าพเจ้า ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาคนในครอบครัวนาร
ซิสสัสตี้เจื้อในองค์พระผู้เป๋นเจ้า
12 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาตรีเฟนากับตรีโฟสาตี้ยอมเยียะก๋านหนักฮับใจ๊องค์พระผู้เป๋นเจ้า ขอฝากกำกึ๊ดเติง
หานางเปอร์ซีสตี้ข้าพเจ้าฮัก ผู้ตี้ยอมเยียะก๋านหนักขนาดเปื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า
13 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหารูฟัส ผู้ตื้องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้คัดเลือกไว้แล้ว กับฝากกำกึ๊ดเติงหาแม่ของเขา เซิ่ง
เป๋นเหมือนแม่ของข้าพเจ้าเหมือนกั๋น
14 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาอาสินครีทัส ฟเลโกน เฮอร์เมส ปัทโรบัส เฮอร์มาส กับหมู่ปี้น้องผู้เจื้อตื้อยู่ตวยเขา
15 ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาฟิโลโลกัส ยูเลีย เนเรอัส กับน้องสาวของเขา กับโอลิมปัสตึงหมู่คนของพระเจ้าตื้
อยู่ตวยเขาหมู่นั้น
16 หื้อจูบตั๊กตวายกั๋นอย่างเป๋นปี้น้องผู้เจื้อ หมู่คริสตจักรของพระคริสต์ตึงหมดได้ฝากกำกึ๊ดเติงหามา
เถิงต้านตังหลายตวย
17 ปี้น้องตังหลายข้าพเจ้าขอวิงวอนต้านว่า หื้อหละวังกับหลีกเลี่ยงคนตี้เป๋นเหตุหื้อแตกแยกกั๋น คนหมู่นี้
ต่อต้านกำสอนตี้ต้านตังหลายเกยเฮียนฮู้มาแล้ว
18 ย้อนว่าหมู่เขาบ่ได้ฮับใจ๊พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา แต่เขาเยียะก๋านเปื้อปากต๊องของตั๋ว
เก่าเต้าอั้น หมู่เขาล่อลวงคนฮู้บ่ตันหื้อหลงไปต๋ามกำอู้ม่วนจ๋าหวานของหมู่เขา
19 กู้คนได้ยินเรื่องตี้ต้านจงฮักภักดีต่อองค์พระผู้เป๋นเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็จิ๊นจมยินดีย้อนหมู่ต้านนักขนาด
แต่ข้าพเจ้าใค่หื้อหมู่ต้านหลวกในเรื่องตี้ดี กับบ่สนใจ๋ในเรื่องตี้บ่ดี
20 แหมบ่เมินพระเจ้าผู้หื้อสันติสุขจะผาบมารซาต๋านหื้ออยู่ใต้อำนาจของหมู่ต้าน ขอหื้อพระคุณของพระ
เยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา จงมีแก่ต้านตังหลายเต๊อะ
21 ทิโมธีเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊กับข้าพเจ้า ฝากกำกึ๊ดเติงหาต้านตังหลายตวย ลูสิอัส ยาโสนกับโสสิปาเทอร์ปี้
น้องจาวยิวของข้าพเจ้าก็ฝากกำกึ๊ดเติงมาเหมือนกั๋น
22 ข้าพเจ้าจื้อเทอร์ทิอัส เป๋นคนเขียนจดหมายนี้ต๋ามกำบอกของเปาโล ก็เป๋นผู้เจื้อในองค์พระผู้เป๋นเจ้า
ขอฝากกำกึ๊ดเติงมาหาต้านตังหลายตวย
23 กายอัส ผู้เป๋นเจ้าของบ้านตี้ข้าพเจ้าอยู่นี้ กับตี้หมู่ผู้เจื้อใจ๊เป๋นตี้นมัสก๋านพระเจ้า ก็ขอฝากกำกึ๊ดเติง
มาหาต้านตังหลายตวย เอรัสทัสหัวหน้าฝ่ายก๋านคลังของเมืองนี้ กับควารทัสน้องบ่าวในความเจื้อของเฮา
ก็ขอฝากกำกึ๊ดเติงมาหาต้านตังหลายตวย
24 ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา จงมีแก่ต้านตังหลายเต๊อะ อาเมน[๓]

กำสรรเสริญพระเจ้า

25 จงถวายเกียรติแก่พระเจ้าผู้ตี้สามารถเยียะหื้อหมู่ต้านตั้งมั่นในความเจื้อต๋ามข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์
ตี้ข้าพเจ้าได้บอกแล้วนั้น กับต๋ามก๋านเปิดเผยความจริงอันล้ำเล็ก เซิ่งได้ปิดไว้เมินมาแล้วตั้งแต่สมัยโบราณ
26 แต่บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าเปิดเผยหื้อฮู้ผ่านตางผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้ได้เขียนไว้ต๋ามกำสั่งของ
พระเจ้าผู้เป๋นอยู่ตลอด เปื้อคนในกู้ๆ จ้าดจะได้เจื้อวางใจ๋กับเจื้อฟังพระองค์
27 โดยพระเยซูคริสต์ ขอเกียรติจงมีแก่พระเจ้าผู้มีปั๋ญญาในกู้สิ่งกู้อย่างแต่องค์เดียว อาเมน

---

๓ **16:24 16:24** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อ 24

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมืองโครินธ์
ฉบับตี้นึ่ง

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโล ได้เขียนขึ้นประมาณปี ค□ศ□ 55 เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงหมู่ผู้เจื้อในเมืองโครินธ์ ต้านเขียนต๋อนตี้ยังอยู่ในเมืองเอเฟซัส หมู่ผู้เจื้อในเมืองโครินธ์ส่วนใหญ่เป๋นคนต่างจ้าด ตี้ได้ฮับเจื้อโดยได้ฟังกำเตสนาของเปาโล (กิจก๋าน 18:1-18) แต่ฮีตเก่าฮอยเดิมของเมืองโครินธ์นั้นยังมีอิทธิพลต่อความเจื้อของหมู่ผู้เจื้ออยู่ จึงเยียะหื้อมีปั๋ญหาเกิดขึ้นภายในคริสตจักรเมืองโครินธ์ ย้อนว่ามีหมู่ผู้เจื้อยังใจ๊จีวิตต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมของเมืองโครินธ์อยู่ เปาโลจึงเขียนจดหมายฉบับนี้เปื้อจะอู้เถิงก๋านแก้ไขปั๋ญหาตี้เกิดขึ้นในคริสตจักรหั้น

เปาโลสอนว่าแผ่นดินของพระคริสต์ได้มาเถิงโลกนี้แล้ว แต่ยังบ่สมบูรณ์แบบเตื้อ แต่จะสมบูรณ์แบบในยุคสุดต๊ายเมื่อพระคริสต์จะปึ๊กมาเป๋นเตื้อตี้สอง เปื้อจะปกครองกู้สิ่งกู้อย่าง ผู้เจื้อกู้คนจะได้ฮับตั๋วใหม่ ความต๋ายจะถูกทำลาย

เปาโลได้เขียนบอกแหมว่า หมู่ผู้เจื้อก็เผียบเหมือนตั๋วของพระคริสต์ ตี้แต่ละคนก็เป๋นส่วนนึ่งในตั๋วนี้ โดยมีพระคริสต์เป๋นหัว ผู้เจื้อก็เป๋นเหมือนพระวิหารของพระเจ้าได้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตื้อยู่ในใจ๋ของเขา ย้อนจาอั้นผู้เจื้อต้องใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์เซิ่งเป๋นก๋านหื้อเกียรติพระเจ้า เปาโลเขียนเกี่ยวกับระเบียบในก๋านนมัสก๋านพระเจ้า กับอู้เถิงของประทานฝ่ายวิญญาณตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบหื้อกับผู้เจื้อ สิ่งตี้สำคัญตี้สุดคือ ของประทานนี้ควรจะเยียะหื้อตั๋วของพระคริสต์เติบโตขึ้น บ่ใจ้แตกแยกกั๋น

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้ตี้พระเจ้าได้เลือกฮ้องมาเป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ กับจากโสสเธเนสปี้น้องผู้เจื้อของเฮา

2 เถิงคริสตจักรของพระเจ้าตื้อยู่ในเมืองโครินธ์ พระเจ้าได้เยียะหื้อต้านบริสุทธิ์โดยตางพระเยซูคริสต์ กับได้ฮ้องต้านหื้อเป๋นคนของพระองค์ฮ่วมกับกู้คนในกู้ๆ ตี้ ตื้อธิษฐานในนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เขากับของเฮา

3 ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

เปาโลขอบคุณพระเจ้า

4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ต้านตลอด ตี้พระองค์ได้หื้อพระคุณแก่หมู่ต้านผ่านตางพระเยซูคริสต์

5 ย้อนโดยพระเยซูคริสต์หมู่ต้านได้ฮับก๋านปั๋นปอนอย่างเต๋มตี้ในฝ่ายจิตวิญญาณ บ่ว่าจะเป๋นในด้านกำอู้กาว่าความฮู้กู้อย่าง

6 ตี้เป๋นจาอี้ก็ย้อนว่ากำพยานเกี่ยวกับพระคริสต์นั้นฝังเล็กอยู่ในจิตใจ๋หมู่ต้านแล้ว

7 จาอั้นในหว่างนี้ตี้ต้านก่ำลังกองถ้าพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาปึ๊กมา ต้านตังหลายก็บ่ได้ขาดของประทานฝ่ายจิตวิญญาณอะหยังสักอย่าง

8 พระองค์จะจ้วยหื้อต้านตั๋งมั่นคงอยู่ในความเจื้อจ๋นเถิงตี้สุด เปื้อต้านจะได้บ่มีตี๊ติในวันตี้พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาปึ๊กมา

9 พระเจ้านั้นสัตย์ซื่อ พระองค์ได้ฮ้องหมู่ต้านเข้ามามีสามัคคีธรรมกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา

ก๋านแตกแยกในคริสตจักร

10 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนขอหมู่ต้านในนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา ขอหื้อเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นไว้ บ่ดีแบ่งแยกกั๋น แต่หื้อมีก๋าก๊ดกับเป้าหมายตี้ไปในตางเดียวกั๋นเน่อ

11 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าฮู้จากคนในครอบครัวของนางคะโลเอว่า หมู่ต้านผิดหัวกั๋น

12 ข้าพเจ้าหมายความว่าหมู่ต้านต่างคนต่างอู้ว่า □ข้าพเจ้าเป๋นลูกศิษย์ของเปาโล□ □ข้าพเจ้าเป๋นลูกศิษย์ของอปอลโล□ □ข้าพเจ้าเป๋นลูกศิษย์ของเคฟาส□ กาว่า □ข้าพเจ้าเป๋นลูกศิษย์ของพระคริสต์□

13 พระคริสต์ถูกแยกออกเป๋นหลายองค์แล้วกา เปาโลถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนเปื้อหมู่ต้านกาว่าใด หมู่ต้านฮับบัพติศมาเปื้อจะเป๋นของเปาโลจาอั้นกา

14 ขอบคุณพระเจ้าตี้ข้าพเจ้าบ่ได้หื้อบัพติศมากับหมู่ต้านคนใดเลยนอกจากคริสปัสกับกายอัส

15 จาอั้นเลยบ่มีใผอู้ได้ว่าเขาฮับบัพติศมาเปื้อเป่นลูกศิษย์ของข้าพเจ้า
16 (ข้าพเจ้าได้หื้อบัพติศมากับครอบครัวสเทฟานัสตวย นอกนั้นข้าพเจ้าจำ่บ่ได้แล้วว่าได้เยียะหื้อใผแหมพ่อง)
17 ย้อนพระคริสต์บ่ได้ส่งข้าพเจ้ามาหื้อบัพติศมากับใผ แต่ส่งมาหื้อบอกข่าวดี ข้าพเจ้าบ่ได้บอกโดยใจ๊กำอู้ตี้หลวกต๋ามปั๋ญญาของคน เปื้อว่าก๋านต๋ายของพระเยซูบนไม้ก๋างเขนจะบ่เสี้ยงฤทธิ์เดชไป

พระคริสต์คืออำนาจกับพระปั๋ญญาของพระเจ้า

18 คนตี้ก๋ำลังจะฉิบหายนั้นก็ถือว่าเรื่องก๋านต๋ายบนไม้ก๋างเขนของพระเยซูเป่นเรื่องง่าว แต่เฮาตี้ก๋ำลังจะรอดป๊นบาปโต้ษถือว่าเป่นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
19 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
“เฮาจะทำลายปั๋ญญาของคนหลวก
เฮาจะเยียะหื้อความเข้าใจ๋ของผู้มีความอู้นักเสียไป”[ก]
20 ไหนหมู่คนหลวก ไหนหมู่ธรรมาจ๋ารย์ ไหนหมู่นักปราชญ์สมัยนี้ พระเจ้าเยียะหื้อหันแล้วบ่ใจ้กา ว่าปั๋ญญาของโลกนี้มันง่าว
21 ย้อนพระเจ้าได้ใจ๊พระปั๋ญญาของพระองค์วางแผนไว้แล้วว่า โลกจะบ่สามารถอู้จักพระองค์โดยก๋านเปิ้งปั๋ญญาของตั๋วเก่า พระเจ้าจึงตั้งใจ๋ตี้จะจ้วยคนตี้เจื้อวางใจ๋หื้อรอดป๊นบาปโต้ษ โดยกำเตสนาง่าวๆ ของหมู่เฮาหมู่นี้แตน
22 จาวยิวฮ้องขอหมายสำคัญ ส่วนจาวกรีกก็เซาะหาปั๋ญญา
23 แต่หมู่เฮาบอกข่าวดีเรื่องของพระคริสต์ตี้ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขน เรื่องนี้เยียะหื้อจาวยิวโขด กับคนต่างจ้าดก็ถือว่าเป่นเรื่องง่าวๆ
24 แต่สำหรับคนตี้พระเจ้าได้ฮ้องมาหื้อเป่นคนของพระองค์นั้น บ่ว่าจะเป่นจาวยิวกาว่าจาวกรีกก็หันว่าพระคริสต์เป่นฤทธิ์อำนาจกับพระปั๋ญญาของพระเจ้า
25 ย้อนความง่าวของพระเจ้าก็ยังมีปั๋ญญานักเหลือปั๋ญญาตึงหมดของมนุษย์แหมก่อน กับความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยังมีก๋ำลังนักเหลือความเข้มแข็งของมนุษย์ก่อน
26 ผ่อเต๊อะปี้น้องตังหลาย เมื่อพระเจ้าฮ้องหมู่ต้านมานั้น หมู่ต้านเป่นคนจาใดกั๋น มีบ่กี่คนตี้เป่นคนหลวกต๋ามปั๋ญญาของโลก มีบ่กี่คนตี้เป่นผู้มีอำนาจ กับมีบ่กี่คนตี้มาจากผะกุ๋นตี้สูง
27 แต่พระเจ้าได้เลือกหมู่ตี้โลกหันว่าง่าว เปื้อเยียะหื้อหมู่ตี้หลวกขายขี้หน้า กับเลือกหมู่ตี้โลกถือว่าขี้เปี้ย เปื้อเยียะหื้อหมู่ตี้มีก๋ำลังได้อาย
28 พระเจ้าได้เลือกหมู่ตี้โลกถือว่าต่ำต้อย กับหมู่คนตี้โดนดูถูกดูแควนกับหันว่าบ่สำคัญ เปื้อเยียะหื้อสิ่งตี้โลกถือว่าสำคัญ เป่นสิ่งบ่สำคัญ
29 เปื้อจะบ่มีใผมาอวดต่อหน้าพระเจ้าได้
30 เฮามีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ได้ก็โดยพระองค์นี้ละ พระเจ้าตั้งหื้อพระองค์เป่นพระปั๋ญญาจากพระเจ้าเปื้อเฮา เป่นผู้ตี้เยียะหื้อเฮาเป่นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมกับเยียะหื้อเฮาบริสุทธิ์ กับเป่นผู้ตี้ไถ่เฮาหื้อมีอิสระจากบาป
31 อย่างตี้มีเขียนในพระคัมภีร์ว่า “ใผใค่อวดก็หื้ออวดในสิ่งตี้องค์พระผู้เป่นเจ้าเยียะเต๊อะ”[ข]

2

เรื่องราวของพระคริสต์บนไม้ก๋างเขน

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาบอกความจริงอันล้ำเล็กของพระเจ้าหื้อกับหมู่ต้านนั้น ข้าพเจ้าบ่ได้ใจ๊กำอู้ม่วนจ๋าหวาน กาว่ากำตี้มาจากปั๋ญญาตี้หลวก
2 ย้อนข้าพเจ้าตั้งใจ๋ว่าต๋อนตี้อยู่กับหมู่ต้าน ข้าพเจ้าจะบ่สอนเรื่องอะหยังเลย นอกจากเรื่องของพระเยซูคริสต์กับความต๋ายของพระองค์บนไม้ก๋างเขน
3 แล้วเมื่อข้าพเจ้ามาหาหมู่ต้านนั้น ข้าพเจ้าอู้สึกอ่อนก๋ำลังกับกั๋วจ๋นตั๋วสั่น
4 กำอู้กับกำเตสนาของข้าพเจ้าก็บ่ใจ้กำตี้ใจ๊ปั๋ญญามาจั๊กจู๋งหมู่ต้าน แต่เป่นก๋านสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ
5 เปื้อว่าความเจื้อของหมู่ต้านจะบ่ได้เป่นผลตี้มาจากปั๋ญญาของคน แต่มาจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

พระปั๋ญญาของพระเจ้า

6 จาใดก็ดีหมู่เฮาอู้เถิงปั๋ญญาในหมู่คนตี้เติบใหญ่ในความเจื้อแล้ว เซิ่งบ่ใจ้ปั๋ญญาตี้มาจากโลกนี้กาว่ามาจากผู้ปกครองโลกนี้ตี้ก๋ำลังจะเสี้ยงอำนาจไป

ก **1:19 1:19** อสย. 29:14 ข **1:31 1:31** ยรม. 9:24

7 แต่หมู่เฮาอู้เถิงปั๋ญญาอันล้ำเล็กของพระเจ้าตี้พระองค์ได้เก็บซ่อนไว้นั้น กับตี้พระองค์ได้ก๋ำหนดไว้ก่อน
สร้างโลกว่าปั๋ญญานี้จะเป๋นเกียรติของเฮา
8 บ่มีผู้ปกครองคนใดในโลกนี้ฮู้จักปั๋ญญานี้ ย้อนถ้าฮู้จักก็คงบ่มีใผเอาองค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ไปเขิง
บนไม้ก๋างเขน
9 อย่างตี้มีเขียนในพระคัมภีร์ว่า
“สิ่งตี้ต๋าของคนบ่เกยหัน
กับหูบ่เกยได้ยินกาว่าคนก็ฮ็ดบ่เถิงว่าจะเกิดขึ้น
ก็เป๋นสิ่งตี้พระเจ้าได้เกียมไว้แล้วสำหรับคนตี้ฮักพระองค์”[ค]
10 แต่พระเจ้าได้เปิดเผยสิ่งหมู่นี้หื้อกับเฮาผ่านตางพระวิญญาณ ย้อนพระวิญญาณฮู้กู้สิ่งกู้อย่างแม้แต่
ความลับอันล้ำเล็กของพระเจ้า
11 บ่มีใผฮู้ก๋าก็ฮ็ดของคนได้นอกจากวิญญาณตี้อยู่ในตั๋วของเขาเอง ก็เป๋นอย่างเดียวกั๋น บ่มีใผฮู้กำก็ฮ็ดของ
พระเจ้าได้นอกจากพระวิญญาณของพระองค์
12 เฮาบ่ได้ฮับวิญญาณของโลกนี้ แต่ฮับพระวิญญาณตี้มาจากพระเจ้า เปื๊อเฮาจะได้เข้าใจ๋กู้สิ่งกู้อย่างตี้
พระองค์หื้อเฮา
13 จาอั้น ต๋อนตี้หมู่เฮาอธิบายเรื่องพระเจ้าหื้อกับคนตี้มีพระวิญญาณอยู่ตวย หมู่เฮาก็ได้ใจ๊ถ้อยก๋าตี้พระ
วิญญาณสอนเฮา บ่ใจ้ก๋าสอนตี้มาจากสติปั๋ญญาของคน
14 คนตี้บ่มีพระวิญญาณของพระเจ้าก็ยอมฮับสิ่งต่างๆ ตี้พระวิญญาณเปิดเผยหื้อฮู้บ่ได้ เขาหันว่าเป๋น
เรื่องง่าวกับเขาก็บ่เข้าใจ๋สิ่งหมู่นี้ ย้อนเขาบ่มีพระวิญญาณจ้วยหื้อเข้าใจ๋
15 แต่คนตี้มีพระวิญญาณอยู่ตวยก็จะตัดสินได้กู้เรื่อง แต่บ่มีใผตัดสินเขาได้ย้อนในพระคัมภีร์มีเขียนไว้
ว่า
16 “มีใผพ่องตี้ฮู้จิตใจ๋ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
เปื๊อจะสั่งสอนพระองค์ได้”[ค]
แต่หมู่เฮาเข้าใจ๋ได้ย้อนเฮามีจิตใจ๋ของพระคริสต์

3

ผู้ฮับใจ๊ของพระคริสต์

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ข้าพเจ้าได้อู้กับหมู่ต้านอย่างอู้กับคนตี้มีพระวิญญาณบ่ได้ แต่ต้องอู้เหมือนอย่างอู้
กับคนตี้ใจ๊จีวิตต๋ามโลกนี้ หมู่ต้านเป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยในพระคริสต์
2 ข้าพเจ้าต้องใจ๊น้ำนมเลี้ยงหมู่ต้านแตนของกิ๋นแข็ง[ง] ย้อนตะก่อนหมู่ต้านยังกิ๋นบ่ได้เตื้อ จ๋นบ่าเดี่ยวนี้
หมู่ต้านก็ยังกิ๋นของกิ๋นแข็งนี้บ่ได้เตื้อ
3 ย้อนหมู่ต้านยังใจ๊จีวิตต๋ามโลกนี้อยู่ คือ ขอยกั๋น ผิดหัวกั๋น เซิ่งเยียะหื้อฮู้ว่าหมู่ต้านยังใจ๊จีวิตอย่างคน
บาปทั่วไปอยู่บ่ใจ้กา
4 ย้อนเมื่อมีคนนึ่งอู้ว่า “ข้าพเจ้าเป๋นลูกศิษย์ของเปาโล” แหมคนก็อู้ว่า “ข้าพเจ้าเป๋นลูกศิษย์ของอ
ปอลโล” จาอี้ หมู่ต้านก็เป๋นเหมือนคนทั่วไปในโลกนี้บ่ใจ้กา
5 อปอลโลเป๋นใผ เปาโลเป๋นใผ ก็เป๋นก้าผู้ฮับใจ๊ตี้สอนหมู่ต้านหื้อเจื้อ ต่างคนก็ต่างเยียะหน้าตี้ของตั๋วต๋าม
ตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้ามอบหื้อ
6 ข้าพเจ้าเป๋นคนปูก อปอลโลเป๋นคนหดน้ำ แต่พระเจ้าเป๋นผู้ตี้เยียะหื้อเติบใหญ่ขึ้น
7 ย้อนจาอั้น ตึงคนปูก ตึงคนหดน้ำ ก็บ่ได้สำคัญอะหยัง แต่ผู้ตี้สำคัญแต๊ๆ คือพระเจ้าผู้ตี้เยียะหื้อเติบ
ใหญ่เน่อ
8 ส่วนคนปูกกับคนหดน้ำก็มีเป๊าหมายเดียวกั๋น แต่ละคนก็ได้ฮับรางวัลต๋ามงานตี้ตั๋วได้เยียะ
9 ย้อนว่าเฮาต่างคนต่างก็ฮ่วมฮับใจ๊เปื๊อพระเจ้า หมู่ต้านเป๋นเหมือนโต้งของพระเจ้า กับเป๋นเหมือนตึก
ของพระองค์
10 ต๋ามตี้พระเจ้าได้หื้อพระคุณกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป๋นเหมือนสล่าตี้มีประสบก๋ารณ์นักตี้ได้วางฐานไว้
แล้วก็มีแหมคนมาก่อขึ้นต่อจากฐานนั้น แต่ละคนก็จะต้องหละวังหื้อดีว่าจะก่อขึ้นจาใด
11 ฐานตี้วางไว้แล้วนั้นคือพระเยซูคริสต์ จะบ่มีใผวางฐานอย่างอื่นได้แหม
12 ถ้าบางคนใจ๊ คำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้า กาว่า เฟียง ก่อบนฐานนี้
13 เฮาก็จะได้หันผลงานของแต่ละคนในวันตัดสินลงโต้ษบาปนั้น ย้อนในวันนั้นไฟจะเปิดเผยหื้อกู้คนได้
หัน กับจะพิสูจน์ว่าผลงานของแต่ละคนเป๋นจาใด

ค **2:9 2:9** อสย. 64:4 ง **3:2 3:2** น้ำนม คือ กำสอนตี้เข้าใจ๋ง่าย ของกิ๋นแข็ง คือ กำสอนตี้เข้าใจ๋ยากกับลึกซึ้ง

14 ถ้าผลงานของใผตี้ก่อขึ้นบนฐานนั้น ทนไฟนี้ได้ เขาก็จะได้ฮับรางวัล
15 แต่ถ้าผลงานของใผโดนไฟเผาไหม้ไปเหีย คนนั้นก็จะบ่ได้ฮับรางวัล ส่วนตั๋วเขารอดได้ก็แต๊ แต่จะรอดอย่างคนล่นหนีจากไฟเต้าอั้น
16 หมู่ต้านฮู้แล้วบ่ใจ้กา ว่าหมู่ต้านเป๋นพระวิหารของพระเจ้า กับพระวิญญาณของพระเจ้าก็อยู่ในตั๋วของหมู่ต้าน
17 ถ้าใผทำลายพระวิหารของพระเจ้า พระเจ้าก็จะทำลายเขา ย้อนว่าพระวิหารของพระเจ้านั้นศักดิ์สิทธิ์ แล้วตั๋วของหมู่ต้านเองก็เป๋นพระวิหารของพระองค์
18 บ่ดีจุตั๋วเก่าเน่อ ถ้าใผคนใดในหมู่ต้านกึ๊ดว่าตั๋วเป๋นคนหลวกต๋ามตางของโลกนี้ ก็หื้อคนนั้นถือว่าตั๋วเป๋นคนง่าวเหีย เปื้อจะได้เป๋นคนหลวกแต๊ๆ
19 ย้อนว่าสิ่งตี้คนถือว่าหลวกนั้น พระเจ้าหันว่าเป๋นความง่าว อย่างตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “พระเจ้าใจ้ปั๋ญญาของคนหลวกเป๋นกับดักมัดตั๋วเขาเอง”ฆ
20 กับมีเขียนไว้แหมว่า “พระเจ้าฮู้ว่ากำกึ๊ดของคนหลวกนั้นบ่มีประโยชน์”ง
21 จาอั้น บ่ดีหื้อใผยกคนนั้นคนนี้มาอวดกั๋นเน่อ ย้อนว่ากู้สิ่งกู้อย่างก็เป๋นของหมู่ต้านอยู่แล้ว
22 บ่ว่าจะเป๋นเปาโล อปอลโล เคฟาส โลกนี้ จีวิตกาว่าความต๋าย บ่าเดี่ยวนี้กาว่าปายหน้า กู้สิ่งก็เป๋นของหมู่ต้านนั้นนะ
23 กับหมู่ต้านก็เป๋นของพระคริสต์ กับพระคริสต์ก็เป๋นของพระเจ้า

4

ก๋านของอัครทูต

1 หื้อหมู่ต้านถือว่าเฮาเป๋นผู้ฮับใจ้พระคริสต์ เป๋นผู้ตี้ได้ฮับมอบหมายหื้อผ่อกอยข้อล้ำเล็ก[๒]ของพระเจ้า
2 ผู้ตี้ได้ฮับมอบหมายหน้าตี้นี้ต้องเป๋นคนตี้ไว้ใจ๋ได้
3 ส่วนตั๋วข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบ่ได้สนใจ๋ว่าหมู่ต้านกาว่าใผคนใดจะตัดสินข้าพเจ้าจาใด แม้แต่ตั๋วข้าพเจ้าเองก็ยังบ่ได้ตัดสินเลยว่าตั๋วเองเป๋นจาใด
4 จิตสำนึกของข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้าบ่ได้เยียะอะหยังผิด แต่นี่ก็บ่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าเป๋นคนบริสุทธิ์ผุดผ่อง ผู้ตี้จะตัดสินข้าพเจ้าได้คือองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต้าอั้น
5 จาอั้นฟั่งตัดสินอะหยังเตื้อก่อนจะเถิงเวลา หื้อถ้าจ๋นกว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้าจะมา แล้วพระองค์จะเปิดเผยความลับตี้ซ่อนอยู่ในตี้มืดออกมา กับจะเปิดเผยสิ่งตี้อยู่ในใจ๋ของกู้คนหื้อฮู้หื้อหัน เถิงต๋อนนั้นแต่ละคนจะได้ฮับก๋ายกย่องจากพระเจ้าต๋ามตี้เขาสมควรจะได้ฮับ
6 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ข้าพเจ้าได้ยกอปอลโลกับตั๋วข้าพเจ้ามาเป๋นตั๋วอย่าง เปื้อจะเป๋นประโยชน์กับหมู่ต้าน หื้อหมู่ต้านเฮียนฮู้ความหมายของกำฮู้ตี้ว่า “ห้ามเยียะเกิ๋นกว่าตี้พระคัมภีร์ได้เขียนไว้” เปื้อหมู่ต้านจะได้บ่หยิ่งในก๋านยกคนนึ่งไปข่มแหมคนนึ่ง
7 ใผยกต้านหื้อดีเหลือคนอื่น มีอะหยังพ่องตี้ต้านบ่ได้ฮับมาจากพระเจ้า ถ้าต้านได้ฮับกู้สิ่งมาจากพระเจ้าแล้ว เป๋นจาใดต้านอวดเหมือนกับว่าต้านเซาะมาได้คนเดียว
8 หมู่ต้านมีกู้สิ่งกู้อย่างตี้ต้องก๋านแล้วเน่อ หมู่ต้านร่ำรวยแล้ว กับเป๋นกษัตริย์โดยบ่ต้องมีเฮาแล้ว ขอหื้อเป๋นจาอั้นแต๊ๆ เต๊อะ เฮาจะได้เป๋นกษัตริย์ฮ่วมปกครองกับหมู่ต้านตวย
9 ย้อนข้าพเจ้ากึ๊ดว่า พระเจ้าจัดหมู่เฮาผู้เป๋นอัครทูตไว้เป๋นลำดับสุดต๊าย เหมือนอย่างผู้ตี้ถูกตัดสินลงโต้ษเถิงต๋าย เฮาก๋ายเป๋นเป้าสายต๋าตี้หมู่ทูตสวรรค์กับคนตึงใควโลกปักต๋าผ่อ
10 เฮาเป๋นคนง่าวย้อนหันแก่พระคริสต์ แต่หมู่ต้านเป๋นคนมีปั๋ญญาในพระคริสต์ เฮาขี้เปี้ย ส่วนหมู่ต้านมีก๋ำลัง หมู่ต้านมีหน้ามีต๋า แต่เฮาถูกคนดูถูกดูแควน
11 จ๋นต๋อนนี้เฮาก็ยังอดอยากปากแห้ง เสื้อผ้าก็ปุดหวาก โดนเขาบุบเขาตี๋ บ่มีบ้านตี้จะอยู่
12 เฮาเยียะก๋านเอาแฮงเข้าตุ๊บเข้าต๋ำเปื้อหากิ๋น เมื่อใผแจ้งด่าเฮา เฮาก็ปั๋นปอนหื้อเขา เมื่อถูกค๋ำเฮาก็อดเอา
13 เมื่อถูกคนอื่นใส่ฮ้ายป้ายสี เฮาก็ฮู้กับเขาดีๆ ในโลกนี้เฮาเป๋นเหมือนกระโถนของโลก เป๋นเหมือนของเหลือเดนจ๋นเถิงบ่าเดี่ยวนี้
14 ข้าพเจ้าบ่ได้เขียนข้อความหมู่นี้เปื้อหื้อหมู่ต้านขายขี้หน้า แต่เขียนมาเปื้อสอนหมู่ต้านตี้เป๋นเหมือนลูกตี้ข้าพเจ้าฮัก
15 เถิงแม้ว่าหมู่ต้านจะมีปี้เลี้ยงในหมู่ผู้เจื้อเป๋นหมื่น แต่หมู่ต้านมีป้อคนเดียวเน่อ ย้อนว่าข้าพเจ้าได้เป๋นป้อของหมู่ต้านโดยอำนาจของพระเยซูคริสต์ ต๋อนตี้บอกข่าวดีหื้อหมู่ต้านฟัง
16 จาอั้นข้าพเจ้าวิงวอนขอหื้อหมู่ต้านเยียะต๋ามข้าพเจ้า

ฆ **3:19 3:19** โยบ 5:13 ง **3:20 3:20** สดด 94:11 ๒ **4:1 4:1** ข้อล้ำเล็กนี้ หมายเถิง ข่าวดี

17 ข้าพเจ้าใจ๊ทิโมธีตี้เป๋นเหมือนลูกตี้ข้าพเจ้าฮักไปหาก็ย้อนเหตุนี้เนาะ เขาเป๋นคนซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า เขาจะเตื๋อนหมู่ต้านว่าข้าพเจ้าใจ๊จีวิตตี้มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์จาใด ต๋ามตี้ข้าพเจ้าได้สอนในคริสตจักรกู้ๆ ตี้

18 มีบางคนในหมู่ต้านอวดดี กี๊ดว่าข้าพเจ้าจะบ่ไปหาหมู่ต้านแหม

19 แต่ถ้าเป๋นความต้องก๋านของพระเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะมาหาหมู่ต้านเวยๆ นี้ แล้วข้าพเจ้าจะได้ฮู้ว่าคนหยิ่งผยองหมู่นี้มีก้ากำอู้บ่ดาย กาว่า มีฤทธิ์อำนาจตี้มาจากพระเจ้าแต๊ๆ

20 ย้อนว่าแผ่นดินของพระเจ้าบ่ได้ขึ้นอยู่กับกำอู้ แต่ขึ้นอยู่กับฤทธิ์อำนาจของพระองค์

21 หมู่ต้านจะเอาจาใด จะหื้อข้าพเจ้าก๋ำไม้แส้มาหวดหมู่ต้าน กาว่าจะหื้อมาหาหมู่ต้านโดยความฮัก กับอย่างสุภาพอ่อนโยน

5

ปั๋ญหาก๋านล่วงประเวณีในคริสตจักร

1 บ่น่าเจื๊อแต๊ๆ ตี้ข้าพเจ้าได้ยินมาว่า มีคนนึ่งในหมู่ต้านตี้เยียะบาปตางเพศ ขนาดคนตี้บ่เจื๊อพระเจ้าก็ยังถือว่าเรื่องจาอี้ผิดเลย เรื่องก็คือว่า มีป้อจายคนนึ่งเอาแม่เลี้ยงของตั๋วมาเป๋นเมีย

2 แต่หมู่ต้านยังอวดดี แตนตี๊จะละอายใจ๋ เยียะหยังบ่ไล่คนนั้นออกไปเหีย

3 ส่วนข้าพเจ้านั้น เถิงแม้ว่าตั๋วข้าพเจ้าอยู่ไก๋ แต่ใจ๋ของข้าพเจ้าก็อยู่กับหมู่ต้าน กับข้าพเจ้าได้ตัดสินลงโต้ษคนตี๊เยียะจาอั้นไปแล้ว

4 เมื่อหมู่ต้านจุมนุมกั๋นในนามของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า ใจ๋ของข้าพเจ้ากับฤทธิ์อำนาจของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า[ฅ]ก็ได้ฮ่วมจุมนุมกับหมู่ต้านตวย

5 หมู่ต้านต้องมอบป้อจายคนนั้นหื้อซาต๋านทำลายสันดานบาปหื้อฉิบหายไป เปื้อหื้อจิตวิญญาณของเขารอดได้ในวันตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าปึ๊กมา

6 ตี้หมู่ต้านปากั๋นอวดตั๋วนั้นก็บ่สมควรเลย หมู่ต้านบ่ฮู้กาว่า ใส่เจื๊อฟูหน้อยเดียว ก็เยียะหื้อแป้งเข้าหนมปังฟูตึงก้อน

7 หื้อล้างเจื๊อเก่านี้ออกไปเหีย เปื้อต้านจะเป๋นคนบริสุทธิ์เหมือนแป้งเข้าหนมปังก้อนใหม่ ตี้บ่มีเจื๊อสูนอยู่อย่างตี้ต้านเป๋น ย้อนพระคริสต์ผู้เป๋นลูกแกะสำหรับงานปัสกา ถูกฆ่าปู่จาแล้ว

8 จาอั้น หื้อเฮาฮักษางานปัสกา โดยบ่ใจ๊เจื๊อเข้าหนมปังเก่าแห่งความบ่ดีน่าขี้จ๊ะ แต่โดยใจ๊เข้าหนมปังตี้บ่มีเจื๊ออะหยัง คือเข้าหนมปังตี้บริสุทธิ์กับซื่อสัตย์

9 ข้าพเจ้าเกยเขียนจดหมายบอกหมู่ต้านแล้วลอว่า ห้ามคบกับคนตี้เยียะบาปตางเพศ

10 แต่ข้าพเจ้าบ่ได้หมายเถิงบ่หื้อคบกับคนของโลกตี้เป๋นคนล่วงประเวณี คนขี้โลภ คนขี้โก๋ง กาว่าคนตี้กราบไหว้ฮูปเคารพเน่อ ย้อนถ้าห้ามจาอั้นแล้ว หมู่ต้านก็ท่าจะได้ไปอยู่นอกโลกเหียละ

11 ข้าพเจ้าหมายเถิง คนตี้ได้จื้อว่าเป๋นปี้น้องผู้เจื๊อ แต่ยังล่วงประเวณี ขี้โลภ กราบไหว้ฮูปเคารพ อู้ใส่ฮ้ายคนอื่น เป๋นขี้เหล้า กับขี้โก๋ง ห้ามคบคนจาอั้นเน่อ แม้แต่จะกิ๋นฮ่วมกับคนจาอี้ก็ห้ามเลย

12-13 ข้าพเจ้าบ่มีหน้าตี๊ไปตัดสินลงโต้ษคนตี๊บ่ใจ้ผู้เจื๊อตี๊เป๋นเหมือนคนนอกนั้น พระเจ้าจะเป๋นผู้ตัดสินลงโต้ษคนนอกเอง แต่หมู่ต้านจะต้องตัดสินลงโต้ษคนในหมู่ของต้านบ่ใจ้กา อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “หื้อไล่คนบ่ดีจาอั้นออกไปจากหมู่ต้านเหียเน่อ”[จ]

6

ถ้ามีปั๋ญหากั๋นก็หื้อปี้น้องผู้เจื๊อตัดสิน

1 ถ้าคนใดในหมู่ต้านเป๋นถ้อยเป๋นความกั๋น เยียะหยังเถิงเอาไปหื้อคนตี้บ่เจื๊อพระเจ้าตัดสิน แตนตี๊จะหื้อคนของพระเจ้าตัดสินหื้อ

2 หมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าคนของพระเจ้าจะเป๋นผู้ตัดสินคนในโลก จาอั้น ถ้าหมู่ต้านจะเป๋นผู้ตัดสินคนในโลกนี้แล้วเป๋นจาใดเถิงตัดสินเรื่องหน้อยๆ จาอี๊บ่ได้

3 แล้วหมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าหมู่เฮาจะเป๋นผู้ตัดสินหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้า ถ้าเป๋นจาอั้น หมู่เฮาซ้ำจะต้องตัดสินเรื่องตี้เกิดขึ้นในจีวิตนี้แหมสักมอกใด

4 จาอั้น ถ้าหมู่ต้านเป๋นถ้อยเป๋นความกั๋น หมู่ต้านจะเอาเรื่องหมู่นี้ไปหื้อคนตี้หมู่สมาชิกคริสตจักรบ่นับถือตัดสินหื้อกา

5 ตี้ข้าพเจ้าเขียนจาอี้ ก็เปื้อหื้อหมู่ต้านละอายใจ๋ ในหมู่ต้านบ่มีใผตี้มีผญาปั๋ญญาปอตี้จะตัดสินเรื่องผิดเถียงกั๋นในหมู่ปี้น้องผู้เจื๊อได้เลยกา

ฅ **5:4 5:4** สำเนาโบราณบางฉบับมีกำว่า “ของเฮา”

จ **5:12-13 5:12-13** ฉธบ. 13:5; 17:7

6 แตนตี้จะเป๋นจาอั้น ก็กลับเป๋นว่า ปี้น้องผู้เจื้อจะต้องไปขึ้นโฮงขึ้นศาลว่าความกั๋นต่อหน้าคนตี้บ่ใจ้ผู้เจื้อกา
7 แต๊ๆ แล้ว เมื่อหมู่ต้านเป๋นถ้อยเป๋นความกั๋นก็แสดงว่าจิตวิญญาณหมู่ต้านก็ก๊านแล้ว เยียะหยังบ่ยอมหื้อเขาเยียะผิดต่อต้านเหีย กาว่ายอมหื้อเขาโก๋งเหียเลยบ่ดีกว่ากา
8 แต่หมู่ต้านก็เยียะผิดต่อกั๋น กับโก๋งกั๋น เถิงแม้จะเป๋นปี้น้องผู้เจื้อก็ต๋าม
9 หมู่ต้านก็ฮู้อยู่แล้วว่า คนบ่ดีจะบ่มีส่วนแบ่งในแผ่นดินของพระเจ้า บ่ดีจุตั๋วเก่าเน่อ คนตี้ล่วงประเวณี คนตี้กราบไหว้ฮูปเคารพ คนตี้ผิดผัวผิดเมียคนอื่น ป้อจายขายตั๋ว กาว่าคนตี้ฮักเพศเดียวกั๋น
10 คนขี้ลัก คนขี้โลภ คนขี้เมา คนอู้ใส่ฮ้ายป้ายสีคนอื่น คนขี้โก๋ง คนหมู่นี้เนาะจะบ่มีวันได้ส่วนแบ่งในแผ่นดินของพระเจ้า
11 มีบางคนในหมู่ต้านเกยเป๋นจาอี้ แต่พระเยซูได้ช่วยล้างหมู่ต้านหื้อบริสุทธิ์แล้ว พระเจ้าได้เยียะหื้อหมู่ต้านเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยนามของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป๋นเจ้า กับโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของเฮา

ใจ๊ตั๋วของต้านเปื้อหื้อเกียรติพระเจ้า

12 บางคนอู้ว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิ์เยียะอะหยังก็ได้ ก็แต๊ แต่บ่ใจ้กู้อย่างตี้ข้าพเจ้าเยียะนั้นจะเป๋นประโยชน์ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์เยียะอะหยังก็ได้ แต่ข้าพเจ้าจะบ่ยอมเป๋นขี้ข้าของอะหยังเลย
13 บางคนอู้ว่า ของกิ๋นก็มีสำหรับต้อง กับต้องก็มีไว้สำหรับของกิ๋น ก็แต๊อยู่ แต่พระเจ้าจะทำลายตึงสองอย่างนี้ไป ตั๋วของเฮานั้นก็บ่ได้มีไว้สำหรับก๋านเยียะบาปตางเพศ แต่มีไว้สำหรับฮับใจ้องค์พระผู้เป๋นเจ้า กับองค์พระผู้เป๋นเจ้าก็มีไว้สำหรับปกครองตั๋วของเฮา
14 พระเจ้าเยียะหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นขึ้นจากความต๋ายจาใด พระองค์ก็จะเยียะหื้อหมู่เฮาเป๋นขึ้นจากความต๋ายโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์จาอั้น
15 หมู่ต้านฮู้แล้วบ่ใจ้กา ว่าตั๋วของหมู่ต้านเป๋นส่วนต่างๆ ของตั๋วพระคริสต์ ย้อนจาอั้น ข้าพเจ้าจะเอาส่วนนึ่งส่วนใดของพระคริสต์ไปฮ่วมหลับนอนกับแม่ญิงขายตั๋วกา ห้ามหื้อเป๋นจาอั้นเน่อ
16 หมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าป้อจายตี้ฮ่วมหลับนอนกับแม่ญิงขายตั๋วก็ก๋ายเป๋นคนๆ เดียวกั๋นกับนาง ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ตึงสองคนจะก๋ายเป๋นคนๆ เดียวกั๋น[ฉ]
17 แต่ส่วนคนตี้ผูกพันกับองค์พระผู้เป๋นเจ้า จิตวิญญาณของเขาก็เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระองค์
18 หื้อหนีเหียจากก๋านเยียะบาปตางเพศ ความบาปอย่างอื่นตี้คนเยียะกั๋นนั้นเป๋นบาปนอกตั๋ว แต่คนตี้เยียะบาปตางเพศนั้นก็เยียะบาปต่อตั๋วของตั๋วเก่า
19 หมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าตั๋วของหมู่ต้านเป๋นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตี้อยู่ในตั๋วของหมู่ต้าน เซิ่งพระเจ้าได้หื้อกับหมู่ต้านไว้ จาอั้นตั๋วของต้านจึงบ่ได้เป๋นของต้าน แต่เป๋นของพระเจ้า
20 ย้อนพระเจ้าได้ซื้อหมู่ต้านมาแปงขนาด จาอั้นหื้อใจ๊ตั๋วของหมู่ต้านหื้อเกียรติพระเจ้าเต๊อะ

7

กำสอนเรื่องเป๋นผัวเป๋นเมีย

1 เรื่องตี้หมู่ต้านเขียนมาถามข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าขอตอบว่า ก๋านตี้ป้อจายบ่มีอะหยังกับแม่ญิงเลยก็ดีแล้ว
2 แต่ย้อนว่ามีก๋านเยียะบาปตางเพศนัก จาอั้นป้อจายก็สมควรมีเมียของตั๋วเหีย กับแม่ญิงก็สมควรมีผัวของตั๋วเหีย
3 ป้อจายก็หื้อมีความสัมพันธ์ตางเพศกับเมียของตั๋วต๋ามสมควร กับคนเป๋นเมียก็หื้อมีความสัมพันธ์ตางเพศกับผัวของตั๋วต๋ามสมควร
4 ตั๋วของคนเป๋นเมียก็บ่ใจ้ของนาง แต่เป๋นของผัว อย่างเดียวกั๋นตั๋วของคนเป๋นผัวก็บ่ใจ้ของเขา แต่เป๋นของเมีย
5 ควรตี้จะมีเพศสัมพันธ์กั๋นต๋ามปกติ นอกจากตึงสองจะตกลงกั๋นสักหว่างนึ่ง เปื้อจะถวายตั๋วในก๋านอธิษฐาน แล้วก้อยปึ๊กมาอยู่ฮ่วมกั๋นแหม เปื้อต้านจะได้บ่ถูกซาต๋านล่อลวงหื้อเยียะผิดย้อนต้านอดบ่ได้
6 ตี้ข้าพเจ้าบอกจาอี้บ่ใจ้กำสั่ง แต่เป๋นก๋านอนุญาตตี้จะงดมีเพศสัมพันธ์กั๋นต๋ามแต่ใจ๋ของต้าน
7 แต๊ๆ แล้ว ข้าพเจ้าใค่อยากหื้อกู้คนเป๋นโสดเหมือนข้าพเจ้า แต่กู้คนก็มีของประทานของตั๋วต๋ามตี้พระเจ้าหื้อ คนนึ่งมีอย่างนึ่ง แหมคนก็มีแหมอย่างนึ่ง
8 ข้าพเจ้าขอบอกคนตี้บ่ได้แต่งงาน กับหมู่แม่หม้ายว่า ก๋านตี้หมู่เขาเป๋นเหมือนข้าพเจ้าก็ดีแล้ว
9 แต่ถ้าอดใจ๋บ่ได้ก็แต่งงานเหียเต๊อะ ย้อนแต่งงานเหียก็ดีเหลือตี้จะมีใจ๋สลิดตั๋นหา
10 ส่วนคนตี้แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่งต๋ามตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าสั่งว่า แม่ญิงตี้แต่งงานแล้ว ห้ามละผัวของตั๋วไป
11 แต่ถ้านางเลิกกับผัวก็หื้ออยู่เป๋นโสดเหีย บ่อั้นก็หื้อปึ๊กไปคืนดีกับผัวอย่างเก่า ฝ่ายคนเป๋นผัวก็ห้ามหย่ากับเมียเน่อ

ฉ **6:16 6:16** ปฐก 2:24

12 ข้าพเจ้าขอบอกกับคนอื่นๆ ว่า (ข้าพเจ้าอู้คนเดียว องค์พระผู้เป๋นเจ้าบ่ได้บอก) ถ้าปี้น้องผู้เจื้อคนใดมีเมียตี้บ่ได้เจื้อวางใจ๋พระคริสต์ กับนางก็ใค่อยู่กับเขาต่อไป เขาก็ห้ามหย่ากับนางเน่อ
13 ถ้าผู้เจื้อแม่ญิงคนใดมีผัวตี้บ่เจื้อวางใจ๋พระคริสต์ กับผัวของนางก็ใค่อยู่กับนางต่อไป นางก็ห้ามหย่ากับเขาเน่อ
14 ย้อนว่าก๋านตี้ผัวอยู่กับเมียตี้เป๋นผู้เจื้อ ก็เยียะหื้อผัวตี้บ่เจื้อบริสุทธิ์ กับก๋านตี้เมียอยู่กับผัวตี้เป๋นผู้เจื้อก็เยียะหื้อเมียตี้บ่ได้เจื้อบริสุทธิ์เหมือนกั๋น ถ้าบ่จาอั้น ลูกๆ ของหมู่เขาก็จะเป๋นมลทิน แต่แต๊ๆ ต๋อนนี้ลูกๆ ของหมู่เขาก็บริสุทธิ์แล้ว
15 แต่ถ้าคนตี้บ่เจื้อใค่หย่า ก็หื้อเขาหย่ากั๋นเหีย ถ้าเป๋นจาอี้คนตี้เป๋นผู้เจื้อก็บ่ได้ผูกมัดอะหยังกับเขาแหมแล้ว ย้อนว่าพระเจ้าฮ้องหมู่เฮาหื้ออยู่กั๋นอย่างสงบสุข
16 คนตี้เป๋นเมีย จะฮู้ได้จาใดว่าต้านจะจ้วยผัวหื้อรอดป๊นบาปโต้ษบ่ได้ กับคนตี้เป๋นผัวจะฮู้ได้จาใดว่าต้านจะจ้วยหื้อเมียรอดป๊นบาปโต้ษบ่ได้

ใจ๊จีวิตต๋ามตี้พระเจ้าได้ฮ้องมา

17 แต่จาใดก็ต๋าม องค์พระผู้เป๋นเจ้าก๋ำหนดหื้อแต่ละคนมีสภาพเป๋นจาใด ก็หื้อเขาปอใจ๋ตี้จะอยู่ในสภาพอย่างนั้นต๋ามตี้พระเจ้าได้ฮ้องมา นี่เป๋นกฎตี้ข้าพเจ้าสั่งไว้ในคริสตจักรตึงหมด
18 ถ้าป้อจายคนไหนตี้พระเจ้าฮ้อง ได้เข้าพิธีสุหนัตแล้ว เขาก็บ่ต้องไปลบฮอยสุหนัตตี้เยียะมา กาว่าถ้าป้อจายคนไหนตี้พระเจ้าฮ้องโดยตี้ยังบ่ได้เข้าพิธีสุหนัต ก็บ่ต้องไปเข้าละเน่อ
19 ย้อนว่าก๋านเข้าพิธีสุหนัตกาว่าบ่ได้เข้านั้น ก็บ่ได้สำคัญอะหยัง แต่ตี้สำคัญคือก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติของพระเจ้า
20 ต๋อนตี้พระเจ้าฮ้องใผมาอย่างใด ก็หื้ออยู่ในสภาพอย่างอั้น
21 พระเจ้าฮ้องต้านต๋อนตี้ยังเป๋นขี้ข้าอยู่กา ก็บ่ต้องเป๋นกั๋งวลในเรื่องนั้นเลย แต่ถ้าหมู่ต้านมีโอกาสตี้จะมีอิสระได้ ก็หื้อใจ๊สิทธิ์นั้นเหีย
22 ย้อนว่าใผตี้เป๋นขี้ข้า ต๋อนตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าฮ้องมา เขาก็ก๋ายเป๋นคนมีอิสระขององค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างเดียวกั๋นกับคนตี้มีอิสระอยู่แล้ว ต๋อนตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าฮ้องมา เขาก็ก๋ายเป๋นขี้ข้าของพระคริสต์
23 พระเจ้าซื้อหมู่ต้านมาแปงนักขนาด จาอั้นห้ามเป๋นขี้ข้าของคนเน่อ
24 ปี้น้องตังหลาย พระเจ้าฮ้องหมู่ต้านมาในสภาพใด ก็หื้ออยู่ในสภาพนั้นต่อหน้าพระเจ้าเน่อ

ปั๋ญหาเกี่ยวกับก๋านแต่งงาน

25 สำหรับคนตี้ยังบ่ได้แต่งงานนั้น กำต่อไปนี้บ่ได้มาจากองค์พระผู้เป๋นเจ้า แต่ข้าพเจ้าขอออกกำกึ๊ดหน้อยเต๊อะในฐานะตี้ข้าพเจ้าเป๋นคนตี้ไว้ใจ๋ได้โดยความเมตต๋าจากองค์พระผู้เป๋นเจ้า
26 ย้อนความยุ่งยากตี้มีอยู่ในสมัยบ่าเดี่ยวนี้ ข้าพเจ้ากึ๊ดว่าก็ดีแล้วตี้หมู่ต้านจะอยู่อย่างตี้เป๋นอยู่
27 ถ้าต้านมีเมียอยู่ ก็บ่ต้องเลิกกั๋น ถ้าต้านยังบ่มีเมียเตื้อ ก็บ่ต้องเซาะละ
28 ถ้าจะแต่งงานก็บ่ได้เยียะผิดอะหยัง ถ้าแม่ญิงตี้ยังบ่ได้แต่งงานจะแต่งงาน ก็บ่ได้เยียะผิดเหมือนกั๋นแต่คนตี้แต่งงานแล้ว ก็จะมีปั๋ญหาสะป๊ะสะเป๊ด ข้าพเจ้าบ่อยากหื้อหมู่ต้านปะปั๋ญหาหมู่นี้
29 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าหมายเถิงว่า เวลาเหลือบ่นักแล้ว จาอั้นตั้งแต่นี้ไปหื้อคนตี้มีเมียแล้ว ใจ๊จีวิตเหมือนยังบ่มีเมียเตื้อ
30 คนตี้โศกเศร้า ก็หื้อเยียะเหมือนคนบ่ได้โศกเศร้า คนตี้ใค่หัว ก็หื้อเยียะเหมือนคนบ่มีความสุข คนตี้ซื้อข้าวของมา ก็หื้อเยียะเหมือนบ่ใจ๋เป๋นเจ้าของสิ่งนั้น
31 กับคนตี้ใจ๊ของของโลกนี้ ก็เยียะเหมือนว่าบ่ได้ใจ๊มันอย่างเต๋มตี้ ย้อนโลกตี้เป๋นอยู่บ่าเดี่ยวนี้ก๋ำลังจะล่วงป๊นไป
32 ข้าพเจ้าบ่อยากหื้อหมู่ต้านเป๋นห่วงอะหยัง ป้อจายตี้บ่ได้แต่งงานก็จะเอาใจ๋ใส่กับก๋านงานขององค์พระผู้เป๋นเจ้า เปื้อจะเยียะหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าปอใจ๋
33 แต่ป้อจายตี้แต่งงานแล้วก็เอาใจ๋ใส่ในสิ่งตี้เป๋นของโลกนี้ เปื้อจะเยียะหื้อเมียปอใจ๋
34 เขาจึงต้องแบ่งความสนใจ๋ออกเป๋นสองฝ่าย แม่ญิงตี้ยังบ่ได้แต่งงาน กาว่าแม่ญิงตี้บ่เกยมีผัวก็เอาใจ๋ใส่ก๋านงานขององค์พระผู้เป๋นเจ้า เปื้อตี้นางจะได้เป๋นผู้บริสุทธิ์ตึงก๋ายตึงใจ๋ แต่ส่วนแม่ญิงตี้แต่งงานแล้วก็เอาใจ๋ใส่ในสิ่งตี้เป๋นของโลกนี้ เปื้อจะเยียะหื้อผัวปอใจ๋
35 ตี้ข้าพเจ้าอู้จาอี้นั้น ก็เปื้อใค่จ้วยหมู่ต้าน บ่ใจ๋เอาห่วงมาก๊องคอหื้อเน่อ แต่เปื้อจะหื้อหมู่ต้านเยียะในสิ่งตี้ถูกต้อง กับถวายตั๋วฮับใจ๊พระเจ้าโดยบ่ห่วงหน้าห่วงหลังเลย
36 ส่วนป้อจายตี้หมั้นแล้วแต่ยังบ่ได้แต่งเตื้อ ต่อมาถ้าเขาก็ึ๊ดว่าเขาเยียะบ่สมควรต่อกู้หมั้น แล้วเขาทนต่อตั๋ณหาของตั๋วบ่ได้ กับเขาก็ึ๊ดว่าเขาสมควรแต่งงานได้แล้ว ก็หื้อเขาแต่งต๋ามตี้เขาต้องก๋านเหีย ย้อนบ่ได้เป๋นบาปอะหยัง

37 แต่ถ้าเขาตั้งใจ๋แต๊ๆ กับบ่มีความจำเป๋นตี้จะต้องแต่งงาน แล้วบ่ได้ตกอยู่ในตั๋ณหาของตั๋ว กับตัดสินใจ๋ตี้จะบ่แต่งงานกับกู้หมั้นของเขา เขาก็เยียะดีแล้ว
38 จาอั้น ป้อจายตี้แต่งงานกับกู้หมั้นของตั๋วก็เป๋นสิ่งตี้ดี แต่คนตี้บ่ได้แต่งงานกับกู้หมั้นนั้นก็เป๋นสิ่งตี้ดีเหลือ
39 แม่ญิงตี้แต่งงานแล้ว ก็ถือว่าผูกมัดกับผัวไป จ๋นเต้าตี้ผัวยังมีจีวิตอยู่ แต่ถ้าผัวต๋ายไป นางก็มีอิสระตี้จะแต่งงานกับใผก็ได้ต๋ามตี้ต้องก๋าน แต่ต้องเป๋นผู้เจื้อในองค์พระผู้เป๋นเจ้าเน่อ
40 แต่ข้าพเจ้าก็ฉิดว่าถ้านางอยู่คนเดียวเหีย ก็จะเป๋นสุขเหลือ กับข้าพเจ้าก็ฉิดว่าตี้ข้าพเจ้าแนะนำจาอี้ ก็มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า

8

ของกิ๋นตี้ปู่จาหื้อฮูปเคารพ

1 ข้าพเจ้าขออู้เถิงของกิ๋นตี้เอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้ว เฮากู้คนก็ฮู้อยู่ว่า กู้ๆ คนก็มีความฮู้ ความฮู้จาอั้นนั้นก็เยียะหื้อคนก็ฉิดว่าตั๋วเก่านั้นยิ่งใหญ่ แต่ความฮักนั้นเสริมสร้างคนหื้อดีขึ้น
2 ถ้าใผก็ฉิดว่าตั๋วเขานั้นฮู้อะหยังแล้ว แต๊ๆ คนนั้นยังบ่ฮู้ในสิ่งตี้เขาสมควรจะฮู้
3 แต่ถ้าใผฮักพระเจ้า พระเจ้าก็ฮู้จักคนนั้น
4 จาอั้น ก๋านกิ๋นของกิ๋นตี้เอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้วนั้น เฮาฮู้อยู่แล้วว่า ฮูปเคารพในโลกนี้เป๋นสิ่งตี้บ่มีสาระ กับ เฮาฮู้ว่ามีพระเจ้าแต๊อยู่องค์เดียวเต้าอั้น
5 เถิงแม้ว่าจะมีตี้เขาฮ้องกั๋นว่า เทพเจ้า อยู่นัก บ่ว่าจะอยู่ในต๊องฟ้า กาว่าในโลก แต๊ๆ แล้วมีเทพเจ้ากาว่าพระนั้นพระนี่เต๋มไปหมด
6 แต่สำหรับเฮาแล้วมีพระเจ้าแต๊องค์เดียวคือพระบิดา ตี้สร้างกู้สิ่งกู้อย่าง กับจีวิตเฮาก็อยู่เปื้อพระองค์ เฮามีองค์พระผู้เป๋นเจ้าองค์เดียวเต้าอั้นคือพระเยซูคริสต์ ตี้พระเจ้าสร้างกู้สิ่งกู้อย่างผ่านตางพระองค์ กับเฮาก็มีจีวิตอยู่โดยผ่านตางพระองค์ตวย
7 แต่บ่ใจ้กู้คนตี้มีความฮู้จาอี้[๔] บางคนตี้เกยนับถือฮูปเคารพ เมื่อเขากิ๋นของกิ๋นตี้เกยเอาไปปู่จาฮูปเคารพ เขาก็ยังก็ฉิดว่าเป๋นของกิ๋นตี้ปู่จาฮูปเคารพตี้มีจีวิตแต๊ๆ จิตสำนึกของเขายังอ่อนแออยู่ เขาเลยฮู้สึกว่าเขาเป๋นมลทินตี้ไปกิ๋นของกิ๋นจาอั้น
8 แต่ของกิ๋นบ่ได้เยียะหื้อเฮาติดสนิทกับพระเจ้า ถ้าเฮาบ่กิ๋น เฮาก็บ่ได้ดีขึ้น ถ้ากิ๋นก็บ่ได้ด้อยลง
9 แต่หละวังหื้อดี ห้ามหื้อสิทธิ์ของหมู่ต้านตี้จะกิ๋นกาว่าบ่กิ๋น เยียะหื้อปี้น้องผู้เจื้อตี้ยังบ่เข้มแข็งเตื้อต้องหลงไปเน่อ
10 ย้อนว่าถ้าเขาหมู่นั้นหันต้านตี้มีความฮู้นักเหลือ กิ๋นของกิ๋นในวิหารของฮูปเคารพ หมู่เขาจะบ่ก้ากิ๋นของกิ๋นตี้ปู่จาฮูปเคารพตวยกา เถิงแม้ว่าจิตสำนึกของหมู่เขาบอกว่าเป๋นสิ่งตี้ผิด
11 ก็จะก๋ายเป๋นว่า ปี้น้องตี้มีความเจื้อบ่เข้มแข็งตี้พระคริสต์ได้สละจีวิตเปื้อเขาหมู่นี้ จะต้องฉิบหายไปย้อนความฮู้ของต้าน
12 เมื่อต้านได้เยียะบาปต่อปี้น้องผู้เจื้อจาอี้ กับเยียะหื้อจิตสำนึกของเขาตี้อ่อนแอในความเจื้อต้องเสียไป ต้านก็ได้เยียะบาปต่อพระคริสต์ตวย
13 ย้อนจาอั้น ถ้าก๋านกิ๋นของกิ๋นเยียะหื้อปี้น้องผู้เจื้อของข้าพเจ้าหลงผิด ข้าพเจ้าก็จะบ่กิ๋นจิ๊นแหมต่อไป เปื้อว่าข้าพเจ้าจะได้บ่เป๋นต้นเหตุเยียะหื้อหมู่เขาเยียะบาป

9

สิทธิ์ของเฮาตี้เป๋นอัครทูต

1 ข้าพเจ้ามีอิสระแล้วบ่ใจ้กา ข้าพเจ้าเป๋นอัครทูตบ่ใจ้กา ข้าพเจ้าหันพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาแล้วบ่ใจ้กา กับหมู่ต้านมาเป๋นผู้เจื้อก็ย้อนก๋านงานขององค์พระผู้เป๋นเจ้าตี้เยียะผ่านตางข้าพเจ้าบ่ใจ้กา
2 เถิงแม้ว่าคนอื่นบ่ยอมฮับว่าข้าพเจ้าเป๋นอัครทูต แต่หมู่ต้านยอมฮับข้าพเจ้าแน่ๆ ย้อนว่าจีวิตของหมู่ต้านก็เป๋นหลักฐานว่าข้าพเจ้าเป๋นอัครทูตขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
3 ถ้ามีใผสอบสวน ข้าพเจ้าก็จะตอบเขาจาอี้ คือ
4 เฮาบ่มีสิทธิ์ตี้จะฮับข้าวฮับน้ำจากปี้น้องผู้เจื้อกา
5 เฮามีสิทธิ์ตี้จะปาเมียตี้เป๋นปี้น้องผู้เจื้อไปหั้นไปนี่ตวย เหมือนอย่างอัครทูตคนอื่นๆ ตึงน้องๆ ของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับอย่างเปโตรบ่ใจ้กา
6 กาว่ามีก้าข้าพเจ้ากับบารนาบัสเต้าอั้น ตี้ต้องเยียะก๋านเปื้อหาเลี้ยงตั๋วเก่า

---

[๔] **8:7 8:7** ความฮู้จาอี้ อ้างเถิง ความฮู้เกี่ยวกับฮูปเคารพเป๋นสิ่งตี้บ่แต๊จริง

7 มีทหารตี้ไหนพ่องจ่ายก้าจ้างหื้อตั๋วเก่า มีใผพ่องตี้เยียะสวนองุ่นแล้วบ่กิ๋นองุ่นในสวนของตั๋ว กับมีใผพ่องตี้เลี้ยงฝูงแกะแล้วบ่กิ๋นนมแกะตี้ตั๋วเลี้ยง
8 ตี้ข้าพเจ้าอู้จาอี้ก็มีหื้อหันในจีวิตประจ๋ำวันของแต่ละคน บทบัญญัติก็มีเขียนเถิงเรื่องจาอี้ไว้บ่ใจ้กา
9 ย้อนในบทบัญญัติของโมเสสมีเขียนไว้ว่า บ่ดีเอาตะกร้อคอบปากงัวตี้ก่ำลังนวดข้าวอยู่ ซ หมายความว่าพระเจ้าเป๋นห่วงงัวกา
10 ตี้พระองค์บอกจาอั้นก็เปื้อเฮาบ่ใจ้กา กำเขียนนั้นก็เขียนไว้เปื้อเฮานั้นเนาะ ย้อนตึงคนไถนากับคนนวดข้าว เยียะไป ก็หวังว่าจะได้ฮับส่วนแบ่งจากก๋านเก็บเกี่ยว
11 ถ้าเฮาหว่านสิ่งดีๆ ตางจิตวิญญาณหื้อกับหมู่ต้าน แล้วเฮาจะเก็บเกี่ยวของกิ๋นของใจ๊จากต้านบ่ได้กา
12 จาอั้น ถ้าคนอื่นยังมีสิทธิ์ได้ฮับผลประโยชน์จากหมู่ต้าน เฮาก็มีสิทธิ์นักเหลือนั้นแหมบ่ใจ้กา แต่เฮาบ่เกยใจ๊สิทธิ์นี้เน่อ เฮายอมทนกู้อย่างเปื้อเฮาจะได้บ่ไปขัดขวางข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์
13 ต้านอู้แล้วบ่ใจ้กาว่า หมู่ตี้เยียะก๋านในพระวิหารก็ได้กิ๋นของกิ๋นจากพระวิหาร กับคนตี้ฮับใจ๊ตี้แต้นปู่จาก็ได้ฮับส่วนแบ่งจากเครื่องปู่จาบนแต้นนั้นตวย
14 ก็เป๋นอย่างเดียวกั๋น องค์พระผู้เป๋นเจ้าสั่งว่า คนตี้บอกข่าวดีก็สมควรได้ฮับก๋านเลี้ยงจีวิตจากคนตี้ได้ฮับประโยชน์จากข่าวดีนั้น
15 แต่ข้าพเจ้าบ่ได้ใจ๊สิทธิ์หมู่นี้ กับข้าพเจ้าก็บ่ได้เขียนจาอี้เปื้อหื้อเขาเยียะจาอั้นกับข้าพเจ้า หื้อข้าพเจ้าต๋ายเหียดีเหลือตี้จะหื้อใผเอาความภูมิใจ๋ของข้าพเจ้าไป
16 แม้แต่เมื่อข้าพเจ้าบอกข่าวดี ข้าพเจ้าก็บ่ได้อวดในเรื่องนี้ ย้อนว่าเป๋นหน้าตี้ของข้าพเจ้าตี้จะต้องบอก ถ้าบ่บอก ความฉิบหายก็จะเกิดกับข้าพเจ้า
17 ถ้าข้าพเจ้าเต๋มใจ๋ตี้จะบอกข่าวดี ข้าพเจ้าก็จะได้ฮับรางวัล แต่ถ้าบ่เต๋มใจ๋ ข้าพเจ้าก็เยียะไปต๋ามหน้าตี้ตี้ได้ฮับมอบหมายหื้อเต้าอั้น
18 แล้วข้าพเจ้าจะได้ฮับรางวัลอะหยัง รางวัลนี้ก็คือ ความภูมิใจ๋ตี้ข้าพเจ้าได้ฮับมอบหมายหื้อบอกข่าวดีโดยบ่ได้กึ๊ดก้าจ้าง เปื้อจะได้บ่ต้องใจ๊สิทธิ์จากก๋านบอกข่าวดีนั้น
19 ข้าพเจ้าบ่ได้เป๋นขี้ข้าใผ แต่ข้าพเจ้าก็ยังยอมเป๋นขี้ข้าของกู้คน เปื้อจะหื้อมีคนนักตี้สุดเข้ามาหาพระเยซูคริสต์
20 ต๋อนตี้อยู่กับหมู่จาวยิว ข้าพเจ้าก็อยู่อย่างจาวยิว เปื้อจะได้เขามา ต๋อนตี้อยู่กับหมู่คนตี้อยู่ใต้บทบัญญัติ เถิงแม้ข้าพเจ้าบ่ได้อยู่ใต้บทบัญญัติ แต่ข้าพเจ้าก็ยังยอมเยียะต๋ามบทบัญญัติเปื้อจะได้คนตี้อยู่ใต้บทบัญญัตินั้นมา
21 ก็อย่างเดียวกั๋น เมื่ออยู่กับหมู่คนต่างจ้าด ข้าพเจ้าก็อยู่เหมือนคนต่างจ้าดตี้บ่ถือบทบัญญัติของจาวยิว เปื้อจะได้หมู่เขามา (บ่ใจ้ว่าข้าพเจ้าบ่เยียะต๋ามบทบัญญัติของพระเจ้า แต่แต๊ๆ แล้วข้าพเจ้าอยู่ใต้บทบัญญัติของพระเยซูคริสต์แตน)
22 เมื่ออยู่กับหมู่ตี้บ่เข้มแข็งในความเจื้อ ข้าพเจ้าก็เยียะเหมือนหมู่เขา เปื้อหื้อได้หมู่เขามา ข้าพเจ้ายอมตี้จะเยียะเหมือนคนกู้แบบ เปื้อว่าข้าพเจ้าจะได้จ้วยบางคนหื้อรอดป๊นบาปโต้ษได้พ่อง
23 ข้าพเจ้ายอมเยียะกู้สิ่งนี้เปื้อข่าวดีนั้น กับเปื้อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนได้ฮับปอนในข่าวดีนั้นตวย
24 หมู่ต้านอู้แล้วบ่ใจ้กา ในก๋านล่นแข่งนั้น กู้คนก็เข้าแข่งได้ แต่มีคนเดียวเต้าอั้นตี้จะได้ฮับรางวัล จาอั้นต้านก็ต้องล่นหื้อเหมือนคนตี้จะเอารางวัลหื้อได้
25 นักกีฬากู้คนก็ต้องเอาแต๊เอาว่าในก๋านเฝ็กซ้อมหื้อนักๆ เปื้อจะได้รางวัลเป๋นมงกุฎดอกหญ้าตี้เหี่ยวแห้งได้ แต่เฮาเยียะเปื้อมงกุฎตี้บ่มีวันเหี่ยวแห้งเลย
26 จาอั้นข้าพเจ้าบ่ได้ล่นโดยบ่มีเป้าหมาย ข้าพเจ้าบ่ได้สู้เหมือนนักมวยตี้ตี๋ลม
27 แต่ข้าพเจ้ายอมฮับความตุ๊กยากเปื้อเฝ็กตั๋วหื้อเข้มแข็งจ๋นควบคุมมันได้ ย้อนว่าเมื่อข้าพเจ้าออกไปบอกข่าวดีหื้อคนอื่นแล้ว ข้าพเจ้าจะได้บ่ถูกตัดสิทธิ์ในก๋านเข้าแข่งขัน

10

เปาโลเตื๋อนเรื่องฮูปเคารพ

1 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าขอหื้อหมู่ต้านกึ๊ดเถิงต๋อนตี้ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาได้ตวยโมเสสไป หมู่เขาอยู่ใต้ก๋านปกป้องของเมฆ ซ กับได้เตียวลัดทะเลไปกู้คน ญ
2 เหมือนว่าหมู่เขาได้ฮับบัพติศมาภายใต้เมฆกับในทะเลนั้น แล้วหมู่เขาก็ก๋ายเป๋นผู้ติดต๋ามโมเสสกู้คน
3 หมู่เขาได้กิ๋นของกิ๋นตึ๊บจากสวรรค์อย่างเดียวกั๋น
4 กับได้กิ๋นน้ำตึ๊บจากสวรรค์เหมือนกั๋นกู้คน ย้อนว่าหมู่เขาได้กิ๋นน้ำตี้ไหลออกมาจากบ่าหินศักดิ์สิทธิ์ก้อนใหญ่ตี้ไปกับเขา บ่าหินนั้นก็คือพระคริสต์

ซ **9:9 9:9** ฉธบ 25:4 ซ **10:1 10:1** อพย 13:21-22 ญ **10:1 10:1** อพย 14:22-29

5 แต่พระเจ้าก็ยังบ่ปอใจ๋คนส่วนใหญ่ในหมู่เขา หมู่เขาจึงต้องต๋ายเหี้ยเบอะเหี้ยเบ๋ออยู่ในดินแดนทุรกั๋นดาร
6 เรื่องนี้ก็เป๋นตั๋วอย่างเตื๋อนหมู่เฮา เปื้อบ่หื้อเฮามีใจ๋ใค่อยากในสิ่งตี้บ่ดีอย่างคนหมู่นั้น
7 หมู่ต้านห้ามกราบไหว้ฮูปเคารพเหมือนตี้บางคนในหมู่เขาเยียะกั๋น อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า "หมู่คนนั้นนั่งลงกิ๋นกับดื่ม แล้วก็ลุกขึ้นมาเต้นๆ ฟ้อนๆ มั่วสุมตางเพศ"[ฏ]
8 หมู่เฮาห้ามเยียะบาปตางเพศเหมือนตี้บางคนในหมู่เขาเยียะกั๋น แล้วก็ต้องต๋ายในวันเดียวกั๋นเถิงสองหมื่นสามปันคน
9 หมู่เฮาห้ามลองดีพระคริสต์เหมือนตี้บางคนในหมู่เขาเยียะกั๋น แล้วก็ต้องโดนงูสกต๋าย
10 หมู่ต้านห้ามจ่มเหมือนตี้บางคนในหมู่เขาจ่มกั๋น จ๋นพระเจ้าต้องส่งทูตมาฆ่าหมู่เขา
11 เหตุก๋ารณ์หมู่นี้เกิดขึ้นกับหมู่เขาเปื้อเป๋นตั๋วอย่างเตื๋อนคนอื่น กับได้เขียนเอาไว้เปื้อเตื๋อนเฮาตี้อยู่ในยุคใก้สิ้นโลก
12 จาอั้น ใผตี้กึ๊ดว่าตั๋วยืนมั่นคงในความเจื้อดีแล้ว ก็หื้อหละวังหื้อดี จะได้บ่โก้นลงไป
13 ก๋านลองใจ๋ตึงหมดตี้เกิดขึ้นกับหมู่ต้านก็บ่ได้ต่างจากตี้เกยเกิดขึ้นกับคนตังหลายมาแล้ว แต่พระเจ้าสัตย์ซื่อ พระองค์จะบ่ยอมหื้อหมู่ต้านถูกลองใจ๋เกิ๋นก๋ำลังของหมู่ต้านตี้จะทนได้ พระองค์จะหื้อตางออกกับหมู่ต้าน เปื้อหมู่ต้านจะทนได้
14 จาอั้น เปื้อนตี้ฮักเหย หื้อหนีจากก๋านนับถือฮูปเคารพเน่อ
15 ข้าพเจ้าอู้กับหมู่ต้านอย่างอู้กับคนตี้มีปั๋ญญา หื้อหมู่ต้านกึ๊ดเอาคนเดียวเต๊อะในสิ่งตี้ข้าพเจ้าอู้
16 เมื่อเฮาขอบพระคุณพระเจ้าต๋อนกิ๋นจากถ้วยในโต๊ะของพระองค์[ฐ] เฮาก็มีส่วนฮ่วมในเลือดของพระคริสต์บ่ใจ้กา กับเมื่อเฮาบิกิ๋นเข้าหนมปัง เฮาก็มีส่วนฮ่วมในตั๋วของพระคริสต์ตวยบ่ใจ้กา
17 เถิงแม้หมู่เฮามีอยู่หลายคนก็ต๋าม แต่ย้อนมีเข้าหนมปังก้อนเดียวตี้หมู่เฮากิ๋นตวยกั๋น เฮาจึงได้ก๋ายเป๋นตั๋วเดียวกั๋น
18 หื้อผ่อจาวอิสราเอลหั้นเต๊อะ คนตี้กิ๋นของปู่จาแล้ว ก็มีส่วนฮ่วมในก๋านถวายเครื่องปู่จาพระเจ้าตี้แต้นปู่จาตวยบ่ใจ้กา
19 ต้านอู้ก่อว่าข้าพเจ้าหมายเถิงอะหยัง หมายความว่าของกิ๋นตี้เอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้วนั้นมีก้ากา ฮูปเคารพนั้นสำคัญกาว่าใด
20 บ่ใจ้เน่อ ข้าพเจ้าหมายเถิงว่า เครื่องปู่จาตี้หมู่เขาเอามาปู่จาฮูปเคารพนั้นก็ได้ปู่จาผี บ่ใจ้พระเจ้า ข้าพเจ้าบ่อยากหื้อหมู่ต้านมีส่วนฮ่วมอะหยังกับผีหมู่นั้น[ฑ]
21 หมู่ต้านจะกิ๋นจากถ้วยขององค์พระผู้เป๋นเจ้า กับกิ๋นจากถ้วยของผีตวยกั๋นบ่ได้ จะกิ๋นฮ่วมโต๊ะขององค์พระผู้เป๋นเจ้า กับโต๊ะของผีตวยกั๋นก็บ่ได้
22 หมู่เฮาใค่อยากเยียะหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าขอยกา หมู่เฮากึ๊ดว่าหมู่เฮามีก๋ำลังนักเหลือพระองค์กา

เยียะกู้อย่างเปื้อถวายเกียรติพระเจ้า

23 บางคนอู้ว่า "เฮามีสิทธิ์เยียะอะหยังก็ได้" แต่บ่ใจ้กู้อย่างตี้เยียะนั้นจะเป๋นประโยชน์ "เฮามีสิทธิ์เยียะอะหยังก็ได้" แต่บ่ใจ้กู้อย่างนั้นจะเยียะหื้อคนจ๋ำเริญขึ้น
24 บ่ดีหันแก่ตั๋ว แต่หื้อหันแก่คนอื่นตวย
25 จิ๋นตี้ขายต๋ามกาดนั้นกิ๋นได้เน่อ ก็บ่ต้องกึ๊ดนักว่าจะผิดก่อ
26 ย้อนมีเขียนในพระคัมภีร์ว่า "ปึ๊นดินกับกู้สิ่งกู้อย่างในโลก เป๋นขององค์พระผู้เป๋นเจ้า"[ฒ]
27 ถ้ามีใผตี้บ่ใจ้ผู้เจื้อเจิญหมู่ต้านไปกิ๋นเลี้ยง แล้วต้านใค่ไป กู้อย่างตี้เขาดาหื้อกิ๋นนั้น ก็กิ๋นได้โดยบ่ต้องกึ๊ดนักว่าจะผิดก่อ
28 แต่ถ้ามีใผมาบอกหมู่ต้านว่า "ของกิ๋นหมู่นี้เขาเอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้ว" ต้านก็บ่ต้องกิ๋นเปื้อหันแก่คนตี้บอกนั้น กับเปื้อหันแก่จิตสำนึก
29 ข้าพเจ้าบ่ได้หมายเถิงจิตสำนึกของหมู่ต้าน แต่หมายเถิงจิตสำนึกของคนตี้บอกนั้น บางคนอาจจะถามว่า เยียะหยังอิสระของเฮาต้องขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของคนอื่นตวย
30 ถ้าข้าพเจ้ากิ๋นโดยก๋านขอบพระคุณ เยียะหยังต้องมีใผมาว่าหื้อข้าพเจ้าในสิ่งตี้ข้าพเจ้าได้ขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว
31 ย้อนจาอั้นบ่ว่าหมู่ต้านจะกิ๋นจะดื่มอะหยัง กาว่าจะเยียะอะหยังก็ต๋าม หื้อเยียะเปื้อถวายเกียรติพระเจ้า
32 บ่ดีเป๋นต้นเหตุหื้อหมู่จาวยิว กาว่าจาวกรีก กาว่าหมู่คนในคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป
33 เหมือนตี้ข้าพเจ้าฮิเยียะกู้อย่างเปื้อหื้อกู้คนปอใจ๋ โดยตี้ข้าพเจ้าบ่ได้กึ๊ดเถิงตั๋วเก่าเลย แต่กึ๊ดเถิงคนตังหลาย เปื้อว่าหมู่เขาจะได้รอดป๊นบาปโต้ษ

ฏ **10:7 10:7** อพย 32:6 ฐ **10:16 10:16** คือก๋านกิ๋นเลี้ยงตี้ระลึกเถิงก๋านกิ๋นฮ่วมโต๊ะมื้อสุดต๊ายของพระเยซูคริสต์ ฑ **10:20 10:20** ฉธบ 32:17 ฒ **10:26 10:26** สดด 24:1

11

1 หื้อหมู่ต้านเยียะต๋ามอย่างข้าพเจ้า เหมือนกับตี้ข้าพเจ้าเยียะต๋ามอย่างพระคริสต์

เปาโลสอนเรื่องคุมหัวของแม่ญิง

2 ข้าพเจ้าขอยกย่องหมู่ต้านย้อนหมู่ต้านกึ๊ดเถิงข้าพเจ้าในกู้ๆ เรื่อง กับฮักษากำสอนต่างๆ ตี้สืบทอดกั๋นมาตี้ข้าพเจ้าได้หื้อไว้กับต้าน
3 ข้าพเจ้าใค่หื้อหมู่ต้านเข้าใจ๋ว่า พระคริสต์เป๋นหัวของป้อจายกู้คน กับป้อจายก็เป๋นหัวของแม่ญิง[ง] กับพระเจ้าก็เป๋นหัวของพระคริสต์
4 จาอั้น ป้อจายคนใดตี้อธิษฐานกาว่าบอกถ้อยกำของพระเจ้าโดยมีผ้าคุมหัวอยู่ ก็เยียะหื้อหัวของเขาเสียเกียรติ
5 แต่แม่ญิงคนใดตี้อธิษฐานกาว่าบอกถ้อยกำของพระเจ้าโดยบ่ได้เอาผ้าคุมหัว ก็เยียะหื้อหัวของตั๋วเสียเกียรติ ย้อนเผียบเหมือนว่านางได้โก๋นหัวไปเหียแล้ว
6 ถ้าแม่ญิงบ่เอาผ้าคุมหัว ก็ไปตัดผมเหียเต๊อะ แต่ก็เป๋นเรื่องน่าอายตี้แม่ญิงจะตัดผมกาว่าโก๋นหัว จาอั้นหื้อเอาผ้าคุมหัวเหีย
7 ป้อจายบ่ต้องคุมหัว ย้อนว่าป้อจายเป๋นเหมือนภาพสะท้อนกับศักดิ์ศรีของพระเจ้า แต่ส่วนแม่ญิงนั้นเป๋นศักดิ์ศรีของป้อจาย
8 ย้อนว่าป้อจายบ่ได้มาจากแม่ญิง แต่พระเจ้าหื้อแม่ญิงมาจากป้อจาย
9 กับบ่ได้สร้างป้อจายขึ้นเปื้อแม่ญิง แต่สร้างแม่ญิงเปื้อป้อจาย
10 ย้อนจาอี้ แม่ญิงก็สมควรตี้จะมีสัญลักษณ์ตี้แสดงเถิงสิทธิอำนาจอยู่บนหัวเปื้อหื้อหมู่ทูตสวรรค์หัน
11 แต่จาใดก็ต๋าม ในจีวิตของเฮาตี้เป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้านั้น ป้อจายก็ต้องเปิ้งแม่ญิง กับแม่ญิงก็ต้องเปิ้งป้อจาย
12 ย้อนว่าพระเจ้าสร้างแม่ญิงจากป้อจาย กับป้อจายก็เกิดจากแม่ญิงตวย แต่กู้สิ่งกู้อย่างก็มาจากพระเจ้า
13 ต้านตังหลายกึ๊ดเอาคนเดียวเต๊อะว่า ก๋านตี้แม่ญิงจะอธิษฐานต่อพระเจ้าในตี้จุมนุม แต่บ่เอาผ้าคุมหัวมันสมควรแล้วกา
14 โดยทั่วไปแล้ว เฮาก็ฮู้บ่ใจ้กา ว่าถ้าป้อจายไว้ผมยาวก็เป๋นตี้น่าละอาย
15 แต่ถ้าแม่ญิงไว้ผมยาวก็เป๋นศักดิ์ศรีของนาง ย้อนว่าผมยาวนั้นก็เป๋นเหมือนผ้าตี้ได้หื้อไว้คุมหัว
16 แต่ถ้าใผจะเถียงข้าพเจ้าเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอบอกไว้เลยว่า หมู่เฮากับคนในคริสตจักรต่างๆ บ่ได้นมัสก๋านพระเจ้าในแบบอื่นเลย

ก๋านกิ๋นเลี้ยงขององค์พระผู้เป๋นเจ้า

17 เรื่องตี้ข้าพเจ้าจะสอนต่อไปนี้ ข้าพเจ้าบ่มีอะหยังจะยกย่องหมู่ต้าน ย้อนเมื่อหมู่ต้านมาจุมนุมกั๋น ก็ได้ผลเสียนักเหลือผลดี
18 อย่างตี้นี่ง ข้าพเจ้าได้ยินมาว่า เมื่อหมู่ต้านมาจุมนุมนมัสก๋านกั๋นก็แตกแยกกั๋นเป๋นหมู่ๆ กับข้าพเจ้าก็เจื้อว่าท่าจะแต๊อยู่
19 ย้อนว่าจะต้องมีก๋านแตกแยกกั๋นในหมู่ต้าน เปื้อจะได้ฮู้ว่า ใผอยู่ฝ่ายพระเจ้า
20 เมื่อหมู่ต้านมาจุมนุมกั๋น กับตี้กิ๋นเลี้ยงกั๋นนั้น ก็บ่ใจ้ก๋านกิ๋นเลี้ยงขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
21 ย้อนว่าหมู่ต้านต่างคนต่างฟั่งกิ๋นของกิ๋นของตั๋วเหีย บ่ได้แบ่งคนอื่น เลยก๋ายเป๋นพ่องก็ใค่อยาก พ่องก็กิ๋นจ๋นเมา
22 หมู่ต้านบ่มีบ้านตี้จะกิ๋นกับดื่มกา กาว่าหมู่ต้านใค่อยากดูแควนคริสตจักรของพระเจ้า แล้วเยียะหื้อคนของพระองค์ตี้ตุ๊กยากต้องขายขี้หน้ากา แล้วจะหื้อข้าพเจ้าว่าจาใดดี จะหื้อยกย่องหมู่ต้านกา ข้าพเจ้ายกย่องต้านบ่ได้แต๊ๆ
23 ก๋านสอนตี้ข้าพเจ้าบอกกับหมู่ต้านนั้น ข้าพเจ้าได้ฮับจากองค์พระผู้เป๋นเจ้า คือในคืนตี้พระเยซูโดนหักหลังนั้น พระองค์ได้หยิบเข้าหนมปังขึ้นมา
24 ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิออกอู้ว่า “นี่เป๋นตั๋วของเฮา ตี้ได้หื้อไว้กับต้านตังหลาย หื้อเยียะจาอี้เปื้อกึ๊ดเถิงเฮา”
25 เมื่อกิ๋นเข้าหนมปังแล้ว พระองค์ก็ก๋ำถ้วยขึ้นมาเยียะอย่างเดียวกั๋น แล้วอู้ว่า “ถ้วยนี้เป๋นพันธสัญญาใหม่ ตี้พระองค์จะยืนยันโดยเลือดของเฮา เมื่อใดตี้หมู่ต้านกิ๋นเหล้าองุ่นจากถ้วยนี้ หื้อเยียะจาอี้เปื้อกึ๊ดเถิงเฮา”
26 ย้อนเมื่อใดตี้หมู่ต้านกิ๋นเข้าหนมปังกับเหล้าองุ่นจากถ้วยนี้ หมู่ต้านก็ได้บอกเถิงก๋านต๋ายขององค์พระผู้เป๋นเจ้า จ๋นเถิงพระองค์จะปี๊กมา

[ง] **11:3 11:3** แป๋ได้แหมอย่างว่า ผัวเป๋นหัวของเมีย

27 จาอั้นถ้าใผกิ๋นเข้าหนมปัง กับกิ๋นเหล้าองุ่นจากถ้วยขององค์พระผู้เป๋นเจ้าอย่างบ่สมควร เขาก็ได้เยียะบาปต่อตั๋วกับเลือดขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
28 หื้อกู้คนกวดผ่อตั๋วเก่าหื้อดีก่อนตี้จะกิ๋นเข้าหนมปังกับเหล้าองุ่นจากถ้วยนี้
29 ย้อนว่าคนตี้กิ๋นโดยบ่ได้หื้อเกียรติตั๋วขององค์พระผู้เป๋นเจ้า เมื่อกิ๋นไปแล้วก็เต้ากับเยียะหื้อตั๋วเก่าถูกลงโต้ษ
30 ย้อนจาอั้น หมู่ต้านหลายคนเถิงได้บ่แข็งแฮงกับบ่สบาย พ่องก็ต๋ายไปเหีย
31 แต่ถ้าเฮากวดผ่อใจ๋ตั๋วเก่าก่อน เฮาก็จะได้บ่ต้องโดนลงโต้ษ
32 ต๋อนตี้เฮาโดนลงโต้ษนั้น พระองค์ก๋ำลังตี้สอนเฮา เปื้อบ่หื้อเฮาถูกตัดสินลงโต้ษบาปฮ่วมกับคนในโลกนี้
33 จาอั้นปี้น้องตังหลาย เมื่อหมู่ต้านมาจุมนุมเปื้อจะฮ่วมกิ๋นเลี้ยงกั๋นนั้น ก็หื้อถ้ากิ๋นพร้อมกั๋น
34 ถ้ามีใผใค่อยากแก่ก็หื้อเขากิ๋นลุกบ้านมาก่อน เปื้อว่าเมื่อมาจุมนุมกั๋น จะได้บ่โดนลงโต้ษจากพระเจ้า ส่วนเรื่องอื่นๆ นั้น เมื่อข้าพเจ้ามาจะสอนหื้อต้าน

12

ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าใค่หื้อต้านเข้าใจ๋เรื่องของประทานจากพระวิญญาณ
2 หมู่ต้านก็ฮู้อยู่แล้วว่า ตะก่อนต๋อนตี้ยังบ่ฮู้จักพระเจ้านั้น หมู่ต้านก็โดนจุล่ายหื้อหลงตางไปไหว้ฮูปเคารพตี้อู้บ่ได้
3 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าขอบอกหื้อฮู้ไว้ว่า คนตี้อู้โดยมีพระวิญญาณของพระเจ้าจะบ่อู้ว่า ขอหื้อพระเยซูถูกสาปแจ้ง กับบ่มีใผอู้ได้ว่า พระเยซูเป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า นอกจากอู้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
4 ของประทานนั้นมีต่างกั๋นไป แต่มาจากพระวิญญาณองค์เดียวกั๋น
5 ก๋านฮับใจ๊พระเจ้าก็มีต่างกั๋นไป แต่ก็ฮับใจ๊องค์พระผู้เป๋นเจ้าองค์เดียวกั๋น
6 ก๋านงานก็มีต่างกั๋นไป แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกั๋นตี้เยียะงานหมู่นี้ผ่านตางกู้คน
7 กู้คนได้ฮับของประทานจากพระวิญญาณเปื้อเป๋นประโยชน์ฮ่วมกั๋น
8 พระวิญญาณหื้อคนนึ่งอู้ถ้อยก๋าตี้มีปั๋ญญา กับพระวิญญาณองค์เดียวกั๋นนั้นก็หื้อแหมคนนึ่งอู้ถ้อยก๋าตี้มีความฮู้
9 พระวิญญาณองค์เดียวกั๋นนี้ละตี้หื้อแหมคนมีความเจื้อ หื้อแหมคนสามารถฮักษาโรคได้
10 หื้อคนนึ่งเยียะก๋านอัศจ๋รรย์ได้ หื้อแหมคนอู้ถ้อยก๋าตี้มาจากพระเจ้าได้ หื้อแหมคนฮู้ว่าสิ่งใดมาจากพระเจ้าสิ่งใดบ่ใจ้ กับหื้อแหมคนอู้ภาษาอื่นๆ กับหื้อแหมคนแป๋ภาษาหมู่นั้นได้
11 ตึงหมดนี้ก็มาจากพระวิญญาณองค์เดียวกั๋น กับพระองค์ก็หื้อของประทานแต่ละคนต๋ามตี้พระองค์หันสมควร

เฮาเป๋นตั๋วเดียวกั๋นในพระคริสต์

12 ก็เหมือนกับตั๋วๆเดียวตี้มีหลายส่วนอยู่ตวยกั๋น เถิงแม้จะมีหลายส่วน แต่ตึงหมดก็ยังเป๋นตั๋วเดียวกั๋น ตั๋วของพระคริสต์ก็เป๋นจาอั้น
13 ย้อนว่าบ่ว่าจะเป๋นจาวยิวกาว่าจาวกรีก เป๋นขี้ข้ากาว่ามีอิสระ กู้คนก็ได้ฮับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียว เปื้อหื้อเป๋นส่วนนึ่งของตั๋วเดียวกั๋น เฮากู้คนก็ได้ฮับพระวิญญาณองค์เดียวกั๋นอยู่ในเฮา
14 ตั๋วบ่ได้มีก้าส่วนเดียว แต่มีหลายๆ ส่วน
15 ถ้าตี๋นจะอู้ว่า เฮาบ่ใจ้มือ เฮาเลยบ่ใจ้เป๋นส่วนนึ่งของตั๋ว เถิงจะอู้จาอั้นก็บ่ได้เยียะหื้อตี๋นเลิกเป๋นส่วนนึ่งของตั๋วได้
16 ถ้าหูจะอู้ว่า เฮาบ่ใจ้ต๋า เฮาเลยบ่ใจ้เป๋นส่วนนึ่งของตั๋ว เถิงจะอู้จาอั้นก็บ่ได้เยียะหื้อหูเลิกเป๋นส่วนนึ่งของตั๋วได้
17 ถ้าตั๋วเป๋นต๋าตึงหมด เฮาจะได้ยินได้จาใด กาว่าถ้ามีก้าหูเต้าอั้น เฮาจะดมกลิ่นได้จาใดกั๋น
18 ตี้เป๋นจาอี้ก็ย้อนพระเจ้าจัดแต่ละส่วนหื้ออยู่ในตั๋วต๋ามตี้พระองค์ก๋ำหนดไว้
19 ถ้าตั๋วมีก้าส่วนเดียวเต้าอั้น จะเป๋นตั๋วได้จาใด
20 แต๊ๆ แล้ว มีส่วนต่างๆ หลายส่วน แต่ก็ยังเป๋นตั๋วเดียวกั๋น
21 จาอั้น ต๋าจะอู้กับมือว่า เป๋นบ่ต้องก๋านตั๋ว ก็บ่ได้ กาว่า หัวจะอู้กับตี๋นว่า เป๋นบ่ต้องก๋านตั๋ว ก็บ่ได้
22 แต่หลายๆ ส่วนในตั๋วตี้ผ่อเหมือนว่าบ่แข็งแฮง ก็ยังจ๋ำเป๋นสำหรับจีวิต
23 กับบางส่วนตี้เฮาก็ด๊ดว่าบ่มีก้า เฮาก็ยังฮักษาอย่างดีตี้สุด กับส่วนตี้เฮาอายตี้จะอวด เฮาก็ยังเอาใจ๋ใส่อย่างดีตี้สุด

24 แต่ส่วนตี้ดีงามแล้ว ก็บ่ต้องเอาใจ๋ใส่หื้อนักแหม พระเจ้าเป๋นผู้ตี้จัดวางส่วนต่างๆ ของตั๋วโดยหื้อส่วนตี้
ต่ำต้อยได้ฮับเกียรตินักขึ้น
25 เปื้อบ่หื้อมีก๋านแตกแยกกั๋นในตั๋ว แต่หื้อส่วนต่างๆ เอาใจ๋ใส่เซิ่งกั๋นและกั๋นเต้ากั๋นหมด
26 ถ้าส่วนใดส่วนนึ่งเจ็บ ส่วนอื่นๆ ตึงหมดในตั๋วก็เจ็บไปตวย ถ้าส่วนใดส่วนนึ่งได้ฮับเกียรติ ส่วนอื่นๆ ตึง
หมดก็ฮ่วมจื้นจมยินดีไปตวย
27 หมู่ต้านก็เป๋นตั๋วของพระคริสต์ แต่ละคนก็เป๋นส่วนนึ่งของตั๋วนั้น
28 พระเจ้าได้แต่งตั้งคนของพระองค์กู้คนไว้ต๋ามหน้าตี้คือ นึ่ง อัครทูต สอง ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตน
พระเจ้า สาม อาจ๋ารย์ ต่อจากนั้นก็คือ คนตี้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์ได้ ต่อมาก็คือคนตี้ฮักษาโรคได้ คนตี้จ๋วย
เหลือคนอื่น คนตี้เป๋นหมู่ผู้นำ กาว่าหมู่ตี้อู้ภาษาอื่นๆ
29 กู้คนเป๋นอัครทูตตึงหมดกา กาว่ากู้คนเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตึงหมดกา กาว่ากู้คนเป๋น
อาจ๋ารย์กั๋นหมดกา กาว่ากู้คนเยียะก๋านอัศจ๋รรย์ได้หมดกา
30 กู้คนฮักษาโรคได้ตึงหมดกา กาว่าอู้ภาษาอื่นๆได้กั๋นกู้คนกา กาว่าแป๋ความหมายของภาษานั้นได้กั๋นกู้
คนกา
31 ขอหื้อต้านฮิหาของประทานตี้สำคัญตี้สุด

เปาโลสอนเรื่องความฮัก
ข้าพเจ้าจะจี๊หื้อหมู่ต้านหันเถิงตางตี้ดีตี้สุด

13

1 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าจะอู้ภาษาอื่นๆ กาว่าอู้ภาษาของทูตสวรรค์ได้ตวย แต่ถ้าบ่มีความฮัก ข้าพเจ้าก็เป๋นก้า
ก๊องกาว่าฉาบตี้ตี๋หื้อมีเสียงเหียเต้าอั้น
2 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าจะอู้ถ้อยกำตี้มาจากพระเจ้าได้ กาว่าเข้าใจ๋ในข้อล้ำเล็กตึงหมดของพระองค์ กับมี
ความอู้กู้อย่าง กาว่ามีความเจื้อนักเถิงขนาดจะย้ายดอยได้ แต่ถ้าบ่มีความฮัก ข้าพเจ้าก็บ่มีก้าอะหยังเลย
3 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าจะหื้อสิ่งของตึงหมดตี้ข้าพเจ้ามีกับคนตุ๊กคนยาก กาว่ายอมสละตั๋วหื้อเอาไปเผาไฟ
เหีย[ฌ] แต่ถ้าบ่มีความฮัก มันก็บ่มีประโยชน์อะหยังกับข้าพเจ้าเลย
4 ความฮักนั้นก็ต้องมีความอดทน ต้องมีความเมตต๋ากรุณา บ่ขอยกั๋น บ่อวดตั๋วกาว่าจ๋องหอง
5 ต้องมีความสุภาพ บ่หันแก่ตั๋ว บ่หมิ๊ง บ่จ๋ำความผิดของคนอื่น
6 บ่จื้นจมยินดีในก๋านเยียะบ่ดี แต่จื้นจมยินดีในความจริง
7 ความฮักทนได้กู้อย่าง เจื้อวางใจ๋อยู่ตลอด มีความหวังอยู่ตลอดกับอดทนต่อกู้อย่าง
8 ความฮักคงอยู่ตลอดไป แต่ก๋านบอกถ้อยกำตี้มาจากพระเจ้านั้นก็จะหายไป แม้แต่ก๋านอู้ภาษาอื่นๆก็จะ
เลิกอู้กั๋น กับความฮู้ตี้มาจากพระเจ้าก็จะเสียไป
9 ย้อนว่าเฮาฮู้ก้าบางส่วน กับบอกถ้อยกำนั้นได้ก้าบางส่วนเต้าอั้น
10 แต่เมื่อความสมบูรณ์มาเถิงแล้ว ตี้เป๋นบางส่วนนั้นก็จะหายไป
11 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าเป๋นหละอ่อน ข้าพเจ้าอู้อย่างหละอ่อน กึ๊ดอย่างหละอ่อน ใจ๊เหตุผลอย่างหละอ่อน แต่
บ่าเดี่ยวนี้ข้าพเจ้าเป๋นคนใหญ่แล้ว ข้าพเจ้าก็เลิกเยียะอย่างหละอ่อนจาอั้นละ
12 ย้อนว่าบ่าเดี่ยวนี้เผียบเหมือนเฮาหันภาพมัวๆ ในแว่น แต่เมื่อความสมบูรณ์นั้นมาเถิง ข้าพเจ้าจะหัน
ถี่เหมือนอยู่ต่อหน้ากั๋น ตี้ข้าพเจ้าฮู้ต๋อนนี้ก็เป๋นก้าบางส่วน แต่เมื่อเวลานั้นมาเถิง ข้าพเจ้าจะฮู้หมดกู้อย่าง
เหมือนตี้พระเจ้าฮู้จักข้าพเจ้า
13 แต่บ่าเดี่ยวนี้มีอยู่สามอย่างตี้ยังคงอยู่ คือความเจื้อ ความหวัง กับความฮัก แต่ตึงหมดนี้ความฮัก
สำคัญตี้สุด

14

เปาโลสอนเรื่องก๋านอู้ภาษาอื่นๆ
1 หื้อฮิเยียะต๋ามความฮักจาอี้ กับหื้อตั้งใจ๋ตี้จะใค่ได้ของประทานฝ่ายพระวิญญาณ โดยเฉพาะก๋านบอก
ถ้อยกำของพระเจ้า
2 ย้อนว่าคนตี้อู้ภาษาอื่นๆนั้น บ่ได้อู้กับคน แต่อู้กับพระเจ้า ย้อนว่าบ่มีใผเข้าใจ๋ สิ่งตี้เขาอู้เป๋นข้อล้ำเล็ก
เซิ่งอู้โดยพระวิญญาณ
3 แต่คนตี้บอกถ้อยกำของพระเจ้านั้น อู้กับคนเปื้อหื้อหมู่เขาจ๋ำเริญในความเจื้อ กับหื้อก๋ำลังใจ๋ตึงปลอบ
ใจ๋คนหมู่นั้น
4 คนตี้อู้ภาษาอื่นๆนั้นได้ ก็เยียะหื้อตั๋วเก่าจ๋ำเริญขึ้น แต่คนตี้บอกถ้อยกำของพระเจ้านั้นเยียะหื้อคริสต
จักรจ๋ำเริญขึ้น

ฌ **13:3 13:3** สำเนาโบราณบางฉบับว่า “สละตั๋วจ๋นอวดได้”

5 ข้าพเจ้าใค่หื้อหมู่ต้านกู้คนอู้ภาษาอื่นๆได้ แต่นักเหลือนั้น ข้าพเจ้าใค่หื้อหมู่ต้านกู้คนบอกถ้อยกำตี้มา
จากพระเจ้าได้ ย้อนว่าคนตี้บอกถ้อยกำของพระเจ้าก็มีประโยชน์นักเหลือคนตี้อู้ภาษาอื่นๆได้ นอกจากจะมี
คนแป๋กำอู้หมู่นั้นหื้อฟัง เปื้อจะได้จ้วยหื้อคริสตจักรจ๋ำเริญขึ้น
6 แต่ปี้น้องตังหลายเหย ถ้าข้าพเจ้ามาหาต้านแล้วอู้ภาษาอื่นๆ จะมีประโยชน์อะหยัง นอกจากข้าพเจ้าจะ
มาบอกสิ่งตี้พระเจ้าเปิดเผยหื้อฮู้ กาว่าหื้อความฮู้พิเศษ กาว่าอู้ถ้อยกำตี้มาจากพระเจ้า กาว่ากำสั่งสอนของ
พระเจ้า
7 แม้แต่สิ่งตี้บ่มีจีวิตตี้เยียะหื้อเกิดเสียงได้ อย่าง ขลุ่ย กาว่า พิณ ถ้าเล่นเสียงบ่ชัด คนฟังจะฮู้ได้จาใดว่า
เล่นเพลงอะหยังอยู่
8 ถ้าคนเป่าแกเป่าเสียงบ่ดี ใผจะเกียมตั๋วฮบกั๋นได้
9 ก็อย่างเดียวกั๋น ถ้าหมู่ต้านบ่ได้อู้ภาษาตี้เข้าใจ๋กั๋นได้ คนฟังจะเข้าใจ๋กำอู้นั้นได้จาใด สิ่งตี้ต้านอู้นั้นก็จะ
เป๋นเหมือนลมปั๊ดไปเหีย
10 แต๊ๆ ในโลกนี้มีหลายภาษานักขนาด แต่บ่มีภาษาใดตี้จะบ่มีความหมาย
11 แล้วถ้าข้าพเจ้าบ่เข้าใจ๋ภาษานั้นตี้เขาอู้กั๋น ข้าพเจ้าก็เป๋นเหมือนคนละจ้าดคนละภาษากั๋นกับคนตี้อู้
กับคนตี้อู้ก็เป๋นเหมือนคนละจ้าดคนละภาษากับข้าพเจ้าตวย
12 ก็เหมือนเดียวกั๋นกับหมู่ต้าน เมื่อหมู่ต้านกระตือรือร้นอยากจะได้ของประทานจากพระวิญญาณ ก็หื้อ
ฮิหาของประทานตี้จะจ้วยคริสตจักรหื้อจ๋ำเริญขึ้น
13 จาอั้น คนตี้อู้ภาษาอื่นๆได้ ก็ต้องอธิษฐานขอหื้อตั๋วเก่าแป๋ได้ตวย
14 ย้อนถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป๋นภาษาอื่นๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานอยู่ แต่ก็บ่เป๋นประโยชน์กับ
กำกึ๊ดของข้าพเจ้าเลย
15 ถ้าจาอั้น ข้าพเจ้าจะเยียะจาใดดี ข้าพเจ้าก็จะใจ๊ตึงจิตวิญญาณตึงกำกึ๊ดในก๋านอธิษฐาน กับจะฮ้อง
เพลงสรรเสริญด้วยจิตวิญญาณกับกำกึ๊ดตวย
16 ย้อนถ้าต้านสรรเสริญพระเจ้าโดยจิตวิญญาณเต้าอั้น แล้วคนตี้อยู่ตวยบ่เข้าใจ๋ เขาจะอู้ว่า อาเมน
กับขอบคุณพระเจ้าตวยได้จาใด ในเมื่อเขาบ่อู้ว่าต้านอู้อะหยัง
17 เถิงแม้ว่ากำอธิษฐานขอบคุณพระเจ้านั้นจะดีนักขนาด แต่ก็บ่ได้จ้วยหื้อคนอื่นจ๋ำเริญขึ้น
18 ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้าตี้ข้าพเจ้าอู้ภาษาอื่นๆนั้นได้นักเหลือหมู่ต้าน
19 แต่ในคริสตจักร ข้าพเจ้าจะใจ๊กำกึ๊ดอู้ห้ากำตี้คนอื่นเข้าใจ๋ได้ เปื้อสอนคนอื่น ก็ดีเหลืออู้เป๋นภาษาอื่นๆ
เป๋นหมื่นกำ
20 ปี้น้องตังหลายเหย บ่ดีกึ๊ดอย่างหละอ่อนเน่อ ในเรื่องบ่ดีก็หื้อเป๋นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ แต่ในเรื่อง
กำกึ๊ดหื้อกึ๊ดเหมือนคนตี้ใหญ่แล้ว
21 ในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าอู้ว่า
เฮาจะอู้กับคนจ้าดนี้
ผ่านตางคนต่างจ้าดต่างภาษา
กับผ่านตางปากของคนจ้าดอื่นๆ
แต่เป๋นเถิงขนาดนั้นเขาก็จะบ่ยอมฟังเฮา[ณ]
22 จาอั้นก๋านอู้ภาษาอื่นๆ ก็เป๋นหมายสำคัญสำหรับคนตี้บ่เจื้อ บ่ใจ้สำหรับผู้เจื้อ แต่ก๋านบอกถ้อยกำตี้มา
จากพระเจ้านั้น ก็สำหรับผู้ตี้เจื้อ บ่ใจ้สำหรับคนตี้บ่เจื้อ
23 ย้อนจาอั้นถ้าผู้เจื้อตึงหมดมาจุมนุมกั๋น แล้วต่างคนต่างอู้ภาษาอื่นๆ แล้วคนตี้บ่เกยฮู้เรื่องพระเจ้า กาว่า
คนตี้บ่ใจ้ผู้เจื้อเข้ามา หมู่เขาจะบ่หาว่าหมู่ต้านเป๋นผีบ้าไปแล้วกา
24 แต่ถ้ากู้คนบอกถ้อยกำของพระเจ้า เมื่อคนตี้บ่เจื้อกาว่าคนตี้บ่เกยฮู้เรื่องพระเจ้าเข้ามา เขาก็จะได้ฮับ
ก๋านตักเตือนในบาปของเขา กับเขาก็จะฮู้ว่าเขาได้เยียะบาปต่อพระเจ้ามาแล้ว ย้อนสิ่งตี้ได้ยินจากหมู่ต้านกู้
คน
25 ความลับในใจ๋ของเขาก็จะถูกเปิดเผยขึ้น แล้วเขาจะคุกเข่าก้มหน้าลงนมัสก๋านพระเจ้าอู้ว่า พระเจ้าอยู่
ต้ามก๋างหมู่ต้านแต๊ๆ

ระเบียบในก๋านนมัสก๋าน
26 จาอั้น ปี้น้องตังหลายจะว่าจาใด ต๋อนต้านมาจุมนุมกั๋นเปื้อนมัสก๋านพระเจ้า คนนึ่งก็ฮ้องเพลง แหม
คนก็สอน แหมคนก็เล่าเรื่องตี้พระเจ้าเปิดเผยหื้อเขา แหมคนก็อู้ภาษาอื่นๆ กับแหมคนก็แป๋ หื้อเยียะกู้
อย่างนี้เปื้อหื้อกู้คนได้จ๋ำเริญขึ้นในความเจื้อ
27 ถ้าจะมีคนอู้ภาษาอื่นๆก็หื้อมีสักสองสามคนก็ปอ กับหื้ออู้เตื้อคน แล้วหื้อมีคนนึ่งแป๋
28 แต่ถ้าบ่มีใผแป๋ได้ ก็บ่ต้องหื้อใผอู้ภาษานั้นออกมาในตี้จุมนุม หื้อเขาอู้กับพระเจ้าในใจ๋เต้าอั้น

ณ **14:21 14:21** อสย 28:11-12

29 หื้อมีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าอู้สองสามคนก็ปอ กับหื้อคนอื่นตัดสินสิ่งตี้เขาอู้นั้นว่ามาจากพระเจ้าแต๊ก่อ
30 แต่ถ้าพระเจ้าเปิดเผยกับใผตี้นั่งอยู่ตวยกั๋นนั้น ก็หื้อคนตี้ก๋ำลังอู้นั้นหยุดเหียกก่อน
31 ย้อนว่าหมู่ต้านตี้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้านั้นควรจะอู้เตื้อคน เปื้อหื้อกู้คนได้เฮียนฮู้กับได้ฮับก๋ำลังใจ๋
32 ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสามารถบังคับจิตวิญญาณของเขาได้
33 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้เป๋นพระเจ้าแห่งความวุ่นวาย แต่เป๋นพระเจ้าแห่งสันติสุข
อย่างตี้เป๋นอยู่ในคริสตจักรกู้ๆ ตี้
34 หื้อหมู่แม่ญิงฟังกั๋นอยู่เงียบๆ ต๋อนตี้จุมนุมกั๋นในคริสตจักร ย้อนว่าหมู่แม่ญิงบ่ได้ฮับอนุญาตหื้ออู้ แต่หื้อมีความนอบน้อมเหมือนตี้มีเขียนไว้ในบทบัญญัติ
35 ถ้าหมู่แม่ญิงใค่ฮู้อะหยัง ก็หื้อเก็บไปถามผัวตี้บ้าน ย้อนว่าก๋านตี้แม่ญิงจะอู้ในตี้จุมนุมคริสตจักรนั้นก็เป๋นเรื่องขายขี้หน้า
36 ถ้อยก๋าของพระเจ้าเกิดมาจากหมู่ต้านกา กาว่าหมู่ต้านเป๋นหมู่เดียวตี้พระเจ้าหื้อถ้อยก๋ากา
37 ถ้าใผก็ด๊ว่าตั๋วเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า กาว่าเป๋นคนตี้มีของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ เขาต้องยอมฮับว่าสิ่งตี้ข้าพเจ้าเขียนมานี้เป๋นก๋าสั่งจากองค์พระผู้เป๋นเจ้า
38 กับถ้าใผบ่สนใจ๋ก๋าสั่งนี้ หมู่ต้านก็บ่ต้องไปสนใจ๋เขา
39 จาอั้น ปี้น้องตังหลาย หื้อฮิบอกถ้อยก๋าของพระเจ้า แต่ก๋านอู้ภาษาอื่นๆก็บ่ต้องห้ามเนาะ
40 แต่หื้อเยียะกู้สิ่งหื้อเหมาะสมกับเป๋นระเบียบ

15

ก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระคริสต์
1 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าจะเตื๋อนหมู่ต้านเถิงข่าวดีตี้ข้าพเจ้าเกยบอกกับหมู่ต้านนั้น เซิ่งหมู่ต้านได้ฮับไว้กับได้ตั้งมั่นอยู่ในข่าวดีนั้นแล้ว
2 กับจะได้ฮับความรอดผ่านตางข่าวดีนั้นถ้าหมู่ต้านยึดถือในก๋าตี้ข้าพเจ้าได้บอกไป ถ้าบ่จาอั้นความเจื้อของหมู่ต้านก็จะบ่มีประโยชน์อะหยัง
3 ย้อนข้าพเจ้าได้บอกเรื่องสำคัญตี้สุดตี้ข้าพเจ้าได้ฮับมานั้นหื้อกับหมู่ต้านแล้ว คือพระคริสต์ได้ต๋ายเปื้อบาปของหมู่เฮา ต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
4 เขาฝังพระองค์ไว้ แล้วในวันตี้สามพระเจ้าก็เยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นมาใหม่ ต๋ามตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์
5 แล้วพระองค์ป๋ากฏหื้อเปโตรหัน แล้วหื้ออัครสาวกสิบสองคนหันตวย
6 ต่อจากนั้น พระองค์มาป๋ากฏหื้อหมู่ปี้น้องผู้เจื้อนักเหลือห้าร้อยคนหันพร้อมกั๋น เถิงแม้บางคนจะต๋ายไปแล้ว แต่หลายคนยังมีจีวิตอยู่จ๋นเถิงบ่าเดี่ยวนี้
7 หลังจากนั้นพระองค์ก็มาป๋ากฏหื้อยากอบ แล้วก็อัครทูตตึงหมดหันเหมือนกั๋น
8 แล้วพระองค์ก็มาป๋ากฏหื้อข้าพเจ้าหันเป๋นคนสุดต๊าย เหมือนข้าพเจ้าเป๋นหละอ่อนตี้เกิดก่อนก๋ำหนด
9 ย้อนว่าข้าพเจ้าเป๋นผู้ตี้ต่ำต้อยตี้สุดในหมู่อัครทูต ข้าพเจ้าบ่สมควรได้จื้อว่าเป๋นอัครทูต ย้อนว่าข้าพเจ้าได้ค่ำคนของพระเจ้า
10 แต่ตี้ข้าพเจ้าเป๋นได้จาอี้ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้าตี้มีหื้อข้าพเจ้า บ่ใจ้ว่าตี้พระองค์หื้อนั้นจะบ่มีประโยชน์ แต๊ๆ แล้ว ข้าพเจ้าฮำเยียะก๋านหนักเหลือหมู่อัครทูตตึงหมด เถิงแม้ว่าบ่ใจ้ข้าพเจ้าตี้เป๋นคนเยียะ แต่เป๋นพระคุณของพระเจ้าตี้อยู่กับข้าพเจ้าเยียะ
11 ย้อนจาอั้นบ่ว่าจะเป๋นเรื่องตี้ข้าพเจ้าสอนกาว่าหมู่เขาสอน ก็เป๋นเรื่องตี้เฮาได้บอกไป กับต้านตังหลายได้เจื้อ

ก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย
12 ถ้าเฮาบอกว่าพระเจ้าเยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว เยียะหยังมีบางคนในหมู่ต้านบอกว่า บ่มีก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย
13 ถ้าก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายบ่มี ก็หมายความว่าพระเจ้าบ่ได้เยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นมาหนะก่า
14 ถ้าพระเจ้าบ่ได้เยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นมา ก๋านบอกข่าวดีของเฮาก็บ่มีประโยชน์ กับความเจื้อของหมู่ต้านก็บ่มีประโยชน์เหมือนกั๋น
15 แล้วก็เยียะหื้อคนก็ด๊ว่าเฮาจุเรื่องพระเจ้า ย้อนเฮาเป๋นพยานว่าพระองค์เยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋ายแล้ว แต่ถ้าบ่มีก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋าย จาอั้นพระคริสต์ก็บ่ได้เป๋นขึ้นมาเหมือนกั๋น
16 ย้อนว่าถ้าพระเจ้าบ่ได้เยียะหื้อคนต๋ายเป๋นขึ้นมา พระเจ้าก็บ่ได้เยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นมาตวย

17 แล้วถ้าพระเจ้าบ่ได้เยียะหื้อพระคริสต์เป่นขึ้นมา ความเจื้อของหมู่ต้านก็บ่มีประโยชน์ ต้านก็ยังเป่นคนบาปอยู่ต่อไป
18 ถ้าเป่นจาอั้นคนของพระคริสต์ตังหลายตี้ต๋ายไปแล้วก็ต้องฉิบหายไปตวย
19 กับถ้าความหวังตี้พระคริสต์จะจ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ มีก้าจีวิตตี้อยู่ในโลกนี้เต้าอั้น หมู่เฮาก็เป่นคนตี้น่าอินดูตี้สุดในคนตังหลาย
20 แต่ความจริงก็คือ พระเจ้าเยียะหื้อพระคริสต์เป่นขึ้นจากความต๋าย เซิ่งพระองค์เป่นคนเก๊าตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป่นขึ้นมา เปื้อเป่นก๋านยืนยันว่าคนตี้ต๋ายไปแล้วจะเป่นขึ้นมาแหม
21 ย้อนว่าถ้าความต๋ายเกิดขึ้นโดยคนๆ เดียวจาใด ก๋านเป่นขึ้นจากความต๋ายก็เกิดขึ้นโดยคนๆ เดียวจาอั้น
22 อย่างเดียวกั๋นกับตี้อาดัมเป่นเหตุหื้อกู้คนต้องต๋ายจาใด กู้คนก็จะเป่นขึ้นมาย้อนมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์จาอั้น
23 แต่จะไล่ต๋ามลำดับไป คือพระคริสต์เป่นขึ้นก่อน แล้วคนตังหลายตี้เป่นของพระคริสต์จะเป่นขึ้นมาในวันตี้พระองค์ป๊กมา
24 แล้วก็จะเป่นวันเสี้ยงสุด พระคริสต์จะทำลายหมู่วิญญาณตี้ครอบครอง หมู่วิญญาณตี้มีสิทธิอำนาจกับหมู่วิญญาณตี้มีฤทธิ์อำนาจตึงหมด แล้วพระองค์จะมอบแผ่นดินนั้นหื้อกับพระเจ้าพระบิดา
25 ย้อนว่าพระคริสต์จะต้องปกครองจ๋นกว่าพระเจ้าจะผาบหมู่ศัตรู๋ตึงหมดหื้ออยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์
26 ศัตรู๋ตั๋วสุดต้ายตี้จะถูกผาบก็คือความต๋าย
27 เหมือนตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พระเจ้าจะเยียะหื้อกู้สิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์”[ด] เมื่อพระคัมภีร์เขียนว่า กู้สิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์ ก็เข้าใจ๋ได้ดีว่า ยกเว้นพระเจ้าผู้ตี้เยียะหื้อกู้สิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์
28 เมื่อกู้สิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์แล้ว ต๋อนนั้นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าก็จะอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้า ผู้ตี้ยกกู้สิ่งหื้ออยู่ใต้อำนาจของพระองค์ เปื้อพระเจ้าจะเป่นใหญ่เหนือกู้สิ่ง
29 จาอั้น หมู่ตี้ฮับบัพติศมาแตนคนตี้ต๋ายไปแล้วจะเยียะจาใด ถ้าตี้เขาว่ากั๋นเป่นแต๊ คือพระเจ้าบ่ได้เยียะหื้อคนต๋ายเป่นขึ้นมาเลย แล้วเป่นจาใดเถิงมีก๋านฮับบัพติศมาแตนคนต๋าย
30 แล้วเป่นหยังเฮาเถิงยอมเสี่ยงต๋ายอยู่ตลอดเวลา
31 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าเสี่ยงต๋ายอยู่กู้วัน สิ่งนี้ข้าพเจ้ายืนยันได้ ปอๆ กับตี้ข้าพเจ้ามีความภูมิใจ๋ในตั๋วหมู่ต้านในนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป่นเจ้าของเฮา
32 ถ้าจะอู้เผียบว่า ข้าพเจ้าได้สู้กับสัตว์ฮ้ายในเมืองเอเฟซัสโดยมีความหวังต๋ามแบบของคน ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะหยัง ถ้าพระเจ้าบ่ได้เยียะหื้อคนต๋ายเป่นขึ้นมา จาอั้น
“ก็หื้อเฮากิ๋นกับดื่มเต๊อะ
ย้อนว่าวันพูกเฮาจะต๋ายกั๋นแล้ว”[ต]
33 บ่ต้องจุตั๋วเก่าเน่อ เหมือนกับมีกำบอกว่า “คบกับคนบ่ดี ก็เยียะหื้อเฮานิสัยบ่ดีไปตวย”
34 จงมีสติได้แล้ว เลิกเยียะบาปเหีย ย้อนมีบางคนในหมู่ต้านบ่ฮู้จักพระเจ้าเลย ตี้ข้าพเจ้าอู้จาอี้ก็เปื้อหื้อหมู่ต้านละอายใจ๋

ตั๋วในโลกนี้กับตั๋วตี้เป่นขึ้นจากความต๋าย
35 แต่จะมีคนถามว่า “คนต๋ายแล้วจะเป่นขึ้นมาได้จาใด” เฮาจะมีตั๋วแบบใดกั๋น
36 โคะ คนง่าวแต๊ๆ เม็ดพืชตี้ต้านหว่านนั้น ถ้ามันบ่แห้งต๋ายไปก่อน จะงอกขึ้นมาใหม่ได้จาใด
37 เม็ดพืชตี้ต้านหว่านนั้น บ่ว่าจะเป่นข้าวสาลีก็ดี กาว่าเม็ดพืชอย่างอื่นก็ดี ตี้ต้านหว่านเป่นก้าเม็ดเต้าอั้น บ่ใจ๋ต้นตี้จะงอกขึ้นมา
38 พระเจ้าหื้อเม็ดตี้ต้านหว่านเป่นฮูปเป่นฮ่างขึ้นมาต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ พระองค์หื้อแต่ละเม็ดมีฮูปฮ่างเฉพาะของมัน
39 ส่วนเนื้อของสิ่งตี้มีจีวิตนั้นบ่เหมือนกั๋น เนื้อคนก็เป่นอย่างนึ่ง เนื้อสัตว์ก็เป่นแหมอย่าง เนื้อนกก็เป่นแหมอย่าง เนื้อป๋าก็เป่นแหมอย่าง
40 ตั๋วสำหรับสวรรค์ก็มี กับตั๋วสำหรับโลกก็มี แต่ว่าตั๋วในสวรรค์ก็งามอย่างนึ่ง ตั๋วในโลกก็งามแหมอย่างนึ่ง
41 ตะวันก็งามอย่างนึ่ง ดวงเดือนก็งามแหมอย่างนึ่ง ดาวก็งามแหมอย่างนึ่ง แม้แต่ดาวแต่ละแก่นก็งามต่างกั๋น
42 คนตี้เป่นขึ้นจากความต๋ายก็เป่นจาอั้นเหมือนกั๋น ตั๋วตี้ถูกฝังไว้ก็เน่าเปื่อยได้ แต่เมื่อเป่นขึ้นมาแล้ว ก็จะเป่นตั๋วตี้เน่าเปื่อยบ่ได้แหมต่อไป
43 ตั๋วตี้ถูกฝังในดินนั้นเน่าเปื่อยบ่งาม แต่ตั๋วตี้เป่นขึ้นมาก็งาม ตั๋วตี้ถูกฝังในดินนั้นบ่แข็งแฮง แต่ตั๋วตี้เป่นขึ้นมานั้นมีฤทธิ์อำนาจ

ด **15:27 15:27** สดด 8:6 ต **15:32 15:32** อสย 22:13

44 สิ่งตี้ถูกฝังไว้ก็เป็นก้าตั๋วฝ่ายเนื้อหนัง แต่เมื่อเป็นขึ้นมาแล้วก็เป็นตั๋วฝ่ายจิตวิญญาณ ถ้ามีตั๋วฝ่ายเนื้อ
หนัง ก็ต้องมีตั๋วฝ่ายจิตวิญญาณตวย
45 อย่างตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าหื้ออาดัมเป็นป้อจายคนเก๊าตี้มีจีวิต[ถ] แต่พระคริสต์ผู้เป็น
อาดัมคนสุดต๊ายนั้นเป็นวิญญาณตี้หื้อจีวิต
46 ตั๋วตี้เป็นเนื้อหนังนั้นมาก่อน แล้วตั๋วหลังจากนั้นเป็นจิตวิญญาณ
47 ป้อจายคนเก๊าหัวทีนั้นมาจากดินในโลกนี้ แต่ป้อจายคนตี้สองนั้นมาจากสวรรค์
48 คนตี้มาจากดินเป็นจาใด คนของโลกตังหลายก็เป็นจาอั้น แต่คนตี้มาจากสวรรค์เป็นจาใด คนของ
สวรรค์ก็เป็นจาอั้น
49 อย่างเดียวกั๋นกับบ่าเดี่ยวนี้ เฮาตี้มีลักษณะของคนตี้มาจากดิน วันใดวันนึ่งเฮาก็จะมีลักษณะของคนตี้
มาจากสวรรค์
50 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า ตั๋วตี้มีเลือดกับเนื้อบ่สามารถเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าได้ สิ่งตี้
เน่าเปื่อยได้จะป๋นกับสิ่งตี้เน่าเปื่อยบ่ได้ได้จาใด
51 ฟังข้อล้ำเล็กนี้หื้อดี เฮาจะบ่ต๋ายกั๋นกู้คน แต่เฮากู้คนจะได้ฮับก๋านเปี่ยนใหม่
52 ในเสี้ยววินาทีเดียว ในอึดใจ๋เดียว ต๋อนตี้เป่าแกเป็นเตื้อสุดต๊ายนั้น หมู่ตี้ต๋ายไปแล้ว พระเจ้าจะเยียะ
หื้อเป็นขึ้นมาโดยบ่มีวันเน่าเปื่อย แล้วเฮาก็จะได้ฮับก๋านเปี่ยนใหม่
53 ย้อนว่า สิ่งตี้เน่าเปื่อยได้ก็จะได้ฮับก๋านเปี่ยนใหม่เป็นสิ่งตี้เน่าเปื่อยบ่ได้ แล้วตั๋วตี้ต้องต๋ายก็จะได้ฮับ
ก๋านเปี่ยนเป็นตั๋วตี้บ่มีวันต๋ายได้
54 จาอั้น เมื่อสิ่งตี้เน่าเปื่อยได้ ได้ฮับก๋านเปี่ยนใหม่เป็นสิ่งตี้เน่าเปื่อยบ่ได้ กับตั๋วตี้ต้องต๋ายได้ฮับก๋านเปี่ยน
เป็นตั๋วตี้บ่มีวันต๋าย เมื่อนั้นกำตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็จะเป็นแต๊ตี้ว่า ความต๋ายได้ก๊านสิ้นซากแล้ว[ท]
55 โอ ความต๋าย เจ้าจะมีชัยเหนืออะหยังได้
โอ ความต๋าย ปี๊ดของเจ้าอยู่ตี้ไหน[ธ]
56 ปี๊ดของความต๋ายก็คือบาป กับอำนาจของบาปมาจากบทบัญญัติ
57 แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ตี้หื้อหมู่เฮามีชัยตางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮา
58 จาอั้นปี้น้องตี้ข้าพเจ้าฮัก หื้อมั่นคงไว้ ห้ามสั่นคลอน หื้อเยียะก๋านขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต๋มตี้กู้
เวลา ต้านตังหลายก็ฮู้ว่า ก๋านตี้เฮาฮับใจ๊พระเจ้านั้น จะบ่เสียไปโดยบ่มีประโยชน์

16

ก๋านฮับบริจาคเปื้อจ๊วยคนของพระเจ้า

1 ส่วนเรื่องก๋านฮอมสตางค์จ๊วยเหลือคนของพระเจ้า ข้าพเจ้าสั่งคนในคริสตจักรตี้แคว้นกาลาเทียจาใด
ต้านตังหลายก็ต้องเยียะจาอั้นตวย
2 กู้วันต๊ดหื้อกู้คนกั๋นสตางค์ส่วนนึ่งของตี้เซาะมาได้ออก แล้วเก็บไว้ เปื้อว่าเมื่อข้าพเจ้าไปหา ต้านจะได้
บ่ต้องไปเซาะฮอมกั๋นแหม
3 เมื่อมาแผว ข้าพเจ้าจะส่งคนตี้หมู่ต้านเลือกหื้อเอาสตางค์ตี้หมู่ต้านถวาย กับจดหมายแนะนำตั๋วไปกรุง
เยรูซาเล็ม
4 ถ้าหันว่าข้าพเจ้าสมควรจะไปตวย หมู่เขาก็จะไปพร้อมกั๋นกับข้าพเจ้า

แผนก๋านเตียวตางของเปาโล

5 หลังจากตี้ข้าพเจ้าเลยแคว้นมาซิโดเนียแล้ว ข้าพเจ้าจะมาหาหมู่ต้าน ย้อนว่าข้าพเจ้าตั้งใจ๋จะผ่านมา
ตางนั้น
6 ข้าพเจ้าอาจจะย้างอยู่กับหมู่ต้านสักหว่างนึ่ง อาจจะอยู่จ๋นเสี้ยงหน้าหนาวก็ได้ เปื้อว่าหมู่ต้านจะได้จ๊วย
สนับสนุนข้าพเจ้าหื้อเตียวตางต่อไป
7 ย้อนว่าข้าพเจ้าบ่ได้อยากแว่แอ่วหาต้านกำเดียวเต้าอั้นเมื่อผ่านไป ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าหันสมควร
ข้าพเจ้าก็ใค่ย้างอยู่กับหมู่ต้านเมินๆ หน้อย
8 แต่ข้าพเจ้ากะว่าจะอยู่ตี้เมืองเอเฟซัสนี้ จ๋นเถิงงานเพ็นเทคอสต์
9 ย้อนตี้นี่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เปิดโอกาสหื้อกับข้าพเจ้าเยียะก๋านหื้อเกิดผลได้นักขนาด แต่ก็มีคนขัด
ขวางนักเหมือนกั๋น
10 ถ้าทิโมธีแว่มาหาหมู่ต้าน บ่ดีเยียะหื้อเขาบ่ม่วนใจ๋เมื่ออยู่กับหมู่ต้านเน่อ ย้อนว่าเขาเยียะก๋านหื้อองค์
พระผู้เป็นเจ้าเหมือนข้าพเจ้า
11 จาอั้นห้ามหื้อใผดูแควนเขา แต่หื้อจ๊วยเขาเตียวตางต่อไปอย่างสันติสุข เปื้อเขาจะปี๊กมาหาข้าพเจ้า
ย้อนข้าพเจ้าก๋ำลังกอยถ้าเขากับหมู่ปี้น้องคนอื่นๆ อยู่
12 ส่วนอปอลโล ตี้เป็นปี้น้องผู้เจื้อของเฮานั้น ข้าพเจ้าวิงวอนเขาขนาดหนักว่าหื้อไปแอ่วหาหมู่ต้านกับหมู่
ปี้น้องคนอื่นๆ ตวย แต่เขายังบ่ใค่ไปต๋อนนี้เตื้อ ถ้าเขามีโอกาสเขาก็จะไป

ถ **15:45 15:45** ปฐก 2:7 ท **15:54 15:54** อสย 25:8 ธ **15:55 15:55** ฮชย 13:14

กำสอนสุดต๊ายของจดหมายเปาโล

13 หื้อต้านตังหลายหละวังไว้หื้อดี หื้อมั่นคงในความเจื้อ หื้อมีใจ๋ก้ากับเข้มแข็ง
14 หื้อเยียะกู้สิ่งกู้อย่างโดยความฮัก

15 ปี้น้องตังหลาย ต้านก็ฮู้เรื่องสเทฟานัสกับครอบครัวของเขาแล้วว่าเป๋นจาใด หมู่เขาเป๋นคริสเตียนหมู่เก๊าในแคว้นอาคายา ตึงได้เอาแต๊เอาว่าในก๋านฮับใจ๊คนของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอน
16 หื้อเจื้อฟังต่อคนจาอี้ กับกู้ๆ คนตี้ฮำเยียะก๋านตวยเขา

17 ข้าพเจ้าจื้นจมยินดีขนาดตี้สเทฟานัส ฟอร์ทูนาทัส กับอาคายคัสมาหาข้าพเจ้าแตนหมู่ต้านตี้บ่ได้มา

18 ย้อนว่าหมู่เขาหื้อก๋ำลังใจ๋ข้าพเจ้าอย่างตี้หมู่เขาได้หื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ต้าน สมควรแล้วตี้ต้านจะหื้อเกียรติคนจาอี้

19 คนในคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นเอเชีย ฝากกำตั๊กตวายมาหื้อต้านตังหลายตวย อาควิลลากับปริสคาตึงคนในคริสตจักรตี้อยู่ในบ้านของเขาก็ฝากกำตั๊กตวายในนามองค์พระผู้เป๋นเจ้ามาหื้อหมู่ต้านเป๋นพิเศษ
20 ปี้น้องกู้คนตี้นี่ก็ฝากกำตั๊กตวายมาหื้อต้านเหมือนกั๋น หื้อจูบตั๊กตวายกั๋นอย่างเป๋นปี้น้องผู้เจื้อ

21 กำตั๊กตวายนี้ข้าพเจ้าเปาโลเป๋นคนเขียน
22 ถ้าใผบ่ฮักองค์พระผู้เป๋นเจ้า ก็ขอหื้อเขาถูกแจ้ง ขอหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้ามาเต๊อะ
23 ขอพระคุณของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่กับหมู่ต้านเต๊อะ
24 ความฮักของข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ต้านกู้คนตี้เจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์[๘]

[๘] **16:24 16:24** สำเนาเก่าๆ บางฉบับมีกำว่า อาเมน

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมือง โครินธ์
ฉบับตี้สอง

เปาโลเขียนจดหมายฉบับตี้สองนี้ไปเถิงหมู่ผู้เจื้อในเมืองโครินธ์ ในจดหมายฉบับนี้ต้านได้อู้เถิงสิ่งตี้เกิดขึ้นในจีวิตของต้าน จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นประมาณปี่ ค.ศ. 57

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงคริสตจักรในเมืองโครินธ์ ย้อนว่ามีหมู่อัครทูตตั๋วป๋อมมาตี้เมืองโครินธ์ หมู่เขาได้จุล่ายหมู่ผู้เจื้อโดยกำสอนตี้ผิดๆ เปาโลจึงอยากตี้จะอธิบายกำสั่งสอนหมู่นั้นว่าเป๋นสิ่งตี้ผิด หมู่อัครทูตตั๋วป๋อมหมู่นั้นได้บอกว่าเปาโลบ่ใจ้อัครทูตแต๊ แต่เปาโลก็ได้เขียนสิ่งตี้เกิดขึ้นกับจีวิตของต้านเปื้อแสดงหื้อหันว่าต้านเป๋นอัครทูตแต๊ๆ เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ต๋อนตี้ก๋ำลังแอ่วหาหมู่ผู้เจื้อในแคว้นมาซิโดเนีย

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้เปื้ออธิบายเถิงเหตุผลตี้เปาโลเปี่ยนแผนก๋านตี้จะเตียวตางไปแอ่วหาปี้น้องผู้เจื้อตี้หั้น อย่างใดก็ดีต้านได้เขียนบอกหมู่เขา เถิงสิ่งตี้สำคัญคือ ก๋านเก็บฮอมสตางค์เปื้อจ้วยเหลือปี้น้องผู้เจื้อตี้ตุ๊กยากในกรุงเยรูซาเล็ม ต้านสอนว่าผู้เจื้อควรจะจ้วยเหลือเซิ่งกั๋นและกั๋น โดยเฉพาะคนตี้ก๋ำลังตุ๊ก ต้านได้เขียนเตื๋อนหมู่ผู้เจื้อในเมืองโครินธ์บ่หื้อเจื้อกำของหมู่อัครทูตตั๋วป๋อมหมู่นั้นตี้เข้ามาสอนผิดในเมืองโครินธ์ เปาโลได้เน้นย้ำว่า ต้านสามารถตี้จะเยียะก๋านขององค์พระผู้เป๋นเจ้าในก๋านบอกข่าวดีโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตี้อยู่ในตั๋วต้านเต้าอั้น

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้เป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า กับจากทิโมธีน้องบ่าวในความเจื้อของเฮาตวย

เถิงผู้เจื้อในคริสตจักรของพระเจ้าตี้เมืองโครินธ์ กับคนของพระเจ้ากู้คนตี้อยู่ใคว่แคว้นอาคายา

2 ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

3 สรรเสริญพระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา พระเจ้าเป๋นพระบิดาตี้มีเมตต๋ากับเป๋นผู้ตี้จ้วยเฮากู้อย่าง

4 ตี้พระองค์หื้อก๋ำลังใจ๋เฮาในความตุ๊กยากของเฮากู้เรื่อง ก็เปื้อหื้อเฮาหื้อก๋ำลังใจ๋คนตังหลายตี้มีความตุ๊กยากได้ เหมือนตี้พระองค์ได้หื้อกับเฮา

5 ย้อนว่ายิ่งเฮาฮ่วมตุ๊กยากกับพระคริสต์นักเต้าใด เฮาก็ได้ฮับก๋ำลังใจ๋จากพระเจ้าผ่านตางพระคริสต์นักเต้าอั้น

6 ตี้เฮาได้ฮับความตุ๊กยาก ก็เปื้อหื้อหมู่ต้านได้ฮับก๋ำลังใจ๋กับได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ กับตี้เฮาได้ฮับก๋ำลังใจ๋ ก็เปื้อหมู่ต้านจะได้ฮับก๋ำลังใจ๋ตวย เซิ่งจะเยียะหื้อหมู่ต้านอดทนต่อความยากลำบากอย่างเดียวกับตี้หมู่เฮาอดทนอยู่นั้น

7 เฮาเลยมั่นใจ๋หมู่ต้านได้อย่างเต๋มตี้ ย้อนฮู้ว่าหมู่ต้านมีส่วนในความตุ๊กยากของเฮาจาใด หมู่ต้านก็มีส่วนได้ฮับก๋ำลังใจ๋อย่างตี้เฮาได้ฮับจาอั้น

8 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย เฮาใค่หื้อหมู่ต้านฮู้เถิงความตุ๊กยากลำบากตี้เฮาได้ฮับในแคว้นเอเชีย เซิ่งเป๋นความตุ๊กยากอย่างหนักเกิ๋นก๋ำลังของเฮาตี้จะทนได้ เฮาปอหมดหวังตี้จะเอาจีวิตรอด

9 แต๊ๆ เฮาก็ด๊วว่าถูกตัดสินหื้อเถิงตี้ต๋ายแล้ว แต่ตี้เป๋นจาอี้ก็เปื้อว่าเฮาจะได้เป๊งพระเจ้า ผู้ตี้เยียะหื้อคนต๋ายเป๋นขึ้นมาใหม่ บ่ใจ้เป๊งตั๋วเก่า

10 พระองค์จ้วยเฮาหื้อป๊นภัยตี้ใหญ่หลวงมาแล้ว กับพระองค์จะจ้วยเฮาแหม เฮามีความหวังกับพระองค์ว่าพระองค์จะจ้วยเฮาแหมต่อไปแน่ๆ

11 ย้อนหมู่ต้านฮ่วมใจ๋กั๋นอธิษฐานเปื้อเฮา พระเจ้าก็จะตอบกำอธิษฐานหมู่นั้นของต้านกับจะปั๋นปอนเฮา แล้วคนจ๋ำนวนนักก็จะขอบคุณพระเจ้าย้อนเฮา

เปาโลเปี่ยนแผนก๋านเตียวตาง

12 จิตสำนึกของเฮายืนยันกับหมู่เฮาว่า กู้สิ่งตี้เฮาเยียะในโลกนี้เฮาเยียะโดยความบริสุทธิ์ใจ๋กับน้ำใสใจ๋จริงตี้มาจากพระเจ้า โดยเฉพาะในความสัมพันธ์กับหมู่ต้าน เฮาได้เยียะจาอั้นโดยพระคุณของพระเจ้า บ่ใจ้โดยปั๋ญญาของคน สิ่งนี้ละตี้เยียะหื้อเฮาภูมิใจ๋

13 ย้อนว่าเฮาบ่ได้เขียนปิดบังอะหยังไว้เลย กู้สิ่งตี้เฮาเขียนเป๋นสิ่งตี้หมู่ต้านอ่านเข้าใจ๋ได้ ข้าพเจ้าหวังว่า
หมู่ต้านจะเข้าใจ๋เฮาตึงหมด
14 ย้อนหมู่ต้านเข้าใจ๋เฮาอยู่พ่องแล้ว ตี้ว่าในวันตี้พระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาปึ๊กมานั้น หมู่ต้านจะ
ได้ภูมิใจ๋ในตั๋วเฮา เหมือนกับตี้เฮาจะภูมิใจ๋ในตั๋วหมู่ต้านตวย
15 ข้าพเจ้ามั่นใจ๋ว่าหมู่ต้านภูมิใจ๋ในตั๋วเฮา ข้าพเจ้าจึงกะว่าจะไปแอ่วหาหมู่ต้านก่อนเป๊น เปื้อหมู่ต้านจะ
ได้ปอนเถิงสองเต้า
16 ข้าพเจ้าจะแว่ไปแอ่วหาหมู่ต้านต๋อนตี้ก่ำลังเตียวตางไปแคว้นมาซิโดเนีย กับจะแว่แอ่วหาแหมเตื้อ
ต๋อนขาปึ๊กจากแคว้นมาซิโดเนีย เปื้อจะขอหื้อหมู่ต้านจ้วยข้าพเจ้าเตียวตางไปแคว้นยูเดียต่อไป
17 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าวางแผนไว้จาอี้ แล้วบ่ได้ไป หมู่ต้านจะว่าข้าพเจ้าเหลาะแหละเอาแน่เอานอนบ่ได้กา กา
ว่าข้าพเจ้าวางแผนอย่างคนในโลกเยียะกั๋นกา อย่างตี้กำเดียวก็บอกว่า ไป กำเดียวก็บอกว่า บ่ไป
18 พระเจ้าสัตย์ซื่อแต๊ๆ จาใด กำของเฮาตี้อู้กับหมู่ต้านก็บ่ใจ้เป๋นกำแต๊กับบ่แต๊ พร้อมกั๋นจาอั้น
19 ย้อนว่า พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า ผู้ตี้ข้าพเจ้า กับสิลวานัส ตึงทิโมธี ได้บอกกับหมู่ต้าน ก็บ่ใจ้
เป๋น แต๊ กับ บ่แต๊ แต่กู้อย่างตี้พระองค์บอกนั้นก็เป๋น แต๊หมด
20 ย้อนว่าพระสัญญาของพระเจ้ากู้ข้อก็เป๋น แต๊โดยพระคริสต์ ย้อนจาอี้หมู่เฮาจึงอู้กำว่า อาเมน
ผ่านตางพระคริสต์ เซิ่งเป๋นก๋านหื้อเกียรติพระเจ้า
21 พระเจ้านี้ละ เป๋นผู้ตี้หื้อเฮากับหมู่ต้านตั๋งมั่นคงอยู่ในพระคริสต์ กับเป๋นผู้ตี้เลือกเฮา
22 พระองค์ได้จ๊ำกำเฮาเป๋นคนของพระองค์ไว้ กับหื้อพระวิญญาณอยู่ในใจ๋เฮาเปื้อเป๋นก๋านมัดจ๋ำพระ
สัญญาของพระองค์
23 ขอพระเจ้าเป๋นพยานว่า ตี้ข้าพเจ้าตัดสินใจ๋บ่ไปเมืองโครินธ์นั้น ก็เปื้อบ่อยากหื้อหมู่ต้านจ๊ำใจ๋นักขึ้น
แหม
24 เฮาบ่ได้บังคับความเจื้อของหมู่ต้าน ย้อนหมู่ต้านมีความเจื้อตี้มั่นคงดีอยู่แล้ว แต่เฮาฮ่วมฮับใจ๊กับหมู่
ต้าน เปื้อเยียะหื้อหมู่ต้านมีความสุข

2

1 จาอั้น ข้าพเจ้าได้ตั้งใจ๋ไว้ว่า จะบ่ไปเยียะหื้อหมู่ต้านต้องตุ๊กใจ๋แหม
2 ย้อนว่า ถ้าข้าพเจ้าเยียะหื้อหมู่ต้านตุ๊กใจ๋ แล้วจะมีใผแหมตี้จะเยียะหื้อข้าพเจ้ามีความสุข ถ้าบ่ใจ้หมู่
ต้านตี้ข้าพเจ้าเยียะหื้อตุ๊กใจ๋
3 ข้าพเจ้าจึงเขียนจาอั้นในฉบับตี้แล้ว เปื้อเมื่อไปเถิงแล้วข้าพเจ้าจะบ่ต้องตุ๊กใจ๋กับคนตี้ควรจะเยียะหื้อ
ข้าพเจ้ามีความสุข ข้าพเจ้ามั่นใจ๋ว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความสุข หมู่ต้านกู้คนก็จะมีความสุขไปตวย
4 ย้อนต๋อนตี้ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนั้นเถิงหมู่ต้าน ข้าพเจ้าลำบากใจ๋ กับหนักใจ๋ขนาด น้ำต๋าไหล
แล้วไหลแหม ตี้เขียนจาอั้นบ่ใจ้เปื้อจะเยียะหื้อหมู่ต้านตุ๊กใจ๋เน่อ แต่ใค่หื้อหมู่ต้านฮู้ว่าข้าพเจ้าฮักหมู่ต้านกู้
คนนักมอกใด

ก๋านยกโต้ษหื้อกับคนตี้เกยเยียะผิด

5 ถ้าใผคนใดคนนึ่งเยียะหื้อคนตุ๊กใจ๋ เขาบ่ได้เยียะหื้อข้าพเจ้าตุ๊กใจ๋คนเดียวเน่อ แต่เยียะหื้อหมู่ต้านกู้คน
ตุ๊กใจ๋ตวยบ่นักก็หน้อย (ข้าพเจ้าบ่ใค่อยากอู้หื้อแฮงไป)
6 ตี้หมู่ต้านส่วนใหญ่ได้ลงโต้ษเขาก็ปอแล้ว
7 จาอั้นหมู่ต้านก็เปิงดีตี้จะยกโต้ษหื้อเขา กับหื้อก๋ำลังใจ๋เขา เปื้อบ่หื้อเขาจ๋มอยู่กับความตุ๊กหนักนั้น
8 ข้าพเจ้าขออ้อนวอนหื้อหมู่ต้านเยียะหื้อเขาฮู้ว่าหมู่ต้านฮักเขา
9 นี่เป๋นเหตุตี้ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายเถิงหมู่ต้านก่อนหน้านี้ เปื้อจะทดสอบว่าหมู่ต้านจะยอมเจื้อฟังกู้
เรื่องก่อ
10 ถ้าหมู่ต้านยกโต้ษหื้อใผ ข้าพเจ้าก็จะยกโต้ษหื้อเขาตวย กับเมื่อข้าพเจ้ายกโต้ษหื้อนั้น (ถ้ามีเรื่องอะ
หยังหื้อยกโต้ษ) ข้าพเจ้าก็จะเยียะต่อหน้าพระคริสต์ย้อนหันแก่หมู่ต้าน
11 เปื้อบ่หื้อซาต๋านจุล่ายเฮาได้ ย้อนเฮาฮู้ตันเล่ห์เหลี่ยมของมันดี

จีวิตของเฮาในพระคริสต์

12 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าไปเถิงเมืองโตรอัส เปื้อบอกข่าวดีของพระคริสต์นั้น องค์พระผู้เป๋นเจ้าได้เปิดโอกาสหื้อ
กับข้าพเจ้าเยียะก๋านตี้หั้น
13 แต่ข้าพเจ้าก็บ่สบายใจ๋เลย ย้อนบ่ปะทิตัสน้องบ่าวในความเจื้อของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงลาคนตี้หั้น แล้ว
เตียวตางไปตี้แคว้นมาซิโดเนีย
14 แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ตี้นำหมู่เฮา เซิ่งเป๋นเหมือนเชลยของพระคริสต์ ในขบวนแห่ฉลองมีชัยของ
พระองค์ตลอดมา พระเจ้าใจ๊เฮาเผยแพ่ความฮู้เรื่องพระคริสต์ไปกู้ๆ ตี้ เหมือนน้ำหอมตี้หอมไปใคว่

15 ย้อนว่าเฮาเป็นเหมือนกลิ่นของเครื่องหอมตี้พระคริสต์เผาถวายหื้อพระเจ้า ตี้ลอยไปต้ามก๋างคนตี้ก่ำลังจะรอดป๊นบาปโต้ษกับคนตี้ก่ำลังจะฉิบหาย
16 สำหรับคนตี้ก่ำลังจะฉิบหาย กลิ่นนั้นก็เป็นกลิ่นตี้นำเขาไปหาความต๋าย แต่สำหรับคนตี้จะรอด กลิ่นนั้นก็เป็นกลิ่นหอมตี้นำไปหาจีวิต จาอั้นมีใผพ่องตี้สามารถเยียะก๋านนี้ได้
17 ย้อนว่าเฮาบ่เหมือนหลายๆ คนตี้เอาถ้อยก๋าของพระเจ้าไปหากิ๋น แต่พระเจ้าใจ๊เฮามา เฮาจึงบอกออกไปอย่างน้ำใสใจ๋จริงต่อหน้าพระองค์ในฐานะตี้เฮาเป็นผู้ฮับใจ๊ของพระเยซูคริสต์

3

ผู้ฮับใจ๊พระเจ้าต๋ามพันธสัญญาใหม่

1 นี่ผ่อเหมือนว่าหมู่เฮาก่ำลังยกย่องตั๋วเก่าแหมกา กาว่าเฮาเป็นเหมือนคนอื่นๆ ตี้ต้องก๋านหนังสือรับรองตั๋วเก่าหื้อกับต้าน กาว่าจะต้องหื้อต้านออกหนังสือรับรองหื้อ
2 แต๊ๆ หมู่ต้านนั้นเนาะตี้เป็นหนังสือรับรองของเฮา ตี้เขียนไว้ในใจ๋ของเฮาหื้อกู้คนได้อ่านกับได้ฮู้
3 หมู่ต้านเยียะหื้อหันว่าหมู่ต้านเป็นหนังสือตี้พระคริสต์เขียน แล้วเฮาเป็นผู้ส่ง กับบ่ได้ใจ๊หมึกเขียน แต่ใจ๊พระวิญญาณของพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่เขียน บ่ได้เขียนลงบนแผ่นหิน แต่เขียนลงบนใจ๋ของคน
4 เฮาอู้จาอี้ได้ย้อนเฮามีความมั่นใจ๋ในพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์
5 ความสามารถของเฮาตี้มีอยู่นั้นก็บ่ได้ถือว่า มาจากตั๋วเฮา แต่ความสามารถนั้นมาจากพระเจ้า
6 ผู้ตี้จ๊วยหื้อเฮาสามารถฮับใจ๊ต๋ามพันธสัญญาใหม่ ตี้บ่ใจ้เป็นไปต๋ามบทบัญญัติตี้เขียนไว้ แต่เป็นไปต๋ามพระวิญญาณ ย้อนว่าบทบัญญัติตี้เขียนไว้นั้นนำไปเถิงความต๋ายฝ่ายจิตวิญญาณ แต่พระวิญญาณนำไปเถิงจีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ
7 แต่ถ้าก๋านฮับใจ๊ต๋ามบทบัญญัติตี้นำไปเถิงความต๋าย ตี้ได้เขียนไว้บนแผ่นหิน ยังมากับรัศมีของพระเจ้า (เถิงแม้จะเป็นรัศมีตี้จ๋างหายไป) จ๋นเยียะหื้อจาวอิสราเอลผ่อหน้าของโมเสสบ่ได้ ย้อนรัศมีนั้นอยู่บนหน้าของต้าน
8 แล้วก๋านฮับใจ๊ต๋ามพระวิญญาณก็จะมีรัศมีของพระเจ้าตี้ยิ่งใหญ่เหลือนั้นแหม
9 ย้อนถ้าก๋านฮับใจ๊ตี้นำไปเถิงก๋านลงโต้ษยังมาโดยรัศมี แล้วก๋านฮับใจ๊ตี้นำไปเป็นคนถูกต้องต๋ามธรรมจะซ้ำมีรัศมีนักเหลือนั้นมอกใด
10 บ่าเดี๋ยวนี้รัศมีตี้เกยมีของพันธสัญญาเก่านั้น ก็เหมือนบ่มีรัศมีเมื่อเผียบกับรัศมีอันยิ่งใหญ่ของพันธสัญญาใหม่
11 จาอั้น ถ้าพันธสัญญาเก่าตี้ก่ำลังจะยกเลิกไปยังมีรัศมี แล้วพันธสัญญาใหม่ตี้คงอยู่ตลอดไป จะบ่มีรัศมีนักเหลือนั้นแหมกา
12 เมื่อมีความหวังจาอี้แล้ว เฮาจึงก้าอู้อย่างบ่กั๋วใผ
13 เฮาบ่เหมือนโมเสสตี้เอาผ้าคุมหน้าไว้ เปื้อบ่หื้อจาวอิสราเอลผ่อรัศมีตี้ก่ำลังหายไปจากหน้า[ก]
14 แต่จิตใจ๋ของหมู่เขาถูกเยียะหื้อมืดมนไป จ๋นเถิงบ่าเดี๋ยวนี้เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเก่า ก็เหมือนมีผ้าคุมหน้าอยู่ บ่ได้เปิดออก ย้อนว่าผ้าคุมผืนนั้นจะถูกเปิดออกโดยฮับเจื้อพระคริสต์
15 แต่จ๋นเถิงบ่าเดี๋ยวนี้ กู้เตื้อตี้อ่านบทบัญญัติของโมเสส ผ้าผืนนั้นก็ยังปิดจิตใจ๋ของหมู่เขาอยู่
16 แต่ถ้าใผก็ต๋ามตี้หันไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคุมหน้านั้นก็ถูกเปิดออก
17 องค์พระผู้เป็นเจ้าในข้อนี้ก็คือพระวิญญาณ ตี้ไหนตี้มีพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตี้หั้นก็มีอิสระ
18 หมู่เฮากู้คนตี้บ่มีผ้าคุมหน้าแล้ว ก็ผ่อหันรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเฮาก็ได้ฮับก๋านเปี่ยนแปลงหื้อเป็นเหมือนภาพสะท้อนของพระองค์ เยียะหื้อเฮามีรัศมีนักขึ้นไปติกๆ เซิ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ตี้เป็นพระวิญญาณ

4

อุ่งสมบัติอันล้ำก้า

1 ย้อนจาอี้เฮาจึงบ่หมดก๋ำลังใจ๋ ย้อนว่าพระเจ้าเมตต๋ามอบหมายหื้อเฮาเยียะก๋านนี้
2 แล้วเฮาก็บ่ได้ใจ๊วิธีตี้ลับๆ ซ่อนๆ ตี้น่าละอายกู้อย่าง เฮาบ่ใจ๊วิธีจุล่าย กับบ่ได้บิดเบือนถ้อยก๋าของพระเจ้าไป แต่เฮาบอกความจริง เฮาเยียะจาอี้ต่อหน้าพระเจ้า เปื้อยืนยันในจิตสำนึกของกู้คนหื้อฮู้ว่า เฮาเป็นคนจาใด
3 แต่ถ้าข่าวดีตี้เฮาบอกจะถูกปิดซ่อนอยู่เหมือนผ้าปิดหน้า ก็ปิดได้ก้ากับหมู่ตี้ก่ำลังจะฉิบหายเต้าอั้น
4 พระของคนยุคนี้[ข]ได้เยียะหื้อก๋ากึ๊ดของคนตี้บ่เจื้อมืดมนไปเหมือนคนต๋าบอด เปื้อบ่หื้อหมู่เขาหันแสงเป่งแจ้งของข่าวดี ข่าวดีนี้ก็คือเรื่องรัศมีของพระคริสต์ผู้ตี้เป็นภาพสะท้อนของพระเจ้า

ก **3:13 3:13** อพย. 34:29 ข **4:4 4:4** อ้างเถิง ซาต๋าน

5 เฮาบ่ได้บอกเถิงเรื่องของตั๋วเก่า แต่เฮาบอกว่าพระเยซูคริสต์เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับบอกว่าตั๋วเฮาเป๋นขี้ข้าของหมู่ต้าน ย้อนหันแก่พระคริสต์
6 ย้อนว่าพระเจ้าผู้ตี้บอกว่า ๐หื้อมีแสงเป่งแจ้งออกมาจากความมืด๐ข ก็เป๋นองค์เดียวกั๋นกับตี้ได้ส่องแสงเป่งแจ้งเข้ามาในจิตใจ๋ของเฮา เยียะหื้อเฮาฮู้เถิงรัศมีของพระองค์ตี้อยู่บนหน้าของพระเยซูคริสต์
7 แต่เฮาเป๋นเหมือนไหตี้มีสมบัติอันล้ำก้าขนาดใส่ไว้ เปื้อแสดงหื้อหันว่าฤทธิ์อำนาจตี้ล้ำเลิศนั้นเป๋นของพระเจ้า บ่ได้มาจากตั๋วของเฮา
8 เฮาต้องทนกับความตุ๊กยากในกู้เรื่องอยู่ แต่เฮาบ่ถูกย่ำหื้อจ๋นจ๋มดิน เฮาหมดปั๋ญญาบ่ฮู้ว่าจะเยียะจาใดดี แต่เฮาก็บ่หมดหวัง
9 เฮาถูกค่ำแต่ก็บ่เถิงกับโดนละขว้าง เฮาถูกบุบถูกตี๋แต่ก็บ่เถิงกับโดนฆ่า
10 สิ่งตี้เฮาก๋ำลังตุ๊กยากลำบากนี้ ก็เหมือนกับเฮาก๋ำลังแบกความต๋ายของพระเยซูไว้กับตั๋วของเฮาตลอด เปื้อว่าคนตังหลายจะได้หันจีวิตของพระเยซูผ่านตั๋วของเฮา
11 ย้อนหันแก่พระเยซู เฮาตี้ยังมีจีวิตอยู่นี้จึงเสี่ยงจีวิตกับความต๋ายอยู่ตลอดเวลา เปื้อคนตังหลายจะได้หันจีวิตของพระเยซูผ่านตั๋วของเฮาตี้ต้องต๋ายนี้
12 จาอั้น จีวิตของเฮาก็เสี่ยงต๋ายอยู่ตลอด เปื้อหื้อหมู่ต้านได้มีจีวิต
13 เฮามีความเจื้ออย่างเดียวกั๋นกับคนตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ๐ย้อนข้าพเจ้าเจื้อ ข้าพเจ้าเลยอู้๐ค เฮาก็เจื้อเหมือนกั๋น เลยอู้ไปต๋ามนั้น
14 ย้อนเฮาฮู้ว่าพระเจ้าผู้ตี้เยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย ก็จะเยียะหื้อเฮาเป๋นขึ้นจากความต๋ายตวยกั๋นกับพระเยซู กับพระเจ้าก็จะปาเฮากับหมู่ต้านมาอยู่ต่อหน้าพระองค์
15 ย้อนว่ากู้อย่างตี้เกิดขึ้นกับเฮานี้ก็เปื้อหันแก่หมู่ต้าน เปื้อว่ายิ่งมีคนจ๋ำนวนนักเต้าใดตี้ได้ฮับพระคุณของพระเจ้า ก็จะมีคนจ๋ำนวนนักเต้าอั๋นตี้จะอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ก็จะได้ฮับเกียรติ

เฮามีจีวิตอยู่โดยความเจื้อ

16 ย้อนจาอั๋นเฮาจึงบ่เกยยอมก๊าน เถิงแม้ว่าตั๋วตังนอกของเฮาก้อยๆ เสื่อมสภาพไป แต่จิตใจ๋ตังในของเฮานั้นได้ฮับก๋ำลังใหม่ในกู้ๆ วัน
17 ย้อนว่าความตุ๊กยากลำบากตี้หน้อยเดียวกับอยู่ได้บ่เมินของเฮา จะเยียะหื้อเฮาได้ฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่ตี้คงอยู่ตลอดไป กับบ่มีอะหยังมาเผียบได้
18 เฮาบ่ได้จ๋มอยู่กับสิ่งตี้ผ่อหัน แต่เฮาอยู่กับสิ่งตี้ผ่อบ่หัน ย้อนว่าสิ่งตี้ผ่อหันนั้นอยู่ได้บ่เมิน แต่สิ่งตี้ผ่อบ่หันนั้นคงอยู่ตลอดไป

5

1 ย้อนเฮาฮู้ว่า ถ้าเต็นท์ของเฮาตี้เฮาอาศัยอยู่ในโลกนี้ คือตั๋วของเฮา ถูกทำลายไป พระเจ้าก็จะหื้อบ้านหลังใหม่ตี้อยู่ในสวรรค์กับเฮา ตี้บ่ได้แป๋งโดยคน กับอยู่ได้ตลอดไป
2 ต๋อนนี้เฮายังอยู่ในเต็นท์นี้ เฮาก็โอดโอยย้อนใค่อยู่บ้านของเฮาตี้มาจากสวรรค์
3 แม่นละ เมื่อเฮาได้นุ่งมันเหมือนเสื้อผ้า แล้วเฮาจะบ่ป๋วย
4 เฮาตี้อยู่ในเต็นท์นี้ก็ฮู้สึกอ่อนใจ๋กับภาระตี้หนัก เฮาบ่ได้อยากจะละขว้างตั๋วในโลกนี้ออก แต่เฮาใค่นุ่งตั๋วใหม่ เปื้อตั๋วตี้ต้องต๋ายนั้นจะได้ฮับก๋านเปี่ยนแปลงหื้อเป๋นตั๋วตี้อยู่ได้ตลอดไป
5 พระเจ้าเป๋นผู้ตี้เกียมเฮาไว้สำหรับก๋านเปี่ยนแปลงนี้ กับพระองค์เป๋นผู้ตี้หื้อพระวิญญาณเป๋นก้ามัดจ๋ำของสิ่งตี้พระองค์สัญญาไว้กับเฮา
6 จาอั้นเฮาเลยมั่นใจ๋อยู่ตลอด กับฮู้ว่า เต้าตี้เฮายังอยู่ในตั๋วนี้ เฮาก็อยู่ไก๋จากบ้านองค์พระผู้เป๋นเจ้า
7 เฮาจึงใจ๊จีวิตต๋ามความเจื้อ บ่ใจ๋ต๋ามตี้เฮาผ่อหัน
8 เฮาเลยมั่นใจ๋กับปอใจ๋ตี้จะไปจากตั๋วนี้ แล้วไปอยู่กับองค์พระผู้เป๋นเจ้าดีกว่า
9 จาอั้น เฮาจึงตั้งเป้าว่า บ่ว่าเฮาจะอยู่ในตั๋วนี้ก็ดี กาว่าจะไปจากตั๋วนี้ก็ดี เฮาก็จะเยียะหื้อพระเจ้าปอใจ๋
10 ย้อนว่าเฮากู้คนต้องไปอยู่ต่อหน้าพระคริสต์ เปื้อหื้อพระองค์ตัดสิน เปื้อแต่ละคนจะได้ฮับสิ่งตี้สมควรจะได้ฮับ ต๋ามตี้เฮาเยียะดีกาว่าบ่ดีต๋อนตี้อยู่ในตั๋วนี้

ก๋านปาคนมาคืนดีกับพระเจ้า

11 จาอั้น ย้อนเฮาเก๋งกั๋วพระเจ้า เฮาจึงจั๊กจวนคนตังหลายหื้อมาหาพระองค์ พระองค์ฮู้ดีว่าเฮาเป๋นจาใดกับข้าพเจ้าก็หวังว่าจิตสำนึกของหมู่ต้านจะฮู้จักเฮาจาอั้นตวย

ข **4:6 4:6** ปฐก๐ 1:3 ค **4:13 4:13** สดด๐ 116:10

12 เฮาบ่ได้ยกย่องตั๋วเก่าหื้อกับหมู่ต้านแหม แต่เฮาหื้อโอกาสหมู่ต้านได้ภูมิใจ๋ในตั๋วเฮา เปื้อหมู่ต้านจะได้
ตอบโต้คนหมู่นั้นตี้ภูมิใจ๋แต่สิ่งตี้อยู่ตังนอก แตนตี้จะเป๋นสิ่งตี้อยู่ตังในใจ๋
13 ถ้าเฮาเป๋นผีบ้า ก็เป๋นผีบ้าย้อนหันแก่พระเจ้า กับถ้าเฮามีสติดีเหมือนคนปกติก็ย้อนหันแก่หมู่ต้าน
14 ย้อนความฮักของพระคริสต์ควบคุมเฮาอยู่ เฮามั่นใจ๋จาอี้ว่า มีผู้นึ่งต๋ายเปื้อเฮากู้คน จาอั้นเฮากู้คนก็ได้
ต๋ายกั๋นหมดแล้ว
15 พระองค์ต๋ายเปื้อกู้คน เปื้อคนตี้มีจีวิตอยู่ จะบ่อยู่เปื้อตั๋วเก่าแหมต่อไป แต่จะอยู่เปื้อพระองค์ผู้ตี้ต๋าย
แล้ว กับเป๋นขึ้นจากความต๋ายเปื้อหมู่เขา
16 ย้อนจาอั้น ตั้งแต่นี้ต่อไป เฮาจะบ่ตัดสินใผต๋ามมาตรฐานของโลก เถิงแม้ว่าตะก่อนเฮาเกยตัดสินพระ
คริสต์จาอั้น แต่บ่าเดี๋ยวนี้เฮาบ่ตัดสินพระองค์จาอั้นแหม
17 จาอั้นถ้าใผเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระคริสต์ เขาก็เป๋นคนใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆ ก็หมดไป ผ่อลอ สิ่งใหม่ๆ
ก็เกิดขึ้น
18 ตึงหมดนี้พระเจ้าเป๋นผู้เยียะหื้อเกิดขึ้น เป๋นผู้ตี้เยียะหื้อเฮาได้คืนดีกับพระองค์โดยตางพระคริสต์ กับ
มอบหน้าตี้หื้อเฮาปาคนตังหลายมาคืนดีกับพระองค์ตวย
19 คือพระเจ้าเยียะหื้อคนในโลกนี้มาคืนดีกับพระองค์ผ่านตางพระคริสต์ กับยกโต้ษบาปหื้อหมู่เขา กับ
พระองค์ก็มอบเรื่องก๋านคืนดีนี้หื้อเฮาเอาไปบอกหมู่เขา
20 จาอั้นเฮาจึงมาอู้แตนพระคริสต์ เหมือนกับว่าพระเจ้าขอหมู่ต้านผ่านตางเฮา เฮาจึงขอวิงวอนหมู่ต้าน
แตนพระคริสต์หื้อหมู่ต้านคืนดีกับพระเจ้าเต๊อะ
21 พระเจ้าเยียะหื้อพระคริสต์ผู้ตี้บ่มีบาป หื้อมีส่วนในบาปของหมู่เฮา เปื้อหมู่เฮาจะได้เป๋นคนตี้ถูกต้อง
ต๋ามธรรมผ่านตางพระองค์

6

1 ในฐานะตี้เฮาเยียะก๋านฮ่วมกับพระเจ้า เฮาจึงขอวิงวอนหมู่ต้าน บ่ดีหื้อพระคุณของพระเจ้าตี้ได้ฮับมา
นั้นเสียประโยชน์ไปบ่ดายๆ
2 ย้อนว่าพระองค์อู้ว่า
“ในเวลาตี้เหมาะสม เฮาได้ฟังเสียงของเจ้า
ในวันแห่งความรอด เฮาได้จ้วยเจ้าหื้อรอด”[ค]
ฟังหื้อดีเน่อ บ่าเดี๋ยวนี้เถิงเวลาตี้เหมาะสมนั้นแล้ว กับเถิงวันแห่งความรอดนั้นแล้วตวย
3 เฮาบ่ใค่หื้อใผมาจับผิดในก๋านงานของเฮา จาอั้นเฮาเลยฮิตี้จะบ่เยียะหื้อมีปั๋ญหากับใผ
4 แต่ในกู้อย่างตี้เฮาเยียะ เฮาฮิตี้จะเยียะหื้อคนตังหลายหันว่าเฮาเป๋นผู้ฮับใจ๊พระเจ้า โดยสู้อดทนขนาดหนัก
ในความตุ๊กยาก ความเดือดฮ้อน กับความยากลำบาก
5 เฮาถูกเฆี่ยนถูกตี๋ ถูกยับเอาไปขังคอก ปะกับเหตุก๋ารณ์วุ่นวะวุ่นวาย ฮำเยียะก๋านอย่างหนัก อดหลับอด
นอน ตึงข้าวก็บ่มีกิ๋น
6 เฮาเป๋นผู้ฮับใจ๊พระเจ้าโดยมีใจ๋ตี้บริสุทธิ์ มีความอู้ มีความอดทน มีความกรุณา มีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่
ตวย กับมีความฮักตี้จริงใจ๋
7 เฮาอู้ความจริง กับมีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เฮาใจ๊จีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรมเป๋นอาวุธในมือซ้ายตึงมือขวา
8 ตึงในต๋อนตี้มีคนหื้อเกียรติ กับบ่หื้อเกียรติ ตึงต๋อนตี้มีคนดูถูกดูแควน กับยกยอ ตึงต๋อนตี้มีคนหาว่าจุล่าย
แต่เฮาอู้ความจริง
9 มีคนฮู้จักกั๋นใคว่ เขาก็หาว่าบ่มีใผฮู้จัก เขาหาว่าใก้จะต๋าย แต่ผ่อลอเฮายังมีจีวิตอยู่ เฮาถูกลงโต้ษแต่ก็ยัง
บ่ต๋าย
10 เฮามีความตุ๊ก แต่เฮายังยินดีอยู่ตลอด เฮาเป๋นคนตุ๊ก แต่ยังเยียะหื้อคนจ๋ำนวนนักร่ำรวย เฮาบ่มีอะหยัง
เลย แต่ก็ยังเป๋นเจ้าของกู้สิ่งกู้อย่าง
11 ปี้น้องจาวโครินธ์เหย เฮาอู้กับต้านตังหลายซื่อๆ เน่อ กับเปิดใจ๋หื้อหมู่ต้านเต๋มตี้
12 เฮาบ่ใจ้คนตี้ปิดใจ๋ใส่หมู่ต้านเน่อ หมู่ต้านนั้นเนาะตี้ปิดใจ๋ใส่เฮา
13 ขอหมู่ต้านเยียะกับเฮาเหมือนตี้เฮาเยียะกับหมู่ต้านพ่องเต๊อะ ขอเปิดใจ๋ของต้านหื้อกว้าง นี่ข้าพเจ้าอู้
กับหมู่ต้านเหมือนลูกเหมือนหลานเน่อ

เตื๋อนเรื่องความสัมพันธ์กับคนตี้บ่เจื้อ

14 ต้านห้ามมีความสัมพันธ์ตี้บ่เหมาะสมกับคนตี้บ่เจื้อเน่อ ย้อนว่าคนถูกต้องต๋ามธรรมในสายต๋าพระเจ้า
กับคนบ่ดีจะอยู่ฮ่วมกั๋นได้จาใด ก็เหมือนกับความเป่งแจ้งจะอยู่กับความมืดได้จาใด
15 พระคริสต์กับซาต๋านจะไปตวยกั๋นได้จาใด กาว่าคนตี้เจื้อจะมีอะหยังฮ่วมกับคนตี้บ่เจื้อได้กา
16 กาว่าพระวิหารของพระเจ้าจะมีฮูปเคารพตั้งอยู่ตวยได้จาใด ย้อนเฮาเป๋นเหมือนพระวิหารของพระเจ้า
ผู้มีจีวิตอยู่ อย่างตี้พระเจ้าได้อู้ไว้ว่า

ค **6:2 6:2** อสย. 49:8

เฮาจะอยู่กับหมู่เขา กับจะเตียวอยู่กับหมู่เขา
เฮาจะเป็นพระเจ้าของหมู่เขา
กับเขาก็จะเป็นคนของเฮา[ฆ]
17 องค์พระผู้เป็นเจ้าอู้ว่า
จาอั้น หมู่เจ้าจงแยกออกมาจากหมู่เขา
กับห้ามยุ่งเกี่ยวอะหยังกับสิ่งตี้เป็นมลทินย้อนบาป
แล้วเฮาจะยอมฮับหมู่เจ้า[ง]
18 องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดอู้ว่า
เฮาจะเป็นป้อของหมู่เจ้า
หมู่เจ้าก็จะเป็นลูกบ่าวกับลูกสาวของเฮา[จ]

7

1 เปื้อนตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ย้อนพระเจ้าได้สัญญากับเฮาจาอี้ ก็ขอหื้อเฮาช่วยล้างตั๋วหื้อสะอาดจากสิ่งตี้เยียะหื้อตั๋วกับจิตวิญญาณเป็นบาป หื้อหมู่ต้านเยียะตั๋วหื้อบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์โดยความเก๋งกั๋วพระเจ้า

ความจื้นจมยินดีของเปาโล

2 หื้อเปิดใจ๋ฮับเฮาตวยเต๊อะ เฮาบ่ได้เยียะผิดต่อใผ กาว่าทำลายความเจื้อของใผ กาว่าเอาเผียบใผ
3 ข้าพเจ้าบ่ได้อู้จาอี้เปื้อจะนาบโต้ษหมู่ต้าน ย้อนข้าพเจ้าเกยบอกแล้วว่า หมู่ต้านอยู่ในใจ๋ของหมู่เฮา จะเป็นจะต๋าย หมู่เฮาก็อยู่ตวยหมู่ต้านตลอด
4 ข้าพเจ้ามั่นใจ๋กับภูมิใจ๋ในตั๋วหมู่ต้านขนาด หมู่ต้านเยียะหื้อข้าพเจ้ามีก๋ำลังใจ๋อย่างเต๋มตี้ กับมีความจื้นจมยินดีได้เถิงแม้ว่าเฮาจะมีความตุ๊กยากอย่างหนัก
5 ย้อนว่าเมื่อมาเถิงแคว้นมาซิโดเนียแล้ว เฮาบ่ได้ย้างเลย ผ่อไปตางใดก็มีก้าปั๋ญหา ตังนอกก็ต้องสู้ ตังในใจ๋ก็กั๋วหั้นกั๋วนี่
6 แต่พระเจ้าผู้หื้อก๋ำลังใจ๋คนหมดแฮง ก็ได้หื้อก๋ำลังใจ๋เฮาโดยก๋านส่งทิตัสมา
7 บ่ใจ้ก้าเรื่องตี้ทิตัสมาเต้าอั้นตี้หื้อก๋ำลังใจ๋เฮา แต่ยังรวมตึงเรื่องตี้ทิตัสได้ฮับก๋ำลังใจ๋จากหมู่ต้านตวย เขาบอกเฮาว่าหมู่ต้านอาลัยหาข้าพเจ้าตึงเสียใจ๋กับสิ่งตี้เกิดขึ้น[๒] กับหมู่ต้านเป็นห่วงข้าพเจ้า เยียะหื้อข้าพเจ้ามีความจื้นจมยินดีนักขึ้น
8 เถิงแม้ว่าจดหมายฉบับนั้นของข้าพเจ้าเยียะหื้อต้านเสียใจ๋ แต่ข้าพเจ้าบ่เสียใจ๋เลยตี้ได้เขียนไป (ข้าพเจ้าเกยเสียใจ๋ย้อนหันว่าจดหมายฉบับนั้นเยียะหื้อหมู่ต้านเสียใจ๋อยู่สักกำนึ่ง)
9 แต่บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามีความยินดี บ่ใจ้ยินดีย้อนหมู่ต้านเสียใจ๋ แต่ย้อนว่าความเสียใจ๋นั้นเยียะหื้อหมู่ต้านกลับใจ๋จากบาป เป็นความเสียใจ๋ต๋ามตี้พระเจ้าต้องก๋าน หมู่ต้านจึงบ่ได้ฮับผลเสียอะหยังจากข้าพเจ้าเลย
10 ย้อนว่าความเสียใจ๋ต๋ามตี้พระเจ้าต้องก๋าน เยียะหื้อหมู่ต้านกลับใจ๋จากบาป เซิ่งจะนำหมู่ต้านไปเถิงความรอดป็นบาปโต้ษ กับจะบ่เยียะหื้อเสียใจ๋ แต่ความเสียใจ๋อย่างของโลกนั้นจะนำหมู่ต้านไปเถิงความต๋ายฝ่ายจิตวิญญาณ
11 ผ่อเต๊อะ ความเสียใจ๋ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้านี้เกิดผลอะหยังกับหมู่ต้านพ่อง ก็เยียะหื้อหมู่ต้านเอาแต๊เอาว่าขึ้นมา กระตือรือร้นตี้จะพิสูจน์ว่าต้านบ่ได้เยียะผิด ขัดข้องหมองใจ๋คนนั้นตี้เยียะผิด กั๋วถูกลงโต้ษ อาลัยหา กับเป็นห่วงข้าพเจ้า กับพร้อมตี้จะลงโต้ษคนตี้เยียะผิด หมู่ต้านได้พิสูจน์ตั๋วเก่ากู้ด้านแล้วว่าหมู่ต้านบ่มีความผิดในเรื่องนี้
12 จาอั้น เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนั้นเถิงหมู่ต้าน ก็บ่ใจ้ย้อนหันแก่คนตี้เยียะผิด กาว่าคนตี้เดือดฮ้อนย้อนคนตี้เยียะผิด แต่ข้าพเจ้าเขียนมาเปื้อหื้อหมู่ต้านฮู้ต่อหน้าพระเจ้าว่า หมู่ต้านเป็นห่วงหมู่เฮามอกใด
13 เฮามีก๋ำลังใจ๋ก็ย้อนเรื่องนี้ละ
นอกจากได้ก๋ำลังใจ๋แล้ว เฮายังดีใจ๋นักขึ้นตี้หันทิตัสมีความสุข ย้อนหมู่ต้านกู้คนเยียะหื้อเขาสบายใจ๋ขึ้น
14 ข้าพเจ้าได้อวดเรื่องของหมู่ต้านหื้อเขาฟัง กับหมู่ต้านก็บ่ได้เยียะหื้อข้าพเจ้าขายขี้หน้าเลย กู้สิ่งตี้เฮาอู้กับหมู่ต้านเป็นความจริงจาใด สิ่งตี้เฮาอวดกับทิตัสก็เป็นแต๊จาอั้นตวย
15 กับเขาก็ฮักหมู่ต้านนักขึ้น เมื่อเขาก๊ดเถิงว่าหมู่ต้านเจื้อฟังเขา กับหมู่ต้านกู้คนต้อนฮับเขาอย่างเก๋งกั๋วจ๋นตั๋วสั่น
16 ข้าพเจ้าจื้นจมยินดีขนาด ตี้ข้าพเจ้ามั่นใจ๋หมู่ต้านได้อย่างเต๋มตี้

ฆ **6:16 6:16** ลนต 26:11-12; อสค 37:27 ง **6:17 6:17** อสย 52:11; อสค 20:34,41 จ **6:18 6:18** 2 ซมอ 7:14; 1 พศด 17:13; อสย 43:6; ยรม 31:9 ๒ **7:7 7:7** อ้างเถิงเรื่องใน 2:5-11

8

เปาโลสอนเรื่องก๋านแบ่งปั๋นหื้อคนอื่น

1 ปี้น้องตังหลาย เฮาใค่หื้อหมู่ต๊านฮู้เถิงพระคุณของพระเจ้าตี้พระองค์หื้อกับคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นมาซิโดเนีย
2 ย้อนว่า ต๋อนตี้หมู่เขาได้ฮับความตุ๊กยากอย่างหนักมาทดลองใจ๋หมู่เขานักขนาดนั้น หมู่เขาก็มีความจื้นจมยินดีจ๋นเต๋มล้น จ๋นเถิงขนาดแบ่งปั๋นหื้อกับคนอื่นอย่างใจ๋กว้าง เถิงแม้ว่าหมู่เขาจะเป๋นคนตุ๊กยากนักขนาด
3 ข้าพเจ้าเป๋นพยานได้ว่า หมู่เขาหื้อนักเต๊าตี้หมู่เขาจะหื้อได้ แต๊ๆ ก็เกิ๋นก๋ำลังของหมู่เขาแหมซ้ำ กับหื้ออย่างเต๋มใจ๋ตวย
4 หมู่เขาอ้อนวอนเฮาขนาดตี้จะจ้วยเหลือคนของพระเจ้าหื้อได้
5 กับหื้อนักเหลือตี้เฮากึ๊ดไว้แหม คือหมู่เขาได้หื้อจีวิตของหมู่เขาแก่องค์พระผู้เป๋นเจ้าก่อน แล้วจึงได้หื้อจีวิตของหมู่เขากับเฮาต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
6 ย้อนจาอี้ เฮาจึงได้ขอร้องหื้อทิตัสไปจ้วยหมู่ต๊านในก๋านดีนี้หื้อแล้ว ย้อนเขาเป๋นคนเก๊าตี้เยียะ
7 ในเมื่อหมู่ต๊านมีกู้สิ่งกู้อย่างจ๋นเหลือล้นแล้ว บ่ว่าจะเป๋นความเจื้อ กำอู้กำจ๋า ความฮู้ ความกระตือรือร้นกับความฮักของเฮาต่อหมู่ต๊าน[ฅ] ก็ขอหื้อต๊านมีใจ๋ในก๋านดีนี้อย่างเหลือล้นตวย
8 ข้าพเจ้าบ่ได้สั่งเน่อ แต่ใค่หื้อต๊านฮู้เถิงก๋านเอาแต๊เอาว่าของคนอื่นๆ แล้วจะลองผ่อว่าความฮักของหมู่ต๊านนั้นเป๋นความฮักแต๊ก่อ
9 ย้อนหมู่ต๊านฮู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาแล้วว่า เถิงแม้พระองค์มั่งคั่ง แต่ก็ยอมเป๋นคนตุ๊ก ย้อนหันแก่หมู่ต๊าน เปื้อหมู่ต๊านจะได้เป๋นคนมั่งคั่งโดยตี้พระองค์ยอมเป๋นคนตุ๊กยาก
10 ส่วนเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอแนะนำเปื้อเป๋นประโยชน์กับหมู่ต๊านว่า ปี่แล้ว หมู่ต๊านบ่ใจ้เป๋นก้าคนตั้งเก๊าเยียะเต้าอั้น แต่ยังเป๋นหมู่เก๊าตี้ใค่เยียะตวย
11 บ่าเดี่ยวนี้หมู่ต๊านก็ควรตี้จะเยียะก๋านนี้หื้อแล้วๆ เหีย โดยมีความกระตือรือร้นเหมือนตี้มีตั้งแต่เก๊า ต๋ามก๋ำลังตี้หมู่ต๊านมี
12 ถ้าหมู่ต๊านมีใจ๋กระตือรือร้นอยู่แล้ว พระเจ้าก็จะยอมฮับต๋ามตี้ต๊านมีอยู่ บ่ใจ้ต๋ามตี้ต๊านบ่มี
13 ข้าพเจ้าบ่ได้หมายเถิงจะหื้อต๊านไปจ้วยแบ่งเบาภาระคนอื่น แล้วหมู่ต๊านต้องลำบากนักขึ้น แต่ใค่หื้อกู้คนมีส่วนจ้วยเต้าๆ กั๋น
14 คือถ้าต๋อนนี้หมู่ต๊านมีเหลืออยู่นักก็จะได้จ้วยคนตี้บ่มี เกิดวันหน้าวันต๋าหมู่ต๊านบ่มี แล้วหมู่เขามีนักหมู่เขาก็จะได้จ้วยหมู่ต๊านพ่อง จาอี้ก็เยียะหื้อกู้คนมีความเต้ากั๋น
15 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
“คนตี้เก็บไว้นัก ก็มีบ่นักล้ำไป
ส่วนคนตี้เก็บไว้หน้อย ก็บ่เถิงกับขาด”[ฉ]

ทิตัสกับเปื้อนฮ่วมงาน

16 แต่ขอบพระคุณพระเจ้าผู้ตี้หื้อทิตัสมีใจ๋ห่วงหมู่ต๊านเหมือนเฮาตวย
17 เมื่อข้าพเจ้าขอหื้อเขาไปหาหมู่ต๊าน เขาบ่ได้ฮับก้ากำปากเต้าอั้น แต่ใค่ไปแต๊ๆ กับตั้งใจ๋ไว้ว่าจะไปจ้วยอยู่แล้ว
18 เฮาส่งปี้น้องผู้เจื้อคนนึ่งเตียวตางไปกับทิตัสตวย ผู้เจื้อคนนั้นเขาเป๋นคนตี้คริสตจักรกู้ๆ ตี้นับถือในเรื่องก๋านบอกข่าวดี
19 บ่ใจ้เต้าอี้ คริสตจักรหลายๆ ตี้ ก็ได้เลือกกับแต่งตั้งหื้อเขาเตียวตางไปกับเฮา ในก๋านเอาสตางค์ไปบริจาคหื้อปี้น้องผู้เจื้อในกรุงเยรูซาเล็ม เซิ่งก็เป๋นก๋านถวายเกียรติหื้อกับองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับหื้อหันว่าเฮากระตือรือร้นตี้จะจ้วย
20 เฮาต้องหละวังตั๋วหื้อดี เปื้อบ่หื้อใผติเตี๋ยนเฮาได้ในเรื่องก๋านจัดก๋านสตางค์บริจาคนี้
21 ย้อนเฮาตั้งใจ๋เยียะในสิ่งตี้ถูกต้อง บ่ใจ้ก้าในสายต๋าของพระเจ้าเต้าอั้น แต่ในสายต๋าของคนอื่นตวย
22 เฮาส่งปี้น้องผู้เจื้อแหมคนนึ่งไปกับหมู่เขาตวย เขาแสดงหื้อเฮาหันหลายเตื้อแล้วว่าเขาใค่จ้วยหลายอย่าง บ่าเดี่ยวนี้เขาซ้ำใค่จ้วยนักขึ้น ย้อนเขามั่นใจ๋ในหมู่ต๊านนัก
23 ส่วนทิตัสนั้น เขาเป๋นหุ้นส่วน กับเป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊ของข้าพเจ้าในก๋านฮับใจ๊หมู่ต๊าน ส่วนปี้น้องผู้เจื้อสองคนตี้ไปกับเขานั้น หมู่เขาเป๋นตั๋วแตนคริสตจักรต่างๆ กับหมู่เขาหื้อเกียรติพระคริสต์ตวย
24 ย้อนจาอั้น แสดงหื้อหมู่เขาหันว่าหมู่ต๊านฮักหมู่เขา เปื้อคริสตจักรตังหลายจะได้ฮู้เถิงความฮักของหมู่ต๊าน กับฮู้ว่าตี้เฮาอู้อวดหมู่ต๊านไว้นั้นก็เป๋นแต๊

ฅ **8:7 8:7** สำเนาโบราณบางฉบับว่า “ความฮักของหมู่ต๊านต่อเฮา” ฉ **8:15 8:15** อพย. 16:18

9

สตางค์ตี้ถวายจ้วยเหลือปี้น้องผู้เจื้อ

1 แต๊ๆ แล้ว ข้าพเจ้า บ่จ๋ำ เป่ น ต้อง เขียน เถิง ต้าน เกี่ยว กับ เรื่อง ก๋าน จ้วย เหลือ คน ของ พระเจ้า ใน กรุง
เยรูซาเล็มเลย
2 ย้อนว่าข้าพเจ้าฮู้ว่าหมู่ต้านเต๋มใจ๋ตี้จะจ้วยอยู่แล้ว จึงได้อู้อวดหมู่ต้านหื้อกับหมู่จาวมาซิโดเนียฟังว่า
หมู่ปี้น้องผู้เจื้อในแคว้นอาคายา[ค]ได้เกียมตี้จะจ้วยเหลือมาตั้งแต่ปี๋ตี้แล้ว กับความกระตือรือร้นของหมู่ต้าน
ก็เยียะหื้อหมู่จาวมาซิโดเนียใค่อยากจ้วยตวย
3 แต่ตี้ข้าพเจ้าส่งปี้น้องหมู่นี้ไปก็เปื้อว่า ตี้ข้าพเจ้าอวดเกี่ยวกับหมู่ต้านนั้นก็เป๋นแต๊ กับเปื้อหมู่ต้านจะได้
เกียมตั๋วหื้อพร้อมอย่างตี้ข้าพเจ้าบอกไว้แล้ว
4 บ่จาอั้น ถ้าจาวมาซิโดเนียบางคนมากับข้าพเจ้า แล้วหันว่าหมู่ต้านยังบ่พร้อมเตื้อ บ่ต้องว่าเนาะว่าหมู่
ต้านจะขายขี้หน้ามอกใด หมู่เฮาก็ขายขี้หน้าเหมือนกั๋นตี้ได้มั่นใจ๋ในหมู่ต้านจาอี้
5 ย้อนจาอั้น ข้าพเจ้าก็ด็ว่า จ๋ำเป๋นตี้จะต้องขอร้องหื้อปี้น้องผู้เจื้อหมู่นี้ไปหาหมู่ต้านก่อน แล้วเกียมสตางค์
ตี้หมู่ต้านสัญญาว่าจะบริจาคหื้อพร้อมก่อนตี้ข้าพเจ้าจะไปหาหมู่ต้าน เปื้อหื้อหันว่าตี้หมู่ต้านหื้อนั้นก็เต๋มใจ๋
หื้อ บ่ใจ๋โดนบังคับ
6 จ๋ำไว้เต๊อะว่า คนตี้หว่านหน้อยก็จะเก็บเกี่ยวได้หน้อย คนตี้หว่านนักก็จะเก็บเกี่ยวได้นัก
7 กู้คนก็ควรหื้อต๋ามตี้เขาตั้งใจ๋ไว้ บ่ใจ๋หื้อโดยความเสียดาย บ่ใจ๋หื้อโดยจ๋ำใจ๋ต้องหื้อ ย้อนว่าพระเจ้าฮักคน
ตี้หื้อด้วยใจ๋ตี้จื้นจมยินดี
8 พระเจ้าสามารถหื้อกู้สิ่งกู้อย่างจ๋นเหลือล้นแก่หมู่ต้านได้ เปื้อว่าหมู่ต้านจะได้มีกู้อย่างตี้จ๋ำเป๋นสำหรับจี
วิตอยู่ตลอดเวลา กับมีอย่างเหลือล้นสำหรับใจ๋ในก๋านเยียะดีกู้อย่าง
9 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
เขาใจ๋กว้างหื้อกับคนตุ๊กยาก
ความดีของเขาก็คงอยู่ตลอดไป[ช]
10 กับพระเจ้าผู้ตี้หื้อเม็ดพืชกับคนตี้หว่าน กับหื้อของกิ๋นกับคนตี้กิ๋น ก็จะหื้อเม็ดพืชแก่หมู่ต้าน กับจะเยียะ
หื้อมันมีนักขึ้น แล้วจะหื้อหมู่ต้านเก็บเกี่ยวผลนักขนาดจากความใจ๋กว้างของหมู่ต้าน
11 โดยพระองค์จะเยียะหื้อต้านตังหลายมั่งคั่งขึ้นในกู้อย่าง เปื้อหมู่ต้านจะสามารถหื้ออย่างใจ๋กว้างได้ตลอด
กับจะเยียะหื้อหลายๆ คนได้ขอบพระคุณพระเจ้าผ่านตางเฮา
12 ย้อนก๋านฮับใจ๊ตี้หมู่ต้านเยียะนี้ บ่ใจ้ก้าจ้วยคนของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มตี้บ่มีเต้าอั้น แต่ยังได้เยียะหื้อ
คนตังหลายขอบพระคุณพระเจ้าบ่ย้างปาก
13 ตี้หมู่ต้านได้ฮับใจ๊จาอี้ก็เยียะหื้อหันความเจื้อของหมู่ต้าน จึงเยียะหื้อหมู่เขาสรรเสริญพระเจ้า ย้อนหมู่
ต้านมีใจ๋เจื้อฟังตี้มาจากความเจื้อในข่าวดีของพระคริสต์ กับย้อนหมู่ต้านหื้อหมู่เขากับกู้คนอย่างใจ๋กว้าง
14 หมู่เขาก็จะอธิษฐานเปื้อหมู่ต้านกับก็ด็เถิงต้าน ย้อนพระคุณอันเหลือล้นตี้พระเจ้าหื้อกับหมู่ต้าน
15 ขอขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของประทานของพระองค์ตี้ดีเลิศจ๋นเกิ๋นจะอู้ได้

10

เปาโลแก้ต่างหื้อตั๋วเก่า

1 ข้าพเจ้าเปาโล ขออ้อนวอนหมู่ต้านเป๋นก๋านส่วนตั๋ว โดยความสุภาพอ่อนน้อม กับความเมตต๋าของพระ
คริสต์ บางคนว่าข้าพเจ้าเป๋นคนขี้แขะเมื่ออยู่กับต้านตังหลาย แต่เมื่ออยู่ไก๋หมู่ต้านก็จะเป๋นคนห้าว
2 คือ เมื่อข้าพเจ้า มา อยู่ กับ หมู่ ต้าน ข้าพเจ้าขอ เต๊อะว่า บ่ดี หื้อข้าพเจ้า ต้อง เป๋น คน ห้าวใส่หมู่ ต้าน ย้อน
ข้าพเจ้าแน่ใจ๋ว่า จะเป๋นจาอั้นได้กับหมู่คนตี้ก็ด็ว่า เฮาใจ๊จีวิตต๋ามคนในโลกนี้
3 ย้อนว่า เถิงแม้เฮาจะใจ๊จีวิตอยู่ในโลกนี้ แต่เฮาก็บ่ได้สู้ฮบเหมือนกับคนในโลกนี้
4 ย้อนว่าอาวุธของเฮาตี้ใจ๊สู้ฮบนั้น บ่เหมือนอาวุธในโลกนี้ แต่อาวุธของเฮามีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าตี้จะ
ทำลายฐานตี้ตั้งได้ คือทำลายเหตุผลผิดๆ
5 กับทำลายก่ำแปงสูงตี้ขัดขวางบ่หื้อคนฮู้เกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า ตึงยับกำก็ด็กู้อย่างของคนหื้อมาเจื้อ
ฟังพระคริสต์
6 กับหลังจากตี้หมู่ต้านเจื้อฟังอย่างสมบูรณ์แล้ว เฮาก็พร้อมตี้จะลงโต้ษกู้คนตี้บ่เจื้อฟัง
7 ผ่อสิ่งตี้มีหื้อหันหั้นเต๊อะ[ฉ] ถ้าใผมั่นใจ๋ว่าตั๋วเป๋นของพระคริสต์ ก็หื้อเขาก็ด็ผ่อแหมเตื้อว่า ถ้าเขาเป๋น
ของพระคริสต์ เฮาก็เป๋นของพระคริสต์เหมือนกั๋น

[ค] **9:2 9:2** เมืองโครินธ์ก็อยู่ในแคว้นอาคายา [ช] **9:9 9:9** สดด 112:9 [ฉ] **10:7 10:7** แป๋ได้แหมอย่างว่า หมู่ต้านผ่อก้าภายนอก

8 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าผ่อเหมือนว่าจะอวดนักไปหน้อยในเรื่องสิทธิอำนาจของเฮา ตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้อ
กับเฮาไว้ ข้าพเจ้าก็บ่อายตี้จะอวด ตี้พระองค์หื้อสิทธิอำนาจกับเฮา ก็สำหรับเสริมสร้างหมู่ต้าน บ่ใจ้ทำลาย
9 ข้าพเจ้าบ่ใค่หื้อหมู่ต้านก็ด้วว่าข้าพเจ้าเขียนจดหมายมาขู่หมู่ต้านหื้อกั๋ว
10 ย้อนว่ามีบางคนอู้ว่า กำในจดหมายของเปาโลนั้นแฮงกับเด็ดขาดก็แต๊ แต่จาใดต๋อนตี้เขามาอยู่กับ
เฮา เขาหยังมาผ่อเหมือนคนอ่อนแอกับอู้บ่เป๋นเรื่อง
11 คนตี้อู้จาอี้ก็หื้อจ๋ำไว้เต๊อะว่า ในจดหมายเฮาเขียนไว้จาใด เมื่อเฮาไปเถิง เฮาก็จะเยียะจาอั้นเหมือนกั๋น
12 เฮาบ่ก้าตี้จะเทียบจั๊นกาว่าเอาตั๋วไปเผียบกับบางคนตี้ยกย่องตั๋วเก่าเน่อ คนหมู่นี้ก็บ่หลวกแต๊ๆ ตี้เอา
ตั๋วไปเผียบกับหมู่เดียวกั๋น กับเอาตั๋วเก่าเป๋นมาตรฐานในก๋านวัดกั๋น
13 แต่เฮาจะบ่อวดเกิ๋นขอบเขตตี้สมควรเน่อ จะอวดก้าในขอบเขตก๋านงานตี้พระเจ้ามอบหมายหื้อเฮา
เยียะเต้าอั้น เซิ่งก็รวมตึงก๋านงานตี้เยียะกับหมู่ต้านตวย
14 ย้อนว่าเฮาบ่ได้เยียะเกิ๋นหน้าตี้ แต่ถ้าเฮาบ่ได้มาหาหมู่ต้าน นั่นก็แสดงว่าเฮาอวดเกิ๋นไป แต่เฮาเป๋นหมู่
เก๊าตี้เอาข่าวดีของพระคริสต์มาบอกหมู่ต้าน
15 เฮาบ่ได้อวดเกิ๋นขอบเขตก๋านงานของเฮา บ่ได้อวดในก๋านงานของคนอื่น แต่เฮาหวังว่าเมื่อหมู่ต้านมี
ความเจื้อนักขึ้น ก๋านงานของเฮาก็จะได้ขยายใหญ่นักขึ้นต้ามก๋างหมู่ต้านตวย
16 เปื้อว่าเฮาจะได้บอกข่าวดีในตี้อื่นๆ ตี้อยู่นอกเขตของหมู่ต้าน ย้อนว่าเฮาบ่อยากจะอวดในก๋านงานของ
คนอื่นตี้ได้เยียะไว้ในตี้ของเขาแล้ว
17 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ใผใค่อวดก็หื้ออวดในสิ่งตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าเยียะเต๊อะ[ซ]
18 ย้อนว่าคนตี้ยกย่องตั๋วเก่า ก็บ่ได้ฮับก๋านยอมฮับ แต่คนตี้พระเจ้ายกย่องก็จะได้ฮับก๋านยอมฮับ

11

เปาโลกับอัครทูตป๋อม

1 ข้าพเจ้าหวังว่าต้านตังหลายจะอดทนกับความง่าวหน้อยๆ ของข้าพเจ้า ก็ขอหื้ออดทนเต๊อะ
2 ย้อนว่าข้าพเจ้าขางหมู่ต้านเหมือนตี้พระเจ้าขาง ย้อนว่าหมู่ต้านเป๋นเหมือนสาวบริสุทธิ์ตี้บ่มีมลทิน ตี้
ข้าพเจ้าได้หมั้นหมายหื้อกับป๋อจายคนเดียวคือ พระคริสต์
3 แต่ข้าพเจ้าก็กั๋วว่า จิตใจ๋ของหมู่ต้านจะถูกจุล่ายหื้อหลงไปจากความซื่อสัตย์กับความบริสุทธิ์ต่อพระ
คริสต์ เหมือนตี้เอวาถูกงูจุล่าย[ญ]โดยอุบายของมัน
4 ย้อนเมื่อมีคนมาสอนเถิงเรื่องพระเยซูตี้แตกต่างจากตี้เฮาเกยสอนไปนั้น กาว่าเขาหื้อหมู่ต้านฮับพระ
วิญญาณอื่น กาว่า ข่าวดีอันอื่นตี้แตกต่างจากตี้หมู่ต้านเกยฮับมาแล้ว หมู่ต้านก็ยอมฮับเขาไว้โดยง่าย
5 ข้าพเจ้าก็ด้วว่า ข้าพเจ้าก็บ่ได้ต่ำต้อยเหลือหมู่อัครทูตพิเศษหมู่นั้นเลยเน่อ
6 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าอู้บ่เก่ง แต่ข้าพเจ้าก็มีความฮู้ ตี้หมู่ต้านฮู้กั๋นแล้วจากกู้สิ่งกู้อย่างตี้เฮาได้เยียะ
7 ข้าพเจ้าเยียะผิดกา ตี้ได้ถ่อมตั๋วลงเปื้อยกหมู่ต้านขึ้น เมื่อข้าพเจ้าบอกข่าวดีของพระเจ้ากับหมู่ต้าน โดย
บ่ก็ด้สตางค์สักหน้อย
8 บางคนอาจจะว่า ข้าพเจ้าปล้นคริสตจักรอื่นๆ โดยก๋านฮับสตางค์บริจาคจากหมู่เขา เปื้อเอามาฮับใจ๊หมู่
ต้าน
9 กับต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ต้าน แล้วข้าพเจ้าบ่มีสตางค์ ข้าพเจ้าก็บ่เกยเป๋นภาระหื้อใผ ย้อนว่าหมู่ปี้
น้องผู้เจื้อตี้มาจากแคว้นมาซิโดเนียได้เกียมกู้อย่างตี้จ๋ำเป๋นไว้หื้อข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าบ่เยียะตั๋วเป๋นภาระ
หื้อกับหมู่ต้านจาใด ข้าพเจ้าก็จะเป๋นจาอั้นต่อไป
10 ความจริงของพระคริสต์อยู่ในใจ๋ของข้าพเจ้าจาใด ก็หื้อมั่นใจ๋ได้ว่า จะบ่มีใผในแคว้นอาคายาตี้จะห้าม
บ่หื้อข้าพเจ้าอวดเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จาอั้น
11 ย้อนอะหยังตี้ข้าพเจ้าเถิงบ่ยอมเป๋นภาระหมู่ต้าน ข้าพเจ้าบ่ได้ฮักหมู่ต้านกา พระเจ้าฮู้ดีอยู่แล้วว่า
ข้าพเจ้าฮักหมู่ต้าน
12 ข้าพเจ้าบ่ได้เป๋นภาระหื้อหมู่ต้านจาใด ข้าพเจ้าก็จะเยียะจาอั้นต่อไป เปื้อบ่หื้อคนหมู่นั้นตี้หาโอกาสตี้
จะอวดว่าหมู่เขาเยียะก๋านแบบเดียวกับเฮา อวดจาอั้นได้
13 ย้อนว่าคนหมู่นั้นเป๋นหมู่อัครทูตตั๋วป๋อม เป๋นคนงานตี้จุล่าย ตี้ป๋อมตั๋วมาเป๋นอัครทูตของพระคริสต์
14 บ่ต้องงึดเนาะ ย้อนว่าขนาดซาต๋านยังป๋อมตั๋วเป๋นทูตสวรรค์ของความเป่งแจ้งเลย
15 ย้อนจาอั้นก็บ่แปลกอะหยังตี้คนฮับใจ๊ของซาต๋าน จะป๋อมตั๋วเป๋นคนฮับใจ๊ตี้เยียะดี สุดต๊ายจีวิตของหมู่
เขาก็จะได้ฮับผลตี้สมควรกับสิ่งตี้หมู่เขาเยียะ

ความตุ๊กทรมานของเปาโล

ซ **10:17 10:17** ยรม 9:24 ญ **11:3 11:3** ปฐก 3:1-5,13

16 ข้าพเจ้าขออู้แหมรอบว่า บ่ดีหื้อใผกึ๊ดว่าข้าพเจ้าเป๋นคนง่าว แต่ถ้าหมู่ต้านกึ๊ดว่าข้าพเจ้าเป๋นจาอั้น ก็หื้อยอมฮับข้าพเจ้าอย่างคนง่าวคนนึ่งเต๊อะ เปื้อข้าพเจ้าจะอวดได้พ่อง
17 ตี้ข้าพเจ้าอวดตั๋วด้วยความมั่นใจ๋อยู่นี้ ก็อู้อย่างคนตี้บ่หลวก บ่ได้อู้อย่างตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้ออู้
18 ย้อนในเมื่อหลายคนปากั๋นอวดตั๋วต๋ามอย่างคนในโลก ข้าพเจ้าก็จะอวดพ่อง
19 ตี้หมู่ต้านยินดีอดทนต่อคนง่าวๆ ดังหลายได้นั้น หมู่ต้านก็ท่าจะหลวกกั๋นขนาดเนาะ
20 เถิงแม้ว่าเขาจะเอาหมู่ต้านไปเป๋นขี้ข้า กาว่าจุใจ๊หมู่ต้าน เอาเผียบหมู่ต้าน ยกตั๋วขึ้นเป๋นใหญ่เหลือหมู่ต้าน แม้แต่ตบหน้าหมู่ต้าน หมู่ต้านก็ยังอดทนได้
21 ข้าพเจ้าอายตี้จะบอกว่าเฮาอ่อนแอล้ำไปตี้จะเยียะจาอั้นกับหมู่ต้าน

แต่ใผก้าอวดในเรื่องใด (ข้าพเจ้าก๋ำลังอู้อย่างคนง่าว) ข้าพเจ้าก็ก้าอวดในเรื่องนั้นเหมือนกั๋น
22 หมู่เขาเป๋นคนฮีบรูกา ข้าพเจ้าก็เป๋นเหมือนกั๋น หมู่เขาเป๋นจาวอิสราเอลกา ข้าพเจ้าก็เป๋นเหมือนกั๋น หมู่เขาเป๋นลูกหลานของอับราฮัมกา ข้าพเจ้าก็เป๋นเหมือนกั๋น
23 หมู่เขาเป๋นคนฮับใจ๊ของพระคริสต์กา ข้าพเจ้าก็เป๋นนักเหลือนั้นแหม (ข้าพเจ้าอู้อย่างคนเป๋นผีบ้า) ข้าพเจ้าฮำเยียะก๋านนักเหลือหมู่เขา ติดคอกนักเหลือหมู่เขา ถูกเฆี่ยนนักเหลือหมู่เขา หวิดต๋ายหลายเตื้อ
24 หมู่จาวยิวเฆี่ยนข้าพเจ้าห้ารอบ รอบละสามสิบเก้าเตื้อ
25 ข้าพเจ้ายังโดนไม้บุบสามเตื้อ โดนบ่าหินขว้างใส่เตื้อนึ่ง เฮือหล้มสามเตื้อ ลอยคออยู่ในทะเลวันค่ำคืนฮุ่ง
26 ข้าพเจ้าเตียวตางเจื่อๆ ปะกับอันตรายในแม่น้ำ อันตรายจากโจ๋ร อันตรายจากตึงหมู่ปี้น้องจาวยิวของข้าพเจ้า กับคนต่างจ้าด อันตรายจากในเมืองตึงในป่า อันตรายในทะเลกับอันตรายจากปี้น้องผู้เจื้อตี้บ่แต๊
27 ต้องฮำเยียะก๋านหนัก อดหลับอดนอนเจื่อๆ อยากข้าวกั๋นน้ำ อดข้าวหลายเตื้อ ทนหนาวกับเสื้อผ้าก็บ่มีใส่
28 นอกจากตึงหมดนี้แล้ว ก็ยังมีปั๋ญหาสะป๊ะมากดดันข้าพเจ้าอยู่ตึงวันๆ คือข้าพเจ้าเป๋นห่วงคริสตจักรตึงหมด
29 มีใผพ่องตี้อ่อนแอ แล้วข้าพเจ้าบ่ได้ฮู้สึกอ่อนแอไปตวยเขา มีใผพ่องตี้ถูกปาไปเยียะบาป แล้วข้าพเจ้าบ่ได้เป๋นเดือดเป๋นแค้น
30 ถ้าข้าพเจ้าจะต้องอวด ข้าพเจ้าก็จะอวดในสิ่งตี้แสดงว่าข้าพเจ้าอ่อนแอ
31 พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า ผู้ตี้สมควรจะได้ฮับก๋านสรรเสริญตลอดไป พระองค์ฮู้ว่าข้าพเจ้าบ่ได้จุ
32 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่ตี้เมืองดามัสกัส เจ้าเมืองตี้อยู่ใต้อำนาจของกษัตริย์อาเรทัสได้สั่งหื้อทหารยามเฝ้าหน้าปะตู๋เมืองไว้ เปื้อจะยับข้าพเจ้า
33 แต่มีคนเอาข้าพเจ้าใส่ก๋วยแล้วหย่อนลงมาตางป่องก๋ำแปงเมือง ข้าพเจ้าจึงหนีป๊นจากอำนาจต้านเจ้าเมืองมาได้

12

ก๋านเปิดเผยของพระเจ้า

1 ข้าพเจ้าจ๋ำเป๋นต้องอวด เถิงแม้ว่าก๋านอวดจาอี้มันจะบ่มีประโยชน์อะหยัง แต่ข้าพเจ้าจะขออู้แหมเกี่ยวกับเรื่องนิมิตกับสิ่งตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าเปิดเผยหื้ออู้
2 ข้าพเจ้าฮู้จักป้อจายคนนึ่งตี้เจื้อในพระคริสต์ สิบสี่ปี๋ตี้แล้ว พระเจ้าได้ฮับเขาขึ้นไปบนสวรรค์จั๊นตี้สาม (ข้าพเจ้าบ่ฮู้ว่า เขาไปโดยสภาพตี้มีตั๋ว กาว่า ไปโดยจิตวิญญาณ มีก้าพระเจ้าเต้าอั้นตี้ฮู้)
3-4 ขอย้ำว่าข้าพเจ้าฮู้ว่าป้อจายคนนี้ถูกฮับไปในสวนสวรรค์ (ข้าพเจ้าบ่ฮู้ว่า เขาไปโดยสภาพตี้มีตั๋ว กาว่าไปโดยจิตวิญญาณ มีก้าพระเจ้าเต้าอั้นตี้ฮู้) เขาได้ยินก๋าอู้ตี้เขาบ่สามารถอู้ได้ ย้อนเป๋นสิ่งตี้คนบ่ได้ฮับอนุญาตหื้ออู้เถิง
5 ข้าพเจ้าจะอวดเถิงป้อจายคนนี้ละ จะบ่อวดตั๋วของข้าพเจ้าเน่อ นอกจากจะอวดเรื่องตี้ข้าพเจ้าอ่อนแอเต้าอั้น
6 ย้อนว่าถ้าข้าพเจ้าใค่อยากจะอวด ข้าพเจ้าก็บ่ใจ้คนง่าว ย้อนว่าข้าพเจ้าจะอวดในสิ่งตี้เป๋นความจริง แต่ข้าพเจ้าจะบ่เยียะจาอั้น ย้อนข้าพเจ้าบ่ใค่หื้อใผยกย่องข้าพเจ้าเกิ๋นเหลือสิ่งตี้เขาได้หันกาว่าได้ยินจากข้าพเจ้า
7 แต่เปื้อบ่หื้อข้าพเจ้าหลงตั๋วเก่าเกิ๋นไป ย้อนสิ่งตี้ยิ่งใหญ่ตี้พระเจ้าได้เปิดเผยหื้อข้าพเจ้าได้หัน จาอั้นพระองค์ก็หื้อหนามอยู่ในตั๋วของข้าพเจ้า หนามนั้นก็คือ ทูตของซาต๋านตี้มาทรมานข้าพเจ้า
8 ข้าพเจ้าได้อ้อนวอนต่อองค์พระผู้เป๋นเจ้าเถิงสามเตื้อ หื้อจ้วยเอาหนามนี้ออกไปจากข้าพเจ้าเหีย

9 แต่พระองค์บอกว่า พระคุณของเฮาก็ปอดีแล้วสำหรับเจ้า ย้อนว่าเมื่อเจ้าอ่อนแอ ฤทธิ์อำนาจของเฮา
ก็เยียะก๋านในเจ้าได้เต่มตี้ ย้อนจาอั้น ข้าพเจ้าก็ยินดีจะอวดเถิงความอ่อนแอของตั๋วเก่านักขึ้น เปื้อฤทธิ์
อำนาจของพระคริสต์จะอยู่กับข้าพเจ้า
10 ย้อนจาอี้ เปื้อหันแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าก็มีใจ๋ยินดีตี้มีความอ่อนแอ มีคนดูหมิ่นดูแควน มีความตุ๊กยาก
มีคนค่ำ กับมีความยากลำบากต่างๆ ย้อนว่าเมื่อใดตี้ข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งขึ้น

เปาโลฮักผู้เจื้อในเมืองโครินธ์

11 ข้าพเจ้าได้อู้อวดอย่างกับคนง่าวไปแล้ว ก็ย้อนหมู่ต้านนั้นเนาะบังคับหื้อข้าพเจ้าเยียะจาอั้น แต๊ๆ แล้ว
หมู่ต้านก็น่าจะรับรองข้าพเจ้า ย้อนว่าเถิงแม้ข้าพเจ้าบ่ได้วิเศษอะหยังเลย แต่ก็บ่ได้หน้อยหน้าหมู่อัครทูต
พิเศษหมู่นั้นเน่อ
12 ข้าพเจ้าได้พิสูจน์ตั๋วของข้าพเจ้าแล้วว่า ข้าพเจ้าเป๋นอัครทูตแต๊ก่อ โดยก๋านเยียะหมายสำคัญ ก๋าน
อัศจ๋รรย์กับปาฏิหาริย์ต่างๆ ข้าพเจ้าเยียะสิ่งหมู่นี้โดยความอดทนต๋อนตื้อยู่กับหมู่ต้าน
13 มีเรื่องใดพ่องตี้ข้าพเจ้าได้เยียะกับหมู่ต้านบ่ดีเต้าคริสตจักรอื่นๆ มีก้าเรื่องเดียวเต้าอั้น คือ ข้าพเจ้าเอง
บ่ได้เป๋นภาระหื้อหมู่ต้าน ขอโผดยกโต้ษหื้อข้าพเจ้าในเรื่องนี้ตวยเต๊อะ
14 ข้าพเจ้าเกียมจะไปแอ่วหาหมู่ต้านเป๋นเตื้อตี้สาม กับจะบ่เป๋นภาระหื้อหมู่ต้าน ย้อนว่าข้าพเจ้าบ่ใค่ได้
อะหยังจากหมู่ต้าน แต่ใค่ได้ก้าตั๋วของหมู่ต้าน ย้อนว่าลูกก็บ่ต้องสะสมอะหยังหื้อป้อแม่ แต่เป๋นป้อแม่เน่อ
ตี้ต้องสะสมหื้อลูกๆ
15 ข้าพเจ้าก็ยินดีแต๊ๆ ตี้จะเสียสละกู้สิ่งตี้ข้าพเจ้ามี แม้แต่ตั๋วของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็หื้อกับหมู่ต้าน เมื่อ
ข้าพเจ้าฮักหมู่ต้านนักขึ้นจาอี้ หมู่ต้านจะฮักข้าพเจ้าหน้อยลงกา
16 หมู่ต้านก็หันตวยบ่ใจ๊กา ว่าข้าพเจ้าบ่ได้เป๋นภาระหื้อหมู่ต้านเลย แต่ก็ยังมีบางคนอู้ว่า ข้าพเจ้าเป๋นคน
เจ้าเล่ห์ กับได้ใจ๊เล่ห์เหลี่ยมยับหมู่ต้านไว้
17 ข้าพเจ้าได้ใจ๊คนตี้ข้าพเจ้าส่งไปแอ่วหาหมู่ต้าน หื้อโก๋งหมู่ต้านกา
18 ข้าพเจ้าขอร้องหื้อทิตัสมาแอ่วหาหมู่ต้าน กับส่งปี้น้องผู้เจื้อแหมคนไปตวย ทิตัสได้โก๋งหมู่ต้านกา หมู่
ต้านก็ฮู้ว่าทิตัสกับข้าพเจ้าเยียะโดยมีจิตใจ๋อย่างเดียวกั๋น กับเตียวต๋ามฮอยตี๋นฮอยเดียวกั๋นบ่ใจ๊กา
19 หมู่ต้านท่าจะกื๊ดว่า เฮาแก้ตั๋วกับหมู่ต้าน แต่แต๊ๆ แล้วเฮาอู้ในฐานะคนของพระคริสต์ตื้อยู่ต่อหน้า
พระเจ้า ปี้น้องตังหลายตี้ข้าพเจ้าฮักเหย กู้สิ่งกู้อย่างตี้เฮาเยียะนั้นก็เปื้อจะจ้วยหมู่ต้านหื้อจ๋ำเริญขึ้น
20 ย้อนข้าพเจ้ากั๋วว่า เมื่อข้าพเจ้าไปเถิง หมู่ต้านจะบ่เป๋นเหมือนอย่างตี้ข้าพเจ้าใค่หื้อเป๋น กับข้าพเจ้า
ก็บ่ได้เป๋นอย่างตี้หมู่ต้านใค่หื้อข้าพเจ้าเป๋นเหมือนกั๋น คือกั๋วว่าหมู่ต้านจะผิดจะเถียงกั๋น ขอยกั๋น โขดกั๋น
แตกแยกกั๋น ใส่ฮ้ายป้ายสีกั๋น เล่าขวัญกั๋น หยิ่งจ๋องหองกั๋น กับมีแต่ความวุ่นวายสะป๊ะ
21 ข้าพเจ้ากั๋วว่า เมื่อข้าพเจ้าไปแอ่วหาแหม พระเจ้าจะหื้อข้าพเจ้าต้องขายขี้หน้าต่อหน้าหมู่ต้าน แล้ว
ข้าพเจ้าจะเสียใจ๋กับคนหลายคนหมู่นั้นตี้เยียะบาปมา กับยังบ่ยอมกลับใจ๋จากมลทิน ก๋านเยียะบาปตางเพศ
กับก๋านลามกตี้หมู่เขาเยียะอยู่นั้น

13

กำตั๊กตวายกับกำเตื๋อนสุดต๊าย

1 เตื้อนี้ จะเป๋นเตื้อตี้สามตี้ข้าพเจ้าจะไปแอ่วหาหมู่ต้าน อย่างตี้มีเขียนในพระคัมภีร์ว่า ข้อกล่าวหากู้ข้อ
ต้องมีพยานสองเถิงสามคน เถิงจะเจื้อถือได้
2 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าไปหาหมู่ต้านเป๋นเตื้อตี้สองนั้น ข้าพเจ้าได้เตื๋อนหมู่ตี้เยียะบาปอยู่นั้น บ่าเดี่ยวนี้เถิงแม้
ข้าพเจ้าจะบ่ได้อยู่ตวยหมู่ต้าน ข้าพเจ้าก็ขอเตื๋อนหมู่นั้นแหมเตื้อกับคนอื่นๆ กู้คน เมื่อข้าพเจ้าไปแหมเตื้อ
ข้าพเจ้าจะบ่เว้นโต้ษหื้อใผเลย
3 ตี้ข้าพเจ้าเยียะจาอี้ก็ย้อนว่าหมู่ต้านใค่อยากได้หลักฐานตี้ว่า พระคริสต์อู้ผ่านตางข้าพเจ้าแต๊ๆ พระ
คริสต์บ่ได้อ่อนแอต่อหมู่ต้าน แต่มีฤทธิ์อำนาจนักต้ามก๋างหมู่ต้าน
4 เถิงแม้ว่าพระองค์ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนย้อนพระองค์ยอมอ่อนแอ แต่พระองค์ก็ยังมีจีวิตอยู่ย้อนฤทธิ์
อำนาจของพระเจ้า เถิงแม้ว่าเฮาอ่อนแอฮ่วมกับพระคริสต์ แต่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เฮาจะมีจีวิตอยู่
กับพระองค์ เปื้อฮับใจ๊หมู่ต้าน
5 หื้อกวดผ่อตั๋วเก่าลอ ว่าหมู่ต้านใจ๊จีวิตอย่างผู้เจื้อแต๊ก่อ ทดสอบตั๋วเก่าผ่อลอ หมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าพระเยซู
คริสต์อยู่ในหมู่ต้าน เว้นแต่ว่าหมู่ต้านบ่ผ่านก๋านทดสอบ
6 ข้าพเจ้าหวังว่าหมู่ต้านจะฮู้ว่าเฮาบ่ใจ๊หมู่ตี้บ่ผ่านก๋านทดสอบว่าเป๋นอัครทูตแต๊ๆ

7 เฮาอธิษฐานต่อพระเจ้า ขอบ่หื้อหมู่ต้านเยียะอะหยังผิดเลย ข้าพเจ้าบ่ได้อธิษฐานเปื้อหื้อคนหันว่าเฮา
เป๋นคนตี้ผ่านก๋านทดสอบ แต่เปื้อหื้อหมู่ต้านเยียะในสิ่งตี้ถูกต้อง เถิงแม้ว่าเฮาผ่อเหมือนบ่สามารถผ่าน
ก๋านทดสอบก็ต๋าม
8 มันเป๋นไปบ่ได้ตี้เฮาจะเยียะในสิ่งตี้ขัดกับความจริง แต่เฮาเยียะเปื้อความจริงเต้าอั้น
9 เมื่อเฮาอ่อนแอ แต่หมู่ต้านเข้มแข็ง เฮาก็ยินดี เฮาอธิษฐานก็เปื้อสิ่งนี้ คือขอพระเจ้าเยียะหื้อหมู่ต้านปึ๊ก
ไปอยู่ในสภาพตี้ดีอย่างเก่า
10 ย้อนจาอี้ ข้าพเจ้าจึงเขียนสิ่งหมู่นี้มาในหว่างตี้ข้าพเจ้าบ่ได้อยู่ตวย เปื้อว่าเมื่อข้าพเจ้าไปเถิง ข้าพเจ้า
จะได้บ่ต้องเยียะแฮงต่อหมู่ต้าน โดยก๋านใจ๊สิทธิอำนาจตี้พระเจ้ามอบหื้อข้าพเจ้า เปื้อเสริมสร้างหมู่ต้าน
บ่ใจ้ทำลาย
11 สุดต๊ายนี้ ข้าพเจ้าขอลาปี้น้องตังหลาย ขอหื้อปึ๊กไปอยู่ในสภาพตี้ดีอย่างเก่าเน่อ ขอหื้อเยียะตวยต๋าม
สิ่งตี้ข้าพเจ้าบอกหื้อเยียะ ขอหื้อเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น กับขอหื้ออยู่ตวยกั๋นอย่างสงบสุข แล้วพระเจ้าแห่ง
ความฮักกับสันติสุขก็จะอยู่กับหมู่ต้าน
12 หื้อจูบต๊กตวายกั๋นอย่างเป๋นปี้น้องผู้เจื้อ
13 หมู่คนของพระเจ้ากู้คนก็ฝากความกึ๊ดเติงมาหาหมู่ต้านตวย
14 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า กับความฮักของพระเจ้า ตึงก๋านมีส่วนฮ่วมกั๋นย้อน
พระวิญญาณบริสุทธิ์ จงมีแก่หมู่ต้านเต๊อะ

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในแคว้นกาลาเทีย

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยเปาโล เซิ่งเขียนเถิงหมู่ผู้เจื้อตี้แคว้นกาลาเทีย ต้านได้เขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี่ ค□ศ□ 49-50 เปาโลได้ไปแอ่วหาหมู่ผู้เจื้อในแคว้นกาลาเทียสองเตื้อมาแล้ว (กิจก๋าน 16:6 กับ 18:23) เตื้อแรกเขาได้ไปเตสนาสั่งสอนตี้หั้น กับเตื้อตี้สองเขาได้ปึ๊กมาเปื้อหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ผู้เจื้อในความเจื้อของหมู่เขา แต่หลังจากนั้นเปาโลได้ยินข่าวว่าหมู่ผู้เจื้อในแคว้นกาลาเทียได้ลืมก๋านมีอิสระของหมู่เขาในพระคริสต์ หมู่เขาได้หลงไปเจื้อว่าหมู่เขาต้องเยียะต๋ามกฎเก๋ณฑ์ของจาวยิวเถิงจะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ เปาโลจึงต้องเขียนไปเตื๋อนหมู่เขาว่าความเจื้อจาอี้บ่ใจ้ถูกต้องต๋ามข่าวดีตี้แต๊จริงเลย

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นกาลาเทีย กาลาเทียเป๋นแคว้นของอาณาจักรโรมตี้อยู่ในดินแดนของประเทศตุรกีในสมัยนี้ เปาโลคงเขียนจดหมายฉบับนี้หลังจากได้ออกเตียวตางไปบอกข่าวดีเป๋นเตื้อแรก เขาได้เขียนไว้ต๋อนตี้เขาอยู่เมืองอันทิโอก

จดหมายฉบับนี้เหมือนกับตี้ได้เขียนไว้ในจดหมายเถิงผู้เจื้อกรุงโรม เปาโลเน้นว่าพระเจ้าเยียะหื้อคนเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมได้โดยก๋านเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์ บ่ใจ้โดยก๋านเยียะโดยตั๋วเก่า หมู่เขาบ่ต้องเยียะต๋ามบทบัญญัติบางข้อ เจ้น ก๋านเข้าพิธีสุหนัต เปาโลสอนว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาอยู่ในใจ๋ของหมู่ผู้เจื้อเมื่อหมู่เขาเจื้อวางใจ๋ในพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะจ้วยหื้อผู้เจื้อใจ๊จีวิตแบบบริสุทธิ์กับถูกต้องต๋ามธรรมได้

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้ จากข้าพเจ้าเปาโล (ผู้เป๋นอัครทูตตี้บ่ได้ฮ้องมาโดยคน กาว่าแต่งตั้งโดยคน แต่พระเยซูคริสต์กับพระเจ้าพระบิดา ผู้ตี้ได้เยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย เป๋นผู้แต่งตั้งหื้อข้าพเจ้าเป๋นอัครทูต)

2 ตึงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อ ตี้อยู่ตวยข้าพเจ้า

เถิงคริสตจักรตังหลายในแคว้นกาลาเทีย

3 ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเฮา กับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

4 พระเยซูได้สละจีวิตของพระองค์เปื้อบาปของเฮา เปื้อจ้วยเฮาหื้อป๊นจากบาปในยุคนี้ ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้าพระบิดาของเฮา

5 ขอเกียรติจงมีแก่พระเจ้าตลอดไป อาเมน

ข่าวดีตี้แต๊จริง

6 ข้าพเจ้างึดขนาดว่า ยังบ่ตันหยังเตื้อ หมู่ต้านก็ปากั๋นละพระเจ้า ผู้ตี้ฮ้องต้านเข้ามาหาพระองค์ โดยพระคุณของพระเยซูคริสต์ แล้วก๋ำลังจะไปตวยต๋ามกำสอนอย่างอื่นตี้หมู่เขาอ้างว่าเป๋นข่าวดีเหีย

7 ความจริงบ่มีข่าวดีอย่างอื่นแหมแล้ว แต่มีบางคนเยียะหื้อต้านตังหลายเกิดความสับสน โดยตั้งใจ๋จะบิดเบือนข่าวดีแต๊ๆ ของพระเยซูคริสต์ ไปเป๋นอย่างอื่นเหีย

8 ถ้ามีใผมาบอกข่าวดีอย่างอื่น ตี้บ่เหมือนข่าวดีตี้หมู่เฮาเกยบอกหื้อต้านตังหลายฟังก่อนแล้วนั้น บ่ว่าจะเป๋นหมู่เฮาก็ต๋ามกาว่าทูตสวรรค์ก็ต๋าม ก็ขอหื้อคนนั้นถูกสาปแจ้ง

9 หมู่เฮาเกยบอกไว้แล้ว ข้าพเจ้าก็ขอบอกซ้ำแหมกำว่า ถ้าใผบอกข่าวดีอย่างอื่น ตี้บ่เหมือนข่าวดีตี้หมู่ต้านได้ฮับจากหมู่เฮาแล้วนั้น ขอหื้อเขาถูกสาปแจ้ง

10 ตี้อู้จาอี้ข้าพเจ้าอู้เอาใจ๋คนกา บ่ใจ้เน่อ ข้าพเจ้าก๋ำลังเยียะหื้อพระเจ้าปอใจ๋ ข้าพเจ้าอู้หื้อคนยอมฮับกา ถ้าข้าพเจ้าเป๋นจาอั้น ข้าพเจ้าก็บ่มาเป๋นคนฮับใจ๊พระคริสต์อยู่จาอี้แน่ๆ

จีวิตของเปาโลก่อนเป๋นผู้ฮับใจ๊พระเจ้า

11 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ข้าพเจ้าขอบอกหื้อฮู้ว่า ข่าวดีตี้ข้าพเจ้าบอกนั้น บ่ได้มาจากกำกึ๊ดของคน

12 ข้าพเจ้าบ่เกยฮับข่าวดีนี้จากใผ กับบ่มีใผคนใดสอนข้าพเจ้า แต่พระเยซูคริสต์เป๋นผู้เยียะหื้อข้าพเจ้าฮู้

13 ต้านตังหลายก็ฮู้อยู่แล้วว่า ต๋อนตี้ข้าพเจ้าถือศาสนายิวนั้น ข้าพเจ้าเป๋นคนจาใด ข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้าอย่างหนัก กับฮิตี้จะทำลายหมู่เขาจ๋นเสี้ยงตึงหมด

14 สมัยนั้นข้าพเจ้าก้าวหน้าในศาสนายิวนักเหลือคนอื่นตี้เป๋นคนรุ่นเดียวกั๋น ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในก๋านเยียะต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมของป้ออุ๊ยแม่หม่อนของข้าพเจ้าอย่างเคร่งครัดตี้สุด

15 แต่พระเจ้าได้เลือกข้าพเจ้าไว้ ตั้งแต่เมื่ออยู่ในต๊องแม่แล้ว พระเจ้าได้ฮ้องข้าพเจ้าด้วยพระคุณของ
พระองค์ หื้อมาเป๋นผู้ฮับใจ๊พระองค์
16 พระองค์เปิงใจ๋ตี้จะเปิดเผยเรื่องพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์หื้อข้าพเจ้าฮู้จัก เปื้อข้าพเจ้าจะได้
บอกข่าวดีเรื่องพระบุตรแก่คนต่างจ้าด เวลานั้นข้าพเจ้าบ่ได้เป็กษาใผคนใดเลย
17 กับบ่ได้ขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม เปื้อเป็กษาคนตี้เป๋นอัครทูตมาก่อนข้าพเจ้า แต่ได้ลวดไปประเทศอาระ
เบียเลย แล้วเมื่อลูนก็ได้ปี๊กมากรุงดามัสกัสแหม
18 อยู่ตี้หั้นได้สามปี๋ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ไปหาเปโตรในกรุงเยรูซาเล็ม กับอยู่ตวยเขาสิบห้าวัน
19 บ่ได้ปะอัครทูตคนอื่นๆ เลย นอกจากยากอบน้องของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาเต้าอั้น
20 ข้าพเจ้ายืนยันต่อหน้าพระเจ้าได้ว่า เรื่องตี้เขียนมานี้บ่ได้จุใผเลย
21 เมื่อลูนมา ข้าพเจ้าได้เข้าไปแคว้นซีเรียกับแคว้นซีลีเซีย
22 ส่วนคริสตจักรตังหลายของพระเยซูคริสต์ในแคว้นยูเดีย บ่มีใผฮู้จักข้าพเจ้าเป๋นส่วนตั๋ว
23 หมู่เขาได้ยินคนอู้กั๋นว่า คนตี้เกยข่มเหงหมู่เฮาตะก่อนนั้น บ่าเดี๋ยวนี้เขาได้มาบอกเถิงความเจื้อ ตี้เขา
เกยฮิจะทำลายมาก่อน
24 แล้วหมู่เขาปากั๋นสรรเสริญพระเจ้า ย้อนเรื่องของข้าพเจ้า

2

อัครทูตคนอื่นๆ รับรองเปาโล

1 สิบสี่ปี๋ต่อมา ข้าพเจ้าตึงบารนาบัสได้ขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วปาทิตัสไปตวยแหมคน
2 ตี้ไปนั้นก็ย้อนว่าพระเจ้าได้เปิดเผยหื้อฮู้ว่า ข้าพเจ้าควรจะไป ข้าพเจ้าได้เล่าหื้อผู้นำคริสตจักรฟังเป๋น
ก๋านส่วนตั๋ว เรื่องข่าวดีตี้ข้าพเจ้าได้บอกแก่คนต่างจ้าด ถ้าบ่อู้หื้อผู้นำหมู่นี้ฟังก็กั๋วว่า งานเกี่ยวกับก๋านบอก
ข่าวดีต่อคนต่างจ้าดตี้เกยเยียะมากับตี้ก๋ำลังเยียะอยู่นั้น จะเสียไปบ่ดายๆ
3 เถิงแม้ว่าทิตัสตี้อยู่ตวยข้าพเจ้านั้นเป๋นจาวกรีก ก็บ่ได้ถูกเขหื้อเข้าพิธีสุหนัต
4 ตี้เฮาบอกเรื่องนี้ ก็ย้อนว่ามีบางคนตี้อ้างว่าเป๋นปี้น้องของเฮา ได้ลักเข้ามาสอดแนมอยู่ในหมู่เฮา เปื้อ
มาลู่เอาอิสระตี้เฮามีในพระเยซูคริสต์ไป แล้วเยียะหื้อเฮาเป๋นขี้ข้าของฮีตเก่าฮอยเดิมของจาวยิวแหม
5 แต่เฮาบ่ยอมอ่อนข้อหื้อเขาเลย เปื้อฮักษาข่าวดีแต๊ๆ หื้อกับต้านตังหลายต่อไป
6 ส่วนคนสำคัญตี้เป๋นผู้นำคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม ก็บ่ได้เพิ่มอะหยังลงไปในเรื่องตี้ข้าพเจ้าสอน (เถิง
เขาจะเป๋นคนสำคัญในคริสตจักรก็ต๋าม ก็บ่ใจ๋เรื่องสำคัญสำหรับข้าพเจ้า ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้หันแก่หน้าใผ
เลย)
7 หมู่เขาหันว่า พระเจ้าได้มอบหมายหื้อข้าพเจ้าไปบอกข่าวดีหื้อคนต่างจ้าดฟัง เหมือนพระองค์ได้มอบ
หมายหื้อเปโตรบอกข่าวดีในหมู่จาวยิว
8 ย้อนว่าพระเจ้าผู้ตี๊ดลใจ๋เปโตรหื้อเป๋นอัครทูตไปบอกข่าวดีกับจาวยิว ก็ได้ดลใจ๋ข้าพเจ้าหื้อไปบอกแก่คน
ต่างจ้าดเหมือนกั๋น
9 เมื่อยากอบ เปโตร กับยอห์น ตี้เป๋นเหมือนผู้นำของหมู่ผู้เจื้อ หันพระคุณตี้พระเจ้าได้หื้อก๋านนี้กับ
ข้าพเจ้าแล้ว หมู่เขาก็จับมือข้าพเจ้ากับบารนาบัส แสดงว่าหมู่เฮาเป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊ตวยกั๋น แล้วตกลงกั๋น
ว่าหื้อเฮาไปบอกข่าวดีกับคนต่างจ้าด แล้วหมู่เขาก็จะไปบอกกับหมู่จาวยิว
10 สิ่งเดียวตี้หมู่เขาขอคือ หื้อเฮาจ้วยเหลือคนตุ๊กคนจ๋น เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ตึงตั้งใจ๋จะเยียะอยู่แล้ว

เปาโลว่าหื้อเปโตรตี้เมืองอันทิโอก

11 แต่ต่อมาเมื่อเปโตรมาเถิงเมืองอันทิโอก ข้าพเจ้าว่าหื้อเขาต่อหน้าย้อนเขาเยียะผิดแน่ๆ
12 คือต๋อนแรกเขาได้กิ๋นได้อยู่กับผู้เจื้อคนต่างจ้าด แต่ปอผู้เจื้อจาวยิวตี้ยากอบส่งมานั้นมาแผว เขาก็
แยกตั๋วออกจากผู้เจื้อคนต่างจ้าดเหีย ย้อนกั๋วผู้เจื้อจาวยิวหมู่นี้ ตี้มีกำก๊ดว่าผู้เจื้อคนต่างจ้าดจะต้องเข้าพิธี
สุหนัต จะว่าหื้อ
13 ผู้เจื้อจาวยิวคนอื่นๆ ตี้อยู่ตี้หั้น ก็ก๋ายเป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ดตวยเปโตร แม้แต่บารนาบัสก็ยังหลงไปกับ
หมู่เขาเหมือนกั๋น
14 เมื่อข้าพเจ้าหันว่า หมู่เขาบ่ได้เยียะตั๋วต๋ามความจริงของข่าวดี ข้าพเจ้าจึงได้ว่าหื้อเปโตรต่อหน้าคนตัง
หลายว่า ถ้าต๊านตี้เป๋นจาวยิวยังเยียะต๋ามอย่างคนต่างจ้าด บ่ได้เยียะต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมของจาวยิว แล้ว
เป๋นจาใดต้านไปบังคับคนต่างจ้าดหื้อเยียะต๋ามจาวยิว
15 หมู่เฮาเกิดมาเป๋นจาวยิว บ่ใจ๊คนต่างจ้าด ตี้จาวยิวถือว่าเป๋นคนบาป
16 หมู่เฮาจาวยิวตี้เป๋นผู้เจื้อยังฮู้ว่า บ่มีใผจ้วยตั๋วเก่าหื้อเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมได้ โดยก๋านเยียะต๋ามบท
บัญญัติของโมเสส แต่เป๋นได้โดยความเจื้อในพระเยซูคริสต์เต้าอั้น หมู่เฮาก็ได้เจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์

เปื้อหมู่เฮาจะได้เป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อ บ่ใจ้โดยก๋านเยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ ย้อนว่าบ่มีใผเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยก๋านเยียะตวยต๋ามบทบัญญัตินี้ได้

17 ถ้าต๋อนตี้เฮายอมเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมผ่านตางพระคริสต์ แต่จาวยิวถือว่าเฮาเป่นคนบาปย้อนบ่เยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ สิ่งนี้หมายความว่าพระคริสต์สนับสนุนหื้อเฮาเยียะบาปกา บ่ใจ้แน่ๆ

18 ถ้าข้าพเจ้าปึ๊กมาเยียะตวยต๋ามสิ่งตี้ข้าพเจ้าได้เกยละไปแล้วนั้น ก็แสดงว่าข้าพเจ้าได้เยียะบาป

19 ย้อนก๋านเยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ เยียะหื้อข้าพเจ้าฮู้ดีว่าเยียะหื้อพระเจ้ายอมฮับบ่ได้ ข้าพเจ้าก็ได้ต๋ายจากบทบัญญัติแล้ว เปื้อมีจีวิตฮับใจ้พระเจ้า

20 ตั๋วข้าพเจ้านี้ได้ถูกเขิงอยู่บนไม้ก๋างเขนตวยพระคริสต์ กับได้ต๋ายไปแล้ว บ่าเดี๋ยวนี้พระเยซูก็อยู่ในตั๋วของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใจ๊จีวิตต่อไปโดยก๋านเจื้อวางใจ๋ในพระคริสต์ ผู้เซิ่งเป่นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ฮักข้าพเจ้ากับได้สละจีวิตเปื้อข้าพเจ้า

21 ข้าพเจ้าบ่ละขว้างพระคุณของพระเจ้า ย้อนว่าถ้าก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติเยียะหื้อเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม ก๋านตี้พระคริสต์ต๋ายนี้ก็บ่เกิดประโยชน์อะหยัง

3

ปอนของพระเจ้าเมื่อเจื้อวางใจ๋พระคริสต์

1 ปี้น้องจาวกาลาเทียเหย เป่นจาใดบ่หลวกจาอี้ มีใผเป่ากาถาใส่ต้านตังหลายหื้อกึ๊ดผิดกา เรื่องตี้พระเยซูคริสต์ถูกเขิงจ๋นต๋ายนั้น ข้าพเจ้าก็ได้อู้หื้อต้านตังหลายเข้าใจ๋ดีแล้วลอ

2 ข้าพเจ้าใค่ฮู้ข้อเดียวว่า ต้านตังหลายได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์จาใด ได้ฮับโดยก๋านเยียะต๋ามบทบัญญัติกา กาว่าได้ฮับเมื่อได้ฟังข่าวดีแล้วมีความเจื้อ

3 ต้านตังหลายบ่กึ๊ดพ่องกา หลังจากตี้ต้านก่อเก๊าจีวิตในพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว บ่าเดี๋ยวนี้จะหื้อมาเสี้ยงสุดลงโดยก๋านเปิ้งก๋ำลังตั๋วเก่ากา

4 ประสบก๋ารณ์ตี้หมู่ต้านได้ฮับมานั้น บ่มีประโยชน์อะหยังพ่องเลยกา ต้องมีพ่องละ

5 พระองค์ผู้ตี้หื้อพระวิญญาณกับต้านตังหลายกับได้เยียะก๋านอัศจ๋รรย์ต๋ามก๋างหมู่ต้านนั้น ย้อนต้านเยียะต๋ามบทบัญญัติ กาว่าได้ฟังข่าวดีแล้วเจื้อกา

6 หื้อผ่อฮับราฮัมเต๊อะ พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ต้านได้เจื้อวางใจ๋ในพระเจ้า พระเจ้าจึงยอมฮับต้านว่าเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรม[ก]

7 ขอหื้อฮู้เต๊อะว่า หมู่คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระเจ้า ก็ถือว่าเป่นลูกหลานของอับราฮัมเหมือนกั๋น

8 ในพระคัมภีร์ได้เขียนกำตวายตั๊กล่วงหน้ามาเมินแล้วว่า พระเจ้าจะเยียะหื้อคนต่างจ้าดเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อ จึงได้บอกข่าวดีนี้หื้ออับราฮัมฮู้ล่วงหน้าว่า คนกู้ๆ จ้าดในโลกจะได้ฮับปอนผ่านตางเจ้า[ข]

9 ย้อนจาอั้น คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระเยซู ก็ได้ฮับปอนตวยกั๋นกับอับราฮัมตี้มีความเจื้อในพระเจ้านั้น

10 คนตังหลายตี้เปิ้งก๋านเยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ ก็ถูกแจ้งสาป ต๋ามตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนใดตี้บ่ได้เยียะตวยต๋ามข้อความตี้เขียนไว้ในหนังสือบทบัญญัติกู้ข้อ ก็ถูกแจ้งสาป[ค]

11 เป่นตี้ฮู้กั๋นดีแล้วว่า บ่มีใผเป่นคนถูกต้องต๋ามธรรมในสายต๋าของพระเจ้าได้ โดยก๋านเยียะตวยต๋ามบทบัญญัติ ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อของเขา จะมีจีวิต[.ค]

12 แต่ก๋านเยียะตวยต๋ามบทบัญญัตินั้น บ่ได้เปิ้งความเจื้อเป่นหลัก พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนตี้เยียะต๋ามบทบัญญัติกู้ข้อ ก็จะได้จีวิตตางบทบัญญัตินั้น[ฆ]

13 พระเยซูคริสต์ได้จ้วยเฮาหื้อป๊นจากก๋านแจ้งสาปของบทบัญญัติแล้ว พระองค์ยอมถูกแจ้งสาปแตนเฮา ต๋ามตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนตี้ถูกแขวนไว้บนเก๊าไม้เป่นคนถูกแจ้งสาป[ง]

14 ตี้เป่นจาอี้ ก็เปื้อจะหื้อคนต่างจ้าดได้ฮับปอนผ่านตางพระเยซูคริสต์ ต๋ามตี้พระเจ้าได้สัญญาไว้กับอับราฮัม กับเปื้อจะหื้อหมู่เฮาได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตางความเจื้อ ต๋ามตี้พระเจ้าสัญญาไว้

บทบัญญัติกับพระสัญญาของพระเจ้า

15 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ข้าพเจ้าขอยกตั๋วอย่างจากจีวิตคนเฮาว่า เมื่อคนสองฝ่ายตกลงเยียะสัญญากั๋นไว้ ฝ่ายนึ่งฝ่ายใดก็บ่สามารถยกเลิกกาว่าเพิ่มเติมสัญญานั้นได้

16 พระสัญญาตี้พระเจ้าได้เยียะไว้กับอับราฮัมจ๋นแผวลูกหลานของเขาก็เหมือนกั๋น พระเจ้าบ่ได้สัญญากับลูกหลานของเขาหลายๆ คน แต่ได้สัญญากับคนคนเดียว ลูกหลานคนนั้นคือพระเยซูคริสต์

ก **3:6 3:6** ปฐก 15:6 ข **3:8 3:8** ปฐก 12:3 ค **3:10 3:10** ฉธบ 27:26 .ค **3:11 3:11** ฮบก 2:4 ฆ **3:12 3:12** ลนต 18:5 ง **3:13 3:13** ฉธบ 21:22-23

17 ความหมายของข้าพเจ้าก็คือ บทบัญญัติของโมเสสตี้เกิดขึ้นเมื่อลูนเถิงสี่ร้อยสามสิบปี๋นั้น ก็บ่สามารถ
ยกเลิกพันธสัญญากับข้อตกลงตี้พระเจ้าได้หื้อกับอับราฮัมได้
18 ถ้าก๋านตี้จะได้ฮับปอนนี้ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติแล้ว ก็แสดงว่าบ่ได้ขึ้นอยู่กับพระสัญญา แต่พระเจ้าโผด
หื้อปอนนั้นกับอับราฮัมโดยผ่านตางพระสัญญาอย่างเดียว
19 ถ้าเป๋นจาอี้แล้ว บทบัญญัติมีไว้เยียะหยัง ก็มีไว้หื้อคนตี้เยียะผิดฮู้ว่า เขาได้ฝ่าฝืนบทบัญญัตินั้น จ๋นกว่า
ลูกหลานคนนั้นตี้พระเจ้าได้สัญญาไว้จะมาเถิง พระเจ้าใจ๊ทูตสวรรค์เอาบทบัญญัตินั้นหื้อโมเสส เปื้อโมเสส
จะได้เป๋นคนก๋างเอาไปหื้อคนตังหลาย
20 แต๊ๆ แล้ว ถ้ามีหลายฝ่ายก็จ๋ำเป๋นต้องมีคนก๋าง แต่พระเจ้าได้หื้อพระสัญญากับอับราฮัมโดยพระองค์
เอง จึงบ่ต้องมีคนก๋าง

เป้าหมายบทบัญญัติของโมเสส

21 ถ้าจาอั้นบทบัญญัติของพระเจ้าตี้หื้อโมเสสกับพระสัญญาตี้พระเจ้าได้หื้อกับอับราฮัมนั้นขัดแย้งกั๋นกา
แต๊ๆ แล้วบ่ใจ้จาอั้น ถ้าบทบัญญัติสามารถหื้อจีวิตตี้เตี้ยงแต๊กับเฮาได้ บ่าเดี๋ยวนี้เฮาก็คงเป๋นคนถูกต้องต๋าม
ธรรม ย้อนเฮามีบทบัญญัตินั้นแล้ว
22 พระคัมภีร์บอกว่า คนตังหลายถูกบาปกักขังไว้ ตี้เป๋นจาอี้ก็เปื้อว่าคนตี้เจื้อจะได้ฮับพระสัญญาต๋าม
ความเจื้อตี้เขามีในพระเยซูคริสต์
23 ก่อนตี้เวลานั้นจะมา คือเวลาตี้เฮาเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์ หมู่เฮาก็เผียบเหมือนถูกขังอยู่ในคอก
ของบทบัญญัติ จ๋นเถิงพระเยซูคริสต์มา เปื้อเฮาจะได้เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อนั้น
24 ถ้าจาอั้นแล้ว บทบัญญัตินี้ก็เผียบเหมือนเป๋นผู้ตี้ควบคุมเฮา จ๋นเถิงวันตี้พระเยซูคริสต์มา เปื้อพระเจ้า
จะเยียะหื้อเฮาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อ
25 บ่าเดี๋ยวนี้หมู่เฮาได้เจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์แล้ว บทบัญญัติก็บ่ต้องควบคุมเฮาแหม
26 หมู่ต้านมีความเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์ จาอั้นหมู่ต้านก็เป๋นลูกของพระเจ้าเหมือนกั๋น
27 ย้อนว่าต้านตังหลายตี้ได้ฮับบัพติศมาหื้อเป๋นคนของพระคริสต์แล้ว ก็ก๋ายเป๋นเหมือนพระคริสต์ตวย
28 โดยพระเยซูคริสต์ต้านตังหลายบ่มีก๋านแยกว่าเป๋นจาวยิวกาว่าจาวกรีก เป๋นขี้ข้ากาว่ามีอิสระ เป๋นป้อ
จายกาว่าแม่ญิง แหมต่อไป ย้อนว่าหมู่ต้านได้เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นในพระเยซูคริสต์แล้ว
29 ถ้าต้านตังหลายเป๋นคนของพระคริสต์แล้ว ต้านตังหลายก็ถือว่าเป๋นลูกหลานของอับราฮัม คือเป๋นคน
ตี้ได้ฮับปอนตี้พระเจ้าได้สัญญาไว้ว่าจะหื้ออับราฮัมเหมือนกั๋นเน่อ

4

เฮาจะได้เป๋นลูกของพระเจ้า

1 ข้าพเจ้าจะอธิบายโดยก๋าเผียบว่า ต๋อนตี้ผู้ฮับมรดกยังเป๋นหละอ่อนอยู่นั้น เขาก็เหมือนเป๋นขี้ข้า เถิง
แม้ว่าเขาจะเป๋นเจ้าของทรัพย์สมบัติตึงหมดก็ต๋าม
2 เขาก็ต้องอยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองกับผู้ผ่อกอยทรัพย์สมบัติของเขาอยู่ จ๋นแผวเวลาตี้ป๊อของเขาได้ก๋ำ
หนดไว้
3 หมู่เฮาตังหลายก็เหมือนกั๋นก่อนตี้เฮาจะเจื้อวางใจ๋พระเยซู เฮาตังหลายก็เป๋นเหมือนหละอ่อนอยู่ เฮาก็
เป๋นขี้ข้าอยู่ใต้อำนาจของวิญญาณตี้ครอบครองอยู่ในโลกนี้
4 แต่เมื่อเถิงเวลาตี้เหมาะสมแล้ว พระเจ้าก็ได้ส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาเกิดกับแม่ญิงคนนึ่ง เซิ่ง
พระองค์เกิดอยู่ใต้อำนาจของบทบัญญัติ
5 เปื้อไถ่เฮาตังหลายตี้อยู่ใต้อำนาจของบทบัญญัติ หื้อมีฐานะเป๋นลูกของพระเจ้า
6 เมื่อเฮาตังหลายได้เป๋นลูกของพระเจ้าแล้ว พระองค์ก็ส่งพระวิญญาณของพระบุตรของพระองค์เข้ามา
อยู่ในใจ๋เฮา เปื้อเฮาจะได้ฮ้องพระองค์ว่า อับบา คือป๊อของเฮา
7 ย้อนจาอั้น เฮาตังหลายจึงบ่ได้เป๋นขี้ข้าแหมต่อไป แต่เป๋นลูกของพระเจ้า เมื่อเป๋นลูกแล้ว เฮาก็เป๋นผู้
ฮับกู้สิ่งตี้พระเจ้าสัญญาไว้ตวย

เปาโลเป๋นห่วงจาวเมืองกาลาเทีย

8 ตะก่อนเมื่อต้านตังหลายยังบ่ฮู้จักพระเจ้าเตื้อ ต้านก็เป๋นขี้ข้าของหมู่เทพเจ้าตี้บ่ใจ้พระเจ้า
9 บ่าเดี๋ยวนี้ ต้านตังหลายได้ฮู้จักพระเจ้าแล้ว กาว่าฮู้หื้อถูกต้องก็คือพระเจ้าได้ฮู้จักต้านแล้ว เป๋นจาใดหมู่
ต้านใค่ปึ๊กไปเป๋นขี้ข้าของวิญญาณตี้บ่มีอำนาจกับบ่มีก๊า ตี้บ่ใจ้พระเจ้า
10 ต้านยังถือฤกษ์ถือยาม ถือวันเดือนปี๋ กาว่าหละดูนั้นหละดูนี้อยู่
11 ข้าพเจ้ากั๋วว่า ก๋านสอนตี้ข้าพเจ้าได้ตั้งใจ๋สั่งสอนอย่างเอาแต๊เอาว่าในหมู่ต้านนั้น จะหาประโยชน์อัน
ใดบ่ได้เลย

12 ปี้น้องตังหลาย ตะก่อนนั้นข้าพเจ้าได้ปรับตั๋วหื้อเป๋นเหมือนหมู่ต้าน บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าวิงวอนหื้อต้าน
ตังหลายเป๋นเหมือนข้าพเจ้า หมู่ต้านบ่ได้เยียะผิดอะหยังต่อข้าพเจ้าเลย
13 ต้านตังหลายก็ฮู้อยู่ว่า เมื่อหัวทีตี้ข้าพเจ้ามาบอกข่าวดีแก่ต้านนั้น ก็ย้อนข้าพเจ้าบ่สบาย
14 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าบ่สบาย เยียะหื้อเป๋นภาระแก่ต้านตังหลายตี้ต้องผ่อกอยเอาใจ๋ใส่ ต้านตังหลายก็บ่ได้
ดูแควนกาว่าละข้าพเจ้า แต่ได้ต้อนฮับ เหมือนกับว่าข้าพเจ้าเป๋นทูตสวรรค์จากพระเจ้า กาว่าเป๋นพระเยซู
คริสต์เหียเลย
15 บ่าเดี๋ยวนี้ ความจื้นจมยินดีหมู่นั้นหายไปไหนเหียหมด ข้าพเจ้าเป๋นพยานได้ว่า ต๋อนนั้นถ้าต้านควัด
แก่นต๋าออกหื้อข้าพเจ้าได้ ต้านก็คงจะควัดหื้อแล้ว
16 บ่าเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าได้ก๋ายเป๋นศัตรู๋ของต้านตังหลายไปเหียแล้ว ย้อนว่าข้าพเจ้าได้อู้ความจริงต่อต้าน
ตังหลายจาอั้นกา
17 คนหมู่นั้นตี้สอนผิดก็เอาอกเอาใจ๋ต้านตังหลาย แต่บ่ได้หวังดีเลย หมู่เขาอยากจะกีดกั๋นหมู่ต้านออก
จากข้าพเจ้า เปื้อต้านตังหลายจะได้เป๋นหมู่เดียวกับเขา
18 ก๋านเอาอกเอาใจ๋ด้วยความหวังดีก็เป๋นก๋านดีตี้ควรเยียะตลอด ก็บ่ใจ๋ก้าต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ต้าน
เต้าอั้น
19 ต้านตังหลายตี้เผียบเหมือนลูกตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดย้อนต้านตังหลายแหมแล้ว
เหมือนแม่เมื่อเจ็บต๊องเกิดลูก จ๋นกว่าจีวิตของต้านตังหลายจะเป๋นเหมือนพระเยซูคริสต์
20 บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าใค่อยู่ตวยหมู่ต้านขนาด ข้าพเจ้าจะได้บ่ต้องอู้กับหมู่ต้านด้วยน้ำเสียงจาอี้แหม หมู่
ต้านเยียะหื้อข้าพเจ้างงไปหมด

กำเผียบเรื่องนางฮาการ์กับนางซาราห์
21 หมู่ต้านตี้ใค่อยู่ใต้บทบัญญัติ หมู่ต้านบ่ฮู้กา ว่าบทบัญญัตินั้นเขียนว่าจาใดพ่อง
22 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีลูกสองคน คนนึ่งเกิดจากแม่ญิงตี้เป๋นขี้ข้า แหมคนนึ่งเกิดจากแม่
ญิงตี้มีอิสระ
23 ลูกของแม่ญิงตี้เป๋นขี้ข้านั้น เกิดมาต๋ามปกติของคน แต่ลูกของแม่ญิงตี้มีอิสระนั้น เกิดมาต๋ามพระ
สัญญาของพระเจ้า
24 เรื่องนี้เป๋นกำเผียบว่า แม่ญิงสองคนนั้น เป๋นเหมือนพันธสัญญาสองอย่าง คือพันธสัญญาตี้นึ่งมาจาก
ดอยซีนาย[จ]นางฮาการ์เป๋นขี้ข้า ก็เผียบเหมือนพันธสัญญานี้ จาอั้นลูกหลานตี้เกิดจากนางก็เป๋นขี้ข้าเหมือน
กั๋น
25 นางฮาการ์นั้นเป๋นสัญลักษณ์ของดอยซีนายในประเทศอาระเบีย กับเป๋นสัญลักษณ์ของกรุงเยรูซาเล็ม
ในต๋อนนี้ตวย ย้อนว่าคนในเมืองนี้เป๋นขี้ข้าของบทบัญญัติอยู่
26 แต่นางซาราห์ตี้เป๋นแม่ญิงอิสระนั้น เผียบเหมือนกรุงเยรูซาเล็มตี้อยู่บนสวรรค์ หมู่เฮาเป๋นลูกของกรุง
เยรูซาเล็มตี้อยู่บนสวรรค์นั้น กับนางก็เป๋นแม่ของเฮา ย้อนว่าหมู่เฮาจะบ่เป๋นขี้ข้าของบทบัญญัติแหมแล้ว
27 เหมือนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“แม่ญิงตี้เป๋นหมัน
ตี้บ่เกยเกิดลูก หื้อยินดีเต๊อะ
คนตี้บ่เกยเจ็บต๊องเกิดลูก
หื้อโห่ฮ้องด้วยความยินดีเต๊อะ
ย้อนว่าลูกของแม่ฮ้าง
จะมีนักเหลือลูกของแม่ญิงตี้มีผัว”[ฉ]
28 ปี้น้องตังหลาย ต้านเป๋นลูกแห่งพระสัญญาเหมือนอิสอัค
29 ตะก่อนนั้น ลูกตี้เกิดมาต๋ามปกติของคนคืออิชมาเอล ได้ข่มเหงลูกตี้เกิดมาต๋ามพระวิญญาณคืออิสอัค
จาใด บ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านก็ถูกข่มเหงจาอั้นเหมือนกั๋น
30 แต่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “ไล่นางขี้ข้ากับลูกของนางออกไปเหีย ลูกของนางขี้ข้าจะฮับมรดกฮ่วมกั๋น
กับลูกของนางตี้มีอิสระบ่ได้”[ช]
31 ย้อนจาอั้นปี้น้องตังหลาย เฮาบ่ได้เป๋นลูกของนางฮาการ์ตี้เป๋นขี้ข้า แต่เฮาเป๋นลูกของนางซาราห์ตี้มี
อิสระ

5

พระเยซูผู้ตี้จ้วยหื้อเฮามีอิสระ

จ **4:24 4:24** อพย. 19-20 ฉ **4:27 4:27** อสย. 54:1 ช **4:30 4:30** ปฐก. 21:10

1 พระเยซูคริสต์ได้โผดหื้อเฮาตังหลายมีอิสระแล้ว ก็หื้อเฮาอยู่อย่างอิสระ บ่ต้องยอมเป๋นขี้ข้าของบท
บัญญัติแหมซ้ำเน่อ
2 ฟังกำอู้ของข้าพเจ้าเปาโลหื้อดีเน่อ ถ้าต้านตังหลายยอมเข้าพิธีสุหนัต สิ่งตี้พระเยซูคริสต์เยียะหื้อหมู่
ต้านก็จะบ่มีประโยชน์อะหยังเลย
3 ข้าพเจ้าขอย้ำแหมว่า คนตี้เข้าพิธีสุหนัตนั้น เขาก็ต้องฮักษาบทบัญญัติกู้ข้อตวย
4 ใผตี้อยากเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยบทบัญญัติของโมเสสนั้น เขาก็ได้แยกจากพระเยซูคริสต์แล้ว
กับได้เอาพระคุณของพระเจ้าขว้างเหีย
5 แต่ย้อนว่า เฮามีความเจื้อ จึงได้ตั้งหน้าตั้งต๋าถ้าในสิ่งตี้เฮาหวังไว้ คือเฮาจะได้เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม
ของพระเจ้า โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
6 ย้อนว่าเมื่อเจื้อในพระเยซูคริสต์แล้ว ก๋านเข้ากาว่าบ่เข้าพิธีสุหนัต ก็บ่มีประโยชน์อะหยัง แต่สิ่งตี้สำคัญ
ก็คือความเจื้อตี้แสดงออกมาโดยความฮัก
7 ตะก่อนนั้นหมู่ต้านก็ได้เยียะตวยกำสั่งสอนของพระเยซูอย่างดี แล้วเป๋นใผตี้เยียะหื้อหมู่ต้านย้างเยียะ
ไปเหีย บ่หื้อหมู่ต้านเยียะตวยเรื่องตี้แต๊จริงนั้น
8 ใผตี้เยียะจาอั้น ก็บ่ได้มาจากพระเจ้าตี้ฮ้องหมู่ต้านมาแน่ๆ
9 กำสอนตี้บ่ถูกต้องก็เผียบเหมือนเจื้อฟูหน้อยเดียว ก็เยียะหื้อแป้งเข้าหนมปังฟูตึงก้อน
10 ข้าพเจ้ามั่นใจ๋ในองค์พระผู้เป๋นเจ้าว่า ต้านตังหลายจะบ่ยอมฮับกำกึ๊ดตี้แตกต่างจากนี้แหมแล้ว คนตี้
มาเยียะหื้อต้านสับสนนั้น บ่ว่าเขาจะเป๋นใผก็ต๋าม ต้องได้ฮับโต้ษจากพระเจ้าอย่างแน่นอน
11 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ถ้าเป๋นเรื่องแต๊ตี้ข้าพเจ้าสอนหื้อฮับความรอดป๊นบาปโต้ษโดยก๋านเข้าพิธีสุหนัต
แล้วเป๋นจาใดข้าพเจ้าจึงถูกค่ำจาอี้ ถ้าข้าพเจ้าสอนจาอั้นก๋านสอนเรื่องก๋านต๋ายของพระเยซูบนไม้ก๋างเขน
ก็บ่เป๋นปั๋ญหาสำหรับจาวยิวแหมต่อไป
12 ข้าพเจ้าใค่หื้อคนหมู่นั้น ตี้เยียะหื้อต้านตังหลายเกิดความสับสน ได้ต๋อนตั๋วเก่าเหีย บ่ใจ้ก้าเยียะพิธี
สุหนัตเต้าอั้น
13 ปี้น้องตังหลาย พระเจ้าฮ้องหมู่ต้านมาเป๋นคนตี้มีอิสระแล้ว แต่ห้ามเอาความอิสระนี้มาเป๋นข้ออ้างใน
ก๋านเยียะต๋ามสันดานบาป แต่หื้อฮับใจ๊กั๋นด้วยความฮักเต๊อะ
14 บทบัญญัติตึงหมดนั้น สรุปได้ในข้อเดียวว่า จงฮักเปื๊อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า[ช]
15 แต่ถ้ายังขบหัวกั๋นอยู่ หื้อหละวังตั๋วหื้อดีเน่อ กำเดียวจะปากั๋นวอดวายตึงหมด

พระวิญญาณบริสุทธิ์กับตั๋ณหาของคน

16 ข้าพเจ้าขอบอกว่า หื้อใจ๊จีวิตตวยพระวิญญาณเน่อ แล้วต้านจะบ่เยียะอะหยังต๋ามสันดานบาป
17 ย้อนว่าตั๋ณหาของสันดานบาปก็ขัดแย้งกับความต้องก๋านของพระวิญญาณ ก็จะต่อสู้กั๋น ตึงสองฝ่าย
นี้เป๋นศัตรู๋กั๋น ย้อนจาอั้นสิ่งตี้ต้านใค่เยียะจึงเยียะบ่ได้
18 แต่ถ้าต้านตังหลายหื้อพระวิญญาณเป๋นผู้นำจีวิต ต้านก็จะบ่อยู่ใต้อำนาจของบทบัญญัติแหมต่อไป
19 ถ้าต้านตังหลายหื้อสันดานบาปเป๋นผู้นำ เฮาก็ฮู้ก็หันอยู่แล้วว่าเป๋นจาใด คือมีก๋านเยียะบาปตางเพศ
ก๋านเยียะตั๋วบ่บริสุทธิ์ ตึงก๋านลามกอื่นๆ ตวย
20 กับก๋านนับถือฮูปเคารพ ก๋านถือกาถาอาคม ก๋านเป๋นศัตรู๋กั๋น ก๋านผิดเถียงกั๋น ก๋านขอยกั๋น ก๋านโขด
หื้อกั๋น ก๋านมักใหญ่ใฝ่สูง ก๋านชอบเยียะหื้อคนอื่นเถียงกั๋น ก๋านแตกแยกกั๋นเป๋นก๊กเป๋นเหล่า
21 ก๋านใค่ได้ของเปื้น ก๋านกิ๋นเหล้าเมายา ก๋านมั่วสุมตางเพศ ตึงก๋านบ่ดีอื่นๆ บ่าเดี่ยวนี้ขอเตื๋อนหมู่
ต้านแหมเตื้อเหมือนตี้ข้าพเจ้าได้เตื๋อนไว้ตะก่อนนั้นว่า คนใดตี้เยียะบ่ดีจาอี้ จะบ่มีส่วนเข้าในแผ่นดินของ
พระเจ้าเน่อ
22 แต่ถ้าต้านตังหลายหื้อพระวิญญาณเป๋นผู้นำจีวิต ผลของพระวิญญาณนั้นคือความฮัก ความจิ๊นจม
ยินดี สันติสุข ความอดทน ความเมตต๋า ความดี ความซื่อสัตย์
23 ความสุภาพอ่อนน้อม กับก๋านฮู้จักบังคับตั๋ว สิ่งหมู่นี้บ่ขัดแย้งกับบทบัญญัติแม้แต่ข้อเดียว
24 คนของพระเยซูคริสต์ได้เอาสันดานบาปตึงตั๋ณหาของมัน เขิงไว้กับพระองค์บนไม้ก๋างเขนแล้ว
25 ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หื้อจีวิตกับหมู่เฮา หมู่เฮาก็ควรใจ๊จีวิตตวยพระวิญญาณบริสุทธิ์
26 หมู่เฮาบ่ดีอวดตั๋ว บ่ดียั่วหื้อโขดกั๋น กับบ่ดีอิจฉาขอยก๋วนคนอื่นเน่อ

6

ก๋านจ้วยเหลือกั๋น

ช **5:14 5:14** ลนต 19:18

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ถ้าฮู้ว่าคนนึ่งคนใดหลงผิดไป หื้อต้านตังหลายตี้มีพระวิญญาณอยู่ตวย จ้วยคนนั้น
ด้วยจิตใจ๋อ่อนน้อม หื้อเขาปึ๊กตั้งตั๋วใหม่ได้แหม หื้อกึ๊ดเถิงตั๋วเก่า แต่หละวังตั๋วไว้หื้อดี ต้านก็อาจถูกลองใจ๋
ได้เหมือนกั๋น
2 ใผมีปั๋ญหาก็ขอหื้อจ้วยกั๋น ก๋านตี้หมู่ต้านเยียะจาอี้ก็เป๋นก๋านเยียะตวยก๋าสอนของพระคริสต์
3 ถ้าใผกึ๊ดว่าตั๋วเก่าเป๋นคนสำคัญ แต่แต๊ๆ แล้วบ่ใจ้จาอั้น คนนั้นก็จุตั๋วเก่า
4 หื้อเฮากวดผ่อตั๋วเก่าในสิ่งตี้เฮาได้เยียะลงไป เป๋นสิ่งดีกาว่าบ่ดี ถ้าได้เยียะดีเฮาก็จะมีความยินดีในตั๋ว
เฮา บ่ใจ้เอาตั๋วไปเผียบกับคนนั้นคนนี้
5 ย้อนว่าเฮาตังหลาย ต่างคนก็ต้องฮับผิดชอบต่อก๋านตี้ตั๋วได้เยียะลงไป ของใผของมัน
6 หื้อคนตี้ฮับก๋าสอนของพระเยซูคริสต์แล้ว แบ่งกู้สิ่งตี้ดีๆ หื้อคนสอนตวย
7 ห้ามหื้อใผจุหมู่ต้านว่า หมู่ต้านสามารถดูแควนพระเจ้าได้ ใผหว่านสิ่งใดลงไปก็จะเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น
8 คนใดตี้หว่านเปื้อตั๋ณหาของสันดานบาป ก็จะเก็บเกี่ยวความฉิบหาย คนใดตี้หว่านเปื้อความต้องก๋าน
ของพระวิญญาณ ก็จะเก็บเกี่ยวจีวิตนิรันดร์
9 ย้อนจาอั้นบ่ดีท้อถอยในก๋านเยียะก๋านดี ถ้าเฮาบ่ท้อถอยแล้ว เฮาก็จะฮับผลดีในเวลาต๋ามสมควร
10 เมื่อมีโอกาส ก็หื้อเยียะสิ่งตี้ดีต่อคนตังหลาย โดยเฉพาะคนในครอบครัวผู้เจื้อ

ก๋าสอนสุดต๊ายของเปาโล

11 หื้อต้านตังหลายสังเกตผ่อว่า ตั๋วหนังสือตี้ข้าพเจ้าเขียนด้วยลายมือของข้าพเจ้านั้นตั๋วใหญ่มอกใด
12 คนตี้ใคได้หน้า ก็พยายามบังคับต้านตังหลายหื้อเข้าพิธีสุหนัต เปื้อหมู่เขาจะบ่ถูกค่ำเมื่อเขาบอกเรื่อง
พระคริสต์ต๋ายบนไม้ก๋างเขน
13 ขนาดคนตี้เข้าพิธีสุหนัตแล้ว ก็ยังบ่เยียะตวยบทบัญญัติเลย แต่ตี้หมู่เขาบังคับต้านตังหลายหื้อเข้าพิธี
สุหนัต ก็เปื้อหมู่เขาจะอู้อวดตั๋วว่าหมู่ต้านได้ติดต๋ามหมู่เขาแล้ว
14 ข้าพเจ้าบ่ขออวดอะหยังเลย นอกจากเรื่องก๋านต๋ายบนไม้ก๋างเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋น
เจ้าของหมู่เฮาเต้าอั้น โดยไม้ก๋างเขนนั้นโลกนี้ได้ต๋าย๑จากข้าพเจ้าไปแล้ว กับข้าพเจ้าก็ได้ต๋ายจากโลกนี้
เหมือนกั๋น
15 ก๋านเข้ากาว่าบ่เข้าพิธีสุหนัต บ่ใจ้เรื่องสำคัญเลย เรื่องสำคัญคือ ก๋านเป๋นคนตี้พระเจ้าได้สร้างขึ้นใหม่
16 ขอหื้อสันติสุขตีงความเมตต๋ากรุณาของพระเจ้า จงมีแก่คนตี้ใจ๊จีวิตต๋ามก๋าสอนนี้ กับมีแก่คน๒ของ
พระเจ้าเต๊อะ
17 ตั้งแต่นี้ต่อไป ขอบ่หื้อใผมาก๋วนใจ๋ข้าพเจ้าแหม ย้อนฮอยแผลในตั๋วของข้าพเจ้านั้น เยียะหื้อฮู้ว่า
ข้าพเจ้าเป๋นคนของพระเยซูคริสต์๓
18 ปี้น้องตังหลาย ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา จงมีแก่ต้านตังหลายเต๊อะ
อาเมน

---

๑ **6:14 6:14** ฉบับภาษากรีก แป๋ตรงๆ ว่า ถูกเซิง ๒ **6:16 6:16** ฉบับภาษากรีกแป๋ตรงๆ ว่า อิสราเอลของพระเจ้า ๓ **6:17 6:17** ฮอยแผลอ้างเถิงฮอยตี้เปาโลโดนเฆี่ยนตี๋ ย้อนสอนเรื่องของพระเยซูคริสต์

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมือง เอเฟซัส

เปาโลเป๋นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ ต้านเขียนขึ้นประมาณปี ค□ศ□ 61 ในหละหว่างนั้นต้านติดคอกอยู่ตี้กรุงโรม จดหมายฉบับเอเฟซัส ฟีลิปปี โคโลสีกับฟีเลโมน ต้านก็เขียนขึ้นหละหว่างนั้นตวย ย้อนจาอั้น จดหมายหมู่นี้บางเตื้อก็ฮ้องว่า จดหมายจากคอก เปาโลติดคอกอยู่ตี้กรุงโรมก็ย้อนบอกข่าวดี

ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ถือว่าเปาโลได้เขียนจดหมายฉบับนี้บ่ใจ้เขียนเถิงก้าผู้เจื้อในเอเฟซัสเต้าอั้น แต่ได้เขียนเถิงผู้เจื้อคนอื่นๆ ในเมืองอื่นๆ ในแคว้นเอเชียตวย เปาโลได้อยู่ในเมืองเอเฟซัสสองปี๋ป้ายกับได้บอกข่าวดีต๋อนตี้อยู่ตี้หั้น (กิจก๋าน 19:10) เอเฟซัสคือเมืองตี้สำคัญ เซิ่งอยู่ตังวันตกติดกับทะเลในแคว้นเอเชีย ในสมัยนี้แคว้นเอเชียจะอยู่ในประเทศตุรกี คาดว่าผู้เจื้อในเมืองเอเฟซัสอาจจะเอาจดหมายฉบับนี้ของเปาโลไปหื้อกับผู้เจื้อในตี้ต่างๆ ในแคว้นเอเชียได้อ่านตวย

เปาโลได้เขียนเถิงความสัมพันธ์ของคริสตจักรกับพระเยซูคริสต์ พระเจ้าเยียะหื้อความต้องก๋านของพระองค์ตี้ตั้งใจ๋ไว้ตั้งแต่เก๊านั้นสำเร็จโดยผ่านก๋านต๋ายกับก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระเยซูคริสต์ ย้อนจาอั้นพระคริสต์จึงเป๋นผู้นำกับผู้ปกครองคนของพระเจ้า ก็คือคริสตจักร จาวยิวกับคนต่างจ้าดก็มีสันติสุขตวยกั๋นได้ผ่านก๋านต๋ายบนไม้ก๋างเขนของพระเยซูคริสต์ กับหมู่เขาก็ได้เป๋นหมู่เดียวกั๋น คือคริสตจักร ก๋านต๋ายของพระเยซูคริสต์เยียะหื้อผู้เจื้อกู้คนสามารถฮับปอนฝ่ายจิตวิญญาณกู้อย่างจากพระเจ้า ก๋านฮับความรอดป๊นบาปโต้ษเป๋นของประทานจากพระเจ้า บ่ใจ้ขึ้นอยู่กับสิ่งตี้คนเยียะ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มาอยู่ในใจ๋ของผู้เจื้อกู้คน กับพระองค์ก็หื้อของประทานฝ่ายวิญญาณเปื้อผู้เจื้อกู้คนจะสามารถจ้วยหื้อตั๋วของพระคริสต์เแข็งแฮงขึ้น กับเติบโตเป๋นคนใหญ่ในความเจื้อ แล้วใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์กับถูกต้องต๋ามธรรม

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้เป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
เถิงคนของพระเจ้าตี้สัตย์ซื่อในเมืองเอเฟซัส ผู้ตี้เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
2 ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

ปอนตี้มาจากพระเยซูคริสต์

3 สรรเสริญพระเจ้าผู้เป๋นพระเจ้าตึงพระบิดาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา พระองค์ป๋นปอนฝ่ายจิตวิญญาณของเฮากู้อย่างในสวรรค์ โดยพระคริสต์
4 ก่อนสร้างโลกนี้พระเจ้าก็ได้เลือกเฮาเป๋นคนของพระองค์แล้ว ในตางความสัมพันธ์กับพระคริสต์ เปื้อหื้อเฮาเป๋นคนบริสุทธิ์ บ่มีตี๊ติในสายต๋าพระเจ้า
5 ย้อนพระองค์ฮักเฮา พระองค์จึงได้ก๋ำหนดเฮาไว้ก่อนแล้วว่า หื้อเฮาเป๋นลูกของพระองค์โดยตางพระเยซูคริสต์ นี่เป๋นสิ่งตี้พระองค์ปอใจ๋กับเป๋นความต้องก๋านของพระองค์
6 เปื้อเฮาจะได้สรรเสริญพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตี้หื้อเฮาบ่ดาย ผ่านตางพระบุตรผู้ตี้พระองค์ฮัก
7 โดยก๋านต๋ายของพระเยซู เลือดของพระองค์ก็ไถ่เฮาแล้ว คือเฮาได้ฮับก๋านยกโต้ษบาป ย้อนพระคุณอันใหญ่หลวงของพระองค์
8 พระเจ้าหื้อพระคุณอย่างเหลือล้นกับเฮา ตึงหื้อเฮามีผญาป๋ญญากับความเข้าใจ๋กู้สิ่งกู้อย่าง
9 พระองค์โผดหื้อเฮาฮู้เถิงแผนก๋านล้ำเล็กตี้พระองค์ตั้งใจ๋เยียะหื้อสำเร็จในพระคริสต์ ต๋ามความต้องก๋านของพระองค์
10 แผนก๋านนั้นก็คือ เมื่อเถิงเวลาตี้เหมาะสมในสายต๋าของพระองค์ พระองค์จะต้อมกู้สิ่งกู้อย่าง ตึงตี้อยู่ในสวรรค์ กับในโลก เข้าตวยกั๋นแล้วหื้อพระคริสต์ปกครอง
11 พระองค์ได้เลือกเฮาหื้อเป๋นคนของพระองค์ โดยตี้หื้อเฮามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ ย้อนนี่เป๋นความต้องก๋านของพระองค์ตี้พระองค์ได้ตั้งใจ๋ไว้ตั้งแต่เก๊า
12 เปื้อหื้อหมู่เฮาจาวยิว เซิ่งเป๋นหมู่แรกตี้เจื้อวางใจ๋ในพระคริสต์ จะสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
13 หมู่ต้านก็มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์เหมือนกั๋น เมื่อหมู่ต้านได้ฟังถ้อยก๋าตี้เป๋นความจริง คือข่าวดีเรื่องความรอดป๊นบาปโต้ษ หมู่ต้านก็ได้วางใจ๋ในข่าวดีนั้นแล้ว พระองค์ก็ได้จ๊ำก๋าเป๋นเจ้าของหมู่ต้านโดยหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่ต้านต๋ามตี้พระองค์สัญญาไว้

14 พระวิญญาณนั้นเป๋นก๋านมัดจ๋ำสำหรับมรดกของหมู่เฮา กับเป๋นก๋านรับรองว่า พระเจ้าจะหื้อหมู่เฮา
ตี้เป๋นคนของพระองค์ ได้ฮับก๋านไถ่จากโต้ษบาป ตึงหมดนี้ก็เปื้อหื้อหมู่เฮาสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของ
พระองค์

เปาโลอธิษฐานเปื้อจาวเอเฟซัส

15 ย้อนจาอี้ ตั้งแต่ตี้ข้าพเจ้าได้ยินว่าหมู่ต้านเจื้อวางใจ๋พระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับฮักคนของพระเจ้า
ตังหลาย
16 ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานเผื่อหมู่ต้านบ่เกยขาด ตึงขอบคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ต้านอยู่ตลอด
17 เฮาอธิษฐานขอพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา ตี้เป๋นพระบิดาผู้ยิ่งใหญ่ โผดหื้อ
พระวิญญาณกับหมู่ต้าน ตี้จะเยียะหื้อหมู่ต้านมีผญาปั๋ญญา กับเปิดเผยเรื่องของพระเจ้าหื้อหมู่ต้าน เปื้อหื้อ
หมู่ต้านฮู้จักพระองค์นักขึ้น
18 ขอพระองค์จ้วยเปิดต๋าเปิดใจ๋ของหมู่ต้าน เปื้อหมู่ต้านจะได้ฮู้ว่า พระองค์ฮ้องหื้อหมู่ต้านมามีความหวัง
อะหยัง กับฮู้ว่าปอนตี้พระองค์สัญญาว่าจะหื้อกับคนของพระองค์นั้นดีเลิศมอกใด
19 กับฮู้ว่าฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ตี้จ้วยเฮาตี้เป๋นหมู่ผู้เจื้อนั้น ยิ่งใหญ่ขนาดไหน ฤทธิ์อำนาจนี้ก็เป๋น
อย่างเดียวกั๋นกับฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
20 ตี้พระองค์ใจ๊เมื่อเยียะหื้อพระเยซูคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋าย กับหื้อนั่งอยู่ตังขวามือของพระองค์ใน
สวรรค์
21 มีอำนาจเหนือวิญญาณตี้เป๋นผู้ปกครอง ตี้เป๋นผู้มีสิทธิอำนาจ ตี้เป๋นเจ้าเป๋นนาย กาว่าตี้มีฤทธิ์เดช
อำนาจสูงสุดในสวรรค์ พระคริสต์อยู่เหนือกู้ต๋ำแหน่งตี้แสดงเถิงอำนาจตึงหมดตี้ตั้งขึ้น บ่ใจ้ก้ายุคบ่าเดี๋ยว
นี้เต้าอั้น แต่ในยุคตี้ก๋ำลังจะมาตวย
22 พระเจ้าได้หื้อกู้สิ่งกู้อย่างอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์ กับตั้งหื้อพระองค์เป๋นเหมือนหัวตี้ปกครองกู้สิ่งกู้
อย่างในคริสตจักร
23 คริสตจักรนั้นก็เป๋นเหมือนตั๋วของพระคริสต์ คริสตจักรนั้นก็สมบูรณ์โดยพระองค์ ผู้ตี้เยียะหื้อกู้สิ่ง
สมบูรณ์

2

เกิดใหม่ในพระคริสต์

1 ตะก่อนหมู่ต้านเผียบเหมือนคนตี้ต๋ายไปแล้วในฝ่ายจิตวิญญาณ ย้อนบ่ยอมเจื้อฟังกับเยียะบาป
2 หมู่ต้านเกยใจ๊จีวิตตี้บ่ดีต๋ามตางของโลก หมู่ต้านยอมเจื้อฟังซาต๋านผู้มีอำนาจในฟ้าอากาศ เซิ่งเป๋น
วิญญาณตี้ควบคุมคนตี้บ่ยอมเจื้อฟังพระเจ้า
3 ตะก่อนหมู่เฮากู้คนก็เกยใจ๊จีวิตอย่างคนหมู่นั้นเหมือนกั๋น คือเฮาเยียะต๋ามกิเลสตั๋ณหาของสันดานบาป
กับเยียะต๋ามความต้องก๋านของตั๋วกับจิตใจ๋ของเฮา เซิ่งเฮาสมควรแล้วตี้จะต้องฮับก๋านลงโต้ษจากพระเจ้า
เหมือนคนอื่นๆ ย้อนบาปของเฮาเยียะหื้อพระเจ้าโขด
4 แต่ความเมตต๋าของพระเจ้ากับความฮักตี้พระองค์มีหื้อเฮานั้นนักขนาด
5 เถิงแม้ว่าเฮาได้ต๋ายไปแล้วในฝ่ายจิตวิญญาณย้อนความบาปของเฮา แต่พระเจ้าก็หื้อต้านมีจีวิตใหม่
ฮ่วมกับพระคริสต์ ตี้หมู่ต้านรอดป๊นบาปโต้ษนั้น ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้า
6 พระองค์เยียะหื้อเฮาเป๋นขึ้นจากความต๋ายตวยกั๋นกับพระคริสต์ กับโผดหื้อเฮานั่งปกครองอยู่ในสวรรค์
ฮ่วมกับพระองค์ตวย ย้อนเฮาเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
7 ตี้พระเจ้าเยียะจาอี้ ก็เปื้อหื้อยุคต่อๆ ไป จะได้หันพระคุณอันเหลือล้นของพระองค์ โดยความเมตต๋าของ
พระองค์ผ่านตางพระเยซูคริสต์
8 ตี้หมู่ต้านรอดป๊นบาปโต้ษนั้น ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้าผ่านตางความเจื้อของหมู่ต้าน บ่ใจ้จากตั๋วของ
หมู่ต้านเน่อ แต่พระเจ้าโผดหื้อกับหมู่ต้าน
9 บ่มีใผอวดตั๋วได้ ย้อนบ่ได้มาจากสิ่งตี้คนเยียะ
10 เฮาเป๋นผลงานของพระเจ้าตี้พระองค์สร้างขึ้นผ่านตางพระเยซูคริสต์ เปื้อหื้อเฮาเยียะสิ่งดีๆ ตี้พระองค์
เกียมไว้หื้อเฮาเยียะก่อนแล้ว

ความเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นในพระคริสต์

11 จาอั้นหมู่ต้านตี้เกิดมาเป๋นคนต่างจ้าด เป๋นผู้ตี้จาวยิวฮ้องว่า หมู่บ่ได้เข้าพิธีสุหนัต ย้อนจาวยิวฮ้องตั๋ว
เก่าว่า หมู่เข้าพิธีสุหนัต (แต่หมายเถิงพิธีตี้คนเยียะต่อตั๋วเต้าอั้น)
12 หื้อจ๋ำไว้เต๊อะว่า ตะก่อนหมู่ต้านใจ๊จีวิตโดยบ่มีพระคริสต์ บ่ได้เป๋นจาวอิสราเอล กับบ่มีส่วนฮ่วมในพันธ
สัญญาตี้พระเจ้าหื้อไว้ หมู่ต้านใจ๊จีวิตในโลกนี้ อย่างบ่มีความหวังกับบ่มีพระเจ้า

13 แต่บ่าเดี่ยวนี้หมู่ต้านมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ จากตี้ตะก่อนหมู่ต้านอยู่ไก๋พระเจ้า แต่ต๋อนนี้
เลือดของพระคริสต์เยียะหื้อหมู่ต้านได้เข้ามาอยู่ใก้พระองค์แล้ว
14 พระคริสต์เป๋นผู้ตี้เยียะหื้อเกิดสันติสุขขึ้นหละหว่างหมู่เฮา พระองค์เยียะหื้อหมู่จาวยิวกับหมู่คนต่าง
จ้าดเป๋นหมู่เดียวกั๋น โดยก๋านต๋ายของพระองค์ พระองค์ได้ทำลายก๋านเป๋นศัตรู๋กั๋น ก็เผียบเหมือนได้ตุ๊บก่ำ
แปงตี้เกิ้งหมู่เขาออกเหีย
15 พระองค์ได้ยกเลิกบทบัญญัติตึงกำสั่งกับกฎเก๋ณฑ์ต่างๆ เปื้อเยียะหื้อคนตึงสองฝ่ายรวมเป๋นหมู่ใหม่
เซิ่งเป๋นหมู่เดียวกั๋นโดยความสัมพันธ์กับพระองค์ แล้วสันติสุขก็เกิดขึ้น
16 ก๋านต๋ายบนไม้ก๋างเขนของพระเยซูคริสต์ เยียะหื้อตึงสองฝ่ายบ่เป๋นศัตรู๋กั๋นแหมต่อไป กับปาหมู่เขาตี้
เป๋นหมู่เดียวกั๋นแล้วนั้น ปึ๊กคืนดีกับพระเจ้า
17 จาอั้นพระองค์เลยมาบอกข่าวดีเรื่องสันติสุขนี้ หื้อหมู่ตี้อยู่ไก๋พระเจ้ากับหมู่จาวยิวตี้อยู่ใก้พระเจ้าแล้ว
18 ย้อนว่า โดยตางพระเยซูคริสต์ตึงสองหมู่มีสิทธิ์ตี้จะเข้าใก้พระบิดาได้ โดยตางพระวิญญาณบริสุทธิ์
องค์เดียวกั๋น
19 จาอั้นหมู่ต้านก็บ่ใจ้คนต่างด้าวกาว่าคนนอกแหมต่อไป แต่เป๋นหมู่เดียวกั๋นกับคนของพระเจ้า กับเป๋น
คนในครอบครัวของพระองค์
20 เผียบเหมือนตึกตี้พระเจ้าสร้างขึ้นต่อจากฐาน ฐานนั้นก็คือหมู่อัครทูตกับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตน
พระเจ้า กับมีพระเยซูคริสต์เป๋นศิลามุมเอก
21 พระองค์ยึดกู้ส่วนของตึกนี้หื้อติดกั๋นไว้ กับเยียะหื้อตึกนี้จ๋ำเริญขึ้นเป๋นพระวิหารตี้ศักดิ์สิทธิ์ขององค์
พระผู้เป๋นเจ้า
22 จาอั้นหมู่ต้านตี้มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ ก็ได้ฮับก๋านก่อสร้างขึ้นฮ่วมกั๋นกับคนอื่นๆ เปื้อสร้างหื้อ
เป๋นตี้อยู่ของพระวิญญาณของพระเจ้า

3

เปาโลบอกข่าวดีหื้อกับคนต่างจ้าด

1 จาอั้น ข้าพเจ้าเปาโลคนตี้ติดคอกย้อนฮับใจ๊พระเยซูคริสต์ เปื้อหันแก่หมู่ต้านตี้เป๋นคนต่างจ้าด
2 แน่ละ หมู่ต้านต้องเกยได้ยินแล้วว่าพระเจ้าโผดเมตต๋าหื้อก๋านงานนี้กับข้าพเจ้า เปื้อจ้วยหมู่ต้าน
3 พระเจ้าโผดเปิดเผยข้อล้ำเล็กของพระองค์หื้อข้าพเจ้าฮู้ ต๋ามตี้ข้าพเจ้าเขียนไว้สั้นๆ นั้นแล้ว
4 เมื่อหมู่ต้านอ่านผ่อ หมู่ต้านก็จะฮู้ว่าข้าพเจ้าเข้าใจ๋ข้อล้ำเล็กของพระคริสต์
5 ตะก่อน พระเจ้าบ่ได้เปิดเผยข้อล้ำเล็กนี้หื้อใผฮู้ใผหัน แต่บ่าเดี่ยวนี้ พระองค์โผดเปิดเผยหื้อหมู่อัครทูต
ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ กับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า หื้อฮู้ผ่านตางพระวิญญาณ
6 ข้อล้ำเล็กนั้นก็คือ โดยผ่านตางข่าวดีนั้น คนต่างจ้าวดก็จะได้ฮับมรดกฮ่วมกั๋นกับจาวยิว กับเป๋นเหมือน
ส่วนต่างๆ ในตั๋วเดียวกั๋น กับมีส่วนฮ่วมในพระสัญญาตี้พระเจ้าหื้อไว้ผ่านตางพระเยซูคริสต์
7 ข้าพเจ้าได้ฮับหน้าตี้หื้อมาบอกข่าวดีนั้น ก็โดยพระคุณของพระเจ้าตี้หื้อข้าพเจ้าผ่านตางฤทธิ์อำนาจ
ของพระองค์
8 เถิง แม้ว่า ข้าพเจ้า เป๋น คน ตี้ ต่ำต้อย เหลือ คน ต่ำต้อย ตี้ สุด ใน หมู่ คน ของ พระเจ้า แต่ พระเจ้า ก็ ได้ หื้อ
พระคุณนี้กับข้าพเจ้าเปื้อหื้อเอาข่าวดีมาบอกคนต่างจ้าด ข่าวดีนั้นก็คือปอนของพระคริสต์ตี้นักจ๋นสุดกำ
กึ๊ดตี้จะกึ๊ดได้
9 กับเยียะหื้อกู้คนเข้าใจ๋ถองแกะถองแก๋นเถิงแผนก๋านอันล้ำเล็กตี้พระเจ้า ผู้สร้างกู้สิ่งกู้อย่าง ได้ซ่อนไว้
ตั้งแต่ก่อนสร้างโลกมาแล้ว
10 เปื้อว่าต๋อนนี้หมู่ผู้ปกครองกับผู้มีสิทธิอำนาจในสวรรค์ จะได้หันเถิงผญาปั๋ญญาตี้ล้นเหลือของพระเจ้า
ผ่านตางคริสตจักร
11 ก็เป๋นไปต๋ามแผนก๋านตี้พระองค์วางไว้ตั้งแต่เก๊า เซิ่งเรื่องนี้พระองค์ก็เยียะสำเร็จแล้วผ่านตางพระ
เยซูคริสต์ องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา
12 เมื่อหมู่เฮามีความเจื้อในพระคริสต์ หมู่เฮาก็อธิษฐานต่อหน้าพระเจ้าได้อย่างมั่นใจ๋กับบ่ต้องกั๋ว
13 จาอั้นข้าพเจ้าขอหื้อหมู่ต้าน บ่ต้องอ่อนใจ๋ตี้ข้าพเจ้าก่ำลังตุ๊กยากเปื้อหมู่ต้าน ย้อนสิ่งหมู่นี้ก็เปื้อหื้อหมู่
ต้านได้ฮับเกียรติ

ความฮักของพระคริสต์

14 ย้อนจาอี้ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลงอธิษฐานต่อหน้าพระบิดา
15 ผู้ตี้สร้างกู้คู่กู้คนตึงในสวรรค์กับบนโลก
16 ข้าพเจ้าอธิษฐานขอพระเจ้าตี้จะหื้อฤทธิ์อำนาจตึงหมดกับหมู่ต้าน จากปอนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ใน
สวรรค์ผ่านตางพระวิญญาณ เปื้อต้านจะได้มีจิตใจ๋ตี้เข้มแข็ง

17 ขอหื้อพระคริสต์อยู่ในใจ๋ของหมู่ต้านโดยตางความเจื้อของหมู่ต้าน ขอหื้อต้านมั่นคงอยู่ในความฮัก
18 เปื้อหื้อหมู่ต้านกับคนของพระเจ้ากู้คนเข้าใจ๋เถิง ความฮักของพระคริสต์ว่า กว้าง ยาว สูง กับเล็ก มอกใด
19 ขอหื้อหมู่ต้านฮู้จักความฮักของพระคริสต์นั้น เถิงแม้ว่าจะบ่ได้ฮู้จักตึงหมดก็ต๋าม เปื้อพระเจ้าจะได้จ้วยหื้อหมู่ต้านเป๋นเหมือนพระองค์อย่างสมบูรณ์
20 จงถวายเกียรติแก่พระองค์ ผู้ตี้เยียะได้กู้สิ่งกู้อย่างนักเหลือตี้เฮาขอกาว่ากึ๊ด โดยฤทธิ์อำนาจตี้เยียะก๋านอยู่ในตั๋วเฮา
21 ขอเกียรติจากผู้เจื้อในคริสตจักรตังหลายจงมีแก่พระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์กู้เจ๊นกู้จ๊าดตลอดไป อาเมน

4

ตั๋วเดียวกั๋นในพระคริสต์
1 ข้าพเจ้าคนตี้โดนขังคอกย้อนฮับใจ๊องค์พระผู้เป๋นเจ้า ขออ้อนวอนหื้อหมู่ต้านใจ๊จีวิตหื้อเปิงกับตี้พระเจ้าได้ฮ้องหมู่ต้านมาเป๋นคนของพระองค์
2 หื้อถ่อมใจ๋ อ่อนน้อม กับอดทนต่อกั๋นโดยความฮัก
3 หื้อพยายามอย่างตี้สุดตี้จะฮักษาความเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น ตี้ได้ฮับจากพระวิญญาณ ตี้ได้ผูกพันหมู่ต้านไว้โดยสันติสุข
4 มีตั๋วอันเดียวกั๋นกับมีพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกั๋น เหมือนกับตี้พระเจ้าฮ้องหมู่ต้านมาหื้อมีความหวังอย่างเดียวกั๋น
5 มีองค์พระผู้เป๋นเจ้าองค์เดียว ความเจื้อเดียว บัพติศมาเดียว
6 กับมีพระเจ้าพระบิดาองค์เดียวของกู้คน ผู้ตี้มีอำนาจสูงสุด เยียะก๋านผ่านกู้คน กับอยู่ในกู้คน
7 แต่เฮากู้คนก็ได้ฮับของประทานต๋ามพระคุณของพระคริสต์ตี้โผดปั๋นหื้อเฮา
8 จาอั้นในพระคัมภีร์จึงมีกำเขียนไว้ว่า
“เมื่อพระองค์ขึ้นไปอยู่ตี้สูง
พระองค์ก็เอาเชลยหลายคนไปตวย
แล้วพระองค์ก็หื้อของประทานกับมนุษย์”[ก]
9 ตี้บอกว่า “พระองค์ขึ้นไป” ก็หมายเถิงว่าพระองค์เกยลงไปอยู่ในตี้ตี้ต่ำตี้สุดของโลก[๑]ก่อนแล้ว
10 พระองค์ผู้ตี้ลงไปนั้น ก็คือพระองค์ตี้ขึ้นไปอยู่ตี้สูงตี้สุดเหนือฟ้าสวรรค์ตวย เปื้อพระองค์จะได้อยู่กู้ตี้กู้ตาง
11 พระองค์หื้อของประทานแต่ละคนก็คือ หื้อบางคนเป๋นอัครทูต บางคนเป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า บางคนเป๋นคนบอกข่าวดี บางคนเป๋นศิษยาภิบาลกับเป๋นครูสอนศาสนา
12 เปื้อเกียมคนของพระเจ้าไว้สำหรับงานฮับใจ๊ กับเสริมสร้างตั๋วของพระคริสต์[๒]หื้อแข็งแฮงขึ้น
13 จ๋นหมู่เฮาตึงหมดจะเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นตางความเจื้อกับความฮู้เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า แล้วเฮาจะเติบโตเป๋นคนใหญ่ในความเจื้ออย่างสมบูรณ์ คือ เป๋นเหมือนพระคริสต์กู้อย่าง
14 เปื้อเฮาจะบ่เป๋นเหมือนหละอ่อนแหมต่อไป ตี้ถูกคลื่นปั๊ดไปปั๊ดมา กาว่าถูกลมปั๊ดไปตางปั๊นไปตางเพ้ โดยกำสอนผิดของคนสอนผิดตี้ใจ๊อุบายจุล่ายเฮา
15 แตนตี้จะเป๋นจาอั้น ก็หื้อหมู่เฮายึดความจริงด้วยความฮัก เปื้อหมู่เฮาจะจ๋ำเริญขึ้นกู้อย่างจ๋นเป๋นเหมือนพระคริสต์ผู้เป๋นหัวของคริสตจักร
16 พระองค์เยียะหื้อตั๋วตึงหมดยึดติดกั๋นโดยข้อต่อตี้พระองค์หื้อมา เมื่อแต่ละส่วนเยียะก๋านต๋ามหน้าตี้ของมัน ก็เยียะหื้อตั๋วเติบโตกับแข็งแฮงขึ้นเองโดยความฮัก

มีจีวิตใหม่ในพระคริสต์
17 ย้อนจาอั้น ข้าพเจ้าขอบอกกับยืนยันแตนองค์พระผู้เป๋นเจ้าว่า ต่อไปนี้หื้อหมู่ต้านเลิกใจ๊จีวิตเหมือนกับคนบ่ฮู้จักพระเจ้า ตี้กึ๊ดก้าเรื่องตี้บ่มีประโยชน์
18 ย้อนหมู่เขาง่าวกับหลึกหลึ่ง จิตใจ๋ของหมู่เขาจึงถูกเยียะหื้อมืดมนไป หมู่เขาเลยบ่มีส่วนในจีวิตตี้มาจากพระเจ้า
19 หมู่เขาบ่ละอายในก๋านเยียะบาปแหมแล้ว ยอมหื้อตั๋วเก่ามัวเมาอยู่ในกาม เยียะเรื่องลามกกู้อย่างโดยบ่หักห้ามใจ๋ตั๋วเก่า
20 แต่สิ่งหมู่นี้บ่ใจ้สิ่งตี้หมู่ต้านได้เฮียนฮู้ในเรื่องพระคริสต์
21 แต๊ๆ หมู่ต้านก็เกยได้ยินเรื่องของพระองค์ กับเกยได้ฮับกำสอนเรื่องของพระองค์ เซิ่งเป๋นความจริงตี้พระเจ้าเปิดเผยไว้ในเรื่องของพระเยซู

ก **4:8 4:8** สดด 68:18 ๑ **4:9 4:9** ภาษากรีกสามารถเข้าใจได้สองอย่างคือ แตนคนต๋าย กาว่า ในโลกนี้ ๒ **4:12 4:12** หมายเถิงคริสตจักร

22 กำสอนนั้นก็คือ จีวิตเก่าตี้ถูกจุล่ายโดยกิเลสตั๋ณหาตี้เยียะหื้อหมู่เฮาต้องฉิบหายนั้น หื้อเอาขว้างเหีย
23 แล้วจงยอมหื้อพระเจ้าเปี่ยนกำกึ๊ดกับจิตใจ๋ของหมู่ต้านใหม่
24 กับหื้อหมู่ต้านยอมฮับจีวิตใหม่ ตี้พระเจ้าสร้างขึ้นหื้อเป๋นเหมือนพระองค์ เป๋นจีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรมกับบริสุทธิ์แต๊ๆ
25 ย้อนจาอั้นหื้อเลิกจุล่ายกั๋น หื้อกู้คนอู้แต่ความจริงต่อกั๋น ย้อนหมู่เฮาก็เป๋นส่วนต่างๆ ของตั๋วเดียวกั๋น
26 ถ้าโขดก็ห้ามเยียะบาป กับห้ามโขดจ๋นเถิงตะวันตกดิน
27 ห้ามหื้อมารมีโอกาสจุล่ายหมู่ต้านได้
28 คนขี้ลักขี้จกก็หื้อย้างเหีย หื้อฮิหาเอาคนเดียวโดยสองมือของตั๋วเก่า เปื้อว่าจะมีสิ่งของตี้จะแบ่งปั๋นจ้วยเหลือคนยากจ๋น
29 ห้ามอู้กำบ่ดี แต่หื้ออู้กำตี๊ดีตี้จ้วยหื้อคนฟังมีก๋ำลังใจ๋ ต๋ามตี้เขาต้องก๋าน เปื้อกำอู้ของต้านจะได้เป๋นประโยชน์กับคนตี้ได้ยิน
30 ห้ามเยียะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียใจ๋ ย้อนว่าพระเจ้าได้หื้อพระวิญญาณนั้นจั๊ำก๋าเฮาไว้เปื้อว่าเฮาจะบ่ถูกตัดสินลงโต้ษ ในวันตี้จะได้ฮับก๋านไถ่ในวันสุดต๊ายนั้น
31 หื้อเอาสิ่งหมู่นี้ออกไปจากหมู่ต้านหื้อหมด คือความฮู้สึกขมขื่นตึงหมด ก๋านโขด ก๋านโมโห ก๋านผิดหัวกั๋น ก๋านใส่ฮ้ายป้ายสี รวมตึงก๋านกึ๊ดฮ้ายกู้อย่าง
32 หื้อเมตต๋า เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กับยกโต้ษหื้อกั๋นเหมือนพระเจ้าได้ยกโต้ษหื้อกับหมู่ต้านผ่านตางพระคริสต์

5

1 ย้อนหมู่ต้านเป๋นลูกตี้พระเจ้าฮัก หื้อหมู่ต้านเฮียนแบบพระองค์
2 หื้อมีความฮักในก๋านใจ๊จีวิต เหมือนกับตี้พระคริสต์ฮักเฮา กับสละจีวิตของพระองค์เป๋นเครื่องถวายกับเครื่องปู่จาตี้หอมหวานตี้พระเจ้าเปิงใจ๋ เปื้อเฮา
3 หมู่ต้านตี้เป๋นคนของพระเจ้า ก็บ่สมควรตี้จะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องก๋านเยียะบาปตางเพศ ก๋านลามก กับก๋านโลภ แม้แต่อู้เถิงก็ห้ามเลย
4 ตึงก๋านอู้ลามก อู้เล่นไปเล่ยบ่มีสาระ ก๋านอู้ฮะ ก็บ่สมควรเหมือนกั๋น แต่หื้ออู้ขอบพระคุณพระเจ้าดีกว่าเน่อ
5 กู้คนตี้ล่วงประเวณี กาว่าลามก กาว่าโลภ (ความโลภเยียะหื้อคนยกทรัพย์สินสิ่งของขึ้นเป๋นพระเจ้า) หื้อหมู่ต้านแน่ใจ๋ได้เลยว่า คนหมู่นี้จะบ่มีส่วนในแผ่นดินของพระคริสต์กับพระเจ้าเลย
6 ห้ามหื้อใผมาจุล่ายหมู่ต้านโดยกำอู้ตี้บ่ใจ๊เรื่องแต๊ได้ ย้อนสิ่งตี้อู้มาตึงหมดนี้จะเยียะหื้อพระเจ้าลงโต้ษหมู่คนตี้บ่เจื้อฟัง
7 จาอั้น ห้ามไปยุ่งเกี่ยวอะหยังกับคนหมู่นั้น
8 ย้อนว่าตะก่อนหมู่ต้านก็เกยอยู่ในความมืด แต่บ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านอยู่ในความเป่งแจ้งแล้ว ย้อนเป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า ก็หื้อใจ๊จีวิตอย่างคนตี้อยู่ในความเป่งแจ้ง
9 (ย้อนว่าความเป่งแจ้งนั้นเยียะหื้อเฮาเยียะแต่สิ่งดี สิ่งตี้ถูกต้องต๋ามธรรม กับสิ่งตี้เป๋นความจริง)
10 หื้อค้นผ่อลอว่า มีอะหยังพ่องตี้จะเยียะหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าปอใจ๋
11 ห้ามไปยุ่งเกี่ยวอะหยังกับก๋านของคนตี้อยู่ในความมืด เซิ่งบ่มีประโยชน์นั้น แต่หื้อเปิดเผยก๋านหมู่นั้นออกมาหื้อคนฮู้เหียเน่อ
12 แม้แต่จะอู้เถิงสิ่งหมู่นั้นตี้หมู่เขาเยียะกั๋นในตี้ลับ ก็ยังเป๋นเรื่องน่าอายแต๊ๆ
13 เมื่อเขาเอากู้สิ่งกู้อย่างออกมาไว้ตี้เป่งแจ้ง สิ่งตี้หมกเม็ดก็จะหันได้หมด
14 ย้อนว่ากู้สิ่งกู้อย่างตี้แสงส่องหื้อหันนั้น ก็เป่งแจ้งไปตวย จาอั้นเลยมีกำเขียนไว้ว่า
คนตี้หลับอยู่ก็หื้อลุกขึ้นเต๊อะ
หื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย
แล้วพระคริสต์จะส่องแสงไปต้องตั๋วต้าน
15 จาอั้น จงหละวังในก๋านใจ๊จีวิตหื้อดี ห้ามใจ๊จีวิตเหมือนคนง่าว แต่หื้อใจ๊จีวิตเหมือนคนหลวก
16 จงใจ๊กู้ๆ โอกาสหื้อเป๋นประโยชน์ ย้อนว่ากู้วันนี้ก็มีก้าคนเยียะบ่ดี
17 จาอั้น ห้ามเป๋นคนง่าว แต่หื้อเข้าใจ๋ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าใค่อยากหื้อหมู่ต้านเยียะอะหยัง
18 ห้ามกิ๋นเหล้าองุ่นจ๋นเมา ย้อนมันจะเยียะหื้อหมู่ต้านคุมสติตั๋วเก่าบ่ได้ แต่หื้อพระวิญญาณอยู่กับหมู่ต้านเต๋มตี้
19 หื้อฮ้องเพลงสดุดี เพลงนมัสก๋าน กับเพลงสรรเสริญจากจิตวิญญาณหื้อกั๋น กับหื้อฮ้องกับสรรเสริญองค์พระผู้เป๋นเจ้าออกมาจากใจ๋หมู่ต้านแต๊ๆ
20 หื้อขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาในนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา สำหรับกู้สิ่งกู้อย่างอยู่ตลอด

หน้าตี้ของผัวเมีย

21 หื้อหมู่ต้านเจื้อฟังกั่น ย้อนหมู่ต้านเคารพยำเก๋งพระคริสต์

22 คนเป๋นเมียก็ต้องเจื้อฟังผัว เหมือนตี้เจื้อฟังองค์พระผู้เป๋นเจ้า

23 ย้อนว่าผัวก็เป๋นหัวของเมีย เหมือนตี้พระคริสต์เป๋นหัวของคริสตจักร ตี้เป๋นตั๋วของพระองค์ตี้พระองค์ได้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ

24 คริสตจักรเจื้อฟังพระคริสต์จาใด คนเป๋นเมียก็สมควรเจื้อฟังผัวกู้อย่างจาอั้นเหมือนกั๋น

25 คนเป๋นผัวต้องฮักเมียตั๋วเก่า เหมือนตี้พระคริสต์ฮักคริสตจักรกับยอมสละจีวิตเปื้อคริสตจักร

26 พระองค์เยียะจาอี้ก็เปื้อช่วยล้างคนในคริสตจักรหื้อบริสุทธิ์ด้วยน้ำ[ฅ]กับถ้อยกำของพระองค์

27 เปื้อพระองค์จะได้มอบคริสตจักรตี้สง่างามบริสุทธิ์หมดใส บ่มีต๋ำหนิ บ่มีตี้ติ กาว่าบ่มีมลทินอะหยังเลยหื้อกับพระองค์เอง

28 อย่างเดียวกั๋น คนเป๋นผัวก็ต้องฮักเมียเหมือนฮักตั๋วเก่า ใผตี้ฮักเมียก็เต้ากับฮักตั๋วเก่า

29 ย้อนว่าบ่มีใผจังตั๋วของตั๋วเก่า มีก้าเลี้ยงดูเอาใจ๋ใส่ เหมือนตี้พระคริสต์เลี้ยงดูเอาใจ๋ใส่คริสตจักร

30 ย้อนเฮาเป๋นส่วนต่างๆ ในตั๋วของพระคริสต์

31 เหมือนตี้มีกำเขียนในพระคัมภีร์ว่า “ย้อนจาอั้นป้อจายจะแยกจากป้อแม่ของตั๋วไปอยู่ฮ่วมผูกพันกั๋นกับเมีย ตึงสองคนจะก๋ายเป๋นคนๆ เดียวกั๋น”[ข]

32 พระคัมภีร์ข้อนี้มีความจริงตี้ล้ำเล็กนัก ตั๋วข้าพเจ้าเข้าใจ๋ว่าหมายเถิงพระคริสต์กับคริสตจักร

33 จาใดก็ดี หมู่ต้านตี้เป๋นผัวต้องฮักเมียเหมือนฮักตั๋วเก่า กับคนเป๋นเมียก็ต้องเคารพนับถือผัวตวย

6

เปาโลเตื๋อนป้อกับลูก

1 เนื่องจากหมู่ต้านเป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า คนเป๋นลูกจึงต้องเจื้อฟังป้อแม่ของตั๋ว ย้อนนี่เป๋นสิ่งตี้ถูกต้อง

2 “จงเคารพนับถือป้อแม่ของตั๋ว” นี่เป๋นบทบัญญัติข้อแรก เซิ่งพระเจ้ามีพระสัญญาไว้ตวยว่า

3 “หมู่ต้านจะได้อยู่ดีมีสุขกับมีอายุยืนในโลกนี้”[ค]

4 คนเป๋นป้อบ่ดียั่วหื้อลูกโขด แต่หื้อเลี้ยงดูหมู่เขาโดยก๋านอบรมสั่งสอน กับเตื๋อนสติหมู่เขา ต๋ามหลักกำสอนตี้มาจากองค์พระผู้เป๋นเจ้า

เปาโลเตื๋อนเจ้านายกับขี้ข้า

5 คนเป๋นขี้ข้าต้องเจื้อฟังเจ้านายอย่างเก๋งกั๋วจ๋นตั๋วสั่น กับฮับใจ๊อย่างซื่อสัตย์เหมือนตี้ฮับใจ๊พระคริสต์

6 บ่ใจ้หม่นก้าต่อหน้าอย่างหมู่เลียแข้งเลียขา แต่หื้อเยียะก๋านเหมือนเป๋นขี้ข้าของพระคริสต์ ตี้เต๋มอกเต๋มใจ๋เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า

7 หื้อม่วนอกม่วนใจ๋ในก๋านฮับใจ๊เจ้านาย อย่างกับตี้ฮับใจ๊องค์พระผู้เป๋นเจ้า บ่ใจ้ฮับใจ๊คน

8 หื้อฮู้ไว้เต๊อะว่า ใผเยียะดีจาใด ก็จะได้ฮับผลดีจากองค์พระผู้เป๋นเจ้าจาอั้น บ่ว่าเป๋นขี้ข้ากาว่ามีอิสระ

9 คนเป๋นเจ้านายก็หื้อเยียะกับขี้ข้าอย่างเดียวกั๋น ห้ามค่ำขี้ข้าของตั๋ว หื้อจ๋ำไว้ว่าต้านกับขี้ข้าก็มีเจ้านายองค์เดียวกั๋นอยู่บนสวรรค์ กับพระองค์ก็บ่หันแก่หน้าใผตวย

หื้อใส่เครื่องป้องกั๋นของพระเจ้า

10 สุดต๊ายนี้ หื้อหมู่ต้านเป๋นคนเข้มแข็งในองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับโดยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

11 หื้อใส่เครื่องป้องกั๋นในก๋านฮบตึงหมดของพระเจ้า เปื้อต้านจะยืนอยู่ต่อสู้กับแผนก๋านของมารได้

12 ย้อนเฮาบ่ได้ฮบกับคน[๔] แต่ฮบกับหมู่วิญญาณบ่ดีตี้เป๋นผู้ปกครอง ผู้มีอำนาจในโลกฝ่ายวิญญาณ ตึงฮบกับหมู่เทพเจ้าตี้ครอบครองในยุคมืดนี้

13 ย้อนจาอี้หื้อใส่เครื่องป้องกั๋นในก๋านฮบตึงหมดของพระเจ้าไว้ เมื่อปะสิ่งบ่ดีหมู่นั้นเมื่อใด หมู่ต้านก็จะต่อสู้กับสิ่งหมู่นั้นได้ เมื่อกู้อย่างจบเสี้ยงแล้ว หมู่ต้านก็จะยังยืนหยัดอยู่ได้

14 จาอั้นหื้อพร้อมยืนหยัดอยู่ โดยเอาความจริงมาฮัดแอวไว้เหมือนสายฮ้าง แล้วเอาจีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรมใส่ไว้เหมือนเกราะกั๋นหน้าอก

15 กับเอาความพร้อมในก๋านบอกข่าวดีตี้เยียะหื้อมีสันติสุข มาสุบเหมือนเกิบ

16 กับนอกเหนือจากนี้ หื้อเอาความเจื้อมาเป๋นเหมือนโล่ก๋ำบัง ตี้หมู่ต้านจะใจ๊เกิ้งลูกธนูไฟตึงหมดของมาร

17 เอาความรอดป๊นบาปโต้ษเป๋นเหมือนหมวกเหล็กมาสุบหัว กับหื้อก๋ำดาบตี้มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดาบนั้นก็คือถ้อยกำของพระเจ้า

[ฅ] **5:26 5:26** อ้างเถิง กำนฮับบัพติศมาด้วยน้ำ [ข] **5:31 5:31** ปฐก 2:24 [ค] **6:3 6:3** ฉธบ 5:16 [๔] **6:12 6:12** ถ้าแป๊ตรงกับภาษากรีกเป๋นกำว่า เลือด กับ เนื้อหนัง

18 หื้ออธิษฐานในกู้ๆ โอกาส กู้ๆ เรื่อง โดยหื้อพระวิญญาณจ้วยนำหมู่ต้านอธิษฐาน ย้อนจาอี้หื้อเฝ้าหละ
วังหื้อดี กับห้ามขาดก๋านอธิษฐานเผื่อคนของพระเจ้า
19 หื้ออธิษฐานเผื่อข้าพเจ้าตวย เปื้อเมื่อข้าพเจ้าอู้ พระเจ้าจะหื้อกำกับข้าพเจ้า ตี้จะเปิดเผยข้อล้ำเล็กของ
ข่าวดีนี้อย่างบ่กั๋วอะหยัง
20 ตี้ข้าพเจ้าติดอยู่ในคอก ก็ย้อนเป๋นทูตบอกข่าวดีนี้ ขออธิษฐานเผื่อข้าพเจ้าตี้จะก้าอู้ต๋ามตี้ข้าพเจ้า
สมควรจะอู้

เปาโลปั๋นปอนคนตังหลาย

21 ทีคิกัส น้องบ่าวในความเจื้อตี้ข้าพเจ้าฮัก เขาเป๋นผู้ฮับใจ๊ตี้ซื่อสัตย์ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า จะเล่าเรื่อง
ตึงหมดของข้าพเจ้าหื้อหมู่ต้านฟัง เปื้อหมู่ต้านจะได้ฮู้ว่าข้าพเจ้าเป๋นจาใดกับเยียะอะหยังอยู่
22 ตี้ข้าพเจ้าส่งเขามาหาต้าน ก็เปื้อหื้อต้านฮู้ว่าหมู่เฮาเป๋นจาใดพ่อง กับเขาจะได้หื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ต้านตวย
23 ขอพระเจ้าพระบิดากับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าโผดหื้อสันติสุข ความฮัก กับความเจื้อแก่ปี้
น้องผู้เจื้อกู้คนตวย
24 ขอพระคุณของพระเจ้าอยู่กับกู้ๆ คนตี้ฮักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮาอย่างบ่มีวันหมด

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมือง ฟีลิปปี

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ต๋อนตี้ติดคอกอยู่ตี้กรุงโรม ต้านติดคอกย้อนได้บอกข่าวดี ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 61

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงหมู่ผู้เจื้อตี้อยู่ในเมืองฟีลิปปี ตี้ต้านเกยได้บอกข่าวดีหื้อฟังก่อนหน้านั้น เมืองฟีลิปปีเป๋นเมืองสำคัญในแคว้นมาซิโดเนีย มาซิโดเนียอยู่ในทวีปยุโรป หลังจากผู้เจื้อจาวฟีลิปปีได้ยินว่าเปาโลติดคอก หมู่เขาก็หื้อเอปาโฟรดิทัสเอาของฝากไปหื้อ เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้เปื้อขอบคุณหมู่เขาสำหรับของฝาก กับเขียนหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่เขาหื้อมีความมั่นคงในความเจื้อ

เปาโลสอนหื้อผู้เจื้อจาวฟีลิปปีถ่อมใจ๋เหมือนอย่างพระเยซู พระเยซูยอมตี้จะสละต๋ำแหน่งตี้สูงสุดในสวรรค์ลงมาอยู่ในโลกนี้ แล้วก็ต๋ายบนไม้ก๋างเขนเปื้อจ้วยหื้อกู้คนรอดป๊นบาปโต้ษ เปาโลมีเพลงสรรเสริญในบทตี้ 2 เป๋นเพลงเกี่ยวกับสิ่งตี้พระเยซูได้เยียะ ต้านยังได้เขียนบอกหื้อผู้เจื้อจาวฟีลิปปีบ่หื้อเจื้อฟังก๋าสอนตี้ผิด แต่บอกหื้อหมู่เขาเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูแตนตี้จะเจื้อว่า ก๋านเยียะของคนจะเยียะหื้อเขาได้จีวิตนิรันดร์

กำต๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลตึงทิโมธีผู้ฮับใจ๊พระเยซูคริสต์ เถิงคนของพระเจ้าตี้อยู่ในเมืองฟีลิปปี ผู้ตี้เป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์ ตึงหมู่ผู้ปกครองกับหมู่มัคนายก 2 ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

เปาโลอธิษฐานเผื่อจาวฟีลิปปี

3 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้ากู้เตื้อเมื่อกึ๊ดเติงหาต้านตังหลาย
4 กู้เตื้อตี้ข้าพเจ้าอธิษฐาน ก็อธิษฐานเผื่อหมู่ต้านกู้คน ข้าพเจ้าอธิษฐานอย่างจี้นจมยินดี
5 ย้อนว่าหมู่ต้านได้จ้วยข้าพเจ้าในก๋านบอกข่าวดีของพระเจ้า ตั้งแต่เก๊าตี้หมู่ต้านฮับเจื้อจ๋นแผวบ่าเดี่ยวนี้
6 ข้าพเจ้าก็แน่ใจ๋ว่าพระเจ้าผู้ตี้ตั้งเก๊าเยียะสิ่งดีไว้ในหมู่ต้าน จะเยียะสิ่งดีนั้นต่อไป จ๋นกว่าจะแล้วในวันตี้พระเยซูคริสต์จะปึ๊กมา
7 ตี้ข้าพเจ้ากึ๊ดในใจ๋เกี่ยวกับหมู่ต้านจาอี้ ก็สมควรแล้ว ย้อนว่าหมู่ต้านกู้คนอยู่ในใจ๋ของข้าพเจ้า ต้านตังหลายก็เกยมีส่วนฮ่วมกับข้าพเจ้าในงานตี้พระเจ้าโผดหื้อข้าพเจ้าเยียะ โดยพระคุณของพระองค์ บ่ว่าตี้ข้าพเจ้าติดคอก กาว่าต๋อนตี้ข้าพเจ้าปกป้องกับยืนยันความจริงของข่าวดี
8 พระเจ้าเป๋นพยานได้ว่าข้าพเจ้ากึ๊ดเติงหาต้านนัก อย่างตี้พระเยซูคริสต์ฮักเฮาตังหลาย
9 ข้าพเจ้าอธิษฐานขอหื้อต้านฮักกั๋นนักขึ้นติกๆ กับมีความฮู้ ความเข้าใจ๋นักขึ้นตวย
10 เปื้อหมู่ต้านจะสามารถฮู้ว่าควรจะเยียะตั๋วจาใดตี้จะดีตี้สุด เปื้อต้านจะเป๋นคนบริสุทธิ์ กับบ่มีความผิดจ๋นแผววันตี้พระคริสต์จะปึ๊กมา
11 พระเยซูคริสต์จะเยียะหื้อจีวิตของหมู่ต้านเต๋มไปด้วยความดีงาม เซิ่งจะเยียะหื้อพระเจ้าได้ฮับเกียรติกับได้ฮับก๋านสรรเสริญ

12 ปี๋น้องผู้เจื้อตังหลายเหยข้าพเจ้าใค่หื้อต้านตังหลายฮู้ว่าสิ่งต่างๆ ตี้เกิดกับข้าพเจ้านั้น ก๋ายเป๋นสิ่งดีตี้เยียะหื้อคนได้ยินข่าวดีนักขึ้น
13 ย้อนจาอั้นหมู่ทหารตี้ฮักษาวังของจักรพรรดิกับคนอื่นๆ ฮู้หมดแล้วว่าตี้ข้าพเจ้าถูกขังคอกนั้น ก็ย้อนว่าข้าพเจ้าฮับใจ๊พระคริสต์
14 ตี้ข้าพเจ้าถูกขังคอกอยู่นี้ก็เยียะหื้อปี๋น้องผู้เจื้อส่วนใหญ่มีความมั่นใจ๋ในองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับมีใจ๋ก้าตี้จะบอกเรื่องข่าวดีของพระเจ้าอย่างบ่กั๋วใผ

ข่าวดีเรื่องพระคริสต์เยียะหื้อเปาโลดีใจ๋

15 มีบางคนบอกเรื่องพระคริสต์ ย้อนขอยกั๋นกับผิดหัวกั๋น แต่ก็มีบางคนบอกอย่างใจ๋ซื่อ
16 เป๋นหมู่คนตี้บอกเรื่องพระคริสต์ย้อนฮักข้าพเจ้า หมู่เขาฮู้ว่าตี้พระเจ้าแต่งตั้งข้าพเจ้าหื้ออยู่ตี้นี่ก็เปื้อปกป้องข่าวดี
17 แต่แหมหมู่นั้นบอกเรื่องพระคริสต์ย้อนแก่งแย่งชิงดีกั๋น บ่ใจ๊ย้อนใจ๋ซื่อ ตั้งใจ๋จะเยียะหื้อข้าพเจ้ามีความตุ๊กนักขึ้นต๋อนตี้อยู่ในคอก
18 จ้างมันเต๊อะ บ่ว่าหมู่เขาจะเยียะอย่างใจ๋ซื่อกาว่าบ่ซื่อ หมู่เขาก็ได้บอกเรื่องพระคริสต์ เซิ่งเยียะหื้อข้าพเจ้าดีใจ๋ กับจะดีใจ๋ต่อไป

19 ข้าพเจ้าฮู้ดีว่า โดยกำอธิษฐานของหมู่ต้าน กับความจ้วยเหลือของพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์ จะ
เยียะหื้อข้าพเจ้าได้ฮับอิสระ
20 ข้าพเจ้าคาดหวังอย่างยิ่งกับหวังว่าจะบ่เลิกเยียะหน้าตี้ แต่จะมีความก้าปอตี้จะหื้อพระคริสต์ได้ฮับ
เกียรติอยู่ตลอด โดยจีวิตของข้าพเจ้า แม้แต่บ่าเดี่ยวนี้ บ่ว่าจะต๋ายกาว่ามีจีวิตอยู่
21 ย้อนว่าส่วนข้าพเจ้าถ้ามีจีวิตอยู่ก็เปื้อพระคริสต์ แต่ถ้าต้องต๋ายก็ถือว่าได้ก๋ำไฮ ย้อนจะได้อยู่กับ
พระองค์
22 ถ้าข้าพเจ้ายังมีจีวิตอยู่ต่อไป ก็จะเกิดผลในก๋านฮับใจ๊พระคริสต์ แต่ข้าพเจ้าก็บ่ฮู้ว่าจะเลือกจาใดดี
23 สองอย่างนี้ข้าพเจ้าเลือกยากเหลือเกิ๋น ใจ๋นึ่งก็ใค่อยากต๋ายไปอยู่กับพระคริสต์ เซิ่งกี๊ดว่าจะดีนักเหลือ
24 แต่แหมใจ๋นึ่งก็กี๊ดว่า ถ้ามีจีวิตอยู่ต่อไปก็จะจ๋ำเป๋นกว่าสำหรับต้านตังหลาย
25 เมื่อข้าพเจ้าแน่ใจ๋จาอี้แล้ว ก็ฮู้ว่าสมควรจะมีจีวิตอยู่กับต้านตังหลายต่อไป เปื้อต้านจะจ๋ำเริญขึ้นกับมี
ความยินดีในความเจื้อ
26 เปื้อว่าเมื่อข้าพเจ้าปึ๊กมาอยู่ตวยหมู่ต้านแหม จะเยียะหื้อต้านตังหลายภูมิใจ๋พระเยซูคริสต์นักขึ้นย้อน
ข้าพเจ้า
27 บ่ว่าจะเกิดอะหยังกับข้าพเจ้า ขอหื้อต้านตังหลายใจ๊จีวิตฮ่วมกั๋นอย่างสมควรกับคนตี้ฮับเจื้อข่าวดี
เกี่ยวกับพระคริสต์ แล้วบ่ว่าข้าพเจ้าจะมาหาหมู่ต้านกาว่าบ่มา ก็จะได้ยินว่าหมู่ต้านยังยึดมั่นเป๋นน้ำนึ่งใจ๋
เดียวกั๋น กับฮ่วมต่อสู้ด้วยจิตใจ๋เดียวกั๋น เปื้อความเจื้อตี้เกิดจากข่าวดีนั้น
28 บ่ดีกั๋วคนตี้ขัดขวางต้านเน่อ ย้อนว่าความก้าของต้าน จะเยียะหื้อหันว่าเขาหมู่นั้นจะถูกทำลาย แต่
พระเจ้าจะจ้วยหมู่ต้านหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ
29 พระเจ้าได้หื้อสิทธิพิเศษนี้แก่ต้านเปื้อพระคริสต์ บ่ใจ้ก้าเปื้อต้านจะเจื้อในพระองค์เต้าอั้น แต่เปื้อต้าน
จะได้ทนตุ๊กทรมานเปื้อพระองค์ตวย
30 ต๋อนนี้หมู่ต้านก๋ำลังต่อสู้เหมือนกับตี้หันข้าพเจ้าต่อสู้เมื่อตะก่อน กับได้ยินว่าข้าพเจ้ายังต่อสู้อยู่บ่า
เดี่ยวนี้

2

ก๋านถ่อมใจ๋เหมือนพระคริสต์
1 จาอั้น ในเมื่อต้านเกยได้ฮับก๋ำลังใจ๋จากพระคริสต์ ได้ฮับก๋านปลอบใจ๋จากความฮักของพระองค์ เกยอยู่
เป๋นเปื้อนฮ่วมความเจื้อเดียวกั๋นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับเกยฮักกับหันอกหันใจ๋คนอื่นตวย
2 ก็ขอเยียะหื้อข้าพเจ้ามีความจื้นจมยินดีอย่างเต๋มตี้โดยมีกำกี๊ด มีความฮักอย่างเดียวกั๋นกับเป๋นน้ำนึ่ง
ใจ๋เดียวกั๋น
3 ห้ามเยียะสิ่งต่างๆ อย่างหันแก่ตั๋วกาว่าอวดตั๋ว แต่หื้อมีใจ๋ถ่อมกับถือว่าคนอื่นดีกว่าตั๋วเก่า
4 ห้ามหันแก่ประโยชน์ตี้จะได้อย่างเดียว แต่หื้อหันแก่ประโยชน์ของคนอื่นตวย
5 ในหมู่ต้านสมควรมีใจ๋เหมือนอย่างพระเยซูคริสต์
6 เถิงแม้ว่าพระเยซูมีสภาพเป๋นพระเจ้า
แต่พระองค์ก็บ่ได้ยึดติดว่า
พระองค์มีสิทธิ์เต้ากับพระเจ้าเลย
7 แต่พระองค์สละกู้สิ่งหมด
แล้วยอมฮับสภาพเป๋นขี้ข้า
กับเกิดมาเป๋นคน
8 หลังจากพระองค์ลงมาฮับสภาพเป๋นคนแล้ว
ก็ยอมถ่อมตั๋วลง ยอมเจื้อฟังพระเจ้า
เถิงขนาดต้องต๋าย แม้แต่ถูกฆ่าต๋าย
บนไม้ก๋างเขนก็ต๋าม
9 ย้อนจาอั้นพระเจ้าจึงยกพระเยซูหื้ออยู่สูงตี้สุด
กับตั้งจื้อหื้อพระองค์เป๋นใหญ่เหลือเปื้น
10 เปื้อว่ากู้คนจะคุกเข่าลงนมัสก๋านพระเยซู
ในสวรรค์ ในโลก กับใต้ปึ๊นโลก
11 กับกู้คนจะยอมฮับว่า
พระเยซูคริสต์เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า
เซิ่งเป๋นก๋านถวายเกียรติพระเจ้าพระบิดา

ส่องแจ้งเหมือนโกมไฟในโลกนี้
12 จาอั้น เปื้อนๆ ตี้ฮัก ย้อนหมู่ต้านเจื้อฟังพระเจ้าอยู่ตลอด ก็หื้อฮิเยียะอย่างเก๋งกั๋วจ๋นตั๋วสั่น ในสิ่งตี้เปิง
สำหรับคนตี้พระเจ้าจ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษแล้ว บ่ใจ้เยียะก้าเมื่อต๋อนข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ต้านเต้าอั้น แต่หื้อ
เยียะโดยเฉพาะต๋อนนี้ตี้ข้าพเจ้าบ่อยู่กับหมู่ต้านตวย

13 หมู่ต้านเยียะจาอี้ได้ ย้อนว่าพระเจ้าก่ำลังจ้วยจิตใจ๋ของหมู่ต้านหื้อสามารถเยียะตวยต๋ามความต้อง
ก๋านของพระองค์อย่างเต๋มใจ๋
14 หื้อเยียะกู้สิ่งกู้อย่างโดยบ่จ่มหื้อกั๋นกับบ่เถียงกั๋น
15 เปื้อต้านตังหลายจะบ่มีตี้ติกับบ่มีความผิด กับเป๋นลูกของพระเจ้าตี้บ่มีต๋ำหนิ ตี้อยู่ต้ามก๋างคนขี้โก๋งกับ
คนบ่ดี หื้อเป๋นเหมือนดาวตี้ส่องแสงต้ามก๋างหมู่เขา
16 หื้อเยียะจาอี้ในต๋อนตี้บอกถ้อยก๋าของพระเจ้าตี้หื้อจีวิต๑ เปื้อข้าพเจ้าจะภูมิใจ๋ได้ในวันตี้พระเยซูคริสต์
จะปึ๊กมา ว่าก๋านตี้ข้าพเจ้าฮิเยียะก๋านกับยอมตุ๊กยากนั้นบ่ได้เสียไปบ่ดาย
17 เถิงแม้ว่าเลือดของข้าพเจ้าจะเป๋นเหมือนน้ำตี้ไว้ปู่จา ตี้ถูกถอกลงบนเครื่องปู่จาตี้ต้านถวายย้อนความ
เจื้อ ตั๋วข้าพเจ้าก็จะมีความสุขกับจิ๊นจมยินดีฮ่วมกับหมู่ต้านตวย
18 ต้านตังหลายก็ควรมีความสุขกับจิ๊นจมยินดีฮ่วมกับข้าพเจ้าตวย

ทิโมธีผ่อกอยเปาโลเหมือนป้อ

19 ถ้าเป๋นความต้องก๋านของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า ข้าพเจ้าหวังว่าจะส่งทิโมธีไปหาต้านเวยๆ นี้ เปื้อ
ข้าพเจ้าจะฮับก๋ำลังใจ๋เมื่อได้ฮับข่าวเรื่องของต้าน
20 ข้าพเจ้าบ่มีใผแหมแล้วตี้เหมือนทิโมธี ตี้เอาใจ๋ใส่ความเป๋นอยู่ของหมู่ต้านแต๊ๆ
21 ย้อนว่าคนอื่นๆ สนใจ๋ก้าเรื่องของตั๋วเก่า แต่บ่ได้กึ๊ดเถิงเรื่องของพระเยซูคริสต์
22 หมู่ต้านก็ฮู้ว่า ทิโมธิได้เยียะหื้อหันแล้วว่าเป๋นคนมีคุณค่า ย้อนเขาฮับใจ๊พระเจ้าฮ่วมกับข้าพเจ้าในก๋าน
บอกข่าวดีเหมือนลูกจ้วยงานป้อ
23 เมื่อฮู้ว่า อะหยังจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็หวังว่าจะส่งเขาไปหาต้านเวยๆ
24 แต่ข้าพเจ้าก็มั่นใจ๋ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าจะจ้วยหื้อข้าพเจ้ามาหาต้านเวยๆ ตวย
25 ข้าพเจ้ากึ๊ดไว้แล้วว่าจะส่งเอปาโฟรดิทัสปึ๊กมาหาหมู่ต้าน เขาเป๋นเหมือนน้องบ่าว เป๋นเปื้อนฮ่วมฮับ
ใจ๊ กับได้ฮ่วมต่อสู้ตวยกั๋นกับข้าพเจ้า เขาเป๋นตั๋วแตนตี้หมู่ต้านส่งมาผ่อกอยข้าพเจ้าในสิ่งตี้จ๋ำเป๋นสำหรับ
ข้าพเจ้า
26 เขากึ๊ดเติงหาหมู่ต้านกู้คน เขาตุ๊กใจ๋ขนาด ย้อนเขาฮู้ว่าหมู่ต้านได้ข่าวว่าเขาบ่สบาย
27 แม่นแล้ว เขาบ่สบายหนักขนาด จ๋นเกือบต๋าย แต่พระเจ้าก็โผดอินดูเขาจ๋นหาย เซิ่งถือว่าพระเจ้าได้
โผดอินดูข้าพเจ้าตวย เปื้อข้าพเจ้าจะบ่เป๋นตุ๊กซ้ำแล้วซ้ำแหม
28 ย้อนจาอี้ข้าพเจ้าจึงใค่ส่งเขามาหาหมู่ต้านนักขึ้น เปื้อต้านจะมีความจิ๊นจมยินดีเมื่อได้ปะเขาแหม แล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ตุ๊กใจ๋หน้อยลง
29 ขอหื้อหมู่ต้านต้อนฮับเขาไว้ อย่างเป๋นเปื้อนผู้เจื้อ โดยมีความจิ๊นจมยินดีแต๊ๆ กับหื้อเกียรติคนจาอี้
30 ย้อนว่าเขาเกือบต๋ายจากก๋านฮับใจ๊พระคริสต์ เขาเสี่ยงจีวิตเปื้อมาฮับใจ๊ข้าพเจ้าแตนหมู่ต้านตี้มาบ่ได้
ย้อนอยู่ไก๋

3

ก๋านฮู้จักพระคริสต์เป๋นสิ่งสำคัญตี้สุด

1 ปี้น้องตังหลายเหย ในตี้สุดนี้หื้อจิ๊นจมยินดีในความสัมพันธ์ของต้านกับองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ ข้าพเจ้า
บ่ลำบากเลยตี้เขียนเรื่องนี้มาเถิงต้านซ้ำแหมย้อนจะป้องกั๋นหมู่ต้าน
2 หละวังหมู่ตี้เป๋นเหมือนหมา ตี้เยียะบ่ดี ตี้ชอบตัดเนื้อเถือหนัง๒ ตี้ถือว่า เป๋นตางเดียวเต้าอั๋นตี้จะได้ฮับ
ความรอดปึ๊นบาปโต้ษ
3 ข้าพเจ้าว่าจาอี้ย้อนว่าหมู่เฮานี้คือคนตี้เข้าพิธีสุหนัตแต๊ ตี้นมัสก๋านพระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
กับภูมิใจ๋ตี้ได้เปิ้งพระเยซูคริสต์ บ่ได้เปิ้งสิ่งตี้เยียะกาว่าสิ่งตี้เป๋น๓
4 แต๊ๆ แล้ว ข้าพเจ้าสามารถเปิ้งสิ่งหมู่นี้ได้ ถ้าใผกึ๊ดว่าเขามีเหตุผลตี้จะมั่นใจ๋ในสิ่งหมู่นี้ ข้าพเจ้าก็มี
เหตุผลนักเหลือเขาหมู่นั้นหลายเต้า
5 คือข้าพเจ้าอายุได้แปดวันก็เข้าพิธีสุหนัตต๋ามบทบัญญัติของพระเจ้า ข้าพเจ้าเป๋นจาวอิสราเอลต๋าม
สายเลือด เกิดจากเผ่าเบนยามิน ป้อแม่เป๋นจาวฮีบรู ข้าพเจ้าจึงเป๋นจาวฮีบรูแต๊ๆ ส่วนก๋านเยียะต๋ามบท
บัญญัติของจาวยิวก็เป๋นฟาริสี
6 ส่วนเรื่องก๋านเอาแต๊เอาว่าก๋านฮักษาบทบัญญัติ ข้าพเจ้าได้ค่ำคนในคริสตจักรมาแล้ว ส่วนก๋านเป๋น
คนถูกต้องต๋ามธรรมโดยเยียะต๋ามบทบัญญัตินั้น ข้าพเจ้าก็บ่เกยเยียะผิดเลย
7 สิ่งหมู่นี้ข้าพเจ้าเกยกึ๊ดว่ามีประโยชน์ แต่บ่าเดี๋ยวนี้หันว่าบ่มีประโยชน์แล้วย้อนมีพระคริสต์

---

๑ **2:16 2:16** แป๋ได้แหมอย่างว่า หื้อเยียะจาอี้ในต๋อนตี้ยึดมั่นในถ้อยก๋าของพระเจ้า ๒ **3:2 3:2** ตัดเนื้อเถือหนัง อ้างเถิง ก๋านเข้าพิธีสุหนัต
๓ **3:3 3:3** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกจะเป๋น บ่ได้เปิ้งเนื้อหนัง

8 นักเหลือนั้นแหม ข้าพเจ้าหันว่าชะป๊ะกู้สิ่งบ่มีประโยชน์ เมื่อเผียบกับก๋านตี้ได้ฮู้จักพระเยซูคริสต์องค์
พระผู้เป๋นเจ้าของข้าพเจ้า เชิ่งมีก้านักเหลือ ข้าพเจ้ายอมละขว้างกู้อย่าง ย้อนหันแก่พระองค์ ข้าพเจ้าถือว่า
กู้อย่างนั้นเป๋นขยะ เปื้อจะได้พระคริสต์
9 กับเป๋นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระองค์ ข้าพเจ้าบ่ต้องเยียะต๋ามบทบัญญัติเปื้อหื้อเป๋นคนถูกต้องต๋าม
ธรรมแหมต่อไป แต่ต๋อนนี้ข้าพเจ้าได้เป๋นแล้วย้อนเจื้อพระคริสต์ คือก๋านเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมนี้มาจาก
พระเจ้า ก็เป๋นได้โดยตางความเจื้อ
10 ข้าพเจ้าต้องก๋านฮู้จักพระคริสต์ กับต้องก๋านมีประสบก๋ารณ์ในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าตี้เยียะหื้อพระ
เยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย ข้าพเจ้าต้องก๋านมีส่วนฮ่วมในความตุ๊กของพระองค์ กับใค่ยอมต๋ายเปื้อพระองค์
เหมือนตี้พระองค์ต๋ายเปื้อข้าพเจ้า
11 โดยมีความหวังว่าเมื่อต๋ายไปแล้ว จะเป๋นขึ้นจากความต๋าย

ตั้งใจ๋ไปฮับรางวัลตี้รอถ้าอยู่ในสวรรค์

12 ข้าพเจ้าบ่ได้หมายเถิงว่าตั๋วข้าพเจ้าได้สิ่งหมู่นั้น กาว่าเป๋นคนดีสมบูรณ์แบบ แต่ข้าพเจ้าก๋ำลังตั้งใจ๋
ขนาดตี้จะไปเถิงเป้าหมายนั้น ย้อนเป๋นเหตุตี้พระเยซูคริสต์ได้เปี๋ยข้าพเจ้ามาเป๋นของพระองค์
13 ปี้น้องตังหลาย เป้าหมายตี้ว่านี้ ข้าพเจ้ายังบ่ได้เตื้อ แต่สิ่งนึ่งตี้ข้าพเจ้าเยียะต๋อนนี้ คือลืมสิ่งตี้ผ่านมา
แล้วเหีย แล้วฮิตี้จะไปหื้อเถิงเป้าหมายตี้อยู่ตังหน้า
14 ข้าพเจ้าฮิเยียะอย่างหนักตี้จะได้เป้าหมายนี้ เหมือนล่นเข้าเส้นชัยเปื้อฮับรางวัล คือก๋านตี้พระเจ้าฮ้อง
ข้าพเจ้ามาอยู่กับพระองค์ในสวรรค์โดยตางพระเยซูคริสต์
15 ย้อนจาอั้นเฮากู้คนตี้มีความเจื้อสมบูรณ์แล้ว ก็หื้อกึ๊ดแบบเดียวกั๋นนี้ แต่ถ้าต้านกึ๊ดบ่เหมือนจาอี้
พระเจ้าจะเยียะหื้อต้านเข้าใจ๋อย่างดีในเรื่องนั้น
16 จาใดก็ต๋ามหื้อเฮาใจ๊จีวิตหื้อเข้ากับสิ่งตี้เฮาได้ฮับมาแล้ว
17 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลายหื้อเยียะต๋ามแบบอย่างข้าพเจ้า กับผ่อคนตี้ใจ๊จีวิตต๋ามแบบอย่างตี้ข้าพเจ้าหื้อไว้
กับต้านหื้อดี
18 ย้อนว่าข้าพเจ้าเกยบอกต้านหลายต่อหลายเตื้อแล้ว กับบ่าเดี๋ยวนี้ก็ยังบอกต้านแหม จ๋นไห้ด้วยความ
เสียใจ๋ว่า มีหลายคนตี้ใจ๊จีวิตขัดขวางเรื่องตี้พระคริสต์ต๋ายบนไม้ก๋างเขน
19 สุดต๊ายจีวิตคนหมู่นั้นก็ต้องฉิบหาย พระเจ้าของเขาคือความต้องก๋านตางปากต๊องของเขาเต้าอั้น เขา
ภูมิใจ๋ในสิ่งตี้เขาควรจะอาย เขากึ๊ดก้าสิ่งตี้เป๋นของโลกนี้เต้าอั้น
20 แต่เฮาตังหลายเป๋นคนของสวรรค์ กับรอถ้าพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษจากสวรรค์ คือพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า
21 พระองค์จะเปี๋ยนตั๋วของเฮาตี้ต่ำต้อยหื้อเป๋นเหมือนตั๋วตี้เต๋มไปด้วยรัศมีของพระองค์ โดยฤทธิ์อำนาจ
ตี้เยียะหื้อกู้อย่างอยู่ในก๋านควบคุมของพระองค์

4

กำสอนสุดต๊ายของเปาโล

1 ย้อนจาอั้น ปี้น้องผู้เจื้อตี้ข้าพเจ้าฮักกับกึ๊ดเติงหา ตี้เยียะหื้อข้าพเจ้าจิ๊นจมยินดีกับภูมิใจ๋ขนาด ต้านตัง
หลายตี้ข้าพเจ้าฮักเหย หื้อมั่นคงในองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ
2 ข้าพเจ้าขอวิงวอนนางยูโอเดียกับนางสินทิเคหื้อเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น ย้อนเป๋นคนขององค์พระผู้เป๋น
เจ้าตวยกั๋น
3 หมู่ต้านตี้เป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊ ข้าพเจ้าก็ขอต้านตวย หื้อจ้วยแม่ญิงสองคนนี้หื้อเข้ากั๋น ย้อนหมู่นางเกย
เยียะก๋านหนักฮ่วมกับข้าพเจ้า ตึงเคลเมนท์กับคนอื่นๆ ตี้เป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊ตวยกั๋นในก๋านบอกข่าวดี เชิ่ง
พระเจ้าได้จดจื้อของหมู่เขาตึงหมด ลงในหนังสือแห่งจีวิตแล้ว[ก]
4 หื้อจิ๊นจมยินดีกู้เวลา ย้อนเป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้าข้าพเจ้าขอย้ำแหมเตื้อว่าหื้อจิ๊นจมยินดีเต๊อะ
5 หื้อกู้คนหันว่าหมู่ต้านเป๋นคนสุภาพอ่อนน้อมต่อคนอื่นๆ องค์พระผู้เป๋นเจ้าใก้จะปึ๊กมาแล้ว
6 บ่ดีฮ้อนใจ๋ในเรื่องใดๆ เลย แต่ในกู้สถานก๋ารณ์ หื้อขอจากพระเจ้าในสิ่งตี้ต้านต้องก๋านด้วยก๋านอธิษฐาน
ก๋านอ้อนวอน กับก๋านขอบพระคุณ
7 แล้วพระเจ้าจะโผดหื้อต้านมีสันติสุขตี้เกิ๋นความเข้าใจ๋ของเฮา สันติสุขนี้จะฮักษาจิตใจ๋กับกำกึ๊ดของ
ต้านไว้ในพระเยซูคริสต์
8 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ข้าพเจ้าขอสรุปว่า ขอกึ๊ดหื้อดีในสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้ คือสิ่งตี้เป๋นแต๊ ตี้น่านับถือ ตี้
ยุติธรรม ตี้บริสุทธิ์ ตี้สมควรจะฮัก กับตี้น่ายกย่อง ถ้ามีสิ่งใดตี้ดีกับสมควรจะสรรเสริญ ก็ขอหื้อกึ๊ดในสิ่งนั้น
หื้อดีๆ

ก **4:3 4:3** วว 3:5; 21:27

9 ขอหื้อเยียะตวยต๋ามตี้ได้เฮียนฮู้ ได้ฮับ ได้ยิน กับได้หันจากข้าพเจ้า แล้วพระเจ้าผู้หื้อสันติสุขจะอยู่กับ
หมู่ต้าน

เปาโลขอบคุณผู้เจื้อจาวฟิลิปปี

10 ข้าพเจ้ามีความจิ๊นจมยินดีตี้มาจากองค์พระผู้เป๋นเจ้านักขนาด ย้อนว่าต๋อนนี้ต้านตังหลายก็ห่วงใย
ข้าพเจ้าแหมเตื้อ แต๊ๆ แล้ว ต้านห่วงใยข้าพเจ้าตลอดอยู่แล้ว แต่บ่มีโอกาสแสดงออก
11 ตี้ข้าพเจ้าอู้จาอี้บ่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าก๋ำลังตุ๊ก แต่ย้อนข้าพเจ้าเฮียนฮู้ตี้จะปอใจ๋ในกู้สถานก๋ำรณ์
12 ข้าพเจ้าฮู้แล้วว่ายามมีนัก กาว่ามีบ่ปอเป๋นจาใดพ่อง ข้าพเจ้าเฮียนฮู้ตี้จะอยู่ได้ บ่ว่าจะอยู่ในสถานก๋ำ
รณ์ไหนกาว่ากู้ๆ สถานก๋ำรณ์ บ่ว่าจะอิ่ม กาว่ากั๋นข้าวอยากน้ำ บ่ว่าจะมีนักล้ำไปกาว่าหน้อยล้ำไป
13 ข้าพเจ้าเยียะผ่านกู้อย่างได้ย้อนพระคริสต์เป๋นผู้ตี้หื้อแฮงกับข้าพเจ้า
14 จาใดก็ต๋าม หมู่ต้านก็เยียะได้ดีตี้ได้จ้วยเหลือข้าพเจ้าต๋อนตี้ตุ๊กยาก
15 ต้านจาวฟิลิปปีตังหลายฮู้ดีอยู่แล้วว่าตั้งแต่ข้าพเจ้าออกจากแคว้นมาซิโดเนียไปบอกข่าวดีนั้น ก็บ่มีค
ริสตจักรสักตี้ตี้หื้อก๋านจ้วยเหลือข้าพเจ้า มีก้าหมู่ต้านเต้าอั้น
16 แม้แต่ต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่ในเมืองเธสะโลนิก๋า[ข] หมู่ต้านก็ส่งความจ้วยเหลือไปหื้อข้าพเจ้าหลายเตื้อ[ค]
17 ข้าพเจ้าอู้จาอี้บ่ใจ๋ต้องก๋านฮับของอะหยังจากหมู่ต้าน แต่ว่าข้าพเจ้าใค่หื้อพระเจ้าปั๋นปอนหมู่ต้านนักๆ
ย้อนได้จ้วยเหลือข้าพเจ้า
18 ข้าพเจ้าได้ฮับกู้อย่างครบแล้ว กับมีอย่างเหลือเฟือตวย ข้าพเจ้ามีกู้อย่างตี้จ๋ำเป๋น ย้อนได้ฮับสิ่งตี้
หมู่ต้านฝากเอปาโฟรดิทัสมาหื้อ ของฝากหมู่นี้เป๋นเหมือนเครื่องปู่จาตี้หอมหวาน[ฅ] เป๋นเครื่องถวายตี้
พระเจ้ายอมฮับกับเปิงใจ๋ตวย 19 กับพระเจ้าตี้ข้าพเจ้าฮับใจ๊ จะจัดหากู้สิ่งตี้หมู่ต้านต้องก๋านจากความมั่งคั่ง
ตี้สมบูรณ์ของพระองค์ โดยผ่านตางพระเยซูคริสต์
20 ขอเกียรติจงมีแก่พระเจ้าพระบิดาของเฮาตลอดไป อาเมน
21 ข้าพเจ้าฝากกำกึ๊ดเติงหาคนของพระเจ้าผู้ตี้เจื้อพระเยซูคริสต์กู้คน หมู่ปี้น้องผู้เจื้อตี้อยู่ตวยข้าพเจ้าก็
ฝากกำกึ๊ดเติงหาต้านตวย
22 คนของพระเจ้ากู้คนตี้นี่ก็ฝากกำกึ๊ดเติงหาต้านตวย โดยเฉพาะคนตี้เยียะก๋านอยู่ในฮั้วในวังของ
จักรพรรดิ
23 ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า จงมีแก่ต้านตังหลายเต๊อะ

ข **4:16 4:16** กจ 17:1 ค **4:16 4:16** 2 คร 11:9 ฅ **4:18 4:18** อพย 29:18

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมือง โคโลสี

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยเปาโล ต้านเขียนไปเถิงผู้เจื้อตี้เมืองโคโลสีต๋อนตี้ติดคอกอยู่ในกรุงโรม ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี่ ค□ศ□ 60

โคโลสีเป๋นเมืองสำคัญตี้อยู่ติดแม่น้ำไลคัสตี้ไหลผ่านแคว้นเอเชียตังวันตก ในสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี โคโลสีอยู่บ่ไก๋จากเมืองเอเฟซัส เปาโลได้บอกข่าวดีในเมืองเอเฟซัสสองปี่ ย้อนจาอั้นข่าวดีนี้ก็แผ่ขยายไปแหมหลายเมืองในแคว้นเอเชีย (กิจก๋าน 19:10) เปาโลบอกไว้ว่าจาวโคโลสีได้ยินข่าวดีนี้จากเอปาฟรัส คนตี้เกยได้ยินกำเตสนาของเปาโล แล้วก็ได้มาเป๋นเปื้อนฮ่วมงานของต้าน ต่อมาต๋อนตี้เปาโลติดคอกอยู่ในกรุงโรม ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้เถิงผู้เจื้อจาวโคโลสีย้อนว่าต้านได้ยินข่าวว่าหมู่เขาก๋ำลังหลงไปต๋ามกำสอนตี้ผิด

เปาโลเตื๋อนหมู่ผู้เจื้อในโคโลสีบ่หื้อเจื้อกำสอนตี้ผิด ย้อนกำสอนหมู่นี้ขึ้นอยู่กับกำกึ๊ดของคนตี้สอนว่าหมู่เขาฮับความรอดป๊นบาปโต้ษได้โดยเยียะต๋ามกฎเก๋ณฑ์ของมนุษย์ เจ้น กฎเก๋ณฑ์ตี้เกี่ยวกับสิ่งตี้กิ๋นได้กาว่าห้ามกิ๋น แต่เปาโลสอนว่า หมู่เขาจะรอดป๊นบาปโต้ษได้ ก็โดยเจื้อวางใจ๋ในพระเยซูเต้าอั้น พระองค์เป๋นผู้ตี้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดเหนือกู้สิ่งกู้อย่างในโลกกาว่าในสวรรค์ กับหมู่เขาก็ต้องใจ้จีวิตอย่างบริสุทธิ์ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้าตวย

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้เป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า กับจากทิโมธีน้องบ่าวในความเจื้อของเฮาตวย

2 เถิงคนของพระเจ้าในเมืองโคโลสี ตี้เป๋นปี้น้องผู้เจื้อในพระคริสต์ ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเฮาเต๊อะ

พระคุณของพระเจ้า

3 เฮาขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป๋นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาตลอด เมื่ออธิษฐานเผื่อหมู่ต้าน

4 ย้อนเฮาได้ยินว่าหมู่ต้านเจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์ กับหมู่ต้านฮักคนของพระเจ้าตังหลาย

5 ความเจื้อวางใจ๋กับความฮักของต้านนี้ เกิดมาจากความหวังตี้เก็บไว้หื้อต้านในสวรรค์ ความหวังนี้ละตี้หมู่ต้านได้ยินมาจากถ้อยกำตี้เป๋นความจริง ก็คือข่าวดี

6 ตี้มีคนมาบอกหมู่ต้านแล้ว ข่าวดีนั้นก๋ำลังเกิดผลกับขยายไปใคว่โลก อย่างเดียวกั๋นกับตี้ก๋ำลังเกิดกับหมู่ต้าน นับตั้งแต่ตี้ต้านได้ฟังกับเข้าใจ๋แต๊ๆ เกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้า

7 เรื่องนี้ ต้านได้เฮียนจากเอปาฟรัส เขาเป๋นเปื้อนฮ่วมงานตี้เฮาฮัก เป๋นผู้ฮับใจ๊ตี้ซื่อสัตย์ของพระคริสต์เปื้อเยียะก๋านแตนเฮา

8 เขาบอกเฮาเถิงความฮักตี้ต้านมีหื้อกั๋น เป๋นความฮักตี้มาจากพระวิญญาณ

พระเยซูยิ่งใหญ่ตี้สุดเหนือกู้สิ่งกู้อย่าง

9 ย้อนจาอี้ นับตั้งแต่ตี้เฮาได้ยินเรื่องเกี่ยวกับหมู่ต้าน เฮาก็อธิษฐานเผื่อต้านบ่เกยขาด เฮาขอพระเจ้าโผดหื้อต้านฮู้ความต้องก๋านของพระเจ้า คือมีปั๋ญญากู้อย่าง กับความเข้าใจ๋อย่างถองแกะถองแก๋นตี้มาจากพระวิญญาณ

10 เปื้อต้านจะใจ๊จีวิตตี้เปิงเป๋นคนของพระเจ้า กับเยียะหื้อพระองค์ปอใจ๋ในกู้อย่าง คือหื้อต้านเกิดผลในก๋านดีกู้เรื่อง กับฮู้จักพระเจ้านักขึ้น

11 กับขอพระเจ้าจ้วยหื้อต้านเข้มแข็งขึ้นโดยฤทธิ์อำนาจตี้ยิ่งใหญ่ของพระองค์ เปื้อต้านจะมีความมั่นคงกับความอดทนในกู้อย่างด้วยความยินดี

12 และต้านก็จะขอบพระคุณพระบิดา ผู้ตี้เยียะหื้อต้านตังหลายสมควรจะฮับส่วนแบ่งตี้พระเจ้าเก็บไว้หื้อคนของพระองค์ ในแผ่นดินแห่งความเป่งแจ้ง

13 พระเจ้าได้จ้วยเฮาหื้อรอดป๊นจากอำนาจของความมืด แล้วปาเฮาเข้าไปอยู่ในแผ่นดินของพระบุตรตี้พระองค์ฮัก

14 พระบุตรนั้นเป๋นผู้ตี้ไถ่เฮา คือยกโต้ษบาปหื้อเฮา

15 พระเยซู ผู้ตี้เฮาผ่อหันได้ ก็สำแดงภาพสะท้อนของพระเจ้าผู้ตี้เฮาผ่อหันบ่ได้ พระเยซูเป๋นลูกคนเก๊าตี้ยิ่งใหญ่เหลือกู้สิ่งกู้อย่างตี้พระเจ้าสร้างมา

16 ย้อนว่าพระเจ้าสร้างกู้สิ่งกู้อย่างผ่านตางพระเยซู ตึงบนสวรรค์กับในโลก ตึงสิ่งตี้หันได้กับผ่อหันบ่ได้
บ่ว่าจะเป่นวิญญาณตี้เป่นใหญ่ เป่นเจ้าเป่นนาย เป่นผู้ปกครอง กาว่าเป่นผู้มีสิทธิอำนาจ ตึงหมดตึงเสี้ยงนี้
พระเจ้าสร้างมาผ่านตางพระเยซูกับเปื้อพระเยซู
17 พระองค์เป่นอยู่ก่อนสะป๊ะกู้อย่าง กับควบคุมกู้อย่างหื้อเป่นระบบกับเป่นอยู่ต่อไปได้
18 พระองค์เป่นเหมือนหัวของตั๋วตี้เป่นคริสตจักร พระองค์เป่นเก๊าตี้สร้างคริสตจักรนี้ กับเป่นคนเก๊าตี้
เป่นขึ้นจากความต๋ายก่อนเปื้น เปื้อพระองค์จะเป่นใหญ่เหลือกู้สิ่งกู้อย่าง
19 ย้อนว่าพระเจ้าเปิงใจ๋ตี้จะหื้อพระเยซูมีลักษณะตี้สมบูรณ์ของพระเจ้า
20 พระเจ้าเยียะหื้อกู้สิ่งกู้อย่างคืนดีกับพระองค์ ผ่านตางพระเยซูบ่ว่าสิ่งนั้นอยู่บนโลกกาว่าในสวรรค์ โดย
เยียะหื้อเกิดสันติภาพผ่านตางเลือดของพระองค์บนไม้ก๋างเขน
21 ตะก่อนหมู่ต้านกับพระเจ้าแตกแยกกั๋น กับในใจ๋ของต้านก็เป่นศัตรู๋ของพระเจ้า ย้อนหมู่ต้านได้เยียะ
ในสิ่งตี้บ่ดี
22 แต่บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าได้หื้อต้านคืนดีกับพระองค์ ผ่านตางก๋านต๋ายฝ่ายเนื้อหนังของพระเยซู เปื้อเมื่อ
พระองค์นำหมู่ต้านมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า หมู่ต้านจะเป่นคนตี๊บริสุทธิ์ บ่มีต๋ำหนิ บ่มีตี๊ติ
23 แต่ต้านต้องยึดมั่นในความเจื้อต่อไป บ่ดีเลิกหวังในข่าวดีตี๊ต้านได้ยินมาแล้ว ตี๊คนได้บอกไปใคว่โลก
ข้าพเจ้าเปาโลก็เป่นผู้ฮับใจ๊บอกข่าวดีนี้

ก๋านเปิดเผยข้อล้ำเล็กของพระองค์

24 บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าจึ๊นจมยินดีตี๊ได้ทนตุ๊กสำหรับต้าน ย้อนว่าข้าพเจ้ามีส่วนในก๋านฮับความตุ๊กเปื้อพระ
คริสต์ ความตุ๊กนี้ต้องมีต่อไปแหม เปื้อคริสตจักรตี๊เป่นตั๋วของพระองค์
25 ข้าพเจ้ามาเป่นผู้ฮับใจ๊ของคริสตจักรต๋ามตี๊พระเจ้ามอบหน้าตี๊นี้หื้อ เปื้อบอกข่าวดีของพระจ้าหื้อกับ
หมู่ต้านอย่างเต๋มตี๊
26 ข่าวดีนี้คือข้อล้ำเล็กตี๊ซ่อนอยู่หลายยุคหลายสมัย บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าก็โผดเปิดเผยหื้อคนของพระองค์
ฮู้แล้ว
27 พระเจ้าต้องก๋านหื้อคนของพระองค์ฮู้ว่า ข้อล้ำเล็กตี๊ยิ่งใหญ่กับดีเลิศนี้ก็เปิดเผยหื้อคนต่างจ้าดตวย
คือพระคริสต์อยู่ในเฮา เยียะหื้อเฮามีความหวังตี๊จะได้ฮับเกียรติในสวรรค์
28 เฮาบอกเรื่องพระคริสต์ ตึงเตื๊อนตึงสั่งสอนหื้อกู้คนต๋ามผญาปั๋ญญาตึงหมดตี๊เฮามี เปื้อกู้คนตี๊เป่นอัน
นึ่งอันเดียวกั๋นกับพระคริสต์ จะเป่นคนตี๊เติบโตในความเจื้ออย่างสมบูรณ์ เมื่อเฮานำไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้า
29 ย้อนจาอี้ ข้าพเจ้าจึงฮำเยียะก๋านหนักโดยก๋ำลังอันยิ่งใหญ่ตี๊พระองค์หื้อกับข้าพเจ้า เซิ่งเยียะก๋านอยู่ใน
ตั๋วข้าพเจ้า

2

1 ข้าพเจ้าใค่หื้อต้านตังหลายฮู้ว่าข้าพเจ้าฮำเยียะก๋านหนักเปื้อต้าน เปื้อจาวเมืองเลาดีเซีย กับเปื้อคนตัง
หลายตี๊บ่เกยหันหน้าข้าพเจ้า
2 ข้าพเจ้าเยียะจาอี้เปื้อหมู่เขาจะมีก๋ำลังใจ๋ มีความฮักตี๊จะเยียะหื้อเขาเป่นอันนึ่งอันเดียวกั๋น กับมีความฮู้
ความเข้าใจ๋อย่างเต๋มตี๊ในข้อล้ำเล็กของพระเจ้า คือพระคริสต์
3 เซิ่งขุมสมบัติแห่งผญาปั๋ญญากับความฮู้ตึงหมดของพระเจ้าก็เก็บซ่อนอยู่ในพระองค์
4 ข้าพเจ้าบอกต้านเรื่องนี้ เปื้อบ่หื้อใผจุล่ายต้านโดยกำอู้ม่วนจ๋าหวานกับน่าเจื้อถือ
5 ย้อนว่า เถิงแม้ตั๋วข้าพเจ้าบ่ได้อยู่ตี๊หั้น แต่ใจ๋ก็อยู่กับต้าน ข้าพเจ้ามีความจึ๊นจมยินดีตี๊หันว่าต้านอยู่ตวย
กั๋นอย่างมีระเบียบวินัยในแบบผู้เจื้อ กับมีความเจื้อมั่นคงในพระคริสต์

จีวิตตี๊เต๋มบริบูรณ์ในฝ่ายจิตวิญญาณ

6 ย้อนว่าต้านได้ยอมฮับพระเยซูคริสต์เป่นองค์พระผู้เป่นเจ้าแล้ว ก็ขอหื้อต้านใจ๊จีวิตเป่นอันนึ่งอันเดียว
กั๋นกับพระเยซูคริสต์ต่อไป
7 หื้อมั่นคงในความเจื้อกับวางใจ๋ในพระเยซู กับหื้อจีวิตของต้านเติบโตในความสัมพันธ์กับพระองค์นักขึ้น
หื้อเข้มแข็งในความเจื้อต๋ามตี๊ต้านได้เฮียนฮู้เรื่องนี้มาแล้ว กับหื้อขอบพระคุณพระเจ้าอย่างล้นเหลือ
8 หละวังหื้อดี ห้ามหื้อใผใจ๊หลักปรัชญาตี๊น่าเจื้อถือ กับกำสอนตี๊ม่วนหูแต่บ่มีแก่นสาน มาจุล่ายต้าน
หื้อเป่นสาวกของเขาได้ เรื่องหมู่นี้เป่นก้าฮีตเก่าฮอยเดิมของคนกับวิญญาณต่างๆ ของโลกนี้ บ่ใจ้ของพระ
คริสต์
9 ย้อนว่าสภาพของพระเจ้าตี๊สมบูรณ์กู้อย่างก็ได้สำแดงในตั๋วของพระเยซูแล้ว
10 กับพระเจ้าเยียะหื้อหมู่ต้านเต๋มบริบูรณ์ในฝ่ายจิตวิญญาณโดยเป่นอันนึ่งอันเดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
ตี๊เป่นใหญ่เหลือวิญญาณตึงหมดตี๊เป่นผู้ปกครอง กับตี๊เป่นผู้มีสิทธิอำนาจตึงหมด

11 เมื่อต้านมาฮับเจื้อพระคริสต์ ก็เหมือนได้เข้าพิธีสุหนัต แต่บ่ใจ้ก๋านสุหนัตตี้คนเยียะหื้อ แต่เป๋นก๋านสุหนัตตางจิตวิญญาณโดยพระคริสต์ คือก๋านตัดสันดานบาปของเฮาออกไป
12 เมื่อต้านฮับบัพติศมาก็เหมือนถูกฝังไว้กับพระคริสต์แล้ว กับพระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋ายฮ่วมกับพระคริสต์ ย้อนต้านได้เจื้อในอำนาจของพระเจ้าผู้ได้เยียะหื้อพระองค์เป๋นขึ้นจากความต๋าย
13 ตะก่อนหมู่ต้านเผียบเหมือนคนตี้ต๋ายไปแล้วในฝ่ายจิตวิญญาณย้อนชอบเยียะบาป กับยังอยู่ใต้อำนาจของสันดานบาป แต่พระเจ้าก็หื้อต้านมีจีวิตใหม่ฮ่วมกับพระคริสต์ กับได้ยกโต้ษบาปหื้อต้านแล้ว
14 พระองค์ได้ยกเลิกบันทึกข้อหาตี้นาบโต้ษต้านย้อนก๋านฝ่าฝืนบทบัญญัติ โดยได้ทำลายบันทึกข้อหานี้เมื่อพระเยซูถูกเขิงไว้ตี้ไม้ก๋างเขน
15 พระเจ้ายึดอำนาจจากวิญญาณตี้เป๋นผู้ปกครอง กับตี้เป๋นผู้มีสิทธิอำนาจเหีย พระองค์ได้เยียะหื้อหมู่นี้ขายขี้หน้า หื้อกู้คนหันว่าพระองค์ได้ผาบหมู่นี้แล้วเมื่อพระคริสต์ต๋ายบนไม้ก๋างเขน
16 ย้อนจาอี้บ่ต้องสนใจ๋เมื่อใผว่าต้านในสิ่งตี้กิ๋นตี้ดื่ม ตึงตี้ต้านบ่ได้เข้าฮ่วมงานตางศาสนา กาว่าพิธีวันต้นเดือน กาว่าบ่นับถือวันสะบาโต
17 สิ่งหมู่นี้เป๋นก้าเงาของสิ่งตี้จะมาในปายหน้า ตั๋วแต๊ๆ นั้นคือพระเยซูคริสต์
18 บ่ต้องสนใจ๋หมู่คนตี้ว่าหื้อต้านว่า จะบ่ได้ฮับรางวัลจากพระเจ้า ย้อนต้านบ่ได้เยียะต๋ามตี้หมู่เขาสอน คือหื้อเป๋นคนถ่อมตั๋วแต่บ่ได้ถ่อมใจ๋ กับนมัสก๋านทูตสวรรค์ คนหมู่นี้ถือว่าตั๋วดีเหลือเปิ้นย้อนหันนิมิต หมู่เขาจ๋องหองโดยกำกึ๊ดตี้มาจากคนบ่ดาย
19 หมู่เขาบ่ได้ยึดติดกับพระคริสต์ตี้เป๋นหัวของตั๋ว พระองค์เป๋นผู้ควบคุมหื้อตั๋วได้ฮับก๋านเลี้ยงดู กับหื้อกู้ส่วนยึดกั๋นได้โดยเอ็นตึงข้อต่อต่างๆ กับเยียะหื้อตั๋วเติบโตขึ้นต๋ามตี้พระเจ้าต้องก๋าน
20 เมื่อสันดานบาปของต้านได้ต๋ายตวยพระคริสต์ เยียะหื้อปึ๊นจากก๋านครอบงำของหมู่วิญญาณต่างๆ ในโลกนี้ เป๋นจาใดต้านยังยอมอยู่ใต้กฎเก๋ณฑ์อำนาจของโลกอยู่
21 ยกตั๋วอย่างในเรื่องของกิ๋น ห้ามหยุบ ห้ามจิม ห้ามจิ
22 ในตี้สุดกฎต่างๆ หมู่นี้ก็หมดประโยชน์เมื่อใช๊ไปแล้ว กับเป๋นกฎเก๋ณฑ์ตึงกำสอนตี้คนกึ๊ดขึ้นบ่ดาย
23 กฎหมู่นี้ผ่อเหมือนว่ามีปั๋ญญา ย้อนมีก๋านเคร่งครัดตางศาสนา กับก๋านถ่อมตั๋วแต่บ่ได้ถ่อมใจ๋ ตึงก๋านทรมานตั๋วเก่าเปื้อศาสนา แต่มันบ่ได้จ๊วยในก๋านควบคุมสันดานบาปของคนเลย

3

จีวิตใหม่ตี้เป๋นคนของพระคริสต์

1 พระเจ้าเยียะหื้อต้านเป๋นขึ้นจากความต๋ายฮ่วมกับพระคริสต์แล้ว จาอั้นก็หื้อจดจ่อสิ่งตี้อยู่บนสวรรค์ เซิ่งพระคริสต์นั่งอยู่ตังขวามือของพระเจ้า
2 หื้อกึ๊ดเถิงสิ่งตี้อยู่บนสวรรค์ บ่ใจ้สิ่งตี้อยู่ในโลกนี้
3 ย้อนว่าต้านได้ต๋ายจากสันดานบาปแล้ว จีวิตใหม่ตี้ต้านได้ฮับก็ได้ซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า
4 เมื่อพระคริสต์ผู้ตี้เยียะหื้อต้านมีจีวิตใหม่ ป๋ากฏขึ้นมาในโลกแหม ต้านก็จะป๋ากฏขึ้นตวยกั๋นกับพระองค์ กับมีส่วนฮ่วมในพระสิริของพระองค์ตวย
5 ย้อนจาอั้นหื้อก๋ำจัดสันดานบาปในตั๋วต้านเหีย ยกตั๋วอย่าง ก๋านเยียะบาปตางเพศ ลามก ตั๋ณหา เรื่องบ่ดีต่างๆ กับความโลภเซิ่งเป๋นเหมือนก๋านนับถือฮูปเคารพ
6 ความโขดของพระเจ้าจะมาย้อนคนเยียะจาอี้ละ๑
7 ตะก่อนต้านก็เกยใจ๊จีวิตจาอั้น ต้านก็เกยเยียะสิ่งหมู่นี้
8 แต่บ่าเดี๋ยวนี้หื้อต้านขว้างสิ่งหมู่นี้หื้อหมด คือ ก๋านโขด ก๋านโมโห ก๋านกึ๊ดฮ้าย ก๋านใส่ฮ้ายป้ายสี กับก๋าหยาบตี้ออกมาจากปาก
9 ห้ามจุกั๋น ย้อนว่าต้านได้ขว้างจีวิตเก่า กับก๋านเยียะบ่ดีตี้เกิดจากจีวิตนั้นแล้ว
10 แล้วได้ฮับจีวิตใหม่ เป๋นจีวิตตี้พระเจ้าก้อยๆ เปี่ยนหื้อเป๋นเหมือนพระผู้สร้างจีวิตใหม่นั้นนักขึ้นติกๆ เปื้อหื้อต้านฮู้จักพระองค์อย่างเต๋มตี้
11 จีวิตใหม่นี้บ่มีก๋านแบ่งว่าเป๋นจาวยิวกาว่าเป๋นจาวกรีก เป๋นคนตี้เข้าพิธีสุหนัตกาว่าบ่ได้เข้า เป๋นคนบ่มีวัฒนธรรมกาว่าคนเป๋นป่าเถื่อน เป๋นขี้ข้ากาว่าบ่ใจ้ สิ่งหมู่นี้บ่สำคัญในสายต๋าของพระเจ้า ตี้สำคัญคือพระคริสต์อยู่ในจีวิตกู้คนตี้เจื้อ
12 ย้อนจาอั้นเมื่อพระเจ้าได้เลือกต้านเป๋นคนของพระองค์ เป๋นผู้บริสุทธิ์ตี้พระองค์ฮัก ก็หื้อเป๋นคนมีเมตต๋า กรุณา ถ่อมใจ๋ อ่อนน้อมถ่อมต๋น กับอดทน
13 หื้ออะลุ้มอะหล่วยต่อกั๋น กับถ้ามีใผคนใดในหมู่ต้านบ่ปอใจ๋กั๋น ก็หื้อยกโต้ษหื้อกั๋น องค์พระผู้เป๋นเจ้ายกโต้ษหื้อต้านจาใดก็หื้อยกโต้ษหื้อกั๋นจาอั้น

---

๑ **3:6 3:6** สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความเพิ่มว่า คนตี้บ่เจื้อฟัง

14 แล้วนักเหลือสิ่งหมู่นี้ก็คือ หื้อมีความฮัก ย้อนว่าความฮัก ผูกพันหมู่เฮาไว้หื้อเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น
15 หื้อสันติสุขตี้มาจากพระคริสต์นำปาจิตใจ๋ของหมู่ต้าน ย้อนในหมู่ต้านกู้คนเป๋นส่วนต่างๆ ในตั๋วเดียวกั๋น กับพระเจ้าฮ้องหมู่ต้านหื้ออยู่ตวยกั๋นอย่างมีสันติสุข หื้อขอบพระคุณพระเจ้าตวย
16 หื้อถ้อยกำเรื่องพระคริสต์อยู่ในใจ๋ของต้านอย่างเต๋มตี้ หื้อสอนกับเตื๋อนสติกั๋นด้วยปั๋ญญาตึงหมด หื้อฮ้องเพลงสดุดี เพลงนมัสก๋าน กับเพลงสรรเสริญจากจิตวิญญาณ ด้วยก๋านขอบพระคุณพระเจ้า
17 แล้วอะหยังก็ต๋ามตี้ต้านอู้กาว่าเยียะ ก็หื้อเยียะในนามของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดา ผ่านตางพระเยซู

เปาโลสั่งสอนหื้อเยียะต๋ามหน้าตี้ของตั๋ว
18 คนเป๋นเมียต้องยอมหื้อผัวเป๋นผู้นำ ย้อนเป๋นสิ่งตี้สมควรสำหรับแม่ญิงตี้เป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
19 คนเป๋นผัวต้องฮักเมียตั๋วเก่า ห้ามอู้แฮงเยียะแฮงกับเปื้น
20 คนเป๋นลูกต้องเจื้อฟังป้อแม่ในกู้เรื่อง ย้อนเป๋นสิ่งตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าปอใจ๋
21 คนเป๋นป้อบ่ดีเยียะหื้อลูกเกี้ยด ย้อนว่าจะเยียะหื้อเขาหมดก๋ำลังใจ๋
22 คนเป๋นขี้ข้าต้องเจื้อฟังเจ้านายของตั๋วในโลกกู้เรื่อง บ่ใจ๊เยียะต่อหน้าเปื้อหื้อเจ้านายปอใจ๋เต้าอั้น แต่หื้อเยียะจากน้ำใสใจ๋จริงอย่างมีความเก๋งก๋ำวองค์พระผู้เป๋นเจ้า
23 บ่ว่าหมู่ต้านจะเยียะอะหยังก็ต๋าม ก็หื้อเต๋มอกเต๋มใจ๋เยียะ เหมือนกับว่าบ่ได้เยียะเปื้อคนแต่เยียะเปื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้า
24 หื้อจ๋ำไว้ว่าต้านจะได้ฮับส่วนแบ่งจากองค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นรางวัล ย้อนว่าต้านก๋ำลังฮับใจ๊เจ้านายตี้แต๊จริงคือพระคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า
25 สำหรับคนตี้เยียะผิด พระเจ้าจะลงโต้ษต๋ามความผิดนั๋นอย่างบ่หันแก่หน้าใผ

4

1 คนเป๋นเจ้านายหื้อเยียะต่อขี้ข้าของตั๋วอย่างยุติธรรมกับเต้ากั๋นหมด หื้อจ๋ำไว้ว่าต้านก็มีเจ้านายในสวรรค์เหมือนกั๋น

เปาโลสอนเรื่องก๋านใจ๊จีวิต
2 หื้อเอาแต๊เอาว่าในก๋านอธิษฐาน หื้ออธิษฐานอย่างตื่นตั๋วอยู่เสมอกับมีใจ๋ขอบพระคุณพระเจ้า
3 กับอธิษฐานเผื่อหมู่เฮาตวย เปื้อพระเจ้าจะได้หื้อโอกาสเฮาบอกข่าวดีเกี่ยวกับข้อล้ำเล็กของพระคริสต์ตี้ข้าพเจ้าติดคอกอยู่นี้ก็ย้อนเรื่องนี้
4 กับอธิษฐานเปื้อข้าพเจ้าจะได้บอกข่าวดีนี้หื้อกับคนตังหลายอย่างชัดเจนต๋ามตี้ควรบอก
5 หื้อใจ๊สติปั๋ญญาในก๋านใจ๊จีวิตต่อคนตี้บ่เจื้อ จงใจ๊กู้ๆ โอกาสหื้อเป๋นประโยชน์
6 ต๋อนตี้อู้กับใผก็หื้อใจ๊กำอู้กำจ๋าตี้น่าฟังน่าสนใจ๋ เปื้อจะได้ฮู้ว่า จะตอบกู้คนอย่างดีตี้สุดได้จาใด

กำส่งต๊ายจดหมายเปาโล
7 ทีคิกัส น้องบ่าวในความเจื้อตี้ข้าพเจ้าฮัก เขาเป๋นผู้ฮับใจ๊ตี้ซื่อสัตย์ กับเป๋นเปื้อนฮ่วมงานในองค์พระผู้เป๋นเจ้าตวยกั๋น เขาจะเล่าเรื่องตึงหมดของข้าพเจ้าหื้อหมู่ต้านฟัง
8 ตี้ข้าพเจ้าส่งเขามาหาหมู่ต้านก็เปื้อหื้อหมู่ต้านฮู้ว่าหมู่เฮาเป๋นจาใดพ่อง กับเขาจะได้หื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ต้านตวย
9 เขาจะมาตวยโอเนสิมัส น้องบ่าวในความเจื้อตี้เฮาฮักกับตี้ซื่อสัตย์ เขาเป๋นจาวโคโลสีเหมือนกั๋น สองคนนี้จะเล่าเรื่องกู้อย่างตี้เกิดขึ้นตี้นี่หื้อหมู่ต้านฟัง
10 อาริสทารคัสคนตี้ติดคอกกับข้าพเจ้า ก็ฝากกำกึ๊ดเติงมาหื้อต้าน มาระโกตี้เป๋นลูกปี้ลูกน้องของบารนาบัสก็ฝากกำกึ๊ดเติงหามาเหมือนกั๋น (ต้านได้ฮับกำสั่งเรื่องของมาระโกแล้ว ถ้าเขามาหาต้านก็หื้อต้อนฮับเขาตวย)
11 เยซูตี้ฮ้องแหมจื้อว่ายุสทัส ก็ฝากกำกึ๊ดเติงมาตวย ในหมู่จาวยิวมีแต่สามคนนี้เต้าอั้นตี้เป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊เปื้อแผ่นดินของพระเจ้า หมู่เขาหื้อก๋ำลังใจ๋ข้าพเจ้าได้นักขนาด
12 เอปาฟรัส ตี้เป๋นจาวโคโลสีเหมือนกั๋น กับเป๋นผู้ฮับใจ๊ของพระเยซูคริสต์ ก็ฝากกำกึ๊ดเติงหาต้านตวย เขาอธิษฐานอย่างหนักเผื่อต้านบ่เกยขาด เปื้อหื้อต้านมั่นคงในความเจื้อ เป๋นเหมือนคนตี้ใหญ่แล้ว กับเจื้อมั่นในก๋านเยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
13 ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่า เขาเยียะก๋านหนักเปื้อต้านตังหลายแต๊ๆ กับเปื้อผู้เจื้อจาวเมืองเลาดีเซียกับเมืองฮีเอราบุรี
14 ลูก๋า เป๋นเป๋นหมอตี้ข้าพเจ้าฮัก กับเดมาส ก็ฝากกำกึ๊ดเติงมาหื้อต้านเหมือนกั๋น
15 ข้าพเจ้าฝากกำกึ๊ดเติงมาหาปี้น้องผู้เจื้อตังหลายตี้เมืองเลาดีเซีย กับเถิงนางนุมฟาตึงหมู่ผู้เจื้อตี้มาฮ่วมจุมนุมในบ้านของนางตวย

16 เมื่อต้านตังหลายได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว ก็ส่งไปหื้อผู้เจื้อตื้อยู่ในเมืองเลาดีเซียตวย กับหื้ออ่าน
จดหมายจากเมืองเลาดีเซียตี้ข้าพเจ้าเขียนตวยเน่อ
17 หื้อบอกอารคิปปัสว่า หื้อเยียะกำนตี้ได้ฮับมอบหมายจากองค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้อแล้วเหีย
18 สุดต๊ายนี้ ข้าพเจ้าเปาโลเป๋นคนเขียนกำอำลานี้ด้วยลายมือของตั๋วเก่า บ่ดีลืมว่าข้าพเจ้าติดคอกอยู่ ขอ
หื้อพระคุณของพระเจ้าจงมีแก่ต้านตังหลายเต๊อะ

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมือง เธสะโลนิก๋า

ฉบับตี้นึ่ง

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโล ต้านเขียนเถิงผู้เจื้อในเมืองเธสะโลนิก๋า ต้านเขียนขึ้นประมาณปี่ ค□ศ□ 50-51 นี่เป๋นจดหมายฉบับแรกตี้เปาโลเขียนเปื้อหื้อก๋ำลังใจ๋คริสตจักร

เปาโลบอกข่าวดีหื้อกับคนในเมืองเธสะโลนิก๋าหลังจากตี้ออกจากเมืองฟีลิปปี เธสะโลนิก๋าเป๋นเมืองใหญ่กับสำคัญตี้สุดในแคว้นมาซิโดเนีย เซิ่งอยู่ในอาณาจักรโรม สมัยนี้อยู่ประเทศกรีก เปาโลเกยบอกข่าวดีในตี้อื่นๆ แต่ได้ฮับข่าวเกี่ยวกับคริสตจักรเธสะโลนิก๋าต๋อนตี้ต้านก๋ำลังอยู่ตี้เมืองโครินธ์ แล้วเปาโลก็เขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นเปื้อหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่เขา กับได้อธิบายเถิงบางสิ่งบางอย่างตี้หมู่เขาเข้าใจ๋ผิด

เปาโลเขียนหื้อผู้เจื้อจาวเธสะโลนิก๋ากึ๊ดเถิงเรื่องความฮักกับความห่วงใยของเปาโลตี้มีต่อหมู่เขาตั้งแต่ต๋อนตี้ต้านได้บอกข่าวดีกับเขาจ๋นเถิงต๋อนตี้ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้ ต้านต้องออกจากเมืองเธสะโลนิก๋าตันที ย้อนว่าในเมืองมีก๋านจลาจล (กิจก๋าน 17:1-10) แต่ต้านยังห่วงหมู่เขาอยู่ ต้านเตื๋อนหมู่ผู้เจื้อหื้อใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์กับถูกต้องต๋ามธรรม ต้านสอนว่าพระเยซูคริสต์จะมาเป๋นเตื้อตี้สอง เปื้อจะมาฮับหมู่ผู้เจื้อหื้อไปอยู่กับพระองค์ แต่จะบ่มีใผฮู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ย้อนจาอั้นผู้เจื้อต้องมีความเจื้อต่อไปอย่างมั่นคง กับใจ๊จีวิตอย่างตี้พระเจ้าเปิงใจ๋ เปื้อหมู่เขาจะพร้อมตี้จะได้อยู่กับพระเจ้า เมื่อองค์พระผู้เป๋นเจ้าปึ๊กมา

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล กับสิลวานัส๑ ตึงทิโมธี ขอแสดงความนับถือมา
เถิงปี้น้องของคริสตจักรในเมืองเธสะโลนิก๋า เซิ่งเป๋นของพระเจ้าพระบิดาตึงพระเยซูคริสต์ ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขเต๊อะ

ความเจื้อกับแบบอย่างของจาวเธสะโลนิก๋า

2 หมู่เฮาขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับต้านตังหลายอยู่ตลอด กับอธิษฐานเผื่อต้านตังหลายเป๋นประจ๋ำ
3 เมื่อหมู่เฮาอธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดาของเฮาเผื่อหมู่ต้าน หมู่เฮาก็๊ดเถิงก๋านงานของหมู่ต้านตี้เกิดจากความเจื้อ ตึงก็๊ดเถิงตี้ต้านเต๋มใจ๋เยียะก๋านหนักย้อนความฮัก กับก็๊ดเถิงความอดทนของต้านตี้เกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา
4 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ผู้ตี้พระเจ้าฮัก หมู่เฮาฮู้ว่าพระเจ้าฮักต้านตังหลาย แล้วเลือกต้านมาเป๋นคนของพระองค์
5 ย้อนต๋อนตี้หมู่เฮานำข่าวดีมาบอกหื้อต้านตังหลาย ก็บ่ใจ้มาก้าอู้บ่ดาย แต่มาด้วยฤทธิ์อำนาจกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ตึงความมั่นใจ๋แต๊ๆ ต้านตังหลายก็ฮู้แล้วว่าหมู่เฮาใจ๊จีวิตจาใดพ่องต้ามก๋างหมู่ต้าน เปื้อเป๋นประโยชน์ต่อต้านตังหลาย
6 ส่วนต้านตังหลายก็ได้เอาจีวิตของหมู่เฮาตึงขององค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นแบบอย่าง แม้ต้านปะความตุ๊กยากนักก็ยังฮับถ้อยก๋านั้นด้วยความจื้นจมยินดี ตี้มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
7 ย้อนจาอั้นต้านตังหลายจึงก๋ายเป๋นแบบอย่างแก่ผู้เจื้อในแคว้นมาซิโดเนีย ตึงผู้เจื้อในแคว้นอาคายาตวย
8 ย้อนต้านตังหลาย ถ้อยก๋าของพระเจ้าจึงได้เล่าลือออกไปจากเมืองเธสะโลนิก๋า บ่ใจ้ก้าแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอาคายาเต้าอั้น แต่ได้เล่าลือไปแผวหลายๆ ตี้ จ๋นหมู่เฮาบ่ต้องอู้อะหยังเกี่ยวกับความเจื้อของต้านแหมแล้ว
9 ย้อนคนหมู่นั้นเล่าเรื่องตี้ต้านต้อนฮับหมู่เฮาดีขนาด ตึงอู้เรื่องตี้ต้านตังหลายบิ่นหลังต๋ำฮูปเคารพปึ๊กมาหาพระเจ้า เปื้อฮับใจ๊พระองค์ผู้เป๋นพระเจ้าเตี้ยงแต๊กับมีจีวิตอยู่
10 ตึงอู้เถิงเรื่องต้านตังหลายกองถ้าบุตรของพระเจ้าจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ตี้พระเจ้าได้โผดหื้อปึ๊กเป๋นขึ้นจากความต๋าย ผู้จ้วยหื้อเฮาป๊นจากโต้ษตี้จะมาปายหน้านั้น

2

ก๋านงานของเปาโลในเมืองเธสะโลนิก๋า

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ต้านฮู้แล้วว่าตี้หมู่เฮามาแอ่วหาต้านนั้นก็ได้ผลดีจ้าดนัก

---

๑ **1:1 1:1** สิลวานัส กับ สิลาส เป๋นคนเดียวกั๋น กิจก๋าน 15:12,40; 18:5

2 ต้านตังหลายฮู้ว่าหมู่เฮาได้ฮับความตุ๊กยากลำบาก ตึงได้ฮับก๋านดูแควนในเมืองฟีลิปปีก่อนตี้จะมาแผวเมืองเธสะโลนิกำ แต่พระเจ้าจ้วยหื้อหมู่เฮามีใจ๋ก้าตี้จะบอกข่าวดีของพระองค์หื้อต้านตังหลายฟัง แม้ว่ามีคนแหมนักต่อต้านเฮา
3 ก๋านบอกข่าวดีของเฮาแก่ต้านตังหลายบ่ได้เกิดจากกำกึ๊ดตี้บ่ถูกต้อง กาว่าเจตนาตี้บ่บริสุทธิ์ กาว่ามีอุบายใดๆ แอบแฝง
4 แต่ว่าพระเจ้าหันดีตี้จะมอบก๋านบอกข่าวดีไว้กับหมู่เฮา เฮาจึงบอกข่าวดีนั้นบ่ใจ้เป๋นตี้ปอใจ๋ของมนุษย์ แต่เปื้อเป๋นตี้ปอใจ๋ของพระเจ้าผู้กวดสอบจิตใจ๋เฮา
5 ต้านตังหลายก็ฮู้อยู่แล้ว กับพระเจ้าก็เป๋นพยานได้ว่า หมู่เฮาบ่ได้อู้กำยกยอใดๆ กาว่าอู้กำใดๆ เปื้อจะได้เงินคำ
6 เฮาบ่เซาะกำยกยอปอปั้นจากคนตังหลาย บ่ว่าจากหมู่ต้าน กาว่าจากคนอื่น
7 เถิงแม้ว่าหมู่เฮามีสิทธิอำนาจตี้จะสั่งหื้อหมู่ต้านเยียะจาอั้นได้ ในฐานะตี้หมู่เฮาเป๋นอัครทูตของพระคริสต์ แต่ต๋อนตี้อยู่กับต้านตังหลาย หมู่เฮาอ่อนน้อมต่อหมู่ต้านเหมือนแม่ตี้เลี้ยงดูลูกของเขา
8 หมู่เฮาฮักต้านนักขนาด เฮาบ่ได้ปั๋นก้าข่าวดีของพระเจ้าหื้อต้านเต้าอั้น แต่เต็มใจ๋หื้อแม้แต่จีวิตของหมู่เฮาแก่ต้านตวย ย้อนหมู่ต้านเป๋นคนตี้เฮาฮัก
9 ปี้น้องตังหลายจ๋ำได้แน่นอนแล้วว่า ในต๋อนตี้เฮาบอกข่าวดีของพระเจ้าหื้อฟังนั้น หมู่เฮาเยียะก๋านหนักมอกใดต้ามก๋างต้าน หมู่เฮาเยียะก๋านวันค่ำคืนฮุ่งเปื้อเฮาจะบ่เป๋นภาระต่อหมู่ต้านสักคนเดียว
10 หมู่ต้านตึงพระเจ้าก็เป๋นพยานได้ว่า เฮาเป๋นคนตี้เยียะต๋ามใจ๋พระเจ้า เป๋นคนซื่อสัตย์ กับบ่มีต๋ำหนิในหมู่ต้านตี้เป๋นผู้เจื้อ
11 ต้านตังหลายฮู้แล้วว่า หมู่เฮาได้ผ่อกอยหมู่ต้านกู้คนเหมือนป้อผ่อกอยลูก
12 คือหื้อก๋ำลังใจ๋ ปลอบใจ๋ กับอู้ย้ำหื้อหมู่ต้านใจ๊จีวิตเป๋นตี้เปิงใจ๋พระเจ้า ผู้ตี้ฮ้องหมู่ต้านเข้ามามีส่วนฮ่วมในแผ่นดินของพระเจ้ากับความยิ่งใหญ่ของพระองค์
13 ก็มีเหตุผลแหมอย่างนี่งตี้เยียะหื้อเฮาขอบพระคุณพระเจ้าเป๋นประจ๋ำ คือต๋อนตี้ต้านตังหลายยอมฮับถ้อยกำของพระเจ้าตี้ได้ยินจากหมู่เฮานั้น ต้านบ่ได้ฮับเอาเหมือนเป๋นกำของคน แต่ได้ฮับเอาเป๋นกำของพระเจ้า เซิ่งเป๋นจาอั้นแต๊ๆ ถ้อยกำนี้ก๋ำลังเกิดผลในต้านตังหลายตี้เป๋นผู้เจื้อ
14 ปี้น้องตังหลายเหตุตี้เกิดขึ้นกับหมู่ต้านก็เกิดขึ้นกับผู้เจื้อของพระเจ้าในคริสตจักรตี้เป๋นของพระเยซูคริสต์ในแควันยูเดีย ตี้โดนค๋ำจากปี้น้องจาวยิวจ้าดเดียวกั๋น เหมือนกับตี้คนจ้าดเดียวกับต้านเยียะต่อต้าน
15 เซิ่งเป๋นหมู่ตี้ฆ่าพระเยซู องค์พระผู้เป๋นเจ้า ตึงฆ่าหมู่ตี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ตึงไล่หมู่เฮาออกมาจากเมืองต่างๆ ตี้เฮาเกยบอกข่าวดีตวย หมู่เขาขัดใจ๋พระเจ้า เป๋นศัตรู๋ต่อคนตังหลาย
16 หมู่เขาขัดขวางบ่หื้อเฮาบอกข่าวดีหื้อหมู่คนต่างจ้าด เซิ่งเป๋นตางตี้หมู่นั้นจะฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ หมู่เขาเยียะจาอี๊ก็เตื่อมความบาปนักขึ้นติกๆ แล้วในตี้สุดพระเจ้าจะลงโต้ษหมู่เขาอย่างแน่นอน

เปาโลใค่ไปแอ่วหาจาวเธสะโลนิก๋ำ

17 ปี้น้องตังหลาย ส่วนหมู่เฮาเมื่อป๊ดจากหมู่ต้านไปเป๋นหว่างเป๋นคาวนั้น ก็ห่างก้าตั๋ว แต่ใจ๋เฮาก๊ึดเติงหาหมู่ต้านนักขนาด ก็เลยฮิหาตางตี้จะไปแอ่วหาต้านตังหลายแหม
18 หมู่เฮาใค่มาแอ่วหาต้าน ส่วนข้าพเจ้าเปาโลก็ฮิจะไปแอ่วหาต้านวันแล้ววันเล่า แต่ซาต๋านก็ขัดขวางไว้
19 เฮาเยียะจาอั้น ย้อนว่าต้านเยียะหื้อหมู่เฮามีความหวัง มีความจื้นจมยินดี ตึงเยียะหื้อเฮาภูมิใจ๋ตี้จะฮับมงกุฎต่อหน้าพระเยซู องค์พระผู้เป๋นเจ้า ย้อนงานเฮาสำเร็จในหมู่ต้าน เมื่อพระองค์จะปึ๊กมาแหม
20 หมู่เฮาภูมิใจ๋กับจื้นจมยินดีในหมู่ต้านแต๊ๆ

3

1 ในตี้สุดหมู่เฮาก็ทนบ่ได้แล้ว ก็เลยตกลงตี้จะอยู่ในเมืองเอเธนส์คนเดียวต่อไป
2 แล้วส่งทิโมธีน้องของเฮามาแอ่วหาต้านตังหลาย เขาเป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊พระเจ้าตวยกั๋นในก๋านบอกข่าวดีของพระเยซูคริสต์ เฮาส่งเขามาเปื้อจ้วยต้านตังหลายหื้อมั่นคงในความเจื้อ กับหื้อก๋ำลังใจ๋หื้อต้านตังหลายเจื้อวางใจ๋พระองค์ต่อไป
3 เปื้อจะบ่มีใผในหมู่ต้านบ่มั่นคงในความเจื้อ ย้อนว่ามีก๋านค๋ำอยู่บ่าเดี่ยวนี้ ต้านตังหลายฮู้อยู่แล้วว่าหมู่เฮาจะต้องปะก๋านค๋ำนั้น
4 เมื่อหมู่เฮาอยู่ตวยต้านตังหลาย เฮาก็ได้บอกต้านไว้ก่อนแล้วว่า ต้านกับเฮาจะโดนค๋ำ แล้วก็เป๋นจาอั้นแต๊ต๋ามตี้ต้านฮู้อยู่แล้ว
5 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าเลยอดใจ๋ต่อไปบ่ได้ จึงได้ส่งทิโมธีมาผ่อความเจื้อของหมู่ต้านว่าเป๋นจาใดกั๋นพ่องกั๋วว่าซาต๋านจะล่อลวงต้านหื้อหลงไป แล้วตี้หมู่เฮาได้อุตส่าห์เยียะก๋านหนักไว้นั้นก็จะบ่มีประโยชน์

กำรายงานของทิโมธี

6 บ่าเดี๋ยวนี้ทิโมธีปึ๊กจากหมู่ต้านมาเถิงหมู่เฮาแล้ว และได้นำข่าวดีมาบอกว่าต้านตังหลายยังตั้งมั่นคง
อยู่ในความเจื้อกับความฮักเหมือนเดิม เขาบอกแหมว่าเมื่อหมู่ต้านก็ดีเติงหาหมู่เฮา หมู่ต้านก็ดีใจ๋ ตึงใฝ่ฝัน
จะได้หันหน้าหมู่เฮา เหมือนอย่างหมู่เฮาใค่หันหน้าหมู่ต้านเหมือนกั๋น 7 ย้อนจาอี้ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย บ่ว่า
เฮามีความตุ๊กยาก แต่หมู่เฮาได้ฮับก๋ำลังใจ๋จากต้านตังหลาย ย้อนความเจื้อของต้านนั้นละ

8 เฮาก็โล่งอกโล่งใจ๋ตี้ฮู้ว่า ต้านยังมีความเจื้อมั่นคงในองค์พระผู้เป๋นเจ้า

9 หมู่เฮาจะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ต้านจาใดดี หื้อสมกับความจิ้นจมยินดีตี้หมู่เฮามีย้อนหมู่ต้าน
เมื่ออยู่ต่อพระเจ้าของเฮา

10 หมู่เฮาอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างตั้งใจ๋วันค่ำคืนฮุ่ง ตี้จะได้หันหน้าหมู่ต้านแหม เปื้อเตื่อมแถ้งสิ่งตี้ยัง
ขาดอยู่ในความเจื้อของต้านหื้อเต๋มบริบูรณ์

11 ขอหื้อพระเจ้าพระบิดาของหมู่เฮาตึงพระเยซูคริสต์ของหมู่เฮา นำตางหมู่เฮามาแอ่วหาต้านตังหลาย
แหม

12 ขอองค์พระผู้เป๋นเจ้าจ้วยหื้อต้านตังหลายฮักกั๋น กับฮักคนอื่นๆ นักขึ้น หื้อเหมือนตี้หมู่เฮาฮักต้านตัง
หลาย

13 ย้อนจาอั้นเฮาขอพระองค์เยียะหื้อจิตใจ๋ของต้านตังหลายมั่นคง กับบริสุทธิ์บ่มีต๋ำหนิใดๆ ต่อหน้า
พระเจ้าพระบิดาของหมู่เฮา เมื่อพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮาจะปึ๊กมาพุ่มกับหมู่ผู้บริสุทธิ์ตึงหมด
ของพระองค์

4

จีวิตตี้พระเจ้าเปิงใจ๋

1 สุดต๊ายนี้ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย เฮาเกยสอนหื้อใจ๊จีวิตจาใดเปื้อจะเป๋นตี้เปิงใจ๋พระเจ้า ต้านก็ได้เยียะจา
อั้นอยู่แล้ว ในฐานะตี้เฮาเป๋นปี้น้องกั๋นในพระเยซู ก็ขออ้อนวอนว่า หื้อใจ๊จีวิตจาอั้นต่อไปนักขึ้น

2 ต้านตังหลายฮู้กำสอนตี้หมู่เฮาได้บอกต้านตังหลายในนามพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่แล้วว่า

3 พระเจ้าใค่หื้อต้านตังหลายเป๋นคนบริสุทธิ์ กับเว้นจากก๋านเยียะบาปตางเพศ

4 กู้คนก็ควรฮู้ว่าจะควบคุมตั๋วเก่าได้จาใด[๒] แล้วใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์อย่างมีเกียรติ

5 บ่ใจ้เยียะต๋ามกิเลสตั๋ณหาเหมือนอย่างคนต่างจ้าดตี้บ่ฮู้จักพระเจ้า

6 ในเรื่องนี้บ่ดีเยียะบาปกาว่าเยียะผิดต่อปี้น้องโดยเป๋นจู้กับเมียเขา ย้อนว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้าจะลงโต้ษ
คนตี้เยียะผิดจาอั้น เหมือนอย่างตี้หมู่เฮาเกยบอกเกยเตื๋อนต้านตังหลายมาก่อนแล้ว

7 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้ฮ้องหมู่เฮาหื้อเป๋นคนลามก แต่หื้อเป๋นคนตี้ใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์

8 คนใดบ่เอากฎระเบียบข้อนี้ เขาบ่ใจ้บ่ยอมฮับก้ามนุษย์เต้าอั้น แต่บ่ยอมฮับพระเจ้าผู้มอบพระวิญญาณ
บริสุทธิ์หื้อกับต้านตวย

9 ส่วนเรื่องก๋านฮักหมู่ปี้น้องผู้เจื้อนั้น ข้าพเจ้าบ่จ๋ำเป๋นต้องเขียนมาบอกต้านตังหลายแหม ย้อนพระเจ้า
สอนหมู่ต้านหื้อฮักกั๋นอยู่แล้ว

10 ความจริงต้านตังหลายก็ฮักหมู่ปี้น้องผู้เจื้อใคว่แคว้นมาซิโดเนียอยู่แล้ว แต่ปี้น้องตังหลาย หมู่เฮา
อ้อนวอนต้านหื้อฮักหมู่เขานักขึ้นแหม

11 จงตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะอยู่ตวยกั๋นอย่างสงบสุข บ่ยุ่งกับเรื่องของคนอื่น กับหื้อเลี้ยงจีวิตด้วยลำแข้ง
ของตั๋วเก่าเหมือนตี้หมู่เฮาได้บอกไว้แล้ว

12 ถ้าเยียะจาอี้คนตี้ยังบ่เจื้อจะนับถือจีวิตของต้าน กับต้านตังหลายบ่ต้องเปิ้งใผเลย

เมื่อพระเยซูปึ๊กมา

13 ปี้น้องตังหลาย หมู่เฮาใค่หื้อหมู่ต้านฮู้เรื่องเกี่ยวกับคนตี้ล่วงหลับไปแล้ว ว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นกับคน
หมู่นั้นพ่อง เปื้อต้านจะบ่เศร้าเสียใจ๋เหมือนคนอื่นตี้บ่มีความหวัง

14 แต่หมู่เฮาเจื้อว่าพระเยซูต๋ายแล้วกับเป๋นขึ้นจากความต๋าย เยียะหื้อหมู่เฮาเจื้อว่า พระเจ้าจะฮับผู้เจื้อ
ตี้ล่วงหลับไปแล้วนั้นปึ๊กมากับพระเยซู

15 ต๋อนนี้หมู่เฮาจะบอกถ้อยกำจากองค์พระผู้เป๋นเจ้าหื้อหมู่ต้าน ก็คือวันตี้พระเยซูจะปึ๊กมา หมู่คนตี้ต๋าย
ไปแล้วจะไปปะระองค์ก่อนหมู่เฮาตี้ยังมีจีวิตอยู่

16 คือว่าพระเยซูจะปึ๊กมาจากสวรรค์ โดยมีกำสั่งเอิ้นเสียงดังไปตวย มีเสียงของหัวหน้าทูตสวรรค์ไปตวย
กับมีเสียงเป่าแกของพระเจ้า แล้วหมู่คนตี้เจื้อพระเยซูตี้ต๋ายไปแล้วจะเป๋นขึ้นมาก่อน

---

[๒] **4:4 4:4** แป๋ได้แหมอย่างว่า จะเฮียนฮู้ตี้จะมีเมียอย่างถูกต้อง กาว่า เฮียนฮู้ตี้จะอยู่กับเมียอย่างถูกต้อง

17 หลังจากนั้น พระเจ้าจะฮับหมู่เฮาตี้ยังอยู่ในโลกขึ้นไปในเมฆ ไปเข้ากับคนหมู่นั้น แล้วไปปะพระเยซูบนต๊องฟ้าอากาศ ก็จะได้อยู่ตวยพระองค์ตลอดไป
18 จาอั้นหื้อก๋ำลังใจ๋กั๋นต๋ามถ้อยกำนี้เต๊อะ

5

หื้อเกียมตั๋วไว้สำหรับวันปี๊กมา
1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ส่วนวันเวลาตี้เรื่องนี้จะเกิดขึ้น บ่จ๋ำเป๋นตี้จะต้องเขียนมาบอกหื้อฮู้
2 ย้อนว่าต๊านตังหลายฮู้ดีอยู่แล้วว่า วันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า จะมาเหมือนขโมยตี้มาในต๋อนเมื่อคืน
3 เมื่อคนตังหลายอู้กั๋นว่า กู้อย่างสงบสุขปลอดภัยแล้ว จู่ๆ ก๋านทำลายก็จะเกิดขึ้นกับเขาบ่าเดี่ยวนั้นเลย เหมือนแม่มานเจ็บต๊องจะเกิดลูก หมู่เขาจะหนีไปตังใดก็ตึงบ่ปึ๊น
4 แต่ปี้น้องตังหลาย ต๊านจะบ่ได้อยู่ในความมืด เมื่อวันนั้นมาแผว ต๊านก็จะบ่ตกใจ๋เหมือนขโมยมา
5 ย้อนว่าต๊านตังหลายเป๋นของความเป่งแจ้ง เป๋นของเมื่อวันตี้เผียบเหมือนคนเยียะสิ่งตี้ดี เฮาตังหลายบ่ใจ๋เป๋นของความมืด กาว่าเป๋นของเมื่อคืนตี้เผียบเหมือนคนเยียะสิ่งตี้บ่ดี
6 ย้อนจาอั้นห้ามเมาหลับอย่างคนอื่นตี้บ่ฮู้ว่าพระเยซูจะปี๊กมาแหม แต่หื้อเฮาเฝ้าหละวังตื่นตั๋ว กับควบคุมตั๋วเก่าอยู่เสมอ
7 ย้อนคนหลับก็หลับเมื่อคืน บ่ฮู้เนื้อฮู้คิง คนกิ๋นเหล้าก็เมาเหล้าเมื่อคืน บ่ควบคุมตั๋วเก่า
8 แต่เฮาเป๋นของเมื่อวันก็หื้อควบคุมตั๋วเก่าเน่อ โดยเอาความเจื้อกับความฮักมาใส่เหมือนเป๋นเกราะป้องกั๋นอกไว้ ตึงเอาความหวังตี้พระเจ้าจะจ้วยหื้อหมู่เฮารอดปึ๊นบาปโต้ษ มาสุบหัวเหมือนเป๋นหมวกเหล็ก
9 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้เลือกหมู่เฮามาลงโต้ษ แต่เลือกมาฮับความรอดปึ๊นบาปโต้ษ ตี้ผ่านตางพระเยซูคริสต์ของเฮา
10 ผู้ตี้ต๋ายเปื้อเฮา เปื้อเฮาจะอยู่กับพระองค์เมื่อพระองค์ปี๊กมา บ่ว่าเฮายังเป๋นอยู่กาว่าต๋ายไปแล้ว
11 ย้อนจาอั้นจงหื้อก๋ำลังใจ๋กั๋น จ้วยก๊ำจูเซิ่งกั๋นและกั๋น เหมือนอย่างตี้ต๊านตังหลายก๋ำลังเยียะอยู่บ่าเดี่ยวนี้

กำตักเตื๋อนสุดต๊าย
12 ปี้น้องตังหลาย หมู่เฮาวิงวอนขอหื้อต๊านเคารพนับถือหมู่คนตี้หมั่นเยียะก๋านฮับใจ๊องค์พระผู้เป๋นเจ้า ตี้เป๋นผู้นำตี้เตื๋อนสติต๊ามก๋างหมู่ต๊าน
13 หื้อเคารพนับถือกับฮักหมู่เขานักๆ ย้อนก๋านตี้หมู่เขาเยียะนั้น กับหื้ออยู่ตวยกั๋นอย่างสงบสุข
14 ปี้น้องตังหลาย หมู่เฮาวิงวอนขอหื้อต๊านเยียะในสิ่งต่อไปนี้ คือตักเตื๋อนคนตี้ขี้ค้านเยียะก๋าน หื้อก๋ำลังใจ๋คนตี้ขี้กั๋ว จ้วยคนตี้อ่อนใจ๋ กับหื้อมีใจ๋อดทนต่อคนตังหลาย
15 ห้ามใผคนใดเยียะก๋านฮ้ายตอบแตนก๋านฮ้าย แต่ตั๋งใจ๋เยียะสิ่งตี้ดีๆ อยู่เสมอต่อหมู่ของต๊านตึงคนอื่นตวย
16 หื้อมีใจ๋จื้นบานอยู่เสมอ
17 หื้ออธิษฐานเป๋นประจ๋ำ
18 หื้อขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเหตุก๋ารณ์ตี้เกิดขึ้นกู้อย่าง สิ่งหมู่นี้พระเจ้าใค่หื้อต๊านตังหลายเยียะ ย้อนหมู่ต๊านเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
19 ห้ามดับไฟแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์[๓]
20 ห้ามดูแควนกำทำนายตี้ปี้น้องผู้เจื้ออู้ออกมา
21 แต่หื้อทดสอบก๋าทำนายนั้น เปื้อแน่ใจ๋ว่ากำนั้นมาจากพระเจ้า ถ้าเป๋นแต๊ก็หื้อยอมฮับ
22 หื้อละเว้นจากสิ่งบ่ดีตังหลายจ๋นเสี้ยง
23 ขอพระเจ้าผู้ตี้หื้อสันติสุข เยียะหื้อต๊านตังหลายเป๋นคนบริสุทธิ์สะอาดตังมวล ขอพระองค์ฮักษาวิญญาณตึงจิตใจ๋ตึงตั๋วของต๊านไว้หื้อหมดใสจากก๋านต๋ำหนิติเตี๋ยน จ๋นแผววันตี้พระเยซูคริสต์ปี๊กมา
24 พระเจ้าคือผู้ตี้ฮ้องต๊านตังหลาย พระองค์จะเยียะจาอื้อย่างแน่นอนย้อนว่าเป๋นผู้สัตย์ซื่อ
25 ปี้น้องตังหลาย ขอต๊านอธิษฐานเผื่อหมู่เฮาตวยเน่อ
26 หื้อจูบตั๊กตวายกั๋นอย่างเป๋นปี้น้องผู้เจื้อ
27 ข้าพเจ้าขอสั่งต๊านตังหลายในนามขององค์พระผู้เป๋นเจ้าว่า หื้ออ่านจดหมายนี้หื้อปี้น้องผู้เจื้อกู้คนตี้หั้นฟังตวยเน่อ
28 ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า จงมีแก่ต๊านตังหลายเต๊อะ อาเมน

---

[๓] **5:19 5:19** หมายเถิง ก๋านปิดกั๋นก๋านงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อในเมือง เธสะโลนิก๋า
ฉบับตี้สอง

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยเปาโล ต้านเขียนหลังจากตี้ส่งจดหมายฉบับแรกไปเถิงผู้เจื้อในเมืองเธสะโลนิก๋าบ่เมินเต้าใด จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 50-51 ต๋อนตี้เปาโลยังอยู่ตี้เมืองโครินธ์

เปาโลได้ยินข่าวว่ามีสิ่งตี้ผู้เจื้อเข้าใจ๋ผิดเกี่ยวกับเรื่องก๋านมาเป๋นเตื้อตี้สองของพระเยซูคริสต์ ต้านอาจจะได้ยินข่าวนี้จากทิโมธีตี้ปึ๊กมาจากเมืองโครินธ์หลังจากตี้ไปแอ่วหาเมืองเธสะโลนิก๋า เปาโลเลยเขียนจดหมายเถิงหมู่ผู้เจื้อในเธสะโลนิก๋าแหมเตื้อเปื้ออธิบายเถิงสิ่งตี้หมู่เขาเข้าใจ๋ผิด

เปาโลบอกเถิงเรื่องวันตี้พระเยซูคริสต์จะปึ๊กมายังมาบ่เถิงเตื้อ ต้านบอกเถิงสิ่งตี้จะต้องเกิดขึ้นก่อนพระเยซูคริสต์จะปึ๊กมาเป๋นเตื้อตี้สอง บ่มีใผฮู้ได้ว่าพระเยซูคริสต์จะปึ๊กมาเมื่อใด ย้อนจาอั้นผู้เจื้อควรจะเยียะก๋านอย่างซื่อสัตย์ เปื้อจะเลี้ยงดูตั๋วเก่าได้ บ่ควรถ้ารอพระเยซูคริสต์ปึ๊กมาโดยอยู่บ่ดาย แต่ควรจะเยียะต๋ามแบบอย่างของเปาโลตี้เยียะก๋านเปื้อจะผ่อกอยตั๋วเก่าแม้แต่ต๋อนตี้บอกข่าวดีตวย

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล กับสิลวานัสตึงทิโมธี
เถิง ปี้น้องในคริสตจักรเมืองเธสะโลนิก๋า เซิ่งเป๋นของพระเจ้าพระบิดาของเฮาตึงพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า 2 ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดากับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าตวยเต๊อะ

ก๋านตัดสินในวันตี้พระเยซูปึ๊กมา

3 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย เป๋นก๋านสมควรอยู่แล้ว ตี้หมู่เฮาต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ต้านอยู่ตลอด ย้อนว่าความเจื้อของต้านจ๋ำเริญขึ้นติกๆ ขอบคุณพระเจ้าตี้ความฮักของต้านตี้มีต่อกั๋นก็จ๋ำเริญนักขึ้นติกๆ ตวย
4 หมู่เฮาอวดต้านตังหลายหื้อคริสตจักรหลายตี้หลายแห่งฟังว่า หมู่ต้านอดทนกับเจื้อวางใจ๋พระเจ้าต้ามก๋างก๋านโดนค่ำ กับความตุ๊กยากตี้หมู่ต้านทนอยู่นั้น

5 สิ่งหมู่นี้แสดงเถิงก๋านตัดสินอันยุติธรรมของพระเจ้า ย้อนโดยความตุ๊กตี้หมู่ต้านได้อดทน พระเจ้าก็จะนับต้านตังหลายว่า สมควรตี้จะเข้าอยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า ตี้หมู่ต้านก๋ำลังฮับความตุ๊กยากเปื้ออาณาจักรนั้น
6 พระเจ้าจะเยียะต๋ามความยุติธรรม ก็คือคนหมู่นั้นตี้ได้เยียะหื้อหมู่ต้านมีความตุ๊ก พระเจ้าก็จะเยียะหื้อหมู่เขาฮับความตุ๊กเหมือนกั๋น
7 พระเจ้าจะหื้อต้านตังหลายตี้เดือดฮ้อนอยู่บ่าเดี่ยวนี้ ป๊นตุ๊กกับหมู่เฮาตวย นี่จะเกิดขึ้นในวันตี้พระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าปึ๊กมาจากสวรรค์ด้วยเปล๋วไฟฮ้อนขนาด พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์ตี้มีฤทธิ์อำนาจตวย
8 พระเจ้าจะลงโต้ษคนตี้บ่ฮู้จักพระองค์ ตึงตี้บ่ยอมเจื้อฟังข่าวดีของพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา
9 คนหมู่นั้นจะฉิบหายตลอดไป จะถูกแยกออกหื้อป๊นจากองค์พระผู้เป๋นเจ้ากับอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
10 นี่จะเกิดขึ้นในวันตี้พระเยซูจะปึ๊กมาฮับเกียรติตึงความอัศจ๋รรย์ใจ๋จากหมู่ผู้บริสุทธิ์ตังหลาย หมู่ต้านก็จะอยู่ในหมู่นั้นตวย ย้อนว่าได้เจื้อเรื่องเกี่ยวกับพระองค์ตี้หมู่เฮาได้บอกหื้อหมู่ต้านฟัง
11 หมู่เฮาก็หมั่นอธิษฐานเผื่อต้านตังหลายบ่ขาด เฮาขอพระเจ้าจ้วยต้านใจ๊จีวิตหื้อเปิงกับจีวิตตี้พระองค์ฮ้องเฮามาติดต๋าม กับจ้วยหื้อต้านตังหลายโดยอำนาจของพระองค์ หื้อเยียะก๋านดีกู้สิ่งตี้ไค่เยียะ ตึงเยียะก๋านงานตี้เกิดจากความเจื้อของต้านหื้อได้
12 แล้วจื้อของพระเยซูคริสต์ของเฮาจะได้ฮับเกียรติ ย้อนสิ่งตี้พระองค์เยียะในจีวิตของต้าน ตึงต้านก็จะได้ฮับเกียรติตวย โดยพระคุณของพระเจ้ากับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา

2

คนบ่ดีคนนั้น

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ส่วนเรื่องก๋านตี้พระเยซูคริสต์ของเฮาจะปึ๊กมา แล้วรวบรวมหมู่เฮาไปอยู่กับพระองค์นั้น หมู่เฮาขอวิงวอนต้านตังหลายว่า

2 ห้ามใจ๋บ่ดีกาว่าตกใจ๋ง่ายเน่อ เมื่อมีกำตวายตั๊กก็ดี กำอู้ก็ดี กาว่ามีจดหมายอ้างว่ามาจากหมู่เฮาก็ดี ตี้
ว่าวันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป๋นเจ้ามาแผวแล้ว
3 ห้ามต้านเจื้อกำจุหลอกของใผคนใด ย้อนว่ายังบ่เถิงวันนั้นจ๋นกว่าจะมีกำนกบฏอันยิ่งใหญ่ต่อพระองค์
เกิดขึ้นก่อน แล้วคนบ่ดีคนนั้นจะป๋ากฏตั๋วขึ้น จุดหมายป๋ายตางของเขาก็คือความฉิบหาย
4 เขาจะต่อสู้ขัดขวางกับยกตั๋วเก่าขึ้นเหนือกู้อย่างตี้คนฮ้องว่าเทพเจ้า กาว่าสิ่งตี้คนเคารพปู่จากั๋น เปื้อจะ
แต่งตั้งตั๋วเก่าอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า แล้วป่าวบอกว่าตั๋วเขาเป๋นพระเจ้า
5 ต้านตังหลายควรฮู้เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้บอกต๋อนตี้ยังอยู่ตวยกั๋นแล้ว
6 กับต้านตังหลายก็ฮู้สิ่งตี้เก็ดคนบ่ดีนั้นไว้อยู่แล้ว เปื้อบ่หื้อเขาป๋ากฏออกมาจ๋นเถิงเวลาของเขาตี้พระเจ้า
ก๋ำหนดไว้
7 คือว่าอำนาจบ่ดีตี้เล็กลับนั้น ก๋ำลังเยียะก๋านอย่างลับๆ อยู่ จ๋นแผวเวลาตี้ผู้ตี้เก็ดมันไว้จะถูกหื้อออกไป
8 แล้วคนบ่ดีคนนั้นจะป๋ากฏขึ้น แต่เมื่อพระเยซูปึ๊กมา พระองค์จะฆ่าเขาโดยลมหายใจ๋จากปากของ
พระองค์ แล้วจะทำลายเขาโดยรัศมีเป่งแจ้งแห่งก๋านปึ๊กมาของพระองค์
9 คนบ่ดีคนนั้น จะมาโดยมีอำนาจของซาต๋าน แล้วเยียะปาฏิหาริย์ ก๋านอัศจ๋รรย์ ตึงหมายสำคัญต่างๆ ตี้
แต่งเป๋นเหมือนของพระเจ้า
10 เขาจะใจ๊อุบายกู้อย่างล่อลวงคนตี้จะต้องพินาศ ย้อนหมู่เขาบ่ยอมฮักความจริงตี้จะจ้วยหมู่เขารอดป๊น
จากความพินาศได้
11 ย้อนจาอี้พระเจ้าจึงเยียะหื้อหมู่เขาถูกก๋านหลอกลวง เปื้อหมู่เขาจะเจื้อกำจุหมู่นี้กู้อย่าง
12 แล้วพระเจ้าจะตัดสินลงโต้ษคนตี้บ่เจื้อความจริง แต่ปากั๋นม่วนกับความบาป

ถูกเลือกหื้อเข้าสู่ความรอด

13 ปี้น้องตังหลายผู้ตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าฮัก หมู่เฮาต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ต้านอยู่ตลอด เฮา
ขอบคุณพระเจ้าตี้พระองค์ได้เลือกต้านตังหลายไว้ตั้งแต่เก๊าแต่ต้น ตี้จะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ โดย
พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยล้างบาปหื้อต้านบริสุทธิ์ กับโดยต้านเจื้อในความจริงเกี่ยวกับพระเยซู
14 พระเจ้าได้ฮ้องต้านมาฮับความรอดนี้ผ่านตางข่าวดีตี้หมู่เฮาบอก เปื้อต้านจะมีส่วนฮ่วมได้ฮับเกียรติตี้
พระเยซูคริสต์ได้ฮับ
15 ย้อนจาอั้น ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย หื้อตั้งมั่นคงไว้ หื้อยึดถือกำสอนตี้ได้เฮียนจากหมู่เฮาแล้ว บ่ว่าจะเป๋น
กำอู้กาว่าเป๋นจดหมายก็ต๋าม
16 ขอหื้อองค์พระเยซูคริสต์ของเฮา ตึงพระเจ้าพระบิดาของเฮา ผู้ตี้ฮักเฮา กับหื้อเฮามีก๋ำลังใจ๋ตลอดไป
ตึงมีความหวังตี้มั่นคงโดยพระคุณของพระองค์
17 เยียะหื้อต้านมีก๋ำลังใจ๋กับมีแฮงนักขึ้น ตี้จะเยียะกับอู้สิ่งดีกู้อย่าง

3

ขออธิษฐานเผื่อหมู่เฮาตวย

1 สุดต๊ายนี้ขอปี้น้องผู้เจื้อตังหลายอธิษฐานเผื่อหมู่เฮา หื้อถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้าเล่าลือไปใคว่
หมดเวยๆ ตึงได้ฮับเกียรติอย่างตี้ต้านหื้อเกียรติมาแล้ว
2 ตึงหื้อหมู่เฮาป๊นจากคนบ่ดี ย้อนว่าบ่ใจ๊กู้คนเจื้อถ้อยกำของพระเจ้า
3 แต่ว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้าสัตย์ซื่อ จะหื้อต้านตังหลายมีแฮงนักขึ้น จะป้องกั๋นต้านป๊นจากมารฮ้าย
4 เฮามีความมั่นใจ๋จากองค์พระผู้เป๋นเจ้าว่าต้านก๋ำลังเยียะต๋ามกำสั่งสอนของเฮา ตึงจะเยียะต่อไปแหม
ตวย
5 ขอหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้านำปาต้านตังหลาย หื้อฮู้หื้อเข้าใจ๋นักยิ่งขึ้นไปแหมในเรื่องความฮักของพระเจ้า
กับความอดทนของพระเยซูคริสต์

หื้อหมั่นเยียะก๋าน บ่ดีขี้ค้าน

6 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย หมู่เฮาขอสั่งต้านในนามพระเยซูคริสต์ของเฮาว่า หื้อหลีกออกจากหมู่คนขี้ค้าน ตี้
บ่ได้เยียะต๋ามตี้หมู่เฮาสอน
7 ย้อนต้านตังหลายก็ฮู้อยู่แล้วว่า ควรจะเยียะเหมือนหมู่เฮา เมื่อหมู่เฮาอยู่ตวยต้านตังหลายนั้น หมู่เฮา
บ่ขี้ค้านเลย
8 หมู่เฮาบ่กิ๋นอาหารบ่ดายๆ จากใผสักคนเลย แต่หมู่เฮาหมั่นเยียะก๋านหนักตึงเมื่อวันเมื่อคืน เปื้อบ่เป๋น
ภาระกับใผ
9 บ่ใจ๋ว่าหมู่เฮาบ่มีสิทธิ์ตี้จะฮับก๋านเลี้ยงดูจากต้านตังหลาย แต่หมู่เฮาเยียะก๋านเปื้อเป๋นแบบอย่างหื้อ
ต้านตังหลายเยียะตวย
10 เมื่อหมู่เฮาอยู่ตวยต้านตังหลาย เฮาสั่งไว้ว่า ถ้าใผบ่เยียะก๋านก็ห้ามหื้อเขากิ๋น

11 ย้อนได้ยินมาว่า มีบางคนในหมู่ต้านเป๋นคนขี้ค้าน บ่เยียะก๋านอะหยัง เอาก้าแอ่วไปยุ่งเรื่องของจาวบ้านเต้าอั้น
12 หมู่เฮาขอสั่งกับเตื๊อนคนหมู่นั้นในนามพระเยซูคริสต์ว่า ใจ๊จีวิตหื้อมีระเบียบแบบแผน กับเซาะหากิ๋นเอาคนเดียว
13 ปี้น้องตังหลาย ห้ามอ่อนใจ๋ตี้จะเยียะก๋านดีใดๆ เลย
14 ถ้าใผบ่เจื้อฟังกำสั่งสอนของหมู่เฮา ต๋ามจดหมายตี้เขียนมานี้ หื้อจ๋ำเอาไว้ กับห้ามคบกับเขา เปื้อเขาจะฮู้สึกผิดแล้วอายตั๋วเก่า
15 แต่ห้ามถือว่าเขาเป๋นศัตรู๋ หื้อตักเตื๊อนเขาเหมือนเป๋นปี้น้องผู้เจื้อกั๋น

กำปั๋นปอน

16 ขอหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้ตี้หื้อสันติสุข โผดหื้อต้านตังหลายมีสันติสุขในกู้สิ่งกู้อย่างและกู้เวลา ขอหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่ตวยต้านกู้คนเต๊อะ
17 สุดต๊ายนี้ ข้าพเจ้าเปาโลเขียนกำอำลานี้เป๋นลายมือของตั๋วเอง โดยเขียนลงต๊ายจดหมายกู้ฉบับจาอี้ เปื้อคนตังหลายจะฮู้ว่าเป๋นจดหมายตี้มาจากข้าพเจ้าแต๊ๆ
18 ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา จงมีแก่ต้านตังหลายกู้คนเต๊อะ อาเมน

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิง ทิโมธี ฉบับตี้นึ่ง

นี่เป๋นจดหมายตี้เปาโลเขียนเถิงทิโมธี เปาโลถือว่าทิโมธีเป๋นเหมือนลูกบ่าวในความเจื้อ กับเป๋นเปื้อนฮ่วมงานในก๋านบอกข่าวดี ทิโมธีติดต๋ามเปาโลในก๋านเตียวตางบอกข่าวดีเตื้อตี้สองกับเตื้อตี้สาม ในจดหมายฉบับนี้เปาโลฝากก๋าสอนไปกับทิโมธีเปื้อหื้อสอนคริสตจักรกู้ตี้ จดหมายฉบับนี้บ่ได้เขียนหื้อก๋าทิโมธีเต้าอั้น แต่มีก๋าสอนสำคัญสำหรับคริสตจักรตึงหมด เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ประมาณปี๋ ค□ศ□ 64

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงทิโมธีต๋อนตี้เตียวตางไปแคว้นมาซิโดเนีย ต๋อนนั้นเปาโลออกเตียวตางต่อไปแหมตี้นึ่งแต่ละทิโมธีไว้ในเมืองเอเฟซัสเปื้อจะผ่อกอยคริสตจักรตี้หั้น

ต๋อนนั้นมีคนเข้ามาสอนผิดตี้คริสตจักรในเมืองเอเฟซัสเยียะหื้อผู้เจื้อหลงตางไปกับก๋าสอนหมู่นั้น เปาโลจึงเขียนเถิงทิโมธีเปื้อจะสั่งหื้อต่อต้านก๋าสอนตี้ผิดหมู่นั้น ต้านเน้นเถิงความฮับผิดชอบของทิโมธี ตี้จะสอนผู้เจื้อว่าก๋านอธิษฐานเผื่อผู้นำในกู้ตี้กู้ต๋ำแหน่งเป๋นสิ่งตี้สำคัญ เปาโลสอนเรื่องระเบียบในก๋านนมัสก๋านพระเจ้า กับสอนเกี่ยวกับคนตี้จะเป๋นผู้นำในคริสตจักรต้องมีคุณสมบัติจาใด

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้เป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ ต๋ามก๋าสั่งของพระเจ้าของเฮาผู้เป๋นผู้จ้วยหื้อรอดปืนบาปโต้ษ กับต๋ามก๋าสั่งของพระเยซูคริสต์ผู้หื้อเฮามีความหวัง

2 เถิงทิโมธีลูกแต๊ๆ ในความเจื้อ ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณความเมตต๋ากรุณาตึงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาเต๊อะ

กำเตื๊อนเรื่องคนสอนหลักก๋าสอนตี้ผิด

3 ข้าพเจ้าใค่หื้อต้านอยู่ตี้เมืองเอเฟซัสต่อไป อย่างตี้เกยวิงวอนต๋อนตี้ข้าพเจ้าเตียวตางไปแคว้นมาซิโดเนีย ย้อนว่าในเมืองนั้นมีบางคนสอนเรื่องหลักก๋าสอนตี้ผิด ก็ขอต้านสั่งหื้อคนหมู่นี้เลิกสอนเหียเน่อ

4 กับบอกหมู่เขาว่าบ่ดีสนใจ๋นิยายสายเจี้ยต่างๆ กับรายจื้อลำดับป้ออุ๊ยแม่หม่อนตี้ยาวบ่ฮู้จักจบ ย้อนว่าสิ่งหมู่นี้เยียะหื้อผิดหัวกั๋น กับบ่จ้วยหื้อคนใจ๊จิวิตต๋ามความเจื้อในพระเจ้าเลย

5 ก๋าสั่งของข้าพเจ้านี้มีเป๊าหมายเปื้อเยียะหื้อผู้เจื้อตังหลายฮักกั๋น เป๋นผลจากใจ๋บริสุทธิ์ ตึงจิตสำนึกตี้ดี กับความเจื้ออย่างจริงใจ๋

6 แต่บางคนบ่สนใจ๋ติดต๋ามก๋าสอนนี้ หลงไปอู้เรื่องบ่มีสาระแตนเหีย

7 หมู่เขาใค่เป๋นครูสอนบทบัญญัติของโมเสส แต่ฮู้บ่แต๊ในเรื่องตี้สอน แม้ว่าจะสอนอย่างมั่นใจ๋ก็ต๋าม

8 เฮาตังหลายก็ฮู้ว่าบทบัญญัตินั้นดี ถ้าใจ๊ในตางตี้ถูกต้อง

9 คือฮู้ว่าบทบัญญัตินั้นบ่มีไว้ใจ๊กับคนถูกต้องต๋ามธรรม แต่มีไว้ใจ๊กับคนตี้ชอบฝ่าฝืนกฎตึงคนตี้ต่อต้านคนตี้บ่ยำเก๋งพระเจ้ากับคนบาป คนบ่ดีกับคนตี้บ่นับถือพระเจ้า คนตี้ฆ่าป้อแม่ตึงคนตี้ฆ่าคนอื่นตวย

10 คนตี้ล่วงประเวณี คนตี้ฮ่วมเพศกับเพศเดียวกั๋น คนตี้ขายคน คนขี้จุ คนตี้เป๋นพยานเท็จ กับคนตี้เยียะสะปี๊ะขัดกับหลักก๋าสอนตี้ถูกต้อง

11 หลักก๋าสอนนี้มีในข่าวดีตี้พระเจ้ามอบหื้อข้าพเจ้านำไปบอก เป๋นข่าวดีตี้มาจากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ กับสมควรได้ฮับก๋านนมัสก๋าน

เปาโลขอบคุณความเมตต๋าของพระเจ้า

12 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เฮา ตี้หื้อข้าพเจ้ามีแฮงเยียะก๋าน ตี้หันข้าพเจ้าเป๋นคนซื่อสัตย์ กับแต่งตั้งข้าพเจ้าเป๋นผู้ฮับใจ๊พระองค์

13 แม้ว่าตะก่อนข้าพเจ้าเกยอู้บ่ดีเกี่ยวกับพระองค์ ตึงเซาะหาค๋่าคนของพระองค์กับเป๋นคนเหี้ยม แต่พระเจ้าก็ยังเมตต๋าข้าพเจ้า ย้อนหันว่าข้าพเจ้ายังบ่ได้เจื้อพระเยซู กับบ่ฮู้เรื่องว่าสิ่งตี้เยียะไปนั้นบ่ดี

14 องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาหื้อพระคุณแก่ข้าพเจ้านักขนาด ตึงโผดหื้อมีความเจื้อกับความฮักเหมือนพระเยซูคริสต์

15 ก๋าอู้นี้เจื้อถือได้ตี้กู้คนสมควรฮับไว้อย่างเต๋มตี้คือ พระเยซูคริสต์ได้เข้ามาในโลก เปื้อจ้วยคนบาปหื้อรอดปืนบาปโต้ษ เซิ่งข้าพเจ้าเป๋นคนบาปตี้แย่ตี้สุดในหมู่คนบาปตังหลาย

16 แต่พระเจ้าเมตต๋าข้าพเจ้า เปื้อพระเยซูคริสต์จะได้เยียะหื้อหันว่าพระองค์อดทนขนาดหนักต่อคนบาปหนาตี้สุดอย่างข้าพเจ้า เปื้อเป๋นตั๋วอย่างหื้อกับคนตี้จะฮับเจื้อพระองค์ แล้วมีจิวิตนิรันดร์ตลอดไป

17 พระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์นิรันดร์ตี้บ่มีวันต๋าย ผู้ตี้ผ่อหันบ่ได้ ผู้เป็นพระเจ้าองค์เดียว ขอเกียรติจงมีแก่
พระเจ้าพระบิดาของเฮาตลอดไป อาเมน
18 ลูกทิโมธีเหย สิ่งตี้ข้าพเจ้าบอกหื้อต้านเยียะ ก็เป็นไปต๋ามกำทำนายตี้อู้เถิงต้านตะก่อน หื้อใจ๊กำนี้
เหมือนเป็นอาวุธในก๋านต่อสู้คนตี้สอนหลักกำสอนตี้ผิด
19 หื้อยึดถือความเจื้อไว้หื้อดี กับฮักษาจิตสำนึกตี้ดีไว้ ย้อนว่ามีบางคนเอาจิตสำนึกตี้ดีขว้างเหีย เยียะหื้อ
ความเจื้อของเขาถูกทำลายเหมือนเฮือแตก
20 ในคนหมู่นี้มีสองคนคือฮีเมเนอัสกับอเล็กซานเดอร์ ข้าพเจ้ายกหื้อซาต๋านไปแล้ว เปื้อหมู่เขาจะฮับบท
เฮียนสอนใจ๋ ว่าบ่ควรหมิ่นประมาทพระเจ้าแหมต่อไป

2

กำแนะนำก๋านอธิษฐานกับก๋านนมัสก๋าน

1 ย้อนจาอั้นนักเหลือเรื่องอื่นๆ ข้าพเจ้าก็ขอวิงวอนหื้อต้านอธิษฐาน อ้อนวอน ขอร้อง กับขอบคุณพระเจ้า
หื้อเยียะจาอี้สำหรับกู้คนเน่อ
2 ตึงกษัตริย์ตังหลายกับผู้มีอำนาจกู้คนตวยเหมือนกั๋น เปื้อหมู่เฮาจะอยู่อย่างมีสันติสุขกับสงบสุข มีจีวิต
ตี้ยำเก๋งพระเจ้ากับเป็นตี้น่านับถือ
3 เยียะจาอี้เป็นสิ่งตี้ดี เป็นตี้ปอใจ๋ของพระเจ้าผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮา
4 ผู้ตี้ใค่หื้อกู้คนรอดป๊นบาปโต้ษกับฮู้จักความจริง
5 ก็เป็นจาอั้น ย้อนว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น กับมีคนเดียวตี้เป็นคนก๋างหละหว่างพระเจ้ากับมนุษย์
เปื้อหื้อคืนดีกั๋น คนนั้นคือพระเยซูคริสต์
6 ผู้ตี้สละจีวิตเป็นก้าไถ่สำหรับกู้คนหื้อป๊นจากอำนาจของบาปกับความต๋าย เรื่องนี้เกิดขึ้นต๋ามเวลาตี้
พระเจ้าก๋ำหนด เปื้อเป็นหลักฐานตี้ยืนยันว่า พระเจ้าใค่จ้วยหื้อกู้คนรอดป๊นบาปโต้ษ
7 ย้อนจาอี้พระเจ้าจึงแต่งตั้งข้าพเจ้าเป็นอัครทูต เปื้อไปบอกกับสอนเรื่องเกี่ยวกับความเจื้อกับความจริง
หื้อคนต่างจ้าต ข้าพเจ้าอู้ซื่อบ่ได้ขี้จุ
8 เมื่อต้านตังหลายนมัสก๋านพระเจ้าตี้ไหนก็ต๋าม ข้าพเจ้าใค่หื้อป๊อจายยกมืออธิษฐาน[ข]ด้วยใจ๋บริสุทธิ์
บ่โขดในใจ๋ กาว่าบ่เถียงกับใผ
9 ส่วนแม่ญิงก็หื้อแต่งตั๋วปอดี สุภาพเรียบร้อย ถูกก๋าละเทศะ บ่แป๋งผมหื้องามล้ำไปกาว่าเอาคำ กาว่า
ไข่มุก มาแต่งหย้อง กาว่านุ่งเสื้อผ้ารากาแปงเปื้อหื้อคนอื่นสนใจ๋
10 แต่หื้อเยียะสิ่งดีๆ จ้วยคนอื่น ก็เปิงกับแม่ญิงตี้อ้างตั๋วเก่าว่าเป็นคนนับถือพระเจ้า
11 เมื่อฟังก๋านสอน แม่ญิงควรจะเฮียนฮู้อย่างเงียบๆ กับยอมเจื้อฟังอย่างเต็มใจ๋
12 ข้าพเจ้าบ่ยอมหื้อแม่ญิงสั่งสอน กาว่ามีอำนาจเหนือป๊อจาย แต่หื้อแม่ญิงฟังอย่างเงียบๆ
13 ย้อนว่าพระเจ้าสร้างอาดัมก่อนแล้วสร้างเอวา[ก]
14 กับคนตี้ถูกล่อลวงบใจ๋อาดัม แต่เป็นแม่ญิงตี้ถูกซาต๋านล่อลวงจ๋นเยียะบาป
15 จาใดก็ต๋ามแม่ญิงจะรอดป๊นบาปโต้ษได้ตางก๋านเกิดลูก ถ้ามั่นคงในความเจื้อ ความฮัก ความบริสุทธิ์
กับใจ๊จีวิตหื้อเหมาะสม

3

ลักษณะตี้ดีของผู้ปกครองคริสตจักร

1 กำอู้นี้เจื้อถือได้ คือว่าเมื่อใผใค่เป็นผู้ปกครองผ่อกอยคริสตจักร เขาก็ใค่เยียะก๋านตี้มีเกียรติ
2 ผู้ปกครองนั้นจะต้องเป็นคนบ่มีตี้ติ มีเมียคนเดียว ใจ๊จีวิตอย่างปอดี มีสติบังคับตั๋วได้ดี เป็นคนตี้น่า
นับถือ มีน้ำใจ๋ฮับแขก กับสอนคนอื่นได้
3 บ่เป็นขี้เหล้า บ่เป็นคนชอบความรุนแรง แต่เป็นคนสุภาพอ่อนน้อม บ่ชอบผิดเถียงใผ กับบ่เป็นคนขี้โลภ
เงินคำ
4 เขาต้องผ่อกอยครอบครัวของตั๋วได้ดี กับอบรมหื้อลูกเต้าเจื้อฟังกับนับถือเขา
5 ย้อนว่าคนใดบ่สามารถผ่อกอยครอบครัวของตั๋วได้ คนนั้นก็จะผ่อกอยคริสตจักรของพระเจ้าตึงบ่ได้
6 คนนั้นบ่ควรเป็นคนฮับเจื้อใหม่ กั๋วว่าเขาจะหยิ่ง แล้วจะถูกลงโต้ษแบบเดียวกับมาร
7 เขาต้องเป็นคนตี้มีจื้อเสียงดี เป็นตี้นับถือของคนตังหลายตี้อยู่นอกคริสตจักรตวย เปื้อเขาจะบ่ถูกว่าได้
กับจะบ่ถูกแฮ้วของมารตี้ดักไว้

ลักษณะตี้ดีของมัคนายกในคริสตจักร

8 สำหรับมัคนายกก็เหมือนกั๋น ต้องเป็นคนตี้มีจื้อเสียงดี เป็นคนอู้ซื่อจริงใจ๋ บ่เมาเหล้า บ่เป็นคนขี้โลภ

[ข] **2:8 2:8** ก๋านยกมือขึ้นอธิษฐานเป็นวัฒนธรรมของจาวยิวสมัยนั้น [ก] **2:13 2:13** ปฐก 2:7,21-22

9 ส่วนหลักความเจื้อตี้พระเจ้าเปิดเผยหื้อฮู้ จะต้องยึดมั่นด้วยจิตสำนึกตี้บริสุทธิ์
10 หื้อเอาคนหมู่นี้มาลองเยียะก๋านผ่อก่อน ถ้าหันว่าเขาบ่มีข้อต๋ำหนิ ก็หื้อเขาฮับใจ๊ได้
11 มัคนายกตี้เป๋นแม่ญิง[๒]ก็เหมือนกั๋น ต้องเป๋นคนมีจื๊อเสียงดี บ่ว่าฮ้ายใส่ความคนอื่น มีความปอดีในก๋านใจ๊จีวิต เป๋นคนซื่อสัตย์ในเรื่องต่างๆ
12 มัคนายกต้องมีเมียคนเดียว ต้องผ่อกอยครอบครัวของตั๋วได้ดี
13 ย้อนว่ามัคนายกตี้ฮับใจ๊ได้ดี คนตังหลายจะนับถือเขา เขาก็จะแบ่งปั๋นความเจื้อของเขาเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หื้อคนอื่นฟังได้อย่างบ่กั๋วใผ

ความจริงเรื่องความเจื้อของเฮา

14 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าหวังจะมาแอ่วหาต้านเวยๆ นี้ก็ต๋าม ข้าพเจ้าก็ยังเขียนจดหมายนี้หื้อต้านอยู่
15 ก็เปื้อว่าถ้าข้าพเจ้ามาจ๊า ต้านจะฮู้ว่าจะใจ๊จีวิตจาใดในครอบครัวของพระเจ้า คือคริสตจักรของพระองค์ผู้มีจีวิตอยู่ เซิ่งก๊ำหลักกำสอนตี้เป๋นความจริงแต๊ เหมือนฐานกับเสาตี้เยียะหื้อบ้านตั้งมั่นคง
16 แม่นแล้ว ข้อล้ำเล็กแห่งศาสนาของเฮายิ่งใหญ่ คือว่า
พระเยซูคริสต์มาป๋ากฏเป๋นคน
แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์แสดงหื้อหันว่าพระองค์เป๋นตี้ปอใจ๋ของพระเจ้า
กับหมู่ทูตสวรรค์ได้หันพระองค์
แล้วคนตังหลายได้บอกเรื่องพระองค์หื้อแก่คนกู้จ้าดฮู้
แล้วคนในโลกก็เจื้อพระองค์
กับพระเจ้าก็ฮับพระองค์ไปสวรรค์

4

กำตวายตั๊กเรื่องคนจะละความเจื้อ

1 พระวิญญาณบริสุทธิ์ฮู้ไว้ชัดเจนว่า ต่อไปปายหน้าจะมีบางคนเลิกเจื้อ แล้วไปเจื้อวิญญาณตี้ขี้จุ กับฟังกำสอนของหมู่ผีเหีย
2 กำสอนนี้มาจากหมู่คนหน้าซื่อใจ๋ก๊ดขี้จุ จิตสำนึกของหมู่เขาเสียไปเหียแล้ว เหมือนผิวหนังตี้โดนเหล็กฮ้อนต้าดจ๋นต๋ายด้าน
3 หมู่เขาสอนว่า ห้ามเอาผัวเอาเมียกับห้ามกิ๋นของกิ๋นบางอย่าง แต๊ๆ แล้วพระเจ้าแป๋งสิ่งหมู่นี้หื้อคนตี้เจื้อกับฮู้จักความจริงกิ๋นได้โดยขอบพระคุณพระเจ้า
4 ย้อนว่าตึงหมดตี้พระเจ้าแป๋งมานั้นดี หมู่เฮาก็บ่ควรจะกี๊ดว่าของกิ๋นบางอย่างบ่ดีกิ๋น แต่กิ๋นได้โดยก๋านขอบพระคุณ
5 ย้อนว่าถ้อยกำของพระเจ้ากับ กำอธิษฐานเยียะหื้อของนั้นบริสุทธิ์แล้ว

ผู้ฮับใจ๊ตี้ดีของพระเยซูคริสต์

6 ถ้าต้านบอกเรื่องนี้หื้อปี้น้องผู้เจื้อตังหลายฟังแล้ว ต้านก็จะเป๋นผู้ฮับใจ๊ตี้ดีของพระเยซูคริสต์ เป๋นผู้ฮับใจ๊ตี้ฮับก๋านเฝ็กอบรมอยู่ โดยก๋านใจ๊ถ้อยกำของหลักความเจื้อ กับหลักกำสอนตี้ดีตี้ต้านได้เยียะตวยนั้น
7 บ่ดีสนใจ๋เรื่องเล่าตี้บ่มีสาระกับนิยายสายเจี้ยตี้บ่เกี่ยวกับพระเจ้า แต่หื้อหมั่นเฝ็กตั๋วเก่าหื้อมีจีวิตเป๋นตี้ยำเก๋งพระเจ้า
8 ก๋านเฝ็กตั๋วเปื้อสุขภาพมีประโยชน์อยู่พ่อง แต่ก๋านเฝ็กจิตวิญญาณเปื้อยำเก๋งพระเจ้ามีประโยชน์เต๋มตี้ในจีวิตบ่าเดี่ยวนี้ ตึงอนาคตต๋ามตี้พระเจ้าสัญญาไว้
9 กำอู้นี้เจื้อถือได้ตี้กู้คนสมควรฮับเอาไว้
10 ย้อนจาอั๋นหมู่เฮาจึงอดทนเยียะก๋านหนัก ก็ย้อนว่าเฮามีความหวังในพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ ตี้เป๋นพระผู้จ้วยของคนตังหลายหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ โดยเฉพาะคนตี้เป๋นผู้เจื้อ
11 หื้อสั่งกับสอนเรื่องหมู่นี้เน่อ
12 บ่ดีหื้อใผมาดูแควนต้านย้อนเป๋นคนหนุ่ม แต่หื้อเป๋นตั๋วอย่างตี้ดีแก่ผู้เจื้อตังหลายในเรื่องก๋านอู้ ก๋านเยียะตั๋วดี ความฮัก ความเจื้อ ตึงความบริสุทธิ์
13 ขอหื้อต้านเอาใจ๋ใส่ในก๋านอ่านพระคัมภีร์[๓]หื้อคนตังหลายฟัง กับในก๋านเตสนาตึงก๋านสอนตวยจ๋นกว่าข้าพเจ้าจะมาหาต้าน
14 หื้อใจ๊ของประทานตี้พระเจ้าหื้อแก่ต้านผ่านกำทำนาย เมื่อหมู่ผู้ปกครองวางมือบนหัวแต่งตั้งต้าน
15 หื้อเยียะหน้าตี้หมู่นี้โดยเอาใจ๋ใส่หื้อดี เปื้อหื้อกู้คนได้ฮู้ได้หันความจ๋ำเริญก้าวหน้าของต้าน
16 หื้อหละวังก๋านใจ๋จีวิตกับกำสอนของต้านหื้อดี หื้อเยียะเรื่องตี้ข้าพเจ้าสั่งสอนไว้ต่อไปติกๆ ย้อนว่าจะจ้วยหื้อต้านกับคนตี้ฟังต้านรอดป๊นบาปโต้ษ

---

๒ **3:11 3:11** แป๋ได้แหมอย่างว่า เมียของมัคนายก ๓ **4:13 4:13** หมายเถิง พันธสัญญาเก่า

5

หน้าตี้ต่อคนอื่น

1 ห้ามว่าหื้อป้อจายอายุนักเหลือต้าน แต่หื้อเตื๋อนโดยอู้ม่วนๆ เหมือนเปิ้นเป๋นป้อ สำหรับป้อจายหนุ่มๆ
นั้นก็หื้อเยียะกับเขาเหมือนเป๋นน้อง
2 ส่วนแม่ญิงอายุนักเหลือต้านนั้น ก็หื้อเยียะกับเปิ้นเหมือนเป๋นแม่ แม่ญิงสาวๆ ก็หื้อเยียะเหมือนเป๋น
น้องสาว ด้วยใจ๋บริสุทธิ์
3 หื้อเอาใจ๋ใส่หมู่แม่หม้ายตี้บ่มีใผผ่อกอยหมู่เขา
4 แต่ถ้าแม่หม้ายคนใดมีลูกกาว่ามีหลาน ก็หื้อลูกหลานหมู่นั้นเฮียนฮู้ตี้จะแสดงความยำเก๋งต่อพระเจ้า
คือก๋านผ่อกอยครอบครัวของตั๋ว เป๋นก๋านส้ายบุญคุณป้อแม่ตึงป้ออุ๊ยแม่อุ๊ย ย้อนว่าก๋านเยียะจาอั้นพระเจ้า
เปิงใจ๋
5 ส่วนแม่หม้ายตี้อยู่คนเดียวบ่มีใผผ่อกอย เขาก็จะเปิ้งปาพระเจ้ากับอธิษฐานอ้อนวอนตึงเมื่อวันเมื่อคืน
บ่ขาด
6 แต่แม่หม้ายตี้ปล่อยตั๋วปล่อยใจ๋ชอบม่วนก็ถือว่าเขาต๋ายแล้วตางจิตวิญญาณ แม้ว่าตั๋วยังมีจีวิตอยู่ก็
ต๋าม
7 หื้อเอากำสั่งสอนหมู่นี้ไปสอนหมู่เขา เปื้อจะบ่มีใผคนใดถูกต๋ำหนิ
8 ถ้าคนใดบ่ผ่อกอยญาติปี้น้องโดยเฉพาะคนในครอบครัวของตั๋วเก่า ก็ถือว่าเขาละขว้างความเจื้อเหีย
แล้ว ก็ฮ้ายเหลือคนตี้บ่เจื้อ
9 สำหรับก๋านขึ้นทะเบียนแม่หม้ายนั้น เขาต้องเป๋นแม่หม้ายตี้มีอายุหกสิบปี๋ขึ้นไป กับเป๋นคนตี้เกย
แต่งงานเตื้อเดียว[๔]
10 เขาจะต้องมีจื้อเสียงดีในก๋านเยียะความดี เกยเอาใจ๋ใส่ผ่อกอยลูกเต้า มีน้ำใจ๋ฮับแขก ถ่อมตั๋วฮับใจ๊คน
ของพระเจ้า จ้วยเหลือคนตุ๊ก กับหมั่นเยียะความดีกู้อย่าง
11 แต่ห้ามฮับขึ้นทะเบียนแม่หม้ายตี้ยังสาว ย้อนถ้าเขาใค่ได้ผัวใหม่ ก็จะบ่เอาใจ๋ใส่ฮับใจ๊พระคริสต์ แล้ว
ใค่แต่งงานใหม่แหม
12 เขาคนนั้นก็จะถูกตัดสินว่าผิดกำสัญญาตี้เกยเยียะกับพระเจ้าต๋อนขึ้นทะเบียนว่า จะบ่แต่งงานแหม
กับจะฮับใจ๊พระเจ้าเต๋มตี้
13 นอกจากนี้เขาจะก๋ายเป๋นคนขี้ค้านเยียะก๋าน เอาก้าแอ่ว แล้วเป๋นคนปากบ่ดีกับชอบยุ่งเรื่องของคนอื่น
อู้สิ่งตี้บ่ควรจะอู้
14 ย้อนจาอั้นข้าพเจ้าใค่หื้อแม่หม้ายตี้ยังสาวนั้นแต่งงานแหมใหม่ แล้วมีลูกมีเต้ากับผ่อกอยบ้านของตั๋ว
เปื้อบ่หื้อหมู่ศัตรู๋ใส่ฮ้ายหมู่เฮาได้
15 ตี้ข้าพเจ้าอู้จาอี้ก็ย้อนว่า มีแม่หม้ายสาวๆ บางคนหลงผิดตวยซาต๋านไปแล้ว
16 ถ้าแม่ญิงคนใดตี้เป๋นผู้เจื้อมีญาติปี้น้องเป๋นแม่หม้าย ก็หื้อจ้วยเหลือผ่อกอยญาติตี้เป๋นแม่หม้ายนั้น
เปื้อจะบ่เป๋นภาระของคริสตจักร แล้วคริสตจักรก็จะได้จ้วยเหลือแม่หม้ายตี้ตุ๊กยากแต๊ๆ
17 ส่วนผู้ปกครองตี้เป๋นผู้นำตี้ดีนั้น สมควรฮับเกียรติตึงก้าตอบแตนปอดีตวย โดยเฉพาะคนตี้เอาแต๊
เรื่องก๋านเตสนากับก๋านสั่งสอน
18 ย้อนว่าพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “บ่ดีเอาตะกร้อคอบปากงัวตี้ก่ำลังนวดข้าวอยู่” กับ “คนใดเยียะก๋านก็
เปิงได้ฮับก้าจ้างตวย”
19 ถ้ามีใผมาฟ้องใส่ความผู้ปกครองคนนึ่งคนใด บ่ดีฟั่งเจื้อเตื้อจ๋นกว่าจะมีพยานสองสามคนมายืนยัน
ข้อหานั้นก่อน
20 ถ้าผู้ปกครองคนใดเยียะบาป หื้อฮ้องเขามาตักเตื๋อนต่อหน้าคนตังหลายในคริสตจักร เปื้อคนอื่นจะเก๋
งกั๋ว
21 ข้าพเจ้าสั่งต้านต่อหน้าพระเจ้า กับต่อพระเยซูคริสต์ตึงหมู่ทูตสวรรค์ตี้พระองค์เลือกไว้ หื้อฮักษากำสั่ง
สอนตี้อู้มาแล้วนี้ไว้หื้อดี โดยบ่หันแก่หน้าใผกับโดยบ่ลำเอียง
22 ห้ามฟั่งวางมือบนหัวเจิมใผเป๋นผู้ปกครองเตื้อ ย้อนว่าถ้าเขาเยียะบ่ดี ก็เหมือนต้านมีส่วนฮ่วมในบาป
ของเขาตวย แต่หื้อฮักษาความบริสุทธิ์ตี้ต้านมีอยู่ไว้หื้อดี
23 บ่ดีกิ๋นก้าน้ำบ่ดายอย่างเดียว แต่หื้อกิ๋นเหล้าองุ่นสักหน้อย เปื้อจะจ้วยกระเพาะอาหารกับโรคตี้เป๋นอยู่
เจื่อๆ หื้อยังแควนขึ้น
24 บาปของบางคนหันง่าย จะฮับก๋านตัดสินลงโต้ษแน่นอน แต่บาปของบางคนจะหันเมื่อลูน
25 ส่วนก๋านดีก็เหมือนกั๋น ก๋านดีของบางคนก็หันง่าย ก๋านดีของบางคนก็ยังบ่หันเตื้อ แต่จะซ่อนไว้บ่ได้

---

[๔] **5:9 5:9** แป๋ได้แหมอย่างว่า “ซื่อสัตย์ต่อผัวตี้ต๋ายไปแล้ว”

6

1 ผู้เจื้อตังหลายตี้เป๋นขี้ข้าควรถือว่าเจ้านายของตั๋วเป๋นคนตี้เปิงจะได้ฮับความนับถืออย่างเต๋มตี้ เปื้อใผ่
จะบ่ดูแควนนามของพระเจ้าตึงกำสอนของหมู่เฮาตวย
2 ส่วนหมู่ขี้ข้าตี้มีเจ้านายเป๋นผู้เจื้อก็บ่ดีนับถือเจ้านายหน้อยลง ย้อนว่าเป๋นปี้น้องผู้เจื้อเหมือนกั๋นแล้ว
แต่ควรจะฮับใจ๊หมู่เจ้านายนักขึ้นแหม ย้อนว่าเจ้านายตี้ฮับประโยชน์จากก๋านฮับใจ๊ของหมู่ขี้ข้านั้นเป๋นผู้เจื้อ
ตี้ขี้ข้าฮัก สิ่งตี้ข้าพเจ้าเขียนมาแล้ว หื้อสั่งสอนกับจั๊กจวนหื้อเยียะต๋าม

กำสอนตี้บ่ถูกต้องกับความรวยตี้แต๊จริง

3 ถ้าคนใดสอนบ่เหมือนตี้ว่ามานี้ กับขัดแย้งถ้อยกำตี้ถูกต้องของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา
ตึงกำสอนตี้สมกับตางของพระเจ้า
4 คนนั้นก็เป๋นคนจ๋องหอง เป๋นคนบ่เข้าใจ๋อะหยังสักอย่าง เป๋นคนชอบผิดเถียงกั๋นในก๋านตี๋ความหมาย
ของกำต่างๆ นักล้ำไป เยียะหื้อเกิดก๋านขอยกั๋น ก๋านผิดเถียงกั๋น ก๋านใส่ฮ้ายกั๋น ก๋านบ่ไว้วางใจ๋กั๋น
5 กับก๋านเถียงกั๋นเป๋นประจ๋ำในหมู่คนตี้ใจ๋ทรามกับบิ่นหลังต๋ำความจริง เขาก็๊ดว่าก๋านยำเก๋งพระเจ้าจะ
เยียะหื้อเป๋นคนรวย
6 แต่คนตี้ยำเก๋งพระเจ้ากับปอใจ๋เข้าของตี้มีอยู่แล้ว ก็ถือว่ามีคุณค่าอย่างใหญ่หลวง
7 ย้อนต๋อนเกิดมาเฮาบ่ได้เอาอะหยังติดตั๋วมาเลย ต๋อนต๋ายเฮาก็จะเอาอะหยังติดตั๋วไปตวยบ่ได้เหมือน
กั๋น
8 ถ้ามีของกิ๋นมีเสื้อผ้านุ่งเต้าอี้ เฮาก็น่าจะปอใจ๋แล้ว
9 ส่วนคนตี้ใค่รวยก็ถูกลองใจ๋หื้อเยียะบาป เผียบเหมือนติดแฮ้วของความอยากในตางบ่หลวกตึงอันตราย
เยียะหื้อหล้มจ๋มฉิบหายวายวอด
10 ย้อนว่าก๋านฮักเงินกาว่าคำเป๋นเก๊าเหง้านึ่งของความบ่ดีกู้อย่าง บางคนขี้โลภเงินคำก็เลิกเจื้อไปเหีย
แล้วเยียะหื้อตั๋วเองเป๋นตุ๊กขนาด

บางอย่างตี้ทิโมธีต้องจ๋ำ

11 แต่ต๊านเป๋นคนของพระเจ้า หื้อหนีจากเรื่องขี้โลภนี้เหียเน่อ หื้อตั้งเป้าหมายเป๋นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
เป๋นคนยำเก๋งพระเจ้า เป๋นผู้มีความเจื้อ ความฮัก ความอดทน กับความอ่อนน้อม
12 หื้อต่อสู้อย่างเต๋มก๋ำลังเปื้อฮักษาหลักความเจื้อไว้ แล้วฮับรางวัล คือจีวิตนิรันดร์ตี้พระเจ้าฮ้องต๊านมา
ฮับ ต๋อนตี้ต๊านได้เป๋นพยานตี้ดีในความเจื้อของต๊าน ต่อหน้าคนจ๋ำนวนนัก
13 ข้าพเจ้าขอสั่งต๊านต่อหน้าพระเจ้าผู้หื้อจีวิตกับสิ่งตังมวล กับต่อพระเยซูคริสต์ผู้ตี้บอกเรื่องความจริง
ของพระองค์เองต่อหน้าปอนทิอัส ปีลาตตี้ศาล
14 หื้อต๊านเยียะต๋ามกำสั่งนี้หื้อดี โดยบ่มีตี๊ติ จ๋นพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาจะปี๊กมาแหม
เตื้อ
15 เซิ่งจะเกิดขึ้นต๋ามก๋ำหนดเวลาของพระเจ้า ผู้สมควรจะฮับก๋านนมัสก๋าน ผู้ครอบครององค์เดียว ผู้เป๋น
กษัตริย์เหนือกษัตริย์ตังหลาย ผู้เป๋นเจ้าเหนือเจ้าตังหลาย
16 ผู้เดียวตี้บ่มีวันต๋ายกับอยู่ในความเป๋งแจ้งตี้มนุษย์เข้าใก้บ่ได้ ผู้ตี้บ่มีมนุษย์คนใดตี้เกยหันกาว่าผ่อหัน
ได้ ขอเกียรติกับฤทธิ์อำนาจจงมีแก่พระองค์ตลอดไป อาเมน
17 สำหรับคนรวยในโลกนี้ หื้อสั่งหมู่เขาว่าบ่ดีหยิ่ง กาว่าฝากความหวังไว้กับทรัพย์สมบัติตี้บ่แน่นอน แต่
หื้อฝากความหวังไว้กับพระเจ้า ผู้แบ่งปั๋นกู้สิ่งกู้อย่างหื้อกับเฮาอย่างเหลือล้น เปื้อหันแก่ความสุขสบายของ
เฮา
18 สั่งหมู่เขาว่าหื้อเยียะความดีจ๋นเป๋นคนรวยความดี รวยน้ำใจ๋ กับฮู้จักปั๋นหื้อคนอื่นอย่างเต๋มใจ๋ตวย
19 เมื่อเยียะจาอี้แล้ว ก็นับว่าเป๋นก๋านฮอมทรัพย์สมบัติไว้หื้อตั๋วเก่าในสวรรค์ เซิ่งเป๋นรากฐานตี้มั่นคง
สำหรับอนาคต เปื้อจะมีจีวิตตี้แต๊จริง
20 ทิโมธีเหย หื้อหละวังฮักษาสิ่งตี้พระเจ้ามอบหมายต๊านหื้อดี หลีกหื้อห่างจากคนตี้อู้เรื่องบ่มีสาระกับ
บ่เก๋งกั๋วพระเจ้า กับเถียงกั๋นในเรื่องตี้เขาก็๊ดว่าเป๋น ความฮู้แต๊ แต่บ่ใจ้
21 บางคนยอมฮับ ความฮู้ นี้ จึงหลงจากความเจื้อตี้แต๊จริง

ขอหื้อพระคุณของพระเจ้าอยู่กับต๊านตังหลายเน่อ

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิง
ทิโมธี
ฉบับตี้สอง

เปาโลเป๋นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงทิโมธีเป๋นฉบับตี้สอง ต๋อนตี้เปาโลติดคอกอยู่ในกรุงโรมประมาณปี๋ ค□ศ□ 66 เปาโลก็ดูว่า ต้านใก้จะต๋ายแล้ว ก็เลยเขียนจดหมายลาหื้อทิโมธี ต้านหื้อก๋ำลังใจ๋ทิโมธีหื้อมีความมั่นคงในความเจื้อตี้ตึงสองคนมีฮ่วมกั๋น ทิโมธีเป๋นเหมือนลูกบ่าวในความเจื้อของต้าน เซิ่งต๋อนนั๋นทิโมธียังอยู่ตี้เมืองเอเฟซัสผ่อกอยคริสตจักรตี้หั้น

เปาโลอ้อนวอนทิโมธีหื้อซื่อสัตย์กับมั่นคงกับข่าวดีอย่างตี้เปาโลเกยสอนไว้ ต้านอ้อนวอนทิโมธีหื้อยอมตี้จะถูกค๋าเปื้อข่าวดี กับสอนคนอื่นๆ เรื่องข่าวดีตี้แต๊จริง เปื้อผู้เจื้อจะได้สอนต่อๆ กั๋นไปในคริสตจักร ในจดหมายฉบับนี้เปาโลสอนว่า พระคัมภีร์กู้ต๋อนพระเจ้าดลใจ๋หื้อเขียน บ่ใจ๋เป๋นก๋านสอนจากคนบ่ดาย พระคัมภีร์เป๋นประโยชน์ในก๋านสอนความจริงกับก๋านอบรมคนหื้อใจ๊จีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรม

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้เป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ ต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า
พระองค์ใจ๊ข้าพเจ้าไปบอกคนตังหลายเกี่ยวกับจีวิตนิรันดร์ตี้พระเจ้าสัญญาว่าจะหื้อ โดยเป๋นอันนึ่งอันเดียว
กั๋นกับพระเยซูคริสต์
2 เถิงลูกทิโมธีตี้ข้าพเจ้าฮัก ขอหื้อต้านได้ฮับพระคุณ ความเมตต๋ากรุณาตึงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดา
ของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

ก๋านขอบคุณพระเจ้ากับก๋านหื้อก๋ำลังใจ๋

3 ข้าพเจ้าขอบพระคุณกับอธิษฐานเผื่อต้านตึงเมื่อวันเมื่อคืนบ่เกยขาดต่อพระเจ้า ผู้ตี้ข้าพเจ้าฮับใจ๊ด้วย
จิตสำนึกตี้บริสุทธิ์ เหมือนป้ออุ๊ยแม่หม่อนตังหลายของข้าพเจ้าฮับใจ๊พระองค์
4 เมื่อก็ดูเถิงน้ำต๋าไหลของต้านเมื่อจากกั๋น เยียะหื้อข้าพเจ้าใค่ไปปะต้านนักขึ้น จะเยียะหื้อข้าพเจ้าจื้นจม
ยินดีเป๋นตี้สุด
5 ข้าพเจ้ายังจ๋ำได้เถิงความเจื้อตี้จริงใจ๋แต๊ๆ ของต้าน เป๋นความเจื้อตี้โลอิสแม่อุ๊ยกับยูนีสแม่ของต้านมี
มาก่อน ข้าพเจ้าเจื้อว่าบ่าเดี่ยวนี้ต้านก็มีความเจื้อจาอั๋นตวย
6 ย้อนจาอี้ขอเต๊อนหื้อฟื้นฟูของประทานตี้พระเจ้าหื้อ ต๋อนตี้ข้าพเจ้าวางมือบนหัวต้านนั๋น
7 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้หื้อเฮามีจิตใจ๋ตี้ขี้กั๋ว แต่หื้อมีจิตใจ๋ตี้เข้มแข็ง มีความฮักกับก๋านบังคับต๋นเอง
8 ก็เลยบ่ดีอายตี้จะบอกคนตังหลายเกี่ยวกับเรื่องขององค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา กาว่าอายในตั๋วข้าพเจ้า
ตี้เป๋นนักโต้ษถูกขังคอกย้อนฮับใจ๊พระองค์ แต่หื้อเปิ้งฤทธิ์ของพระเจ้า แล้วยอมทนตุ๊กตวยกั๋นกับข้าพเจ้า
เปื้อข่าวดีนั๋นดีกว่า
9 พระเจ้าได้จ้วยหื้อเฮารอดป๊นบาปโต้ษ กับฮ้องเฮาหื้อมีจีวิตตี้บริสุทธิ์ บ่ใจ๊ตี้เฮาเยียะ แต่เป๋นต๋ามแผนก๋า
นกับพระคุณของพระเจ้า พระคุณนี้พระเจ้าหื้อเฮาผ่านตางพระเยซูคริสต์ตั้งแต่เก๊าเหง้ามาแล้ว
10 บ่าเดี่ยวนี้พระเจ้าเปิดเผยหื้อหันพระคุณนี้แล้ว โดยก๋านมาของพระเยซูคริสต์พระผู้จ้วยหื้อรอดป๊น
บาปโต้ษของเฮา ผู้ตี้ทำลายอำนาจของความต๋าย แล้วหื้อเฮาได้หันจีวิตตี้บ่มีวันต๋ายผ่านตางข่าวดี
11 ข้าพเจ้าได้ฮับแต่งตั้งหื้อเป๋นผู้บอกข่าวดีนี้ เป๋นอัครทูต กับเป๋นครู
12 ย้อนจาอี้ข้าพเจ้าจึงฮับความตุ๊กทรมานอย่างตี้เป๋นอยู่นี้ แต่ข้าพเจ้าก็บ่อาย ย้อนข้าพเจ้าฮู้จักผู้ตี้
ข้าพเจ้าเจื้อวางใจ๋ กับมั่นใจ๋ว่าพระองค์สามารถฮักษาสิ่งตี้ข้าพเจ้ามอบหื้อพระองค์ จ๋นกว่าวันสุดต๊ายมา
แผว
13 หื้อยึดถือก๋าสอนตี้ถูกต้องตี้ต้านเฮียนจากข้าพเจ้านี้เป๋นแบบอย่าง กับหื้อมั่นคงในความเจื้อตึงความ
ฮักตี้เฮามีย้อนเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
14 หื้อฮักษาสิ่งดีตี้พระเจ้ามอบไว้หื้อต้าน โดยฮับก๋านจ้วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ตี้อยู่ตวยเฮาตัง
หลาย
15 ต้านก็ฮู้ว่าคนตังหลายในแคว้นเอเชียหนีละข้าพเจ้าไปหมด รวมตึงฟีเจลัสกับเฮอร์โมเกเนสสองคนนี้
ตวย
16 ขอหื้อองค์พระผู้เป๋นเจ้าเมตต๋าต่อครอบครัวของโอเนสิโฟรัสตวยเต๊อะ ย้อนว่าเขาเยียะหื้อข้าพเจ้าจื้น
ใจ๋เป๋นประจ๋ำ กับบ่อายตี้ข้าพเจ้าติดคอกอยู่จาอี้
17 ต๋อนตี้เขามาแผวกรุงโรม เขาก็ยังอุตส่าห์ตวยเซาะหาข้าพเจ้าจ๋นปะ

18 ต้านก็ฮู้ดีอยู่แล้วว่า ต๋อนตี้ข้าพเจ้าอยู่ตี้เมืองเอเฟซัสนั้น เขาจ้วยข้าพเจ้านักขนาด ขององค์พระผู้เป๋น
เจ้าโผดเมตต๋าแก่เขาในวันสุดต๊ายนั้น

2

ทหารผู้ซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์

1 ส่วนลูกทิโมธีเหย จงเข้มแข็งโดยพระคุณตี้มาจากก๋านเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับพระเยซูคริสต์
2 หื้อนำกำสอนต่างๆ ตี้ข้าพเจ้าได้สอนต่อหน้าคนตังหลายตี้เป๋นพยานนั้น ไปสอนคนตี้เจื้อถือได้ ตี้
สามารถสอนคนอื่นต่อได้
3 หื้อฮ่วมตุ๊กฮ่วมยากตวยกั๋นกับหมู่เฮา เหมือนเป๋นทหารตี้ดีของพระเยซูคริสต์
4 บ่มีใผตี้มาเป๋นทหารแล้ว จะยุ่งเรื่องตังบ้าน ย้อนว่าเขาใค่เยียะหื้อผู้บังคับบัญชาปอใจ๋
5 นักกีฬาตี้เข้าแข่งก็จะต้องแข่งต๋ามกฎกติกา จึงจะได้ฮับรางวัลเมื่อมีชัย
6 จาวนาตี้เยียะก๋านหนัก สมควรได้ฮับพืชผลก่อนเป๊น
7 กึ๊ดผ่อเรื่องตี้ข้าพเจ้าอู้กับต้านหื้อดี ย้อนองค์พระผู้เป๋นเจ้าจะจ้วยหื้อต้านเข้าใจ๋เรื่องตึงหมดนี้
8 กึ๊ดเถิงเรื่องพระเยซูคริสต์ ผู้ตี้พระเจ้าเยียะหื้อเป๋นขึ้นจากความต๋าย กับเป๋นลูกหลานเจื้อสายกษัตริย์
ดาวิด ต๋ามข่าวดีตี้ข้าพเจ้าบอกนั้น
9 ย้อนบอกข่าวดีนี้ ข้าพเจ้าจึงทนตุ๊กอยู่บ่าเดี่ยวนี้ เถิงกับเขาเอาเจื้อกเหล็กมาล่ามเหมือนเป๋นโจ๋ร แต่ว่า
ถ้อยกำของพระเจ้านั้นจะเอาเจื้อกเหล็กมาล่ามไว้ก็บ่ได้
10 ข้าพเจ้าจึงยอมทนตุ๊กกู้อย่าง เปื้อหันแก่คนตี้พระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว หมู่เขาจะได้ฮับความรอดป๊นบาป
โต้ษผ่านตางพระเยซูคริสต์ กับได้ฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่ตี้คงอยู่ตลอดไปตวย
11 กำอู้นี้เจื้อถือได้ คือถ้าเฮาต๋ายกับพระองค์ เฮาก็มีจีวิตอยู่กับพระองค์
12 ถ้าเฮาทนตุ๊กยาก เฮาก็จะได้ปกครองฮ่วมกับพระองค์
ถ้าเฮาบ่ยอมฮับพระองค์ พระองค์ก็จะบ่ยอมฮับเฮาเหมือนกั๋น
13 ถ้าเฮาบ่ซื่อสัตย์ พระองค์ก็ยังซื่อสัตย์อยู่
ย้อนว่าพระองค์จะบ่ขัดแย้งตั๋วพระองค์เอง

คนเยียะก๋านตี้พระเจ้าปอใจ๋

14 เตื๋อนเขาตังหลายหื้อหมั่นกึ๊ดเรื่องหมู่นี้ กับเน้นหมู่เขาต่อพระเจ้าว่า ห้ามเถียงกั๋นในเรื่องความหมาย
ของกำ มันบ่มีประโยชน์ แต่จะเยียะหื้อคนตี้ได้ฟังหล้มจ๋มไปติกๆ
15 หื้อพยายามอย่างเต๋มตี้เยียะหื้อพระเจ้าปอใจ๋ต้าน เป๋นคนงานตี้บ่มีอะหยังต้องอาย กับเป๋นคนตี้สอน
ถ้อยกำตี้เป๋นความจริงของพระเจ้าอย่างถูกต้อง
16 หื้อหลีกเลี่ยงกำอู้บ่มีสาระกับบ่เก๋งกั๋วพระเจ้า ย้อนว่าจะเยียะหื้อคนนั้นห่างไก๋จากพระเจ้าไปติกๆ
17 กำสอนจาอี้ก็ลามไปใคว่หมด เหมือนเป๋นบ่าเฮง ฮีเมเนอัสกับฟีเลทัสก็สอนจาอี้
18 สองคนนี้หลงจากความจริงไปแล้ว หมู่เขาอู้ว่าก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายได้ป๊นไปแล้ว หมู่เขาเยียะหื้อ
ความเจื้อของบางคนหลงไป
19 แต่รากฐานตี้พระเจ้าวางไว้ก็แน่นหนากับตั๋งมั่นอยู่ มีข้อเขียนไว้ว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าฮู้จักคนตัง
หลายตี้เป๋นของพระองค์ กับ คนตี้อ้างว่าเป๋นคนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า ต้องเลิกเยียะความบ่ดีเหีย [ก]
20 ในบ้านหลังหลวงบ่ใจ้มีก้าของใจ๊ตี้แป๋งจากคำกาว่าเงินเต้าอั้น แต่ยังมีของใจ๊ตี้แป๋งจากไม้กาว่าดิน
เหนียวตวย บางอย่างก็ใจ๊สำหรับโอกาสพิเศษ แต่บางอย่างก็ใจ๊สำหรับงานประจ๋าวัน
21 ถ้าคนใดช่วยล้างตั๋วเก่าจากสิ่งบ่ดีหมู่นี้แล้ว คนนั้นก็เป๋นเหมือนของใจ๊ตี้ใจ๊สำหรับโอกาสพิเศษ ตี้ล้าง
หื้อบริสุทธิ์แล้ว ก็เป๋นประโยชน์สำหรับเจ้าของ แล้วก็พร้อมสำหรับก๋านดีกู้อย่าง
22 หื้อต้านหนีจากตั๋ณหาของคนหนุ่ม แต่หื้อล่นตวยเป๊าหมายตี้จะเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม กับเป๋นผู้มี
ความเจื้อ ความฮัก กับสันติสุข ฮ่วมกับคนตี้อธิษฐานต่อองค์พระผู้เป๋นเจ้าด้วยใจ๋บริสุทธิ์
23 บ่ดีไปเถียงกั๋นเรื่องบ่มีสาระกับบ่มีปั๋ญญา ต้านก็ฮู้ว่าเยียะจาอี้จะเยียะหื้อผิดหัวกั๋น
24 ส่วนผู้ฮับใจ๊ขององค์พระผู้เป๋นเจ้าจะต้องบ่ผิดหัวกั๋น แต่ต้องมีใจ๋เมตต๋ากับกู้คน สอนคนอื่นได้ กับมี
ความอดทน
25 เขาจะต้องแป๋งใจ๋เย็นจี๊แจ๋งคนตี้ต่อต้าน โดยมีความหวังว่าพระเจ้าอาจจะเยียะหื้อกลับใจ๋ได้ แล้วฮู้จัก
ความจริง
26 คนหมู่นี้ก็จะได้สติ แล้วหลุดจากแฮ้วของมารตี้ยับหมู่เขาไว้หื้อเยียะต๋ามใจ๋ของมัน

3

ลักษณะจิตใจ๋ของคนสมัยสุดต๊าย

ก **2:19 2:19** กดว 16:5

1 หื้อเข้าใจ๋เน่อว่า วาระสุดต๊ายจะเป๋นเวลาตี้แย่ขนาด
2 จะมีคนหันแก่ตั๋ว หันแก่เงิน โอ้อวดจ๋องหอง ซอบด่าว่าคนอื่น บ่เจื้อฟังป๊อแม่ บ่ฮู้จักบุญคุณคน เป๋นคนบ่ดี
3 บ่มีความฮัก บ่ยอมยกโต้ษหื้อใผ ใส่ฮ้ายคนอื่น บ่ห้ามใจ๋ ทารุณ บ่ฮักความดี
4 ซอบหักหลัง ใจ๋ฮ้อน หัวสูง กับฮักม่วนงันสันเล้าแตนตี้จะฮักพระเจ้านักเหลือ
5 หมู่เขานับถือตางของพระเจ้าก้าเป๊อกนอก แต่ตังในบ่ยอมฮับอำนาจของตางนั้นตี้จะเปี่ยนจีวิตของหมู่เขา คนแบบนี้ห้ามคบ
6 มีบางคนในหมู่เขาเข้าไปต๋ามเฮือนต่างๆ แล้วหลอกลวงจั๊กฮูดังหมู่แม่ญิงหัวอ่อน ตี้มีบาปนักมีตั๋ณหาต่างๆ หื้อตวยหมู่เขาไป
7 แม่ญิงหมู่นี้ซอบเฮียนฮู้เรื่องต่างๆ ตลอด แต่ก็บ่เกยเข้าใจ๋ความจริงแต๊ๆ เลย
8 ยันเนสกับยัมเบรส์ได้ต่อต้านโมเสสจาใด คนสอนผิดหมู่นี้ก็ต่อต้านความจริงจาอั้น หมู่เขามีจิตใจ๋เสื่อม ความเจื้อของหมู่เขาก็บ่ใจ๊เป๋นของแต๊
9 แต่หมู่เขาจะไปได้บ่กี่น้ำ ย้อนว่าความบ่หลวกของหมู่เขาจะแมนออกมาหื้อคนอื่นหัน เหมือนยันเนสกับยัมเบรส์นั้น

กำแนะนำสุดต๊ายของเปาโล

10 แต่ต้านได้ตวยต๋ามกำสอนตึงหมดของข้าพเจ้า ตวยต๋ามก๋านใจ๊จีวิตของข้าพเจ้า ตึงเป้าหมายจีวิต ความเจื้อ ความอดใจ๋ ความฮัก ความอดทน
11 ก๋านถูกค่ำ กับความตุ๊ก ต้านฮู้เถิงก๋านค่ำตี้ข้าพเจ้าต้องอดทนในเมืองอันทิโอก เมืองอิโคนียูม กับเมืองลิสตรา แต่องค์พระผู้เป๋นเจ้าจ้วยหื้อข้าพเจ้ารอดป๊นจากสิ่งหมู่นั้นกู้อย่าง
12 กู้คนตี้ใค่ใจ๊จีวิตเยียะตวยต๋ามพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์นั้น จะต้องถูกค่ำแน่นอน
13 แต่คนบ่ดีกับหมู่นักต้มตุ๋นหลอกลวงจะฮ้ายนักขึ้น เขาจะโก๋งคนอื่นแล้วถูกคนอื่นโก๋งเขาตวย
14 สำหรับต้านก็หื้อยึดถือในสิ่งตี้ได้เฮียนฮู้กับเจื้ออย่างมั่นใจ๋ต่อไป ย้อนว่าต้านก็ฮู้จักคนตี้ได้สอนต้านมา
15 ต้านก็ฮู้จักพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่เป๋นหละอ่อนมาแล้ว ตี้เยียะหื้อต้านมีผญาปั๋ญญาได้ เปื้อนำต้านฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ โดยเจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์
16 พระคัมภีร์กู้ต๋อนพระเจ้าดลใจ๋หื้อเขียน เปื้อเป๋นประโยชน์ในก๋านสอนความจริง ก๋านตักเตื๊อนคนหื้อหันเถิงความผิด ก๋านแก้ไขข้อบกพร่องหื้อคนดีขึ้น กับก๋านอบรมคนหื้อใจ๊จีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
17 เปื้อเกียมคนของพระเจ้าหื้อพร้อมตี้จะเยียะความดีกู้อย่าง

4

1 ต่อหน้าพระเจ้ากับพระเยซูคริสต์ผู้ตี้จะตัดสินตึงคนเป๋นตึงคนต๋าย ผู้ตี้จะปึ๊กมา แล้วเป๋นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินของพระองค์ ข้าพเจ้าขอเน้นต้านว่า
2 หื้อบอกถ้อยก๋าของพระเจ้า เกียมตั๋วหื้อพร้อมตี้จะบอก บ่ว่ามีคนสนใจ๋กาว่าบ่สนใจ๋ ก็หื้อจั๊กจวนคนอื่นแก้ไขความผิด ตึงว่าหื้อ กับหื้อก๋ำลังใจ๋ โดยก๋านสอนด้วยความอดทน
3 ย้อนว่าจะเถิงเวลานึ่ง ตี้คนจะยอมทนฟังหลักก๋าสอนตี้ถูกต้องบ่ได้ แต่หมู่เขาจะรวบรวมครูหลายคนเอาไว้หื้อมาอู้ในสิ่งตี้หมู่เขาใค่ฟัง เปื้อเอาใจ๋ตั๋วหมู่เขาเอง
4 หมู่เขาจะบ่ฟังถ้อยก๋าตี้เป๋นความจริง แต่จะสนใจ๋ฟังนิยายต่างๆ
5 แต่สำหรับต้านนั้น ขอหื้อมีสติรอบคอบในกู้เรื่อง อดทนต่อความตุ๊กยาก เยียะหน้าตี้บอกข่าวดี กับเยียะพันธกิจของต้านหื้อสำเร็จ
6 ย้อนว่าเถิงเวลาแล้วตี้ข้าพเจ้าจะต้องต๋าย เลือดของข้าพเจ้าก็เป๋นเหมือนน้ำตี้ไว้ปู่จาตี้ก๋ำลังถูกถอกออก
7 ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต๋มก๋ำลัง ได้ล่นแข่งเถิงเส้นชัยแล้ว ได้ฮักษาความเจื้อไว้แล้ว
8 ตั้งแต่นี้ไปรางวัลแห่งก๋านมีชัยย้อนเยียะต๋ามความถูกต้องต๋ามธรรม ก๋ำลังรอหื้อข้าพเจ้าฮับอยู่ องค์พระผู้เป๋นเจ้าตี้เป๋นผู้พิพากษาตี้ยุติธรรมจะยกรางวัลนี้หื้อข้าพเจ้าในวันตี้พระองค์จะปึ๊กมา บ่ใจ้หื้อข้าพเจ้าคนเดียว แต่จะหื้อกู้คนตี้ตั้งใจ๋กองหาพระองค์ปึ๊กมาแหมเตื้อ

กำอู้ส่วนตั๋วของเปาโล

9 หื้อขะใจ๋มาหาข้าพเจ้าเวยๆ หน้อย
10 ย้อนว่าเครสเซนส์ไปแคว้นกาลาเทียแล้ว ทิตัสก็ไปเมืองดาลมาเทีย ส่วนเดมาสได้ฮักหูมโลกนี้จ๋นละ ข้าพเจ้าไปเมืองเธสะโลนิก๋า
11 เหลือลูก๋าเต้าอั้นตี้ยังอยู่กับข้าพเจ้า ขอไปตวยหามาระโก ปาเขามาตวยเน่อ ย้อนว่าเขาจ้วยงานข้าพเจ้าได้
12 ข้าพเจ้าส่งทีคิกัสไปเมืองเอเฟซัสแล้ว

13 เมื่อต้านมา ขอเอาเสื้อคุมตี้ฝากไว้กับคารปัสในเมืองโตรอัสตึงหนังสือของข้าพเจ้ามาตวย สำคัญตี้สุด
ก็คือหนังสือตี้เขียนลงบนแผ่นหนัง
14 อเล็กซานเดอร์ตี้เป๋นสล่าตองแดงเยียะหื้อข้าพเจ้าเดือดฮ้อนอย่างหนัก องค์พระผู้เป๋นเจ้าจะลงโต้ษ
เขาหื้อสมกับตี้เขาเยียะนั้น
15 ต้านก็ควรหละวังเขาไว้หื้อดีเหมือนกั๋น ย้อนว่าเขาได้ต่อต้านกำสอนของหมู่เฮาอย่างเอาเป๋นเอาต๋าย
16 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าสู้คดีเตื้อตี้นึ่งนั้น บ่มีใผมาจ้วยข้าพเจ้าสักคน หมู่เขาละข้าพเจ้าไปหมด ขอพระเจ้ายก
โต้ษหื้อหมู่เขาตวย
17 แต่องค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่ตวยข้าพเจ้า หื้อข้าพเจ้ามีก๋ำลังเข้มแข็ง เปื้อข้าพเจ้าจะบอกถ้อยกำของ
พระองค์อย่างครบบริบูรณ์ แล้วคนต่างจ้าดตึงหมดจะได้ฟัง กับพระเจ้าได้จ้วยข้าพเจ้าหื้อรอดจากปาก
สิงโต
18 พระเจ้าก็จะจ้วยหื้อข้าพเจ้ารอดจากก๋านถูกเยียะฮ้ายกู้อย่าง แล้วจะปาข้าพเจ้าเข้าแผ่นดินสวรรค์ของ
พระองค์อย่างปลอดภัยตวย ขอเกียรติจงมีแก่พระองค์ตลอดไป อาเมน

กำตั๊กตวายสุดต๊าย

19 ข้าพเจ้าขอฝากกำกึ๊ดเติงมาหาปริสคากับอาควิลลา ตึงกู้คนในครัวเฮือนของโอเนสิโฟรัสตวย
20 ส่วนเอรัสทัสนั้นก็ยังอยู่ตี้เมืองโครินธ์ ข้าพเจ้าได้ละโตรฟีมัสไว้ตี้เมืองมิเลทัสย้อนเขาป่วย
21 ขอหื้อพยายามอย่างเต๋มตี้มาแผวตี้นี่หื้อตันก่อนยามหนาวเน่อ ยูบูลัส ปูเดนส์ ลีนัส คลาวเดีย กับหมู่ปี้
น้องผู้เจื้อฝากกำกึ๊ดเติงมาหาต้านตวย
22 ขอองค์พระผู้เป๋นเจ้าอยู่กับต้าน ขอพระคุณของพระเจ้าอยู่กับต้านตังหลายตวยเน่อ

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิง ทิตัส

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้เถิงทิตัสประมาณปี๋ ค□ศ□ 65 ต๋อนตี้เปาโลอยู่ในเมืองนิโคบุรีในประเทศกรีก

ทิตัสเป๋นจาวกรีก เป๋นคนตี้จ้วยเปาโลบอกข่าวดีหื้อคนตี้อยู่ในเมืองโครินธ์ ต่อมาเขาได้เตียวตางไปกับเปาโลเถิงเกาะครีต กับเปาโลขอหื้อเขาอยู่ตี้หั้นต่อไปเปื้อจะได้จ้วยหมู่ผู้เจื้อตี้หั้น เปาโลถือว่าทิตัสเป๋นลูกบ่าวในความเจื้อแต๊ๆ ต๋อนตี้ทิตัสได้ฮับจดหมายจากเปาโล เขายังอยู่ตี้เกาะครีตเซิ่งอยู่ตางใต้แผ่นดินใหญ่ของประเทศกรีก

เปาโลเตื๋อนทิตัสเรื่องก๋านสอนผิด กับบอกหื้อต่อต้านผู้ตี้สอนผิด ครูสอนผิดหมู่นี้ได้สอนว่า ผู้เจื้อต้องเยียะต๋ามกฎเก๋ณฑ์ต่างๆ เปื้อจะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ แต่เปาโลบอกว่ากฎเก๋ณฑ์หมู่นี้ก็ขัดแย้งกับข่าวดีตี้แต๊จริง เปาโลสอนเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำคริสตจักรต้องเป๋นจาใด กับต้านยังสอนหื้อผู้เจื้อฮู้ว่าควรอู้กับควรเยียะตั๋วต่อผู้นำรัฐบาลกับคนตี้บ่ใจ๋ผู้เจื้ออย่างใดดี

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้ฮับใจ๊ของพระเจ้า ผู้เป๋นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ เปื้อจ้วยคนตี้พระเจ้าเลือกไว้หื้อมีความเจื้อนักขึ้น กับจ้วยหื้อเข้าใจ๋ความจริงในตางของพระเจ้า
2 เซิ่งความจริงนี้เยียะหื้อหมู่เขามีความมั่นใจ๋จะฮับจีวิตนิรันดร์ ตี้พระเจ้าผู้บ่เกยจุสัญญาไว้ก่อนสร้างโลกมาแล้วว่าจะหื้อ
3 กับเมื่อเถิงเวลาตี้พระเจ้าผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮาก๋ำหนดไว้ พระองค์ก็เปิดเผยถ้อยกำนี้แล้วโดยสั่งหื้อข้าพเจ้าไปบอกหื้อคนอื่นฮู้

4 เถิง ทิตัส ลูกแต๊ๆ ในความเจื้ออันเดียวกั๋น ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา ตึงพระเยซูคริสต์ผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮาเต๊อะ

พันธกิจของทิตัสบนเกาะครีต

5 ตี้ข้าพเจ้าละต้านไว้ตี้เกาะครีตนั้น ก็เปื้อหื้อต้านเยียะก๋านตี้ยังบ่แล้วหื้อแล้วเหีย กับหื้อตั๋งผู้ปกครองในเมืองต่างๆ ตี้มีคริสตจักร ต๋ามตี้ข้าพเจ้าสั่งย้ำต้านไว้แล้ว
6 ผู้ปกครองนั้นจะต้องบ่มีตี้ติ มีเมียคนเดียว มีลูกตี้เจื้อพระเยซูคริสต์ บ่มีใผว่าเป๋นคนฮ้ายกับหลึ่งบ่เจื้อฟังใผ
7 ย้อนว่าผู้ปกครองคริสตจักรเป๋นผู้ตี้ฮับมอบงานของพระเจ้า จะต้องบ่มีตี้ติในจีวิต บ่หยิ่งจ๋องหอง บ่ขี้โขด บ่เป๋นขี้เหล้า บ่เป๋นคนขี้หมู้ง บ่เซาะหาสตางค์โดยก๋านโก๋ง
8 แต่ผู้ปกครองนั้นจะต้องมีน้ำใจ๋ชอบฮับแขก ฮักความดี ควบคุมตั๋วเองได้ดี มีวินัย บริสุทธิ์กับยุติธรรม
9 เขาจะต้องเป๋นคนตี้ยึดมั่นในกำสอนเรื่องพระเยซู ต๋ามตี้เฮียนฮู้มา เปื้อสามารถใจ๊หลักกำสอนตี้ถูกต้องไปหื้อก๋ำลังใจ๋คนอื่นได้ กับจี๊แจ๋งหื้อกับคนตี้ต่อต้านกำสอนนั้น
10 ข้าพเจ้าอู้เรื่องนี้ ย้อนว่ามีคนจ๋ำนวนนักตี้หลึ่งบ่ยอมเจื้อฟัง อู้ก้าเรื่องบ่มีสาระกับจุล่าย คนหมู่นี้ส่วนนักจะเป๋นจาวยิวตี้มาฮับเจื้อพระเยซูแต่ยืนยันว่าต้องเข้าพิธีสุหนัต

11 จะต้องเยียะหื้อคนหมู่นี้ย้างปากเหีย ย้อนว่าหมู่เขาเยียะหื้อหลายครอบครัวหลงจากความจริงโดยก๋านสอนตี้บ่ควรดีสอนเปื้อเงินคำก๋่าแก้ว
12 ตะก่อนมีผู้ตวายตั๊กจาวเกาะครีตคนนึ่ง เกยอู้ไว้ว่า □จาวครีตกู้คนเป๋นคนขี้จุ เป๋นเหมือนสัตว์ฮ้าย เป๋นคนขี้ค้าน กับเป๋นคนขี้กละ□
13 แล้วเขาหมู่นั้นก็เป๋นอย่างตี้อู้มานี้แต๊ๆ ต้านจึงต้องว่าหื้อหมู่เขาแฮงๆ เปื้อหมู่เขาจะมีความเจื้อตี้ถูกต้อง
14 กับจะบ่ไปสนใจ๋นิยายของจาวยิวกับกฎข้อบังคับต่างๆ ของคนตี้บ่ยอมฮับความจริง
15 คนตี้ใจ๋บริสุทธิ์ ของกู้อย่างก็บริสุทธิ์สำหรับเขา ส่วนคนตี้มีมลทินกับบ่เจื้อก็บ่มีอะหยังบริสุทธิ์สำหรับเขาสักอย่าง ย้อนว่ากำกึ๊ดกับจิตสำนึกของเขาก็มีมลทินไปหมดแล้ว ย้อนว่าจิตใจ๋กับจิตสำนึกของหมู่เขาก็เสื่อมทรามไปหมดแล้ว
16 คนหมู่นี้อ้างว่าฮู้จักพระเจ้าดี แต่สิ่งตี้หมู่เขาเยียะแสดงว่า แต๊ๆ แล้ว บ่ฮู้จักพระเจ้าเลย คนหมู่นี้น่าขี้จ๊ะ บ่เจื้อฟังใผ บ่เปิงตี้จะเยียะความดีอะหยังสักอย่าง

2

กำสอนตี้เป๋นประโยชน์

1 ส่วนต้านทิตัส ต้องสอนเรื่องตี้เข้ากั๋นกับหลักกำสอนตี้ถูกต้อง

2 สอนคนเฒ่าป้อจายหื้อมีความปอดีในก๋านใจ๊จีวิต ตึงเป๋นคนตี้น่านับถือ มีสติบังคับตั๋วเก่าได้ดี ตึงเป๋น
คนตี้เข้มแข็งในความเจื้อ มั่นคงในความฮัก กับมีความอดทน
3 ส่วนคนเฒ่าแม่ญิงก็เหมือนกั๋น สอนหมู่เขาหื้อมีจีวิตตี้เคารพยำเก๋งพระเจ้า บ่ดีไปอู้ใส่ฮ้ายคนอื่นกาว่า
เป๋นขี้เหล้า แต่หื้อเป๋นคนตี้สอนในสิ่งดีๆ
4 เปื้อจะเฝึกอบรมแม่ญิงสาวหื้อฮักลูกฮักผัว
5 เป๋นคนมีสติบังคับตั๋วเก่าได้ดี กับเป๋นคนบริสุทธิ์ เป๋นแม่บ้านแม่เฮือนตี้ดี มีความเมตต๋ากับยอมฟังกำ
ผัว เปื้อจะป้องกั๋นบ่หื้อคนอื่นๆ ว่าถ้อยกำของพระเจ้าในตางตี้บ่ดี
6 ในทำนองเดียวกั๋น หื้ออ้อนวอนป้อจายหนุ่มๆ มีสติบังคับตั๋วเองได้ดี
7 ในกู้สิ่งกู้อย่างต้านต้องเยียะดีเป๋นตั๋วอย่างต่อหมู่เขา เมื่อต้านสอน หื้อสอนอย่างซื่อสัตย์กับเอาแต๊เอา
ว่า
8 กับหื้อต๋ามหลักกำสอนตี้ถูกต้อง เปื้อจะบ่มีใผต๋ำหนิได้ ส่วนคนตี้ขัดขวางต้านก็จะอายขายหน้า ย้อนว่า
หมู่เขาบ่ฮู้จะเอาอะหยังมาว่าหื้อหมู่เฮาได้
9 สอนหมู่ขี้ข้าหื้อยอมฟังเจ้านายของต๋นกู้เรื่อง กับเยียะหื้อเจ้านายปอใจ๋ บ่ดีเถียงเปื้น
10 กับห้ามลักเข้าของ แต่แสดงหื้อเจ้านายหันว่าเขาไว้ใจ๋ได้ เปื้อว่ากู้สิ่งตี้หมู่เขาเยียะจะเยียะหื้อกำสอน
ของพระเจ้าพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮา เป๋นตี้น่าเหลื้อมใสศรัทธา
11 ตี้ข้าพเจ้าอู้จาอี้ก็ย้อนว่าพระเจ้าเปิดเผยพระคุณของพระองค์เปื้อจ้วยคนตังหลายหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ
12 โดยพระคุณนี้พระเจ้าสอนหื้อเฮาเลิกใจ๊จีวิตตี้บ่นับถือพระเจ้า กับตัดกิเลสตั๋ณหาของโลกนี้เหีย แล้ว
สอนหื้อเฮาเป๋นคนมีสติบังคับตั๋วเก่าได้ เป๋นคนยุติธรรม กับเป๋นคนตี้ยำเก๋งพระเจ้าในยุคนี้
13 เฮาควรเยียะจาอี้ในต๋อนตี้เฮารอความหวังอันน่ายินดี ความหวังนี้คือก๋านป๋ากฏของรัศมีของพระเจ้าผู้
ยิ่งใหญ่กับพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮา คือพระเยซูคริสต์
14 พระองค์ต๋ายเปื้อเฮา เปื้อไถ่เฮาหื้อป๊นอำนาจบาปตึงหมดตึงเสี้ยง กับเปื้อเยียะหื้อเฮาบริสุทธิ์ แล้วจะ
ได้เป๋นคนของพระเจ้าตี้เอาแต๊เอาว่าในก๋านเยียะความดี
15 ย้อนจาอั๋นหื้อสอนสิ่งหมู่นี้ ตึงกระตุ้นผู้เจื้อตี้หั๋นหื้อเยียะตวย กับว่าหื้อคนตี้บ่เยียะ ต้านมีสิทธิอำนาจ
เต๋มตี้จะเยียะจาอี้ บ่ดีหื้อใผดูแควนเฮาได้เน่อ

3

ก๋านใจ๊จีวิตตี้ถูกต้อง

1 หื้อเตื๋อนผู้เจื้อตังหลายยอมฮับกับเจื้อฟังผู้มีอำนาจกับผู้ปกครองบ้านเมือง เตื๋อนหื้อพร้อมเยียะความดี
กู้อย่างอยู่ตลอด
2 กับบอกหมู่เขาว่าห้ามใส่ฮ้ายคนอื่น แต่หื้ออยู่อย่างสงบสุข แป๋งใจ๋หาคนอื่นกับอ่อนน้อมต่อกู้คน
3 เมื่อตะก่อนเฮาก็เกยเป๋นคนบ่หลวุก บ่เจื้อฟัง กับหลงผิด ตกเป๋นขี้ข้าของตั๋ณหากับก๋านม่วนงันสันเล้า
จีวิตมีก้าเรื่องขอยกั๋น ตึงความบ่ดีเต๋มไปหมด เฮาจังคนอื่น คนอื่นจังเฮาตวย
4 แต่เมื่อพระเจ้าผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮาแสดงความฮักความเมตต๋าหื้อเฮาหันแล้ว
5 พระองค์ก็จ้วยหื้อเฮารอดป๊นบาปโต้ษ บ่ใจ๊ย้อนก๋านเยียะสิ่งตี้ถูกต้องต๋ามธรรม แต่ย้อนความเมตต๋า
ของพระองค์ พระองค์ช่วยล้างบาปของเฮาออกไป กับเยียะหื้อเฮาเป๋นคนใหม่ มีจีวิตใหม่ โดยฤทธิ์เดชของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์
6 พระเจ้าหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่กับเฮาอย่างบ่มีข้อจำ๋กัดโดยตางพระเยซูคริสต์ผู้จ้วยหื้อรอดป๊น
บาปโต้ษของเฮา
7 เปื้อว่าเมื่อพระเจ้าเยียะหื้อเฮาเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยพระคุณของพระองค์แล้ว เฮาก็จะได้ฮับ
มรดกต๋ามตี้เฮาหวังไว้ คือจีวิตนิรันดร์
8 กำอู้นี้เจื้อถือได้ ข้าพเจ้าใค่หื้อต้านเน้นเรื่องนี้ เปื้อว่าคนตี้เจื้อพระเจ้าจะได้ทุ่มเทเยียะความดี เซิ่งเป๋น
สิ่งตี้ดีกับมีประโยชน์สำหรับกู้คน
9 แต่หื้อเลี่ยงก๋านเถียงกั๋นในเรื่องบ่เป๋นเรื่องเกี่ยวกับลำดับรายจื้อป๊ออุ๊ยแม่หม่อน กับผิดหัวกั๋นเกี่ยวกับ
บทบัญญัติของโมเสส ย้อนว่าเยียะจาอี้บ่เยียะหื้อเกิดประโยชน์กับเสียเวลา
10 ถ้าคนใดชอบเยียะหื้อแตกแยก หื้อเตื๋อนคนนั้นสองเตื้อก็ปอ แล้วก็ห้ามยุ่งกับเขาแหม
11 ย้อนต้านฮู้ดีอยู่แล้วว่า เขาหมู่นั้นเป๋นคนตี้หลงจากความจริง บาปหนา ก๋านเยียะบ่ดีของเขาก็แสดง
หื้อหันว่าเขามีความผิด

บางอย่างตี้บ่ควรจะลืม

12 เมื่อข้าพเจ้าส่งอารเทมาสกาว่าทีคิกัสมาหาต้านนั้น หื้อพยายามอย่างเต๋มตี้มาหาข้าพเจ้าตี้เมืองนิโค
บุรีเน่อ ย้อนว่าข้าพเจ้าตัดสินใจ๋จะอยู่ตี้เมืองนี้จ๋นเสี้ยงหน้าหนาวนี้เต้าอั๋น

13 ขอพยายามจ้วยเหลือเศนาสตี้เป๋นทนายความกับอปอลโลในสิ่งตี้ตึงสองคนจ๋ำเป๋นต้องใจ๊ในก๋านเตียวตาง เปื้อหมู่เขาจะบ่ขาดอะหยัง
14 ปี้น้องผู้เจื้อบนเกาะครีตควรจะเฮียนฮู้ตี้จะตั้งอกตั้งใจ๋เยียะความดี เปื้อจ้วยเหลือคนตี้ขาดสิ่งตี้จ๋ำเป๋นในจีวิตประจ๋ำวัน กับหมู่ต้านจะมีจีวิตตี้เป๋นประโยชน์
15 กู้คนตี้อยู่ตวยข้าพเจ้าฝากกำกึ๊ดเติงมาหาต้าน ขอฝากกำกึ๊ดเติงหาหมู่ผู้เจื้อตี้ฮักเฮาตวย ขอหื้อต้านตังหลายจงได้ฮับพระคุณของพระเจ้าเต๊อะเน่อ

จดหมายจากเปาโลเขียนเถิง
ฟีเลโมน

เปาโลเป๋นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงเปื้อนจื้อฟีเลโมน เซิ่งเป๋นจดหมายส่วนตั๋วเถิงฟีเลโมน ต้านได้เขียนขึ้นประมาณปี๋ ค□ศ□ 60

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ต๋อนตี้ต้านติดคอกอยู่ในกรุงโรม ฟีเลโมนอยู่ตี้เมืองโคโลสี เป๋นคนร่ำรวย เขามีขี้ข้าหลายคน ขี้ข้าคนนึ่งตี้จื้อโอเนสิมัส ได้หนีไปกรุงโรม แล้วได้ฮู้จักกับเปาโล เปาโลได้บอกข่าวดีหื้อโอเนสิมัสฟัง แล้วโอเนสิมัสก็ได้ฮับเจื้อ เปาโลเลยเขียนจดหมายไปเถิงฟีเลโมน เปื้อขอหื้อเขาฮับโอเนสิมัสคืนมาเปื้อจะเป๋นปี๋น้องในพระคริสต์ จื้อโอเนสิมัสนั้นมีความหมายว่า มีประโยชน์ เปาโลได้เล่นกำกับความหมายของจื้อโอเนสิมัสในจดหมายฉบับนี้ เปาโลบอกว่า โอเนสิมัสคนนี้จะมีประโยชน์ต๋อเปาโลกับฟีเลโมน

ในเนื้อหาจดหมายเปาโลบ่ได้เขียนบอกว่า ก๋านมีขี้ข้าบ่ใจ้เป๋นสิ่งบ่ดี แต่ได้ขอหื้อเปื้อนฟีเลโมนเยียะตั๋วต๋อโอเนสิมัสหื้อเป๋นเหมือนปี๋น้องในพระคริสต์ คนอื่นๆ ตี๋อ่านจดหมายฉบับนี้เลยสามารถตี๋จะเฮียนฮู้เกี่ยวกับสิ่งตี๋ควรเยียะต๋อขี้ข้าของหมู่เขา หมู่เขาควรตี๋จะมีความเมตต๋ากรุณาต๋อขี้ข้า ก๋านมีขี้ข้าบ่ได้เป๋นสิ่งผิดกฎหมายในอาณาจักรโรมสมัยนั้น

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล คนตี๋โดนขังคอกเปื้อพระเยซูคริสต์ กับจากทิโมธีน้องบ่าวในความเจื้อของเฮา
เถิง ฟีเลโมน ตี๋เป๋นเปื้อนฮักกับเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊กับเฮา
2 กับเถิงนางอัปเฟียน้องสาวในความเจื้อ ตึงอารคิปปัสคนตี๋ได้ฮ่วมต่อสู้ตวยกั๋นในก๋านบอกข่าวดีกับเฮา
กับเถิงหมู่ปี๋น้องผู้เจื้อตี๋มาจุมนุมในบ้านของต้านตวย
3 ขอหื้อต้านดังหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ

ความฮักกับความเจื้อของฟีเลโมน

4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าตลอด เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานเผื่อต้าน
5 ย้อนข้าพเจ้าได้ยินว่า ต้านเจื้อวางใจ๋พระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับฮักคนของพระเจ้าตังหลาย
6 ข้าพเจ้าอธิษฐานขอหื้อความเจื้อตี๋เฮามีฮ่วมกั๋น จะเยียะหื้อต้านเข้าใจ๋นักขึ้นเถิงสิ่งดีต่างๆ ตึงหมดตึงเสี๊ยงตี๋เฮามีในพระคริสต์
7 น้องเหย ความฮักของต้านเยียะหื้อข้าพเจ้ามีความสุข กับมีก๋ำลังใจ๋นักแต๊ๆ ย้อนต้านเยียะหื้อคนของพระเจ้าจื้นจมยินดี

ขอหื้อต๊อนฮับโอเนสิมัสเหมือนปี๋น้อง

8 ย้อนจาอั้น เถิงแม้ว่าในนามพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าก้าตี๋จะสั่งต้านหื้อเยียะในสิ่งตี๋ต้านควรจะเยียะ
9 แต่ข้าพเจ้าก็บ่เยียะจาอั้น ย้อนหันแก่ความฮัก ข้าพเจ้าก็เลยจะอ้อนวอนต้านดีกว่าว่า ข้าพเจ้าเปาโลคือคนเฒ่าตี๋โดนขังคอกอยู่ย้อนหันแก่พระเยซูคริสต์
10 ข้าพเจ้าวิงวอนต้านเรื่องโอเนสิมัส เซิ่งได้มาเป๋นลูกของข้าพเจ้าต๋อนตี๋ข้าพเจ้าติดคอกอยู่ 11 เมื่อตะก่อนเขาบ่เป๋นประโยชน์สำหรับต้าน แต่บ่าเดี๋ยวนี้เขาเป๋นประโยชน์แก่ต้านตึงข้าพเจ้า
12 ข้าพเจ้าส่งเขาตี๋เป๋นดวงใจ๋ของข้าพเจ้ามาหื้อกับต้าน
13 แต๊ๆ แล้วข้าพเจ้าใค่หื้อเขาอยู่ตี๋นี่เปื้อจ้วยเหลือข้าพเจ้าแตนต้าน ในต๋อนตี๋ข้าพเจ้ายังติดคอกอยู่นี้ย้อนข่าวดีนั้น
14 แต่ข้าพเจ้าบ่อยากเยียะอะหยังก่อนตี๋ต้านจะหันดีหันงามตวยเหียก่อน เปื้อความดีตี๋ต้านจะได้เยียะนั้นก็จะเป๋นก๋านเต๋มใจ๋ใค่เยียะคนเดียว บ่ใจ้โดนบังคับ
15 บ่แน่เน่อ ตี๋เขาละต้านไปหว่างนึ่ง ก็เปื้อต้านจะได้เขาปี๊กคืนมาตลอดไปก็ได้
16 เขาบ่ใจ้ขี้ข้าแหมต่อไป แต่ดีเหลือนั้น คือเขาเป๋นปี๋น้องผู้เจื้อตี๋ฮัก ข้าพเจ้าฮักเขาขนาด แต่ต้านจะฮักเขานักเหลือแหม บ่ใจ้ในฐานะตี๋เป๋นคนเต้าอั้น แต่เป๋นผู้เจื้อขององค์พระผู้เป๋นเจ้าตวย
17 ย้อนจาอั้นถ้าต้านยังนับข้าพเจ้าเป๋นเปื้อนฮ่วมงานของต้าน ก็หื้อฮับเขาไว้เหมือนฮับตั๋วข้าพเจ้าเอง
18 ถ้าเขาได้เยียะอะหยังผิดต่อต้าน กาว่าเป๋นหนี้ต้าน ขอหื้อมาก็ตเอากับข้าพเจ้าเต๊อะ
19 ข้าพเจ้าเปาโลเขียนกับมือของตั๋วเก่าว่า ข้าพเจ้ายืนยันจะส้ายหื้อตึงหมด แต่ต้านก็บ่ดีลืมเน่อว่าต้านก็เป๋นหนี้จิวิตข้าพเจ้าอยู่เหมือนกั๋น 20 แม่นละ น้องเหย ขอหื้อข้าพเจ้าได้ประโยชน์จากต้านต๋วมตี๋เป๋นปี๋น้องผู้เจื้อเดียวกั๋นพ่องเต๊อะ จ้วยเยียะหื้อข้าพเจ้าจื้นใจ๋ในพระคริสต์ตวย
21 ตี๋ข้าพเจ้าเขียนจดหมายมาเถิงต้าน ก็ย้อนว่าข้าพเจ้ามั่นใจ๋ว่าต้านจะเจื้อฟัง กับฮู้ว่าต้านจะเยียะนักเหลือตี๋ข้าพเจ้าขอ

22 แหมอย่างนี่ง ขอเกียมตี้พักไว้หื้อข้าพเจ้าตวย ย้อนข้าพเจ้าหวังว่าพระเจ้าจะส่งข้าพเจ้าปึ๊กไปหาต้าน
ตังหลายต๋ามกำอธิษฐานของหมู่ต้าน

กำส่งต๊าย
23 เอปาฟรัสตี้ติดคอกเปื้อพระเยซูคริสต์ตวยข้าพเจ้านั้น ฝากกำกึ๊ดเติงมาหาต้าน
24 กับมาระโก อาริสทารคัส เดมาส กับลูก๋า เซิ่งเป๋นเปื้อนฮ่วมฮับใจ๊ของข้าพเจ้าก็ฝากกำกึ๊ดเติงมาหา
ต้านเหมือนกั๋น
25 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า อยู่กับจิตวิญญาณต้านตังหลายเต๊อะเน่อ

จดหมายเขียนเถิงหมู่ปี้น้องผู้เจื้อจาว
ฮีบรู

บ่มีใผแน่ใจ๋ได้ว่าผู้เขียนจดหมายเถิงจาวฮีบรูเป๋นใผ ในจดหมายฉบับนี้บ่มีกำตั๊กตวาย กับบ่ได้บอกชัดเจนว่าเขียนเถิงใผ เถิงแม้ว่าผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์คาดว่าผู้เขียนอาจจะเป๋นเปาโล บารนาบัส กาว่า อปอลโล แต่ก็บ่มีใผฮู้ได้อย่างแน่นอน แต่ผู้เจื้อสมัยคริสตจักรยุคแรกยอมฮับจดหมายฉบับนี้ว่าเป๋นถ้อยกำตี้พระเจ้า ดลใจ๋หื้อคนเขียน จดหมายฉบับนี้คาดว่าคงเขียนขึ้นก่อนปี๋ ค.ศ. 70

จดหมายฉบับนี้คงเขียนเถิงผู้เจื้อจาวยิวตี้ฮ้องแหมจื้อว่า จาวฮีบรู หมู่เขาโดนค่ำย้อนความเจื้อของหมู่เขา เซิ่งอาจจะเยียะหื้อหมู่เขาละความเจื้อย้อนก๋านค่ำนั้น บ่มีใผฮู้ผู้เจื้อหมู่นี้อยู่ตี้ไหน พระธรรมกิจก๋านของอัครทูตรายงานว่า หลังสเทเฟนต๋ายแล้ว คริสตจักรต่างๆ ก็โดนค่ำอย่างหนัก แล้วหมู่ผู้เจื้อก็แตกขะแลขะแจไปหลายตี้หลายแห่ง กับบอกข่าวดีในกู้ตี้ตี๋ได้ไป (กิจก๋าน 8:1,4; 11:19) จดหมายเขียนเถิงจาวฮีบรูเซิ่งอาจจะเป๋นหมู่นึ่งตี้ได้แตกขะแลขะแจไปตี้อื่นนั้น

เนื้อหาในจดหมายอู้เถิงจาวฮีบรู ได้ยกข้อพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่ามาอ้างหลายข้อ จดหมายฉบับนี้ได้บอกไว้ว่า พระเจ้าพระบิดาส่งพระเยซูคริสต์มาเปื้อรับรองพันธสัญญาใหม่ ย้อนพระเยซูต๋ายบนไม้ก๋างเขนเปื้อคนตังหลาย พันธสัญญาเก่าตี้รวมบทบัญญัติ กับก๋านถวายสัตว์ปู่จา ก็บ่มีผลอะหยังแล้ว กับบ่จ๋ำเป๋นแหมต่อไป จดหมายฉบับนี้ได้บอกเถิงว่าพระเยซูคริสต์ยิ่งใหญ่เหลือตึงหมู่ทูตสวรรค์ ตึงหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าสมัยก่อนแม้แต่โมเสส ตี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้ยิ่งใหญ่ตี้สุดในสมัยพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่า กับได้บอกว่าพระเยซูเป๋นมหาปุโรหิตตี้ยิ่งใหญ่เหลือมหาปุโรหิตสมัยพันธสัญญาเก่าตึงหมด พระองค์นั่งอยู่ตังเผิกขวาของพระเจ้าในสวรรค์ กับอ้อนวอนขอพระเจ้าเผื่อผู้เจื้อตังหลาย

พระเจ้าอู้ผ่านตางพระบุตรของพระองค์

1 เมินมาแล้วพระเจ้าอู้กับป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮา โดยตางผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์หลายเตื้อ
หลายวิธีตวยกั๋น
2 แต่ในยุคสุดต๊ายนี้ พระเจ้าได้อู้กับเฮาโดยตางพระบุตร ผู้ตี้พระเจ้าได้แต่งตั้งหื้อเป๋นผู้ฮับมรดกกู้อย่าง
กับพระเจ้าได้สร้างจักรวาลโดยตางพระบุตรตวย
3 พระบุตรสำแดงหื้อหันรัศมีของพระเจ้า กับเป๋นปิมเดียวกั๋นกับพระเจ้า พระบุตรก๊ำจูกู้อย่างโดยกำอู้ตี้มี
ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ล้างบาปหื้อคนตังหลายแล้ว พระองค์ก็ได้นั่งตังขวามือของพระเจ้า
ผู้ตี้ยิ่งใหญ่ตี้สุดในสวรรค์
4 จาอั้นพระบุตรก็ได้เป๋นใหญ่เหลือหมู่ทูตสวรรค์ เหมือนกับจื้อตี้พระองค์ได้ฮับก็ยิ่งใหญ่เหลือจื้อของหมู่
ทูตสวรรค์
5 ย้อนว่าบ่มีทูตสวรรค์ต๋นใดเลยตี้พระเจ้าเกยอู้กับเปิ้นว่า
“เจ้าเป๋นลูกของเฮา วันนี้เฮาได้เป๋นป้อของเจ้าแล้ว”[ก]
กับบ่ได้อู้กับทูตสวรรค์ต๋นใดว่า
“เฮาเป๋นป้อของเจ้า เจ้าเป๋นลูกของเฮา”
6 เมื่อพระเจ้าส่งพระบุตรตี้เป๋นลูกคนเก๊าเข้ามาในโลกนี้ พระองค์ก็อู้ว่า
“หื้อหมู่ทูตสวรรค์ตังหลายของพระเจ้านมัสก๋านพระบุตร”[ข]
7 ส่วนหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์ พระเจ้าอู้ว่า
“พระเจ้าเยียะหื้อหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์เป๋นเหมือนลม
กับเยียะหื้อหมู่ผู้ฮับใจ๊ของพระองค์เป๋นเหมือนเปล๋วไฟ”[ค]
8 แต่ส่วนพระบุตรนั้นพระเจ้าอู้ว่า
“ข้าแต่พระเจ้า บัลลังก์ของพระองค์จะอยู่ตลอดไป
กับพระองค์จะปกครองแผ่นดินของพระองค์อย่างยุติธรรม
9 พระองค์ฮักความถูกต้องกับจังสิ่งบ่ดี
ย้อนจาอั้นพระเจ้าตี้เป๋นพระเจ้าของพระองค์
จึงเลือกพระองค์ กับหื้อพระองค์มีความจื่นจมยินดีตี้ได้ฮับเกียรติ
นักเหลือหมู่เปื้อนของพระองค์”[ค]

ก **1:5 1:5** สดด. 2:7 ข **1:6 1:6** ฉธบ. 32:43 (ฉบับกรีก LXX) ค **1:7 1:7** สดด. 104:4 ค **1:9 1:9** สดด. 45:6,8-9

10 กับยังอู้แหมว่า
□ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเก๊าหัวที
พระองค์สร้างแผ่นดินโลกกับฟ้าสวรรค์
โดยพระองค์เอง
11 สิ่งหมู่นี้จะหายไป แต่พระองค์จะยังอยู่
สิ่งหมู่นี้จะเปื่อยยุ่ยไปเหมือนเสื้อผ้า
12 พระองค์จะหมวดสิ่งหมู่นี้เหมือนหมวดเสื้อคุม
สิ่งหมู่นี้จะเปี่ยนไปเหมือนเปี่ยนเสื้อผ้า
แต่พระองค์ก็ยังคงเหมือนเก่า
จีวิตของพระองค์บ่มีวันสิ้นสุด□ฆ
13 พระเจ้าเกยอู้กับทูตสวรรค์ต๋นใดพ่องว่า
□หื้อนั่งตังขวามือของเฮา
จ๋นเต๊าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต้าน
เป๋นตี้ฮองติ๋นของต้าน□ง
14 ทูตสวรรค์ตึงหมดเป๋นก้าวิญญาณตี้ฮับใจ๊พระเจ้า ตี้พระองค์ส่งมาจ้วยเหลือคนตี้จะได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ

2

ความรอดอันยิ่งใหญ่
1 ย้อนจาอั้นเฮาต้องเอาใจ๋ใส่สิ่งต่างๆ ตี้ได้ยินมาหื้อนักขึ้นแหม เปื้อเฮาจะบ่ได้หลงไป
2 ย้อนถ้าถ้อยกำตี้พระเจ้าอู้ผ่านหมู่ทูตสวรรค์ได้ฮับก๋านพิสูจน์ว่าเป๋นความจริง คนตี้บ่เจื้อฟังตึงฝ่าฝืนก็ได้ฮับโต้ษอย่างสมควร
3 ถ้าจาอั้นหมู่เฮาจะรอดป๊นบาปโต้ษได้จาใด ถ้าเฮาบ่ได้เอาใจ๋ใส่ความรอดอันยิ่งใหญ่จาอี้ ความรอดนี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นผู้ตั้งเก๊าบอก แล้วคนหมู่นั้นตี้ได้ยินจากพระองค์ก็ยืนยันเรื่องนี้แก่เฮาตังหลายว่าเป๋นความจริง
4 พระเจ้าก็ยืนยันตวย โดยพระองค์เยียะหมายสำคัญ ก๋านอัศจ๋รรย์ กับก๋านปาฏิหาริย์ต่างๆ กับหื้อของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ต๋ามความต้องก๋านของพระองค์

ผู้ตี้ปาเฮาไปเถิงความรอดป๊นบาปโต้ษ
5 โลกใหม่ตี้เฮาก๋ำลังอู้เถิงนั้น พระเจ้าบ่ได้ยกหื้อหมู่ทูตสวรรค์ปกครองเลย
6 แต่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ต๋อนนึ่งว่า
□คนเฮาเป๋นใผตี้พระเจ้าต้องมาก๊ึดเถิง
คนเฮาเป๋นใผตี้พระเจ้าต้องมาเอาใจ๋ใส่
7 พระเจ้าเยียะหื้อหมู่เขาต่ำเหลือหมู่ทูตสวรรค์สักหว่างนึ่ง
กับหื้อหมู่เขาได้ฮับเกียรติกับก๋าสรรเสริญ
8 กับได้เยียะหื้อกู้สิ่งอยู่ใต้อำนาจของหมู่เขา□จ
ตี้ว่าพระเจ้าเยียะหื้อกู้อย่างอยู่ใต้อำนาจของหมู่เขานั้น ก็แสดงว่าบ่มีอะหยังเลยตี้บ่อยู่ใต้อำนาจของหมู่เขา แต่ต๋อนนี้เฮายังบ่หันกู้สิ่งกู้อย่างอยู่ใต้อำนาจของหมู่เขาเลย
9 แต่เฮาหันว่าพระเยซูผู้ตี้พระเจ้าเยียะหื้อต่ำเหลือหมู่ทูตสวรรค์หน้อยนึ่งนั้น บ่าเดี่ยวนี้ก็ได้ฮับเกียรติกับก๋าสรรเสริญแล้ว ย้อนว่าพระองค์ได้ยอมฮับความเจ็บปวดจ๋นต๋าย ตี้เป๋นจาอี้ก็โดยพระคุณของพระเจ้า พระเยซูเถิงได้ต๋ายเปื้อเฮากู้คน
10 ก็เปิงแล้วตี้พระเจ้าผู้สร้างกู้สิ่งกู้อย่างกับกู้สิ่งเกิดขึ้นมาเปื้อพระองค์ จะเยียะหื้อพระเยซูเป๋นผู้ตี้สมบูรณ์แบบโดยความตุ๊กทรมาน เปื้อปาคนของพระองค์จ๋ำนวนนักมามีส่วนฮ่วมได้ฮับเกียรติของพระองค์ ย้อนพระเยซูเป๋นผู้ตี้จะนำหมู่เขาหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ
11 ตึงพระเยซูผู้ตี้เยียะหื้อคนตังหลายบริสุทธิ์ กับคนตี้พระองค์เยียะหื้อบริสุทธิ์แล้วนั้น ก็มีพระบิดาองค์เดียวกั๋น จาอั้นพระเยซูก็บ่อายตี้จะฮ้องคนหมู่นั้นว่าเป๋นปี้น้องกั๋น
12 เหมือนตี้พระเยซูได้อู้กับพระเจ้าแล้วว่า
□ข้าพระองค์จะบอกจื้อของพระองค์แก่หมู่ปี้น้องของข้าพระองค์
กับจะสรรเสริญพระองค์ในตี้จุมนุมหมู่คนของพระองค์□ฉ
13 กับอู้แหมว่า

ฆ **1:12 1:12** สดด□ 102:25-27 ง **1:13 1:13** สดด□ 110:1 จ **2:8 2:8** สดด□ 8:4-6 ฉ **2:12 2:12** สดด□ 22:22

“ข้าพเจ้าจะไว้วางใจ๋ในพระองค์”ช
กับอู้แหมว่า
“ข้าพเจ้าตึงหมู่ลูกตังหลายตี้พระเจ้ายกหื้อแก่ข้าพเจ้าอยู่ตี้นี้แล้ว”ช
14 ย้อนหมู่ลูกตังหลายเป๋นคนมีเลือดมีเนื้อจาใด พระเยซูก็ได้มาเป๋นคนจาอั้นตวย เปื้อก๋านต๋ายของ
พระองค์จะเยียะหื้อมารตี้มีอำนาจแห่งความต๋ายหมดอำนาจไป
15 กับเปื้อจะได้จ้วยคนหมู่นั้นตี้ตกเป๋นขี้ข้าของความกั๋วต๋ายหื้อมีอิสระ
16 แต๊ๆ แล้วพระเยซูบ่ได้มาจ้วยหมู่ทูตสวรรค์ แต่พระองค์มาจ้วยลูกหลานของอับราฮัม
17 ย้อนจาอี้พระเยซูจึงต้องเป๋นเหมือนปี้น้องของพระองค์กู้อย่าง เปื้อจะได้เป๋นมหาปุโรหิตตี้มีเมตต๋ากับ
ซื่อสัตย์ตี้จะฮับใจ๊พระเจ้า กับเปื้อคนตังหลายจะฮับก๋านยกโต้ษบาป
18 พระองค์จ้วยหมู่คนตี้ก๋ำลังถูกลองใจ๋ได้ย้อนพระองค์เกยทนตุ๊กต๋อนตี้ถูกลองใจ๋มาก่อน

3

พระเยซูยิ่งใหญ่เหลือโมเสส
1 ปี้น้องตังหลายผู้ตี้เป๋นคนของพระเจ้า ตี้พระองค์ฮ้องเหมือนกั๋น ขอหื้อมีใจ๋จดจ่อตี้พระเยซู ผู้ตี้พระเจ้า
ใจ๊มากับเป๋นมหาปุโรหิตของความเจื้อของเฮา
2 พระองค์สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ตี้แต่งตั้งพระองค์ เหมือนกับโมเสสซื่อสัตย์ในก๋านฮับใจ๊คนในบ้านของ
พระเจ้า
3 แต่จาใดก็ต๋ามพระเยซูก็สมควรได้ฮับเกียรตินักเหลือโมเสส อย่างกับคนแป๋งบ้านมีเกียรตินักเหลือตั๋ว
บ้าน
4 ย้อนว่าบ้านกู้หลังต้องมีคนสร้าง แต่พระเจ้าเป๋นผู้สร้างกู้สิ่งกู้อย่าง
5 โมเสสนั้นฮับใจ๊คนในบ้านของพระเจ้าตึงหมดอย่างซื่อสัตย์ ต้านเป๋นพยานเถิงสิ่งตี้พระเจ้าจะอู้ในปาย
หน้า
6 แต่พระคริสต์นั้นได้เยียะหน้าตี้ลูกตี้ปกครองคนในบ้านของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ เฮาก็เป๋นคนในบ้าน
ของพระองค์ ถ้าเฮายึดมั่นในความก้ากับความหวังตี้เฮาภูมิใจ๋นั้น

ก๋านย้างพักของคนของพระเจ้า
7 ย้อนจาอั้นก็เป๋นต๋ามตี้พระวิญญาณบริสุทธิ์อู้ไว้ว่า
“วันนี้ ถ้าหมู่ต้านได้ยินเสียงของพระองค์
8 บ่ดีเยียะใจ๋หลึ่ง
เหมือนต๋อนตี้หมู่ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้านได้กบฏต่อพระเจ้า
ในหละหว่างมีก๋านลองดีต่อพระองค์ต๋อนอยู่ในดินแดนทุรกั๋นดาร
9 ตี้หั้นหมู่เขาได้ลองดีกับทดลองเฮา
กับได้หันสิ่งตี้เฮาเยียะตลอดสี่สิบปี๋
10 ย้อนจาอี้เฮาจึงโขดคนหมู่นั้น กับเฮาได้อู้ว่า
“ใจ๋ของหมู่เขาหลงผิดสะลวด กับหมู่เขาบ่เกยฮู้จักตางของเฮา”
11 เฮาจึงปฏิญาณต๋อนตี้เฮาโขดว่า
“หมู่เขาบ่มีวันตี้จะได้เข้าไปย้างพักในตี้ของเฮา”ญ
12 ปี้น้องตังหลายหละวังไว้หื้อดี ตี้จะบ่มีใผสักคนในหมู่ของต้านมีใจ๋ฮ้ายกับบ่ยอมเจื้อ แล้วหลงไปจาก
พระเจ้าผู้มีจิวิตอยู่
13 แต่จงหื้อก๋ำลังใจ๋กั๋นกู้ๆ วัน ตลอดเวลาตี้ยังฮ้องกั๋นว่า “วันนี้” เปื้อจะบ่มีใผคนใดในหมู่ต้านถูกบาป
ล่อลวงหื้อหลึ่งไป
14 ย้อนเฮามีส่วนฮ่วมกับพระคริสต์ ถ้าเฮายึดมั่นในความเจื้อตี้เฮามีตั้งแต่เก๊าจ๋นเถิงตี้สุด
15 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“วันนี้ถ้าหมู่ต้านได้ยินเสียงของพระองค์
บ่ดีเยียะใจ๋หลึ่ง
เหมือนต๋อนตี้หมู่ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของหมู่ต้านได้กบฏต่อพระเจ้า”ฎ
16 ใผตี้ได้ยินเสียงพระเจ้าแล้วกบฏต่อพระองค์ ก็คือคนตังหลายตี้โมเสสได้ปาออกมาจากประเทศอียิปต์
บ่ใจ้กา
17 ใผตี้พระเจ้าโขดตลอดสี่สิบปี๋ ก็คือคนตังหลายตี้เยียะบาป เซิ่งได้ต๋ายในดินแดนทุรกั๋นดารบ่ใจ้กา
18 กับใผตี้พระเจ้าปฏิญาณว่า จะบ่มีวันได้เข้าไปย้างพักในตี้ของพระองค์ ก็คือคนตังหลายตี้บ่เจื้อฟังบ่ใจ้
กา

ช **2:13 2:13** อสย 8:17 ช **2:13 2:13** อสย 8:18 ญ **3:11 3:11** สดด 95:7-11 ฎ **3:15 3:15** สดด 95:7-8

19 ย้อนหมู่เขาบ่เจื้อ เฮาจึงหันว่าหมู่เขาบ่สามารถเข้าไปย้างพักอยู่ในตี้ของพระองค์

4

1 พระสัญญาของพระเจ้าตี้จะหื้อเฮาได้เข้าไปย้างพักอยู่ในตี้ของพระองค์นั้นก็ยังมีอยู่ ย้อนจาอั้นหื้อเฮาตังหลายหละวังตั๋วไว้หื้อดี เปื้อจะได้บ่มีใผคนใดในหมู่ต้านเสียโอกาสนั้นไป
2 แต๊ๆ แล้วเฮาตังหลายก็ได้ฮับข่าวดีเหมือนกั๋นกับหมู่เขา แต่ข่าวดีตี้หมู่เขาได้ยินนั้นบ่เป๋นประโยชน์ต่อเขา ย้อนว่าเขาหมู่นั้นบ่ได้เจื้อ
3 ส่วนหมู่เฮาผู้ตี้เจื้อก็จะได้เข้าไปย้างพักในตี้ของพระเจ้า ส่วนหมู่ตี้บ่ได้เจื้อก็จะเป๋นเหมือนตี้พระเจ้าได้อู้ว่า
“ย้อนจาอั้นเฮาจึงปฏิญาณต๋อนตี้เฮาโขดว่า
“หมู่เขาบ่มีวันตี้จะได้เข้าไปย้างพักในตี้ของเฮา” [๑]
พระเจ้าได้อู้จาอี้แม้ว่างานของพระองค์เสร็จแล้วตั้งแต่ต๋อนตี้พระองค์สร้างโลก
4 ย้อนมีต๋อนนึ่งในพระคัมภีร์ตี้พระองค์ได้อู้เถิงวันตี้เจ็ดว่า “ในวันตี้เจ็ดนั้นพระเจ้าได้ย้างจากก๋านงานตึงหมดของพระองค์” [๒]
5 แต่มีแหมข้อความตี้เขียนเถิงเรื่องนี้ว่า “หมู่เขาบ่มีวันตี้จะได้เข้าไปย้างพักในตี้ของเฮา” [๓]
6 หมู่คนตี้ได้ยินข่าวดีนี้ก่อนหน้านั้น บ่ได้เข้าไปย้างพักอยู่กับพระเจ้า ย้อนหมู่เขาบ่เจื้อฟัง แต่ก็มีคนอื่นๆ บางคนตี้จะได้เข้าไปย้างพักนั้นตวย
7 จาอั้นพระเจ้าจึงก๋ำหนดมาแหมวันนึ่ง คือวันตี้ฮ้องว่า “วันนี้” พระองค์ก็ได้อู้เกี่ยวกับ “วันนี้” ในหลายปี๋ต่อมาผ่านกษัตริย์ดาวิดต๋านข้อตี้เกยอ้างมาแล้วว่า
“วันนี้ถ้าหมู่ต้านได้ยินเสียงของพระองค์
บ่ดีเยียะใจ๋หลึ่ง” [๔]
8 ย้อนว่าถ้าโยชูวาได้ปาหมู่เขาเข้าสู่ก๋านย้างพักนั้นแล้ว หลังจากนั้นพระเจ้าก็คงบ่อู้เถิงวันย้างพักอื่นแหม
9 จาอั้นจึงยังมีก๋านย้างพักสะบาโตสำหรับคนของพระเจ้า
10 ย้อนว่าคนตี้ได้เข้าไปย้างพักในตี้ของพระองค์แล้วนั้น ก็ได้ย้างจากก๋านงานของตั๋วเก่า เหมือนกั๋นกับตี้พระเจ้าได้ย้างก๋านงานของพระองค์
11 ถ้าจาอั้นขอหื้อเฮาฮิแต๊ๆ ตี้จะได้เข้าไปย้างพักในตี้ของพระองค์ เปื้อจะบ่มีใผหลงไปอย่างคนตี้บ่เจื้อฟังหมู่นั้น
12 ถ้อยก๋าของพระเจ้านั้นมีจีวิต เยียะหื้อเกิดผล คมเหลือดาบสองคมกู้เถี่ยน แตงจิตจ๋นผดเถิงวิญญาณตึงข้อต่อกระดูก ผดเถิงไขในกระดูก ตัดสินก๋าก็ๆ กับความใค่ได้ในจิตใจ๋ได้
13 บ่มีอะหยังเลยตี้พระเจ้าสร้างมาแล้วถูกซ่อนบ่หื้อพระองค์หันได้ กู้อย่างก็ถูกเปิดเผยอย่างบ่มีอะหยังปิดบังไว้จากสายต๋าพระเจ้า ผู้ตี้เฮาตังหลายต้องรายงานตั๋วต่อพระองค์

พระเยซูเป๋นมหาปุโรหิตตี้ยิ่งใหญ่

14 ย้อนจาอั้น เมื่อเฮามีมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ตี้ได้เข้าไปอยู่ในสวรรค์แล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ก็หื้อเฮายึดมั่นในความเจื้อตี้เฮาได้ยอมฮับไว้
15 พระองค์เป๋นมหาปุโรหิตตี้เข้าใจ๋กับหันใจ๋ในความอ่อนแอของเฮา ย้อนพระองค์ก็เกยถูกลองใจ๋เหมือนเฮากู้อย่าง แต่พระองค์บ่ได้เยียะบาปเลย
16 ย้อนจาอั้น ขอหื้อเฮามั่นใจ๋ตี้จะเข้ามาหาตี้หน้าบัลลังก์ของพระเจ้าผู้ตี้มีพระคุณ เปื้อเฮาจะได้ฮับความเมตต๋า กับจะได้ฮับพระคุณตี้จะจ๊วยเหลือเฮาในยามตี้เฮาต้องก๋าน

5

1 พระเจ้าเลือกมหาปุโรหิตกู้คนจากคนนี่ละ กับได้ฮับก๋านแต่งตั้งหื้อฮับใจ๊พระเจ้า เป๋นตั๋วแตนของคนตังหลาย เปื้อเอาของถวายกับเครื่องปู่จามาถวายเปื้อไถ่บาป
2 มหาปุโรหิตหันอกหันใจ๋คนบ่ฮู้เรื่องตี้ได้หลงผิด ย้อนว่ามหาปุโรหิตเองก็มีความอ่อนแอเหมือนกั๋น
3 จาอั้นต้านจึงต้องถวายเครื่องปู่จาเปื้อไถ่บาปหื้อตั๋วเก่าตึงคนอื่นตวย
4 บ่มีใผแต่งตั้งตั๋วเก่าในต๋ำแหน่งมหาปุโรหิตตี้มีเกียรตินี้ได้ แต่พระเจ้าเลือกคนนั้นเหมือนตี้พระองค์ได้เลือกอาโรน [๕]
5 พระคริสต์ก็เหมือนกั๋น พระองค์บ่ได้ยกตั๋วเก่าขึ้นเป๋นมหาปุโรหิต แต่พระเจ้าได้อู้กับพระองค์ว่า
“เจ้าเป๋นลูกของเฮา วันนี้เฮาได้เป๋นป้อของเจ้าแล้ว” [๖]
6 พระเจ้ายังอู้ไว้แหมต๋อนนึ่งว่า

---

๑ **4:3 4:3** สดด 95:11 ๒ **4:4 4:4** ปฐก 2:2 ๓ **4:5 4:5** สดด 95:11 ๔ **4:7 4:7** สดด 95:7-8 ๕ **5:4 5:4** อพย 28:1 ๖ **5:5 5:5** สดด 2:7

เจ้าจะเป็นปุโรหิตตลอดไปอย่างเมลคีเซเดค[ถ]

7 ต่อนตี้พระเยซูมีจีวิตอยู่ในโลกนี้ พระองค์ได้อธิษฐานกับอ้อนวอนด้วยเสียงอันดังกับน้ำต่ำไหลเถิงพระเจ้า ผู้ตี้สามารถจ้วยพระองค์หื้อป็นจากความต่าย แล้วพระเจ้าก็ฟังย้อนพระเยซูยำเก๋งพระองค์

8 เถิงแม้ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ก็ได้เฮียนฮู้ตี้จะเจื้อฟังโดยก๋านทนตุ๊กทรมาน

9 เมื่อพระเจ้าเยียะหื้อพระเยซูสมบูรณ์แบบแล้ว พระเยซูก๋ายเป็นผู้ตี้เยียะหื้อกู้คนตี้เจื้อฟังพระองค์ ฮับความรอดป็นบาปโต้ษตี้คงอยู่ตลอดไป

10 โดยพระเจ้าได้แต่งตั้งพระเยซูเป็นมหาปุโรหิตอย่างเมลคีเซเดค

เตื๋อนบ่หื้อหลงผิดไป

11 ยังมีแหมหลายอย่างตี้เฮาจะอู้เกี่ยวกับเรื่องพระคริสต์เป็นมหาปุโรหิตเหมือนเมลคีเซเดค แต่อธิบายหื้อฟังยากย้อนหมู่ต้านเฮียนฮู้เข้าใจ๋จ๊า

12 แต๊ๆ แล้วต๋อนนี้หมู่ต้านน่าจะเป็นครูสอนได้แล้ว แต่ต้านก็ยังต้องก๋านคนมาสอนหลักธรรมเบื้องต้นเกี่ยวกับถ้อยกำของพระเจ้าแหม เหมือนว่าต้านยังต้องก๋านกิ๋นนมอยู่ ต้านกิ๋นของกิ๋นแข็งๆ บ่ได้

13 คนใดตี้ยังกิ๋นนมอยู่ก็เป็นหละอ่อนหน้อย เขายังบ่เข้าใจ๋ว่าสิ่งใดดีสิ่งใดบ่ดี

14 แต่ของกิ๋นแข็งๆ นั้นเหมาะสำหรับคนใหญ่ตี้ได้เฝึกจ๋นสามารถฮู้ว่าสิ่งใดดีสิ่งใดบ่ดี

6

1 จาอั้น ขอหื้อเฮาผ่านหลักกำสอนเบื้องต้นเกี่ยวกับพระคริสต์ แล้วพัฒนาความเข้าใจ๋ของเฮาหื้อเป็นคนใหญ่ เฮาบ่ควรสอนซ้ำแหมในเรื่องก๋านกลับใจ๋จากก๋านเยียะบ่ดีตี้นำไปเถิงความต่ายกับเรื่องความเจื้อในพระเจ้า

2 เรื่องกำสอนเกี่ยวกับพิธีช่วยล้างต่างๆ[๒] เรื่องพิธีวางมือ เรื่องก๋านเป็นขึ้นจากความต่าย กับเรื่องก๋านตัดสินลงโต้ษตลอดไป

3 เฮาก็จะพัฒนาจาอี้ต่อไป ถ้าพระเจ้ายอม

4 ส่วนผู้ตี้เกยอยู่ในความเป่งแจ้งของพระเจ้า เกยได้ฮับของประทานจากพระเจ้า กับได้มีส่วนฮ่วมในพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 กับตี้เกยมีประสบก๋ารณ์ว่าถ้อยกำของพระเจ้านั้นดี กับอำนาจของยุคตี้จะมาเถิงนั้นเป็นจาใด

6 ถ้าคนหมู่นั้นยังหลงไปก็เป็นไปบ่ได้ตี้จะปาหมู่เขากลับใจ๋จากบาปได้แหม ย้อนเหมือนกับว่าเขาได้เขิงพระบุตรของพระเจ้าบนไม้กางเขนแหมเตื้อ กับชะหน้าชะต๋าพระองค์ต่อหน้าคนดังหลาย

7 แผ่นดินตี้ได้ฮับน้ำฝนอยู่ตลอด กับเกิดพืชผักเป็นประโยชน์แก่คนปูก เป็นแผ่นดินตี้ได้ฮับปอนจากพระเจ้า

8 แต่แผ่นดินตี้มีหนามตึงหน้อยตึงใหญ่เต๋มไปหมดก็บ่มีก้า กับเสี่ยงต่อก๋านถูกแจ้ง สุดต๊ายก็ถูกเผาไฟ

9 เปื้อนตี้ฮักตังหลาย เถิงแม้ว่าหมู่เฮาจะอู้จาอี้ เฮาก็มั่นใจ๋ว่าต้านตังหลายมีปอนตี้ดีเหลือ เป็นปอนตี้จะนำไปฮับความรอดป็นบาปโต้ษ

10 พระเจ้ายุติธรรม พระองค์จะบ่ลืมก๋านงานตี้หมู่ต้านเยียะกับความฮักตี้หมู่ต้านแสดงหื้อพระองค์หันโดยก๋านตี้หมู่ต้านได้จ้วยเหลือคนของพระองค์กับยังจ้วยอยู่แหมต่อไป

11 หมู่เฮาใค่หื้อหมู่ต้านกู้คนเอาแต๊เอาว่าจ๋นเถิงตี้สุด เปื้อหื้อแน่ใจ๋ว่าสิ่งตี้ต้านหวังไว้นั้นจะเกิดขึ้นแต๊

12 หมู่เฮาบ่ใค่หื้อหมู่ต้านเป็นคนขี้ค้าน แต่หื้อเอาอย่างคนหมู่นั้นตี้เจื้อวางใจ๋กับอดทน ก็เลยได้ฮับสิ่งตี้พระเจ้าได้สัญญาไว้ว่าจะหื้อ

พระสัญญาของพระเจ้าก็เป็นแต๊

13 ต๋อนตี้พระเจ้าหื้อสัญญากับอับราฮัม พระองค์สาบานโดยอ้างเถิงตั๋วของพระองค์เองย้อนบ่มีใผใหญ่เหลือพระองค์แหมแล้ว

14 พระองค์อู้ว่า เฮาจะปั๋นปอนเจ้าอย่างแน่นอน กับจะหื้อเจ้ามีลูกหลานจ๋ำนวนนัก[ท]

15 หลังจากตี้อับราฮัมกอยถ้าอย่างอดทน ต้านก็ได้ฮับต๋ามตี้พระเจ้าสัญญาไว้

16 ส่วนคนเฮานั้นสาบานโดยอ้างผู้ตี้ใหญ่เหลือตั๋วเก่า กำสาบานยืนยันสิ่งตี้ได้อู้แล้ว กับเยียะหื้อก๋านเถียงกั๋นนั้นจบลง

17 พระเจ้าก็ได้ยืนยันพระสัญญาของพระองค์โดยกำสาบานเหมือนกั๋น เปื้อเยียะหื้อคนตี้จะฮับสิ่งตี้สัญญาไว้ฮู้อย่างแน่นอนว่า พระเจ้าจะบ่มีวันเปี่ยนใจ๋จากสิ่งตี้พระองค์ตัดสินใจ๋จะเยียะ

18 สิ่งตี้พระองค์สัญญากับสาบานเปี่ยนตึงบ่ได้ ย้อนว่าเป็นไปบ่ได้ตี้พระเจ้าจะอู้จุ จาอั้นหมู่เฮาตี้ได้เปิ้งพระองค์ ก็มีก๋ำลังใจ๋นักขึ้นขนาด ตี้จะได้ยึดความหวังตี้พระองค์ได้หื้อไว้

ถ **5:6** **5:6** สดด 110:4

๒ **6:2** **6:2** ถ้าแป๊ตรงกับภาษากรีกจะเป็น พิธีบัพติศมาต่างๆ อาจหมายเถิงพิธีบัพติศมาของคริสเตียนกาว่าพิธีช่วยล้างต่างๆ ของจาวยิว

ท **6:14** **6:14** ปฐก 22:17

19 เฮามีความหวังนี้เผียบเหมือนสมอเฮือตี้ยึดจิตใจ๋หื้อแน่นกับมั่นคง ความหวังนี้ก็เป๋นความหวังตี้จะปาหมู่เฮาผ่านผ้ากั้งในพระวิหารบนสวรรค์ เข้าไปในตี้ๆ บริสุทธิ์ตี้สุด
20 เป๋นตี้ตี้พระเยซูได้เข้าไปก่อนเฮาแล้วเปื้อเฮาตังหลาย พระองค์ได้เป๋นมหาปุโรหิตตลอดไปอย่างเมลคีเซเดค

7

ปุโรหิตอย่างเมลคีเซเดค

1 เมลคีเซเดคคนนี้เป๋นกษัตริย์เมืองซาเลม กับเป๋นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ต้านได้ไปหาอับราฮัมต๋อนตี้อับราฮัมก่ำลังปี๊กมาจากก๋านมีชัยเหนือหมู่กษัตริย์ต่างๆ แล้วต้านได้ปั๋นปอนอับราฮัม[ธ]
2 อับราฮัมก็ได้ถวายของตี้ยึดมานึ่งในสิบส่วนแก่เมลคีเซเดค จื้อเมลคีเซเดคมีความหมายว่า “กษัตริย์ตี้เยียะต๋ามความถูกต้อง” กับต้านเป๋นกษัตริย์แห่งเมืองซาเลม หมายเถิง “กษัตริย์แห่งสันติสุข”
3 บ่มีเขียนไว้ว่าใผเป๋นป้อแม่ของต้าน กาว่าป้ออุ๊ยแม่หม่อนของต้านเป๋นใผ วันเกิดกาว่าวันต๋ายของต้านก็บ่มีเขียนบอกไว้ ต้านเป๋นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า ตั๊ดตี้ว่าต้านเป๋นปุโรหิตตลอดไป
4 กี๊ดผ่อเต๊อะว่าเมลคีเซเดคยิ่งใหญ่มอกใด เถิงขนาดอับราฮัมป้ออุ๊ยแม่หม่อนคนเก๊าของเฮายังถวายของตี้ยึดมาได้นึ่งในสิบหื้อต้าน
5 บทบัญญัติของโมเสสสั่งหื้อลูกหลานผะกุ๋นเลวีตี้เป๋นปุโรหิตฮับส่วนแบ่งนึ่งในสิบจากสิ่งตี้คนตังหลายได้มา คือมาจากหมู่ปี้น้องของเขา เถิงแม้ว่าหมู่ปี้น้องของเขาจะสืบเจื๊อสายมาจากอับราฮัมเหมือนกั๋น
6 แต่เมลคีเซเดคนั้นบ่ได้สืบเจื๊อสายมาจากผะกุ๋นเลวี ก็ยังได้ฮับนึ่งในสิบส่วนจากอับราฮัม แล้วได้ปั๋นปอนอับราฮัมผู้ตี้พระเจ้าหื้อพระสัญญา
7 เฮากู้คนฮู้ว่า ผู้ตี้หื้อปอนก็ยิ่งใหญ่เหลือผู้ตี้ได้ฮับปอน
8 ส่วนปุโรหิตผะกุ๋นเลวีตี้ได้ฮับนึ่งในสิบส่วนเป๋นก้าคนตี้ต้องต๋าย แต่เมลคีเซเดคผู้ตี้ได้ฮับนึ่งในสิบส่วนเป๋นผู้ตี้พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่ายังมีจีวิตอยู่
9 จะอู้จาอี๊ก็ได้ว่าลูกหลานผะกุ๋นเลวีตี้ได้ฮับนึ่งในสิบส่วนนั้นได้ถวายนึ่งในสิบส่วนแก่เมลคีเซเดคผ่านตางอับราฮัมตวย
10 ย้อนว่าต๋อนตี้เมลคีเซเดคกับอับราฮัมปะกั๋นนั้น เลวียังบ่เกิดเตื้อ แต่ว่าเลวีก็อยู่ในสายเลือดของอับราฮัมป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเขา
11 จาใดก็ต๋าม ถ้าคนตังหลายเป๋นคนดีสมบูรณ์แบบได้โดยตางระบบปุโรหิตของเผ่าเลวี เซิ่งบทบัญญัติของโมเสสก็ตั๋งขึ้นจากระบบนี้ แล้วเป๋นจาใดจะต้องมีปุโรหิตอย่างเมลคีเซเดคแตนหมู่ปุโรหิตต๋ามแบบอย่างอาโรนแหม
12 ย้อนว่าเมื่อเปี่ยนระบบปุโรหิตแล้ว บทบัญญัติก็ต้องเปี่ยนตวยเปื้อหื้อเข้ากั๋น
13 องค์พระผู้เป๋นเจ้าคนตี้เฮาอู้เถิงนี้มาจากเผ่าอื่น เซิ่งบ่มีใผในเผ่านี้เกยเป๋นปุโรหิตฮับใจ๊อยู่หน้าแต้นปู่จาเลย
14 เฮากู้คนฮู้ดีอยู่แล้วว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาสืบเจื๊อสายมาจากเผ่ายูดาห์เซิ่งโมเสสบ่เกยอู้เถิงว่าจะมีปุโรหิตมาจากเผ่านี้เลย

พระเยซูเป๋นปุโรหิตเหมือนเมลคีเซเดค

15 สิ่งตี้เฮาได้อู้มาแล้วนั้นก็ชัดเจนนักขึ้น ย้อนมีปุโรหิตแหมคนนึ่งเกิดขึ้นต๋ามแบบอย่างเมลคีเซเดค
16 เซิ่งผู้ตี้ได้เป๋นปุโรหิตนี้นั้นบ่ได้ฮับก๋านแต่งตั้งต๋ามบทบัญญัติเรื่องเจื๊อสาย แต่ได้ฮับก๋านแต่งตั้งโดยฤทธิ์อำนาจของจีวิตตี้บ่เสี้ยงสุดเลย
17 ต๋ามตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“ต้านเป๋นปุโรหิตตลอดไปอย่างเมลคีเซเดค”[น]
18 บทบัญญัติเก่านั้นได้ยกเลิกไปแล้ว ย้อนมีจุดอ่อนกับบ่มีประโยชน์
19 ย้อนบทบัญญัติของโมเสสบ่ได้เยียะหื้ออะหยังสมบูรณ์แบบเลย แต่ต๋อนนี้เฮาได้ฮับความหวังตี้ดีเหลือตะก่อน เซิ่งโดยความหวังนี้เฮาจึงเข้าใก้พระเจ้าได้
20 ป๋ายบ่ปอพระเจ้ายังยืนยันเรื่องความหวังนี้โดยกำปฏิญาณของพระองค์ ส่วนคนอื่นๆ ได้เป๋นปุโรหิตโดยบ่มีกำปฏิญาณอะหยังเลย
21 แต่พระเยซูได้เป๋นปุโรหิตโดยกำปฏิญาณ เมื่อพระเจ้าอู้กับพระองค์ว่า
“องค์พระผู้เป๋นเจ้า[ฑ]ได้ปฏิญาณไว้แล้ว
กับจะบ่เปี่ยนใจ๋
คือ “ต้านจะเป๋นปุโรหิตตลอดไป””[บ]

ธ **7:1 7:1** ปฐก 14:18-20 น **7:17 7:17** สดด 110:4 ฑ **7:21 7:21** องค์พระผู้เป๋นเจ้าตี้นี่อ้างเถิง พระเจ้า บ **7:21 7:21** สดด 110:4

22 ย้อนกำปฏิญาณของพระเจ้านี้ พระเยซูจึงเป่นผู้ก๊ำประกั๋นพันธสัญญาตี้ดีเหลืออันเก่า
23 ปุโรหิตในเผ่าเลวีนั้นมีก๋านสืบต๋ำแหน่งต่อๆ กั๋นมาหลายคน ย้อนปุโรหิตหมู่นั้นเมื่อต๋ายก็เยียะหน้าตี้
ต่อบ่ได้
24 แต่พระเยซูก็เยียะหน้าตี้เป่นปุโรหิตตลอดไป ย้อนว่าพระองค์มีจีวิตโดยบ่มีวันต๋าย
25 พระเยซูจึงสามารถจ้วยจีวิตหมู่คนตี้มาหาพระเจ้าโดยตางพระองค์อย่างสมบูรณ์ ย้อนพระเยซูยังมีจี
วิตอยู่ตลอดเปื้ออ้อนวอนพระเจ้าเผื่อหมู่เขา
26 มหาปุโรหิตจาอี้ก็เปิงกับเฮา ย้อนพระองค์เป่นผู้บริสุทธิ์ บ่มีความผิด บ่มีมลทิน พระเจ้าแยกพระองค์
ออกจากคนบาปตังหลาย กับยกหื้ออยู่สูงเหลือสวรรค์
27 พระเยซูบ่จ๋ำเป่นต้องถวายเครื่องปู่จากู้วัน บ่เหมือนมหาปุโรหิตคนอื่นๆ ตี้ต้องถวายเครื่องปู่จาเปื้อไถ่
บาปหื้อตั๋วเก่าก่อน แล้วก้อยถวายเครื่องปู่จาเปื้อไถ่บาปหื้อคนตังหลาย แต่พระเยซูได้ถวายเครื่องปู่จาเตื้อ
เดียวก็ปอ เมื่อพระองค์ถวายจีวิตของพระองค์เป่นเครื่องปู่จา
28 ต๋ามบทบัญญัติของโมเสสนั้นคนเฮาตี้อ่อนแอได้ฮับก๋านแต่งตั้งหื้อเป่นมหาปุโรหิต แต่กำปฏิญาณของ
พระเจ้าตี้มาหลังบทบัญญัติได้แต่งตั้งพระบุตรผู้ตี้พระเจ้าเยียะหื้อสมบูรณ์แบบตลอดไป

8

พระเยซูเป่นมหาปุโรหิตของเฮา

1 สิ่งตี้สำคัญของเรื่องตี้เฮาอู้มานี้ก็คือว่า เฮามีมหาปุโรหิตจาอี้ ผู้ตี้นั่งอยู่ตังขวาบัลลังก์ของพระเจ้าผู้ตี้ยิ่ง
ใหญ่ตี้สุดในสวรรค์
2 กับเป่นผู้ตี้เยียะหน้าตี้ในสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุด คือในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ตี้แต๊จริง เซิ่งพระเจ้าเป่นผู้ตั้งขึ้น
บ่ใจ้คนตั้ง
3 มหาปุโรหิตกู้คนได้ฮับก๋านแต่งตั้งหื้อถวายเครื่องปู่จากับสัตว์ปู่จา ย้อนจาอี้ก็จ๋ำเป่นตี้มหาปุโรหิตคนนี้
ของเฮาจะต้องเอาของมาถวายตวยเหมือนกั๋น
4 ถ้าพระองค์อยู่ในโลกนี้ก็คงบ่ได้เป่นปุโรหิต ย้อนว่ามีหมู่ปุโรหิตตี้ถวายเครื่องปู่จาต่างๆ ต๋ามบทบัญญัติ
ของโมเสสอยู่แล้ว
5 ปุโรหิตหมู่นั้นฮับใจ๊ในสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้เฮียนแบบกับเป่นก้าเงาของสิ่งตี้อยู่ในสวรรค์เต้าอั้น เหมือน
กับต๋อนตี้โมเสสก๋ำลังจะแป๋งเต็นท์นั้น พระเจ้าได้เตื๋อนว่า
“หื้อแป๋งกู้อย่างต๋ามแบบตี้เฮาได้สำแดงหื้อเจ้าหันต๋อนอยู่บนดอยนั้น”[ป]
6 แต่หน้าตี้ปุโรหิตตี้พระเยซูได้ฮับก็ยิ่งใหญ่เหลือหน้าตี้ของหมู่ปุโรหิตหมู่นั้น เหมือนเดียวกั๋นกับพันธ
สัญญาตี้พระองค์ได้เป่นคนก๋างหละหว่างพระเจ้ากับคนก็ยิ่งใหญ่เหลือพันธสัญญาตี้พระเจ้าเกยเยียะผ่าน
ตางโมเสส ย้อนพันธสัญญาใหม่นี้เกิดขึ้นจากพระสัญญาตี้ดีเหลือ
7 ย้อนว่าถ้าพันธสัญญาเก่าดีอยู่แล้ว ก็บ่จ๋ำเป่นต้องมีพันธสัญญาใหม่มาแตน
8 แต่พระเจ้าต๋ำหนิคนของพระองค์ว่า
“เวลานั้นจะมาเถิงแล้ว
ตี้เฮาจะเยียะพันธสัญญาใหม่กับจาวอิสราเอลกับจาวยูดาห์
9 เซิ่งบ่เหมือนพันธสัญญา
ตี้เฮาได้เยียะกับหมู่ป๊ออุ๊ยแม่หม่อนของเขา
ต๋อนตี้เฮาจู๋งมือหมู่เขาออกมาจากประเทศอียิปต์
ย้อนหมู่เขาบ่ได้ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของเฮา
ย้อนจาอั้นเฮาเลยละหมู่เขาไว้
องค์พระผู้เป่นเจ้าอู้จาอี้ละ
10 นี่คือพันธสัญญาตี้เฮาจะเยียะกับจาวอิสราเอล
หลังจากเวลานั้น องค์พระผู้เป่นเจ้า[ฉ]อู้จาอี้
เฮาจะใส่บทบัญญัติของเฮาไว้ในจิตสำนึกของหมู่เขา
กับเฮาจะเขียนมันไว้ในจิตใจ๋ของหมู่เขา
เฮาจะเป่นพระเจ้าของหมู่เขา
หมู่เขาจะเป่นคนของเฮา
11 หมู่เขาจะบ่สอนเปื้อนบ้าน
กาว่าสอนหมู่ปี้น้องแหมว่า “หื้อฮู้จักองค์พระผู้เป่นเจ้า”

ป **8:5 8:5** อพย. 25:40 ฉ **8:10 8:10** องค์พระผู้เป่นเจ้าตี้นี่อ้างเถิง พระเจ้า

ย้อนว่ากู้คนจะยู้จักเฮา
ตั้งแต่คนต่ำต้อยตี้สุดจ๋นเถิงคนยิ่งใหญ่ตี้สุด
12 ย้อนเฮาจะยกโต้ษหื้อก๋านบ่ดีของหมู่เขา
กับจะบ่จ๋ำบาปของหมู่เขาแหมต่อไป ผ
13 เมื่อพระเจ้าฮ้องพันธสัญญานี้ว่า พันธสัญญาใหม่ พระองค์ก็ถือว่าพันธสัญญาเก่านั้นใจ๊บ่ได้แหมแล้ว สิ่งตี้ใจ๊บ่ได้กับเก่าไปนั้นแหมบ่เมินก็จะหายไป

9

ก๋านนมัสก๋านในโลกนี้กับในสวรรค์
1 พันธสัญญาอันก่อนนั้นมีกฎเกี่ยวกับก๋านนมัสก๋าน กับมีสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ในโลกนี้
2 มีเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ตี้ตั้งขึ้น เต็นท์นี้มีสองห้อง ห้องจั๊นนอกตี้ฮ้องว่า ห้องศักดิ์สิทธิ์ มีขาตั้งโกมไฟ โต๊ะกับเข้าหนมปังตี้ตั้งถวายพระเจ้าวางอยู่บนโต๊ะ 3 หลังผ้ากั้งมีแหมห้องเป๋นห้องจั๊นในฮ้องว่า ห้องตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุด
4 ในห้องนี้มีแต้นคำใจ๊เผาเครื่องหอม มีหีบแห่งพันธสัญญาตี้ตังนอกเป๋นคำ ตังในหีบมีไหคำตี้ใส่มานา มีไม้เต๊าของอาโรนตี้แตกใบอ่อน กับมีแผ่นหินแห่งพันธสัญญา ฝ สองแผ่น
5 บนหีบนั้นมีฮูปปั้นฮ้องว่า เครูบ ๕ ตี้แสดงว่าพระเจ้าอยู่ตี่หั้น ปีกของเครูบก๋างออกปกต๊ดตี้พระเจ้ายกโต้ษบาปหื้อ ๖ แต่ต๋อนนี้เฮาอู้เถิงเรื่องหมู่นี้นักเหลือนี้บ่ได้
6 เมื่อจัดเกียมกู้อย่างต๋ามนี้แล้ว หมู่ปุโรหิตก็เข้าไปตี้ห้องจั๊นนอก เปื้อเยียะหน้าตี้ของเขาเป๋นประจ๋ำ
7 แต่มีก้ามหาปุโรหิตเต้าอั้นตี้เข้าไปในห้องจั๊นในปี่ละเตื้อ ต้องเอาเลือดเข้าไปถวายเปื้อตั๋วเก่ากับเปื้อคนตังหลายตี้เยียะบาปโดยบ่ฮู้ตั๋ว
8 โดยสิ่งหมู่นี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์เยียะหื้อหันว่า ตางตี้จะเข้าไปในสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุดนั้นยังบ่เปิดเตื้อตราบใดตี้ห้องจั๊นนอกยังอยู่
9 นี่เป๋นภาพตี้เยียะหื้อหันว่าในสมัยนี้ ก๋านนำเครื่องปู่จาก็ดี สัตว์ปู่จาก็ดี ตี้เอามาถวายหื้อพระเจ้าบ่สามารถช่วยล้างจิตใจ๋คนตี้มานมัสก๋านพระเจ้าหื้อหมดใสได้
10 สิ่งหมู่นี้เป๋นก้าเรื่องเกี่ยวกับของกิ๋นกับพิธีช่วยล้างต่างๆ เป๋นกฎเก๋ณฑ์ตี้เกี่ยวกับเรื่องภายนอกเต้าอั้นจ๋นเถิงเวลาตี้พระเจ้าจะเปี่ยนเป๋นระบบใหม่
11 บ่าเดี่ยวนี้พระคริสต์ได้มาเป๋นมหาปุโรหิตตี้เยียะหื้อสิ่งดีๆ ตี้อยู่ตี้นี่แล้ว เกิดขึ้น พระองค์ก็เข้าไปในเต็นท์ตี้ยิ่งใหญ่กับสมบูรณ์เหลือเต็นท์ตี้อยู่ในโลก เป๋นเต็นท์ตี้คนบ่ได้แป๋ง กับบ่ได้เป๋นสิ่งตี้พระเจ้าสร้างในโลกนี้
12 พระเยซูบ่ได้เอาเลือดแป๊ะกาว่าเลือดงัวเข้าไปเป๋นเครื่องปู่จา แต่พระองค์เอาเลือดของตั๋วเก่าเข้าไปในห้องตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุด พระองค์เยียะจาอี้เตื้อเดียวก็ปอ แต่เยียะหื้อเฮารอดป๊นบาปโต้ษได้ตลอดไป
13 ถ้าเลือดแป๊ะกับเลือดงัวตึงน้ำขี้เต้าของลูกงัวตี้ถูกเผา ตี้เอาไปพรมคนตี้มีมลทิน สามารถช่วยล้างเขาหื้อบริสุทธิ์ต๋ามบทบัญญัติได้
14 แล้วเลือดของพระเยซูคริสต์จะช่วยล้างเฮานักเหลือนั้นมอกใด ย้อนโดยตางพระวิญญาณตี้อยู่ตลอดไป พระคริสต์ถวายตั๋วเป๋นเครื่องปู่จาตี้บ่มีต๋ำหนิต่อพระเจ้า เลือดของพระองค์ก็สามารถช่วยล้างจิตสำนึกของเฮาหื้อบริสุทธิ์ป๊นจากก๋านเยียะตี้นำไปเถิงความต๋าย เปื้อเฮาจะได้ฮับใจ๊พระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่
15 ย้อนจาอี้พระเยซูคริสต์จึงเป๋นคนก๋างนำพันธสัญญาใหม่มาหื้อ เปื้อคนตังหลายตี้พระเจ้าฮ้องมานั้นจะได้ฮับปอนตี้คงอยู่ตลอดไปต๋ามตี้พระเจ้าสัญญาไว้ ย้อนพระคริสต์ได้ต๋ายเปื้อไถ่หมู่เขาหื้อป๊นจากบาป ตี้ได้เยียะไปต๋อนตี้ยังอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพันธสัญญาเก่า
16 ส่วนหนังสือยกทรัพย์สมบัติหื้อนั้น จะต้องพิสูจน์ว่าเจ้าของหนังสือนั้นต๋ายแล้ว
17 ย้อนว่าหนังสือยกทรัพย์สมบัติจะมีผลบังคับใจ๊ได้ ก็ต่อเมื่อเจ้าของหนังสือต๋ายแล้ว ถ้าเจ้าของหนังสือยังมีจีวิต หนังสือนั้นก็บ่มีผลอะหยัง
18 เหมือนเดียวกั๋น พันธสัญญาอันเก่านั้นจะมีผลบังคับใจ๊ได้ก็ต่อเมื่อมีก๋านใจ๊เลือดเต้าอั้น
19 ต๋อนตี้โมเสสบอกบทบัญญัติกู้ข้อแก่จาวอิสราเอลแล้ว ต้านก็เอาเลือดลูกงัวกับแป๊ะ ๗ สูนกับน้ำ แล้วเอาขนแกะสีแดงสดมัดกิ่งต้นหุสบมาพรมหนังสือบทบัญญัติกับจาวอิสราเอล 20 ต้านอู้ว่า นี่คือเลือดแห่งพันธสัญญา ตี้พระเจ้าสั่งหื้อหมู่ต้านเยียะต๋าม
21 แล้วโมเสสได้เอาเลือดพรมเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์กับกู้สิ่งตี้ใจ๊ในก๋านนมัสก๋าน

ผ **8:12 8:12** ยรม 31:31-34 ฝ **9:4 9:4** อพย 31:18 ๕ **9:5 9:5** เครูบ เป๋นทูตสวรรค์ตี้มีปีกหมู่นึ่ง ๖ **9:5 9:5** เป๋นตั๊ดบนฝาหีบตี้ปุโรหิตเอาเลือดของสัตว์ปู่จามาพรมปี่ละเตื้อเป๋นพิธียกโต้ษบาป ๗ **9:19 9:19** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มี แป๊ะ

22 แต๊ๆ แล้วบทบัญญัติบอกว่าจะต้องใจ๊เลือดช่วยล้างของเกือบกู้อย่างหื้อหมดใสจากก๋านเป๋นมลทิน ถ้าบ่มีก๋านเสียเลือดก็บ่มีก๋านยกโต้ษบาป

เลือดของพระคริสต์ช่วยล้างบาปได้

23 ย้อนจาอั้นจึงจ๋ำเป๋นต้องใจ๊เครื่องปู่จาจาอี้ช่วยล้างสิ่งของต่างๆ หมู่นี้ตี้เป๋นของเฮียนแบบในสวรรค์หื้อหมดใส ส่วนของในสวรรค์นั้นต้องใจ๊เครื่องปู่จาตี้ดีเหลือนั้นมาเยียะหื้อหมดใส

24 ย้อนว่าพระเยซูคริสต์บ่ได้เข้าสู่สถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้คนแป๋งเฮียนแบบจากสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์แต๊ๆ ในสวรรค์ แต่พระองค์เข้าสู่สวรรค์นั้น บ่าเดี่ยวนี้พระองค์อยู่ต่อหน้าพระเจ้าเปื้อเฮาตังหลาย

25 กับพระเยซูบ่ได้ถวายตั๋วของพระองค์หลายเตื้อ เหมือนมหาปุโรหิตตี้ต้องเอาเลือดตี้บ่ใจ้ของตั๋วเก่า เข้าไปในห้องตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุดในเต็นท์นั้นกู้ปี๋

26 ย้อนถ้าเป๋นจาอั้นพระคริสต์ก็ต้องทนตุ๊กหลายเตื้อนับตั้งแต่สร้างโลกมา แต่แต๊ๆ แล้วพระองค์มาป๋ากฏในยุคสุดต๊ายเตื้อเดียวเต้าอั้น เปื้อถวายตั๋วเป๋นเครื่องปู่จาก๋ำจัดบาปจ๋นหมดเสี้ยง

27 เฮากู้คนก็ต้องต๋ายเตื้อเดียว หลังจากนั้นก็จะถูกพระเจ้าตัดสิน

28 ก็เหมือนกั๋นตี้พระคริสต์ก็ถวายตั๋วเป๋นเครื่องปู่จาเตื้อเดียว เปื้อฮับเอาบาปของคนจ๋ำนวนนักไป กับพระองค์จะปึ๊กมาเป๋นเตื้อตี้สอง บ่ได้มาเปื้อก๋ำจัดบาป แต่มาเปื้อนำความรอดป๊นบาปโต้ษมาหื้อกับหมู่คนตี้รอถ้าพระองค์

10

บ่ต้องถวายเครื่องปู่จาแหมต่อไป

1 บทบัญญัติเป๋นก้าเงาของสิ่งดีๆ ตี้จะมาเถิง บ่ใจ้ของแต๊ ย้อนจาอี้บทบัญญัติจึงบ่สามารถเยียะหื้อคนตี้มานมัสก๋านพระเจ้าสมบูรณ์แบบโดยก๋านถวายเครื่องปู่จาเหมือนเก่ากู้ๆ ปี๋ตลอด

2 ถ้าก๋านถวายเครื่องปู่จาเยียะหื้อคนสมบูรณ์แบบได้แต๊ๆ คนก็คงเลิกถวายเครื่องปู่จาไปแล้ว ย้อนว่าคนตี้มานมัสก๋านจะฮับก๋านช่วยล้างบาปจ๋นหมดใสเตื้อเดียวก็ปอ แล้วเขาจะบ่ยู้สึกผิดในความบาปของเขาแหมต่อไป

3 แต่ก๋านถวายเครื่องปู่จาจาอี้เป๋นสิ่งตี้เตื๋อนหื้อคนกึ๊ดเถิงเรื่องบาปของตั๋วเก่ากู้ๆ ปี๋

4 ย้อนว่าเป๋นไปบ่ได้ตี้เลือดแป๊ะเลือดงัวจะใจ๊ช่วยล้างบาปหื้อหมดไป

5 ย้อนจาอั้น เมื่อพระคริสต์เข้ามาในโลกนี้พระองค์อู้กับพระเจ้าว่า

พระองค์บ่ได้ต้องก๋านสัตว์ปู่จากับเครื่องปู่จา

แต่พระองค์ได้เกียมตั๋วตี้เป๋นเนื้อหนังหื้อข้าพระองค์

6 พระองค์บ่ได้ปอใจ๋สัตว์ตี้เผาปู่จา

กับเครื่องปู่จาล้างบาปหมู่นั้นเลย

7 แล้วข้าพระองค์อู้ว่า ข้าพระองค์อยู่ตี้นี้ ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพระองค์มาแล้ว เปื้อเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระองค์

อย่างตี้มีเขียนเถิงข้าพระองค์ในหนังสือม้วน [พ]

8 พระองค์ตั๋งเก๊าอู้ว่า พระองค์บ่ต้องก๋านสัตว์ปู่จา เครื่องปู่จา สัตว์ตี้เผาปู่จา กับเครื่องปู่จาล้างบาป พระองค์บ่ได้ปอใจ๋ในสิ่งหมู่นี้ (เถิงแม้ว่าบทบัญญัติสั่งหื้อเยียะจาอั้นก็ต๋าม)

9 พระองค์อู้แหมว่า ข้าพระองค์อยู่ตี้นี้ ข้าพระองค์มาเปื้อเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ พระเจ้าก็เลยยกเลิกระบบเก่าตี้ถวายเครื่องปู่จาเหีย เปื้อตั๋งระบบใหม่ตี้ถวายพระคริสต์ขึ้นแตน

10 ย้อนพระเยซูคริสต์ได้เยียะในสิ่งตี้พระเจ้าต้องก๋านนี้ เฮาตังหลายจึงได้ฮับก๋านช่วยล้างบาปหื้อหมดใสโดยพระเยซูคริสต์ถวายตั๋วของพระองค์เป๋นเครื่องปู่จาเตื้อเดียวก็ปอ

11 ปุโรหิตกู้คนยืนหน้าแต้นปู่จาเยียะหน้าตี้ของตั๋วเก่ากู้วัน โดยตี้เขาถวายเครื่องปู่จาอย่างเดียวกั๋นกู้วันๆ แต่เครื่องปู่จาหมู่นั้นก็ช่วยล้างบาปหื้อหมดไปบ่ได้เลย

12 แต่พระเยซูคริสต์ได้ถวายตั๋วเป๋นเครื่องปู่จาเตื้อเดียวตี้มีผลตลอดไป เปื้อล้างบาป แล้วก็นั่งอยู่เผิกขวามือของพระเจ้า

13 ตั๋งแต่นั้นมาพระองค์ก็รอถ้าจ๋นศัตรู๋ของพระองค์จะถูกเยียะหื้อเป๋นตี้ฮองตี๋นพระองค์

14 โดยก๋านถวายตั๋วของพระองค์เตื้อเดียว พระองค์ได้เยียะหื้อหมู่คนตี้ได้ฮับก๋านช่วยล้างหื้อหมดใส เป๋นคนสมบูรณ์แบบตลอดไป

15 พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยืนยันเรื่องนี้กับเฮาตวย พระองค์อู้ว่า

16 องค์พระผู้เป๋นเจ้าอู้ว่า อันนี้เป๋นพันธสัญญาตี้เฮาจะเยียะกับเขาตังหลายหลังจากสมัยนั้น

คือเฮาจะใส่บทบัญญัติของเฮาไว้ในจิตสำนึกของหมู่เขา

พ **10:7 10:7** สดด 40:6-8

กับเฮาจะเขียนมันไว้ในจิตใจ๋ของหมู่เขา□ฟ
17 กับอู้แหมว่า
□เฮาจะบ่จำ่บาปกับก๋านบ่ดีของเขาแหมเลย□ภ
18 เมื่อมีก๋านยกโต้ษบาปหื้อแล้ว ก็บ่ต้องมีก๋านถวายเครื่องปู่จาไถ่บาปแหม

กำเตื๋อนหื้อเจื้อฟังองค์พระผู้เป๋นเจ้า

19 ย้อนจาอั้นปี้น้องตังหลาย เฮามีความมั่นใจ๋ตี้จะเข้าสู่สถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุด โดยเลือดของพระเยซู
20 พระองค์ได้เปิดหนตางใหม่ตี้หื้อจีวิต โดยก๋านต๋ายของพระองค์ เฮาจึงผ่านผ้ากั้งเข้าไปตังในสถานตี้ศักดิ์สิทธิ์ได้
21 เมื่อเฮามีปุโรหิตใหญ่ตี้ปกครองคนในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว
22 ก็หื้อเฮาเข้าใก้พระเจ้าด้วยความจริงใจ๋กับความเจื้ออย่างมั่นใจ๋ โดยมีจิตสำนึกตี้ได้ฮับก๋านช่วยล้างหื้อหมดใสจากความฮู้สึกผิดในบาป กับโดยตั๋วของเฮาตี้ได้ฮับก๋านช่วยล้างโดยน้ำบริสุทธิ์แล้ว
23 หื้อเฮายึดมั่นอย่างบ่หวั่นไหวในความหวังตี้เฮายอมฮับไว้แล้วนั้น ย้อนว่าพระองค์ผู้ตี้ได้หื้อพระสัญญาเป๋นผู้สัตย์ซื่อ
24 ขอหื้อเฮากึ๊ดหื้อดีว่าจะกระตุ้นกั๋นหื้อมีความฮักกับเยียะก๋านดีได้จาใดพ่อง
25 บ่ดีขาดก๋านจุมนุมกั๋นเหมือนบางคนตี้เยียะจาอั้นเจื่อๆ แต่หื้อเฮาหื้อก๋ำลังใจ๋กั๋นนักขึ้นๆ ย้อนว่าต้านตังหลายก็ฮู้แล้วว่าวันตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าจะปึ๊กมาก็ใก้เถิงแล้ว
26 ถ้าเฮาฮู้ความจริงจาอี้แล้ว แล้วยังตั้งใจ๋เยียะบาปแหม ก็จะบ่มีเครื่องปู่จาไว้ล้างบาปหื้อเฮาเลย
27 มีแต่ความกั๋วในก๋านรอถ้าก๋านตัดสินของพระเจ้า กับก๋านรอถ้าไฟฮ้อนตี้จะทำลายศัตรู๋ของพระเจ้า
28 คนใดตี้บ่ยอมเจื้อฟังบทบัญญัติของโมเสส ถ้ามีหลักฐานจากพยานสองสามคน เขาก็ต้องถูกฆ่าต๋ายอย่างบ่มีก๋านอินดู
29 กึ๊ดผ่อเต๊อะ คนตี้ย่ำพระบุตรของพระเจ้า กับถือว่าเลือดแห่งพันธสัญญาตี้เยียะหื้อเขาบริสุทธิ์นั้นบ่ศักดิ์สิทธิ์ กับดูแควนพระวิญญาณแห่งพระคุณ เขาสมควรจะได้ฮับโต้ษนักเหลือนั้นมอกใด
30 ย้อนเฮาฮู้จักผู้ตี้อู้ว่า □ก๋านแก้แค้นนั้นเป๋นหน้าตี้ของเฮา เฮาจะแก้แค้นหมู่เขาเอง□ม กับพระองค์อู้แหมว่า □องค์พระผู้เป๋นเจ้าจะตัดสินคนของพระองค์□ย
31 น่ากั๋วขนาดตี้ต้องอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้าผู้ตี้มีจีวิตอยู่
32 หื้อกึ๊ดเถิงสมัยตะก่อนตี้ต้านฮับเจื้อใหม่ๆ หมู่ต้านต้องต่อสู้ต่อความตุ๊กยากลำบากขนาดหนัก
33 ซ้ำเตื้อต้านถูกเยียะหื้อขายขี้หน้ากับโดนค่ำ ซ้ำเตื้อต้านก็ฮ่วมตุ๊กกับคนตี้ถูกเยียะจาอั้นเหมือนกั๋น
34 ต้านฮ่วมตุ๊กกับคนตี้ติดคอก กับเมื่อคนอื่นยึดทรัพย์สมบัติของต้านไป ต้านก็ยินดียอมหื้อ ย้อนต้านฮู้ว่าต้านมีทรัพย์สมบัติตี้ดีเหลือนั้น กับเป๋นทรัพย์สมบัติตี้อยู่ได้ตลอดไป
35 ย้อนจาอั้น บ่ดีเอาความมั่นใจ๋ของต้านขว้างไปเหีย เป๋นความมั่นใจ๋ตี้จะเยียะหื้อต้านได้ฮับรางวัลอันยิ่งใหญ่
36 ต้านตังหลายต้องอดทน เปื้อว่าเมื่อต้านเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้าแล้ว ต้านจะได้ฮับต๋ามตี้พระเจ้าสัญญาไว้
37 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
□แหมบ่เมินเต้าใด พระองค์ผู้ตี้จะมานั้นก็จะมาแผวแล้ว พระองค์จะบ่รอจ๊า
38 คนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อของเขา จะมีจีวิต
แต่ถ้าเขาบ่เจื้อแหมต่อไป เฮาก็จะบ่ปอใจ๋เขา□ร
39 ส่วนเฮาตังหลายบ่ใจ้เป๋นคนตี้เลิกเจื้อแล้วถูกทำลาย แต่เฮาเป๋นผู้ตี้เจื้อ จึงฮักษาจีวิตไว้ได้

11

ความเจื้อวางใจ๋

1 ความเจื้อคือความแน่ใจ๋ในสิ่งตี้เฮาหวังไว้ เป๋นความมั่นใจ๋ในสิ่งตี้เฮาผ่อบ่หัน
2 ย้อนความเจื้อ คนสมัยก่อนจึงได้ฮับก๋านยกย่องจากพระเจ้า
3 ย้อนความเจื้อ เฮาจึงเข้าใจ๋ว่าพระเจ้าสร้างจักรวาลขึ้นมาโดยถ้อยกำของพระองค์ จาอั้นสิ่งตี้คนเฮาหันได้ก็เกิดจากสิ่งตี้คนเฮาผ่อบ่หัน
4 ย้อนความเจื้อ อาแบลได้เอาเครื่องปู่จาตี้ดีเหลือของคาอินมาถวายพระเจ้า ย้อนความเจื้อ อาแบลจึงได้ฮับก๋านยกย่องจากพระเจ้าว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม โดยตี้พระองค์ยอมฮับของถวายของเขา ย้อนความเจื้อ เถิงแม้ว่าอาแบลต๋ายแล้วแต่เรื่องความเจื้อของเขาก็ยังสอนใจ๋เฮาอยู่

ฟ **10:16 10:16** ยรม□ 31:33 ภ **10:17 10:17** ยรม□ 31:34 ม **10:30 10:30** ฉธบ□ 32:35 ย **10:30 10:30** ฉธบ□ 32:36
ร **10:38 10:38** ฮบก□ 2:3-4

5 ย้อนความเจื้อของเอโนค พระเจ้าจึงฮับเขาขึ้นไปสวรรค์ เขาจึงบ่ต้องต๋าย บ่มีใผปะเขาแหมย้อนพระเจ้า
ฮับเขาขึ้นไปแล้ว ก่อนตี้พระองค์จะฮับเขาขึ้นไปนั้น เขาได้ฮับก๋านยกย่องจากพระเจ้าว่าเป๋นคนถูกต้องต๋าม
ธรรม
6 ถ้าคนใดบ่มีความเจื้อก็เป๋นไปบ่ได้ตี้พระเจ้าจะเปิงใจ๋เขา ย้อนว่าคนตี้มาหาพระเจ้าต้องเจื้อว่าพระเจ้ามี
แต๊ กับพระองค์จะหื้อรางวัลแก่คนหมู่นั้นตี้เซาะหาพระองค์
7 ย้อนความเจื้อ เมื่อโนอาห์ได้ฮับก๋านเต๋อนจากพระเจ้าเถิงเรื่องในปายหน้าตี้ยังผ่อบ่หันเตื้อ โนอาห์ก็เจื้อ
ฟังก๋าเต๋อนนั้น แล้วเขาก็ได้แป๋งเฮือลำใหญ่เปื้อจ้วยคนในครอบครัวของเขาหื้อรอดต๋าย ย้อนความเจื้อของ
เขา เขาเยียะหื้อหันว่าโลกนี้ผิดบาป กับเขาได้เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมโดยความเจื้อ
8 ย้อนความเจื้อ เมื่ออับราฮัมได้ฮับก๋านฮ้องจากพระเจ้าหื้อไปอยู่ตี้ตี้พระองค์สัญญาไว้ว่าจะหื้อ ต้านก็เจื้อ
ฟัง แล้วออกเตียวตางไปโดยบ่ฮู้ว่าจะไปตี้ไหนตังใด
9 ย้อนความเจื้อต้านได้เข้าไปอยู่อาศัยในแผ่นดินตี้พระเจ้าสัญญาว่าจะหื้อ กับอยู่อย่างคนต่างด้าว ต้าน
อาศัยอยู่ในเต็นท์เหมือนกั๋นกับอิสอัคกับยาโคบ เซิ่งได้ฮับพระสัญญาเดียวกั๋นจากพระเจ้า
10 ตี้ต้านเยียะจาอี้ก็ย้อนว่าต้านก่ำลังรอถ้าเมืองตี้ตั้งอยู่บนฐานตี้มั่นคง เซิ่งเป๋นเมืองตี้พระเจ้าเป๋นผู้
ออกแบบกับแป๋งขึ้น
11 ย้อนความเจื้อ เถิงแม้ว่าอับราฮัมเฒ่าแล้ว กับซาราห์เมียของต้านก็เป๋นหมันตวย อับราฮัมก็สามารถ
มีลูกได้ย้อนว่าต้านเจื้อว่าพระเจ้าจะฮักษาพระสัญญาของพระองค์
12 ย้อนจาอั้นป้อจายคนนี้ตี้เฒ่าจ๋นใก้จะต๋ายก็ยังเกิดลูกหลานสืบเจื้อสายจ๋ำนวนนักเหมือนดาวบนต๊อง
ฟ้า กับเหมือนเม็ดทรายจ๋ำนวนนับจ๋นบ่ได้ตี้บนฝั่งทะเล
13 คนหมู่นี้ต๋ายไปโดยยังมีความเจื้ออยู่ หมู่เขาบ่ได้ฮับสิ่งตี้พระเจ้าสัญญาไว้ว่าจะหื้อ แต่ก็เหมือนได้หัน
อยู่ไก๋ๆ กับเกียมตั๋วจะฮับด้วยความจื้นจมยินดีเต้าอั้น หมู่เขายอมฮับว่าเป๋นก้าคนแปลกหน้ากับเป๋นคน
ต่างด้าวในโลกนี้
14 คนตี้อู้จาอี้ส่อหื้อหันว่าก่ำลังผ่อหาบ้านเมืองตี้จะได้เป๋นของตั๋วเก่า
15 ถ้าหมู่เขาก็ึดเถิงบ้านเมืองเก่าตี้จากมา หมู่เขาจะปึ๊กไปเหียก็ได้
16 แต่หมู่เขาใค่ได้บ้านเมืองตี้ดีเหลือนั้น คือเมืองสวรรค์ ย้อนจาอั้นพระเจ้าจึงบ่อายตี้หมู่เขาฮ้องพระองค์
ว่าเป๋นพระเจ้าของหมู่เขา ย้อนพระองค์เกียมเมืองนี่งไว้หื้อหมู่เขาแล้ว
17 ย้อนความเจื้อ เมื่อพระเจ้าทดสอบอับราฮัม ต้านก็ได้เอาอิสอัคมาถวายเป๋นเครื่องปู่จา ต้านเป๋นผู้ตี้ได้
ฮับพระสัญญาจากพระเจ้าเกี่ยวกับลูกคนนี้ แต่ก็พร้อมตี้จะถวายลูกคนเดียวของตั๋วเก่า
18 เถิงแม้ว่าพระเจ้าได้อู้ว่า ลูกหลานของอิสอัคเต้าอั้น จะนับว่าเป๋นเจื้อสายของเจ้า[ล]
19 อับราฮัมเจื้อว่าพระเจ้าเยียะหื้อคนเป๋นขึ้นจากความต๋ายได้ ก็ถือได้ว่าต้านได้อิสอัคคืนมาจากความ
ต๋าย
20 ย้อนความเจื้ออิสอัคปั๋นปอนยาโคบกับเอซาวสำหรับจีวิตปายหน้าของหมู่เขา
21 ย้อนความเจื้อ ต๋อนตี้ยาโคบก่ำลังจะต๋าย ต้านได้ปั๋นปอนลูกๆ แต่ละคนของโยเซฟ กับต้านได้ก้มนมัส
ก๋านพระเจ้าโดยมีไม้เต๊ายันตั๋วไว้
22 ย้อนความเจื้อ ต๋อนตี้โยเซฟใก้จะต๋าย ต้านได้อู้เถิงก๋านตี้จาวอิสราเอลจะอพยพออกจากประเทศ
อียิปต์ กับได้สั่งหื้อจัดก๋านเรื่องก๋านฝังกระดูกของต้าน
23 ย้อนความเจื้อ หลังจากโมเสสเกิด ป้อแม่ได้ซ่อนต้านไว้เถิงสามเดือน ป้อแม่ของโมเสสบ่กั๋วกำสั่งของ
กษัตริย์เลย ย้อนตึงสองหันว่าโมเสสน่าฮักบ่เหมือนหละอ่อนคนอื่น
24 ย้อนความเจื้อเมื่อโมเสสเป๋นคนใหญ่ขึ้นแล้ว ต้านบ่ยอมหื้อใผฮ้องต้านว่าเป๋นลูกของลูกสาวฟาโรห์
25 ต้านเลือกตี้จะถูกข่มเหงฮ่วมกับคนของพระเจ้า แตนตี้จะเยียะบาปแล้วมีความสุขสบายสักบึดสักเมื่อ
26 ต้านถือว่าก๋านยอมถูกดูถูกดูแควนเปื้อพระคริสต์ยังมีก้านักเหลือสมบัติต่างๆ ของประเทศอียิปต์ ย้อน
ต้านผ่อไปตังหน้าเถิงรางวัลตี้จะได้ฮับ
27 ย้อนความเจื้อต้านออกจากประเทศอียิปต์อย่างบ่กั๋วก๋านโขดของกษัตริย์ ต้านตั้งใจ๋แน่วแน่ อย่างกับ
ได้หันพระเจ้าผู้ตี้ผ่อหันบ่ได้
28 ย้อนความเจื้อ ต้านได้ตั้งมื้อปัสกากับสั่งหื้อพรมเลือดตี้ขอบปะตู๋ เปื้อทูตแห่งความต๋ายตี้พระเจ้าส่งมา
จะบ่ฆ่าลูกป้อจายคนเก๊าของจาวอิสราเอล
29 ย้อนความเจื้อ จาวอิสราเอลคนของพระเจ้าเตียวข้ามทะเลแดงเหมือนเตียวบนปึ๊นดินแห้ง แต่เมื่อจาว
อียิปต์ฮิจะข้ามพ่อง หมู่เขาก็จ๋มน้ำต๋ายกั๋นหมด
30 ย้อนความเจื้อ จาวอิสราเอลเตียวแวดเมืองเยรีโคได้เจ็ดวัน เยียะหื้อก่ำแปงหล้มลงมา
31 ย้อนความเจื้อ แม่ญิงขายตั๋วจื้อราหับได้ต้อนฮับคนสอดแนมไว้ เยียะหื้อนางบ่ได้ถูกฆ่าต๋ายฮ่วมกับคน
ตังหลายตี้บ่เจื้อฟังพระเจ้า

ล **11:18 11:18** ปฐก 21:12

32 แล้วจะหื้อข้าพเจ้ายกตั๋วอย่างแหมกา ข้าพเจ้าบ่มีเวลาปอตี้จะอู้เถิงเรื่องของกิเดโอน บาราค แซมสัน
เยฟธาห์ ดาวิด ซามูเอล กับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตังหลาย
33 ย้อนความเจื้อของคนหมู่นี้ เขาได้ฮบจ๋นมีชัยเหนือประเทศต่างๆ ได้เยียะสิ่งตี้ถูกต้อง ได้ฮับสิ่งต่างๆ ตี้
พระเจ้าสัญญาไว้ ได้ปิดปากสิงโต
34 ได้ดับไฟแฮงตี้ก๋ำลังไหม้ กับได้รอดต๋ายจากคมดาบ เขาเกยเป๋นคนอ่อนแอ แต่ก๋ายเป๋นคนมีก๋ำลังนัก
ในสงคราม กับมีชัยเหนือก๋องทัพต่างจ้าด
35 ย้อนความเจื้อ หมู่แม่ญิงได้ฮับญาติปี้น้องของนางคืนมาจากความต๋าย บางคนถูกทรมานจ๋นต๋าย แต่
ก็บ่ยอมฮับก๋านป่อยหื้อมีอิสระ เปื้อจะได้ฮับจิวิตตี้ดีเหลือนั้นเมื่อเป๋นขึ้นจากความต๋าย
36 บางคนโดนดูถูกดูแควนกับถูกเฆี่ยน แล้วบางคนก็ถูกล่ามเจื้อกเหล็กกับถูกขังคอก
37 บางคนถูกบ่าหินตุ๊บจ๋นต๋าย บางคนถูกเล่ยจ๋นตั๋วปุดเกิ่ง บางคนถูกดาบฟันต๋าย บางคนห่มหนังแป๊ะ
หนังแกะ บ่ได้อยู่เป๋นหลักเป๋นแหล่ง ตุ๊กจ๋นหมดเนื้อหมดตั๋ว โดนค่ำกับถูกเยียะฮ้าย
38 โลกนี้ก็บ่ดีปอสำหรับคนหมู่นี้เลย หมู่เขาอยู่บ่เป๋นหลักเป๋นแหล่ง อาศัยอยู่ต๋ามดินแดนทุรกั๋นดารกับ
บนดอย อยู่ในถ้ำ กับเซาะโหม้งอยู่พ่อง
39 คนหมู่นี้กู้คนพระเจ้ายกย่องย้อนความเจื้อของหมู่เขา แต่ก็ยังบ่มีใผคนใดในหมู่เขาได้ฮับสิ่งตี้พระเจ้า
สัญญาไว้
40 พระเจ้าเกียมสิ่งตี้ดีเหลือนั้นไว้หื้อเฮา เปื้อหมู่เขาจะได้สมบูรณ์แบบฮ่วมกับหมู่เฮา

12

กำนตี๋สอนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า

1 ย้อนจาอั้น เมื่อเฮามีพยานจ๋ำนวนนักอยู่แวดหัวแวดเก้าเฮาจาอี้แล้ว ก็หื้อเฮาละขว้างกู้สิ่งกู้อย่างตี้
ขวางเฮา กับบาปตี้เกาะติดเฮาเหีย หื้อเฮาอดทนแข่งล่นไปต๋ามตางตี้อยู่ตังหน้าเฮา
2 หื้อตั๋งต๋าผ่อไปตี้พระเยซูผู้นำตางความเจื้อกับเยียะหื้อความเจื้อนั้นสมบูรณ์ พระองค์อดทนต่อความ
ตุ๊กทรมานบนไม้ก๋างเขน เปื้อความจื้นจมยินดีตี้อยู่ต่อหน้าพระองค์ โดยบ่กี๊ดว่าก๋านต๋ายบนไม้ก๋างเขนเป๋น
สิ่งน่าอาย แล้วบ่าเดี่ยวนี้พระองค์นั่งอยู่ตังขวาบัลลังก์ของพระเจ้าแล้ว
3 หื้อต้านตังหลายกี๊ดเถิงพระองค์ผู้ตี้ได้อดทนต่อก๋านต่อต้านอย่างหนักจาอี้จากคนบาป เปื้อว่าต้านจะ
บ่อิดอกอ่อนใจ๋กับหมดก๋ำลังใจ๋
4 ในเรื่องก๋านต่อสู้กับบาป ต้านยังบ่ได้ต่อสู้จ๋นเถิงถูกฆ่าต๋ายเลย
5 ต้านลืมถ้อยกำตี๋หื้อก๋ำลังใจ๋แล้วกา ตี้พระเจ้าได้อู้กับต้านในฐานะตี๋ต้านเป๋นลูกว่า
ลูกเหย หื้อเอาใจ๋ใส่ก๋านตี๋สอนขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
บ่ดีท้อใจ๋เมื่อพระองค์ตักเตื๋อนต้าน
6 ย้อนองค์พระผู้เป๋นเจ้าตี๋สอนคนตี้พระองค์ฮัก
กับลงโต้ษคนตี้พระองค์ฮับเป๋นลูก[ว]
7 หื้อทนต่อความตุ๊กถือว่าเป๋นก๋านตี๋สอน พระเจ้าเยียะกับต้านเหมือนต้านเป๋นลูก ย้อนว่ามีลูกคนใดพ่องตี้
ป้อบ่เกยตี๋สอน
8 ถ้าต้านบ่ถูกตี๋สอนเหมือนกับตี้ลูกๆ ของพระองค์กู้คนได้ฮับ ต้านก็บ่ใจ๋ลูกแต๊ แต่เป๋นลูกเลี้ยง
9 แหมอย่างนี่งเฮาตังหลายมีป้อตี้เป๋นคนตี๋กอยตี๋สอนเฮา กับเฮาตังหลายก็ยังนับถือป้อของเฮา แล้วเฮาตัง
หลายบ่ดีตี๋จะเจื้อฟังพระบิดาในสวรรค์ของเฮานักเหลือนั้น เปื้อจะมีจิวิตอยู่กา
10 ป้อของเฮาในโลกนี้ ตี๋สอนเฮาต๋ามตี๋เขาหันว่าเปิงสักหว่างนี่ง แต่พระเจ้าตี๋สอนเฮาเปื้อประโยชน์ของเฮา
เปื้อเฮาจะบริสุทธิ์หมดใสเหมือนพระองค์
11 ต๋อนถูกตี๋สอนนั้นเฮาบ่ม่วนสักหน้อย มีแต่ก๋านเจ็บปวด แต่หลังจากตี๋เฮาได้ฮับก๋านเฝ็กฝนจากก๋านตี๋
สอนนั้น ผลก็คือมีสันติสุขกับมีจิวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
12 ย้อนจาอั้นจงเยียะหื้อแขนตี้เมื่อยกับหัวเข่าตี้อ่อนมีก๋ำลังขึ้น
13 หื้อเตียวบนตางตี้ถูกต้อง เปื้อขาตี้เป๋นง่อยนั้นจะบ่เป๋นนักขึ้น แต่จะหายเป๋นปกติ

หื้อหละวังในก๋านใจ๊จิวิต

14 หื้อพยายามอยู่ฮ่วมกับคนตังหลายอย่างสงบสุขกับมีจิวิตตี้บริสุทธิ์ ย้อนว่าใผตี้มีจิวิตตี้บ่บริสุทธิ์ก็จะ
บ่หันองค์พระผู้เป๋นเจ้าเลย
15 หละวังหื้อดี บ่ดีหื้อใผคนใดบิ่นหลังต๋ำพระคุณของพระเจ้า บ่ดีหื้อฮากตี้ขมงอกขึ้นมาเยียะหื้อคนอื่น
เดือดฮ้อนกับเยียะหื้อแหมหลายคนเป๋นมลทิน

ว **12:6 12:6** สภษ 3:11-12

16 บ่ดีหื้อใผคนใดเยียะผิดตางเพศ กาว่าเป๋นคนบ่นับถือพระเจ้าเหมือนเอซาวผู้ตี้เอาสิทธิ์ลูกคนเก๊าแลก
กับของกิ๋นคาบเดียว
17 ต้านตังหลายก็ฮู้อยู่แล้วว่า ต๋อนเมื่อลูนเอซาวต้องก๋านฮับปอนจากป้อ แต่ป้อก็บ่ยอมหื้อ เอซาวก็บ่ฮู้จะ
แก้ไขสิ่งตี้เขาได้เยียะไปแล้วจาใด เถิงแม้ว่าเขาได้ไห้อ้อนวอนขอแล้วก็ต๋าม
18 หมู่ต้านบ่ได้มาแผวดอยตี้หยุบได้เหมือนตี้จาวอิสราเอลปะตี้ดอยซีนาย ตี้มีไฟไหม้ ตี้มืดตึ๊ก ตี้มืดมน
กับตี้ลมปั๊ดแฮง
19 ตี้มีเสียงแกดังกับมีเสียงอู้ของพระเจ้า ตี้คนตังหลายได้ยินแล้วก็ปากั๋นอ้อนวอนหื้อย้างอู้
20 ย้อนหมู่เขาทนฟังกำสั่งของพระเจ้าบ่ได้ตี้ว่า แม้แต่สัตว์ตี้จิดอยนี้จะต้องถูกเอาบ่าหินขว้างจ๋นต๋าย[ศ]
21 สิ่งตี้หันนั้นน่ากั๋วขนาด โมเสสเถิงกับอู้ว่า ข้าพเจ้ากั๋วจ๋นตั๋วสั่น[ษ]
22 แต่ต้านตังหลายได้มาแผวดอยศิโยน มาแผวกรุงเยรูซาเล็มตี้อยู่ในสวรรค์ เป๋นเมืองของพระเจ้าผู้มีจี
วิตอยู่ กับเป๋นตี้ตี้หมู่ทูตสวรรค์จ๋ำนวนนักเป๋นหมื่นๆ จุมนุมกั๋นอย่างจื้นจมยินดี
23 ต้านได้มาแผวตี้จุมนุมของหมู่ตี้เป๋นลูกคนเก๊าผู้ตี้มีจื้อจดไว้แล้วในสวรรค์ ต้านได้มาแผวพระเจ้า ผู้
ตัดสินกู้คน ต้านได้มาแผววิญญาณของคนถูกต้องต๋ามธรรมตี้พระองค์เยียะหื้อสมบูรณ์แบบแล้ว
24 ต้านได้มาแผวพระเยซูผู้เป๋นคนก๋างหละหว่างพันธสัญญาใหม่ กับมาแผวเลือดตี้พรมแล้ว[ด] เป๋นเลือด
ตี้แสดงเถิงสิ่งตี้ดีเหลือเลือดของอาแบล
25 หื้อฟังพระองค์อู้หื้อดี ถ้าคนหมู่นั้นตี้บ่ได้ยอมฟังกำเตื๋อนของพระองค์ในโลกนี้ ยังหนีก๋านลงโต้ษบ่ป๊น
แล้วเฮาตี้บิ่นหูลังต๋ำพระองค์ตี้เตื๋อนเฮาจากสวรรค์ จะหนีป๊นกา
26 ในต๋อนนั้นเสียงของพระเจ้าเยียะหื้อโลกสนั่นปั่นป๋น แต่ต๋อนนี้พระองค์สัญญาว่า แหมเตื้อนึ่งเฮาจะ
เยียะหื้อตึงโลก ตึงสวรรค์สนั่นหวั่นไหวไปตวยกั๋น[ส]
27 กำว่า แหมเตื้อนึ่ง หมายความว่าสิ่งตี้ถูกสร้างมาตึงหมดจะถูกสั่นไหว แล้วสิ่งตี้สั่นไหวได้นั้นจะถูก
เอาออกไป เปื้อจะเหลือแต่สิ่งตี้มั่นคงบ่สั่นไหว
28 ย้อนจาอั้นเมื่อเฮาก๋ำลังได้ฮับแผ่นดินตี้บ่สั่นไหว ก็หื้อเฮาขอบพระคุณกับนมัสก๋านพระเจ้าในแบบตี้
พระองค์เปิงใจ๋ โดยความเคารพกับยำเก๋ง
29 ย้อนว่าพระเจ้าของเฮานั้นเป๋นเหมือนไฟตี้เผาทำลายกู้อย่าง

13

ก๋านเยียะตี้พระเจ้าเปิงใจ๋
1 หื้อฮักกั๋นเหมือนปี่เหมือนน้องต่อไป
2 บ่ดีลืมต้อนฮับแขกแปลกหน้า ย้อนว่าบางคนตี้เยียะจาอี้ ได้ต้อนฮับทูตสวรรค์อย่างบ่ฮู้ตั๋ว
3 หื้อกึ๊ดเถิงหมู่คนตี้อยู่ในคอก เหมือนกับว่าต้านได้ติดคอกตวยเขา หื้อกึ๊ดเถิงคนตังหลายตี้ถูกทรมาน
เหมือนกับว่าต้านก็ถูกทรมานเหมือนกับเขา
4 ขอหื้อจีวิตก๋านแต่งงานของต้านเป๋นตี้นับถือของกู้คน กับหื้อผัวเมียซื่อสัตย์ต่อกั๋น ย้อนว่าพระเจ้าจะลง
โต้ษคนตี้เยียะผิดตางเพศกับล่วงประเวณี
5 บ่ดีเป๋นคนขี้โลภเงินคำ หื้อปอใจ๋ในข้าวของตี้ตั๋วเก่ามี ย้อนพระเจ้าอู้ว่า
เฮาจะบ่ละต้าน เฮาจะบ่ขว้างต้านแน่นอน[ห]
6 ย้อนจาอั้นเฮาก็อู้อย่างมั่นใจ๋ได้ว่า
องค์พระผู้เป๋นเจ้าเป๋นผู้จ้วยเหลือข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะบ่กั๋ว
ใผจะเยียะอะหยังข้าพเจ้าได้[ฟ]
7 หื้อกึ๊ดเถิงหมู่ผู้นำของต้าน ผู้ตี้ได้อู้เรื่องถ้อยกำของพระเจ้าแก่ต้าน หื้อผ่อดีๆ ว่าตลอดจีวิตของหมู่เขา
เป๋นจาใด แล้วหื้อเฮียนแบบความเจื้อของเขา
8 พระเยซูคริสต์บ่เกยเปี่ยนบ่ว่าจะเป๋นตะวา วันนี้ กาว่าตลอดไป
9 บ่ดีหื้อก๋ำสอนแปลกๆ เยียะหื้อต้านหลงไป ย้อนเป๋นสิ่งตี้ดีตี้จะหื้อจิตใจ๋ของเฮาเข้มแข็งขึ้นโดยพระคุณ
บ่ใจ๋โดยก๋านเยียะต๋ามฮีตเก่าฮอยเดิมเรื่องก๋านกิ๋น เซิ่งบ่มีประโยชน์แก่จิตใจ๋ของคนตี้ถือต๋ามจาอั้นเลย
10 เฮามีแต้นปู่จาแต้นนึ่งเซิ่งปุโรหิตตี้ฮับใจ๊ในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์บ่มีสิทธิ์กิ๋นของถวายจากแต้นนั้น
11 มหาปุโรหิตจะเอาเลือดสัตว์ปู่จา เข้าไปในห้องตี้ศักดิ์สิทธิ์ตี้สุดเป๋นเครื่องปู่จาไถ่บาป แต่ตั๋วของสัตว์
หมู่นั้นจะเอาไปเผานอกค่าย
12 ย้อนจาอั้น พระเยซูจึงได้ทนตุ๊กนอกปะตู๋เมืองเหมือนกั๋น เปื้อช่วยล้างบาปของคนตังหลายหื้อบริสุทธิ์
โดยเลือดของพระองค์เอง
13 จาอั้นหื้อเฮาตังหลายออกไปหาพระเยซูนอกค่าย กับยอมฮับก๋าดูถูกดูแควนเหมือนกั๋นกับพระองค์

ศ **12:20 12:20** อพย 19:12-13 ษ **12:21 12:21** ฉธบ 9:19 ด **12:24 12:24** เลือดนี้ อ้างเถิง ก๋านต๋ายของพระเยซู ส **12:26 12:26** ฮกก 2:6 ห **13:5 13:5** ฉธบ 31:6 ฟ **13:6 13:6** สดด 118:6

14 ในโลกนี้เฮาบ่มีเมืองตี้คงอยู่ได้ตลอดไป แต่เฮาก๋ำลังเซาะหาเมืองตี้ก๋ำลังจะมาปายหน้า
15 ย้อนจาอั้น หื้อเฮาถวายกำยกย่องเป๋นเครื่องปู่จาแก่พระเจ้าตลอดโดยตางพระเยซู เครื่องปู่จานั้นก็คือกำยกย่องสรรเสริญพระองค์ตี้ยอมฮับอย่างเปิดเผยว่าเฮาเจื้อพระองค์
16 แล้วบ่ดีลืมตี้จะเยียะความดีกับจ้วยเหลือคนอื่น ย้อนว่าก๋านเยียะจาอี้ก็เป๋นเครื่องปู่จาตี้พระเจ้าเปิงใจ๋
17 หื้อต้านตังหลายเจื้อฟังกับยอมอยู่ใต้สิทธิอำนาจผู้นำของต้าน ย้อนหมู่เขาเฝ้าผ่อกอยจีวิตของต้านอย่างคนตี้ต้องรายงานก๋านงานของเขาหื้อกับพระเจ้า หื้อเจื้อฟังเขาเปื้อเขาจะเยียะหน้าตี้นี้อย่างจิ้นจมยินดี บ่ใจ้อย่างหน้าหมองต๋องเศร้า เซิ่งบ่เป๋นประโยชน์ต่อต้านเลย
18 หื้ออธิษฐานเผื่อเฮา เฮาแน่ใจ๋ว่าเฮามีจิตสำนึกตี้บริสุทธิ์ กับใค่มีจีวิตตี้น่ายกย่องกู้ด้าน
19 ข้าพเจ้าอ้อนวอนต้านแต๊ๆ ว่า หื้ออธิษฐานเผื่อข้าพเจ้า เปื้อข้าพเจ้าจะได้ปึ๊กมาหาต้านแหมเวยๆ นี้
20 ขอพระเจ้าผู้หื้อสันติสุข ผู้ตี้เยียะหื้อผู้เลี้ยงแกะตี้ยิ่งใหญ่ คือพระเยซู องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮาเป๋นขึ้นจากความต๋าย โดยเลือดแห่งพันธสัญญาตี้เป๋นนิรันดร์
21 โผดหื้อกู้สิ่งกู้อย่างตี้ดีกับต้านตังหลาย เปื้อหมู่ต้านจะเยียะตวยต๋ามความต้องก๋านของพระองค์ ขอหื้อพระองค์เยียะก๋านอยู่ในหมู่เฮาต๋ามตี้พระองค์เปิงใจ๋ โดยผ่านตางพระเยซูคริสต์ ขอหื้อพระองค์ได้ฮับเกียรติตลอดไป อาเมน
22 ปี้น้องตังหลาย ข้าพเจ้าขอหื้อต้านอดทนฟังกำเตื๋อนนี้ ย้อนข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายเถิงหมู่ต้านสั้นๆ เต้าอั้น
23 ข้าพเจ้าใค่หื้อต้านฮู้ว่าทิโมธีน้องของเฮาออกคอกแล้ว ถ้าเขามาแผวตี้นี่เวย ข้าพเจ้ากับเขาก็จะไปหาต้าน
24 ข้าพเจ้าขอฝากกำกึ๊ดเติงมาหาผู้นำของต้านกับหมู่คนของพระเจ้ากู้คน หมู่ปี้น้องผู้เจื้อจากประเทศอิตาลีก็ฝากกำกึ๊ดเติงมาหาต้านตังหลายตวย
25 ขอหื้อพระคุณของพระเจ้าอยู่กับหมู่ต้านกู้คนเต๊อะ

จดหมายจาก ยากอบ

กำตั๊กตวายในจดหมายฉบับนี้บอกว่า เขียนโดยยากอบ เถิงแม้ว่าในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่จะมีคนจื้อยากอบหลายคน แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ได้ยอมฮับว่าจดหมายฉบับนี้เขียนโดยยากอบ น้องบ่าวของพระเยซู แม้ว่ายากอบบ่เจื้อว่าพระเยซูเป๋นพระคริสต์ต๋อนตี้พระองค์มีจีวิตอยู่ แต่ต้านมาเจื้อในปายหลังแล้วก็ได้มาเป๋นผู้นำในคริสตจักรตี้กรุงเยรูซาเล็ม ยากอบเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นก่อนปี ค.ศ. 49

ในจดหมายฉบับนี้ ยากอบได้บอกว่า ต้านเขียนเถิงสิบสองผะกุ๋นของจาวยิวตี้แตกขะแลขะแจไปกู้ตี้กู้ตาง หมายเถิงว่าต้านเขียนเถิงปี้น้องผู้เจื้อตี้เป๋นจาวยิวตี้โดนค่ำในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วได้แตกขะแลขะแจไป ยากอบเขียนจดหมายฉบับนี้ต๋อนตี้เป๋นผู้นำคริสตจักรตี้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ต้านเขียนเปื้อหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ผู้เจื้อหื้อมั่นคงในความเจื้อ หื้ออดทนต้ามก๋างก๋านทดลองใจ๋ กับแสดงความมั่นคงในความเจื้อของหมู่เขาโดยก๋านเยียะสิ่งต่างๆ ของเขา

ยากอบสอนว่าจั๋ำเป๋นตี้จะต้องอดทนต้ามก๋างก๋านทดลองใจ๋กับก๋านทดสอบความเจื้อย้อนว่านี่เป๋นวิธีตี้จะเยียะหื้อความเจื้อนั้นเข้มแข็งขึ้น กับต้านได้สอนแหมว่าผู้เจื้อบ่ควรก้าอู้บ่ดายว่ามีความเจื้อแต่ควรเยียะต๋ามความเจื้อนั้นโดยแสดงความเมตต๋า โดยเฉพาะต่อคนตุ๊กคนจ๋น กับใจ๊จีวิตตี้บริสุทธิ์กับซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้า ยากอบ ผู้ฮับใจ๊ของพระเจ้าตึงของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า ขอตั๊กตวายคนของพระเจ้ากู้คนตี้แตกขะแลขะแจไปใคว่โลก

ก๋านขอโดยความเจื้อ

2 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย เมื่อหมู่ต้านปะกับก๋านทดลองใจ๋ในเรื่องต่างๆ ก็หื้อถือว่าเป๋นเรื่องตี้น่าจิ้นจมยินดีแต๊ๆ

3 ย้อนว่า หมู่ต้านฮู้อยู่แล้วว่า ก๋านทดลองใจ๋นั้นจะทดสอบความเจื้อของหมู่ต้าน เซิ่งจะจ้วยหื้อหมู่ต้านมีความอดทนได้

4 หื้อหมู่ต้านเฮียนฮู้ตี้จะอดทนกับกู้สิ่งกู้อย่าง เปื้อจะเป๋นคนตี้สมบูรณ์กับดีพร้อมกู้อย่าง

5 แต่ถ้าใผคนใดในหมู่ต้านขาดผญาปั๋ญญา ก็หื้อเขาขอจากพระเจ้า แล้วพระเจ้าจะหื้อ ย้อนพระองค์ใจ๋กว้างกับจะหื้อกู้คนโดยบ่ว่าใผเลย

6 แต่เขาจะต้องขอโดยความเจื้อกับบ่อิกขะหลิกใจ๋ ย้อนว่าคนตี้อิกขะหลิกใจ๋ก็เป๋นเหมือนคลื่นในทะเลตี้ถูกลมปั๊ดไปปั๊ดมา

7 คนจาอั้นบ่ต้องหวังว่าจะได้ฮับอะหยังจากองค์พระผู้เป๋นเจ้าเลย

8 ย้อนเขาเป๋นคนบ่มั่นคง เอาแน่เอานอนบ่ได้สักอย่าง

ความมั่งคั่งตี้แต๊จริง

9 ปี้น้องผู้เจื้อตี้เป๋นคนตุ๊กควรจะภูมิใจ๋ ตี้พระเจ้าโผดยกหมู่เขาขึ้น

10 คนตี้ร่ำรวยก็หื้อภูมิใจ๋ตั๋วเก่าเหมือนกั๋นเมื่อพระเจ้าเยียะหื้อเขาตกต่ำลง ย้อนว่าคนร่ำรวยก็จะเหี่ยวแห้งต๋ายไปเหมือนดอกหญ้า

11 ย้อนว่าเมื่อตะวันขึ้น แดดก็เผาหญ้า แล้วดอกมันก็จะเหี่ยวแห้งหลวะออกจากต้น แล้วความงามของมันก็เสี้ยงหมด คนร่ำรวยก็จะเป๋นจาอั้นเหมือนกั๋น หมู่เขาจะต๋ายไปในต๋อนตี้ก๋ำลังวุ่นวะวุ่นวายกับก๋านงานของหมู่เขา

ห้ามหื้อใผล่อลวงเฮาได้

12 พระเจ้าจะปั๋นปอนคนตี้อดทนต่อก๋านทดลองใจ๋ ย้อนว่าเมื่อเขาผ่านก๋านทดสอบนี้ได้แล้ว เขาก็จะได้ฮับมงกุฎแห่งจีวิตตี้พระเจ้าสัญญาว่าจะหื้อกับคนตี้ฮักพระองค์

13 ห้ามหื้อใผคนใดตี้ถูกล่อลวงนั้นอู้ว่า "พระเจ้าล่อลวงเฮา" ย้อนบ่มีใผล่อลวงพระเจ้าหื้อเยียะบ่ดีได้ กับพระเจ้าก็บ่ล่อลวงใผคนใดเหมือนกั๋น

14 แต่หมู่เขาถูกล่อลวงโดยตั๋ณหาของหมู่เขาเองตี้นำปาหมู่เขาหลงตางไปจากพระเจ้า

15 เมื่อเกิดตั๋ณหาฟักตั๋วขึ้นในใจ๋แล้ว ก็เยียะหื้อเกิดบาป เมื่อบาปอยู่ในใจ๋สมบูรณ์แล้วก็นำไปเถิงความต๋าย

16 ปี้น้องตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ห้ามหื้อใผจุล่ายได้เน่อ

17 ของตี้ดีกับดีพร้อมกู้อย่างก็มาจากสวรรค์ คือมาจากพระเจ้า ผู้ตี้สร้างกู้อย่างตี้ส่องแสงในต๊องฟ้า แต่พระองค์บ่เปี่ยนแปลง บ่เหมือนกับสิ่งหมู่นั้นกาว่าเงาของมันตี้เปี่ยนไปเปี่ยนมา

18 เป็นความต้องก๋านของพระองค์ ตี้หื้อเฮาเกิดใหม่โดยถ้อยกำตี้เป็นความจริง เปื้อหื้อเฮาได้เป็นเก๊าเหง้าของกู้อย่างตี้พระองค์สร้างขึ้น

ก๋านเจื้อฟังกับก๋านเยียะต๋าม

19 ปี้น้องตังหลายตี้ข้าพเจ้าฮัก จ๋ำไว้เต๊อะว่า หื้อว่องในก๋านฟัง หื้อจ๊าในก๋านอู้ กับจ๊าในก๋านโขด

20 ย้อนว่าความโขดของคน บ่ได้จ๊วยหื้อใผคนใดมีจีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรมของพระเจ้าเลย

21 จาอั้นหื้อเลิกใจ๊จีวิตตี้สกปรกลามกกู้อย่าง กับก๋ำจัดความบาปต่างๆ ในจีวิตหื้อหมด แล้วน้อมฮับถ้อยกำของพระเจ้าตี้ฝังไว้ในจิตใจ๋ของหมู่ต้าน เซิ่งถ้อยกำนั้นจ๊วยหื้อหมู่ต้านรอดป๊นบาปโต้ษได้

22 หื้อเยียะต๋ามกำสั่งสอนของพระเจ้า บ่ใจ้ก้าฟังบ่ดาย ถ้าเยียะจาอั้นก็เป็นก๋านจุตั๋วเก่า

23 ย้อนว่าคนตี้ได้ก้าฟังแล้วบ่เยียะต๋าม เขาก็เป็นเหมือนคนส่องผ่อหน้าตั๋วเก่าในแว่น

24 ส่องเสร็จแล้วก็ไปเหีย แล้วก็ลืมบ่าเดี่ยวนั้นว่าหน้าตั๋วเก่าเป็นจาใด

25 แต่คนตี้เอาใจ๋ใส่บทบัญญัติตี้ดีพร้อมของพระเจ้า เซิ่งเป็นบทบัญญัติตี้เยียะหื้อคนมีอิสระ แล้วเอาใจ๋ใส่เยียะต๋ามต่อไป บ่ใจ้ก้าฟังแล้วก็ลืม แต่เยียะต๋ามกำสั่งสอนนั้น พระเจ้าก็จะป๋ั้นปอนในสิ่งตี้เขาเยียะ

26 ถ้าใผก็ดีว่าตั๋วเก่าเป็นคนเคร่งศาสนา แต่ถ้าบ่ควบคุมลิ้นตั๋วเก่าหื้อดี เขาก็จุล่ายตั๋วเขาเอง ก๋านเคร่งศาสนาของเขาก็บ่มีประโยชน์อะหยังเลย

27 ศาสนาตี้บริสุทธิ์กับตี้แต๊จริงในสายต๋าของพระเจ้าพระบิดา ก็คือ ก๋านจ๊วยเหลือหละอ่อนก๋ำพร้ากับหมู่แม่หม้ายตี้ได้ฮับความตุ๊กยาก และฮักษาตั๋วหื้อป๊นจากบาปของโลกนี้

2

บ่ดีลำเอียง

1 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลาย ในฐานะตี้หมู่ต้านได้เจื้อวางใจ๋ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าตี้ยิ่งใหญ่ของเฮา ห้ามลำเอียงเน่อ

2 ถ้ามีคนนึ่งใส่แหวนคำแต่งตั๋วดีเข้ามาในตี้จุมนุมของหมู่ต้าน กับมีแหมคนนึ่งเป็นคนตุ๊กแต่งตั๋วซุกฮุกซุกฮุ่ยเข้ามาตวย

3 แล้วต้านก็สนใจ๋ก้าคนตี้แต่งตั๋วดี อู้กับเขาว่า ขอเจิญต้านนั่งตี้สบายๆ ตี้นี่เต๊อะ แต่อู้กับคนตุ๊กว่า ยืนอยู่หั้นเนาะ บ่อั้นก็นั่งตี้ป๊นฮิมตี๋นเฮาเพ้

4 ถ้าเป็นจาอั้น หมู่ต้านก็แบ่งจิ๊นวรรณะกั๋นในหมู่ของต้านเอง กับตัดสินคนอื่นโดยใจ๊กำกึ๊ดตี้บ่ดีของตั๋ว

5 ปี้น้องตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ฟังหื้อดีเน่อ พระเจ้าเลือกคนตุ๊กในโลกนี้หื้อเป็นคนร่ำรวยในความเจื้อ กับหื้อมาฮับส่วนแบ่งในแผ่นดินสวรรค์ตี้พระเจ้าได้สัญญาไว้ว่าจะหื้อกับคนตี้ฮักพระองค์บ่ใจ้กา

6 แต่หมู่ต้านดูถูกดูแควนคนตุ๊ก หมู่คนร่ำรวยบ่ใจ้กาตี้ค่ำต้าน กับลากตั๋วต้านไปขึ้นศาล

7 หมู่เขานี้บ่ใจ้กาตี้ดูแควนจื้อขององค์พระผู้เป็นเจ้าของหมู่ต้านตวย

8 ถ้าหมู่ต้านเยียะต๋ามบทบัญญัติของพระเจ้าแต๊ๆ ตี้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ตี้ว่า จงฮักเปื้อนบ้านเหมือนฮักตั๋วเก่า หมู่ต้านก็เยียะถูกแล้ว

9 แต่ถ้าหมู่ต้านลำเอียง หมู่ต้านก็เยียะบาปกับถูกตัดสินแล้วว่าหมู่ต้านเป็นผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติ

10 ย้อนว่าใผตี้ฮักษาบทบัญญัติตึงหมด แต่ผิดก้าข้อเดียวเต้าอั้น ก็ถือว่าเยียะผิดบทบัญญัติตึงหมดตวย

11 ย้อนว่าพระเจ้าผู้ตี้อู้ว่า ห้ามเป็นจู๊ผัวเมียเป็น ก็อู้ว่า ห้ามฆ่าคน ถ้าหมู่ต้านบ่ได้เป็นจู๊ผัวเมียเขา แต่ได้ฆ่าคน ต้านก็ได้เป็นผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแล้ว

12 จาอั้นบ่ว่าต้านจะอู้กาว่าเยียะอะหยังก็หื้อจ๋ำเอาไว้เต๊อะว่า พระเจ้าจะตัดสินลงโต้ษต้านโดยใจ๊บทบัญญัติตี้เยียะหื้อคนมีอิสระ

13 ย้อนว่าเมื่อพระองค์ตัดสินลงโต้ษ พระองค์จะบ่เมตต๋ากับคนตี้บ่เมตต๋ากับคนอื่นตวย แต่ถ้าคนมีเมตต๋ากับคนอื่น พระองค์ก็จะมีเมตต๋ากับเขาเมื่อตัดสินลงโต้ษ

ความเจื้อตี้บ่เยียะต๋ามก็บ่มีประโยชน์

14 ปี้น้องตังหลาย มันบ่มีประโยชน์อะหยังเลยถ้าคนนึ่งบอกว่าเขามีความเจื้อ แต่เขาก็บ่ได้เยียะต๋าม ความเจื้อนั้นจะจ๊วยหื้อเขารอดป๊นบาปโต้ษได้กา

15 ถ้าปี้น้องผู้เจื้อบ่มีเสื้อผ้ากาว่าบ่มีอะหยังกิ๋น

16 แล้วหมู่ต้านคนนึ่งอู้ว่า ขอพระเจ้าปั๋นปอนต้านหื้ออยู่ดีมีสุข มีผ้าใส่อบอุ่น กับอยู่ดีกิ๋นดีเต๊อะ แต่ก็บ่ได้หื้อสิ่งตี้จ๋ำเป็นในจีวิตสำหรับเขาเลย แล้วจะมีประโยชน์อะหยัง

17 ก็เหมือนกั๋นกับเรื่องความเจื้อ ถ้าเจื้ออย่างเดียวแต่บ่ได้เยียะต๋าม ความเจื้อนั้นก็บ่มีประโยชน์เลย

18 แต่บางคนจะอู้ว่า ต้านมีความเจื้อ แต่ตั๋วข้าพเจ้าเป็นคนเยียะ ข้าพเจ้าจะบอกกับเขาว่า ขอแสดงหื้อข้าพเจ้าหันความเจื้อของต้านโดยก๋านบ่ต้องเยียะต๋ามกำลอ แล้วข้าพเจ้าก็จะแสดงความเจื้อของข้าพเจ้าโดยก๋านเยียะต๋ามหื้อผ่อตวย

19 ต้านเจื้อว่าพระเจ้ามีองค์เดียวก็ดี หมู่ผีฮ้าย๑ก็เจื้อเหมือนกั๋น กับมันก็กั๋วจ๋นตั๋วสั่นถาบๆ ตวย
20 คนง่าวเหย ต้านใค่อยากหื้อข้าพเจ้าเยียะหื้อฮู้ก่อ ว่าความเจื้อตี๊บ่ได้เยียะต๋ามนั้น บ่มีประโยชน์เลย
21 ก็หื้อผ่อสิ่งตี๊อับราฮัมป้อฉุ๊ยแม่หม่อนของเฮาเยียะเต๊อะ คือต้านได้ถวายลูกบ่าวคืออิสอัคบนแต้นปู่จา ก็เยียะหื้อพระเจ้ายอมฮับอับราฮัมเป๋นคนตี๊ถูกต้องต๋ามธรรม
22 หันก่อ ความเจื้อกับก๋านเยียะตวยต๋ามของอับราฮัมก็ไปตวยกั๋น จึงเยียะหื้อความเจื้อของอับราฮัมสมบูรณ์
23 ก็เป๋นไปต๋ามตี๊พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า อับราฮัมเจื้อพระเจ้า แล้วย้อนความเจื้อของต้าน ก็เยียะหื้อพระเจ้ายอมฮับว่าต้านเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรม ย้อนจาอี้ อับราฮัมจึงได้จื้อว่าเป๋นเปื้อนของพระเจ้า
24 หันก่อว่า คนตี๊พระเจ้ายอมฮับว่าเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมนั้น ก็ย้อนก๋านเยียะของเขา บ่ใจ้มีก้าความเจื้ออย่างเดียว
25 อย่างเดียวกั๋นกับนางราหับแม่ญิงขายตั๋ว พระเจ้าก็ยอมฮับนางเป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมย้อนสิ่งตี๊นางเยียะ คือต๋อนตี๊นางหื้อตี๊ย้างกับหมู่ส่งข่าวจาวยิว๓ กับจ้วยหมู่เขาหื้อหนีไปตางอื่น
26 ก็อย่างเดียวกั๋นกับตั๋วตี๊บ่มีจิตวิญญาณนั้นต๋ายแล้วจาใด ความเจื้อตี๊บ่ได้เยียะตวยต๋ามก็ต๋ายแล้วจาอั้น

3

ลิ้นของเฮาเป๋นสิ่งตี๊บ่ดีบังคับได้ยาก

1 ปี๊น้องตังหลายเหย บ่ต้องใค่อยากเป๋นครูกั๋นนักเน่อ หมู่ต้านก็ฮู้ว่าหมู่เฮาตี๊เป๋นครูนั้น จะต้องโดนตัดสินเข้มงวดเหลือคนอื่น
2 เฮากู้คนเกยเยียะผิดกั๋นอยู่เจื่อๆ ถ้าใผบ่เกยอู้สิ่งตี๊ผิด คนนั้นก็เป๋นคนดีพร้อมแต๊ๆ กับจะควบคุมตั๋วของตั๋วเองได้ตวย
3 เหมือนกับถ้าเฮาเอาบังเหียนใส่ปากม้าเปื้อหื้อมันเจื้อฟังเฮา แล้วเฮาก็จะบังคับมันหื้อไปไหนก็ได้ต๋ามตี๊เฮาต้องก๋าน 4 ผ่อเฮือหั๋นลอ เถิงแม้จะลำใหญ่ลำหลวง แล้วยังโดนลมหลวงปั๊ดแฮงแหม แต่หางเสือเฮือฮันหน้อยๆ ก็บังคับเฮือหื้อไปต๋ามตางตี๊คนบังคับเฮือใค่ไปได้ 5 ลิ้นก็เหมือนเดียวกั๋น เป๋นอันหน้อยๆ แต่ก็โวเรื่องใหญ่ๆ ได้

กึ๊ดผ่อลอ ไฟไหม้หน้อยเดียวแต่สามารถลามไปเผาป่าใหญ่หื้อวอดวายได้

6 ลิ้นก็เป๋นเหมือนไฟ เป๋นสิ่งบ่ดีตี๊สุดตี้อยู่ต้ามก๋างส่วนอื่นๆ ของตั๋วเฮา เยียะหื้อตึงตั๋วเป๋นมลทิน มันเป๋นเหมือนไฟตี๊มาจากหม้อหน้าฮกเผาทำลายจีวิตของเฮาหื้อวอดวาย
7 สัตว์กู้อย่างสามารถเยียะหื้อเจื้องได้ บ่ว่าจะเป๋น สัตว์ป่า นก สัตว์เลื้อยกาน กับสัตว์น้ำ แล้วก็มีคนเกยเยียะหื้อมันเจื้องแล้วตวย
8 แต่บ่มีใผเยียะหื้อลิ้นเจื้องได้เลย ลิ้นเป๋นสิ่งตี๊บ่ดี บังคับได้ยาก มีแต่ปี๊ดตี๊เยียะหื้อต๋าย
9 เฮาใจ้ลิ้นสรรเสริญองค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้ตี๊เป๋นพระบิดา แล้วเฮาก็ใจ้ลิ้นนั้นสาปแจ้งคนตี๊พระเจ้าสร้างมาต๋ามแบบอย่างของพระองค์
10 ตึงกำสรรเสริญ ตึงกำแจ้ง ก็ออกมาจากปากอันเดียวกั๋นนี้ ปี๊น้องเหย ขอเต๊อะ บ่ดีหื้อเป๋นจาอั้นเน่อ
11 ต๋าน้ำจะมีตึงน้ำจืดตึงน้ำเก็มออกมาจากตี๊เดียวกั๋นได้กา
12 ปี๊น้องตังหลายเหย เก๊าบ่าเดื่อจะออกหน่วยเป๋นบ่ากอกเทศได้กา กาว่าเคือองุ่นจะออกหน่วยเป๋นบ่าเดื่อจาอั้นอี้ ต๋าน้ำจะมีตึงน้ำเก็มกับน้ำจืดออกตวยกั๋น ก็ตึงเป๋นไปบ่ได้เหมือนกั๋น

ผญาปั๋ญญาตี๊แต๊จริง

13 มีใผพ่องในหมู่ต้านตี๊มีผญาปั๋ญญากับความฮู้ความเข้าใจ๋ดี ก็หื้อเขาแสดงหื้อหันในก๋านใจ๊จีวิตตี๊ถูกต้องของเขา คือก๋านเยียะโดยใจ๋ถ่อมสุภาพอย่างมีผญาปั๋ญญา
14 แต่ถ้าในใจ๋ของหมู่ต้านมีความขมขื่นย้อนขอยกั๋นกับหันแก่ตั๋ว ก็บ่ต้องอวดว่าตั๋วมีผญาปั๋ญญากับจุเปื้อปิดบังความจริง
15 ผญาปั๋ญญาจาอี้บ่ได้มาจากพระเจ้าเน่อ แต่มาจากโลกนี้ บ่ใจ้เป๋นของพระวิญญาณแต่เป๋นของผีปี๋ศาจ
16 ย้อนว่าตี๊ไหนมีก๋านขอยกั๋นกับก๋านหันแก่ตั๋ว ตี๊หั้นก็จะวุ่นวะวุ่นวาย มีก๋านเยียะบ่ดีกู้อย่าง
17 แต่ผญาปั๋ญญาตี๊มาจากพระเจ้านั้นก็คือ มีความบริสุทธิ์เป๋นเก๊า แล้วต่อไปก็คือสร้างความสงบสุข อะลุ้มอะหล่วยกั๋น ยอมฮับฟังคนอื่น มีความเมตต๋าเต๋มล้น เกิดผลดีโดยก๋านเยียะดี บ่ลำเอียงกับบ่เป๋นคนหน้าซื่อใจ๋ก๊ด
18 หมู่ตี๊สร้างความสงบสุข โดยหว่านสันติสุขลงไป ก็จะได้เก็บเกี่ยวผล คือจีวิตตี๊พระเจ้าปอใจ๋

---

๑ **2:19 2:19** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด ๓ **2:25 2:25** ยซว 2:1-21

4

ก๋านเป๋นเปื้อนกับโลก

1 หมู่ต๊านฮู้ก่อว่า ตี๊หมู่ต๊านผิดหัวกั๋นกับสู้ฮบกั๋นนั้นย้อนอะหยัง ก็ย้อนกิเลสตั๋ณหาตี้สู้กั๋นอยู่ในใจ๋ของหมู่ต๊านนั้นเนาะ
2 หมู่ต๊านใค่ได้อะหยังแต่บ่ได้ หมู่ต๊านก็ฆ่ากั๋น เมื่อโลภใค่ได้อะหยังแต่บ่ได้ ก็ผิดหัวกั๋น กับฮบกั๋น ตี๊หมู่ต๊านบ่ได้สิ่งตี้ต้องก๋านนั้น ก็ย้อนบ่ได้ขอจากพระเจ้า
3 กับตี๊หมู่ต๊านขอแล้ว แต่บ่ได้ฮับก็ย้อนขอผิด หมู่ต๊านขอเปื้อเอาไปสนองตั๋ณหาของตั๋วเก่า
4 หมู่คนบ่ซื่อสัตย์ ต้านตังหลายบ่ฮู้กา ว่าก๋านเป๋นเปื้อนกับโลกนี้ก็เต้ากับเป๋นศัตรู๋ของพระเจ้า จาอั้นใผตี้ใค่อยากเป๋นเปื้อนกับโลก ก็ตั้งตั๋วเป๋นศัตรู๋ของพระเจ้า
5 หมู่ต๊านก็ด๊ดว่าพระคัมภีร์เขียนไปเล่ยไปเท่ยกา ตี้บอกว่า “วิญญาณ[๒]ตี้พระเจ้าใส่ไว้ในจิตใจ๋หมู่เฮานั้นพระองค์ขางขนาด”
6 แต่พระคุณตี้พระเจ้าโผดหื้อกับหมู่เฮานั้นก็นักขึ้น อย่างตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“พระเจ้าต่อต้านคนตี้หยิ่งจ๋องหอง แต่ปั๋นปอนคนตี้ถ่อมใจ๋”[ข]
7 ย้อนจาอั้นหื้อหมู่ต๊านยอมต่อพระเจ้า หื้อต่อสู้กับมาร แล้วมารก็จะหนีละหมู่ต๊านไป
8 หื้อหมู่ต๊านเข้ามาอยู่ใก้ๆ พระเจ้า แล้วพระองค์ก็จะอยู่ใก้ๆ หมู่ต๊าน หมู่คนบาปเหย ช่วยมือจากบาปเหีย คนบ่มั่นคงเหย จงเยียะหื้อจิตใจ๋ของเจ้าบริสุทธิ์เหีย
9 จงใค่ให้ใค่หุย กับตุ๊กโศกเหีย แตนตี้จะใค่หัวก็หื้อเป๋นเศร้าโศก หื้อความจื้นจมยินดีเปี่ยนเป๋นความตุ๊กใจ๋
10 หื้อถ่อมตั๋วลงต่อหน้าองค์พระผู้เป๋นเจ้า แล้วพระองค์จะยกหมู่ต๊านขึ้น

พระเจ้าเต้าอั้นตี้มีสิทธิ์ตัดสิน

11 ปี้น้องตังหลาย ห้ามใส่ฮ้ายป้ายสีกั๋นเน่อ ย้อนคนตี้ใส่ฮ้ายกั๋นกาว่าตัดสินปี้น้องผู้เจื้อตวยกั๋น ก็เต้ากับว่าได้ใส่ฮ้ายป้ายสีกับตัดสินบทบัญญัติตวย ถ้าหมู่ต๊านตัดสินบทบัญญัติ ต้านก็บ่ได้เป๋นผู้เยียะต๋ามบทบัญญัติ แต่เป๋นผู้ตัดสินไปเหีย
12 มีแต่พระเจ้าเต้าอั้นเน่อตี้เป๋นผู้หื้อบทบัญญัติกับเป๋นผู้ตัดสิน พระองค์มีฤทธิ์อำนาจตี้จ้วยเฮาหื้อรอดกาว่าทำลายเฮาก็ได้ แล้วต๊านเป๋นใผกั๋นตี้จะไปตัดสินคนอื่น

หื้อพระเจ้าเป๋นผู้นำจีวิต

13 ฟังหื้อดีๆ เน่อ ต๊านตังหลายตี้อู้ว่า “วันนี้กาว่าวันพูกเฮาจะไปเมืองนั้นเมืองนี้ จะอยู่ตี้หั้นสักปี๋ ก๊าขายหื้อได้ก๋าไฮ”
14 แต่ต๊านยังบ่ฮู้เลยว่าจีวิตของต๊านวันพูกจะเป๋นจาใด ย้อนต๊านก็เป๋นเหมือนหมอกจ๋างๆ ตี้อยู่ได้กำเดียวแล้วก็ก้อยๆ หายไป
15 หมู่ต๊านสมควรจะอู้ว่า “ถ้าเป๋นความต้องก๋านขององค์พระผู้เป๋นเจ้า เฮาก็จะมีจีวิตอยู่ แล้วเยียะสิ่งนั้นสิ่งนี้”
16 แต่ต๋อนนี้ ต๊านก๋าลังคุยโวอวดตั๋ว เซิ่งก็เป๋นสิ่งตี้บ่ดีเลย
17 ย้อนจาอั้นคนตี้ฮู้อยู่แล้วว่า อะหยังเป๋นสิ่งตี้ดีตี้จะต้องเยียะ แล้วบ่ยอมเยียะ คนนั้นก็เป๋นบาป

5

เตื๋อนคนร่ำรวย

1 หมู่คนร่ำรวยฟังไว้หื้อดีเน่อ จงไห้หุยเหีย ย้อนความตุ๊กตี้จะเกิดกับหมู่ต๊าน
2 ข้าวของเงินคำของต๊านก็ผุพังไป เสื้อผ้าของหมู่ต๊านก็โดนแมงขบกิ๋น
3 เงินกับคำของต๊านก็จะเป๋นขี้เหมี้ยง ขี้เหมี้ยงนั้นละก็จะเป๋นหลักฐานมัดตั๋วหมู่ต๊านไว้ จะทำลายตั๋วของหมู่ต๊านเหมือนไฟเผา หมู่ต๊านก็ได้เก็บสมบัติไว้ต๋อนวันสุดต๊ายนี้แล้ว
4 ฟังลอ คนงานตี้เยียะก๋านในนาของต๊านตี้ต๊านโก๋งก๊าแฮง เขาก็ฮ้องขึ้นมาแล้ว เสียงของหมู่เขาตี้จ่มก็ดังไปเถิงหูขององค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
5 ต๊านตังหลายใจ๊จีวิตในโลกอย่างอยู่ดีกิ๋นดีม่วนงันสันเล้า กับกิ๋นจ๋นตุ้ยพร้อมหื้อเปื้นเอาไปฆ่า
6 หมู่ต๊านได้ตัดสินลงโต้ษกับฆ่าคนตี้บ่มีความผิด ตี้บ่ได้ต่อสู้ต๊าน

หื้ออดทนเหมือนจาวนากอยถ้าฝนตก

7 ย้อนจาอั้นปี้น้องเหย อดทนไว้จ๋นกว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้าจะปึ๊กมาเน่อ ผ่อลอ จาวนายังอดทนกอยถ้าข้าวตี้มีก้าจากแผ่นดิน อดทนกอยถ้าหื้อฝนตกตั้งแต่ต้นหละดูจ๋นแผวป๋ายหละดู
8 หมู่ต๊านก็ต้องอดทนจาอั้นเหมือนกั๋น จงตั้งอกตั้งใจ๋หื้อดี ย้อนใก้เถิงวันตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าจะปึ๊กมาแล้ว

---

๒ **4:5 4:5** แป๋ได้แหมอย่างว่า พระวิญญาณของพระเจ้า ข **4:6 4:6** สภษ 3:34

9 ปี้น้องตังหลาย บ่ต้องจ่มว่าอะหยังหื้อกั๋นเน่อ เปื้อต้านจะบ่โดนตัดสินลงโต้ษจากพระเจ้า ผ่อลอ ผู้
พิพากษาก็ใก้จะมาแผ่วแล้ว
10 ปี้น้องตังหลาย หื้อเอาอย่างความอดทนต่อความตุ๊กยากของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ตี้ได้อู้
โดยสิทธิอำนาจขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
11 เฮาถือว่าคนหมู่นั้นตี้ได้อดทนก็เป๋นสุข ต้านก็เกยได้ยินเรื่องความอดทนของโยบแล้ว กับได้ฮู้ว่า
พระเจ้าได้หื้ออะหยังเขาพ่องต๋อนบั้นป๋ายจีวิตของเขา ตี้เป๋นจาอี๊ก็ย้อนองค์พระผู้เป๋นเจ้ามีความอินดูเขา
กับมีความเมตต๋ากรุณา
12 ปี้น้องตังหลายเหย สิ่งตี้สำคัญตี้สุดก็คือ ห้ามสาบาน บ่ว่าจะอ้างสวรรค์กาว่าโลก กาว่าอะหยังก็ต๋าม
ถ้า □ใจ้□ ก็บอกว่า □ใจ้□ □บ่ใจ้□ ก็บอกว่า □บ่ใจ้□ เปื้อต้านจะบ่ต้องถูกตัดสินลงโต้ษจากพระเจ้า

ก๋านอธิษฐานหื้อเกิดผล

13 มีใผพ่องในหมู่ต้านตี้มีปั๋ญหา ก็หื้อเขาอธิษฐาน แล้วมีใผพ่องตี้มีความสุข ก็หื้อเขาฮ้องเพลงสรรเสริญ
พระเจ้า
14 มีใผพ่องในหมู่ต้านตี้เจ็บป่วย ก็หื้อเขาเจิญผู้ปกครองของคริสตจักรมาอธิษฐานเผื่อเขา กับใจ๊น้ำมัน
บ่ากอกเทศเจิมเขาในนามขององค์พระผู้เป๋นเจ้า
15 เมื่ออธิษฐานโดยความเจื้อก็จะฮักษาคนเจ็บป่วยหื้อหายได้ แล้วองค์พระผู้เป๋นเจ้าก็จะเยียะหื้อเขามี
แฮงเหมือนเก่า กับพระองค์ก็จะโผดยกโต้ษบาปตี้เขาเกยเยียะไว้หื้อตวย
16 จาอั๋น หื้อต้านสารภาพบาปต่อกั๋น กับหื้ออธิษฐานเผื่อกั๋น เปื้อต้านจะได้ฮับก๋านฮักษาหื้อหาย กำ
อธิษฐานของคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมของพระเจ้านั้นก็มีอำนาจกับเกิดผล
17 เอลียาห์ก็เป๋นคนเหมือนอย่างหมู่เฮาเนียะ เมื่อต้านอธิษฐานเป๋นแต๊เป๋นว่าขอบ่หื้อฝนตก ฝนก็บ่ตก
เถิงสามปี๋เกิ่ง[ค]
18 กับเมื่อต้านได้อธิษฐานแหมเตื้อขอหื้อฝนตก ฝนก็ตกลงมาจากต๊องฟ้า แผ่นดินก็เกิดดอกออกผลขึ้น
มา
19 ปี้น้องตังหลาย ถ้ามีใผในหมู่ต้านตี้หลงไปจากความจริง แล้วมีคนปาเขาปึ๊กคืนมา
20 ก็หื้อจ๋ำเอาไว้เต๊อะว่า คนตี้ปาคนบาปปึ๊กมาจากตางตี้ผิด ก็ได้จ้วยเขาหื้อรอดจากความต๋าย กับเยียะ
หื้อความบาปตี้มีนักขนาดของเขาได้ฮับก๋านยกโต้ษ

ค **5:17 5:17** 1 พกษ□ 17:1; 18:1

จดหมายจาก
เปโตร
ฉบับตี้นึ่ง

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ เปโตรผู้เป๋นอัครทูตต๋ามตี้ต้านบอกในกำตั๊กตวายของจดหมาย คริสตจักรสมัยยุคแรกยอมฮับว่าเปโตรเป๋นผู้เขียน ในบทตี้ 5:12 มีเขียนบอกว่า เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้ผ่านตางลายมือของสิลวานัส (ฮ้องแหมจื้อว่า สิลาส) เขาเป๋นเปื้อนของเปาโลผู้เป๋นอัครทูต กับเกยเตียวตางกับเปาโลในก๋านไปบอกข่าวดีเป๋นบางเตื้อ (กิจก๋าน 15:40) เปโตรคงจะเขียนจดหมายฉบับนี้หละหว่างปี ค.ศ. 64 เถิง 68

เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงหมู่ผู้เจื้อตี้อยู่ในแคว้นปอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้นคัปปาโดเซีย แคว้นเอเซีย กับแคว้นบิธีเนีย แคว้นหมู่นี้อยู่ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของแคว้นเอเซีย ติดกับทะเลดำ เซิ่งสมัยนี้เป๋นส่วนนึ่งในประเทศตุรกี หมู่ผู้เจื้อหมู่นี้ส่วนใหญ่เป๋นคนต่างจ้าด เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้โดยหื้อสิลวานัสเขียนต๋ามตี้เปโตรอู้ ต๋อนตี้ตึงสองอยู่ในกรุงโรม

เปโตรหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ผู้เจื้อหื้อใจ๊จิวิตอย่างบริสุทธิ์ตี้เยียะหื้อพระเจ้าเปิงใจ๋แม้ว่าจะอยู่ต้ามก๋างความตุ๊กยาก เปโตรตักเตื๋อนหมู่เขาว่า หมู่เขามีความหวังอันยิ่งใหญ่แล้ว ย้อนได้เจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์ ต้านก็ตักเตื๋อนตวยแหมว่า จีวิตของคนตี้ซื่อสัตย์ต่อพระเยซูคริสต์ ก็จะปะกับความตุ๊กยาก อย่างความตุ๊กยากตี้พระเยซูได้ปะนั้นเป๋นตั๋วอย่างหื้อกับผู้เจื้อ เปโตรตักเตื๋อนหมู่เขาว่า พระคริสต์จะปึ๊กมา แล้วผู้เจื้อต้องเกียมพร้อมสำหรับก๋านปึ๊กมาของพระองค์ โดยฮับใจ๊ปี้น้องผู้เจื้อ กับหื้อฮักกั๋น

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จาก เปโตรอัครทูตของพระเยซูคริสต์ เถิงคนตี้เป๋นเหมือนคนต่างด้าวของโลกนี้ตี้ พระเจ้าได้เลือกไว้ ตี้ได้แตกขะแลขะแจไปอยู่ต๋ามแคว้นปอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้นคัปปาโดเซีย แคว้นเอเซีย กับแคว้นบิธีเนีย
2 ต๋ามตี้พระเจ้าพระบิดาได้ก๋ำหนดไว้เมินแล้ว พระองค์หื้อพระวิญญาณช่วยล้างหมู่ต้านหื้อบริสุทธิ์ เปื้อหมู่ต้านจะได้เจื้อฟังพระเยซูคริสต์ กับได้เข้าเป๋นคนของพระองค์โดยเลือดของพระเยซูคริสต์[ก]
ขอพระเจ้าโผดหื้อพระคุณตึงสันติสุขกับหมู่ต้านนักขึ้นเต๊อะ

เฮามีความหวัง

3 สรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮา ย้อนความเมตต๋าอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตี้เยียะหื้อเฮาได้เกิดใหม่โดยก๋านเยียะหื้อพระเยซูเป๋นขึ้นจากความต๋าย จีวิตของเฮาจึงมีความหวังตี้แน่นอน
4 กับพระเจ้าได้เก็บมรดกไว้หื้อกับหมู่ต้านแล้วในสวรรค์ เป๋นมรดกตี้บ่มีวันเสียหาย เน่าเปื่อย กาว่าจ๋างหายไป
5 ย้อนหมู่ต้านเจื้อวางใจ๋พระเจ้า พระองค์จึงปกป้องหมู่ต้านโดยฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ จ๋นกว่าหมู่ต้านจะได้ฮับความรอดตี้จะเปิดเผยในวันสุดต๊ายนั้น
6 เรื่องนี้เยียะหื้อหมู่ต้านมีความจิ้นจมยินดีนักขนาด เถิงแม้ว่าบ่าเดี๋ยวนี้จ๋ำเป๋นจะต้องปะกับความตุ๊กยากในก๋านทดลองต่างๆ สักหว่างนึ่ง
7 เปื้อทดสอบว่าหมู่ต้านมีความเจื้อแต๊ๆ เซิ่งความเจื้อตี้แต๊จริงก็มีก้านักเหลือคำ ขนาดคำตี้เสื่อมสลายได้ ยังต้องถูกเผาไฟเปื้อหื้อเป๋นคำตี้บริสุทธิ์ ความเจื้อของหมู่ต้านก็ต้องถูกทดสอบเหมือนกั๋น เมื่อผ่านก๋านทดสอบได้แล้ว หมู่ต้านก็จะได้ฮับก๋านยกย่อง ความยิ่งใหญ่ กับเกียรติในวันตี้พระเยซูคริสต์ปึ๊กมาสำแดงตั๋วหื้อกู้คนหัน
8 เถิงแม้ว่าหมู่ต้านบ่เกยหันพระเจ้า แต่หมู่ต้านก็ยังฮักพระองค์ ต๋อนนี้หมู่ต้านก็ยังบ่หันพระองค์ แต่หมู่ต้านก็เจื้อวางใจ๋พระองค์กับมีความสุข ตึงความจิ้นจมยินดีจ๋นเสี้ยงสุดก๋าอู้ใดจะมาเผียบ
9 ย้อนว่าหมู่ต้านก๋ำลังได้ฮับเป้าหมายของความเจื้อแล้ว คือก๋านรอดป๊นบาปโต้ษ
10 ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าได้ตวายตั๊กเถิงพระคุณของพระเจ้าตี้หมู่ต้านจะได้ฮับ หมู่เขาก็ฮิเซาะหาเกี่ยวกับความรอดนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน
11 พระวิญญาณของพระคริสต์ตี้อยู่ในตั๋วหมู่เขาบอกหมู่เขาไว้ล่วงหน้าว่า พระคริสต์จะมีความตุ๊กทรมานแล้วปายหลังพระองค์จะได้ฮับเกียรติ หมู่เขาอยากจะฮู้ว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นจาใด แล้วเวลานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด

ก **1:2 1:2** อพย. 24:3-8

12 แต่พระเจ้าได้เปิดเผยหื้อหมู่เขาฮู้ว่า สิ่งตี้หมู่เขาอู้เถิงตึงหมดนั้นก็บ่ใจ้เปื้อหมู่เขา แต่เปื้อหมู่ต้าน แล้วบ่าเดี่ยวนี้ก็มีคนบอกข่าวดีนี้กับหมู่ต้านโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตี้พระเจ้าหื้อจากสวรรค์ ขนาดทูตสวรรค์ยังใค่อยากจะฮู้เรื่องนี้เลย

หื้อมีจีวิตตี้บริสุทธิ์เหมือนพระเจ้า

13 ย้อนจาอั้นหมู่ต้านต้องเกียมตั๋วเกียมใจ๋หื้อดี หื้อควบคุมตั๋วเก่าไว้ กับหื้อตั้งความหวังตึงหมดไปตี้พระคุณของพระเจ้าตี้หมู่ต้านจะได้ฮับในวันตี้พระเยซูคริสต์ปึกมาสำแดงตั๋วหื้อกู้คนหัน

14 หื้อเป๋นเหมือนลูกๆ ตี้เจื้อฟังป้อแม่ ห้ามเยียะต๋ามตั๋นหาเหมือนอย่างต๋อนตี้หมู่ต้านยังบ่ฮู้จักพระเจ้าตะก่อน

15 แต่หื้อจีวิตของต้านบริสุทธิ์กู้อย่างเหมือนพระเจ้า ผู้ตี้ฮ้องต้านมาเป๋นคนบริสุทธิ์นั้น

16 เหมือนตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า "หื้อหมู่ต้านเป๋นคนบริสุทธิ์ ย้อนว่าเฮาบริสุทธิ์"[ข]

17 หมู่ต้านฮ้องพระเจ้าว่า "พระบิดา" พระองค์เป๋นผู้ตี้ตัดสินต๋ามสิ่งตี้คนเยียะโดยบ่หันแก่หน้าใผ จาอั้นก็หื้อหมู่ต้านใจ๊จีวิตอย่างเก๋งกั๋วพระเจ้า ในต๋อนตี้ยังอยู่ในโลกนี้

18 หมู่ต้านฮู้ว่าพระองค์บ่ได้ใจ๊สิ่งตี้เสื่อมสลายได้อย่างเงิน กาว่าคำเป๋นก้าไถ่หื้อหมู่ต้านมีอิสระจากก๋านใจ๊จีวิตตี้บ่มีประโยชน์ ตี้สืบต่อๆ กั๋นมาจากป้ออุ๊ยแม่หม่อน

19 แต่ใจ๊เลือดของพระคริสต์ตี้มีก้านักขนาด ตี้เป๋นเหมือนเลือดของลูกแกะตี้บ่มีตี้ติเลย

20 พระเจ้าได้เลือกพระองค์ไว้ก่อนสร้างโลกนี้แล้ว แต่ตี้ก้าหาหื้อพระองค์มาแสดงตั๋วในยุคสุดต๊ายนี้ ก็เปื้อหมู่ต้าน

21 โดยตางพระคริสต์นี้ละ หมู่ต้านจึงมาเจื้อวางใจ๋พระเจ้า ผู้ตี้เยียะหื้อพระคริสต์เป๋นขึ้นจากความต๋ายกับหื้อเกียรติพระองค์ตวย จาอั้นความเจื้อกับความหวังของหมู่ต้านก็เลยอยู่ในพระเจ้า

22 เมื่อหมู่ต้านได้เจื้อฟังความจริงนั้น[๑] หมู่ต้านก็ได้ช่วยล้างตั๋วเก่าหื้อบริสุทธิ์แล้ว ก็เลยมีความฮักหื้อกับปี้น้องผู้เจื้ออย่างจริงใจ๋ ย้อนจาอั้นหื้อฮักกั๋นจากใจ๋แต๊ๆ เน่อ

23 ย้อนว่าหมู่ต้านได้เกิดใหม่แล้วจากถ้อยกำของพระเจ้าตี้มีจีวิตตลอดไป บ่ใจ้จากคนตี้มีวันต๋าย

24 เหมือนกับตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
"คนกู้คนก็เป๋นเหมือนหญ้า
เกียรติของหมู่เขาก็เป๋นเหมือนดอกหญ้า
หญ้าต๋าย ดอกมันก็หลุดหลวะไป
25 แต่ถ้อยกำขององค์พระผู้เป๋นเจ้าจะอยู่ตลอดไป"[ค]
ถ้อยกำนี้ก็คือ ข่าวดีตี้มีคนมาบอกหื้อหมู่ต้านฮู้แล้ว

2

1 ย้อนจาอั้น หื้อหมู่ต้านเอาสิ่งตี้บ่ดีกู้อย่างขว้างเหีย ตึงก๋านจุล่ายกู้แบบ ความหน้าซื่อใจ๋ก๊ด ก๋านข๋อยกั๋นกับใส่ฮ้ายป้ายสีกั๋น

2 หื้อเป๋นอย่างหละอ่อนหน้อย ตี้ใค่อยากกิ๋นนมฝ่ายวิญญาณตี้บริสุทธิ์เปื้อหมู่ต้านจะได้เติบใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณขึ้น แล้วฮับความรอดป๊นบาปโต้ษ

3 หมู่ต้านก็ได้จิมแล้วลอว่าองค์พระผู้เป๋นเจ้านั้นดีมอกใด

พระเยซูเป๋นศิลาตี้มีจีวิต

4 หื้อมาหาพระองค์ ผู้ตี้เป๋นศิลาตี้มีจีวิตอยู่เต๊อะ เถิงแม้คนในโลกเกยบ่ยอมฮับศิลานี้ แต่พระองค์ก็เป๋นศิลาตี้มีก้านักขนาดในสายต๋าของพระเจ้าผู้ตี้ได้เลือกพระองค์มา

5 หมู่ต้านก็เป๋นศิลาตี้มีจีวิตอยู่เหมือนกั๋น ตี้พระองค์ก๋ำลังเอามาก่อสร้างเป๋นวิหารฝ่ายวิญญาณ เปื้อเป๋นปุโรหิตตี้บริสุทธิ์ เยียะหน้าตี้ถวายเครื่องปู่จาฝ่ายจิตวิญญาณ ตี้พระเจ้าปอใจ๋กับฮับไว้ผ่านตางพระเยซูคริสต์

6 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
"ผ่อลอ เฮาวางศิลาก้อนนึ่งไว้ในเมืองศิโยน
เป๋นศิลามุมเอกตี้มีก้านักขนาด เซิ่งได้เลือกไว้แล้ว
กับใผตี้เจื้อพระองค์ผู้ตี้เป๋นศิลาก้อนนั้น
ก็จะบ่ผิดหวังเลย"[ค]
7 ย้อนจาอั้น พระองค์ก็มีก้านักขนาดสำหรับหมู่ต้านตี้เจื้อ แต่สำหรับคนตี้บ่เจื้อนั้น ก็เป๋นอย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

ข **1:16 1:16** ลนต 11:44-45; 19:2 ๑ **1:22 1:22** ความจริงนั้น อ้างเถิง กำสอนเรื่องพระเยซูตี้เป๋นความจริง ค **1:25 1:25** อสย 40:6-8 ค **2:6 2:6** อสย 28:16

ศิลาตี้สล่าแป๋งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น
ป๋ากฏว่าเป๋นศิลามุมเอก[ฆ]
8 กับมีเขียนตวยว่า
เป๋นศิลาตี้เยียะหื้อคนตังหลายข้องสะดุด
กับเป๋นศิลาตี้เยียะหื้อคนต้าว[๒]
ตี้หมู่เขาข้องสะดุดนั้น ย้อนหมู่เขาบ่เจื้อฟังถ้อยกำของพระเจ้า ก็เป๋นไปต๋ามตี้พระเจ้าได้ก๋ำหนดไว้แล้ว
9 แต่ต้านเป๋นหมู่คนตี้พระเจ้าได้เลือกแล้ว เป๋นปุโรหิตของพระเจ้า เป๋นจ้าดตี้บริสุทธิ์กับเป๋นคนของพระเจ้าตี้พระองค์ได้คัดเลือกไว้โดยเฉพาะ เปื้อหื้อหมู่ต้านออกไปบอกเถิงก๋านงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เซิ่งเป๋นผู้ตี้ได้ฮ้องหมู่ต้านออกมาจากความมืด แล้วเข้าไปหาความเป่งแจ้งตี้น่าอัศจ๋รรย์ของพระเจ้า
10 ตะก่อนหมู่ต้านบ่ได้เป๋นคนของพระเจ้า กับบ่ฮู้จักความเมตต๋าของพระองค์ แต่บ่าเดี๋ยวนี้หมู่ต้านเป๋นคนของพระองค์แล้ว กับได้ฮับความเมตต๋าจากพระองค์แล้วตวย[ง]
ใจ๊จีวิตหื้อเป๋นตั๋วอย่างตี้ดี
11 เปื้อนๆ ตี้ฮักเหย ข้าพเจ้าขอวิงวอนหมู่ต้านตี้เป๋นเหมือนคนต่างถิ่นกับเป๋นคนต่างด้าวของโลกนี้ หื้อต้านหนีจากกิเลสตั๋ณหาของเนื้อหนังตี้ต่อสู้กั๋นกับจิตวิญญาณของต้านหื้อได้
12 ขอหื้อหมู่ต้านเยียะแต่ความดีต้ามก๋างหมู่คนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้า เปื้อว่าเมื่อหมู่เขาใส่ฮ้ายว่าหมู่ต้านเยียะบ่ดี หมู่เขาก็จะหันเถิงความดีของหมู่ต้าน แล้วก็จะได้สรรเสริญพระเจ้าในวันตี้พระองค์มา
13 เปื้อหันแก่องค์พระผู้เป๋นเจ้า ขอหื้อหมู่ต้านยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้ตี้มีอำนาจกู้อย่าง บ่ว่าจะเป๋นจักรพรรดิผู้มีอำนาจสูงสุด
14 กาว่าเจ้าเมืองต่างๆ ตี้จักรพรรดินั้นส่งมาหื้อลงโต้ษคนตี้เยียะบ่ดีกับยกย่องคนตี้เยียะดี
15 ย้อนว่าพระเจ้าต้องก๋านหื้อหมู่ต้านย้างปากคนง่าวตี้อู้บ่มีสาระโดยก๋านเยียะดี
16 หื้อหมู่ต้านใจ๊จีวิตอย่างอิสระ แต่ห้ามใจ๊ความมีอิสระนี้มาเป๋นข้ออ้างในก๋านเยียะบ่ดี แต่หื้อใจ๊จีวิตอย่างผู้ฮับใจ๊ของพระเจ้า
17 ต้องหื้อเกียรติกู้คน ต้องฮักปี้น้องผู้เจื้อตวยกั๋น ต้องเก๋งกั๋วพระเจ้า กับต้องหื้อเกียรติกษัตริย์ของตั๋วตวย
ก๋านอดทนต่อความตุ๊กยาก
18 หมู่ต้านตี้เป๋นคนฮับใจ๊ ก็หื้อยอมเคารพเจื้อฟังเจ้านายของตั๋ว บ่ใจ้ยอมเจื้อฟังเจ้านายตี้ดีกับมีน้ำใจ๋เต้าอั้น แต่หื้อยอมเจื้อฟังเจ้านายตี้เหี้ยมตวย
19 ใผตี้ยอมทนกับความตุ๊กยากตี้บ่ยุติธรรม พระเจ้าก็จะปั๋นปอนคนนั้น ย้อนว่าก๋านเยียะจาอี้เป๋นสิ่งตี้พระเจ้าปอใจ๋
20 ก๋านตี้หมู่ต้านเยียะผิดแล้วอดทนต่อก๋านโดนบุบโดนเฆี่ยน มันน่ายกย่องตั๊ดใด แต่ก๋านตี้หมู่ต้านอดทนต่อความตุ๊กยากย้อนเยียะดี ก็เป๋นตี้ปอใจ๋ของพระเจ้า
21 พระเจ้าฮ้องหมู่ต้านมาก็เปื้อหื้ออดทนต่อความตุ๊กยากเหมือนกับตี้พระคริสต์ยอมอดทนเปื้อหมู่ต้าน พระองค์ก็ได้เป๋นตั๋วอย่างหื้อหมู่ต้านเยียะต๋ามแล้ว
22 พระองค์บ่เกยเยียะบาป กับบ่อู้จุใผ
23 เมื่อมีใผอู้ดูแควนพระองค์ พระองค์ก็บ่เกยตอบโต้หมู่เขา เมื่อพระองค์ได้ฮับความตุ๊ก พระองค์ก็บ่เกยขู่ว่าจะแก้แค้นใผ แต่พระองค์ได้มอบกู้เรื่องไว้หื้อกับพระเจ้าผู้ตี้ตัดสินอย่างยุติธรรม
24 พระองค์ใจ๊ตั๋วของพระองค์แบกบาปของหมู่เฮาไว้บนไม้ก๋างเขนนั้น เปื้อหมู่เฮาจะได้ต๋ายจากความบาปแล้วใจ๊จีวิตตี้ถูกต้องต๋ามธรรม หมู่ต้านได้ฮับก๋านฮักษาหื้อหายก็ย้อนแผลจากตั๋วพระองค์นี้ละ
25 ตะก่อนหมู่ต้านเกยเหมือนแกะตี้หลงตางไป แต่บ่าเดี๋ยวนี้ได้ปึ๊กมาหาคนเลี้ยงแกะตี้เป๋นผู้ผ่อกอยจิตวิญญาณของหมู่ต้านแล้ว

3

หน้าตี้ของผัวกับเมีย
1 ส่วนหมู่ต้านตี้เป๋นเมียก็เหมือนกั๋น หื้อยอมเจื้อฟังผัวของตั๋ว เปื้อว่าถ้ามีผัวของบางคนตี้บ่เจื้อฟังถ้อยกำของพระเจ้า เมื่อหมู่เขาหันจีวิตตี้ดีงามของหมู่ต้าน ก็จะเยียะหื้อหมู่เขามาเจื้อวางใจ๋พระเจ้าได้ โดยตี้หมู่ต้านบ่จ๋ำเป๋นต้องอู้อะหยังเลย
2 ย้อนหมู่เขาได้หันว่าจีวิตของหมู่ต้านบริสุทธิ์กับมีใจ๋ตี้ยำเก๋งพระเจ้า
3 ความงามของหมู่ต้านบ่ควรมาจากภายนอก อย่างแป๋งผมงามๆ ใส่แก้วแหวนเงินคำ กาว่าใส่เสื้อผ้ารากาแปงๆ

ฆ **2:7 2:7** สดด 118:22 ๒ **2:8 2:8** อสย 8:14-15 ง **2:10 2:10** ฮชย 2:23

4 แต่หื้องามมาจากจิตใจ๋ เป๋นสิ่งตี้บ่มีวันหายไป คือมีใจ๋สุภาพอ่อนน้อม สงบเสงี่ยม เซิ่งเป๋นสิ่งตี้มีก้านัก
ในสายต๋าของพระเจ้า
5 หมู่แม่ญิงสมัยตะก่อนตี้เจื้อพระเจ้ากับเป๋นผู้บริสุทธิ์ในสายต๋าพระองค์ ก็มีใจ๋งามจาอี้เหมือนกั๋น คือ
ยอมเจื้อฟังผัว
6 เหมือนกับนางซาราห์เจื้อฟังอับราฮัมกับฮ้องเขาว่า นายของข้าเจ้า ถ้าต้านตังหลายเยียะดีกับบ่กั๋วอะ
หยัง หมู่ต้านก็จะเป๋นเหมือนนาง[ก]
7 ส่วนหมู่ต้านตี้เป๋นผัวก็เหมือนกั๋น หื้ออยู่กิ๋นกับเมียอย่างหันอกหันใจ๋กั๋น ย้อนว่าหมู่ต้านมีก๋ำลังนักเหลือ
หมู่นาง หมู่ต้านต้องยกย่องหมู่นางย้อนว่าพระเจ้าโผดเมตต๋ายกจีวิตของหมู่นางหื้อได้ฮับจีวิตนิรันดร์ฮ่วม
กับหมู่ต้าน หื้อเยียะจาอี้เน่อ เปื้อบ่หื้อมีอะหยังมาเยียะหื้อก๋ำอธิษฐานของหมู่ต้านบ่เป๋นผล

ยอมทนตุ๊กย้อนเยียะดี

8 สุดต๊ายนี้ ขอหื้อหมู่ต้านเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋น หันอกหันใจ๋กั๋น ฮักกั๋นเหมือนปี้น้อง มีใจ๋เมตต๋ากับฮู้จัก
ถ่อมใจ๋
9 ถ้าใผเยียะบ่ดีต่อต้านก็ห้ามเยียะบ่ดีตอบเขา กาว่าด่าคนตี้ด่าต้าน แต่หื้อปั๋นปอนหมู่เขาแตน ย้อนว่า
พระเจ้าต้องก๋านหื้อหมู่ต้านเยียะจาอี้ แล้วพระองค์จะได้ปั๋นปอนหื้อหมู่ต้าน
10 ย้อนในพระคัมภีร์มีเซียนไว้ว่า
ใผใค่อยากมีความสุข กับได้ปะวันตี้ดีๆ
ก็ห้ามใจ๊ลิ้นอู้บ่ดี กับห้ามใจ๊ปากอู้ก๋าจุ
11 หื้อเลิกเยียะบาป แล้วหันมาเยียะดี
หื้อเซาะหาสันติสุขแล้วติดต๋ามสันติสุขนั้นไป
12 ย้อนต๋าขององค์พระผู้เป๋นเจ้าผ่อกอยกู้คนตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
กับหูของพระองค์ก็ฟังก๋าอธิษฐานของเขา
แต่หน้าของพระองค์จะหันมาต่อสู้กับหมู่ตี้เยียะบ่ดีนั้น[จ]
13 ถ้าหมู่ต้านตั๋งใจ๋แต๊ๆ ตี้จะเยียะดี ใผจะเยียะฮ้ายต้านได้
14 แต่ถ้าหมู่ต้านจะต้องโดนค่ำ ย้อนเยียะต๋ามใจ๋พระเจ้า ต้านก็เป๋นสุขแต๊ๆ บ่ต้องกั๋วหมู่เขากับบ่ต้องกึ๊ด
นักเน่อ
15 แต่หื้อใจ๋ของต้านเคารพนับถือพระคริสต์เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า กับเกียมตั๋วตลอดเวลาตี้จะตอบก๋า
ถามของกู้คนตี้มาขอหื้อต้านอธิบายเถิงความหวังตี้หมู่ต้านมี
16 หื้อตอบหมู่เขาอย่างสุภาพกับเคารพอ่อนน้อม หื้อจิตสำนึกในใจ๋ของหมู่ต้านบริสุทธิ์ เปื้อว่าเมื่อมีคน
มาอู้ใส่ฮ้ายป้ายสีหมู่ต้าน ทั้งๆ ตี้หมู่ต้านเยียะดีในตางของพระคริสต์ หมู่เขาก็จะได้ละอายใจ๋ตั๋วเก่า
17 ย้อนว่า ถ้าเป๋นตี้เปิงใจ๋ของพระเจ้าตี้จะหื้อหมู่ต้านได้ฮับความตุ๊กย้อนก๋านเยียะดี ก็ยังดีเหลือได้ฮับ
ความตุ๊กย้อนก๋านเยียะบ่ดี
18 พระคริสต์ตุ๊กทรมานเปื้อฮับโต้ษบาปของหมู่เฮาเตื้อเดียวก็ปอละ คือพระองค์ผู้ตี้บ่มีบาปต๋ายแตน
หมู่คนบาป เปื้อจะปาหมู่เขาไปหาพระเจ้า ตั๋วของพระองค์ถูกฆ่าต๋าย แต่พระเจ้าโผดหื้อจิตวิญญาณของ
พระองค์เป๋นขึ้นมามีจีวิตใหม่
19 กับวิญญาณของพระองค์ก็ได้ไปเตสนาหื้อกับหมู่วิญญาณตังหลายตี้ถูกขังอยู่
20 ตี้สมัยตะก่อนเมินมาแล้ว วิญญาณหมู่นี้บ่เจื้อฟังพระเจ้า ต๋อนตี้โนอาห์ต่อเฮือนั้น พระเจ้าก็อดทนถ้า
หื้อหมู่เขากลับใจ๋จากบาป แต่ก็มีก้าแปดคนเต้าอั้นตี้อยู่ในเฮือแล้วรอดจากน้ำท่วม
21 น้ำนี้ละ ตี้ก๋ายเป๋นสัญลักษณ์ของพิธีบัพติศมา เซิ่งโดยพิธีนี้ต้านได้รอดป๊นบาปโต้ษแล้ว พิธีนี้บ่ใจ้เป๋น
ก๋านล้างขี้เปอะออกจากตั๋ว แต่เป๋นก๋านหื้อสัญญากับพระเจ้าจากจิตสำนึกตี้ดี ความรอดป๊นบาปโต้ษจาอี้
เกิดขึ้นได้โดยก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายของพระเยซูคริสต์
22 พระองค์ได้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้วอยู่ตังขวามือของพระเจ้า พระองค์ปกครองหมู่ทูตสวรรค์ตึงหมด หมู่
วิญญาณตี้มีอำนาจ กับหมู่ตี้มีฤทธิ์เดชตังหลาย

4

จีวิตตี้ได้ฮับก๋านเปี่ยนแปลง

1 จาอั้น ในเมื่อตั๋วของพระคริสต์ได้ตุ๊กทรมาน หมู่ต้านก็ต้องเกียมตั๋วหื้อดีโดยหื้อกึ๊ดอย่างเดียวกับ
พระองค์ ย้อนว่าใผตี้ตุ๊กทรมานตางตั๋ว ก็ได้เลิกเยียะบาปแล้ว
2 แล้วหื้อใจ๊จีวิตตี้เหลือต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้า บ่ใจ้ต๋ามกิเลสตั๋ณหาอย่างคนทั่วไป

ก **3:6 3:6** ถ้าแป๋ตรงกับภาษากรีกจะเป๋น ลูกสาวของนาง จ **3:12 3:12** สดด 34:12-16

3 ย้อนตะก่อนหมู่ต้านได้ใจ๊จีวิตอย่างคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้ามานักแกแล้ว คือป่อยตั๋วต๋ามตั๋ณหา มัวเมาในเรื่องลามก เมาเหล้าเมายา มั่วสุมตางเพศ กิ๋นเลี้ยงวุ่นวายกั๋น กับนับถือฮูปเคารพตี้น่าขี้จ๊ะ
4 คนหมู่นี้ก็งืดว่า เยียะหยังหมู่ต้านบ่ไปหลงระเริงตวยกั๋นกับหมู่เขา หมู่เขาเลยอู้ดูแควนหมู่ต้าน
5 แต่หมู่เขาจะต้องตอบพระองค์ผู้ตี้เกียมพร้อมจะตัดสินกู้คน ตึงคนตี้มีจีวิตอยู่กาว่าคนตี้ต๋ายไปแล้วตวย
6 ย้อนจาอี้ก็มีก๋านบอกข่าวดีหื้อกับคนตี้ต๋ายไปแล้วตวย เปื้อหมู่เขาจะได้มีจีวิตตางจิตวิญญาณอย่างพระเจ้า เถิงแม้หมู่เขาถูกพระเจ้าตัดสินเหมือนอย่างคนตังหลาย

ก๋านใจ๊ของประทานตี้พระเจ้าหื้อมา
7 ใก้เถิงวันสิ้นโลกแล้ว หมู่ต้านต้องตั๋งสติไว้หื้อดี สงบจิตสงบใจ๋ เปื้อหมู่ต้านจะอธิษฐานได้
8 สิ่งตี้สำคัญตี้สุด ก็คือหื้อฮักกั๋นนักๆ ย้อนความฮักยกโต้ษบาปตี้นักขนาดได้
9 หื้อต้อนฮับซับสู้กั๋นอย่างเต๋มตี้โดยบ่จ่มอะหยัง
10 ต๋ามตี้แต่ละคนได้ฮับของประทานจากของประทานอันหลากหลายของพระเจ้า ก็หื้อใจ๊ของประทานนั้นฮับใจ๊กั๋นอย่างสัตย์ซื่อ
11 ถ้าใผมีของประทานในก๋านอู้ ก็หื้ออู้เป๋นกำตี้มาจากพระเจ้า ใผตี้มีของประทานตางฮับใจ๊ ก็หื้อฮับใจ๊อย่างสุดก๋ำลังตี้พระเจ้าหื้อมา เปื้อว่ากู้คนจะได้สรรเสริญพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์จากกู้สิ่งกู้อย่างตี้หมู่เขาเยียะ ขอเกียรติกับฤทธิ์อำนาจจงมีแก่พระเจ้าตลอดไป อาเมน

ย้อนเป๋นคริสเตียนจึงต้องฮับความตุ๊ก
12 เปื้อนๆ ตี้ข้าพเจ้าฮักเหย บ่ต้องงืดในความตุ๊กทรมานตี้ก๋ำลังเกิดขึ้นกับหมู่ต้าน มันบ่ใจ้เรื่องแปลกอะหยังแต่เกิดขึ้นเปื้อเป๋นก๋านทดสอบหมู่ต้านแน่อ
13 แต่หื้อจึ้นจมยินดีตี้ต้านได้ฮ่วมตุ๊กกับพระคริสต์เต๊อะ เปื้อว่าเมื่อพระคริสต์ปึ๊กมาสำแดงความยิ่งใหญ่หื้อกู้คนหัน หมู่ต้านก็จะได้จึ้นจมยินดีอย่างเต๋มตี้
14 เมื่อมีคนดูถูกดูแควนต้านย้อนเป๋นคนของพระคริสต์ ต้านก็เป๋นสุขแต๊ๆ ย้อนว่าพระวิญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าก็อยู่กับหมู่ต้านแล้ว
15 ถ้าหมู่ต้านจะต้องทนตุ๊ก ก็บ่ดีหื้อเกิดจากก๋านไปฆ่าคน ไปลักของ ไปเยียะบ่ดี กาว่าไปยุ่งเรื่องจาวบ้านเลย
16 แต่ถ้าหมู่ต้านต้องตุ๊กยากย้อนเป๋นคริสเตียน ก็บ่ต้องอาย แต่หื้อสรรเสริญพระเจ้าเต๊อะตี้หมู่ต้านได้ขึ้นจื้อว่าเป๋นคริสเตียน
17 เถิงเวลาแล้วตี้พระเจ้าจะตัดสินลงโต้ษ โดยตั๋งเก๊าตี้คนของพระเจ้าก่อน ลองกี๊ดผ่อเต๊อะ ถ้าพระเจ้าตั๋งเก๊าตัดสินหมู่เฮาก่อน จะเกิดอะหยังขึ้นกับหมู่คนตี้บ่เจื้อข่าวดีจากพระเจ้าพ่อง
18 อย่างตี้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
“ถ้าคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมยังรอดป๊นบาปโต้ษเกือบจะบ่ได้
แล้วคนบาปกับคนตี้บ่เจื้อพระเจ้าลอ จะเกิดอะหยังขึ้นกับหมู่เขาพ่อง”[ฉ]
19 จาอั้น คนตี้ต้องปะกับความตุ๊กยากย้อนเป๋นความต้องก๋านของพระเจ้า ก็หื้อฝากจิตวิญญาณของตั๋วไว้กับพระเจ้าผู้สร้างตี้สัตย์ซื่อ กับหื้อเยียะดีต่อไป

5

เปโตรสั่งสอนคนของพระเจ้า
1 ข้าพเจ้าขอวิงวอนหมู่ผู้ปกครองในคริสตจักรของหมู่ต้าน ในฐานะตี้ข้าพเจ้าเป๋นผู้ปกครองเหมือนกั๋น ข้าพเจ้าเป๋นพยานได้เถิงความตุ๊กทรมานตี้พระคริสต์ได้ฮับ กับข้าพเจ้าก็จะมีส่วนในความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์เมื่อพระองค์ปึ๊กมาหื้อกู้คนหัน
2 ขอหื้อหมู่ต้านผ่อกอยคนของพระเจ้าตี้เผียบเหมือนหมู่แกะตี้พระองค์ได้หื้อหมู่ต้านไว้ หื้อผ่อกอยอย่างเต๋มอกเต๋มใจ๋ต๋ามตี้พระเจ้าต้องก๋าน บ่ใจ้โดนบังคับ บ่ใจ้ย้อนความโลภ แต่ย้อนว่าหมู่ต้านมีใจ๋ใค่เยียะจาอั้นแต๊ๆ 3 บ่ดีใจ๊อำนาจในก๋านปกครองคนหมู่นั้นตี้พระเจ้าได้หื้อไว้ แต่จงเป๋นแบบอย่างตี้ดีหื้อหมู่เขา
4 เปื้อเมื่อพระคริสต์ผู้ตี้เป๋นผู้เลี้ยงตี้ยิ่งใหญ่ปึ๊กมา หมู่ต้านก็จะได้ฮับมงกุฎอันยิ่งใหญ่ตี้บ่มีวันเสื่อมไป
5 ส่วนคนตี้อายุหน้อยก็เหมือนกั๋น หื้อเจื้อฟังผู้ปกครองคริสตจักร แต่แต๊ๆ กู้คนก็ต้องถ่อมตั๋วถ่อมใจ๋ฮับใจ๊กั๋นเหมือนตี้พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
“พระเจ้าต่อต้านคนตี้หยิ่งจ๋องหอง
แต่ปั๋นปูอนคนตี้ถ่อมใจ๋”[ช]
6 ย้อนจาอั้น หื้อหมู่ต้านถ่อมตั๋วลงอยู่ใต้อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เปื้อเมื่อเถิงเวลาตี้พระองค์ก๋ำหนดไว้ พระองค์จะยกหมู่ต้านขึ้น

ฉ **4:18 4:18** สภษ 11:31 ช **5:5 5:5** สภษ 3:34

7 หื้อเอาความบ่สบายใจ๋ตึงหมดฝากไว้กับพระเจ้า ย้อนว่าพระเจ้าห่วงใยหมู่ต้าน
8 หื้อหมู่ต้านควบคุมตั๋วเก่า กับเฝ้าหละวังตื่นตั๋วหื้อดี ย้อนมารตี้เป๋นศัตรู๋ของหมู่ต้านเป๋นเหมือนสิงโต
คำรามเตียวเซาะหาเหยื่อกิ๋นไปทั่ว 9 จงใจ๊ความเจื้อตี้มั่นคงต่อสู้กับมาร ย้อนหมู่ต้านฮู้แล้วว่า ปี้น้องผู้เจื้อ
ใคว่โลก ก็ปะกับความตุ๊กยากอย่างเดียวกั๋นนี้
10 แต่หลังจากตี้ต้านปะกับความตุ๊กยากได้สักกำนึ่ง พระเจ้าผู้ตี้มีพระคุณหื้อเฮาอย่างเต๋มล้น ผู้ตี้ฮ้องหมู่
ต้านผ่านตางพระเยซูคริสต์ หื้อมามีส่วนฮ่วมได้ฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่ตี้คงอยู่ตลอดไป พระองค์นี้ละ จะฟื้นฟู
จีวิตของต้าน จะจ้วยหื้อต้านยืดมั่นในความเจื้อ จะเยียะหื้อจิตใจ๋ของต้านเข้มแข็งกับจะเยียะหื้อต้านมั่นคง
ในความเจื้อ
11 ขอฤทธิ์อำนาจจงมีแก่พระเจ้าตลอดไป อาเมน

กำส่งต๊าย

12 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายสั้นๆ ฉบับนี้หื้อกับหมู่ต้านผ่านตางสิลวานัส เซิ่งข้าพเจ้าถือว่าเขาเป๋นปี้น้อง
ผู้เจื้อตี้ซื่อสัตย์ในพระคริสต์ ข้าพเจ้าเขียนมาเปื้อหื้อก๋ำลังใจ๋กับหมู่ต้าน กับเป๋นพยานได้ว่า สิ่งตี้เขียนมาตึง
หมดนี้เป๋นพระคุณตี้แต๊จริงของพระเจ้า หื้อหมู่ต้านมั่นคงในพระคุณนี้เต๊อะ
13 คริสตจักรตี้เมืองบาบิโลนตี้พระเจ้าได้เลือกไว้เหมือนกับหมู่ต้าน ได้ฝากกำกึ๊ดเติงมาหาหมู่ต้าน มาระ
โกตี้เป๋นเหมือนลูกของข้าพเจ้าก็ฝากกำกึ๊ดเติงหาหมู่ต้านตวย
14 เมื่อหมู่ต้านปะกั๋น ขอหื้อจูบตั๊กตวายกั๋นด้วยความฮัก ขอหื้อกู้คนตี้เป๋นของพระคริสต์มีสันติสุขเต๊อะ
เน่อ

จดหมายจาก
เปโตร
ฉบับตี้สอง

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ เปโตรผู้เป่นอัครทูต เซิ่งเป่นฉบับตี้สองตี้ต้านได้เขียนไปเถิงหมู่ผู้เจื้อหมู่เดียวกั๋นกับตี้ได้ฮับจดหมายฉบับแรก เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นก่อนปี่ ค□ศ□ 68 คงจะเป่นต๋อนตี้เปโตรใก้จะต๋าย

หมู่ผู้เจื้อตี้ฮับจดหมายฉบับนี้อยู่ในแคว้นเอเชีย เซิ่งสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้ต๋อนตี้อยู่กรุงโรม

เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้เปื้อเตื๋อนเรื่องก๋านสอนผิดตี้ก๋ำลังเกิดขึ้นในคริสตจักรต่างๆ ผู้สอนผิดได้สอนว่า พระเยซูคริสต์บ่ใจ้เป่นองค์พระผู้เป่นเจ้าแต๊ๆ เปโตรหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ผู้เจื้อหื้อเข้มแข็งขึ้นในความเจื้อโดยหื้อเฮียนฮู้ความจริงเกี่ยวกับพระเยซูนักขึ้น ต้านได้ตักเตื๋อนหมู่ผู้เจื้อหื้อยึดมั่นต๋ามกำสอนตี้หมู่เขาได้ฮับจากหมู่อัครทูต เปื้อเกียมหมู่เขาหื้อพร้อมสำหรับก๋านปึ๊กมาของพระองค์ ต้านได้บอกหมู่เขาว่า วันตี้องค์พระผู้เป่นเจ้าจะปึ๊กมา ก็จะเป่นเหมือนขโมยตี้เข้ามาต๋อนเมื่อคืน คือบ่มีใผฮู้ว่าจะมาเมื่อใด ย้อนจาอั้นหมู่เขาต้องใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์ กับกอยถ้าก๋านปึ๊กมาขององค์พระผู้เป่นเจ้าอย่างอดทน

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จาก ซีโมนเปโตร ตี้เป่นผู้ฮับใจ๊กับเป่นอัครทูตของพระเยซูคริสต์

เถิงผู้ตี้ได้ฮับความเจื้อตี้มีก้านักขนาดเหมือนเฮา ย้อนพระเจ้าของเฮาตังหลาย คือพระเยซูคริสต์พระผู้จ้วยหื้อรอดป็นบาปโต้ษของเฮานั้นยุติธรรม

2 ขอพระคุณตึงสันติสุขจงมีกับหมู่ต้านนักๆ ขึ้นเต๊อะ ย้อนหมู่ต้านฮู้จักพระเจ้ากับพระเยซูองค์พระผู้เป่นเจ้าของเฮา

พระเจ้าหื้อเฮามีจีวิตตี้บริสุทธิ์

3 พระเจ้าใจ๊ฤทธิ์อำนาจของพระองค์หื้อกู้สิ่งกู้อย่างตี้จ๋ำเป่นในก๋านใจ๊จีวิตติดต๋ามพระองค์แก่เฮา ตี้เป่นจาอี้ก็ย้อนก๋านตี้เฮาฮู้จักพระองค์ ผู้ตี้ฮ้องเฮามาหื้อมีส่วนฮ่วมในความยิ่งใหญ่กับความดีงามของพระองค์

4 โดยสิ่งหมู่นี้ละ พระเจ้าได้หื้อพระสัญญาตี้มีก้ากับยิ่งใหญ่แก่หมู่เฮา เปื้อหมู่ต้านจะได้หลุดป็นจากสิ่งตี้เยียะหื้อจิตใจ๋เสื่อมลง เซิ่งเกิดจากกิเลสตั๋ณหาตี้มีอยู่ในโลก แล้วต้านจะได้ฮับก๋านเปี่ยนแปลงหื้อเป่นเหมือนพระเจ้า

5 ย้อนจาอี้ หมู่ต้านจะต้องเอาใจ๋ใส่อย่างเต๋มตี้ ตี้จะใจ๊ความดีงามเสริมความเจื้อของหมู่ต้าน กับใจ๊ความฮู้เสริมความดีงาม

6 ใจ๊ก๋านบังคับตั๋วเสริมความฮู้ ใจ๊ความอดทนเสริมก๋านบังคับตั๋ว กับใจ๊ความยำเก๋งพระเจ้าเสริมความอดทน

7 ใจ๊ความฮักเหมือนปี้เหมือนน้องเสริมความยำเก๋งพระเจ้า ใจ๊ความฮักตี้มีเสริมความฮักตี้มีต่อกั๋นเหมือนปี้น้อง

8 ถ้าหมู่ต้านเป่นอย่างตี้บอกมาตึงหมดนี้กับเสริมหื้อเป่นจาอี้นักขึ้นๆ ต้านก็บ่ใจ้คนบ่มีประโยชน์ แต่เป่นคนตี้เกิดผลแล้วในก๋านฮู้จักพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป่นเจ้า

9 แต่คนตี้บ่ได้เป่นอย่างตี้บอกมาตึงหมดนี้ ก็เป่นเหมือนคนสายต๋าสั้นใก้บอด กับลืมไปว่าบาปของตั๋วพระเยซูล้างหื้อหมดแล้ว

10 ย้อนจาอั้น ปี้น้องตังหลายเหย หื้อพยายามอย่างเต๋มตี้เน่อ เปื้อจะได้ยืนยันว่า พระเจ้าได้เลือกกับฮ้องต้านหื้อมาเป่นคนของพระองค์ ถ้าหมู่ต้านเยียะจาอั้น หมู่ต้านก็จะบ่มีวันหลงตางไปจากพระเจ้า

11 กับหมู่ต้านก็จะมีสิทธิ์เต๋มตี้ตี้จะเข้าไปในแผ่นดินนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป่นเจ้า ผู้ตี้เป่นพระผู้จ้วยหื้อรอดป็นบาปโต้ษของเฮา

12 ย้อนจาอั้น ข้าพเจ้าจะเตื๋อนหมู่ต้านติกๆ ในเรื่องหมู่นี้ เถิงแม้หมู่ต้านจะฮู้ดีกับตั๋งมั่นอยู่ในความจริงนั้นตี้ได้ฮับแล้วก็ต๋าม

13 ต๋อนตี้ข้าพเจ้ายังมีจีวิตอยู่นี้ ข้าพเจ้าหันว่าควรจะเตื๋อนความจ๋ำของหมู่ต้านไปติกๆ

14 ย้อนข้าพเจ้าฮู้ดีว่า แหมบ่เมินข้าพเจ้าก็จะต๋าย ต๋ามตี้พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป่นเจ้าของเฮาได้บอกข้าพเจ้าอย่างเปิดเผยไว้แล้ว

15 จาอั้น ข้าพเจ้าจึงต้องฮิเตื๋อนต้านหื้อก๊ึดเถิงเรื่องหมู่นี้อยู่ตลอด หลังจากตี้ข้าพเจ้าต๋ายไปแล้ว

ความยิ่งใหญ่ของพระเยซู

16 เมื่อหมู่เฮาบอกว่าพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮาจะปึ๊กมาโดยฤทธิ์อำนาจนั้น หมู่เฮาบ่ได้เล่านิยายสายเจี๊ยตี้คนแต่งขึ้นมาอย่างดีเน่อ แต่หมู่เฮาได้หันความยิ่งใหญ่ของพระองค์กับต๋าตั๋วเก่า
17 ก็คือต๋อนตี้พระองค์ได้ฮับเกียรติกับกำสรรเสริญจากพระเจ้าพระบิดานั้น มีเสียงจากผู้ตี้ยิ่งใหญ่สูงสุดอู้กับพระองค์ว่า ต้านผู้นี้เป็นลูกตี้เฮาฮัก เฮาปอใจ๋ต้านนักขนาดเน่อ[ก]
18 หมู่เฮาเองก็ได้ยินเสียงจากฟ้าสวรรค์นั้น ต๋อนตี้หมู่เฮากับพระองค์อยู่บนดอยศักดิ์สิทธิ์นั้น
19 จาอั้น หมู่เฮาจึงมีความมั่นใจ๋นักขึ้นในกำตวายตั๊กของผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าตี้เกยบอกไว้ ก็เป็นก๋านดีตี้หมู่ต้านจะเอาใจ๋ใส่ในกำหมู่นั้น ย้อนกำหมู่นั้นก็เผียบเหมือนแสงส่องแจ้งในตี้มืด จ๋นกว่าวันนั้นจะแจ้งเจ๊า กับแสงของพระคริสต์จะส่องเข้ามาในใจ๋ของหมู่ต้าน
20 แต่หมู่ต้านต้องเข้าใจ๋ข้อนี้ก่อนว่า ใผจะตี๋ความหมายกำทำนายของผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าในพระคัมภีร์เอาคนเดียวบ่ได้
21 ย้อนว่ากำทำนายหมู่นี้นั้น เขาบ่ได้กึ๊ดขึ้นมาคนเดียว แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจ๋หื้อเขาอู้กำตี้มาจากพระเจ้า

2

คนตี้สอนผิด

1 แต่ในสมัยตะก่อนก็มีผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมเกิดขึ้นในหมู่คนของพระเจ้า ก็อย่างเดียวกั๋นกับตี้จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในหมู่ต้าน หมู่เขาจะลักเอากำสอนตี้บ่ถูกต้องต๋ามตางของพระเจ้ามาสอน เซิ่งกำสอนหมู่นี้จะเยียะหื้อเกิดความฉิบหาย หมู่เขาจะบ่ยอมฮับพระเยซูผู้เป็นเจ้านายตี้จ้วยไถ่เฮาหื้อรอดป๊นบาปโต้ษ เซิ่งจะเยียะหื้อหมู่เขาฉิบหายบ่าเดี่ยวนั้นเลย
2 จะมีหลายคนตี้ป๋อยตั๋วต๋ามตั๋ณหา กับย้อนหมู่คนตี้สอนผิดหมู่นี้ละ คนตังหลายจึงดูถูกดูแควนตางแห่งความจริงไปตวย
3 โดยความโลภของหมู่เขา หมู่เขาจะแต่งเรื่องขึ้นมาสอนเปื้อหาผลประโยชน์จากหมู่ต้าน กำตัดสินลงโต้ษหมู่เขาตี้ได้บอกไว้เมินมาแล้วนั้นก็พร้อมอยู่แล้ว กับความฉิบหายตี้จะเกิดกับหมู่เขาก็ก๋ำลังจะมาเวยๆ นี้
4 ทูตสวรรค์ตี๋ได้เยียะบาปนั้นพระเจ้าก็บ่เว้น แต่ได้โจ้งหมู่เขาไว้ในหม้อหน้าฮก แล้วเอาเจื๊อกเหล็กล่ามขังหมู่เขาไว้ในคอกตี้ดับมืด กอยถ้าวันตัดสินลงโต้ษจากพระเจ้า
5 ในสมัยโบราณพระเจ้าก็บ่ได้เว้นหน้าใผเหมือนกั๋น พระเจ้าหื้อน้ำท่วมโลกตี้มีแต่คนบ่ยำเก๋งพระเจ้า แต่พระองค์ได้ปกป้องหื้อรอดหมู่เดียวเต้าอั้น คือโนอาห์ผู้ตี้บอกหื้อคนเยียะต๋ามความถูกต้องต๋ามธรรมกับหมู่ของเขาแหมเจ็ดคน
6 เมืองโสโดมกับเมืองโกโมราห์ก็เหมือนกั๋น พระเจ้าลงโต้ษหมู่เขาโดยใจ๊ไฟเผากู้สิ่งกู้อย่าง เปื้อเป็นตั๋วอย่างหื้อคนบ่ยำเก๋งพระเจ้าหันว่าจะเกิดอะหยังขึ้นกับหมู่เขา
7 แต่พระองค์จ้วยจีวิตโลทคนตี้เยียะถูกต้องต๋ามธรรมไว้ เขาได้ตุ๊กใจ๋ขนาดย้อนหมู่คนบ่ดีตังหลายเยียะก๋านลามกไว้
8 โลทเป็นคนตี้ถูกต้องต๋ามธรรมตี้อยู่ต้ามก๋างคนบ่ดีหมู่นั้น เขาได้ฮู้ได้หันในสิ่งตี้คนบ่ดีเยียะกั๋นกู้วันๆ ใจ๋เขาก็เป็นตุ๊กหนัก
9 ย้อนจาอั้น พระเจ้าจึงฮู้ว่าจะจ้วยคนตี้ยำเก๋งพระเจ้าหื้อป๊นจากก๋านทดลองใจ๋ได้จาใด กับฮู้ว่าจะขังคนบ่ดีไว้ลงโต้ษในวันตัดสินลงโต้ษบาปได้จาใด
10 โดยเฉพาะคนตี้หลงมัวเมาไปต๋ามกิเลสตั๋ณหาของตั๋ว กับเหยียดหยามสิทธิอำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า
คนหมู่นี้เป็นคนหลึกกับจ๋องหอง ดูแควนแม้แต่หมู่เทพเจ้าอย่างบ่กั๋วเลย
11 เถิงแม้หมู่ทูตสวรรค์ตี๋มีฤทธิ์อำนาจนักเหลือ ก็บ่ได้ดูแควนเมื่อฟ้องโต้ษหมู่นั้นต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย
12 แต่หมู่สอนผิดหมู่นี้เป็นเหมือนสัตว์ตี้เยียะต๋ามสันดานในตั๋ว บ่มีสมอง ดูถูกดูแควนในสิ่งตี้ตั๋วเก่าบ่เข้าใจ๋เลย เกิดมาเปื้อหื้อคนอื่นเอาไปฆ่าเต้าอั้น คนหมู่นี้ก็จะถูกทำลายเหมือนสัตว์หมู่นั้น
13 หมู่เขาหื้อตุ๊กแก่คนอื่นจาใด ตุ๊กนั้นก็จะเถิงตั๋วหมู่เขาจาอั้น หมู่เขาเมากิ๋นเลี้ยงม่วนงันสันเล้าในต๋อนเมื่อวัน หมู่เขาเป็นมลทินกับมีต๋ำหนิต้ามก๋างหมู่ต้าน กับเมื่อกิ๋นเลี้ยงกับหมู่ต้าน หมู่เขาก็เยียะหื้อหมู่ต้านต้องขายขี้หน้าตี้หมู่เขาปอใจ๋กับก๋านจุล่ายต่างๆ ของหมู่เขา
14 หมู่เขาจั้งเซาะแม่ญิงมาหลับนอนตวยตลอด เยียะบาปบ่ฮู้จักปอ ป้ายบ่ปอยังจุล่ายคนใจ๋บ่เข้มแข็งหื้อเยียะบาปตวยแหม คนหมู่นี้โลภจ๋นเป็นสันดาน พระเจ้าจึงสาปแจ้งหมู่เขา

ก **1:17 1:17** มธ 17:5

15 หมู่เขาได้ละตางตี้ถูกต้อง แล้วหลงไปต๋ามตางของบาลาอัม ลูกของเบโอร์[๑]คนตี้ชอบก้าจ้างตี้ได้จากก๋านงานตี้บ่ดี[๒]
16 แต่บาลาอัมก็โดนต๋ำหนิในความผิดของเขา โดยลาตี้อยู่ดีดีก็อู้ภาษาคนได้ แล้วผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าคนนั้นจึงเลิกเยียะในสิ่งตี้ง่าวๆ[ข]
17 คนสอนผิดหมู่นี้ก็เผียบเหมือนต๋าน้ำตี้แห้งขอด กับเหมือนเมฆตี้โดนลมหลวงปั๊ดไป พระเจ้าได้เกียมตี้มืดตี้สุดไว้สำหรับหมู่เขาแล้ว
18 ย้อนว่าหมู่เขาได้ก้าอู้โม้เรื่องบ่มีสาระของตั๋ว กับใจ๊กิเลสตั๋ณหาของสันดานบาปจุล่ายคนตี้ก๋ำลังหนีจากก๋านใจ๊จิวิตตี้บ่ดี
19 หมู่ตี้สอนผิดหมู่นั้นสัญญาว่าจะหื้อคนหมู่นี้มีอิสระ แต่ตั๋วเก่ายังตกเป๋นขี้ข้าของนิสัยตี้จะทำลายตั๋วเก่าอยู่ ใผก๊านอะหยัง ก็ตกเป๋นขี้ข้าของสิ่งนั้น
20 จาอั้น ใผตี้ป๊นจากสิ่งตี้บ่ดีตางโลกนี้ได้แล้ว โดยก๋านฮู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า ผู้ตี้เป๋นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮา แต่หมู่เขายอมก๊านหื้อกิเลสตั๋ณหาเหีย แล้วปึ๊กไปหาตางโลกอย่างเก่า สุดต๊ายสิ่งตี้จะเกิดขึ้นกับหมู่เขาจะฮ้ายเหลือต๋อนแรกแหม
21 ย้อนถ้าบ่ฮู้จักตางตี้ถูกต้องตั้งแต่เก๊า ก็ยังดีเหลือฮู้จักแล้ว แต่บิ่นหลังต๋ำก๋ำสั่งสอนอันศักดิ์สิทธิ์ตี้พระเจ้าหื้อเขาไว้เหีย
22 สิ่งตี้เกิดขึ้นกับหมู่เขาก็เป๋นไปต๋ามก๋ำสุภาษิตตี้ว่า “หมาก็ปึ๊กไปกิ๋นฮากของตั๋วเก่า” กาว่า “หมูตี้ล้างตั๋วหื้อสะอาดแล้ว ก็ปึ๊กไปบุ่นขี้เปอะแหม”[ค]

3

พระเยซูจะปึ๊กมาแหมเตื้อ

1 เปื้อนตี้ฮักเหย นี่เป๋นจดหมายฉบับตี้สองแล้วตี้ข้าพเจ้าเขียนมาหาหมู่ต้าน ในจดหมายตึงสองฉบับนี้ข้าพเจ้าใค่เตื๋อนความจ๋ำหมู่ต้านโดยเรื่องหมู่นี้ เปื้อหมู่ต้านจะมีก๋ำกึ๊ดตี้บริสุทธิ์
2 เปื้อว่าหมู่ต้านจะได้กึ๊ดเถิงก๋ำของหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้บริสุทธิ์นั้นตี้ได้อู้ไว้ตะก่อน กับกึ๊ดเถิงก๋ำสั่งสอนขององค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮา เซิ่งหมู่อัครทูตของหมู่ต้านได้บอกไว้
3 หื้อต้านฮู้ข้อนี้ก่อนเต๊อะว่า ในยุคสุดต๊าย จะมีคนเยียะต๋ามกิเลสตั๋ณหาของตั๋ว แล้วหมู่เขาจะมาใค่หัวเส้ยหมู่ต้านว่า
4 “พระคริสต์สัญญาว่าจะปึ๊กมาบ่ใจ้กา แล้วมีไหนละ ป้ออุ๊ยแม่หม่อนของเฮาก็ต๋ายกั๋นไปหมดละ แต่กู้สิ่งกู้อย่างก็ยังเหมือนเก่าอย่างตี้เป๋นมาตั้งแต่พระเจ้าสร้างโลก”
5 ตี้หมู่เขาอู้จาอั้น ย้อนว่าหมู่เขาตั้งใจ๋ลืมความจริงข้อนี้ตี้ว่า เมินมาแล้ว โดยถ้อยก๋ำของพระเจ้า ต๊องฟ้ากับแผ่นดินโลกก็เกิดขึ้นมา แล้วพระองค์สั่งหื้อแผ่นดินออกมาจากน้ำ หื้อน้ำนั้นอยู่ล้อมแผ่นดิน
6 แล้วพระองค์ก็ใจ๊น้ำนั้นท่วมทำลายล้างโลกเก่า
7 แล้วโดยถ้อยก๋ำเดียวกั๋นนั้น พระเจ้าสั่งหื้อเก็บฮักษาต๊องฟ้ากับแผ่นดินโลกตี้ยังเหลืออยู่บ่าเดี่ยวนี้ไว้หื้อไฟเผาในวันตัดสินลงโต้ษบาป กับคนตี้บ่ยำเก๋งพระเจ้าจะถูกทำลายไปเหีย
8 ปี้น้องตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ห้ามลืมความจริงข้อนี้เน่อ คือ สำหรับพระเจ้าแล้ววันเดียวก็เต้ากับปันปี๋ ปันปี๋ก็เต้ากับวันเดียว
9 องค์พระผู้เป๋นเจ้าบ่ได้จ๊าตี้จะเยียะต๋ามสัญญา เหมือนตี้บางคนกึ๊ดกั๋น แต่ได้อดทนกับหมู่ต้าน ย้อนพระองค์บ่ใค่หื้อใผคนใดต้องถูกทำลายไป แต่ใค่หื้อกู้ๆ คนกลับใจ๋จากบาป
10 แต่วันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป๋นเจ้า จะมาเหมือนขโมย วันนั้นดวงดาวต่างๆ ในต๊องฟ้าจะหายไปพร้อมกั๋นโดยเสียงสนั่นปั่นป๊นของลูกไฟ แผ่นดินโลกกับสิ่งตี้มีอยู่บนโลกจะถูกเผาทำลายจ๋นหมด[๓]
11 เมื่อฮู้ว่าสิ่งต่างๆ หมู่นี้จะต้องถูกทำลายไปจาอี้แล้ว ก็หื้อหมู่ต้านกึ๊ดเอาเต๊อะว่าจะใจ๊จิวิตจาใดหื้อบริสุทธิ์กับยำเก๋งพระเจ้า
12 ต๋อนตี้ก๋ำลังกอยถ้าวันอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จงเฮ่งวันหื้อมาเถิงเวยๆ วันนั้นไฟจะเผาทำลายต๊องฟ้าตึงดวงดาวต่างๆ ในต๊องฟ้าก็จะไน่ไป
13 แต่ต๋ามสัญญาของพระเจ้านั้น เฮาจึงตั้งหน้าตั้งต๋ากอยถ้าสวรรค์ใหม่กับโลกใหม่ เซิ่งเป๋นตี้ตี้มีก้าความยุติธรรม

---

๑ **2:15 2:15** สำเนาโบราณบางฉบับว่าโบโซร์
๒ **2:15 2:15** บาลาอัมอยู่ในสมัยโบราณตี้เกยเยียะกาถาอาคมเขาได้ฮับจ้างแจ้งจาวอิสราเอลโดยบ่เจื๊อฟังพระเจ้าย้อนหันแก่เงิน
ข **2:16 2:16** กดว 22:4-35
ค **2:22 2:22** สภษ 26:11
๓ **3:10 3:10** สำเนาโบราณบางฉบับว่า “โลกจะถูกเปิดเผย”

14 จาอั้น เปื้อนตี้ฮักเหย เมื่อหมู่ต้านได้ตั้งหน้าตั้งต๋ากอยถ้าสิ่งหมู่นี้อยู่นั้น ก็หื้อฮิมิใจ๋ตี้สงบสุข บ่มีมลทิน
กับบ่มีตี้ติในสายต๋าของพระเจ้า
15 บ่ดีลืมว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮามีความอดทนเปื้อหื้อหมู่เฮามีโอกาสรอดป๊นบาปโต้ษ อย่างตี้เปาโล
ปี้น้องตี้ฮักของเฮาได้เขียนจดหมายเถิงหมู่ต้าน ต๋ามสติปั๋ญญาตี้พระเจ้าได้หื้อกับเขานั้น
16 จดหมายกู้ฉบับของเขาก็เขียนเถิงเรื่องหมู่นี้ มีข้อความบางอย่างตี้เข้าใจ๋ยากอยู่ในจดหมายของเขา
เซิ่งเยียะหื้อคนบ่หลวกกับจิตใจ๋บ่มั่นคงเอาไปอธิบายอย่างผิดๆ เหมือนอย่างตี้หมู่เขาเยียะกับข้ออื่นๆ ใน
พระคัมภีร์ จึงเยียะหื้อตั๋วหมู่เขาต้องฉิบหายไป
17 ย้อนจาอั้น เปื้อนตี้ข้าพเจ้าฮักเหย เมื่อหมู่ต้านได้ฮู้เรื่องนี้ก่อนแล้ว ก็หื้อหละวังตั๋วหื้อดี เปื้อจะได้บ่หลง
ไปต๋ามกำสอนตี้ผิดๆ ของคนบ่ดีหมู่นั้น แล้วเยียะหื้อความมั่นคงของหมู่ต้านเสียไปเหีย
18 แต่ขอหื้อพระคุณกับความฮู้ของต้านจ๋ำเริญขึ้นติกๆ ในเรื่องของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป๋นเจ้า ผู้ตี้
เป๋นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮา ขอเกียรติจงมีแก่พระองค์บ่าเดี่ยวนี้ และตลอดไป อาเมน

จดหมายจาก
ยอห์น
ฉบับตี้นึ่ง

คริสตจักรสมัยยุคแรกยอมฮับว่า ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ ยอห์นผู้เป๋นอัครทูต ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้เมื่อต๋อนเฒ่าแล้ว กับอยู่ตี้เมืองเอเฟซัส ต้านคงเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นหละหว่างปี ค□ศ□ 85-90

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเถิงหมู่ผู้เจื้อในคริสตจักรต่างๆ ตี้อยู่รอบเมืองเอเฟซัสในแคว้นเอเชีย เซิ่งเขาเป๋นศิษยาภิบาลอยู่ตี้หั้น

ยอห์นเน้นความสำคัญของความฮักในจีวิตของผู้เจื้อ ต้านสอนว่าเป๋นสิ่งตี้สำคัญนักขนาด ตี้ผู้เจื้อต้องฮักกั๋น ต้านก็ได้ตักเตื๋อนผู้ตี้ได้อ่านจดหมายฉบับนี้ว่า เรื่องตี้พระเยซูคริสต์เป๋นพระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ นั้นก็เป๋นความจริง กับก๋านตี้พระเยซูต๋ายบนไม้ก๋างเขนก็เยียะหื้อคนตังหลายได้คืนดีกับพระเจ้า กับมีความสัมพันธ์กับพระองค์ ยอห์นสอนหื้อหันว่าใผเป๋นผู้เจื้อแต๊ๆ ก็คือ คนนั้นจะยอมฮับว่าพระเยซูเป๋นพระบุตรของพระเจ้า กับใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์

ถ้อยกำแห่งจีวิต

1 หมู่เฮาขอบอกเรื่องของผู้นึ่ง เซิ่งมีมาตั้งแต่เมื่อเก๊าหัวทีแล้ว เซิ่งหมู่เฮาได้ยิน กับหันมากับต๋า ได้แยงผ่ออย่างละเอียด กับได้หยุบได้ซวามมากับมือของหมู่เฮา คือผู้ตี้ฮ้องกั๋นว่าถ้อยกำตี้หื้อจีวิต
2 เมื่อจีวิตของผู้นั้นมาป๋ากฏ หมู่เฮาก็ได้หัน กับเป๋นพยานบอกหื้อหมู่ต้านฟังเถิงผู้ตี้เป๋นจีวิตนิรันดร์ เซิ่งเกยอยู่กับพระบิดาและได้มาป๋ากฏหื้อหมู่เฮาหัน
3 หมู่เฮาก็บอกสิ่งตี้หมู่เฮาได้หันกับได้ยินนั้นหื้อหมู่ต้านฟังตวย เปื้อว่าหมู่ต้านจะได้มีสามัคคีธรรมกับหมู่เฮา สามัคคีธรรมนี้คือก๋านสามัคคีธรรมตี้หมู่เฮามีกับพระบิดาตึงกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ตวย
4 หมู่เฮาจึงเขียนเรื่องหมู่นี้มาเถิงหมู่ต้าน เปื้อหมู่เฮา๑จะได้มีความจิ้นจมยินดีอย่างเต๋มตี้

พระเจ้าเป๋นความเป่งแจ้ง

5 นี่คือเรื่องตี้หมู่เฮาได้ยินจากพระเยซูคริสต์ กับบอกหมู่ต้านหื้อฮู้ คือพระเจ้าเป๋นความเป่งแจ้ง ตึงบ่มีความมืดในพระองค์เลย
6 ถ้าเฮาอู้ว่าเฮามีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า แต่เฮายังใจ๊จีวิตอยู่ในความมืด เฮาก็จุกับบ่ได้เยียะต๋ามความจริงแต๊ๆ
7 แต่ถ้าเฮาใจ๊จีวิตอยู่ในความเป่งแจ้งเหมือนกับตี้พระเจ้าอยู่ในความเป่งแจ้ง เฮาก็มีสามัคคีธรรมกั๋นเลือดของพระเยซูพระบุตรของพระเจ้าตี้ต๋ายนั้นก็ช่วยล้างความบาปกู้อย่างของเฮาจิ๋นหมดจิ๋นเสี้ยง
8 ถ้าเฮาอู้ว่าเฮาบ่มีบาป เฮาก็จุตั๋วเก่า กับเฮาก็บ่ได้ฮู้จักความจริง
9 แต่ถ้าเฮาสารภาพบาปของเฮา พระเจ้าผู้สัตย์ซื่อกับเยียะในสิ่งตี้ถูกต้องตลอด จะยกโต้ษบาปหื้อเฮา พระองค์จะช่วยล้างเฮาหื้อหมดใสจากบาปกู้อย่างตวย
10 แต่ถ้าเฮาอู้ว่า เฮาบ่ได้เยียะบาป ก็เต้ากับเฮาอู้ว่าพระเจ้าขี้จุ กับกำสั่งสอนของพระองค์ก็บ่ได้อยู่ในใจ๋เฮาเลย

2

พระเยซูเป๋นผู้จ้วยของเฮา

1 ต้านตังหลายตี้เผียบเหมือนลูกตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ข้าพเจ้าเขียนเรื่องหมู่นี้มาเถิงต้าน เปื้อว่าหมู่ต้านจะบ่เยียะบาป แต่ถ้าใผเยียะบาป เฮาก็มีผู้จ้วยอ้อนวอนพระบิดาแตนเฮา คือพระเยซูคริสต์ผู้ตี้ถูกต้องต๋ามธรรม
2 พระองค์เป๋นเครื่องปู่จาฮับเอาความบาปของเฮาไป พระองค์บ่ได้ฮับเอาความบาปของหมู่เฮาเต้าอั้น แต่ฮับเอาของคนตึงโลกไปตวย
3 ถ้าเฮาฮักษากำสั่งของพระเจ้า เฮาก็จะมั่นใจ๋ได้ว่า เฮาฮู้จักพระองค์แต๊ๆ
4 คนตี้อู้ว่าเฮาฮู้จักพระเจ้า แต่บ่ได้เยียะต๋ามกำสั่งของพระองค์ ก็เป๋นคนขี้จุ เขาบ่ได้ฮู้จักความจริง
5 แต่คนตี้เยียะต๋ามถ้อยกำของพระเจ้านั้น ความฮักของพระองค์ก็สมบูรณ์ในคนนั้นอย่างแต๊จริง สิ่งนี้เยียะหื้อเฮาแน่ใจ๋ว่าเฮามีความสัมพันธ์กับพระองค์
6 คนตี้อู้ว่าตั๋วเก่ามีความสัมพันธ์กับพระองค์ ก็ต้องใจ๊จีวิตเหมือนกับพระเยซูตวย

---

๑ **1:4 1:4** สำเนาโบราณบางฉบับเป๋น หมู่ต้าน

กำสั่งหื้อเฮาฮักคนอื่น

7 ต้านตังหลายตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ข้าพเจ้าบ่ได้เขียนกำสั่งใหม่ขึ้นเน่อ แต่เขียนกำสั่งเก่าตี้ต้านตังหลายมีอยู่แล้วตั้งแต่เก๊าเหง้า กำสั่งเก่าอันนั้นต้านตังหลายเกยได้ยินมาแล้ว

8 กำสั่งตี้ข้าพเจ้าเขียนหื้อต้านนั้น ก็ยังนับว่าใหม่อยู่ ต้านจะหันความจริงของกำสั่งใหม่นี้ได้ในพระคริสต์กับในตั๋วหมู่ต้าน ย้อนว่าความมืดก๋่าลังผ่านป๊นไป ความเป่งแจ้งอันแต๊จริงก็ได้ส่องเข้ามาแล้ว

9 ถ้าใผคนใดอู้ว่าเขาอยู่ในความเป่งแจ้ง แต่ยังจังปี้น้องผู้เจื้อของตั๋วอยู่ คนนั้นก็ยังอยู่ในความมืด

10 คนตี้ฮักปี้น้องผู้เจื้อของเขาก็อยู่ในความเป่งแจ้ง เขาจะบ่มีอะหยังเลยตี้จะเป๋นเหตุหื้อเขาเยียะบาป

11 แต่คนตี้ยังจังปี้น้องผู้เจื้อของตั๋วก็ยังอยู่ในความมืด เขาเผียบเหมือนก๋่าลังเตียวอยู่ในความมืด เขาบ่ฮู้ว่าก๋่าลังเตียวไปตี้ไหน ย้อนความมืดเยียะหื้อต๋าของเขาบอดไปเหียแล้ว

12 ลูกๆ เหย ตี้ข้าพเจ้าเขียนจดหมายนี้มาเถิงหมู่ต้าน ก็ย้อนพระเจ้าได้ยกโต้ษบาปของหมู่ต้านแล้ว ย้อนหันแก่พระเยซูคริสต์

13 คนตี้เป๋นป้ออุ๊ยตังหลาย ข้าพเจ้าเขียนเถิงหมู่ต้าน ย้อนว่าต้านตังหลายฮู้จักพระองค์ผู้เป๋นอยู่ตั้งแต่เก๊าหัวทีแล้ว คนเป๋นคนหนุ่มตังหลาย ข้าพเจ้าเขียนเถิงหมู่ต้าน ย้อนหมู่ต้านมีชัยเหนือมารแล้ว

14 คนตี้เป๋นลูกตังหลาย ข้าพเจ้าเขียนเถิงหมู่ต้าน ย้อนว่าต้านตังหลายฮู้จักพระบิดา คนตี้เป๋นป้ออุ๊ยตังหลายข้าพเจ้าเขียนเถิงหมู่ต้าน ย้อนว่าต้านตังหลายฮู้จักพระองค์ผู้เป๋นอยู่ตั้งแต่เก๊าหัวทีแล้ว คนตี้เป๋นคนหนุ่มตังหลาย ข้าพเจ้าเขียนเถิงหมู่ต้าน ย้อนหมู่ต้านมีแฮงมีก๋่าลังนัก กับถ้อยกำของพระเจ้าอยู่ในใจ๋ต้านตังหลาย กับหมู่ต้านมีชัยเหนือมารแล้ว

15 ห้ามฮักโลกตึงสิ่งของในโลกนี้เน่อ ถ้าคนใดฮักโลกนี้ คนนั้นก็บ่ฮักพระบิดา

16 ย้อนกู้สิ่งกู้อย่างในโลกนี้ คือกิเลสต๊ณหาของเนื้อหนัง กิเลสต๊ณหาของต๋า กับก๋านอวดตั๋วว่ามีทรัพย์สมบัตินัก สิ่งหมู่นี้บ่ได้มาจากพระบิดา แต่มาจากโลกนี้

17 โลกนี้ตึงกิเลสต๊ณหาของโลกก๋่าลังสิ้นสุดไป แต่คนตี้เยียะต๋ามความต้องก๋านของพระเจ้าจะมีจีวิตอยู่ตลอดไป

บ่ดีติดต๋ามศัตรู๋ของพระคริสต์

18 ลูกๆ เหย ต๋อนนี้เป๋นยุคสุดต๊ายแล้ว ต๋ามตี้ต้านตังหลายเกยได้ยินว่าศัตรู๋ของพระคริสต์ก๋่าลังจะมา บ่าเดี๋ยวนี้ศัตรู๋ของพระคริสต์ก็ได้มากั๋นนักแล้ว ย้อนจาอั้นเฮาจึงฮู้ว่าต๋อนนี้เป๋นยุคสุดต๊าย

19 ศัตรู๋หมู่นี้เป๋นหมู่ตี้ได้ละหมู่เฮาไป แต่หมู่เขาบ่ได้เป๋นคนของหมู่เฮาแต๊ๆ ถ้าเป๋นก็จะต้องอยู่ตวยเฮาต่อไป แต่หมู่เขาละหมู่เฮาไปแล้ว แสดงว่าบ่มีใผสักคนในหมู่เขาตี้เป๋นคนของหมู่เฮาแต๊ๆ

20 แต่หมู่ต้านได้ฮับก๋านเจิมจากพระองค์ผู้บริสุทธิ์นั้น จาอั้นหมู่ต้านจึงฮู้ความจริง

21 ตี้ข้าพเจ้าเขียนเถิงหมู่ต้าน บ่ใจ๋ว่าย้อนหมู่ต้านบ่ฮู้ความจริงนี้ แต่ย้อนว่าหมู่ต้านฮู้แล้ว กับยังฮู้แหมว่ากำจุกำล่ายบ่ได้ออกมาจากความจริง

22 ใผเป๋นคนขี้จุ ก็คือคนตี้อู้ว่าพระเยซูบ่ใจ๋พระคริสต์ คนนั้นละเป๋นศัตรู๋ของพระคริสต์ เขาบ่ยอมฮับพระบิดาตึงพระบุตรตวย

23 คนใดตี้บ่ยอมฮับพระบุตร คนนั้นก็บ่มีความสัมพันธ์กับพระบิดา คนใดตี้ยอมฮับพระบุตรคนนั้นก็มีความสัมพันธ์กับพระบิดาตวย

24 ขอหื้อหมู่ต้านเก็บฮักษากำสั่งสอนตี้ต้านได้ยินมาตั้งแต่เก๊า ย้อนว่าถ้าต้านฮักษากำสั่งสอนนี้ไว้ ต้านก็จะติดสนิทกับพระบุตรตึงพระบิดาตลอดไป

25 อันนี้เป๋นสิ่งตี้พระเยซูได้สัญญาไว้กับหมู่เฮา คือหื้อเฮามีจีวิตนิรันดร์

26 ข้อความตึงหมดตี้ข้าพเจ้าเขียนมาหื้อต้านตังหลายนี้ เป๋นเรื่องเกี่ยวกับคนหมู่นั้นตี้ฮิมาจุล่ายต้านตังหลาย

27 ส่วนต้านตังหลายได้ฮับก๋านเจิมจากพระองค์แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็อยู่กับต้านตังหลาย จึงบ่จ๋ำเป๋นต้องมีใผมาสอนต้านตังหลายแหม ย้อนว่าพระวิญญาณนั้นได้สอนต้านหื้อฮู้หมดแล้ว กับสิ่งตี้พระองค์สอนก็เป๋นความจริงบ่ใจ้จุ ก็หื้อเยียะต๋ามกำสั่งสอนของพระองค์ แล้วจีวิตของต้านจะติดสนิทกับพระองค์

28 บ่าเดี๋ยวนี้ลูกๆ เหย จงติดสนิทกับพระคริสต์ เปื้อว่าเมื่อพระองค์มาป๋ากฏ เฮาตังหลายจะมีความมั่นใจ๋จะบ่อายต่อหน้าพระองค์เมื่อพระองค์มา

29 ต้านตังหลายฮู้แล้วว่าพระคริสต์เยียะในสิ่งตี้ถูกต้องตลอด จาอั้น ต้านก็ต้องฮู้ว่าคนตี้เยียะในสิ่งตี้ถูกต้องก็เป๋นลูกของพระเจ้า

3

เฮาเป๋นลูกของพระเจ้า

1 ลองกึ๊ดผ่อเต๊อะ พระบิดาฮักเฮานักขนาดไหน เถิงได้ฮ้องเฮาว่าเป๋นลูกของพระองค์ แล้วเฮาก็เป๋นจาอั้น
แต๊ๆ โลกบ่ฮู้จักเฮาก็ย้อนว่าโลกบ่ฮู้จักพระองค์
2 ต้านตี้ฮักตังหลาย ต๋อนนี้เฮาได้เป๋นลูกของพระเจ้าแล้ว เฮายังบ่ฮู้ว่าต่อไปตังหน้าเฮาจะเป๋นจาใด แต่
เฮาฮู้ว่าเมื่อพระคริสต์มาป๋ากฏ เฮาจะเป๋นเหมือนพระองค์ ย้อนว่าเฮาจะหันพระองค์ต๋ามตี้พระองค์เป๋น
แต๊ๆ
3 กู้คนตี้มีความหวังในพระคริสต์จาอี้ ก็จะเยียะตั๋วหื้อบริสุทธิ์เหมือนอย่างตี้พระคริสต์บริสุทธิ์
4 กู้คนตี้เยียะบาป ก็เยียะผิดบทบัญญัติของพระเจ้า ย้อนว่าบาปเป๋นก๋านผิดต่อบทบัญญัติของพระเจ้า
5 หมู่ต้านก็ฮู้แล้วว่า ก๋านตี้พระคริสต์มาป๋ากฏนั้นก็เปื้อมาฮับเอาความบาปของคนตังหลายไปจ๋นหมดจ๋น
เสี้ยง ในพระองค์นั้นบ่มีความบาปอันใดเลย
6 คนใดตี้ติดสนิทกับพระองค์ก็จะบ่เยียะบาปแหมต่อไป ส่วนคนตี้ยังเยียะบาปอยู่ คนนั้นยังบ่เกยหัน
พระองค์ ยังบ่ฮู้จักพระองค์ตวย
7 ลูกตี้ข้าพเจ้าฮักเหย ห้ามหื้อใผมาจั๊กจู๋งหื้อหลงไปเน่อ คนตี้เยียะในสิ่งตี้ถูกต้องก็เป๋นคนถูกต้องต๋าม
ธรรม เหมือนพระคริสต์เป๋นคนถูกต้องต๋ามธรรมของพระเจ้า
8 คนใดตี้ยังเยียะบาปอยู่ คนนั้นก็เป๋นของมาร ย้อนว่ามารได้เยียะบาปมาตั้งแต่เมื่อเก๊าหัวทีแล้ว นี่เป๋น
เหตุตี้พระบุตรของพระเจ้ามาป๋ากฏ เปื้อมาทำลายก๋านงานของมารเหีย
9 คนใดตี้เกิดจากพระเจ้า คนนั้นจะบ่เยียะบาปแหมต่อไป ย้อนว่าตั๋วเขามีเจื้อของพระเจ้าอยู่ เขาเป๋นลูก
ของพระเจ้าแล้ว จึงเยียะบาปแหมบ่ได้
10 จาอั้นเฮาจึงฮู้ได้ว่าใผเป๋นลูกของพระเจ้า ใผเป๋นลูกของมาร คนตี้บ่เยียะสิ่งตี้ถูกต้อง กาว่าบ่ได้ฮักปี้
น้องผู้เจื้อของตั๋ว ก็บ่ใจ้ลูกของพระเจ้า

เฮาต้องฮักเซิ่งกั๋นและกั๋น
11 หมู่ต้านได้ยินได้ฟังก๋าสอนนี้มาตั้งแต่เก๊าแต่เหง้าแล้วว่า หื้อเฮาฮักกั๋นและกั๋น
12 ห้ามเป๋นเหมือนคาอินตี้เป๋นของมาร แล้วได้ฆ่าน้องบ่าวของตั๋ว เขาฆ่าน้องเยียะหยัง ก็ย้อนว่าก๋านของ
เขาเป๋นก๋านบ่ดี แต่ก๋านของน้องบ่าวนั้นถูกต้องต๋ามธรรม
13 ปี้น้องผู้เจื้อตังหลายบ่ถ้างงีดเน่อ ตี้โลกนี้จังต้าน
14 เฮาฮู้ว่าเฮาเกยเป๋นเหมือนคนตี้ต๋ายไป แล้วได้ฮับจีวิตใหม่ เฮาฮู้ได้ย้อนเฮาฮักปี้น้องผู้เจื้อของเฮา ส่วน
คนตี้บ่ฮักคนอื่น ก็เหมือนเป๋นคนตี้ยังอยู่ในความต๋าย
15 คนใดตี้จังปี้น้องผู้เจื้อของเขาก็เป๋นฆาตกร หมู่ต้านฮู้แล้วว่าคนตี้เป๋นฆาตกรจะบ่มีจีวิตนิรันดร์
16 จาอี้เฮาจึงฮู้ว่าความฮักเป๋นจาใด คือพระคริสต์ได้สละจีวิตของพระองค์เปื้อเฮาตังหลาย เฮาก็สมควร
จะสละจีวิตของเฮาเปื้อปี้น้องผู้เจื้อของเฮาตวย
17 คนตี้มีทรัพย์สมบัตินัก เมื่อหันปี้น้องผู้เจื้อของเขายากจ๋นต้องก๋านความจ้วยเหลือ แต่ใจ๋จืดใจ๋ดำบ่ยอม
จ้วย แล้วเขาอู้ได้จาใดว่าเขาฮักพระเจ้า
18 ลูกตี้ฮักตังหลายเหย หื้อเฮาฮักกั๋นแต๊ๆ โดยก๋านเยียะสิ่งตี้ดีหื้อกั๋น บ่ใจ้ก้าอู้บ่ดายเน่อ
19 ย้อนจาอี้เฮาจึงฮู้ว่าเฮาอยู่ฝ่ายความจริง กับเฮาสามารถตี้จะมีสันติสุขต่อหน้าพระเจ้า
20 เถิงแม้ว่าใจ๋ของเฮาจะฟ้องว่าเฮาผิด เฮาก็ฮู้ว่าพระเจ้านั้นเป๋นใหญ่เหลือใจ๋ของเฮา กับพระองค์ฮู้หมด
กู้สิ่งกู้อย่าง
21 ต้านตี้ฮักตังหลาย ถ้าใจ๋เฮาบ่ฟ้องว่าเฮาเยียะผิด เฮาก็มีความมั่นใจ๋ตี้จะเข้าหาพระเจ้า
22 กับเฮาจะได้ฮับกู้สิ่งตี้เฮาขอจากพระเจ้า ย้อนว่าเฮาเยียะต๋ามก๋าสั่งของพระองค์กับเยียะสิ่งตี้พระองค์
ปอใจ๋
23 ก๋าสั่งของพระองค์คือหื้อเฮาเจื้อวางใจ๋พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ กับหื้อเฮาฮักกั๋นเหมือน
อย่างตี้พระองค์ได้สั่งเฮาไว้
24 คนตี้เยียะต๋ามก๋าสั่งของพระเจ้าก็ติดสนิทกับพระเจ้า แล้วพระเจ้าก็ติดสนิทกับเขาตวย เฮาฮู้ว่า
พระเจ้าติดสนิทกับเฮา ย้อนว่าพระวิญญาณตี้พระองค์หื้อกับเฮาก็อยู่ในใจ๋ของเฮา

4

ยอห์นเตื๋อนหื้อหละวังผู้สอนผิด
1 ต้านตี้ฮักตังหลาย ห้ามเจื้อกู้คนตี้อ้างว่าอู้โดยพระวิญญาณ แต่หื้อทดสอบหมู่เขาว่ามีวิญญาณตี้มา
จากพระเจ้าแต๊ก่อ ย้อนว่ามีผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมนักขนาดออกมาใควโลกแล้ว
2 ก๋านตี้หมู่ต้านจะสามารถฮู้จักพระวิญญาณของพระเจ้าได้ คือถ้าคนตี้อ้างตั๋วนั้นยอมฮับว่าพระเยซู
คริสต์มาเกิดเป๋นมนุษย์ในโลกนี้ ก็แสดงว่าคนนั้นมีวิญญาณตี้มาจากพระเจ้า

3 แต่ถ้าคนใดบ่ยอมฮับเรื่องของพระเยซู คนนั้นก็มีวิญญาณตี้บ่ได้มาจากพระเจ้า เขาเป๋นศัตรู๋ของพระคริสต์ ตี้ต้านได้ยินว่าศัตรู๋ของพระคริสต์ก๋ำลังจะมา กับบ่าเดี๋ยวนี้ก็อยู่ในโลกนี้แล้ว
4 ลูกๆ เหย หมู่ต้านเป๋นของพระเจ้า จึงมีชัยเหนือคนหมู่นั้นเน่อ ย้อนว่าพระวิญญาณตี้อยู่ในหมู่ต้านยิ่งใหญ่เหลือวิญญาณตี้อยู่ในคนของโลกนี้
5 หมู่เขาเป๋นของโลกนี้ ย้อนจาอั้นสิ่งตี้หมู่เขาอู้ก็มาจากโลกนี้กับคนในโลกก็ฟังหมู่เขา
6 แต่หมู่เฮาเป๋นของพระเจ้า คนตี้ฮู้จักพระเจ้าก็ฟังเฮา แต่คนตี้บ่เป๋นของพระเจ้าก็บ่ฟังเฮา จาอั้นเฮาจึงสามารถฮู้ได้ว่าคนไหนมีวิญญาณของความจริง กาว่ามีวิญญาณตี้จุ่ลาย

ความฮักมาจากพระเจ้า

7 ต้านตี้ฮักตังหลาย ขอหื้อเฮาฮักกั๋นไว้เน่อ ย้อนว่าความฮักนั้นมาจากพระเจ้า คนตี้ฮักเซิ่งกั๋นและกั๋น ก็เป๋นลูกของพระเจ้ากับฮู้จักพระเจ้า
8 ส่วนคนตี้บ่ได้ฮักเซิ่งกั๋นและกั๋น ก็บ่ฮู้จักพระเจ้า ย้อนว่าพระเจ้าเป๋นความฮัก
9 นี่คือวิธีตี้พระเจ้าแสดงความฮักต่อเฮา คือพระองค์ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาอยู่ในโลกนี้ เปื้อเฮาจะมีจีวิตนิรันดร์โดยผ่านตางพระบุตรของพระองค์นั้น
10 ความฮักก็เป๋นจาอี้ละ บ่ใจ้ว่าเฮาฮักพระเจ้าแต่ว่าพระองค์ฮักเฮา จึงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป๋นเครื่องปู่จาเปื้อฮับเอาความบาปของเฮาไป
11 ต้านตี้ฮักตังหลาย ถ้าพระเจ้าฮักเฮาขนาดนี้ เฮาก็ควรจะฮักกั๋นตวย
12 บ่มีใผเกยหั่นพระเจ้า แต่ถ้าเฮาฮักกั๋น พระเจ้าก็เป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับเฮา ความฮักของพระองค์ก็สมบูรณ์ในจีวิตของเฮา
13 จาอั้นเฮาเถิงฮู้ว่าเฮาเป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับพระองค์ พระองค์ก็เป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับเฮา คือพระองค์หื้อพระวิญญาณอยู่ในใจ๋ของเฮา
14 เฮาได้หั่นแล้วกับเป๋นพยานบอกคนตังหลายว่าพระบิดาส่งพระบุตรของพระองค์มาเป๋นผู้จ้วยหื้อโลกนี้รอดป๊นบาปโต้ษ
15 คนตี้ยอมฮับว่าพระเยซูเป๋นพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าก็เป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับคนนั้น กับคนนั้นก็เป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับพระเจ้า
16 ย้อนจาอั้นเฮาตังหลายเถิงฮู้ตึงไว้วางใจ๋ในความฮักตี้พระเจ้ามีต่อเฮา พระเจ้าเป๋นความฮัก คนตี้ฮักพระเจ้ากับฮักคนอื่น ก็เป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับพระเจ้า พระองค์ก็เป๋นน้ำนึ่งใจ๋เดียวกั๋นกับคนนั้น
17 ย้อนจาอี้ความฮักของพระเจ้าจึงสมบูรณ์ในหมู่เฮา เฮาก็เลยมีความมั่นใจ๋ในวันตัดสินลงโต้ษบาป ย้อนว่าพระคริสต์เป๋นจาใดเฮาก็เป๋นจาอั้นในโลกนี้
18 เมื่อพระเจ้าฮักเฮา เฮาก็บ่มีความกั๋วย้อนความฮักตี้สมบูรณ์ของพระองค์นั้น ได้ไล่ความกั๋วออกไปหมดแล้ว ความกั๋วนั้นเกี่ยวกับก๋ำนถูกลงโต้ษ กับคนตี้ยังกั๋วนั้นก็แสดงว่าความฮักของพระองค์ยังบ่สมบูรณ์ในคนนั้นเตื้อ
19 ตี้หมู่เฮาฮักก็ย้อนว่าพระเจ้าฮักเฮาก่อน
20 ถ้าคนใดอู้ว่า เฮาฮักพระเจ้า แต่ยังจังปี้น้องผู้เจื้อของตั๋วอยู่ คนนั้นก็ขี้จุ ย้อนคนตี้บ่ฮักปี้น้องผู้เจื้อของตั๋วตี้ผ่อหันได้ แล้วจะฮักพระเจ้าตี้ผ่อบ่หันได้จาใด
21 นี่เป๋นก๋ำสั่งตี้พระเจ้าหื้อกับเฮา คือคนตี้ฮักพระเจ้าต้องฮักปี้น้องผู้เจื้อของตั๋วเก่าตวย

5

ลูกของพระเจ้ามีชัยเหนือโลกนี้แล้ว

1 คนตี้เจื้อว่าพระเยซูเป๋นพระคริสต์ ก็ได้จื้อว่าเป๋นลูกของพระเจ้า กับคนตี้ฮักป้อก็จะฮักลูกๆ ของเขาตวย
2 เฮาจะฮู้ได้ว่าเฮาตังหลายฮักลูกของพระเจ้าแต๊ ก็ต่อเมื่อเฮาฮักพระเจ้ากับเยียะต๋ามก๋ำสั่งของพระองค์
3 ความหมายของก๋ำนฮักพระเจ้า คือเฮาจะเยียะต๋ามก๋ำสั่งของพระองค์ กับก๋ำสั่งของพระองค์ก็บ่ยาก
4 ย้อนคนตี้เป๋นลูกของพระเจ้าก็มีชัยเหนือโลก ความเจื้อของเฮาเองคือตางตี้จะมีชัยเหนือโลกได้
5 ใผตี้มีชัยเหนือโลกนี้ได้ ก็คือคนตี้เจื้อว่าพระเยซูเป๋นพระบุตรของพระเจ้า

พระเจ้าอู้กับเฮาเรื่องของพระบุตร

6 พระเยซูคริสต์เป๋นผู้ตี้มาโดยน้ำกับเลือด พระองค์บ่ได้มาโดยน้ำเต้าอั้น แต่มาโดยน้ำกับเลือด พระวิญญาณก็ยืนยันว่าเรื่องนี้เป๋นความจริง ย้อนพระวิญญาณเป๋นความจริง
7 มีอยู่สามอย่างตี้ยืนยันว่าเรื่องนี้เป๋นความจริงคือ
8 พระวิญญาณ น้ำ กับเลือด ตึงสามอย่างนี้ยืนยันเหมือนกั๋นหมด
9 ถ้าเฮาเจื้อถือพยานตี้เป๋นมนุษย์ได้ ก๋ำพยานของพระเจ้าก็น่าเจื้อถือนักเหลือนั้นแหม ย้อนว่าพระเจ้าเองเป๋นพยานหื้อกับพระบุตรของพระองค์

10 คนตี้เจื้อวางใจ๋ในพระบุตรของพระเจ้า ก็มีกำพยานของพระเจ้าอยู่ในใจ๋ของเขาแล้ว คนตี้บ่เจื้อพระเจ้า
ก็หาว่าพระเจ้าขี้จุ ย้อนว่าเขาบ่เจื้อในกำยืนยันของพระเจ้าตี้เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์
11 สิ่งตี้พระเจ้ายืนยันกับเฮาคือ พระองค์ได้หื้อจีวิตนิรันดร์กับเฮาแล้ว กับเฮาได้จีวิตนั้นผ่านตางพระบุตร
ของพระองค์
12 คนตี้ติดสนิทกับพระบุตรของพระเจ้าก็มีจีวิตนั้น แต่คนตี้บ่ติดสนิทกับพระบุตรของพระเจ้าก็บ่มีจีวิต
นั้น

จีวิตนิรันดร์

13 ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้เถิงหมู่ต้านตี้เจื้อวางใจ๋ในพระบุตรของพระเจ้า เปื้อหมู่ต้านจะฮู้ว่าต้านมีจีวิตนิรัน
ดร์
14 นี้เป๋นความมั่นใจ๋ตี้หมู่เฮามีอยู่ในก๋านอธิษฐานต่อพระเจ้า คือว่าถ้าเฮาจะขอสิ่งใดต๋ามตี้พระเจ้าปอใจ๋
พระองค์ก็จะโผดฟังเฮา
15 ถ้าเฮาฮู้ว่าพระองค์ฟังเฮาบ่ว่าเฮาจะขออะหยังก็ต๋าม เฮาก็ฮู้ว่าพระเจ้าจะหื้อต๋ามตี้เฮาขอนั้น
16 คนตี้หันปี้น้องผู้เจื้อของตั๋วเก่าเยียะบาป แต่เป๋นบาปตี้บ่นำไปเถิงความต๋าย เขาควรจะอธิษฐานต่อ
พระเจ้าหื้อนำปี้น้องคนนั้นกลับใจ๋จากบาป แล้วพระเจ้าจะหื้อจีวิตกับปี้น้องคนนั้น ข้าพเจ้าก๋ำลังอู้เถิงคนตี้
เยียะบาปตี้บ่นำไปเถิงความต๋าย แต่บาปตี้นำไปเถิงความต๋ายก็มีเหมือนกั๋น ข้าพเจ้าบ่ได้อู้หื้อต้านอธิษฐาน
สำหรับคนตี้เยียะบาปจาอั้นเน่อ
17 ก๋านเยียะผิดกู้อย่างเป๋นความบาป แต่บาปบางอย่างตี้บ่นำไปเถิงความต๋ายก็มี
18 เฮาฮู้ว่าคนตี้เป๋นลูกของพระเจ้าจะบ่เยียะบาปแหมต่อไป พระบุตรของพระเจ้าก็ผ่อกอยหื้อเขา
ปลอดภัย มารฮ้ายจะบ่สามารถเยียะอะหยังเขาได้
19 เฮาฮู้ว่าเฮาเป๋นลูกของพระเจ้า เถิงแม้ว่ามารก๋ำลังครอบครองโลกนี้อยู่ก็ต๋าม
20 แต่เฮาก็ฮู้ว่าพระบุตรของพระเจ้ามาแล้ว กับหื้อความเข้าใจ๋กับเฮา เปื้อเฮาจะฮู้จักพระเจ้าผู้เป๋นความ
จริง เฮามีความสัมพันธ์กับพระองค์ผู้เป๋นความจริงนั้น โดยความสัมพันธ์ตี้เฮามีกับพระเยซูคริสต์พระบุตร
ของพระองค์ พระองค์ผู้นี้เป๋นพระเจ้าเตี้ยงแต๊กับเป๋นผู้ตี้เยียะหื้อคนมีจีวิตนิรันดร์
21 ลูกๆ เหย จงหละวังตั๋ว ห้ามไปเกี่ยวข้องกับฮูปเคารพเน่อ

จดหมายจาก
ยอห์น
ฉบับตี้สอง

คริสตจักรสมัยยุคแรกยอมฮับว่า ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ ยอห์นผู้เป๋นอัครทูต ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นหละหว่างปี๋ ค□ศ□ 85-90

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้ แล้วฝากไว้กับเปื้อนบางคนของต้านตี้ได้มาแอ่วหาต้าน หมู่เขาได้บอกต้านเถิงเรื่องก๋านสอนผิดในคริสตจักรของหมู่เขา ในข้อตี้นึ่ง ยอห์นได้อ้างเถิงแม่ญิงตี้พระเจ้าได้เลือกไว้ แม่ญิงคนนี้คงอ้างเถิงผู้เจื้อในคริสตจักรของเปื้อนต้าน เซิ่งอยู่ในแคว้นเอเชีย เซิ่งในสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้เปื้อเตื๋อนเรื่องก๋านสอนของผู้สอนผิดตี้เตียวตางไปต๋ามคริสตจักรต่างๆ แล้วสอนว่า พระเยซูคริสต์บ่ใจ้พระบุตรของพระเจ้าแต๊ๆ ยอห์นได้อ้อนวอนผู้เจื้อหื้อเจื้อฟังกำสั่งต่างๆ ของพระคริสต์

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าผู้ปกครอง เถิงต้านแม่ญิง[๑]ตี้พระเจ้าได้เลือกไว้ กับลูกๆ ของต้าน ตี้ข้าพเจ้าฮักแต๊ๆ บ่ใจ้ข้าพเจ้าคนเดียวเน่อ แต่กู้คนตี้ฮู้จักความจริงก็ฮักหมู่ต้านตวย

2 ตี้หมู่เฮาฮักต้านก็ย้อนหมู่เฮามีความจริงอยู่ในใจ๋ กับความจริงนี้จะอยู่กับหมู่เฮาตลอดไป

3 ขอหื้อพระเจ้าพระบิดากับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระบิดาหื้อพระคุณ ความเมตต๋า กับสันติสุขกับหมู่เฮา ในต๋อนตี้หมู่เฮามีจีวิตต๋ามความจริงกับมีความฮักต่อกั๋นและกั๋น

ก๋านใจ๊จีวิตอยู่ในความจริง

4 ข้าพเจ้าดีใจ๋นักขนาดตี้ฮู้ว่าลูกๆ ของต้านบางคนใจ๊จีวิตต๋ามความจริงนั้น เหมือนกับตี้พระบิดาได้สั่งหมู่เฮาไว้

5 แล้วต๋อนนี้ ต้านแม่ญิงเหย ข้าพเจ้าบ่ได้เขียนกำสั่งใหม่หื้อกับต้าน แต่นี่เป๋นกำสั่งตี้หมู่เฮามีมาตั้งแต่เก๊าแล้ว คือขอหื้อฮักกั๋น

6 ความฮักนี้ตี้ข้าพเจ้าอู้มาหมายเถิงก๋านเยียะต๋ามกำสั่งของพระเจ้า กำสั่งนี้คือหื้อฮักกั๋นและกั๋นเหมือนกับตี้หมู่ต้านเกยได้ยินมาแล้วตั้งแต่เก๊า

7 มีหมู่ขี้จุนักขนาดออกมาใคว่โลกนี้ คนหมู่นี้บ่ยอมฮับว่าพระเยซูคริสต์ได้เข้ามาในโลกนี้เป๋นมนุษย์แต๊ๆ คนจาอี้เป๋นตึงคนขี้จุเป๋นตึงศัตรู๋ของพระคริสต์

8 หละวังตั๋วหื้อดี เปื้อบ่หื้อสิ่งตี้หมู่เฮาได้ลงแฮงไปแล้วนั้นต้องเสียไป กับต้านจะได้ฮับรางวัลนั้นอย่างเต๋มตี้

9 คนไหนตี้ล่นล้ำหน้าไป กับบ่ได้ยึดถือกำสั่งสอนของพระคริสต์ คนนั้นก็บ่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ส่วนคนไหนตี้ยึดถือกำสั่งสอนนี้ คนนั้นก็มีความสัมพันธ์กับพระบิดาตึงพระบุตรตวย

10 ถ้ามีใผมาหาต้านแล้วบ่ได้สอนอย่างตี้พระคริสต์สอน ก็บ่ดีไปต้อนฮับเขาเข้าบ้านกาว่าไปตั๊กตวายเขา

11 ย้อนถ้าคนไหนต้อนฮับเขา ก็เต้ากับว่าคนนั้นมีส่วนฮ่วมในสิ่งบ่ดีตี้เขาเยียะตวย

12 ข้าพเจ้ายังมีแหมหลายเรื่องตี้ใค่บอกต้าน แต่บ่อยากเขียนเป๋นจดหมาย ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้มาแอ่วหาต้าน แล้วอู้กั๋นต่อหน้า เปื้อเฮาจะได้มีความสุขฮ่วมกั๋นอย่างเต๋มตี้

13 ลูกๆ ของน้องสาว[๒]ต้านตี้พระเจ้าได้เลือกไว้ ก็ฝากความกึ๊ดเติงมาหื้อต้านตวย

---

๑ **1:1 1:1** แม่ญิงนี้ อาจจะหมายเถิง แม่ญิงคนนึ่ง กาว่า อาจจะหมายเถิงคริสตจักร ส่วนลูกๆ ของนางอาจอ้างเถิงสมาชิกคริสตจักรนั้น

๒ **1:13 1:13** อ้างเถิงสมาชิกคริสตจักรแหมตี้นึ่ง

จดหมายจาก
ยอห์น
ฉบับตี้สาม

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ ยอห์นผู้เป๋นอัครทูต ต้านเขียนจดหมายฉบับนี้ต๋อนตี้ต้านเฒ่าแล้ว จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นหละหว่างปี๋ ค.ศ. 85-90

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้เถิงป้อจายคนนึ่งจื้อกายอัส ต้านขอหื้อกายอัสจ้วยแก้ปั๋ญหาในคริสตจักรตี้อยู่ใก้ๆ หั้น คือในคริสตจักรนี้มีคนจื้อเดเมตริอัสตี้บ่ยอมฮับสิทธิอำนาจของยอห์น คริสตจักรนี้คงอยู่ในแคว้นเอเชีย สมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี

ยอห์นเน้นเถิงความสำคัญของก๋านติดต๋ามความจริงตี้อยู่ในกำสอนของพระเยซูอย่างมั่นคง กับก๋านใจ๊จีวิตโดยความฮัก

กำตั๊กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าผู้ปกครอง เถิงกายอัสเปื้อนฮัก เปื้อนตี้ข้าพเจ้าฮักแต๊ๆ

2 เปื้อนตี้ฮักเหย ข้าพเจ้าขออธิษฐานหื้อต้านจ๋ำเริญในกู้อย่างกับมีสุขภาพตี้ดีเหมือนกับตี้จิตวิญญาณของต้านก่ำลังเป๋นอยู่

3 เมื่อใดตี้มีปี้น้องผู้เจื้อบางคนมาบอกว่า ต้านยังยึดมั่นอยู่ในความจริงกับยังใจ๊จีวิตต๋ามความจริงนั้น ข้าพเจ้าดีใจ๋ขนาด

4 บ่มีอะหยังเยียะหื้อข้าพเจ้าดีใจ๋นักไปเหลือนี้แหมแล้ว เมื่อได้ยินว่าลูกๆ ของข้าพเจ้าใจ๊จีวิตต๋ามความจริงนั้น

ก๋านใจ๊จีวิตต่อกั๋นในคริสตจักร

5 เปื้อนตี้ฮักเหย ต้านเยียะหื้อหันเถิงความซื่อสัตย์ของต้าน เมื่อต้านจ้วยเหลือปี้น้องผู้เจื้อ แม้แต่บางคนตี้ต้านบ่เกยฮู้จักมาก่อนเลย

6 หมู่เขาได้อู้เถิงความฮักของต้านหื้อคริสตจักรตี้นี่ฟัง ก็จะเป๋นก๋านดีนักขนาด ถ้าต้านจะจ้วยส่งหมู่เขาเตียวตางต่อไปต๋ามตี้พระเจ้าปอใจ๋

7 ย้อนหมู่เขาเตียวตางไป เปื้อฮับใจ๊พระคริสต์[๑] กับบ่ยอมฮับความจ้วยเหลือจากคนตี้บ่ฮู้จักพระเจ้า

8 ย้อนจาอั้นหมู่เฮาควรจะจ้วยเหลือคนจาอี้ เปื้อจะได้ฮ่วมฮับใจ๊กับหมู่เขาในก๋านเปิดเผยความจริงตวย

9 ข้าพเจ้าได้เขียนเถิงคริสตจักร แต่ดิโอเตรเฟสคนตี้ชอบเป๋นใหญ่ในคริสตจักรนั้น เขาบ่ยอมฟังหมู่เฮาเลย

10 รอถ้าหื้อข้าพเจ้ามาเถิงก่อนเต๊อะ แล้วจะจี๊หื้อหันว่าเขาได้เยียะอะหยังลงไปพ่อง รวมตึงเรื่องตี้เขาไปเล่าขวัญใส่ฮ้ายหมู่เฮา ป้ายบ่ปอเขาบ่ยอมต้อนฮับปี้น้องผู้เจื้อหมู่นั้นตี้เตียวตางมา แล้วยังไปสั่งห้ามผู้เจื้อคนอื่นตี้อยากต้อนฮับคนหมู่นั้นแหมตวย ถ้าใผบ่เยียะต๋าม เขาก็จะไล่คนนั้นออกจากคริสตจักร

11 เปื้อนตี้ฮักเหย ห้ามเอาอย่างสิ่งตี้บ่ดี แต่หื้อเอาอย่างสิ่งตี้ดี คนตี้เยียะดีนั้นก็เป๋นของพระเจ้า ส่วนคนตี้เยียะบ่ดีนั้นก็บ่เกยฮู้จักพระเจ้า

12 กู้คนอู้ยกย่องเดเมตริอัส ก๋านใจ๊จีวิตต๋ามความจริงของเขาก็เยียะหื้อหันว่าเขาสมควรได้ฮับก๋านยกย่อง หมู่เฮาก็ยกย่องเขาตวย กับต้านก็ฮู้ว่าตี้ข้าพเจ้าอู้มาตึงหมดนี้เป๋นความจริง

13 ข้าพเจ้ายังมีแหมหลายเรื่องตี้ใค่บอกต้าน แต่บ่อยากเขียนเป๋นจดหมาย

14 ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้ปะต้านเวยๆ นี้ แล้วเฮาจะได้อู้กั๋นต่อหน้า

15 ขอพระเจ้าหื้อสันติสุขกับต้าน เปื้อนๆ ตี้นี่ ฝากความกึ๊ดเติงมาหื้อต้าน จ้วยฝากความกึ๊ดเติงหื้อกับเปื้อนๆ แต่ละคนตี้หั้นตวย

---

๑ **1:7 1:7** ถ้าแป๊ตรงกับภาษากรีกเป๋นก๋าว่า พระนาม

จดหมายจาก
ยูดา

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยยูดา ต้านเป่นน้องบ่าวของยากอบกับพระเยซู ยูดาคงเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นหละหว่างปี๋ ค.ศ. 70-80

ยูดาเขียนจดหมายนี้เถิงหมู่ผู้เจื้อ เซิ่งผู้เซี่ยวชาญพระคัมภีร์กึ๊ดว่าเป่นผู้เจื้อจาวยิวตี้อยู่ในดินแดนปาเลสไตน์ ย้อนยูดาได้อ้างอิงหลายข้อในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่า

ยูดาเตื๋อนเรื่องก๋านสอนผิดเหมือนตี้เปโตรเตื๋อนในจดหมายฉบับตี้สองของเขา ผู้สอนผิดหมู่นี้เตียวตางไปคริสตจักรหลายตี้ แล้วสอนหื้อหมู่ผู้เจื้อบ่ต้องใจ๊จีวิตอย่างบริสุทธิ์กับมีศีลธรรมย้อนหมู่เขาได้ฮับความรอดป๊นบาปโต้ษโดยพระคุณของพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์แล้ว ยูดาก็เตื๋อนผู้ตี้อ่านจดหมายของเขาว่า หื้อจ๋ำสิ่งตี้ได้เฮียนจากอัครทูตแต๊ๆ ไว้ กับบ่ดีหลงไปเจื้อก๋าสอนของหมู่สอนผิดหมู่นี้

กำตั๊กตวายของยูดา

1 จดหมายฉบับนี้จากยูดาส๑ตี้เป่นผู้ฮับใจ๊ของพระเยซูคริสต์ กับเป่นน้องบ่าวของยากอบ
เถิงคนตังหลายตี้พระเจ้าฮ้องมาหื้อเป่นคนตี้พระเจ้าพระบิดาฮัก กับเป่นคนตี้พระเยซูได้ปกปักฮักษาไว้
2 ขอความเมตต๋า กับสันติสุข ตึงความฮักจงมีแก่หมู่ต้านนักๆ ขึ้นเต๊อะเน่อ

เตื๋อนหมู่คนตี้บ่ยำเก๋งพระเจ้า

3 เปื้อนตี้ฮักเหย ข้าพเจ้าตั้งใจ๋ขนาดตี้จะเขียนเถิงหมู่ต้านเกี่ยวกับความรอดตี้เฮามีฮ่วมกั๋น แต่หันว่าจ๋ำเป่นตี้ข้าพเจ้าจะต้องเขียนมาหื้อก๋ำลังใจ๋หมู่ต้าน ในก๋านต่อสู้เปื้อหลักความเจื้อตี้พระเจ้าได้มอบหื้อกับคนของพระองค์เตื้อเตียวสำหรับตลอดไป
4 ย้อนมีบางคนตี้บ่ยำเก๋งพระเจ้าได้ลักเข้ามาในหมู่เฮา หมู่เขาเป่นคนตี้ถือเอาพระคุณของพระเจ้ามาเป่นข้ออ้างในก๋านป่อยตั๋วต๋ามตั๋ณหา กับได้ละขว้างพระเยซูคริสต์ ผู้เป่นตึงเจ้านายตึงองค์พระผู้เป่นเจ้าองค์เดียวของเฮาไป พระคัมภีร์ได้เขียนเถิงคนหมู่นี้ไว้เมินมาแล้วว่าหมู่เขาจะต้องได้ฮับโต้ษจากพระเจ้า
5 เถิงแม้หมู่ต้านจะฮู้เรื่องนี้ดีอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ใค่เตื๋อนความจ๋ำหมู่ต้านแหมเต๊อ ตี้จะหื้อกึ๊ดเถิงในเรื่องตี้ว่า องค์พระผู้เป่นเจ้าได้จ้วยคนของพระองค์ออกจากประเทศอียิปต์ แต่ต๋อนหลังพระองค์ก็ได้ทำลายคนตี้บ่เจื้อวางใจ๋หมู่นั้นเหีย
6 กับเรื่องตี้ว่าหมู่ทูตสวรรค์ตี้บ่ปอใจ๋สิทธิอำนาจของต๋นตี้พระเจ้าหื้อ แต่ได้ละขว้างตี้อยู่ของตั๋วไป พระเจ้าได้สั่งล่ามหมู่เขาไว้โดยเจื้อกเหล็กตี้บ่มีวันปุดอยู่ในตี้ตี้มืด เปื้อถ้าก๋านตัดสินลงโต้ษในวันอันยิ่งใหญ่นั้น
7 ลองกึ๊ดเถิงเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์กับเมืองตุ๋มใก้ตุ๋มฮิมหมู่นั้นลอ ก็เป่นอย่างเดียวกั๋น หมู่เขาเยียะบาปตางเพศ กับใจ๊จีวิตผิดเพศ พระเจ้าจึงลงโต้ษหมู่เขาไว้ในตี้ตี้มีไฟไหม้บ่ฮู้จักดับ นี่ก็เป่นตั๋วอย่างเอาไว้เตื๋อนหมู่เฮา
8 คนบ่ยำเก๋งพระเจ้าหมู่นั้นก็เยียะบาปเหมือนกั๋น หมู่เขาอ้างว่าหมู่เขาหันนิมิต จึงเยียะหื้อหมู่เขาเยียะตั๋วเป่นมลทิน กับบ่ยอมฮับสิทธิอำนาจขององค์พระผู้เป่นเจ้า กับลบหลู่หมู่ทูตสวรรค์
9 แม้แต่มีคาเอลตี้เป่นหัวหน้าทูตสวรรค์ เมื่อต้านเถียงกับมารว่าใผจะได้ศพของโมเสสไป ต้านยังบ่อู้ดูแควนมารเลย แต่ต้านอู้ก้าว่า "หื้อองค์พระผู้เป่นเจ้าว่าหื้อเจ้าเอาเต๊อะ"
10 แต่คนหมู่นี้อู้ดูแควนในสิ่งตี้ตั๋วเก่าบ่เข้าใจ๋ ส่วนเรื่องตี้หมู่เขาเข้าใจ๋ต๋ามสันดานในตั๋วอย่างสัตว์ตี้บ่มีสมองนั้น ก็เยียะหื้อหมู่เขาถูกทำลายไปเหีย
11 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาเยียะตั๋วเหมือนคาอิน๓ กับยอมเยียะผิดเหมือนบาลาอัมตี้ใค่ได้สตางค์๒ หมู่เขาจะต้องโดนลงโต้ษเหมือนโคราห์ตี้ต่อต้านโมเสสผู้ตี้ได้ฮับสิทธิอำนาจจากพระเจ้า๔
12 หมู่เขาเป่นหมู่ตี้เยียะหื้องานเลี้ยงของหมู่ต้าน ตี้จัดเปื้อแสดงความฮักต่อกั๋นเสียไป หมู่เขาฮ่วมกิ๋นเลี้ยงกับหมู่ต้านโดยบ่ละอายเลย หมู่เขาเอาใจ๋ใส่ก้าตั๋วเก่าเต้าอั๋น หมู่เขาเหมือนเมฆบ่มีฝนตี้ลอยไปต๋ามลมเป่นเหมือนเก๊าไม้ตี้บ่มีหน่วยเมื่อเถิงเวลาต้องออกหน่วย กับถูกหลกฮากออกต๋ายตึงหมด
13 หมู่เขาเป่นเหมือนคลื่นแฮงในทะเลตี้ซัดเอาสิ่งตี้น่าละอายของตั๋วขึ้นมาเหมือนฟอง เป่นเหมือนดาวตี้หลุดออกจากหมู่ พระเจ้าได้เกียมตี้ตี้มืดตึ๊กตี้บ่มีวันเสี้ยงสุดหื้อหมู่เขาไว้แล้ว

---

๑ **1:1 1:1** จื้อยูดาสเป่นก๋าเดียวกับ ยูดา ในภาษากรีก แต่ออกเสียงบ่เหมือนกั๋น ก **1:11 1:11** ปฐก. 4:1-12 ข **1:11 1:11** กดว. 22-24; 31:16 ค **1:11 1:11** กดว. 16:1-35

14 เอโนค เป็นเจื๊อสายของอาดัมนับลงมาเจ็ดเจ้น ได้ตวายตั๊กเถิงคนหมู่นี้ไว้ว่า ผ่อหั้นเต๊อะ องค์พระผู้
เป็นเจ้ามากับหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่นๆ
15 เปื้อตัดสินกู้คน กับลงโต้ษคนตี้บ่ยำเก๋งพระเจ้ากู้คน สำหรับกู้อย่างตี้หมู่เขาเยียะไปโดยบ่ยำเก๋ง
พระองค์ กับกำอู้บ่ดีต่อพระเจ้าของคนบาปตี้บ่ยำเก๋งพระองค์
16 คนหมู่นี้ขี้จ่มกับชอบติคนอื่นตลอด ชอบเยียะต๋ามตั๋ณหาของตั๋ว กับขี้อวด ชอบเลียแข้งเลียขาคนอื่น
เปื้อผลประโยชน์

กำสั่งสอนกับกำเตื๋อน

17 เปื้อนตี้ฮักเหย หื้อจ๋ำกำตี้หมู่อัครทูตของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮาเกยอู้ไว้เต๊อะว่า
18 เมื่อเถิงยุคสุดต๊ายจะมีคนเช้ยต้าน คนหมู่นี้จะชอบเยียะต๋ามกิเลสตั๋ณหาของตั๋ว
19 คนหมู่นี้ละ ตี้เยียะหื้อหมู่ต้านแตกแยกกั๋น หมู่เขาใจ๊จีวิตต๋ามคนในโลกนี้ หมู่เขาบ่มีพระวิญญาณของ
พระเจ้า
20 แต่ส่วนหมู่ต้าน เปื้อนตี้ฮักเหย หื้อก่อตั๋วขึ้นบนความเจื๊อตี้บริสุทธิ์ตี้สุด แล้วหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์
จ้วยต้านอธิษฐาน
21 หื้อยึดมั่นอยู่ในความฮักของพระเจ้า ในหละหว่างตี้หมู่ต้านกอยถ้าพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า
ของเฮา มาโผดหื้อหมู่ต้านมีจีวิตนิรันดร์ ย้อนความเมตต๋าของพระองค์
22 หื้อเมตต๋ากับคนตี้ยังสงสัยอยู่
23 หื้อจ้วยดึงแหมคนหื้อรอดจากก๋องไฟ หื้อเมตต๋ากับคนอื่นๆ แต่หื้อหละวังตั๋วดีๆ หื้อขี้จ๊ะแม้แต่เสื้อผ้าตี้
เปื้อนบาปของหมู่เขา

ส่วนสุดต๊ายของจดหมาย

24 พระเจ้าผู้ตี้ฮักษาหมู่ต้านไว้บ่หื้อก้นลง กับจะนำหมู่ต้านไปยืนอยู่ต่อหน้าพระสิริของพระองค์ อย่างคน
ตี้บ่มีต๋ำหนิ กับมีความจื้นจมยินดี
25 พระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเต้าอั้น เป็นพระผู้จ้วยหื้อรอดป๊นบาปโต้ษของเฮาผ่านตางพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮา ขอหื้อเกียรติ ความยิ่งใหญ่ ฤทธิ์อำนาจ ตึงสิทธิอำนาจจงมีแก่พระองค์ ตึง
ในอดีต บ่าเดี่ยวนี้ กับตลอดไปเต๊อะ อาเมน

วิวรณ์
ตี้ได้เปิดเผยหื้อยอห์น

คริสตจักรยุคแรกยอมฮับว่าพระธรรมวิวรณ์เป่นก๋านบันทึกนิมิตตี้เขียนโดยยอห์นผู้เป่นอัครทูตของพระเยซู เขาคงเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้นหละหว่างปี่ ค□ศ□ 95-96 ในสมัยของจักรพรรดิโดมิเตียน

ยอห์นหันนิมิต ก็เลยเขียนบันทึกจดหมายเถิงหมู่ผู้เจื้อตี้โดนค่ำเขในแคว้นเอเชีย เซิ่งในสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี บันทึกนี้ก็นำมาใจ้สำหรับผู้เจื้อกู้คนตี้ก๋าลังตุ๊กทรมานใคว่โลก ยอห์นเขียนนิมิตนี้ไว้ต๋อนตี้เขาเป่นนักโต้ษบนเกาะปัทมอสย้อนความเจื้อของเขาในพระเยซูคริสต์

จากนิมิตนี้ตี้หื้อยอห์นหัน เขาสอนว่าพระเยซูจะปึ๊กมาเป่นเตื้อตี้สองเปื้อปกครองคนกู้จ้าดใคว่โลก เถิงแม้ว่าผู้เจื้อจะโดนค่ำจากผู้ปกครองโลกนี้ แต่หมู่เขาก็ตั้งต๋ากอยด้วยความหวังเถิงเวลาตี้พระเยซูจะมาปาไปอยู่กับพระองค์

ยอห์นอู้เกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้

1 นี่คือสิ่งตี้พระเจ้ามอบหื้อพระเยซูคริสต์เปิดเผยกับหมู่ผู้ฮับใจ้ของพระองค์ เปื้อหื้อฮู้เถิงสิ่งต่างๆ ตี้จะเกิดขึ้นแหมบ่เมินนี้ พระเยซูคริสต์ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปบอกเรื่องต่างๆ นี้กับยอห์นผู้ฮับใจ้ของพระองค์
2 ยอห์นได้เป่นพยานเถิงกู้สิ่งกู้อย่างตี้เขาหัน คือถ้อยก๋าของพระเจ้าตึงก๋าพยานตี้พระเยซูคริสต์ได้เปิดเผยหื้อฮู้
3 พระเจ้าจะปั๋นปอนคนตี้ได้อ่านก๋าตวายตั๊กนี้หื้อคนตังหลายฟัง ตึงจะปั๋นปอนคนตี้ได้ฟังแล้วเยียะต๋ามตวย ย้อนว่าเวลาตี้เหตุก๋ารณ์หมู่นี้จะเกิดขึ้นก็ใก้เข้ามาแล้ว

ยอห์นส่งข่าวไปเถิงคริสตจักรตึงเจ็ด
4 จากยอห์น
เถิงคริสตจักรตึงเจ็ดตี้อยู่ในแคว้นเอเชีย
ขอหื้อต้านตังหลายได้ฮับพระคุณกับสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป่นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี่ยวนี้ กับตี้จะมาในปายหน้า กับจากวิญญาณตึงเจ็ดตี้เฝ้าอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของพระองค์
5 กับจากพระเยซูคริสต์ผู้เป่นพยานตี้ซื่อสัตย์ เป่นคนเก๊าหัวทีตี้เป่นขึ้นจากความต๋ายกับเป่นผู้มีอำนาจเหนือกษัตริย์ตังหลายในโลกนี้
พระเยซูคริสต์ฮักเฮา กับได้จ้วยหื้อเฮามีอิสระจากบาปของเฮาผ่านตางเลือดของพระองค์เอง
6 พระองค์เยียะหื้อเฮาเป่นครอบครัวปุโรหิตตี้ฮับใจ้พระเจ้าพระบิดาของพระองค์ ขอเกียรติกับฤทธิ์อำนาจจงมีแก่พระเยซูคริสต์ตลอดไป อาเมน
7 ผ่อเต๊อะ พระเยซูก๋าลังจะมาในหมู่เมฆ
กู้คนจะหันพระองค์ แม้แต่คนตี้แตงพระองค์
กู้เผ่าพันธุ์ในโลกจะโศกเศร้าย้อนพระองค์
จะเป่นต๋ามนั้นอย่างแน่นอน อาเมน
8 พระเจ้าผู้เป่นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี่ยวนี้ กับ ตี้จะมาในปายหน้า เป่นผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดอู้ว่า □เฮาเป่นจุดตั้งเก๊ากับจุดสุดป๋าย๑ ผู้เป่นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี่ยวนี้ กับตี้จะมาในปายหน้า เป่นผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด□

ยอห์นหันพระคริสต์
9 ข้าพเจ้าคือยอห์น ปี้น้องของหมู่ต้าน ตี้เป่นเปื้อนฮ่วมในความตุ๊กยาก ฮ่วมอยู่ในแผ่นดินของพระเยซูตึงฮ่วมในความอดทนกับหมู่ต้านย้อนติดต๋ามพระองค์ ตี้เฮาเป่นนักโต้ษอยู่บนเกาะปัทมอสนี้ ก็ย้อนว่าได้บอกถ้อยก๋าของพระเจ้า กับเป่นพยานของพระเยซู
10 ในวันขององค์พระผู้เป่นเจ้านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดลใจ๋ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังเหมือนเสียงแกมาจากตังหลัง
11 เสียงนั้นอู้ว่า □หื้อเขียนกู้สิ่งกู้อย่างตี้ต้านหันลงไว้ในหนังสือ แล้วส่งไปหื้อคริสตจักรตึงเจ็ด คือคริสตจักรตี้อยู่ในเมืองเอเฟซัส เมืองสเมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธิยาทิรา เมืองซาร์ดิส เมืองฟิลาเดลเฟียกับเมืองเลาดีเซีย□
12 เมื่อข้าพเจ้าเหลียวไปผ่อตังเสียงตี้อู้มานั้น ก็หันขาตั้งโกมไฟคำเจ็ดอัน

---

๑ **1:8 1:8** ถ้าแป๊ตรงกับภาษากรีกจะเป่นก๋าว่า อัลฟา กับ โอเมกา อัลฟา ในภาษากรีกเป่นอักษรตั๋วเก๊า โอเมกา เป่นอักษรตั๋วสุดต๊าย

13 ต้ามก๋างขาตั้งโกมไฟหมู่นั้น ข้าพเจ้าหันคนนึ่งเซิ่งผ่อเหมือนกับบุตรมนุษย์ นุ่งเสื้อคุมยาวจ๋นเถิงตี๋น
กับมีสายสะปายคำตื้อก
14 ผมบนหัวของพระองค์ขาวเหมือนขนแกะกับขาวเหมือนหิมะ ต๋าของพระองค์เหมือนเปล่วไฟ
15 ตี๋นของพระองค์เหมือนตองแดง ตี้ถูกหลอมในเต๋าไฟจ๋นเกลี้ยงเป๋นมันเหลื้อมมาบๆ เสียงของพระองค์
เหมือนเสียงน้ำไหลดังสนั่นปั่นปึ๊น
16 ในมือขวาของพระองค์ก๋ำดาวอยู่เจ็ดดวง มีดาบสองคมออกมาจากปากพระองค์ กับหน้าของพระองค์
เหมือนกับตะวันตี้ก๋ำลังส่องแสงแจ้งขนาด
17 เมื่อข้าพเจ้าหันพระองค์ ก็โก้นลงฮิมตี๋นของพระองค์เหมือนกับคนต๋าย พระองค์วางมือขวาบนตั๋ว
ข้าพเจ้าแล้วอู้ว่า บ่ต้องกั๋ว เฮาเป๋นเก๊ากับเป๋นป๋าย
18 เฮาเป๋นผู้ตี้มีจีวิตอยู่ เฮาเกยต๋าย แต่บ่าเดี่ยวนี้เฮามีจีวิตอยู่ตลอดไป เฮาเป๋นผู้มีอำนาจเหนือความ
ต๋ายกับแดนคนต๋าย๒
19 หื้อเขียนสิ่งตี้ต้านได้หัน หื้อเขียนเถิงเหตุก๋ำรณ์ตี้ก๋ำลังเป๋นอยู่บ่าเดี่ยวนี้กับเหตุก๋ำรณ์ตี้จะเกิดขึ้นตวย
20 นี่เป๋นความหมายอันเล็กลับของดาวตึงเจ็ดดวงตี้ต้านหันในมือขวาของเฮา กับขาตั้งโกมไฟคำตึงเจ็ด
อัน ดาวตึงเจ็ดดวงนั้นหมายเถิงหมู่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรตึงเจ็ดแห่ง ขาตั้งโกมไฟตึงเจ็ดอันนั้นก็หมาย
เถิงคริสตจักรตึงเจ็ดตี้นั้นละ

2

ส่งข่าวไปเถิงคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส
1 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองเอเฟซัสว่า
พระองค์ผู้ตี้ก๋ำดาวตึงเจ็ดดวงในมือขวา กับเตียวอยู่ก๋างขาตั้งโกมไฟคำตึงเจ็ดอันอู้ว่า
2 เฮาฮู้สิ่งตี้หมู่ต้านเยียะ ฮู้เถิงก๋านหนักตี้หมู่ต้านเยียะ ฮู้เถิงความอดทนอย่างหนักของหมู่ต้าน ฮู้ว่าหมู่
ต้านทนบ่ไหวกับคนบ่ดีหมู่นั้น กับหมู่ต้านก็ได้ทดสอบคนหมู่นั้นตี้แอบอ้างเป๋นหมู่อัครทูต แต๊ๆ บ่ใจ๋ แล้วหมู่
ต้านก็หันได้ว่าหมู่เขาขี้จุ
3 เฮาฮู้ว่าหมู่ต้านอดทนต่อความตุ๊กยากย้อนหันแก่เฮา กับบ่ได้อ่อนล้าในก๋านติดต๋ามเฮา
4 แต่เฮามีข้อตี้จะต่อว่าพ่อง คือหมู่ต้านฮักเฮากับฮักกั๋นหน้อยลงเหลือเมื่อเก๊าหัวทีตี้ต้านเกยมีนั้น
5 ย้อนจาอั้น ลองกึ๊ดผ่อลอว่า หมู่ต้านได้หลงผิดไปจากสภาพเก่ามอกใด หื้อกลับใจ๋จากบาปแล้วปึ๊กไป
เยียะเหมือนเก่าตี้เกยเยียะตั้งแต่หัวทีนั้น ถ้าบ่จาอั้น เฮาจะมาหาหมู่ต้าน กับจะเอาขาตั้งโกมไฟคำของหมู่
ต้านออกไปจากตี้ของมันเหีย
6 แต่หมู่ต้านก็ยังมีข้อดีอยู่ คือหมู่ต้านจังในสิ่งตี้หมู่นิโคเลาส์เยียะ เซิ่งตั๋วเฮาก็จังเหมือนกั๋น
7 ใผยอมฟังก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เต๊อะ แล้วใผตี้มีชัย เฮาจะหื้อกิ๋นหน่วย
จากเก๊าไม้แห่งจีวิตเซิ่งอยู่ในสวนสวรรค์ของพระเจ้า๓

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองสเมอร์นา
8 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองสเมอร์นาว่า
พระองค์ตี้เป๋นเก๊ากับเป๋นป๋าย ผู้ตี้เกยต๋ายกับปึ๊กเป๋นขึ้นมาใหม่อู้ว่า
9 เฮาฮู้ว่าหมู่ต้านมีความตุ๊กลำบากกับยากจ๋น แต่แต๊ๆ แล้วหมู่ต้านเป๋นคนร่ำรวย เฮาฮู้ว่าหมู่ต้านถูกใส่
ฮ้ายจากคนหมู่นั้นตี้ฮ้องตั๋วเก่าว่าเป๋นจาวยิวแต่บ่ได้เป๋น หมู่เขาเป๋นคนของซาต๋าน
10 บ่ต้องกั๋วเลยเถิงสิ่งตี้หมู่ต้านจะต้องทนตุ๊กทรมานนั้น ฟังหื้อดีเน่อ มารจะยับหมู่ต้านบางคนขังคอก
เปื้อทดสอบหมู่ต้าน ต้านตังหลายจะทนตุ๊กทรมานเป๋นเวลาสิบวัน แต่จงซื่อสัตย์ต่อเฮาตลอดจ๋นต๋าย แล้ว
เฮาจะหื้อมงกุฎแห่งจีวิตแก่หมู่ต้าน
11 ใผยอมฟังก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เต๊อะ แล้วใผตี้มีชัย จะบ่ได้ฮับอันตราย
จากความต๋ายเตื้อสุดต๊าย๓

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองเปอร์กามัม
12 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองเปอร์กามัมว่า
พระองค์ผู้ก๋ำดาบสองคมอู้ว่า
13 เฮาฮู้ว่าตี้ตี้หมู่ต้านอยู่นั้นเป๋นตี้ซาต๋านปกครองอยู่ กับเฮาก็ฮู้ว่าหมู่ต้านยังจงฮักภักดีต่อเฮา หมู่ต้าน
บ่เกยหยุดไว้วางใจ๋เฮาเลย แม้ในต๋อนตี้อันทีพาส พยานตี้ซื่อสัตย์ของเฮาถูกฆ่าต้ามก๋างหมู่ต้านในตี้ตี้ซา
ต๋านอยู่

---

๒ **1:18 1:18** ถ้าแปตรงกับภาษากรีกเป๋นกำว่า ขะแจ๋แห่งความต๋าย ก **2:7 2:7** ปฐก 2:9; 3:22-24 ๓ **2:11 2:11** อ้างเถิงต๋ายในฝ่ายวิญญาณ

14 แต่เฮามีข้อตี้จะต่อว่าพ่อง คือบางคนในหมู่ต้านถือต๋ามกำสอนของบาลาอัม คนตี้แนะนำวิธีก๋านหื้อบา
ลาคจุล่ายจาวอิสราเอลหื้อเยียะบาป โดยจุหื้อกิ๋นของกิ๋นตี้เกยเอาไปปู่จาฮูปเคารพกับเยียะบาปตางเพศ
15 ในหมู่ต้านก็มีบางคนตี้ถือตวยต๋ามกำสอนของหมู่นิโคเลาส์เหมือนกั๋น
16 ย้อนจาอั้นหื้อกลับใจ๋จากบาป ถ้าบ่อั้น เฮาจะมาหาต้านเวยๆ นี้ แล้วจะต่อสู้กับคนหมู่นั้นด้วยดาบตี้
ออกจากปากของเฮา
17 ใผยอมฟังก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เต๊อะ แล้วใผตี้มีชัย เฮาจะหื้อมานา[ข]ตี้
เก็บซ่อนอยู่ กับจะหื้อหินสีขาวเซิ่งเขียนจื้อใหม่แก่คนนั้น บ่มีใผฮู้จื้อนั้นนอกจากคนตี้ได้ฮับเต้าอั้น

ส่งข่าวไปเถิงคริสตจักรในเมืองธิยาทิรา
18 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองธิยาทิราว่า
พระองค์ผู้ตี้เป๋นพระบุตรของพระเจ้า เซิ่งมีต๋าเหมือนเปล๋วไฟกับ มีตี๋นเหมือนตองแดงตี้เหลื้อมมาบๆ อู้
ว่า
19 เฮาฮู้สิ่งตี้หมู่ต้านเยียะ กับความฮัก ความเจื้อ ก๋านฮับใจ๊ ตึงความอดทนตี้หมู่ต้านมี เฮาฮู้ว่าบ่าเดี๋ยวนี้
หมู่ต้านเยียะนักเหลือตี้เกยเยียะเมื่อเก๊าหัวทีแหมก่อน
20 แต่เฮามีเรื่องตี้จะต่อว่าหมู่ต้าน คือหมู่ต้านอดทนฟังแม่ญิงคนนั้นตี้จื้อเยเซเบลผู้ตี้ยกตั๋วเก่าว่าเป๋น
ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า กำสอนของนางล่อลวงผู้ฮับใจ๊ของเฮาหื้อเยียะบาปตางเพศ กับหื้อกิ๋นขอ
งกิ๋นตี้เกยเอาไปปู่จาฮูปเคารพแล้ว
21 เฮาได้หื้อโอกาสนางกลับใจ๋จากบาป แต่นางก็บ่ยอมหยุดเยียะสิ่งบ่ดีหมู่นั้นของนาง
22 ผ่อเน่อ เฮาจะเยียะหื้อแม่ญิงคนนั้นนอนบนตี้นอนคนป่วย แล้วคนตังหลายตี้ล่วงประเวณีกับนาง เฮา
จะหื้อเขาได้ฮับความตุ๊กทรมาน เว้นแต่ว่าคนหมู่นั้นจะย้างเยียะบาปตี้ได้เยียะกับนาง
23 เฮาจะฆ่าหมู่ลูกศิษย์ของนาง แล้วคริสตจักรตังหลายจะฮู้ว่า เฮาเป๋นผู้ตี้หยั่งฮู้กำกึ๊ดกับจิตใจ๋ของคน
เฮาจะตอบแตนหมู่ต้านแต่ละคนต๋ามสิ่งตี้หมู่ต้านได้เยียะลงไป
24 สำหรับหมู่ต้านตี้เหลืออยู่ในเมืองธิยาทิรา ตี้บ่ได้เยียะต๋ามกำสอนของนาง กับยังบ่ฮู้จักสิ่งตี้บางคนฮ้อง
ว่า ความจริงอันล้ำเล็กตี้มาจากซาต๋าน เฮาจะบ่มอบภาระอื่นหื้อหมู่ต้านแหม
25 แต่สิ่งตี้หมู่ต้านมีอยู่แล้วนั้น ก็หื้อฮักษาไว้หื้อดีจ๋นกว่าเฮาจะมา
26 คนตี้มีชัย กับเยียะต๋ามความต้องก๋านของเฮาไว้จ๋นเถิงตี้สุด เฮาจะหื้อเขามีอำนาจปกครองจ้าดตัง
หลาย
27 เขาจะปกครองจ้าดตังหลายโดยคทาเหล็ก
เขาจะเยียะหื้อหมู่นั้นแตกออกเป๋นเสี่ยงๆ เหมือนกับหม้อดินเผาตี้โดนตุ๊บ[ค]
28 เฮาจะหื้ออำนาจกับเขาอย่างเดียวกับตี้เฮาได้ฮับจากพระบิดาของเฮา กับเฮาจะมอบดาวประจ๋ำฮุ่งหื้อแก่
คนนั้น
29 ใผยอมฟังก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เต๊อะ

3

ส่งข่าวไปเถิงคริสตจักรในเมืองซาร์ดิส
1 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองซาร์ดิสว่า
พระองค์ผู้ปกครองวิญญาณตึงเจ็ดดวงตี้ฮับใจ๊พระเจ้า[ค๔] กับมีดาวตึงเจ็ดดวง พระองค์อู้ว่า เฮาฮู้สิ่งตี้
หมู่ต้านเยียะ เฮาฮู้ว่า ใผก็ถือว่าหมู่ต้านมีจิวิตตี้เจื้อวางใจ๋เฮา แต่แต๊ๆ หมู่ต้านได้ต๋ายแล้วในฝ่ายวิญญาณ
2 ตื่นขึ้นมาเหียเต๊อะ หื้อเสริมสิ่งดีตี้เหลืออยู่หน้อยของหมู่ต้านนั้นหื้อแข็งแฮงขึ้น ก่อนตี้มันจะต๋ายไป
ย้อนเฮาหันว่าสิ่งตี้หมู่ต้านเยียะตึงหมดนั้นบ่ดีปอในสายต๋าพระเจ้าของเฮา
3 ย้อนจาอั้น หื้อจดจ๋ำกำสอนตี้หมู่ต้านได้ฮับฟังไว้ หื้อเจื้อฟังต๋ามนั้นกับกลับใจ๋จากบาปเหีย ถ้าหมู่ต้าน
บ่ยอมตื่นขึ้นมา เฮาจะมาหาหมู่ต้านเหมือนขโมย แล้วหมู่ต้านจะบ่ตันฮู้ตั๋วว่าเฮาจะมาหาเมื่อใดเปื้อจะลง
โต้ษต้าน
4 แต่จาใดก็ต๋ามยังมีสองสามคนในเมืองซาร์ดิส ตี้ได้ฮักษาเสื้อผ้าของตั๋วหื้อสะอาดอยู่ ก็เปิงแล้วตี้หมู่เขา
จะใส่เสื้อสีขาวสะอาดเตียวไปกับเฮา
5 คนตี้มีชัย จะได้ใส่เสื้อผ้าสีขาวเหมือนหมู่เขา แล้วเฮาจะบ่ลบจื้อของเขาออกจากหนังสือแห่งจีวิต แต่
เฮาจะยืนยันต่อหน้าพระบิดาของเฮากับต่อหน้าหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์ว่า คนๆ นี้เป๋นของเฮา
6 ใผยอมฟังก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เต๊อะ

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองฟิลาเดลเฟีย

ข **2:17 2:17** อพย 16:31 ค **2:27 2:27** สดด 2:8-9 ค **3:1 3:1** วว 1:4 ค๔ **3:1 3:1** ถ้าแป๊ตรงๆ กับภาษากรีกเป๋น วิญญาณตึงเจ็ดของพระเจ้า

7 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองฟิลาเดลเฟียว่า
พระองค์ผู้บริสุทธิ์ซื่อสัตย์ ตี้ก๋ำลูกขะแจ๋ของกษัตริย์ดาวิด คือผู้ตี้เปิดปะตู๋แล้วจะบ่มีใผหับได้ เป๋นผู้ตี้หับปะตู๋แล้วก็บ่มีใผเปิดได้ อู้ว่า
8 เฮาฮู้สิ่งตี้หมู่ต้านเยียะ ผ่อหื้อดี เฮาได้เปิดปะตู๋หื้อหมู่ต้านตี้บ่มีใผหับได้ เฮาฮู้ว่าหมู่ต้านมีแฮงหน้อย แต่หมู่ต้านก็ได้เยียะตวยกำสอนของเฮา กับบ่ได้ละความเจื้อวางใจ๋ในเฮา
9 ส่วนหมู่คนตี้เป๋นของซาต๋าน ตี้จุว่าเป๋นจาวยิว แต่แต๊ๆ บ่ได้เป๋น ผ่อไว้หื้อดี เฮาจะเยียะหื้อหมู่เขามาหมอบลงไหว้ตี้ตื่นของหมู่ต้าน กับเยียะหื้อคนหมู่นั้นฮู้ว่าเฮาฮักหมู่ต้าน
10 ย้อนว่าหมู่ต้านเจื้อฟังกำสั่งตี้บอกหื้อออดไว้ เฮาจะปกป้องหมู่ต้านจากเวลาแห่งความตุ๊กยากตี้จะมาทดสอบคนบนโลกนี้
11 เฮาจะมาเวยๆ นี้ แต่สิ่งตี้หมู่ต้านมีอยู่แล้วนั้น ก็หื้อฮักษาไว้หื้อดี เปื้อจะบ่มีใผมาลู่เอามงกุฎ[ฆ]ไปจากหมู่ต้านได้
12 เฮาจะตั้งคนตี้มีชัยนั้นเป๋นเสาหลักในพระวิหารของพระเจ้าของเฮา เขาจะอยู่ตี้หั้นตลอดไป เฮาจะเขียนจื้อของพระเจ้าของเฮาลงบนตั๋วเขากับจื้อเมืองของพระเจ้าของเฮา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ของพระเจ้าตี้จะลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเฮา แล้วเฮาจะเขียนจื้อใหม่ของเฮาไว้บนตั๋วของเขาตวย
13 ใผยอมฟัง ก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรตางๆ เต๊อะ

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองเลาดีเซีย
14 หื้อเขียนเถิงทูตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองเลาดีเซียว่า
นี่เป๋นกำอู้ของพระองค์ผู้ตี้ได้จื้อว่า อาเมน ผู้ตี้เป๋นพยานตี้ซื่อสัตย์กับแต๊จริง พระเจ้าได้สร้างกู้สิ่งกู้อย่างขึ้นมาผ่านตางผู้นี้ พระองค์อู้ว่า
15 เฮาฮู้สิ่งตี้หมู่ต้านเยียะ หมู่ต้านบ่ฮ้อนบ่หนาวต่อเฮา เฮาใค่หื้อหมู่ต้านฮู้ฮ้อนฮู้หนาว เลือกเอาอย่างใดอย่างนึ่งเหีย
16 ย้อนว่าหมู่ต้านอุ่นๆ บ่ดาย บ่ฮ้อนแต๊บ่หนาวแต๊ เฮาจะถุยเจ้าออกจากปากของเฮา
17 หมู่ต้านอู้ว่า ข้าร่ำรวยกับมั่งคั่ง บ่ขาดเหลืออะหยังเลย แต่หมู่ต้านบ่ฮู้ว่าตั๋วหมู่ต้านนั้นน่าสมเพชเวทนา น่าอินดู ยากจ๋น ต๋าบอด กับป๋วยตั๋วอยู่
18 เฮาแนะนำหื้อหมู่ต้านซื้อคำตี้ได้หลอมด้วยไฟหื้อบริสุทธิ์แล้วจากเฮา เปื้อหมู่ต้านจะได้ร่ำรวยแต๊ๆ หื้อหมู่ต้านซื้อเสื้อผ้าสีขาวไปใส่เปื้อจะได้บ่ต้องอาย ย้อนป๋วยตั๋วอยู่ แล้วหื้อซื้อยามาใส่ต๋าของหมู่ต้านเปื้อจะได้ผ่อหัน
19 เฮาฮักใผเฮาก็จะตักเตื๋อนกับตี๋สอนเปื้อสอนคนนั้น ย้อนจาอั้น หื้อกระตือรือร้นกับกลับใจ๋จากบาป
20 ผ่อเต๊อะ เฮายืนฮ้องอยู่ตี้ปะตู๋ ถ้าใผได้ยินเสียงของเฮาแล้วเปิดปะตู๋ฮับ เฮาจะเข้าไปตังใน แล้วกิ๋นข้าวกิ๋นน้ำฮ่วมกั๋นกับคนนั้น
21 เฮาจะหื้อสิทธิ์กับคนนั้นตี้มีชัย ได้นั่งบนบัลลังก์กับเฮา เหมือนกับตี้เฮามีชัยแล้วได้นั่งกับพระบิดาของเฮาบนบัลลังก์ของพระองค์
22 ใผยอมฟัง ก็หื้อฟังสิ่งตี้พระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เต๊อะ

4

กำนนมัสก๋านพระเจ้าในสวรรค์
1 หลังจากนั้นข้าพเจ้าหันปะตู๋สวรรค์เปิดอ้าอยู่ตั๊ดหน้า แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงตี้เกยอู้กับข้าพเจ้าเตื้อแรกดังเหมือนเสียงแกว่า ขึ้นมาบนเพ้เต๊อะ แล้วเฮาจะหื้อต้านหันว่าต่อจากนี้ไปจะเกิดอะหยังขึ้น
2 ตันใดนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดลใจ๋ข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็หันบัลลังก์ในสวรรค์กับมีผู้นึ่งนั่งอยู่บนนั้น
3 ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้นส่องสว่างเหมือนหินเจียระไน มีตึงสีเขียวกับสีแดง กับมีฮุ้งแจ้งสดใสเหมือนแก้วมรกตล้อมแวดบัลลังก์นั้นอยู่
4 นอกจากนี้ยังมีบัลลังก์แหมซาวสี่บัลลังก์ล้อมแวดบัลลังก์นั้น กับมีผู้อาวุโสซาวสี่คนนั่งอยู่บนแต่ละบัลลังก์ ผู้อาวุโสหมู่นั้นใส่เสื้อผ้าสีขาวกับใส่มงกุฎคำ
5 มีฟ้าแมบกับฟ้าฮ้องดังออกมาจากบัลลังก์ กับมีโกมไฟเจ็ดอันลุกแจ้งอยู่หน้าบัลลังก์ เซิ่งคือวิญญาณตึงเจ็ดตี้ฮับใจ๊พระเจ้า
6 ตั๊ดหน้าบัลลังก์นั้น ผ่อเหมือนทะเลแก้วตี้ใสอย่างแก้วเจียระไน
ส่วนตั๊ดก๋างบริเวณรอบบัลลังก์ มีสิ่งมีจีวิตสี่ต๋น เซิ่งมีแก่นต๋าอยู่รอบตั๋วเต่มไปหมดตึงตังหน้าตังหลัง
7 สิ่งมีจีวิตตั๋วตี้นึ่งเหมือนสิงโต ตั๋วตี้สองเหมือนงัวปู๊ ตั๋วตี้สามมีหน้าต๋าเหมือนคน ตั๋วตี้สี่เหมือนนกอินทรีก๋ำลังบิน

ฆ **3:11 3:11** วว 2:10

8 สิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นนี้ แต่ละต๋นมีหกปีกกับมีแก่นต๋าเต็มไปหมดตึงรอบตั๋วกับในปีกตวย ตึงเมื่อวันตึงเมื่อคืน บ่เกยหยุดอู้ว่า
“บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์
คือองค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
ผู้เป๋นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี๋ยวนี้กับตี้จะมาในปายหน้า”
9 เมื่อใดตี้สิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นอู้กำสรรเสริญ ถวายเกียรติ กับขอบพระคุณพระองค์ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์ ผู้เซิ่งมีจีวิตอยู่ตลอดไป
10 ผู้อาวุโสตึงซาวสี่คนก็ก้มลงกราบนมัสก๋านพระองค์ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์ กับมีจีวิตอยู่ตลอดไป แล้วหมู่เขาก็ถอดมงกุฎของตั๋วลงต๊ดหน้าบัลลังก์ฮ้องว่า
11 “ข้าแต่องค์พระผู้เป๋นเจ้า พระเจ้าของหมู่เฮา
พระองค์สมควรตี้จะได้ฮับกำสรรเสริญ
ได้ฮับเกียรติกับฤทธิ์อำนาจ
พระองค์ได้สร้างกู้สิ่งกู้อย่างขึ้น
กับกู้สิ่งกู้อย่างก็เกิดขึ้นกับเป๋นอยู่
ต๋ามความต้องก๋านของพระองค์”

5

หนังสือม้วนกับลูกแกะ

1 แล้วข้าพเจ้าก็หันหนังสือม้วนมัดนึ่งในมือขวาของพระองค์ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์ หนังสือม้วนนั้นมีกำเขียนไว้ตึงตังหน้าตังหลัง กับปิดไว้โดยก๋าจั๊าเจ็ดดวง
2 จากนั้นข้าพเจ้าหันทูตสวรรค์ผู้มีอำนาจองค์นึ่ง บอกเสียงอันดังว่า “ใผสมควรตี้จะได้แกะก๋าจั๊าตี้ติดอยู่กับเปิดหนังสือม้วนนี้ออก”
3 แต่ก็บ่มีใผในสวรรค์ บนโลก กาว่าใต้ปึ๊นแผ่นดินโลก ตี้สมควรจะเปิดหนังสือม้วนนี้แล้วอ่านข้อความตังในได้
4 ข้าพเจ้าไห้แล้วไห้แหมย้อนยังบ่มีใผสมควรจะเปิดหนังสือม้วนนี้กับอ่านข้อความตังในนั้น
5 แต่มีผู้อาวุโสคนนึ่งอู้กับข้าพเจ้าว่า “บ่ดีไห้เน่อ ผ่อหั๋นลอ สิงโตจากเผ่าของยูดาห์ผู้เป๋นเจื๊อสายอันยิ่งใหญ่ของกษัตริย์ดาวิดมีชัยแล้ว กับสามารถแกะก๋าจั๊าตึงเจ็ดดวง แล้วเปิดหนังสือม้วนนี้ออกได้”
6 แล้วข้าพเจ้าก็หันลูกแกะ[๕]ตั๋วนึ่งยืนอยู่ต๊ดก๋างใก้ๆ กับบัลลังก์ สิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นกับหมู่ผู้อาวุโสแวดมันอยู่ ผ่อเหมือนว่าลูกแกะตั๋วนั้นเกยถูกฆ่ามาแล้ว มันมีเจ็ดเขากับเจ็ดต๋า เซิ่งเป๋นวิญญาณตึงเจ็ดตี้ฮับใจ๊พระเจ้า ตี้พระองค์ส่งออกไปใคว่โลก
7 แล้วลูกแกะตั๋วนั้นก็เตียวเข้ามาฮับหนังสือม้วนนั้นจากมือขวาของพระเจ้าผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์
8 เมื่อลูกแกะตั๋วนั้นฮับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นกับหมู่ผู้อาวุโสตึงซาวสี่คนก็ก้มกราบลงต่อหน้าลูกแกะตั๋วนั้น แต่ละคนมีพิณกับก๋ำสลุงคำตี้มีเครื่องหอมเต็มไปหมด เซิ่งเป๋นกำอธิษฐานของคนของพระเจ้า 9 หมู่เขาก็ฮ้องเพลงบทใหม่ว่า
“พระองค์เป๋นผู้ตี้สมควรตี้จะได้ฮับหนังสือม้วนนี้
กับแกะก๋าออก
ย้อนพระองค์ได้ถูกฆ่าแล้ว
กับได้ไถ่คนตังหลายหื้อพระเจ้าโดยเลือดของพระองค์
เซิ่งคนหมู่นั้นมาจากกู้เผ่า กู้ภาษา กู้จ๊าด กับกู้บ้านเมือง
10 พระองค์เยียะหื้อหมู่เขาเป๋นปุโรหิตในอาณาจักรของพระเจ้าของเฮา
กับหมู่เขาจะปกครองโลกนี้”
11 ข้าพเจ้าก็ผ่อแหมเตื้อ แล้วได้ยินเสียงของทูตสวรรค์นักขนาดเป๋นจ๋ำนวนล้านๆ ตี้อยู่ล้อมแวดบัลลังก์กับสิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นตึงผู้อาวุโสตังหลาย
12 ทูตสวรรค์ก็ฮ้องด้วยเสียงอันดังว่า
“ลูกแกะตั๋วนั้นตี้ถูกฆ่า ก็สมควรจะได้ฮับ
ฤทธิ์อำนาจ ความมั่งคั่ง ผญาปั๋ญญา ก๋ำลัง
เกียรติยศ พระสิริ กับกำสรรเสริญ”
13 จากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีจีวิตตึงหมดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้ปึ๊นแผ่นดินโลกกับในทะเล ก็คือกู้สิ่งกู้อย่างตี้มีจีวิตอยู่ในจักรวาล ฮ้องสรรเสริญว่า
“ขอกำสรรเสริญ เกียรติยศ พระสิริ กับฤทธิ์อำนาจ

---

[๕] **5:6 5:6** พระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐานใจ๊กำว่า พระเมษโปดก

จงมีแก่พระองค์ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์ กับแก่ลูกแกะตั๋วนั้น
ตลอดไป
14 จากนั้นสิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นก็อู้ว่า อาเมน แล้วผู้อาวุโสตึงหมดก็ก้มลงกราบนมัสก๋าน

6

ก๋าจ๊ำอันตี้นึ่งเถิงหก
1 ข้าพเจ้าหันลูกแกะตั๋วนั้นเปิดก๋าจ๊ำอันตี้นึ่งออกมาจากตึงหมดเจ็ดอัน ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีจีวิต
ต๋นนึ่งในสี่ต๋นนั้น อู้เสียงดังอย่างฟ้าฮ้องว่า มาเต๊อะ
2 ข้าพเจ้าหันม้าขาวตั๋วนึ่งอยู่ตั๊ดหน้า ผู้ตี้ขี่ม้าตั๋วนั้นก๋ำกันธนู กับได้ฮับมงกุฎ แล้วก็ขี่ม้าออกไปอย่างผู้มี
ชัย เปื้อจะไปเอาชัยแหมเตื้อ
3 เมื่อลูกแกะเปิดก๋าจ๊ำตี้สองออก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีจีวิตแหมต๋นนึ่งอู้ว่า มาเต๊อะ
4 จากนั้น ม้าแหมตั๋วนึ่งสีแดงไฟก็ออกมา ผู้ตี้ขี่อยู่บนหลังม้าได้ฮับอำนาจตี้จะเอาสันติสุขไปจากโลก เปื้อ
เยียะหื้อคนฆ่ากั๋นเอง ผู้ขี่ม้าได้ฮับดาบใหญ่เล่มนึ่ง
5 เมื่อลูกแกะเปิดก๋าจ๊ำตี้สามออก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีจีวิตต๋นตี้สามอู้ว่า มาเต๊อะ ข้าพเจ้าก็
หันม้าสีดำ กับผู้ตี้ขี่นั้นก๋ำต๋าจั๋งไว้ในมือ
6 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงนึ่งเหมือนกับว่ามาจากต้ามก๋างตี้สิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นอยู่ อู้ว่า ข้าวสาลีนึ่งลิตรมีก้า
เต้ากับก้าแฮงนึ่งวัน ข้าวบาร์เลย์สามลิตรมีก้าเต้ากับก้าแฮงนึ่งวัน แต่ห้ามเยียะหื้อน้ำมันกับเหล้าองุ่นเสีย
หาย
7 เมื่อลูกแกะเปิดก๋าจ๊ำตี้สี่ออก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีจีวิตต๋นตี้สี่อู้ว่า มาเต๊อะ
8 แล้วข้าพเจ้าก็หันม้าสีซีดตั๋วนึ่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า ผู้ตี้ขี่ม้าตั๋วนี้มีจื้อว่า ความต๋าย กับแดนคนต๋ายก็ตวย
หลังมาติดๆ ตึงสองได้ฮับอำนาจตี้จะฆ่านึ่งในสี่ของคนในโลกนี้ด้วยคมดาบ ความอดอยาก โรคระบาด กับ
หมู่สัตว์ฮ้ายต่างๆ ตี้อยู่บนแผ่นดินโลก
9 เมื่อลูกแกะเปิดก๋าจ๊ำตี้ห้าออก ข้าพเจ้าก็หันวิญญาณหลายดวงอยู่ปึ๊นแต้นปู่จา เป๋นหมู่วิญญาณของ
คนตี้ถูกฆ่า ย้อนว่าหมู่เขาได้เป๋นพยานตี้บอกถ้อยก๋าของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์
10 วิญญาณหมู่นั้นเอิ้นฮ้องเสียงดังว่า องค์พระผู้เป๋นเจ้าตี้บริสุทธิ์กับซื่อสัตย์เจ้าข้า พระองค์จะหื้อเฮา
ถ้าไปแหมเมินเต้าใด ตี้พระองค์จะตัดสินกับลงโต้ษคนบนโลกนี้ตี้ได้ฆ่าหมู่เฮา
11 แล้วเขาหมู่นั้นกู้คนก็ได้ฮับเสื้อคุมสีขาว กับพระองค์บอกหมู่เขาหื้อถ้าต่อไปแหมก๋าเดียว จ๋นกว่าหมู่ปี้
น้องผู้ฮับใจ๊พระคริสต์จะถูกฆ่าอย่างกับหมู่เขาจ๋นครบจ๋ำนวนตี้ต้องก๋าน
12 เมื่อลูกแกะเปิดก๋าจ๊ำตี้หกออก ข้าพเจ้าหันแผ่นดินไหวอย่างแฮง ตะวันก็มืดดำไปเหมือนผ้ากระสอบสี
ดำๆ เดือนก็ก๋ายเป๋นสีแดงเหมือนเลือด
13 ดาวบนต๊องฟ้าก็ตกลงมาบนแผ่นดินโลก เหมือนกับหน่วยบ่าเดื่อตี้ยังบ่ตันสุกถูกลมหลวงปั๊ดหล่นลง
มาจากเก๊า
14 ต๊องฟ้าก็หายไปเหมือนหนังสือม้วนตี้ก๊กเก็บไว้ ดอยกับเกาะตังหลายก็ย้ายไปจากตี้เก่า
15 จากนั้นกษัตริย์ตังหลายในโลกนี้ หมู่ผู้ยิ่งใหญ่ หมู่แม่ทัพทหารใหญ่ หมู่คนร่ำรวย คนตี้มีอำนาจกับกู้
คนตี้เป๋นขี้ข้า กับคนตี้มีอิสระ ก็ปากั๋นไปซ่อนอยู่ในถ้ำกับในฮ่อมบ่าหินผาต่างๆ บนดอย
16 หมู่เขาฮ้องขอดอยกับหินผาว่า ขอหื้อตกลงมาใส่หมู่เฮากำเต๊อะกับซ่อนหมู่เฮาเอาไว้ เปื้อว่าพระองค์
ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์จะได้ผ่อบ่หัน กับลูกแกะตั๋วนั้นจะลงโต้ษหมู่เฮาบ่ได้
17 ย้อนว่าวันตี้พระเจ้ากับลูกแกะตั๋วนั้นจะลงโต้ษกู้คนได้มาเถิงแล้ว ใผจะรอดจีวิตจากก๋านลงโต้ษนี้ได้
กา

7

จาวอิสราเอลจ๋ำนวนแสนสี่หมื่นสี่ป๊นคน
1 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าหันทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ตี้สี่แจ่งของโลก กับห้ามลมตึงสี่ทิศไว้บ่หื้อปั๊ดบนแผ่นดิน
โลก บนทะเล กาว่าเก๊าไม้เก๊าไหนแหม
2 แล้วข้าพเจ้าก็หันทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งมาจากตางทิศตะวันออก ก๋ำก๋าจ๊ำของพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ แล้ว
ต้านเอิ้นเสียงดังฮ้องทูตตึงสี่องค์ ตี้ได้ฮับอำนาจจากพระเจ้าเยียะหื้อแผ่นดินโลกกับทะเลนั้นเสียหายว่า
3 ห้ามเยียะหื้อแผ่นดินโลกกาว่าทะเลกาว่าเก๊าไม้เสียหายเตื้อ จ๋นกว่าเฮาจะได้จ๊ำก๋าไว้ตี้หน้าผากของผู้
ฮับใจ๊พระเจ้าของเฮาเหียก่อน
4 แล้วจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินจ๋ำนวนคนตี้ได้ฮับจ๊ำก๋าแล้ว คือนึ่งแสนสี่หมื่นสี่ป๊นคน ตี้มาจากกู้เผ่าของ
จาวอิสราเอล
5 จากเผ่ายูดาห์ นึ่งหมื่นสองป๊นคน เผ่ารูเบน นึ่งหมื่นสองป๊นคน เผ่ากาด นึ่งหมื่นสองป๊นคน
6 เผ่าอาเชอร์ นึ่งหมื่นสองป๊นคน เผ่านัฟทาลี นึ่งหมื่นสองป๊นคน เผ่ามนัสเสห์ นึ่งหมื่นสองป๊นคน

7 เผ่าสิเมโอน นึ่งหมื่นสองปันคน เผ่าเลวี นึ่งหมื่นสองปันคน เผ่าอิสสาคาร์ นึ่งหมื่นสองปันคน
8 เผ่าเศบูลุน นึ่งหมื่นสองปันคน เผ่าโยเซฟ นึ่งหมื่นสองปันคน กับเผ่าเบนยามิน นึ่งหมื่นสองปันคน

หมู่คนมาจากกู้จ้าด

9 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ผ่อหันคนจำ่านวนนักขนาดนับปอบ่แป้ ตี้มาจากกู้ประเทศ กู้เผ่า กู้เจื๊อจ้าด กับกู้ภาษา ยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์กับต่อหน้าลูกแกะนั้น หมู่เขาใส่เสื้อคุมสีขาว ในมือก่ำใบปาล์ม
10 หมู่เขาเอิ้นฮ้องเสียงดังว่า
ความรอดป๊นบาปโต้ษเป่นของพระเจ้าของเฮา
ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์
ตึงเป่นของลูกแกะตั๋วนั้นตวย
11 ทูตสวรรค์ตึงหมดตี้ยืนแวดบัลลังก์ แวดหมู่ผู้อาวุโสกับแวดสิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นนั้น ก็ก้มหน้าลงกราบอยู่ต่อหน้าบัลลังก์แล้ว นมัสก๋านพระเจ้า
12 อู้ว่า
อาเมน ขอกำสรรเสริญ พระสิริ ผญาปั๋ญญา กำโมทนาขอบคุณ เกียรติยศ อำนาจ กับฤทธิ์เดชจงมีแก่พระเจ้าของเฮาตลอดไป อาเมน

13 จากนั้นผู้อาวุโสคนนึ่งถามข้าพเจ้าว่า หมู่คนตี้ใส่เสื้อคุมสีขาวนี้เป่นใผพ่อง หมู่เขามาจากตี้ไหนกั๋น
14 ข้าพเจ้าตอบต้านว่า ต้านเจ้าข้า ต้านก็ฮู้แล้วว่าหมู่เขาเป่นใผ ผู้อาวุโสจึงบอกว่า คนหมู่นี้คือคนตี้มาจากความตุ๊กยากลำบากตี้หนักขนาด หมู่เขาซักเสื้อคุมของหมู่เขาด้วยเลือดของลูกแกะตั๋วนั้นจ๋นขาวสะอาด
15 หมู่เขาเถิงได้มาอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของพระเจ้า กับฮับใจ๊พระองค์ตึงเมื่อวันตึงเมื่อคืนในพระวิหารของพระองค์ กับพระองค์ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์จะปกปักฮักษากับอยู่ตวยหมู่เขา
16 หมู่เขาจะบ่อยากข้าวอยากน้ำแหม ความฮ้อนจากแสงแดดจะบ่เผาหมู่เขาแหมต่อไป
17 ย้อนว่าลูกแกะตั๋วนั้นตี้อยู่ตั๊ดก๋างใก้กับบัลลังก์จะผ่อกอยหมู่เขาเหมือนกับคนเลี้ยงแกะ ต้านจะปาหมู่เขาไปหาต๋าน้ำแห่งจีวิต กับพระเจ้าจะเจ๊ดน้ำต๋ากู้หยดจากต๋าของเขาหมู่นั้น

8

ก๋าจ๊าอันตี้เจ็ด

1 เมื่อพระองค์เปิดก๋าจ๊าอันตี้เจ็ดออกมา สวรรค์ก็ดักไปเป่นเวลาประมาณเกิ่งจั๊วโมง
2 แล้วข้าพเจ้าก็หันทูตสวรรค์ตึงเจ็ดองค์ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า หมู่เขาได้ฮับแกเจ็ดอัน
3 แล้วทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งก่ำกระถางไฟคำเข้ามายืนอยู่ตี้แต้นปู่จา พระเจ้าได้หื้อเครื่องหอมจำ่านวนนักขนาดกับทูตองค์นั้น เปื้อใจ๊เผาถวายฮ่วมกับก๋าอธิษฐานของคนของพระเจ้าบนแต้นปู่จาคำตี้อยู่หน้าบัลลังก์ 4 ควันของเครื่องหอมในกระถางตี้ทูตสวรรค์ก่ำอยู่นั้นกับก๋าอธิษฐานของคนของพระเจ้าก็ลอยขึ้นไปหาพระเจ้า
5 จากนั้นทูตสวรรค์เอาไฟจากแต้นปู่จามาใส่ลงในกระถาง แล้วเอากระถางนั้นโจ้งลงไปบนแผ่นดินโลก เยียะหื้อเกิดฟ้าแมบ ฟ้าฮ้องเสียงดัง กับแผ่นดินไหว

ทูตสวรรค์ตึงเจ็ดเป่าแก

6 จากนั้นทูตสวรรค์ตึงเจ็ดองค์ก็ปากั๋นเกียมพร้อมตี้จะเป่าแกตึงเจ็ดอันของเขา
7 เมื่อทูตสวรรค์องค์ตี้นึ่งเป่าแกขึ้น บ่าเห็บกับไฟตี้สูนกับเลือด ก็ตกลงมาบนแผ่นดินโลก เยียะหื้อนึ่งในสามของโลก รวมตึงนึ่งในสามของเก๊าไม้ กับหญ้าตี้เขียวจุ้มก็ถูกไฟเผาไปหมด
8 เมื่อทูตสวรรค์องค์ตี้สองเป่าแกขึ้น มีสิ่งนึ่งตี้ผ่อเหมือนดอยใหญ่ขนาดตี้ก่ำลังลุกไหม้เป่นไฟ ถูกโจ้งลงไปในทะเล เยียะหื้อนึ่งในสามของทะเลก่ายเป่นเลือด
9 นึ่งในสามของสิ่งมีจีวิตในทะเลกับนึ่งในสามของเฮือตึงหมดก็ถูกทำลายไป
10 เมื่อทูตสวรรค์องค์ตี้สามเป่าแกขึ้นก็มีดาวใหญ่แก่นนึ่งเป่นเหมือนโกมไฟลุกแจ้งอยู่ ตกลงมาจากต๊องฟ้าลงไปตี้นึ่งในสามของแม่น้ำตังหลายกับต๋าน้ำตังหลาย
11 ดาวแก่นนี้จื๊อว่า บอระเพ็ด เยียะหื้อน้ำนึ่งในสามขมกับเยียะหื้อคนจำ่านวนนักขนาดตี้กิ๋นน้ำนั้นต๋ายไปย้อนน้ำขม
12 เมื่อทูตสวรรค์องค์ตี้สี่เป่าแกขึ้น เยียะหื้อนึ่งในสามของตะวัน เดือนกับดาวต่างๆ ถูกทำลายจ๋นมืดไป เยียะหื้อนึ่งในสามของเมื่อวันกับเมื่อคืนมืดไป
13 ต๋อนตี้ข้าพเจ้าผ่ออยู่นั้น ก็ได้ยินเสียงนกอินทรีตั๋วนึ่งตี้บินอยู่ก๋างอากาศฮ้องเสียงดังว่า ฉิบหาย ฉิบหาย ฉิบหาย จะมีแก่คนบนโลกนี้ ย้อนว่าทูตสวรรค์แหมสามองค์ก่ำลังจะเป่าแกขึ้นมาแหมแล้ว

9

1 เมื่อทูตสวรรค์องค์ตี้ห้าเป่าแกขึ้น ข้าพเจ้าก็หันดาวแก่นนึ่งตี้ได้ตกจากต๊องฟ้าลงบนแผ่นดินโลก ดาวแก่นนั้นได้ฮับลูกขะแจ๋ขุมตี้เล็กตี้สุด
2 เมื่อดาวแก่นนั้นเปิดขุมตี้เล็กตี้สุด ก็มีควันปุ้งออกมาเหมือนควันตี้ออกมาจากเต๋าไฟขนาดใหญ่ ควันนี้บังตะวันกับต๊องฟ้าหื้อมืดมิดไปหมด
3 มีฝูงจั๊กแต๋นบินออกมาจากควันนี้ลงมาบนแผ่นดินโลก หมู่จั๊กแต๋นนี้ได้ฮับอำนาจจากพระเจ้าหื้อเดือดได้เหมือนแมงป่องในโลก
4 แต่พระองค์บ่หื้อทำลายหญ้า พืชผักต่างๆ กาว่าเก๊าไม้ แต่หื้อทำลายก้าคนตี้บ่มีกำจั๊ำของพระเจ้าอยู่บนหน้าผากเต้าอั้น
5 พระเจ้าห้ามจั๊กแต๋นหมู่นี้ว่า บ่หื้อฆ่าหมู่เขา แต่หื้อทรมานเป๋นเวลาห้าเดือน หื้อเจ็บปวดเหมือนแมงป่องเดือด
6 ในหว่างนั้น คนตังหลายจะเซาะหาความต๋าย แต่ก็บ่ปะ หมู่เขาใค่ต๋าย แต่ความต๋ายได้หนีไปเหีย
7 จั๊กแต๋นหมู่นี้ผ่อเหมือนม้าตี้เกียมจะออกฮบ บนหัวของจั๊กแต๋นสุบสิ่งตี้เหมือนกับมงกุฎคำ หน้าเหมือนกับหน้าของคน
8 ผมบนหัวเหมือนกับผมของแม่ญิง เขี้ยวเหมือนเขี้ยวของสิงโต
9 กับมีเกราะกั๋นหน้าอกเหมือนเกราะเหล็ก เสียงปีกบินเหมือนเสียงของม้ากับรถฮบเป๋นจำ๋นวนนักขนาดตี้ฟั่งเข้าสู่สงคราม
10 หางมีเหล็กในเหมือนหางแมงป่อง อำนาจตี้จะเยียะฮ้ายคนตลอดห้าเดือนนั้นอยู่ตี้หางของมัน
11 จั๊กแต๋นหมู่นี้มีทูตของขุมตี้เล็กตี้สุด เป๋นกษัตริย์ปกครองหมู่มันอยู่ ทูตองค์นี้มีจื๊อภาษาฮีบรูว่า อาบัดโดน กับภาษากรีกว่า อปอลลิโยน (คือผู้ทำลาย)
12 เรื่องฉิบหายอันตี้นึ่งผ่านไปแล้ว ผ่อเต๊อะ ยังมีเรื่องฉิบหายหลวงแหมสองอย่างตี้ก๋ำลังจะเกิดขึ้นปายหน้า
13 เมื่อทูตสวรรค์ตี้หกเป่าแกขึ้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงมาจากหงอนตึ้งอนตึงสี่แจ่งของแต้นปู่จาตี้แป๋งจากคำ ตี้ตั้งอยู่ต๊ดหน้าพระเจ้า
14 เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ตี้หกตี้ก๋ำแกว่า หื้อแก้มัดทูตสวรรค์ตึงสี่ตี้ถูกมัดไว้ตี้แม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติส
15 แล้วทูตสวรรค์ตึงสี่ตี้พระเจ้าได้เกียมไว้สำหรับจั๊วโมงนี้ วันนี้ เดือนนี้ ปี๋นี้ ก็ถูกปล่อยออกมา เปื้อหมู่เขาจะได้ฆ่าคนเหีย่นึ่งในสามของคนตึงหมด
16 ข้าพเจ้าได้ยินว่า จำ๋นวนของก๋องทัพทหารม้ามีอยู่สองร้อยล้านคน
17 ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าหันลักษณะของม้ากับคนขี่นั้นเป๋นจาอี้คือ คนขี่ม้ามีเกราะกั๋นหน้าอกสีแดงเหมือนไฟ สีน้ำเงินเข้มเหมือนพลอย กับสีเหลืองเหมือนกำมะถัน หัวของม้าตังหลายก็เหมือนหัวสิงโต ปากก็มีไฟควัน กับกำมะถันปุ้งออกมาตวย
18 คนนึ่งในสามต๋ายโดยสามอย่างนี้ตี้เยียะหื้อเกิดความฉิบหายคือ ไฟ ควัน กับกำมะถันตี้ปุ้งออกมาจากปากของม้าหมู่นั้น
19 ย้อนว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ตี้ปากกับหาง หางของม้าเหมือนงูตี้มีหัวไว้เยียะฮ้ายต่อคนได้
20 คนตังหลายตี้เหลืออยู่ ตี้บ่ได้ถูกฆ่าจากความฉิบหายสามอย่างนี้ ยังคงบ่ได้กลับใจ๋เลิกเจื้อในสิ่งต่างๆ ตี้หมู่เขาสร้างขึ้นมากับมือของตั๋วเก่า หมู่เขาบ่ได้เลิกกราบไหว้หมู่ผีปี๋ศาจ กาว่าฮูปเคารพตี้เอาคำ เงิน ตอง เหลือง หิน กับไม้ มาแป๋ง ฮูปเคารพหมู่นั้นบ่สามารถผ่อหัน กาว่าได้ยิน กาว่าเตียวได้
21 หมู่เขาบ่ได้กลับใจ๋จากก๋านฆ่าฟันกั๋น ตึงก๋านใจ๊เวทมนตร์กาถา ก๋านเยียะบาปตางเพศ กับก๋านลักขโมย

10

ทูตสวรรค์กับหนังสือม้วนเล่มหน้อย

1 ข้าพเจ้าได้หันทูตสวรรค์ตี้มีฤทธิ์นักขนาดแหมองค์นึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆหุ้มตั๋วกับมียุ้งอยู่รอบหัว ใบหน้าเหมือนตะวัน กับมีขาเป๋นเหมือนเสาต้นใหญ่ ตี้เต๋มไปด้วยเปล๋วไฟ
2 ในมือของต้านมีหนังสือม้วนหน้อยๆ ตี้ก๋างออกอยู่ ตี๋นขวาของต้านย่ำอยู่บนทะเล ส่วนตี๋นซ้ายย่ำอยู่บนแผ่นดิน
3 ต้านฮ้องเสียงดังเหมือนสิงโตคำราม เมื่อต้านฮ้อง เสียงฟ้าฮ้องตึงเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น
4 เมื่อเสียงฟ้าฮ้องตึงเจ็ดดังขึ้น ข้าพเจ้าก็ก๋ำลังจะเขียนต่อ แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์บอกว่า หื้อเก็บสิ่งตี้ฟ้าฮ้องตึงเจ็ดบอกกับต้านไว้นั้นเป๋นความลับ ห้ามเขียนข้อความหมู่นั้นลงไปเน่อ
5 จากนั้น ทูตสวรรค์ตี้ข้าพเจ้าหันยืนอยู่ตังบนทะเล กับบนแผ่นดินนั้น ได้ยกมือขวาของต้านขึ้นฟ้า
6 แล้วสาบานโดยอ้างเถิงพระองค์ผู้มีจีวิตอยู่ตลอดไป ผู้สร้าง ฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล กับกู้สิ่งกู้อย่างตี้อยู่ในนั้นตวย ทูตสวรรค์สาบานว่า พระเจ้าจะบ่จ๊าแหมต่อไปแล้วตี้จะเยียะต๋ามแผนของพระองค์

7 ในเวลา ตี้ทูตสวรรค์องค์ตี้เจ็ดจะเป่าแกนั้น พระเจ้าจะเยียะหื้อแผนก๋านอันเล็กลับของพระองค์สำเร็จ
ต๋ามตี้พระองค์ได้บอกไว้กับหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตี้เป๋นผู้ฮับใจ๊ของพระองค์
8 จากนั้นเสียงตี้ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์ก็บอกข้าพเจ้าแหมเตื้อนึ่งว่า ไปฮับม้วนหนังสือตี้เปิดอยู่ในมือ
ของทูตสวรรค์ตี้ยืนอยู่ตึงบนทะเลกับบนแผ่นดินมาเหีย
9 ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้นกับขอหนังสือม้วนหน้อยนั้น ต้านบอกว่า เอาไปเต๊อะ เอาไปกิ๋นเหีย
มันจะบ่ม่วนเมื่ออยู่ในต๊อง แต่เมื่อยังอยู่ในปากจะหวานเหมือนน้ำเผิ้ง
10 ข้าพเจ้าจึงฮับหนังสือม้วนหน้อยจากมือทูตสวรรค์มากิ๋น เมื่อหนังสือม้วนหน้อยอยู่ในปากก็หวาน
เหมือนน้ำเผิ้ง แต่เมื่อตกลงต๊องก็บ่ม่วนต๊อง
11 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงบอกว่า ต้านจะต้องบอกถ้อยกำของพระเจ้าในเรื่องแผนก๋านของพระองค์
ต่อเผ่าพันธุ์ตังหลาย จ้าดต่างๆ ภาษาต่างๆ กับหมู่กษัตริย์

11

พยานตึงสอง

1 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ฮับไม้อ้อยาวอันนึ่งไว้ใจ๊เป๋นไม้วัดมอก แล้วมีเสียงบอกข้าพเจ้าว่า ไปวัดขนาด
พระวิหารของพระเจ้ากับแต้นปู่จา แล้วนับจ๋ำนวนคนตี้ก๋ำลังนมัสก๋านอยู่ในพระวิหารนั้นตวย
2 แต่บ่ต้องวัดข่วงงั้นนอกของพระวิหาร ย้อนได้ยกหื้อกับคนต่างจ้าดแล้ว หมู่เขาจะย่ำไปกู้ตี้กู้ตางใน
เมืองตี้บริสุทธิ์เป๋นเวลาสี่สิบสองเดือน
3 แล้วเฮาจะส่งพยานของเฮาไปสองคนกับหื้อฤทธิ์อำนาจหมู่เขา หมู่เขาจะนุ่งผ้ากระสอบ แล้วบอกถ้อย
กำของเฮาเป๋นเวลานึ่งปันสองร้อยหกสิบวัน
4 พยานตึงสองนั้นก็คือ เก๊าบ่ากอกเทศสองเก๊า กับขาตั้งโกมไฟสองอัน[ง] เซิ่งพยานตึงสองนี้เป๋นผู้ตี้ยืน
อยู่ต่อหน้าองค์พระผู้เป๋นเจ้า ผู้ปกครองโลกนี้
5 ถ้ามีใผฮิตี้จะเยียะฮ้ายพยานตึงสองนี้ก็จะมีไฟออกจากปากของหมู่เขาตึงสอง เผาทำลายศัตรู๋นั้นเหีย
ถ้ามีใผพยายามเยียะฮ้ายเขาตึงสอง ก็จะต้องต๋ายจาอี้
6 พยานตึงสองนี้มีฤทธิ์อำนาจตี้จะตึดต๊องฟ้าบ่หื้อฝนตกต๋อนตี้หมู่เขาก๋ำลังบอกถ้อยกำของพระเจ้าอยู่
หมู่เขามีฤทธิ์อำนาจเยียะหื้อแหล่งน้ำตึงหมดก๋ายเป๋นเลือด กับมีฤทธิ์อำนาจตี้จะเยียะหื้อเกิดความฉิบหาย
ต่างๆ บนโลกกี่เตื้อก็ได้ต๋ามตี้ต้องก๋าน
7 เมื่อหมู่เขาเป๋นพยานเสร็จแล้ว จะมีสัตว์ฮ้ายตั๋วนึ่งขึ้นมาจากขุมตี้เล็กตี้สุด ออกมาต่อสู้กับหมู่เขา สัตว์
นั้นจะมีชัยกับฆ่าหมู่เขาเหีย
8 ศพของเขาตึงสองจะนอนก๋องอยู่บนถนนในเมืองอันยิ่งใหญ่[จ] เป๋นเมืองตี้องค์พระผู้เป๋นเจ้าของหมู่เขา
ได้ถูกเขิงบนไม้ก๋างเขนเหมือนกั๋น เซิ่งได้จื้อเป๋นกำเผียบว่า โสโดมกับอียิปต์
9 คนจากกู้เจื๊อจ้าด กู้เผ่า กู้ภาษา กับกู้ประเทศ จะปักต๋าผ่อศพของหมู่เขาเป๋นเวลาสามวันเกิ่ง กับจะ
บ่ยอมหื้อเอาศพนั้นไปฝัง
10 คนบนโลกนี้ก็จะมีความสุข ย้อนเขาตึงสองต๋ายแล้ว หมู่เขาจะเลี้ยงฉลองกับหื้อของขวัญแก่กั๋น ย้อน
ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตึงสองคนนี้ได้เยียะหื้อคนหมู่นั้นตื้อยู่บนโลกทนตุ๊กทรมาน
11 แต่หลังจากผ่านไปสามวันเกิ่ง พระเจ้าหื้อลมหายใจ๋ตี้หื้อจีวิตกับเขาตึงสองแหม หมู่เขาก็ลุกขึ้นยืน หมู่
คนตี้หันก็อกสั่นขวัญหาย
12 เขาตึงสองได้ยินเสียงดังจากสวรรค์อู้กับหมู่เขาว่า หื้อขึ้นมาตี้นี่ มีเมฆมาฮับหมู่เขาขึ้นไปบนสวรรค์
หมู่ศัตรู๋ของหมู่เขาก็หันตวย
13 ในเวลาเดียวกั๋นก็เกิดแผ่นดินไหวอย่างแฮง เยียะหื้อนึ่งในสิบส่วนของเมืองนั้นถูกทำลายลง มีคน
ต๋ายเจ็ดปันคนจากแผ่นดินไหว ส่วนคนตี้เหลืออยู่ก็อกสั่นขวัญหาย ก็ปากั๋นสรรเสริญพระเจ้าตี้ปกครองใน
สวรรค์
14 เรื่องฉิบหายอันตี้สองผ่านไปแล้ว ผ่อเต๊อะ เรื่องฉิบหายอันตี้สามก๋ำลังจะเกิดขึ้นในเวยๆ นี้

แกตี้เจ็ด

15 เมื่อเสียงแกจากทูตสวรรค์องค์ตี้เจ็ดดังขึ้น ก็มีเสียงหลายเสียงในสวรรค์ดังขึ้นอู้ว่า
แผ่นดินของโลกนี้ได้ก๋ายเป๋นแผ่นดินขององค์พระผู้เป๋นเจ้าของเฮากับพระคริสต์ของพระองค์
แล้วพระองค์จะปกครองตลอดไป
16 หมู่ผู้อาวุโสซาวสี่คนตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์ของต๋นตั๊ดหน้าพระเจ้า ก็ก้มลงกราบนมัสก๋านพระเจ้า
17 กับอู้ว่า
ข้าพเจ้าตังหลายขอบคุณพระองค์ องค์พระผู้เป๋นเจ้า

ง **11:4 11:4** ศคย 4:1-14 จ **11:8 11:8** อ้างเถิง กรุงเยรูซาเล็ม

พระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
ผู้ตี้เป๋นอยู่ในบ่าเดี่ยวนี้กับในอดีต
ย้อนว่าพระองค์ได้ใจ๊อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แล้ว
กับได้ตั้งเก๊าปกครองแผ่นดินโลก
18 จ้าดตังหลายตี้บ่ได้เจื้อพระองค์ปากั๋นโขดแค้น
แต่บ่าเดี่ยวนี้เถิงเวลาแล้วตี้พระองค์จะแสดงความโขดของพระองค์
เถิงเวลาตี้พระองค์จะตัดสินคนตี้ต๋ายไปแล้ว
กับเถิงเวลาตี้หมู่ผู้ฮับใจ๊ของพระองค์คือหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าจะได้ฮับรางวัล
ฮ่วมกับคนของพระองค์คือคนหมู่นั้นตี้เคารพยำเก๋งพระองค์ ตึงผู้ใหญ่กับผู้น้อย
เถิงเวลาแล้วตี้พระองค์จะทำลายคนหมู่นั้นตี้ได้ทำลายแผ่นดินโลก
19 จากนั้นพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ข้าพเจ้าหันหึบใส่พันธสัญญาของพระองค์ในพระวิหารนั้น กับมีฟ้าแมบกับฟ้าฮ้องดัง แผ่นดินไหว กับลมหลวงมีบ่าเห็บตกหนักขนาด

12

แม่ญิงกับมังกร

1 หลังจากนั้น ก็มีหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้นบนต๊องฟ้า คือมีแม่ญิงคนนึ่งนุ่งตะวันเป๋นเสื้อผ้า มีเดือนอยู่ปึ๊นตี๋น บนหัวของนางมีมงกุฎตี้เป๋นดาวสิบสองดวง
2 แม่ญิงคนนี้ต๊อง นางฮ้องอย่างเจ็บปวดย้อนว่าใก้จะเกิดลูกแล้ว
3 ข้าพเจ้าก็ได้หันสิ่งตี้เป๋นหมายสำคัญแหมอย่างนึ่งเกิดขึ้นบนต๊องฟ้า มีมังกรแดงใหญ่ตั๋วนึ่ง มีเจ็ดหัวสิบเขา แต่ละหัวมีมงกุฎใส่อยู่
4 หางแกว่งกว๊ดเอานึ่งในสามของดาวบนต๊องฟ้าขว้างตกลงมาบนโลก แล้วก็ยืนอยู่ตั๊ดหน้าแม่ญิงตี้ก๋ำลังจะเกิดลูกคนนั้น เปื้อแนจะกิ๋นลูกของนางตันทีตี้เกิดออกมา
5 แม่ญิงคนนั้นได้เกิดลูกป้อจาย คนตี้จะปกครองจ้าดตังหลายด้วยคทาเหล็ก แต่พระเจ้าก็ฮับเอาลูกของนางไปอยู่ตวยบนบัลลังก์ของพระองค์
6 แล้วนางก็ได้หนีเข้าไปในดินแดนทุรกั๋นดาร ไปตี้พระเจ้าได้เกียมไว้สำหรับนาง เปื้อนางจะได้ฮับก๋านผ่อกอยเป๋นเวลานึ่งปันสองร้อยหกสิบวัน
7 ต่อมา ได้เกิดสงครามขึ้นบนสวรรค์ มีคาเอล จ กับทูตตี้ติดต๋ามเขาได้ต่อสู้กับมังกรตั๋วนั้น แต่มังกรตั๋วนั้นกับหมู่ตี้ติดต๋ามมันก็ต่อสู้ตอบโต้
8 ฝ่ายมังกรก๊าน มันกับหมู่ตี้ติดต๋ามจึงอยู่บนสวรรค์บ่ได้แหมต่อไป
9 มังกรใหญ่ตี้เป๋นงูโบราณนั้น เซิ่งฮ้องกั๋นว่า มาร กาว่า ซาต๋าน ผู้ตี้ล่อลวงมนุษย์ตึงโลก ก็ถูกยู้โจ้งลงมาบนโลกพร้อมกับหมู่ตี้ติดต๋าม
10 หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า
บ่าเดี่ยวนี้ พระเจ้าจ้วยเฮาหื้อรอดแล้ว กับพระเจ้าจะใจ๊ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ปกครองแผ่นดินของพระองค์
กับพระคริสต์ของพระองค์ได้สำแดงสิทธิอำนาจของพระองค์แล้ว
ผู้ตี้เต็กโต้ยปี้น้องของเฮาต่อหน้าพระเจ้าตึงวันตึงคืน
ได้ถูกยู้โจ้งไปแล้ว
11 แต่ปี้น้องของเฮามีชัยได้นั้น
ก็ย้อนเลือดของลูกแกะตั๋วนั้นตี้ต๋าย
กับย้อนกำพยานของหมู่เขาเอง
หมู่เขายอมต๋ายบ่เสียดายจีวิตของต๋น
12 ย้อนจาอี้ ขอหื้อสวรรค์
กับผู้ตี้อยู่บนสวรรค์นั้นจงจื้นจมยินดีเต๊อะ
แต่หมู่เจ้าตี้อยู่ในโลกกับในทะเลจะปะกับความฉิบหาย
ย้อนมารได้ลงมาหาหมู่เจ้าด้วยความแค้นขนาดหนัก
ย้อนยู้ว่าเวลาของมันมีหน้อยนักแกแล้ว
13 เมื่อมังกรหันว่าถูกยู้ขว้างลงบนแผ่นดินโลกแล้ว ก็ได้ไล่เซาะหาแม่ญิงตี้เกิดลูกป้อจายคนนั้น
14 แต่แม่ญิงนั้นได้ฮับปีกของนกอินทรีใหญ่สองปีก เปื้อนางจะได้บินเข้าไปในตี้ดินแดนทุรกั๋นดาร ไปตี้ตี้ได้จัดเกียมไว้สำหรับนาง เปื้อนางจะได้ฮับก๋านผ่อกอยตลอดเวลาสามปี๋เกิ่ง กับจะได้อยู่ห่างจากมังกรตั๋วนั้น
15 แล้วมังกรก็ได้พ่นน้ำออกจากปากเหมือนกับแม่น้ำไหล เปื้อตี้จะหื้อน้ำป๊ดแม่ญิงคนนั้นไป

จ **12:7 12:7** ดนล 10:13,21; 12:1; ยด 9

16 แต่แผ่นดินโลกได้จ้วยแม่ญิงนั้น โดยแยกออกเป๋นฮ่อมดูดน้ำตี้มังกรนั้นได้พ่นออกมาจากปากไหลลงไปในฮ่อมนั้นเหีย
17 เยียะหื้อมังกรโขดแค้นแม่ญิงคนนั้นนักขนาด จึงไปเยียะสงครามกับลูกหลานตี้เหลืออยู่ของนาง หมู่เขาคือคนตี้เจื้อฟังบทบัญญัติของพระเจ้ากับกำพยานของพระเยซูเกี่ยวกับพระเจ้า
18 มังกรนั้นได้ไปยืนอยู่ตี้ฮิมฝั่งทะเล

13

สัตว์ฮ้ายสองตั๋ว

1 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้หันสัตว์ฮ้ายตั๋วนึ่งขึ้นมาจากทะเล มีเจ็ดหัวกับสิบเขา กู้เขามีมงกุฎใส่อยู่ กับกู้หัวมีจื้อตี้ดูแควนพระเจ้าเขียนติดอยู่
2 สัตว์ฮ้ายตี้ข้าพเจ้าหันนี้มีลักษณะเหมือนเสือดาว มีตี๋นเหมือนตี๋นหมี กับปากเหมือนปากสิงโต มังกรได้หื้อฤทธิ์อำนาจ บัลลังก์ กับสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ฮ้ายตั๋วนั้น
3 หัวนึ่งของมัน ผ่อดีๆ เหมือนมีแผลตี้ถูกฟันเกือบต๋าย แต่ได้ฮักษาจ๋นหายดีแล้ว คนตึงโลกปากั๋นงึดกับตวยสัตว์ฮ้ายนั้นไป
4 หมู่เขาก็นมัสก๋านมังกร ย้อนว่ามังกรได้หื้ออำนาจแก่สัตว์ฮ้ายตั๋วนั้น หมู่เขาก็นมัสก๋านสัตว์ฮ้ายนั้นตวยอู้ว่า ใผจะมีฤทธิ์อำนาจเหมือนสัตว์ตั๋วนี้ ใผจะสู้ได้
5 พระเจ้า ยอม หื้อ สัตว์ ฮ้าย โอ้อวด เกี่ยว กับ สิทธิ อำนาจ ของ มัน ย้อน จา อี้ สัตว์ ฮ้าย จึง ดู แควน พระเจ้า พระเจ้าก็ยอมหื้อมันมีสิทธิอำนาจได้เถิงสี่สิบสองเดือน
6 สัตว์ฮ้ายจึงตั๋งเก๊าอู้ดูแควนพระเจ้า ดูแควนจื้อของพระองค์ กับสถานตี้ตี้พระองค์อยู่ ตึงหมู่ตี้อยู่บนสวรรค์ตวย
7 สัตว์ตั๋วนี้ได้ฮับฤทธิ์อำนาจตี้จะเยียะสงครามกับคนของพระเจ้า กับมีชัยเหนือหมู่เขาตวย มันได้ฮับสิทธิอำนาจเหนือกู้เผ่า กู้จ้าด กู้ภาษา กับกู้บ้านเมือง
8 กู้คนบนโลกนี้จะปากั๋นไปนมัสก๋านมัน นอกจากคนตี้มีจื้อจดไว้ในหนังสือแห่งจีวิตก่อนพระเจ้าสร้างโลก คือหนังสือของลูกแกะตั๋วนั้นตี้ถูกฆ่านั้น
9 ใผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เต๊อะ
10 คนตี้ถูกก๋ำหนดหื้อเป๋นเชลย
คนนั้นก็จะต้องเป๋นเชลย
คนตี้ถูกก๋ำหนดหื้อถูกฆ่าด้วยดาบ
คนนั้นก็จะต้องถูกฆ่าด้วยดาบ
นี่หมายเถิงว่าคนของพระเจ้าจะต้องอดทนกับซื่อสัตย์
11 แล้วข้าพเจ้าก็หันสัตว์ฮ้ายแหมตั๋วนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะ แต่อู้เหมือนมังกร
12 มันใจ๊สิทธิอำนาจตึงหมดของสัตว์ฮ้ายตั๋วหัวทีต่อหน้าสัตว์ฮ้ายตั๋วนั้น มันเยียะหื้อกู้คนบนโลกนมัสก๋านสัตว์ฮ้ายตั๋วหัวทีตี้มีแผลตี้ถูกฟันเกือบต๋าย แต่ได้ฮักษาจ๋นหายดีแล้ว
13 สัตว์ฮ้ายตั๋วตี้สองนี้ได้เยียะหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่ต่างๆ จ๋นเถิงขนาดหื้อมีไฟตกจากสวรรค์ลงมาบนแผ่นดินโลก ต่อหน้าต่อต๋าคนตังหลาย
14 มันจุล่ายหมู่คนตี๊อยู่บนโลก โดยหมายสำคัญต่างๆ ตี้มันได้ฮับอนุญาตหื้อเยียะต่อหน้าสัตว์ฮ้ายตั๋วหัวทีนั้น มันสั่งหื้อคนตี๊อยู่บนโลกแป๋งฮูปปั้นเป๋นฮูปสัตว์ฮ้ายตั๋วตี้ถูกดาบฟันแต่ยังบ่ต๋าย
15 สัตว์ตั๋วตี้สองนั้นได้ฮับสิทธิอำนาจตี้จะหื้อลมหายใจ๋กับฮูปปั้นของสัตว์ฮ้ายตั๋วหัวทีนั้น เปื้อหื้อฮูปปั้นนั้นอู้ได้ แล้วเยียะหื้อคนตี้บ่นมัสก๋านฮูปปั้นนั้นถูกฆ่าต๋าย
16 สัตว์ฮ้ายตั๋วตี้สองนี้บังคับกู้คน ตึงคนต่ำต้อยกับคนยิ่งใหญ่ ตึงคนรวยกับคนตุ๊ก ตึงคนตี้มีอิสระกับเป๋นขี้ข้า หื้อฮับเครื่องหมายไว้ตี้มือขวากาว่าหน้าผาก
17 เปื้อบหื้อใผซื้อขายอะหยังได้ นอกจากจะมีเครื่องหมายตี้เป๋นจื้อของสัตว์ฮ้าย กาว่าหมายเลขแตนจื้อของสัตว์ฮ้ายนั้นอยู่
18 ในเรื่องนี้จะต้องใจ๊สติปั๋ญญาหื้อดี ใผตี้หลวกก็จะสามารถกึ๊ดความหมายของตั๋วเลขของสัตว์ฮ้ายนั้นได้ ย้อนตั๋วเลขนั้นแตนจื้อของคนๆ นึ่ง ตั๋วเลขของเขาคือหกร้อยหกสิบหก

14

ลูกแกะตั๋วนั้นกับคนนึ่งแสนสี่หมื่นสี่ปันคน

1 จากนั้นข้าพเจ้าผ่อหันลูกแกะตั๋วนั้นยืนอยู่ตี้ดอยศิโยนฮ่วมกับคนนึ่งแสนสี่หมื่นสี่ปันคน ตี้มีจื้อของพระองค์กับจื้อของพระบิดาของพระองค์เขียนอยู่บนหน้าผาก

2 กับข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ เหมือนเสียงน้ำไหลดังสนั่นปั่นปึ้นกาว่าเหมือนเสียงฟ้าฮ้อง เสียงตี้
ข้าพเจ้าได้ยินนั้นเหมือนเสียงของหมู่นักดนตรีก่ำลังดีดพิณอยู่
3 หมู่เขาก่ำลังฮ้องเพลงบทใหม่ต่อหน้าบัลลังก์ ต่อหน้าสิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋นกับหมู่ผู้อาวุโส บ่มีใผสามารถฮ้อง
เพลงบทใหม่นี้ได้ นอกจากคนนึ่งแสนสี่หมื่นสี่ปันคนจากแผ่นดินโลก ตี้พระองค์ได้ไถ่หื้อมีอิสระนั้น
4 คนหมู่นี้บ่เกยแปดเปื้อนจากก่ำนมีเพศสัมพันธ์กับแม่ญิง หมู่เขาติดต่ำมลูกแกะไปกู้หนกู้แห่ง พระองค์
ได้ไถ่หมู่เขาออกจากคนตังหลายบนโลก เปื้อหื้อเป๋นผลแรกตี้เก็บเกี่ยวเอามาปู่จาพระเจ้ากับลูกแกะ
5 หมู่เขาบ่ขี้จุกับบ่มีตี้ติเลย

ทูตสวรรค์สามองค์

6 แล้วข้าพเจ้าหันทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งเหาะไปก่ำงอากาศ ทูตสวรรค์องค์นั้นมีข่าวดีตี้เป๋นนิรันดร์ ตี้จะ
บอกหื้อกับคนตังหลายบนโลก คือกู้ประเทศ กู้เผ่า กู้ภาษา กับกู้เจื้อจ้าด
7 ทูตสวรรค์นั้นอู้เสียงดังขนาดว่า “หื้อเก๋งกั๋วพระเจ้า หื้อสรรเสริญพระองค์ ย้อนเวลาของพระองค์ตี้จะ
ตัดสินคนตังหลายมาเถิงแล้ว หื้อนมัสก่ำนพระองค์ผู้สร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล กับแหล่งน้ำตัง
หลาย”
8 จากนั้นทูตสวรรค์องค์ตี้สองได้ตวยทูตสวรรค์องค์ตี้นึ่งไป กับบอกว่า “บาบิโลน เมืองอันยิ่งใหญ่หล้มจ๋ม
แล้ว ได้หล้มจ๋มแล้ว เมืองตี้เยียะหื้อกู้จ้าดกิ๋นเหล้าองุ่นของราคะตั๋ณหาตี้จะล่วงประเวณีกับเมืองนั้น”[๗]
9 แล้วทูตสวรรค์องค์ตี้สามก็ตวยทูตสวรรค์สององค์นั้นมา กับเอิ้นบอกว่า “ถ้าคนไหนนมัสก่ำนสัตว์ฮ้าย
กับฮูปปั้นของมัน กับฮับเครื่องหมายของมันอยู่บนหน้าผากกาว่าบนมือ
10 คนนั้นจะต้องกิ๋นเหล้าองุ่นแห่งความโขดของพระเจ้าโดยบ่ได้ผสมอะหยัง กับเขาจะถูกทรมานด้วยไฟ
ก่ำมะถันต่อหน้าหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์กับต่อหน้าลูกแกะ
11 ควันแห่งก่ำนทรมานคนหมู่นี้จะลอยขึ้นตลอดเวลากับตลอดไป คนตี้นมัสก่ำนสัตว์ฮ้ายกับฮูปปั้นของ
มันกับคนตี้ได้ฮับเครื่องหมายแตนจื้อมัน จะบ่มีวันได้ย้างจากก่ำนถูกทรมานเลยตึงเมื่อวันตึงเมื่อคืน
12 จาอั้นคนของพระเจ้าจะต้องมีความอดทน คนหมู่นี้คือ คนตี้ฮักษาบทบัญญัติของพระเจ้ากับซื่อสัตย์
ต่อพระเยซู”
13 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงจากสวรรค์อู้ว่า “หื้อเขียนว่า ตั้งแต่นี้ไปคนตี้ต๋ายย้อนติดต๋ามองค์
พระผู้เป๋นเจ้าอย่างซื่อสัตย์ พระเจ้าก็จะปั๋นปอนหมู่เขา” พระวิญญาณอู้ว่า “แม่นแล้ว เป๋นเรื่องแต๊ หมู่เขา
จะได้ย้างจากก่ำนหนักของเขา ย้อนผลตอบแตนจากก่ำนงานต่างๆ ตี้หมู่เขาได้เยียะนั้นจะติดต๋ามหมู่เขา
ไป”

ก่ำนเก็บเกี่ยวพืชผลแผ่นดินโลก

14 แล้วข้าพเจ้าก็ผ่อไปหันเมฆสีขาว กับมีผู้นึ่งผ่อเหมือนกับบุตรมนุษย์นั่งอยู่บนเมฆนั้น บนหัวมีมงกุฎคำ
ในมือก่ำเคียวตี้คมขนาด
15 แล้วทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งก็ออกมาจากพระวิหารกับฮ้องบอกผู้ตี้นั่งอยู่บนเมฆเสียงอันดังว่า “ใจ๊
เคียวของพระองค์เก็บเกี่ยวไปเต๊อะ ย้อนว่าเถิงเวลาเกี่ยวแล้ว กับพืชผลบนโลกนั้นก็สุกงอมแล้ว”
16 แล้วผู้ตี้นั่งบนเมฆจึงใจ๊เคียวเกี่ยวลงบนแผ่นดินโลก พืชผลบนโลกก็ถูกเก็บเกี่ยว
17 จากนั้นก็มีทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ ก่ำเคียวตี้คมขนาดมาเหมือนกั๋น
18 มีทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งตี้มีฤทธิ์อำนาจเหนือไฟ[๘]ออกมาจากแต้นปู่จา ต้านได้ฮ้องบอกทูตสวรรค์องค์
ตี้ก่ำเคียวคมนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “ใจ๊เคียวของต้านเก็บเกี่ยวปุ๊กองุ่นหมู่นั้นจากเคือบนแผ่นดินโลกเต๊อะ
ย้อนหน่วยองุ่นหมู่นั้นสุกแล้ว”
19 จาอั้นทูตสวรรค์องค์ตี้มีเคียว จึงเกี่ยวลงบนแผ่นดินโลก กับรวบรวมปุ๊กองุ่นหมู่นั้นโจ้งลงไปในบ่อย่ำ
องุ่นขนาดใหญ่แห่งความโขดของพระเจ้า
20 หน่วยองุ่นหมู่นั้นถูกย่ำอยู่ในบ่อย่ำองุ่นนอกเมือง แล้วมีเลือดไหลออกจากบ่อย่ำองุ่น สูงประมาณเมตร
เกิ่ง ไหลนองไปเป๋นระยะตางสามร้อยกิโลเมตร

15

ทูตสวรรค์กับความฉิบหายเจ็ดอย่าง

1 แล้วข้าพเจ้าได้หันหมายสำคัญในสวรรค์แหมอย่างนึ่ง ตี้ยิ่งใหญ่มหัศจ๋รรย์ มีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ตี้จะ
เยียะหื้อโลกเกิดความฉิบหายเจ็ดอย่างสุดต๊าย ย้อนความโขดของพระเจ้าจะเสี้ยงสุดลงเมื่อความฉิบหาย
หมู่นี้เกิดขึ้น

---

[๗] **14:8** **14:8** แป๋ได้แหมอย่างนึ่งว่า “เมืองตี้เยียะหื้อกู้จ้าดกิ๋นเหล้าองุ่นตี้เยียะหื้อเกิดราคะตั๋ณหาตี้จะล่วงประเวณีกับเมืองนั้น”
[๘] **14:18** **14:18** แป๋ได้แหมอย่างว่า “มีหน้าตี้ผ่อกอยไฟ”

2 ข้าพเจ้าหันสิ่งตี้ผ่อเหมือนทะเลแก้วป๋นไฟ กับมีหมู่คนยืนอยู่ฮิมทะเลแก้วนั้นก๋ำพิณตี้พระเจ้าหื้อไว้ หมู่
คนนี้คือคนตี้มีชัยเหนือสัตว์ฮ้ายตึงฮูปปั้นของมัน ตึงตั๋วเลขตี้แตนจื้อมันตวย
3 หมู่เขาฮ้องเพลงของโมเสสผู้ฮับใจ๊ของพระเจ้ากับเพลงของลูกแกะตั๋วนั้น เขาฮ้องว่า
“ข้าแต่องค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
สิ่งตี้พระองค์เยียะนั้นยิ่งใหญ่กับมหัศจ๋รรย์นักขนาด
ข้าแต่กษัตริย์ของคนกู้จ้าด[๙]
วิถีตางต่างๆ ของพระองค์นั้นถูกต้องกับยุติธรรม
4 พระองค์เจ้าข้า
ใผพ่องจะบ่เก๋งกั๋วพระองค์
มีใผพ่องจะบ่หื้อเกียรติจื้อของพระองค์
ย้อนมีแต่พระองค์เต๊าอั้นตี้บริสุทธิ์
คนกู้จ้าดจะมานมัสก๋านพระองค์
ย้อนว่าก๋านเยียะตี้ยุติธรรมของพระองค์ได้เปิดเผยหื้อหันแล้ว”
5 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าหันพระวิหารคือเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์แห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก
6 หมู่ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ตี้ได้ฮับหน้าตี้ตี้เยียะหื้อเกิดความฉิบหายเจ็ดอย่างนั้นออกมาจากพระวิหาร หมู่
เขาแต่งตั๋วด้วยผ้าลินินตี้ขาวสะอาดเป๋นมันเหลื้อม กับฮัดสายสะปายสีทองไว้รอบอก
7 สิ่งมีจีวิตต๋นนึ่งในสี่ต๋นนั้นได้เอาสลุงคำเจ็ดแก่น มอบหื้อทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้น สลุงคำนั้นมีความโขด
ของพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ตลอดไป ใส่เอาไว้เต๋มไปหมด
8 แล้วพระวิหารก็มีควันจากรัศมีกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเต๋มไปหมด จึงบ่มีใผสามารถเข้าไปในพระ
วิหารนั้นได้ จ๋นกว่าความฉิบหายตึงเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะเสี้ยงสุดลง

16

สลุงเจ็ดใบตี้ใส่ความโขดของพระเจ้า

1 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงตี้ดังออกมาจากพระวิหารสั่งหมู่ทูตสวรรค์ตึงเจ็ดองค์ว่า “เอาสลุงตึงเจ็ดตี้มี
ความโขดของพระเจ้านั้นถอกลงบนแผ่นดินโลก”
2 ทูตสวรรค์องค์ตี้นึ่งจึงออกไปถอกสลุงของต๋นลงบนแผ่นดินโลก เยียะหื้อคนตี้มีเครื่องหมายของสัตว์
ฮ้ายกับนมัสก๋านฮูปปั้นของมัน เป๋นแผลปุ๊ปองปวดแสบปวดฮ้อนไปตึงตั๋ว
3 ทูตสวรรค์องค์ตี้สองก็ถอกสลุงของต๋นลงในทะเล เยียะหื้อทะเลก๋ายเป๋นเลือดเหมือนเลือดของคนต๋าย
สิ่งมีจีวิตในทะเลก็ต๋ายหมด
4 ทูตสวรรค์องค์ตี้สามก็ถอกสลุงของต๋นลงในแม่น้ำกับต๋าน้ำตังหลาย แล้วน้ำหมู่นั้นก็ก๋ายเป๋นเลือด
5 ข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์ตี้มีสิทธิอำนาจเหนือน้ำนั้น อู้ว่า
“พระองค์ผู้เป๋นอยู่ในบ่าเดี่ยวนี้กับในอดีต พระองค์เป๋นผู้บริสุทธิ์
พระองค์ยุติธรรมแล้ว ตี้ได้ตัดสินลงโต้ษจาฮี้
6 ย้อนหมู่เขาได้เยียะหื้อเลือดของคนของพระองค์
กับของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์ไหลออกมา
สมควรแล้วตี้พระองค์ได้หื้อหมู่เขากิ๋นเลือด[๑]”
7 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากแต้นปู่จาฮ้องว่า
“แม่นแล้ว องค์พระผู้เป๋นเจ้าพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
ก๋านตัดสินลงโต้ษของพระองค์ถูกต้องกับยุติธรรมแล้ว”
8 จากนั้นทูตสวรรค์องค์ตี้สี่ก็ถอกสลุงของต๋นลงตี้ตะวัน เซิ่งเยียะหื้อตะวันมีอำนาจตี้จะเผาคนตังหลาย
ด้วยไฟ
9 ความฮ้อนอันใหญ่หลวงนั้นได้เผาคนตังหลาย หมู่เขาก็แจ้งด่าจื้อของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจเหนือ
ความฉิบหายหมู่นี้ แต่หมู่เขาก็ยังบ่ได้กลับใจ๋จากบาป กับบ่ได้สรรเสริญพระเจ้า
10 ทูตสวรรค์องค์ตี้ห้าก็ถอกสลุงคำของต๋นลงบนบัลลังก์ของสัตว์ฮ้าย แล้วแผ่นดินของมันก็ตกอยู่ใน
ความมืด คนตี้อยู่ในแผ่นดินนั้นก็ขบลิ้นของตั๋วย้อนความเจ็บปวด
11 หมู่เขาก็แจ้งด่าพระเจ้าตี้ปกครองในสวรรค์ ย้อนความเจ็บปวดจากแผลปุ๊ปองของหมู่เขา แต่หมู่เขาก็
บ่ได้กลับใจ๋จากสิ่งบ่ดีตี้หมู่เขาได้เยียะ

---

[๙] **15:3 15:3** สำเนาโบราณบางฉบับ แป๋ว่า “ของกู้ยุคกู้สมัย”

[๑] **16:6 16:6** ในวัฒนธรรมยิวสมัยนั้นก๋านกิ๋นเลือดเป๋นสิ่งตี้บ่ดีนักขนาด

12 ทูตสวรรค์องค์ตี้หกถอกสลุงคำของต๋นลงในแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส เยียะหื้อน้ำแห้งแก็ก เปื้อ
เกียมตางสำหรับหมู่กษัตริย์ตี้มาจากดังวันออก
13 ข้าพเจ้าก็หันวิญญาณฮ้ายสามตั๋วตี้ผ่อเหมือนกบ ตั๋วนึ่งออกจากปากมังกร ตั๋วนึ่งออกจากปากสัตว์
ฮ้าย[ฉ] กับแหมตั๋วนึ่งออกจากปากผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อม
14 วิญญาณฮ้ายหมู่นั้นเยียะหมายสำคัญ หมู่มันออกไปหากษัตริย์ตังหลายตี้อยู่ในโลก เปื้อหื้อกษัตริย์หมู่
นั้นไปฮ่วมกั๋นเยียะสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
15 ฟังหื้อดี เฮาจะมาหาหมู่ต้านเหมือนขโมย คนตี้ตื่นตั๋วกับเกียมเสื้อผ้าของตั๋วเก่าไว้พร้อมตี้จะใส่ ก็
เป๋นสุข เขาจะบ่ได้ป๋วยตั๋วหื้ออายต่อหน้าคนตังหลาย
16 แล้วหมู่มันก็ได้ฮ้องหมู่กษัตริย์ตังหลายหื้อมาจุมนุมกั๋นในสถานตี้แห่งนึ่ง ในภาษาฮีบรูฮ้องว่า อารมา
เกดโดน[๒]
17 ทูตสวรรค์องค์ตี้เจ็ดถอกสลุงของตั๋วลงไปในอากาศ มีเสียงดังออกมาจากบัลลังก์ในพระวิหารว่า
สำเร็จแล้ว
18 หลังจากนั้นก็มีฟ้าแมบ ฟ้าฮ้องดังสนั่นปั่นปึ๊น กับเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ เป๋นแผ่นดินไหวตี้ฮ้ายแฮงตี้
สุดนับตั๋งแต่มีมนุษย์อยู่ในโลกนี้มา
19 เมืองใหญ่นั้น[๓]ถูกแบ่งออกเป๋นสามส่วน บ้านเมืองของจ้าดตังหลายก็ถูกทำลายลง พระเจ้าบ่ลืมลง
โต้ษเมืองบาบิโลนตี้ยิ่งใหญ่ตวย พระองค์หื้อนางกิ๋นจากถ้วยตี้ใส่เหล้าองุ่นแห่งความโขดแค้นของพระองค์
20 หมู่เกาะตังหลายก็หายไปหมด ดอยตังหลายก็เซาะหาบ่ปะ
21 มีบ่าเห็บก้อนใหญ่หล่นลงมาจากต๊องฟ้าตกใส่คนตังหลาย แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คน
ตังหลายปากั๋นแจ้งด่าพระเจ้า ย้อนความฉิบหายตี้เกิดจากบ่าเห็บนี้ฮ้ายแฮงขนาด

17

แม่ญิงตี้นั่งบนหลังสัตว์ฮ้าย

1 ทูตสวรรค์องค์นึ่งจากเจ็ดองค์ตี้ก๋ำสลุงเจ็ดใบนั้น เข้ามาอู้กับข้าพเจ้าว่า มาเพ้กำลอ มาผ่อก๋านลงโต้
ษตี้ก๋ำลังจะเกิดขึ้นกับแม่ญิงขายตั๋วตี้มีจื้อเสียงโด่งดัง ตี้นั่งอยู่บนแม่น้ำหลายสาย
2 หมู่กษัตริย์ใคว่แผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนาง กับหมู่คนบนโลกก็ได้กิ๋นเหล้าองุ่นของนางจ๋นเมา
คือได้ล่วงประเวณีกับนาง
3 จากนั้นพระวิญญาณดลใจ๋ข้าพเจ้า แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นปาข้าพเจ้าไปตี้ดินแดนทุรกั๋นดาร ตี้หั้น
ข้าพเจ้าหันแม่ญิงคนนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ฮ้ายสีแดงสดตั๋วนั้น บนตั๋วสัตว์ฮ้ายนั้นมีจื้อต่างๆ ตี้ดูแควนพระเจ้า
เต๋มไปหมด สัตว์ตั๋วนี้มีเจ็ดหัวสิบเขา
4 แม่ญิงคนนั้นใส่เสื้อผ้าสีม่วงกับสีแดงสด ตั๋วนางแต่งหย้องด้วยคำ เพชรนิลจินดากับไข่มุก ในมือของ
นางมีถ้วยคำตี้มีสิ่งน่าขี้จ๊ะกับสิ่งสกปรกเต๋มไปหมดจากก๋านล่วงประเวณีของนาง
5 บนหน้าผากของนางมีจื้อเขียนไว้ เซิ่งมีความหมายเล็กลับว่า เมืองบาบิโลนตี้ยิ่งใหญ่ แม่ของหมู่แม่
ญิงขายตั๋ว กับแม่ของสิ่งตี้น่าขี้จ๊ะตึงหมดบนโลก
6 ข้าพเจ้าหันแม่ญิงคนนั้นเมาเลือดจากคนของพระเจ้า คือเลือดของคนตี้ต๋ายย้อนเป๋นพยานหื้อกับพระ
เยซู เมื่อข้าพเจ้าหันนาง ข้าพเจ้างีดขนาด
7 ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า จะงีดไปเยียะหยัง เฮาจะอธิบายเถิงความหมายตี้ซ่อนอยู่ของแม่
ญิงคนนั้น กับสัตว์ฮ้ายตี้มีเจ็ดหัวสิบเขาตี้นางขี่อยู่หื้อเจ้าฟัง
8 คือเตื้อนึ่งสัตว์ฮ้ายตั๋วนั้นตี้ต้านหันเกยมีจีวิตอยู่ แต่บ่าเดี่ยวนี้บ่มีจีวิตแล้ว แหมบ่เมินก็จะขึ้นมาจาก
ขุมตี้เล็กตี้สุด กับจะต้องปะกับความฉิบหาย จากนั้นคนบนโลกนี้ตี้บ่มีจื้อจดไว้ในหนังสือแห่งจีวิต ก่อนก๋าน
สร้างโลกมาแล้วก็จะงีด ย้อนหมู่เขาจะหันสัตว์ฮ้ายตั๋วนั้นตี้เตื้อนึ่งเกยมีจีวิต กับต๋อนนี้บ่มีจีวิตแล้ว แต่จะ
ปึ๊กมาแหมเตื้อนึ่ง
9 เรื่องนี้ต้องใจ๊สติปั๋ญญากับความเข้าใจ๋ หัวตึงเจ็ดของสัตว์ฮ้ายหมายเถิงดอยตึงเจ็ดตี้แม่ญิงขายตั๋ว
คนนั้นนั่งอยู่ กับยังหมายเถิงกษัตริย์เจ็ดองค์ตวย
10 กษัตริย์ห้าองค์เก๊าต๋ายไปแล้ว แหมองค์ยังปกครองอยู่บ่าเดี่ยวนี้ ส่วนองค์สุดต๊ายยังบ่มาเตื้อ เมื่อ
กษัตริย์องค์นั้นมา ก็ถูกก๋ำหนดหื้อมาอยู่กำเดียวเต้าอั้น
11 ส่วนสัตว์ฮ้ายตี้เตื้อนึ่งเกยมีจีวิต แต่บ่าเดี่ยวนี้บ่มีจีวิตแล้วนั้น ก็คือกษัตริย์องค์ตี้แปด ตี้เกยเป๋น
กษัตริย์องค์นึ่งในเจ็ดองค์นั้น ก็กำลังจะไปสู่ความฉิบหายของมัน

ฉ **16:13 16:13** วว 13:11-15 ๒ **16:16 16:16** กำนี้หมายเถิง ดอยของมาเกดโด เซิ่งมาเกดโดเป๋นสถานตี้ตี้จาวอิสราเอลเกยฮบกั๋น 2 พกษ 23:29; ศคย 5:19 ๓ **16:19 16:19** คือเมืองบาบิโลน

12 ส่วนเขาสิบอันตี้หันนั้น หมายเถิงกษัตริย์สิบองค์ ตี้ยังบ่ได้ขึ้นปกครองแผ่นดินของต๋น แต่จะได้ฮับ
สิทธิอำนาจ ตี้จะเป๋นกษัตริย์ปกครองฮ่วมกับสัตว์ฮ้ายตั๋วนั้น เป๋นเวลานึ่งจั๊วโมง
13 หมู่กษัตริย์ตึงสิบองค์นี้ ก็จะฮ่วมใจ๋ปากั๋นมอบฤทธิ์อำนาจ กับสิทธิอำนาจหื้อกับสัตว์ฮ้ายตั๋วนั้น
14 หมู่เขาจะฮบกับลูกแกะตั๋วนั้น แต่ลูกแกะจะมีชัยเหนือหมู่เขา ย้อนพระองค์เป๋นองค์พระผู้เป๋นเจ้า
เหนือเจ้าตังหลาย กับเป๋นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ตังหลาย คนตี้อยู่กับพระองค์นั้น คือคนตี้พระองค์ฮ้องกับ
เลือก ย้อนหมู่เขานั้นซื่อสัตย์

15 ทูตสวรรค์อู้กับข้าพเจ้าแหมว่า แม่น้ำหลายสายตี้เจ้าหันแม่ญิงขายตั๋วนั่งอยู่นั้นก็คือ เจื๊อจ้าดต่างๆ
หมู่คนต่างๆ ประเทศต่างๆ กับภาษาต่างๆ
16 สัตว์ฮ้ายตั๋วนั้นกับเขาตึงสิบตี้ต้านหัน จะปากั๋นจังแม่ญิงขายตั๋วนั้น หมู่เขาจะเอากู้สิ่งกู้อย่างของนาง
ไป กับจะละหื้อนางป๋วยตั๋วโจ๊ะโละ หมู่เขาจะกิ๋นจิ๊นของนาง แล้วเอาไฟเผาส่วนตี้เหลือเหีย
17 ย้อนพระเจ้าได้ดลใจ๋หื้อหมู่เขาเยียะตวยต๋ามแผนก๋านของพระองค์ โดยก๋านเยียะหื้อหมู่เขาตกลงฮ่วม
ใจ๋กั๋นตี้จะมอบสิทธิอำนาจในก๋านปกครองหื้อกับสัตว์ฮ้าย จ๋นกว่าสิ่งตี้พระเจ้าอู้ไว้จะสำเร็จ
18 ส่วนแม่ญิงตี้เจ้าหันนั้น คือเมืองใหญ่ตี้ปกครองเหนือกษัตริย์ตังหลายบนโลกนี้[๔]

18

เมืองบาบิโลนถูกทำลาย

1 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าหันทูตสวรรค์แหมองค์นึ่งลงมาจากสวรรค์ ทูตสวรรค์องค์นี้มีฤทธิ์อำนาจนักขนาด
รัศมีจากตั๋วของทูตสวรรค์องค์นี้เยียะหื้อแผ่นดินโลกแจ้งหลิ้ง
2 เขาเอิ้นเสียงดังว่า
เมืองบาบิโลนอันยิ่งใหญ่ หล้มจ๋มแล้ว ได้หล้มจ๋มแล้ว
ก๋ายเป๋นตี้อยู่ของผีปี๊ศาจกับผีฮ้าย[๕]กู้ตั๋ว
เมืองนั้นได้ก๋ายเป๋นตี้อยู่ของนกกู้ตั๋วตี้บ่สะอาด
(กับเป๋นตี้อยู่ของสัตว์ฮ้ายกู้ตั๋วตี้บ่สะอาด[๖]) กับน่าขี้จ๊ะ
3 ย้อนเมืองนั้นเยียะหื้อกู้จ้าดกิ๋นเหล้าองุ่น
ของราคะตั๋ณหาตี้จะล่วงประเวณีกับเมืองนั้น
กษัตริย์ตังหลายในโลกได้ล่วงประเวณีกับเมืองนั้น
ป้อก๊าตังหลายในโลกก็ร่ำรวยนักขึ้นจากความมั่งคั่ง
กับความฟุ่มเฟือยของเมืองนั้น
4 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงแหมเสียงนึ่งจากสวรรค์อู้ว่า
คนของเฮา ออกมาจากเมืองนั้นเหีย
หมู่เจ้าจะบ่ได้มีส่วนฮ่วมในความบาปต่างๆ ของเมืองนั้น
กับเจ้าจะบ่ต้องถูกทรมานจากความฉิบหาย
ตี้ก๋ำลังจะเกิดขึ้นกับเมืองนั้น
5 ย้อนความบาปของเมืองนั้นก๋องสูงเถิงสวรรค์
แล้วพระเจ้าบ่เกยลืมก๋านใจ๊จิวิตตี้บ่ดีของเขา
6 หื้อเยียะกับเมืองนั้นเหมือนกับตี้เมืองนั้นเยียะกับคนอื่น
หื้อตอบแตนเมืองนั้นเป๋นสองเต้าของสิ่งตี้เมืองนั้นได้เยียะ
หื้อถอกเหล้าใส่ถ้วยหื้อเมืองนั้นกิ๋น แฮงเป๋นสองเต้าของถ้วยตี้เมืองนั้นเกียมไว้หื้อคนอื่นกิ๋น
7 เมืองนั้นหื้อเกียรติยศกับความฟุ่มเฟือยตั๋วเก่าเต้าใด
ก็หื้อความตุ๊กทรมานกับความเศร้าโศกเกิดกับเมืองนั้นเต้าอั้น
ย้อนเมืองนั้นกุ๊ดในใจ๋ว่า
ข้าเจ้านั่งอยู่บนบัลลังก์เป๋นราชินี ข้าเจ้าบ่ใจ้แม่หม้าย
ข้าเจ้าจะบ่มีวันโศกเศร้า
8 จาอั้น ความฉิบหายหมู่นี้จึงได้เกิดขึ้นกับเมืองนั้นภายในวันเดียว
คือความต๋าย ความเศร้าโศกเสียใจ๋ กับความอดอยาก
เมืองนั้นจะถูกไฟเผาจ๋นวอดวาย
ย้อนพระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจตี้จะตัดสินลงโต้ษ
9 กษัตริย์ตังหลายในโลกตี้ได้ล่วงประเวณีกับเมืองนั้น กับฮ่วมในความมั่งคั่งฟุ่มเฟือยของเมืองนั้น จะ
ไห้หอนวอนตุ๊กเมื่อหมู่เขาหันควันไฟตี้เผาไหม้เมืองนั้น
10 หมู่เขาจะยืนอยู่ห่างๆ เมืองนั้น ย้อนกั๋วเจ็บปวดทรมานไปตวย หมู่เขาจะอู้ว่า

---

[๔] **17:18 17:18** หมายเถิง กรุงโรม [๕] **18:2 18:2** ในภาษากรีก เป๋นก๋าว่า บ่สะอาด [๖] **18:2 18:2** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อความนี้

“ฉิบหาย ฉิบหายแต๊ๆ สำหรับเมืองตี้ยิ่งใหญ่
บาบิโลนเมืองตี้เต่มไปด้วยอำนาจ
ย้อนกำนตัดสินลงโต้ษของเจ้านั้นมาเถิงเจ้าภายในจั๋วโมงเดียว”
11 “หมู่ป้อก๊าในโลกจะให้หุยกับโศกเศร้าย้อนเมืองนั้น ย้อนบ่มีใผซื้อสินก๊าของหมู่เขาแหมต่อไป
12 บ่ว่าจะเป๋นคำ เงิน เพชรพลอย ไข่มุก ผ้าลินิน ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงสด ไม้หอมกู้อย่าง กับสิ่งของต่างๆ ตี้แป๋งจากงาจ๊าง ตี้แป๋งจากไม้รากาแปง ตองแดง เหล็ก กับหินอ่อน
13 อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม มดยอบ กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมันบ่ากอก แป้งละเอียด ข้าวสาลี งัว แกะ ม้า รถม้า ขี้ข้า กับเชลย
14 “หมู่ป้อก๊าจะอู้ว่า
“หมู่สิ่งของต่างๆ ตี้เจ้าหลงใหลนั้น
ได้หายไปจากเจ้าแล้ว
ตึงความหรูหรากับสิ่งตี้เยียะหื้อเจ้างามนั้น
ได้หายไปแล้ว
เจ้าจะบ่มีวันได้ปะสิ่งหมู่นี้แหมเลย”
15 หมู่ป้อก๊าตี้ร่ำรวยจากก๋านขายสินก๊าหื้อกับเมืองนั้น จะยืนอยู่ห่างๆ ย้อนกั๋วตี้จะได้ฮ่วมในความเจ็บปวดทรมานตี้เมืองนั้นได้ฮับ หมู่เขาจะไห้หอนวอนตุ๊ก
16 กับอู้ว่า
“ฉิบหาย ฉิบหายแต๊ๆ สำหรับเมืองตี้ยิ่งใหญ่
ตี้เกยเอาผ้าลินินอย่างดี ผ้าสีม่วง กับผ้าสีแดงสด
คำ เพชรพลอย กับไข่มุก มาแต่งหย้อง
17 ภายในจั๋วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติหมู่นี้ได้ถูกทำลายจ๋นหมดจ๋นเสี้ยง”
“หมู่กัปตันเฮือกับผู้โดยสาร ลูกเฮือ กับคนตังหลายตี้มีอาชีพตางทะเล ก็ยืนอยู่ห่างๆ จากเมืองบาบิโลนนั้น
18 เมื่อหมู่เขาหันควันไฟจากก๋านเผาเมืองนั้น หมู่เขาอู้ว่า “บ่มีเมืองไหนตี้เกยเป๋นเหมือนเมืองอันยิ่งใหญ่นี้”
19 หมู่เขาจะเอาขี้ฝุ่นใส่หัวของเขากับไห้หอนวอนตุ๊กว่า
“ฉิบหาย ฉิบหายแต๊ๆ สำหรับเมืองอันยิ่งใหญ่
กู้คนตี้มีเฮือเตียวทะเลนั้น
ก็ร่ำรวยมาจากความมั่งคั่งของเมืองนี้
แต่บ่าเดี่ยวนี้มันถูกทำลายลงภายในจั๋วโมงเดียว
20 สวรรค์เหย ขอหื้อดีใจ๋กับสิ่งตี้เกิดขึ้นกับเมืองนั้น
คนของพระเจ้า กับหมู่อัครทูต
ตึงหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าจงดีใจ๋เต๊อะ
ตี้พระองค์ตัดสินลงโต้ษเมืองนั้น
ย้อนสิ่งตี้เมืองนั้นได้เยียะกับหมู่เจ้า”
21 จากนั้นทูตสวรรค์ตี้มีฤทธิ์องค์นึ่ง ได้ยกหินก้อนนึ่งขนาดใหญ่เต้ากับบ่าหินโม่แป้งอันใหญ่โจ้งลงไปในทะเล แล้วอู้ว่า
“เมืองบาบิโลนอันยิ่งใหญ่ เจ้าจะถูกโจ้งลงมาแฮงจาอี้
แล้วจะบ่มีใผหันเจ้าแหมเลย
22 จะบ่มีเสียงเพลงจากนักดีดพิณ นักดนตรี
นักเป่าขลุ่ย กับนักเป่าแกในเจ้าแหมเลย
จะบ่หันหมู่จั้งฝีมือในด้านใดๆ ในเจ้าแหม
จะบ่ได้ยินเสียงโม่แป้งในเจ้าแหมเลย
23 จะบ่มีแสงสว่างของโกมไฟส่องแสงในตั๋วเจ้าแหมเหมือนกั๋น
จะบ่ได้ยินเสียงของเจ้าบ่าวกับเจ้าสาวในเจ้าแหม
สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นกับเจ้าย้อนหมู่ป้อก๊าของเจ้า ได้เป๋นผู้ยิ่งใหญ่ในโลก
กับย้อนเจ้าใจ๊เวทมนตร์กาถาของเจ้าหลอกลวงจ้าดต่างๆ
24 กับในเจ้าก็ปะเลือดของหมู่ผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า
กับหมู่คนของพระเจ้ากับคนตึงหมดตี้ถูกฆ่าต๋ายในโลก”

19

สรรเสริญความยุติธรรมของพระเจ้า

1 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังสนั่นปั่นปึ๊น เหมือนเสียงของคนจำนวนนักขนาดบนสวรรค์ ฮ้องว่า
สรรเสริญพระเจ้า
ความรอดปันบาปโต้ษ พระสิริ กับฤทธิ์อำนาจ เป่นของพระเจ้าของเฮา
2 ก๋านตัดสินลงโต้ษของพระองค์นั้นถูกต้องกับยุติธรรม
พระองค์ได้ลงโต้ษแม่ญิงขายตั๋วตี้ยิ่งใหญ่คนนั้น
นางได้เยียะหื้อโลกนี้เสื่อมไปย้อนก๋านล่วงประเวณีของนาง
พระองค์ได้ลงโต้ษนาง ย้อนนางได้ฆ่าผู้ฮับใจ๊ของพระองค์
3 หมู่เขายังฮ้องแหมว่า
สรรเสริญพระเจ้า
ควันไฟจะลอยขึ้นมาจากเมืองนั้นตลอดไป
4 ต่อจากนั้นหมู่ผู้อาวุโสตึงซาวสี่คนกับสิ่งมีจีวิตตึงสี่ต๋น ก็ก้มลงนมัสก๋านพระเจ้าตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์ แล้วอู้ว่า
อาเมน สรรเสริญพระเจ้า
5 แล้วมีเสียงออกมาจากบัลลังก์ว่า
ต้านตังหลายตึงผู้ใหญ่ ผู้น้อยตี้เป่นผู้ฮับใจ๊ตี้เก๋งกั๋วพระเจ้า
จงสรรเสริญพระเจ้าของเฮาตังหลายกั๋นเต๊อะ
6 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนเสียงของคนจำนวนนักขนาด เสียงนั้นเหมือนเสียงน้ำตกดังสนั่นปั่นปึ๊นกับเสียงฟ้าฮ้องกึกก้อง เสียงนั้นอู้ว่า
สรรเสริญองค์พระผู้เป่นเจ้า
พระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด กับผู้ตี้เป่นกษัตริย์
7 หื้อข้าพเจ้าตังหลายจื้นจมยินดี มีความสุข
กับสรรเสริญพระเจ้าเต๊อะ
ย้อนว่าเวลาแห่งก๋านแต่งงานของลูกแกะตั๋วนั้นได้มาเถิงแล้ว
เจ้าสาวของพระองค์ก็ได้เกียมตั๋วไว้พร้อมแล้ว
8 พระองค์หื้อนางใส่ผ้าลินินเนื้อละเอียดสะอาดสดใส
(ผ้าลินินตี้งดงามนั้น หมายเถิงสิ่งดีๆ ตี้คนของพระเจ้าได้เยียะ)
9 แล้วทูตสวรรค์นั้นอู้กับข้าพเจ้าว่า เขียนลงไปว่า คนตี้ได้ฮับเจิญมาในงานแต่งงานของลูกแกะนั้นก็เป่นสุขแต๊ๆ ต้านอู้แหมว่า สิ่งหมู่นี้เป่นก๋าอู้ตี้แต๊จริงของพระเจ้า
10 ข้าพเจ้าก็ก้มลงแผวตื๋นเปื้อนมัสก๋านทูตสวรรค์องค์นั้น แต่ต้านอู้ว่า ห้ามเยียะจาอั้นเน่อ ย้อนเฮาเป่นผู้ฮับใจ๊เหมือนกับต้านกับปี้น้องผู้เจื้อกู้คน ตี้ยึดมั่นในก๋าพยานตี้พระเยซูได้เปิดเผยหื้อฮู้ ย้อนจาอั้นจงนมัสก๋านพระเจ้าเต๊อะ ย้อนก๋าพยานตี้พระเยซูได้เปิดเผยนั้น เป่นสิ่งตี้ดลใจ๋หื้อผู้เป่นปากเป่นเสียงแตนพระเจ้าอู้

ผู้ตี้ขี่ม้าสีขาว

11 แล้วข้าพเจ้าหันสวรรค์เปิดออก มีม้าสีขาวตั๋วนึ่ง ผู้ตี้ขี่ม้านั้นมีจื้อว่า ซื่อสัตย์เตี้ยงแต๊ ช ย้อนพระองค์ได้ตัดสินลงโต้ษกับเยียะสงครามต๋ามความยุติธรรม
12 ต๋าของพระองค์นั้น ผ่อเหมือนเปล่วไฟ มีมงกุฎอยู่หลายอันบนหัวของพระองค์ มีจื้อเขียนไว้บนตั๋วของพระองค์ บ่มีใผฮู้จื้อนั้นนอกจากพระองค์เต้าอั้น
13 พระองค์นุ่งเสื้อคุมตี้เต๋มไปด้วยเลือด จื้อของพระองค์คือ พระก๋าของพระเจ้า
14 หมู่ก๋องทัพแห่งสวรรค์ขี่ม้าสีขาวตวยพระองค์มา หมู่เขานุ่งผ้าลินินเนื้อละเอียด สีขาวสะอาด
15 มีดาบคมขนาดเถี่ยนนึ่งออกมาจากปากของพระองค์ ดาบนี้เอาไว้ใจ๊ผาบจ้าดตังหลาย พระองค์จะใจ๊คทาเหล็กปกครองคนหมู่นั้น พระองค์จะย่ำองุ่นในบ่อย่ำองุ่นแห่งความโขดของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
16 มีจื้อเขียนอยู่ตี้เสื้อคุมกับตี้เก๊าขาของพระองค์ว่า พระองค์เป่นองค์พระผู้เป่นเจ้าเหนือเจ้านายตังหลาย กับเป่นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ตังหลาย
17 แล้วข้าพเจ้าหันทูตสวรรค์องค์นึ่งยืนอยู่บนตะวัน กับฮ้องเสียงดังบอกหมู่นกตี้บินอยู่ก๋างอากาศว่า มาเต๊อะ มาฮ่วมจุมนุมกั๋นในงานเลี้ยงตี้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
18 เปื้อจะได้กิ๋นจิ๊นของหมู่กษัตริย์ แม่ทัพนายก๋อง กับหมู่ทหาร จิ๊นม้า จิ๊นคนขี่ม้า กับจิ๊นของคนตึงหมด ตึงของคนตี้เป่นขี้ข้า คนตี้มีอิสระ คนตี้เป่นผู้น้อยเป่นผู้ใหญ่
19 แล้วข้าพเจ้าหันสัตว์ฮ้ายกับหมู่กษัตริย์ในโลก ตึงก๋องทัพของหมู่เขา มาจุมนุมกั๋นเปื้อเยียะสงครามกับผู้ตี้ขี่ม้ากับก๋องทัพของพระองค์

ช **19:11 19:11** วว 3:14

20 แต่สัตว์ฮ้ายนั้นถูกยับกับผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อม ตี้เกยเยียะก๋านอัศจ๋รรย์ต่อหน้าสัตว์
ฮ้ายนั้น ก๋านอัศจ๋รรย์นี้จุล่ายคนตี้มีเครื่องหมายของสัตว์ฮ้ายนั้นกับนมัสก๋านฮูปปั้นของมัน ตึงสองก็ถูกยับ
โจ้งลงไปตึงเป๋นในไฟก๋ามะถันตี้ก่ำลังลุกไหม้อยู่
21 ผู้ตี้ขี่ม้านั้นใจ๊ดาบตี้ออกมาจากปากของพระองค์ฆ่าหมู่ก๋องทัพนั้น หมู่นกตังหลายก็กิ๋นจิ๊นของคนหมู่
นั้นจ๋นอิ่ม

20

เวลานึ่งปันปี๋
1 ข้าพเจ้าหันทูตสวรรค์องค์นึ่งลงมาจากสวรรค์ ในมือก๋ำขะแจ๋ของขุมตี้เล็กตี้สุดกับเจื๊อกเหล็กเส้นใหญ่
2 ต้านได้ยับมังกรใหญ่ตี้เป๋นงูโบราณ ตี้ฮ้องกั๋นว่า มารกาว่าซาต๋าน แล้วเอาเจื๊อกเหล็กล่ามมันไว้นึ่งปันปี๋
3 แล้วทูตสวรรค์ก็โจ้งมังกรตั๋วนี้ลงไปในขุมตี้เล็กตี้สุดกับใส่ขะแจ๋ปะตู๋ตางเข้า แล้วจ๊ำก๋าขังมันไว้อย่าง
แน่นหนา เปื้อมันจะบ่สามารถไปล่อลวงจ้าดต่างๆ ได้แหมเป๋นเวลานึ่งปันปี๋ หลังจากนั้นจะปล่อยหื้อมันออก
มาแหมเป๋นเวลาสั้นๆ
4 แล้วข้าพเจ้าหันบัลลังก์ต่างๆ กับผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น หมู่เขาได้ฮับสิทธิอำนาจตี้จะตัดสิน หมู่เขาเป๋น
หมู่วิญญาณของผู้ตี้ถูกกกคอ ย้อนได้บอกก๋าพยานตี้พระเยซูได้เปิดเผยหื้อฮู้ กับย้อนได้บอกถ้อยก๋าของ
พระเจ้า หมู่เขาบ่ได้นมัสก๋านสัตว์ฮ้ายกาว่าฮูปปั้นของมัน กับบ่ได้ฮับเครื่องหมายของมันติดบนหน้าผาก กา
ว่าบนมือของหมู่เขา หมู่เขาเป๋นขึ้นจากความต๋าย แล้วได้ปกครองฮ่วมกับพระคริสต์เป๋นเวลานึ่งปันปี๋
5 (ส่วนคนต๋ายคนอื่นๆ ตี้เหลือ บ่ได้เป๋นขึ้นจากความต๋าย จ๋นกว่าจะผ่านไปนึ่งปันปี๋) นี่คือก๋านเป๋นขึ้นจาก
ความต๋ายเตื้อตี้นึ่ง
6 หมู่คนตี้มีส่วนฮ่วมในก๋านเป๋นขึ้นจากความต๋ายเตื้อตี้นึ่งนี้ ก็เป๋นสุขกับเป๋นผู้บริสุทธิ์ ความต๋ายเตื้อตี้
สองจะบ่มีอำนาจเหนือหมู่เขาเลย หมู่เขาจะเป๋นปุโรหิตของพระเจ้ากับของพระคริสต์ กับจะปกครองฮ่วม
กับพระองค์เป๋นเวลานึ่งปันปี๋

ซาต๋านก๊าน
7 เมื่อเวลานึ่งปันปี๋ผ่านไปแล้ว ซาต๋านจะถูกปลดปล่อยออกมาจากคอกตี้ขังมัน
8 มันจะออกไปหลอกลวงกู้จ้าดในโลกนี้ ตี้มีจื๊อว่า โกก กับ มาโกก[ซ] มันจะรวบรวมจ้าดตังหลายเปื้อไปเยีย
ะสงคราม หมู่เขาจะมีจ๋ำนวนนักขนาดเหมือนกับเม็ดทรายตี้อยู่ต๋ามฮิมฝั่งทะเล
9 ข้าพเจ้าหันหมู่เขายกก๋องทัพข้ามโลกมาล้อมตี้อยู่ของคนของพระเจ้าตี้เป๋นเมืองตี้พระองค์ฮัก แต่จะมี
ไฟตกลงมาจากสวรรค์เผาทำลายก๋องทัพหมู่นั้น
10 มารเซิ่งได้หลอกลวงหมู่เขานั้น ถูกโจ้งลงไปในบึงไฟก๋ามะถันตี้ก่ำลังลุกไหม้ ในบึงนั้นมีสัตว์ฮ้ายตึงผู้
เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้าตั๋วป๋อมอยู่ตวย หมู่มันตึงหมดได้ฮับความตุ๊กทรมานตึงวันตึงคืนตลอดไป

ก๋านตัดสินของพระเจ้าเตื้อสุดต๊าย
11 แล้วข้าพเจ้าหันบัลลังก์ใหญ่สีขาวกับพระเจ้าผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น เมื่อพระองค์มาป๋ากฏ แผ่นดิน
โลกกับสวรรค์ก็หายไปบ่เหลือฮอยหื้อใผหันแหมเลย
12 ข้าพเจ้าหันคนตังหลายตี้ต๋ายไปแล้ว บ่ว่าผู้ยิ่งใหญ่กาว่าผู้หน้อย ยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์นั้น มีหนังสือ
หลายเล่มเปิดออกอยู่ กับมีหนังสือแหมเล่มนึ่งถูกเปิดออกตวย คือหนังสือแห่งจีวิต คนต๋ายหมู่นั้นได้ฮับ
ก๋านตัดสินต๋ามสิ่งตี้เขาเยียะไป ตี้ได้บันทึกไว้ในหนังสือหมู่นั้น
13 คนตังหลายตี้ต๋ายอยู่ในทะเลก็ขึ้นมา ความต๋ายกับแดนคนต๋ายก็ได้ส่งคนตังหลายตี้อยู่ตี้หั้นขึ้นมา
เหมือนกั๋น หมู่คนต๋ายกู้คนได้ฮับก๋านตัดสินต๋ามสิ่งตี้หมู่เขาได้เยียะลงไป
14 หลังจากนั้นความต๋ายกับแดนคนต๋ายก็ถูกก๋ำโจ้งลงสู่บึงไฟ บึงไฟนี้ละคือความต๋ายเตื้อสุดต๊าย
15 ถ้าใผบ่มีจื๊อจดไว้ในหนังสือแห่งจีวิต ก็จะถูกโจ้งลงไปในบึงไฟนั้น

21

สวรรค์ใหม่กับโลกใหม่
1 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าหันสวรรค์ใหม่กับโลกใหม่ ย้อนว่าสวรรค์เก่ากับโลกเก่านั้นหายไปแล้ว กับบ่มีทะเล
แหมต่อไป
2 ข้าพเจ้าหันเมืองบริสุทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งใหม่ เซิ่งมาจากพระเจ้าลงมาจากสวรรค์ เมืองนี้ได้เกีย
มไว้พร้อมแล้ว เหมือนกับเจ้าสาวตี้แต่งตั๋วงามไว้ถ้าฮับคนตี้จะเป๋นผัวของนาง

ซ **20:8 20:8** อสค 38:1-39:20

3 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากบัลลังก์อู้ว่า ผ่อเต๊อะ ตื้อยู่ของพระเจ้าก็อยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะอยู่กับ
หมู่เขา หมู่เขาจะเป่นคนของพระองค์ พระเจ้าเองก็จะอยู่กับหมู่เขา เป่นพระเจ้าของหมู่เขา[๗]
4 พระองค์จะเจ็ดน้ำต๋ากู้หยดจากต๋าของหมู่เขา แล้วจะบ่มีความต๋าย ความเศร้าโศก ก๋านไห้ฮ้อง กาว่า
ความเจ็บปวดแหมต่อไป ย้อนสิ่งเก่าๆ ตี้เกยเป่นมาได้ป๊นไปแล้ว
5 หลังจากนั้น ผู้ตี้นั่งอยู่บนบัลลังก์อู้ว่า ผ่อนี่เต๊อะ เฮาก๋ำลังสร้างกู้สิ่งกู้อย่างขึ้นมาใหม่ กับอู้แหมว่า
เขียนเรื่องนี้ไว้ ย้อนก๋าอู้หมู่นี้เจื้อถือได้เป่นเรื่องแต๊
6 แล้วพระเจ้าอู้กับข้าพเจ้าว่า สำเร็จแล้ว เฮาเป่นอัลฟา กับ โอเมกา คือเป่นจุดตั้งเก๊ากับจุดสุดต๊าย ถ้า
ใผใค่กิ๋นน้ำ เฮาจะหื้อผู้นั้นกิ๋นจากต๋าน้ำแห่งจีวิต โดยบ่ต้องซื้อ
7 คนตี้มีชัยจะเป่นคนตี้ได้ฮับสิ่งหมู่นี้ตึงหมด กับเฮาจะเป่นพระเจ้าของเขา เขาจะเป่นลูกของเฮา
8 แต่คนตี้ขี้แขะ คนตี้ละความเจื้อไป คนตี้เยียะสิ่งตี้น่าขี้จ๊ะ คนตี้ฆ่าคน คนตี้ล่วงประเวณี คนตี้ใจ๊
เวทมนตร์กาถา คนตี้กราบไหว้ฮูปเคารพ กับกู้คนตี้อู้ขี้จุขี้ล่าย จะอยู่ในบึงไฟก๋ามะถันตี้ก๋ำลังลุกไหม้ นั่นจะ
เป่นความต๋ายเตื้อสุดต๊าย

กรุงเยรูซาเล็มใหม่

9 จากนั้นทูตสวรรค์องค์นึ่งในเจ็ดองค์ตี้ก๋ำสลุงใบตี้เต๋มไปด้วยความฉิบหายเจ็ดอย่างสุดต๊าย มาอู้กับ
ข้าพเจ้าว่า มานี่ก๋าลอ เฮาจะหื้อเจ้าหันเจ้าสาวตี้เป่นเมียของลูกแกะตั๋วนั้น
10 ต๋อนตี้พระวิญญาณดลใจ๋ข้าพเจ้านั้น ทูตสวรรค์ก็ปาข้าพเจ้าไปดอยตี้สูงใหญ่ขนาด แล้วหื้อข้าพเจ้า
ผ่อเมืองตี้บริสุทธิ์คือกรุงเยรูซาเล็ม เซิ่งก๋ำลังลอยลงมาจากสวรรค์ มาจากพระเจ้า
11 เมืองนั้นก็มีรัศมีของพระเจ้าแจ้งเต๋มไปหมด เซิ่งความเป่งแจ้งนั้นเหมือนกับเพชรพลอยตี้มีรากาแปง
นักขนาด เหมือนพลอยสีเขียวสดใสอย่างหินเจียระไน
12 เมืองนั้นมีก๋ำแปงสูงใหญ่ตี้มีปะตู๋อยู่สิบสองบาน แต่ละบานมีทูตสวรรค์ยืนเฝ้าอยู่นึ่งองค์ แต่ละปะตู๋ก็
มีจื้อนึ่งจากสิบสองผะกุ๋นของอิสราเอลเขียนไว้
13 แต่ละทิศมีปะตู๋อยู่สามบาน ตึงทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก กับทิศตะวันตก
14 ก๋ำแปงเมืองแป๋งอยู่บนฐานหินสิบสองก้อน บนฐานหิน แต่ละอันนั้นมีจื้อของอัครทูตสิบสองคนของ
ลูกแกะตั๋วนั้นเขียนติดไว้คนละฐาน
15 ทูตสวรรค์องค์ตี้อู้กับข้าพเจ้าก๋ำไม้วัดมอกคำ เปื้อตี้จะเอาไว้วัดขนาดของเมือง ตึงปะตู๋ กับก๋ำแปงต่างๆ
16 เมืองนั้นเป่นฮูปสี่เหลี่ยมเต้ากั๋นกู้ด้าน เซิ่งมีความยาวเต้ากับความกว้าง ทูตองค์นั้นจึงได้เอาไม้มอก
วัดขนาดของเมือง เซิ่งวัดความกว้าง ความยาวกับความสูงได้เต้ากั๋นหมด คือสองป๊นสี่ร้อยกิโลเมตร
17 ทูตสวรรค์องค์นั้นวัดก๋ำแปงเมืองได้สูงร้อยสี่สิบสี่ศอก[๘]ต๋ามมอกวัดของมนุษย์ตี้ทูตสวรรค์ก็ใจ๊เหมือน
กั๋น
18 ก๋ำแปงนั้นแป๋งจากแจสเพอร์ ตั๋วของเมืองนั้นแป๋งจากคำบริสุทธิ์ เซิ่งใสเหมือนแก้ว
19 ฐานหินสิบสองฐานของก๋ำแปงเมือง แต่งหย้องด้วยเพชรพลอยต่างๆ ฐานตี้นึ่งเป่นแจสเพอร์ ฐานตี้
สองเป่นไพลิน ฐานตี้สามเป่นหินโมรา ฐานตี้สี่เป่นมรกต
20 ฐานตี้ห้าเป่นหินโอนิกซ์ ฐานตี้หกเป่นคาร์เนเลียน ฐานตี้เจ็ดเป่นเพอริโด ฐานตี้แปดเป่นเบริล ฐานตี้
เก้าเป่นบุษราคัมน้ำอ่อน ฐานตี้สิบเป่นคริโซเพรส ฐานตี้สิบเอ็ดเป่นเพทาย ฐานตี้สิบสองเป่นแอเมทิสต์
21 ปะตู๋ตึงสิบสองปะตู๋นั้นแป๋งจากไข่มุกขนาดใหญ่สิบสองเม็ด ปะตู๋ละนึ่งเม็ด ถนนหนตางของเมืองแป๋ง
จากคำบริสุทธิ์เซิ่งใสเหมือนแก้ว
22 ข้าพเจ้าบ่หันพระวิหารในเมืองนั้นเลย ย้อนองค์พระผู้เป่นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดกับลูกแกะตั๋วนั้นก็
คือพระวิหารนั้นเอง
23 เมืองนี้บ่จ๋ำเป่นต้องมีแสงสว่างจากดวงตะวันกาว่าดวงเดือน ย้อนรัศมีของพระเจ้าเยียะหื้อเมืองนี้เป่ง
แจ้ง ลูกแกะตั๋วนั้นเป่นโกมไฟของเมืองนี้
24 จ้าดตังหลายก็จะเตียวโดยใจ๊แสงจากเมืองนี้ กับหมู่กษัตริย์บนโลกจะนำเอาความมั่งคั่งของต๋นเข้ามา
สู่เมืองนี้
25 ปะตู๋เมืองจะเปิดตลอดเวลาบ่มีวันหับ ย้อนเมืองนี้บ่มีเมื่อคืน
26 จ้าดตังหลายจะนำทรัพย์สมบัติกับความมั่งคั่งของเขาเข้ามาสู่เมืองนี้
27 สิ่งตี้บ่บริสุทธิ์จะบ่สามารถเข้าไปได้เลย รวมตึงคนตี้เยียะสิ่งน่าขี้จ๊ะ กาว่าอู้ขี้จุตวย คนตี้จะเข้าไปได้จะ
ต้องเป่นคนตี้มีจื้อจดอยู่ในหนังสือแห่งจีวิตของลูกแกะตั๋วนั้นเต้าอั้น

---

[๗] **21:3 21:3** สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีประโยคตี้ว่า เป่นพระเจ้าของหมู่เขา [๘] **21:17 21:17** อาจอ้างเถิง ความหนา

22

แม่น้ำตี้หื้อจีวิต

1 จากนั้นทูตสวรรค์องค์นั้นหื้อข้าพเจ้าผ่อแม่น้ำเซิ่งมีน้ำตี้หื้อจีวิต น้ำนั้นใสเหมือนแก้วเจียระไน ไหลออก
มาจากบัลลังก์ของพระเจ้ากับของลูกแกะตั๋วนั้น
2 มันไหลลงมาตี้ก๋างถนนหนตางของเมือง ฮิมสองฝั่งของแม่น้ำมีเก๊าไม้ตี้หื้อจีวิต ตี้ออกหน่วยปี๋ละสิบ
สองเตื้อ เดือนละเตื้อ ส่วนใบของเก๊านั้นเอาไว้ฮักษาจ้าดตังหลายหื้อหายโรค
3 ในเมืองบ่มีสิ่งใดตี้พระเจ้าสาปแจ้งเลย บัลลังก์ของพระเจ้ากับของลูกแกะตั๋วนั้นจะอยู่ในเมืองนี้ กับหมู่
ผู้ฮับใจ๊ของพระองค์จะกราบไหว้พระองค์
4 หมู่เขาจะหันหน้าของพระองค์ กับจื้อของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของหมู่เขา
5 จะบ่มีเมื่อคืนแหมต่อไป จะบ่มีใผต้องก๋านแสงจากโกมไฟกาว่าแสงตะวัน ย้อนพระเจ้าองค์พระผู้เป๋น
เจ้าจะเป๋นแสงสว่างหื้อหมู่เขา หมู่เขาจะปกครองตลอดไป

พระเยซูจะมา

6 แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นอู้กับข้าพเจ้าว่า กำอู้หมู่นี้เจื้อถือได้ เป๋นความจริง องค์พระผู้เป๋นเจ้าผู้เป๋น
พระเจ้าของจิตวิญญาณของผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระองค์ ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์หื้อไปแสดงหื้อ
หมู่ผู้ฮับใจ๊ของพระองค์หันเถิงสิ่งต่างๆ ตี้จะต้องเกิดขึ้นเวยๆ นี้
7 ผ่อเต๊อะ เฮาก๋ำลังจะมาเวยๆ นี้ คนตี้เจื้อฟังกำตวายตั๊กตี้ได้เปิดเผยไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้ก็เป๋นสุข
8 ข้าพเจ้าคือยอห์น คนตี้ได้ยินกับได้หันสิ่งต่างๆ หมู่นี้ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินกับได้หันแล้ว ข้าพเจ้าก็ก้มตั๋วลง
เปื้อจะหมอบลงนมัสก๋านตี้ตึ๋นทูตสวรรค์ตี้ได้เยียะหื้อข้าพเจ้าหันสิ่งต่างๆ หมู่นี้
9 แต่ทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า บ่ดีเยียะจาอี้ ย้อนเฮาก็เป๋นเปื้อนผู้ฮับใจ๊ตวยกั๋นกับเจ้า กับปี้น้อง
ของเจ้าตี้เป๋นผู้เป๋นปากเป๋นเสียงแตนพระเจ้า ตึงกู้คนตี้เจื้อฟังถ้อยก๋าในหนังสือเล่มนี้ จงนมัสก๋านพระเจ้า
เต๊อะ
10 แล้วต้านอู้กับข้าพเจ้าว่า หห้ามเก็บกำตวายตั๊กตี้ได้เปิดเผยไว้ในหนังสือเล่มนี้เป๋นความลับ ย้อนใก้เถิง
เวลาตี้เรื่องหมู่นี้จะเกิดขึ้นแล้ว
11 ปล่อยคนตี้เยียะผิดหื้อเยียะผิดต่อไป คนลามกก็หื้อลามกต่อไป ส่วนคนตี้เยียะถูกก็หื้อเยียะจาอั้นต่อ
ไป คนบริสุทธิ์ก็หื้อเป๋นคนบริสุทธิ์ต่อไป
12 ฟังหื้อดี เฮาก๋ำลังจะมาเวยๆ นี้ จะเอารางวัลมาตวย เปื้อจะตอบแตนแต่ละคนต๋ามตี้เขาเยียะ
13 เฮาคืออัลฟากับโอเมกา เป๋นเก๊ากับเป๋นป๋าย เป๋นจุดตั้งเก๊ากับจุดสุดต๊าย
14 หมู่คนตี้ช่วยล้างเสื้อคุมของต๋นก็เป๋นสุข เขาจะได้มีสิทธิ์กิ๋นจากเก๊าไม้ตี้หื้อจีวิต กับผ่านปะตู๋เข้าไปใน
เมืองได้
15 ส่วนคนตี้อยู่นอกเมืองเป๋นหมู่หมา คือคนตี้ใจ๊เวทมนตร์กาถา คนตี้ล่วงประเวณี คนตี้ฆ่าคนอื่น คนตี้
กราบไหว้ฮูปเคารพ กับคนตี้ฮักก๋านขี้จุกับจุอยู่ตลอดเวลา
16 เฮาคือเยซู ได้ส่งทูตสวรรค์ของเฮาหื้อมาเป๋นพยานกับหมู่ต้านเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ หมู่นี้ เปื้อเป๋น
ประโยชน์แก่หมู่ต้านในคริสตจักรต่างๆ เฮาสืบเจื๊อสายมาจากครอบครัวของกษัตริย์ดาวิด เฮาคือดาว
ประจ๋ำฮุ่งตี้สุกใส
17 พระวิญญาณกับเจ้าสาวอู้ว่า มาเต๊อะ ขอหื้อคนตี้ได้ยินเรื่องนี้อู้ว่า มาเต๊อะ ขอหื้อคนตี้ใค่อยาก
กิ๋นน้ำมา ใผก็ต๋ามตี้ใค่ได้ก็จะได้ฮับน้ำแห่งจีวิตโดยบ่ต้องซื้อเลย
18 ข้าพเจ้ายอห์นขอเตื๋อนกู้คนตี้ได้ยินกำตวายตั๊กตี้ได้เปิดเผยไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้ว่า ถ้าคนใดเตื่อม
แถ้งอะหยังเข้าไปในกำหมู่นี้ พระเจ้าจะเตื่อมแถ้งความฉิบหายต่างๆ ตี้ได้เขียนไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้หื้อ
กับเขา
19 ถ้าเขาตัดกำตวายตั๊กตี้ได้เปิดเผยไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้ออกไป พระเจ้าก็จะตัดสิทธิ์เขาบ่หื้อกิ๋นผล
จากเก๊าไม้แห่งจีวิต กับบ่หื้อเข้าไปในเมืองบริสุทธิ์นั้นต๋ามตี้เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้
20 พระองค์ผู้ตี้ได้เป๋นพยานเรื่องนี้อู้ว่า แม่นแล้ว เฮาก๋ำลังจะมาเวยๆ นี้ อาเมน ขอหื้อพระเยซูองค์
พระผู้เป๋นเจ้ามาเวยๆ เต๊อะ
21 ขอหื้อหมู่ต้านกู้คนได้ฮับพระคุณจากพระเยซูองค์พระผู้เป๋นเจ้าเต๊อะ อาเมน